

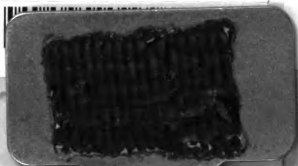
Č 16636/I-II b. 6.

Slovanská knihovna

SLOVANSKÁ KNIHOVNA

3186249842

Drahému svému žákovi
panu Ph. D. Juliu Heidenreichovi
na paměť jeho slavné
promocy doctorské

27. 6. 27 věnuje

Arne Novák

Literatura česká.

Č á s t I.

Č 16636 B

HISTORIE LITERATURY ČESKÉ

ANEŽ

SAUSTAWNÝ PŘEHLED SPISŮ ČESKÝCH, S KRÁTKAU
HISTORIJ NÁRODU, OSWICENJ A GAZYKA.

PRACJ

JOSEFA JUNGMANNA,
DOKTORA FILOSOFIE A PROFESSORA HUMANITNJHO.

W PRAZE,
PJSMEM ANTONINA STRAŠIRYPKY.

1825.

C 16636 / I - II b

*Speculum mentis tuae, ubi te omnis aetas ventura possit
inspicere.*

Cassiodor. 19.

501774

P r e d m l u w a.

Ze úplnějšj přehled literatury vlastenské každému gegjmu příteli, zvlášte w nj pracujcejmu spisowateh přjgenný bude, o tom pochybowati nelze; ale gest i giná za našeho wěku nemalá gj potřeba, mysljm k naprawenj křiwých o nj denně slýchanych, sobě odporných úsudků. Gsau, kdož posud tjm neywjce český gazyk porážeti usiluj, že w něm nižádné literatury nenj; gsau na proti tomu, kdož spisowatele na kopy a na sta počtájce, literaturu naši rádiby s bohatými literaturami kwětaucjch národů w rownowáhu položili. Gedni i druzj w škodliwém omylu wězegj, a podobným tomuto sebránjm literárnych plodů tamti sprawedlnosti, tito skromnosti učiti se mohau. Wydatel přjtomného spisu pro sebe a k swému gediné poučenj giž okolo 1806. zbjrku gakausi podlé gmén spisowatelů byl uspořádal, ale naděge se, že někdo z našinců u lepšjch pramenů sedjčj a za powolánjm swým širšj známost literatury magjčj něco dokonalejšjho na swětlo vydá, nemjnil nikdy zbjrky swé, gegjžto nedostatek dobře znamenal, na gewo wynésti. Poněwadž ale geho naděge posawad se newyplnila, a zatjm slowůtný P. Boh. L**, kterému on wděčnostj powinowat gest, před třemi roky žádost wygewil, dostati něgaké úplnějšj literatury české, nebo aspoň hognějšjho k nj stawiwa či zászoby, gakožto pomůcky ke swé wšeslawanské Polanům chy-

stané literatuře, uchopil vydatel tu příležitost zavděčenj se tomu o slowanský gazyk wysoce zaslanžilému literatoru, a umjnil gemu swau gakankoli zásobau poslaužiti. A ysak poznaw nowau P. Grěče literaturu Ruskau (polsky s dodatkami, we Waršawě 1824.), a zaljbiw sobě gegj saustawu, ano zpráwy politicko-historické od děgůw gazyka, a přehled literatury od spisůw vlastnjch odděluje, pořádek swůg zrušil, a docela předělal, něco přidage, mnohem wjce wynechage. Prwnj tři odstawy cili paragrafy na wětšj m djele od samého Grěče přigal, w tom gednak od něho odstaupiw, že spisy ne pode gměny spisowatelů, anobřz podle předmětů a wecí spořádané uwoďj, gměna pak ona wzadu klade s odwołánj m se na čjsla knih, aby tudy prospěch obogjho pořádku wšemožně spogil. Co se týká pomůcek tuto užitých, wyznává se wydatel, že sice sám mnohé staré i nové knihy w rukau měl, a tak dalecc ze samé gako študěnký nebo zdroge čerpal, ale nemoha wšeho sám ohledati, mnoho také z předchůdců swých a gako z potůcků přibjral. Předewšj m P. Dobrowského literaturu gak prwnj (1792) tak druhé (1818) posud gen k roku 1526 wztahujc j se wydán j prošel, a znamenitěgš j část i na slowo přeložil. Ostatnj prameny zde užité gsau následujc j: 1) Clavis haresin claudens 1729, 1749, a Index prazský od roku 1767. 2) Effigies virorum etc. Abbildungen böhm. und mährischer Gelehrten und Künstler 1773-82. 3) Bohemia docta Balbini, edit. Ungari 1776. et P. Candidi 1777-80. 4) De saecularibus artibus F. Prochaska 1782. 5) Těhož Miscellaneen der böhmischen und mährischen Literatur. Prag 1784. 5 Hefte. 6) J. Dobrowského böhmische, und mährische Literatur auf das Jahr 1779-81. 7) F. Pelcla Geschichte der Böhmen, 3te Auflage 1782. 8) Těhož böhmische, mähr. und schlesische gelehrte Jesuiten, Prag 1786. 9) Té-

hož navrženj literatury české k veřejnému předná-
 šenj 1799. Rkp. 10) Téhož sepsánj knih w českém
 gazyku tištených od r. 1475. až do roku 1798. Rkp.
 11) Sepsánj českých knih we Wjdeňské c. biblioth.
 se nacházegjých, od P. kustosa Kopitara, posud na
 cedulkách, w Museum. 12) J. Negedlého bůhmische
 Grammatik, Prag 1805. 1809. 13) J. Zlobického ze
 Zlobic zásoba k literatuře české sahagjčj až do roku
 1804. Rkp. w Museum. 14) J. Ruljka Učená Čechye
 3 swazečky. 1807-8. 15) Fr. Nowotného z Luze
 Bibliotheka českých biblj, 1810. 16) Paměti česko-
 slowenských básnjřů při poezijch Bohusl. Tablice we
 Wacowě 1806-12. 17) Katalog českých knih w cjs.
 král. veřejné bibliothece s nahlednutjm bezprostřed-
 njm w mnohé knihy tam chowané, k čemuž wydateli
 cjs. kr. auřednjci při též bibl. zvláště pak Wel. P.
 Jan W. Zimmermann a P. Norbert Waněk ochotně
 přispeli. Kromě těch wětšj, menšj podjl na této
 práci udelenjm swých pomůcek wzali: Wys. urozený
 P. Brożowský z Prawoslaw, rada cjs. kr. appellacj,
 P. Wacław Hanka (gehož snaženjm i druhý registřik
 gměn sebrán a sestawen), P. Fr. Palacký, P. Frant.
 Šaukup měšťan Pražský, můg bratr Antonju, a g.
 kterýmž swé powinné djky skládám. Z rozdjlnost.
 prameni pošla rozdjlnost a nestegnost samého djla¹
 odtud nekterých spisů zewrubněgšj udánj, o giných;
 nedostatečná zpráva, zvláště o takových, kterých
 kromě zachowaného titule suad wjce giž nestáwá.
 Snažil se wydatel, aby každá kniha toliko pod gednau
 třjda, a sice pod neystaršjm rokem swého wygitj
 nebo sepsánj stála, a pozděgšj wydánj gegj wäecka
 hned na pořád se uwedla; pročez starých spisů, n. p.
 Letopisů Trojanských wydánj Krameryusowo ne w
 posleđnjm Oddelenj, ale w třetjm, t. g. w staré li-
 teratuře hledati potřeba. Mnohé spisy obsahem swým
 ke dwěma i wjce třjdám náležj, k. p. Rešelowa po-

IV

stilla djtek mezi postilly a mezi spisy pro děti počjsti se může, a w prawdě w Oddelenj V. pod číslem 541, i pod 1245 stogj, anoby vlastně gon pod gednau třj-dau státi měla. To a podobně opakowánj mezi omyly a chyby té knihy počteno bud', které při druhém vydánj (budeli kdy gaké) bohdá se napravj. Nebylo bez nesnadnosti na půl šesta tisjce spisů, spisků a spisečků w pořádek saustawný uwěsti, zvláště o kterých dostatečné zpráwy před rukama nebylo. Wubec wydatel tuto knihu za prwnj toliko zkaušku a gako nawrženj, časem doplněno a dokonaleno býti mohaucj, považuge, a všech milownjků literatury české žádá, aby znamenane nedostatky, kamž i pochybenj we vlasti, charakteru, dni narozenj a au-mrtj spisowatelů českých náležj, gemu laskawě ozná-miti ráčili.

W Praze dne 1. Listop. 1825.

Spisowatei.

O b s a h.

Č á s t I.

U w e d e n í.

O S l o w a n e c h w ů b e c.

§. 1. Neydawnějšj historie Slowanůw	str. 1
§. 2. Wlastnosti Slowan	— 2
§. 3. Gazyk Slowanský	— 3
§. 4. O českém gazyku zvláště	— 4
§. 5. Rozvrženj české literatury	— 5

Oddělenj prwnj.

Od přjchodu Čechůw do země České až do obrácenj gich na wjru křesťanskau od r. 550. do r. 875.

I. §. 6. Politický staw	str. 6
II. §. 7. Oswjcenj	— 7
III. §. 8. Gazyk	— 9
IV. §. 9. Literatura	— 9
V. §. 10. Slova po různu zachowaná	— 10

Oddělenj druhé.

Od uwedenj křesťanstwa w Čechách až do krále Jana, aneb do wymřenj rodu Přemyslowa, od r. 875. až do r. 1310.

I. §. 11. Politický staw	str. 10
II. §. 12. Oswjcenj a) za wéwodů z Přemyslowa rodu (875-1197)	— 15
§. 13. b) Za králů z Přemyslowa rodu (1197-1310)	— 19
III. §. 14. a) Gazyk staw	— 20
§. 15. b) geho proměny	— 22
IV. §. 16. Literatura	— 24
V. §. 17. Spisowé toho Odd.	— 24

Oddělenj třetj.

Od krále Jana až do půtek o náboženstwj, od r. 1310. až do r. 1410.

O b s a h.

I. §. 18.	Politický stav	str. 31
II.	Oswjcenj §. 19. za Jana (1310-1349.)	— 32
	§. 20. za Karla I. (1349-1378)	— 35
	§. 21. za Wáclawa IV. (1378-1409)	— 36
III.	Gazyk §. 22. a) Geho staw	— —
	§. 23. b) gehu proměny	— 39
IV.	§. 24. Literatura	— —
	§. 25. Spisowé toho Oddělenj.	
A.	Mluwozpyt	
a.	Slowozpyt . . . . . str. 41	
b.	Słowárstwj . . . . . — —	
B.	Slowesna uměnj	
a.	Básně	
α.	Lyrické (zpěvné)	
a.	Duchownj písne str. 42	
b.	světské — —	
β.	Rozprawné	
a.	Děgopisné — 43	
b.	Romantické — 45	
c.	Duchownj — —	
γ.	Naučné (mrawné) — 46	
δ.	Mrawokárné (sa- tyrické) — 47	
ε.	Ginotagitelné — —	
b.	Zábatwnj spis — —	
c.	Rjmská literatura — 48	
C.	Historie.	
a.	Kroniky. (letopisy) — 48	
b.	Hist. cjrkwnej — 51	
c.	Ziwotopisy . . . . . — 52	
D.	Známost země . . . . . — 52	
E.	Libomudrcwtj	
a.	Naučné . . . . . — 53	
b.	Mrawné . . . . . — —	
F.	Práwnictwj	
a.	Práva . . . . . — 53	
b.	Nálezy . . . . . — 56	
c.	Listy . . . . . — —	
G.	Boboslowj	
a.	Biblické . . . . . — 57	
b.	Swatj otcowé — —	
c.	Wýkladné . . . . . — —	
d.	Romány duchownj — 58	
e.	Žiwot Kris'a a swatých — —	
f.	Dogmatické a Polemické 59	
g.	Wzdělawatelné str. 60	
h.	Modlicj . . . . . — 61	
i.	Widěnj suáře — —	

Oddělenj čtvrté,

Od půtek o náboženstwj až do rozčjřenj kněhtiskářstwj w zemi české, aneb do Ferdinanda I. od r. 1410. až do r. 1426. 15

I. §. 26.	Politický staw	str. 62
II.	Oswjcenj §. 27. Za Wáclawa IV. (1409-19)	— 63
	§. 28. za Sigmunda (1419-38)	— —
	§. 29. za Gířjho (1438-71)	— 67
	§. 30. za Wladislawa a Ludwjka (1471-1526)	— 68
III.	Gazyk §. 31. gehu staw	— 73
	§. 32. gehu proměny	— 78
IV.	§. 33. Literatura	— 80
	V. §. 34. Spisowé toho oddělenj.	
A.	Mluwozpyt	
a.	Dobropjsenuost str. 83	
b.	Słowárstwj . . . . . — —	
B.	Slowesnost	
a.	Básně	
α.	Duchownj — 85	
β.	Historické a wogen- ské str. 85	
γ.	Milostné — 86	
δ.	Naučné (mrawné) — 87	
ε.	Aesopické háčky — —	

O b s a h.

<p> Ž. Mravokárné (sa-tyrické) — 88 7. Dramatické — — 9. Nápyši . — 89 b. Romány a zábavné spisy — — c. Řecká a Řjmská lit. — 91 C. Historie a. Politická . — 93 b. Cjrkwe a nábožens. — 94 c. Žiwotopisy . — 95 d. Měst . — 96 e. Rádůw . — — D. Známost země a národůw — E. Libomudrcwj a. Mravné spisy — 97 b. Politické spisy — 99 c. Wychowacj . — 101 F. Mathematika a. Hwězdářstwj α. Planetáře. Průgnostika — 101 β. Kalendáře — 102 γ. Hadaetwj. Snáře — — b. Wogematwj — 103 G. Přejrody známost a. Alchymie — — b. Hospodářstwj — 104 H. Lékařstwj a. Bylináře . — — b. Léčitelstwj . — 105 c. Ranhogictwj — 110 d. Porodnictwj (babictwj) — 111 e. Koňské lékařstwj str. 112 </p>	<p> I. Práwnictwj a kancelářstwj. a. Práva, zřísenj. Nálezy soud- nj str. 112 b. Sněmy. Sněšenj stawů, kněžj etc. — 115 c. Gednanj státnj — 120 d. Wýsady. Magestáty. Listy — 121 K. Bohoslowj a. Biblické α. Celé biblj a. Rukopisné — 122 b. Tištěné — 124 β. Nowy Zákon a. W rukopisech — 125 b. Tištěný — 126 γ. Části biblj a. Rukopisné — 126 b. Tištěné — 127 δ. Apokryfické — 127 b. Dogmatické a pole- mické . — — c. Milostiwé léto — 138 d. Wýklady — — e. Postilly . — 139 f. Kázanj . — 140 g. Swatj otcowé — 141 h. Wzdělawatelné — 143 i. Romány duchownj — 145 k. Zgewenj a proroctwj — 146 l. Žiwot Krista a swat. — 147 m. Modlicj . — 148 </p>
--	--

O d d ě l e n j p á t ě.

Od Ferdinanda I. nebo od rozšířenj tiskářstwj až do Ferd. II. nebo do wystěhowanj se nekatoljků ze země t. od roku 1526. až do r. 1620.

I. §. 35. Staw politický	str. 149
H. Oswjcenj §. 36. za Ferd. I. (1526-64)	— 150
§. 37. za Maximiliana (1564-76)	— 152
§. 38. za Rudolfa a Math. (1576-1620)	— 153
III. Gazyk §. 39. geho staw	— 155
§. 40. geho proměny	— 159
IV. §. 41. Literatura	— 161
V. §. 42. Spisowé toho oddělenj	
A. Mluwozpyt	
a. Syllabikáře . — 165	b. Dobropjsemnosť — 165

O b s a h.

<p>c. Mluwnica α. české řeči str. 165 β. Latinské řeči — 166</p> <p>d. Slowozpyt</p> <p>e. Spůsoby mluwenj. Rozmluwy. — —</p> <p>f. Přjslowj . — 167</p> <p>g. Slownjky . — —</p> <p>B. Slowesnost</p> <p>a. Návody (theorie) α. Hudba . — 169 β. Rýmownjk — 170</p> <p>b. Básně α. Duchownj a. Pjsně nábožně, Žalmy — 170 b. Rozprawně, popisně etc. — 177 β. Swětšké a. Historické a po- pisné — 178 b. Pochwalné a) Ke gmězu — 179 b) K swatbě — 180 c) K rodinám — — d) Ku pohřbu — — c. Zlomky pjsnj roz- lidných — 181 b. Mrawně a naučné — — c. Mrawokárné — 182 f. Dramatické — —</p> <p>c. Listy dowěrné — 185</p> <p>d. Powjdyky. Romány — —</p> <p>e. Řecká a Řjmská lit. — 186</p> <p>C. Historie</p> <p>a. Wšeobecná . — 188</p> <p>b. Macedonská . — 189</p> <p>c. Židovská, . — 190</p> <p>d. Turecká . — —</p> <p>e. Tatarská . — 195</p> <p>f. Babylonská . — —</p> <p>g. Franská, Anglčcká Špán. Portug. — —</p> <p>h. Německá . — 196</p> <p>i. Slezská, Poľská, Mozkewská — 197</p> <p>k. Morawská . — 198</p> <p>l. Četká . — —</p>	<p>m. Mjst gednotných str. 203</p> <p>n. Rodůw . — 204</p> <p>o. Cjrkwe a nábožens. — —</p> <p>p. Biskupstwj, fádů, far. etc. — 207</p> <p>q. Papežská . — 208</p> <p>r. Žiwotopisy . — —</p> <p>s. Nowiny . — 209</p> <p>D. Známost země a národů 209</p> <p>E. Libomudrectwj</p> <p>a. Naučné spisy — 212</p> <p>b. Mrawné . — 213</p> <p>c. Politické . — 220</p> <p>d. Wychowacj . — 221</p> <p>F. Mathematika</p> <p>a. Počítárstwj, Měřict. — 222</p> <p>b. Hwězdárstwj Kalen- dáře, Proga. — 223</p> <p>c. Prorocstwj, Hadactwj, Widěnj etc. — 226</p> <p>d. Ukazy, Powětrj etc. — —</p> <p>e. Wogenstwj . — 228</p> <p>G. Známost přjrody</p> <p>a. Přjrodopisy. Dřwý přjrodné — 228</p> <p>Lučba (chemie) . — 229</p> <p>c. Wody hogitelné — 230</p> <p>d. Uměnj femesel — —</p> <p>e. Hospodárstwj — —</p> <p>f. Kuchařstwj . — 232</p> <p>H. Lékařstwj</p> <p>a. Bylináře . — 232</p> <p>b. Léčitelské a ranné — —</p> <p>c. Mornj . — 234</p> <p>d. Porodnictwj (bab.) — 235</p> <p>I. Práwnictwj</p> <p>a. Wšeobecná práwa — 236</p> <p>b. Řád soudnj . — —</p> <p>c. Zřjzenj země — — α. řeské β. Morawské — 237 γ. Slezské . — 238</p> <p>d. Práwa městská — —</p> <p>e. Práwa děwjnská — 239</p> <p>f. Policeyské nřjzenj — —</p> <p>g. Mincownj práwa — 240</p> <p>h. Hornj . — —</p> <p>i. Manská . — 241</p>
--	---

O b s a h.

<p>k. Wysady str. 241</p> <p>l. Sněmy a geduanj statuj</p> <p style="padding-left: 20px;">α. České</p> <p style="padding-left: 40px;">a. We Zbjrkách str. 242</p> <p style="padding-left: 40px;">b. Po různu — —</p> <p style="padding-left: 20px;">β. Morawské</p> <p style="padding-left: 40px;">a. we zbjrkách — 252</p> <p style="padding-left: 40px;">b. Po různu — —</p> <p>m. Kancellárstwj</p> <p style="padding-left: 20px;">α. Půhony a nálezy — 254</p> <p style="padding-left: 20px;">β. Listy auřednj — —</p> <p style="padding-left: 20px;">γ. Tituláře a formu- le listů — 255</p> <p>K. Bohoslowj</p> <p style="padding-left: 20px;">a. Biblické spisy</p> <p style="padding-left: 40px;">α. Přehledy pjsem s. — 257</p> <p style="padding-left: 40px;">β. Biblj. celé</p> <p style="padding-left: 60px;">a. W rukopisu — —</p> <p style="padding-left: 60px;">b. Tisťené — —</p> <p style="padding-left: 40px;">γ. Nowý Zákon — 259</p>	<p>δ. Část i biblij</p> <p style="padding-left: 20px;">a. Knihy Mož.</p> <p style="padding-left: 40px;">Tobiáš; str. 260</p> <p style="padding-left: 40px;">b. Žalmy — 261</p> <p style="padding-left: 40px;">c. Jesus Syrach — —</p> <p style="padding-left: 40px;">b. Přjslowy — —</p> <p style="padding-left: 20px;">e. Ewangel. Epi- stoly. Pašige — —</p> <p style="padding-left: 20px;">f. Zgewanj sw. Jaus.</p> <p style="padding-left: 40px;">Propowědi — 262</p> <p style="padding-left: 20px;">h. Dogm. a polemické — —</p> <p style="padding-left: 20px;">c. Biblická historis — 281</p> <p style="padding-left: 20px;">d. Milostiwé léto — 283</p> <p style="padding-left: 20px;">e. Wýklady — —</p> <p style="padding-left: 20px;">f. Postilly — 287</p> <p style="padding-left: 20px;">g. Kaz. néd. a swátečnj — 290</p> <p style="padding-left: 20px;">h. Kázanj pohřebnj — 297</p> <p style="padding-left: 20px;">i. Služebnosti cjrkwaj — 301</p> <p style="padding-left: 20px;">k. Swatj Otcowe — 302</p> <p style="padding-left: 20px;">l. Žiwot Krista a sw. — 304</p>
---	--

Část II.

Oddělenj šesté.

Od wystěhowanj nekatoljků až do uwedenj ikolnijnho řádu
w německých zemjch Rakauských, t. g. od roku 1620. až do
roku 1774.

<p>I. §. 43. Staw politický . . . . . str. 321</p> <p>II. Oswjceuj §. 44. za Ferd. II. (1620-37) . . . . . — 324</p> <p style="padding-left: 20px;">§. 45. za Ferd. III. (1637-57) . . . . . — 327</p> <p style="padding-left: 20px;">§. 46. za Leop. I. (1657-1705) . . . . . — 328</p> <p style="padding-left: 20px;">§. 47. za Josefa I. a Karla II. (1705-40) — 330</p> <p style="padding-left: 20px;">§. 48. za Mar. Theresie (1740-74) — 335</p> <p>III. §. 49. Gazyka staw . . . . . — 338</p> <p style="padding-left: 20px;">§. 50. — proměny . . . . . — 341</p> <p>IV. §. 51. Literatura . . . . . — 343</p> <p>V. §. 52. Spisy</p> <p>A. Mluwozpyt</p> <p style="padding-left: 20px;">a. Slabikáře . . . . . — 347</p> <p style="padding-left: 20px;">b. Dobropjsennost — —</p> <p style="padding-left: 20px;">c. Mluwnice</p> <p style="padding-left: 40px;">α. České . . . . . — 348</p> <p style="padding-left: 40px;">β. Latinské — 349</p> <p style="padding-left: 40px;">γ. Recké — 350</p> <p style="padding-left: 20px;">d. Přjslowj . . . . . — —</p> <p style="padding-left: 20px;">e. Maohogazyone spi-</p> <p style="padding-left: 40px;">sy. Způsoby mlůw. — —</p> <p style="padding-left: 20px;">f. Slowajky . . . . . — 352</p>	<p>B. Slowesnost</p> <p style="padding-left: 20px;">a. Nāwody . . . . . str. 354</p> <p style="padding-left: 20px;">b. Basně</p> <p style="padding-left: 40px;">α. Duchownj</p> <p style="padding-left: 60px;">a. Kancionaly. Pjsně</p> <p style="padding-left: 80px;">nábožnō — —</p> <p style="padding-left: 60px;">b. Idyllické — 359</p> <p style="padding-left: 60px;">c. Kantáty — 360</p> <p style="padding-left: 60px;">b. Biblické — —</p> <p style="padding-left: 60px;">c. Žiwotopisnē — 361</p>
---	--

O b s a h.

<p>f. Wěroučné (dogmatické) str. 361</p> <p>g. Modlitebné — 362</p> <p>β. Světské</p> <p>a. Smjšené — —</p> <p>b. Čestné</p> <p style="padding-left: 20px;">a) Kawatbě swětské i duchownj — —</p> <p style="padding-left: 20px;">b) Knowému roku 363</p> <p style="padding-left: 20px;">c) Ku pohřbu — —</p> <p style="padding-left: 20px;">d) Pochwalné — —</p> <p>c. Historické — —</p> <p>d. Žiwotopisné — —</p> <p>e. Rozprawné — 364</p> <p>f. Popisné — 365</p> <p>g. Proroctwj — —</p> <p>h. Mrawné — —</p> <p>i. Mrawokárne (satyr.) — —</p> <p>ĕ. Dramatické — 366</p> <p>c. Zabawné spisy — 368</p> <p>d. Řjmská literatura — —</p> <p>C. Historie</p> <p>a. Wsěobecná . — 369</p> <p>b. Řjjská . — —</p> <p>c. Polská . — 370</p> <p>d. Rakauská . — —</p> <p>e. Uherská . — —</p> <p>f. Morawská . — —</p> <p>g. Česká . — 371</p> <p>h. Gednotnýeh měst — 372</p> <p>i. Rodů . . — 373</p> <p>k. Dennj . . — —</p> <p>l. Nowiny . . — 374</p> <p>m. Cjrkwe a nábož. — —</p> <p>n. Papešské . . — 377</p> <p>o. Biskupstwj . . — —</p> <p>p. Klášterů, kostelů špitálů — —</p> <p>q. Řádů</p> <p style="padding-left: 20px;">α) Swětských — 378</p> <p style="padding-left: 20px;">β) Duchownjch — —</p> <p>D. Známost země a národů</p> <p>a. Cesty . . — 379</p> <p>b. Zeměpis . . — 380</p> <p>c. Obyčege národuj — —</p> <p>E. Libomudrcwtj</p> <p>a. Mrawné spisy — —</p> <p>b. Řád a zpráwa obecna 381</p>	<p>c. Wychowanj dětj str. 381</p> <p>F. Matematika</p> <p>a. Počítarstwj a měřictwj 382</p> <p>b. Hwězdárstwj. Planetaře 383</p> <p>c. Kalendáře Prognostiky — —</p> <p>d. Wogenské uměnj — 385</p> <p>G. Známost přjrody</p> <p>a. Powětrné kamenj — —</p> <p>b. Žiwotlstwo — —</p> <p>c. Hogtředné vody — —</p> <p>d. Hospodárstwj — 386</p> <p>e. Kuchařstwj — —</p> <p>H. Lékařstwj</p> <p>a. Mornj . . — 387</p> <p>b. Léčtelské . . — —</p> <p>c. Porodnictwj (babictwj) 388</p> <p>d. Dobytj . . — —</p> <p>I. Práwnictwj</p> <p>a. Práwa a zřjzenj — 389</p> <p>b. Hrdelaj pr. — —</p> <p>c. Řád soud. Instrukcj — —</p> <p>d. Policeynj mářja. Pa- tenty — 390</p> <p>e. Sněmy . . — 391</p> <p>f. Listowé auředaj — —</p> <p>K. Bohoslowj</p> <p>a. Přehledy biblj — 392</p> <p>b. Biblj celé . . — —</p> <p>c. Nowý Zákon — 393</p> <p>d. části biblj . . — 394</p> <p style="padding-left: 20px;">α. Jesus Syrach — 394</p> <p style="padding-left: 20px;">β. Žaltář . . — 395</p> <p style="padding-left: 20px;">γ. Ewang. Fpištoly — —</p> <p style="padding-left: 20px;">δ. Apokryfa — —</p> <p>e. Dagmatické Polem. — —</p> <p>f. Dogmaticko histo- rické — 406</p> <p>g. Biblická historie — —</p> <p>h. Wýklady . . — 407</p> <p>i. Postilly . . — —</p> <p>k. Kázanj</p> <p style="padding-left: 20px;">α) We zbjkách — 409</p> <p style="padding-left: 20px;">β) Po různu — 412</p> <p style="padding-left: 20px;">γ) Pohřebnj — 428</p> <p>l. Swatj otcowé — 430</p> <p>m. Milostiwé léto (jubil.) — —</p> <p>n. Služebnosti cjrkewnj — —</p> <p>o. Bratrstwa a gich po-</p>
--	--

O b s a h.

božnosti	str. 451	β. Svätých a pab.	
p. Swaté Obrazy. O-		lidj	str. 440
statky. Zázraky	— 434	r. Wzdělávatelné knáb.	— 448
q. Životy		a. Modlitj knihy	— 462
α. Krista	— 439	t. Zgewenj, Proroctwj	— 470

Oddělenj VII.

Od uwedenj školnjho řádu w německých zemjch rakau-
ských, aneb od zrušenj řádu Jesuitského až do našich časůw,
od r. 1774. až do 1825.

I.	§. 53. Staw Politický	str. 471
II.	§. 54. za ostat. let M. Ther. (1774-80)	— 473
	§. 55. za Josefa II. (1780-90)	— 475
	§. 56. - Leopolda II. (1790-2)	— 477
	§. 57. - Frant. I. (1792-1825)	— 478
III.	§. 58. Gazyka staw	— 484
	§. 59. — proměny	— 491
IV.	§. 60. Literatura	— 495
V.	§. 25. Spisy	
A. Mluwozpyt		
a.	Obrana česk. gaz. str. 503	
b.	Prawočenj — —	
c.	Pr opsanj — 504	
d.	Mluwnice a slowozpyty	
α.	České řeči — 505	
β.	Slowenské — 506	
γ.	Latinské — 507	
δ.	Německé — —	
ε.	Zloděské — —	
ζ.	Samskrit — —	
e.	Pomocné spisy — —	
f.	Slowajky — 508	
B. Slovesnost		
a.	Náwody (theorie)	
α.	Stoň — 510	
β.	Prosodika — —	
γ.	Hudba — 511	
b.	Básně	
α.	Duchownj — —	
β.	Swětské	
a.	We zbjrkách — 515	
b.	Po různu	
a)	Lyrické. — 518	
b)	Pjsně s hudbou. — 527	
c)	Popisné. — 528	
d)	Rozprawné — 529	
e)	Jdylické — 530	
f)	Naučné — —	
g)	Ginotagitelus — 551	
h)	Mrawokarne (sat.) — —	
i)	Epigrammatické. — 552	
k)	Pohádky — —	
l)	Dramatické — —	
c.	Reči — 541	
d.	Zábawné i naučné spisy	
α.	We zbjrkách — —	
β.	Po různu — 545	
e.	Rjmská a řecká li- teratura — 549	
C. Historie		
a.	Politická	
α.	Tistěná — 551	
β.	w Rukp. — 554	
b.	Cesty a wypsánj zemj — —	
c.	Mjstopisné — 555	
d.	Rodopisy — 556	
e.	Žiwoto- a osobopisy — —	
f.	Národnj obyčaje — 559	
g.	Starobylosti — —	
h.	Nowiny — —	
i.	hist. cjrkewnja náb. — 560	
k.	Hist. literatury a uměnj — 561	
D.	Zeměpis — 562	
E. Libomudrcwtwj		
a.	Logika — 563	

O b s a h.

b. Člověkoslowj	str.	565	e. Kuchařstwj	str.	581
c. Libomudrcstwj prakt.	—	—	f. Domácj hospodář-		
d. Historie mudrcstwj	—	—	stwj	—	582
e. Krasowěda	—	—	g. Řemeslnictwjt (tech-		
f. Mrawuě a naučnē			nologie)	—	—
spisy	—	564	H. Lékařstwj		
g. Přirozenē práwo	—	565	a. Wúbec	—	583
h. Zpráwa a řád obecny	—	—	b. Ochraunē neřtowice	—	584
i. Wychowánj dětj			c. Porodnictwjt (bab.)	—	—
α. Methodika	—	567	d. Nemoci dobytka	—	585
β. Spisy pro mládež	—	568	e. O běsnosti	—	587
F. Mathematika			I. Práwnictwjt		
a. Počítářstwj	—	573	a. Patenty	—	—
b. Měřictwjt a stawi-			b. Sněny	—	588
telstwj	—	—	c. Kancellářstwj	—	—
c. Hwězdářstwj			K. Bohoslowj		
α. Wúbec	—	—	a. Biblj celá	—	589
β. Kalendáře			b. Nowý zákou	—	590
a. Ročnj	—	—	c. Části biblj	—	—
b. Stoletnj	—	574	d. Konkordancj	—	591
γ. Prognostika	—	575	e. Dogm. Polemické	—	—
d. Wogenstwj	—	—	f. Biblická historie	—	598
G. Známost přjrody			g. Wýklady. Postilly	—	—
a. Přjrodopisy	—	—	h. Kázanj		
b. Člověkopis	—	576	α. We zbjrkách	—	600
c. Přjrodospýt	—	—	β. Po různu	—	602
d. Hospodářstwjt wú-			γ. Pohřebnj	—	606
bec	—	577	I. Pastýrské Bohoslowj,		
α) wčelářstwjt	—	578	služebnosti cjrj.	—	608
β) Owčáctwjt	—	579	k. Stwaté obraxy	—	610
γ) Krmenj dobytka	—	—	l. Žiwot Krista	—	—
δ) Štěpařstwjt	—	580	m. — swatých	—	611
ε) Zemské mandle	—	—	n. Wyzdělawatelné a		
ζ) O lnu	—	—	nábožné	—	612
η) O hedwábjt	—	581	o. Modlicj knihy	—	614
θ) Lesnictwjt	—	—			
A. Přjdawek prwnj, knihy pochybnē wěkem neb obsahem					619
B. Přjdawek druhý, dodatky a oprawy					627
I. Gména spisowatelů českých					639
II. Gména spisowatelů ginogazyčných					696

U w e d e n j .

O S l o w a n e c h w ů b e c .

§. 1. *Neydawnějšj historie Slowanůw.*

Neydawnějšj historie národůw Slowanských kryge se w newědomosti. Podlé podobnosti k prawdě předkové gich we hluboké starožitnosti wyšli z Asie, a giž w onom čase, we kterém o nich historie cele mlčj, w Europě sjdlili. *) W pátém wěku oznámili swé bytj nápady na Cjsarstwj Wýchodnj, a odtud wedli nepřetržené wogny se sausedy, wjtěžili udatenstwjm, ale trátili owoce swého wjtězeni skrze rozdrobenj sil a neshodu mezi rozličnými kmény, i negednau podlehli wládě mocných nepřátel Němcůw, Waraegůw, Chazarůw. — Čechowé od počátku VIII. wěku měli osobného swého wládce, a w XI. země gich počala nazjwati se králowstwjm. Králowstwj Morawské tak mocné we wěku IX., rozbito w X. wěku na části, které se dostaly Uhrům a Němcům. W druhé polowici IX. wěku (862) založeno wládařstwj Ruské, w X. wěku vzniklo wládařstwj Polské. Illyrských, a Německých Slowan historie wchodj w děge národůw nad nimi panujcejch.

- 1) Národy štěpu Slowanského rozšjřeného přes wětšj část Euryropy wýchodnj, půlnočnj Asie až do hranic Ameriky gsau následugj:

*) W. Grimm Vorrede zur Serb. Grammatik. Leipzig 1824.

- a) Rusové neb Rossiané, neymocnější ze všech Slovanů.
- b) Poláci, druhý z národův Slovanůvých.
- c) Čechové s Moravany a Slováky.*)
- d) Illyričtj Slované t. Srbowé, Wolhaři, Bosňáci, Dalmati a jinj po břehách Danage až do Adriatického a Černého moře.
- e) Slované w Byzaku, Korytaněch i Králsku bydljeh.
- f) Němečtj Slované obýwajej w Pomoranech, Braniborjch, Slezku, Lužici až do břehůw Labe, postatili netoliko swau nepodlehlost, ale po časti i gazyk otčůw awých.
- *) Slováci neb lépegi Sloweně, gsau potomci starých Slovanů Pannonských, w gegiech zemi napotom Maďari, se z částky uwiązali. Obywaj Slované ti hornate krajiny pólnocnych Uher, ale izde onde w rowinách polednjch, djlem co starj obywatelé, djlem co nowj osadnjci. Gsau mezi nimi tež wlastnj Čechové, n. p. za králowny Alžběty a s Giskruu tam přišlj. Wr. 1787 z 11,408 městů a weseň bylo obywano 3798 od Slowaků, Horwátů a Srbů.

2) W Skythyl a Sarmatech prwnj Slovanůw sjdlo bylo, odkudž do Európy až k Baltickému i Adriatickému moři w rozličných časech se rozprostřeli. Domysliti se možao, že gmeno Wladydů (t. Indů s předdechem wj gim takko od cizych národů dano pro nejwětšj gich tenkrát stjtn národem podobu w gazyku, mravjeh i náboženstw), a to zvláste prwnim gich tlyk pant nezápadněgi Europu proniklym. Oni sebe sami Srbj a snad pozděgi Slowany nazjwali, ano gak w Samakritu wúbec, tak někdy až posud w češtině, zvláste w obecně mlúwě čteny r, l a w, b sebe wespolek zastupujj, n. p. w r a w o r a t i, b r a b o r a t i, r e g s t r a, l e g s t r a etc. odkudž Srbj snadno do Slw přegjti, a tak gmena Srb, Serb, Sreb, Sorb, Sorab, Serw, Slaw, a (se wloženy m k) Sklaw, Sočolaw, Skalab, Skalab, Sakalib (u Shah Na Méh), ano s přezazenim čtenu spor powstati mohla. Potwzruge tu domněnku zachowanj toho gmena Srb u dvou walmi rozdjlych kmenů Slovanůwch w Lužici a w Srbsch na Dunagem. Gmeno A n t ů (snad pokáženě z Indů) dano gim od Gmhůw.

§. 2. *Wlastnosti Slovan.*

Dawnj Slované byli národ mocný, udatný, a měli wšecky ctnosti i wady mladých národůw: milost wolnosti, chtiwoť a krutoť na wogně, dobrotiwost a hostinnost doma. Od neydawnějšich časůw zanášeli se chowáním dobytky, rolnictwim, obchodem a řemesly. Milowali hubdu, a skládali sobě pjsně národnj i wogenské, znali počítarstwj

i řasopočet a mŕže býti i pjsmŕ *). Náboženstwj gegich bylo pohanské; klanĕli se a obĕtowali bohŕm, a wřak měli známost o gedné nĕywyřřj bytosti.

§. 3. *Gazyk Slowanský.*

Slowané mluwili, zdá se, gednjm obecným gazykem, který, gako wřecky Europské z Asie pĕchodil; ěeho dŕwodent shodnost geho wřazutŕw prwotáych s řeckými, latinskými, německými, a s některými asiatskými, zwlářte se Samskritským, dáwným gazykem Indie, zachowaným w swatých knihách Braminůw. Wlastnosti wřak toho dáwného Slowanůw gazyka gsau nám neznáme: nemáme řádných geho pjsemných zŕstatkůw, až řemĕř od rozdĕlu kmenůw Slowanských, a od přeloženj na řen gazyk swatých knih křesťanské nauky skrze zákonnjky řecké. Gazyk ten w neydáwnĕřřich ěasech obsahowal, zdá se, gednu toliko mluwu neb nářeĕj, potom podĕlil se na dwĕ, na wřchodnj a západnj (Slowan i Antůw), které w nástupném ěase z sebe wypustily mnohé odnože. Wřeckŕ co nám o dáwném prwotném gazyku Slowanském wĕdomo, zamýká se wĕw swĕdĕctwj Prokopia tagĕmnicka Belisarowa (550), který gazyk řen nazjwá *αεξυρος βαρβαρος* t. wĕlmi cizym, nesrozumĕdlným, a mimo to w některých gmenech Slowanských zachovaných skrze Byzantinské spisowatele, a to, gak se zdá, gřž pokažených, k. p. Mezamir, Musok, Kelegast, Ardagast, Pirogast. To wře gest ze VI. wĕku. Nepromĕnnĕ zachowáno gmĕno Wolharského wyslance Dragomira k ěsaři Michalowi (805), s njmž porĕwnati aluřno gmĕno Dragomiry ěeské.

Wřecky gazyky slowanské dĕlj se na dwĕ odnože hlawnj, na wřchodnj a západnj, gegich řadĕl dĕ Dobrowského zakládá se na tom, ře a) wřchodnj nazjwá ř předlořky r a z-

---

*) Umĕnj pjsma až do wĕku IX. gtm odpřagj; což wřak gen domysl gest, neboť Wĕnowĕ u Baltického moře pjsmo znali, a na gegich bŕřeřřch naleřany gsau nápisy. Staroslowanské pak pjsmo, w sobĕ tak dokonalĕ, aby gedn ělowek, cizy rodem i wřychowanjm, řřebal se slowensky byl nauĕil, sam wymyslĕti, njm znamenitau ěást sw. pjsma přelořiti a sepsati, w národu ějsti neumĕgĕjejm ge uwĕsti, a to wřechuŕ dosti w krátkĕm ěase řokazati mĕl, k tomu silné wřry potřeba! (W. §. 6.)

západaj zom- b) východaj iz- západaj wy- c) východaj ptica, západaj pták. d) východaj rabota, noš, nesući, ralo, zemlja, t, toj, studenec, zwiezda, cwieta, Genit. ego, Dat. omu etc. západaj; robota, noc, nesuci, rádlo (cum d epenth.) zemlja (sive l epenth.), ten, studua, hwiezda, gwiazda, kwiet, Gen. ego, eho, Dat. emu.

(1) Wýchodnj nářečj gsau následující:

1) Ruské nejméně porušené cizozemšťanau. Jeho menší oddjly gsau:

a) nářečj Welkoruské, s některými podřízenými, z nichžto neyważnějšj gest Maloruské s polštinau w giate mjše smjchané, β) Biełoruské w Litwě a po části na Wolyui; toto vlastně Ruské nazvané bylo písenným gazykem některých spisatelůw w XVI. a XVII. wěku. γ) Suzdalské δ) Olonecké, finským gazykem poučkůd smjšené. Neystegjšim gazykem Welkoruským mjuwj se okolo Moskwy.

2) Cjrkewnj čili vlastnj Starosłowanské, nacházj se toliko w památkách písenných, w přeloženj swj písma a ginných kněž cirkewnjch. Gazyk ten k ušpůsobanj gazyka ruského welkú mnoho přispěl.

3) Illyrské, k němuž počjti Wolharské, Srbské, Bosenské, Dalmatské.

4) Horwátské,

5) Windické neb slowenské w Kraině (Karnioli). Korytanech, Styrsku a w Zelezné Stoliči (w Uhrjch).

(2) Západnj obsahuj:

1) Slowácké neb lépeji Slowenské, gehož rozdílowé gsau podnářečj slowenskočeské, vlastně slowenské, polskoslowenské, němečkoslowenské, maďarskoslowenské.

2) České.

3) Morawské s oddjly hanáckého, walaského.

4) Srbské w hornj a 5) w dolnj Lužici.

6) Polské s oddjlem Slezským.

Českého písennjho garyku až téměř do našich časůw též Morawané a Slowené Uheršj užíwali. Nyj k weliké gich wšech dgmě počjzaj se některj, gegich spisowatelé oddelowali, a swěg přestonárodnj gazyk we písennj nářečj powykowali.

§. 4. O českém gazyku zvláště.

Český gazyk gest odnože Slowenského neb Slowáckého (nad Dunagem), od něhož se za starodáwna až skoro do 14. stoletj málo lišil, pro kterauž příčinu Slowákům, ano gazyk swěg méně než Čechowé proměnili, neystarjšj české spisy dobře srozumitelné a jako domácej gsau. No-

węsj, český gazyk dělj se od Slowanackého a) přigalim vyššich hlásek, zvláště po měkkých spoluzvůčkach, gako: suk-
ně, duše, držeti, mlčeti, giti (*gieti), zagje (*zagie); stoji
a t. d. na mjstě sukňa, duša, držati, mlčati, gati, zagác, sto-
ga a t. d. Tak i w slowjch dey, wegce, lid, bez (rostlina)
a podobných na mjstě day, lud, baza a t. d. Ačkoli spro-
sta mlawa w Čechách posud zachowala některé staré wý-
chody, gako: pigu, pjsu, pigau, pjsau a t. d. h) Rozwe-
denjím dluhého y, ů na dwoghlásky ey, au, gako: beyk,
beywám; sauđ, kauř, mjsto býk, býwám, súđ, kút c) wy-
słowenjm měkého r gako ř, což Čechowé, zlá se, od Pola-
nůw pŕřgali.

Gešće wjce dělj se český gazyk od Polského a) hlás-
kau a w slowcech: bláto, hlas, brađa, hrad, kradba a t. d.
kteráž w polském zněgj: błoto, glos, broďa, groď; krowa
a t. d. b) wkładanjm litery t w slowech stráka, strjbro a p-
gež Polak bez té litery wyslowuge: sroka, srebro. c) W slo-
wech wčela, wegce, kapradj Čech odowčech ginych nářečj
eť nepřáwě odstupage, kteráž kładau pčela (pol. pszczoła)
jajce, paprat (pol. paproć). d) Wýchodem damej, shyđjme a
t. d., mjsto staršjho dāmy, chyljmy. e) Nenj (*nenie) Čech
praw mjsto ne ge (gest). Polák nie test; Rus nēt.

Wiz. a) Dobrowský, Lehrgeb. d. böhm. Spr. 1819. V. b) Těchž
Słowanka II. str. 1—67. c) o libozwůčnosti, Kollár, w Krok.
I. 3. 32. d) Tomsa über die Veränderung d. tschischen Spr.
1805.

Rozwrženj české literatury.

Celá literatura česká obyčegně na tři djly neb hlawnj
čásky se rozwrhage, z nichž prwnj neb stará od počátku
swého (550) až do r. 1620. Druhā nebo prostřednj odtud
do r. 1774, a poslednj nebo nowā od toho roku až do na-
šich časůw se wzthage. Wšecky tři čásky na sedmero
Oddělenj se rozpadngj, z nichž patero k staré literatuře,
šešće ku prostřednj, sedmé k nové náležj.

Oddělení První

Od příchodu Čechův do země České až do obrácení gich na
víru křesťanskou, od r. 550. do r. 875.

I.

§. 5. Politický stav Čechů.

Slavané nad severním Dunajem bydlící, *Walo-*
horrodé bywše Wolharův postupováním tištěni, přitáhli
do naší vlasti v první polovici VI. věku (550). Bylo
více kmenův pod rozličnými gmeny. Kragina okolo Prahy
Čechám se dostala, od nichž asi v IX. věku všechna země
Česká zsmj nazvána. Hned z počátku měli velké po-
přátely. Awarové již r. 580. podmanění gich zamýšleli;
návodem pak Frankův Bawonův tuháw válku s nimi wedli
(595 — 612). Bywše konečně od Awarův podmanění (614)
wywolili za vůdce *Sáma*, kterýž Awarův zabíhal, Slawany
Lužické a Morawské k sobě připogiw, Franky w umohých
bitwách, zvláště u Fogastyburku (blíže hranic českých) pod
Dağobertem (624) pobil, a do r. 634 udatně se bránil. Ge-
ho samowládu nespokogeni někteří wládykové s lidem
swým wytáhli ze země české, a s powolením císaře Hera-
klia odebrali se za Dunaj do králowstwí Horwátského, Sla-
wonského a Srbského (640). Po 18 letech umrel Sámo
(650), panowaw 44 let. Obchod s cizokragyními národy,
rozličné živnosti, doha, rostaucí mohowitost gedněch, za-
wist druhých přinutili národ k wywolení saudce (670) Kro-
ka, snad gednoho z dwanmecíma synů Samowých, po gehuž
smrti (690) neymladší dcera gehu Libuša auřad sudj sprá-
wowala. Swáda mezi Stağlawem a Chrudošem, bratry, po-
dala příčinu k wolení knížete Přemysla (695). Za něho a
za Libuše Praha založena (700). Po smrti Libuše (710) Pře-
mysl, utišiw háuř Krokowými dcerami ztropenau (nepo-
chlybně wládu po otci sobě osobugijcimi), pořádné panowání
w zemi ustanowil, a práwa dal, kterých dlouho potom užj-
wáno; umrel 750. Pod Nezamyslem, Mnatau, Wogenem a
Wnislawem pokoj w Čechách. Za Křezomysla, Neklana a
Hostiwjta tm horšj wálky propukly. Karel velký, požádu
gsa od Hunůw na Dunaji bydlících a gemu poplatných o po-
moc na Čechy, poslal (805) syna swého Karla proti niu,

kterýž třemi yogy do Čechy wpadew, prwaj rok sice na Ohři ne velmi šťastně bogowal, ale druhý rok ge k dani 120 woltow a 500 hřiwow stříbra přinutil. Tím sobě pokog na 40 let zgednawše po smrti Karla, welikeho (814) dan platiti přestali. Neklan Lučany, zabiw knjzete gich Wlastislawa wůdcem Ctimirem, k Čechům připogil (830). Duryinka zrádného potrestal. R. 845 pokog znowa přerušen. Čtrnácte panůw českých dawšich se pěkrtiti w Rezně u přítomnosti Ludwika, wnuka Karlowa, a proto z Čech wyhnanych zawdalo příležitost Ludwiko wi Čechy obogowati a dan opět začal. Wpády gebo do Čech stali se w r. 846, 849, 857 a 872, kdáž toliko Swatopluk, kni Morawský, ga od poroby. (německé) wyprósti. Poslez Ludwik maga, wogau se swým bratrem Karlem lysym, nawrel pokog s Čechy, o dani nezajmili toliko pomóc gegich sobě wywjaili, baž i ta pomoinobě ge smrt jeho kraká zbatwila. Tym časem, tož Hostiwít, mněllis to inenbor 1022 a 1216 wyowala zist ny libow imit a odlaw undu ppowol w r. 1022 a 1023 (140) inenbor wyowala to 1022 a 1023 a 1024 zaswol, landy šabw a c. swý c. c. w. j. boboz ca inow 12 d. w. do.

Byli prádcové naši, dle podání letopisného, národ prostý, prádcowý, hostinný, úprjmný a wěrny, wogny nehledající, ale w obraně sebe mužny, udatny, kráčeže neháwistny, wesely, zpěwu milowný. Měli poněky o gedně neywyšší bytosti, ač wedle nj ctili mnohstwj nižších bohůw, gimž obětowali we chrámich, hágich, na horách, u studánek. Wěřili o trwánj duše po smrti, odplate a trestu gegich (*). Zpráwa gich podobala se velmi zpráwě napotom pod wěwodami a kráfi. Geden neywyšší wládař (Čech, Sámo, Krok, Libuša) zprawowal zemi pomócj kmetůw (lečkůw a wladýk) kteřj w potřebě scházeli se na sněmy, gichžto nálezowé byli práwem a zákonem obecným, gakožto nižšj zátrab bude. Sněmem dlé letopisť našich z wolen Přehny, středem ustanoweno zpewněnj Wysehraduj roasřeni Prahy a obrazenj gj náspem a přjkopenj (823) Práwa (desky práwodatne) giž do země přinesli (**), napotom dlé po-

*) Srownanj nemnohých památek náboženstwj pohanských Čechůw s náboženstwjm Indickým mohlo by mnoho wyswětliti. Některá gměna gsaň zhoła Indická k. p. Morama; Perlan; sl. Parom neb Baram zdá se býti Brama.

**) U nás práwa po zákonu swatu, juže přinosechni oti naši w sebě kramě wlasti. (w. Suěny.)

treby měnili a množili. Mnata w Praze zruštagoj godnoho, Křezomysl čtyry soudce ustanowil. K wyšeřrenj newiny užjwali ohně a wody, (w. Rosenberská práwa Rkp. w Museum). Když na Wyšehradě (můželi se Hágkowi wěřiti) rozdáno hory a doly ke wzdělánj, a powstal rozpor o činže a služebnosti, nález wydaný zaznamenán gest na dubowých deskách (752); po stu letech staly se statky ty dědičnými s wymjňněnjm platů předešlého, a na to wyhotoweny opět desky dubowé (849). Pozděgi Bořiwog (876) sněmem zawržen, ač Slawiber ho zastával (w. Pelc. Gesch.). Přemysl práwa nowá wydal, neb snad gen předešlá sporádal a doplnil, což we Francjch a Baworjch giž 70 let dřjwe (650) učiněno *). On Libuši nábrobek (dle Hágka) w twrděm kameni wyryti dal. Což mimo jiné, důwodem gest, že Čechowé toho wěku giž znali písno, *ruthenskéli*, gak prawj Stranský; či gaké jiné? nelze se domysliti. — Zbranj w wognách byli gim inlat, meč, luk, kopj, uměli dobywati pewných hradů, z nagje kryty neb želwy, gakowěž Řjmané injwali. W pokogi zaměstnawali se orbau, chowanjím dobytku, rozličnými řemesly, gak: kowářstwjm, tkadlcowstwjm a t. d. Dobywali stříbro, zlato, železo, razili mince, warili sůl, nalezli a užjwali teplice, stawěli wsi a města. Wěž Neklanka na obraze Starého Wyšehradu dáwá dosti prospěšný důwod o stawjtelstwj tehdejšjm. Z nalezených zde onde litych bůžkůw patrno, že slěwánj obrazů kowowých a tjm wjce řezbářstwj znali. Giž Krokem založena škola w Budči, o gegjnz čhwalněm sporádanj to samo swědčj, že z nj netoliko učené dcery Krokowy, ale y moudrý Přemysl wyšli *wyučeni wěšřbám wjtězowým* t. swobodným uměcnjm. (w. Sněny.)

Básnictwj českého neystaršj památky pronášegj známky gak wysoké geho dokonalosti tak welikého stárij, a powtwrzgaj domněnj P. Walentina Skorochođa Majewského (Pamětnjk Waršawský 1820, V. str. 89.) že od Thrackého Thaimira, o kterém zpomjná Homér, až do českého Lumjra a Zábogje pokolenj Slowanůw udržowalo nepřetržěné písno

*) Ze Čechowé giž za swého pohanstwj zákony měli, mezi jinými důkany ten gest, že w r. 849. Thakulfowi, českému pánu, swěčeno mezi Franky a Čechy pokog zawřjstj, po newadž, gakž dokládá letopisec, českých zákonů a obyčegůw, dobře powědom byl. W. Ralc. Gesch. III. Auf. I. 168.

baršaw, tih tak nazwaných w samskritě učencůw Bharady, bohyně děgůw. Lyrickoepický okres básnictwj zdá se, byl neobyčejnějším polem pěvců starodawných.

III.

§. 7. G a z y k.

Gisto gest, že praotci naši nalezli w této zemi zůstatky národůw gi před nimi obýwawšich, s nimiž po málu w gedem národ srostli. Domáci letopisci chtějí tomu, že to byli lidé gegich gazyka, Němci opět, že německého; můž byti že obogjho. Gak welikau neb malau proměnu smjnenj to w gazyku českém způsobilo, wěčně tmau ukryto zůstane, poněwadž nižádná gazyka toho ze starého Čechůw obydlj památka nás nedošla. Ze zachowaných Cosmasem různých, owšem pozděgi psaných (žil 1045 — 1125) gmen řek a potokůw, wrchůw, mjst a osob zawjrá P. Dobrowský (Lit. 66.) že český gazyk giž tenkrátě swág ráz měl, geg od gíných nářečj oddělugj.

IV.

§. 8. L i t e r a t u r a.

Mám za to, že některé z našich starých památek literatury — gmenowitě *Sněmy*, *Tauženj*, *Cestmjr*, *Zabog* a snad i *Gelen* co do skládánj gich, w tuto dobu náležej, proto že a) Pů obrácenj Čechůw na křestanstwj, což se w X. wěku skončilo, nenj podobno prawdě, aby kdo zpěwy pohanským duchem tak silně wěgij byl skládal, nébrž wjst to, že giž složené z lásky přirozené k gazyku zachowal. b) Opisowatelé těch zpěwů nebyli gegich také sklada- telé. Toho důkazem gest mnohý omyl wtrášený a weršů některých porušenost, které u starších wěšj gest; w Jaro- slawu ale toho, gakožto nowém a méně často přepisowa- ním. c) Mnohá mjstná a zewrubná okolnost, wnitřnj praw- da, a celé gich lje pronášj to, že gestli ne sawěkými, aspoň welmi blízkými básnjři složeni byli. d) Sám gazyk tomu naswědčuje, pronášejj ráz weliké starožitnosti. Na pří- klád slowce *u* (giž); *uný* (wýborný), gehož wýznamu w XII. stoletj giž newěděli, gakož znamenal P. Dobrowský z pro- měny gmena Unezlau do Vitozlau w Drážďanském a Wj- deňském Rukopisu (w Dobr. Liter. S. 69). Poněwadž ale opi-

snové datinych z pětivíce z pozdějších časův nás došli; w následujícímu oddělení státně.

Stowa toho věku porážnu zachovaná gdu

U. Cosmasa

a) Roky a potoky: Labe, Ogra, Wltawa, Mla (Mlýnska), Berlina (Bělina, Bělina), Bruznica (Brunice, Bruska).

b) W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

c) Mjsta: Lúca (odtud Ludaňe) Zribia (tak Cosmas Srbsko zlatinil), Zribiu (Srbjn, Srb), Turzko (r. tur), Praga, Libuňin, Dewin, Leutigradec, Dragus (mesto blže Portolopört), Hárutlen. (Wyšhrad, od chrastj.) Tehtin nebo Thotin, Guadicius.

d) Osoby: Cpa, Crocco, Kazi, Tehta nebo Teika, Lubasas, Premisl, Nezamisl, Muna, Vaya, Vajzlau, Crezomisl, Neclan, Gostiuit, Borjwoy.

2) Na rok 872 we Faldských letopisech gmenuge se patero knžat neb wewod českých (duces): Zwentislaw, Witislaw, Heriman, Spoitiman, Moyslaw. Heriman zdá se býti cizé; místo Zwentislaw a Spoitiman P. Dabrowský řádby čel Swatoslaw a Spitimir.

W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

U. Cosmasa

a) Roky a potoky: Labe, Ogra, Wltawa, Mla (Mlýnska), Berlina (Bělina, Bělina), Bruznica (Brunice, Bruska).

b) W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

c) Mjsta: Lúca (odtud Ludaňe) Zribia (tak Cosmas Srbsko zlatinil), Zribiu (Srbjn, Srb), Turzko (r. tur), Praga, Libuňin, Dewin, Leutigradec, Dragus (mesto blže Portolopört), Hárutlen. (Wyšhrad, od chrastj.) Tehtin nebo Thotin, Guadicius.

d) Osoby: Cpa, Crocco, Kazi, Tehta nebo Teika, Lubasas, Premisl, Nezamisl, Muna, Vaya, Vajzlau, Crezomisl, Neclan, Gostiuit, Borjwoy.

2) Na rok 872 we Faldských letopisech gmenuge se patero knžat neb wewod českých (duces): Zwentislaw, Witislaw, Heriman, Spoitiman, Moyslaw. Heriman zdá se býti cizé; místo Zwentislaw a Spoitiman P. Dabrowský řádby čel Swatoslaw a Spitimir.

W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

U. Cosmasa

a) Roky a potoky: Labe, Ogra, Wltawa, Mla (Mlýnska), Berlina (Bělina, Bělina), Bruznica (Brunice, Bruska).

b) W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

c) Mjsta: Lúca (odtud Ludaňe) Zribia (tak Cosmas Srbsko zlatinil), Zribiu (Srbjn, Srb), Turzko (r. tur), Praga, Libuňin, Dewin, Leutigradec, Dragus (mesto blže Portolopört), Hárutlen. (Wyšhrad, od chrastj.) Tehtin nebo Thotin, Guadicius.

d) Osoby: Cpa, Crocco, Kazi, Tehta nebo Teika, Lubasas, Premisl, Nezamisl, Muna, Vaya, Vajzlau, Crezomisl, Neclan, Gostiuit, Borjwoy.

2) Na rok 872 we Faldských letopisech gmenuge se patero knžat neb wewod českých (duces): Zwentislaw, Witislaw, Heriman, Spoitiman, Moyslaw. Heriman zdá se býti cizé; místo Zwentislaw a Spoitiman P. Dabrowský řádby čel Swatoslaw a Spitimir.

W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

U. Cosmasa

a) Roky a potoky: Labe, Ogra, Wltawa, Mla (Mlýnska), Berlina (Bělina, Bělina), Bruznica (Brunice, Bruska).

b) W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

c) Mjsta: Lúca (odtud Ludaňe) Zribia (tak Cosmas Srbsko zlatinil), Zribiu (Srbjn, Srb), Turzko (r. tur), Praga, Libuňin, Dewin, Leutigradec, Dragus (mesto blže Portolopört), Hárutlen. (Wyšhrad, od chrastj.) Tehtin nebo Thotin, Guadicius.

d) Osoby: Cpa, Crocco, Kazi, Tehta nebo Teika, Lubasas, Premisl, Nezamisl, Muna, Vaya, Vajzlau, Crezomisl, Neclan, Gostiuit, Borjwoy.

2) Na rok 872 we Faldských letopisech gmenuge se patero knžat neb wewod českých (duces): Zwentislaw, Witislaw, Heriman, Spoitiman, Moyslaw. Heriman zdá se býti cizé; místo Zwentislaw a Spoitiman P. Dabrowský řádby čel Swatoslaw a Spitimir.

W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

Oddelení druhé.

Od zavedení křesťanstwa w Čechách až do krále Jana, aneb do vymřeni rodu Přemyslova, to gest od r. 875 až do r. 1310.

U. Cosmasa

a) Roky a potoky: Labe, Ogra, Wltawa, Mla (Mlýnska), Berlina (Bělina, Bělina), Bruznica (Brunice, Bruska).

b) W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

c) Mjsta: Lúca (odtud Ludaňe) Zribia (tak Cosmas Srbsko zlatinil), Zribiu (Srbjn, Srb), Turzko (r. tur), Praga, Libuňin, Dewin, Leutigradec, Dragus (mesto blže Portolopört), Hárutlen. (Wyšhrad, od chrastj.) Tehtin nebo Thotin, Guadicius.

d) Osoby: Cpa, Crocco, Kazi, Tehta nebo Teika, Lubasas, Premisl, Nezamisl, Muna, Vaya, Vajzlau, Crezomisl, Neclan, Gostiuit, Borjwoy.

2) Na rok 872 we Faldských letopisech gmenuge se patero knžat neb wewod českých (duces): Zwentislaw, Witislaw, Heriman, Spoitiman, Moyslaw. Heriman zdá se býti cizé; místo Zwentislaw a Spoitiman P. Dabrowský řádby čel Swatoslaw a Spitimir.

W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

U. Cosmasa

a) Roky a potoky: Labe, Ogra, Wltawa, Mla (Mlýnska), Berlina (Bělina, Bělina), Bruznica (Brunice, Bruska).

b) W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

c) Mjsta: Lúca (odtud Ludaňe) Zribia (tak Cosmas Srbsko zlatinil), Zribiu (Srbjn, Srb), Turzko (r. tur), Praga, Libuňin, Dewin, Leutigradec, Dragus (mesto blže Portolopört), Hárutlen. (Wyšhrad, od chrastj.) Tehtin nebo Thotin, Guadicius.

d) Osoby: Cpa, Crocco, Kazi, Tehta nebo Teika, Lubasas, Premisl, Nezamisl, Muna, Vaya, Vajzlau, Crezomisl, Neclan, Gostiuit, Borjwoy.

2) Na rok 872 we Faldských letopisech gmenuge se patero knžat neb wewod českých (duces): Zwentislaw, Witislaw, Heriman, Spoitiman, Moyslaw. Heriman zdá se býti cizé; místo Zwentislaw a Spoitiman P. Dabrowský řádby čel Swatoslaw a Spitimir.

W rchly: Rip, Osseca, Osiek, Medwed (r. medwed) Pripek, Petrin.

niv (894) umřel. Po smrti jeho synové jeho mezi sebou wálejce na králowstwj zahubu uwadli. Bořivoj wešed s Arnulfem w přátelstwj, žiwot dokonal. Maďari králowstwj Morawské wywřetiwše brozili již Čechům. Spitihněw ne naděje se pomoci od Ludwika něm. krále, poddal se (906) Maďarům na wýminky, dostaw nynějšj Morawu. Snimi na Němce pitom časté nagezdy činil, a s kořistj se wracowal (915). Poláci Opawu, Ratibor a Těšjn, Němci zemi mezi Dunagem a Tásau uchwatili. Spitihněw † 921. *Wratislaw I.* mage s Drahomirau, Slowankau ze Stodor (w Braniborich) dwa syny, umřel (925). Drahomira zabiwši Ludmilu, wladla sama nad Čechy; ale pomáhawši Stodoranům na Gindřicha něm. krále, od něho swržena a ze země wyhnána. Praha se wdala (928) a Waclaw na trůn posazen. Drahomira † 935. *Boleslaw I.* (936) wražden trůn brátru odňaw, 14 let s Ottonem cisarem o zprošěnj se daně bogowal. Smřiw se pomáhal běhny (955) na Uhry. Sešel 967. *Boleslaw II.* šťastně bogowaw proti Otě cisari dobyl Měšně (976) a Krakowského okolí (996), kteréž poslední zřitel opět *Boleslaw III.* (999), pročez a pro twrdost k materi a brátrům, swym od Panůw českých swržen, a na místo jeho powolan *Wladibog*, syn Dobrawky, Boleslawy II. sestry wdané za Mieczysława wogvodu Polského. Po téhož brzké smrti Jaromjr a Oldřich o trůn stáli, ale Boleslawem III. pomoc z Polsky magiejm odpuzení, Pomsta njm nad odpornjky wzatá zgitřila znouwu národ, a podána wláda *Boleslawu Chrabrému*, Polskému wogvodě, kterýž, oslepiw Boleslawu českého w Krakowě (1005) u wládu se uwázel, ale Gindřichem II. německým králem, řewniwým na zrůstgjej moc Polanůw, zapuzen (1004) z Prahy, a na místo jeho usazen *Jaromjr*. Ten pro swé přátelstwj k Gindřichu podezřelý některým panům na lowu měl zabít býti; zachowan wěrným Howorau (Doworau?) pomstil toho nad Wřowci a ginými. Swržen od bratra *Oldřicha* a w Lise wězen (1013). Oldřich zapudiw neplodnau manželku, pogal Boženu sedlskau děwu. Pomocj na Polany dobyl wolenectwj (1024). *Břetislaw*, syn jeho Poláky z Morawy po 25 letém držení wyhnaw, obdržel ji w lěno (1029). Oldřich nechťeje na přitele swého Štěpána, Uherského krále cisari Konradu pomáhati, zradně 2 letě wězan, pak propuštěn, oslepil Jaromjra, a odňal Morawu *Břetislawu*, který proti Uhrům bogowal (1034). *Břetislaw* po smrti otce w lěno nastoupil (1037). Geg proti Wřowcům Jaromjr nabádal, začez od nich zabít. *Břetislaw* chtěje ztra-

teně za Bolesława III. části Polska dobytí, wzař dŕ Slezka, Krakow (1038) a Gnězdno, odkudž tělo sw. Wogtěcha přivezew, k wystawenj kostela a kapitoly Starobolesławské papežem odsauzen. Polákům Slezko postaupil za daň 500 hriwen ročně. Ustanowil poslaupnost po stárj Wrodině wéwodske (1035). *Spithněw II.* wéwodstwj přewzal; Bratrj geho, Wratislaw, Konrad, Otto mĕli podjly na Morawě, Jaromir mĕl byti knĕzem, nebo Kralowěhradec dostati. Morawštj z nabadánj matky Judity taužili po neobmezeň wladě, pročež swrzeni, matka pak s mnohymi Němci wypowĕzeňa. Smjřiw se s Wratislawem, a gemu Morawu postaupiw umřel (1061). *Wratislaw II.* Ottowi a Konradowi Morawu wrátřw pomáhal cjsaři Gindřichu IV. na Sasy a na papeže Řehoře VII., obrdřew za to Mjšeň s Lužicemi hornjmi, a důstognost kralowskaŕ (1086). Synowcům Swatopluku a Ottě po smrti bratra Ottj, nechtjcin uznati geho wrchňj wladj, odňal podjly na Morawě, Konradowi na prošbu manželky geho odpustil, Jaromir darmo usilowaw zintocnit se Kralowě Hradce, nawrátřl se ku knĕzstwj, a učinĕn biskupem Pražským; spōgil (1088) opĕt pražské a morawské biskupstwj na wzdoru Wratislawu, kterýž naproti tomu Wyšehradskau kapitulu dostawil, a od pražského biskupstwj oddĕlil. *Konrad* opĕt to wéwoda wladu ugal (1092). Rozdĕlřw swjg podjř Morawy mezi swĕ dwa synj, Oldřicha Bratř, Leopolda Znoym dage, a synowcům Swatopluku a Ottě nich podjř nawrátřw po 17. mĕsječich umřel. *Bratislaw II.* Pofřw k placenj daně zadrženĕ přinutil 1095, Konradowjw synům po neodwislosti taužjcin podjly na Morawě odňaw Bořiwogi bratru swĕmu udĕlil. Zabiti od Wršowĕřw wypowĕzenjch (1100). *Bořiwog II.* že cjsaři Gindřichu IV. potwrditi se dal, zneljbil se ĕeským panům tak, že Oldřichu synu Konradowu wéwodstwj postaupiti mĕl, ale Swatoplukĕm a Ottau knjzaty wýchodnj Morawy na stolici udržen. Tjž wsak Swatopluk, nedostaw ĕásti z polské korieř, pomocj panůw geg (1105) zapudil. Uplatiw cjsaře a pomáhal gemu na Uhry, že Wršowci w geho nebytu Bořiwoge na trůn usaditi se snažili, na 3000 zřch hānebnĕ pōbiw sám od pozůstaljch umřiw (1109). *Wladislaw I.* nejstāršj z rodu musil sōbě od Cjsaře za 5000 hriwen střřbra pomoc proti Bořiwogi kaupiti; on Ottu na Křiwoklátĕ, Cjsař pak Bořiwoge w Hāminersteinu na Reyňĕ wĕzili. Sobĕslaw bratr Wladislawůw nejmlādšj, rāznici ztropil, ale smjřenjw matky Swatawj tak wše porownāto, že Wladislaw Ottowi ĕást

Moravu, Soběslavu, Žatecko a ostatek Moravy, Bořivogovi pak polovinu Čech prepustil. Bořivog, však a Soběslav při sňatku, jeho svrzení, tento do Polsky, onen do Uherska odebral. Umrage Wladislawa smřil se po druhé se Soběslawem, a gemu, ač Otto staršj byl, wéwodstwji odkazal. *Soběslaw I.* ndržel se proti Ottowi a cisari (1125); hrdy witézstwim. — Polany k dani zadržené přiučenge, mnohe zagal a k dělanj roli w Čechach odsaudil, časti Polska (Gujawii) k Čechim priwtěliw (1133). *Wladislaw II.* (1140) gešě za žiwota předchůdce zywolen, proto že Soběslaw pomocj cisare Konrada proti zákonu staršinstwa syna swěho za dědice mji chtěl, Konrada Morawského od běkterych panij nawedeneho (1141) toliko pomocj cisarowau zkrotil; při kterž přiležitosti kostel sw. Wjta w Praze od Morawanůw spalen (1143) potom od biskupa Jana na vlastnj temer náklady opět wystawen. *Wladislaw* (1147) a bratrem *Gindrichem* a mnohymi pány podnikl taženj křižowé bez prospěchu. *Nawratiw se* (1148) *Soběslawa*, kterýž w nebytu geho o trůn se pokusil, do *Primdy* u wězení dal. Pomohw cisari *Fridrichu* ryšawemu k witézstwji nad *milanskym* králem *emperorwan* (1159). W nepřítomnosti geho *Soběslaw* a *Primdy* wěhly, nawedl kněžata morawská k autoku na trůn český; začež od *Wladislawa* ge přemohšjho do swěho wězení oně zawřij (1161). Pomáhage *Uhrům*, swjtězil nad *Řeky* a *Wěžel* a nimi w přátelstwji, daw dceru králowice *Fridricha* synowi *Emmanuele* řeck, cisare za manželku. *Fridrichu* synu korupu sňmchtě podal, čemnuž se však cisar a páni češj protiwili. *Soběslaw II.* z wězení pušřen, nastaupil (1174) wladu; *Wladislaw* na statech swě druhé manželky w *Tuzingiu* umřel. *Fridrich* se pryč odprawil, ale, že *Soběslaw* šlechtu i cisare urazil, (1180) na trůn posazen, a mocj udržen od cisare, ač připowězene gemu peníze ahaněge zemliskl. *Konrada* odbogneho zkrotil. Dan na kněžstwo u *Wawij*, *Gindricha* *Břetislawa* biskupa proti sobě popudil (1187) zemanuž se poručenj cisare zadost učinili mage, umřel. *Konrad II.* z *Morawy* k wladě powolan (1189) po 2 letech umřel na mor w *Apuliji*, prowadiw cjs. *Gindricha* do *Rima* (1191). *Gindrich* *Břetislaw* wymohl (1192) u Cisare *Čechy* *Premyslawi*, a *Morawu* *Wladislawu*, a tučil za plat swau osobau; ale když *Premysl* celý rok neplatil, osočil geg *Gindrichu* u cisare, a pomocj geho *Premysla* u *Zdic* poraziw wladu nastaupil, *Wladislawa* *Morawského* pro swau gistotu do wězení daw. *Mišeň* pleřil a pälil k ruce cisarowé; zelege pa-

lení kostelů Míšeňských umřel ve Chbě (1197). Přemysl II. přijmím Ottokar moudře užíw pútek mezi císaři Filipem a Ottáw, dobyl sobě i potomkům ginéna královskeho, Lužice horní, zproštění platu posud císařem dáwaného, a wábec wšech nárkůw z strany německé (1214). Dán do klatby od biskupa Ondřeje pro uložené kněžstwu daně, kterauž wšak arcibiskup Mohucký, po druhé kardinál papežsky zdwihl. Usnešením se stawůw zrušeno staršinstwo (senioratus), a uwešeno prworozenstwí w Čechách (1216), a tak syn geho korunowan Mohuckým arcibiskupem (1228). On umřel 1230. Wáclaw I. Ottokar přijmím, Morawu odbognému Přemyslawi odňal; učině pokog s Fridrichem Rakauským gemu pomáhajícím, Morawu pak mezi své syny Wladislawa a Ottokara rozděšil (1238) Jaroslawa ze Šternberka synu swému na pomot proti Tatarům poslal (1241) a wjště statky a držitelstwím Olomúcké kraginy odměnil. Synu swému Ottokaru dwakrát odbognému odpustil. Přemysl Ottokar II. gestě za žiwota otce pogal Margaretu dceru Fridricha posledního wéwody Rakauského za manželku, a tak s Čechy Rakausko a Styrsko spogil (1253); nažž brzo Wáclaw otec geho skonál. Ottokar na přímluwu papeže a Otty Markrabě Brandenburského Prusy obogowal, dobyl a Německým rytčřům w leno dal, wystawiw Králowec, a Bruno Holomúcký biskup Brunsberg. Mimo toho biskupa prowázeli krále do té wogny čtyřinecjtina synowé Gindřicha Waldsteina, a giníj množj páni. Baworům wpadlým do Čech odňal Olomúcko, Kraínsko kaupil od bezdědičného Oldřicha. Země Ottokarowý wztahowaly se od Baltického moře až k Adriatickému (1269). Podaného císařstwí sobě nepřigal (1271). Nespokogené pány na hrdle trestal. Z těch některj utekli se k císaři Rudolfu také uraženému, kterýž mu nejprwe Rakausy a Styrsko (1276) odňal, podruhé geg, když nabádan gsa Kunekundau, druhau manželkau wognu obnowil, docela přemohl (1278). Ztratil žiwot Ottokar zradau Miloty z Dědic, držitele Morawy, kterýž nepříteli položenj Ottokarowo oznámil, a w bitwě zpět caawl. Rudolf wzal mimo Rakausy a Styrsko také Korytany a Morawu: Prusy, Poláci a Slezáci se osvobodili, díl Čech widowě dán, druhý pod zpráwu Otty Markraběti Brandenburskému, poručníkú Wáclawa mladého swěren. Tento ale wězil syna i matku na Bezděžích, a když matka přehla, Wáclawa w Zítawě Wladislaw, ze čestj páni drancowanj geho zhostiti se chtěj, poručil Wladislaw králostwí biskupu Tobiášu z Bechyně, a Třebo-

baldu nejvyššimu sudjmu (1232), králowice pak Čechové velikou summu peněz vyplatiti museli. *Wáclaw II.* ztrátu předešlou poněkud nahradil; pogaw Juditu Rudolfowu dceru, dostal Morawu a Cheb nazpět. Fridrich markrabě Míšeňský a Lužický, tež Kazimir wévoda Opolský, dali své země w leno Wáclawu, Poláci po smrti wévody Krakowského a Sandomirského gemu se vzdali. Po segitj Přemysla II. krále Polského Poláci gemu pozůstalau dceru Alžbětu za manželku (ano Judita zemřela), a s ní korunu podali. Korunowan w Gnězdně. Syna geho Wáclawa Uhři za krále zwolili. On Adolfu cjsářstwj dopomohl, a když Němci nespokogeni gemu samemu korunu podávali, nawrhl jim Alberta Rakauského, swata swého. Zawiše, manžele matky své, pro sročenj stiti dal. *Wáclaw III.*, sedmáctiletý (1305) nastoupil po otcí vládu, ku kteréž wšak pokažený od Uhřuw nebyl spůsoben. On Albertowi římskému králi, aby wogně ušel, darowal Cheb a Míšeu. Otič Baworskému pustil dobrowolně Uherskau korunu, w Čechách hrady králowské zemáním rozdával. Tabna proti Wladislawu Lokietkowi osobugicjmu sobě polskau korunu, zabit gest w Olomanci od newěrneho služebnjka (1306). S ním wymřel rod Přemyslůw, panowaw 584 léta. *Rudolf I.*, syn cjs. Albrechta pogaw Alžbětu Wáclawa II. pozůstalau wdowu za manželku, panowal jakožto wolený král (1307). Chtěge podmaniti některé pány neklidné, u Horažďowic umřel na aplawici. Zwolen gest *Gindřich Korytanský*, swat zabiteho Wáclawa III., ale ten stříbro do Korytan wywážel, wěziw některé pány i Alžbětu Wáclawa III. sestru, pomoci Měšanůw Čechy utiskowal, pročež požadan za krále *Jan*, syn cjsare Gindřicha (1310), kterýž pogaw Alžbětu za manželku, Korytany z Čech wyhnal.

§. 11. a) Za wévodu z Přemyslowa rodu.

Od nápadu Karla welikeho na Slowany r. 895, počalo se obracenj gich na křestanstwj w Korytanech, Panonii, na Morawě i w Čechách. W Morawě giž *Moymar* před 824 křestanem byl. Na žádost Rastislawa (se Swatoplukem a Kočelem) od cjsare řeckého poslání Constantinus

a Methodius uwešli slowanskou liturgii (865) w Morawě, giž opět r. 881. od latánské wytištěnau. W Čechách od nepowědomého roku z Řezna poslanj kněžj křesťanstwj plodili, tak že gednjmkrátam čtrnácte panůw českých w Řezně (845) pokřtiji se dalo. Na trůn ale křesťanstwj dostalo se teprwé s Boriwogem (okolo r. 874—880) kterýž nepochybně některé učitele (mezi nimiž stárj gmenugj Pawla Keycha,) do Čech přiwedl, kdež dwa kostely wystawil, oba ke cti sw. Klementu, w Hradci (nad Wltawau) a na Wyšehradě, i učiliště neb semenišťe pro duchowenstwo zde zřidil. Od té doby křesťanstwj, ačkoli w zápasu s pohanstwj m a we wpiřnjm rozdělenj mezi latinskau a slowanskau liturgij, vždy wjce se rozširowalo. Snášeľiwý Spitihněw kostel P. Marie w Praze a sw. Petra w Budči, Wratislaw u sw. Giřj na hradě Pražském (925) wystawil. Drahomiřino křesťanstwa pronásledowánj zmizelo Wáclawem dobročinným a Boleslawem bratrobicem kagcjm, genuž biskupstwj založiti chtěgjcjm. Řezenský biskup překazil, a genuže dostawenj kostela sw. Wjta (936) i počátek pražské kapitoly se připisuge; zwláště ale Boleslawem II. neb milostiwým, kterýž překonaw Žatecké pohany s wúdcem gich Bratřimjrem (975), prwnj celé Čechy pokřtěné uwiděl. Obyčege některé pohanské dlawo se udrželi. Sw. Wogtěch (biskup 983) náhle ge wykořeniti usiluge, třikrát ze země prchnauti musel. Gešťe Břetislaw (1092) tjm počátek panowánj swěho učiniti prinucen byl, že hadače, čaroděgnjky a giné podwodnjky ze země wybhal, háge a stromy lidu sprostému ctěné, spáliti kázal, a giné powěry a zwyky přetřhl. On kředu biskupem Cosmasem k wyčištěnj powěr pohanských uweđl. K upewněnj křesťanstwj toho času kláštery mnoho přispjwali. Za Boleslawu II. mimo biskupstwj w Praze, prwnj kláštery založeny: panenský u sw. Giřj w Praze od Mlady (Milady) sestry geho a prwnj abatyše, pak i w Břewnowě a na Ostrowě, oba Benediktinůw; za něho též dwacet kostelůw staweno. Břetislaw I. kostel a kapitolu Staroboleslawskau založil, klášter Sázawský Boleslawem II. počatý wystawil, též dwa giné Benediktinůw, u sw. Iwana w Čechách, a Reyhradský na Morawě. Spitihněw II. kapitolu w Litoměřicich (1057). Wratislaw II. biskupstwj w Olomauci (1065) zřidil přičiněnjm Budimjra, děkana kapitoly Olomucké, potom klášter Benediktinský w Opatowicich (1088), a kdýž Jaromjrganu na wzđory spogil biskupstwj české a moraw-

ské, na protí tomu kapitola samotnu papeži poddanu na Wyckhradě založil, kdež i kostel sw. Petra a Pawla na spásob Římského velikého chrámu w 18 letech dohotowil. Wladislaw II. premonstrátský řád mužský na Strahowě (1140), panenský w Doxanech (1142), cistercienský w Blázu (1146) a benediktinek w Teplici (1146) uwezl. Pražský biskup Daniel založil cisterciáky w Sedlici (1149) a benediktiny w Podlažicích (1159). Za Soběslawa, Fridricha, Konráda od rytířůw českých w Jerusalemě by-wšich přiwedeni do Prahy (1190). hágitelé sw. hrobu, od Pána Slawka (1196) cisterciáci do Oseká, od Hroznaty, pána českého, (1197) premonstráci do Teply, a premonstrácky do Chotěšowa. Ale již i symě budaucjeh newolj a roz-tržek w náboženstwí roztraušeno Waldenskými dle Hága r. 1176. dle giných pozděgi do Čech přišlymi. — W mra-wjeh/ uměnj a smýšlenj Čechowé wielkau proměnu wzali; oděw sice podrželi staroslawanský, gakýž posud Polauc magj, Medskému podobný, ale u wzdělanj ducha opustiwše swau vlastaj cestu, posudu Němcůw, učitelů swých, krá-čeli, a protož, gak to následownjkům se přiházi, pozděgi než oni k ciji dospěchali.

Udatnost česká, ačkoli kněžata naše málo kdy o do-býwánj zemj wogny wedla, slynauti nepřestala, ano šlechta i lid wjce wogenskému než swobodnému uměnj oddáni by-ti. Wratislaw II. stogjey wogsko zřidil. Bořiwog syn geho a hrábě Wiprecht se 300 gizdných Gindrichu cjsaři cestu do Italie křestili a prwnj zdj Římských dobyli (1080). Přemy-słowa práwa dle potřeby mēněna i množena. Tak Breti-slaw I. pomocj biskupa Šebjře práwa česká od pohanských powěr očistil a rozmnožil, n. p. o manželstwí a krēmách. Neydále udrželo se staročeské básnictwí z předešlé pěkněg-ěj swě doby, gehož neyataršj zůstatky wysokau prostotu, pěkné barwy, řeč čistau a wůbec klasičnosť pronášegj *).

*) Našim časům dopřáno šťastným osudem nalezenj znamenitých těchto památek; kež pak wjce podobuých děl starožitných zde onde snad posud praehniwěgjcjeh se ód zkázy wychwá-tj! Když Wladislaw (1158) taženj do Italie ohlásil, zawzněla Praha zpěwy udatného rytjřstwa českého (in eorum canti-bus . . . Mediolani resonat obsessio, prawj Vincentius na 17. rok). Cóż nižádně těch zpěwů nikdež památky? O Závěšj z Rosenberku, Krále Wáclawa otějmu, statem w r. 1293 prawj Hágek, že gaa muž desti udeňj a wýborný zpěwak nuno-

Na proti tomu latinské verše, gako wěz Cosmas a geho nástupci do swých kronik mjachaj, gewj přewrácenau chut onoho wěku, rovně gako w celé Europě. Němečtj kněžj s křesťanstwjm latinské pjsmo do Čech přinesli, njmž také Čechowé brzo pokusili se w swém gazyku psáti. Škola Budecká w latinskau proměněna. Tam, gak legenda prawj, sw. Wacław učil se čjsti, psáti a žaltár pěti. Gsa potom wěwodau powolal mnoho kněžj z Bawor, Šwáb a giných Němec, kterj přišedše s knihami (cum bibliothecis) český národ latině wučowali, založjce zde onde školy Wacławem hogně nadané. Wyššjho uměnj hledáno w cizině. Sw. Wogtěch (biskup 985) wyučen w Děwjně, kdež byla kapitola slowútná. Za Břetislawa II. probošt Marek, zřjdl u kapitoly pražské školu pro kanownjky, gichž čtyřmectjna po spolu bydlelo, a sám až do smrti učil, wykládage sw. pjsmo; odkudž důstogenstw Scholastika pražského. Mezi učené toho wěku náležej také Astik (Anastasius) prwnj opat Břewnowský, sw. Prokop, opat Sázawský, Hlynek Zdik, biskup Olomucký. Děge vlastenské přestawagjce býti předmětem národnjho básnictwj, spisowány latinským gazykem. Cosmas († 1126) děkan kapitoly pražské, sauwěky a Nestorem ruským, sepsal kroniku až do r. 1125, w kteréž pokračowali Vincenc, Jarloch (Gerlacus) a ginj negnemenowanj, Biskup Helikard (1018) pole měřiti dal k lepšjmu ustanowenj desátku. Stawitelstw stawenjm kostelů a klášterů prospjwalo, počna od Bořiwoge až do konce XIII. wěku. Břetislaw (1037) počal stawěti hradbu okolo Prahy až potud otewřeněho města; čehož potřebu we wogně uznal. Spitihněw II. zbauraw kostel sw. Wjta od Wacława stawěny a wětšj stawěti počaw (1061) umřel. Wratislaw geho nástupce mnohé domy, kostely, wsi a města wystawěl. Gak skwostná a dokonala na ten čas byla stawenj česká, osvědčuj posud některé žústatky a zřjceniny po tolikých wognách a záhubách pozústalé. Obraznictwj a maljstwj, které giž co pohané znali, gako křesťané nezanedbali. Památky obogjho nedosahuj sice dokonalosti toho uměnj, gakýmž se dnes honosj, ale wždy něco přjgemněho do sebe magj. Božietiech, čtwtj Sázawského kláštera opat čistě a wýtečně malowati, a obrázy z kamene a slonowé kosti řezati uměl.

---

ho rozličných pjsnj w začáti složil, a Balbia († 1688) to potwřuge, řka: že ge častěgi w rukopisu wjdal (Epitom. p. 296). I tyli pjsne od Balbinowých časůw ztraceny?

b) Za králů z Přemyslowa rodu (1197—1310.)

§. 12. Zakládánj klášterů i této doby pilně se dalo. Za Přemysla Ottokara I. dominikáni (1226) šest priorátů založili, benediktini w Polici, přemonstráci w Miljřsku, a rytjři německého řádu na rozličných mjstech uwezeni. Sestra Wáclawa Anežka založila krjžownjky s červenau hwězdau u mostu (1251) a klášter klarisinek, gichž samá abatýšj byla. Minorité u sw. Jakuba a w Plzni (1232).

Templári, neyprwé w Praze u sw. Wawřince, brzo po Čechách se rozšjřili a zbohatli, tak že panstwj Wodochoď (1294) biskupu Tobiáši prodati mohli. Boček, předeek Giřjho z Poděbrad založil cisterciáky w Sárú (1251). *Mrskáci* (naháči) powstaj (1257) vyhlazeni gsau násilně. Augustini 1265. Wáclaw II. obmyšlel žiwot chorý stráwit w kláštere Zbraslawském, kterýž založil. Od něho gest též klášter kagiejch panen w Mostu (1283) a Augustinjů w Domažlicích (1288). Za poslednjch pět králůw z rodu Přemyslowa dědičné práwo a prworozenstwj w rodině gich utwryzeno, a moc králowská wnitř zwětšena, wně poněkud zmenšena wplywem rjše a Rjma. Bezcsařstwj německé po amirťj Hohenstaufenů a Babenberků rozwilo rytjřstwo w Němejch, kteréž i do Čech přešlo. Milota z Růže slawný rytjř český. Přemysl Ottokar násilně ge přemáhage wzbudil šlechtu proti sobě, kteráž ku zkáze gebo přispěla. On wogentstwj zlepšil, wozil s šebau lodj k mostům, wychowáwal některé šlechtice we wěcech rytjřských. W bitwě u *Laa* wedl Čechy, Mjšňany, Thuringy, Polány, Slezáky a Rusy: sám mezi Sasy a Bawory bogowal. K sněmugicjmu panskému a rytjřskému stawu, powstalým z wogewod a lechůw starých, náležel nynj též duchownj (prelátů) a městský staw; neboť při wznikagcjm bohatstwj množila se řemesla a obchody, wzrostal prostřednj staw, šjřila a zakládala se města n. p. Buděgowice za Přemysla Ottokara II. Šlechta bohatá a mocná, dwůw králowský we skwostnosti cjsařskému neybljžšj. Saudy dáwaný w nágem, gako wěc wýnosná úsudky a tresty. Zkáušky ohněm a wodau trwaly dosud. Mjra á waha (1268) zlepšena, též mince (1300). Kutnáhora stjřbro wydáwala hogné, odkudž zlepšenj hornictwja a Gjhlawského práwa hornjho daného Wáclawem I. následowalo. Ze starsjch práw a náležů wzniklo zřjzenj *zemské a práwo městské*, které-muž ugnu činili němečtj přistěhowanci, od knjžat a králůw českých podporowanj, kterj raděgi německým právem nežli českým se zprawowali, tak že celá města, gako Litoměřice,

Slaný, Launy, Most, Kutnáhora a g. právo Magdeburské (Děwjské) přigala. Wáclawu II. u wydání nowého práwa stawowé odporowali, nowoty nemilownj. On dsky zemské zřijdil, b nichž w listu nadacjm Witkem ze Šwabenic klášteru na Zderaze wystaweném a od krále Gindřicha potvrzeném w Praze 1500 stogj wyslowně: *Haec autem omnia singula . . . in tabulis terrae procuravimus annotari*. Paměti hodna gsau tuhá práwa na židy (1267). Uměnj a řemesla s bohatswjm zkwětala. Wjt děkan kostela kapitolnjho založil (1282) bonifanty (*boni infantes*) t. g. školu pro 12. chudých žákůw. Wáclaw II. obmýšlel založiti vysoké školy, což se však teprwé Karlowi podařilo. On pomocj Tobiáše biskupa plodil učenost; darowal 200 hřjwen stříbra na knihy nowému Zbraslawskému klášteru. Básnictwj české, čjm wjce znáhalo se latinské a německé vzdělanj, tjm wjce klesalo; což znamenati od polowice XIII. stoletj, w kterémž času podle Němcůw rýmowati počato. Důkaz toho gest rukopis Hradecký, legenda 12 Apoštolů a g. We stříbře a zlatě za poslednjch králůw pěkně pracowáno. Za Wáclawa II. města se hraditi počala, Praha mnohými kláštery, kostely a domy zkrášlena.

III.

G a z y k.

§. 13. a) Geho staw.

Přigetj křesťanstwa w gazyk český welmi působilo. Prwnj té sw. wjry apoštolé z Řezna posjlanj, byli Němcj, a od r. 805. až do 876. nepochybně mnohé zvláště wyššj osoby zjškali, a s křesťanstwjm latinu a němčinu gim známau učinili, gakž toho Thakulf důwodem (849), kterýž sdá se, byl geděn z 14. panůw w Řezně (845) pokřtěných. S Bořiwogem Slowanská liturgie zawjtała k Čechům (876). On dwa kostely ke cti sw. Klementu, gehož tělo sw. Cyril do Řjma přiwelz, wystawěl, a gakož hádá Pelcl, něgaké spisy, aspoň ewangelia slowanská z Morawy přinesl. A však slowenská liturgie hned z počátku nalezła w Čechách nebezpečnau sokyni w latinské, giž staršj práwo sobě osobugicj, kteréžto liturgii ustaupiti také musila, gestliže ne hned gako na Morawě (881), podobno za Spitihněwa I. Němcům w ochrannu se podawšjho, ano gisté za Boleslawu II. kterému papež biskupstwj založiti powolil (972) pod tau

wýminkau, aby nový biskup držel se latinského a ne slowanského obrádu cjrkewnjho. A protož slowanská liturgie w Čechách nižádné stopy po sobě nezanechala, wygměníli gedinau pjsěň swatému Wogtěchu neprávě připisowanau; Gospodyne pomiluy ny etc. která se pro swau giž tenkrátě oblibenost a rozšjřenost u lidu zachowala, a newymřelau, geště pozděgi gewjej se některých po službách božjch a slowanském gazyku žádost. Tak za Břetislawa I. (1030) sw. Prokop založil klášter slowanský na Sázwě, kdež 1055, Spitihněweim II. opět latinšj mnišj ustanoweni, Powolal sice Slowany ty Wratislaw II. r. 1061. z Uher, kamž byli utekli, a kdež snad od Methodiowých časůw něgaká schřána liturgii slowanské zůstala, ano tyž Wratislaw i papeže Řehoře VII. požádal o powolenj mše slowanské, což mu odepřeno pod tjm zámyslem, že by, prý, sw. pjsmo w pohrdánj přišlo, kdyby každému w geho gazyku čteno bylo; a wšak giž 1092 opět mnišj slowanšj Konrádem odtud wyhnáni, a latinšj na wždycky uwedeni.

Naproti tomu latinský gazyk gako w službách božjch, takó w kancelářjch a saudech uweden, ač tušjím gen z části, poněwadž se pauhá česká gměna práwnj netoliko wždy zachowala, ale ani do latiny nepřeložila, n. p. nárok, swod etc. Učenj gediné a latině spolěhalo; latině knihy spisowaný, latině rozkazy a wýsady knjžat a pozděgi i králůw českých dáwány. Odtud pošlo, že neystaršj pjsemnosti weřegně z X. a XI. stoletj toliko latinské gsau; gakož i nápisy na mincích Boleslawowých. Němčina snad geště dřjwe, neb aspoň také hned z počátku křestanstwa Čechům w známost wešla. Giž Chrudoš w Libušině saudu na německé práwo se opjrá, a Zábog w Rkp. Kralodworském taužj, že *pride cuzi usilno w diedinu i cuzimi stou zapowida*, a dle knjžete Zálabského (tamže) *uezdi nám susiede niemci*. Sausedstwo Němeřůw, aukzé spogenj s řjšj německau hned od prwnjch časůw, obehod, mnohé wogny a opět přátelstwj s Němci, přigetj od nich křestanstwj a snjm nowého wzdělánj, nasazenj tolika klášterůw a kostelůw německými mnichy kněžjmi a učitelj — muselo Čechy s gazykem gich w znamenité mjře seznaniti. Dwůr i šlechta z wětšjho djlu milowali wždy německý gazyk, i giněna německá přigimagje. Žiwotný lékař Boleslaw II. a potom prwnj biskup český Diethmar byl němec, ač dlé domyslu Pelclowa český uměgcej. Wladislaw (1115) německé benediktiny ze Zwiefaltu powolal, mäge Rychencu němkyňi za manželku, němciům přegcej. Soběslaw II. Frid-

rieh (w XII. wěku) byli wolicj přátelē Němcůw. Za Přemysla Ottokara, Wáclawa I. a neywjce za Ottokara II. a Wáclawa II. města německými řemeslnjky osazowána w Čechách i w Morawě tak silně, že na počátku XIV. stoletj němčina we wětšjch městech češtinu přewyšowala (Monse Gesch. v. Mähren II. 149). W Poříčí u Prahy l. 1175. celá osada Němcůw byla, magjij swěho faráře a rychtáře.

Český gazyk u vzdělanců latinských w pohrzenj wešel a sprostým (vulgaris) gmenowan, a wšak swau neywuhtedlnau potřebau wždy se zachowal, a někdy swé práwo proti cizozemštině dosti hlasitě zastával. Tak o Břetislawu (1038) Cosmas dj: perpendit innatam theutonis superbiam, et quod semper tímido fastu habeant despectuŕ Sclavos, et eorum linguam (pag. 82). Spitihněw II. němce, že odboge bratrůw geho aučastni byli, že zeně wyhnal; pešětře ani matky Judity, ani Alžběty, Abatyše u sw. Giřj, rozené hraběnky z Querfurtu; owšem to né tak pro gazyk, gako pro odbog; ano týž Spitihněw slowanské innichy ze Sázawy wypudil. Na sněmě (1135) zawřeno, aby žádný cizozenec auřadů nezastával pod uřezánjm nosu. Kronikář Želiwský horšj se na gmenowanj Sasika Bedřicha za biskupa (1170) a prawj, žeby cizozemce česky neuměgjejho duchowenstwo nebylo zwolilo bez podporowanj králowé. Požjtáno tedy onoho času změnj gazyka českého mezi potřebné wlastnosti biskupa českého. Gsau, kdož pád Ottokara II. z části odčeštnj geho připisuj. Biskup Tobiáš z Dechyně (1282) český gazyk téměř wyhaslý opět w chrámjch a kancelářjch zkršil.

§. 14. b) P r o m ě n a.

Uwedenjm latinských služeb božjeh skrže Němce český gazyk troj wzal proměnu: (a) Přigata w něj cizj slowa, gako: biskup, oltář, opat, křjž, papež, klášter, kůr, mše, kostel, ornát, kapsa, komže, křest, innich, geptiška, abatyše, birmowati, barwa, kalich, nešpor, orodowati, a gina. Z těch slow widěti, že němečtj učitelé ti neměli daru gazykůw, ano wše Čechům gen po německu gmenowali. b) Od samých Čechůw podlé latinských a německých utworená nowá slowa z českých kořenů, gako: byt, bytnost, (essentia), swátost (sacramentum), trogice (trinitas), podezřelý (suspectus), očistec (purgatorium), prozřetedlnost (providentia), dobrotiwý (benignus), hodnowěrný (fidedignus), před-

sewzety (propositum), dobrodijnj (beneficium), všemohaucej (omnipotens), malomyslný (pusilanimus), dworný (curiosus), zlořečiti (maledicere), masopust (carnis privium), milosrdný (misericors), bezbožný (gottlos), bohobogný (gottesfürchtig), všeobecný, (allgemein), dobrowolný (gutwillig), twrdlošijný (hartnäckig), okamžej (Augenblick), a g. c) Slova dávnj češká dostala nové významy, jako: *kněz*, wedlé něhož, staré jméno *pop* geště dlaho se zachowalo; *kázati*, *spasiti* a g. I w spogowanj slow některé cizj způsobu wklaždy, n. p. w očenáši gest latinština: zhaw nás od zlého. Giž w IX. stoletj Čechowé měli nazwy dpů w témdu, křesťanského půwodu; jakož znamenati z *neděle*, *pondělí* a *soboty*. Jména měsječůw gsau ze samé přirody wzata, a nelze určiti, do kterého by wěku zasahowala. Hrubšj nebo nižšj samohlásky (§. 4.) sice po celau tu dobu panowaly jako: stroia, stoia (stroji, stoji); bura, bursia, tuča, mylosrdya, Genit. sobu, stobu; a však některé z nich zvláště w XIII. wěku giž do wyššjch přecházeti počaly, n. p. W Saemich geště přichází lastowica, wtorei; w Kral. Rkp. giž holubice, wtery, a t. d. Staré formy skloňowanj a časowanj, jako: stanie, stania, hnach, hna, hnachom etc. wůbec užjwany. Polohlásky *l* a *r* psány se wloženým e nebo pozděgi *i*, jako: preuence, wletaua, krekonoši, plezna, pilzne, Wirseuicich, okirsl, sirdce, Sirpen etc., ačkoli některi odwážili se psati bez takowé hlásky, jako: wlk (1088), najplznei, srdec, črn (Rkp. Kr.). Dlahé samohlásky a měkké spolohlásky psáno bez znamenj, jako: uam, potkach (půtkach); lub, lud, brzuch, slubuiu, zemu, preuencu, orlicu. Na konci XIII. stoletj: liub, liud, brziucho, sliubuiu, zemiu; trpiu, omdlegiu, w srdciu, woliu, duffiu (acc.); mociu, radostiu (instr). Na počátku XIV. wěku giž promišeně *slabugu*, *slibeno*, *yucha*, *gyssel*, *gytro*, *znagy*, *chczu*, *chozy*; 3. pl. *tbagy*, *przirownagy*, *lagyu*, *przebywagyu*; wšude *i*, nikdež *y*, kromě mjsto *g*, a to na konci periody této; žádného *uo* neb *ú*, wždy *o*; *u* platilo též za *w*, a střidalo se někdy *s* *u*; čtena *r* mezi dvěma spoluhláskami dwogená, jako: *grrdost*; mjsto *ě* neyprwé gen *e*, potom *ie*; *ř* toliko jako *r*, teprwé w XIII. stoletj jako *rs*, a *rz*. W žaltářj *za*: po měkké, *rs* po twrdé hlásce: *korzecz*, *krsidlo*. z platilo *zprwu* z a pozděgi *ž*; *Za ž* psáno *f*, *s*, na konci této periody *z*. S někdy dwogeno; *š*, toliko co *f*, nebo někdy *ff*; *č* neyprwé jako *c*, potom častěji jako *čs*, *cz*; w presence 1088 přichází *č* se znamenjam, které znamenaj

w giné od r. 1139 jako malé cs. vyhlázi; h sprvu psáno jako g; ch jako h; we XIII. věku přecháseti počelo g w h, a h w ch; místo k zpočátku wjce c; později wjce k; posléze téměř samé k; št jako se, potom lcz, fcz.

IV.

§. 15. Literatura.

Literatura toho věku téměř w mezích jediného básnictví zawřena, gehož formy, na ten čas dosti rozmanité, byly: lyrické, epicke, (oboj světské i duchowj,) naučné, satyrické, ginotagitelné, ano, což pamětné gest, i dramatické (Mastičkar). We weršowaní toliko počtu syllab šetřeno a však s čitelným rytmem. Od druhé půle XIII. stol. již zde onde rýmowano, zvláště w poběžných předmětech. W prose toliko některé křesťansky vzdělawatelné částky psány. Chybné domněnj onoho času, žeby pismo sw. w giný gazyk přeloženo ze swé ceny a wážnosti tratilo (w III. gazyk) přčina gest, že po toliko století biblí swatá (wymauce žaltár, a ten špatně přewedený) do češtiny přeložena nebyla. K slowarstwj giný Bohemarius náležj.

V.

§. 16. Spisowé w toto Oddělenj náležejcí gsau :

- 1) Pjseň, kterau nástupnjc historika Cosmasa (na r. 1260) a obecné domněnj swatému Wogtěchu (biskupu 985) připisuje, kterauž ale podle Cosmasa již před tjm lid částegi, k. p. při uведенj prwnjho biskupa Diethmara (975) zpjwal. Zdá se býti zůstatek slowanské liturgie snad ze časů Bořiwogowých. Neystarší opis gegj w Bibl. Pražské od r. 1397 zuj takto :

Hospodyne pomiluy a) ny b)
 Ihu Xpe c) pomyluy ny
 Ty spase d) wfseho mira
 Spasyz ny y uslyff e)
 Hospodyne hlasy nallye.
 Day nam wfsyem hospodyne
 Zzizu f) a mir g) w zemi
 Krles h), krles, krles.

Pozn. a) t. g. smilug se, cele staroslowansky, b) nás c) čti: Jesu Chrste d) spasiteli, e) Giný opis w Raudnici z XV. stolj klade uslyffiz, f) aurodu; cf. žizné léto, g) pokog cf. smjřiti, h) dle Cosmasa krles n t. g. *κρησε σλεισον*. Jan z Holešowá psal Commentár k té pjsni r. 1397, který Bole-

- lucky 1668 we své Ross hohemiae, chybně vydal, též Drausohovius wa. Wafeslawne památce sw. Wogt. 1643.
- 2) **S m ě n ů**. Tak zowu Rkp. na 4 pergamenových listech, w 8. (w Českém Museum) psany na konci X. ansbo z počátku XI. stoletj ingaustem nazeleným, což dle zasilatele stalo se přetřenjm geg mokrau haubau. Zawjrá vlastně dwa zlomky lyrickoepické a) závěrek sněmu, w němž ustanowena zprawa čelednj (9 wersů) b) Saud Libuš in mezi dvěma bratry Chruošem a Štáhlawem (111 wersů desjti syllabůch). P. Dobrowský, gehož některým domněnkám historickým tento Rkp. na odpor stojj, geg za podvržený wyhlásil (w. Archiv der Geschichte etc. 1824. April.) ale zagisté nedůwodně. Tištěn gest w Ruské prawdě P. Rakowěckého we Warsawě 1820, a w Kroku (1822) s wyswětlenjm.
  - 3) **P j s e ň** na gednom listu pergamenowém po gedně toliko straně psaná, nalezená na desce staré knihy skrze P. J. Lindu (Rkp. w Česk. Museum) Obaah gest ta už e n j m i l ě b o; počjuá: Ha ty naszye sluncze etc. Přepis gest, zdá se, ze XIV. stoletj, ale básěň mnohem staršj, a sice z času toho, kdež Wyšehrad gestě znamenitějšj byl než Praha, o kteréž ani zmjnyky se tam neděge. Tištěna gest ta pjsěň w Literatuře P. Dobrowského (1818 str. 109) a giž předtjm w obnowené poněkud dobropjsemuosil w Starobylych Skládánjch *) P. Hanky, I. djl 1817. str. 110. Pau Fr. Knjže gi w hudbu uwedl, a slowatný Göthe do němčiny přeložil.
  - 4) **R u k o p i s K r a l o d w o r s k ý** (w Českém Museum) kterýž P. Hanka 16. Zářj 1817 w Králowě dvoře (bljže Jareměře) we sklepe kostelnj věže nalezl. Gest to vlastně gen zůstatek wětšj zbjrky, z nž se toliko 12 pergamenowych listkůw w 12. mimo dwa uzaučké űrezky zachowalo, ano ostatek k nálepřm u střel rozřezáno. Celé sebránj záleželo neyměně we 3 knihách, gakož se z nadpisů pozůstalých kapitol knihy třetj, ano se 26, 27, a 28má uwodj, gisté zawjratí může. Přepis básnj padá mezi 1290—1310, ale mnohé z nich staršj gsau z ohledu na půwod gegich, což potwzruge pozděgi nalezená část týchž básnj (geleu) skrze P. Zimmermannu w giném opisu asi o sto let staršjm. Wydal ge nálezce pod nāpisem: Rukopis Králoworský. Sebránj lyrickoepických národnjch zpěwů, wěrně w půwodnjm starém gazyku, též w obnoweném pro suadnějšj wyrozuměnj, s připogenj německého přeloženj. Starobylych skládánj djl zwlášť-

*) Starobylyá skládanie. Památka XIII. a XIV. wěku z neywzácnějšjch rukopisów wydaná od Wáclawa Hanky, I. w Praze u Boh. Hāze I. 1817. str. XLV. a 216. II. 1818. str. XLIII. a 268. III. 1818. str. XII. a 263. IV. w Tristam. V. u. Jos. Fetterl. 1823. str. XII. a 252.

- nj, vydán od Wáclawa Hanky, W Praze u Bohum. Háze, 1819. 12. str. 119. mimo vysvětlenj slow. (Německé přeloženj P. professorem Wáclawem Swobodau obsahuge zvláště str. 62.). Po druhé w VIII. knížce Izwiestij Rossijskoj Akademii w Petrohrade 1820 s ruským přeloženj a s obšírným slovozpýtným i krasowědným obhagněnjm skrze Alex. Semeno-wice Šiškowa w 8. str. 47—215. Básně tu obsažené, ať djme s P. Meinertem (Archiv für Gesch. 1819, Jenner) samy sebe (str. 76) neypěkněgi popisugj: „Od srdce k srdci pě-geš“ a Čechům tolik gsau, že netřeba záviděti Srbům rha-podij, nebo Skatům Ostána. Dle dogemu srdce dagj se ty při waritu (starodáwném na str. 72 připomenutém nástrogi) pěné zpěwy rozděliti w pěkné a wznešené, smíchžto onayno, g ma počet, brzo anakreontickau lepotau hrugj (žezhulice), brzo w něžnau tauhu (kytice, růže), w neskon-čenau žalostzplywugj (opuštěná, skřivánek), nyuj swěwolnau radostj mladého žiwota bugugj (gahody), nyuj smělého oswoboditele unesené milenky (Zbihoň) rytjřského dobywce newěsty vlastenské awětj (Ludiše a Lubor) ne-bo ginocha nepřjtelem zabitého slzami všech djwek oplaká-wugj (gelen); naskrze hluboko cjené, obwzlaštně myšlené, žiwé, něžné, silně a wždy předce swětlo a národně předese-né. Mnohem důležitěgij část rukopisu činj ostatnjch pět wzne-šených nebo hrdinských pjsnj, gedně w swém druhu, agewen-j, poněwadž se wj gako wrozenau spanilostj básnické wý-stawy a s neyčistěgjm zápalem lásky vlastenské tu přednost spogugj, že za předmět magj předúležité přjběhy vlastenské, a činy hrdinské, a gsau skladové starých mjněj, mrawuw a obyčeguw, a takoměr osvědčenj bytnosti a kljč celé historie české. Neystarěj básně od wydawatele nadepsaná Z á b o g a S l a w o g má za předmět oswobozenj vlasti od nepřátel cizj práwa a náboženstwj Čechům wtjragjcejch (w prwnj polowici IX. stoletj). Druhá Čestmjr a Wlaslaw, obsahuge wj-tězstwj Neklana nad Wlaslawem skrze Čestmjrá wúdice (830). Třetj Oldřich a Boleslaw zawjrá wyhnáuj Polanů z Prahy (1003). Čtvrtá, Beneš Hermanow opěwá pobitj Sasů wpadájch do české země (okolo 1205, čill 1282?). Pátá Jaroslav (wydaná podruhé g sobě skwostně w 4. Praze 1823 str. 16.) wyprawuge pobitj Tatarů u Olomauce (1241). Weše též na stegném počtu syllab založené, ani metrické, ani přjzwučné, anobřž rhytmické (w. Krok I. 2. str. 20).
- 5) Sem náležegj zlomky starodáwnjch pjsnj, na djle až do po-hanských časůw sahájcejch, gako: a) Wele, Wele, dubec sto-gj prostřed dwora (w. Pele. kron. 1. str. 71), b) pjsně roz-ličné změněná, kterau na Družěbnau Neděli děti po Slowa-nech (w Mjšni, Čechách, Uhřjch, Polště etc.) sem tam posud zpjwugj wynášegjce Mořenu (smrt):

Morena, Morena
 Za koho gi umřela?
 Ne za ny, ne za ny,
 Než za ty newolně křestany;

(Tabl. Poez. I. str. IX.)

W Cechách takto zuj:

Giž nesem smrt ze wsi,
 Nowé léto do wsi,
 Wjitey léto ljbezne
 Obiljěko zelené.

(Pelc, kron, I, 79.)

- 6) Ljstek pergamenowý nalezený P. Janem Zimmermannem na desce knihy rukopisné. Gest to maličký zůstatek rukopisu w archowé neb aspoň čtvrtečné formě, třemi slaupci psaného okolo r. 1190—1210. Obsahuge zlomky dwau pjsnj, z nichž prwnj gest g e l e n, w Rkp. Kralodworském se nacházegjčj; druhý zlomek gest wětšj částka pjsně krále Wáclawu († 1253) přičítané, počjnagjčj takto: Zuelikich dobrodrazstui etc. P. Hanka, wydaw gi se starau německau w Starob. Sklád. V. str. 220 dobře tušj, že gadrná nerýmowaná česká půwodnj gest; ano německá (w. Massenische Sammlung. Zürich 1758) gedna ze tří, pro kteréž král Wáclaw mezi básnjky milostné (Minnesänger) se počítá, gakožto rozwláčná a giž rýmowaná patrně přeloženj a pozdněgžjho wěku stopy pronášj. Gestliže ona německá w prawdě od Wáclawa pocházj, tedy gi ze staršj české přeložil, aneb snad něgaký německý zpěwec wšecky tři pjsně pomocj některého dworana w němčinu uwdl, a Wáclawu připsal.
- 7) Pjsni: Swatý Wáclawe etc. náležj zagisté w toto Oddělenj. Hágek, kterýž gi uwodj na r. 1368, připisuge gi arcibiskupu Janowi, ale ten na ni toliko odpustky 4odennj udělil; Berneš z Weitmile, kterýž gi celau w kroniku swau přigal, gmeuge gi pjsnj od starodáwna zpjwanau. Obsahuge půwodně gen 3 sloky neb strofy, wše ostatnj gest přjdawek. Zdá se wůbec giž welmi obnowená býti. Nálezá se téměř w každém kancionalu katolickém, a w nowě tištěná z rukopisu wregně knihowny Pražské s hudebnjmi notami w Star. Sklád. V. str. 238.
- 8) Legenda sw. Apoštolůw (zlomek); list na pergameně w c. k. dworské knihowně we Wjdnj; obsahuge toliko 76 weršů rýmowaných, počjnagjčj takto:
- Nenys wiernych zzyrdecz sizny
 Prones mi (ne)lzie uteczi
 Hi muftu achz nerad rseczi
 O toho czezzarsie zlobie
 Jemus ne zztcklo po kobie etc.

Gest s. prostředku XIII. století, a již rýmovaná. Tištěn gest ten zlomek v Dobrowského Literatuře (str. 103. 2. vydání) a Hankau v Star. Sklád. 1818. II. str. 251.

- 9) Dva listy pergamenové z doła ostřížené, kteréž na deskách knihy našel P. Dominik Kinský. Gednagj o Utrpenj Páně. Zlomek ten tisknutý Dobrowským v Litér. str. 113. počíná:

Maye stebu otczye zgyednane
y. byly wyecz tako štebu.
Yako sem gaz otczye štebu
gehozto newyerny nemnye etc.

- 10) Rkp. Hradecký, (nynj v knihovně knížete z Lobkovic) tak nazvaný, že v Hradci Králové nalezen byl, njmž slavné paměti biskup Hág P. Dobrowského počul. Gest w 12. na pergamentu psán asi na počátku XIV. století; skládánj ale samo staršj, gakož to prozraznj muozj rýmowé a vypuštěnj některých weršůw. W něm nacházegj se: a) Prokop, z něhož Durich we své knjze Bibliotheka Slavica (pag. 17. 46—7.) několik weršů tisknauti dal. Cely wydán skrze P. Hanku w Star. Sklád. I. str. 1—51, weršů zawjra 1106. b) Dewatero radostj Panny Marie, weršů 555. w Star. Skl. III. str. 1—27. c) Maria Magdalena, weršů 1009. w Star. Sklád. II. str. 1—47. d) Pláč sw. Marie weršů 428. w Star. Sklád. III. str. 61—81. e) Umučení Panie aueb pasige, weršů 697. w. Star. Sklád. III. str. 27—61. f) Desatero kázanie bozie, weršů 1195. w. Star. Sklád. I. str. 52—107. g) Jan Apoštol (od giné ruky) weršů 40. w. Star. Sklád. II. 47—94. h) Bágka o Lišce a děbanu. Tištěna Puchmayerem w I. swazku. Sebránj Básnj 1795; po druhé skrze Tomsu w knize: Uiber die Veränderung der böhm. Sprache, str. 72. Po třetj skrze Hanku w. Star. Sklád. I. str. 212—6. (weršů 96.) i) Zdráwasj, weršů 124. (Star. Sklád. I. 107—113.) k) Satyry o šewcch, zlych saudecch, kowárjch. sládecch, lazebnjccch, řeznjccch a pekařjch. Tištěny skrze Tomsu w knjze uiber die Veränderung der böhm. Spr. 1805. str. 67; po druhé w. Star. Sklád. II. str. 117—144. l) O bohatici (poslednj stránku již nelze čjsti) weršů 325. W. Star. Sklád. I. 113—128.

- 11) Gediny list na papjře w knihovně Pražské, též s a t y r y obsahující o přebognjccch, wražděnjccch, lakomecch. Počíná:

Horze bude tiemto lidem
genž przigma krzest uczini se židem etc.
Tištěn w. Star. Sklád. II. 144—151.

- 12) Alexander, Rkp. we fol. (w knihovně sw. Wjta w Praze.) obsahující historii o Alexandru velikém w 3 syllabnjch rýmowaných weršjch, gichž se 2461. zachowalo, a snad

as tolik zahubilo, ano Rkp. giť se sedmým werbem 36tė kapitoly se skončuge. Zdá se, že mel překladatel podobně přelbženj nemecké před sebau, ačkoliw mu půwodnj latinský text znám býti mohl. Předmluwa w 68. wersjoh počjna:

Genz zeymene byl wyehlasny
Gehoz rozum byl tak yasny
Ze gmu bylo wsyczko znamo
W zemi w měrzi w hwyezdach tamó etc.
Wytisťen w Star. Sklád. II. 151—264.

P. Fr. Palacký našel (1824, 13 Srp.) zlomek 347 wersů na dwau listech pergam. w 4. slaužjých za obálku aktům městským od r. 1558. w archiwu Buděgowském. Obsah gich gest zrada Bessowa a Narbozonowa (Nabarzanowa) nad Dariem. Ortographie gest ze 13. věku:

jaksto trest iam vieter pochyli
Tam taky chzlouiek zie zchyli
Ale yaz hi giny hpny
gisto zme tobu wzchowany
S zie protye hy na zmyrt dany etc.
Dobropjsemnost gako w num. 8. str. 17.

- 15) Mastičkář. Tak nazwal P. Hanka zlomek na pergameně z XIII. stoletj na desce knihy gdně nalezeny (w českém Museum) a tištěny w Star. Sklád. V. 198—219. Gest točás nejstarsj české dramatické básně, tušjm, hr o b o z j. předstawugcj, co do něho, wážna, co do prodáwac mastj, směšná. Charaktery gsau žiwé, smělé. Škoda že hra necela. Počátek gest tento:

Rubinus accurrens dicit ricmum:
Seď mistře, seď, gáz k tobě biežu,
Snad sie tobis dobrze hozu. Mercator:
Wjtay mily Idonechu
Dawie liudem dosti směchu etc.

14. List s nebe poslaný do města Galatan. Rkp. na pergameně nalezený Bohumirem Blabačem. Počjna taktó: (Ne) wyerzycy nechczete wyerzity ze yaz sem pokojny a ezakagu aby sye obratyly ku pokanyu etc. Wytisťen gest w Star. Sklád. III. 259.
- 15) Část wýkladu (w knih. Pražské). Wytisťeno w Star. Sklád. III. 255. Počátek gest ten: — dyetky mnozy gsu po nasem hsziechu lyudye goz boh pro swu prowlėku dobrotu upusty v welike sbozye rozkochagycze sye roztygycze yako nemudre swynye etc.
- 16) Celý žaltář mimo obyčgné pjsně ze starého a nowého zákona, Te deum, symbolam (wěřjm Boha) sw. Athanasia, Litanie wšech swatých a

památka (officiūm) za mrtvé. Na pergámenu w 4. listu 147 w biblot. Pražské, psáno na počátku XIV. stoletj; ale z omylůw wklouzých domysliť se lze, že nejméně o sto let dřjwe již ten žaltář přeložen byl. Překladatel (Pelceľ muj, že negaká geptiška), neuměl dobře latinsky. On n. p. Laudate dominum in chordis wyložil: milugte Pána w srdci etc. Předce však to djlo pro swau starožitnost welocenné gest, kteraužto starožitnost potwřzge to, že to přeloženj děl se w něčem od giných starých zlomkůw téhož žaltáře, gako od onoho, z něhož Tomsa w spisu über Veränd. der czech. Spr. Prag 1805, žalm 69tý otksknauti dal.

- 17) Mnohá slowa česká ze starého wěku po různu zachowaly nám a) kroniky gak cizokragné tak domáej, zwláště Cosmasowa. (w. I. Odděl.) b) Listy nadacj ač latinsky psané, z nichž neyzwláštnejšj gsan: α) Nadánj kláštera Břewnowského Břetislawem (1045) β) kostela Staroboleslawského týmže (1046) γ) proboštjw Litoměřického Spitiňnewem (1058). Tu na konci českj stogj: „Pavel dal iest ploškovicích zemu, Wlah dal iest doleaff zemu bogu i sřwatemu Scepánu fse dwma dufsnicoma Bogucea a fseleav.“ δ) kláštera Opatowického Wratislawem II. (1086.) ε) kapitoly Wyšehradské týmž (1088) ζ) kláštera Kladrubského Wladislawem I. (1115) η) kapitoly Wyšehradské Soběslawem I. (1130) θ) kláštera želiwského týmž (1139) ι) kláštera Kladrubského Fridrichem (1186) w Dobner. Annał. I. 570. κ) list swobody daný městu Králově Hradci Přemyslem Ottokarem (1225) c) Zápisj umřlých (necrologia). Z Podlažického takowého zápisu w X. XI. XII. a XIII. stoletj P. Dobrowský (Gesh. d. Lit. S. 92) uwodj mnoho pěkných gmen, k. p. Drob. Hual, Mah a. t. d. d) W neystaršjm práwu Brněnském od r. 1227, přicházegj gměna: Nárok, Zok (t. sok) Druh, Zwod, powod, zľubni zud (sľibný saud) Wiboy, Hirdost, wrez, pohonce, pomocne, nestoyte, Suppani.
- 18) Bohemarius. Rkp. w bibl. kapitoly Pražské w 4. od r. 1309. Gest to slownjk složený ku prospěchu mládeži latiniě se učej, a snad bonifantům od děkana Eberharda 1259 ustanoweným; psán gest latinskými šestiměry 886, taktó penagcj:

Est ortus wychod, sed occasum fore zapad,
Aurora zorze, tibi sit impressio zarzye etc.

Z předu stogj způsoby mluwenj, kterých do weršů wtěsnati nelzelo.

Oddělení třetí.

Od krále Jana až do páték o náboženství, od r. 1310. až do r. 1410.

I.

§. 19. Politický stāv.

Král Jan v častém oddálení se ze Čech dával zprawovati zemi mistodržcjm, kterjž gi sužowali. Gindrich z Lipy, člověk neklidný, milostnjk Alžběty Královehradcké wdechł králj podezření, gakoby manželka geho Alžběta syna třjletého Wáclawa ná trůn wsaditi, a sama gako poručnice vlásti obmyslela; pročež Jan město Loket, kdež tenkrát rodina geho byla, ztekew, djtě Wáclawa zagal a neyprw dwa měsíce w podzemnjm sklepě, potom na Křiwoklátě wězil. Alžběta ku Pražanům se utekla, kterjž gi s Janem smjřili. Geda s wogskem na pomoc cjsari Ludwjku (1322) proti Fridrichu, syna Wáclawa pogal do Francouz a králj šwažru swému wychowati dal. Wychowatel geho prwnj byl Wilém zagjc, a učitel we Francii Robert Roger, napotom papež Clemens VI. Tu gemu gméno Wáclaw w *Karla* proměněno ke cti Karla, francauzského krále. Král Jan pomáhage rytjřům německým w Prusjch proti Litwě, (1329) země mnohých Slezských knjžat w léno dostal. Oslepna táhl do Tyrol a druhého syna swéko Jana s Margäretau Korytan a Tyrol dědickau zasnaužil (1350). Pozwán od Wlachů, do Lombardie wtrhl, a půl Italie sobě podrobil, a Karla syna mjstodržcjm wlašským, ale že neudržela se tam geho vláda, potom markrabjm Morawským učinil (1355). Margäreta zapudiwši Jana, pogala syna cjsare Ludwjka; Jan král w pomstu nawedł papeže, aby Ludwjka z cjsarstwj shodil, a syna geho Karla wolencům poručil. *Karel* (co cjsar IV. co král český I.) tedy pěti wolenci nčiněn cjsarem (1346). Jan gsa pomocnjkem Francouzům proti Engličanům w bitwě u Cressy s pěti sty českými a morawskými gjzdnými o život přišel; Karel raněný wychwácen, a w Bonnu za krále řjžského koruowán byw také w Praze od Arnošta arcibiskupa korunu českau přigal (1349), a udělil w bratru Janu markrabstwj morawské, do

Říma se odebral, kdež jako římský císař korunován (1354). Za něho r. 1355 v Praze wlasky špital od Wlachů a Francouzů založen, kterýž zrušen 1789. On české brady odlaupejněků vyčistil (1355), uniwersitu pražskou založil. Nové město pražské *Karlouem* slauti magicij, wystawil. Most kamenný přes Wltawu ždělal. Obchod ožiwił, a zbohatil měšťany, z nichž geden 10000 dukatů gemu darował, Labe a Odru plawně učinil. Slezko, Lužici, Kladsko, Bran- denberg k Čechům ziskal smlauwami a kaupěmi. Dosta- wíl a padal kostel sw. Wjta. Arcibiskupowi pražskemu titul *legatus natus* a dozor na Rezenské, Bamberské i Mj- žňanské biskupstwj zgednal. Umřel w 51. roce panowanj (1378) otcem vlastní nazwaný. *Wáclaw IV.* w osmáctém roce wěku svého nastaupil panowanj. Sestra geho Anna wdána za Richarda, krále englického; protož některj Čechowé w Oxfortě studowali, z nichž Jeronym neyznamenitějšj. Wac- law blahoslaweného Jana z Nepomuku de Wltawy hoditi kázal, (1383) na mjsta českých radnjch němcůw nasazel, penje w Němcjch utrácel, spáchané wraždy nad několikj tisjci židůw nestrestal: pročez koruna Sigmundu podána. Wáclaw gat na radu bratra Sigmunda (1394), ale radau Jana druhého bratra, a přičiněnjm knjzat říšských propuštěn. Ugal se papeže Benedikta, a od Bonifacia saupere geho a Němců osočen a s císařstwj swržen (1400). Nechtěge instjiti toho pobaněnj, od Sigmunda gat podruhé (1402), a Al- brechtu wéwode Rakauskému w stráž dán. Sigmund se swými Uhry pro pátky ugiti musil, načež Wáclaw ušed w králowstwj opět se uwázal. Krwawé pátky mezi Němci a Čechy (1405) Hus a Jeronym wymohli, aby Čechowé př wolenj Rektora uniwersity tři hlasy, a cizozemci toliko geden hlas měli, a w radě mezi 16. radnjmi gen dwa němci aby seděli, což wše na opak bylo. Tjm rozhněwanj němečtj studenti, gichž mnohonácte tisjci s professory swými od- táhlo (1409) a k založenj uniwersity Lipské, Ingolstadtské, Restocksé přjčinnu dalo.

II.

O s w j c e n j.

§. 18. Z a J a n a (1310—1349).

Paměti hodno gest (d) Pelcel že jako s počátkem XIV. wěku, tak téměř s každým stoletjím w Čechách nápotom

někaká věc se udála, která znamenitau změnu w mravjch, zvykaj, náboženstw, gazyku a t. d. působila. To se zwlá-
 ště za zlatého panowanj krále Jana stálo. Kdykoli do
 Čech přicházel, mjwal s sebou komonstwo cizozemské; kdy-
 koli do Luxenburku, nebo do Francauz a Italie jezdil, po-
 gal s sebou mnohé z mladé šlechty, která cizým obyčegum
 uwykala, a ge domů přinašela. Zdálo se, gakoby toho času
 Čechowé docela se z Čechů wyzuli, o nichž že gako opice
 stau, prawdiwé wzniklo přjslowj. Počali nositi dlouhé
 brady, železem kadeřené až na ramena wisjey wlasy. Mjsto
 župě měli končité wysoké klobanky rozličnjch barew, oděw
 krátký, auký; od loktů wisel dlouhý rukaw gako oslowé
 uši; nohawice na stehna, boty (skorně se zneljbyly) na no-
 hy těsně přiléhaly; pás okolo beder, a w něm kord nebo
 nůž. Mništwj tento wěk méně byl přjznjwý. Král Jan
 založil Karthauzy na Augездě w Praze, pozděgi skrze husi-
 ty zahlazené. Wogenské uměnj wždy geště wjce w oby-
 čegj bylo, než giné uměnj. Básnictwj latinské neslo znaky
 nechuti onoho wěku, gakož werše Petra Zbraslawského a
 Františka letopisce dokazuj; české w obnowené dle ně-
 meckého rýmowanj formě až do založenj uniwersity (1348)
 panowalo; pročež Dobrowský wšecky básně (rýmowané),
 kterých stáej se užití nedá, w tu dobu (1250—1350) poklá-
 dá. K oznámenj toho wěku to také slaužití může, že ge-
 n. satyrik, který dotčený oděw směšně popsál, w Kutné
 Hore zabít gest. Děgopisce máme téměř z každé doby, ne-
 bot Čechowé byli historie wždy milowni. Petr, opat Zbra-
 slawský děge (1253—1368) sepsál latinským gazykem, a
 František kanownjk kostela Pražského, letopisy Kosmaso-
 wé od r. 1230 až do r. 1342 prodlaužil. Za Jana též pořá-
 dno práwo městské způsobeno, a dsky zemské opraweny.
 Hudba zlepšena uwedenjm polozwuků a pětio (quint). Do
 času Jana Praha z weliké části od dřewa stawěná welebila
 se nynj. Na mjst od Prahy swobodno bylo pálití wápnó, a
 lámati kámen; za Jana též ulice dlažděny, a dům radnj w
 Praze stawěn.

§. 20. Z a K a r l á (1349—1378.)

Pod wládaui maudrého a učeneho cjsaře Karla Čechowé
 u wzdělánj a učenosti welni pokročili. Za něho Čechy
 byla w své nejwyššj sláwě; Praha stanowíšť wšeho umě-
 nj a wědčnj. Tu založený wysoké školy r. 1348. pod gmě-
 nem studium generale. Ponukl Karla k tomu arcib. Arnest,

kterýž sám auřad kancelěre při te nové uniwersitě přegál. Sausednj národové posílali do Prahy své syny na učení. Čechové zastávali nejvyšší auřady u dwora a w kancelari říšské, i kromě Čech některá dástogenstwj biskupská, i posílání wyslanstwjm k cizým dworům, wodili wogška, dobywali sláwy, byli národ neyudnějšj, magicy, neywětšj mněže státské, slowem byli panugijc národ w Europě. Čechem rozeným býti, mezi přednosti počítáno. Sausednj kujžata kupowali neb stawěli domy w Praze, ohtěgje obywatj mezi Čechy. Wšecko se do Čech hrnulo ku zdělenj štěstj. Odtud lidnatost negen Prahy nadewšěcka města německá, ale i wšj země, počjtajcj tenkrátě sto měst hrazených, kolikož gich ledwa w celých Němojcj počjtáno, tři sta měststwsj, 260 hradů a twrzj, 13,560 wespic, 20 kostelů kollegialnjch, 2036 far. Bohatstwj nadobyčgné; dwůr w Praze a tolik cizých panůw! Obchod wšestranný. Praha sklád wšeho zbožj europeyského. Kupčeno do Rus, do Polska, do Benátek, do Říše, kdež cla swobodni byli kupci. Sama příroda zdála se napomáhati, ano zlaté hory Gylowské a sljžbrné Kutnohorské i giné welmi wýnosné byly. Nábožestwj w uctiwosti. Mladšj král Wáclaw nazwan, Nejkřesťanstěgšjím králem. Nikdy lidé osobnj tolik nadanj pobožnjch nečinili, gako w tu dobu. Duchownj staw wúbec w wáznostě. Pekel mysli že dílem proto, poněwadž lidu tehdě z darma přisluhowali. Prwnj dwa učitelé bohoslawj na uniwersitě byli dwa theologowé Hermann z Winterswiku, saaic, a Fridmarin z Prahy, oba kněžj a mistři swobodnjch uměnj a písma sw. w Parjži. Karel IV. bohoslawj (beatissimo theologiae studio) napomohl wystawenjm Karoljna. Gabo rozkazem nikdo kanownjkem u Wšech swatých býti nemohl, lečže na školách Pražských doktorem prwe učiněn. Při učení libomudřetwj na počátce vysokých škol w Praze gako wšude ginde užjwáno Aristotela, nebo raděgi temnjch geho wykladačůw. Prwnj mistři a učitelé k tomu powořani byli Jenko Pražský, Dietherus Wjdeňský, Jan Vollier francouz, kteřj dílem w Parjži, dílem w Bononji doktorstwj byli dosáhli. Učitel lékařstwj Karlem powolaný byl M. Nicolaus de Moravia, po něm Bathasar Domažlický, Čech. W Kaprowě ulici na Starém Městě bylo medicinské Collegium, Nový dílně nazwané, kdež mnoho žáků lékařstwj se učilo. O wraženosti toho uměnj swěděj to, že Sigmund Altek z Uničowa na Morawě, lékař tělesný, cisare Wáclawa, a professor wědgny na 409 arcibiskupem učiněn (r. 1427). Chymie neb

raději alchymie (zlatoděgstwj), giž za Karla, kterýž gi sám prováděwal, w obyčejí welmi byla. (w. Pele. Karl IV. B. 1. str. 956.). Druhý po Přemyslu obnovitel práwa českého byl Karel. On Bartolu ze Saxoferrato (nar. 1313 † 1355), włoskému prawowědel, práwa Přemyslowa a giná nariženj shromážditi, a změniiti dal; a však češtj stawowé zpěčowali se přignati zákony snešené cizozemcem, neznagjejm zřízení českého, a tudy vše po římském práwu rovnati chtěli; pročž Karel giné práwo pod gménem Majestas Carolina vydal; a spolu uwedl advokáty, nebo práwnj přijtele podně Čechám neznámé, a ustanowil za učitele práw městských a cirkewnjch na universitě mistra Wigolda z Osnabrucku, něnce, a M. Henryka Sušického (de Sikka), Čecha. Paměti lidno, že prwnj veřejná učitelská stolice německého státního práwa (Staatsrecht) na pražské universitě založena ná hř Ubertus de Lampaniano giž r. 1380. učil. Z té školy vychazeli napotom prawowědel, k porownáwanj rozepřj po městech králowstwj potrebowanj. Brněnské a Olomucké dšky zemské počjnagj od r. 1348. a gdu až do r. 1641. Dwoje gsau, proto že Morawa do dwau distriktů (někdy i do třetjho Znoymského) rozdělena býwala. Až do r. 1641. w Brně a Olomauci soud zemský dwakrát do roka držán býwal. Při zřízení vysokých škol Jan František Olomucký, nebo de Regio Monte, založil a nadal stolici učitelskou řeckého gazyka a zegména k čtánj Homéra odhodlanou. Latina toho wěku geště barbarstwj předešlého nepozbyla; a však Čechowé mezi prwnjmi gi ojditi počali. Karel Petrarchu do Prahy zwal, kterémuž přijiti ale domácí okolnosti překážely. Spisowatelstwj bylo ctěno. Sám Karel, i arcibiskup Arnest († 1364), a nejvyššj kancler dworský Jan z Neumarku nemněli pod swau důstojností spisowanj knih; kteréž se až do dneška zachowaly. Basnistwj české vzniknutjm university jakoby přestalo, ale řečnictwj duchownj udrželo se. Slynli w něm Konrad z Stieky a Jan z Milice († 1374.) S historij zanášeli se Neplatho, Benes Krávice z Weitmile, kanownj kap. Pražské († okolo 1390.), Pulkawa a Marignola, gřhžto spisů na díle posud stáwá. Tolik památek maljrstwj z onoho wěku nemůže žádný národ jako český, proukázati. Karel měl čtyry dworské makěte; Mutinu, Wurinsera, Districha a Kunce. Na Karlowě Toyně (Karlstein) geště r. 1782 bylo 124 kusů z toho wěku; nynj we Widni se nacházegjich; tam i olognymi barwami obrázky malowane ze XIV. stoletj. Kaplu sw. Wa-

clawa w kostele Pražském Karel českými kameny wyložiti, a obragy ozdobiti dal. Socha měděná sw. Girj na zámecké prostore, kterauž Martin z Klausenburku na rozkaz eja. Karla ulil, sochy na Pražském mostě a w palácích šlechty naší, svědčí o spůsoblosti Čechů w řezbářstwj a obraznictwj. Naywice ale stawitelstwj kwělla. Nowé město Pražské Karlem založeno. Kostel sw. Wjta, most přes Wltawu, Karlow w Praze, Karlitw Teyn a giná nadherná stawenj geau z toho wěku, gež, byt i podle chuti našeho času wždy nebyla, předce stalost a pewnost chwálj.

§. 21. Za Wáclawa IV. (1378 až do 1409.)

Uniwersita Pražská až do r. 1409. w neylepším kwětnu stála. Wáclaw založil kolleg pro učitele a žáky. (Collegium Regis Wenceslai). Wáclaw z Chotětowa, kněz, i kolleg neb semináře u swa Wáclawa nazwanou, wedle mínce pro český národ stádl, a čtyry wesnice k nj odkázal Jeronym Wiklefové spisy z Angličan přinesl, kteréž se již r. 1402. wehni rozšířily, tak že kolleg Karlaw 46 artikulů Wiklefowych za nepravé odstadiła (1408). Děgopisce nemáme z toho wěku žádného, kterýby panowánj Wáclawa w celosti byl zaznamenal. Pokračowatelé w kronice Benešowě a Pulkaawy geau wehni chodj.

III.

G a z y k.

§. 22. a) Geho staw.

Celá ta epocha českému gazyku málo příznjwa byla. Rudolf I. a Gerdřich Korytanský mnoho němců do Čech přiwedli; zwlášť pak za Jana němčina, wlastina a francouzština plozena. Giž při korunowánj geho (1311) wjše německy než český apjwáno, dle Petra Zbraslawského: Turba Bohemorum cantit hoc, quod scivit eorum lingua, sed ipsorum pars maxima Teutonicorum cantat teutonicum. Čechowé pod Mohuckau dučehownj zpráwu náleželi, w cizíně putowali, studowali, bogowali, cizým gazykům obwykali. Šlechta i měšťanstwo wydělaněgá přigali gazyk dworský, kterýž w městech, giž dřjwa nánci osazených, tím wjce se upewnil. Jan auřady weřegně a hradw králowské cizozemcům swěřowal, ano šla powěst, gakoby Čechy ze země wyhnati, a same němce

nasaditi obmyslel. Připowěděl sice zgitřeným nad tím stavem českým (1318) žádného napotom cizozemce w aurady newsažowati, we všech zemských důležitostech s rozenými čechy se raditi, a totéž w Morawě účinku přislibil, (numquam aliquid alteri quam Moravo in Moravia aliquod officium Suppe committemus. w. Jura primaeva Moraviae p. 37.) ; neméně w celosti gazyk německý wždy wíce se rozmáhal, což opat Zbraslawský na r. 1350. potwrdžuje: In omnibus civitatibus ante regni et coram rege communior est usus linguae theutonicae quam bohemicae. Karel kdýž r. 1353. přišel jako místodržej do Prahy, neuměl wíce česky, a znova se tomu gazyku učil. Swé manželce *Blance* pauhé francouzce, dal německé a české dámy, aby se obějmú gazyku naučila; ona ale toliko německý se učila, proto že jak u dwora, tak w městech němčina wíce panowala (w. Gbton. stal. reg. apud Dobnerum V. 469). Kdýž třetí manželka jeho *Anna*, dcera *Gjndricha* ze Swidnice a Jaworů s autžkem byla, gel naschwale s ním do Norimberka, aby, byliby sya, w německé zemi narodit se, a snáse cisarem wolen býti mohl. První práwa městská německí radní w Praze (1341) s powolením krále w něm. gazyku nawrhli, ač latinský wždy gestě w gedání obecném a lidtech obwyklogší byl. Zdráhání strany český gazyk swé podpory měl. *San Karel* wyznámage na papeži *Klementu VI.* w Awignonu založená strobisupstwj pražského užl. mezi ginými důwody toho, že Čechové a Morawané mluwí gazykem slowanským, gemuž Mohucký arcibiskup a kněžj geho nerozuměj. W bitwě u *Cressy* Čechové měli heslo české: z *Prahy*; a *Jan král* radicjm gemu, nedáwati se w nebezpečenstwj, česky odpowěděl: Tohoť buohda nebude, aby kral czesky z bitwy utiekal (w. Pelc. *Karl IV.* Thl. I. S. 159). W Praze we Slowanech (irynj *Emauzy* prawjme.) Čechové sárže *Karla* potěšeni měli slyseti služby božj w gazyku sobě srozumitelném; což jim chuti došlo slyseti ge w něm po celé zemi; ale toma papež zhola odepřel, neohlédage se na to, že sw. apostoľe w Ríme služby božj ne hebrejským, anebo řeckým, ale brá latinským gazykem konali. *Karel* předstawił papeži *Klementu VI.* že klášternjej ze slowanských zemj, *Horwátské*, *Dalmátské*, *Boseňské* a *Srobské*, wógnau zahnati w giných zemjch bľaudj, a žádal o powolenj, aby jim slowanský klášter zdožen býti mohl; papež přiwalił s tau wýmjnkau, aby toliko gedn takowý klášter w celém kralowstwj založen byl (1346). W hadání toho kláštera

(1349) praví Karel: Ačkoli povinnost naše žádá, sbyhouno dobré všech našich věrných poddaných podovali; a však ti, kteří nám přigamnosti a sladkosti našeho přirozeného gazyka přibuzní gsau, zvláštnj péči a milost zasluzugi. W listu (1356), kterým wykazuje plat Janu, téhož kláštera pjsaři, nazývá český gazyk lingua nobilis. Jeho manželka Alžběta († 1393) měla na lžicích české nápisy k. p. *Czo pan buoh da, to se stati ma* (w. Bienenberg Gesch. von Königgrätz). Karel obnovil (1347) připowěd Jana krále Čechy a Morawany při gich obyčejgich a práwjjch nechati, wysady gegich potwrditi, zemce jediné w auřady sazeti, a ustanowil zákon, aby nikdo soudcem w zemi nebyl, kterýžby neuměl mfuwiti a rozuměti řeči českého gazyka, gežto slowe řeč slowanská, — ležby měl do sebe zvláštnj mrawy, ctnosti a uměnj (Pelc. Karl IV. I. 319); rubrika o neprořadnosti, aby skrže pjsaře zemského každoročně na sněmě českým gazykem weregne čtena byla (ib. str. 318); synowé wolenců říšských, aby od sedmi let při grammatice učili se gazykům slowanskému aneb českému a wlskému. To Čechům k ljbsti učinil Karel; neboť on sám německý gazyk wjce milowal než český, gakož geden Rkp. P. Cerronijho swětle ukazuje. Listy gako Jan mnohé giž německé, ale žádného českého newydal. Spogenj s Říšj wolenecké, naděge čisťowánj, manželky z Němec, drženj zemj německých, smláwyy a giné přičiny nutily krále české k tomu, aby k němčinám laskawě se mjjwali. Šlechta wjce rytjrstwjj než uměnj hleděla, duchownj latině čitali a psali; lidu wjce učenj podáwzati nedopauštěgje, než co se jim na kazatelně widělo. Štjpný (1374) zastáwage, že dobré spisy w obec uwoditi slušj, aby každý wždy a všudy z nich naučenj bráti mohl, čla ge na hradě, w kostele, na poli i besedě, přidáwá: „Sw. Pawel k židům hebreysky, k Řekům řecky, každému w řeči ginu srozumitelně psal; proč bych gá Čechům kraganům českyy psáti se ostýchal? Bůdu českyy psáti, proto že Čech gsein, a P. Bůh Čecha gako Latinjka miluge, a t. d.“ Rozpłowowánj němčiny od drahných let přirozeným během působilo ze strany české gakanj připřičinnost, kteráž toho wěku dowršena. Té připřisáti gest, že za Waclawa IV. gazyk český, do kancelářů poněkud uweden. On wedle latinských a německých listů také giž některé české wyhotowiti kázal; nejstaršj od r. 1394. w Treboňském archiwu. Ale ani on nebyl milewgnj gazyka českého; dal sobě a swé manželce biblj německou psáti,

kteřích se v knihovně Wiedeňské nachází. Tím, že na mi-
sta českých vedoucích německé posadil, roznijil nemálo záslu-
hy proti němu, giž od dáwna daunagiej, německé pak, ura-
zil dávními přednostmi české straně v saudech a na uni-
wersitě (1409), což pobídnutím Husa učinil nejvíce proto,
aby o věcech papežství se týkagiej od university tako-
vý samý obdržel, gakeho žádal, a gemuž německá strana
odpovídala. Tak česká strana, zvláště po vystáhowání
se studentůw německých, panugiej učiněna; ale i spolu za
něho wyplakl ožen diwoký bog o národnost českou, s kte-
rem sposobil se bog o náboženství, a českou zemí žalostně
potobil. Quidam pošle, že od té doby český gazyk se zryšlil
w náboženství; takowka vznikal, klesal, i konečně padl.

§. 23. b) P r o m ě n y.

Mnohá sice stará slowce geště se udržela, gako swět
(rada), drbt (musim), čistec (cin), dobrý (udatný), prawda
(prawo), dn (dnen), Planety geště českých gmen wšecky ne-
měly, rozkoehany ge nawrhl. U něho slowce *Wryesen* Ju-
lius, ginde August, Polakům September. Giž německá
slowce zde onde na swětlo vycházela: gako (u Stjefneto):
tanecz, *Trey*, *helmbrechtina* *czyl*, *mosy*, *musi*, *almužna*,
starosty dle něm. Eltern (rodice). Tez nowá: *czistec*,
cziste, *neprazda*, (negotium), a t. d. Staré praet. na *ach*
eh, *ich*, etc. geště trwalo, tež dwogny počet, ač ne bez
pomalej; tak *bylasta* masc. *tieto* *dwie* *zemi*; *otczy* *sta*
byla *wzylupenie* mjesto *stie* fem.) u Pulrawy. Y přiwěso-
wano mjesto *ge*, gako: *sey* *zdalo* (se ge zdálo); *nelzey* (nělze
ge), a t. d. Opakowání praep. gako: *wnyuczemz* (wničemž).
Dlaně samohlásky někdy (ale žrjodka) zramenány, gako:
plaj, *traty*, *paad*, *dunff*, *dúff*, *budú* (ž. pl.), *chwalá* (inst.);
rzecz, *lidy* (gen. pl.). Y panugiej, k. p. *powyedyety*, (w. Afan.);
i ždké: na začátku giž někde w mjesto *u*; *rz* wšude, *z* m-
sto *z* a *z*; *cz* mjesto *č* a *c*; *ř* a *ř* giž rozeznawano. Měkké
iu u Stjefného giž wšude *db* y přešlo, gako: *lyby*, *lydy*, *no-*
czy, (instr.) *zemy* acc. *nakiudagy* ž. pl. *Ay* geště wúbec,
gako: *naylepšye*, *nechay* etc. *L* a *r* polohlásky, bez wklá-
denj hlasek, gako: *czrt*, *zatrhal*, *hrd*, a t. d.

IV.

§. 24. Literatura.

Těto oddělení giž rozmanitějšj plody literatury nám
zřetelně ukáží. Ušonj fatiulskému gazyku na mnohých místech

přičinilo některé k obgednější pomůcku, sdělovaných zatím jen v *zbiřkách slovočj*, mezi nimiž nejsilnější jest Klone Rozkočaného. Vysvětlení staré písně: *Hospodyne etc.* vyhotovil (1597) Jan z Holešova. První to sbvospytný pokus, básnictví jest jen jako ohlas pěknější doby. Verše počtem syllab se zpravugicj, a vůbec rýmované. Nejstarší však stopy časoměry, již do té periody padají. V *Benemariusu* (1259) v makaronjch latinskočeských, jest jako první zkaška slova česká v hexameter latinský sta-
 vění. U Tomáše Štjtného (1376) jest kalendář na způsob *Casio Janus*, v němž šestiměry české přicházejí, jako:

*Do Prahy Wanka nesú, volágytze Rzechorze z lesle,
 Kadratye flet Benorat a Marzy flet daru dduat.
 Praděye nas Ambroz uczy to nam swyedyczy swaty Ty-
 burczy*

Wfychny lyde chwale Gyrzye Marka i Wytale.

W Rkp. Wjdeňské Bibl. od r. 1396 w 4. po životopisu Karla IV. psán jest český tento pentameter:

Poskocz buòhudele at tebe hamba nenyte.

Z lyrických světských toliko zlomky, z duchownjch některé celé nás došly; z historických obogjho druhu více zachováno, moò děge vlastenské za Jana opěvati ještě nepřestáno. Noywytělý potud duch básnický ohlásil se v předmětu neydražšjím, v osobách Krista, Marie a swatých; s *spůsobem* s citem mravným gewil se dílem v křesťanském, dílem libomudreckém způsobu v naučených básnjch a satyře, kteréž potrawu w Římské literatuře na Katonových připovědích, se wznikagicjím libomudretwjm kochal se w Alau na českau půdu přesazeném, a přigima ještě milost nešťast-
 bůhu, wywedl bezwersého Tkadtečka. Duch ryjř-
 stwí z oiziny k nám přišlý přinesl nám také oizjho Tan-
 dariáše a Tristrama. Aniž giných zábavných spisů se se-
 dostávalo. Štjtný (137) w předmluwě na swůg křesťan-
 skomravný spis pravj: „A ty gesto byzdye knihy české acz
 y dobre, snad chytocz aby jen samy byly mudrzy wydyemy,
 mohli by se dobrzeleknuty bozie pomsty. — Ano inozry rady
 by czeske knihy ztratily a to jen dobre. Onyem básnyem
 gymyz smylny wyecze se w swem smylstwyě rozzechzy
 nycz nedoggy.“ Baradu bohysi děgůw, ztratiwšj po smrti
 krále Jana swé kněze wersem děge pěgicj, překonala, pro-
 sateká Cio, kteréž na ten čas spokogila se ukletými, z ci-

ziny (křtiny a němečiny) přeneseny na českou řečv před-
 znaní. Bibromudretví prakticky obgewilo se w obrazech
 mudretví a etnosti křesťánských, wedle něhož powěra i
 badactví drže sobě wedly (snář). Rozwity život wsestran-
 ný národu také potřebe rozličných práv přinesl. Zkwátla
 císarská; koruny české, městská, weská; sedlská, panská,
 knánská, winičná, a g. práwa, djlem ze starých sebraná, djlem
 nowě daná. Ondřej z Dubé, nejvyšší sudj zemský, své zří-
 zení zemské králi Wacławu připsal. Náboženstwí křesťán-
 ské, několi liturgie latinská hluboce wkořeněna byla, předce
 na wždy bez národnojho gazyka ostáti nemohlo. Ewangelia,
 žaltár, některj proroci, některé spisy sw. otcůw, a čásky
 biblicke historie, postilla, wyklady patere a ewangelij a
 modlitby, některé, ano i počátek polemiky do toho Oddělení
 padaj; celé biblj české drjwe konce XIV. stoletj psané
 posud se nanalezlo.

V.

§. 25. Spisowé tohoto Oddělení gsau následující:

A. Mluwozpyt.

a. S l o w o z p y t .

1. Jan z Holešowa, benedikta w Břewňowě wyhotowil kome-
 tár na piseň: Hospodyne etc., kdež wyswětluje zastaralá
 slowa i formy. Rkp. od r. 1397.
2. A z b u k o w n á k , aneb abeceda slowánská glagolitskau lito-
 rau, psaná opata Diwiše poručenjm na pergamenu okolo r.
 1460. Rkp. w Stokholme. Gména čten takto psána gsau:
 Az, baky, widi, glagole, dobro, gest, zzywyte, zelo, zemla,
 lyzce, i, ge, kako, ludy, myslyte, naff, on, pōkoy, rčzy, slo-
 wo, trdo (t. tvrdo), net (mjesto uk), frt, chyr, ot, iftya, ci,
 czrw, (fa, ger, yat, yus. Alphabetum rutenum ná menšjm per-
 gamene gest bez wyswětlan), a špatněj psané (w Dob. Gesche-
 str. 58),

b. S l o w á ř s t w j .

3. S e q u e n t i a r i u s , seu Prozarum expositio Mag. Conra-
 di, licentiatii in septem artibus. Rkp. na papjře w 4. w Biblj
 kostela kapitolnjho. Tak nazwané Prosaé zde se ná slowo
 wykládaj, k. p. reddamus wzdawamy, grates dycky a t. d.
4. L a t i n s k o - č e s k ý w o k a b u l á ř . Rkp. na papjře w 4. w
 wječně biblj. Zdá se, byti toliko wstákl z behentariusa od
 r. 1309.
5. L a t i n s k o - č e s k ý w o k a b u l á ř w e s o l . na papjře, list
 archiw silny, a 3485 slow obsahujc). Rkp. u benediktuů

- w Reyhradě na Moravě. Skladatel geho byl Klen Rozkočaný, slowik, kterýž geg čtyry lěta sbíral. Tworil mnoho nových gmén, z nichž se gména planet w kalendářích zachovala, jako: Kralomoc (Jupiter), Smrtonoš (Saturnus), Dobropan (Mercurius), Hladolet Saturnus; ale Cetytel (Venus) od čtjti (venetari), neljžbilo se, začaž Krasopan přigato.
6. Latinsko-německo-český wokabulář w spisowně Města Brna. Odtážená a umělecká slowce literně přeložená, nebo nesrozumitedlná, nebo gen opaaná, gako: apprehensio, prwny pochop; superstitio, nastorná; theologus swatopysak, a. t. d.
7. Bohemarius minor, we weřegně bibl. w 4. Obsahuge 500 slow, z nichž prwnj gest: Deus, boh, a poslednj: digitagus, naprstek. U něho gest corvus wran, passer wrablez, filomela slaucz, simeus opěcz, simea hopycze, a t. d.
8. Latinsko-český wokabulář, obsahujcej 1100 slow podle gistých rubrik, gako: de deo, coelo et temporibus anni; de aqua, de piscibus etc. U něho slowe cacodaemon dehna, belial zmek, satan nekošnyk, leuiathan dyeff, a t. d.
9. Giny wokabulář w Bibl. kostela kapitolnjho na papjře w 4. Obsahuge 700 slow, z nichž prwnj gest: deus, buoh, poslednj: astous vklegye, On gmenuge brachium paze, azella pazye, humerus rame.
10. Latinsko-český slownjček 5 listůw. (w. Num. 37.)

B. S l o w e s n á u m ě n j.

a. B á s n ě.

- α) Lyrické nebo zpěwné.
- a. duchownj pjsně.
11. Hymny kostela Pražského w 4. We weřegně Bibl, kdež nejstarěj modlitby a pjsně ze 14. stoletj zachowanj gsau. (sw. Dob. Gesch. II. Aufl. 251.)
12. Státa matka bozie, (staba mater) w. Num. 97.
13. Modlitby we weršech k Panně Marii, (gedna bez weršů); Odpowjdánj a werše o sw. Dorotě, 7 listů. Tištěno z těch w Star. Sklád. III. Wzjwánj P. Mariě str. 167—174. Hvězda mořská str. 121—2. Dorota Panua 122—8. (w. num. 37.)
14. Jerónym Pražský složil také pjsně nábožné, wybjraw a sestawiw propowědi z pjsma sw.

b. S w ě t s k é.

15. We spisech Fortunata Duricha P. Dobrowský malezl pedátek pjsně, wypsaný we Wjd. Bibl. dworské (Ced. Ma. Theol. num. 844, w 8. listu 24.) tento:
- Drzewo sye listem odyewa
Slawiczek w kerkztu spywa.

Magi zalazy tobie
 A meczye srdce we mldoby
 16. W dworku Wjd, bibliotece mezi theologickými Rkp. pod num.
 790 na pergam. 8. ze XIV. stoletj, gest latné horae, cano-
 nicke, psané pro geptisku u sw. Girj, z rodiny nyméjských hra-
 bat, Banů z Kolowrat, od kanownjka nekakého. Tu semo-
 žano, ze světských psanj slomky (owšem uemjatné) wtkány
 gest, jako na listu 82:

Ma myla zmylelyczko
 Zbledyelo twe lyczko.

Na listu 184.
 Swiet se toci gako kolo,
 Negeden ma nadége mnoho

A druhj przida zbawi gei toho,
 Na listu 191.
 Hospodine racz pomstiti toho,
 ktoz miluge falešné koho.

Na konci:
 Ach kak welmi boli
 kdez trdem hlavu holt

A wsak wiecze boli
 kdez mila gineho zwoll.

(β) R o z p r a w e

a. Dégopisné.

17. Rýmgwaná kronika česká, obyčgné Dalimilu připsaná,
 proto že Hagek w poznamenanj historikůw užitych také ga-
 kéhos Dalimila Meziříckého, kanownjka kostela Boleslawské-
 ho klade. A však skladatel této kroniky zdá se býti raděgi
 nekagy rytjř, který, gakož sám prawj, kroniky Boleslawské
 se přidržel. Z wšel ewau historii srokem 1310. neb gak myslj
 Dobrowský 1314, do kteréhož roku mnohe Rkpsy sahařj,
 Událostj, poslednjch swědkem byl, k, p. na bog mezi Čechy
 a Mýšanj r. 1309. prawj sám, že se z města dřwal. Křbinka
 ta skrze opisowatele welmi proměněna byla; z nichž mnozj
 k oslawě těch rodn, kterým gi z platu opisowali, wšelicos
 přidawali, ginj opět některé staré, a geho wlastnj neprawé
 události opravowali, tak že dwogj gest recenzj gěgj, staršj,
 a mladšj, ona mylněšj, tato opraveněšj. Takowj opraveněšj
 Rkp. gest w bibl. Fürstenberské, a který professor Peiceł mel.
 Wydal kroniku-tuto neyprávě Pawel Gešjn, stownaw 7. rukop-
 isůw, s nadpisem: „Kronyka stará kláštera Boleslawského,
 o poslaupnosti knjžat a králů českých, rozličnjch příběžých,
 diwných proměněch a slawných národu Czeskeho činech, od
 založenj téhož národu až do Jana Lucemburského, wolného
 krále českého, pořadně a rozkošnými rytinami wyprawugij.
 Nyjé poprwě pro obecne dobré wšelicos na swěto wydaná.
 Wytisěna w Star. M. Pražskem, u Dan. Karla z Karlaerka
 w 4. (Na konci): L. P. 1620. 25. dne měsycě Čerwna. „Led-
 wa wyšla hued spalena gest (až na šest wýtisků). Po druho

wydal gi Faustin Procházka, pod nápisem: Kronyka Boleslawská o poslaupnosti etc. „W Praze 8. 1786, u J. Joz. Diesbacha, srownaw 4 Rkpiay s wýtiskem Gešinowým, a opatřiw gi grammatickými a historickými poznamenáujmi; toliko škoda, že gazyk obnowiw zpytatelům české řeči newděk učinil. Po třetj w statém wěrném oděwu P. Hanka gi wydal se chrystá. Do němčinj přeložená rýmema w Rkp. 1389 w hbl. knipitoly psazské, (opis nowý w deském Masetum); po druhé prostomluwně (bez weršů), který přewod Jeronym Pez podle mladšjho opisu Christofa Hofmanna († 1534) w druhém Tomu awých Script. rerum Austr. str. 1044 — 1111 wýtisknauti dal. Mnohem staršj ale Rkp. widěl P. Dobrowský (r. 1796) w Rezně, w klásteře sw. Emmerana.

18. **Wělké historické psaně** na wzor kroniky předešlé složené a knakterým opisům gegna přiwělané, jako a) Tur-nag neb klánj (1315) mezi Rudoltowými a Wieskowými panobemá, giž w Gešinowě tištěné. Fürstenberský a P. Gerro-niho Rkp. mimo to obsahuj: 2) Tazenj krále Jana proti hráběti Matěgi z Trenčjna (1315.) Ges 31 weršů počjnajjich takto: Przi tom czase w Morawie zle sta. diegista a. t. 3) Wi-lema Zagice hrdinské skutky (1319) 40 weršů, kterau Lupát gménuge cantio, quae eo tempore fuit in ore hominum ce-leberrima. 4) Rocenj českých panů proti Janu (1316.) 5) Plichta z Zerotima (1319.) 6) Wiléma z Waleka smrt (1319) w Fürstenb. a Lobkowickém Rkp. Tištěno w St. Šal. V. 163. 7) Jana krále dobraa, konc wazkewi přěpráhšjho. St. Šal. V. 164. (z Lobk. Rkp.)

19. **Ó Janu králowi Rkp.** z kterého toľko někólik weršů zachowal Prokop Lupát we své latinské, Pawlém Lúčinem Helikonladem zdeščené historii o cjsaři Karlowi IV. na r. 1346, kdsž bitwu u Cressy popisuje:

Klimborče mladý, prawit krátce,
pómni, žež měl dobrého otce,
gehož někdo zlým adwinil,
A muoho dobrého činil:
A sám teke rytř smělý,
mladý, dobrý druh dospělý,
wědem, že mne neodwedeš,
než ufám, že mne dowedeš
akdež pokuši zřeho, meče etc.

20. **Některé rodiny** nalézali své zvláštnj zpěwce. Paprocký u-wodj (o stawu Panském str. 285 — 6.) wjse takowých weršů ze staré kroniky o Kauniojch, tež w zrodle Markr. Morawského na str. 410. Tež Paprocký powjďá (Diadoch. 254.) že w spisech Tobiaše Křiwogena Budka z Falkenberka, čě-kana w Zati r. 1269 nalezeno prorocťw Libušino, učiněné

na Libině dvoře; ale verše ním uvedené buď jsou velmi obnovené, buď nové, jako:

Widijm tamto wrch Giloweg
wěřtež, že tenij galoweg,
anobřz wnitř zlata plæg a. i. d.

P. Dobrowský myslí tedy, že ani hořejší kronika o Kaun-
cjoch pravá nebude; což však nemá z toho následka:

b. Romantické.

21. *Tristram*, báseň romantická, složená kráze Tomáše z
Erceldoune, příjmem Rymare, w XIII století, a síce původ-
ně gazykem anglickým. České přeložená gest mnohem krat-
ší; nepochybně podle německého; snad podle Gottfrida
Straburského (w Mellers Sammlung deutscher Gedichte aus
dem 12- u. 14 Jahrh. Berlin 1783.) Kdo ale byl překlada-
tel český, nepovědomo. České staré Rkp. máme dva:
Münchbůrský od r. 1449, nyní na Strahowě, a švédský, Stok-
holmský od r. 1483, kterýž na žádost G. E. P. hraběte Lieb-
steinského z Kolowrat, vasyřky Borskrahj z prostředkowaním
G. Osaw. knížete Metternicha pro české Museum z Anglow.
švédské knihovny segety na některým listem do Prahy pře-
něna byla. P. Hanka obo Rkp. pilně slovně w opisě a wy-
dal je pod nápisem: Starobylá Skládání tří IV. Tristram
Velký rek, básně hrdiňská XIII. věku ete. w Praze u Bos-
lim. Házě 1820 12. str. 409, mho regist. a wycetlenj
słow (7 listů). Tato na skutečném příběhu osnovaná básně
wystawuje Tristrama (t. prudkého, tak nazwaného pro ná-
ruživau milost k Isaldě) co udatného hrdiu, a werného mi-
lownjka; w celosti utěšená k čtenj.

22. *Tandariáš*, podobně rytjřská historie z času krále Artu-
še, w rýmjch. Z téhož Rkp. Stokholmského, w němž Trist-
ram, wydal jí P. Hanka w Star. Skl. V. str. 1 — 77. Gest
gako předešlá básně, původu anglického, od neznámého
kohos do češtiny přeložená. Verše w Rkp. od opisowatele,
mistra Jana, řečeného Gebsa, aneb snad od předešlých již
opisowatelů na mnoze změněny.

c. Duchownj.

23. *Sedm radostj Panny Marie*, obsahujcjej 11 listů (w
num. 37.) Wytisčeno w Star. Skl. II. str. 69 — 91.

24. *Na Nebe wzetj P. Marie* 7 listů, (w num. 38.) Wy-
tisčeno w St. Skl. II. str. 91 — 117.

25. *Angelmaus*, o utrpenj Kristowě; rozmlawauj mezi An-
gelmaus a Pannau Marij, 14 listů (w num. 37.) Tisčeno w
St. Sklad. III. str. 128 — 167. obsahuje veršů 814.

26. Skládání o utipení. Rkp. na pap, v 4. knihovně Raudické. Gest we wersjch rymowaných (Gsan. sde připsané též dvě jiné básně w. num. 27. a 29.)
27. Život Krista Pána we wersjch. (w. num. 26.)
28. Naučné (mrawné).
28. Pulkawa w přeložené své kronice, uwodj rozličné propovědi w rymjch, kteréž před sebau mjti musej, jako na str. 150, 164, 169, 194, 254 we wyd. Procházkowě.
29. Rada otce k synu we wersjch. (w. num. 26); též we wešegně bibl. odkudž tištěna w Star. Skl. V. str. 153—178. Zawjra wyborná naučenj.
30. Nowá rada, kteraž složil Smil Flaška z Biesemberku. Nalezá se při kronice Boleslawské w Rkp. od r. 1439. Wiktorin Wšehrđ uwodj tyto werše z knihy 9. kapitoly 7.
- Diwozet hledjme z kuckly
na kohož bychom se zhlukli,
tohot wěz bůh zapomane,
ačť se nám wruce dostane.
31. Při Alanu (w. num. 37) nalezá se 1) o pěti studnicích hřiechu (srdce, bohatstwie, chudoba, soba zlá a towaršstwo necné, obyčeg), dva listy. Tištěno w St. Skl. III. str. 113 — 120.
- 2) O smrtedlnosti (prwnjch 45 wersů srownáwa se s bohatcem, tři listy. Tištěno w St. Skl. I. str. 128 — 140.
32. Rkp. w knihovně knjžecj Löbkowické :
- 1) Prawda anež neustawičnost. Tištěno w St. Skl. III. str. 92 — 7. Prwnj z 20 strof, čili slok gest w obaowené dobropjsemosti tato :
- Diwným smyslem často blůzi,
čině srdci težku nůzi,
když tak neustawičnost sůzi.
wsemu wěku to člowěku
každěmu powiedagi.
- 2) Reč ginocha mladěho, wjz St. skl. III. str. 101, Prwnj, druhá a čtvrtá strofa po 4. třetj a pátá po 5 wersjch
- 3) Reč kmetě starěho St. skl. III. str. 103 — 4. Prwnj, třetj, pátá strofa kratšj čtyry werše mezi šestj, druhá, čtvrtá, šestá delšj magj. Poslednj werš gest pokažerý, klada: mŕocj twěho swatěho smilowanie, tušjm na mjesto mŕocj twěho smjlenie.
- 4) Smrt. w St. skl. III. str. 97 — 101. w 20 čtyrwersowých slokách.
33. Wáda duše a těla, tohoto počátku :
- Slys gaksz bylo někdy wzaczno
Nycz by my nebylo praczo etc.
(w. num. 97.)

34. **W Rkp. P. Cerromiho** pěkně psaném na pergameně, na listu 70 a 71. nalezá se mimo řeč ginócha a kniže také zpěv O pravdě, takto počínající: *Prawdomilá mezi tebe, proč ot nás vstupila w nebe etc.* Tisťena w St. Skl. V. str. 235—237.

35. **Sedmecjtná bláznová**, dva listy (w num. 37.) Tisťeno w St. Skl. III. str. 105—113.

36. **Podkoniá a žák** (Satrapa et scholaris) w Rkp. veřejně bibl. na papjře w 4., kdež i Rada otce se nalezá (w num. 29) Gest (že wtipně sepsaná hádka mezi podkoniem neb jak pravíme nyní (z něm.) stalmistrem a studentem čili žákem, w rýmých. Tisťeno po prvé w Plzni 1498, po druhé w St. Skl. III. str. 178—198, kdež tisťený nebýlý wýtisk starý s Rkpem srovnán, a kde nejlepšího, vybráno.

ε) Giuostagitelné

37. **Alan ***, allegorická básně o obnově původní dokonalosti člověka, w Rkp. knihovny kostela sv. Wjta, na pap. w 4. kdež nalezají se i jiné básně a spisy pod num. 10, 13, 23, 24, 25, 31, 35, 39, 71. wýtěně. Tato básně obáhá 19 listů w Rkp. a 1527 wersů. Tisťena w St. Skl. I. str. 340—346. Počátek básně get:

Alan gest byl mistr časny
W rozumenatwi muž wíhlasny etc.

III. 13. w obzr. Z á b a w n ý s p i s y

38. **Tkadleček**. Gest to původní rozmlávaní mezi žaobnjkem a nešťastím pro ztrátu milenky. Ludwjk Tkadleček a milenka geho Adlička živi byli w první polowici XIV. věku, u dwora owdowěle králowě Alžběty w Hradci Králowě. Byla Adlička krásá swého věku, pro kterážto, když se za ginóho prodala, Tkadleček hořekowánj swé neukogitedlné počal, a milenku swau, krásu i ctnosti gegj pérem swým, gež od gména swého člunkem tkadlcowským nazjwa, zvěčnil. Kniha ta znamenita gest pro gadrnost a obratnost gazy-

*) Byl pak Alanus ab insulis neb z Rysseln (nar. 1114, † 1203) cisterciák w Clairvaux, slowátý filosof, který mathematický náwod neb způsob do filosofie uwědl, muž učený a mravostj vážný: mimo jiné spisy (k. p. planctus naturae, t. nad nepravostj lidskau, elegiae, proverbia etc.) také tuto básně latinskými šestiměry pod gménem Anticlaudianus w 9 knihách složil, z gehož mysla český náš neznámý básnjk, jak pravj, swúg složil a oprásozenj wyložil. (w. Wachler Handbuch der Gesch. und Lit. II. 209.)

ka. Přeložena a vydána gest německy s počátkem: Hienach volgend etliche tzumale kluger vnd subtiler rede wissen etc. hned mezi prvotisky německými (w. Dob. Lit. II. Aufl. S. 168). Rkpisy známé gsau geden na Strahově při kron. Tröjanské Tristramu a Mandewillowi, giny nový u P. Dobrowského. Tištěno po prvé skrze P. Hanku pod gménem: Starobyla Skladanie, památka XIV. věku. Tkadleček w Praze 1824. 8. dva djlce. str. VIII. a 98. II. 106.

c. Ř j m s k á l i t e r a t u r a.

39. Katonové mravopisy, latine a česky, 25 listů (w num. 37.) Gsau to disticha Catonis moralia, zdá se podle němčiny. (Ein Meister Cato war genannt etc.) pracované. Nachází se tato básně též w Rkp. P. Rytjře Neubergera, na pergam. w 16. „Poczinagj sie knížky mistra Katuna etc.“ z njs Voigt we swých Act. liter. str. 132 — 153, a Dobrowský we Slawjnu části některé vydali. Ten však Rkp. mladší gest. Giny u téhož Ryt. Neubergera we Fol. od r. 1445, giny opět w Strahovské bibl. též we wefegné Pražské (1409), a posléz u P. Cerroniko. Wytisťena podle Rkp. u sw. Wjta skrze P. Hanku w St. Skl. III. str. 174 — 250.

C. H i s t o r i e.

a. Kroniky neb letopisy.

40. Martiniani nebo lépegi Martiniani, proto že na djle wzata gest z přjbehů Martina Polona *) Neyvětšj djl. té kroniky skrze Beneše z Hořowio přeložen gest z německé, kterau sepsal Jakob Twinger von Königshofen, kněz w Strasburgu r. 1386, a Schilter wydal r. 1698, ppslednjoh pak 11 listůw se ani s Martinem, ani s Twingrem nésrownuáwá, Gest w Rkp. u B. Ryt. Neubergera při cestě Maudewillowé od r. 1445. k njs celá kronika o Alexandrowi přiwtělena; též w ginejm Rkp. u P. Dobrowského toliko oddělenj třetj o papežjch, mezi nimiž Jan XXI. poslednj. Tiskem wyšla w Praze r. 1488. Počjná: „Nalezagi psano latine w maohých knihách etc. Protoz ia benefs z horzowicz rytierz zamorsky česku rzečy překladam z ginych kronyk. Gestto Euzebius a Martinus a Wincentius vďielali su: a z ginych knih niektere wiczy gesto su maie nayrozumniekle čisti y ginyjm etc.“ (Twing-

---

*) Martinus Polonus, rodem z Opatwy, domníkán, spowědnjnk a káplan pěti papežůw, Klementa IV. Řehoře X., Innocentia V. Jana XXI. a Mikuláše III; od kteréhož dostaw arcibiskupstw) Gnězněnské, když ge nastaupiti gel, na cestě w Bononii umrel.

ger nemecký taktó: Hervmb will ich Jacob Twinger von
 Kriemhoven ein Priester zu Strosburg durch den Iezgen
 vs den Croniken, die Eusebius, Martinus und Vin-
 centius gemacht hant, vnd vs andern büchern zu túsche
 etliche Ding, die mich aller vürnemest vnd lüst-
 (denkent etc.) Na konci stogj: „Leta narozenie božieho
 MCCCCLXXXVIII. Skonawa se Martymiany, aneb jakož nie-
 kázi zřiekagi rzimska kronyka ten Patek przed S. Waczlawem,
 a to wstarem Miestie Pražskem.“ — To druhé wyšla
 toliko částka s napisem: Kronyka prawdiwa a žalostiwa
 o Trojanské válce etc. od vrozeného P. Henke Rytije z
 Hořowic. Nynj w nowé wylisěná w Praze 1666, w 6, La-
 tinsky gi wydal Dobner Part. IV. Monum p. 139. Gakožto
 degopis ta kniha nemá weliké ceuy, obsahujíc přemnohé
 bagky a frasky. Sem tam i hluboce pozřijmí překládatel,
 tak n. p. w půwode stogj, že Salomaua panowal nad řidy,
 a Benes přeložil: nad nemeckými lidmi, Ostatně sloh plyn-
 ný a gazyk čistý, srozumědný, bežný a tudy kniha skau-
 mateli gazyka wždy důležitá.

41. Kronika o Řjmských cřsťjch, zlatiny přelože-
 ná w wřtincem z Březowě. Rkp. na papje w 4. w
 knihowně weřegně Pražské.

42. Trojanská historie, přeložená od kohos neznámé-
 ho zlatiny, kterauž sepsal (1287) Quido de Columna Mes-
 sanensi, neb raději přeložil z Dykta řeckého a Daretu tro-
 janského, ano gakž dokládá tž Quido, starý překládatel
 řjmský Cornelius mnoho opustil. Gest psaná slohem wyš-
 šim a na mnoze poetickým, ač w newázané ředí. W mno-
 hých weřech s Homersam se nesrownáwá, ano geg ze lži ká-
 rá. Rukopisy gsau a) u Minoritů w Praze na fol. r. 1437,
 kterýž sobě přeřpati dal rytij z Bařku „Napřied k slawie
 hořy, a ke cty a k užitku lidu ritierzakého země czeske,
 aby ge sztucne nebo sljšlicze navezili sie slawným a wdátným
 akaukem ritierzským kuobranie zakona božieho a swe wla-
 sti czeske, chudých a syřich lidy před gich nasilniky bez-
 pravými.“ — b) gity widěl Balbin w Ořeku od r. 1468,
 snad ten, z kterého prwaj tišk wyřawen, c) giny opět
 Dobrowský u piaristů w Lipnjku od r. 1467, w 4. na papj-
 že, kdež na konci stogj gměno opisowatele Wacelauš
 Mjrka, d) Lobkowický gest od r. 1442 w fol. psaný na
 rozkaz Pawla z Gensleina, e) w Pražské weřegně bibl.
 od r. 1462. Titěna byla brno po wynalezěnj tiskawj (1463)
 stejno počitkem (bez titule): „Jakžkoli dawno wěřzy ne-
 wymi druhdy zapadagi. Wřak niektere wěřzy dawno da-
 wno gsau pomianly etc.“ Na konci stogj: „Tehdy od do-
 bytie Města Trojanskeho až do Narozenie Pana našeho

Jhesa Krysta syna bozieho, mimulo tisycze let a pietnecz-
 czitma let a že giž od narezení syna bozieho pocziname
 M.CCCC.lxviij. A protož seczatczte ta leta w bromadu Teh-
 dy od dobytí Troge až do se doby minulo gest dwa tysi-
 cze let a dewadesate a pietlet. „Gest knihy ta w 4. str.
 392, tedy listů 196, bez alfabetů, bez kustosů a počtů.
 Wellké litery gsau psané, wygma na str. 58 gedno wellké
 P. List šestý w giném formátu menšjm a hrubšjm literami
 tišten, nežli ostatnj. Na konci geho gsau tak znamenj,
 která w Dlabáčowě nowém zákone; z toho by se snad za-
 wjiti dalo, od koho a kde tištena gest, o čemž daremná
 hádka. Kapitoly nemagj žádných nápisů, gakowé giž w dru-
 hém Pražském wydánj od r. 1488 nalezagj se. Začátek
 (také bez titule) gest: „Poczyna se przedmluwa dospiele-
 ho muže Gwidona z Columny z Messianské w kronyku Tro-
 yansku w tato slowa: Jakžkoli dawne wieszy etc. „Na kon-
 ci:“ A tak skonawagi se Knihy kronyky Troyanske. Leta
 božieho Tisyczeho čtyrzstieho osmdesateho osmeho etc.“ w 4.
 listů 240, z nichž gedn prázen, čili auplých 30 archů po
 8 listech s alfabetem podepsaným. Třetj wydánj s promě-
 nau mnohých archaismůw: Qwidona z Columny Messian-
 ského Letopisowě Trojanšj; to gest: Wypsanj desyťletě wál-
 ky Rzekůw s Králem Pryamem, a obleženj zradném dobytí
 a wywraceuj přeslawného w Swětě Města Trojanskeho
 pro králownu Helenu etc. w nowě přetištenj w Starém M.
 Pražském w Impr. Jana Otumana Jakubowa L. P. 1603. 8.
 Čtvrté od Wácl. Krameryusa, w Praze 1790. 8. podlé tře-
 tjo, s obnowenjm gazyka. Páté od Krameryusowých dě-
 diců w Praze 1812, 8.

43. Kronika Pulka wy. Sepsána gest na poruđenj Karla
 IV. s wynechanjm wšech básnj a babských powjdaček, aby
 měli Čechowé při čtenj přjbehů swé vlasti a skutků swých
 předků na čem spoléhati. Kdo gi sepsal, a kdo přeložil? —
 Petcel myslil, že haed česky psána byla, což z nadspisu
 gednoho exempláře zawjral. Na Rkp. Křížownickém (kterýž
 tam widěl w r. 1736 Theod. Ant. Rosenthal gusak, Tau-
 lowský z Taulow) ku konci stálo: „Et sic est finis per
 Johannem de Janstorff:“ na kragi mladšj rukau: Idem D.
 Joán. de Janstorff hoc volumen continuavit post Pulkawam
 usque ad annum 1525. Na to následuj přjbehj některé
 od r. 1435 až do r. 1503, k nimž opět mladšj rukau (Bec-
 kowskéko snad) přjpozeno poznamenánj toto: „Residui
 anni usque ad 1525 annum in aliis M. apud me reperiantur
 per Joannem de Janstorff continuati, qui Pulkawae
 chronicon latinum Czechifmo donavit.“ A však čeština
 kroniky gest zagisté staršj a giž w toto Oddělenj padagjci.
 Dle Průcházky Pulka wa gi latine sepsal, a někdo gny přelo-
 žil; dle Dobrowského ale a Dobnera (který na Křížownickém

Rkp. náleží zřejmě, že na poručenj Karlovo latinské sepsání (gest) kdos neznámý gest spisovatel gegj w latine, (tu Dobner vytiskl w Monum. hist. Tom. III. r. 1774) a Pulka (1374) překladatel gegj do čestiny. Měl spisovatel před rukama kroniky již ztracené, gmenowité brandenburskau od Karla IV. odtud přinesenau a k též práci sobě půgčenau, z kteréž mnohé paměti zvláště od XII stoletj, do své kroniky wložil. Přjdawky ty toliko w obnoveném a něco pozdnějšjm latinském textu a z něho i w českém se nacházegj. Rkp. gedem na pergamenu we fol. u P. Cerroniho gde až do r. 1330. Litomeřický do r. 1470. Wrařisláwský (we Slezku) do 1471. W Kutné hoře w kolleži Jesuitské dotčený Rosenthal widěl 1735 roku také gedem Rkp. Tiskem wysla pod titulem: „Kronyka Česká od Přibika Pulka wy z Tradenina na poručenj Karla IV. latinské sepsaná, potom pak i w čestinu uwedená a nynj w též řeči české z starožitného spisu po prvé wydaná od Fr. Faustina Procházky. W Praze 1786. 8. str. 479. Čestina w tomto wydanj obnowenas poukázánjm archaismů pod textem.

44. Petrus Comestora aneb Manducatora historia scholastica česky přeložena, w Rkp. na pap. fol. od r. 1404. u P. Cerroniho w Brně. Giny w Stokholmě na pap. fol. od r. 1481. Giny Rkp. w Bibl. weř. XVII. d. 18. Balbjnowa pochwala, digna lectione et typo, gest přepiata. Byl Petrus Comestor z Troyes († 1178) kanclér na uniwersitě Pařížské; sepsal historii starého a nowého zákona, wložil do nj mnohé přjběhy z Josefa Flavia a ginyých historikůw. (w. Wachler Lit. II. str. 215.)

45. Kronika o Alexandrowi welikém, z latiny přeložena (prosau), a plná nechutných bágek, na pergam. od r. 1435. w 12. we weřegně bibl. Pražské; w giném Rkp. od 1445 a Rytjře Neubergera při kronice Martinián. Prvního Rkp. počátek gest: „Tuto se počzina knyha welikého Alexandra macedonského. Genž swu moudrosti podmanyl wesken Swyeth pod se a skrotil.“ Druhého: „Tuto sye počzina czela Kronyka o welikém Alexandru etc. a má 146 kapitol. Tisřena gest s năpisem: Kniha o wřech skutzjesh welikého Alexandra. W Plzni 1515. 8. u Mikul. Bakaláře.

b. historie cirkewnj.

46. Jana Miliče Knihy o zarmaucenjch welikých cirkwe swatě, e Antikristowi a geho sedmi ranach. W Rk. od r. 1463 w 4. w Bibl. Mikulowské (Nikolsburg). Tiskem wydanj s powolenjm wj konsistoře arcibiskupstwj Pražského, i také Rektora udenj toho Mesta od Pawla Bydžow-

ského a Brykkyho z Liezka (který předmluvu napsal) w Praze 1544, w 4. u Bartol. Netolického. Bibl. n. j. hunc librum haeretici et catholici commendant.

c. Žiwotopisy.

47. Žiwot Karla IV., a řád korunowánj krále českého. Prwuj sepsán od samého Karla latine, a od něko ho (snad Půdkawy) do českého přeložen, druhý toliko český sepsán. Obogj spolu nalezá se w Rkp. Wjd. dworské bibl. od r. 1596 w 4. na pergament; kdež po řádu korunowánj následuje: „Tuto pak poczyna sye Rzaad oblaczenye kraloweho k gyeho welebnosczy wkazanye neb k řsudu ale drzewe nez sye oblecze przyed Ruchem dye tento zalm. procz su sye rydaly narodowe.“ Řád o korunowánj nalezá se také w Rkp. Talmberském w Oseku (nynj w Museum) na 23 stranách; obogj opét, řád i žiwot w Rkp. Litoměřickém. Ambrož z Ottersdorfu na Lipáwce, prokrator w markrabstwj Morawském wydal obogj spis pospolu w Olomauci u Jana Günthera 1555. w 8. s proměnanu starého gazyku. Po druhé od Fr. Tomšy w Praze 1791. 8.
48. Mudrci neb žiwot starých filosofů, z latiny, da vita et moribus Philosophor. W Rkp., kerý má Pelcl, stogj ten spis před kronikau Dalimilowau, w Fürstberském po nj. W prwujm takto nadepsán: „O žiwotiech a mráwíech mudrczow starých sapsanie etc.“ Rkp. Bibl. we řegné, w kterém čestina obnowena gest, wede ten nápis: skutky a mrawy dawnich Mudrcow. Tiskem wyšel w Praze 1514. 8. u Mikulaše in laeu (t. na lauzi).

D. Známost země (putowánj):

49. Jana Mandawilly, rytjře z Englandu cesta po světě, z zeměny Otty z Daymarka, kamowujka w Luturgij, přeložena Wawřincem z Březowé. Rkp. u P. rytjře Neubergera na pap. fol. od r. 1445; giny u P. Hanky též z polowice XV. stoletj, giny w Mikulowé w 4. na pap. též u Minoritů w Praze na pap. fol. W rukopisech má tento nápis: „Tyto knihy prawie o gednom Ritterzi, genž gest byl weliky Landfarerz nebo gedecz (gezdllecz)“. Gezdlil po Asti (1332 — 1335) a diwy wyprawował anglickým gazykem. — Tiskem wyšla w Plzni 1510. 8. (Tase giž od starého textu lišj, n. p. na mjstě l y c z k nám klade s e m k nám, aekoli l j c k nám posawad zde ondw, obyčej gest). Po druhé w Plzni u Mik. Bakařáre 1513. 8. Po třetj w Praze r. 1576, potom 1600 a u Waldy r. 1610, kterák má méně a tudy delšj kapitoly; konečně w Praze skrze Krameryusa 1796. 8. a naposledy 1811. Poslednj dwoje wydanj gest očišćeno od bāchor, ač gich gestě do-

si. má. A. P. 4. w Indi gest: ostrow Armod, kdež lidé ve dne horkem, až do smrti se upalují, protož se ve vode potápěti musejí a t. d.

E. Libomudrctwj.

a. Náučné.

50. **Lucidář (Elucidarius).** Byla kniha lidu oblíbená, také v němejně známá, (Augshurg 1544. 4.) slabý obraz encyklopedie. W Rkp. Fürstenberské bibl. připsán gest k Dalimilu (Luczidarz o wsiech wietzech etc). Tištěn množstwkrát, jako: „Lucidarz o rozliczných wietzech genž su na nebi na zemi, y v wodách.“ A. B. C. po 8. D. 6. listůw. W Plzmi 1498. u Mikuláše Bakaláře, W Holomauci 1779. Pak 1783 (bez mjsta), a 1811, 8, w Litomyšli u Wácl. Turočka (3 archy). W Gindrichohradci (bez roku) u Jgu. Hilgartnera w 8. a napsím: „Lucydář, t. g. krátke wypsání o počátku a stwoření wšech wěcy, totiž o zemi, zemím, gmenowitěm rozdělu, vlastnjho (?) a velikosti; za druhé o nebi a přirozenostech planetnjch, o spůsobech národů, o náboženstwj, kde gake uweveno gest; též spolek wswětlení neyhlawnějšho přjbehu narození a smrti Krysta P. etc.“ Částym wydáwanjm řeč velmi zmeněna; zna wěc skrowné ceny.

b. mráwné.

51. **Traktát o čtyrech hláwních ctnostech.** W Rkp. Pelclowě stoji pō Mudrejch s tjmto nadpisem: knihy o čtyrech ctnostech zakladnich tocziz, o Opatrnosti, o Skrownosti, o Syle a o Sprawedlnosti. Ta kniha byla we veliké wáznosti, a wydána po prwe r. 1505 (o čtyrech stěžejnych ctnostech) u Mikuláše Bakaláře; po druhé 1549 u Jána Peka s napsím: Wýborná a užitečná kniha o čtyrech wlezných neb stěžejnych ctnostech.

F. Práwnictwji.

a. Práwa.

52. **Práwa Cjsařská,** w Rkp. na papjře w 4. od Trubače, serwusa panůw Nowoměstských r. 1518 dopsanem, w Lužici skrze pastora Arta bljžké zahube wychwacem (nynj w Českém Museum). Zawjrá mimo tato práwa ten Rkp. práwa manská (num. 59). řád koruny (num. 62), pokračowanj kron. Beneš. (w. Odd. IV.) Počátek práw cjsařských gest tento: „Pocznagij se práwa cjsařska gichž wziewaše rytieřstw y Miesta powšiem křestianstwj“ na 61 listech a gednoho

části, gakož z některých mjst znamenati, z německého přeložena. Neyprvé stogj modlitba tohoto počátku: „Pane Gezu Kryste nebesky otce pro twau štiedrau dobrou stwerzil gsy czlowieka s trojim duostogenstwjm etc.“ Na 10 předmluwa k cziesarzskemu prawnu: „Když nás Buch gest v tak weliken duostogenstwjm stworzil etc.“ Potom 170 oddělenj čerweně nadepsaných, z nichž prwnj gest. „Tuto suame-nay od dwu Meczij swietskem a duchowniem Capitola prwa.“ Poslednj pak gest: „O Bulli Papežowie y giných pečzie-tech moczy.“ Tato poslednj kapitola zawjra se čerwenc tak: „Konec praw Cziesarzskych gest obeczně słowu zem-ska prwa, proto že pani rytierzstwo y Miesta po wšem krze-stianstwu gimj se zprawowati magj.“

53. **Prawo zemské czeske** dawno nalezyene gestye od po-hanstwy a naywyeczye od przymysla orace a od tych pannow, kteryz gsu tee chwyle byly.“ Gest to prwnj částka praw sebranych Ondřejem z Dubé, hued od času Přemysla Stadického až do Wáclawa krále, genuž připsá-na gsau (ostatnj dvě w num. 54. a 61.) Rkp. w Bibl. Wjd. dworské, giný w Pražské weř. od 1485 a u knjzete Col-loredo - Mansfelda w Praze. Tyto dwa poslednj Rkp. ob-sahujj také num. 54, 55, 57, 59, 61, 62. Rkp. u P. Cerro-niho toliko num. 54. 61. 62. Na gehož listu 72. — 73 dwa §. též prawnj gsau: „koho dluho na wtoczyech drze-ty“ a druhý: „koho pobnaty, an swe dyedny gynym za-psal.“ Rkp. Wjdenšký zawjra num. 54, 55, 61, 62.
54. **Prawa pana starého z Rosenberka**: proto tak nazwaná, že u něho nalezena, a z geho Rkp. opažna by-la. Činj druhau část zbjrky Ondřeje z Dubé (cf. num. 53) W Rkp. w Museum fol. pap.
55. **Ustanoweni je, ginak statuta kralowstwie czeske-ho**, 13 listá. Latinské statuta Karla IV. wydal poprwé Pawel Gešin r. 1507 pod xápisem: Maiestas Carolina, a w předmluwě zminuge o českém přeloženj. (w num. 53). Geho opis z XIV. stoletj nacházjje w Tieboňském ar-chiwu. Giný w Museum.
56. **Prawo Magdeburské**, počjnagjej takto: „Tyto kny-hy gsu knihy w wikipildye prawa sasiczkeho rzadu gakož Maydurg pozywa a halyšiene.“ Rkp. w Bibl. weřegné Pražské. Giný mladšj u knjzete z Lobkowitz w Praze: třetj od r. 1448 fol. byl u rytjře z Riegera. Předpogena gsau práwa zemská (num. 53), Rosenberská (num. 54) a rzad práwa zemského (num. 61) w 250 kapitolech, tak že druhá část kapitolau 140, třetj 222hat počjnj. Čtwrtý Rkp. od r. 1455 fol. pap. w Mus. Pátý Rkp. kde i giná Městská práwa obsažena, gest w Klatowech od r. 1465, a giný mladšj w

cent. Museum s. právy Rosenb. a Karla IV. ustanowením na pap. 4. a fol.

57. Práva wéltkého města pražského (w num. 53) které se také po různu we zvlášťajch Rkp. nachazej, jako gest Rkp. u Prof. Dom. Kinského na pap. w 4, (55 listů w něm zajmaji.) Před nimi stoji ustanowení radám (statuta consilii) takto počujagc): „Najprwe z wíeliki Conšel ma poslužen byti purgistra.“ Na třetjím listu: Sequuntur Jura civilia pragen. civit. Et primo de Usuris etc. W tom Rkp. gsau také: Jura appellatio num. Orteluow, od giného přepsaná w Horsowském Tysu (in horsoujensi Tyn) r. 1461. listůw 149. Mimo to: Sbjírka práwnjch přjpadností w německém gazyku, s českými nadpisy, n. p. prwnj gest tato: Gedej Vrzednik byl obzalowan před sudem of konšelow, které rziž ono leto na radie sedieli, že wšrelaf tři puky, dal gednu králi a dwie sobie schowal etc. Giný Rkp. od r. 1447 w 4. obsahuge mimo práwa pražská také práwa a swobody od Sobeslawá nadána, (též w Kramlowském Rkp. mimo giné drůbnůstky napsaná), kteráž Dobrowskému podstrčena byti se widj. W Klátowském Rkp. od r. 1465 gsau též práwa zemská a konečně gíhá práwa městská, a sice Norimberská i Magdeburská. Rkp. Starého města mimo manská a pražská obsahuge také wysazenie winic (num. 60).
58. Práva mleska, weska, sedlska, a práwa panská a potom manská (z němčiny). Rkp. na pap. 4. w bibl. weřeg. Pražské. XII. E 4. W témž Rkp. gsau: Notae quae occurrunt circa officia regni Bohemiae de citationibus Juramentis, de summa bernae regalis. Djlem český
59. Práva manská. Nejstaršj Rkp. na pergam. a polowice XIV. wěku chowagj se u c. k. auradu fiskalnjho w Praze; též w Rkp. giných (num. 52. 58. 60.) a w Rkp. P. Brožowského z Prawoslaw: Rozličná král. zemská a manská práwa. (W. num. 60. Pozn.) České přeloženj práwa manského spolus obecnými zemskými práwy, na něž se potahuge, bylo tišteno w Olomauci (a Litomyšli) r. 1558 fol.
60. Wysazenie winnic (t. práwa winičná) od Karla IV. W Rkp. Starého Města práwa pražská a manská (num. 57. a 59) obsahujejm.*

*) Giný Rkp. od r. 1351 P. Brožowského z Prawoslaw obsahuge a) Práva česká od Cjs. Karla, kteráž s pomocí arcib. Arnošta učinil. b) Rozličná práwa městská. c) Ocliu mallowstranském d) Owinnj nijn práwé e) Práva pražská f) Pr. zemská g) Pr. starého P. z Rosenberka. h) Pr. manská. W archiwu Třeboňském Rkp. w fol. (okolo 1486) wšecká téměř dotčená práwa a ustanowenj obsahuge.

61. Rád zemského práva, kterýž v Rkp. Star. města Pražského na pergam. ve fol. také latinsky se nalézá pod gménem: *Processus tabularum terrae de citationibus diversis*. Gest vlastně třetí částka zbjrky Ondřeje z Dubé (w. num. 53.)
62. Rząd czeske koruny cziesarzem Karlem potvrzeny, 6 listů (w num. 52). Rád korunovánj (w num. 47.)

b. Nálezy.

63. Rkp. na pap. fol. w registratuře Brněnské pod N. 31. Gsmu vlastně Voigtové (*Act. lit. J. 27*) *decisiones casuum forensium secundum ius municipale Brunonense*. Počjá: „Letha Panie 1343 Sedlaczy z Ssibujcz. etc.
64. Cedule dílčj mezi Janem a Oldřichem bratřjmi syny Oldřichovými z Hradce podlé rozdělenj P. Petra a P. Jana z Rosenberka 1384. Dwogj list na perg. každý se 4 pečetmi wisutými w archiwu Hradce Gindř. Rkp.
65. Talemberská kniha. Rkp. pap. z kláštera Oseckého w Museumu přialý. Gest zbjrka neystarjch listů a pjsenosti auřadujoh, wytažených z quaternionůw desk zemských, od času Jana krále až do r. 1508 mimo mnohé půwodnjch listů přepisy, nejwjce za Wladislawa. Tjm se ztráta shořelých desk (1541) ponekuď nabrazuge. (w. Odděl. IV. num. 277).
66. Nálezové Panůw českých, vlastně některé sněmy od r. 1402 — 1411. w Rkp. w Bibl. weř. (w. Dob. Lit. II. S. 166).

c. Listy.

67. Listy weřegně za Wáclawa. Neystarj od r. 1394 25. Aug. W Třeboni P. F. Palackým nalezený (t. Kompromiss krále Wácl. w půrce s gednotau Markrabi Jošta a panu českých. Dat. w Pjsku). Giny od r. 1395; (w. Peřc. Urkundenbuch zu Wenzels Lebensgesch. CXVIII). Opět giny od r. 1368 potwrdil Wladislaw (1509). W. Bienenberg Beitrag zur Diplomatik für Slawen. Wien 1801 8. Ten o bylby arci neystarj, ale že ho nikdež wjce nestáwa, nelze co gistého o něm urditj. Dobrowský hádá, že byl půwodně latinský. Od priwatných osob zachowan: List nadaný měřtan Wrcholabských r. 1386, nad nřgč starjho Balbinu prawj, že newiděl. (Misc. V. vol. 2. Q. 4. pag. 76.) Giny od r. 1398 na str. 279 u téhož Balbina. Od Jošta markrabě morawského r. 1395. Giny od Prokopa r. 1395 gest w registratuře Brněnské. W Třebonském archiwu nacházj se od r. 1386 swědestwj P. Zdenka a P. Wiljma z Sternberka o nálezu saudu zemského Morawského mezi P. Sezeman z Ustj a bratřjmi z Radhostowic. Od r. 1388 Zápis Zbnda Cidliny na slib wěrnosti Panu Herawotě z Kunjma města etc. Od r. 1394 Zápis gednoty Markrabi Jošta a pány českými a g. w.

G. Bohoslovj.

a. Biblické.

68. Základ na pergameně w 4. Bibl. kostela kapitólnjho Giny na pergam. fol. od r. 1396, někdy Panůw z Podiebrad, nynj w Stezku w bibl. wewody Olešnického (Oels) Zawjračeno Rkp. také spisy w num. 98.
69. Proroci (Isaiás, Jeremiás a Daniel). Rkp. na papjře fol. někdy Panůw z Rosenberka, nynj w bibl. weřegně. Čj. šla řadová u něho gsan: patanastaa, šestanastaa, osmanastaa, dewatanastaa kapitola.
70. Ewangelia nedělnj a swátečnj. Rkp. w Bibl. Dworské we Wjdní w 4. N. 3130.
71. Epistola sw. Pawla. Rkp. Bibl. weř. E. 8.
72. Ewangelia sw. Matauše s připogenými homiliem sw. Otcůw, na pergam. fol. w Bibl. weřeg. Na str. 22; stogj homilie latine složená Karlem IV. r. 1338. Obyčejný kóněc homilij gest: gehořto máye y wam dbpořmahaj ottez synřwaty duch Amen: nebo: gonz gest: žyw s kralagie řřwira ottezem a s duchem swatým wicky wiewkome amen.*)

b. Swatj otcowé.

73. Sw. Augustina zrcadlo, zawjračij 100 kapitol. Rkp. na pap. w 4. odr. 1398. Téhož Soliloquia, Mluweny sukromj (cf. Welesl. 1583) až ku 33 kapitole, tauř rukau psaná. We weřegně bibl. Pražské; giny Rkp. tamže od r. 1469.
74. Homilie sw. Augustina proti hádánj w Rkp. num. 37 na konci, zdá se býti pozdnějšj rukau psaná, než Alan a giné tam spisy. Homilie sw. otcůw wjz pod num. 72.
75. Prologowé sw. Jeronyma, s wykladem hebreyškých slow od Aer až do Zuzim. Rkp. fol. w Bibl. kostela kapitólnjho.

c. Wykládné.

76. Jana Milidě Postilla a wyklady na Ewangelia weyročnj, kteréž také tištěny gsau w 4. (dle Kljže).
77. Ewangelium sw. Matauše wyložené. Rkp. sta. XIV. Bibl. weř. na pergam.
78. Wyklad páteře w Rkp. Bibl. weř. XVII. A. 16. Num. 5.

*) Králowna Anna, wdaná za Richarda, krále anglického 1331 (1334) měla čtyry ewangelia w řeském; německém a latinském gazyku. Stawali gich kde? nswěstno.

d. Romány duchownj.

79. Poručenství dwanačti Patriarch. Tento spis, od později složený, náležej mezi ony spisy, v kterých se negáký obraz předhistorického světa zachoval. Rkp. w Lipnjku na Morawě. (cf. J. A. Fabricii Codex pseudepigraphus Vet. Test. Hamb: 1713. 1722 pag. 496 sq. Wachler Handb. I. S. 60). Na ten spis odvolává se Štjtný (1376), podobno tedy, že již tehdaž přeložený byl. Giný Rkp. we Wratislawi od r. 1491 (u Dominikánů), opět giný w Praze, (bibl. weřeg.) od r. 1465, Kniha Josepha, syna Jakobowa Patryarchy, z Arabského gazyka, bratra Alfonsa ze Spanyel, kterýž gi w žaláři w Egypte psáti měl, 23 listů. České přeloženj gest z latiny. Tento spis obyčegně (gako w Rkp. Wratislawském) předcházej; W pražském na čele stogj kniha o Adamu a Ewě w 11 kapitolách. W knize Josefowě dege se zmjinka geště o gině t: o swatbě Josefowě, kterauž nalezl Dobrowský w Rkp. u Františkánůw pod gménem: Josef a Asenech, nálež žiwot Jozefůw následowal. Tistěna byla tato kniha poprwě: Testament anebo kšafft uz patryarchů, synů Jakobowých, gak gedex každý synu swě před smrtj swú učil, a k obcowanj dobrému napomjnal, přitom také kterak každý z nich ohzwláště w duchu prorockém o K. P. sweděl a prorokowal, welmi pěkně a užitečné naučenj, čta w něm pilně rozważugje každý sobě wzyti bude mocy. l. 1545. 12 w Prostegowě za panowánj P. z Pernsteina. Dle Dobrow. w Prostegowě 1548. 8. u Jana Günthera, nakladem Matěge Pražáka. Po druhé s nápisem: "Testamentowé aneb kšafftowé dwadeceti Patryarchuow Synuow Jákobowých, kterak gedex každý z nich ohzwláště Synu swě před Smrtij swau wčil, etc. Nynij gsau lépe než prwě zprawenj, a w nowě wtyštěni. L. 1570, w Star. M. Pražském v Gifijka Melantrycha z Awentynu, w 8. str. 311. Na druhé straně listu P. I. „začijná se Historia, kteráž slowe Assenath, w starodáwnijch židowských w skrytých Spisech nalezena w český gazyk přeložena a na swěto wydaná. W nížto se pokládá nejprw o prodánj Josefa a o wyswobozenj z Záláře, potom o geho ženěnj a t d."

e. Žiwot Krista a swatých.

80. Žiwot Krista Pána s předpogeným žiwotem sw. Joachyma, sw. Anny a P. Marie. Rkp. na pergameni w 4. Bibl. weřeg.
81. Pašige podlé sw. Jana, rozšřřeně uwáděnjm sw. Otcůw. (w. num. 97).

82. Spis o umučení našeho spasitele. Rkp. bibl. weř. XVII. E. 8. Num. 11.
83. Knihy dobré o božím narození. Rkp. bib. weř.
84. Passional český aneb životové swatých mučedníků Rkp. 4. w Museum. Gest na pergam. neystarší co posud známo; prostředek ze 13 stol. písmem, ostatek w 14 stol. doplněno. Giny necelý tamže od r. 1379. Giny Rkp. od r. 1468 fol. pap. w archiwu kláštera Biewnowského. We weř. Bibl. gest geden Rkp. od r. 1476, druhý bez roku. Tiskem wysel ten Passional aneb životové a v-mučení všech S. S. Mučedníkůw etc. okolo r. 1480, pak 1495 fol. pod titulem: „Poczynagi se knihy, genž slowu latine Pasyonal a czesky život a v-mučenie všech Swatých Muczedníkůw a nayprwe o boziem przísti“ etc. se špatnými rytinami we dřevě. Přidavek tohoto vydání obsahuje Husowo štvero psanj, geho a Jeronymůw život a umučení; pak list kardinála Poggia o usmrcení obau dwau. Přidawku toho, ač w Indexu na Husa a Jeronyma pótah se děje, P. Dobrowský u žádného wýtisku posud nenalezl.
85. Sw. Epiphanius o swaté Marii, jak gest wedla život Rkp. St. XIV. w Bibl. weř. E. 8.
86. Historia de S. Appolonia Rkp. St. XIV. w bibl. weř. XVII. E. 8.
87. Zlomek o mučednjích glagolitským písmem psaný. Geden list na pergamenu fol. na desce knihy, u P. Cerroniho w Brně.

f. polemické a dogmatické.

88. Jeronym pražský Wyklefowé spisy (z nichž některé již r. 1385 w Čechách známé byly) r. 1402 wjce rozšířil přeloživ ge pomocj Husa.
89. Spis o přigimánj těla Krist. Rkp. Bibl. weř. E. 8.
90. Kničky tyto sepsal Mistr J. Hus proti kalezj, kterýž prawił y přísahl, ika: že Hus horáj, než který ďabel. Ten opustił knieztatwle, byl v pana dole řetěného (P. Cztibora) kuchmistrem. Proti nemuž Mistr J. Hus, wede pisma Starého y nowého zakona, že nayhorší človiek lepšj gest než ďabel. (Na konci): A tak konecč Sepsanie tohoto Kterež Mistr Jan Hus učinil proti kniezy kuchmistrowi. Letha TCCCCVI. (1406) kterýž ho Nekrežtiansky hanil. Impressum per Paulum in monte Oliveti. Anno Domini Millesimo CCCCIX (1509) 8. Na osmém listu prawj Hus: „Gedenacte takto: každý ďabel z nebe wypadly giž w hřiše zatwrzen gest, žest Tisic žest šet let a piět let (6605) a wzdy zlosti zwyka. A ya geštie nehřišim padesat let po křtu, neb mi geštie nenie padesati let.“ Odtáhnešli ten rok 1406, w kterém Hus tento spis

dohotowil, od let 6806, wyjde rek 6199, to gest porodu Krista dle poctu Římského Martyrologium Bedy a Eusebia z Caesarey, dle něhož w Čechách se zprawowali.

91. Traktát o přijatí Mesiáše, od židovského mistra Samuele, latine bratrem Alfonsem Spanyelským, a z latiny někým neznámým w češtinu přeložený. Rkp. na pap. 12 u P. rady při Appel. Brožovského z Prawoslaw, w Praze. Mladší přeložený skrze Ondřege Strogka z němčiny Wáclawa Linka tištěno w Plzni r. 1528. 4.

g. Wzdělawatelné.

92. Traktát ascetický o wšelikých ctnostech, ewiđenj se w pobožnosti etc. Rkp. w 4. od r. 1383, na papjře. Řečpadá se na 6a kapitoly. Řeč w něm zvláštň gest. Pátá kapitola gelná o tyrpedlenstwy (trpeliwosti), 14tá o smyryaje (mjrnosti), 16tá o wstáwíczenstwy (stálosti), 49tá o wyehlasenstwy (prudencia) etc.
93. Traktát ascetický „kterak magy wýeeczckerny skutky zpollobeny byty.“ N. p. Kázanj, pry, šlyšeti spoklonyenu hlavu a zawrzenyma oczyma. (Poněwadž Rkp. z panenského klášttera pocházj, zdá se to prawidlo tykati samých geptibek. D. w. num. 97).
94. Mrawná naučenj, kteráž psal Tomáš Štjtný k prospěchu swým dětem, připsaw ge mistru Albrechtu, prwnjina doktoru pjsma w Paříži z Čech učiněnému, a potom co žkolastiku známějšimu pod gménem Alberta Ranconis de Bracino, gehož Štjtný nazjwa muže hrozného rozumu. Spis ten gest půwodnj, ano Štjtný prawj: „Tyto přwe sam kláda z své hlavy gakž my šey zdalo podobně ožeb sem kde czeti neb slychal na kázanj aneb od wřených aneb se mohl sam domyslyty.“ Rozdějl celé djlo we šestery knížky: a) o wjře, o naděgi a o milosti b) o pannách, o wdowách, o manželjch. c) o hospodařowi a hospodynji a o čeledi. d) kak dewyet rzadow lidskych nesu podobenstwy dewyety korow andělskych. e) kak nas czrt laka f) czym se oczystygem toho ze hrzěšlyme. Nalézá se ta kniha w Rkp. na pergaměné w fol. (155 listůw) we weřegně bibl. Pražské od r. 1376, a w glině od r. 1412. Tištěna gest z nj gen částka, totiž třetj knížky o hospodařowi etc. od Tomšy w knize: Uiber die Veränderung d. czech. Spr. str. 85 — 104.
95. Lid, genž Boha hanje w geho dobrotě řkuc: proč Bůh dá gednomu dosti zbožie? Rkp. z 14. stol. (w Bibl. weř. E. 8. Num. 8). Wj temž Rkp. nalézá se také: Pláč a žalost sw. králowny a sw. Bernarda.
96. Tyto knihy slowu o sedmy wstupnych a su welny dobre každemu ktoz chce wduchowenstwy prospjety. Rkp. od r. 1396, psany rukau Wáclawa kanownjka Wyšehradského probotta, syna Beneše Dubského a hofmistra knjžete Wá-

slava. Přitom gest: vysvětlenj korábu: „Bůh byl rozka-
zel koráb: noe tak zvyš tak wadel gmysl byty etc. (weř. Bibl).

h. modlicj knihy.

97. Hodiny (horae, Tagzeiten) o panně Maryi, o duše swa-
tém a kurss od bozyeho vmuczenye. Rkp. pergamenowy
w 4. w Bibl. weř. Pražské. Zawjra tež tento Rkp. paši-
ge (num. 81), staše matka, (12), traktat ascetický (93),
Wáda duše a těla (33).
98. Letanya na sedm zalmow, přecós wyetšje, Septeny, a
hōdiny za wše duše wierne; o moci žalmůw podle řinčenj
sw. Augustina; kdy se slušj žalmj modlit. Formula glo-
ria, patri et filio etc. slowe tuťo: Chwala ocy y synu etc.
Nyaj: sláwa otei etc. (w num. 68).
99. Modlitby pékne psané na pergam. pro gedne panj z
Rosenberka, gakož Balbin domjwa se, že 300 let staré
gsau, dokládage. Pozdnějšjch modlicjch kněž množstwj
se nalezá.
100. Přewiář glagolitský na pergam. od r. 1359, u. P. hraběte
Frant. Sternberka. (w: Dob. Lit. II. S. 385.)
101. Dwa listy z glagolitského Misálu. (w. Glagolitsica Dahrow.
str. 54. a 78.)
102. Modlitba krásná božjho amučenj a gině modlitby. Rkp.
stal. XIV. Bibl. weř. E. 8.
103. Modlitba od sw. Petra Rkp. ib. E. 8. Num. 3.
104. Modlitby Rkp. ib. E. 8. Num. 3.
105. Modlitby pro osobu ženskau z XIV. stol. tamž E. 8.
106. Modlitba po přigjmánj těla Božjho z XIV. na pergam.
Rkp. weř. Bibl. A. 18, num. 6.

1. Widěnj, snáfe.

107. Jan Patryarcha Alexandrynský gsa gedne noci na mo-
dlitbách vzřel v widěnj: etc. Rkp. XIV. stol. w Bibl. weř.
108. Patnácte páteřůw, zgewených blahoslawenemu Bernarto-
w. Rkp. stol. XIV. w Bibl. weř. XVII. E. 8. num. 2.
109. Snář, přeložil Wawřinec z Březowě z latiny Somnia-
rium Slaidae. Pěkný Rkp. na pergam. fol. chowa se w Bibl.
Mikulowské; giný od r. 1539 widěl Gij Ribay kazatel
w Czinkotě w Uhrjch; opět giný w Stokholmě na pap. 4.
od r. 1471. Hägek klade wyhotowenj tē knihy na r. 1361,
a wydal gi w Praze r. 1550. Po druhé wysla w Praze u
Dacického r. 1581. g. pod titulem: Snář welmi pěkný z mno-
hých spisůw Mudrcůw starých y nových y z kněž zákona
obogjho wybrány, wedle přjhad lidských skrze Sny gim
od Boha zgewené etc. nynj opět z nowu wytitěny. U něho
rozdelen gest na 12, w Rkp. Stokholmskem na 8 knih.

Oddělení čtvrté.

Od pátek o náboženství až do rozšíření knihotiskařství
v zemi české, aneb do Ferdinanda I. to gest od r. 1410
až do 1526.

I.

§. 26. Stav politický.

Historie politická s církevní toho věku co neyaužegí spogena. Celá Evropa usilovala o to (1409) aby papežové Benedict XIII. a Řehoř XII. swrzeni, a nový papež wywolen byl. Kardinálowé se proto shromáždili. Zbyněk Zagje, arcibiskup pražský nakloněn byl Řehoři; vysoká škola kardinálům. Rozmrzelý arcibiskup wyhlásil Husa rektora s uniwersitou za odtržence, a zapowěděl gemu mši a kázanj. Hus rozhněwaný kázal proti papeži i arcibiskupu, a některé Wiklefové propowědi (sady) zastával; Zbyněk geg w Římě obžalował a spisy Wiklefovy spálil (1410). Zpjwany důtkliwé pjsně, Wáclawem králem pod ztracenjm hrdla zapowězené. Hus od papeže pohnaný nestawil se. Ruprecht a Jošt od Němců na mjsto Wáclawa za cjsaře wywolenj umřeli, a Sigmund cisařował, kterýž Brandenburg zastawil, a tak Čechy umalil. Když papež (1412) proti Neapoli křížowau wognu wyzdwihl, přislibuge odpustky, Hus proti tomu se zasadil a od Konráda arcibiskupa proto z Prahy wypowědijn gsa, w kragjch, zwláště Bechyňském kázal. Pohnán na sněm Kostnický proti práwodčijnmu listu cisařskému upálen (1415), to též učiněno druhý rok Jeronymu pražskému. Upálenj to Čechowé za potupu celého národu powážowali, gednj hořce nad tjm žalugjce, druzj auštupačne básně roztrušugjce, kteréž ssěm kostnický pod velikým trestem zapowjdal. Geště za žiwota Husowa Jakaubek Strjbrský ngal se geho učenj, přidaw i přigimánj swátosti pod obogj, z čehož napotom *kališnjci* powstali. Dvě strany proti sobě stály, papeženci a husité: u radnice Nowoměstské nepřátelstwj zgewně wypuklo, se zabítjm 13 radnjch (1419). Wáclaw král umřel. Jan Žižka wůdce. Sigmund z Wratislawy rozbróg neopatrně množil; a Prahy násilně dobyti chtěge, odehnán gest. Husité Witolda knjzete Litew-

ského za krále zvolili; cjsař Sigmund po druhé do Čech wpadl (1421), a ničeho neporjdiw Žižku na swau stranu přivesti snažil se, kterýž však tjm časem umřel (1424). Husité w Pražany, Sirotky, Orebity a Tabority rozdělili, a proti sobě. Papež a cjsař všeobecnau proti nim wognu zdvihli; tito však spolčili se, a Korybuta (Witoldowa náměstnka), přičinu rozepřj, opustiwše (1427), swjtzili pod Prokopem welikým (1431). Basilejský sněm newěda giné rady, po dwaletém rokowanj powolil Čechům kompaktata (30 Listop. 1433), mezi nimiž hlawnj bylo přigjmanj pod obogj způsobau, a kteráž kompaktata papež Eugen potwrdil. Taborité tjm geště nespokogeni, od Husitůw a katoljkůw přemoženi gsau. Nynj Čechowé sami přigali Sigmunda za krále (1436), kterýž kompaktata podepsal a Rokycanu za arcibiskupa wywoliti dopustil (1437); ale sliibu nedržel, stranu pod obogj tiskl tak, že Rokycana w Hradci Králowé skrywati se musil, až do smrti Sigmundowy. *Abrecht* w poslednj wůli za krále ustanowený, proti zwolenému od strany pod obogj Kazimiru, Wladislawa polského krále bratra práwa swého dohýwati přinuceu byl (1438). Tahna proti Turkům, umřel na auplawici (1439).

Ladislaw narodil se (1440) 4 měsice po smrti swého otce, pročež králowstwí do zrůstu geho stawy českými po sněmích spravowáno; mezi nimiž čelnj osoby byly: *Meinhard* z *Gindřichowa* Hradce a *Gindřich Ptáček* z *Ljpy*, a po toho smrti *Girj* z *Poděbrad* (1444). *Ladislaw* wychowan u cjsaře *Fridricha Rakauského* skrze *Kašpara Slika* a *Eneáše Sylwia*, napotom papeže *Pia II.* Dwanáctiletý *Ladislaw* (1453) požádaný od Čechůw nastaupil wladu. Téhož roku *Konstantinopole* od Turkůw dobyta. *Ladislaw* mace se ženiti w 36 hodinách umřel (1457). *Girj z Poděbrad* pomocj *Rokycanowau* za krále wywolený, *Morawany*, *Slezáky* a *Lužičany* k uznánj sebe přinutil. *Pius II.* zpěčowal se potwrditi kompaktata i arcibiskupstwí *Rokycanowo*. Legát papežeký *Fantinus de Valle* od krále pro uraženj welebnošti králowské, do wězenj dán. Tjnto kwapným činem rozhněwaný papež, ani propuštěnjm legáta ani pokornau omiluwau odobřiti se nedaw, klatbu na (*Girj*ho wynesl a wognu křížowau wypowieděl. *Pius* sice umřel, ale *Pawel II.* nástupce geho, spůsobil to, že *Mathiáš*, král *Uherský* na korunu českau ruce wztáhl, mace katoljky české, slezské i morawské na swé straně. *Girj* hledage skrze *Saského welence* smjřenj s papežem, brzo na to (1471) do druhého

světa se odebral, kamž geg Rokycana byl nedáwno předešel. Wladislaw, Kazimjrwův syn, stawům od Girjho za nástupce poručený, že kompaktáta pódepsal, neljbil se papeži, kterýž od cjsáře žádal, aby Mathiáše králem českým učinil (1472). Po wogně krvawé zgednan pokog, ano Jan Hasensteyn z Lobkowic papeže snjřil (1479). Proto snjřenj ruffli se kališnjci, tak že gedon po Wladislawu z okna hleďcijm lukem mjřil. Wladislaw geště tu noc opustiw dům, Králůw Dwůr posud nazwany, do zámku se odstěhoval, od kteréž doby zde sjdleno, a dwůr Králůw prodán. Na sněmě (1485) ugednáno, aby pod trestem wybanastwj zádáná strana proti druhé po 31 let nekázala a se nepohogila. Wůbec gak Girj tak Wladislaw welmi snazil se wšestky strany w náboženstwj pod ty dwtě uwěsti: katoljky a kališnjky, ale nedowedli toho. Mathiáš umřel, a tudy Morawa a Slězy, genu postáupené, opět připadly Wladislawu, kteréhož Uhrj také za krále wywolili (1490). Rozepře mezi panstwem a městy o wařenj piwa (1497). Ludwjk třijletý syn Wladislawůw korunowan (1509). Smlauwa učiněná s cjsarem Maximilianem, ale které wšestky cjsařowa, arciwéwodkyně Maria Ludwjkowi, Anna pak česká králowna gednomu ze wnuků cjsařowych, Karla neb Ferdinandu zasnubena, a staré smlauwy o dědňj obápolně zemj obnoweny. Brzo na to skonak Wladislaw (1516). Ludwjk dewjtiletý po smrti otce wychowan bđ Girjho Markrabě z Brandenburgu pod poručenistwjem cjsáře Maximiana a wgece Sigmunda krále Polského. Smlauwa swatewáclawská rozřešila zporo wařenj piwa, kteréž panům dáno, naproti tomu městům drženj statkůw a wodenjáj-tůw powěšeno. Města pražská, zbořiwše mezidí, w gedno se spogila. Ludwjk skwošně přigat, a Maria manželka geho korunowana. Čahera ze Zátče přinesel (1522) z Witemberka Lutherowo učenj tam od r. 1517 wzniklé, po mnohých pátkách usnešeno na sněmě, aby toliko katoljcká a kališná strana w Čechách trpiny byly. W Uhrjch r. 1523 a 1525 tež přjňnj zákonowě dáni proti ewangeljkům, kterýž ge gjnati, ohnšm páliťi a gmněj gegich konfisko-wati poraučeli. (w. Tabl. Poe. 1. XXXVI). Ludwjk u Moháče proti Turkům, nečekaw pomoci z Čech a Morawy i Slězka, bogowal se strátem žiwota (1526).

II.

Oswjcenj.

§. 27. Za Wáclawa od r. 1409 až do 1419.

§. počátkem XV. stoletj takorka celý národ český od-
dal se uměnj bohoslownjmu. Gen biblj a o biblj čteno a
psáno. Mezi učeními bohoslowny znamenitj byli: Jan Hus,*)
Jeronym Pražský, Ondřej z Brodu, Jakubek Strjberský,
Štěpán Palec a g. m. Ale přepiatost toho učenj pomátla
Čechům rozumy, tak že wegdauce w roztržky o nábožen-
stwj sebe wespolek a wlast dlauhým časem hubili. Na
uniwersitě učeno obyčegnému tehdaž hlaubánj w logice a
metafysice, swáreno se o malichernosti. Z té školy wy-
šel Jakubek, půwod strany pod obogj. Málo která hlawa
probrala se z kalu školnjho bez potracenj přirozeného ro-
zumu.

§. 28. Za Sigmunda od r. 1419 až do r. 1438.

Národ český byw za Karla tak znamenitý a slawný,
pod Wáclawem wáznost tratiti počal; po smrti pak geho
w šálenstwj upadl, gakeho historie málo příkladůw udá-
wá. Neyprwé gako hlawničkau pogati widěli na nebj zna-
menj, krvawé a ohniwé kříže, a krvawé deště. Gako
hladowj wlci na sebe wespolek uderiwše plenili a hu-
bili se ohněm a mečem. Wádcowé gegich byli nazwjce
bohemałowci, kterj celý lid potřěstili. Tjm toliko wogen-
shé uměnj wznikalo. Cepy, pokogný nástroj, w náčinj
ukrutné wogny obráceny. Cepem sedlák český w gedné
minutě (menšíně) osmumcetna i třidceti ran wznosl, po
každé nepřjtele buď zabiw buď omráčiw. Wynalezli háky,
kterými gezdce ze sedla snadno wyzdvihali. Z wozů wel-
mi umělé hrabdy stawěli. Tábor město Žižka skoro tak
wystawil, gako stawj se nowějšj pewnosti; málem lidu
gaho brániti mohli. Čechowé toho wěku byli k hrůze
wšem národům, ale pro swé nowoty w náboženstwj spo-
lu w oškliwosti takowé, že ge wábec za neyhoršj národ

*) S. Scripturam vocavit ^{amicam} et sponsum suam, sociam suae
peregrinationis etc. (v. Bibl. palat. Cod. Theolog. 395. fol.
De discret. Spir. et prophet. fol. 4.)

na celém světě dlaný čas gmjno. Gedna z blawnjoh při-
čin, pro kterau se Čechové tak volně od římské cirkwe
odtrhováli, byla dle Pelclowa domyala řeč latinská w li-
turgii; neboť Slowan až podnes snadno w podezřej bře-
to, čemu rozuměti a co widěti sám nemůže. W husitské
wogně sedinero sekt počítáno. Tomáš Ebenderfer z Ha-
selbachu, bauwěký kronikář tenkrát w Praze bydljej, po-
pisuje čtyry blawnj sekty Pražské. „Obywatele staré-
ho města, dj on, magj za základ swého náboženstwj čty-
ry artikule pražské a wečeři Páně pod obogi způsobau;
služby Božj konagj gako římsčij w mešnjm oděwu, a wšak
zaujtagj obrazy swatých, a udělugj swátost wečeře P.
noworozeným dětem. Nedbagj swěcenj a dotýkanj šatůw,
nádob, swěca gehnědů (palin), neobětugj při mešnjm alta-
ři. Nowoměstšij (sirotci) odjwagj se ke mši gedně alban
a štolau, a nečtau ničeho kromě epištoly, ewangelium a
kanonu. Přigali mnoho bludů Waldenských, wšudy kon-
sekrugj, a protož rušj chrámy a kláštery. Taborité niža-
dného oděwu kněžského nepotřebugj při službách božjch.
Zaujtagj zpowěd, denně přigjmagj pod obogi, při čemž
toliko otčenáš se modlj; to činj často držjce meč krvawý,
kterým mnohé newinné zabili. Kněžj gegich wšude kon-
sekrugj, gsau bez pleše ale bradatj. Rušj wšěcky zákony
cirkewnj, půst, pauti, bratrstwa, oběti za mrtwé, pohřeb
na swěceném mjstě. Mništwj nepřátelé gsauce mnišky
z klášterů pudj. Adamité nazj obcházej, magjce manžel-
stwj společné, žádné swátosti. Tyto Žizka wyhubj.“

Ač po wystěhowánj Němců geště mnoho studentů w Pra-
ze zůstalo, předce nedlauho trwal dobrý staw uniwersity.
Wogny zemi hubjej, každodennj půtky katolických a hu-
sitských učitelůw, a od těchto někdy wynucené přednosti,
koněčně domněnj obecne, že w Čechách gen bludů a kacj-
stwj semeniště, welmi ztenčili školy Pražské, a gest se, že-
mu diwiti, že gich docela nezahubily. Každoročně důstog-
nosti akademické udělowáno. Theologická faculta udržela
se, a wšak gen theologii učeno, a učenj toho we škole
hádkami, w poli mečem od bohoslowců zastáwáno. Sem
nálezegj theologowé Andreas de Broda, kanownjk kapit.
praž. († 1427.) a Jan z Holešowa Morawan, benediktin
(n. 1366 † 1436). Málo spisůw gegich nás došlo, a ztra-
cených snadno oželeti. Letopisci toho wěku gsau nám dů-
ležitěgšj, ačkoli latinau barbarskau psali. Znamenitěgšj me-
zi nimi gsau: Wawřinec Březina, Bartoloměj z Drahonie,

a ginj nejménowanj. Matěj Lauda česky psal, gehož rukopisu užil Balbin. Christian Prachatický a Jan Šindel w mathematice a w lékařstwj slynuli. Šindel mnoho let učil lékařstwj, byl kanownjk na hradě Pražském a děkan na Vyšehradě. († 1449).

§. 29. Za Gijrho z Poděbrad od r. 1438 až do 1471.

Uměnj wogenského a udatenstwj swého Čechové vždy ještě hákazy vydávali proti křižákům, Uhrům, a zvláště proti Turkům. Kneas Sylwius prawj, že za geho času Čechové sami wjcekráté wjězstwj dobyli, nežli mnozj ginj národové po celý byt swůg. Katolické duchowenstwo w Čechách tehdáž w bíděm stawu se nalezalo. Kláštery od Taboritů pobořené nestawěli se, aniž nové zakládali. Když za Gijrho kališníci od papeže w klatbu dáni, kaceřowaní a branau rukau stjbaní byli, katoljci od sewreně gich strany také mnoho trpěli. Kanownjci a klášternjci, za obránce papežowy drženi a od kališnjků nenáwiděni, často Prahy prázdni býti museli. Král oněm, kterj ho proti nepřátelům tolikým hránil, odslanžiti se chtěge, dáwal statky odprázdňených biskupstwj a klášterů, čjnz statkové duchownj do rukau swětských přicházeli, a strana katolická možnosti a horlivosti pozbywala; a protož skoro celé Čechy odtřahly se od římské stolice. Wše to (prawj Pelcel), byloby se nestalo, kdyby Pius II. a Pawel II. tanž maudrostj gako sněm Basilejský pokračowali. Mistr Jan Rokycan při dosednutí krále Ladislawa znamenage, že mu nastává weliké nebezpečenstwj, zbuzowal lid proti straně Řjmské kázanjm o wszelkých nedostatech cirkwe; tjm Rehoře, ze swé sestry syna, rytjře, s ginými některými ponukl, aby společně shromážděnj učinili, a podle příkladu prwnj cirkwe mezi sebou vše narjždili a wyzdwihli a k obnowenj přiwedli. Tak powstala *gednota bratrská* (1457). Ale Rokycana, když nastupenjm Gijrho na králowstwj powětj se proměnilo, proměniw se sám, zbor bratrský, genuž příčinau byl, poněkud sice ochraňowal, zgednaw gim na králi mjsto w saukromj na Litickém zbožj w Kunwaldě za Žamberkem, a však osočeně samým sobě zůstawil; ano pozděgi (1470) pronásledowal. — Uměnj toho času nehrubě prospjwalo. Bohoslowj vždy ještě samo téměř učeno. Učenj hádali se o přjgmanj pod gednau a pod obogj. Mezi nimi znamenitějšj byli: Jan Rokycana, Hilar Litoměřický, Wacław Krumlofský, Wacł. Křižanowský, Jan Pražák a ginj mnozj,

gichžto spisů nikdo wjce nečte. O rozšířeném čtení biblii svědčí Erasmus Sylwius: „Ilanba; práw; on; kněžijn wla- ským, o nichž známo gest, že se jenw; i gedba; w žiwotě celý Nowý Zákon přečteti, ano w Čechách každá spro- sta žena Tabulská na wšec;ky otázky ze starého i nové- ho zákona odpovědět; umj;.“ To owšem o neřijnských; neboť Mikuláš Biskupec w listu od r. 1444 trpce na to ža- luge, že w jinaké cirkwi čtení písma sw. w národním gazyku wždy gest; se zapowjádá. Alehymii do Čech přišli Wlachové (okolo 1457), kteříž na horách Krkono- ských materiálu secretam hledáwali. Historie cele zanedbá- na. Pawel Židek w své knize pro Gírho sepsané někte- ré rozprávky utajstil. Cizozemec Eneas Sylwius českou historii latině sepsal (1458), a Martin Rochezana, učitel Hynka z Podšbrad, pozůstawił: Querela de statu Ecclesiae, (tištěna w Brně 1574). Listowé krále Gírho papežům, králům a knížatům gsau psáni lepš; latinau, nežby na onen čas očekáwali. Nalezene toho wěku tiskařské umění wel- mi brzo do Čech se dostalo. Domnějí Jesuity Korinka a ginyč (w. kázanj: Lingua trium saeculorum od r. 1740), že nálezce gsau byl rozený Čech z Kutnéhory, a proto Gut- tenberger nazwany, Němci nesnadno přigneu. Novstarš; posud známá tištěná kniha česká gest: Historie Trojanská (bez mjsta) od r. 1468, kterýž rok zřegně na zadu tištěn gest, a pro- čet; nepotřebno; gineho se domněti.

O starostelstwj Eneas Sylwius toto svědectwj dáwa: „Iám za to, že za meho času w celé Evropě není žádně- ho králowstwj, kteréby wjce a skwostnějš; neb onde- bojš;ch chrámů mělo jako česká země. Přewysoké ko- stely dlabými a širokými klenutými nadezděné, oltáře wy- soké od zlata a stříbra se hlyš;j, njmž ostatkowé swatých obalení gsau; oděwy kněžské perlami krumpowány, nářa- dj; kostelní nad njru skwostné; okna, skrze něž světlo do wnitřka padá, gsau prostranná, vysoká, ze světlého skla měle složená. Tato podiwná skwostnost gest neto- líko w městech, ale i w wsech. (hist. c. 36.)

(S. 59. Za Wáclawa a Ludwjka od r. 1478 do 1516.)

O náboženstwj tehdaž w Čechách dáwa zpráwu Jan Šlechta ze Wšehrd w listu k Erasmo wi Roterodamskému (w Pelz. Gesek. I: 520), kterýž listu tento smysl gest: „Iímno žw; u epikurské, nesmrtednost duše upjra-

gich, a některé Mikulášence, w Čechách a w Morawě troje náboženstwj báh swág má. Prwnj gest katolické; k tomu zná se nejwětšj díl wysoké šlechty, některá města a kláštery rozličných řádů, drubdy bohaté, nyzj jilem zbožné nebo zehudlé. Druhá strana gest pod obogj, k níž znagj se některj z panů, nejwětšj díl rytířstwa, a na třidcet kral, měst. Tito užjwagj všech swatostj cirkwnjch, a zachowawagj všecjky řady a obyčeje jakořjm-aká cirkwa, a dělji se gediné přijmáním weterš Páně pod obogj způsobem, a čtenjm epištolj a ewangeliwm při máj naroďnjm gazykem, a twrdj, že jim to od cirkwa kompaktety basilejskými propůgčeno. Třetj strana w náboženstwj gsau Pikardi.* To gméno dostali od gakehds přiběhlého Pikarda, který swé učení nejprwé Žižkowi a gchm wogaku owtšpíl. Pod Wladislawem w Uhřech nejwjce sj-
dijem, welmji se rozpmožili. Ti zamjtagj pápeže s kardi-
naly a biskupy katolickými, a wolj sobě sami swé bisku-
py a kněze, lidi nazwjce strowé, nenčend, ženaté. Bra-
trugj a sestrugj sobě. Gediné biblj mbc unawawagj z aw-
hugj skława starých i nowých lidj učeních wj pjamé. Máj
řtan bez kněžského oděwu, při čemž modlj se toliko otče-
ně, a konakrugj také kwašený chleb. O swátostech cir-
kwe nedžj nic. Nowé audy po zwowu křtj. Newěřj o přj-
tomnosti Páně w swátosti oltarň. Wzjwání swatých, me-
dljba za rartice, ušňj zpowěd, bdění a pást u nich mjsta
namagl. Swětj toliko neděli, weliknoc a letnica. Na
aněnu Benešowském pobjdatnjm owdowšké králowé Johan-
ky zawřjmo, aby bratřj, moci utišťeni a zabřzeni byli. Ge-
diný pán osmělil se gich zaatawati. Pročž bratřj weter-
ně odčítali se gména i bludá Pikardských, a žádali, aby
kněžj odpornj na ně nežalowali gen swábec, ale aby swlá-
ště wěřli, co u nich seestného, čehož by se odřjnci alušelo.
W r. 1476 od kališných proti nim nastrogen swědek Lež-
ka, ož z gich strany nowau obranu způsobilo. Mistrj praž-
šj (1479) na přjmluwu mnoha wzácných lidj králowstwj
českého powolali bratřj ku přátelskému rozmlawání o wj-
ře. Postawili se: kněz Michal, bratr Jan Chéličký a Pro-

*) Čestj bratřj z potupy nazjwání byli Pikardi; oni však odčítali se gména i bludů Pikardských, gakh oni děj, r. 1421 powatých, ano gichj gednota teprw r. 1457 wzuikla, a nic s Pikardy žinťi neměla.

kóp. To rozmlávanj, když ukázali se nedostupným, rozkázáno jim aby tentož dne geště před západem slunce Prahy práznili byti bez zabezpečnstwjm žiwota. To opět novým spisem přeloženo dalš. Wr. 1499 papež Alexander VI. rozkázal předsedu Citiskému (Citium Klosterneuburg) a Inquisitora Henrychu Institorisu do Čech a do Morawy osobně se odebrati pro obracenj Waldenských kaceřů, a spálení knih gegich. W opětowaném brewe od r. 1500 o knize kopyta (w. Chelčický), výslovně zmjinka se činj. Institoris neprodělal wydati některé Sermones k zastánj fjmské cirkwe, w Olomauci 1501, kdež bratry z hrozného kacířstwjm winil. Král. Wladislaw, u něhož osočeni byli, že moc swěta se wšemi práwy a pomstami mezi sebe pustili, chtě ge moej wyhubiti, wydal proti nim přjsné rozkazy (1503 a 1504). Ti dobří lidé hledali záštitu w apologiich wefegných, ale darmo; r. 1508 neywjce nábadánjm Jana (bosáka) biskupa Waradinského a biskupa Morawského zotřena gsau proti nim poručenj. „Wšeka učenj, tak zněl rozkaz králowský, a psanj gegich bludůw, zgewná y tagna magj zastawena býti a skažena, knihy gegich wšeckny spáleny tištěné y psané. A žádný Pán, rytířský člowěk y město těch kněh, takowych traktátůw psáti, a tisknauti pod sebatu dopustiti nemá, ani prodáwati, a kdožby přiměl kde, a u něho byly nalezeny, má skutečně trestati býti, wedlé uznánj panůw a soudců zepňských.“ Králowská města plnila tyto rozkazy, ale některj páni propuštěwoli gin ochrany. Když Luter (1517) reformacj swau w Němčech uwaděl, puštění gsau z oka bratřj na něgaky čas, a pozornosť na něho obrácena. Neyprwé u kališníků samých, kterj swobodnějšj učenj Pikardů w oškliwosti měli, Luter pochwalu nalezl. Šlikowé w Loktě, Salhausenowé na Děčíně proto u krále Ludwika od katolického administratora Jana Žáka obžalowani. Čechům panům dáno přeloženj některých Luterowych spisůw (1520—3). Pročež z Uher wydan přjsný rozkaz, aby Pikardské a Luterské učenj přetrženo bylo. Mistr Jan Pásek ze Wrat, staroměstský radnj, a kališnický administrator Hawel Čahera následownjky obogitě učenj po čtyry léta ausilně wyhledáwali, gjmali, z města wypowjďdali, zěkteré mučili a pálii. Když gistého Mikuláše (1526) upalowali, kat spolu mnoho geho kněh na hranici uwrhl. Odkud řjdkost kněh z onoho wěku. Desátý článek sněmu od 29. ledna 1524 schwaluge síce čtenj pjemia sw. a wšak Pražská rada tétož roku nadržila, aby skrze

administratory, gak se činilo před časy, i napotom všedka česky psaná pagednanj prohlédnuta, a kacjřská do radnice dodána byla. Na konci léta 1524 šestmectna článků oznámeno, z nichže čtrnáctj auřadně přehlednutj knih určitégi ustanowuge. Kacjřské a bludné knihy zapowězeny, na prodawanj gich wynešena ztráta gměnj a žiwota, nebo wypowědenj; knihy samé aby spáleny byly, nowe spisy do města přinešene toliko s wůlj konsistore a městského zpráwce (purgmistra) prodawati powoleno. Pročež bratři toliko kromě Prahy zde onde spisy své tiskli. Některá mjsta tiskacj u nich tagna, a gim toliko srozumitelná gjačpa měla. Mladý Boleslaw slaul *Mons Carmeli*, Předměstj Boleslawské na *Podolci*, Litomyšle *Mons Olivetti*, Náměst w Morawě *Mons Litorum*, městečko Ostrow *Mons Engadi*. W tom dawu předce wzrůstala Gednota bratrská; měwši sjido w Kunwaldě a we Lhotce, potom w Benešowě, a pozděgi w Boleslawi Mladě, rozšjřila se po Boleslawském a Kralohradeckém kragi až do Morawy, a rozdělila se w rozličné zbory neb cirkwe, odkudž gměna gegich Kunwaldštj, Boleslawštj, Lilectj, Hraničtj, Habrowanštj at. d. Některé osoby z vysokého panstwa byly gegich wiry, gako Špetel z Janowic, Černěcký z Kačowa, Kragjřj, Zdenko Kostka z Pustupic, pán na Litomyšli, Marthá z Bozkowic, gich neyobzwláštnějšj ochrankyně. Měli giž r. 1500 školu w Boleslawi, kdež mladá šlechta se cwičila; podobně w Soběslawi, Ljpnjee, Prostěgowě a ginde. — Předce však také kwětlo katolické náboženstw, k němuž se dwůr a neywětšj díl panstwa hlásil. Hrabata z Guttenstejnu založili (1485) klášter karmelitský w Rabsteině a (1486) w Chyši; Pauláni (1500) od Panů z Rosenberka do Kugelweitu powoláni. — Diwoký oheň walečný, zdá se, u Čechůw toho času ulehl. Boufinius očitý swědek ge popisuge w Uhercké historii w tento rozum: "Čechowé nad všecky národy na swětě předčj welikostj, silau a krasau: Nosj přepěkné wlasj, o něž však i o tělo wúbec přjlišně pečugi. Gsau welmi přjgennj w obcowanj. W oděwu a strogi nad mjnu čistotnj a měkce; zrozenj k milosti a wozně, welmi přjwětjwjj a howornj a přjliš umělj zaljbiti se a zjškati přjatelstw." Umy a wědy toho času lepšjho způsobu nabýwati počaly. Bohomluwčím, dotud celé Čechy barjčjm smlawau w náboženstw na Horách Kutnách uloženo mlčenj a zdrženj se všeho tupenj. Tjm barbarstwú podpóra klesla, a uměnjm wolno učiněno. Řehoř Pražský, gi-

nak Hašta (Gastulus) vykládal neyprvé Virgilia a jiné klasiky w Karoljně, až přes rok 1484. Bohuslaw Lobkovic z Hasensteinu žiw byl tu dobu, muž, který posawád práwem gest chlauba česká. Básně geho i listy wybornau latinau psány. Neypěknějšj to duch, gegž kdy česká země zplodila; bohdeyž česky byl psal († 1510). Přátele geho a duchem gemu podobni byli Jan Šlechta ze Wšehrd, Wiktorin Kornel ze Wšehrd, Augustin Morawský, Stanislaw Thurzo, Roderich Dubrawský (Dubrawius), Walentin Meziřícký a g. w. Jeronym Balbus, wlach, učiw giž w Paříži a we Wjdni pěkným uměnjm slowesným, činil též w Praze 1500, mage mnohé šlechtice mezi posluchači; ten však odstraněn gest, zawaděw mládež k neslýchaným až dotawad neprawostem. Jan Sturnus, Hasensteinem z Němec powolaný též mnoho přispěl ku wzdělanj pěkných uměnj. Po smrti Rehoře Pražského a po odgity Balbusa Musy takorka pokautně chowaly se w Čechách; neboť dwa fanaticowé, skoro stoletý Wacław Koranda a Wacław Pacowský ge z Karoljna zaplašili; pročez Čechowé nabywše giž chuti a oblíbenj w pěkném uměnj hledali geho w Bononii, Strasburce a ginde w cizině. Tiskařstwj rychlý wznik u nás bralo. W r. 1475 Nowý zákon; 1476 w Plzni tištěna Statuta Provincialia Ernesti; W r. 1478 a 1483 sněmy; okolo 1480 žiwotowé swatých. I. 1487 zaltář w Praze, a od té doby tu tiskárna stála; w r. 1488 celá biblj giž tištěna. W Normberce apologie bratrská 1504, a jiné knihy 1517 a 1518, w Benátkách biblj 1506. W Praze wedlé stare tiskárny u Bjlého Lwa na Starém městě přicházej giž 1507 Mikuláš Konáč a Jan Wolf nebo Morawus, tiskaři. Tento mizj s rokem 1512, ale Konáč tiskl několiko lét u Matky božj na Luži, w domě ad fortunam, a přegal r. 1522, tiskárnu u Bjlého Lwa.. Mimo něj tiskli Jan Šmerhowský (1515—19), Pawel Sewerin r. 1522, a Odrich Welenský, přešly do městečka Běly (Weisswasser), kdež swá překládanj (1519—1521) na swěllo dával, a r. 1522 opět do Prahy se přestěhowal. W Plzni Mikuláš Bakalář od r. 1498 do 1513 neywjice spisy pro obecny lid wydawal. W Litomyšli (in monte Oliveti) Pawel Meziřícký, jinak Oliveccensis nazwaný giž r. 1507 wystaupil. W Mladém Boleslawě Mikul. Klandián r. 1507 apologii bratrskou tiskem wydál. On byl máre w Normberce (1517) wysleho opravcem byl, a r. 1518 Nowý Zákon, Laktancia, Hermesa a g. spisy; roku pak 1519 swau

knihu rohabenj wytiskl. Nastupce geho Girj Štyrsa pěknými literární znamenitým se učinil. We Wilimowě Chwal Dubánek Petra Chelčického sjt wjry 1521 wytiskl, knihu českým bratřím velmi waženau. — Mistr Hanuš, matematik wýborný orlog na radnici Staroměstské (1490) wyhotowil, sotwa kde w swětě sobě rowný magjej. (w. Strnad Beschir: 1791. a Rul. Kal. I. 30). Stawitel dobrý toho wěku byl Beneš. On na Bradě Pražském wystawil palác králi Wladislawu. Sál, španyelským nynj nazwaný, njn r. 1502 dohotowen. Žiw byl ten umělec až do 1531 w swé vlasti Launech, a pochowan w kostele, gegž tam wystawil.

III.

§. 31. Gazyka staw.

Zakuhné pučky w náboženstwj tjm staly se blahocinnými gazyku českému, že Husowa strana lidu obecennu wšeecko w známost schwálně uwodje netoliko Wiklefovy spisy ale zvláště biblí do češtiny pilně překládala a rozširowala. Hus reformátorem w gazyku a literatuře tak dobře gako w náboženstwj slauti muže. On Wiklefuw Triologus w českém gazyku swětským lidem i panjm poslal, přeloženj písma swatého gestli ne půwodce, gakož mnozj twrdj, zagisté pomáhatel byl, mnohé české spisy náboženstwj se tykagjej, a pjaně duchownj složil, traktát o sedmi hrjsích w Betlemě, kdež kazatelem byl, na stěnách napsati dal. Jakubkowi Stjbrskému předhodil geden z odpornjku, že uwedl nowý způsob zpěwu w kostelich, a Jeronymu Pražskému na sněmu Kostnickém wytykano, že ze slow písma sw. rozličné pjsně složil, čímž (gak praweno) geho strannjci w domysl upadli, gakoby pjsnu sw. lepegi rozuměli, než ginj křestané. Jana kardinála, rektora uniwersity, a ostatnjch mistrů zdánj o kalichu do češtiny přeloženo. Mezi obranami Husowa učenj český psanym nejznamenitějšj byla od gisté ženské osoby psaná. Po smrti Wacława krále (1419) powstali Taborité, gegichž biskup Mikuláš z Pelhřimowa theologický traktát latině a český sepsal, od Pražskych mistrů (1420) na sgěmu za katštský uznany. Tito Taborité guž před r. 1423 služby boží český konati počali, a na sgezdu w Konopišti Pražským mistrům wytkli tjm, že mši čjtagi gazykem lidu nerozu-

mitselným. Od gegich wádec Žáky českých listů několik zachováno, jakož i zřízení wogenské a píseň wálečná. Též kališní při mši gazyk český uwešti chtěli. Obrátili se na brněm Basileyský. Biskup Philibert, kterýž jako legát na tom seděm (1456) obrády cirkewnej opěť uwešti se snažowal, českému gazyku we mši ano i we zpěwých při mši odporowal; ale Rokycana a geho strannici w tom se myšti nedali. Dekan kapitolej Hilarius gim we wěrečné před králem držané hádce wytykal, že česky (in vulgari bohernico) křtj, a že Rokycana kacjřskou pjeň: „Wierny křestane etc. wdenně zpjwati dáwa, a že mši (wlasně gončasti, epistolu, ewangeliúm a wěřim) w národním gazyku žtj. Paměti hodne gest gedno mjsto w Rokycanowěi kázanj, kde toho želj, že wzdeławatedlným modlitbám cirkewnejm w postě lid nerozumj: „Ale, dj on, kdyby to lidem žtno bylo česky, aby rozuměli, uzřelby, kterakby se proto diabel bauřil. Ažij křtj, aa kněžj nechte toho, nepotjneyte nie nowého, nebudemť wám toho trpěti.“ Mjstr Židek we své Zprawowně králi předhazuje, že wždy gešť (1470) dopaušť zpjwati „biskupůw, kardinálůw třech falešnych prorokůw“ zdá se w pjsni dotčené (wierb) křestiane etc.) „Noyprwe, dokládá on, ať chodeci „pawi žádnj nespjwajj pjsni ruhawých o papežjch a biskupjch a páhjej; neb to gedowatě ponuká k nepokogi, opiet, ať kněžj nespjwajj česky w kosteljch na mši, neb to není žádnj prospěch; než rozřzenj; a křtj latině, a žáci ať nechajj zpjwanj o Janowi Husowi, neb to není k lásce rozumuženj, než k rozličným swarim. Obel w kostele pjsně swatě před kázanjm mohau pro náboženstw dopušťeny býti až do arcibiskupa; potom co učinj arcibiskup, to buď.“ — Zwlastě češť bratřj o wzdeławanj národnjho gazyka snažnost měli, česky sobě i giným dopisugje, česky se o gedowě swě s nepřáťelý hádagje. Diwno, že wždy gešť zachowáwal se obyčeg kapitoly Pražské, německé kázanj w kostele, a české wenku držeti, kterýž obyčeg pošel odtud, že na dwůr ohled brán býti musil, což dle Enea Sylwia (1451) činěno we všech kollegialnjch a mnišských nadaných kosteljch (ubi secularium presbyterorum collegia sunt aut monachorum praedia possidentium) kromě žebrawých mnicůw, gimž powoleno bylo w kterémkoli gazyku lid wyučowati. Dle téhož Sylwia málo bylo mezi Čechy, aspoň ze šlechty, kterjby obogj gazyk, český i německý neznali. A wšak českému wábec toho wěku přednost dána. Paměť češť wá-

čtí. Neginák než česky sobě dopisovali, gakož z mnohých listů w Třeboni a ginde w spisownách patmo. Sněmowé a sandowé, počna od Sigmunda, neginák než česky držáni byli, ačkoli do deak zemských podle státného obyčege geště mnoho latiny mjcháho. Na sněmu Benešowském (1451) Eneas Sylwius, gako wyslanec cjsáře Eudricha latinsky sowé přednošenj učinil, ale Prokop z Rabensteinu slowa geho, poněwadž ne všiekni latině rozuměli, wyložiti musil, což dle téhož Sylwia Prokop tak dobra dělal, že řeč Sylwiowa nic neztratila, anobř zjškala. Tyž Prokop byl tlumačem mezi zprávceem země Gírjmu a wyslanecm cjsarowým w rozmluwě o náboženstwí, ano wyslanec toliko latinsky, Gírj toliko česky mlawil. W r. 1486. 1. Zářj Wladislaw s Mathišem Uherským do Gihlawy k sněmu přigel, kdež ho Ctibor z Cimburka, heytman země Morawské česká řečj přiwital. (Pilarz et Morawetz hist. Mor. P. II. 186.) Známost českého gazyka při wolenj králů českých nemale nyna wáženstí měla. Po smrti Sigmunda (1459) gedna strana mohá oblažowala se pře bratra krále polského, kterýž wyslanecm druhé strany se pad Albrechtůw hágojmi odpověděl: „Polébrá Cechowě iněj gedn, obecny gazyk a gedn půwod národnj, a Němci pak Čechům nie obecného nenj.“ Zwolugje Alberta, wěwodn Baworského (1440) stawowé na to zřetel měli, že wychowan byw u dwora krále Wáclawa česky se naučil. Po smrti Ladislawa (1456) wolenj Gírjho rozepsáno bylo s mnohými slowy z Dalinila wzatými, pro uwedenj němoh w namáwist. Po Gírjmu (1471) Wladislaw, zwolenj proto, že stawowé, gakož sami w odpovědi swé Mathišowi učiněné prawili, naděgi měli, ano akrze něho sláwa českého národu a slowanského gazyka powýšena bude. — Wawkinec z Březowé (okolo 1457) wysady latinské nowého města Pražského w češtinu uwedl. Tež cechownj ustanowenj malců Pražských (1430) z němčiny přeloženo důkaz, že giž mnozj z nich německy neuměli. Tu dobu také přeloženo do češtiny práwo Gihlawské a Kutnohorských rudniků. — Pawel Židek nechwálj sice snaženj těch, kteříž žádnému cizozemci měšťanstwí propuščiti, a žádného gazyka kromě českého w zemi trpěti nechťeli, z té přičiny, že, gak prawj, „gednjm gazykem se newzdělá králowstwí, ale rozběnostj gazykůw, raucha a lidj,“ a wěak předčé schwaluge ustanowenj Karla IV., dle něhož při sandech wšech českým gazykem gednati se mělo, a myslj, že ci-

zozemci, než aby w obydwu českau řeč, žeby se gluchti nechtěl, ani swým štetem chtělby dopustiti, aby se učily český, než aby se věčně dopauštili domu kaupiti, zvláště w Praze. — U zemských desk latina XV. stoletj neydele se udržela. Puta z Riesenburgu, neyvyšší sudj zemský w královstwí českém, wymohl to, že na sněmu 15. Března 1495 na hradě Pražském zawřeno bylo, aby we deskách zemských královstwí českého, w nichž až potud latinským gazykem zapisowano, napotom, wygmauce listy latinské neb německé, ostatnj všecko český se wpisowalo. (Wesesk. Kal. 13 Mart.). Gindrich z Hradce († 1506), za něhož český gazyk u desk zemských a u všech vyšších soudů uweden, byl zwfáštjn obhágece geho. (Cruger. Sacr. pulv. 17. Jan. et 21. Nov.). Morawané skrze swého heytinana zemského Ctibora z Cimburku w r. 1480 gazyk český při deskách zemských uwedli, kteréž bywše prwe latinské, nynj český a na díle německý se wedly až do r. 1641, a to obogj, gak Brněnské tak Olbmaucké. Od r. 1492 až do neynowějšich časů máme sněmy českým gazykem tištěné. Diplomatické užjwanj českého gazyka netoliko w Čechách, Morawě a Stezku, ale i w polských wěwodstwíh Zátoru a Oswětjně swé mjsto mělo, kdež se od r. 1481 až do 1559, než dele udržel. Neystarší kniha desk zemských knjzestwtj Opawského w českém gazyku gest od r. 1401, kdež na čele psáno, že léta 1401 po ohni před třidceti lety w tom městě wyslém, staré i nowé knihy shorely, a tato kniha zřjzená gest za panowanj neygawnějšiho knjzete Přemka, knjzete a pána w Opawě. Za Wladislawa sloh práwnj wzdelán gest. Wšecka nařjzenj z kanceláře královskeho český wycházela. Spisowny plby gsau českých pisemnostj z toho wěku. Auřady samým Čechům udělowány, Němcům usaditi se obnowenými zákony bráněno. Páni z Postupie zvláště rozšřřowanj se Němců hágiti, a co Wiktorin ze Wšehrd we swých práwních zemských o nich píše, naskytá nám obraz dosti gasný, kterak tehdaž smýšleno: „Má také, dj on (w K. 3, kap. 15.) býti prawý přirozený Čech, ne Niemec, ne giný cizozemec, neb netoliko w žádný úrad zemský od neyvyššjho až do neynižšjho úradu žádný cizozemec a Němec zvláště nemá wsazen a přigat býti podle práwa, ale také Niemci nikdež nemagi trpjni býti, než gake gest za swate paměti knjzát, za oswjceneho a swatého Spitihněwa, za Břetislawa otce geho, a za oswjceneho a sw. Sobieslawu býlo a za giných knjzát a králů w potomnjch, Niem-

ci magj z země wyobcowáni býti, gakož kroniky české všeco ukazugi a swědčí. Neb každý král český, gakož gest Kogata prwnjmu králi českemu Wratislawowi odewšj země powěděl, že maš od swych Čechůw a zemanůw čest, od cizozemců nemáš gedno lest. Neb žádný pro dobré zemské cizozemec do české země se neobracj, než pro zlé obecnj, aby pod tjm swého užitku mohl dospěi. A byliliby w kterých úradech cizozemci, magj s nich ssazowaní býti, gakož se gest nedáwno za našj paměti gednomu i druhému stalo, že sau oba s úradůw kanonictwa pro gazyk ssazeni, z té přičiny všem cizozemcům zapowědujmo gest, aby sobě w zemi české žádných zbožj ani zanků, twrzj, měst etc. ani dědin kupowali. Pakliby co přes to který cizozemec sobě w zemi kaupil, má gemu to neyprw odgato býti, a potom sam z země má wyhnán býti. W sandech žádným giným než českým gazykem mluweno býti nesnělo. Lupač gako něco neobycěgneho na 11. Mág 1516 zaznamenal, že wyslanci cisare Karla V. po smrti krále Wladislawa na sněmu (12. Mág) německým gazykem swé poselstwj zdjli. U českého zemského saudu takowé wymjnyky nikdy by připuštěny nebyly. Napisy české na pečetech, na kamenech a na zwonech neystaršj do toho wěku padagj. Weliká část dobrých hlav, seznamena gsauć doma i wně (zwlaště w Itálii) s rjmskau a řeckau literaturau, w gediné latine slawy hledala, a však předce na konci XV. stoletj powstali někerj učenj, kterým wzdělanj gazyka materského k myslj bylo, a kterj wzdělanost swau latinskau na češtinu přeněsti usilowali, gako Řehoř Hrubý z Gelenj, a Wiktorin Kornel z Wšehrd, gehož chwalitebně předsewzeti všeco český psati, z předmluwy na Chrysostoma geho wytištěno w Hlasateli I. str. 23—7. Prawj mezi giným: „Neni (gazyk český) tak vzky, ani tak nehladky, gakož se některým zdá. Hognost a bohatstwje geho z toho můž poznáno býti, že cožkoli řecky, cožkoli latine, o nieměnině nic nyie neprawim, můž powiedieno býti to tež y česky. Niemcy, gichž gazyk tak drsnatý, tak dreptawý, a tak nerozumny gest, že gedens druhým mluwie niemec s niemcem, sobě častokrat nerozumiewagj, a však geg našemu na potupu šrie a tru . . . My sami latinským gazykem filozofugie latine, aby nám žádný nerozumiel, wiećnie mluwiti budem? . . . A sami my ze všech narodůw budem, kterjž swůg gazyk přirozený, dobrý, všlechtily, rozumný, ozdobný, bohatý a hogný, nám od Boha daný po-

tupic, latinsky nebo niemecky, obogjm newdlek, sobě k posmiechu zdielawati budem? . . . Ačkoli také bych mohl latinie snad, tak gako ginj mnie rovnj psáti, ale wieda že sem Čech, chci se latinie wčiti; ale český psáti y mluwiti: aniž mi se zdá tak swu řeč přirozenau w nena-wisti miěti, ačkoli někteřj se za ni stydje, a tak gie nemšlowati, abych wšeho cožbych koli psáti chtěl, českým gazykem radiegie nežli latinským nepsal.“ Toho příkladu, ať mnozj na český gazyk laskawi byti nechtěli, wždy před-če wětšj díl následowal. Konáč w předmluwě na Luciana (1507) prawj: „Owšem nepochybugi o toin, že giným na wodie psáti budu. A zwlástie tiem, kteréž tak weliká, a iakás wzteklá nenáwist przyrozeného držj yazyku, že inno-bokrát z omylenj tzeské pjsmo w ruce swé wezmutze, hned ryoble zase neginak než jako horké whle wyposťiegi. Takowět ya mezy tiemi, kterziž posmijwamije gsau neyho-dněgšij, potzitam. Ne takowět gistie Niemczy nenáwist (wšetzkj giné pro wkratzenij pomina) k swému dršnatéinu yazyku magj. - - - Ale o tobiět wjru mam, že Lutzyana Mudrtze przyrozenu sepsaneho rzetzij ne toliko od sebe neodwrzefs, ale take mezy naydražšymi kniehami Gzesky-mi gichž nad giae hoynost mafs, mijsto dafs etc.“ Wá-elaw Pjsecký, posilage přelozenau řeč Isokratowu k Demo-nikowi do Prahy Řehoři Hrubému z Gelenj, horlitwě píše o českém gazyku, a geg k řečtině přirownáwá. Těh list-sice od Řehoře skromného s řečj dotčenau (1512) tištěn ne-byl, ale w Rkp. weřegně Bibl. Pražaké zachowan gest, odkudž do historie liter. P. Dobrowského (II. wyd. str. 352—7), a do Slowesnosti (1820. str. 256—9) wzat gest.

§. 32. Gazyka proměny.

Hus we swé abecedě pro každau hlásku zwlástnj čtenj ustanowil, ale gakž to wúbec s dobropjsemnostj býwá, na-wrženj geho ani hned, ani odewšech, ani od koho w celo-sti přigato nebylo. Mezi měkým i a twrdým y teprwe okolo polowice XV. wěku, ač ne wúbec rozdíl činěn. W ro-ce 1468 giž přichazj dlauhé ij, gako: *lidij*. Okolo 1500 počato dlauhé á k. př. *nadáleem* u Gelenského, ač i také *aa* k. p. *saam* týž píše. W Benátské biblj nalezi, *poczát-ku, wznaasel, názwal* a lepšj *nazwal, takee, swému, kte-réz, šel* (šel). *Uo* mjsto staršjho *o* a nyněgšjho *ů* po ce-

lao tu periodu, gako: *huah*, *qamuow*, z řjdko o, gako *slibaui* (1468). Naše *au* geště nikdež, nčbrž *u*, gako: *przed rychlu* (1468), nebo zavřené *u*, gako: *prateu wieru*, instrum. (1501), tež i čarkované *ú*: *obighú*, *gsú* (1506). Mjsto *w* geště někdy *u* nebo *v*: *nazual*, *uodami* (1411) kdež vsak i *weczer*, *swietlost* psáno; *prauil*, *uelike*, *o swém* (1442). Za ž w druhé polowie XV. stoletj rozoznawáno, tež *s* a *ff*; *c* naše giž r. 1442 mcháno *s* *cz*, *ě* ak geště 1468 gako *cz* psáno, a někdy gako *cz*, kteréž posledně potom skoro všude kladeno; některj tu německé mjsto *cz* (*c*, *č*) po němejch psali. Mjsto *ě* wždy geště *ie* neb *ye*; *zemie*, *nynye* (1506); mjsto *g* někdy geště *y*: *od yal*, *yak* (1501); *ff* do 1411 někdy gako *scz*, pozděgi gako *ft*. Staré minulé časy trwaly dlema až ku koncei stoletj XV. Geště w r. 1488 *biisse* (u Stibora *bisse*) a t. d. U Gelenského (1501) a w Benátské biblj (1506) giž přestaly. Mjsto hlubšjch hlasek předešlých wčků giž wždy vyššj, gako: *zemy*, *dusy* (acc.), ano *zemi* (1442) *noczy* instrum. (1411) *noczij* (1488) *nocij* (1506); *libagi* 3. pl. *zahigi* (1468), *usilugij* (1501). Dwogný počet geště *ae* nahoxal, *ke* *ueligzie*, *smietle* (acc.) (1411), tež formy *igstny*, *budemny* *czekay*, ano i *wzem* = *wzaw* (1506). Přesobenj latiny z které překládáno, na sklad gazyka českého s koncei XV. stoletj wždy bylo patrněšj, což zvláště widěti w spisech Gelenského a Wšehrda, který ducha swého čtenjm Řimských klasiků vzdělali. Některým takowé zapáchánj latinu se libjlo. O gednom listu Jana Šlechty Bohuslaw z Lobkowic tento saud wynesl: *Etsi literae tuae vernacula lingua scriptae fuerunt, redolebant tamen graecae Latinaeque orationis ornamenta, quare cum ob idipsum his delectatus sum, tum maxime, quia nova quaedam insperataque afferebant.* Gelenský zvláště milowal opsánj, gako: Kusowé hodnj podiwenj a genž zdanie lidské přewyšugj (t. paradoxu). Geho rozpaky u wyznačenj mnohých slow, gako: *virtus*, *auctoritas* a t. d. *gsau* patrné. Že augura w českém podržel, gest snesitedlněšj, než že *consuetudo spolibywdnj*, *humanitas litost* wyložil. Tež w Konáčowých, zvláště prwnjch pracech znamenati latinské slow pogenj a stáwenj n. p. *Žiwot wedu swúg*; *nowé usazowati danie* etc.

IV.

§. 33 Literatura.

Literatura toho věku počala se rozvířovati přes twice předmětův. Jazyka českého ujmali se v probuzené národnosti neywětšj mistři toho věku, Hus a Rokycana. Onen abeceda na způsob slowanské předúwtpně sepsal, a tak lepšj debropisemnosti půwodcem byl. K gegimuz utvorenj názwy čten w geděn smysl spogéné dobře se hodil. Rokycana malau slow zbrjku zanechal. Podobné snášky stowej netoliko k wyrozuměnj některých knih, jako Mamotrectus, hymnarius, postulantiarum etc.; ale i a wyššj obhledn na celest jazyka, jako: Olomucký, Wideaňský, Triggawský, zwláště pak lactifer, prwnj po úplnosti bašicj slowansk. Tyto zbrjky arci gen latině učiti mšly, a k politowanj gost, že nikomu netapadlo bohatstwj českého jazyka wy podobny abecedaj nab gakykoli pořádek uwešti. Basnictwj w obdibene předěšeho věku formě rymowné ani w baptkách oněch cele nezmezelo, gewjci se tu w pobožných zpěwch, ne bez řewněnj latinaké liturgie, tu u wogenských piastech, ne satyrickém na odpurce autoku; w pokogněšj době nastau, pilě cestu tichau, wynučgo mravnosti hned zpěwy, hned báskami a radou zwjrat. I gediny plod wšewědného stumilosti w Mágowém snu, dju kralowicowé, při mšj roz, wylčné a amylné rozkošnosti nese památný znak wšeho věku, znak rytikstwj a zbožnosti, kteráž geště wjše zregimau w pokusech dramatických, hrobu Božjho a Judity přeložené. Historického obsahu gediny ohlas předěšlosti sawzuel, půwodně w kronice Prokopowě; neproli tomu dobrodružské činy, w Čechách nepůwodnj, a w ýnysky obraznosti diwátné, w ýpliwj hmotného wtipu, bystreho přirozaného rezuma weršem i prošau w českém raušě, mužaké i ženské čtenástwe zabýwaly. Způsob weršů předěšlé periody t. počítanj syllab a rymowanj řádek, tyž zůstal. Časoměrné weršowanj siec newešlo w obyčeg obecny, ale lepšj hlawy geho možnost a přednost gisťe znaly. W Rkp. W. Bibl. Cod. Theol. N. 480 na kenci učej křestianského od Husa, gakož podobá se, složeného, stegj *Amuletum Božieho 1414.*

W 7 sti den swatych mučedtrakow jana a pawla

Pro čtyri přičiny bywa mužzi poznanie ženy

Aby chlipnil, varowal, plodil, dluh zakona stail,

Najprvy smrtedlny, druhy gest tohiko wsfedni

Ale dwa poslednie gsta bez smrti a viny wsfedni

Chcesli sie vystřeci smilstwa, mizsta y casu sie varug

„Nebli zataz mizsto ude bide v uselike smilstwa.“

Konáč prwnj sapphický werš do českého gazyka
wřesti se snažil, gako tento:

„Ktož budels tziesti tu Česku kronyku“

„Kamaty sneesti, kdezby nassel mylku“

„Saca, zpřieluie, pomín dobrotiwie“

„A odpust mile.“

Swat pak Judity gedonactiškožnym weršem sepsal. Ale
w přewě on sylaby genow počtal, a neměnil gich ani přj-
rwukem, ani časem. Ze starých řimských a řeckých
blasků wygmauc bůgky Aesópowy, po celý čas niža-
ducho wřpku do českého sada nepřecazeno. Teprwě na po-
čátku XVI. stoletj některé rozinlwy Lukianowy Koná-
činy, tet umawnj Isokratowa Pjseckým, Laelius Ciceronaw
a některá paradoxa Gelenským, a wyginky z mudrcůw Ja-
nem Čechau po čechu wylóženy. Filosofický mravné spi-
sy, nejwice z latiny Ficina, Fontana, Petrarchy, Erasmas
a g. překloženy, s duchom křesťanstwj úzce spóženy, gako
wůbec wšechy učení dila této i napotomaj periody. Histo-
rie oněch časů swé diwadlo neydůležitějšj w české zemi
střwřeno mla, ale pro činnost celého takorka národu, ne-
byl, kdo by děge w celosti zaznamenal. Cizozemec Eneas
Sylwius o takowý celek historie české latins se pokusil;
našincowé gún zlomky vlastenských událestj nám zdátawili.
Nowiny wšerégné toho wěku do obyčejge přicházeti počaly;
wydávány wšak gsance gen při zwláštnjch událostech, a
to pod rozličnými gměny, gako: nowina, nowiny, zprá-
wa, náwěštj, wyprawowanj, wypsánj, popsánj, příběh, hi-
storie etc. Neystaršj takowé nowiny české gsau od r. 1515
Sgezď 3. králů etc.

Známost země putowanjm nejwice z ohledu nábožen-
stwj podniknutým zjskala skrze Lwa z Rožmitálu, Martina
Kabatnjka, a Jana z Lobkowic. Prwnj též mapa w českém
gazyku gest od r. 1517. Politická rozumowanj wzťahowa-
la se na zbožj a wady kněžské, zpráwu auřadu a swoboda
u wjře. K wychowatelstwj mravné nawčeni Jana z Lob-
kowic počjsti. Hwězdářstwj mimo kalendáře žádných plodů
newydalo; ale mystika oněch časů působej w uměni wů-
bec, wywedla w spolku s hwězdářstwjm a lékařstwjm

planetáře, pranostiky, rukowěděnj, snáře; s fysikau pak alchymii, zlatoděgstwj. Na hospodárstwj a zvláště na štěparstwj giž tehdaž zřetel obráčen, wjce však na lékařstwj léčitelské i raně s pomocným bylinárstwj; ano giž i o porodnictwj (babictwj) a koňském lékařstwj česky psáno a překládáno. Známost bylin u Čechůw a Morawanůw (gako wúbec u Slowanů) od starodáwna domácej byla, což dokazuj gmněna každé téměř byliny we všech nářečích. Práwa, nálezowýc, zápisy, sněmy, a wúbec kancelářstwj pro uwědenj tehdaž českého gazyka do sandů a radnic zůstaweno nám w mnohých pro gazyk český důležitých památkách. Památnější listowé dowěrnj z ohledu na sloh gsau: Kašpara Šlika († 1449) a Prokopa z Rabsteina, kancelářů; Alše Holického z Sternberka († 1455); Oldřicha z Rosenberka († 1462) Jošta z Rosenberka († 1467) biskůpa Wratislawského, Giřjho z Poděbrad († 1471) a Ctibora z Čimburka etc. brzo gadrnostj, brzo ostrowtipnostj, brzo gasnotau myšljenek wytečnj. Neywjce, gakož se najiti, w bohoslowj působeno. Biblj pilně překládána i čtena. Martin Lupáč († 1468) Rokycanowi zwolněnému arcibiskupu za sufragana přidany (1455), a pro swau pobožnost kalíšnickům welice wážený, s některými pomocnjky celý nowý zákon přešel, a na některých mjstech wěrněgi a swětlegi přeložil. Z této recensj spad pošel opis N. Z., který mštri Pražstj králi Wladislawu w r. 1471 we dwore králowě wjtanému poctau dali. Od r. 1410 až do 1488 aspoň čtewero recensj starého zákona, a geště wjce nowého lze rozeznati. Nowý Zákon tištěn r. 1475, celá biblj 1488 poprwé. Ze sw. Otců mnohé částky w češtinu přewedeny. Polemických spisů neywjce plozono, gichžto předmět byla wečeře P. pod obogj způsobau, a gednota bratrská, která welmi mnoho obran swého domněnj wysylala. Neysilnější bogownjk z gegi strany byl bratr Lukáš, po něm Wawřinec Krasonický, s Institorisem se potýkawšj. Ale i užitečnější stránky bohoslowj wzdělawány, gako: historie náboženstwj, wyklady, postilly a kázanj, křesťanská mráwnost, cwičenj se w pobožnosti, rozgjmánj gegich příkladů w žiwotech swatých, i zabylistwa w nj hledánj (duchownj romány), kteréžto plody liternj newždycky čistým duchem Kristowým, anobřž často rozhorlenostj a předsudky stran rozličných a roztržek zawjwagi; a wšak přemnoho dobroho a wzdělawatelného obsahuj, a wúbec nás onen wěk znáti, a předky naše i kdy blaudili, w šetrdisti a wážno- sti mji učj.

V.

§. 34. Přehled spisů toho Oddělení.

A. Mluwozpyt.

a. Dobropisemnost.

1. Abeceda Husowa od r. 1414. Rkp. ve Wjd. Btbl. Cech. theol. N. 480, kteráž w Prostějowě 1547 w slabikári tistěna jest. „A bude cele čeledi dano dědictwí ey farať genž hospodin ilit) y král lidj lákan mnoho měl nas někdy on pokog rád řadem slaužil slechetný tak tielesný vkažal velikost w sobie wíednau xil**); zany žiwotem chtě, genž gest konec nekowetný, a počátek napřecaty račil, požehuati na wěky wěkuow. (w. D. Gesch. der Litt. II, str. 190, etc.)

b. Slovářstwí.

2. Mamotrectus Rkp. na papíře w 4. w Btbl. křesťela kapitoly Pražské. Má tež nápis Vocabularius latino - bohemicus na gliém Rkp. w tež a podobně w Mikulowské knihowně. Glossarium Boh. Vet. Test. Vulg. V. lat. w bibliotece Wjdecké w 4. gest ten samý Mamotrectus s přeložením českých wýznamůw wzatých z přeložené biblí české. Na příklad bud: Exodi Cap. I. stoj wedle opprimamus sužítiny, illudentes pospilegiciz, famulatu rohem. Cap. II. wedle elegans wytečny, fiscella osátka etc.

3. Latínsko - český slovárek podle abecedy, sporádený: w Rkp. kapitoly Olomucké od r. 1458. pro kučez Jana Welšína psaný. Opis geho má P. Cerroni, z něhož Fort. Durich wýtah učinil. Příklad: ador myel, allegoria ginowná, antelucanum zabrzeda. etc.

4. Latínsko - český wókabulár: w Rkp. na pap. w 4. we wěregně Btbl. Pražské. Slowěta tu činj geděn dji, gměna druhý, dohromady 73 listůw. Napřed stoj názwosłowj mluwnické. Příklad odruh litera cztěna, grammatica slowocztěna, vocalis hlafka, liquida rozmiěk, consona zwázczna etc.

5. Latínsko - německo - český slowár, Rkp. od r. 1489 w bibl. dworské we Wjdní. Česká slowěta gsau chybně psaná n. p. Zlqwenij na mjsto Slowienin etc.

6. Dictionarius trium linguarum latine, teutonice, boemice potiora vocabula continens; peregrinantibus apprime utilis. 4.

*) 111 (něho) ze slowenského vypúčeno, protože w českém žádná slowo od litery i bez jeracj nepočína.

**), čí k s t l, t. wzdech, vlastně zwuk podobný umjrage wydal.

Vienae (10 listů) 1513. Po druhé: lat. teut. boh. ital. gall. 1531. Potom s nápisem: Nomenclatura sex linguarum, lat. ital. gall. boh. hung. et germanicae per Gabrielem Pannonium Pestinum. Vocabular Sechserley sprachen etc. Wien Hans Singriener 1538, 8. Cum privilegio. Po čtvrté 1561. tamté.

7. Vocabula per Mag. Rokyczanum piše mementos rubrica scripta polysema Bohemica, quibus priore loco latina respondet. Rkp. w bibl. Wjd. dworské Cod. Ms. Theol. Nuzal. 597. fol. 80. Obsahj toliko 5 listů.

8. Copiarium 494 listůw má naraď 8 stran slov dle abecedy slovenských a wywětlených. n. p. defleo, placze zelem (t. železo), extasis opraga, vasallus naprawnik etc. Rkp. (u P. Dobrowsk.)

9. Poenitentarius t. wywětlanj slov, kteráž se nacházegj při wykladu werbů; Poeniteas cito peccator etc. we wereg. Bibl. w 4. od. r. 1416. Rozdělgi tento Poenitentarius přeložen gest, (w. básně naučné, num. 54.)

10. Vocabularium, cui nomen Lactifer. Prvníj w listěny wětj slovůw latinsko český. Počíná takto bez vlastního titule: Nullis ferme vocabulis (quae ad pernoscendas autorem sententias idoneae viderentur), praeternitis Reverendus pater frater Johannes Aquensis Ordinis minorum de observantia Vocabularium (cui nomen Lactifer) multorum ecclesiae excellentissimorum principum rogatu ex uberibus latinis studiose emulgens, nostrae matris haecimica impartitus est linguae. Incipit frater. Tento Vocabularj etc. Na konci stoji: Dominica in conductu pasce Anno D. M. CCCC. vij^o Terminatum est hoc opus. Juxta Horaždiowitz legi Jan. qui ista fecit Genit aquensis hinc dies artibus diuis. Třetího w Novem (Genit gest miesto, také y w dalekých zemích slytze slowutnee) Plzni: Skrze Mikulše Bakalarsa. A 10 letů Od porodu paenského Tisyljého, pjetisteho Gedenatzteho etc. (1512). Gest rozdělen na 12 částek, w nichž každá o gmětích samostatných a spolustatných, o slowesech, o slowcích neohybatedlných, o neduzjch, o stromjch, bylinách, kamenj, ptáčjch, čisvernohých, rybách, hadjch a plazu, ginem, waleslawjch we své Sylva Quadr. mlujj potupil e tomtj slowaři, geg nazjwage networau: a wšak pro spisowatele Slowajka wždy důležitým zůstawa.

II. Hymnarius, psaný od Jana z Domašína r. 1429. obsehuje latinské hymny s českým překládem wywětlenjm. (D. Gesch. II. Auf. S. 251)

B. Slowesnost.

a. Básně.

č. Duchownj.

12. Hymny kostela Pražského na českou přeložené. Rkp. Aterjář Bohu w kostele Krumlovsckém nalezl. (Boh. doct. III. 158) Wotiwatě Ernesta popisuje tu nebo podobnou knihu s jregi pod jménem Liber Proseum et Cantuum lat. a český; uwadý z nj tyto pjsně: Nastal nám den weselý. Angelové gsau zpíwali. Gmno boží weliké. Narodil se Krystus pán. Na boží narození. Co tu stojíte. Wstátl gest této chwěle.

13. Gndricha Skopkowi Hus českau pjsně na pergamin psané která byla pro něho stozhl a w žaláři schována (B. G. Lh 208)

14. Pjsně o těle a krewi Páně (bez roku a místa). Ročjná: Gezijiwat gest památka etc. (od Jakaubka Štjbrského) w 160

15. Pjsně tato stara gest o tom: že má každý wowný křesťan z powinnosti tělo a krew P. N. G. K. pod obhaj spůsobem přijmáti (1442) Zastřik se uchoemli s Bohem byti etc. (Index). Obneweně od kněze Nowannána Lukáše, br. Swato. Martinského w Práze 1680 22. čimě.

16. Djanický duchownj od Mikaláše Roldy 1473. Rkp. B7M. w Djanický z s připečeným českým kalendářem. W Práze 1709 81

17. Bratřj w r. 1505 dali wytisknauti Kancionál pjsnj chwal božskjoh něypownágj (w w. bist. Br. Rkp. P. Bročowského z Tráwoblaw)

18. Matěge Mashecy, Lukáše Pražského a Jana Černého pjsně ewangelické na počet 95. gimž se poetické zasluby odeprjti neměte. (číslo 1520).

19. Križese. Waclawa. Miřjnakého. Pjsně staré, gruntownj a velmi utičené teměř ze wšeho zákona Star. y Now. w Práze skrze Mikaláše Konáte u Břjého Lwa 1522. w 8. Po druhé 1551 u Pawla Seweryna pak od Jana Taborskyho w Práze 1577. 8. Pjsně na epistoly a na čtenj velmi utičené přes celý rok, w 4. Pjsněcky wzložné též od Miřjnakého w Indexu w dajj se byti w samy

21. Legenda o desjti tisjcech rytjřůw. w r. 1498. w Rkp. wčegně Bibl. w. 4.

b. Historické a wogerské

22. Počátek pjsně na spálenj knih Wiklefovců sčhowál Hilarius w své disputacj s Rokycanau: „Arcibiskup Abeceda spálil knihy nic newěda.“ U Žalanského takto: Zbyněk Zagje Abeceda spálil knihy a newěda co ge w nich napsáno.

23. Počátky pjsnj sem náležejcjcch uwadý Hágek na listu 385, a sice gedné Taboritské: „Nuž muiškowé poskakugte“ etc.

a pjsnj pražských: Wiernj křestiané etc. Díky mladá y staré, etc. Na listu 282. „Požadejme wšickni toho etc. a: „Weselyt nám den nastal etc.“

24. O pohnutj Pražském, proč a kterak se gest stalo, kto newij z těchto pžznati muože pjsnij. A newysokých wěcy smýšlěti podleš Raddy apoštola. ale nizkým powolowati etc. 1525. 4, 4 listy. Gsau tři pjsně, každá s historickau predmluwau. α) Čechowé milj Čechowé, o wás gdn nowiny muohé β) Zpikhartili se kněžj, a proto z Prahy běžy ec. γ) Aby wšickni lidéš znali, rzaady swornost milowali.

25. Pjsně Taborská (wogenská) potjná takto: Kdož gste Božj bogownjci a zakona geho etc. Tišěna gest w Rulikowě Učené Čechyj, a oprawněšj we Wjd. List. r. 1815. st. 164.

26. Pjsně Husitůw k slawenj wjězstwj r. 1426 nad Mišj, nany u Austj dobytého. Nowěšj opis dán byl r. 1612 w mako-wici na wjzce u sw. Gindřicha w Praze. Schaller (w swé Beschreibung der Stadt Prag Th. 4. S. 189—197), gi celau otiskl, Záležj w 53 strofách, z nichž prwnj tagest:

Služjt Čechu by spomjnal
Kterak Pán Bůh wjězstwj dal
U Austj nad nepřátely,
Když prb swau wjru bog wedli.

Dobrowský myslj, že opisowateli giž změnu wzala,

27. Staroslowenská pjsně: Haja Dundá haja! Poslala nás králowna etc. která se klade na r. 1440. w. Tabl. Poez. 1. str. XI.

28. Prokopowa nowá kronika. Prokop ten byl podle domyslu P. Dobrowského Pjsně Starého města Pražského. Zachowal se gea zlomek 72 weršů, který gest w Mikulowě k nalezenj u Commentaru latinského Karla IV. w Rkp. Podobno, že okolo časů Podiebradowých složena byla. Příklad gegjho weršowánj:

Jakož král Ottokar také
Držie zemie negednake,
Cpož gich od kdanského moře,
Bljž až ku Benátské hoře.
Že gest české pány tupil,
A ge na gich statcziech hubil,
I luczil třečze, od sebe,
Czizozemcuom swierziw sebe,
Ež gich nemiel ku pomoczj
W bogi, dal sie tak przimoczj etc.

7. Milostné.

29. Mágowj šen Hynka z Poděbrad mladšjho syna krále Giřjho. Dlauho ta báseň za ztracenau držána, nynj w Rkp. P. Rjyjše Neubergera ač ne celá se nalezla, a wytišěna gest od P.

Hauky w St. skl. V. str. 78—122. Počjua: S welikonoci w tom časě swět se fodj znowa zase etc.

J. Náučené (mrawné).

30. České přeloženj weršů: Quatuor ad partes mundi etc. gegichž předmluwa tak počjua: Toť gest powaha mudřeho, že on wždy hleda zdrawi swěho. W Rkp. Stokholmském, gegž popisuge Dobrow. (Reise nach Schweden S. 54).

31. O manželstw. Z Rkp. Neuberského (kdež i Magowý son, wydal P. Hauka w St. skl. V. str. 122—152. (tež ucela basen).

32. Náučenj, kterak rodiče děti swě wychowawati magj, we weršjch. Rkp. w 16. w klásterě Wysokobrodském. Ludwjk z Pernštejna, dítě malé, nawyrhugé rodičům, kterak geg wychowawati magj. Mimo češtinu také latinskému a německému gazyku učeň býti chce. Přijmáuj pod ohogj u dětj zawrhugé spisowatel, a tudy mjrným kompaktatistau se býti osvědčugé.

33. Traktát o mládenci marnotratném (we weršjch) od r. 1515.

34. Poenitentiarus, aneb Poenitēas cito peccator, w latinských, českých a německých weršjch, w Nitrberce u Jeronyma Hclzla, 1518. w 4.

8. Aesopické bácky.

35. Speculum sapientiae aneb quadripartitus apologeticus; od Balbina stv. Cyrillu neprávě připsaný. Spisowatel těch bágek gest Cyrillus de Qwidenu*) (který ge latinským gazykem složil. (Rkp. latinský od r. 1462 Dobrow. nalezl). W Češtině byly tiž itěny podobno w Praze u Kouče 1515, z kteréhož wydanj se toliko málo listů zachowalo. Byla řeč drobět neohěbná.

Pozn. Aesopové bácky wiz w literat. řecké.

36. Rada všelikých zwjřat (prosau i weršcem). Sestává ze 3 knih: w prwuj mluwj zwjřata čtvernohá, lew, nedwəd, wlk, a t. dále: w druhé ptáci: orel, a t. d. W třetjhmýz; jako: wčela, blecha etc. Giž Wšehrd r. 1495 čitj zmjnků o Ptáčj radě, a Jan Dubravius geště w Rkp. ge čjtaw z mládj, přeložil do latinských weršů (Krakowiae 1521. w 4.) a králj Ludwjkowi připsal. W češtině wysla táž kniha w Plzni 1528 u Jana Peka w 8. s rytinami dřewěnnými (bez mjsta), pak w Praze 1578, w 8. u Melantricha pod nápisem: Kniha vžitečná y kratochwilná, geuž slowe, Radda všelikých nerozumných zwjřat y ptactwa, kterijž Czlowěku všelikého powolanj Raddu dáwaj etc. str. 237. pak 1628, a w Praze 1814. 8. str. X. a 247. Předmluwa od Dobrow-

*) Guidone gest městečko w provincii Caputana neb Lucera w Neapolité.

sácho. Každé zvíře dáwa naučenj ve věstích a geobistrie o přirozenj geho a mrávně rozjímaj často z písma sv. potvrzenj předcházej. Mezi gínými dokládáno se Volaterrana, a tudy viděti, že ta kniha padá do druhé půle 15 stoletj.

5. Satyrické (mrawokárné).

37. Pražská příhoda, gest satyra na ty, kteří v. 1477 vy-mohli, aby Zygmund Korybut šnekterými gínými (kacířjmi) ge- z města vyhycován byl. (158 versů). W Bbl. Lohkwické při Rkp. Pulckawowy kroniky. Tisěno w St. skl. V. str. 218—233.

38. Rkp. latinský theol. N. 936 ve Vjd. Bibl. na papjře z XV. stoletj de nominatioe, antá na konci od řeči a tyto vě- ře podepsané;

W hlew swym porzadem

swilivodná kol. Csoz psal y snerzadem

Proti Cyrkwi Swate

Podává to Rzimu také:

Y sam se smjlsuže k tomu

Kto mu pak wierziti tomu

Kdiz sšlerediv sšlužebniky Czirkwě

Geowatym iwym Jazykem zale ge listě.

39. Pelcel (w Lebensgeschichte Kön. Wenzels St. 604 a 607 na 206 a 212) amožj tři stiofy českých rymů, od kohos negmeno- waneho dělané, na billa papežkau, kterauš se kljžowa wogna hlásala proti Ladislawu králi Neapólskému.

40. Chwala hláznowstw), gest Brasnawo Morise enoómi- on, prosau psaná wtipná satyra. Hruba z Gelsenj a přelžní a pšpěl Magistřatú Pražskému w r. 1513, připogiw k ní gine dwa spiey: Pomana rozmlawánj, Charon, a Wawřince Vally traktá- g nadánj Konstantinowě. Tisěna z nj toliko částka w Slowesno- sti w Praze 1880. str. 143—153.

7. Dramatické,

41. Hrob Boj, podle lat. Omnipotens pater Altissime — ad monumentum venimus, gakowěz druhy ku wzdělánj lidu dáwa- no býwal w kostelch. Nacházj se w Rkp. we wereg. Bibl. s při- pogenými notami (hudebnjmi). Tiskem wysla ta básně w St. skl. III. str. 82—84. Tři osoby zelegj smrti Mistrowy: Angele ge- těj, Magdalena, a Gojž sšjđagj se we zpěwu, apoštolé se gi- mi powěsuj. Petřa Jan gđaw sám hrobu, a zawjžgj drama- tizowě wěřía; gubog

Gakž maria powyedyla
něnye w hrobye geho tyela
přobz mycye to za czelo
wyeraye zywo bozyc tyela.

Podobným způsobem tam radost o Wanocjch dramaticky se představuje.

2. Nápisy.

42. Na pečetech od r. 1433. „† p. obce srotocy, we gme-no boze polem pracuzigte †“ přilistěna listu veřejnému Jana Čap-ka z Šepa, u wogitě před Plznj 23. Prosince 1433. (w Archiv. Trebnickém). R. 1440. 29. Ledna mezi 68 pečetmi listu mjrně-mu Paní českých přiwášeným gsu mnohe české, jako: Pěrtolt z Lipe, S. Gmík, z kvazlatu, Gindrzych. z mychalowicz. S. Zbimek. z Hasenburka stc. od r. 1452 tato: S. (t. sigillum neb sekret?) Proczek z Kozetata. (Deba. Mön. IV. 436). L. 1454. 2. Řijna při německém kompromissu krále Ladislawa i panů českých w půt-ce s knížaty Saskými gest již i titule česká na pečetech zna-menati, jako: Gindrzych z Lipého, najwiaz. maršalek kralowitwie czefkeho. (w arch. Hradeckém).

43. Na kameni od r. 1437. (gindy w kostele Těla Božjho na dobytém trhu, nynj w sálu České Společnosti učené) takto znj: „Leta MCCCCXXXVII zrozhanie Ciesar z Zigmunda a lega-tuow Basilejskych w tomto kostele oblasen Česky, Latinský, Uhersky a Německy. Ze Cechowé a Morawé Tělo Bozie a krew pod dwogi způsobu przigimagic gsu wierni krzestiane a pra-wi synowe pierkwe.“

44. Hrobnj nápisy. W Poděbradech, wefamjím kostele gest síce latinsky nápis na prwnj pasj Girjho z Poděbrad, ale na kon-ci český přidáno: „Byla gest chudych Matj milowala wills dobre Panuj Eyka Kuuka Sternberg. MCCCCXLVIII, XIV die Octobr (u Lupáče a Welesl. XIX. Novembr.)“

45. Na zvonách; L. 1386 na zvonici w Přelčech panstwj Smečanského: Leta bozilio * mat * Cca * osmašesta * sesteho * pata bze * raca * zdarziti * ten * to zwo * n. genž. gest (obraz swateho). L. 1403 w Skurách panstwj Zlonického: leta * boziteho * tistidieho * cztirzisteho * trzetieho * iacz (čti gakt) * ten zwo * n * vdielaj (o-braz Krista na křži),

R o m á n y a z a b a w n ě s p i s y

46. Kronyka o Apollonowi králi Tyrakém. Při Rkp. Da-nimilowy kroniky od r. 1459 (u P. Gubern. Rady a král. Fiskusa Jos. Krtický, Rytjre z Jaden). Wšla množstwjkrát tiskem, a tu-dy welm. zmaněna. W Gindrzychowě Hradj 1733. 8. (3 úrchy), w Olomauci 1769. 8. w Praze 1761. 8. v Karla Joz. Jausnycha.

47. Tandarides w témž Rkp. obsahem gedno s Tandarid-žem, toliko w prose, zdá se býti pozdějšj předelanj geho.

48. Walter a Griselda w témž Rkp. a w giném w Bibl. Kijžownické w Praze od r. 1520 w 8. Částym tiskem také zně-něna. W Olom. 1779. 8. Nápis gednoho wydanj (w Kutné Ho-ře 1802, 8.) gest: Kratochwilná Kronyka o trpěliwě Kryzědě.

kteřážto sthola s chudého rodu pocházela, však ale v kráse, ctinostech a trpělivosti mnohé převyšovala. Wytisžena roku běžjeho 8. (3 archy, bez roku, bez mjsta).

49. Brisekidis a rytjř Rudolf, w 14 kapitolách. Rkp. u Krjžownjků.

50. Dvě kronyky o Styřfrydowi knjžeti a Pánu Českém; o Brancwjtkowi synu geho, tež knjžeti českém. W Gindřichohradey u Fr. Petra Hilgartnera 1738. 8, (3 archy) W Olomaucey 1780. Tyto w geographicckém ohledu nesmyslné a wáak nebez poeetické kény bágené románky, zwláště Styřfryd má spoy zaslé, že we wersjch půwodně psán byl. Gíž Prefát z Wlkánowa w předmluwě na swaa cestu (w Praze 1563) takto o nj znuhuje: „Protož ti a takowj nechť sobě toto má prostě: Septánj mjsto Brancwjka, a kronyky o Styřfrydowi, a mjsto giných nevěztečných básnj čítau, a rozjnjagj etc.“

51. Philippa Berolda historia o nešťastné lásce dwau zamilowaných, akže Mikuláša pisarže hor winitznych okolo Prahy a Jana Wolfa, w Praze 1507. w 4. Gest to wlkátně Roman Quiskard a Gisimenda Konáčem přeložený. Jan Česka w předmluwě k příkladným ržeczem w Praze 1579 prawj: „rozuměti gest, že wžitečnagi bude tuto sobě moczj geden ljtsek přetčžeti, nežli básniwé kronyky o Meluzjné, o Gwiskardowi, a o Emillgi etc.“

52. Welmi piekna nowa Krónyka a neb História wo welike milosti Kniežete a Krále Floria a geho milce pánna Biantzeferze, s vtiženymi figurami fol, s 59 rytinami na dřewě, 1519 w Praze u Jana Šmerhowského. Po druhé bez rytin 1600. 8.

53. Kronyka o Perytonowi, měštánju Ržjmském, tež y o synu geho gediném Dyonydowi, kterak on sobě po smrti otce swého welmi chudičkau manželku zwolil, gménam Brygidu, a kterak oba k rozlajčenj gsau přišli, a gak přediwně zase se shledali. W Hoře Kutné u Gířjho Kynela 1736. 8. (3 archy). W Olomaucey 1781. 8.

54. Kronika o Jowinianowi, Cjsaři Ržjmském. Často tižtjena bez roku a mjsta. Obsah gest: Anděl oblekl se do šatů toho Cjsaře, a tento neznán gsa od nižádného, welice trestán byl nešťastjím rozliáným, až pak, když se wyzpówjdal ze hřjchů, od swogich poznán gest.

55. Kronyka kratochwilná o ctné a šlechetné Panně Meluzjné. Z něm. přeložená od Duryuka z Ryngolu. W Praze u Karla Jaurnychy 1760. 8. W nowě tižtjena w Olomaucey 1764. 8. W Gihlawě 1805. Tento román gíž w 15tém stoletj tižtjen byl (viz: Příkladné řeči a wžitečná naučenj Mudrců 1579 w předmluwě).

56. Hystorie o krásné hnězné Mageloně a wdaném rytjři Petrowi. Wšem milownjkům k pijgemnějšjmu čtenj zjžjena a opráwená. Wytisžena w Kralowě Hradey 8. (bey roku, archů 6 silna). Tež na Horách Kutnách 1805, 8. W Olomaucey 1767, W Praze 1793. 8.

57. Historie o Irpeliwé Hraběnce z Brabantu gménem Genowefé. W Olomauci 1767. 8. W Praze 1789. 8. w Gihlawé 1805. 8. O předělané této historii w. Now. Liter.

58. Historie o Hraběti Gindřichowi a šťastném synu geho; Na Horách Kutnách 1801. 1805. 8.

59. Historie o Tyll Eulenspieglowi. Z něm. přelbžena a již mezi rokem 1320, a 1550, a často potom tiskána nejvíce bĕs rokú a mĕsta.

60. Karel Dewienzo z Londynu, a slečna Amalie Florentinská, aneb podivné gest šlowěka štěstj. Gest (die P.) Zlobického: starý román z 16ho. stoletj. W nowé w Praze 1787. str. 48 u Karla Zymy; pak w Kutné Hoře 1805. 8. Z wydánj 1787. gest w chrestom. Fomsové zlomek na str. 217.

61. Ramět bratra Jana Palečka w Rkp. Biblii kapitolnj; aneb: Artykulowé Palečka w Rkp. Ribayho; Jan Gihlinský tiškař w předmluwé na swúg Týtalář (1567) úwádj geden artikul, a nazjwá Palečka českým filosofem. Sixt Palna opravil tĕt. tĕchto artikulů a wydal ge pod nápisem: Hystorya o bratru Palečkowi stawu rytjřského šlowěku, w Praze 1610. w 12. Pĕt psal ge Gihjnu Smrčzkowi, primatoru w Sobĕslawj; Opĕt w Berlínĕ okolo r. 1756 a nápisem: dwaadct kusů dneš artikulů etc. a gihde bez roka a mĕsta.

62. Wtlpné průpowědi, přjskwy a psanj bratra Jana Klepnowského, kterýž umřel r. 1498 w Litomyšlĕ.

Řecká a Římská Literatura.

63. Aesopowy básně (bácky) s geho žiwotem. Wydány byly brzo po wynalezenj tisku, gáčk domněno w Kutnéhoře, a gáčk podlé lter saudj Dobr. w Praze okolo r. 1480. w 4. Zachowali se toliko 2 listy z toho wydánj s rytinami na dřewě (w knihownĕ Strahowské. W Prostĕgowĕ 1557. w 4. W Olomauci u Fried. Milchthalerá od r. 1579. w 4. pod titulem: „Ezopa knjha s fabulemi a básněmi, tĕž starĕ fabule, které také Ezopowi připsugi, tĕž nowĕ fabule smyslenĕ od Remiciya, také Ezopowi připsané, tĕž fabule Amyanowy z němĕny přeložené.“ Potom: w Holomaucy skrže Jana Milchthalerá 1609. 8. Wydánj od r. 1600, z kterého p. Dobrow. několik archůw má, zdá se mu býti toliko wĕbor některých bágek. Celá kniha opĕt wysla w Olomauci 1659 w 8. (s obrázky gako Prostĕgowska). Ta gest bĕz žiwota Aesopowa, kterýž ale pro sebe u ginych tĕšĕn býwal. Od Krameryusa posléze: w Praze w 8. 1791. str. 259. Každĕ z předĕšlých wydánj co do řeči a pořádku, zmĕněno bylo. Krameryusowo zawjrá mimo předmluwu, žiwot Aesopůw, 4 knjhy geho básnj, tĕž také básně starĕ, Aesopowi připsané, potom básně od Remiciusa složené, a naposledy básně Amyanowy z něm.

64. Lucianus dvoje Rozml. (a) Chaon a Pylianus. O rozličných lidských stavech, a zvláště o nebydlném stavn velikých Pánů. b) Terpsion a Pluto. O těch, který lid, starých smrti pro zločiny žijí. v Praze 1507. 4. (20. listů). Překladatel i vydavatel byl Mikuláš Konáček, a to pravý od něho tiskána kniha. Druhé Rozml. vydal P. Prof. Jan Nagedlý v Hlas, 1806. maličko proměněné.

65. Kratochvilni spolu y požitčni listowee a žaloby chudých a bohatých před Saturnem na sebe odmienně tužících od Ludysa Řezčského mudrce trosmyslnie popsanie 4. (2. archy) w Běls r. 1520. Z latinského přeloženj Erasmoda w českém uwe-deno od Oddřicha Welanského.

66. (Isokrates) Napomenutj k Demonikowj, od Wacl. Pj-seckého (z řečtiny přeloženo w Itálii), w Praze 1510. u Janz Morawisa. Wladislawja uopraviw českym, vydal se po druhé s latinským přeloženjm: Isocratis ad Daemonicum (paranenat de officio, Hicobynab Wolphio interprete etc. 1586 w. 12. listů 47. Potřetj Krameryus w knjze: Wečernj Shramatědnj Duhrowické Obce w Praze 1801. Po druhé w Hlasateli djl. IV. 1873. (1818).

67. M. Tullia Cicerona Laelius y aneb o přátelstwj přeloženo od Řehoře Hrabého z Gelenj, w Rkp. wečernj Bibl. od r. 1513. Tiskem vyšlo s latinským textem od P. J. Zimmerman-na w Praze 1818 w. 12.

68. Některé paradoxa Ciceronowa od Řehoře Gelenského přeložena, u něhož slovwu: Kusowé hodni podiwění a gubz zdanie lidské přewybugj. W témt Rkp. knjz. a. od 50 a 61. listěny w Hlasat. IV. 133.

69. Řeči Mudrbůw. Sbjrka propowědja a řečej wigimků z latinských a řeckých spisowatelůw. Tu stoji gmná; Plato, Sokrates, Diogenes, Aristoteles, Heraklius, Homarus, Merku-rius Trismagistas, Pythagoras, Demokritus, Zeno, Cicero, Anaxagoras, Seneka, Petrarcha etc. Rkp. gest we wečernj Bibl. w 4. a geden mladzj od r. 1562 fol. Wyšly tiskem w Plzni u Jana Peka 1529. Po druhé pod nápisem: Příklada řeči a užitečnā naučenj, wybranā z knh hlubokých mudrcůw ukazující prawidlo wezdejšího žiwota, gakby se každý rozlaště držeti na swietě msel, w Praze u Buryana Waldy 1579. 8. str. 254. Též od P. Procházky w Praze 1786. 8. Pan Wilém z Pernšteina, kěyvyšj hořmistr králowstwj českého k dobrému dítek, awých dal latně sebrati naučenj wšelikā mudrců, z kteréhožto dila potom Jan Česká, kněz a pěstau u P. z Pernšteina, wybral přítomnau knhu český, a Walda, wzaw gi do tisku, připsal P. Wladislawowě z Pernšteina Neyw. kancelěři krá. českého, který tušjā čomu páwodem byl, že i český wydaw. Řehoře Walda w připsu prawj, že on pro obecné dobré gest to, aby tať knjzka: sapsána a wúbec wydána byla, opatřiti měl. Kniha ostatně wčj i gawkom wybornā. Wybratel, který se

neyvětš Petrarchy (přijdeť, v textem svých filosofů svobodně za-
cházeť, předváděť a mluve slova gegith často vedle
lhostik

70. W knize Lactant. Firm. (w swi Otcy 1516) gest část
z Seneky o hndw

C. Historie

a. Politická

71. Kronika od r. 1338 až do 1432, která podle Rkp. kostla
kapitolyho listena byla latinským přeložením w knize: Script. rer-
rum Boh. T. II. (r. 1784). Z počátku krátká, potom strážně

72. W Krátké české kronice od r. 1583 až do 1440. w Rkp.
fol., která u Pelce mjval. d. w

73. Barišek z Bráhenic psal ku svěde latinské kronice
(1445) mnohé příběhy gazykem českým (až do r. 1464)

74. Knihy o poselsowj Tiberta gsaře Bjmskobu do Ger-
salenu 1465. Rkp. w Bibl. w

75. Hiládia děkana Host. pražského. Traktát k Janu
Rosenberku pouti z cyrkwe wybočowaném u Gijřowě a Podě-
bradě křálů českému (1466). Rkp. w Bibl. w

76. Čestná z Rosenberka biskupa Vratislawského, některé
punkta neb kusy králowé Johanne 1465. Rkp. w Bibl. w

77. Půheří Carnotowse historie o záženj křžowan do
Falstiny w r. 1099. přeložena byla do češtiny od Hynka
křále Gijřho, předě svědectwj Lupáče, kterýš gi čestl. (Češ-
stracena.)

78. Wsedebná historie od Pawla Židka pro křále Gijřho
sepsána, na 6 wéků rozdělena. Gest vlastní částka gého Zpra-
wówy (wš polit.). Neystarší historie nám k záduť téměř po-
tréba; hewěgš; gednagc o Ojaršch, zawjrá nákterá platagěj nám
příběhy. Křel IV. chwálen, Wáclaw baněm a Poslednj gest
Fřitřich. w Sloh Židkůw sice prostý a nehledný, ale Balbinem
wysoko nadsazený gest.

79. Nowá kronyka, totiž pokračowanj w statě od Beneže
z Hořowic přeložene krontce, která se s křalem Wáclawem
skončila. Balbin držj za spisowatele gegjho Mateje Landu, ale
myle, poněwadž negmėnowány půwodce na svědeotwj Landy,
odwofawase, když o wygij studentů z Prahy rozpnawj. Rkp. w

80. té kroniky nestegně sáhaj od r. 1393 do 1442, gajy do 1453.
Litoměřický do 1470. Wratislawský do 1471. Tiskem wysla paf
napsen: Pokračowanj kroniky Beneže z Hořowic, neb Příběhy
země České od L. P. 1393 až do 1470 zběhlých křatěš, ponej-
prw na světo wydáwá J. W. Zimmermann etc. W Praze 1819.

81. 8. maj. str. 160. Za základ položil wydatel Rkp. wereg. Bibl.
ale užil i gých wě swých poznamenanjch na zadu knihy, w

82. Zbírka úplněš; z kronik od r. 1312 až do 1599. w
Rkp. Bibl. Křžownické w 4. Zbjratel pilný měl wjce pramenu

mimo *Nowou kroniku*. O Rokycanovi a něho gšan zprávy od ginych historiků posud neužitě.

81. Česká Kronika Enea Sylwia*) z lat. od Konáče přeložená a vydaná w Praze 1510. w 4. s rytinami na dřevě. Podruhé 1585. 4. od Weleslawjuy s Kuthenowau kronikau, opravená Potřetj u Kram. dědiců w. Praze 1817. w 8.

82. Sgész Cysarzské Welebnosti wě Wjdni a náygasněyffych třzij králo gich milostij. (Prwnj to Nowiny české), w Praze 1515. 8. (u Mik. Konáče.)

83. Mik. Konáč psal kroniku českau, o které Lupáč pravj, že gest psána se zvláštnjm saudem a maudrosij.

84. Předmluwa ze spisu latinského wyložena, čo nynj w městě Rjmně o Turcích na obecnjm snieme gednáno bylo, w Praze 1518. w 4. u M. Klauudyana.

85. Historia o wolenj a korunowanj Cjsare Karla pá-tého (1519) w. Pol. hist. Welesl. str. 79.

86. Pražská kronika, aneb o pozdwiženj welikém obci Pražských, obzvláštnj kronika (Wel. Cal. 9. Aug.). Gest nepo-ctybně Pjsarě Bartošě kronika neb knihy o přijhodě a pozdwi-ženj gedněch proti druhým w obci Pražské Rkp. wět. Hbl. pod C. 4. Pelcel měl dwa Rkp. (1523) O nj týž Welesl. pod 22. Mart. w. Cal. zmjnal, že o Janowi Pašku široce wyprawuge Kronika Pražská.

b. Historie cjrkwě a náboženstwj.

87. Smjřenj (concordia) mezi Arcibiskupem a Janem Hu-šem Rkp. wět. bib. III. G. 16. str. 97.

88. M. J. Husy odwolánj se od Papeže na nejwyššjho sudjho Rkp. 1515. w starém Boleslawě naležl Dobr. (Lit. L. 155.) W latině tištěno bylo.

89. M. J. Husy list z Konstanczy kniezy Hawlikowi Ja-kaubkowi a Robertowi Hospodarzi swymu (1415): tištěna 1459. fol. b. m.) Pelcel domnjwa se, že ten spis některým Čechem snad w Štrasburce neb Mohuči cestujcjm, do tisku dán byl. P. Do-browský ugištuge, že omylem stogj rok ten na mjstě 1495. ano tiskařstwj gen o 9 let dřjwe nalezeno bylo. Při Passionalu od r. 1495 wyšel zvláštnj přjdawek pro kališnjky 16 listůw silný, w němž se nacházegj: J. Husy žiwot a smrt, mimo čtewero psanj geho z Kostnic knězi Hawljkowi a giným poslané. Opět u Pawla Seweryna 1535 w 8. Při postille od r. 1665. gest sedm epistol geho ze žalářě poslaných. Prwnj lat. psanj, kteréž Luther wydal pod napisem: Tres epistolae sanctissimi Martyris Joh.

*) Aeneas Sylvius Piccolomini (1405 — 1469) Papež pod gmě-nem Pia II. welice vzdělauý, a w dájch sweho wěku au-ctiný.

Hussit e carcere etc. 1536. 3. gsau z dštiny přeloženy. Tež w aupněšjm wydanj geho listůw (Vitembergae 1437. 3.) přicházeji někteře čisti, jako intimationes a někteřa psanij, která páwodně česky psána byla. (Dob. Lit. II. 228.)

90. Mandat krále Wladislawa o pikharty, kteřj se bratřj gmenugj. 1508. Rkp. bib. weř.

91. Wawřince Vally *) traktát o nadánj (papežů) od Konstantina. Přeložil Reh. Hrubý z Gelenj. Rkp. (při ostatnjch we fel. 1513). Přitom: Wýklad nebo otewřenaj mjest težejch we Vallowi. Weř. bibl. D. 38. n. 10.

92. D. Martin Luther před Wolebnostij Cziarszku y przedewšlemi kněžaty ržile, — k napomenutj gich, odwolati knijhy pod gmenem geho wydane — odpowied dawa. 1521. w 4. 6 listů w Praze.

93. D. M. Lutera pro ktery přičinaj papežské knihy spálil 1521. w 4. w Praze. (w Hpolom. u Lyceum.)

94. List od papeže Lwa, kterak Lucyperowi psal. 1521. w 4. Waslaw Domek přeložil z něm.

95. List pana Jana Přemilenského, kteřjž gest psal ke všem stawuom, když se byli sešli do kollege; o nerzadu kněžskem. 1521. w 4. (hez mjsta) tlačen na žádost Gindřicha Špetlaj.

96. O puowodu Cierkwe swate w prawdě swatosti gegie. A teez y o puowodu Cierkwe zlostnikuow. A přitom o puowodu sluh y vduo obogie cierkwe. A tak y o gnych wiecech spis tento wčiněn gest we gmenu paně etc. Na konci stogj: „To až potud bud o puowodu gednoty bratske, y řadu kniezskeho přinij. 1522. w 4. A — K po 8 listech. L gich má 6. (u Štýrsy.)

97. O wolenj prawch služehnjkůw w Cyrkwi swaté 1523. w 4. Zdá se býti onen list Luterůw k stawům českým 1522. 15. Cerwenec, o kterém prawj Balbin w swě Epitome str. 586. haec epistola typis edita Bohemice multum attulit turbarum.

98. Depositiones contra M. J. Huss, obsahugj mnohé kusy gazykem českým. Rkp. 4. (w Museum.)

c. Žiwotopisy.

99. Žiwot Mistra J. Husy s některými listy geho, w 7 kapitolách od r. 1472 Rkp. (u Křžownjkůw) podobně od Petra z Mladěnowic složený, kteřjž gakožto Notar Jana z Chlumu w Kostnicjch děitým swědkem Husowy smrti byl. Dlo swědectwj Lupáčowa tento spis w českých kostelch čtán býwal, protož nacházj se, gakož i žiwot Jeronyma přigogený k Passionu tistěnému r. 1493 gakož za wšek (w některých exemplájch.) Na ten se potáhuge

*) Lorenzoi Valla, Řiman (nar. 1416. † 1457) znamenitý aesthetik a grammatik i Exeget. Geho spis historicko-kritický de donatione Const. falso cređita et ementita tulp přeložen.

- w indexu seznamů N 14, a O 3. Tét prozba vytel w Prate 1563 w 8. u Pavla Sowersyana, též bez roku. (1600) u Sixta Reiny. (Id. Lit. II. 248.) W/raudaické bibl. náležá se: Zpráva svědka o tého, co se stalo L. 1415. w Konstancy, a zda se byli jýš živos. 100. Wytah z životá Papežůw, ktenož sepal Platina k wywádenj Vally od Hrub. z Gel. Rkp. weř. bibl. D. 381.
101. Pamphila mladence rozpráwka o Bersiapuletowi Rísařj obetnám, w Praz. 1514. w 8. (u Mik. Konáče).
102. Záwot Mahometa a hludy jeho. 1498. w 8. w Nowem Pízní. 4 archy od Mikul. Bakaláře tlaeno.

d. Města.

103. Sepsánj kragůw, měst a wesnic, w kterých má seděš no býti k berni královské wybjrauj. Rkp. z XV. stol. bib. weř. F. 49.
104. Registra urbárnj zbožj městu Táboru náležejících. z XV. stoletj w 4. Rkp. u P. Brožowského a Prawoslav (nynj w Táboře).
105. Krátka kronika o Králowé Hradci. Rkp. obsahujě přiběhy od r. 1288 až do 1460 nejwjce Hradce se týkajě. (w. Pelzel Vorbericht zu Lebensgesch. K. Wenzels. Th. II.)

e. Ráďw.

106. Gířka Prostěgowského Notule bohabogájn pamám v sw. Anny. 1511. Rkp. weř. bib. E. 20.
107. Sw. Domituka ustáwěnj 1500 Rkp. perg. bibl. weř.

D. Z n á m o s t z e m ě a n á r b ů u.

108. Mapa české země, ku které Mikuláš Kleudian (dře domněnj Dobrowského) gsa w Nürnbergu wydáwánjma swého herbáře (1517) zaměstknán, formy řezati dal. Šitj českých Pánůw a prđpowědi rozličné gsa gj za ozdoba. U gmena Mikuláš Kleudian stogj r. 1517. pod šitj ale 1518. Nowě wydána pěj J. Kraybicha při histozii Bělgowského w Prate 1816 u Fetterle.
109. Popsánj východnjch zemj, kteréž w latině wyhetp-wil Marco Polo *), do čestiny přeloženo. W Rkp. (s Mandewillau) w 4. u P. Hanky. Na konci psápo: Dokonal gsem a boje pomoczí kyhí tyto gnt slownu Milica Markušowy z Bonarek

*) Benátčan, který žil u dwora Kublai-Khana (1269 kw.) a progel východnj Asi, China, Tibet, Wych. Indj, mnohé ostrowy a část wych. Afryky; psal w zagejt (1295) swau cestu podobno latinsky, kterýž psal do staroběnatké, několi-krát do italské, do franské a z italského do latiny přeložen od Francischina Pipina z Bononie 1340. Mnohé z podiwých zpráv toho herodoticky putujějěho spisatele potwrdily se nowějšnjm svědectwjm. (Wachler Lit. II. str. 249.)

Gest správu tyto věci popsal o obyčejích a položení krajin na východislunče. A su dokonány a psaní na Lethowiczích w sobotu po swate Markaretie. Opis gest z polowice 1510 lety, ale přeložen české muže byti staršj. Sestogj ze tří knih, a každá kniha z wjce kapitol. Gest w němžj iněž Mandewilla.

110. Lwa z Rožmitálu a Blatny putowanj skrze Němce, Angličany, Franky, Španyely, Portugaly a Wlchy r. 1465 do 1467. Lew tento byl bratr Johanny krále Giřhů manželky, kterýž Europu západnj s nábožným namyslem zezdil. Průwoděj geho Šasek (z Mezihoře) rytjř český, co se mu paměti hodného přihodilo, wdennjku swém zaznamenal. Stanislaw Pawlowský přeložil tu cestu do latiny a vydal w Olom. 1577. w 8. Český nikdy niewyšla. Německý od Jos. Edm. Horkyho w Brně 1824. 2 dily.

111. Martina Kabátnjka z Litomyse cesta z Čech k Jeruzalému a w Egypt Rkp. w 4. knihowny kapitoluj. Nastaupil gi w březnu 1491, a nawrátil se 1492 w listopadu, gakož na konci poznamenano. Wydanj od r. 1518 cituge Kandid w Boh. docta. Dobrowský držj za prwnj ono od r. 1542. Mimo to wysel w 1577 u Dačického (5 1/2 archůw), a stogj w Indexu na str. 226 pod nápisem: Putowanj etc. Potom w Olomauci 1639. w 8. u Hradeckého, a w Praze 1692, i často bez roku. W mladšjch wydanjch giž mnoho změněno. Kabátnjk český bratr, putowal na autraty Gednoty, aby podobného náboženstwj k swé gednotě a sektě hledal. Sám neuměl čjsti a psati, a protož mu tu cestu napsal Adam Bakkalář, měšťan a notár w Litomyšli. Od tud mnoho omylů, n. p. Egypt městem gmenuge.

112. Popsánj swatých mjst w zasljbeně zemi, u Mikul. Bakaláře w Plzni 1498. w 8. obnašj asi dwa archy, a gakožto přeloženj gest menšj ceny nežli Kabátnjkowa cesta.

113. Traktát o rozličných národech bydljcejch w Jeruzalémě a we východnjch zemjch. Gest při žiwotě Mahometa, kterýž wydan u Mik. Bakaláře 1498.

114. Krátká zpráwa o dewjti rozdjlch křestanůw z traktátu Petra z Braitenbachu, stogj po Kabátnjkowě cestě wydaně r. 1577.

115. Putowanj k božjmu hrobu do Jeruzaléma, kteréž wykonal Jan Lobkowicz z Hasensteinu s průwodějím swým Dietrichem z Gutensteinu, wysed z Kadane r. 1493. a sám starorytjřskau wěrau sepsal okolo r. 1505. Rkp. od r. 1515 w 4. we wěregně Bibl. a mladšj opis z něho w Lobkowické knihowně. Tato cesta zasluhuje, aby listěna byla.

116. Zpráwa o nowém swětě w Plzni, (okolo 1505. neb 1504)

E. Libomudrotwj.

a. Mrawné spisy.

117. Francyška Petraschy. Poety a welmi znamenitěho a dospialeho muže w wydalownost knjehy dwoge o lékařstwj

proti štěstí, a neštěstí totiž proti libým a nelibým věcem. A narybrve na knihy prvníje v nichž se o štěstí to gest o štěstí-
ných nebo o libých věcech rozmluva. — (Na konci): Tyto
Františka Petrarchy knihy, kteréž gest Pan Rzehorz Hruby z
Gelenije w nowie z Latijnského gazyka w Czesky przeložil: gsw
w Slawnem Starém miestie Pražském wytišteni. Leta Božijeho
Tisyczijeho Pietistého Prwnijeho. (1501) w fol. Djl I. 234 str.
po 2 slaupcjch. Djl II. str. 260 po dwau sl. Gest to Petrarchy
de remediis utriusque fortunae. Škoda že italské básně toho poe-
ty nepřeložil buď Hrubý buď kdo giný, ano latinské spisy Pe-
trachowy ceny daleko menšj gsau. (Wachl. Handb. II. 172).

118. Příkladové swietštij z kronik Rzymських st. XV.
Rkp. 4. u P. Hanky. (Gednoli s num. 121?)

119. Maruotratných zrcadlo 1503.

120. Traktát o mládeci, Pan rady nazwany 1505, w Praze
w 4. 18 listůw s 19. rytinami na dřevě.

121. O čtyřech stežegnych cztnostech knihy, w nichžto
mnoha naučenije příkladna, kterak dřzewnij knižeta a lidie po-
wyšfenij sami se a sobie poddanee rzadnie zprawowachu, wypi-
sugy se a poczinagi se takto: Prawj Šalomaun etc. (na konci):
Kroniky Rzymské o čtyřech etc. w Nowém Plzni od Mikulaše
Bakaláře 1505. w. 8. též tam 1529 skrze Jana Peka. w 8.

122. Lutzyna mudrtze przeoswjceneho rzetz o rozlicznych
stawijch (na konci) Majori luculenti Pragenorum urbe Nicolaus
de Lacu et Job. Wolff impresserunt 1507. w 4.

123. Jana Jowiana Pontana *) knihy o statečnosti waleč-
ne etc. od Řeh. Hrubého z Gelenj přeloženy z lat. Rkp. wereg.
Bibl. od r. 1511. w 4. Byla ta kniha připsána králi Alfonsu z
Arragonie. Wydal g tiskem P. J. Zimmermann w Kralowě Hradci
1819. 8. (ušla tisku 1820.) str. 140.

124. Jana Jow. Pontana patero knih o poslušenstwj k Ro-
bertowi Sansewerinowi Salernitánskému knižeti, od téhož Ge-
lenského z lat. přeloženo. w Rkp. weř. Bibl. od r. 1513.

125. Téhož knihy o dobročinněj k Rutyliowi Zenonowi bi-
skupu sw. Marka. ib.

126. Petrarchy 16 listůw, a mimo to geště geden list zwlast-
nj o lakomstwj Hannibalu, biskupu Tuskulauskému, od Řeh.
Hrub. z Gel. Rkp. od r. 1513. (weř. Bibl.)

127. Žiwotové a mravná Naučenj Mudrcůw přirozených,
a mužůw ctnostj oswjcených, krátce wybranj. Venduntur Pra-
gae a Nicolao Impressore in lacu. 3. (1514), od Mik. Konače.

128. Enea Silvia Poety o Štěstj y diwny y vžiteczny Sen;
připsan Neyvyššimú sudjmu Wácl. Kolowratu, od překladatele
a tiskaře Miku. Konače z Hodiškowa. W Praze 1516 w 8. (u
Matky Božj na lauzi.)

*) Nar. 1426 w Ceretto, † 1503. historik krašobraty.

129. O smrti velmi wtipný, potřebný, užitečný, tež y hrozny spolu y kratochwilný Traktatecz, w Praze 1516. w 8. u Konace. W Predmluwe stogj: Zeptášli se, kdo to složil, powj tobe Pawel Wanis. Druhé wyd. w Praze 1580 u Dačického.

130. Převtiešena a mnoho prospiešna knieha Erazyma Roterodamského o Rytierzi krzestianském 1519. w 4. listu 127. w Biele nákladem a pečj Woldřicha Welenského z Mnichowa. Po druhé w Praze 1787. 8. od Procházky (bez wykladu Welenského). Gest to miles Christianus od Welenského přeložený a Janu Špetlu z Janowic připsány.

131. Dwa listy Marsilia Ficina, *) prwnj o powinnostech lidských wšelikého stawu, Cherubinu Quarqualiowj; druhj Kardinalu Rafaelu Riarowj o powinnostech prelataw a knjzat, 16 listuw w 8. (bez roku.)

132. W tomto sebranie o tiechto wiecech porzadnje se poklada. Spis wtipný Marsylia Ficinského, kterak prawda k Kardinalu Ryarowj přišla o vřzadu Kardynalskem wyprawugicy mu etc. Dwanactera Sprawa bože krzestianského od Jana Piky hrabiete Mirandulanského. Dwanactera zbroy rytierzstwie krzestianského. Dwanacte powah prawe milugicyho. (t. boha.) 1520. 4. w Biele, z archy; od Oldřicha Welenského.

133. Spis o stawu swobodnem a manželském 2 djly, w Mladé Boleslawi 1522. 4.

134. Mrawiškto, w kterém mnohé přjklady z historij octnostech a nepravostech se wyprawugj. Rkp. u Lupáce in Coronide str. 11. Dobrow. domejšlj se, že to snad nenj giné, než geho Horekowanj sprawedliwosti do budaucj Periody padagijc. (1547.)

b. Politické spisy.

135. Hadanj prawdy a lži o kněžské zbožj, okolo r. 1467 sepsano, a wydano w Praze 1539. fol. u Seweryna mladšjho. (Na prwnjm listu stogj titul:)

Knijha Vrozeného Pana, Pana Stibora z Cymburka a z Towačowa etc. kteraz gest oddana Slawne pamieti. Nayiasněgšimur krali Girzimu etc. (Erb) Leta Božjho Tisyceho Pietisteho Tridcatego dewateho. (Na druhém listu): Počinagij se knijhy Hadanj Prawdy a Lži, o kněžské zbožj a panowanij gich etc. (Na konci) Od Narozenij Pana Spasytela Gežise Krysta Tisyceho etc. Obsahuge stran 11 napisu a štjtu, text CXXXI. listu, mimo registrjk. Mnoho rytin na drewe. Kniha ta krali Girjmu připsana pro utěšene sestawenij myšlenek a zwláštnj gadrnost a wýtednost gazyka čtenj hodna gest. Co do skladaň sweho a twarnost, nalezj mezi Romany.

*) Marsilius Ficinus z Florence (1433 — 1499) wysoce zaslawny o Platonickau Filosofii a o wzbuzenj mrawného samostatného myšlenj. (Wachler. Lit. II, str. 211.)

136. Wacław Walecowski z Kněžmosta sepsal knihu: o neřestech a licoměrnosti k., na konci kteréž radj Girjmu králi, aby kompaktat chánil, ale kněžj do rady nebral. Balbin pravj o něm: Duo tractatus edidit Lycamteo felle plenissimos, quam eleganter, tam virulente scribit; ale Lupáč, který o 100 let dříve geg cell, pravj ipsum et ingenii acumine et prudentia perspicaci, et iudicii acrimonia valuisse.

137. Pawel Židek, sepsal na žádost krále Girjho Správu královskou neb Spráwownu, kteréž djlo skončené r. 1471 sestojj ze tří djlů a) o powinnostech krále z ohledu na obecne dobré, b) z ohledu sebe samého, c) historie všeobecná od počátku až na jeho časy, w kteréž zhuata ukazuge, čeho král warowati se a čeho přidržeti se má. O smelosti jeho svědčí ona prápověd: pastucha lépe opatij své stádo, nežli twá Welebnost své krákov. wie. Rkp. zachowává se geden pěkně psaný w knihowně kapitoly Praž., druhý od r. 1656 w weragne Bibl. a giný w Rayhradě od r. 1750. kterýž Bonawentura Pitter w Břewnowě opsal.

138. Rada králj Girjmu o zlepšenj kupectwí w Cechách. Rkp. w Gindř. Hrad. od l. 1465.

139. Sebránj z kronik českých k wystraze werných Čechůw, nepochybně před wolenjm Girjho. Rkp. w 4. u P. Ceroniho.

140. Bohuslaw z Lobkowie a z Hasenstěinu list Panu Petru z Rosenberka, neyvyššjmu heytmanu králowstwí českého (o zprávě králowstwí). Psán byl okolo r. 1497. a přeložen od Rehoře Hrubého z Gelenie, mezi jehož přeloženjmí w Rkp. 1513 weřeg. Bibl. stoji. Tiskem wysel od J. W. Zimmermanna w Praze 1818. 8. str. 76.

141. Prokopa rodem z Gindřichowa Hradce otdzka, slusjji křestianom mocij swietskau newiérné neb bludne k práwe wjře přitucowati 1508. 8. Na předposlednjm listu stoji zpráwa: Toto napsané: Včinił geden dobrý člowiek w naděgi: gíwneim Prokop. Rodem z Gindřichowa Hradce. Pod poslušenstwem rzimskym. A to tehdy když z Miest a zwlášť z Klatow; wytišli bratři; A on litost mage. gich; yak snimi nakładajij, jako y gínde, wšudy; Myslił zdaby komu nezuagiciemu, srdcem bolá; a geho prawdy spasytelne: napomohl. ku poznani toho i sebe; a zpoznanie. aby čynil pokanie. což zleho nadělal. etc.

142. Jana Antonia Campanského*) knihy o tom, kterék má zprawowan býti vřzad, od Rehoře Hrubého z Gelenie přeloženo (z lat. de regimine republicae) w Praze 1513. w 4. u Jana Smerhowského, 17 listů. W rukopisu (weřeg. Bibl. od r. 1513) gsau k wyswětlenj některá přjslowj Erasma Roterodamského připógená.

*) Jan Anton. Campanus (nar. 1445? † 1477) walděš. Pětník a básnjř swého času. (Wachler Handb. d. Lit. II. str. 209).

143. Jowiana Pontana*) knihy o králi w Rkp. weř. Bibl. od r. 1513. preloženjm Reh. Hrubého z Gelenj.

144. Agapeia napomenutj Cjsari Justinianu, z lat. prel. od Reh. Hrub. z Gelenj, w témž Rkp. weř. Bibl. 1513.

145. Jana Jowiana Pontana Rozmlauwánj pod nápisem Charon, prel. od Reh. Hrub. z Gelenj, tamž. Rozmlauwátelé tu o gsau Minos a Aeakus, o kterýchžto básnjí pravj, že na onom sweté duše saudj, protože někdy na tomto moenj byli a spravedljwj.

c. Wychowacj spisy.

146. Mrawné naučenj, Rkp. od r. 1504. w Baudnickém Archiwu, s nápisem: „Vrozený Pán, pan Jan z Lobkowicz a z Hasysteyna dal toto synu swému Panu Jaroslavowi. Spráwa z naučenj genu w tom, co činiti a co nečiniti, a která se z póknd w čem zachowati má, sepsati.“ Tiskem wysláta kniha teprw r. 1796. w Praze w 8. u Jana Beránka s titulem: Prawdívý český Mentor etc. Dáwa synu naučenj, aby často w ne, jako do zrcádlá náhlédał, která se k Pánu bohú mjí, která k králi pánu swému, k otci a mateři swé, k ženě, k dětem, k ynkawasiti etc. Widěti, že psal ze zkušenosti. Čestná dobrá, slatého wěku bodná.

F. Mathematika.

a. Hvezdářstwj.

α. Planetáře a prognostiky.

147. Planetář, aneb: Wyswětlenj nebeských znamení a přiloženosti gegich od starých Mudrců neb hvezdářů vyskau-mané a w pořádek sepsané (s figurami), Rkp. od r. 1440 weřeg. Bibl. (Calendarium etc.) Množstwjkrát přetištěn a změnen. Gedno, wydanj před sebau mám w 8. (Bez roku i mjsta) 6 archůw silné. Gine tež w 8. str. 96. tušjm w Hradci Král.

148. O planetách a dwanácti znameněch nebeských listů 50 w Rkp. kostela kapitolnjho w fol. W Rkp. lékarském weřeg. Bibl. a w glných Rkp. podobných ten spis připočen přd stizko onoho času astrologie a lékarstwja spogenj. (Wiz dole num. 181).

149. Rukowiedienie Filona (chiromantia Philonis) od r. 1528. stogj w rukopisu, medicinsko-chirurgickém, we weřeg. bibl. pod N. 27. a obnáš 8 listůw; tež w ostatnjch podobných zbjrkách pro aukčé spogenj astrologie a wúbec hadactwj slékarstwjm w onom zájemném wku.

150. Prenostyka z tee gestto latinským gazykém w Norمبرku gest wytištěna w 4. (1 arch) w Biele. Na poslednj stránce gest stizka káráw, mázi křizgjcjma se meci na hoře i dole pr-

stény, nad helmem WoL. Z. MM. i. g. Woldfich z Mnichowa
(t. Waleňský).

151. Křítan z Prachatic psal odpornau repliku na prog-
nostiku kohos giného, kteráž u historie Pulkawy w Rkp. P. P.
křizowijnků se nalezá.

β. Kalendáře.

152. Kalendář od r. 1489. w. 4. w Plzni u Mik. Bakaláře.
Doktor Mayer měl geg w rukau, a uwodj ž uého werše (progno-
stiku sedlskau): Petra stolice začne se, gj Urban konec přinese,
„Urban leto začíná, Symforian geg dokoná. Symforian dáwa pod-
„zimek, Kljment mu dáwa posilek. Kljment zimu oblubuge, gj
„sw. Peter učezuge.“ Pak obsahuge 6 částj rókru: zimu, garo,
podletj, léto, poletj, podzim, wše po dwaú měsječj, počnuge
od Prosince, a Listopádem skončuge. (Dobr. myslj, že snad pře-
hljdl gedno X w počtu LXXXX a tak že byl kalendář r. 1499.)

153. W knize; Písničky etc. w Praze 1501 w 8. gest připo-
gen kalendář podle latinského Cisto Janus učelauy, gakovž
se giž nalezá w Rkp. od 1376. w. bibl. (u mrawých nauče-
ných Sijněho), Sestawena gsau w něm některá slowa w dwa
hexametry, tak aby každá syllaba gedou den znamenala. N. p.
Werše na Březnu gsau tyto: do prahy Wauka nesu wplagycze
Rzehorze z lesu, Ke trutye šel Benorat a Mázry šel daru dawat.
U. syllaby Wan, proto wyznačené, že swátek znamená, stojj
Swětoho Waczlawa přzeneseny, Do-pra-hy z hůry na dól tak
rozdělano, že do prwj, pra druhý, hy třetj den, Wan pak
čtwrtj, rovně gako w lat. Martinus Translatio syllaba Trans tja
swátek přzenenj sw. Waczlawa ukazuge. Swátky, w Dubnu a
ostatnj dnové geho takto se znamenagj: praw-dye, naz Am - broz
v - czy to nam swye - dczy swa - ty Ty - bur - czy wšly - chny ly-
de chwa - le Gy - rze Mar - ka y Wy - ta - le. Hle 30 syllab, me-
zi nimiž wyznačené Am na čtwrtj, Ty na 14y, Gy na 25ty,
Mar na 26ty, Wy na 28ty padagj, a srownawagj se s latinskými
Am - Ti, Ga, Mar, Vi. swátky sw. Ambrože, Tiburcia, Girj, Mar-
ka, Witalisa. (D. G. II. str. 174.)

154. W rukopisech: Zbjrka medicínsko-chirurgických spi-
sů. (w. dole pod num. 181.) kalendář wždy na prwnj mjestě sto-
gj pro aužké spogenj astrologie s lékařstwim w onom wsku.

γ. Hadactwj, snáfe.

155. Snanz, sedm Planet, kteru hodinu, která denuge,
wyhod sluače a poledne w kolik hodin, kdy platny neb neplat-
ny sen cestu začjti, djte gake bude, nemocný zhogjli se, krew
puatiti dobře bude, krádež wrátjli se w 8. w Praze 1516 od
Komáče.

156. Snanz podle abecedy zpraweny česky, 66 z částj la-
tinský, 4 strany, Nacházj se w Rkp. w. bibl. num. 155. zbjr-
ky medicínsko - chirurgické (w. dole, pod num. 181.)

157. Zřízení wogenské na rozkaz krále Wacława sepsané od Pana Hábka z Hodeřan r. 1473. Rkp. (na rudiči staroměst).

158. List Jana Zázky a zřízení wogenské okolo r. 1475 od něho sameho sepsané. Podle Balbjnowa Rkp. keš. Kalhowský Pražské po třetí vydané w Praze 1817 u J. Feitterle. 8. wel. str. 16.

159. Spis jak se magi síkowati gzdaj, pěl i wozy, od P. Wacława Wlčka psany králi Ladislawowi (tedy na později než 1457.) Byl pak P. Wacław Wlček ještě žiw r. 1470 Rkp. w Třeboni.

G. Přírody známost.

160. Tuto sje počzyna čzesta sprawedliwa walcimyj ge-
sto gje néslihanu ny od zádného, by gý dokonal tak snazie
lakó tento nestr ymenem Anthony Florence a ya ylla sluha
geho *) znawczenyne popsal sem prawie a sprawedliwie tak lakó
sem widiel Rkp. na pergam. w r. 16. str. 116 od r. 1475. u P.
Hauky. Tento Rkp. opsán gést za panowanj Cisaré Leopolda
na papjr. w 8. str. 111. Opisowatel wstawil latinský chymický
postup (process.) str. 113 — 114. zpráwu **) o páwodě Rkp.
od r. 1475. na pergamenu w tlustých mosazeni okowaných des-
kách dřowových swazaném, z něhož opis učiněn gést za Leop. I.
Cjs. (str. 129 — 153). Neytagniegšj woda ze wíleč giných, spj-
dawken dne 10 Unora 1576 (str. 163 — 184). Woda žiwota (str.
187 — 236). Wypsanj Antonjua starého Raupa. Rytře Giljho z
Riesenburgu dne 24. Unor. 1576. od J. S. S. připsané (str. 237 — 387)
Syru přigowati od Jana Wogaka (str. 389 — 392). Woda žiwota
od M. Wogecha Ratispanského (Ratisbonensis) od r. 1517. (str.
393 — 442). Proces chym. w r. 1519. od lékaře Jana Petrowi
Kleowskému z Strachowic poslaný. (str. 243 — 454.)

161. Alchymie česká, wybraná z rozličných autorůw. 616
listůw na pap. w 4. Toliko neystaršj díl až to listu 121, naležj

*) Pan Zlobický (w swých zbjrkách) domýšlel se, že páwodce
tento Rkp. přjtomného byl onen Jan Luffinor, kterýž dle
Balbjna Boh. doct. II. 296. wydawal se za školáka Antónj-
na z Florence, a gehož chymické pogeďnanj o kameni mu-
drcůw wyšlo 1611.

**) Alchymii do Čech přinesli Wlachové, kteréž na horách
Krkonošských materiám secretam často hledawali. Zná-
nuge pak o giných spisech chymických, kteréž prawj, že
sám má, jako: a) Tento Obyczeg Benateczanuow, a staro-
dawny, gehož poźwjagj wieczné etc., kteréž býti má wy-
řati z urwedeného Rkp. 1475. b) Uměnj Trězkůwo etc. c)
Pagemstwj Pana Kalhowský Pražského etc. mimó giné podob-
né wlašké chymické spisy.

w tuto periodu. Est 141. gest w r. 1535, dohotowen, gest mladší
gsta nasledující wytahy. Rkp. má P. Dobrowský (W. G. II.
str. 381.)

162. Zlato bíláto, chymický spis, na který se odvolává
Balbin Boh. doct. II. 297.

163. W knize lékařské J. Černého w Norab. 1517. gest
o pálení wod také psáno.

b. Hospodářstw j.

164. O štěpowánj stromowj Rkp. od r. 1447. 30 listůw u
P. Dobrowského, Sestoj z 93. kapitol, kterýchž ale mnohé
přiskočil opisowatel Jan Pitrkaw z Hradiště a z Tuchowic. Prw-
njeh 51. gestna o zralechtěnj owocných stromůw, ostatnj o wjné
na winnici a we sklepě. Mnoho slow německých proměuge, a
prwj ze šestj způsobůw raubowánj nejprwě německy, potom
česky kládě.

165. Rzeč sw. Bernarda o rzadnem spravowánj hospodar-
stwj. Rkp. od r. 1495, sa w ginych z rukopisech. Gest ne od
swatého, ale od gistého Bernarda, Doktora Senenského (de Senis)
H. G. II. 241.

166. O štěpowánj owocných stromů, gest malý přjwěsek
m wětší knížky (Gádro) w Rkp. od r. 1518. u P. Dobrow,

167. Zpráwa o štiepjch, od Bohunka knizeze sebrána, w
Rkp. Raudnické bibl. od P. Zdislawá Kríneckého z Ronowa psá-
nab. Srownáwa se na konci s Rkp. P. Dobrowského (num. 164).

168. Petra z Krescencia kniha o užítčjch polnjch, k rozko-
H kraké Síchského a ginych k užítku. Rkp. w 4. (w Museum.)
Gest a lat. de omnibus agriculturae partibus etc.

H. Lékařstw j.

Bylináře.

169. U knihy rukopisné w 8. na pergam. (Drubdy na Sira-
bowě) Excerpta ex libris Medicorum, gest přjpojeno herbarium
arabohýní gmněny českými bylin. (w D. Gesch. d. Lit. II. Aufl.
S. 278.)

170. Abecednj latinsko-české poznamenánj bylin w Rkp.
Hrad. i Břih. onijnž P. Hr. Sternberg w Poged. o Byl. na str. 4e.
zpráwa dáwa.

171. Glossy na krajch Rkpisu Raud. bibl. latinského
(Sternb. str. 42.) stogj též manché gměno české. u. p. inflatura
w r. 171. ano celý Recept. (w. D. Ges. 279.)

172. W Rkp. od r. 1416. na papjře w 4. (u P. Čerřonih)
25 listůw s červeným nadpisem: Incipit Erbarius reuerendí Magistri
Christanni — a s tjnito zawěrčím: Explicit herbartus editus per
Magr. Christannum de Prachatitz Scriptus pl manus Michae de
Zlyu sub anno dni Millesimo quadringentesimo decimo sexto. Et

est. Simile ferit castis post festum Anno, in Cantua. *) Byliny v abecedním pořádku napsány latinsky, a gmena česká přídána gmau německá po kragich stogj. Prwnj slovo gest absinthium pell-nik ov poslednj konziber sazvor. Razeznawa 2, 3, cz, a cz, n. p. kosatecz, starček; rz neznamená. n. p. netrzek. 173. Herbář neb raděgi sepsanj bylin a gich lékařské mo-ci, tušjm přeloženj z latinského podobného (nejl. Christianowa). Připogena lékařstwj, z nichž prwnj proti červené nemoc-ey, poslednj proti krtičyem gest; pak o mastech, a koňské lékařstwj. Rkp. necelý, všeho 289 listů na pap. 8 u P. Hanky. Na příklad z něho: Psy rmen má prutek miekky, a kwiet žlu-ťeyli než rmenowy, a gwniem wietezie ostróst, a hryznie a rozdi-ěnie a proto spomáha hlizam twrdým, kdiz sie smesy s wotkem, a kdiz sie pti bude z kwietu geho wlažni vzdrawego zlatemazy.

174. W latinském Commentaru Mistra Štodelin na spis Ma-cera w Rkp. weř. bibl. od r. 1424. gmena česká neduhůw a by-ľin se náležaj. (D. G. 280.)

175. W encyklopaedii Pawla Židka latinské (Rkp. w Kra-kowě) též gmena česká stromů a bylin najiti. (D. G. 280.)

176. Knihy o mocech rozličného kořene podle abecedy. Rkp. w Bibl. weř. (od r. 1430?)

177. Herbář s barwanými obrázky bylin Rkp. na pergam. w fol. z něhoš něbožijk Diabac bibliotekar na Carahowě geden arch na desce gedené knihy nálež. Text geho gest dleň slowaj, djlem skráćeně přeloženj Mohuckého Herbaria od r. 1485. Naleš ustanowiti zdali tento herbář starš či mladš gest herbáře Ja-nem Černým sepsaného. W Raudnici gest opis w 8. od Jana Pj-saře městského w Německém Brodru od r. 1559, tedy 40 let po wydanj Nürnbergském, kterýž ne. z tišněno, a nobrž ze psá-ného staršho wzat gest. Napis po str. 1. gest: Lekarzské kniž-ky mistra Jana Prostieyowského: po str. 2. ale: Erbarz z wy-kladu mistra Jana lékaře, a nad tjm stogj: Prostieyowskeho (kdež byľiny (D. Gesch. 332.) Wydan gest tento herbář (pod napisem: Kniha lékařská, kteráž slowa Herbarz a neb Zeknarz welmi wdt-ětna, z mnohých knih latinských wybrana, 1517. fol. w Nürn-berce u Jeron. Hölzla, listů 136. Spisowatel gest Jan Černý, Doktor w Léčebstwj, w Lubomyliz; wydawatel ale a Corrector Mikláš Klauďian, lékař w Mladé Boleslawiz, kterýž si rytiny na dřewě ostal. Oba byli češj bratřj.

b. Léčitelství

178. Léčebství obecne člověka, který chce vládně žiw- byti. Rkp. w Bibl. weř.

Obštan a Prachtio untel r. 1439. co saraj, a sw. Mi-šal zhalamw. Braze.

179. **Bohdan chudých.** Skrácenj neb vyťah z **úctore** latinské, gielt muphé ten nápis vedau: *Thesaurus pauperum*. W Rkp. P. Carouho (při českých práwch) str. 60 až 70. Počtu také: Agwyn tak rzečený mystr převy to za zagiste, že každý človiek **lešara** wyecz czynye zachows své zdrawy. Po práwidlech dietetických popisuge asi 50 bylín, u bukvice (betonica) neprávje mekkuge.

180. **O stwera přirozenj neb temperamentů člověka podle základu Aristotela**, se wielkými recepty, z mnohých latinských knih, w Rkp., kterýž přiwazan gest k herbári od r. 1517 w Raudnické bibl. (D. G. 382.)

181. **Zbýtká medicinských a chirurgických spisů z rozličných spisowatelů, neprávě Křístasowi připsaných**, až ma díle z něho wzatých od někakého Apeothekáře **Franciskánského**.

a) Rkp. fol. wsf. Bibl. N. 27. 175 pěkně psaných listůw, ma začátek 15ho stoletj (dlé hrab. Sternberga před 1470). **Sebráno** w něm gest toto: 1) Kulendár 7 listů. 2) o moci planet k tělu. 3) **Proti černowému casu** t. e. moru. z listy. 4) **Rukowie tieni Filona**, toho mistra wielkého, od list. 6 do 14. 5) **Naučenj mistra Petra Hyspánského o zachowaní zdrawie človiečského** (list 16. b.) 6) **Lekarstwie proti mnohým nemocem etc.** od hlavy až do path. 7) **O měszech rozlicných korzenie dle abecedy**. **Naprw** o andfelice, to gest swateho ducha korzenie, až Zenikl. 8) **O sedmi planetách** (str. 134. a) a 12 znameních nebeských, to powaze človieka narozeneho pod tieni znamenimi (str. 156—168. a. 9) **Zpráva z rzecholy lekárské w krwe paffieni** (str. 166. b.) **Zde** někaké mizeru w Rkp. poušwadz mluwiw toliko o počasu při padstwj krwe hned takto počjáa (tamž): **Item wezmi geem meče etc.** Pak něco nawrhuge o hotowenj náphg, syrupu, a o moci některých wod až do 168. b. **Ze** ta kniha není vlastně dílo Mistra **Christanna**, gake domněno, **dokazuje** (u) **Na** str. 3. **prawj se**: **Prach** ten slowe **prach** mistra **Cryllana**; a na str. 94. **To** mistr **Křizstian Pláto** ten mistr **prawj** $\beta\beta$ **Na** str. 18. a. **psáno**: **A** ya bratr **zakona swateho Franciska** vczinil sem swa swahu přáczy **welkan**, a pilnosti sem wybieral to, czo **Izaak krále Salomonůw syn w Arábyl** *) vdielal o moci, a w hromadu **řádení** lekársztwie postavil proti mnohým a rozličným nemocem **neduhom** a **nedostátkom** od hlavy až do path, z těchto **mistrow** složitutných a **wyborných** knih lekárszkých jakožto **mista** **Ipokrása**, **rzečeného** **mistra** **Galiena**, **Constantyna**, **Bartholomege**, **mistra** **Petra Hyspánského**, **mistra** **od hory Cassina**, **Gilberta**, **Ortolfa**, **Akwina** a **glných** **mistrow** knih a **naprw** o **móczy** etc. 77) **na** str. 53. **O** **shlaznieni**, **dokládá**: **gest** **odenu**. **v** **Brně**

*) **Mábyet**: **Ishak** neb **Ishak ben Soleiman** w 10 stoletj, gegž **Petrus Hispanicus** komentowal, rozdijlen od **Ishaka** ben **Salomon**, který w **Hyspanii** žil w 15 stoletj.

pokřesťanů, 30) ná stv 166h (obj): Skonovági se (společky) se mno-
hých vlastij, mistrův kvičdauzow a mudrcow, nájprwě Incepollis;
Senns, Parisium, Florentiam, Bononiam, Ferrarar, Cfaap-
vian, Pragam, Viennam, a ty wšleccky vlasty, y se wšlesh swr-
chupšanych zemi wšleccku mistrzy, gau se srovnali, w umění
nadepsanem

(β) Rkp. Stokholmský (kterýž geště r. 1604 w Bosenber-
ské Bibli (5 byl) obsahuje méně a více nežli předělky, Rukewie-
dění, Filona, od r. 1528; stagi seprwě ku kosei, po traktátu o
planech, a o obněš 8 listů. (D) w Reisk nach Schw. S. 67 a Ge-
schichte d. Lit. S. 285).

(γ) Rkp. w reg. Bibl. pod Num. 133. psany okolo r. 1498.

w 30h, srowiwá se s Num. 27. (wiz α.) obsahuje wšak také

latinské a německý psané český w tomto pořádku: (1) Ka-

lendář, 7 listůw, gak duj, měsíce, w tabule nalezi, a pod kte-
rým znamením, nebeským žláu, puštění, (2) Zpráwa kráka, pro-

ti, sepowemš, azau, (3) de regimine pestilentiae, (lat.) (4) 10 let
od Albika, 1498, (lat.) (5) O miesyeczicich, ktwak se lideg zprawo-

wali, magij, český a lat.) Dilem, prosu dilem latinským, wšestem na kra-

gi. Které, sni, do bře, něgo, před, se, bráti, český (gako w swm, α.)

(6) O, mozczech, wina, zioneho, aqua vitae, (lat.) (7) O, wodach

rozličných, a korenj, obecných, latinský, s, připogemšni, w znač-

my českým, bylin. Prwaj gest aqua bethonie, a poslednj aqua, wro-

ticar, (8) De oleis, lat. O, užowem, olegi, zanných, lékařůw, a

český, (9) Die Tugent des edelen, Oles Petrolium, něm, listě, o

na, gedwa, strana, a, část, toho, český, psano, na, druhé, straně, (10)

De iudiciis, ygnarum, lat. s, dvěma, obar, wným, figurama, listě,

figura, wšě, na, dřewě, s, 12, znamenijmi, nebeskými, na, 16h, Tež,

český, a, 16h, se, otwji, at, 16h, O, puštění, krwě, bankami, a, 16h,

gurami, český, (11) de minucione, sanguinis, cum, sanguinibus,

(s, piowicami), lat. a, český; končij, se, takto: Wraškowě, k, zachow-

wanj, čas, po, puštění, Po, puštění, prwaj, den, hrd, na, wczere,

rzi, skapwě, Weseliž, se, den, druhý, a, odpociwaj, iz, zety, czely,

Potom, tak, 2, den, czirwaty, czim, wšleccky, hbitě, skutky, Pak, den,

paty, z, bieragi, se, wšleccky, wnitř, mozi, fleszy, wlazaje, chcre, se,

my, Sedmy, dohrze, den, protulati, (12) Tractatus, uinarum, ma-

gistra, Galli, Venerabilis, quon, am, Canonici, pragensis, lat., (13)

Pocziung, se, lekow, rozliczaj, o, wšerh, neduzých, od, hlawy, az,

do, pah, i, Wšě, gako, w, N. α. i, ona, chyba, Isak, krále, Salomona,

ya, etc. Takiko, některá, slowa, změněna, n. p., Ja, suad, gakož, to,

geden, najmenšij, bratr, z, bratřow, sw. Frantiska, wczinil, sem, sná-

žnosti, swan, etc. (N. α.) snahu, klade, (14) Pocziung, se, traktat,

Najtra, Argolla, Doktora, lékařstwě, , ktery, gest, psal, biskupu,

Beghardowi, Carturienskemu, o, požehnanem, stromu, dubowem, a

o, wzytež, geho, (gako, N. α.) (15) O, mozcny, supow, (gako,

N. α.) (16) O, rukowiedění, plifona, mistra, welikého, (gako, N.

α.) (17) Wšě, lika, mudrost, od, pana, Buoha, gest, etc. (gako, N.

α) Potom, následuje, o, čtyřech, dílech, leta, i, gako, se, kto

při zděny zachovati má, dle mistra Petra Hispanského; — o přirození člověka (jako N. α.) (18) O mocích bylin, dle abecedního pořádku; Andielika — Zenikl. (N. α.) (19) O lékařství proti nástovcům, proti avrabu etc. (česky) krátce o rozličných nemocích od mistrův českých (lat.) (20) O rannách a giých nedostatcích widomých a bolestných na těle (iako prve waitrznij) s velikú práci a spilnosti z giých knih sebrane a velmi vzitečné neb jen z knih slowutných a wyborných mistrův vybráně Nayprve ohlaviie (jako N. α.) Při članku: Komuž nohy hnijí, dokládá opět spisowatel giakz sem ja Apotekarz widiel a tak gest mi take kniez Mikuláš pravil etc. (21) O mastech; některé gsau jako w Num. α. (22) Ad incitandam libidinem, a Medicamina, lat. (23) Poczínagi se knihy o sedmi planetách, hwiezdnych a 12 znamenj nebeských; o powaze človieka narozeného, pod znamenj nebeským, a kdy dobře na cestu wstati podle 12 znamenj nebeských (jako w α.) (24) Registrum reale. (25) Snarz podle abcedy, česky, a částka latinsky. (26) Tišěný goden list wa dwau slupcích, česky, z které žily paustiti, kde a kdy baňky sazeti, s rytinau na dřewě dwauactera znamenj nebeských. (27) Orationes quatuor, a. a. o. brázky lat.

d) Rkp. kostela kapitolského w sol. pod N. LXIX. skončený r. 1518, (dle str. 175). Na čele stogj sice: Tuto gsau mistra Kržištanowa lékařské knihy y giue lékařské wěczy, a však podobno, že i ta zbjrka gest od téhož Františkánského Apotekáře (str. 5.) Pořádek gest tento: (1) kalendář. (2) O moci ne dle Isaaka, něbrž dle Barholoméje (str. 11). Na stránce 45 stogj také ono: bylo pokušeno w Brně. (3) purgacij od žida z Buděgovic. (4) knihy rauné str. 99.) O mastech str. 108; Herbář str. 112. O planetách str. 140. Kdy dobře na cestu se dati, str. 176; Popsánj Zodiaka str. 180. O čtyrech djlech roku str. 182. Varija, str. 190. Prognosticatio per Mg. Christianum str. 288. (Ta gediné od Kržištaua). Člowěk složen ze 4 elementůw, str. 171. O čarjch str. 88. O ženských nedostatcích str. 77. Registrum dělan gest r. 1590 w Staré-Boleslawi.

e) Rkp. Stokholmský, genu r. 1550 náležel Gindřichu ze Šwamberka hejmanu Krage Prachynského. W tom zbjrka ta stogj po tak nazwanem Gádru, pod nápisem: Mistra Kržištaua lékařské knihy y giné lékařské wěcy. Traktát o lékařstwj wšech neduhůw gest od pozdnějšj ruky teprwé za knihau o planetách psaný. (D. G. 282).

č) Rk. Raudnické bibl. od r. 1516 w 4. má nápis: Lékařstwie gista a zkušena Mistra Krystiana dobre paměti. Držitel geho r. 1542, kterýž ohsah na krági wysadil, poznamenal: „držim zia ma byti Krystanna, kterýž gsa z Prachatic, žiw byl leta 1430 a wyspal pieknie o paustienij krwe.“ A však i ta zbjrka gest negina než předesle. Zbjratel tež zde gmenuge se: ya bratr zakoná swat. Františka wybieral sem to w hromadu, a uwádj ze-

galiens mistry, z gichšto kniha čerpal; Hippokratesa, Galiena; a t. d. (gako w Rkp. α). Předmluva zde počíná: Všeliká mu-
 drost od pána Boha gest etc. Pořádek wěj gest tento; O čty-
 řech rozdíljeh leta, o zdrawie ezlowieczim (podle Akwinasa),
 o zachowaníe zdrawi mistra Petra Hyspanskeho (list 1—9.) O
 moci dle Isaka (l. 10—25). O žilach (26—29). Znamenj ne-
 mocy smrtedlná z Hippokrata, Galiena (list 29—37). O všech
 nemocch od sameho wrohu až do paty l. 38—168. Které wě-
 či wđm pomáhaj l. 168—177. O dubowem mēlji z listy. Knihy
 ranné s welikú pracú z ginych wybrané l. 179—190. O prasjeh a
 masech; 4 listy. O mosech kórej l. 194—250, od ingelky až
 do zanyklu. Posléz o šestí wěcech potřebných k zachowaní
 zdrawj (aer, esca, quies, repletio, somnus, et lux, haec modē-
 fata prosunt, immoderata nocent.)

182. O rodičkách a o nemocch ženských, pak o pláne-
 tách a nebeských znamenjch 36 stran w 4. Rkp. od konce 15ho
 stoletj u P. Čerriho. K zawěrku stojj: Sahanóm a na pláne-
 tách dosti bude. Ostatnj spisy té abjky, gako Eurtoia Corda
 kniha o mēlji, oswjencj lékařú, o mōrti, proti čerwené nestowi-
 celi a t. d. konečně o mōci některých bylin a palených wod str.
 151—557, psau později psány.

183. Gadro z národných lékařských knih wybrané obsahu-
 ge lékařství proti všem nemocem od hlavy až do paty. Sepřá-
 no gest podobno w druhé půlwoči 15ho stoletj, a často opisová-
 wáno. Pořádek rkp. wěsej. Bibl. Num. 241 gest tento: O bō-
 lěstí hlavy a smysla. O własech a gegich nedostatku. O sluchtt
 a hluchotě. O skworu w ušle. Rozličné lékařství na ocy: Proti
 wohřizwce neb proti reumě neb šuple. O malotoczenství. Lé-
 kařství k ztōbuom, a také czož se tkne ginych nemocz okolo
 vs. Lékařství proti všem nemocem, kteréž bywagi w hrdle,
 proti zabit. Lékařství proti nemocem a tiezkošti písie. Lé-
 kařství proti bolesti srdce. Proti klanj w botčiech. Lékař-
 stwíe proti zluteniczy. Lékařství proti zymniczy. Lékařství
 kōmá hñigi plicze. Proti nemōci gesto sľowe suchotiny. Ktož
 nemoz zachowati, a také ktož krwi chrka. Proti wodněmu
 feletí. Proti strzewnj dne. Proti bolesti břizha. Proti kame-
 ni w mēchyrzi. Proti rzezawce. Proti paliczy to gest křyz
 kōnec boli. Proti ženským nemocem. Proti czerwené nemoczj
 a bēkawczě. Proti šľaku. Proti šľatě. P. přžmieti. P. nestowiczení.
 P. strupom. P. noham, gesto sié prowslugi. P. wľku na noze.
 P. zlamanie nohy. P. ziwemu masu (wlasu), a proti křtčezni
 P. kuřzi řziti. P. welike nemōzi S. Walentina a proti paduczj
 nemōczy, P. zēzení a spalení ohniem. P. rozličným nemocmi
 dietinským. Lékařství na rany a krew stawiti w raně. O roz-
 ličných mēstech, kterač mági dělany býti. O puřtění křwe,
 procz, a kdy máš puřtění. Proti hlizam lékařství. Zprawa,
 kterač se máš zachowati we zdrawi. O přžirozenie człowieziená
 O poznanie nemōczy pō wodte. O dubowem listu. O hadowě

knih. V Gíných opisech, (gichť mímo dotčený geden se nachází ve veřej. Bibl. geden u P. Appl. Rady Brožovského z Prahy, dva: u P. Dobrow. z nichž geden od 1518. Giny ve Fürstenberské bibl. od r. 1534. Giny ve Stokholmu. Giny upis bez roku (z. XVI. stol.) v Mus. w 4. a opět giny u P. Han-ky w 8.) — wjce méně obsaženo.

184. Knížky lekárske Mistra Jana w Rkp. od r. 1525 w 4. (Strahow. Bibl.) 273 listůw. První djl gedná o lékařstwjch protivám nemocem, druhý o wodách, třetj o mástech a byll-nach. Kdo: gest tento mistr Jan? Dobrowský soudj, že bnd Jan z Blowic, kterýš umřel r. 1502 z Čerwence, aneb Jan Černý, ge-
něz knihy wykládaw na traktát dewatý Rasisa latinsky psanú r. 1466, přeložena byla od Mikúlaše Wrány r. 1566. (w. V. Odděl.)

185. R. Ranho gít wj, (w. V. Odděl.)

186. Rkp. veřejné. Bibl. pod Num. 239 w malém 8. 650 listech; mímo 7 listůw registřku z druhé polowice 15ho sto-letj. Podjít: „Tyto knihy a naučeny sflazyly gsta welyczy inyctzy a lekárzy w lékařstwy ranem dospěly, kterýš gsta gy-llta a skuffena naučeny wzaly, w dokonale sie tomu naučily a wlasně Mystr Anthon z napulec.“ Obsah gest: Správa a na-
učenje co do seba lékaři ranj gneti magj. Kterak se magj chowati ranieni a zeho se wyřičhati magj. Rány zelmanjw hogiti, (gak to Pan Leskowec, Wichowec, Labut, Habarta Mi-
str, Dawid uměli podle základu: že Bůh také gon slowem swřt skwozil). O mástech na rány w hlawě. O raněch. O raněch rozličnych dle Galena. O mástech a k čemu se každá hodj. O zlamanj kosti: a otoku. Komu wd schue. O ohřt sw. Autorj-
na. Naučeni mistra Dawida, kterak máš delati rozličné čeraty totjžo mastry. Prachy k ranám (mistra Ypokratea). Naučeni mistra Crystana, kterak člowěk poznati má na raněném, uměli čili mje. Naučeni mistra Sindela, kterak máš hogiti lidi, kterjžo přiemieti nebs, zle nastowicze magj. Mistra Dawida z Tabora, kterak máš hogiti štřielcy (Totjž: „Nápis na každý listek Jesus Kristus, a zdráwa Maria za 7 dnj, osmý den udělay z nich swěcz-ku, a dáj do kostela při máš šereti.“ Kdosi na lewgi naroy-
sowal hlavy s rohamy a s wěncem, a wyplazeným gnykem při-
daw nápis: Maudrýs lékař, až tie hlawa bolij.) a t. d. s. Wlast-
ně tu málo chrwrgického, málo porádku, mnoho opakowanj; cena spisu toko wůbec menj než Rasisa a Salliceta. Uspádj ta-
dy mezi lékaři Gindřicha z Holomauce, Arnošja z Holom. Bar-
toše, mistra Pšbrama, Chrystana, Sindela (k w. 1450) Dawida z Tabora, mistra Hawla. Ukýly prawj: Pan Zděnek z Sternberga
shogil se s Zmátku Panj Leskowcwe, která mast mača k wy-
takemj spise melo knihy.

186. O mástech. W Rkp. Strahowském w 8. 61 listu 90, ak do 166. (D. 3. str. 278.)

187. **Ranné lékařství Rhazisa (Rhazesa).*)** Rkp. B. v Schönherzu k. Raddy při Zemských Právích v 4. z 15ho století. Giž na desce té, kuľay stoji pozdějši rukou poznamenáno: Leta 1474 stala se porážka v Drzemynach, předměstie vodnanach etc. Druhý opis nový Rhazisa i Salicetta učinil Anton Jungmann M. D. a Prof. r. 1818. v 4. (Od něho také zowrubnějši tato o lékařských spisech zpráva pochází.) — Gest to vlastně ranné lékařství Mistra Wiljma Burgenského t. g. Wilhela Rogera z Cougenis aneb lépe z Parmy (1180) sepsané od názaho meznámého vlastence, kterýž Rogera slyšel v Montepesolana. O němž daw ohjrnau sám zpráwu, dokládá: Aniž sem bez přičinny takowe a tak užitečné dieło, z(a) tak dlouhy čas, omešttí prodlił, neboť sem dosawad czakal zdali kto z towarýřow našlych, patře k božské odplatě, aneb asponie k lidské przizni, tu pracy podstupil, a ze dosawad nizadny se o to nepokúřil, iakoz slyřim a rozumim, ze vsnitel naš dlouh tiera, vyplšil, tu pryczyňal se rad przigledam. Na pět dílıw rozdělil celau knihu, w prwnj (6a kap.) wyprawu, léky, hlavnie, w druhém (22 kap.) o lotěň hrdla; iže a hrtanu; w třetj (32 kap.) od hrdla dořw až do bočnj mazhice; aneb do kľetw hadrnjho; w dwatém (35 kap.) o rúňach; a lékařstwj ran; a dowo krmádelnych; w puťm (45 kap.) lezky a dowo od bolesti kľebné; a de martie; a přestřeznjch; Wyhoz towenj spisu, psáa do počátku 13 stoletj, o čemj přestřetj kľuda ského Rhazesa (w Bibl. weř. Str. IV. F. 301. Incipit chirurgie Rogeri eximii, Doctoris hujus artie) kterýž se s českým nesrowndá, ges toliko w 4 knihách; mago giný pořádek, oměně kapitól; Rogeri practicae medicinae wydana. 1490 fol. Veneti; Rogeri Chirurgia Ab. 1546. fol. W témž Rkp. nalezá se nápodobně

188. **Ranné lékařství Mistra Wilhelma Piacentinského z Salicetti.**)** Gest rozwrženo na pět kněh s krátkau předmluwau; Prwnj obsahuje 67 kap. druhá 27, třetj 29, čtwrtá o rozebrání (anatomia) 5, pátá 10 kapitól. Anatomie gest mnohem dkládějšj než ta, literau sepsal Matas Dačický (Wolkeberg z Wolkeberga) r. 1573. Desátá kapitola páté knihy, o zřizeně, rozřizeně a prostých lékařstwie hodnych k diełom praweným, schází; Mistr Wilém z Salicetti z Piacentina (Piacenza) umřel r. 1277. Pjano to samé gest jako Rogera, řed ale náčt pozdějšj byt se zdá.

Porodnictví (babičtví)

189. Mikulaffe Klauďana zpráva a naučení zjenam tiehořym a babam pupkorzezny w 4. 23 listy. 1519 w Mladé Bo-

*) Rhazes, aneb Moh. Ibn. Sacharjah Abubekr z Raya w Persii (nar. 860, † 940) dozorce nad špitalem w Bagdadě, wyborný skauzmatel a plodný spisowatel.

**) Žil w Bononii a Veroně (1275) gekoř Chirurgia wyřela tiskem r. 1475 fol. Piacenza.

teniti nad Gnesau. Na rjku obgrn. Ca. Frisch. kniha Co ka-
 banj w leskem gazyku psana. 190. Alfonsa Velkého o tignostech zemkychn. Pektow po d
 zaměna:ji tihřůch knih uwady wydanej té knihy skole w rjce
 we weregne Bibl. Mladaj opsa aucna:ji se w Strahowske knihoi-
 wne připogeny k spisu o mescech bytfa, kamej a rjstati (O.
 G. 222.) 191. Wytaň z Aristotelowych Secretis multorum (gest w.
 Rkp. P. Brozowskiého z Prawoslaw pil tak nazwanom Gidre, arcti
 e. Koňské lékařstwj. 192. W Rkp. s. k. knihowny Pražské nadeptauomj Platelku
 (Calendary) gest tyž spisa takto počnjajcja Kteňch koncha ka-
 karzawie vmyeti ten czti tyto knihy; titt gest složil mistr Albrachta
 Cysarsow kowar, Bědřichow, hrabensin z Napulje, a také pekusil
 wcho wzornyema umahlych konyech dbrnych gest; gest abo psal
 Cysarz pbrucek. To vniemien pokuseno a gestow gest w Gleser
 opsa nady stly; (Gny maohem mladej tande w Nurns 21. gest od r.
 1554. dr. Mikulase mstra neb rektora w imstedku Nymarky. 193.
 ditě Prastěgowalho. Tittzto (bylo miteho krata bez stroka) mje
 sta aľ pbrucek i dew. Gedas wydaj Gindrichow zedaké. (bez r.)
 ma tento napis: Lekarstwj koncha gest a dokone skudna. Separat
 od M. Albrachta stulmistra, kowaroh k konje Cysara Frydriha awto.
 K nitě mteho waci vřetelne psau. pridane, nryn; zhoituporřadob
 spraweně a wtema mlowajkup. k rřakowm ydane. rředokne gině
 wydaj; Skusená koňská lékařstwj etc. 8. w Pardubicych. str. 222
 194. Gest o pbrucekjo lékařstwj rředojne nalezře w Rkp. u
 P. Brůtkowěho z Prawoslaw rad. 195. appel. s. tignost mřitlone:ji
 Pěczyně tte zprawa lekarstwj; koptkcho: takto s. Ordania tak
 rředěny mte s rylera Fridricha Calceatze w Řhřilich awpab:
 lékařstwj o stworajenj konie, etc. 196. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 197. Právníctwj a kancelářstwj 198. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 199. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 200. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 201. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 202. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 203. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 204. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 205. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 206. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 207. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 208. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 209. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 210. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 211. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 212. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 213. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 214. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 215. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 216. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 217. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 218. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 219. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 220. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 221. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 222. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 223. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 224. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 225. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 226. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 227. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 228. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 229. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 230. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 231. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 232. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 233. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 234. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 235. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 236. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 237. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 238. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 239. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 240. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 241. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 242. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 243. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 244. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 245. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 246. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 247. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 248. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 249. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 250. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 251. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 252. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 253. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 254. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 255. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 256. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 257. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 258. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 259. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 260. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 261. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 262. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 263. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 264. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 265. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 266. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 267. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 268. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 269. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 270. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 271. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 272. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 273. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 274. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 275. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 276. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 277. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 278. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 279. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 280. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 281. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 282. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 283. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 284. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 285. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 286. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 287. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 288. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 289. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 290. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 291. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 292. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 293. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 294. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 295. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 296. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 297. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 298. Pražské lékařstwj a kancelářstwj
 299. Pražské lékařstwj a kancelářstwj 300. Pražské lékařstwj a kancelářstwj

137. ~~Příkazy~~ listy majetného (Landfried) země Moravské tamže str. 3. 2) Přípis listu přiznawagjicjho k landfriedu, tamž str. 7. Podobného obsahu: ojetný posud neistěné částky n. p. Zápis obecnj s upokojenj zemské za Matkriše Korwjna 1484, w Buděj. Smlouwy královské o zbojnj medem dobyte 1486, w Gihlawě, Druhé smlouwy královské o mince, o stáwky (arrestatio), o stáwenj k rokům (veniendo in constitutum, Einhaltung der Termine) a ošywanj wedle země etc. Swobody Markrabatwj Moravského od Mathiáše, Gijjho, Jana, Wladislawa, Wacława, Sigmunda, Albrechta etc. Wýtahy z auplněgij opisů stogj w Mähr. Magazin 1789. B. 1. 37. 148. W Hořowické knihowně gest Rkp. n. 14. Práva a stáwenj zemská s předmluwou Sphora z Gihlawě. Druhý Rkp. fol. 1605. (Newjm zdat stejného obsahu.)

138. 1795. Pořádek Zápisůw od r. 1463. Opis wrog. Bibl. sídelskij gest (asi od r. 1627), a však zápisy tu se nalezagjoi stánowně z wwezení gšaw starj, a sepsánj gich gest od r. 1453. 1796. Ustanowenj oechowaj aneb pořádek majjřů Pražských. De českého přelož. okolo r. 1450. Tiskána gšaw w knize: Riegow Materialien zur Statistik von Böhmen Heft VII. str. 390—413.

139. Latowé Magestatuow Oziesaržákých a králow Czeských wydaných na Swobody a na Praw potwřenaw Městom arom Města Hory Cathny. Rkp. z prwnj polowice XV. wěku, druhdy w Bibl. R. Klausera (w Voigt. Münzb. II. B. str. 194.)

140. Práva Litoměřická Rkp. pap. w 4, w Museum. (z XV. stol.)

141. Práwo královské hornjcků — Práva Gihlawská, od Petra Prásepole z Prahy, městana Kutnohorského z lat. přeložena, a r. 1460 opsána w Rkp. na Strahowě w 4, na pap. Gijný opis nřwđj Voigt w Popsánj mincj českých a nápisem: Pocznagi se Knihy Praw Gihlawských příležitosti, swětosti Města na Horách Kutnach, y k Horám tudy, zwydana od Mužuow mřdřých a přwřenaw od Najjagněglijich Knjžat a Panuw, Pana Wacława Krále Czeského a Pana Przemysla Syna gěho, tehdy Markrabj Morávskeho a Rakauškeho, Styrského y Křutanského Wewody etc. Die Voigta sepsána gšaw lätinský, potom (r. 1569) z Gihlawských přeložena, ku potřebě Kútně Hory spráwena a rozmnožena. Gijný Opis dal Dworská rada P. Pentauer k Stáwně kúthowně, kterýž psán gest r. 1528, a takto pōjádá: Pocznagi se knihy praw Hornikom wydaných od slawně paměti Wacława druhého mezi králi Czeskými w počtu Města, krále Czeského etc. Gijný opis w Hořowicích: Knihy Styr praw hornických fol. psány skrze Gijjka Hynka z Křečle, r. 1531. Při něh gšaw práwa Gihlawská. Gijný opis od r. 1549. Pocznagi se práwa městska panow hornjckow hory kutny, kterýchžto wřwagij přy soudjeh swych na radnaw, w 4 listow 330 (gest w něh rukau). Wřhp. Weř. Bibl. na 4. stolj napřed

Giblavská práva, psaná na Zámku Kolínském r. 1520, Kutnohorská ginau rukau 1524. Přjwěsek o pawowanj hor. 1565 přidán.

200. Knihy dewatere o Prawjch, a Saudech y o dskách země české, od Wiktorina Cornelia Wšehrda, kterýž ge neyprwě třem bratřjm Kostkám z Postupic (1495.) pozděgi (1508) také králi Wladislawu připsal. Až do roka 1520, w kterémž Wšehrd umřel, on sám několiko opisú ostarati mohl; pro welikau gich potřebu prawnjům částgi opisowaný byly. W Bibl. Lobkowické gsau nymj 3 opisy, w Kinské gedem od r. 1515. we Wefeg. Bibl. od 1593. giný od 1517. Křjzownický 1524, Raudnický od 1535. též gedem w Litoměřické. Kniha ta gest důkaz wýmuloownosti welike (w. Procház. Miscell. 2 Th.)

201. Zřízenj zemské králowstwj českého za krále Wladislawa, složena skrze Pány Petra ze Šteruberka a na Lištni, a Zdenka ze Sternberka a na Zbiroze; a wladýku Albrechta Rendia z Aušawy, Prokuratora krále geho milosti. Spis bez vlastního nápisu takto počíná: Letha Božyeho Tisoczého Pietiátoho (1500.) Za najiasniejšyeho Knižete a pana pana Wladislawa etc. Haczyl gest geho Milost powolenijé dáti Panuom a rytierzstwu w korunie české. Aby swa práwa po wšech dskách wyhledali, a to w geduy knijehy wšeczko sepsali. A to s pilnostij přehledmucz: aby wažyli, práw swych aby přizčynili nebo wgalí, tak yakž od starodawna bywalo. A to aby w gedny knijehy složyli. A ty knijehy: aby tisknauti rozkazali; aby mohl mjeti bohaty nebo chudy: ktožby chtiel, aby se tjem wmieli wšeczkní zprawiti a wystrzehati, aby žadny newieda ne wpadl w pokutu: pro kteružby miel čest ztratiti aneb hrdlo a státek etc. (Na konci): Gsu pak třilieny tyto knijehy w slawnem Miestie Starém Pražském Letha tehož yakž swrchu psauo stojj a králowstwj krále geho milosti. Uherskeho Desateho Letha. A Českého Trzydčateho, w 4. A má 8 listů, B—T po 6ti. Gsau to vlastně nálezowé wytažen z desk zemských, kteréž shořely r. 1541. W gednom Rkp. w Reyhradě na Morawě gsau tyto wýtahy z desk od r. 1321. až do l. 1485. při čemž paměti hodao, že wýtahy w českém gazyku tu giž rokem 1396 počjnagj, adkoli dle swědectwj Wšehrdowa desky zemské až do r. 1495 latinsky wědeny byly. Učíněna gest geště a to za mého vládu, prawj Wšehrd w 8 kap. 9 knihy, we wšech dskách tato proměna, že se giž česky wšeccky dsky přjž, kteréž sau se od počátku wždycky latine psawaly a registrowaly. Od něho také čtyry knihy měly gmeuo: dsky Wiktorinowy. (D. G. II. str. 263.)

202. Sententiae casuum forensium aneb Pandectae Brunenses, w čětinu přsloženy w Rkp. Registratury Brněnské N. 32. Počíná: Léta Páně 1343 Sedlaczy z Šfibnicz a. t. d. W. Historické bibl. gsau Půhonowé a nálezowé, které gsau se staly w městě Brně 1406—1417 Rkp. w. 4. Též: Půhonowé a nálezowé Markfabstwj Morawského fol. 3 swazky Rkp. Též nálezowé a půhonowé od l. 1460 fol. Nálezowé od r. 1479—1516 fol. pak od r. 1519—1520 fol.

203. Práva Brněnská v Rkp. fol. od r. 1543 v Bibl. P. hraběte Thana v Děčíně (na Labi), počínající takto: Purgmistr a Předseda Městane města Brna. Wortel první z Hradistie města. Takto se stalo etc. Podobný Codex nalezl Prof. z Monse v Registracii Brněnské N. 39. V Horovické knihovně: Obyčejové práv y glných chwaltlebných věcy země Morávské l. 1521. fol.
204. Nálezové právní od času krále Václava a Sigmunda (1378--1488) sebrání od Alberta Ogirze z Oczedělicz, pod nápisem: O nálezých panských. Rkp. v 4. u Křížovníků, kdež i Wichrdowy knihy (N. 200) se nalezají.
205. Nálezové stáří saudu zemského za krále Wladislawa, v Rkp. Rádnickém po dewaterých knihách Wichrdowych od r. 1511. Počínají práva jako titění od Pawla Seweryna v Praze 1550. v 4. „Za právo gest.“
206. Půhony a nálezy. (Na druhém listu): W tyto Knihce narydels fowli pilnosti wyhledany a sebrany mnohých předelých Půhonůw a nalezůw gedné každé Wicězý sobě podobné a se Wicězýkážcy, též kterého Letha ozo toho gse stalo porzadnie tépsane, a pro snadněgij y spiešněgij nagij registrowané etc. fol. 286 listů, a 17 str. Registr. Neymladj půhon gest od r. 1560. Rkp. pergam. v Bibl. Wjd. z knih hrab. Fr. Girjho z Giannin probosta Kapitoly Olomucké.
207. Extrakt ze všech register zemských půhonů Markrabstwj Morávského, na kteréž se nálezy Panské při práva zemském brněnském od l. 1406 až do l. 1598 staly. Rkp. 4. v Knih. Reyhradské.
208. Některé Půhony a Nálezové Práva zemského Olomuckého Rkp. na pap. z 16 století v fol. v Bibl. Reyhradské.
209. Půhonové a nálezové (znamenají se některj) pámeťti, připowědi i jiné potřebné věci w Markrabstwj Morávsckém zběhlé od l. P. 1475. Rkp. Bibl. wst. C. 5. Giny od l. 1498 H/ C. 14.
210. Registrum aukzá kralowská, červená, aksamitowá od 1471. fol. Rkp. pap. w Museum. (Obsahuje kolobornj saudy).
211. Registrum černá aksamitowá od r. 1500 do 1571. Rkp. perg. malowaný. Obsahuje protokoly appellačnj důležité rodopisobn; fol. w Museum.
- b. Sněmy, snesenij stawů, kněžj, měst.
212. List Panůw českých a morávsckých ob Konstantij odešlaný w Biltén gest w Postille Hus. 1563. oňa listu 247.
213. Sněm obecnj walný stawů Českých a Morávsckých w Oaslawě. bd. l. 7. Čerwna 1422. O zizzenj kerany české w gednotu spotti králi Sigmundowi Vhersckému etc. Křtomu náležj spiso Přijmny, pro které stawowé cjs. Sigmunda za krále přijti nechal 1422. Též odpowěd Sigmundowa w Rkp. (Bibl. Loh.) Wěc titěno w Hsgk. kron. listu gge etc.

214. Sněm kněžský za arcibiskupa Konrada w Praze r. 1421. Rkp. (bibl. Lobk.)
215. Sněm walný stawů Markrabstwí Morawského, w Brně u přítomnosti krále Sigmunda od 1-17 Listopadu 1421. Nálezy proti Husitům etc.
216. Sněm kněžj a mistrů pražských s kněžjmi a mistry Taborskými na hradě Konopišti 1423. Rkp. (bibl. Lobk.)
217. Sněm obecný w Praze, od 16. Řjna do — 1. Listop. 1423. Ustanowenj dwaměti zprávů králowstwí českého až do roka, nařízenj o minci etc.
218. Sněm obogj strany stawů král. českého we Zdiioch, na počátku Řjna 1424.
219. Sgazed gednoty Taborské w Pjsku, 6 Unora 1426.
220. Sněm obecnj w Praze r. 1433 ten týden po sw. Wj-tě, na kterém s wyslanci od sněmu Basilegského Compactata smluwena, a po třech wyslánych t. Prokopu Plzenském, Martinu Lupáci a Matěji Laudě z Chlumčan otcům w Basilegi předložena, a potvrzená zpět do Prahy přimebena byla. Opn český toho listu w Rkp. (bibl. Lobk.). Přigetj těch Compactat stawowě zvláštnjím listem w Praze na den sw. Matauše r. 1436. doswědčili, kterýš list při čtyrech artikuljch tištěn gest. Tato Umluwa neb Compactata Basilegská w opisn starém nalezájí se w bibl. kláštera Řejhradského na 2 archových listech, a opět w 4. stran g. též w bibl. Lobkow. a g. Neystarěj wydanj gích tiskem gest: „Compactata cyrkewajho sněmu Basilegského (Ber. r.) w 4. na 18 listech. Potom se zprávou neb uwedenjím mistra Pawla Žateckého, administratora utrakwistůw: „Tyto wiewczy zrijizeny gsú napřed ke czti a k chwále božij, kraall pánu našemu králi Wladislawowi: y králi Ludwikowi geho milosti k dobrému. W kaerychžto oznamuge se: kterak w tomto Českém kralowstwíj a morawském markrabstwíj po mnohých nesazzech a zahabách, skrze tyto spoleczne smláwy kterěz slowu Compactata; pokoy k wiewnosti w weden gest mazy všemi národy křestianskými. W Praze 1513. w 4. listě 550
221. Pochybnosti a otázky stawů českých z strany přigimanj pod obogj 1435. Rkp. (bibl. Lobk.) Odpowěd na to (tamž).
222. Swolenj pánůw Českých po té porážce, která sestala w sw. Jana na bogišti. Rkp. z XV. stoletj (Bibl. war. XVII. fol. 49).
223. Wyswětlenj čtyr artikulů od sněmu Basilegského. W Gihlawě 1436 w Juní. Rkp. (bibl. Lobk.)
224. Kterak stawowě kralowstwí českého a markrabstwíj morawského ke čtyrem artikulům swolili, a co sobě přitomj wymjnili. W Basilegi 15. Led. 1437. Rkp. (w. bibl. Lobk.)
225. List najmnj stawů kralowstwí českého obogj strany na Sněmu Pražském 1. 1440. 29. Ledna. (Original s 68 wšestjmi pečeti w archiwu Hradeckém u hraběte Černjina).

226. Mjr zemský krage Boleslawského Sněmem w Nyburce ustanowený l. 1440, c. 16. Března.
227. Mjr zemský kragů Kaučimského, Čáslawského, Chrudimského a Hradeckého sněmem w Čáslawi ustanowený l. 1440, 17. Března.
228. Snesenj walného sněmu Pražského l. 1440 15. Čerwna (owolenj krále).
229. Snesenj společné mistrůw a kněžj pražských s kněžjmi, obcemi Tábořskými. W Praze 1445 w Auterý po sw. Janu křtěněl. Rkp. weř. bibl. A 67 str. 74.
230. Wypowěd sněmu Pražského mezi mistry Pražskými a kněžjmi Tábořskými o člancjeh wjry w Praze e nowém roce 1444. Rkp. w bibl. Lobk. (w. Břlegowského krom. cirkew.)
231. Gednůnj stawů králowstwj Českého na sněmu obecnem w Českém Brodě l. 1444, měs. Listopadn.
232. Snesenj sgezdů Podobogjch na Kutně Hoře l. 1445 24. Čerwna. O zachowánj kompaktát a uweđenj krále do země etc. Opis w arch. Třeboňském.
233. Snesenj sněmu obecného w Pelhřimowě l. 1446. 12. Čerwna. O uweđenj krále Ladislawa do země, o potvrzenj M. Jana z Rokycan na arcěbiskupstwj etc.
234. Snesenj wěho kněžstwa obogj strany we wěliké kolegi učiněné, a předobogj radou měst pražských wyhlósené, a w knihách obogjho města zapsané 1448. Rkp. bibl. weř. A 166 str. 94.
235. Smlauwa sgezdů Hradeckého a Pelhřimowského 1449. 19. Duňaa. O zastawenj ruznic w Čechách etc.
236. Smlauwa sgezdů obogj gednoty králowstwj Českého na Wildsteině l. 1450. 12. Čerwna. Konečné upokógenj země české, a snjřesj se obogj gednoty. etc.
237. Wypowěd sněmu walného Pražského od 25. Listop. 1450 až do 6. Ledna 1451 držaného. Rozdělenj a oprawenj pňj vzniklých; o uweđenj krále do země etc.
238. Snesenj sněmu obecného w Praze l. 1452 o sw. Gijji. Wolenj P. Gijjho z Poděbrad za zpráwoe králowstwj českého.
239. Wypowěd sněmownj mezi mistry a kněžjmi Pražskými s gednů a Tábořskými strany druhé, kterj se pódle wwoleň s wěho sněsti nemohli 1454. Rkp. bibl. weř.
240. Zwěrůbná zpráwa o gednůnj neplatněnj wyslancůw Českých z Řimě r. 1462 od Gijjho poslaných ku wědánj pošlůw ženslaw papeži a k přigetj od něho potvrzenj kompaktátůw. Rkp. w Stokholmě a Wjd. Bibl. Nowý opis tč w Museumě.
241. Řád mincownj t. cena peněz a mince wstánowená od Gijjho z Poděbrad od r. 1469 gest také gen sněm. Rkp. weř. bibl.
242. Sněm o hotowosti weřegně od r. 1470 w Břez. Rkp. fol. (arch. Třeboň).

243. Sněm w Benešowě. Popsán geho w Rkp. wjt. bib. od r. 1474. Nález toho sněmu w Talemb. knize list 150—2.
244. Artykulowé sněmu P. P. pod obogj český a lat. w Praha 1478. Prwj. to tištěný sněm. (W. Abhandl. d. Privatge-sell., V. 233).
245. Sgezd w kollegi dne 10. Srpna na sw. Wawřince strany pod obogj pro obranu kompaktátů 1478. Opis německý w bib. Lobk. Original nepochybne byl český.
246. Sněsenuj neb smlauwa mezi stranami pod gednau a pod obogj na sněmu obecne mēnēna, a na dwau cedulch ře-zaných sepsaná, a do desk zemských wložena 1481. Rkp. bib. wef. A. 16. str. 99.
247. Artykulowé sněmu P. P. pod obogj, drženeho w Nym-burcu. Tištěn w Praze 1483. (Tento sněm i od r. 1478 Stekar-uwodj, ač posud žádného exempláře nenalezeno).
248. Sněm w Kutnéhoře w pondělj po sw. Mikuláš 1485 konečné ugednocenj strany pod obogj a strany pod gednau. Rkp. w bib. Lobk. tež wef. bib. XVII. A. 16. str. 103, tež w Talemb. knize list. 299.
249. Sněm obecnej na hradě pražském 13. Března 1491 o vyplacenj laupěžníků (w bib. Lobk.) tištěný w 4. W Talemb. knize na listu 222.
250. Nalezowé sněmu 1497. w Praze 4. W Talemberské knize na list. 184—187 nalezá se sněm od r. 1497 w suché dat-letniční u přítomnosti krále Wladislawa drženy.
251. Swolenj obogj strany na obecnej sněmu w Praze za-wiēné a we dškách zepsané 1512. Rkp. bib. wef. A. 16. str. 116, 81.
252. W r. 1513 we čtvrtek po sw. duše dne 19. máje w radajm domě Pražském staw městský sněm držel o zachowánj swých swobod; tištěn w 4. (w bib. Lobk.)
253. Artykule sněmu w r. 1515 tu středu před letnicemi držaneho, geně počjna; Najjasnějšy knieže a Pan pán Wladi-slaw Uhersky kral etc. w 4. listů 11. Deputowani k tomj sně-mu byli Stawislaw biskup Olomucky a Karel wévoda z Münster-bergu. (Pan k zaplacenj dluhů zemských, a smlauwa s nesty o wařenj piwa).
254. W r. 1516 w pondělj po sw. Prokopu, 5. Jistj sněm pánů rytjřů w Benešowě; zawieno 42 artikule. Rkp. (bibl. Lobk.) Sem naleží; Pánů a Rytjřůwá kralowstwíj českého na Sněmu w Benešowě shromážděných pánům Pražanům a gřitým městům kralowstwíj českého 1516 w pátek před swatánj Marke-tau. Origin. w radnici Staroměst. Rkp. (Chabs. řer. memorab. E. II. 1. 853.)
255. Tehož r. 1516 sněm w Praze o sw. Káteriě w 14 artikulch. Rkp. (tamž).
256. Tehož r. 1516 na den sw. Lucie po útumrj Wladi-slawa. Rkp. (tamž).

257. Swolenie a smluwa wšech trzy stawůw při Sněmie kterýž držan byl wo sw. Wacławie na hradě pražském (Smlauwa swatowacławaska) w Praze 4. 1517, listůw 18. Wyšla tež ta- to smlauwa w Zrjzenj zemském odr. 1530 H. VII. pak 1546; tež při Narownauj o hory, w Praze 1627 fol, a w Praze 1786. 8.
258. Sněm na hradě pražském w auterý po sw. Wacławie r. 1518 tykagicj se krále Ludwika, w 17 artikuljch. Rkp. (bib. Lobkow.)
259. Téhož r. 1518 w pondělj po sw. Lucii, sněm na hra- dě Pražském držan, gehož artikule k sněmu Boleslawskému po- slaay, Rkp. (Lobk. bib.)
260. W r. 1519, to pondělj po nowém roce w Králowé hradci tři stawowé se sešli a negen artikule pražského sněmu uvažowali, ale i 8 giuých přidali. Rkp. (bib. Lobk.)
261. Téhož r. 1519 w sířelopostj na sněmu obecnjm 52 artikulů zawřeno, Rkp. (bib. Lobk.)
262. Téhož r. 1519 po sw. Wacławie sněm držan, a 22 artikulů ustanoweno. Rkp. (bib. Lobk.)
263. Sněm od r. 1520 po sw. třech králjch 9. Ledna na hradě Pražském držan (o dluhy, a o krále Lu. wjka) w 47 arti- kuljch, Rkp. (bib. Lobk.)
264. Téhož r. 1520 po sw. Bartoloměgi sněm w Benešo- wě, kdež pro mor auřady w Praze na delšj čas zdwizeno, w 6 artik. Rkp. (bib. Lobk.)
265. Sněm r. 1521 we čtvrtke před powyšenj sw. Kryže na hradě Pražském o pomoc na Turky, w 6 artikul. Rkp. (bib. Lobkow.)
266. Téhož r. 1521 sněmem po sw. Ondřegi to pondělj w Praze krále Ludwika žádanó, aby do Čech přigiti račil. W 18 artikuljch. Rkp. (bib. Lobk.)
267. Zůstánj a swolenj wšeho kněžstwa pod obogj na obec- njm sněme w Praze 1521 o swátosti (swátku) pod řjzenjm Mi- stra Wacława z Litomyšle, administratora arcibiskupstwj Praž- ského. Rkp. (bib. Lobk.) tež weř. bib. A 16 str. 118.
268. Sněm obecný w patek oswátosti, tišěný u bjlého Lwa w Praze 4. 1522. Obsahuge 92 artikulů tykagicjch se dluhů král. a wogny s Turkem. K tomu sněmu Luter list od 15. Čer- wence 1522 zaslal.
269. W r. 1523. na sw. Wincence (13. Unora) držen sněm 6 artik. na němž a siec w sobotu po sw. Dorotě král Ludwjk au- řady zemské zdwihl, dsky ugal a zapečetil. Rkp. (bib. Lobk.)
270. W r. 1524 sněm na hradě Pražském. Na čež wyšlo: Zřjzenj o auřinech na sněmu r. 1524 w 4.
271. Téhož r. 1524, 19. ledna, w patek před hromnicemi sněm pod obogj, kdež 20 artik. zawřeno. Rkp. (bib. Lobk.)
272. Snesenij města Prahystraay wjry a náboženstwj 1525. Rkp. bib. weř. XVII A 16, str. 129.

273. Sněm obecný na hradě pražském držán 25. ledna 1524, kdež se strana pod obhaj aužegů spogila 4. w Praze a Bj-lého Lwa.

274. Ystob spis gest tiffliozny vdielan, kterýž se takto lie-mito slovy zabija Letha. Panie MCCCCXXV. w středu před swa-tým Martinem — tito Artikulowe dole psanj w Kolíně nad La-bem před se wzati etc. 4. listů 18. Gsau to artikule sněmu w Koljě držaného a odpowědi nah. Pelcel uwádj artikule tyto na r. 1525, a odpowědi na r. 1526, protože myslil, že ty odpo-wědi, pro sebe tistěny byly, ale nenj známo giných exempláru, než tento zde uwedeny. (D. G. 340).

275. Sněm na hradě Pražském zawijn den sw. Frantška 1526. w Praze 4. (Předmět byl woženj krále Ferdina I.)

276. Swolenj kněžstwa pražského 1526. Rkp. Bib. weř. XVII. A. 26. str. 135.

277. Weytahowé sněmůw Zemských czechých, to gest krá-lowstwj Českého (bez titule; na začátku stogj): Postanpnost knjžat a králůw českých, kteříž dsly zemské wwedli, (pak wšechno ostarwj sámj Wytahowé sněmšj). Rkp. fol. tornionů 58, bez podjtanj listů. Přišel Rkp. z hraběcj Gianiaské do Wj-dworské bibi. (Zlob).

278. Nálezowé sněmownj neb sněmy po různu se naleza-gj, gako w Rkp. Talemberském (w. Odděl. III. num. 65.) Tam mnoho giž dotčené sněmy naleztj: Swolenj wj země na sněmu obecném při wplenj krále Wladislawa, list. 153—157. Sněm w r. 1486, w pondělj nazeytj po sw. Jeronymu w Praze, na listu 178—9. Giný od l. 1479, we čtврtek po sw. Frantšku, o wy-wedenj koruny králowstwj českého z dlubů a z awad, na listu 218—220. Giný od r. 1485 o sw. Wáclawě, o minci a penězjch, list. 220. Giný w 1494 w Pondělj den sw. Matěge, o popra-wách, na list. 223. Giný w r. 1498 w sobotu při suchých dnech letničných, na list. 244. Giný l. 1503 při sw. Jeronymu, na list. 338. A sněm l. 1504 den sw. Petra a Pawla na hradě Pražském, list. 390—7.

279. Sněmy Morawské, gak Olomaučské, tak Brněnské etc. od letá 1518 až do nowěgých časů. 4. Rkp. (w Reyhradské knihowně).

c. Gedmauj statnj.

280. Poselstwj králowny Alžběty ke sněmu Pražskému l. 1442. 29. Ledna) o gegjm a syna gegjho krále Ladislawa práwu děličném ku koruně české.

281. Poselstwj stawů králowstwj Českého ku králi Fridri-chowi Řimskému, ze sw. Martinského sněmu l. 1446.

282. Poselstwj krále Fridricha ke stawům českým na sgezdu w Gindrichowě Hradci sebraným l. 1447, den sw. Matušej, a odgwěd telioz sgezdu na to poselstwj.

283. Poselstwj B. Giřjho z Poděbrad ku spánání sgezdu Plzenského l. 1450. w. posle.

284. Weřegne osvědčowanj P. Giřjho z Poděbrad proti páním českým gednoty Strakonické; l. 1450. 36. Duřna.

285. R. Eneše Sylwia na sněmu Behešovském, w poselstwj od krále Fridricha Římského; a odpověď sněmu téhož, l. 1451. w. měs. Čerwenci.

286. Poselstwj stawů král. Česk. ku králi Fridrichowi l. 1451. o S. Rehořzi; (požadanj krále Ladislawa do země).

287. Gednanj P. Zprávce a stawů král. českého mezi Cjřsarem Fridrichem a králem Ladislawem o pokog a přátelstwj; l. 1456. w. posle.

288. Poselstwj gednoty panské král. Česk. ku králi Giřjmu na sněmu Pražském l. 1466. 25. Zářj; a odpowěď královska na to. Druhé poselstwj gednoty panské ku králi na sněmu, o sůchých dnech, wánobních; l. 1465.

289. Gednanj poslů krále Polského o pokog wo králowtstwj českém; l. 1467-8.

290. Psanj panů stawů městského w králowtstwj českém Pánům a Rytřřstwu téhož králowtstwj o gednanj z strany swobod stawů městského l. 1515. w 4. listů 6. (bez. udánj tiskárny).

d. Wýsady, magestaty, listy.

291. Copiarium listůw 404 u P. Dobrowského; mimo růz-
ná slowa nalezajj se tu české listiny na počet 93.

292. Copiarium aueh Diplomatarijw z Giřjho krále sueše-
né, w němž gsau zčeřténé bully papežské, listy cjsařské a kra-
lovske, mimo půwodné české listy na počet 100, mezi nimiž pro-
wolajj na wognu za Giřjho, a řad geho wogenský pamatné gsau.
Tento wážený Codex literarum, gakž geg Balbin nazjwá, chowa
se w knihow. Lobkowické, w Praze. Giny podobny u P. hrab.
Fr. Sternberga.

293. Epistolae latinae et bohemicae. Cod. Ms. Chartaceus
Bibliothecae Palatinae Vindobonensis N. 253. in 4. foliorum a
Bohuslaw Balbino una ex parte numeratorum 113, ab an. 1478.
Hued na počátku stogj gmena 12 kragůw a 39. měst Českých.
Krage gsau: Hradecký, Chrudimský, Čáslawský, Kaurjmský,
Prachinský, Witawský, Plzenský, Rakownický, Slanský, Za-
tecký, Litoměřický, Boleslawský. Města: Praha, Plzeň, Klatowy,
Spáice, Domařlice, Střiebro, Piesek, Wodniany, Budiegowice,
Thabor, Hora, Kaurzim, Brod, Melnik, Rozenburg nad Labem,
Časlaw, Chrudim, Policzka, Meyto, Hradec nad Labem, Dwřř,
Jaromier, Litoměřice nad Labem. Austie, Zatec, Kadan, Most,
Slany, Beroun, Launy.

294. Privilegia a Testamenty král. města Plzeň Rkp. fól.
z XV. stol. w Museum.

295. Privilegia quaedam regni Bohemiae, Rkp. na pap. w
4. z časti lat. z časti český. (w. Matěj. Zlob. w Museum) Opis

některých privilegií král. českého potvrzených Gárum z Poděbrad Rkp. fol. od 1467, 27. Unor. (w arch. Třeb.)

296. Zřízení Privilegií koruny království českého; gest to sepsánj pořádně všech na zámku Karlově Teyně chovaných privilegií a listin, kteréž na poručení Bohuslava Hesensteynského z Lobkovic a ostatnjch pánůw k vyhledánj gich ustanowených wyhotowil (1501) Matusš z Chlumčan, a připsal králi Wladislawowi. Podobný spis bez předmluwy gest w Taleberském Codexu, takto počjnjagj; w Truhlicze pomykaczy s takowým znamením. (zde znamenj.) Listowe: Magestat Cysarze Karla 1347, Děge se tam zmjnká o podobném dáwněgjm prohlédánj práv a listů, w r. 1466. skrze Zdienka ze Šteruberka a gině pány předewzatém. Pokračowánj w tomto sepsánj wysad nalozti pod gménem: Registrum desjti truhlic s privilegii zemskýmj od r. 1501—1516. Rkp, bibl. weř. E. 26. Giny opis w Hořowicjch, kdež i poznamenánj swátostj na Karl. Teyně složených se nacházj.

297. List Marty z Bozkowic králi, teěž listy bratřj, a něž se Marta zasazowala (1507). W historii rukop. o českých bratřjch, kdež se nalézagj také listy krále Wladislawa Johanně z Kragek; a Kateřině z Kolowrat od r. 1512.

298. Šest listůw Bruna, Kartuziana z Gáminku w Rakousjch, z nichž patero šlechticně z Klínšteina (1526—7) čestj bratru geho Janu z Raupowa swěděj. W Rkp. u Minoritů.

299. Listowé poselacj Wiléma z Pernsteina od r. 1520—1 w Rkp. w Raudnicjch.

300. Bartoš w Pražské historii mnoho listůw zaznamenal; památaj gest ten, který Matěg, girchař, ginak paustewnjk řečený r. 1525. Administrátoru Czaherowi napsal, a za něgž mjsto odpowědi do žaláře wstrčen byl. Téhož Matěge list ze žaláře bratru Wawřinci od r. 1526. List Jeronyma faráře u sw. Hawla bratru Matěgi; téhoto odpowěd.

301. W spisowních zde onde mnoho listů a pism z toho wěku, gakož i královských listů se nalézá, n. p. Zbirka wářegných listin z prwnj polowice, XV. stol. codex in 4to, který sobě alawný swého času Aleš Holický z Šternberka, (†1455) sepsati dal. Listiny ty gsau téměř wáecky české, mezi nimi také kompaktata (Rkp. w Třeboni).

K. Bohoslowj.

a. Biblické,

α) Celé biblj,

α. Rukopisné,

302. Leskovecká w Drážďanech, w fol. na pergam. (bez roku), psána od gedné šlechticny Leskovecké pákně a ozdobeně,

303. Litoměřická we 2 archových swazcích na pergam. od r. 1411. (Zlomek z ní w Tomš. Christ. 1805. str. 104 — 7.) a třetí k tomu náležící swazec od r. 1414 w Archivu P. hrab. Wratislaway vše psané gednat rukau gistého Matěje z Prahy. Tato skwostná biblí, za kteráby se ani král stydět nemohl zvláštj pilností přehlednuta gest, tak že wšeccky glossy, kteréž w starém textu často přicházegj, červeně podrženy gsau.
304. W bibliotece Olomuckého Lyceum we dwau archových knihách na pergam. od r. 1417.
305. Biblí glagolická, od r. 1416. na pergam. w fol., kteréž užíwali Benediktini w klášteře Emauzkém we Slowanech jeteněm. Bylo několik djlů, z nichž druhý nynj we weřejné bibl. se nalézá. Z těchto dwa listy našel náhodně Prof. Steinský na desce gedné knihy. Toliko tyto 4 rukopisy gsau z neystarší recensj biblí české, na niž brzo druhá pak třetí a čtvrtá následowala. (Dobr.)
306. Olomaucká w gednom archowém swazku na pergameně bez roků. Ro knize Genesis stogj wyklad, resátera přikazanj. Dobropsemnost zprawena gest podle Husowj abecedy.
307. Rkp. na pap. w fol. w rukau P. Dobrowského. Od prwnj knihy Ezdrašowé wšeccky části biblické obsahuge, kromě Joba a žalmů.
308. Litoměřická malá biblí w gednom swazku na perg. od r. 1429.
309. Biblí na pergamu fol., kteráž D. M. Czarda, z Morawy byl dostal. Obsahuge wšeccky knihy starého zákona, které we Vulgátě před žalmj stogj.
310. Biblí w 8, na pergam. psaná od Taborické mlynářky. (w bibl. weřejné).
311. Celá biblí na pergam, w fol. w Mikulowě. 12.
312. Gáná podobná tamže.
313. Bočková biblí w Stokholmě na pergam. we 2 archových swazcích.
314. Hrochová na pergam. wel. 8, druhdy u Dominikánů u sw. Gilj w Praze.
315. Padořowá taborická biblí od r. 1455, na pergam. w fol. w bibl. Dworské we Wjdně. Filip z Padořowa, hejtmán hradu Ostromeče (od r. 1450.) dal jí psati w letech 1455—58.
316. Biblí od r. 1436, na pergam. archowém u Cisterciáků we Wjdenském nowém Městě. Z třetí recensj českého textu.
317. Bible česká přeprána z dobré staré bible Tetinské gež to jí bylo tři sta a několik (uakragi psáno; šest) dwadcti let, Rkp. 1462. fol. w Museum.
318. Perasteinská od r. 1471. welikým pjsmem na perg. fol. Druhý djl gegj (od 45 káp. Jesusa Syracha) gest we weřej. bibl.
319. Dlabhowská od r. 1475, na pergam. w fol. weř. bibl.

320. Hodlegowska, druhdy w Klášteře Sázavském, nyní we weřeg. bibl. na pergam. fol.
321. Bibl. na pergam. we fol. w černém aksamitu wazaná, w Bibl. weřeg.
322. Kladrubská nyní we weřeg. bibl. Pražské, na perg. we fol. Tato i předešlá gsau z třetí recensj, a náležej tedy do druhé polowice XV. stolecj.
323. Talembergská na pergam. fol. w červeném aksamitu wazaná. Scházj částka skutkůw Apoštolských od 4 kap. a zge-wenj.
324. Bibl. čtvrté recensj, w gednom swazku, se žakny skončená; na pergam. fol. na Strahowě. W Tomsowě knize: Uiber die Veränd. d. Böhm. Spr. str. 108. gest z této a Litoměřickéj prwnj kap. Genesis a druhá kap. Tobiáše tištěna.
325. Lobkowická na perg. fol. od r. 1480. w červeném aksamitu wazaná; s mosuzným kowanjm, na němž orel Lobkowický. (w Stokholmě.)
326. Bibl. we weřeg. bibl. Pražské na pergam. fol. gegjž text sahá geš do 24. kap. knihy Job.
327. Gíná na pap. w fol. welikým pjsmem, toliko druhý djl od knihy Job až do skonánj kněh Machabegských.
328. Prwnj djl bibl. až ku Přsłowjm, w Mikulowě.
329. Gíný djl tamže, kterýž gde až na konec žalmů.
330. Česká bibl. w Schafhausenu, na wel. archowém papjře, z nové recensj dlé usudku P. Dobr.
331. Bibl. w Řjmě, kralownau Christinau ze Šwed tam zanečená. Nelze se gj ani w Řjmě ani w Paržij doptaji.
332. Část bibl. na papjře w 4. w Litoměřicjch, skonáwagjej se žakny. Pozdějšj recensj.
333. Bibl. na papjře w 4. w bibl. weřeg. zawjragjej z 1. tář. 4 knihy Kralowské Paralipomena, Ezdraše, Nehem. Tobiáše, Judit, Esther, Job.
334. Gíná tamže we fol. od r. 1465. w nž gest Nowý Zákon; a ze Starého knihy Tobiáše, Judit, Esther, Job, knihy Salomaunowy, Jez. Syrach, a 3 knihy Ezdraše.
335. Část bibl. (Přsłowj), Kazatel, knihy maudrosti. Jez. Syrach. Pjšeš Sal.) na hradě Kostu w červené wěži psaná 1456. na pap. we fol. (Weřeg. bibl.) Utoho Rkp. gsau také Interpretationes nominum hebraicorum, a některé části Star. Zak. latinsky.

b. Tištěné.

336. W Praze we fol. r. 1488. listů 610 pracj Jana Pytljka, Seweryna Kramáře, Jana od Čapů a Matege od bjlého Lwa.
337. Na Horách Kutnách we fol. 1489. skrze Martina z Tánowa; s rytinami na dřewě. Listů 612.
338. Bibl. česká w Benátkách tištěná r. 1506. fol. u Petra Lichtenšteina z Kolonie, listů 570. W předm. prawj sg. Wzali gsau na se tuto pracy opatrnj mužije: Jan Hlawsa: Wacław Sowa:

Baryan Lazar, Starého Města Pražského Miesttiane etc. Korrektoři (kafkijci) Jan Gindrišský ze Zátce, Tomáš Molek z Králové Hradce usilovali o to, aby to přeložení svým kraganum stalo se srozumitelným, přidavše třetí (gindy 4tau) knihu Ezdraiovou, z níž v předešlých vydáních toliko část se nalézala.

β. Nový zákon.

α. W Rukopisech.

339. Nový zákon český w Biblioth. Bodleiana Cod. 1083. (w Le Long in bibl. Sacra. p. 438. edit. Paris. 1723. fol.)
340. Nový zákon na perg. w 4. wél. od r. 1417. Byl w Bibliothéce P. P. Křižovníků, ale pohřešuje se od r. 1784.
341. Nový Zákon. Rkp. pergam. 1422. 8. při něm gest Mistra Janův traktat o Przigimaní krwe.
342. Nový Z. na pergam. w malém fol. wa weřeg. bibl. Pražské od r. 1425. (Na konci): Dokonan gest tento zákon w pondiěl po poswieceni swateho Gilye ruku Martina rzeczeneho Koreczka Leja od narozenie Tyficiého extirzeho KKV.
343. N. Z. na pergam, w mal. 4. w bibl. weřeg. bez roku; dle domyálu P. Dobrowského také z počátku 15 stoletj.
344. N. Z. na papjre we fol. w bibl. weřeg. Pražské. (bez r.)
345. N. Z. na pap. w 4. od r. 1466. we weřegné bibl. Pražské. (Na konci): Leiha od narozenia syna boziého Tisyciego Cztyrsteho Medesateho Ssesteho dokonal se nowy zakon pana našeho ihu xpa etc.
346. N. Z. na pap. we fol. w bibl. weř. (bez r.)
347. N. Z. na pap. w fol. w bibl. weřeg. Pražské s předmluwami sw. Jeronyma. (bez roku.)
348. N. Z. od r. 1469. w bibl. generalnjho seminarijnu w Prešpurku.
349. Nový Zákon od r. 1480. 8. Rkp. pap. w Museum.
350. N. Z. na pap. w fol. od r. 1481. w bibl. Strahowské. w Praze.
351. N. Z. na pap. w fol. od r. 1481. w hrab. Nostické knihowně w Praze.
352. Nový zákon z druhé polowice XV. stoletj we W (jdi) ? Tetawským nazwaný, ano Naučenj Balthasara z Tetawy synum sw. r. 1579 na rozkaz Jana Tetawského z Tetawy na připogemě k tomu zákonu papjře znova přepsané se nachází. (w D. G. der Sp. II. Aufl. S. 121-3).
353. Nový zákon na pap. 4. od r. 1426 w bib. weřeg. Má po kragi varianty z nové receněj.
354. Nový zákon na perg. w 12. 273 listů, počjuá s psalmy k Efezskym Kap. V. 8. druhdy u Ribaye. (kazatele w Uhřich).
355. N. Z. na papjře w fol. u PP. Františkánů w Praze.
356. N. Z. na pap. w 4. od r. 1470 w Mikulowě.
357. N. Z. se žalmj, na pap. w 4. W klášteře Benediktinském w Reyhrade.

358. N. Z. na pap. w 4. od r. 1459. w Pana-Gub. sekr. Cerrosalho w Brae.

359. N. Zikon w 4. na pap. sem tam necelý; w Libuni na fare. W i Kor. 10, 17 slova: zgedneho kalicha, w ynechána.

360. N. Z. na pap. w fol. w Knihow. Wjdecké Cud. Theol. 2128. Obsahuje text od Martina Lupáče opravený. W knize Alters-Phil. krit. Miscellen gsau z něho některé texty srovnány a s Paderowskou bibl. srovnány.

361. N. Z. na pap. 4. w Lobkowitzké Knihowně Rudnické. Z předu i zadu necelý.

362. N. Z. na pap. w 2. samže.

b. Tiskéný.

363. Nový Zákon r. 1475 w fol. (bez mjeř) 209 listů.

364. N. Z. od r. 1480 neb 1481 w 4. (w. Dlabala) Nach-richt von einem, bisher noch unbek, N. T. Prag. 1816.)

365. N. Z. r. 1498. w Praze w 4. listů 354.

366. N. Z. r. 1513 w Praze w 4. listů 386.

367. N. Z. r. 1518 w Mladé Boleslawi u Mikul. Klandia-
na, w 4. 416 listů. Na tituli stogj: cum gratia et privilegio re-
verendissimi Generalis in ordine s. zpravce Gedyoty Prátské,
gakyž byl (1518—1528), Lukáš Prátský. Prwj to brátské wy-
danj Now. Zákona.

368. N. Z. od r. 1525. 4. W Mladém Boleslawi na hoře
Karmeli. Skrze Glijka Styrsu 335 listů.

2. Částky bibl.

a. Rukopisné.

369. Žaltář na pap. w 4. pěkně psaný na počátku 16. sto-
letj. We weřegné bibliotheca Prátské.

370. Žaltář, se summariemi, na papjře. w 4. we weřeg.
Bibl. Prátské od r. 1475.

371. Žaltář s mnohými drobnými částkami ze starého zá-
kona a s modlitbami w fol. w Bibl. kostela Prátského.

372. Žaltář s Proroky, na pap. w 4. w Bibl. weřegné Prá-
ské. Leta Tislicieho XX^oVIII. (kdež w ynecháno CCCC.)

373. Proroci a kniha Tobjáše w Rkp. od r. 1471. w Stok-
holmě. Gmý Rkp. w Bibl. kostela Prátského na pap. w 8.

374. Knihy Šabomaunowy, s. 1440 psané Frankem ze Wě-
roh Panu Tomášu mlynářowi w Kutné Hoře. W Bibl. Lobko-
wické w Praze.

375. Weytah z knihy Ecclesiasticus 1497. Rkp. weř. Bibl.
XVII. H. 19. num. 2.

376. Pažige wšech čtyř sw. Ewangelisů z KV. stol. Rkp.
Bibl. weř. XVII. B. 15.

377. Žaltář chudých u PP. Františkánůw w Praze, gest
zkrácený žaltář; a w ynechánja mnohých Žaltářůw.

378. Žaltář od r. 1521 psaný Johanně z Těhy Wacławem
z Wodňan (W Bibl. weřegné).

379. Ewangelia a epistoly s kalendářem. Gilgi z Ratiboř český bratr, kazatel v Plzni pro Pana Lacařawa z Sternberka přepsal r. 1505 na pergam. w. 4. (w Duchowě w Bibl. Waldsteinské. Ewangelia a epistoly na celý rok a některé modlitby Rkp. stol. XV. Bibl. weř.

b. Tisťené.

380. Žaltář w Praze 1487. w 4. (Bibl. weř. E. 28).

281. Kniha chwal božských. 1499. 8. (podobně w Blani.

382. Kničky žalmowé. w Plzni. 8. 1508. u Mikul. Bakařára.

383. Czenie a Epistoly nedělnj, srzednj, patřentj, postnjj. 1523. 4. listůw 116. w Praze, u Bileho Lwa. Tyž tiskař gđ drjwe wydal nedělnj ewangelia, na Lužk. gěště tiskana. (D. G. II. 356.)

δ. Apokryfické spisy.

384. Knihy Nykodema mistra židowského z lat. w Rkp. od r. 1442 w mal. 8. na pergam. w Strahowské Bibl. Z něhož Tomsa 121au kap. w swě chrestom. wytiskl na str. 111. Mikulowský Rkp. na pap. 4. od 1453. Giny w Bibl. w regne Pražské w fol. od r. 1465. Prwnj částka we 12 kap. gest Nikodema, druhá w 8 kap. slowe Wolusian neb Tiberiowo poslanj. Jan Had. meš. r. 1540 a 1569 wydal tu knihu pod napisem: Cienj Nikodemowo, a w předmluwě giž o giněm wydanj zmiňuje. Potom wysla w Praze 1761, w 8, u Jauernicha, a gěště giude pozděgi.

385. Třetj a čtwtá kniha Ezdrařowa. Onano we wšech Rkp. se nasházi pod gměsm druhé; tato (w lat. čtwtá), toliko w některých mladších Rkp. rozdělena gest w 3tj, 4 a 5tau knihu Ezdrařowu.

386. Psanj k Laodicegským w starjích Rkp. nepřicházi, něhrš taprawě w Paderowské Bibl. (N. 315). W nejstaršim tisku N. Z. od r. 1475 toho psanj nenj, gest ale giž w druhém gěště před prwnj Pražskou bibl. tisťeněm wydanj, a w mnohých pozděgšich.

387. Žalm 151nj proti Goliathu zcházi w nejwjce Rkp. gest ale giž w Bibl. N. 305. gakož i w českém žaltáři w 4. od r. 1475 s napomnutjm, že nenálezi mezi ostatnj žalmy.

b. Dogmatické a polemické.

388. Mistr Jana Husy a) Dewatero zlatých wěcy neb kusůw. Rkp. w Mikulowě (D. G. II. 226). b) Kničky tyto sepsal Mistr Jan Hus proti knězi, kterýž prawil, že Hus horsj než který Diabel. 1509. w 8. per Paulum in monte Olivett. W. Oddělenj III. num. 90. c) Sepsanj toto o žesti bludjch. M. Jan Hus položil w Betlemie na stěně. 1510 tamž. d) Prowázek tj praměny z wjry, láska w naděge složený. s. 4411 sepsanj, pak 1545. w Praze 4. u Jana Hada tisťeny, 14 listů. e) Učenj o wěcěř Paně, w Norim. r. 1583.

f) Zrcadlo vědy. O sedmi smrtedlaych hříších. Traktát o manželstwj. O cýrkwi sw. To vše nalezá se při Postille r. 1492. tištěné. g) Traktát o poznání a milování Boha (bez r. a místa.) fol. 3) Odpověď na otázku, co gest to věřiti. (bez r. a místa.) fol. 1) O gednotě Cýrkwe (bez r. a m.) ky Knihy o modlitbě. (Odvolává se na ně sám ve své Postille.)

389. Wyznání wěrných Čechůw strany hádanj, které bylo mezy mistrem Janem Přejbramem a mistrem Petrem Angliem o bludné artikule Wiglefowé. Rkp. 1429 (weř. Bibl. XVII. A 167).

390. Traktát Mistra Jana Rokycany o přigjmanj pod gednau, w němž zastává přigjmanj pod obogj, odvoláwaje se na desetero artikulůw, o kterých wed' hádanj s Milarem a přítomnosti krále Gířho (1465.) (Nenj posud nalezen).

391. Milaria Litoměřického, děkana kapitoly Pražské traktát o přigjmanj pod gednau, proti Rokycaně w Rkp. od r. 1466 na pap. w 4. knihowny kapitolnj. Mladěj opis od r. 1537 w 4. gest w Raudnici.

392. List Mistra Simona z Třebowa proti přigjmanj pod obogj. Rkp. w Bibl. weřegné od r. 1428.

393. Odwołánj těch kněžj, kteří od sekty pikardůw odstoupali za mistra J. z Rokycan w kostele Teyně 1466. Rkp. bibl. weř.

394. Wyznání wjry těch, kteří od sekty pikardůw odstoupili. 1466. Rkp. (bibl. Lobk.) Snad gedno s předcím kněžj.

395. Biskupa Wratislawského Josta z Rosenberka dewět článkůw proti kalichu, Gířmu králi 1467. Též odpověď ze strany pod obogj. Obogj spis w Rkp. weřeg. bibl. na pap. w 4.

396. Dwa listy bratřj českých Gířmu králi r. 1468, a třetj list tenž r. 1470. (w. histor. Ged. Brat. Rkp. Pr. Brožowak.)

397. Mistra Jana Rokycany list pastýřskj proti studim Pikardůw 1476.

398. Dwoge psanj bratřj českých, kteréž o sobě wědomj vydali, gedno r. 1476. druhé bez roku. Rokycanowj bratřj českj patero psanj učinili, kterýž za odpověď weřegnadj wytlak proti nim rozpisy dwa r. 1470. po Čechách i po Morawě. Tjm pohnutj bratřj psali opět Rokycanowj 6tý list a brzy potom i 7mý a poslední, i weřegné vydali psanjm zpráwu o sobě, že negoda tak bezbožnj lidé, za gake ge Rokycan a kučerstwo geho rozpisyge.

399. Mikuláše Wlasenického *) hádanj o krew božj, kteréž měl s kněžjmi strany Řjmské na zámku Chastutjke w r. 1471. Tištěno bylo již před r. 1582. gakež ugištuga Stelcar.

*) Od něho založena sekta bratřw českých, kteří stali Mikulášenci, Wlasenitj, a od mjsta scházek swých Basinowitj, a od pláče Platiwaj.

Opis w 1699. Též sčasnky přeloženo od Martina Reznice w Nürnbergu skrze Güttha Kreydla (bez roku.)

400. Psaní Mistru Bratrským uctivé, od českých bratří.

401. O původu a shromáždění bratří. Od Gednoty Br.

402. O gest nesaže w Čechách. Od Gednoty Br.

403. Gine psaní, w něm dáwají zprávu bratří ku poro-
bě gých shromáždění.

404. Wěřegné wyznání wjry své o Cirkwi smáté od Ged-
noty Br.

405. Wěřegné wyznání wjry své o služebujech cirkwe a
sčastostech. Od Gedn. Br.

406. Psaní proti náuku, žeby půwod Gednoty Bratrské
byl z ďábla. Od Gedn. Br.

407. Apologie wěřegna ke všem Čechům proti útiskům
od Rokytny pocházejícím. Od Gedn. Br.

408. Psaní o posvěcení prawého kněze a kněze zlého,
odkud který moc a rádu svého bere. Od Gedn. Bratří.

409. O zmaření slova Boží skrze zlého kněze. Od Gedn. Br.

410. Počet z toho, proč se oddělili od kněží římského po-
slánství. Od služebnostj gich. Od Gedn. Br.

411. Smysl bratří p původu apostolskem swatých prawot-
nj cirkwe. Od Gedn. Br.

412. Psaní bratří králi Wladislawowi a radám geho na
nepřewážení suém geho (o třech Kralích, w Lednu) 1472.

413. Psaní týchž temůž proti žalobám sočiwým od kněží 1472.

414. Tri listy bratrůw Českých k nepřednegším městům
(t. 1472) Pražanům, Zateckým a Meytským, při wolení Wladi-
slawa za krále.

415. List čtvrtý týchž k Stanislawowi, mistru, krali Kol-
lejn. prezidentu, (též 1472).

416. Některé listy Řehoře, arcfotce bratrského, kterých
málo 1472 w Brandeyse nad orlicí.

417. Když na suému Benešowskem pobjdnutím owdowěle
kralowaty Johanky zawrjno, aby bratří (Pikhartu nazwanj) mo-
j utišení a zablazeu byli, ano gediný pan osměli se gich za-
stáwati, Bratří wěřegnu odpověd na to psali, odštjagje se
gmoa i bludu Pikhartských, a žádali, aby kněží odpornj na ně
nečelowali god wšebec, ale aby zvláště určili, co u nich sčastné-
honacházejí, čehožby se odšjci slušelo (1475).

418. Psaní Starých k Bratrům a sestřám napomjnjgjej ge
k stálosti w prawde (1472).

419. Psaní Panům Chocenským, proti kněží gých, an
Bratří byl wěřegně hzdil, (1473).

420. Psaní kratičké Mikul. Kroměřížskému (1473) od Bratří.

421. Proti bludným a potupným Artikulom pikhartským o
gříchowských důwody zpráwa. Rkp. Weř. Bibl.

422. Psaní misrj Pražských proti Bratrům (1475).

423. Odpověď na spis Mistrův Pražských od r. 1475.
424. Kostky epistolý proti Pikardům 1478-9. Rkp. veř. Bibl.
425. Dva listy P. Janu Kostkovi od r. 1478. a 1479 proti Pikardům.
426. Odpor proti Pikardským matlokám, pak
427. Proti ginému Pikusowi, mimo
428. Artikule proti Pikardům, králi, a
429. List králi od r. 1485, též
430. List satyrický gmenem Lucifera, gehož počátek gest tento: že Pikharti odpieraj byti Konsele etc. k Pánu Lwu z Rožmitála neyvyššjmu Hofmistru České země, psaný okolo r. 1748 od Oldřicha z Kalenice a na Škwořeticých, (též w Rkp. w Jeně), konečně
431. Některá naučenj o přigjmanj w listech k Pánům Dubickému a Hradeckému, a
432. List Martina Lupáče, kněze, proti kropáč. Wse (od čjsla 426—432) w témž Rkp. w. D. Lit. II. 233.
433. Na deset artikulow etc. kniha proti bratřim sepsaná od mistrůw Pražských. Odpověď bratřj na ten spis: (1474).
434. Psaný kněze Wjta z Kruppé, faraře Hradeckého nad Labem, osvědčujcej wznánj Ležkowo o Bratřjch: 1476.
435. Protiwenstwj na Bratřj přišli skrze swědecstwj Ležkowo, kteréž kněžjmi wány na kázanj lidu ohlašowáno bylo. 1477.
436. Mistra Jakuba lékaře swědecstwj chwálně o Bratřjch, latinsky psáno a do češtiny přeloženo.
437. Psaný ku bratřim českým dáwagj zpráwu o těch bratřjch, kteréž gsau w Marcjch. 1480.
438. Psaný k zprávě Bratřim na slowa Proroka Malachiasze, 2 kap.: "Usta kněze ostřjhařj budau uměň." 1481.
439. Rada w moci swěta postaweným lidem od gdnůw z Starjch. 1481.
440. List obce pod obogj Augustowi biskupu poslaný. W Hradcy nad Labem 1482. Rkp. bibl. veř.
441. Psaný bratřj na Sněm Kutnohorský králi a gehoř rádám. 1484.
442. List Jana Zagjce z Hasenbergu w kterémž nspomjána mistrůw Pražských k swornosti a k poslušenstwj Řjmské cirkwi, pak: Odpověď Mistrůw pod obogj sepsaná w r. 1489, a teprwe w r. 1493. odeslaná. W témž Rkp. W historii Gednoty o trogjm psaný P. Zagjce a tolikere odpovědi zmjueno na r. 1489.
443. Psaný bratra Prokopa, w němž dáwá počět z wjry swě práwě křeatanské b) o dobré wůli c) o tom že wšly wšech časů diwný lid byl na swětě d) bratru Lukášowi o Spis Běrky, w němž byl Br. Lukáš položil, že gakož bez gdně dskybarka nestane, tak spasený bez plnošti prawd. A giné k tomu čtweřo psaný od r. 1490.
444. Psaný mnohá o moci swěta a přjsaze, (za přitjnan kterauž rozdwoženj mezi bratry powstalo) 1491. též giný spis o tom r. 1492.

445. Psanj obsjrné a velmi pěkné učiněné o Pánu Bohu a o wjře prawě křesťanské a o modlářstwj. Prwjí djl gest Br. Wawřince Krasoničkého, druhý djl Br. Prokopa 1492.

446. Wyznáuj wjry neb Confessj bratrská od Jana Táborského († 1495) sepsaná, o nž zmiňuje Wengerský str. 324. též Rkp. P. Brožowsk. Psal tu knížku na poručenj wšj rady bratrské.

447. Mistra Waclawa Korandy traktat o weléb. swatosti Páne třetíj w Praze 1493. w 8. Proti té knížce psal něgaky maich na odpor, a proti tomu psanj mřichowěmji psal zase Koranda, dotýkaje bratřj hauliwě. Nato: Odpowěd bratra Lukáše na spis Mistra Korandy od r. 1493.

448. Psanj bratrské z Čech bratřim do Muldawy, kteréž tam králem Mathiašem wylnani, byli, a s. nmi tam byl bratr Mikuláš Slanský. 1494.

449. Mistra Jana lékaře (bratr to Lukášow) psanj o tom, že není potřebj opěšowati křtu bratřim při lidech prwe od kněžj římských pokřtěných. 1494.

450. List welečný, gimž sgednocenj a upokojenj sworné wšech dosawdnjch různic w gednotě Bratřj oswjčeno a upewněb 1495. Zde se prawj, že Gednota bratrská mnohé listy bratra Reboře (k. Rokycanowi a wábec k národu gměnem bratřj psané) jakož i traktáty geho: „o cirkwi; o naušenj slowa; o dwogjm dje“ za apokryfa wyhláše.

451. Mikuláše Wlasenického Zgewenj božj slauhám božim. 1495. 4.

452. Téhož kniha psaná proti wjře katolické, proti papeži a přigjmánj pod gednau. 4. (Index).

453. Odpowěd na odpor proti přigjmánj pod obogl. 1496 Rkp. bibl. weř.

454. Troje psanj bratřuw od r. 1496, proč se oddělili od cirkwe římské.

455. Matrikath (Bosákůw), proti mistrům Pražským pod obogj (r. 1496?). K tomu náležj: Odpowěd na Matrikath Bosákůw, týchž mistrůw. 1496.

456. Kdosi nawrhl otázku: „Mistře powěz, kteréj přiči lepij gsau, ti kteréj gedj a pigj, čili ti, kteréj toliko gedj a nepigj? a proč ti, kteréj gen gedj a nepigj, nepřátelě gsau těch, kteréj gedj a pigj? Na to odpowědel giny latinsky: „Argute anceps quaeris etc. a rozhodl, že ti lepij gsau, kteréj nepigj. Načez w češtině wysěl odpor: „Není Ptacznikůw, acz ty mne ptacznikem nazýváš etc.“

457. O sedmi těžkostech smyslůw, na kteréž rozum wjry odpowjz z strany přjtomnosti Krystowy w hostiř. W Plzni 1498 w 8. zachowanu toliko 6 poslednjch listůw s závětkem: Tlačeno w Nowém Plzni od Mik. Bakaláře Leta etc. Nenji to gedno s touto knížkau:

458. Rozmlanwanj mezi swědomjm a rozumem o wečeři Páne, genž gest w Rkp. Raudnické Bibl. při giněm spisů: Zpra-

wy swédka odtého etc. Čili dokonce gedno s rozmlauwáním Mikal. Wlascnického (w. nahofe N. 399)?

459. Traktát o tom, kterak umučenj božj weđe ku poznání geho božstwj 1497? Rkp. bibl. weř. H. 19. num. 1.

460. Bratra Lukáše spis o Panně Marii, od r. 1498.

461. (Téhož) O spasenij wšech obecném. 1498.

462. Psanj uťiněné Bratřim z Wlach, od některých mužů společně; jakož i giné psanj odtamtudž gakeemus M. Girikowi do Prahy od Antonia, pak psanj Sta... (?) Romani, a psanj králi Wladislawowi. 1499.

463. Bratra Michala odpověď na gisté artikule kohos nagemowaného, připsowaně Wilému z Perasteina od r. 1499.

464. Bratra Lukáše psanj o přjsaze, co gest přjsaha, gaky základ gegj. 1500.

465. Gindřicha Institoris traktát proti Pikardům, kteřj prawill, že Cyrkew Řjmská gest nawěstka w Zgew. On sám w swém: Clypeus, 1501. mluwj o něm, ale neuj ho wjce naleztj.

466. Háděckým, Orebským a Pardubským božim woleným etc. Gest to mapomenutj k pokání od některého Pikarda, nebot tam papeže lapežem nazjwa, a geg co odporňka Christowa předstawuge.

467. Rkp. s obrázky w Jeně we fol. 118 listůw; mezini-
miž 23 nepopsaných, 88 obrazů, 80 na pap. 8 na pergam. W
textu mimo to 41 malých figur. Gest zbjrka z počátku 16 stó-
letj, ale wěc staršich. Spisowatel neb zbjratel geho gest Bohu-
slaw z Ozedutic (gakt P. Prof. Jos. Saffarjck z napisu; geg Deo
solémnia de Caechtic dobře nawjra). W něm nachazegj se ty-
to spisy:

a) Zrodlo křestanského žiwota. W mnohých figurách
předstawugj se skutkowě Apostolstj naproti skutkům řjmských bi-
škopůw s ctatj českými. Tři giné figury předstawugj Husa na
křatědlně a na hranici. (Porow. num. 612.)

b) 16 tištěných listůw, obsahugjcej žiwot a psanj J. Hu-
ry a 4 dč křetj listowě naležegj gakožto přjdawek k passiona-
lu od r. 1495.

c) Po třem obrázcech na pergameně husitské služby bo-
žj, a táborské taženj předstawugjcej stogj list Lucifera (wiz na
hofe N. 430).

d) Po giných figurách předstawugjcej Žižku w čele wog-
ska na koni etc. následugě Rozmlauwánj, w němž otec synům
wyprawuge, kterak kalich a Zákon Božj w Čechách powstal.

e) Kouedně dogmatické uťeuj o bjdě lidské a smrti, o
peklu, a nebeské sláwě.

468. Podet wjry. 1500. (Exempl. u P. Blechy w Praze.)

469. Wjra nephá, necelá, anobř kusa nyněgich Nowo-
wěrcůw. W Mladé Boleslawi v Gir. Styrsy 1500. w. num. 527.

470. Bratra Lukáše psanj bratřim Turawským o smrti br.
Jana Klenowského, 1501. Téhož giné psanj obájrně P. Kawko-
wina Ščěknj, a při něm list we krátkých slowjch, tež 1501.

471. Téhož psanij M. Hawlowi do Austr. r. 1502.

472. Psanij Br. Tůmy Přelauckého zroz. P. Albrechtowi z Sternberka, o původu gednoty bratrské, že gest z boha a ne z lidí 1502. Gine psanij téhož gakému P. Sigmundowi. 1502.

473. Psanij od bratij skrze br. Lukáše, dáwagj odpověď na otázku: Proč ti, genž nádege hledagj, řjdcj gi požjwagj 1502.

474. Dwa listy Českých bratřj. Bez wlastajho nápisu: Prwnj list bratřj králi Wladislawowi psaný. Počjaj: Nayiasněg-ži králi a pane: Pane náš milostiwý My lideb poniženij a wafše kraľowské milosti pokornie poddanij etc. Na konci: Wydanie Geho Leta 1503. „Druhý list králi geho milosti etc.“ Na konci: „krá-li Wladislawowi Geho Milosti Wydanie Leta 1504“ w 8. listu spolu 32. Bez mjsta (w Normberce.)

475. Psanij obšjrné za odpověď na otázku: od přjtele sobě položenau, proč s bratřjmi ode wšech lidí pocupenými a zatra-cenými obcowati nepřestáwá? 1503. (bud od Tůmy, aneb Pro-kopa, nebo Wawřince.)

476. Psanij br. Wawřince Krasnického, w němž se očiš-tňuje od nářku křiwého, gintž nářčen býwod P. Mikuláše Trčky a Panj Marty w Litomyšli. 1503. Gine psanij téhož gakému Pro-kůpkowi w Litomyšli. 1503.

477. Napomenutj Staršjch Gednoty bratrské, ka wšechněm zborům zbužugj k modlitbám a postům 1503. Gine, gakby se bratřj w nestálých protiwenstwjch mjtj nářk. 1503.

478. Bratra Lukáše, ubragjgjeho se do Prahy, psanij bra-třjmi Holeslawským na rozřehánj, 1503.

479. List P. Jana Kostky z Postupie bratru Wawřincowi odbřagjgjm se do Prahy, napomjagjgje ho k stálosti. 1503. w Li-tomyšli dán. (Přjpis w hist. Br. Rkp. P. Brož.)

480. Psanij bratřj z Čech bratřjmi do Morawy. 1504.

481. Dělnské otážky. Prwnj to katechismus bratrský. 1505. Proti těm otážkám učinil kněžj traktát, a wydali geg wůbec skrze wyuštěnj od Plzenského impressora; a na tem traktát dali bratřj odpověď dwogj, kratšj a delšj.

482. Bratra Lukáše psanij na otázku: proč se syn božj du-chem S. w žiwotě panny wtělil? 1505.

483. Psanij o moci swětské a o zřizenj gegjm (od bra-třj) 1500.

484. Psanij bratra Tůmy Přelauckého bratru Wawřincowi Krasnickému do Litomyšle. 1506.

485. W r. 1507 psal gakýsi kněžj proti bratřjmi dowodě klanenj Kristu w swátosti a bytu geho tu, gmenem Gřjšk. Kwin-tjk od Hory. Na to učinil bratřj odpověď. (1507)

486. W r. 1507 psal kněžj Lipenský proti bratřjmi. bra-tru Simonowi dwoge psanij, a bratr Simon aneb mjsto něho bratr Tůma Přelaický psanij obšjrné učinil, kteráto psanij gedua i dru-há gsau wyuštěna.

487. List tento od bratří psaný králi Wladislawowi 1507. w 8. Tento list králi (na nový rozkaz proti bratřím) dán skrze panu Maitha z Boskovic, ku kterémuž i ona svůj list připojila a od pověd od krále dostala.

488. List tento od bratří dán na Rathauz w Starém Městě Pražském P. Podkomofjmu y všem panům auřednjkům 1507. w 8. (Gest psaný panům, rytjřstwu i všem wúbec).

489. Spis dostí činjcy z wjry w Normberce prwe Impřymován 1507. w 4. A-K. (Bez mjsta: na prwnj stránce posledňho listu stogj Mikuláš Klaudyán.) Podruhé pod nápisem: Spis došti činieczy z wiery, kterýž latniskú rzeči Apologia słowa w Norberce prw wytiskowan. 1518. 4. 90 listůw. Mikuláš Klaudyán. Tlaczeno w Boleslawi mladem nad Gizera.

490. Prwnj Čedule bratra Šimonowa, kteruž psal panom starjím Hranickým 1507. w 8. Šimon ten byl zprawce zboru Hranického (Weiskirchen) w Morawě.

491. Augustyna biskupa list král. Mil. Wladislawa poslaný Rkp. Bibl. weř. Odpověď král. Wladislawa Augustyna biskupowi. Rkp. Bibl. weř.

492. Odpověď bratří na dwoge psaný nágakeňow Doktora Augustyna králi Wladislawowi 14 List. 1506 a 14 Pros. 1507 w Budčjň podané. Počjň taktj; Známo bud všem; že Jakož sme králi gcho milosti psali listy dwa etc. 1508. w 8. 52 listy A-G. (bez mjsta).

493. Rozmlauwanj mezi Gindřichem a Janem o nepošwřt náčari pošetj. Panu Marie od Jana z Wodňan (bosařa, kterýž sepsal Slowar Lacřter). Rkp. Weřeg. Bibl. na pap. w 22. od r. 1509. cum nota Balbini H. 5. Opět r. 1589 18. h.

494. Spis o ohnowenj Cjrkwe w gednotě od bratra Lukáše w r. 1510 psáno. W Rkp. weř. Bibl. na pap. w 4. Gmeňga se zde Lukáš starj Sprawce w gednotě zboru Boleslawského, a protož nemůž (dlě Dobrow.) ten spis djiwe roku 1518 složen býti. Gindy ten spis słowe: o skutečjch Krysta Pana, a we psané historjji Bratrské: Spis o dwanašti let podlé památek skutků krystowých.

495. Téhož Lukáše list starjím Gednoty, 1511. a giny

496. List psaný Bratřím w pokuřenj. 1511. w 8. Na hoře Ohiwetské skrze Pavla Mezyřického.

497. Téhož Lukáše: O naději list. 1513.

498. O wjře swatě, kteruž Čechowee a Morawanee držj, ti kterýž se zákonem paně zprawuj, toto wyznanj gest. 1513. w 8.

499. Pawla Žateckého, administratora utraquistůw. Traktát o přigjmanj malých djetek: 1513.

500. Jana Miroše, faráře v S. Křiže w Praze, ditky pokřtěníe mogj býti k stolu Paně připuřtiehy. 1513. w 8. wiz dole na r. 1520.

501. Mästra Wäcl. Pjseckého hädänj z lat. přeložil Hrubý z Gel. w Rkp. od r. 1513. Weř. Bibl.

502. Odpowěd bratří na spis, kterýž věnien gest a wytiskowan w Praze proti bratřim. 1514. w 8. A. N. (bez rjsta, sнад w Litomyšl). Gest to odpowěd bratra Lukáše na spis mistrů Pražských skrze mistra Martina o bludjeh Pikhartekyeh, kterýž spis mistrůwe tisknauti a kazatelům čjsti dali.

503. Oštyrech poslednjeh wacéch Rkp. fol. 1514. we we regně bibl. Wyšla pod năpisem; Knjžka sřednjí 1521; u M. Konáče; 1607 u Welosl. dědiců. (wiz r. 1521.)

504. Dyalogus, w kteremž Czech a Pikhartem rozmluwa; že sude bratřij Waldenstij wsčetečně a sikedlăwje od obu stran odděliti. 1515; 8. 24 listy. We welikem miestte Pražskem u Matky Božij na Luży Mikuláše. Mik. Konáč sklădatel toho spisu připsal geg králi Wladislăwowi k nownu roku, čjmaž se mjrnyň Compaktatistau byti prokăzal, a dwort bez pochyby zaljbn.

505. Oklaněnj welahne Swatositě oltarstij proti pikhardt skyně bludem ztrzetijch kněh Stanislawdowych wybrauje. 1515. w 8. 24 listy. Prage in Jacu Nikolaus Konáček cum gratia etc. Přeložil toto rozmlauwanj mezi Ulxem a bratrem Lorekendij w wăřinacemy s třetj kniży knáže Jana Stanislawida z Domašlic wgenuz ke cti Wocł. z Naměstij Doky. w Bohostowj, pět sapphickych strof složil.

506A Bratra Lukáše podet wjry (t. Aplogie) proě od strany pod obogj odstaupil. Sepsal a vydal 1515. (neu) g3 nalezi.

507. Tělož Lukáše list k zhoru za wězenj; (gluť list k Petru Sudowj z Janowic, když z wězenj wyšel) r. 1515.

508. Tělož Lukáše: Odpowěd bratří na spis Olomanckéh kánôwjká Bernharda Zaurka z Zdieticu. 1517.

509. Tělož Lukáše: spis o šestj přejěních bludu (proti kniže w Praze 1516. pod gwěnem Sermones XIII. od kněze Comramba latluskj wydáně) r. 1517.

510. Spis dostiřinicezy w. N. 489.
511. Mikuláše Klawdiana spis o prawdčch wjry. 1518. w 4. w Boleslawi nladem.

512. Matice Prastěwnjka napomenutj Prabatřim 1519. w 8.

513. Kniže Jana Mirolše, faráře w Sijlăžje w stareni miestie pražskem, dwa Traktaty; prwnj: stky pokřtane depotřebuj skušenj, sagj byti k stolu Pănie připsăntij drubj: mjrna křmřiného podusenstwj Papežského. 1520. w 80 5 archů. w Praze. (Oba traktary byly psăny g3 r. 1515, 16 a teprwě 1520. od Jana Podušky, faráře Teynského; a M. Wacł. Hôzdálowského, děkana na Unwersitě Pražské po smrti spisowatelowě wydány.)

514. Sepsaně dŭwodůw z registăjch Pijsen (wtederwj obogjho y praweho rozumu gijch o klaněnj a kľekanj před swatositě tĕla a krwe Božij. 1520: w 4. W Bĕle u Oldřicha Welenského z Muichowj.

515. **Rekvizice dvou osob Paskwilla a Cyra.** O Paskwillus a Rejma se svatému Jakubu poutavati magie a Cyreni na cestě sethal sv. 1520. w 4. listu 9. Působeno od Oldřicha Welenského.

516. **Spolu rozmluvání sv. Petra Apollstola; a nayswastogského Julia druhého Papeze.** A tomůž při porodu daného Angela buď stého neb dobřeho. O mocy Cierkewi; a teez Cierkwe historie. W Nowie wylouzeno, (na konci): Wylouzeno a wylouzeno Starce Woldrziacha Welenského z Mitlowia Leeta 1520. w 4. listu 24.

517. **Doktora Martina Luthera Kazanij o novém Zakonie a nebo o posledním křistu Krysta Pana, 10 gest o milowate w Wilenberce, nczinene.** 1521. w 4. 47 listu w Praze.

518. **Mikuláš Tydky Spis o pravém pokání křestanském.** 1521. w 4. w Praze u bjleho Lwa.

519. **Petra Chelického Statwery;** w 4. 1521. skrze Stozna a pēč Chwata Dubánka; na Klásterě Wilnowském.

520. **Spis o Těho; Rbed na zgowenij S. Jana z kap. XIII. o Helmie y obrazu gegim,** (bez roku) w 4. A-Q.

521. **Spis dosti cizincej otázez protivnikow; kedacy brastek; pro d křest po služebnost; od kněze Rkimskeho swterok; stale wate se opietuge.** 1521. w 4. w Bielu u Oldřicha Welenského. Druhé sprawené wydání od r. 1521. u Pawla Ollwet-skeho popituge Wacł. Sturm; a umlawa téz w ferdin wydání téhož roku.

522. **Naprava skrze kněze Martina faráře w sw. Gledřicha w Praze.** wydání do toho listu a spisu; křez; a wdielaw Mik. Kouca z Hodilkowa smiel poslati za dar noweho letakrali gdeho imilostu. 1522. w 4.

523. **Odpowēd na spis w nowě wydání od kněze Mikuláše faráře w sw. Petra na Pořij w Praze.** 1522. 3. 16 listu (u Pawla z Mezřidij).

524. **Spis tento o původu y o Pravdě křestwice wogiet-hor; y o wtech nřizených přislužnostech w požwání pořádnem wmaen gest we gmeću paně.** 1522. w 4. Inpresum in rebentbori Boleslawe; u Gřijka Štyrsy. A-O po 8. P. 7 listu.

525. **Doktora Martina Luthera o swobodie křestwanské knižka;** 1521. 4.

526. **Spis dosti dincej tomu; pro d při pigimani k swatostem zawankowě dęgi sp.** 1522. w 4. 15 listu Gřijka Štyrsa (w Mladém Boleslawi).

527. **Spis tento we gmeću Pawle wčiničy; w něšto ny-niegřijch nřewowierčow neplua; a necela; a nřez knižka; w sw. w kazuge 1500 chyhně msto 1522 a neb 153. D. Rđhm. Lit. I. 14) w 8. A-X po 4 listech; Z má 3 lity. Spis tento čelj zwlastě proti Luteránům a psán od někoho z gřinoty bratřij českých.**

528. **Spis Martina Luthera;** w němž ukazuje, se se niu při bratřijch zdá za pravce; a pochyhnee; a to; z přijěny otá-zek dčinských; 1522. w 4. 14 listu (bez roku) Pawla Olizacensle.

549. Odpowéd Bravate na spis Martina Luttra, kterýž německým jazykem wytisknauti dal, nežž mluwase aprawu podle písem swatých slusnaučinte. Z Czech a z Mnawy. 1523. w 4. 45 listů. In monte Oliveti (Litomyšli).

550. Spis tento atazek trogich. Prwnj jako potinagichých druhu propapiewagichých, třetie dokonalejšých, teožž dětí, mládenčůw y mužilych, o wiere obecne křestianské godine. 1525. w 4. 135 listů u Girjka Štyrsy (w Mlad. Bolesl.) Po druhé 1524. w 4. tamže.

551. Spis tento, gež gest počtu wydanj, naprw o mocy swiateca prawodu y o přidimach zřizenie gegieho y o prawdie gegie w nowem swiectwí. Tež y o přisaze. 1523. w 4. 80 listůw. Na Podoley (předměstj w Boleslawi).

552. Odpowéd na spis Kalenců, w němž wšefcky na pořád potupaje y odsuzaje na zatracenj smiele a to nejwyj bratřj a Lukáše zegmena, na něžž slusny odpis genu zaas dñj. 1523. Z Boleslawie w 4. 16 listů. Olivecensis. Od Lukáše starjšho mezi Bratřjmi.

553. Spis tento o pokani. Naprw coby to w sobie neslo slowo pokanie. Potom o puowodu pokanj. Potom o rozdiele pokanje. 1523. w 4. 56 listů u Girjho Štyrsy na Podolek.

554. Odwolanj odpadlstwj. Příklad a nawrácenj se od Antykrysta. Rok 1523. w indexu mylný gest. (wle. Dobr. Gesch. d. Sp. II, 357). Bez mjsta.

555. Spis welmi užitečný a potřebny o stawu swěpodnem a manželském počina se stiaštinie. 110 listů. Ktomu gepochto druhý díl.

556. Tento spis o manželstwie včinea gest w gmeno paně. W němž to postaweno gest Naprw, coby bylo manželstwie. Potom coby byla swátost manželstwie, Potom co potřebie migtí před manželstwim y swátostij. Potom co potřebie gdwym k manželstwie y k swátosti etc. 1523. w 8. 74 listů.

557. Spis o potřebnych wíscach křestianskych, kterýž gest od některých kněžj Pražských wydanj, proti wystawowanj swátosti tiela Kristowa w Monstrancy. Opiet gíaj, že mife nemie obět: Gípy kterak Kristus gt podstatnogi w człowieku dobrem milostj swu, než w swátosti oltární. Opiet o poswiecowanj tiela y krwe Panie, že má býti gazykem rozumnym. 1524. w 4. 8 listů. Načele stogj kalich a nápisem: Bibite ex eo omnes, wadže se o to podnes. (u Gir. Štyrsy.)

558. Wyznanj wjř wšeho učiněné od těch, který bywše skrae bludné kněžj swedeni napraviti se dali. 1524. Rkp. wef. Bibl. A. 16. p. 120.

559. Spis o sprawedliwosti podle rozliěnych promienitělnostj a rožděluo, tež y o sprawedlnosti z wiere coby byla. (Připogen) Spis o lásce. 1524. w 4. 161 listů. (U Gir. Štyrsy.)

560. Odpis proti odtržencom gež se mahu stranku nazýwajících se wydanj pod gmezem Kalencowym proti spisu o

mocy zřísené světa vydanému od bratří. Skonává se vypsaní práv bratrských ve středu před obřezáním Paně leta P. 1524. a tohož leta w Sobotu den Památky sw. Nětillsé panny vytištěno spolu při odpovědi Kalencowě. 1524. w 4. na Podolci (Mlad. Bolesl.) u Gif. Styrsky.

541. Od bratří list králi Ludwikowi poslaný 1524. Tento spis a Confessy Waldenských aneb Řoleslawských bratří w Indexu poznamenána zdagj se býti gedno. (D. G. II. 339.)

542. Clypeus fidelium, Pawaža wierjcych, gest spis (dle Paprockého I. 197.) od kněze a Pražského bakaláře Augustyna Netwořického proti Luteru, bratřím a některým mistrům Pražským vyhotowěný a Opatu Emauzskému Janu Nožičkowi připsaný. Poněwadž žádného exempláře restává, pochybuo českýi byl.

543. Knižka tato gest o gruntu wiery oběché křestianske s glistými důwody proti odporům Antykrystowým wydana od bratří. 1525. w 8. 24 archy. Olivecensis.

544. Spis bratra Matěge Pausteujka, kterýž tu w Praze od několiká lět w příjkladnosti žiwota swého gsa slowo zakona božiho zgewne gest kazal věil y naposílnal Administrátorowi mistra Hawlowi s žádostí spásytedlného dobrehu sepřaw do Tyna na faru poslal. Mistr pak zlee za dobre nawrácugie Matěge hned y s poslem do Slatlawy wsadil. A to se stalo w Sobotu před třetí Medielij w posíle Letha 1525. w 4. listu 8.

545. Spis proti odporům žeby swatost tiela a krwe Panie znamenajm toliko a ne prawdať byla, (Index 250.) 1526.

546. O niemecke mši. 1526. (viz kázanj o Wederitáně 1544.)
c. Mildstakwě křto.

547. List milostiwego leta 1509. Rkp. bibl. weř.
d. Wyklady.

548. Jana Husa Wyklad na 12 článků wjry, na 10 přikazanj a na otcenáš. 1520. w fol. 108 listů (bez místa). Na žádost Urozeného P. Jana (podobno Špeila, který se k českým bratřím znal). O sobě zvlášť: Kratičky wyklad na přikazanie bozie desatero pro sprostne a neprazdne w pracy wyložene skrze mistra (gimeno gest wyškřabáno, a na kragi připsána slowa: nechay stati pro boh.) W Rkp. bibl. Olomaucké N. 5. Wyklad na prwnj epístolu sw. Petra též od Husa.

549. Wyklad na Piesniczky, geňž slowu Ilalomunowy. Rkp. na pap. a z částky na pergam. s obrázky od r. 1448. w 8. (u mme.)

550. Ecclesiasticus aneb naučenj, gakby kázanj mohla lidu býti vžitečná Rkp. weř. bibl.

551. Mikuláše Lyry wyklad na čtenj sw. Matanše. Rkp. w fol. w Krumlowě za času Balb. Nynj w bibl. weř. pod XVII. C. 20.

552. Wyklad na ewangelium sw. Jana od 1-7 kap. w fol. w bibl. kostela kapitolnjho. A. 109.

553. Wyklad na knihu Ecclesiastes od M. Jana Černeho, lékaře gakeši panj Joance z Liblic. 1500.

554. Wýklad na Zgewenj sw. Jana, sepsal bratr Lukáš r. 1501.
555. Wýklad na otče náš od Cypriana, přeložil Wiktorin z Wehrd. w Plzni. 1501. w 8.
556. Bratra Lukáše a) wýklad na 6 kapitolu sw. Jana, item na 3. kap. s. Jana o Nikodemowi, pak na 4. o Samaritance, též srownanj řeč kapitol 3. 4. 6. s. Jana. Též na 11. kap. epištoly k Korintům. (1504.) b) Wýklad na knihu Zaltář k žádosti gedné panj, 1595.
557. Naučenj prawee modlitby s wýkladem na modlitbu Panie, 1512. w 8. Per Paulum in monte Oliveti. (w Litomyšli)
558. Na Zalm Dawiduo: Smiluy se nademná Bože, wýklad bratra Jeronýma w Praze. 1514. w 8. 32 list. Gest to Savanaroty wýklad zalmu 50ho.
559. Wýklad na modlitbu Panie, kdež y prwee w položenj krátciem, gakož předmluwa oznamuge. wýtiskowan gt 1520. w 4. Poprwe 1512. (viz N. 557.)
560. Wýklad slawneho d. M. Luthera o Antykrystu na wídenj Danyelowo. w 8mė kapitole. w Praze 1522. 4. od Oldřicha Welenckeho přeloženo listěno. (kazanj dle Dobr. II. 396).
561. Petra Chelčického sp. sitedlnj wýkladowce na ctenie nedielaj w Praze u Pawla Seweryna 1522. fol. Po druhé tamže roku 1532. b) Wýklad na čtenj sw. Jana w 11. kap. Rkp. weř. bibl. 1597.
562. Wýklad na Evangelium sw. Lukáše Rkp. weř. bibl. XVII. D. 21.

e. Postilly.

563. Husowa postilla, Rkp. na pap. 4. W bibl. weřegne geho vlastnj rukau (gak se prawj) dopsaná r. 1415. Záwerek gest: Léta tisícieho čtyrztěho a trzinadczteho w den postny Swatých Apollolow Simona a Judy na hradě, enz słowe Kozi toto wylozenie swatých čteui gest skonáno Jan Huis Mistr. Opis giný též Postilly od 1415. skrze Zykmonda z Domažlic (u P. Horděický). Opět giný nachazj se w městské bibliot. Normberské na pap. w 4. psaná (dle Dobrow.) mezi 1443-1453. Opět giný Opis w Bibl. weřeg. w fol. as téhož stář. Tiskem wysla w Normberce od Jana Montana a Woldřicha Naybera L. P. 1557. fol. 1563 w fol. pod nápisem: Postylla Jana Husy, Mučedlnjka Božijho, na Ewangelia, kteráž se čtau přes celý rok, k nižio přidané gsau mnohé jiné knihy, tčhož M. Jana Husy, kteréž gsau gešče nikdy nebyli Imprimowané, a giž nynij toprw na swětlo wydané. Kterychžto kněh přewrátě List, Index aneb pořádek nagřets. MDLXIII. (Na konci): Wytistěno w Slawnem a Ržijžském Městě Normberce, v Jana Montana a Vlřicha Neybera fol. 2 dly. Prwnj djł obsahuge na XIV listech předmluwn, žiwot a t. d. pak samý text na LXVII. listech; Druhý djł CCLXI. listů, ozdoběny mnohými obrázky na dřewe, tistěu střednjm swaba-

chem). Dočtený Index na druhém listu ukazuje obsah: 1) dvě předmluvy J. Husy, 2) Předml. impressorova, 3) Život J. Husy, 4) Dvě epistoly J. Husy z Konstancj o přijmanj pod obogj, 5) Postilla na ewang. nedělnj, a swátky některé, 6) Kázanj o wečení Paně, 7) O šestí bludjch, 8) Dewět článkůw aneb kusůw zlatých, 9) Zrcadlo wěstj, 10) O sedmi hříšjch smrtedlných, 11) Pět epistol J. Husy z Konstancj, 12) List Panůw českých a Morawských do Konstancj odeslaný, 13) Traktát o manželstw, 14) Traktát o Odvzrtj, 15) Dwanácte článkůw wjry křestanské. Opět (w Praze u Melantrycha) r. 1564 w témž formátu jako Norimberská (bez místa tisku). Pod titulem: Mistra Jana Husy Postylla na Ewang. kteraž se čtau přes celý rok we dni nedělnj, giž po druhé wytiskěna v registrum, kteréhožto prwe nebylo; znowu lepe zpravená y bedliwějšj dělána, neb corygowaná. K této Postyllě přidané Epistoly Nedělnj, též s wyklady na celý Rok Mistra Jakobella (w. num. následujcej.) Také přidan gest y žiwot téhož Mistra Jana Husy, a k tomu některé Epistoly, kteréž gest w Konstancj gsa v Wězenj k Čechům psal. fol. Prwnj díl listů 10. (Předmluvy Impressor. a Husy k čtenářům a na posillu) CCXIV. textu. (Pak) druhá stránka Postylly aneb kázanj Nedělnjch od sw. Duchá až do rnf Neděle Adwentnj, listů CCXIII. w Norm. 1599.

564. Epistoly nedělnj s wyklady přes celý rok. Mistra Jakobella, kněze a kazatele zákona Paně, wěrného a mileho Towaryše téhož Mistra Jana Husy, kterýž gtau gestu nikdy nebyly tisknute, ale giž nynj teprw na Swětlo gsau wydane. l. 1564. listů CCIII.

565. Petra Chelického Postylla pod napsan u knihy wykladůw spabytedlných na čtenj nedělnj w Praze 1522. fol. počet 1532.

566. (Mistra Jana Rokycany) Wykladowé a kázanj na čtenj nedělnj přes celý rok. Wydal gi jakožto farář w Týně w Praze r. 1470. Gest toliko w Rkp. okolo 1500 (u P. Fr. Saukupa w 4.) též od r. 1584. w katal. nebožtjka Institoris a kazatele w Prešporku od Jana Cadaverosa ginuk Kaufjmského přepřana. Giný Rkp. Bibl. wěr. 1586 psaný od Dawida Pratoria, praceptoru w Táboře. Giný od r. 1612. 1659. 1671. (D. G. II. 230). M. Rokycany kázanj a řeči w Rkp. nacházely se w knihowně nebožtjka Fr. Ant. z Nell, a některé četl Dobner sám, kterýž o tom zpravu dáwa w Monum. hist. boh. na r. 1434. Bohemico sermone pereloquentem fuisse Rokyczanam Praedicatorum Ecol. S. Mariae aute laetam curiam Pragae prodit una altera qus oratio iam annos abhinc aliquot a me lecta etc.

f. Kázanj.

567. Euchiridion, seu Manuale Curatorum, dans praedicandi modum tam latino quam vulgari Roemio sermone, omnibus curatis cum utile, tum necessarium. Norimberg. 1518. w 8. Neznamo f. Dobr. obsahují příklady české. (D. G. II. 327).

569. (Jana Husa) kázanj o tělu božim. Na něž se již ge-
 1261) Otakrysta w své Odpovědi na Matrikath Bosaka, od r.
 1496 uváděla, dokládaje, že to i jiné kázanj rukou mistra Ja-
 ná Husa psané máme. Vyšlo od Pawla Bydžowského, kněze a
 faráře (pod bohgi) u sw. Hawla, w Praze 1546, český a něm. spo-
 lid s kázanjm Jakaubkovým o wešeti Paně, přepsané Pražskému
 měšťanu Duchkowi Chmeljři ze Semechowa, gakožto milowajku
 a shromážditelem Husových spieůw,
569. Téhož Husa kázanj o umučenj Paně w Rkp. Stokholm-
 ském D. G. II. 226.
570. Téhož kázanj o wyswětlenj wjry, o Panu Bohu a
 sw. Trojicy
571. Ondřeje Kracowského Oprawdowj kontrfekt odpor-
 něho bože a potykánj bogowajkůw, kterj zastawali božstwí a
 chwěčestwj Krysta Pana. 7. Kázanj 1517. 8.
572. Téhož kázanj pohřebaj (Index). Téhož Weykladowé
 a kázanj na ewangelium sw. Jana. (Index)
573. Giry paustownjka kázanie o narození božiem. Rkp.
 stol. XVII. Bibl. weř.
574. Téhož dwoge kázanj o Antikrystowj, latinsky vlastně
 psané, kteréž doleštiny přeložil Wiktrin Anxigin, w Magdebur-
 ce 1554. w 8.
575. Jakaubka kázanj o poctiwosti a čistoti těla a bohu.
 wěř. w r. 1545. 4. (bez mjsta).
576. Téhož bohomyšlné kázanj a rozmajwanj wěrne du-
 še s Panem Krystem, (bez mjsta) Pawel Bydžowský se wyal
 a Husowj káz. o tělu Božim 1545.
577. Pesra Cheltického řeč na 13 kap. zgew. O šelmě a
 obrazu gegjm, w 4. stogj w Indexu bez roku.
578. Wyklad na Lukáše, (gsau, vlastně kázanj) Rkp. na
 pap. w fol. weř. Bibl. (D. G. II. 231).
579. Kazanj M. Luthera na desatero prikazanj božj, kteréž
 lidu oboznému zgewnie w mieštie Witeherce kazał gest. 1520.
 4. w Praze. Teto kázanj přeložil M. Pawel Příbram, a dal na
 swjg naklad tisknauti, uměl ale dřjwe wygiti kulžky (u bílého
 Ewa), gako wišeti ze štjtu Města Prahy a přjpsu Arma C. P.)
580. Kázanj nedělnj a swatecnj 1520 per frat. Frewdi de
 termi (w Želaznici) Rkp. weř. Bibl.
581. Doktora Martina, Luthera kázanj o nowém Zakoně a
 nebo o poslednjm křtastu Krysta Pana — to gest o milj swate
 we Witeherce vczimiené. 1521. w 4. 47 listu. w Praze.
582. Sw. Isidora naudenj každemu božimnmu wšitcě, w
 18 kapitolách, w Rkp. kterýž počjna se s Mládencem, a skon-
 čuje s Alexandrem (Wěř. Bibl.)
583. Sw. Augustina Rukowět, Rkp. Wěř. Bibl. Tež za
 1475. Tež w Bibl. Wjd. Cod. Theol. Ms. N. 90.
 w 3. listě 316. kdes naklamu. Wstaby z epistola sw. Jeronyma,
 a od str. 53 Rukowět sw. Aug. takto počjnjajci; (P)omiewad

mezy otvářly bydlfny snadně od slávy nebeské odpadugeny etc. a na listu 68. y dokonana nebeska slávnost Amen A tak gest konecz rukowletí swateho Augustyna

584. Téhož Tractatus de fide catholica ad Petrum Damianum list. a česky od r. 1485.

585. Téhož: řehole (Ordensregeln) od r. 1500.

586. Traktát de conflictu vitiorum et virtutum, který se sw. Augustýnu gínly připisoval. Rkp. Dworské Bibl. Wjd. (Cod. Theol. N. 934. fol.)

587. Eusebia epístola k Damianowi o s. Jeronymu Rkp. stol. XV. Bibl. wěř.

588. Sw. Jerónyma modlitby, list k Paulu a wyprawowanj o smrti gého w Rkp. od r. 1532 u Minoritů, kterýž ale ze stársjho opsán gest, gakž to slova nektera, k. p. gešitnost (vanitas) a t. d. prozrazugj.

589. Kniha sw. Jana Zlatovstého Q napraweni Padlého, od Wiktorýna ze Wšehrd česky wyložena 1495. Připis kněž Gjrowi, faraři kostela Matky Božj na Luži, znamenitý pro to, co o gazyku českém pronašj. Po druhé w Praze u Fetterlowe z Wildenbrunu 1820. 8. archů 9 a dwa listy. W. num. nasled.

590. Sw. Cypriana list Donatowi o potupeň swěta; téhož wyklad na otce náš; pak sw. Chrysostoma řeč o napraweni padlého, přeložil Wiktorin Wšehrd, gínku téhož na tu řeč, že žádný vražen býti nemuož než sam od sebe, přeložil Hrubý z Gelenj, kterauž y r. 1497. připsal Mikuláš z Čerudic. Wšesky čtyry spisy tištěny byly pod titulem: Knihy čtyřery (Na konci): Skonawagj se kniby čtyřery, dwoge s. Jana Zlatovstého, Prvníje gú o napraweni padlého. A druhé na tuto řeč: Že žádný vražen býti nemuož, než sam od sebe. Cypriana pak swatého teěž kniby dwoge. Gedny o potupeni swěta. A druhé wyklad na Otce náš A to Leta Božieho TCCCCI. 18. w Plzni A-E po 8. T7 listůw. v Mik. Bakaláře.

591. Epístola Cypriana M. o Závisti a Nenávisti. 1507. w 8. na hoře Olivetské (w Litomyšli). Cypriana list o kněžjch, přel. od Hrub. z Gel. Rkp. od r. 1515.

592. Cyrilla Epístola k sw. Augustinowi o diwech, z XV. stol. Rkp. w. Bibl. wěř.

593. Cyrilla čtverohrauč neb o čtyřech hláwnjch čtuořtech a těm čtuořtem protivných hřjsjch. Rkp. stol. XV. wěř. Bibl.

594. Sw. Bernharda Rozmyslenie a obieranie (o umučeni Chr.) stogj po žaltáři od r. 1475. W gíněm Rkp. nácházj se Pláč Marie. Ale spis pod nápisem: Řeč sw. Bernarda o rzadnem spravowanj hospodarstwj gest od gíněho spisowatele (w. num. 165.)

595. Sw. Bernarda traktát o bogi duchownjho Geruzalema*) W Benátkách. 1506. w 8. 13 listů, teěž w Praze 1507. w 8. Pawel z Mežyržicj.

*) Wydal gég s kněžkau: Zrcadlko traktatek etc. Jan Gindřský ze Žatce, geděn z Correctorůw Bibl. Benátské.

596. Sw. Bernarda o dokonaném žiwotě stol. XV, Rkp. weř. Bibl. XVII. E. 3. N. 14.

597. Sw. Anselma rozgimanj, mimo některé geho menšj spisy w Rkp. 8. u Křižownjku.

598. Sw. Bonawentury menšj ascetické spisy w Rkp. od r. 1453. na papjře w 4. Weřeg. Bibl.

599. Sw. Rehoře řeč, kterak w šestj se chowati máme. Rkp. (1513) od Hrub. z Gelenj.

600. Sw. Basilia řeč o Zawisti. Rkp. (1513) od Hrub. z Gelenj.

601. Lactantius Firmianus. O pravě počtie bozij. (Přitom) wýtahy ze Seneky o hněwu. 1518. w 4. Půl sedma archu po 6 listěch u Mikul. Klaudiana w Bolesl. Mladem. Opět w Praze 1786. w. 8. str. 108. v Jan. I. Diesbacha (od Faust. Procházky).

h. Wzdělawatědné.

602. M. J. H. (Mistra Jana Husy) Dcerka aneb poznanie cesty pravě k spasenj. Rkp. XV. stol. (bez roku) w 4. kdež i chronika Martinův, Solferinus, začátek Beliala, Adam a Ewa, basil. kompaktata a kratické letopisy české. W giněm Rkp. od r. 1414 u P. Horčický. Tiskem wydana od W. Hanky. W Praze 12. 1825 u J. Fetterlowe z Wldeubrunu.

603. (M. J. Husy) O pravě powinnosti člověka fol. (bez roku i mjsta) Těhož: O skáze pochazějcy z ustanowenj lidských fol. (bez roku i mjsta).

604. (Rokycany) O sedmi wášnjch a wadách, gešto hlawnj hříchowě slowau, o poznanj se w nich, o gegich mrzkosti, a kterakby ge člověk přemocy, aneb se gích wystřjcy mohl. Wydano od Fr. Nowotného z Luže. etc. w Praze u Jana Diosbacha 1807. 8. str. 43.

605. Příklady z historie o Csařjch s allegorickými wyznamy, w Rkp. Weřeg. Bibl. w 4.

606. O stawu swobodném, wdowském a manželském Rkp. od 1463 fol. w Bibl. Weřegné.

607. Mladěnc neb Orlogjk (neb Orlog) maudrosti wěčné; Rozmlanwanj mezi maudrostj wěcnau a mladencem. W Rkp. od r. 1455^{*)} 1469. w 4. 1497. w 8. w Bibl. Weřeg. Giný w Museum. w 4. u něhož některé lekcie aneb čtenj. Rkp. w Gindřichohradecké Bibl. obsahuge tež Mladence (mimo gině ascetické spisy, pak Trojanskatt kron. od 1469. a Barlaama od r. 1470. posléze Alexandra bez roku). Neymladšj Rkp. u Minoritů od r. 1552.

*) Pjnak toho Rkp. přidal toto: Knižky genž slowu Orloy wěčné maudrosti. A napsany su od gedného, tent gest gedl suchich partek mnoho a psal ti ge sedie na lawie, a nřt humence na swe hlavie a dokonal ge tu střetu den sw. Rehoře. leta od narozenie Božjho 1455 potjnjgje.

608. Albertana učeného w právjch, zrodna s Brijana, troge knihy a) De modo loquendi et accendi. Nayprve klade návčenie kterak se má člověk mjeti při mluvenj, a při mlčenj. b) de consolatione et consilio. c) de dilectione dei et proximi do čistiny přeloženy; ve 3 rukopisech Weř. Bibl. od r. 1475, 1493, třetj bez roku toliko třetj knihy obsahuje. W Klatovském Rkp. od r. 1465, po Norberském Měsiském Právě stogj prvňj kniha pod nápisem: o rzadnem mluvenj a mlčenj; která o sobě tištěna byla r. 1502, w 8. (w Plzni). Opět 1523, w 8. w Plzni u Jana Řeka. W Prešpurce též Rkp. gest. o němž P. Giřj Palkovič w Týdenjku 1817, N. 29. zprávu dal. Zdaž w něm vícecky tři knihy obsaženy?

609. Traktát o domu duchowajm, kterak geg má každý člověk hodně vstaviti. Mareš z Obramovic. 1497. Rkp. Bibl. weř. H. 19. N. 4.

610. O Nasledowánj Krista Pána, w Rkp. 4. genš Janu Gersonu se připisuje. Obsah Krumlovského Rkp. Balbiu (Boh. docta II. 473) takto udává: Thomas a Kempis († 1472) veteri bohemica lingua ex Latino versus; additi etiam quidam libri Gersonis de Meditatione cordis etc. Tištěna byla ta kniha r. 1498, w 8. Potom okolo r. 1527 (nestává žádného wýtisku více), 1551. 8. (Nápis: Jana Gersona Knjha o nasledowánj Pána Kr. etc.) w Prostějowě u Günthera, od r. 1567, 12. s Nápisem: Knjha zlatá o Nasledowánj P. Krysta od Thomáše Kempenského, Kanowjka Rządu S. Augustyna etc. W Staro-Pražské kollagi bljž Mostu. Přjpis od Congragacy žeské w Kaple Bethlémské etc. Magistratu Pražskému str. 447. a registr. W Praze u Melantr. 1571. w Olo-mauci u Milichthalara 1583, pak od Jesuity Hostowina w 12 bez roku (asi 1599). Potom w Praze 1622. 8. u Štěp. Biliny, a 1644. 8. 1657, 1674 a 1681 vše w 12. Pak 1698. Též u Rosenmüllera dēdictwjm sw. Wacl. 1710. 12. Od Kamenického asi 1711. W Glauinském katalogu stogj vydánj od r. 1725, 12. W Trnawě 1744. 12. W Praze 1747, 1753, w 12 wětšjm u Ign. Fr. Pruffy w Praze str. 423. Registr. život. Tom. Kemp. a předm. Též 1759. Dwakrát w r. 1762. u Pruffy a u Hráby. W Brně 1793. 1817. S připomenými modlitbami 1823. w Hradcy Král.

611. Spis o spravdliwosti podle rozličných promienitelnosti a rozdielup, též y o spravdlnosti z wiery čoby byla — (Přitom gest): Spis o lásce. Počjná. Toto o lásce nayprw kázáno bylo w kázanj k sluhám a k zprawcom lásky Leta Panie MCCCCCij (1503) a téhož leta ku paměti y sepsano, etc. (wytisťen ukracanej), 1524. w. 4. listů 161. Na Předměstj Mladého Boleslawca, Georgius.

612. Zřendo křestianského žiwota w Benátkach. 1506. w 8. a 1 listův. Gednoli s num. 467 a)?

613. Rozmlauwánj Ducha člověčjho s dušj o přípravie k smrti. 1503. 8. Paw. z Mezryčidj. Druhé opravené a rozumnožné vydánj pod gménem Dialog, to gest Rozmlauwánj etc. 1520. 4. Paulus Olivecensis. Též 1563. 8.

614. **614.** Petagia Jahna kostela Římského knížky o upokojení neb vkladu samotnem etc. 1511. Rkp. bibl. weř.
616. **616.** O způsobu života křesťanského. 1513. w 8.
617. **617.** Knihy o čtyrech posledních věcech. 1514. Rkp. weř. B.
618. **618.** Jana podjáhne kostela Řím. Pověst se sedm kusův, které posílá otec Moggijs otcy Pyremonbowi, a kdož je bude zachovávat, ten vysvobozen bude od muky. 1516. Rkp. při živ. sv. otcův hrab. z Gel. w Bibl. weř.
619. **619.** Jana Gerharda každodennj ewjtenj se w pobožnosti. Zlat. přeloženo od Jana Cyrilla Trebického, kazatele w kaple Betlemské. W Praze u Dan. Karla z Karlsperka 1516. 12.
620. **620.** Lukáše Správa člověku wiernemu pracujícímu k smrti gedne Pani poslana 1518. w 4.
621. **621.** Gif. Morgensteru zrcadlo hříšných neb kniha proti wšelikému sweta tohoto přewráceného stawu 1520. Rkp. bibl. weř. F. 48.
622. **622.** Knížka srdečnj. Zrcadlo tehodnj 1521. w 4. w Praze u Mikul. Konače. Wefeslawjna připogil gestě traktat: prawdilo slechetného a křesťanského života. Po geho teprwe smrti wylly wšecky tři pod nápisem: Cesta života 1602. w 8. Přjps wdwj Anny gest od r. 1606. Kniha utěšená a wzděláwatečná. Obsah gegj ajte tento gest: Prwnj gedná o čtyrech posledních věcech, kteréž gsat: smrt, saud, peklo a radost nebeská; druhá: zrcadlo sedmi daň: O mrzkosti a hjdě člověka; o hřjhu, o pokanj, o swetu, o falešné sláwy etc. potupenj; o smrti; o radostech nebeských a mukách pekelných. Třetj patero zawjrá: Dáwody pšma, kterym nás vede k slechetnosti; zapřenj sebe samého, o trpělwosti, přemýšlowanj budaucyho života; kterak užjwáti mdme zdegjho života. str. 504. Mimo přjpsy dwa (druhý Konače).
623. **623.** Spis welmi wžitečný a potřebnj o Stawu swobodnem a mánželském počina se štiasně: Leeta patriarchisteho Trimeczitneeho 1523. w 8. 110 listů. Olivecensis. Pak druhý djl.
624. **624.** Tento spis o mánželstwie wšiaien gest etc. 74 listy. Složen byl celý spis r. 1509. ale tistěn 1523. w Mladém Bolesj.
625. **625.** Řeč welmi užitečná k zprávě života, w podobenstwj o Mellibeowí a Prudencyi. z XV. stól. Rkp. weř. Bibl. D. 15. Num. 2.

II Romány duchownj.

626. **626.** Barlaam w Rkp. Gindrichohradeckém bd r. 1470 o-
psáném skrze Wawřince z Tynhořowa. Tytul gest: Řeč o ge-
dnom kralowiczi gmenem Jozafat. Tistěn w Písní w Mikul. Ba-
káláče, pod nápisem: Kniha welmi nábožná, genš slowe Barlaam,
kteraužto onen weliký doktor Johannes Damascenus přeložil z
řeckého ihzyka w Latinský. 1504. w 8. 1512. w 4. nab. welk.
8. we dwau stanpcjch. Pak w Praze 1595. w Gifjho Dacického
s obnowenjm jazyka.

627. *Solfernus*, nebo život Adamův. Rkp. ve věř. bibl. z nebož Tomsa předmluvu českého p. eklatatele králi (Girjmu?) připisanou vřel do své Chrestomathie. Giny Rkp. na fare u sw. Wogtěcha w Praze (bez r.). Opět giny s Belialem od r. 1470. u P. Hanky. Sixt z Ottersdorfu tu knihu s opraveným t. obnoveným jazykem skrze Hagka vydal s napsím; Prigonia doktora Geruzalemského knihy rodu neb života Adamowa, řečj Arabskau složený a sepsany, pak w latinskau přeloženy, nyny w Českau wvedeny od Sixta z Ottersdorfu a Jana Kosojského w Praze 1553. w 4. Wyšla potom w Olomauci u Günthera 1564. W Praze u J. Otmaru Jakubea 1600. a w Oppawě 1721. Balbin ugi-
sowal: passim Bohemorum manibus teritur ob argumenti suavitatem et dictionis leporem. W našich časech P. Negedly w Hlásateli II. 304-355. části té knihy wýtiskl. Spis mnohými episdami, rozmluwami a práwujmi wygádřenj se způsobj protkany, w uslechtilé, a plynulé češtině sepsany.

628. *Belial*, podobného obsahu jako *Solfernus*, w Rkp. kapitolljho kostola w 4. listůw 110. Gest to přeloženy latinský román duchownj, kterýž skladatel geho Jakub z Teramo arcipřyst w r. 1578. opravě papeže Urbana podrobil. Giny Rkp. w Museum w 4. od r. 1450. 4. a 1459. giny od r. 1470 u P. Hanky. Swatowogtěšský má toliko prwnjch 68 kap.

k. Zgewenj a proroctwj.

629. *Hermas*, ginak pastýř w Rkp. od r. 1464. w 4. w Stokholmě, a wýtisřen od Mikul. Klaudiana s některými giny mi spisy w Mladem Beleslawi pod gménem: Knicha, kteráž slově Pastyrz neb Ermals nikda prwe jazykem českým newýtiskowana. 1518. w 4. listů 69.

630. *Widienye swatee Brigitti* w Rkp. na pergam. fol. od r. 1419. *Geden Rus kaupil geg* od Krameriusa. Giny Rkp. w bibl. werégue od r. 1453. w 4. a giny tamže w fol. pak u Minoritů od r. 1526. W temž Rkp. gest také spis o umučenj božjm, o šedesáte a přeti strastech (w 65. člancjch); a na konci giny spis: O čistotie pannenské 30 kapitol.

631. *Oracula mulierum fatidicarum*, na pergam. w 4. u Jaoocki Catal. Coi. Manus. Bibl. Zalusc. N. 381. Zdáj se býti proroctwj Sibyllina, gichž gedno wydánj od r. 1579. w 8. w Indexu Stogj.

632. *Jana Bosáka*, proroctwj o zlém přigiti magisim w r. 1490. 1500. w Rkp. knihowny kapitollj (O. 35.)

633. *Proroctwj sw. Hildegardy Balbin* w Krumlowě nalezl. Boh. Doct. III. 161.

634. *Proroctwj o České zemi*, podjnagcjj: *Pragde Worel*, gehož letem wybogowan bude lew. lat. a český, P. Dobrow. w Rokycanech widel.

635. *Proroctwj gednoho Mladence* od naroženj slepého. w 8. bez r. a mjsta.

636. Girskowo widienj. Často potom, gako čjso předešlé uštěno.

637. Zgewenj a prorocत्वj bratra Mikul. Wlasenického, we dwaň psaných knihách od r. 1495. widěl Stelcar. Zaznamenany gsau w Indexu st. 296. s udáním formátu w 8.

638. Krátká zpráva o 12. Sibyllách fol. Rkp. we weř. B.

1. Žiwot Krista a swatých.

639. Nikodemá místra židowského knihy, w nichžto psaní gsau skutkové, vmučenj našeho spasytele, a nalezení gsau ot welikého Theodosya cjs. Řjmského I. P. 1465. Rkp. bib. weř. XVII. B. 15. N. 1.

640. Žiwoty gednotných swatých často w Rkp. se nalezagj při giných knihách přjbuzného obsahu. Žiwot sw. Alžběty w Rkp. žiwotůw patriarchůw. Ž. sw. Kateřiny (s některými pjesněmi k gegi chwale) od Františkana w Gindr. Hradci psaný měl Balbin. Boh. doct. III. 61.

641. Žiw. sw. Anežky wydal Girj Plachý (Ferus) podle starého Rkp. w Praze u Urbana Goliáše 1666. w 4. s wyswětlením podžřených starých slow. Na konci gsau 4 psaný od sw. Kláry k sw. Anežce. Půwodně latinsky, což Cruger Jesuita newědel, protože z českého přeložil tu legendu Hollandistům.

642. Žiw. sw. Reginy w Rkp. u Minoritů, zčá se, sepsal Bruno Kartuzián své bestře, šlechtičně z Klínšteinu okolo r. 1526.

643. Žiw. sw. Františka psaný od Bonawentury. Rkp. weř. Bibl. na pap. w 4. Poslednj kapitola gedná o sw. Anežce. Přepisowatel gest Šimon kaplan Peirlíkowský. Swatého Cyrilla a Methudia gmcuže Hroznatu a Strachotu, kdežto obogj na Metudia (metus) ukazuje.

644. Žiwoty swatých otcůw, kteréž přjpisuj se sw. Jeronymu, (u nich gest Napómenutj od sw. Otců, žiwota způsob mnichůw egyptských od Sulp. Sewera, audiuky ctnosti), w pěti Rkp. weř. Bibl. dwa z nich bez roku, třetj od r. 1480. Dwa od r. 1516. Na Strahowě Rkp. odr. 1510. Překladatel gest Girj Hrubý z Gelenj, kterýž (může býti) staršj přeloženj opravil a předělál (1510). Připsal geden opis kancléri králowstwj Ladislavu ze Šternberga před r. 1514, kteréhož roku 7. Března Hrubý umřel. Giný opis pěkný na pergaměně od r. 1516 obrázky ozdobený gest w Bibl. weř.

645. Žiwot Adama a Ewy; listůw 17, (bez roku) w Plzni (snad 1498) 8.

646. Knihy o pohřebu, žiwotu a pokánj Adama, otce našeho 1465. Rkp. weř. Bibl.

647. Traktát o naroženj Panny Marie i také o giných přjbežech 1497? Rkp. bibl. weř. XVII. H. 59. n. 3.

648. Wymluwa o žiwote Jozefowe. Skonáwa se žiwot Jozefa I. 1485. Rkp. weř. Bibl. E. 10. n. 1.

649. Jana podjahně kostela Řjmského kujčky o. swatých, kteří znamenaj činili, od Hrubého z Gelenj. 1546. Rkp. (při kl-wotech swatých) w Bibl. weř.

m. Modlicj knihy.

650. Browiář, na pergam, w 8. zdá se, ku potřebě něga-ke klášterské pauny. Dobrowský geg darował Abatyši u sw. Girj, po gegjž smrti se wjce nenalezl.

651. Knihy modlicy, skrze Tomáše z Netolic, l. 1517. Rkp. weř. Bibl.

652. Modlitby neywjce z Ansehna wzaté w Rkp. 1521. na pergam. w 4. W Bibl. kostela kapitolnjho. Pěkně psané mo-dliaby geito i poždgi z husta přicházegj. (D. G. II. 376.)

653. Zahradka duše pieknymi modlitbami a figurami bz-dobena. 1529. w 12. W Normb. u Jana Stichsa nákladem Jana Schimara z Augspurku. S rytinami na dřewě, gakowěž w zna-mě kujče hortulus animae přicházegj.

654. Modlitby w Rkp. Weř. Bfbl. 4. (s legendau o desjti tisjci rytjřjch).

655. Hodinky a rozličné modlitby 1510. 12. Rkp. perg. w Bibl. weř. s obrázky.

656. Hodinky a gimé modlitby 1529. 12. (mecelý Rkp. na perg. wa weř. Bibl.)

657. Hodiaky o vmačenj P. G. K. Rkp. XVI. stol. w Bib. weř. na pergam.

658. Hodinky za duše a rozličné modlitby. Rkp. weřeg. Bibl. z XVI. stol.

Oddělenj páté.

Od Ferdinanla I. nebo od rozšjřenj tiskařstwj až do Ferdi-nanda II. nebo wystěhowdnj se nekatoljků ze země. Od r. 1526 do r. 1620.

I.

§. 35. Staw politický.

Ferdinand I. wywolen za krále. Morawa, Slezko a Lužice uznaly geg lined, ale Uhřj rozděleni byli; gedna část (pod Zápolau) wolila knže Sedmihradské, který u Solimána Tureckého cjsaře pomoci hledal. Turci gsauce w drže-

ni Budjua od Mecháček bitvy (1526) po sto štyřidceti šest roků, oblehli Wjden (1529), kteréž místo nejvíce dvěma tisíci Čechů ochráněno bylo, a wogna ta téměř cele na antraty Čechů wedena. Oheň w Praze, kterýž stráwil dsky zemské (1541), zámek a kostel sw. Wjta, Ewangeljci s Janem, wolencem Saským, w Šmalkaldě uzavřeli brániti swobody w náboženstwji. Ferdinand od bratra, cjsaře Karla V. požádan o pomoc; nekatoljci češj zpěčowali se jí dáti, pročez od wjtěze Ferdinanda některj na hrde, na statech a vyhnanstwjm trestáni; wysady, cla městům wzaty, na sud piwa groš bjly ułożen, hejtmáné a dworšj sudj (přzdegi cjsaršj rychtáři nazwanj) ustanoweni. Zřjdl appellacj w Praze (1548) ku kteréž odkázal i Morawany, Slezáky a Lužičany. Popel z Lobkowic prwnj praesident při appellacj. Král nemohá sgednotiti strany w náboženstwji, wypowieděl česko bratry, kteřj do Sas a do Prus po tisjich se wystěhowali. Založil katolickau uniwersitu (1556) u sw. Kljmenta pod Jesuity. Karolinská zůstala pod obogi. Wodárna staroměstská u mostu stawěna. Arcibiškupstwji přes 140 let prázdno osadil Antonjnek Brusem z Mohelnice (1562), kterýž syna geho Maximiliana korupowal. Sám šest let před smrtj cjsarem utřněn. Umřel we Wjdni, a pochowan w Praze u sw. Wjta (1564).

Maximilian spolu král Uherský a Cjsar. Pod njm pokog w Čechách, protože snášeliwost uweđi, čjmž ewangeljci a češj bratřj opět wznikali. Umřel milowaný (1577). *Rudolf II.* bydlel w Praze. Njm zawedena dobre zřízená poličejnj direkcj (1605) po prwe w Čechách. Wysoké i giné školy zwelebil a rozmnožil, ale zabraw se osobně do řičenj, zwláště do astrologie, s Tychonem Brahem, zneljbil se národům. Rakušané a Uhřj zwolili Mathiáše, Čechové mu předložili některé artikule, z nichž hlawnj o swobodě w náboženstwji on k sněmu poodložil (1609). Strana pod ghoj (w gich čele stáli Jan z Šliku, Gindřich z Thurnu a Waclaw Budowa) žádała swobodného náboženstwji, katolická strana (z gegjž strany náčelnjckem byl Popel z Lobkowic, Jaroslav Borita z Martinic, a Wilém Slawata) odporowala. Sněm se rozešel, nekatoljci chystali se k odporu. Rudolf chtěge zachowati mjr; podepsal auplau swobodu w náboženstwji a práwo kostely stawěti kdeby chtěli. Židage dobyti postapených Mathiášowi bratru zemj potal wozsko Pasowské do Prahy, aby zničil stranu Mathiášowu. Stawové ewangeljci povolali Mathiáše, a Rudolf na spěnu přiucon

království Mathiáš postoupiti; nálež brzo hořem (pšel (1613), pánová w 36 let. *Mathiáš*, též csař po bratru, přigal za vlastního Ferdinanda, wnuka csaře Ferdinanda (1616), k čemuž nekatolická strana gen mušeně přivolila. Ferdinand tédy hned korupován. Počátek třicetileté wogny. Nekatoljci wystawěli w Braumowě a w Hrobeck (Klostergab) chrámy, kteréž s powolenjm csaře od opata Braumowského a Arcibiskupa zbořeny. Ewangeljci powožugjce tu za ugnu swých práw, udeřili na Wilema Slawatu a Jaroslawa Martinice, domnělé toho půwodce, magjce na čele hraběte Thurna, wyhodili ge oknem i s tagemnjkem gloh Filipem Fabricijsem (1618). Třetjho dne wywolli direktory, wyhnali Jesuity z království, též arcibiskupa, i přeláty Strahowského a Braumowského. Přišlo k wogně. Thurn, Jan Šlik, Radislaw Kinský, wedli české wogsko, zgednawše pomocnjků 14000 pod hrabětem Ernstem z Mansfeldu. Csařskému wogsku náčelnjkem byl hrabě Gindrich Dampierre, a Karel Lonqueval hrabě z Buquoi. Zatjm zima nastala. Rokowano we Chbě. Mathiáš we Wjdni umřel (1619).

II.

Oswjcenj.

§. 36. Za Ferdinanda I. (1526—1564).

Katolické náboženstwj pánowało; ačkoli wěřej we dvě strany pod gednau a pod obogj rozděleni byli. Bratři a Luteráni nepřepněj skřjwati se musili. Mnižstwu nepřjznjwý byl čas; kláštery od Tábořských rozbořené nestawěly se, statky w rukau swětských zůstawaly. Nowé kláštery se nezakládaly, a pozůstale nemnohé byly bez wážnosti, bez možnosti. Statek celého království českého leta 1529 zdesk zemských vlastnj rukau P. Adama z Hradce nejvyššjho kanclěře král. Č. wypsáný, byl: staw panský má statků w deskách za 2,400,000 kop. gr. č. staw rytjřský za 2,600,000 kop. š. č. staw městský za 1,800,000 kop. š. č. Zámků w království českém 300; měst a městetek 782; wsj 58,772. (Morawa, Slezko a Lužice zde negsau připočtlané.) Celý národ od pána až do sedláka žil w hognosti a bobatstwj. Nádhernost takowě zobecněla, že sačmejn zapowěženó sedlákům nositi zlatoblaw, bolandaké plátno a kragky na košiljch, zlatem lemowané hápranjky a klobauky. Wogenský oheň w tom čase toliko několi-

kráte přišelost měl vyhlknautj. Doma wogpy nebylo, a ti, kteréž poslano do Uher na Turky, mečem nebo nemocí pohlj Smychani gaance s ginými wogsky, zapomněli staré umění wogenské, kterým pod Žižkau a Prokopem slynuho v Nektesj hrdinowé w Uhrjch wytečni. W r. 1541 dsky zemske ohněm na Malé straně ztraweny, a nové zřizeny byly, které až posud zůstawaji. Leunij dsky w Kronenitz na Morawě po prwe česky psany gsau r. 1536. ten čwartak po na nebe wstaupenj, kterýžto den prwiji leunij soud tam dažan. Umj a wědy lepšího způsobu nabýwady, někpli uniwersita we zlem stawu se nachazela. Stawowě čisto rokowali, kterakby gj pomohly, a zůstano při rokowanj. Král nebyl gj přízniv, protože Laterowu učení nakloněna byla. Ferd. I. (1556) založil katolickau wysokau školu, a swěřil gi Jesuitům z Řima powolaným. Prwiji Jesuité w Čechách byli: Heinrich Blissemius, Jan Tillmannaj Daktori w Řimě, onen bohoslowj, tento filosof učil, a Prof. rhetoriky byl Willem Gelder, poetiky Sylvius Pfander, oba Magistr, syob. umění w Řimě. Latně učil Balthasar Pfarrkirchen, Bawor; Kasp. Konger, Morytan; Florian, Wlach, řecky. Znamenitj potom tež byli Petrus Canisius, Carolus de Grohendonq, filosof, gakož i Rodericus de Arriaga; Edmundus Campianus a g. Poslednj byl nábožnostj i uměnjm slowutnj, řečnj i nepřiprawený, a dramatický básnjk. Nekatoličtj Čechowé do Strasburgu, Bononie a Wittenbergu po učenj se ubjrali. We Wittenherce naučil se Matthaeus Kollinus řeckemu gazyku, gemuž potom w Praze učil, a w Karoljně Homera wykladal. Jan Fortina hebreyskau literaturu do Čech uwedl. Jan Wartowský tak dobre naučil se hebrejštině, že celau biblj z nj do českého přeložil. Oblíbené uměnj tehdaž u Čechů bylo latinské básnjctwj. Jan z Hoděgowa český rytjr podněcował k němu dary a suřady. Gemu připsány gsau 3 díly menšich latinských básnj. Mnozi newšednj způsobilost w tomu básnjctwj ukazowali; neylepšj pak byli: Jan Orpheus, Simon Fagellus, Jan Baceno, Jan Balbin, Gij Ostracius, Kasper Kropáč, Jan Schentigar, Dawid Crinius (Wlasak) a Matthaeus Kollinus, předešlých učitel a gako otec. — W Mathematice znamenitj toho času byli Jan Hortensius, a Mikal. Stud ze Semanjna. Wawřinec Span z Spanowa (nar. 1539 † 1575) a Tomáš Husenický lékařstwju se objrali. — Česká historie tenkrát pilně spisowána. Biskup Jan Dubrawlus (nar. w Plzni † 1555) gi w čisté latně wydal. Mar-

tin Kuthen, Bohuslaw z Hoděgowa, Kaspar Kropáč a Dawid Crinitus; české wévody a krále latinskými weršemi opsal. Censura knih sice již r. 1524 (w §. 30.) ustanowena byla a r. 1539 strana pod obogi na synodě uzawěla, aby wšecky spisy bohoslownjho obsahu censure Rektora na Wys. školách a konsistoři gegich podrobeny byly, ale r. 1547 opět kapitola pražská předstawila králi, že w Čechách zde onde kacířské knihy se tisknou a odginud do Čech dowážejí a rozširuj; žádala tedy krále, aby dozorce ustanowil, bez gegichžto wědomj a uznánj by žádná kniha tištěna neb odginud přiwiezena býti nesměla. Král tomu powolil, a tak powstala censura knih w králowstwí českém. Od té doby nešlo se téměř nič než latinské básně, kosmografie, městská práwa a p. — Za Ferd. I. Čechové některé diwadelnj hry latině provozowali. W r. 1534 w Nowoměstské radnici dán Miles gloriosus Plautůw; čtyry roky později Zuzana w Karoljně. Diwačů sešlo se tolik, že bylo se oě báti, aby se podlaha neprobořila, pročež tyž kus dáwan několikrát w Reyčkowě kollegi r. 1542, a potom na hradě pražském u přítomnosti dwora. Konáčovna Judita (1547) bývali kdy provozena, neznámo. Hudebnj Šan. Proxenius kw. 1556.

§. 37. Za Maximiliana od r. 1564 do 1576.

Maximilian, wychowan od Jana Horáka z Húsenberku, katolického učeného kuže, byl snášelivý u wšeckh náboženstwj, ač o gednotu cirkwe pečlivý. Příklad Nürberčanám (1567) aby wšecky impressj w gazyku českém, a zvláště z strany tištěnj biblj, při tom městě wyzdwilili, a zapowědel wúbec knihy w gazyku českém w cizině tištěné do králowstwj woziti (Archiw. Buděgowz). Wwlnasj bratrů za Ferdinanda I. dotíránj Jesuitů na nekatoljky bez rozdílu; podali přjčinu k spogenj se bratrj; protestantů již také w Čechách rozmnožených, a kalíšnků. Poslednj odědše kompakťatů; stali se protestanty; medhice slauti wíce Husity a kalíšnkj, ahožř ewangeľky; a w Němcjch na protestantských školách studowali. Češj bratrj k reformatům wěregně se hlásili. Tjm od katolika osočeni u krále (kterýž (1575) wyslyšew gich, dal jim konečně swobodu w náboženstwí. Papež Pius V. hrozenjm klatby a swrženj s cjsářstwí geg w tom amyslu zwiklati nemohl. Nýchoflwegeřj nekatoljci byli: Martin Klatowský, Jan Horrensus, Jan Mystopólus, Sigm. Celnus, Gnj Dikattus; a g

Mecí katolíky; Jan Mathaeus (nar. 1504 † 1568), Jan Leisentritt z Julušbergu, Moravan (nar. 1520 † 1586.) Za Maximiliana sešli sirtj; Jan z Hodčova, ochránce a pomábatel učení svého věku, Matthaeus Collipus a Choterina (nar. v Kanji má 1516 † 1564.) který první česká čtení v Karolíně byl uvedl, Jan Augusta, biskup českých bratří, Nyarvinec Span, lékař a básník, Jan Mystopol († 1568) kalíšnický bohomluvec a kazatel v Belleině, kdež i pochován; Jan Balbin († 1570), latinský básník, praděd Bohuslava Balhina, historika slowútného; Jan Blahoslav († 1571) biskup českých bratří, Cyprian Lwowský, učitel Tychona Brahe, kterýž v cizině umřel (1574), Gij Ostracine, přigománý básník († 1575) — Kterak Maximilian snažen byl práwa zlepšovati, z toho widno gest, že sobě poručil předložiti práwa Děwínská (Magdeburská), kterými se Litoměřice a jiná některá města zprawovala, a se Pražanům uvažiti a s pražskými právy srownati rozkázal (1571). Latinské dry trwaly posud. Ferenciowi komoedie, a některé smutnohry, jako: Jan Křitel (1568), Samson (1570), Job, Josef čistý, a jiné; Malaušem, Kolhuským (Collina) sepsány. Divadlo býwalo hned w kollegii Medwjkowské, hned w Reyčkowě. Učený Jesuita Mikul, Salius (1567) smutnohru: Mučedlník sw. Wáclaw, český dal prowaditi w dwore kollege staroměstské před náramným množstwím diwáků, u přítomnosti nejvyššich stawů katolických, Pražského magistrátu, a jiných wzácných osob městských s welikan pochwalau (w. Schmiedl hist. S. J. III. N. 66.)

§. 38. Za Rudolfa a Mathiáše od r. 1576—1620.

Za Rudolfa zlatý wěk umění a wědy wšhec w Czechách zkwytal. On zarszil své sidlo w Praze. Dostatek za něho po wšj zemi panující obžíwował wšeliké pokogné umění, gichž wšude po celém králowstwí milowníků hogné se nacházelo. On wážil sobě učených, a bohaté jim dáwál odpłaty. Powolal z cizých zemí učené do Prahy a mezi nimiž byli Tychon Brahe, slowútný hvězdár (Daněčan, † 1601), Jan Keplar, weliký matematik, Jan Jesenius (nar. 1566 utracen 1620) lékař, který po přewepřtwě (anatomii) w Karolíně učil. Rudolf, weliký milowník a znatel přírodního umění, měl okolo sebe wždy některé zprytatele přírody, zwlášť alchymiky a kamenů znatelé. Nwzpozněší gsau Jakob Typolius, Anzelm z Boudt, Oswald Kroll, Karel Clusius, a Jak. Synnypius neb Horčí-

cký; tento byl Morávan, ostatnj cizozemci. Mezi rozenými Čechy byli matematikové: Thaddaeus Hagek z Hageku, Petr Cédicill, Markus Bydžowinus, Martin Bachacius. Lékařstwj a zvláště rostlinářstwj zanášeli se tehdaž Adam Zalužanský, Giřj Handschius, Adam Huber, který Mathiolow bylinař českým gazykem na swětlo wydal. Kryštof Quarinus, žiwotnj lékař cjs. Rudolfa, měl we swém domě akademii lékařskou. Tomáš Jordan z Klausenburgu Sedmihradčan, (nar. 1539 † 1585 w Brně). Historie newjwice český wzdělawána, toliko Prokop Lupáč latině psal. Latinske básnictwj wždy geště obljbeno. Slynuli nřih tenkráte Kašpar Kropáč, Karel z Karlsperku, Tomáš Mitř (Tichý ?) Jan Chorinus, Jan, Adam a Sofonias Rosacini, Giřj Barthold, Pontan z Breitenbergu, probošt kap. († 1616) Anton Brus z Mohelnice arcibiskup, Morávan (nar. 1526 † 1580) Mikuláš Salius Jesuita († 1596), Pawel z Gisbice, Mikul. Pelargus, a g. m. I mezi pěkným pohlawjm učenost neřjčká byla. Helena z Wakenfelsu a Kateřina Albertinowá známostj latinského, řeckého a hebreyského gazyka šlynuly. Ewa z Lobkovic swého otce Giřjho weřegně hágila. Elisabetha Westonia (nar. w Angl. 1582 † 1612) latinská básnjka. Karoljn tehdy stkwěl se mužemi učenými a wzdělawými. Neyzwláštnejšj gsau: Martin Bachacius, Trojanus Nigellus, Marcus Bydžowinus, Adam Bistricenus, Wael. Flawerinus a Šim. Skála. Ti byli učitelé weřeguj na akademii, z gichžto školy wyšli napotom učenj mužové Campanus, Troilus, Stránský, Partlic, Basilius, Haberbereschel a g. m. Podobně menšj školy netoliko w Praze, ale i w kragjela osazený byly učiteli wýbornými. Nebylo městečka bez dobre spóradané školy; we wětšjch městech i wjce škol bylo. W Praze počtalo se gich šestnácte, w Kutné hoře dvě, w Boleslawi dvě. W každé z nich bylo newméně po dwau, w mnohých po třech, štyrech, i pěti učiteljch, gakež toho počet žáků potiebu činil. W Hradci Kralowé gich šest býwalo. Obec učitelům dáwala ročnj plat, a farář mjstnj strawu. Nikdo k tomu arřadu připaustjn nebjl, kdo aspoň bakalárem nestal se w Karoljě, to gest, kdo důkazu swé k tomu schopnosti weřegně newywal. Byli to z wětšjho djlu učenj lidé, mistři swob. uměnj, giž drjwe swého arřadu spisy wydanými známj. Někteřj z nich potom w městech, kdež učjwali, faráři, radnjni, psari městskými, nebo měšťany býwali. Odtud pošlo, že za Rudolfa w českých městech snadno bylo naleztj

měšťany, kteří Virgilia, Ovidia, Horacia, ano Homera, Anakreona a t. d. čtali, a sami latinské a řecké básně skládali. Rektor Karolína dosazoval učitele měštské, a opět učenějších do Karolína povolával za učitele. Zachovány gsau mnohé latinské a řecké básně tehdaž od žáků ve školách Launské, Zatecké, Klatovské, Litoměřické, Chrudimské a g. složené a tištěné. Tak sporadanyimi školami dlé giššej Stránského nižadny tenkrát národ v Evropě honositi se nemohl. Paměti přitom hodno, že to vše zřízeno skrze protestanty o vzdělání lidu pečlivými, a že téměř všickni učenj lidé toho věku z gegich obce byli. Pěkným umám pod Rudolfem také věk zlatý nastal. On založil v Čechách gednu z neylepsjich tehdaž zbirek obrazních, do niž obrazy neyslawnějších mistrů z Italie a odginud skupoval. Na dvoře geho kralowsky chováni byli maleri: Bartoloměj Spranger, Jan Achenský, Jos. Heinz, Roland Sawery, Girj Hufnagel a g. Gilgj Sadeler, z neylepsjich tehdaž rytců v mědi Rudolfem do Prahy povolán. Mezi obraznyky a kamennyky byl Jan du Mont neywybornější. Cisar měl veliký poklad drahých kamenů, a protož choval veliký počet kamenorezců všelika umělá djla z nich hotowjejch.

III.

§. 39. Gazyka staw. (1526—1620.)

Tento věk všjm práwem zlatý věk gazyka i literatury české se nazjvá; neboť gazyk český toho času na neyvyšší stupeň sláwy a dokonalosti wystaupil. Skrze rozšírené tiskařstwj přicházeli nynj spisowé domácj i cizj u většj a obecnější známost. Celý národ k čtenj a myšlenj probuzen a gako powolán. Češtj páni, panj a šlechtičny český čtali i psali. U všech auřadů gednalo se gazykem českým, ano zřízenjm zemským od l. 1550. A. VI. opět ustanoweno: „Czo se dotycze ezyzozemcow, kteříž k koronie nepřislušej, aby všickni przed Saudem zemským českým gazykem swe prze wedli sami skrze se, neb kohož sobě zgednati mohau.“ Tež od r. 1550 C. IX. poručeno. Čechowé českých ginén rádi užjwali. Matauš Kolinsky od Ferd. I. do stawů pro swá uměnj powyšěn; od mjsta narozenj Pána z Hoděgowa, nazwal se z Chotěryna. „Gá gsem snadno, dj on, mohl z německých ginén Dorf, Berg, Stein etc. sobě dáti, ale gá gsem Čech, a na tom dosti mám.“ Četj bratřj u prosřed wichřice, gin od strany pod ged-

nau a pod oboj wzbuzowane, wzaikali, o krok dále než Luter směl, pokročje. I Luter našel překladáče, čtenáře a milovníky. Roku 1539. strana pod oboj zavedla cenzuru na knihy boboslowné (w. §. 36); pročesť od r. 1540 vycházely w Normberce rozličné knihy. Ferd. I. síce zamezowal rozšřenj Luterowa i Kalwijnowa učenj, gak přehlžejným kněž tak wyhoštěnjm Pikardů, uweđenjm Jesuitů (1535), obnowenjm Pražského arcibiskupstwj, a zvláště obdržěnjm a wúbec prohlášenjm (1564) dowolenjm kalicha i katoljkům: předece však dowolil Erasmony spisy, gehož Paraphrasis Mathaei Ferdinandowi připsána gest. Jan baron z Hasenburku, pán na Budjně, byl učitelni českého gazyka u arciwéwod, synů Gml. Ferdinanda I., gakž to widěti z latinské smlauwy mezi njm a Janem Draubawíem r. 1541. psané, a 1546. od Ferd. I. potvrzené. Dřiwé giž (1532) ten aurad zastáwal Sigum. Held z Kement. Pro nedostátek kněžj katolických, zvláště klášterojch, bráno mnoho cizých, česky neumějjejch. Uweřenjm Jesuite na radu probošta kap. Pražské Gndřicha Piška, gidak Scribonia z Horšowa, býwalého učitele arciwéwody Karla, ponewadžby bez úměnj češtiny něcho neporjžili, přigali do řádu české mladence: Baltazara Hostaunského, Gndřego Piesjma, Wáclawa Sturm a g., kteréž poslali do Rjnské kollege. Sturm přigda po prwe z Rjna (1558) byl teiněť zapomael český, a přiučowati se musel. (Schmiedl w hist. S. J. P. I. 2. 19.) Balthazar Pfarrkirchen, němce z Bawor, tak pitně o češtinu se přičinil, že giž 24. Brezna 1560 zpowed český slyšel. To pohaulo Rektora s bratry z wými, že ná znamenj zwonečkem dané denně hodinu w českém gazyku se owidili. (Linguae bohemicae studium ad campanae pulsus multis annis duravit. Schmiedl ib. L. 3. N. 162.) Mistr Gall, professor w Karoljně, aškoli hášita, Jesuitůw knihy a zegměna Janu Palanci directorium do češtiny překládal. Odtud pošlo, že i Jesuite toho wěku dobře česky psali, gak Ondř. Modestinus († 1601.) Balt. Hostaunský († 1600.) Jakob Colens († 1623.) Šeb. Scipio (Berlíška † 1611.) Jak. Běškowský († 1624.) Po Sturmowi (1563), kterýž prwuj a Pikardy se potýkal, mezi Jesuity česky kázal P. Wolfgang, rozený Čech z Teyna, a kázatel u sw. Jakuba. U sw. Klimenta mjwali české kázanj od poleadne, kteréž pro nedostátek posluchačů (1567) přestalo, zalo ginde troje kázanj uwešli, a síce u sw. Jakuba skrze Wolfganga, kterýž i wšitřé Boleslawi a w Brandysu kázawal,

skrze M. Alexandra Voyta a sw. Benedikta, na Hradčanech a u Křížovníků na starém městě. P. Michal Tolmaier, rozený Slowan, českému nářečí se naučil, tak že s pochwalou kázal. Rozděgi znamenitý řečník Jesuita Jan Suchý u sw. Salwatora; první od r. 1602, po 16 let slovo hořji hlásal, s welikou pochwalou. O božim těle Jesuité w Čechách i w Morawě na lešení české werše říkati dávali. W Olomauci Baltasar Hostaunský (1568) poprvé, co kazatel wystaupil, ale že český a polský dialekt příliš mchhal, (byli sice Čech, ale w kollegich polských Bransberku a Pultawě žiw), ztrhl se snich mezi posluchači, tak že kázanj přestatí musel. Ale w r. 1570 w kapitolej tu kostele již řádně česky kázali. Biskup Wilhelm Prusinowský z Wiekowa, zakladatel kollege Jesuitaké w Olomauci, skrze Jesuity mnohé české a německé knihy mezi lid zdarma rozdál; naproti tomu mnoho kacířských knih w Kroměříži (1574) wzjati kázal, podaw 30 dukatů náhrady, Olomaucké Jesuitské bibliotheké darowal. Branj kacířských knih w Čechách a Morawě začalo hned s uwedením Jesuitů. Nástupce biskupa Wilhelma Jan Grudecius (1575) naložil sto tolaru na turoky, že bž katolické knihy kápowány a lidu rozdávány. Maximilian, genůž Melantrých biblj trojgj (1549, 1556, 1570) připsal, powolil (1567) všeobecnaú swobodu w náboženstwí, potwrdil (1575) austrě českouj konfessaj třem stawům: pod ohogj, genu podanau. Pod panowaním krále Rudolfa (1577-1612) český gazyk newyce se wzdělawal: tak že spisowatelé toho wěku z strany řečaž posud za klasické se powážugj. K geho trůnu spisowatelé češtj, kterých přes píl druhého sta se počítalo, s knihami dawem se hrauli. Melantrých genu připsal biblj (1577). Matauš Benešowaký grammatiku, dělage mu naděgi, že skrze český gazyk swé panowanj nad mnohými Slowany rozšířiti může. Neywětšj zásluhy o wzdělanj gazyka českého tu dobu měli: Weleslawina, Tad. Hagek, Adam Huber, Lomnický, korunowaný Rudolfem básnj český, a go češtj páni i panj skládali pjsně pobožae, z nichž některé nám se dostaly, gako w kancionálu Lipském od r. 1737 třidcátá čtvrtá pjsně od Karla z Zerotjna, 729ta od Bohunky z Perasteinu. Páni, rytjři, do stawu powyšeni měšťané rozšírowali a psali knihy, gako: Wratislaw z Mitrowic, Kr. Harant z Polzie, W. Budowa a g. W řádném wěku tolik wýborných a nákladných knih českých newyšlo, gako w tomto. To byli, ať tak djm, archowj čas-

wé. W archowém formátu vydána biblj Melantrýchowa, Weleslawjuůw kalendář historický (1590) Diadochos Paprockého (1602), politia historica Welesl. (1584 a 1606), Mathiolůw bylinář (1596). Od kteréž doby žádná tak we-
 lika kniha newyšla až na Bečkovského historii (1700). A
 však i tato nepochybnějši gazyku českého doba bez nesnází
 nestála. Wlastně gen srdatějši vlastenci ujmali se ma-
 terštiny, a potreby lidu obecného, vydáwajice spisy nej-
 wjce prstonárodné, a bez kterých konawému žiwotu osta-
 ti trudno. Na vysokých školách wždy předce latina pa-
 nowala, o wěcech učených latině psáno, ano i básnětwi,
 kterým gazyk newjce se wzděláwa, w latině zdáriligi
 kwetlo. Učenj ti latinjci češtinau, kteréž neznali, pōhr-
 dali, a gi k wyššjmu uměnj za neschopnau drželi; (non
 enim cum illis sentio, qui eam ut barbaram calumniatur:
 ut inopem et tenuem in angustis fines includunt: ut inep-
 tam et ad res explicandas haud idoneam contentim negligunt.
 Wel. ded. Sylva.) Oni došli na tom měli, že Homěru
 swěmu rozuměli, gegž i z newnižšich auřednjků a pjsarů
 mnohý w kapse nosjwal; o přeloženj geho nikdo se neza-
 sadil. Na kterauž nedbalost Weleslawjna taužj, dále takto
 píše: in qua (lingua) ornanda, pērpolienda, augenda et pro-
 paganda si nos Bohemi, vel Germanorum vicinorum et ci-
 vium nosterum exemplo studia veterum Graecorum et Lati-
 norum imitaremur, jam dudum commigrassēt ad nos et in
 civitatem nostram transiisset omnis sapientia graeca et latina.
 Loqueretur nobiscum materna nostra lingua Plato, philoso-
 phorum deus, disputaret de natura, moribus et artibus doc-
 tissimus Aristoteles etc. Sed contrarium fieri videmus: fa-
 ctone an incuria nostra, non difficile fuerit divinare etc. Z
 druhé strany němcina opět znáhala se tak, že některým wždy
 časem zákony wěregnými gi obmezowati potřeba bylo. Pa-
 mátný gest list Karla Žerotěna od 16 Proš. 1610 k inagi-
 strátu Olomauckému, kterýmž rady napomjná, aby inu bu-
 daucně český, nepak německý, gakž učinili, psáwali; ano
 láska k vlasti zawazuge ho netrpěti žádných škodliwych
 nowot. (w. Slowesnost str. 241.) Zwlastě pak náležj semto
 sněm r. 1615. u přítomnosti Mathiáše držány (w. Hlasat. I.
 str. 28-36.) gehož smysl tento: „Při mnohých nynějšich
 obywatelch králowstwj tohoto, nemůže se než tupiti, že
 se na űwedenj sem do tohoto králowstwj wšeligakých ci-
 zých gazykůw a hārodůw wydáwaj. — Na oko se spatřu-
 ge, že wždy wjce a wjce sem do země cizozemců přibý-

wá, kteříž se zde osazugj, své žiwnosti, obchody a handle wedau, welikých statků docházej, na aurady ty i jiné obzwláštne w městech, w městečkách do raddy množj, neuměgje třj slow českých, stranám česky své věci přednásegjcm nerozuměgjej dosazeni býwagi, ano i w mnohých místech tohoto králowstwj před sandy, a w jiných radních gazyky cizými se mluwj a pře wedau. Ano i na nagedněch kollaturách Stawůw králowstwj tohoto, k kterýmž však lidé poddanj osadnj wětšjm dílem mimo gazyk česky jiného žádného neuměgjej náležegj, kněžj cizozemci, gazyka českého neužjwagj se dosazugj a chowagj. — Odkudž zregně gest, že Čechůw ubýwati, a cizozemců do králowstwj českého zhusta přibýwati musj. Protož poručeno, aby cizozemci své děti hned z mladosti českému gazyku učiti dávali, aby dědicům, kteřížby gazykem českým dobře mluwiti uměli, po smrti rodičů swých statky pozemské zůstawaly, jinj pak, kteřížby česky neuměli, na peněžjch neb gináč dily swé agjmali; cizozemci aby nedrjwe w králowstwj to agjmání byli, než ažby česky uměli, a gegich děti aby gmetného kolena nižádných auradů nezastawaly; při sáhách wyššjch i nižšjch ne gináč než česky aby mluweno bylo, do českých kostelů kněžj a kazatelowé česky neuměgjej aby uwozowani nebyti, a kde dosazeni, aby wybyti byli. A gakož gista spráwa se činj, žeby některé osoby z Stawůw i také lidu obecného mezi sebou se zawázali, aby při shledánj gich společněm žádný gazykem českým nemluwili, což na weliké zlehčenj a potupu gazyka našeho českého se wztahuge, protož gsau se otq tak snesli, kdožby koliw ten a takowý byl, gsa obywatel tohoto králowstwj gazykem českým, uměgje geg, mluwiti nechťel, a jiné tež od mluwenj českého odwozowal, aby w zemi trpjn nebyl, nébrž wen ze země se wyštěhowati powinen byl. Posléz němcům zakazano w Praze neb ginde w králowstwj českém *obc j německau* (w. Rul. kalen. 2. str. 16.) se gmenowati. “Nebyl zagisté gazyk ten bez welikého dawu, kterýž tak násilně hágiti se musit. A však i toho násilného prostředku owoce napotomnjni baurjmi zmařeno gest.

§. 40. Gazyka proměny.

Čeština toho wěku gak wesložených, tak přeložených knižách dokonalějšj wúbec gest, hladšj i hognějšj. Důkaz toho gest přeloženj Euseše Sylwia od r. 1510, gež We-

627. *Solfernus*, nebo život Adamův. Rkp. ve veřej. bibl. z nebož Tomša předmluvu českého překladatele králi (Girjnu?) připsanou vyšel do svě Chrestomathie. Giny Rkp. na fare u sw. Wogtěcha w Praze (bez r.). Opět giny s Belialem od r. 1470. u P. Hanky. Sixt z Ottersdorfu tu knihu s opraveným t. obnoveným gazykem skrze Hagka vydal s napsím; Prigonia doktora Geruzalemského knihy rodu neb života Adamowa, řečj Arabskau složený a sepsany, pak w latinskau přeložený, nyní w Českau wvedeny od Sixta z Ottersdorfu a Jana Kosojského w Praze 1553. w 4. Vyšla potom w Olomauci u Günthera 1564. W Praze u J. Otmaru Jakubea 1600. a w Oppawě 1721. Balbin ugišowal: passim Bohemorum manibus teritur ob argumētū suavitatem et dictionis leporem. W našich časech P. Negerly w Hlásateli II. 304-353. část té knihy wýtiskl. Spis mnohými epizodami, rozmluvami a práwami wygřfenj se způsobj protkaný, w nšlechtilé a plynulé češtině sepsaný.

628. *Belial*, podobného obsahu jako *Solfernus*, w Rkp. kapitolajho kostela w 4. listůw 110. Gest to přeložený latinský román duchownj, kterýž skladael geho Jakub z Teramo arcipřyst w r. 1578. opravě papeže Urbana podrobil. Giny Rkp. w Museum w 4. od r. 1450. 4. a 1459. giny od r. 1470 u P. Hanky. Swatowogtěský má toliko prwnjch 68 kap.

k. Zgewenj a proroctwj.

629. *Hermas*, ginak pastýř w Rkp. od r. 1464. w 4. w Stokholmě, a wytisčen od Mikul. Klandiana s některými giny mi spisy w Mladem Beleslawi pod gmčnem: Knieha, kteráž slowě Pastyrz neb Ermasůw nikda prwe yazykem českým newytiskowana. 1518. w 4. listů 69.

630. *Widienye swatee Brigitti* w Rkp. na pergam. fol. od r. 1419. Geden Rus kaupil geg od Krameriusa. Giny Rkp. w bibl. veřejné od r. 1453. w 4. a giny tamže w fol. pak u Minoritů od r. 1526. W temž Rkp. gest také spis o umučenj božjm, o šedesáte a přeti strastech (w 65. člancjch) a na konci giny spis: O čistotě pannenské 30 kapitol.

631. *Oracula mulierum fatidicarum*, na pergam. w 4. u Jaoocki Catal. Coj. Manus. Bibl. Zalusc. N. 581. Zdágj se byti proroctwj Sibyllina, gichž gedno wydánj od r. 1579. w 8. w Indexu stogj.

632. *Jana Bosáka*, proroctwj o zlém přigjti magjcm w r. 1490. 1500. w Rkp. knihowny kapitolnj (O. 35.)

633. *Proroctwj sw. Hildegardy Balbin* w Krumlowě nalezl. Boh. Doct. III. 161.

634. *Proroctwj o České zemi*, podjnagjčj: Prigde Worel, gehož letem wybegowan bude lew. lat. a český, P. Dobrow, w Rokycanech widel.

635. *Proroctwj gedného Mladence* od narozenj slepcho. w 8. bez r. a mjsta.

636. Giřjkowo wiǰienj. Často potom, gako čjslo předešlé tištěno.

637. Zgewenj a proroctwj bratra Mikul. Wlasenického, we dwau psaných knihách od r. 1495. widel Stelcar. Zaznamenány gsau w Indexu st. 296. s udánjm formátu w 8.

638. Krátka zpráwa o 12. Sibyllách fol. Rkp. we weř. B.

1. Žiwot Krista a swatých.

639. Nikodema mištra židowského knihy, w nichžto popsáni gsu skutkové, vmučenj našeho spasytele, a nalezení gsu ot wélíkého Theodosya cjs. Rjmského l. P. 1465. Rkp. bib. weř. XVII. B. 15. N. 1.

640. Žiwoty gednotných swatých často w Rkp. se nalezagj při giných knihách přjbuzného obsahu. Žiwot sw. Alžběty w Rkp. žiwotůw patriarchůw. Ž. sw. Kateřiny (s některými pjesněmi k gegj. chwále) od Františkana w Giřj. Hradci psaný mēl Balbin. Boh. doct. III. 61.

641. Žiw. sw. Anežky wydal Giřj Plachý (Ferus) podlé starého Rkp. w Praze u Urbana Goliáše 1666. w 4. s wyswětlenjm podržených starých słow. Na konci gsau 4 psanj od sw. Kláry R sw. Anežce. Půwodně lätinsky, což Cruger Jesuítane wěděl, protože z českého přeložil tu legendu Bollandistům.

642. Žiw. sw. Reginy w Rkp. u Minoritů, zřá se, sepsal Bruno Kartuzián swé sestře, šlechticně z Klínšteinu okolo r. 1526.

643. Žiw. sw. Františka psaný od Bonawentury. Rkp. weř. Bibl. na pap. w 4. Poslednj kapitola gedná o sw. Anežce. Přepisowatel gest Šimon kaplan Peřlikowský. Swateho Cyrilla a Methudia gmcnuje Hroznatu a Strachotu, kdežto obogj na Metudia (merus) ukazuje.

644. Žiwoty swatých otcůw, kteréž připsagj se sw. Jeronymu, (u nich gest Napómenutj od sw. Otců, žiwota způsob mňichůw egyptských od Sulp. Sewera, aučinky ctnosti), w pěti Rkp. weř. Bibl. dwa z nich bez roku, třetj od r. 1480. Dwa od r. 1516. Na Strahowě Rkp. od r. 1510. Překladatel gest Giřj Hrubý z Gelenj, kterýž (může býti) staršj přeloženj opravil a předělál (1510). Připsal geden opis kancléři králowstwj Ladislawu ze Šternberga před r. 1514, kteréhož roku 7. Března Hrubý umřel. Giný opis pěkný na pergameně od r. 1516 obrázky ozdobený gest w Bibl. weř.

645. Žiwot Adama a Ewy; listůw 17, (bez roku) w Plzni (smad 1498) 8.

646. Knihy o pohřbu, žiwotu a pokánj Adama, otce našeho 1465. Rkp. weř. Bibl.

647. Traktát o nagozenj Panny Marie i také o giných přjběžich 1497? Rkp. bibl. weř. XVII. H. 59. n. 5.

648. Wymluwa o žiwotě Jozefowě. Skonáwa se žiwot Jozefa l. 1435. Rkp. weř. Bibl. E. 10. n. 1.

649. Jana podjahně kostela Římského kujíky a swatých, kteří znamenaj činili, od Hrubého z Gelenj. 1516. Rkp. (při kl-wotech swatých) w Bibl. weř.

m. Modlicj knihy.

650. Brewiar, na pergam, w 8. zdá se, ku potřebě něga-ke klášterské pauny. Dobrowský geg darowal Abatyši u sw. Girj, po gegj smrti se wjce nenalezl.

651. Knihy modlicy, skrze Tomáše z Netolic, l. 1517. Rkp. weř. Bibl.

652. Modlitby neywjce z Anselma wzaté w Rkp. 1521. na pergam. w 4. W Bibl. kostela kapitolnjo. Pákně psané mo-dlitby geito i poaděgi z husta přicházegj. (D. G. II. 376.)

653. Zahradka duše pieknými modlitbami a figurami oz-doběna. 1529. w 12. W Normb. u Jana Stichsa nákladem Jana Schimara z Augspurku. S rytinami na dřewě, gakowěž w zna-mě kujže hortulus animae přicházegj.

654. Modlitby w Rkp. Weř. Bfbl. 4. (s legendau o desjti tisjci rytjřjch).

655. Hodinky a rozličné modlitby 1510. 12. Rkp. perg. w Bibl. weř. s obrázky.

656. Hodinky a gimé modlitby 1529. 12. (mecelý Rkp. na perg. wa weř. Bibl.)

657. Hodinky o vmačenj P. G. K. Rkp. XVI. stol. w Bib. weř. na pergam.

658. Hodinky za duše a rozličné modlitby. Rkp. weřeg. Bibl. z XVI. stol.

Oddělenj páté.

Od Ferdnanda I. nebo od rozšřjenj tiskařstwj až do Ferdi-nanda II. nebo wstěhowdnj se nekatoljků ze země. Od r. 1526 do r. 1620.

I.

§. 35. Staw politický.

Ferdinand I. wywolen za krále. Morawa, Slezko a Lužice uznaly geg lined, ale Uhřj rozděleni byli; gedna část (pod Zápolau) wolila knže Sedmihradské, který u Solimána Tureckého cjsaře pomoci hledal. Turci gsauce w drže-

ni Budjina od Machátské bitwy (1526) po sto čtyřiceti šest roků, oblehli Wjden (1529), kteréž město nejvíce dvěma tisíci Čechů ochráněno bylo, a wogna ta téměř cele na autraty Čechů wedena. Oheň w Praze, kterýž stráwil dsky zemské (1541), zámek a kostel sw. Wjta, Ewangeljci s Janem, wolencem Saským, w Šnalkaldě uzawřeli brániti swobody w náboženstwí. Ferdinand od bratra, cjsaře Karla V. požádan o pomoc; nekatoljci češj zpěčowali se gi dáti, pročez od wjtěze Ferdinanda některj na hrdle, na statech a wyhnanstwím trestáni; wysady, cla městům wzaty, na sud piwa groš bjlý ułożen, hejtmáné a dworšj sudj (přzdegi cjsaršj rychtáři nazwanj) ustanoweni. Zřjdl appellacj w Praze (1548) ku kteréž odkázal i Morawany, Slezáky a Lužičany. Popel z Lobkowic přwnj praesident při appellacj. Král nemohá sgednotiti strany w náboženstwí, wypowieděl české bratry, kterj do Sas a do Prus po tisjech se wystěhowali. Založil katolickau uniwersitu (1556) u sw. Kljmenta pod Jesuity. Karoljaská zůstala pod obogi. Wodárna staroměstská u mostu stawěna. Arcibiskupstwí přes 140 let prázdne osadil Antonjnem Brusem z Mohelnice (1562), kterýž syna geho Maximiliana korunowal. Sám šest let před smrtj cjsarem učřen. Umrel we Wjdní, a pochowan w Praze u sw. Wjta (1564).

Maximilian spolu král Uherský a Cjsar. Pod njm pokog w Čechách, protože snášeliwost uwedl, čímž ewangeljci a češj bratry opět vznikali. Umrel milowaný (1577). *Rudolf II.* bydlel w Praze. Njm zawedena dobre zřízená politjcegnj direkce (1605) po prvé w Čechách. Wysoké i giné školy zwelebil a rozmnožil, ale zahraw se osobně do řčenj, zvláště do astrologie, s Tychonem Brahem, zneljbil se národům. Rakušané a Uhřj zwolili Mathiáše, Čechové mu předložili některé artikule, z nichž hlawnj o swobodě w náboženstwí on k sněmu poodložil (1609). Strana pod gboj (w gichž čele stáli Jan z Šliku, Gindrich z Thurnu a Waclaw Budowa) žádala swobodného náboženstwí, katolická strana (z gegjž strany náčelnjkem byl Popel z Lobkowic, Jaroslav Borita z Martinic, a Wilém Slawata) odporowala. Sněm se rozešel, nekatoljci chystali se k odporu. Rudolf chtěge zachowati mjř; podepsal auplau swobodu w náboženstwí a práwo kostely stawěti kdeby chtěli. Židage dobyti postawpených Mathiášowi bratru zemj potáhl wojsko Pašowské do Prahy, aby zničil stranu Mathiášowu. Stawowé ewangeljci pozwolali Mathiáše, a Rudolf na spěnu přincem

království Mathiáš postoupiti; nálež brzo hořem pšel (1613), pánován 36 let. *Mathiáš*, též csař po bratru, ptgal za vlastního Ferdinanda, wnuka csaře Ferdinanda (1616), k čemuž nekatolická strana gen mušeně přivolila. Ferdinand tédy hned korupován. Počatek třidceti leté wogny. Nekatoljci wystawěli w Braumowě a w Hrobeck (Klostergrab) chrámy, kteréž s powolenjím csaře od opata Braumowského a Arcibiskupa zbořeny. Ewangeljci považugice tu za uginu swých práw, udeřili na Wiléma Slawatu a Jaroslawa Martinice, domnělé toho půwodce, magjce na čele hraběte Thurnia, wyhodili ge oknem i s tagemnjkem glob Filipem Fabriciusem (1618). Třetjho dne wywolfti direktory, wyhnali Jesuity z království, též arcibiskupa i přeláty Strahowského a Braumowského. Přišlo k wogně Thurn, Jan Šlik, Radislaw Kinský, wedli české wogsko, zgednawše pomocnjků 14000 pod hrabětem Ernstem z Mansfeldu. Csařskému wogsku náčelnjkem byl hrabě Gindrich Dampierre, a Karel Lonqueval hrabě z Buquoi. Zatjm zima nastala. Rokowano we Chbě. Mathiáš we Wjdni umiel (1619).

II.

Oswjcenj.

§. 36. Za Ferdinanda I. (1526—1564).

Katolické náboženstwj pánowało; ačkoh wěřej we dvě strany pod gednau a pod obogj rozděleni byli. Bratřj a Luteráni netrpěnj skřýwati se musili. Mnižstwu nepřjzníwý byl čas; kláštery od Tábořských rozbořené nestawěly se, statky w rukau swětských zůstawaly. Nowé kláštery se nezakládaly, a pozústalé nemnohé byly bez wážnosti, bez možnosti. Státek celého královstwj českého leta 1529 zdesk zetiských vlastnj rukau P. Adama z Hradce nejwýššjho kancléře král. Č. wypsany, byl: staw paňský má statků we dskách za 2,400,000 kop. gr. č. staw rytjřský za 2,600,000 kop. g. č. staw městský za 1,800,000 kop. g. č. Zámků w královstwj českém 300; měst a městetek 782; wsj 58,772. (Morawa, Slezko a Lužice zde nebsau připočtlané.) Celý národ od pána až do sedláka žil w hognosti a bobatstwj. Nádhernost takowě zobečněla, že sněmenj zapowězeno sedlákům nositi zlatoblaw, bolandské plátno a kragky na košiljch, zlatem lemowane hápraňky a klobauky. Wogenský oheň w tom čase toliko několi-

kráte příležitost měl vyhlknauti. Doma wogny nebylo, a ti, kteréž posláno do Uher na Turky, mečem nebo nemocemi posli. Smjchání gsauce s ginými wogsky, zapomněli staré uměnj wogenské, kterým pod Žižkau a Prokopem sly-nuli. Některj hrdinové w Uhrjch wytečni. W r. 1541 dsky zemské ohněm na Malé straně ztraweny, a nowé zřízeny byly, které až posud zůstawagi. Lennj dsky w Kroměnjži na Morawě po prwé česky psány gsau r. 1536. tea čwrtěk po na nebe wstaupenj, kterýžto den prwnj len-nj saud tom držán. Umj a wědy lepsjho způsobu naby-wady, aškoli uniwersita we zlém stawu se nachazela. Sta-wové čisto rokowali, kterakby gj pomohli, a zůstano přirokowanj. Kral nebyl gj přízniw, protože Luterowu uce-nj nakloněna byla. Ferd. I. (1550) založil katolickau wy-sokau školu, a swěřil gj Jesuitům z Řjma powolaným. Prwnj Jesuite w Čechách byli: Henrich Blissemius, Jan Til-lanus, Doktóri w Řjmě, onen bohoslowi, tento filosof; učil. Prof. rhetoriky byl Wlém Gelder, poetiky Sylvius Pflander, oba Magistr. swob. uměnj w Řjmě. Latně učil Balthasar Pfarrkirchen, Bawor; Kasp. Konger, Korytan, Florian, Wlach, řecky. Znamenitj potom tež byli Petrus Canisus, Carolus de Grobendonq, filosof, gakož i Roderi-cus de Arriaga; Edmundus Campianus a g. Poslednj byl nábožnostj i uměnjm slowútný, řečnj i nepřiprawený, a dramatický básnj. Nekatolictj Čechové do Strasburgu, Bononie a Wittenbergu po učenj se ubjrali. We Witten-berce naučil se Matthaeus Kollinus řeckemu gazyku, gemuž potom w Praze učil, a w Karoljně Homera wykládal. Jan Fortius hebreyskau literaturu do Čech uwedl. Jan Wartow-ský tak dobře naučil se hebrejštině, že celau biblj z nj do českého přeložil. Oblíbené uměnj tehdaž u Čechů bylo la-tinské básnictwj. Jan z Hoděgowa český rytj pedněcował k němu dary a auřady. Gemu připsány gsau 3 díly men-šjch latinských básnj. Mnozi newšednj způsobilost w tom básnictwj ukazowali; neylepšj pak byli: Jan Orpneus, Si-mon Fagellus, Jan Baceno, Jan Balbin, Gij Ostracius, Ka-špar Kropáč, Jan Schentigar, Dawid Crinitus (Wlasak) a Matthaeus Kollinus, předešlých učitel a gako otec. — W Mathematice znamenitj toho času byli Jan Hortensius, a Mikul. Sfud ze Semanjna. Wawřinec Span z Spanowa (nar. 1539 † 1575) a Tomáš Husenický lékařstwjm se objrali. — Česká historie tenkrát pilně spisowána. Biskup Jan Dubra-wius (nar. w Plzni † 1555) gj w čisté latně wydal. Mar-

tin Kutken, Bohuslaw z Hoděgowa, Kašpar Krupáb a Dawid Crinitus, české wewody a krále latinskými weršemi opsal. Censura knih sice již r. 1524 (w §. 30.) ustanowena byla a r. 1539 strana pod obogi na synodě uzwawěla, aby wšecky spisy bohoslownjho obsahu censure Rektora na Wys. školách a konsistori gegich podrobeny byly, ale r. 1547 opět kapitola pražská předstawila králi, že w Čechách zde, onde kacjřské knihy se tisknou a odginud do Čech dowážejí a rozširuj; žádala tedy krále, aby dozorce ustanowil, bez gegichžto wědomj a uznánj by žádná kniha tištěna neb odginud přiwiezena býti nesměla. Král tomá powolił, a tak powstala censura knih w králowstwji českém. Od té doby sešlo se téměř nic než latinské básně, kosmografie, městská práwa a p. — Za Ferd. I. Čechowé některé diwadelnj hry latině provozowali. W r. 1534 w Nowoměstské radnici dán Miles gloriosus Plautůw; čtvery roky později Zuzana w Karoljně. Diwačů sešlo se tolik, že bylo se oň báti, aby se podlaha neprobořila, pročež tyž kus dáwan několikrát w Reyčkowě kollegi r. 1542, a potom na hradě pražském u přítomnosti dwora. Konáčowa Judita (1547) bývali kdy provozena, neznámo. Hudebnj Sian Proxenius kw. 1556.

§. 37. Za Maximiliana od r. 1564 do 1576.

Maximilian, wychowan od Jana Horáka z Huseňberku, katolického učeného kněze, byl snášetlwy u wšeckch náboženstwj, ač o gednotu cirkwe pečlwy. Prikázal Nrbččanám (1567), aby wšecky impressj w gazyku českém, a zwláště z strany tištěnj biblj, při tom městě wyzdwilili, a zapowědel wšec knihy w gazyku českém w cizině tištěné do králowstwj woziti (Archiw. Buděgowz). Wyhnanj bratrů za Ferdinanda I. dotjranj Jesuitů na nekatoljky bez rozdělj podal přjčtinu k spogenj se bratřj, protestantů již také w Čechách rozmnoženjeli, a kalishkě. Poslednj odšedše kompaktátů, stali se protestanty, nedhjec slauti wíce Husity a kalishkly, anobř ewangeljky, a w Němcjch na protestantských školách studowali. Češtj bratřj k reformátům wěregně se hlásili. Tjm od katolika osočeni u krále (kterýž (1575) wyslyšew gich, dal jim konečně swobodu w náboženstwj. Papež Pius V. brozenj klatby a wřkewj s cjsářstwji geg w tom anawyslu zwiklatj nemohl. Nwchodkwě gich nekatoljci byli: Martin Klatowsky, Jan Horčenský, Jan Mlystobůlus, Sigm. Celnřus, Gaj Dikastus, a g.

Mezi katolíky: Jan Mathaeus (nar. 1504 † 1568), Jan Leisentritt z Julisbergu, Moravan (nar. 1520 † 1586.) Za Maximiliana sešli sirtj; Jan z Hodčowa, ochránce a popínatel učení swého wěku, Matthaeus Collipus a Choterina (nar. w Kanižmaě 1516 † 1564.) který prwnj řetká čtenj w Karoljně byl uwedl, Jan Augusta, biskup českých bratřj, Awawinec Span, lékař a básnj, Jan Mystopol († 1568) kališnický bohomluwec a kazatel w Belleme, kdež i pochowan; Jan Balbin († 1570), latinský básnj, praděd Bohustawa Balbina, historika slowutného; Jan Blahoslav († 1571), biskup českých bratřj, Cyprian Lwowský, učitel Tychona Brahe, kterýž w cizině umřel (1574), Gm Ostracius, přigoaný básnj († 1575) — Kterak Maximilian snažon byl práwa zlepšovati, z toho widno gest, že sobě poručil předložiti práwa Děwjská (Magdeburská), kterými se Litoměřice a giná některá města zprawowala, a se Pražanům uweztiti a s pražskými práwy srownati rozkázal (1571). Latinské hry trwaly posud. Ferenciowi komoedie, a některé smutnobry, jako: Jan Řítel (1568), Samson (1570), Job, Josef čisty, a giné; Metaušem Kolinským (Collina) sepsány. Divadlo býwalo hned w kollegji Hedwigsyě, hned w Ryečkowě. Učený Jesuita Mikul, Salus (1567) smrti tnohru: Mučedlnj sw. Wáclaw, český dal prowaditi we dvoře kollege staroměstské před náramným množstwím diwaků, u přítomnosti nejwyššjch stawů katolických, Pražského magistrátu, a giných wzácných osob městských a welikan pochwalau (w. Schmiedl hist. S. J. III. N. 66.)

§. 38. Za Rudolfa a Mathiáše od r. 1576—1620.

Za Rudolfa zlatý wěk umění a wědy wůbec w Czechách zkwytal. On zaradil své sidlo w Praze. Dostatek za něho po wšj zemi panujj obžiwowal wěliké přikogné umění, gichž wšude po celém králowstwí mlownjka hoga ně se nacházelo. On wážil sobě učených, a bohaté jim dáwal odplaty. Powolal z cizých zemj učené do Prahy a mezi nimiž byli Tychon Brahe, slowutný hvězdář (Daněčan, † 1601), Jan Keplar, weliký matematik, Jan Jessenius (nar. 1566, utracen 1620) lékař, který poprwé pýtku (anatomii) w Karoljně učil. Rudolf, weliký mlownjka, a znatel přirodnjho umění, měl okolo sebe wždy některé zpytatele přirody, z wlašně alchymiky a kamenů znatel. Názornější gsau Jakob Typolius, Anzelm z Bondt, Oswald Kroll, Karel Clusius, a Jak. Synapius neb Harđi-

cký; tento byl Morawan, ostatnj cizozemci. Mezi roze-
 nými Čechy byli matematikowé: Thaddaeus Hágek z Há-
 ku, Petr Čodicill, Markus Bydžowinus, Martin Bachacius.
 Lekarstwijn a zvláště rostlinářstwijn zanášeli se teház
 Adam Zalužanský, Giřj Handschius, Adam Huber, který
 Mathiolůw bylínář českým gazykem na swětlo wydal. Kry-
 stof Quarinus, žiwotnj lékář cjs. Rudolfa, měl we swém
 domě akademii lékařskou. Tomáš Jordan z Klausenbutgo
 Sedmihradčan, (nar. 1559 † 1585 w Brně). Historie newwice
 český wzdělawána, toliko Prokop Lupáč latině psal. La-
 tinské básnictwijn wždy geště obljbeno. Slynuh njm tenkrá-
 te Kašpar Kropáč, Karel z Karlsperku, Tomáš Mitš (Tichý ?)
 Jan Chorinus, Jan, Adam a Sofonias Rosacini, Giřj Barthold,
 Pontan z Breitenbergu, probošt kap. († 1616) Anton Brus
 z Mohelnice arcibiskup, Morawan (nar. 1526 † 1580) Mikuláš
 Salius Jesuita († 1596), Pawel z Gisbice, Mikul. Pelargus,
 a g. m. I mezi pěkným pohlawijn učenost nejčká byla.
 Helena z Wakenfelsu a Katerina Albertinowá známosti la-
 tinského, řeckého a hebreyského gazyka slynuh. Ewa z
 Lobkowic swého otce Giřjho wěregně hágila. Elisabetha We-
 stonia (nar. w Angl. 1582 † 1612) latinská básnjka. Ka-
 rolnj tehdy stkwě se mužemi učenými a wzdělawými.
 Neyzwláštnejšj gsau: Martin Bachacius, Trojanus Nigel-
 us, Marcus Bydžowinus, Adam Bistricenus, Wael. Flawer-
 rinus a Šim. Skála. Ti byli učitelé wěregnj na akademii,
 z gichžto školy wyšli napotom učenj mužowé Campanus,
 Troilus, Stránský, Partlic, Basilius, Haberbereschel a g. m.
 Podobně menšj školy netoliko w Praze, ale i w kragich
 osazený byly učiteli wýbornými. Nebylo městečka bez do-
 bre sporádané školy; we wětšjch městech i wjce škol by-
 lo. W Praze počtalo se gich šestnácte, w Kutné ho-
 ře dvě, w Boleslawi dvě. W každé z nich bylo new-
 méně po dwau, w mnohých po třech, čtyrech, i pěti u-
 čitelich, gakež toho počet žáků potřebu činil. W Hrad-
 ci Králowé gich šest býwalo. Obec učitelům dáwala ro-
 čnj plat, a farář mjstnj strawu. Nikdo k tomu auradu
 pripaušijn nebyl, kdo aspoň bakalářem nestal se w Karo-
 ljaě, to gest, kdo důkazu swé k tomu schopnosti wěregně
 newywal. Byli to z wětšjho djlu učenj lidé, mistři swob.
 umění, giž drjwe swého auradu spisy wydanými známj.
 Někteřj z nich potom w městech, kdež učjwali, faráři, radnj-
 ni, pisari městskými, nebo měšťany býwali. Odtud po-
 šlo, že za Rudolfa w českých městech snadno bylo nalezi

měšťany, kteří Virgilia, Ovidia, Horacia, ano Homera, Anakreona a t. d. čítali, a sami latinské a řecké básně skládali. Rektor Karoljna dosazoval učitele městské, a opět učenějších do Karoljna povolával za učitele. Zachovány gsau mnohé latinské a řecké básně tehdaž od žáků ve školách Launské, Zatecké, Klatovské, Litoměřické, Chrudimské a g. složené a tištěné. Tak sporadányi školami dlé giščenj Stranskeho nižadny tenkrát národ v Evropě honositi se nemohl. Paměti přitom hodno, že to vše zřízeno skrze protestanty o vzdělání lidu pečlivými, a že téměř všickni učenj lidé toho věku z gegich obce byli. Pěkným umám pod Rudolfem také věk zlatý nastal. On založil v Čechách gednu z neylepsích tehdaž zbjevk obraznjeh, do njež obrazy neyslawnějších mistrů z Italie a odginud skupoval. Na dvoře jeho kralowsky chováni byli maleri: Bartoloměj Spranger, Jan Achenský, Jos. Heinz, Roland Sawery, Girj Hufnagel a g. Gilj Sadeler, z neylepsích tehdaž rytců v mēdi Rudolfem do Prahy powolan. Mezi obraznjky a kamenjky byl Jan du Mont neywybornější. Cisar měl veliký poklad drahych kamenů, a protož choval veliký počet kamenorezcu všeliká umělá djla z nich hotowjceh.

III.

§. 39. Gazyka staw. (1526—1620.)

Tento věk wšjm právem zlatý věk gazyka i literatury české se nazjvá; neboť gazyk český toho času na neyvyšší stupeň sláwy a dokonalosti wystaupil. Skrze rozšírené tiskarstwj přicházeli nynj spisowé dojednáj i cizj u wětšj a obecnější známost. Celý národ k čtenj a myšlenj probuzen a jako powolan. Čestj páni, panj a flechtičny český čítali i psali. U všech auřadů gednalo se gazykem českým, ano zřízenjm zemským od l. 1550. A. VI. opět ustanoweno: „Czo se dotycze czyzozemcow, kteříž k koronie nepřislušej, aby všickni przed Saudem zemským českým gazykem swe prze wedli sami skrze se, neb kohož sobě zgednati mohau.“ Též od r. 1550 C. IX. poručeno. Čechowé českých giněn rádi užjwali. Matauš Kolinský od Ferd. I. do stawu pro swá uměnj powyšěn; od mjsta narozenj Pána z Hoděgowa, nazwal se z Chotěryna. „Gá gsem snadno, dj on, mohl z německých giněn Dorf, Berg, Stein etc. sobě dāti; ale gá gsem Čech, a na tom dosti mám.“ Čestj bratj u prosřed wichrice; gim od strany pod ged-

nau a pod obogj wzbuzowane; wzaikali, o kroté dšlo než Later směl; pokročice. I Later našel překladate, čtenáře a milovníky. Roku 1539. strana pod obogj zavedla censuru na knihy bohoslovné (w. §. 36); pročež od r. 1540 vycházely w Normberce rozličné knihy. Ferd. I. síce zamezowal rozšírenj Lutherowa i Kalwynowa učení, gak přehlžejícím kněžím tak wyhoštěním Pikardů; uwedením Jesuitů (1555); obnowením Pražského arcibiskupstwí, a zvláště ohdžzeným a wúbec prohlášeným (1564) dowolením kalitha i katolíkům: předece však dowolil Erasmowy spisy; gehož Paraphrasis Mathæi Ferdinandowi připsána gest. Jan baron z Hasenbarku, pán na Budjně, byl učitelem českého gazyka u arciwéwod, synů Gml. Ferdinanda I., gakž to wíděti z latinské smlauwy mezi njm a Janem Daubrawíem r. 1541. psané; a 1546. od Ferd. I. potvrzené. Dřiwé giž (1554) ten auřad zastáwal Sign. Held z Kement. Pro nedostátek kněžj katolických, zvláště klášterních, bráno mnoho cizých, český neumějících. Uwedenj Jesuité na radu proboshta kap. Pražské Ondřicha Piška, gidak Scribonia z Horšowa, býwalého učitele arciwéwody Karla, ponewadžby bez uměnj češtiny něčeho neporjchli, přigali do řadu české mládence: Baltazara Hostaunského, Ondřego Piešjna, Wacława Sturma a g., kteréž poslaši do Řjmské kollege. Sturm přigda po prvé z Řjna (1558) byl ténič zapomaš český, a přiučowati se musil. (Schmiedl w hist. S. J. P. L. 2. 19.) Balthazar Pfarrkirchen, němec z Bawor, tak pitně o češtinu se přičinil, že giž 24. Brezna 1560 zpowěd český slyšel. To pohawlo Rektora s bratry swými, že na znamenj zwonečkem dané denně hodinu w českém gazyku se owidili. (Linguae bohemicæ studium ad campanæ pulsus multis annis duravit. Schmiedl ib. L. 5. N. 162.) Mistr Gall, professor w Karoljně, ačkoli husita, Jesuitian knihy a zegmína Janu Palanci directorium do češtiny překládal. Odtud pošlo, že i Jesuité toho wsku dobre český psali, gak Ondř. Modestinus († 1601.) Balt. Hostaunský († 1600.) Jakob Colens († 1623.) Šeb. Scipio (Berlíška † 1611.) Jakub Šeskovský († 1624.) Po Sturmowi (1563), kterýž prwnj s Pikardy se potýkal, mezi Jesuity český kázal P. Wolfgang, rozený Čech z Teyna, a kázatel u sw. Jakuba. U sw. Klimenta mjwali české kázanj od poleďae, kteréž pro nedostátek posluchačů (1567) přestale, zato ginde troje kázanj uwedli, a síce u sw. Jakuba akže Wolfgang, kterýž i wšitarc Boleslawi a w Brandysu kázawal;

skrze M. Alexandra Voyta a sw. Benedikta, na Hradčanech a u Křížovníků na starém městě. P. Michal Tolmaier, rozený Slovan, českému nářečí se naučil, tak že a pochwalau kázal. Rozděgi znamenitý řečník Jesuita Jan Suchý u sw. Salwatora prwnj od r. 1602, po 16 let slovo boží hlásal, a welikau pochwalau. O božim těle Jesuité w Čechách i w Morawě na lešenj české werše říkati dávali. W Olomauci Baltasar Hostaunský (1568) poprwé, co kazatel wystaupil, ale že český a polský dialekt příliš mchhal, (byli sice Čech, ale w kollegjch polských Brunsberku a Pultawě žiw), ztrhl se smjch mezi posluchači, tak že kázanj přestatí musel. Ale w r. 1570 w kapitolnau tu kostele již řádně česky kázali. Biskup Wilhelm Prusinowský z Wiekowa, zakladatel kollege Jesuitaké w Olomauci, skrze Jesuity mnohé české a německé knihy mezi lid zdarma rozdál; naproti tomu mnoho kacířských knih w Kroměříži (1574) wzjati kázal, podaw 30 dukatů náhrady, Olomaucké Jesuitské bibliotheké darowal. Branj kacířských knih w Čechách a Morawě počalo bned s uwedenjím Jesuitů. Nástupce biskupa Wilhelma Jan Grudecius (1575) naložil sto talaru na auroky, že každé katolické knihy kopowány a lidu rozdávány. Maximilian, genuž Melantrých biblij trojg) (1549, 1556, 1570) připsal, powolil (1567) všeobecnau swobodu w náboženstwí, potwrdil (1575) austrě českau konfessaj třem stawům: pod ohogj, genu podanau. Pod panowánjím krále Rudolfa (1577-1612) český gazyk neywjaco se wzdělawal: tak že spisowatelé toho wěku z strany řeči až posud za klasické se považugj. K geho trfěnu spisowatelé čeští, kterých přes půl druheho sta se počítalo, a knihami dawem se hnuli. Melantrých genu připsal biblij (1577). Matauš Benešowaký grammatiku, délage mu naděgi, že skrze český gazyk swé panowánj nad mnohými Slowany rozšířiti může. Neywětšj zásluhy o wzdělanj gazyka českého tu dobu měli: Weleslawina, Tad. Házek, Adam Huber, Lomnický, korunowaný Rudolfem básnjí český, a g. Čeští páni i panj skládali pjsně pobožné, z nichž některé nám se dostaly, jako w kancionálu Lipském od r. 1737, třidcátá čtvrtá pjsně od Karla z Zerotjna, 729tá od Bohunky z Pernsteinu. Páni, rytjři, do stawu powýšeni měšťané rozšírowali a psali knihy, jako: Wratislaw z Mitrowic, Kr. Harant z Polzie, W. Budowa a g. W žádostm wěku tolik wyborných a nákladných knih českých newyšlo, jako w tomto. To byli, a tak djm, archowj čas-

w. W archowém formátu vydána biblj Melantrichowa, Weleslawjuůw kalendář historický (1590) Diadochos Pa-prockého (1602), politia historica Welesl. (1584 a 1606), Mathiolůw bylinář (1596). Od kteréž doby žádná tak we-liká kniha newyšla až na Bečkovského historii (1760). A však i tato nepochybnějš gazyku českého doba bez nesnazi nestála. Wlastně gen srdnatějš vlastenci uznawali se ma-terštiny, a potreby lidu obecneho, vydawagje spisy new-
 wjece prostonárodné, a bez kterých konawěnnu žiwotu ošta-
 ti trudno. Na vysokých školách wždy předce latina pa-
 nowala, o wěcech učenyh latině psáno, ano i básnitwí,
 kterým gazyk newwjece se wzdělawa, w latině zdarilegi
 kwetlo. Učenj ti latinnci češtinau, kteréž neznali, pōhr-
 dali, a gi k wyššjmu uměnj za neschopnau drželi; (non
 enim cum illis sentio, qui eam ut barbaram calumniatur:
 ut inopem et tenuem in angustis fines includunt: ut inep-
 tam et ad res explicandas habundantem contentim negligunt.
 Wel. ded. Sylva.) Oni do- na tom měli, že Homěru
 swěmu rozuměli, gegž i z wynižšich auřednjků a pisarů
 mnohý w kapse nosjwal; o přeloženj geho nikdo se neza-
 sadil. Na kterauž nedbalost Weleslawjna taužj, dale takto
 pje: in qua (lingua) ornanda, pērpolienda, augenda et pro-
 paganda si nos Bohemi, vel Germanorum vicinorum et ci-
 vium nosterum exemplo studia veterum Graecorum et Lati-
 norum imitemur, jam dudum commigrasset ad nos et in
 civitatem nostram transisset omnis sapientia graeca et latina.
 Loqueretur nobiscum materna nostra lingua Plato, philoso-
 phorum deus, disputaret de natura, moribus et artibus doc-
 tissimus Aristoteles etc. Sed contrarium fieri videmus: fa-
 ctone an incuria nostra, non difficile fuerit divinare etc. Z
 druhé strany němčina opět zmáhala se tak, že některým wždy
 časem zákony wěregnými gi obmezowati potřeba bylo. Pa-
 mátný gest list Karla Žerotjna od 16 Pros. 1610 k inagi-
 strátu Olomauckému, kterýmž rady napomjňá, aby mu bu-
 dawcně český, nepak německý, gakž učinili, psawali, ano
 láska k wlasti zawazuge ho netrpěti žádných škodliwých
 nowot. (w. Slowesnost str. 241.) Zwlastě pak nalezj semto
 sněm r. 1615, u přítomnosti Mathiáše držany (w. Hlasat. I.
 str. 28-36.) gehož smysl tento: „Při mnohých nynějšich
 obywatelch králowstwj tohoto, nemůže se než tupiti, že
 se na űwedenj sem do tohoto králowstwj wšelijakých ci-
 zých gazykůw a národůw wydawagj. — Na obo se spatru-
 ge, že wždy wjece a wjece sem do země cizozemců přibý-

wa, kteříž se zde osazují, své živnosti, obchody a handle vedau, velikých statků docházejí, na aurady ty i jiné obzvláště v městech, v městečkách do raddy mnozí, neumějíce tří slov českých, stranám český své věci přednášejícím nerozumějící dosazeni býwají, ano i v mnohých místech tohoto království před soudy, a v jiných radních gazyky cizími se mluví a pře vedau. Ano i na nejedněch kollaturách Stawůw království tohoto, k kterýmž však lidé poddaní osadní větším dílem mimo gazyk český jiného žádného neumějíce náležejí, kněžj cizozemci, gazyka českého neuzývajíce se dosazují a chowají. — Odkudž zřejmé gest, že Čechůw ubýwají, a cizozemců do království českého zhusta přibýwají musj. Protož poručeno, aby cizozemci své děti hned z mladosti českému gazyku učiti dávali, aby dědicům, kteřížby gazykem českým dobře mluvíti uměli, po smrti rodičů svých statky pozemské zůstávaly, jinj pak, kteřížby český neuměli, na penězích neb jináč dily své majmali; cizozemci aby nedrjwe v království to přimáni byli, než, ažby český uměli, a jejich děti aby třetího kolena nižádných auradů nezastávaly; při sádkách vyšších i nižších ne gajtsk než český aby mluweno bylo, do českých kostelů kněžj a kazatelowé český neumějíce aby uwozowani nebyli, a kde dosazeni, aby wybyti byli. A gakož gista sprawa se činj, žeby některé osoby z Stawůw i také lidu obecného mezi sebou se zawázali, aby při shledání jejich společném žádný gazykem českým nemluwili, což na veliké zlehčení a potupu gazyka našeho českého se wztáhuge, protože gsau se oto tak snesli, kdožby koliw ten a takowý byl, gsa obywatel tohoto království gazykem českým, unějíce geg, mluwiti nechtěl, a jiné též od mluwenj českého odwozowal, aby w zemi trpiti nebyl, nébrž wen ze země se wstěhowati powinen byl. Posléz němcům zakazano w Praze neb jiné w království českém *obc nemeckau* (w. Rul. kalen. 2. str. 16.) se gmenowati. “Nebyl zagisté gazyk ten bez velikého dawu, kterýž tak násilně hágti se musí. A však i toho násilného prostředku owoce nápotomjnímu bauření zmaréno gest.

§. 40. Gazyka proměny.

Čeština toho wěku gak wesložených, tak přeložených knihách dokonalejšj wúbec gest, hladšj i hognějšj. Důkaz toho gest přeloženj *Encasé Sylwia* od r. 1510, gež *We-*

leaslavina r. 1525, aby se sautvěkým jeho sibiho, opraviti musil, „Sprovaňmeli Karyonowu kroniku od r. 1541, 1542, a 1584, pak koncionaly českých bratří od r. 1541, 1561, (1613) lidí pozdí gazyku z strany ohebnosti a hladkosti na gewě pěstě. Zvláště w hlawnjm městě žigjich spisowatelů sloh předčí plynnostj a průměrebnostj slow, nad staršj pra-kladšj, na slowa se wázagjej. Toho příklady widěti w biblji Benatské (1506) na proti Pražské (1488). Weleslawina o českém gazyku toto prawj: *Lingua bohemica, ut nunc excoltam habemus, elegans est, copiosa est, suavis est, seraris est, grandis est, et ad omnium materiaram cum in theologia, tum in philosophia expositionem aptissima et aequinodatisima* (Wel. Sylvae ded.) Tato dokonalost gazyka našeho ne na prosto, ale potažně, wje co do formy, než co do matejic, wzata býti musj, ne gakoby onen stupeň geaj giž nepřekročitedný byl, tak aby nám nic gincho uchrýwalo, než spisowatelům onoho wěku podobnými neb rovnými se státi, anobř to geň wětšj geň možné dokonalostj počátek byl, kteréžby Čechowé w wětšjch okolnostech přizwznikautj kritiky pozdějšj wzdělanj wšelikých uměnj a wědomostj lidských zagisté byli dokročili. Prostonárodnj, gakýž w historii, w prawjchj bohoslawjnych a giných lidu obecnému odhodlaných spisech swě mjesto naša, neywjce wzdělan gest; poetický sloh neystaršjmu, gakowým Rkp. Kralodworský se stkwěge, daleko se neywjcowenává, wědecký pak skoro docela zanědbán. Žedná naušlawná matematika, fysika, logika neb metafysika, ba ani gaká gich znamenitá částka nám zůstawena a t. d. Prekládanj mnohé z němčiny a latiny i u lepšjch spisowatelů mnohá cizá slowa a cizé mluwenj spůsobj w gazyk uwedlo, z kterých některé na štěstj opět pošly, giné nynj se wymjtagj. Sám Weleslawina, neyslawnějšj mezi spisowateli zlatěho wěku, má mluwenj spůsobj, gakowě: a wěčjm wůkol giti (womit ungehen); slowa, gakowě: do achtu dáti, fechtanistr, fedruňk a p. Hlubšj blasice wyššjmi cele ustaupily až na dwoghlasku ay, která se neydele zachowawaj, gakowě: layno, hledaj, wyday (1579), ayl strajey, dnytmen, smajšlel, wčerajšym, gednostajny, nymeně, inaybaust, etc. ačkoli giž také často přicházj ey, gakowě: dleqyž neywietšj, naxprwe. (1530), obyčeg, lehčeyšj (r. 1538) wchowegě, degie (1541) wydayte (1579) deyž (1595) wydegte (1613). Předčechowé w wyskytla se tež, gakowě: wotarka, wotarymi (odogyni) a t. d. daňj mjesto dagj. (1530). Zawre-

né *u* na počátku slova vůbec panuje, k. p. vmišeno (1530), vzké (1592). *Th* za *t* posud někdy, gako: leth (1530), pokuthu (1538). Prodloužené: ničemémuž (ničemůž) má Augusta (1543). Dobropjsemnost toho věku ustanowila se w té mjre, w gakež až posud nazwjce průchod má. Z nj děkujeme Petru Gzelu a Beneši Optátu, kteří w swé mluwnici a knjižce Isagogicon (1535) nazwané poprwé gi nawrhli. Prigata gest od Bratrj w Kralické biblij a od giuých zde onde, ač ne odewšech, gakež to s každau sebe lepší nowotau býwá. Od té doby šetřeno rozdjlu mezi měkkými a twrdými, krátkými a dlouhými hlasicemi; od té i doby přicházj *u* a *au*, gako: bůh, aumysl (1536); Hágek chybně *u* gako: prowazeu, pjsé. Dřjwe a u ginych i pozděgi nestále psano: zemi (acc.) temnostij, tny byli (1529) rozlyčne, milych (mjlych) (1530) přitel, wiece (1536), ciesar; wědj (1543), zwlastě po *č*, *ž*, *ř*, *ř*, gako: věynil, vžytečna, stwořyl, mienflý (1529); prázdna, přatele, dobré, druhý, nadewšý zemij (1529); te giste, každý, kazdý, kazdey, znamenitych, znamenitým, má, ruký (gen.), tolyko, tehož, vtrácel, přatele (1530) buoh, bůh, wuočy (1543). Měkké *d* a *t* znamenáno giž 1529, gako: bud, at. Wedlé *ř* zachowalo se geště staršj *rz*; německé *tz* mjsto *c* a *č* wlaudilo se též do tiskáren, k. p. mintze, tzasto (1530) kdež wšak také stogi: wěcz, moez, magijcey, zatykacy, zatčenij, poczet, a t. d. Geště Hágek pjsé: prowazetz, ač také: cheefs, Čzefky. U Augusty (1543) *č*, *č*, *f*, *ř*, *z*, *ž*, giž dobře ustanoweno.

IV.

§. 41. Literatura.

Literatura toho věku *zlatým* nazwaného, gak množstwjn knih tak obsahem gich a zwlastě čistotau a zpráwností řeči nad předešlé wyniká. Chtěgice Čechowé užitj i cizjho umění owoce, pilně se přičinowali o překládání lat. a německých knih do swého gazyka, kterých wšak že mnoho bylo, brzo wíce přeložených než půwodnjch spisů dostali. K půwodnjm spisowatelům toho věku náležej: Konec, Kutřen, Brykcj, Sixt z Ottersdorfu, Hágek z Libočan, J. Augusta, Lomnický, Streye, Weleslawjna a g. K překládatelům lepším: Straněnský (kterýž i skládatel gest), Wokčesý, Th, Hágek, Rečel, Plácel, Huber, Kocjn, Gán

terod, Berlická (Scipio). Znameníte pravj Sixt za Otčenš dorfu w předmluvě na život P. N. G. K. (1547) každý učiteli dáwa, do mu de hlavy přige, baž to sebe chitněšj. Prosj tedy vlastencůw, aby raději dobré staré knihy wedle geho příkladu w česky gazyk pře- děl. Gazykozpytné uměnj wztahowale se side geště wj- ce na latinu, ku kteréž Collina, Donata, Alwara, Melan- kóna, neylepsjch tenkrát wučců užjwali, a z častě na řeč- tinu, kteréž také wedle lätiny we školách najsto učwano, ate giž i také na češtinu samotnu snaženim Petra Gzela a Beneše Oplata (1533) dobropisemnosti opravitehoj Metaše Benešowského (1577) prwnjho o slowozpytu českoim spise- watele; wyborného Blahoslawa († 1571) a Wawřinda z Na- dožer (1603) poslednjho a neylepsjho té periody grammatika K srownánj způsobů mlúwenj českych a latinských sláwily inládeži zbírky gich z Terencia; Plauta a z listůw Čičtor- nowých učiněné. Mezi wšech přjody Slowanskymě Čechowé prwnj gsau, kteréž sebránj dohřpných připowjdek such přj- slowj na swětlo wydali (w 1571) num. 23) Slowanjky menšj i wětšj hned podle abecj, hned podle předpřet, nejwice pro školnj inládež sporadase, wde dwana hž dor- dmi gazyků (Lodereker) zaujmagj, gsau wyborný základ k úplnému národnjmu slowárii. Wacław Dasypodowicz Dar- sypodius prwnj sepsal českolatinský slownjk. Wacław Wacław- ná a Rešet zde wynikaj. Čena básnictwj dohřwku wst- beč menšj byla než prostomlúwy (prosy). Nenedstáwale se- sice nawodu k weršowanj dokonalejšimu, ana giž Blaho- slaw (1566) theorii zpěwu a prosodiky náčasně založene wystáwil, a w tom Benedikta z Nudožer (Grazan 1603) ná- sledownjka měl, gehož pjsně, so žalná (1606) Wacław Kleych w předmluwě na swág kancionál (1727) chwálj, že řeč gegich k melodii gest přiměčena, tak že, kde se neda dlat- zj, tam i syllaba dlawá gest. Jar Taborský na orlog re- dnice staroměstské pět strof sapphických složil (1570). Metauš Benešowský w grammatice své (1577) 8. Zámůh hexa- metrem a pentametreim přeložil. A wšak s ostatnjm čas- magj od r. 1614 giž i malý rýmownj, wždy geště gest rýmu a pauheho počtu syllab we weršch hleděla, ani rhytmu, ani ga- zyku básnjřského starodawnjch časů nedostáhlj, ač mnohým, n. p. Lomáčkemu lehkost a plynnost slohu odepřel se, nemů- že: Zwlastě mezi duchownjmi pjsněmi některé, k. p. Strey- cowy, Zámřského a g. silac básnickan pradj, ač w wřěbe- tento wěk na zpěwy duchownj ewangeljku, katoljku i bra-

trpivě Oni bohat gest, chob, přičinu, w obyčejí, a dawu onobrovočen hledati. Kancionály netoliko listěné, ale zvláště drakopisné, welmi nákladné z toho věku některé se pozná chovnj, n. p. w Bibl. Pražské, w Museum, w Kralowé Hradě, Teplicí a jiné. Swětských psnj nic než některé poezáky, historických wjce, mrawného však a náučného obsahu básnj neywjce se zachowalo: Dramatické hry některou straně wesele, a však neywjce nábožné předněty wystawowaly, jako: Wzkříšenj Páně (1582), Přewrácenj Sodomy a Gbunorj (1586) etc. Satyra téměř gen w cizé chůbě podagry (1597) nas. došla. Zabawnych spisů nowějših nedobytak, tjm wětš hognost wážnějših. Ze starých klasiků Řynských a Řeckých přeloženy některé prosaické mrawné a historické spisy z Plutarcha, Aristotela, Flawia, Xenophosita, Seneky a g. Historie swé pole welmi rozšířily netoliko o vlasti, ale i o giných blízkých i dalekých, spočítwáwojck v pítě jiných národěch, w politickému i epibwajm iokasku i g. a wztahujic se na mj. rōpisj některé, řady m. a na životopisj památných osob, baž i nápojliedstl i h. w řubec a na uměnj. Weleslawina a Paprocky welikawp dnost zále wynalezli. Kulhen první česká historii w letočetnj pořádek uwedl. Hagek první obsjrná kroniku česká sepsal, která ač w mnohem ohledě nedokonalá, posud lepší sebe w celosti nenalezla. Bjřawkywatě kronice djem. lat. djem český psal P. z Hoděšowa, kterýž měl 28 kněh Rkp. obsahujejich z částky geho vlastnj, z částky jiné spisy historické, gežto dědičowé geho podle zpráwy Crugerowj a Balbinowj do Hollandu zanesli! — Sixt z Ottersdorfu sepsal památné dj. 11. 1547. Bohuslaw Bilegowský historii cirkewnj wyhotowil. Kocjn a Elácel a cizozemských djěch psali. Podobně široko zasáhala známost země. Münsterowa Cosmographia, one paně přeloženj, wzdělatele swého zdrawj státa (W.) Lebeda první zeměpis kralowstwí českého (1610) wydál. Wratislaw z Mitrowic, Harant z Polzie, Prefřat z Wlkánowa, a ginj Čechy se zeměmi wychodnjmi, gež sami nawšpřwili, seznamili. Rodopisj některé w Rkp. posud zachowány gsau; k giným zásoba naležá se porůznu we spisěch Paprockého, w kronice Hagekowě a Beckowské, w Cosinologii a w Kalendáři, i polit. historii Weleslawiny a t. d. Libanudretwj české wždy gešě bez náčrtwých nawodů nosilo se po cestě žiwota, wyučujic náčrtwám, zpráwě obecně, wěhlasnosti žil opa-

trnosti dworské, powinnostem rodičů a dítek obepolným, ano což k podiwu na ten wěk, i člověkoslowj (w spisu Wolkenberského). Počítárstwj i nĕgáků stříška. Měřictwj giž wzděláwatele, nalezly; hwězdárstwj kalendářem sice opraweným (1583) i w Čechách postaupilo, ale z mystického kalu, hadactwj, powěr a pranostik wyplesti se nemohlo. Táž wada wjce méně překážela zpytowanj přírody. Geště wždy o kameni, mudrcůw a zlata dělání sněno. Užitečnejšj byl zřetel obracený na hogitedlné přirozené i pálení wody wna hospodárstwj polnj, i piwowárstwj. Lékařstwj nalezlo polezku w bylinári Mathiolowě skrze Thadeáše Hágu přeloženém. O zachowanj zdrawj dwa spisy, Koppa i Rancůwia přeloženy; o porodactwj (babcictwj) něktare spisy wydány. Práwnj knihy české, morawské i slecké w úplnosti tištěné, zawjraj zřízení zemské, práwa městská, manská, mincownj, hornj, wýsady, sněmy jak české tak morawské; o kancelářstwj, w něm mimo listy a písma rozličná zvláště wyučnj listowé toho wěku wydawanj. Čtenj a wzděláwanj sw. wždy pokračowalo, netoliko u bratrj, kteříž Kralickej biblij (1579—1595) nestártdlnau památku zůstawili, ale i u kališnjků a katoljků magiejch několikero wydání písma sw. obogjho zákona, ano i porádek a summu písem sw. wě zvláštnejch spisoch, mje mo mnohé časti (k. p. Syracha) na mnoze o sobě tištěné. Záhubná polemika o náboženstwj wždy i geště hogně plody wynášela; katoljci, kališnjci, luterané, bratrj tu hned wyznání swé wjry kralim podáwali, tu hned gedni proti druhým polem táhli, swarjce se o tělo a krew Kr. P. w swátosti oltárnj, o podáwanj též swátosti dítkám, o cirkwi, o bezženstwj kněžském a t. d. Naproti tomu i pasterské, wykladné a mráwné bohoslowj wyučowanjm o služebnostech cirkewnjch, wjswětlowánjm mnohých částek písma sw. obogjho zákona, w zvláštnejch wykladech, postillách a kázánjch lid wzděláwalo, slohem práwě řečnickým a gazykem čistým, o čemž se přeswědčiti snadno náhlednaučemu w postillu Bayworowského, Zámrského a g. Též něktare kázání pohřebnj jak pro sloh, tak pro historický ohled důležitá nás došla. Mezi sw. Otcí lajdar, Zlatousty, Cyprian, Ignatius, Řehoř weliký a g. zvláště pak sw. Augustin Čechy skrze tlumače wzděláwali u wjře a w mrawich. Koněčně ke wzbuzenj a owjčenj pobožnosti netoliko legendy a passionaly ale i mnohé křestianské mráwné a modlitebné spisy slaužily.

V.

42. Spisowé tohoto Oddělení gsau následující:

A. Mluwozpyt.

a. Slabikář,

1. Slabikář český a (spolu) náboženství počátkové: kterýmžto věsem dítky křesťanské hned z mladosti učeny býti mají; w Prostějowě skrze Jana Günthera. 1547. 8. mén. Opět 1728.

2. Sententiae Salomonis generaliores de bonis moribus etc. Propovědění Šalomůwova hlavnějšj o dobrých mrawijch, vybrana z knih přjlsowj, a přednemenuná tytulemj, a aby prospjwál mnozy w dobrem wrawj, wydawen skz Wacławya Pósthuma Byčowského. (Na konci) Wytisěno w St. M. Pražském w Girjko Dačickém etc. 1570. 8. líc. 39. Gest to knjižka pro dítky, obsahující slabikář, k němuž přjpojeny gsau wstahy z přjstowj Šalomaunowj, a česky.

b. Dohowpisemnost

3. Haggieon, generalně w wewedenj každěmu počnagjowě se učiti peati. Wytisěno w Pytljka a Dworjch ardekskch w Naměsti L. P. 1535. 8. w Prostějowě 1548. 8. w Praze u Dačického 1588. 8. Gest to dohwopisemnost spogena a w wewedenj k počátku jměnj od Bem Optata a Petra Gzela.

c. Mluwnice.

a. české řeči,

4. Česká Grammatyka sedmerati stránku w sobě obsahující. W Naměsti 1535. 8. Potom w Praze wydána od Wac. Philomatesa u Jana Dačického 1588. od Gir. Plachého tamž u Sim. Lewy, 1643. 8. Skladatelé gsau: Benet Optata a Petr Gzel. Oni spoglwě aušij své w přeloženj Now. Zakon. (w Naměsti 1555) a první pravidelný wzpusob psanj ustanowili. W častce, kteráz etymologii nazwali, přednějšj skladan (syntax) wšech částek zeti, a ukazuj; w mnohých příkladech prawě a neprawě spogeni. O skloňowanj gměw a časowanj slowes, o pohlawj gměw a jiných částkách negeduali, an se jim to pro rozně Čechy nepotřebně zdálo.

5. Šimona Hágka Tabula de proprietate participiorum at eorum discrimine iuxta genera, numeros et tempora. 1547.

6. Jan Plachoslaw (+ 1571) sepsal grammatiku českau, která šic nikdy tistěna nebyla, ale we školach bratrských se přednášela. Grammatica Bohemica etc. Grammatyka česká, mlownj-kům učebn gazyka velmi užitečná, od knže Matthause Beněšowského, w Praze u Girjka Dačického, 1577. 8. To gest první

pořadná, ač gen. sklonování gmen a sloves obsahující grammatika, kterou spisovatel připsal králi Rudolfowi II. čine mu v připsu latinskem nadegi, že pomocí českého gazyka nad weličkým Slowanským národem buď on, neb některý z bratřow geho bude panowati moci.

8. Grammaticae Bohemicae ad leges naturalis methodi conformatae et notis numerisque illustratae ac distinctae, libri Auctore Laurentio Nudozerino. Praegae 1603. 8. Geďna z nejlepšich grammatik až do našich časů wyšlých, giť od Woleslawjny chwalena.

β. latinské řeči.

9. Nicol. Perotti Libellus grammatices cum interpretatione verborum bohemica. Lipsiae 1530. 4. et 1535. 16.

10. M. Matthaei Collina Choterina Grammatica Latina cum exemplis et signific. Bohem. Praegae typis Thomae Mitis et Joannis Capri. 1564. 8. Připogena k nj tabula Sim. Hagka. (w r. 1570)

11. Aelli Donati de octo partibus orationis methodus quatuor stionibus puerilibus undique illustrata per Leonhardum Cushmanum Crailsheymensem. Praegae apud Georg. Jachobideit Dacizensem. 1572. 8. apud Georg. Jachobideit Dacizensem. 1573. 8. apud Melantrich ab Aventiuo 1580. 8. Dacizský cituge tuto grammatiku gako českau, na str. 132, něho Jandyt. Apud Georg. Jac. Dacizensem. 1598. 8., ale gest wlastně latine učeť.

12. Principia s. Rudimenta Grammaticae ex Institutionibus Emanuelis Alvari e Soc. J. pro usu Tyrorum Latinae excerpta. 1575 (s. l.) Potom w Brně 1712. 8. Praegae. 1744. 8. et 1749. s. w Brně 1744 cum editione prima (1575) accurate correctae. Posléze Praegae apud S. Clementem. 1752. 8.

13. We školách pod obogij užjwána byla: Grammatica Philippo-Ramea. 8. w Voigt. Act. Lit. T. 1. 327.

14. Philippus Melanctonia Grammatica Latina, accesserunt praeter explicationem quorundam vocabulorum Bohemiam annotationes etc. Praegae typis Georg. Nigrini. 1575. 8.

15. Elementa Declinationum et Conjugationum pro classe ultima etc. Praegae typis Schumanianis An. 1616. 8. Gest dle m. w r. 1616 Petra Codicilla z Tulechowa lat. Grammat. pro posledij třjdu s českými a něm. příklady. U nj gest Vocabularium male.

d. Slowozpyt.

16. Kniha slow českých wyložených, odkud swug počatek magj, Od kněze Mat. Philonoma etc. 1587. 8. Gest kniha slowozpytná Mat. Benešowského, na onen čas dosti chwálibná. Uwodj některá ruská slowce.

e. Spůsoby mluwenj, rozmělowé.

17. Naučení kratke obogij řeči, Německe a Czeske, w čim se třjati y mluwati Czechuom Německy, a Němcem Czesky. Był kurzze Vnderweisung beyder Sprach etc. w Pizni. A. D. 1616.

1531. 8. listu 18. Potom welmi často se tiskla, ano až posud ti- skne. Připozna: Zprawa zvlástaosti nekterých Liter, kterak obogij Rzeči yplně wyslowené byti magij. Ein Unterrichtung der eigenschaft etlicher Buchstaben etc. 1548. 8. W Prostějowě u Jana Günthera. Potom častěji w Praze a w Olom. vydána.

18. Ondřej Klatowského knížka w Českem a Německém gazyku slozena, kterakby Čech německy a Němec česky čjsti, psáti a mluwiti, učiti se měl. W Praze. Netolický. 8. 1540 w Holomauci 1561. w Praze 1567, 1578, 1597, 1603. w Holom. 1614, 1641. w Kutné Hoře 1642, wždy w 8. Kniha ta sestává ze 42 rozmlauwanj německých a českých, kterých sedm prwnjch gedná o wyslowenj a sklonowanj, ostatnjch 35 o wšelgakých předmětech.

19. Rozmlauwanj dětinská obsahujc j w sobě slowa wěcy domácjch obyčejnějšjch. Pragae Georg. Nigr. 1579.

20. Pawla Worlicého Elegantiissimae colloquiorum formulae ex Terentio etc. Způsoby mluwenj z Terencowjch komedij k prospěchu mládeže česky a německy wyswětlené; pak pravidla k žiwota nawedenj ctioznaému z týchž komedij wjtažena, w Prostějowě u J. Günthera 1550. 8.

21. Elegantiarum Terentii et Plauti a G. Fabricio collectarum interpretatio bohemica. Pragae 1589. 8. str. 411 mimo dedic. a registr. 12 listu. Gsau to mluwenj způsobowé, kteréž gistý Fabricius z Chemnic, z Plauta a Terencia wybraw pod gisté nadpisy uwedl, jako: salutandi, adeundi, gratulandi etc. K těm přidano česke wyswětlenj od Dan. Adama z Weleslawjna.

22. Elegantiarum puerilium ex M. Tullii Ciceronis epistolis libri tres. Collect. a Georg. Fabricio Chem. et nunc datum expositione bohemica illustrati, Pragae typis M. Dan. Ad. a Weleslawjna An. 1589. 8. str. 276 mimo přjpis a registr. 16 listu.

f. Přislowj.

23. Jakuba Srnce Dictéria seu proverbía Bohemica ad phrasim latinorum accommodata, atque per centurias quondam in usum Scholae privatae distributa. Pragae apud Georg. Nigrinum 1582. 8. tež 1599. 8. Mistr Jakub Srnec z Warwazowa k užitku swých učencůw, sebral těchto přislowj 300 zauplně, a čtvrtěho sta 5 desetj, kteréž on latinsky wyswětluge. Po třetj ge wydal Frant. Ondřej Horný pod titulem: Přislowj česká, aneb Adagia Bohemica, w Praze 1705. 12. lépegi srownaná dlé abecedy, a z knih i z obyčejge rozmnožená, k gichž wyswětlenj po kratičkém wýkladu českém nazwjce toliko gedno latinské přislowj z mnohých Srncem položených uwodj. Po čtvrtě: Českých přislowj zbirka, po wydanj M. Jak. Srnce a Fr. Ond. Hornýho w nové rozmnožená od Josefa Dobrowského a Antonjna Pišeliho, w Praze nakladem J. Herria 1804. 8. str. 96.

g. Slownjky.

24. Lexicon symphonium, quo quatuor linguarum Europae familiarium, graecae scilicet, lat. germanicae et slavonicae (wlastně

deals) Potestatis officium indicatur. Basilae 1539. Slovník
mund Hrubý z Geleny, skladael toho slovníku, v archu bilne-
ho; slovník naga sloves ve vlesh tyzech gazycshy 107. lat.
nám. českých; 66. lat. řeck. českých; 66. nám. řeck. českých; 266.
lat. německých; 117. nám. řeckých; 352 řeck. latinských; z kterých
ovšem veliká část sem vlastně náleží, gelikož v gedné řetě-
dk druhé přišla, n. p. *αγγελος*, angelus, Engel, angel, etc. W.
giny v analogie pětina gest n. p. acetum, ocet, Essig, *οξος* a t. d.

25. Wokabularz latinsky, czesky y německy, kymfzno-
wv vezhizeny spilnostij korygowany 8. w Praze u Jana Hada 1546,
těk 1550 w Praze; w nowě zpraweny a rozlijeny, wydany w Pa-
la Pressia; w Praze v Gif. Nigina 1582.

26. Slovník malý latinskó - český w Rkp. na papře w 4.
u P. Cerronho, od Jana z Welešina kněze 1558.

27. Thomae Reschelii Dictionarium latinobohemicum in
mun et gratiam studiosae iuventutis Bohemicae ex Petri Dasypo-
di Dictionario . . . concinnatum. Accesserunt ex eodem nomi-
na locorum, et annium in Germania et alia quaedam etc. Olom-
múci 1560 w 4. silhy 4 abeced. há část: Dictionarium bohe-
mico - latinum etc. ib. 1562 4. silhy 4. Wokabularz tento podle kóřenú sro-
whány, na oněh čas welmi dohody, slova česká s latinskými
dobře se srovnávají, a často gelikož se pod gedným stogij. Dru-
hému djlu by lepšího pořádku žadalo bylo, n. p. vez (subigo) stogij
gf djwé, nežli registra etc.

28. Nomenclatura sex linguarum, Latinae, Italicae, Gallie-
cae, Bohemicae, Hungaricae et Germanicae; lingua autem Hun-
garica noviter accessit cum latinarum dictionum quae plurima-
rum, quae prius depravatae erant, restitutione. Per Gabrielem Pau-
nolium Pestinum. Viennae Austriae ex officina Caspari Steu-
choferi. 1561. 1568. 8.

29. Petra Kodycylla Wokabular latinsky, český a německý
w Praze v Melantr. 8. 1575. 1587. Potřetij při grammatice (num.
15.) r. 1616 s úvodpisem: Wokabularz w nowie spraweny a roz-
lijzeny. (lat. český něm.) Vocabularium Trilingue pro usu Scho-
lastici diligenter et accurate editum. Nunc vero tertía edhione
multis in locis haud mediocri vocabulorum accessione auctum
atque locupletatum. M. Petrus Codicillus ad puerum tertiae clas-
sis. Praegae typis Schumanianis. Potom Praegae typis Car. Ge-
rzabek. 8. str. 24. W Olomaucy u Mik. Hradeckého 1636. u J.
Jos. Kiliana. 1689. Praegae typis Adalb. Georgii Konias. 1704 a
1705. 12. (lat. a český.) W Praze u Wolf. Wickerta (s něm.)
1723. w Wratislawi 1740. typis Universitatis. W Olom. u T. Ant.
Hirle 1753, u wdowy geho 1766, pak w Praze bez roku u
Rosenmüllera.

30. Dictionarium linguae latinae ex magno Basilii Fabri
thesauro collectum atque concinnatum, in quo praeter instructio-
simam supellectilem verborum, locutionum et sententiarum in-
terpretatio bohémica addita est; nota, uaitata et perspicua

32. *De Reperta* M. Danicis Adami Praegae Typis G. Mee-
lanrichii sive Aventinorum vag. 79. 4. (p. Abeced a. g. archív) *De*
33. Wdolaw Dasypus (gřek Dasypodtus, nazvaný w Nym-
bcece, vydal Dictionarium latino-bohemicum etc; 1581. 2. kterým
slibit potom w Krakowě a Wrtawě přetiskn. byl s proměnan-
čestiny do polského gazyka. Od něho rozděl. gest Petr Kone-
rád Dasypodius, lékař Strásparský, kterýž také stádal Slovák-
gréco-latino-german. od Rezele pro Čechy předěláv. (W. num. 27.)
34. *Nomenclator omnium rerum propria nomina tribus lin-
guis, latina, bohemica et germanica explicata continens, ex*
Hadriano Juno Medico excerptus et pro usu scholarum boemi-
earum editus. (Dan. Ad. Wolesl.) Pragae 1586. 8. str. 557. Roz-
dělen gest na dvě částky, w nichž prvý 23. druhá 13 rubrik,
a z těch některé wíce oddělenj obsahuj. Má to nepohodlj, že
se každé slovo děle hledati musj, než kdyby všeska podle abe-
cedy slovná byla; n. p. chtěge najiti branchiae (pleštwy) hle-
dati musj Piscium partes. Mnohá slovesc latinská nepřeložena
zůstala, n. p. melanurus (ryba).

33. *Sylva quadrilinguis, sive vocabulorum et phrasium bohe-
micarum, latinarum, graecarum et francosarum linguae. Adiectis et lo-
cupletissimis lazarum vocum synonymis. Opera, et impensis M.
Dan. Adami a Woleslawina. Pragae 1584. listy 279. mjme předml. a
registřík (49 listů), též w 1583; 8. Na radu Mikuláše Al-
berta z Kameneku wzal sobe za wzor Sylvam Synonymicam
quintilinguam M. Helfrici Emmelit, s tjm rozdělem, že na mj-
stě hebrejského a francouzského položil český gazyk.*

34. *Nomenclator quadrilinguis omnium rerum, quae in pro-
batis omnium doctrinarum auctoribus inveniuntur, appellationes.*
In quatuor classes distinctus: de Deo, natura, homine, artibus.
In fine Indices copiosissimi bohemicus et latinus. 1598. 4. od M.
Dan. Ad. z Woleslawjna. Gest to gako doplněnj Sylvae quadri-
linguis; obsahuje toliko gmeňa věcj. Rozdělko gest od Num. 4.
ačkoli toho w pozdějšjm užito. W staršjm latinská slova, w
tomto česká z předu stoji.

35. *Dictionarium Septem diversarum linguarum, videlicet
lat. ital. sarmaticae, polonicae, bohemicae, germ. et hungari-
cae, una cum indicibus, a Leopoldo Lodereker Pragae. (1605) 4.
Gest toliko wokabulár.*

B. S I o w e s n o s t.

a. Návody (théorie).

α. Hudba.

36. Muzyka, to gest zpráva k zpjwánj náležitá, všech-
něm zpěwům; se wčiti žádostiwým ku požitku odezne Jana Jos-
quina gazykem českým vydáua. Přípis Kundratowi Karlovi a
Adamowi Kraglům z Kragku na Mladě Boleslawi bratrjw wla-
stnjm. Datum w Prostějowě 9. List. 1561. 6 archív w 8.

37. *Mnišou, 40 gest kniha zpěvů a písní, některých z nich se zavírající. Sepsána gasykem českým k žádosti některých dobrých přátel. A vytištěna nejprvé Léta Praze 1558. v. Olomouci. Nyní znova pilně skorygovaná a vytištěna. Přidány jsou negals za haudení potřebné kantorům y Pjsnj skladatelům (bos roka a mjetaj). Pod předmluvau podepsal se Jan Blahoslav 1560. Na konci toho oddělení v monografii gasy nímno psané listery Dr. Jiřího křesla Hortensi 1569. 96 listů y (192. str.) v 8. slohové knihy vyhotáý, a ona první prosodie časoměrné theorie obsahuje.*

38. *Pauli Czernoviceni Vocabularium rhythmico-bohemice Pragae. Sam. Ad. Welesl. 1614. 8. Po druhé Pragae et Vindobae u J. F. z Schönfelda. 1783. 8.*

39. *Pisničky velmi pěkné a příkladue na Nedělní Čtení, mj do roka. Též o svatých — znova tištěné a opěsavené 1529.*

(Ná kanci): W Plzni Léta 1528. 12.

40. *Pisničky křesťanské ke cti a chwałě boží, z mnohých gitych sebrané y v nové složené přes celý xpk. a mnohé gine obecné. (ku konci): A tak se dokonawají Pjsničky podle pořádku času... vytištěny při sw. Bartholoměji letihy 1530.*

Kaspar in montis Lilliorum, w 8. 1530.

41. *Kancional, W Mladé Boleslawi, w 8. 1551.*

42. *Pjsně duchownj (s notami hudebnjmi) Bpk. w Muscovi.*

43. *Barata obdlauzj. W Mladé Boleslawi. 1555. A. (Index).*

44. *Pandekty aneb swatych piessu stareho y noveho swie-*

tozstwie od Ottona sepsanych XII knih, 1537. W 8. Bkp.

45. *Psalmy a pjsně Dawida krále w Israeli, s při těch některaké gitych swatých z pjsna židowského w gazyk latin-*

ský, a z toho dále w Česku feč w nové přeměně, a vylo-

žené s předmluvau M. Tomáše z Jawofice, Dokonáno a wyla-

ženo w Starém Městě Pr. ten čtwstok před božim Wstápenim I.

P. 1558. u Pávla Seweryna. w 8. Připsána P. Janowim Rem-

stina.

46. *Pjsně roční s drobným pjsmem 1539. 8. (Index).*

47. *Pjsně chwal božských. Kancional. W Praze u Paw.*

Seweryna. 4. 1541. Wydal Jan Roh s pomocnjky swými. Opět

1561. fol. (w Wjd. Bibl.) Gest bratrský kancional a snad gedy

z té následující.

48. *Pjsně duchownj swangelické od r. 1541. (Přec. Catal).*

Potom opět z nowu přehleditě, zpravené a shromážděné (ku

konci): Léta od Narozenj Syna božho 1561. fol. vytištěn a do-

kónar' gss' kónojenat' od' 1718. Auguzbochého, w' Sahlotučech na
zámku' geho' Milosti Puluk' Heabite z' Gorky, Wagywoy L. m.
čtykché Sečosty Budehd. Potom bez místa w r. 1664, 1672, 4,
1676, 1677, 1681, a 1694. (w 310) a chwałe božaty ačk' pomoczny
čubrie' s'ka' potčenj, wšech' m'jst' z' Český národ' y' gazyk' m'jst'
Křepeho) Kulo 1698. a 1699. 1681) tak žalmy w rytiny a zpáwy
slovní w nymy pod názwem' Žalnowé neb zpéwové sw. Dawi-
da, kteréž' o'p'edew' swi' stará g'p'owa' při službach' božjch' užíwa-
lá w' g'ednost' b'w'ské z' ony' j'w'pak' kancyonalu' p'jnak' sw. připo-
g'ni 1615. bez m. Opát' 1618. fol. w 4. Z téchto' wydanj, která
podlégaj' g'sau, nad prwé' g'j g'azyka' ohěpnostj a tenkostj z'nale

49. Jan Taborsky leta 1542, když byl mor veliký, složil
tyto werše. fol.

50. Pjse . . . kancyonal. W Normberce 1544.

51. Gradualy neb Kancionály Rkp. kostelnj. a) Gradual
chwal božiech Českých Brodu od r. 1657. Rkp. necelý na perg.
Díl leutj 1560 s obraz. a notami hudebnjmi weř. Bibl.

b) Teplický kancionál (s obr. a not.) I: díl stran. 626.
II: díl stran. 362. sity' čho' . . . w radně' . . . w j'w'g' p'j-
ně od 1666 a potomajch' . . . o SoT' . . . ch' j'w'

c) Kanc. u Jana Taborsky rukou Matyáše Petky z Klá-
towa na perg. (s obr. a not.) . . .

d) Kancion. na weř. . . perg. Bywal w kateře Pražské
u swi' Křeě. Nynj w bibl. čw'orské Wjdecké, která g'eg'ny
1790. Káupilá. (Na konc' psáno:) Tento Gradual český dokonau
gest u Strzedu przed pamatkau sláwnau wstápujenj P. Kr. na Než
be. skrze láně Adama Kosyhabu z Kudaczowu 1568. Na listu
K. 8. stěg'. Tito weršové s'lezeni' g'sau od I. T. Z. K. j'pak' werše
sapphioké byti magiej: Y ktož' muož' hodně Krala nebeského
s'lušně podobně wchwaliti geho' z' těch dobročinj, kteréžto' nám
č'ňnj wždycky y' nynj. etc.

e) Gradual neb chwały božské. Nákladem purkmistra a rad-
dy wšj' obce Pražské. Praey Laurence Milora ginak' Křepeky
z Malé Strany skrze Kantora měřtana 1572. na perg.

f) Grad. od Jakaba Sklenáře. sauseda Star. Města, w orá-
de sw. Křeě. 1574. (s obr. a not.)

g) Gradual u roráte, kteréž' literákum' Kátujmekym' dan-
wa' P. Wácł. Diblika 1581. (s obr. a not.) perg. W bibl. weř.

h) Grad. kaple sw. Lazara na Now. Měste skrze Jana Kan-
tora starjšho 1574. díl. Hřufulj (s obr. a not.)

i) Pjse chwal' božjch' nákladem P. Magdaleny od zlaté
hwězdy měřtky star. Města 1576. skrze Jana Kantora starého
(na perg.)

k) Kanc. w 4. djlech, prwuj adventnj, druhý na Neděj
př' sw. Trojici, třetj' postnj a welikonočnj, čw'rtj' o' wšech
swyých' 1591. Rkp. fol. 4 swaz. (Weř. bibl.)

52. Kancýonal český. Pjseň Božnj, kteráž se spjívají při všech slavnostech celého roku. Přitom o smrtelnosti člověka. O pohřbu mrtvých. O dani soudním, a jiné Pjseň mnohé obecné. Y na obzvláštnj časj dne a noxy. Tež také některé na Epitoly a čtenj Nedielnj. W Olomaucy v Jana Günthra 1589a (dle Indexu 1589.) 8. Pak w Brně 1697. W Olom. 1701. w Brně 1708.

53. Pjseň bratra Jana Augusty, kteráž dělal ve vězení 156a. 8. (Rhp. Wjd. Bibl. dvorské num. 1273).

54. Pjseňky křestanské, s melodyemi notowanými, od Jana Soběslawského 1568. w Praze.

55. Jana Sýlwana a) Pjseň nové na sedm žalů kagjcých, y jiné žalmy; w Praze. 8. 1571. pak 1578. 8. b) Noli me tangere. Pjseň. 1590a. (Index.)

56. Jana Blahoslawa Ewangelia a nebo čtenj swatá, kteráž slovwu pságe. Reči některé prorocké a prefacy obzdegné, to gest z psáwové k zvláštnj hodám weyrodnj mšečtj. W nové zprávě a wýtěčj l. 1571. fol. (s notami). listů 44.

57. Jakaba Kunwaldského Pjseň chwal Božských k slavnostem a památkám weyrodnj mšečtj přináležejicy. Tež na Ewangelia a Epitoly Nedielnj swatečnj přes celý rok y jiné mnohé Pjseň z pjssem s. 1571. shromážděné; a složené w Olomaucy 1572. 4. (w Indexu 1572.) item 1576. fol.

58. Jana Worlědného Žaltář w. Dawida, z latj řeči přeložený, a na werše w rytmy gedenácte syllab gest složený, s písňmi skortygowaný, při koncy přidány gsau pjsňky z zákona Božjho při slavnostech ročnjch, pak y hymny 108. pjsně čtenj božjch w gazyk český přeložené. W Praze 1572. fol. u Bir. Melant. z Awent.

59. Pjseň duchownj ewangelické z gruntu a základu pjsmem sw. složené. 1572. 4. (Index.)

60. Pjseňky Duchownj zawjrajlecy w sobě pohožné naučení, kterakby gedenkaždý křestianský Čłowěk na Swatě Duchu sebedě wadlé wšle božj šiw býti mohl. W Starém Městě Pražském u Giřjka Černého l. 1574. 8. 78. str. W nové wydání. 1602. (bez mjsta.) Pelcel myslil, že Záworka skladatel gest.

61. Jana Škorně z Freymburku Knjžka pjsnj a chwal božských, na každý den w týhodni. W Praze 1575, 1580. 12.

62. Kancýonal český: Pjseň chwal božských celého roku. 8. 1575, 1600. (Ind.)

63. Jana Grylla z Gryllowa a) Pjseň nové dvě w Praze u Czern. fol. 1578. b) Ke gménu Lorence Mostajka z Njštice Pjseň na žal 150. W Praze u Giř. Černého fol. 1580. c) Pjseň nové dvě. Prwnj na gméno P. Jan Škorně z Freymburku. Druhá na gméno B. Surany manželky geho. ib. 1588.

64. Pjseň mnohé, na djle na Slavnosti weyrodnj etc. 1579. 12. (Index.)

63. **Martin Prystach Slavky z Drakovic** a) pjsně nové pobožné a) pjsně znova přehlídnné w Praze 1579. 8. b) Pjsně napomínající nás ku pokání. W Pr. Bur. Walda fol. 1580.
64. **Sim. Lomžického** a) Pjsně nové na Ewangelia sw. a) 8. b) pjsně přes celý rok. W Praze u G. Melantricha z Awentyne. 1580. 4. b) Kancýonal a) pjsně nové hystorycké na dni swatetnj přes celý rok, zvlášť ktej se od starodáwna w cýrkwi božj; a w této křest. Česke smi swětj. Z starobýčch hystoryi wybrane, a k příkladu spasy tedněmu y k následowanj akučeněm, všem Pánu Bohu mluwícím lidem prostě ikladané a přeložené. W nové, gednomu každému bez pohřstnj, a mnohým k radostj a pbtěsěnj; dobrým aumyslem wdbac swydané od Sim. Lomžického z Buděj. w Praze u G. Melantricha z Awentyne. 1596. 4. w Praze u G. Sypaře 1642. 4. Pak w Praze 1688. 4. u Jana Beráka 171. 339.
67. **Nicefora G. Horského** a) Pjsnička duchowanj zawjrajěj w sobě djkůw čteněj P. bohu za wšacka dobrodijnj a darj gého, w Praze u G. Nigryna fol. 1579. b) Pjsni (mowa) o městě Jeruzalémě nowém, gde byl místo král. heběského ib. 1579.
68. **Jana Heřtátnicko** a) Pjsnička pobožná na gměno P. Jerobkwa Sl. z Smilčic. W Praze u G. Czerného fol. 1580.
69. Pjsnička pobožná w nové sledow. w Praze u Nigryna fol. 1580.
70. **Žaltář**, totižto Pjsně chwal božských od Dawida krale Izrahelského a welikého proroka božjho složené; a nynj w té obzwláštnj knížce wšechněm pobožným a kagicým lidem k spasy tedněmu užjwanj wydané. W St. M. Praze u G. Melantricha z Awent. 1581. 8.
71. **Jana Cywilia Pjsničky**: Scio, qui credidi; stáre y w nové složené k času rány božj, a letaně w Praze 1582. 8. (Index.)
72. **Letaně** a waywanj gměna P. Bohu swětého etc. které se spjwajj tohoto času nebezpečného od knězaruw pbd obhogjwto; 8. w Praze 1582.
73. **Letaně česká** w způsob pjsně přeložená. 1573. fol. tež 1582.
74. **Walentina Polona Polčického** spetyalnj; (kancýonal) a nebo spjwajj křestianská starodáwnj. 1582. 1584. a 1596.
75. **Petra Kodycylla** a) pjsně na epistoly a ewangelia 1584. 8. b) pjsně pobožné na spůsob žalowůw (Index).
76. **Kancýonal** w Praze u Melantricha 1584. 1586.
77. **Pjsně ročnj** u G. Nigryna. 16. 1585.
78. **Jana Musophila Soběslawského** Kancýonal. Wyhláštj a dčkonán k wctě a chwálě Pánu Bohu všemohauojmu a k užitku všem wěřitým křestianům. W starém M. Pražském u Buryana Waldy. Nákladem tehož kněze Jana Soběslawského. 1585. 4.

79. Pjesně pšehobaj 1586/1587 (Index) 98
80. Pjesně wieligaké duchowaj u wostaké. (W Práze u Bur-
ryana Waldy 1586, 1587, 1588) 100
81. Wácl. Koňatowice Officia neb Harmonia quatuor vo-
cum w přirozeném českém ganyku učiálně 1588 Rwp. W. Bibl.
XVII. B. 16 101
82. Janů Hodáčka Pjesně nové na epistoly přes celý rok;
gakož y na ewangelia; 1587. 8.
83. Bláškého Glišanského a) Pšantka pobožná; w zabuzgicy
kattého wěrniého křestana; by díky, čest a; chwiťa; B. Boha
wzdawal. Složená na gměno slow. P. Wácl. Dobřenského w Pra-
ze v G. Nigr. fol. 1587. b) Pšantka křest. rozgřmij. w wel-
kém dobrodinj P. G. K. složená na gměno Wácl. Dobřenského
a Dorbtu manželku jeho. w Praze; ib. 1587. c) Pšantka w
mánkeľstwj Pjesně w Praze u Bur. Waldy fol. 1587. d) Pšantka
štrazé bezbožným, ku potěšenj pobožným etc. na gměno w
Kl. Jma z Rožemberka; ib. 1587. e) Pšantka přjkladná w zámětku
w Křjst. postawenému wítěz. W Praze u G. Nigr. fol. 1588.
f) O slawném na tomto sw. wěst. spasytel. w G. N. K.
na gměno Wácl. Dobřenského; w Praze u G. Nigr. fol. 1588.
g) Na gměno P. Buryana Trá. w Praze u Bur. Waldy
fol. 1588. h) Pšantka w spúse; w Praze u G. N. fol. 1588.
i) Pšantka o zachowujnj rytiji, totě; w Praze u Bur. Waldy
fol. 1588.
84. Malý Benjamin. Pjesně slowéka k apatěstnj; dobro-
dinj božských k času žnj l. 87. složená; W Praze u G. N. a
z Welesl. fol. 1588.
85. Pjesně nové; krátké naučenj křestanského nápožen-
stwj; W Praze u Bur. Waldy. 1588.
86. Jana Chmelowce Pjesně obsabugj; w sobě modlitba kna
P. Boha; w sw. pšod P. Polčasný z Rožemberka; W Praze u G.
Nigr. fol. 1588.
87. Glišho Stregce. Žalmowé aneb zpěwowé sw. Davi-
da; kterýchž Cyřkw sw. y stará y nowá; pš. sluhá; božj; wú-
bec y ginde obzwlátně wždycky s mnohým prospěchem;
wácl. w rytijně české nynj w nové wylóčení; a; w způsob
zpj-
wanj; . . . sformowanj 1590 w 12. snotami 1596. 12. (bez msta);
162. 1614. 12. str. 575 a registr. XII. a notami bez předm. a ná-
wěstj. Pak 1620, w Hagu 1630. 12 et 42 et 48. 1746. Notomj 1746.
12. str. 382 w Litomyšli, a rok 1790 w Praze w 8. odátat sepčatě
Werkem; w rytijně, dle pšedu syllab; zpraweným; a; tak. gadnje a
wzneseně; 26 w tom dritku, w gymnase; málo; čtere; pšed; w dcho-
wnj, n. p. Žalmů; českého; nite; sobě; rovného; neuzgajow; a; . . .
88. Wawřince Černohorského, Lamentatio; teogest; Praze;
Žalostiwá; a; žlužebná; Pšantka; o; křjstě; a; nowiznaw; Vmáčení; P.
kattého; Gezijské; křjsta; etc. wydané; w nové; od; Sim. Wmnického;
1590. 4.

89. Pjesně historické na světky přes celý rok! Rkp. pap. 4. (z XLII. sv. l.) v. Museum.
90. Filippy Leuconea Sedmery spůsob spjwanj Litanie: a go Supplikacy k Bohu o potřebu wielike, kár prwnja a druha. W Pr. u. Gif. Nigr. 1599. 1608. 4.
91. Jana Benešowského o důstognosti slowa Božjho, písnička (za odchodné). W Praze 8. 1591. Podjmaž Báh wěsnj was požehnej etc.
92. Pjesně oboahugny w sobě modlitby k Bohu otcj proti němu ahlstwjim pokolenj lidského nepráslm. W Praze u. Gif. Dačického. fol. a figi. 1591.
93. (Tabiže Záwocky) a) Zpjwanj pohřebnj staré ynoe wě: shrnútá dšné a složeně etc. W starém Městě Pražském v. Gif. Jijka Nyrina 1592. 8. XII. přjpisu a předmluwy; textu a registru w 8w listů s spěš 280 stránek. b) Pjesně chwal Božjch. To gest; Spěwotwě swatj. Cyrkewnj starj y nowj, shromážděnj, sprawenj a složenj etc. W Praze v. Gif. J. Dačického. 1602. fol. 1606. 382. 94ol Sixta Palmy Modličauského. a) Pjesně duchownj z písni. sw. o záznama božjho wybrané. W Praze 1595. 12. b) Pjesně o 87 troglycť swatě. w Praze 1600. c) Pjesně na žalmy. d) Pjesně o Krystu f) Pjesně nowě wtečeně o ymdeanj a smrti pána a spaw. sytele. Nl Gf. K. w Praze 1611. 12. g) Pjesně o Těle a kwi Báh ně. z dšnych přjcin Čechowě přjgimaj; pod ohogj spůsobu. Zúčjná se? Páh náš Krystus Gežjfs, w kterau noc srazen gest etc.
95. Pawla Paninondesa Pjesničky křestanské. W Praze v. Annj. Štinnowě 1596. 4.
96. Pjesně o sw. Janu Ewangelistu. W Praze 8. 1598.
97. Dawida Krynyta z Hlawatčowa: Davidis regis et prophetae Psalmi septem, qđ poenitentiales nuncupantur, in Qđad předawias Latino-Bohemicas redacti a Davide Crinito Nepopolncaem. W Hlawatčowa etc. Pragae ex offic. Nigriana, anno M. D. IC. w 12. lat. a českj. listů 66. Přjpsáno Wostřpwačie z Kralowitwa (1599).
98. Pjesně duchownj křestanské a kalichem. 1600. 1620. (Index)
99. Pjesně neb ewangelijaj spěwowě k časům a k potřebám shrnútá dšné 1600. 18. (Index)
100. Gif. Tesáka a) Múemosinon aneb wáechnam usporád msta Brodčeského sausedům písnička na památku dožena. 1601. b) Ora et labora. Tenorowě a antiphony.
101. Jana Rosenpluta Kaneyonal, t. g. Sebranj zpěwůy pobožnych, kterých k duchowajmu potěšenj každý w eřgnj křestan na weročnj swišky wjwata může. W Holomauci v. Gif. Handlě 1604. 4.
102. Wawřince Benedikta Nudožeryna, Paraphrasis na 119 kalmá, w Praze 1606. we wěsřch časoměrných; přjpsána gest akademii Pražské. W tomto spisku gedná o prosodii české ob.

škrněti, než kdokoli gny před njm. Z nich w Citate Trunowského toliko gedem gest w sapphickém rozměru.

103. Kljmenta bosška Kancyonal, w Praze 1607. w 4. a 8.

104. Pjsničky duchownj k obzwláštnjm časům. 1607. 16.

105. Martina Philadelpha Zámrskeho Pjsně na Ewangelia w Praze. 1607. 8. Po smrti geho wydané.

106. Tom. Nešátka neb Rosacya Soběslawského a) Pjsně o smrti a smrtedlnosti. 1607. 8. b) Kancyonal celoročnj, w kterémž pjsně duchownj a ewangélistké w chrámjch P. přes celý rok se zpjwagjcy na ewangeliium každé Neděle složeny gsau, w Praze. 1610. fol. dwa djly. Nákladem G. Závěty z Závětic wydaný w Impr. Šumanské.

107. Pjsně o slawném a radostném wzkříšenj a z mrtwych wstánj P. N. G. K. W Praze u Dn. Sedlčanského 1607. 16.

108. Jana Wodičky Pjsně chwal božjch na ewangeliu a epistoly přes celý rok, pod gisté metodye uwedená, dwa djly, W Praze 1609. 4.

109. B. Tablic w 1. djl. Poezjy str. XIV. uwodj necelý Kancyonal w menšjm 8. (literau prostřešnj Cicero zwanau) obsahujcej 275 pjsnj. Na kompakcý gsau litery A. E. a rok. 1609. wytisknutý.

110. Pjsně nábožné o stawu manželském. W Praze u P. Sessya. 8. 1609.

111. Pjsně swadebnj nowá o ženichowi nebeském P. G. K. od Sixta Palmy. W Nowé Praze u Wold. Waldy. 4. 1610.

112. Pjsničky pěkné a starožitné, nynj pospolu sebrané od Hynka z Waldšteina, w Dobrawicy 1610: 8: s kratičkým špisem o manželstwu Zygmunda Krynyta.

113. Pjsně duchownj pobožné, obecné křestanské z kancyonalu welikého wyročnjho wybrané. 1610. 16. et 12: (Index.)

114. Gif. Dykasta a) pjsničky cyřkownj (Index). b) Žalm 106, a 103 pod gístau formu pjsnj uwedený. W Praze 1617. 12.

115. Šebastiana Scipiona (Berličky) Kancyonal katolický z 1611. připsaný Kateřině, manželce Karla Lichtenšteina, rozené z Boskovic.

116. Wacława Textoria Dworského: Gesličky dětátka 1611: (cf. 1658.)

117. Gřijka Závěty a) Zpěwy modlitebné za štiasné Panewánj krále Mathyáše Uherského a Českeho etc. toho gměna II. Pána a Ochránce zemj a lidu milostiweho. Mathyáš Druhý paungjcy (chršn. 1611) w Imp. Šumanské. 7 stran w 4. (s notami) gest přpogena ku korunowanj Mathiáše b) Rbráte neb zpěwowe adwentnj. W Imp. Šumanské 1616.

118. Walentjna Šubara pjaně na epistoly a ewangelia w Praze. 1615. 12.

119. Dan. Karla z Karlsperku a) Potěženj křestanské. W Praze 1615. 8. (Index). b) Pjsně duchownj křestanské. W Praze 1614. 12. c) Dawida Žalmowé aneb zpěwowe w české rytmy slo-

žané a v způsob zpívání na čtyry hlasy, sformované. Pracy a nakladem vlastním vytisknutí od etc. W Praze fol. 1618.

120. Pjsně duchownj křestánské, které se w Cýrkwi šest Krystowe od lidí božjho zpjwaj. W Praze u Dan. Sedlánského. 1614. 8.

121. Jana Markiusa Horaždowského pjsně na každý den w týhodni, s modlitbami. 1614.

122. Bartoloměje Kozlanského Pjsně na sedm žalmůw kagjých swateho Dawida. W Praze u Pawla Sessya 1615. 8.

123. Pjsnicky duchownj o smrtedlnosti žiwota lidského W Praze 1615. w 8.

124. Wjta Phagela Pjseckého Psalmodia Davidica. Žalmo-
we Dawida. sw. W Praze v Matege Pardubského 12. 1615.

125. Pjsně z pjsm swatých a w nich zawčeneho božjho
yčenj složené z příčin hodných opět bedliwě přehlédnute W
fol. 1615.

126. Pjsně pohřebnj obnówené a wydane 1615. w 8. (E. 75.)

127. Mathyaše Cultraria Pjsen w Truchlosti ducha složené
Pawu Wacł. Kowanowi Rakowickému w Praze. 1616. 8.

128. Koráte aneb starobyte Zpjwánj o wtělenj syna božj-
ho w žiwot přecísté blahosláwené Panny Marye. W Praze u
Mat. Pardubského. 1617. 4.

129. Pjsně pobožné k časům těmto nebezpečným walec-
ným a pokušenj plným přijležitě. 1618. 8.

130. Zalmj w rytmy českj k zpjwánj složené. W Praze u
Pawla Sessia. 12. 1620.

131. Kancyonál aneb spěwowé cýrkwe ewangelické starj
y nowj w gedno shromážděnj, přehljdnutj a wšbec pro čest a
sláwu božj od kněžj ewan. wydánj, u Danyele Karla z Karls-
perka w Praze 1620. 4.

132. Samuele Martina z Dražowa Ruňj a ročnj knjžka,
zpěwy Cýrkewnj, w 4.

133. Karel swobodnj Pán z Žerotína složil také gednj
pjsen duchownj, gežto gest 34tá w Kancionálu Lipském od r. 1737.

6. Rozpravné, popisné etc.

134. Žiwot P. Gež. Krysta w rytmjch. W Praze u Petř-
le. 1580.

135. Dawida Krynyta Hortulus animarum e floribus conqui-
sitis in annis dominicalium Evangeliorum pericopis, concinnatus
ex lemmatis rhythisque Czechicis pro usu pubis hominicae illu-
stratus, partes duae. 12. 1577. Pragae. Opět: Excud. Georg. Ni-
grinus. 158. 12. Prwnj čj 94. listu, druhj 84. Čas u latiuské
disticha, a gich přeloženj veršj českými rymowanými. Přidány
čas u: Pietatis puerilis initia etc. Pobožnosti dětjnské začátkowé
od téhož Daw. Krynyta, lat. a české pjsně, 11. listu.

136. Jana Grylla z Gryllowa a) Starý zákon w českých weršich. W Praze 1586. 8. b) Patryarchiu čtyr žiwoty: Abrahama, Izáka, Jakuba, Jozefa, tež wypsánj o propadnutí měst Sodomských. W Praze 1582. 1587. 1595. 8. c) Acta anebo skutky Krysta P. a geho kázanj. W Praze u Giř. Nigr. 1587. 8. 1595. 8. str. 462. a registr. 13. d) Při ewangelijch geho (1595) také werše se nalezajj mrawného obsahu.

137. Šim. Lomnického Pjseň nowá a přewelmi žalostiwá o gedné Řjmské Cýsařowně, a gegich znamenitých neřestech a welikých zarmutých. kteréž pro zachowánj wjry, lásky a čistoty snašela. W Praze u Giř. Nigr. 8. 1595.

138. Rozmlauwánj křestanské ělowěka s P. G. Kr. na křjži, z pjsm sw. w rytmy české složené; pracý a nákladem Ad. Klementa Plzenského. W Praze u Giř. J. D. 1597. w 4. listů 10.

139. Šimona Partlice Adánus iudicatus etc. Pád prwnjch rodičůw Adama a Ewy, a zase téhož gegich pádu skrze P. Kr. naprawenj. W Praze 1615. 4. W lat. hexametřich a českých rýmich. W Indexu Adanus iudicatus připsán gest M. Samueli z Dražowa.

140. Jana Marxiusa Wýtah biblij we weršich. (Index) 1614?

141. O nebi a peklu knížka, w niž se byt ěudaucý všech wywolenyh w nebi, y tolikež zawřenyh w pekle wypisuje a zawjrá. Křestauům pobožným ku potěšenj, nekagjčým pak hrěšjnkům k wystraze etc. S pilnosj sepsaná a wydaná l. 1620. W Kral. Hradey w Impres. Kleinwechterowě wýtiskl Jan Arnolt. 10 archů w osmisyllabných weršich.

β. Swětské.

a. Historické a popisné.

142. Pjsnička o šťastném a potěšitedlném přjjezdu do měst Pražských cjsáře Ferdinanda I. 1558. w Praze u Jana Kantora w 4.

143. Jana Taborského z Ahornberka sapphické werše, (patero strof), gako předmluwa na popis Orloge radnice staroměstské (w. Material. zur Statist. von Böhmen, Helt VII. S. 182. a Strnad's Beschreibung der berühmten Uhr- und Kunstwerke am altst. Rathhause 1791. S. 3.) Rkp. fol. od r. 1570. u P. Fr. Saukupa.

144. Jana Leda Pjseň o hromobitné hauři a zapálenj mawkowice na wěži kostelnj města Welwar. W Praze Giř. Dačický. fol. 1580.

145. Wáclawa Dasypa o zemětřesenj na Morawě 1581.

146. Blažege Giřinského a) Pjseň historická o slavných městech Pražských všem milým Čechům k ljbezne wůli a k zwláštnjmu potěšenj w nowě složená. W Praze u Bur. Waldý. 1589. 4. (133 weršů). Podjána: Poslyštež Čechové uynj etc. b) pjsně o některých zámčech a městech Morawských, o kterých sám w předmluwě zmiňuje a dokládá, že požádán gsa aby také

o své vlasti zpíval, tuto píseň o Praze složil. c) Píseň o Orlogi na rádním domě Pražském, v IX. strofách po 4 verších rymovaných. (w. Balb. boh. doct. II. 204.)

147. Bartolom. Paprockého potěšitedlné Napomenuti proti Pohanům všechněch křesťanských potentatůw, s přidáním praktyky Ant. Torkwata Ferrarského . . . kterauž o budaucých proměnách některých křesťanských králowstwj Mathyášowi Vhersk. králi l. P. 1480. sepsal. Z polské řeči w českau přeloženě. W Litomyšli 1594. 4. listů 8. Veršem 13 složným. K ojs. Rudolfowi takto počjuna: Najjasnějšj Cysari, welkomocny Pane, ukaž mysl hrdinskau, sláwa twá ať powstane. etc.

148. Simona Lomnického a) Píseň o smrti Rudolfa II. 1612: 8. w Praze 12 listů (s notami) b) O zrádcích wlasti 1619. c) O slavném přjezdut do Prahy a korunowánj Frýdrycha krále a Alžběty manželky jeho 4. Listop. 1619. W Praze 4. d) Sedlské wjtánj aneb prostá a krátká písnička o oswjceném kujžeti Frydrychowi woleném králi českém. W Praze u Dan. K. z Karlsperka 4. 1619. e) O Gidjné, aneb o přewelmi sinutné příhodě, která se stala na lidech y statku od zapáleného prachu w témž městě, w Praze u Dan. K. z Karlsperku. 1620. w 4. listů 10 (s hudbičkau). 1620. f) Píseň žalostiwá o skázce země české, a o slawném wjtězstwj rebelowaného lidu.

149. Předmluwa y Píseň tato zdržuge w sobě smysl u těch věcý, které zběhly se w král. českém l. 1618 a 1619. w 4. Rkp. u P. Brožow. z Prawoslaw.

150. Píseň prawdiwá a welmi žalostiwá o wpádu nenadálém dš králowstwj českého . . . lidu wálečných etc. l. 1618. u Dan. Karla z Karlsperka I arch w 4.

151. Nařikánj taužebně zpronevěřilého města Plzně nad swým pádem 1618. 21. Listop. etc. W spůsob písně složená. 1619. w 4. listů 6. (bez mjsta).

b. P o c h w a l n é.

a) K e g m é n t.

152. Píseň wnowě složená na gméno G. M. C. P. Rudolfa krále Českého od Jana Semina. W Praze u Michala Petrla. fol. s obrázky. 1579.

153. Werš tento wytištěn ku počtiwosti všem šlechtným pannám a pánjm, kteréž gménef Zuzana nazwany gsau. fol. 1582.

154. Giř. Nicefora Horského Pjsničky dvě nowé na památku slownítné počtiwosti Panu Purkmistru a Pánům radnjm starého Města Pražského. W Praze u Giř. Nygryna fol. 1587.

155. Petra Kodýcylla Píseň vrozenému P. Jánů z Paumberka. W Praze u Nygryna. fol. 1587.

156. Blážuge Giřinského Carmina česká na gméno a titul Ferdynanda Arcykujžete Rakauského. W Praze u B. Waldy fol. 1588.

157. Tyto weršjčky českau poetry . . . Jan Sylberius Panu Wáclawowi de Clivo. W Praze fol. 1591.

b). K swatbě.

158. Šimona Lomnického a) Pjseň o důstojenství sw. stavu manželského k swadebnímu weselí P. Petra z Roseberku. W Praze u Gif. Nygryna fol. 1580. b) Wěno manželské aneb Epithalamium české ku poctivosti snatku uroz. P. Joachima Woldřicha z Hradce, a uroz. P. Marie Maximiliany z Hoheuzollernu. W Star. M. Praž. u Gifjka Nygryna. 1598. w 4.

159. Martina Philomusa Epithalamion obsahující w sobě chwalu, ozdobu a užitek stavu sw. manželského. W Praze u Gif. Nygryna. fol. s figur. 1583, (weršel?)

160. Blažge Gifšinského Pjseň ku památce poctiwého snatčtj a w staw sw. manželství wstoupení Tobiáše Mauřeuina ženichá a Alžběty newěsty. W Praze u Bur. Waldy fol. 1590.

161. Wjta Zubáčka nebo Dentula Pjseň o swornosti manželské, ku swadbě Špety z Prudic. 1592.

162. Swadební zpěw a winš ku poctivosti a na památku swatku swadebního nových manželůw P. Joachyma Seltuffloga a Panny Ludmily Steffkowsy. W Praze u D. K. z Karlsperka. 4. 1615.

c). K rodinám.

163. Jak. Akanthylo - Mitysa Winš pobožný šťastně na swět urozenému pacholátku, synu Tobiáše Štefka z Koloděz, w rytmy tyto wvedený. W Praze u Dan. K. s Karlsperka. 4. 1616.

d). Ku pohřbu.

164. Pjseň pohřebuj a nápis hrobovní na smrt děwčičky Benigay K. Gifjho Hanuše dcerky. W Pr. u Pawl. Sessya 1607.

165. Na smrt P. Signuuda Smiřického z Smiřic ku pořešenj Panj Hedwice manželce geho (werše) od Šim. Thad. Bedeče z Falkenberka. W Pr. 4. 1608.

166. Pjseň pohřebuj na smrt a pobožné w Krystu vsnutj vroz. P. Jana Tryffle z Ceklberku. W Praze u Oldř. Waldy. 8. 1609.

167. Pjseň pohřebuj na smrt P. Hedwiky Smiřické z Hazenburku. W Praze u Sixta Palmy. 8. 1610.

168. Epitaphia iucundissimae spei et optatissimae indolis puelluli Johännelli Hanussii Prageni, Rev. et Clar. viri D. Georgii Hanussii Landtskrouaei. Consistoris Prag. assessoris etc. filioli, qui 11. Oct. 1611. ex hac terrestri in aeternam scholam evolavit. Pragae . . . typis ejusdem Georg. Hanussii. 8. I arch. Gsau latinské a české werše, obsahující Rozmlauwánj taužebné otce s synáčkem srdečné. Počátek tento: Můg synáčku neymilčšj, kamž odcházjš w čas nynějšj? e c.

169. Spráwa krátká o rodu y žiwota skonánj P. Albrechta Wael. Smiřického z Smiřic. W rytmy české wvedená od Jak. Akanthido-Mitysa. W Praze u Mat. Pardub. 8. 1614.

170. Památka pohřebuj Vroz. . . . Panj Bohunky Skalské, rozené Bohdanecké z Hodkowa. W Praze u Mařege Pardubského 1617. 4. Gsau to 4 pjsně od kněze Wikt. Adama Mauetinského.

t. Zlomky pjsnj rozličných.

171. W Kancionalu Jana Sylwána 1571. uwádějí se po-
čátky některých starých pjsnj, z částky w to Odděleuj náležej-
cích, z částky snad i w předešlé, jako: Y proč den z noey
čimijte, we dne spijte, w noey pijte. etc. Okrále Ludwíjka po-
rážce. 1526. Y proč neohcete na to dbáti. Stogj lipka w čirém
poli listů širokého. Slyšela sem mág milý že se mi pryč strogijš.
Proč kalina w struze stogij. Pěkná Káča tráwu žala. Čížijěku
ptáčků. Sedláček z lesa gede we cele prozpěwuge. Stijley, stij-
ley mistr Jakub. Marya Pámo čistá. O Muranském zámku. (za
Ferd. I.) Zdráwas, geuž gsy pozdrawena. — W guém kancionalu
o těchto opět zmjuka se děge; Giž mi Pan Zdeněk z Konopiště.
O mlynářce. Děčro má, chcešli za šedláka. Zpjway wěrný pře-
žalostně. Gedným hlasem tjmto časem. Léto milé rač nás. Žad-
nému člověku nedám. Hina switá. Wjm gá hágek zelený. Ka-
teřino krásná, tys dennice. (w. Tabl. Poez. I. str. XIII.)

b. Mrawné a naučné.

172. Regalae communes civilis vitae honeste instituentiae ex
comopdiis Terentii excerptae per Paulum Aquilinam Hr. decen-
sem, quibus additi sunt rhythmus boiemici. Prostantiae Jo. Gun-
ther excud. in 8. 1550. (Voigt II. 323.)

173. Pjsně dvě nové o tom hauebném trunkopolstwj (cf.
Trunkenbol) ginak opúl a plnau dauškem připjgeuj. W Měušim
M. Praž. u Bartol. Netolického 1561. 4.

174. Šimona Lomnického a) Krátké naučenj mlademu ho-
spodáři kterákby sebe, manželku swau y deládku y swé wšeko
hospodářstwj užitečně zprawowati . . . mól. W Praze 1586. 8. po
druhé w Praze u Giřjka Nygryna, 1598. 8. po třetj w Olomau-
cy u Jana Joz. Kiliána 1688. 8. po čtwté. W Praze nákladem
Krameryusa 1794. 12. str. 260. b) Dvě pjsně nové. Prwnj w
sobě obsahuge wášeň Swieta vkazuje. Že kdo nemá peněz dost,
nic newážj swými ctuosimi. Druhá proti té naspátek. Že ne-
wážj žádný Statek. Kdo nemá cti, poctiwosti, se wšym býwa
w oškliwosti. W Praze u Giř. Dačického 1584. fol. u Buryana
Waldy. 1588. 12. c) Hádánj aneb rozepře mezy Kučzem a Ze-
manem, o mocy a panowánj, gak správěcu Cyrkewjnych tak y po-
tentatůw světských, w rytmy sepsána, 1589. 8. u Nygryna.

175. Schola Salernitana. O zachowánj dobrého zdrawj.
kniha školy Salernitanské, králl Englickému. Rkp. w Bibl. wěr.
D. 4. fol. pap. bez roku. Počjna: Chčešli dobre zdrawi za-
chowati, staráni, huěwu mafs odkladati etc. Wěře odděleni
gsau do 39 kapit. a opatření wýklady z řeckých, lat. i arab-
ských lékařů na 57 stranách. Na zadu rozličné lékařstwj,
a o 71 wodách, kdy ge páliiti. Tisěna w Olom. 1556. 12.
1584. 4. Giné přeloženj bez wýkladů od Ad. z Weleslawjua.
1587. 12. tež w Praze 1786. 8. při Regim. zdrawj.

176. Bart. Paprockého a) *Nowá kratochwile*, s kterau tři bohyně, Juno, Minerwa a Wenuše na swět přišly, gedwa každá z nich pet set žertuw, tak také vtěšených příkladůw w rozličných případnostech a přiběžých k potěšenj lidákému vkazugjc, na 5 djly rozdělená a nynj w nowě wydaná. w Praze 1597. 4. v Anny Šumanowy. Tato w rymňowaných 13syllabných weršjch vlastně polsky od Paprockého složena, a do češtiny přeložená od Buryana Waldy básně, obsahuge sebrané z latinských a řeckých spisowatelů propowjdykky neb anekdoty, a má mnoho zásluh o wzdělanj wtipu amrawů. Druhý djl (Venus) w Praze v Damyele Sedlčauského 1598. 4. Třetj djl (Pallas) u dědice Jana Šumana 1600. 4. b) *Obora*, aneb zahrada, w které rozličná stwořenj rozmlauwánj swá magj. W nowu wydaná od Bartol. Poprockého. Wytisťená w Starém M. Pražském, w Impresy Šumanowské. 1602. 4.

177. *Koruuka*, aneb Wjnek paněnský, všechněm pannám k wžitku oddaný, kdež přidána gsau naučenj pannám, písničky a modlitby. W Praze u Jonaty Bohuťského z Hranic 1616. 12. Nákla em Wácl. Kleycha 1720. 12. str. 196. (mrawného anábožného obsahu).

178. M. Wiktoryna *Morawka Bonus iudex*: to gest dobrý saudec. W Praze v Pawla Sessya 1620. 4. listů 8. (wypisuge vlastnosti dobrého saudece šprymowně).

e. Satyrické (mrawokárné.)

179. *Pasquillus*: Nowiny o czertu, a... dwau sobě wěrnych a sstaupených towarýšjch společně rozmlauwánj. 4. 1557.

180. Nowina k wjře nepodobná a nad přirozenj diwná o něgakém welikém obru, kterýž od gednpu knihzete na diwočenú ostrowě polapeu gest, gehož postawa a činowě tuto kratce wyspany gsų. Gednomu dobrému přjtelu w Narrowské rčeczi, sepsana a odeslana. nynj pak do české přeložena a wyd. 1587. 4. arch gedu. Geho hlawa gest o dobrý djl wětšj nezli město Pardubice. Datum w Smyšlenowě za Rumplowem, w Štětowě pod Klawetowem.

181. *Chlauba podagry*, w latinském gazyku od Wilibalda Pirkheimera sepsaná, a před 27 lety w Strasburce wydaná 8. W Praze 1597. přel. od od. Gijho Karolidesa z Karlsperka.

182. *Čas lazebnj* neb knížka w rytmy wvedena proti té kterauž něgaký Jan Battysa wydal, wnjž argumentuge, že němcy kacýři byli, poněwadž gich Bůh neochránil. Rkp. XVII. stol. (weř. Bibl.)

f. Dramatické.

185. *Tragedy Nowa Pamachyus* gmeno magicy, od Tomaše Naogeorga Štraubinského složená y wydaná, a z Rčecy Latinské w Českau, yakž mohlo býti, přeložena. W Norumbercu 1546. 4. listů 98. Předmluwa gest od Krystofa Gutkuschta inpressura; s obrázky na dřewě rytými.

184. Mikuláš Konáček a) Judyt, hra z historie Judyty pilně vybraná, a rytmi mjrnými tuto sepsaná od M. Konáče. W Praze u J. Kosořského 1547 fol. (z něm. wzata gest a přel. weršem 11syllabujm, ač nedobře metricky. Tištěna gest po smrti auktora. b) Hra pěkných příjvodek od Bokačia slozená, w nžto tyto osoby mluwj: Štěstj, Chudoba, Nešťestj. W Praze 1547. Obě tyto hry, Konáčowy t. Judyt a přijtomná wyšly z geho Hořekowanjm Spravedlnosti po geho smrti.

185. Mikuláš Salius česky provozowal r. 1507. w kollegii Staroměstské smutnohru: sw. Wáclaw, mučednjk (w Polz. Jesuit. 8, 8.)

186. Komedy a o králi Sfalomúnowi, z Třetíjch kněh královských wybraná, w českem Jazyku na rytmu slozená l, 1571 w Praze. v Gijjka Nygrina, w 8. A-G. weršem 8 syllabujm, s pěti zpěwy we 4 hlasech. Prolog a epilog w 11syllab. werši.

187. (Deest titulus) Komedy a o žebráčch hodugjejjch, a kupci, s kterým půtku meji. w 8. A-D4. weršem 8 syllabujm Osoby gsau: rychtář, hospodář, kupec, pjsář, Ssěidlo, Pařichost, Dygudeg, Pateryfausy, Pudiwitr etc. (Zawjřka gest tato: Zawjřage Tragedyji před žadným toho nekryji, že sem gi z Polzsky wyložil, w některých místech rozmnožil na žádost gednoho Pána, od něhož mi gest poslana Něco sem z niij opustil, jakž mi můg smysl dopustil. Mage to sobě na wuli zvlášťe yakausy Fabuli o negakém Wilku mladem, kterýž chodijwat za Stadem, Tež také y o Fregijji, o ktercmž Polak řed šyřil, gesto o čemž začal psati, nechce k tomu slušně státi, nybrž y mysl zprznuge, k zlé žádosti giij wzbuzuge. W čemž gestli že se kdo kochá, gest toho nemalá trocha w magowem snu kdys napsáno y tištěnjm wen wydápo Tež y w mnohých giných psaných gesto přijlis dosti na nich A také zlému věti mládeži k tomu slaužití cožby každý z powinnosti měl niijti zde w ošklivosti, netřeba auiz náležj, nebo tu o dušy bážij. Samo přirozenij naše zlé wěcy plodij a paše Tim se přitóm zprawiti chtěg, a giž se nyníj lobře meg. A. G. (Andreas Graudenc w Litomyšli) okolo 1575.

188. Komedy a nowá o wdowě, kteráž Paan Buoh přediwým spuosobem skrze Elizea Proroka od Wěřitele gegho wywobodil, wzata z 4té kapitoly čtwrtých knjh královských. Ku potěšenj w těchto težkých časých všechněm chudým wdowám y syřotkům skrze Pawla Kyrmezerského. W Litomyšli 1575. Andreas Graudenc. w 8. A-Giij. weršem 11 syllabujm. (Prolog počjná): Wallijm milostě wšickni Pauli milij, Kterij te se zde seřli tuto chwjli etc.

189. (Deest Titul.) Pawla Kyrmezerského Tobiš hra w 5 aktech s prologem a epilogem 5 1/2 archu. w 8. Tištěno w Hombaucy skrze Frydrycha Milichtálera 1581. weršemi 8 syllab. rytmowanými. Prolog počjná: Napořad lidě šlechetnj, Kterijž geste idě shromážděnj, Každey podle své powahy, duostogenstw y poblawj etc.

190. Šimona Lomnického Komedya neb hra kratká, potěšitelná a ušavá, o radostném vzkrššenj Krysta P. wedle popsanj Ewangelisty sw. Jana w 20 kap. 1582. s přjpisem Wilému z Rozenberka. (w. Balb. edit. Ungar. p. 186.) Podruhé tištěná 1617 (bez mjsta).

191. Matthyáše Meysnera historya Tragoedia, nowá žalostná hra z Biblj swatě wybraná o strašiwém podwracenj Sodomy a Gomorrhj, a Obětowanj Isaaka etc. nynj w český gsauk a Německého přeložená od Danyele Stodölia z Požowa etc. Od něhož také přidáně gsau texty pod Musas, to gest pjsničky, kteréž se po každém Aktu od panen spjwati na osm hlasůw magj, we dwaú kůrjch. W starém M. Pražském v Girjho Dačického 1586: 8.

192. (Deest Tit.) Komedye masopustnj 8-syllabujm weršem. Osoby: Linhart, Antošt, Hawel, Bjčoň, Brož etc. Wytštěná w Star. M. Pražském v Jana Gitějnského l. P. 1588. w 8 A-Ez. (Plná žertůw prostonárodnjch).

193. Komedye z knihy zákona božijho, genž slowe Ruth, sebraná a slowitně a wzactně poctiwosti Panům Starým Aufedlnjkům y giným P. Sausedům zádušy kostela sw. Hawla w St. M. Pražském připsaná odemne Adama Tesfacyusa Brodskyho; přitěmž zádušy Sprawce školnjho. W Praze w impr. Šfumanské 1604. 8. A-Gřj weršem 8 syllabujm.

194. Tobláše Mauřenjua. Wěk slowěka: pěkná duchownj hra o desaterém wěku žiwota lidského. W Praze 8. 1604. W Hoře Kutné v Gir. Kyncla 1736. 8. (Index).

195. Komedye česká o ctně a šlechtěné wdowě Judyth. A o Hofferowowi haytmanu krále Nabuchodonozora od Mikuláše Wrány Litomyšlského z něm. přelož. W Praze v Girjho Nygrina 1605. w 8. 3 archy weršem 12 syllabujm.

196. Historje duchownj o Samsonowi synném wdatném někdy wůdce Izrahelském, w způsob Tragedye sepsaná, a wzatá z knih Judicum od kapitoly 13 až do 17. W Praze v Danyele Sedláčnského w 8. 1608. Prolog 15-syllabujmi, ostatek 11-syllabujmi weršemi A-I. Poslednj 4 listy zawjraj malau frašku o kupci a newěrně manželce Dorotě.

197. Summa hry o sw. Eliášowi proroku, wzatá z pjsna sw. z knih králowských 3 a 4. ku poctiwosti slawného egzdu G. M. churfirstůw Arcykňžat Rakauských též y giných kňžat Řjžských. Strogená w latinské řeči od mládeže Akademijs. S. J. v sw. Klementa. Wytštěná w Praze v Kašp. Kargezya 1610. l. listůw. 17. Gest vlastně gen přehled lat. hry, ale šjřšj, s některými weršemi. Akty gmenuge Rozdily; sceny částky.

198. Konstantinus weliký t. g. komedie o geho hrdiských ctnostech a weleslawných skutcích, držená od Akademie Pražské S. J. W Pr. v Tob. Leopolda 4. 1617.

199. Komedye kňžat pekelných, w rytmy uwwěbná 6. (Index).

200. Hystorye kratochwilná o gednom sedlském Pacholku, kterak v sedláka za tři groše tři léta gest slaužil. A o poběhlým Žiu. Přidána gest k ni také pěkná komedye w čtyrech ohlách. (w 8 syllabných rýmých) Wytušěna roku tohoto, (bez roku a msta) 8. 2 archy. Počjuá: Skladatel: Hystorygi chcy načjti, Nowau diwnau wěc prawiti O gednom sedlském pacholku, Gak slaužil Sedláku bez spolku etc. (Na mém wýtisku perem podpěsau co vlastnj gest Ignatzius Schuldes r. 1772. a wšak dlě řěči mnohem starš gest spisek ten dwogj dramatický,

c. Listy dowěrně.

201. Sem nálež weliká část dopisůw Karla z Žerotjna (w dole kancelářstw) djlem do toho, djlem do VI. Oddělenj padagj-cj. Některé tišěny gsau w Slowesnosti J. J. (1820).

d. Powjdky, romány,

202. Kronyka o Hērkaulesowi, pro příklad wdatným a zmušilým wegákům; od Zykmonda Ant. Helfenburgu, w Praze 1565. 8. u Melantrycha.

203. Hystorye rozličné o diwných a mnohých wěcech a příhodách lidských, dobrých y zlých, kteréž gsau z dwau kronyk a z giných knih wybrané a... wýtušěné w Praze w Buryana Waldy 1580. 8. (4 archy). Gsau nazwjce pauhě bágky, gako: o prorocwj Libuše, o Horymjrowi, a... skoku koně Šemjka z Wyšehradu, o dšjch v Zatčě, čaroděgujěch, o počátku Přimdy, o přijmj Pánů Weltmile, genž bylo Krabiče, (Nežě to předměty románkú).

204. Strašiliwá nowina o morděři Krystmanowi, kterýž we 13 létech 964 mordy učinil. W Praze u Bur, Waldy 1582. 4.

205. Nowina prawdiwá, co se gest při gedné swatbě strašliwého příhodilo w Prussych l. 1589. W Praze u Mik, Pětrosa 1590. 4.

206. Nowiny dwoge: Prwnj o žalostiwém a neslychaném skutku, kterak léta tohoto 1592 w Šlezku wsy Pirmo řěčené gedem háguý aneb polesný w noci opálen řěžce od tří katanů trápen byl. Druhá: (w. diwy dole) u Dan. Sedlčanského w Praze,

207. Bartolom. Paprockého Kšaft, genž byl od gednoho starce učiněn, třem synům nepořádně se chowagjčým, tak aby neyhoršj z nich statku geho nedědil: Pročž oni dali se w saud, gedenkáždy... skutky své schwalugic, a druhého zlehčugic. W Praze w dědice J. Sfumana b. r. (1692) 4. V-G. Přjpis P. Kryst. z Lobkowic. (Mrawěho obsahu... čralstw, smilnosti a kostkářstw.)

208. Mich. Piečky Smržického Akcy a Rozepře mezy Filozoffem, w Lékařstwji Doktorem, a Orátorem aneb Prokurátorem, Třemi vlastnjmi Bratry, kterýby z njch Obcy a Wlasti své neyplatnějšy a neyžitečnějšy býti, a tak wedle kšaftu Ot. cowského, dwau djlů Statku po něm dostati měl. Yak Čteným

a Maudrým, tak y Prokurátorům weymluwým, a všechněm Lidem Obcy a Wlasti swe slaužjícím, milá, prospěšná a vžitečná, Wydaná etc. w Praze u Pawla Sesly 1609 w 8. str. 366. Obsah dobrý; řeč ceny střednj, lustě prótykana latinau. W nálezu ku konci dáwa se přednost Rečnjkowi, a we přjdwku odpowjda se na otázky, muželi řečnjk šlechetný při nesprawedliwau, a naproti nešlechetný při sprawedliwau ctne a chwalitěbne zastawati, a pak muželi upřjmný prokurátor prawdě časem odpjratí? Widěti často y sofistické důwody.

209. Fortunatus, kterýž něm. wyšel w Augsp. 1509. zagisté brzo do češtiny přeložen, a často tistěn. Gedno wydánj gest od r. 1717. 8. Giné má tento nápis: Fortunatus se swým pytljčkem a klobačkem, kterak gedmoho y druhého nabył, a co se mu přihodilo w geho weselem a kratochwilném žiwotu etc. w Gihlawě (bez r.) w 8. str. 191. W tom řeč a dobropjsemnost giž welmi poračhana.

210. Welmi kratochwilné čtenj o schytralé Finettě ginak Popelce tak nazwane. Pro wyraženj mladým lidem z něm. gazyku na česko přeložené. W Litomyšli u Wácl. Turečka w 8. bez r. 4 archy. Giné wydánj w Gindřichowě Hradei u Ign. Wogt. Hilgartnera 1761. 8. Giné wydánj (bez r. a mjsta) má z předu tento počátek we wersjch: Toto kratochwilné čtenj, Mladým lidem k wyraženj a t. d. Tento přjgemný románek, kterýž w těchto nowějšjch wydánjch známky dobrého starého slohu a gazyka nese, předělán gest we francine w Operu, gežto do něm. byla přeložena pod gménem Aschenbrödel.

211. Kratochwilná kronyka o sedmi Mudrcých. Wšem milownjkům čtenj wydaná a w nowě opravená a zlepšená 8. w Gindřicho - Hradey (bez r.) 8 archu. Wyprawuge rozepřismyšleného prynce Ephjá s králowau macechau před králem, záležejc j w 9 rozprávkách, gičž čtvero králowá, tolikero mudrci, a poslednj prync sám přednášj. Některé gsau utěšené. Řeč wubec prostá, čistá, až na chyby častým otiskowanjm wkluslé. Počházj podobně z těchto časůw.

e. Řecká a Řjmská literatura.

212. Sečeky Mudrcé knjžka o čtyrech ctnostech. WPlzni u Jana Pekka, 1529. 12. w Praze 1558. w 8.

213. Aristotela Spis o natuře (přirozenj) zwjrat, gest w Rkp. na papjře od r. 1538 w Bibl. weřegně Pražské.

214. Flawia Jozeffa o walce Židowské, knjhy Sedmery, K ujmáto papjřu, přjpsal Jozeffuo, od něho samého sepsaney, gest přidan. Proti přjponowi knjhy dwoga. O Mučednictw j Machabeyských knjhy gedny. Nynj teprw všeckny w Českau řeč z Latijnské přeloženy od Pawla Aquilina Hradeckého M. D. L. III. (Na konci): Wytistěna a dokonana gest Knjha tato w Městě Prostějowě, u Jana Günthera 1555. fol. Přjpisu (P. Wogtěchowi z Pernšteyna) předmluw a žiwota Flawiowa listů 24.

textu listů 207, stran 414. registr. Po druhé 1805. v Lewoči. 8. od Bartolomeidesa; však toliko o válce židovské s žiwotem Flaviovým, a s wyobrazením země židovské. str. XVIII. a 646. přímo registr. Plácel z Elbingu v předmluvě na svou hystoryi židovskou tento soud o té knize wynešl; gaká w ní čestná, a gak vlastnj wyloženi, kdož čtu a latíně y česky rozumějí, snadně saudití mohou. Ač ga práce geho nehanej; wdělal což mohl, nebyloli pak ke všemu dostatečnsti, wždyt wůle dobrá a obecneho dobrého žádostiwá byla. Snad Pan Růh zbudj někoho, kdož y tu, . . y giné knihy geho o starožitnostech národu toho, kteréž w gazyku řeckem ozdobně sepsal, obnowj a wyložj, a toho maudrého žida netoliko řecky, latíně a německy, ale y česky s námi mluwiti naučj. Tato hniha náležj mezy spisy do mnohých gazykůw přeložené.

215. Jan Straněnský, měšťan Počatecký Utrhanj Lucjano-wo (t. alumina) přeložil wytečně, a připsal Bertholdu z Lipy, nejwyššjmu řediteli Morawskému. 1561.

216. Pawel Worličný přeložil: Diota Graeciae Sapientum, interprete Erasmo Roterodamo, item Mimi Publici omnia boje-mico sermone reddita. W Praze u Melantricha 1562. 1567. Tež Pragae. apud Georg. Nigrinum 1575. 8. ib. 1575. 1576. Apud Georg. Melantrichum ab Aventino 1578. 1580. 1585. 8. Apud Georg. Jakobidem Daczicensem 1597. 1599. 8.

217. Mart. Kuthen přeložil Appiana Alexandriňského o Illyrijch. Balbin dokládá že z řeckého. Wiz Kuthena kronyka kap. III. kdež sám prawj: Ač y tuto také měloby se o Illyri-cých a neb Charwatjch, z nichž národ náš a prwnj zprawce če-ský pojel, doložiti: ale poněwadž App. Alex. obzwláštnj kni-hu o nich sepsal, kteráž w brzkém čase ode mne, w gazyk če-ský přeložená na awěto wyjde, protož nynj toho tak zanecháme.

218. Caionis Disticha Moralia cum scholiis D. Erasmi Ro-terodami, et enarratione Bojemica Pauli Aquinatis Hradeceni, Pragae 1569. u Giř. Melantricha; po druhé w Praze u Giř. Ny-gryna 1575. 1575. a 1577. Apud Melantrich ab Avent. 1581. 8.

219. Bawor Rodowský mladšj z Hustiřan přeložil z řečtj-ny a) Žiwot Alexandra welikého. b) Některé wěcy z Plutarcha.

220. Aristotela Kniha lidských ctnostj a mnohých naučenj, kterak se každý člověk we svém mluwenj y všelikém obcowánj chowati má, od Bawora mladšjho Rodowského z Charwatské řeči do české uwedená r. 1574, Rkp. weř. Bibl.

221. Abrahama z Günterodu: Cyripaedia. Hodnpuwěrná sta-rožitná Historia: O chwalitebném we všelikých kněžetých ctno-stech wycwičenj a zwedenj: O slawných skutcích, wjtěžných wálkách, a práwě Heroitském šlechetném žiwotu Cýra Staršjho, prwnjho Monarchy Perského etc. Od Xenofonta slawného Rytjřa a filozoffa Ateuského okolo 400 let před Nar. Kr. řeckým gazy-kem sepsaná, nynj pak w česku řeč přeložená. K užj y po-řebnj přjdwkové, k wyswětlej y ku potvrzenj gegjmu nále-

Regjy gsta připogeni. L. P. 1605, w 4. str. XLIV. 623. Regatř, XII. Připogena gest zvláštnj kniha: Přjdawkowé k Historij. Xenoffontowé, o žiwotu Cýra prvujho, Monarchy Perského. w dwa- nácti kapitolách obsaženi 1. O obyčegjch oněch staroděwnjch Peršanů. 2. O králjch Medských etc. etc. Wytřtěná w Starém M. Pražském u Dědicůw M. Dau. Adama z Weleslawjna etc. 1605, w 4. mimo titul a gedn list přjpisu. str. 204, regstř. IX. Prw- nj djl připsán Pánům Wilému a Wáclawowi z Lobkowic; pak znowa Woldřichowi Felixowi z Lobkowic, gich otec přjpis sto- gj od r. 1602, kterýžo byl 1604. zemřel. Druhý djl (t. přj- dawkowé) připsán P. Hendřikowi Libštajnskemu z Kolowrat. Po druhé w Praze 1808. u Děd. Krameryusowých. w 8. Pod ti- tulem: Xenoffonta Mudrce Atenskeho žiwot a skutkowé Cýra starjho etc. Malý wýgimek tištěn w Rozmanitostech L. 61.

222. Plutarcha: O wychowánj djtek w Praze 1609. 8. pře- ložil Jakub Krupský.

223. Částky tam zde z auktorů přeložené namnoze se na- cházegj. k. p. u Welesl. Polit. Hist. Odkudž: Řeč Catona proti pýše a nezbednosti ženské w Hlasat. II. 153.

C. Historie.

a. Wšeobecná.

224. Jana Karyona kulla Kronyk o wšelikých znamenitých wěcech od počátku swěta zběhlých wěrně a pořádně wyprawu- gjcy etc. skrze Bur Jana Sobeka z Koruic z lat. do čestiny pře- ložena. L. P. 1541. w 4. archů 44. (Na konci): Kowec wykláda- nie w Sobothu před Swatým Bartoloměgem etc. L. P. Tisýcieho Přistěho XXXIX. W Olomncy. Wytřtěno a dokonáno w Ljstho- myšlji ten Czwrtkek po Sw. Wjtu L. P. 1541. u Alexandra. Wy- prawuge w krátkosti přjběhy od stwořenj swěta až do r. 1552. Rozdělil podle proroka Elia, že 6000 let státi bude swět a po- tom zrušen bude, w 2000 let bez zákona, 2000 let zákona, 2000 let čas Krystůw. Druhý wěk oddělil na 4 monarchie Kaldejskau, Perskau, Greckau, Řjmskau, kteráž prosahuge poslednj wěk, na kte- ryž snad y dřjwe wygijj geho, an přj Bůh k koncy pospjchá, bude zagiaté skonánj swěta, Odtud může se wyswětliti, proč tehdaž tak mnozj, i sám Welesl. k. p. w Kal. Hist. píše: Léta poslednj- ho wáku etc. Táž kronyka po druhé wyšla pod titulem: Jana Karyona kronyka swěta znowy přehlednutá a w čestiné poopra- wena, a až do smrti Cjsaře Maximiliana II. dowedená 1584. w 4. od Mistra Dau. Adam. z Weleslawjna. Též 1602. w 4. u dě- dicůw geho, str. 460. Z toho wydánj patrno, kterak gazyk če- ský za půl stoletj se zdokonalil.

225. Kalendář Hystorický, to gest krátké poznamenánj wšech daůw, gednoho každého měsýce přes celý rok. od M. D. A. Pražského. etc. w Praze 1578, u Gijho Melantricha str. 376: mimo 6 listů přjpisu na konci regstř. w 4., pd druhé 1590 fol.

nápisu, připsa, básnj a erbů str. 10., rodu knížat a králů českých 52 str., textu 636 str. Regstr. listů 21 1/2. Titul celý gest: Kalendář Hystorycký. Krátké a Summownj poznamenauj všechněch dnůw gednoho každého Měsíce přes celý Rok. K nimáto s doloženjm Let, buďto od Stwořenj Swěta, aneb od Narozeuj Božjho, přidány gsau wjry a pameti hodně Historye, o rozličných proměnách a příhodách, štiasných y neštiasných, weselých y smutných, obecných y osobnjch, yak w giných Národech a zemjch, tak obzwláštne w slawném Národu a králowstwj Českém zběhlých (až do 1587.) Napřed položeny gsau Genealogie, aneb Tabule Rodů welikomocných Kujžat a králow, kteříž od začátku až do těchto časůw w České zemi kralowali. Gest y manohých giných Rodůw králowských a knížetějch mjsty swými w kalendáři dotknuo, kteříž nynj w Europě a w lžjší panugi. Indices k tomu a Registra dostatečná napřed y na zad se nagdau. To wšecko znowa rozjřeno, a k ljbosti těm, gesto celých Historij a obsjrných Kronyk mji aneb pro přijiny čisti nemohau... s pilnostj sebráno. Wytisťeno a wydáno pracj a nákladem M. Dauyele Adama z Weleslawjas Léta poslednjho wěku M. D. XC. „Stručně, awětle, skladně wyprawuge Wel. a giž pro sloh historycký nesmrtednj gest. W. Ralikůw Kal. hist. genž gest pokračowánj tohoto.

226. Sečenj Roků od počátku swěta, počnauc od Adama etc. (sepsal) Gryll z Gryllowa. 4. w Praze 1588. Gest to chronologický přehled příběhůw historických.

227. Regstrjck hystorycký t. g. krátké summownj sečenj a gisty pořádek let od stwořenj swěta až do narozenj P. našeho G. K. a odtud až do leta P. 1596. Wydánj w lat. gazyku od wznešeného hystoryka Abrahama Bucholcera etc. a nyj wyprwé w Českau řeč přeložený, skrze Benyamina Petřka z Polkowic. W Praze u Anny Šumanowy 1596. fol. z abecedy. Ten to od Bucholcera až do r. 1580 sepsaný a latině (Index chronologicus) mnohokrát wydánj registřck Petřek až na swé časy dowedl čistan, skladnau řečj. Prawdali, že Giřj Rybay měl wydánj od r. 1572. fol. byloby wydánj 1596 giž druhé.

228. O přediwých proměnách w swěte. (Gest při Alkowitzu Budowcowě 1614).

229. W kalendáři každoročnjm hospodářském Šimona Paralice z Špicberga (1617) nalezaj se též historické a literuj zpráwy toho času.

b. Macedonská.

230. Hystorya o králi Alexandrowi welikém Macedonském, w njž se geho čhwalitebnj žiwot, statečnj čzinowé a Heroické ctnosti, wálky, slawnij téměř nad wšjm swětem wjítězowé pokládaj. K nabytj každé ctnosti a pobožných Mrawůw sepsaná od Mathause Walkenbergera z Walkenberku. Wytisťena w Holomancy w Giřjka Handle 8. (bez roku) listě 63. (Z mnohých spisowatelů dobře snešena).

c. Židovská.

231. Hystorya žalostiwa o zkáze někdy slavného Města Geruzalema, z latiny přeložena od Jana Jahodky z Turowa 1576 (bez mjsta a tiskaře). 12.

232. Dawida Kybera Compendium. To gest krátké obsaženj Hystorye o válce židovské s Rzymany; a žalostiwé zkáze oného někdy Swatého a slavného Města Geruzalema, y té wšj Politye Židovské, z latinské Rzeči na Česko přeloženě skrze Mikuláš Stypacia Strakowského. Wytisťiené w Starém M: Pražském v Giřka Jakuba Dačického L. P. 1591. 8. (Skladatel gme-nowam na 5tē straně pjiřpisu.) Po druhé od Krameryusa w Praze 1806. 8.

233. Hystorya židovská, na knihy čtyry rozdělena — kterážto někdy prwé w žádném gazyku wydaná nebýla: nymj pak w nowé z Německého Exempláře psaného do češtiny s plnosťj přeložena. W Starém Městě Pražském v M: Dan. Ad: z Weleslawjna l. P. 1592 fol. str. 468 mimo 4 listy regatí. Pak 1610. fol. tamže. Sebrána gest z Joséfa Flawia a giných od přítele a žwagra překladatale Wáclawa Plácela z Elbingu. Kniha wěcj důležitá, gazykem klasická, neboť od Weleslawjny oprawena.

234. Hawla Zalanského historia o hrozné a strašné zkáze, a neyžalostiwějšj wywrácenj někdy neyglawnějšjho a ney-swětějšjho města Jeruzaléma, a chrámu. W Praze a Dan. Se-dláčanského 1611.

d. Turčká.

235. Prředmluwa z Pisu latinského wyložena, czo nyníé w Miestě Ržjmie o Turčých na obecnjm Šniemu gednáo bylo. 1518.

236. Pawla Jowia kniha o wěcech a spůsobch národu Turčského wělmí krátce sebraná, z řeči lat. w českú přeložena. W Praze v Pawla Seweryna z Kapjhory 4. 1540. (Přeložili Sixt a Ambrož pjsafi radnj St. M. Pražského. Připsáo gest Arciwéwodám Maxim. a Ferd. cisařowicím, kteří se český učili od Janá Hazemběrka děkana Litoměřického).

237. O porážce, která se stala u Budijna 1541. w Praze w 4. (List Mstěge z Lužnice a Giř. z Waldsteyna z Wratislawí do Čech poslaný).

238. Nowiny nowe o Turku, a o Budijnu, (w Praze) u Bartoloměje Neiholického. 1542. 4. Z lat. na německau, z něm. na českau řeč přeloženo skrze téhož Bartol. Neiholického. Listů 11.

239. Taženj proti Turku sw. Wijry křesťanské vhlawněmu, y našých žiwotuow Nepříteli. Yakymby způsobem předsěwzato byti mělo. A kdeby se lid wálečný. A naň penijze, A k tomu děla wzytí měly. 1543. (bez mjsta a tiskaře) w 4. (1545. Pelcel.)

240. Kronyka o pohnutj Křesťanůw znamenitem proti Turkům Pohanům. l. 1543. 4.

241. Předložený Tureckého legáta Ebrahima Strotského, Poláka přirozeného, před jeho Welebností Cysařskou; Králem Rzijským y před ginými: . . . Kurfürsty etc. w Frankfúrtě Slovákým Jazykem věčně L. 1562. 27. Listop. S krátkým dotknutím darow, kterýchž G.C. Welebnosti dodal. Item o jeho služebnějších, towarýšijch a welblaudijch. Zlat. řeči přel. w 4. w Star. M. Pražském Jan Gičijnský vytlačil. 1 arch.

242. Solimana Tureckého Cysaře poselstwí k G. M. C. Římskému při přítomnosti G. M. Maximiliana Římského etc. krále, kurfürstůw, knížat a giných stawůw swatě Říše we Frankfúrtu při Meynu shromážděných; w gazyku Turčeckém věčně. L. 1562. 27 Listop.. Také gest tuto doloženo o dájích, kterými gest G. M. Cysařskou teěž Legat . . . darowal. K tomu y list, kterehož jeho Milosti Cysařské dodal, stranu přijmeij a pokoge. Wše z něm. přeloženo. 1563. 4. (Na konci) W Starém M. P. vytištěn nákl. Šebest. Oksa z Kolowsy etc. listů 12:

243. Hystória neb Kronyka Turecká od Michala Konstantyna z Ostrowice, Rača neb Bosnáka někdy od Turkůw . . . začatého a mezy Genčarč daného wěrně a práwě sepsaná. Item taženj proti Turku, a na koncy taky přídane gsau některé wieszy z knih o slavných činech Skanderbeka knížete epyrotského etc. Od Alex. Auguzdeckého Impressora w geduo sebraná a na mnoha mjstech z strany češtiny zprawena, a w Litomyšli u Alex. Auguzd. 1565. wydaná etc. w 4. Opět tam 1581.

244. Nowiny o dwau pobykagjých se, totiž Turku Pohanu a Husaři Křestanu, kterak Turek pohan pobjdl gest husaře křestana, aby se s njm býl o wjru aneb náboženstwí. Wytištěno w St. M. Praž. u Šebest. Oksa z Kolowsy: 1565: 4.

245. Wypsnj prawdiwě, kterak G. M. C. s arcyknížetem Ferdinándem 1566. 12. Srp. z Wjdně proti Turku táhl. w Praze u Melantrycha. 1566. 4:

246. Gistá a gruntownj zpráwa o ostrowu Maltě, kterak od Turkůw obležen a dobywán. w Praze u Ochsá 1566. 4.

247. Nowiny o zámku Segetu. W Praze u Ochsá 1566. 4.

248. Tomas Mitis o dobywánj Segetina. W Praze 1566.

249. O začátku Tureckého Cysařstwí, též yak se w swětr Walečném běhu fidij, a yákeho ctwjenij wšlwagij. Krátká summa pro wwezení w známost lidem sebraná. K tomu o Obyčejích Tureckých, knížka od Bartoloměje Georgewicz řečeného, kterýž mezy Turky mnoho Leth w začetij býl, s předmluwau dobré paměti Wysoce Včeného Muže Filipa Melanchtona přídaná. Od kněze Janá Morawusa, gináč Bessa, Far. Postupického z lat. w gazyku český přeloženo. Wyt. w Starém M. Pražském u Jana Gičijnského L. P. 1567. w 4. A-Hh.

250. Nowiny gisté z Benátek odeslané, yak se slavnij a křesťanstij Potentátowé zpřintowali a snesli, kterakby s pomocy božj odolati proti nepřjeli všeho křesťanstwa Turku mohli, a kterak dotčený punt a snešenj w Benátkách slawně wyhlášen gest. W Praze u Šebest. Oksa 1571. 4. arch 1.

251. Krátká a gístotná správa weselého wjtězstwj křesťanůw na moři Adriatském. 1671. 4. bez mjsta i tiak. S powolenjm Ow. kajžete P. arcibiskupa Pražského wytištěno. 2 listy.

252. Historya o žalostném dobytj Sygetu od Solimana cjs. tureckého: a kterak téhož zámku P. Mikuláš hrabě ze Serýnu a t. d. bránil. w Praze v J. Gičjnského (1568 Pelc. Cat.) 1578. 4. Z charwatského do lat. a z toho do českého přel. od Tom. Mišysa.

253. Nowina gístotná a prawdiwá, gakým způsobem Mechemet Wizýr, Baše turecký od gednoho prostého a blázniwého člověka w městě Kostantinopoli 11. Řjgna gest proboden. w Praze v Mich. Petřle w 4. 1579.

254. Nowiny hrozné, kterak gest Amurathus cjsař Turecký 1579. při slawnosti swátku Tureckého znamenitý panket w městě Konstantinopoli učinil (z něm.) w Praze v Bur. Waldy 1579. 4.

255. Nowiny prawdiwé o Wytězstwj křesťanském nad nepřátelem Turkem w Charwatské zemi. Z Němčiny hraběte z Thurnu přeložený. W Praze v Buryana Waldy 1585. 4. 1 arch.

256. Nowiny z Uher, o bitwě německého a vherského lidu s Turky etc. w Praze v Jana Šfumana 1588. 4.

257. Hrozné a žalostiwé nowiny, kterak leta tohoto 1589 1. Srpna Turey a Tataři do Polska wpadli. w Praze v Dan. Sedlčanského 1589. 4.

258. Nowiny z Konstantinopole, kterak nyněgij Cjs. Turecký dwa znamenité pány postjmati dal. W Praze v Bur. Waldy. 1589. 4.

259. Žalostné nowiny, kterak Turek pewnost w Charwatských Wybytá oblehl a dobyl. W Praze v J. Šfumana 1592. 4.

260. Nowiny o welikém moru Tureckém, o gegich wjtězstwj nad křesťany (na konci): Podle dekretu od G. M. C. sobě daného. W Praze v Bur. Waldy 1593. 4.

261. Wypsánj, gakým způsobem křesťané nad Turkem w zemi Charwatské při klásteru Zysseku swjtězili. W Praze v Dan. Sedlčanského 1593. 4.

262. Potěšitedlná nowina, gak křesťané nad Turkem v Bělehradu swjtězili. W Praze v J. Šfumana 1595. 4.

263. Nowiny o hrozném tyraustwj tureckém a potykánj s Peršany. W Praze v J. Šfumana 1593. 4.

264. Nowiny o šťastném wjtězstwj křesť. w zemi Charwatské nad Turky. W Praze v J. Šfumana 1593. 4.

265. O Filekowu: wypsánj prawdiwé slawného wjtězstwj nad Turkem od křesť. obdržného. W Praze v J. Šfumana 1593. 4.

266. Nowiny o konaném vkrućenstwj od Turků nad křesťany. w Praze v J. Šfumana 1593. 4.

267. Nowiny a wypsánj o vdatné bitwě křesťanské, kterauž gsau 1594. 3. Máže v Hatwanu s Turky swedli. W Praze v J. Šfumana 1594. 4.

268. Nowiny gisté, obšírné a dokonale wypsánj o obleženj a dobytj pewnosti Nowého Hradu w hornjch Uhřjch ležjícího, od 10 Března 1594. W Praze u J. Šumana. 4.

269. Wypsánj wálečného běhu, co se pomínale w hořejšjch Vhřjch zběhlo. W Pr. u Mik. Pštrova. 1594. 4. cum grat. et priv. caes.

270. Nowiny z Vher a o zázraku božském w české zemi. w Praze u Woldř. Waldy. 1594. 4.

271. Nowiny o udatné bitvě křestanské, kterauž gsau 1594. 3. Máge w hornjch Vhřjch u Hatwanu s Turky swedli a porle obdrželi. W Praze u J. Šumana. 4.

272. Leženj cjsáře Tureckého. Spráwa gista . . gake chytrosti w poli vžjwá. W Praze v Bur. Waldy. 1594. 4.

273. Spráwa o bázni Turků. W Praze u Mik. Pštrova 1594. w podlauhlém 4.

274. Spráwa o spogenj sedmihradského, moldawského a walašského wogska s křestanskými temy. W Praze u Mik. Pštrova. 1594. w 4. (w Raud. knih.)

275. Z leženj u Gokerna zpráwa. W Praze u Dan. Sedlčanského. 1594. w 4.

276. Prohlášenj a wyprawenj se do pole proti Turkům mimo zpráwu o diwné historyi, genž se w Konstantinopoli dne 11. Máge 1594. zběhla. (z něm.) Počjná se: gakož neymilegšj křestane gednomu každému dobře známo a wědomo gest, kterak ten ukrutuý tyran etc. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594. 4.

277. Nowiny dwoge o smrti Sultána Amurata a wjtezstwj křest. w Charwatjch. W Praze u Dan. Sedlčanského 1594. 4.

278. Nowiny z Charwát, z Bělohradu a Rábu, z Wjdně, z Košic a z Grácu etc. o porážce Turkůw a Tatarůw. W Praze u Woldř. Waldy. 1594. 4.

279. Kronyka nowá o národu Tureckém na dwa djly rozdělená. W prwnjm wyprawuge se o půwoduz začátcých, zrostu sprawie, mpcy, wálkách, ctnostech y nešlechetnosti, a poslaupnosti knížat Osmanských od prwnjho Osmana Chana až do Sultána Selima Chana, a do l. P. 1550. Gakož to wše sami Turcy gazykem swým sepsali. W druhém doplňuge se kronika o wěcech Tureckých, které se zběhly od leta menšjho počtu 50ho až do leta goho. Wydaná od Jana Lewenklaia z Amelbrunu, w gazyku latinském a německém, a teď nynj w gazyk český přeložená od Jana Kocýna z Kocynetu, a Dan. Adama z Weleslawna. Na zad přidány gsau dvě gjzdý Angeria Gislénia z Busbėku (gedna z Wjdně do Konstantinopole a do Amasie l. 1554. wykonaná; druhá gjzda do země Thracké aneb do Konstantinopole l. 1555.) Tež Napomenutj geho a spráwa, proč a gakby se křestane k wálce proti Turkům hotowiti měli. L. P. 1594. w Praze 4. stran. I. djl. 448. mimo předm. a registr. II. djl 385. Užito gj od Ruljka w Hystoryi Turecké etc. w Praze 8. I. djl 1809 str. 236. II. djl 1810. str. 160. (Latině wyšla 1588. a 1596. německy 1595. fol. Erankfurt am Mayu. Matěg Hosius gj lat. sepsal, Lewenklaia do něm. přeložil.)

280. Wypsanj práwnjho ortele nad Ferdin. hrabětem z Hardeku, generalem na Rábu etc. a nad Mikulášem Perlinem de Forli. W Litomyšli u Ond. Graudenca 1595. 4.

281. Pisanj Sultána Amurata k Zygmondowi Batorowi, knjžeti Sedmihradskému. W Praze u Buryana Waldy 1595. w 4.

282. O porážce Tatarů a Turků nowiny. W Praze u Dan. Sedlčanského 1595. 4.

283. Nowiny z Krakowa a z Tokage, co se giž na djle mezi lidem křest. wálečným a Turky tohbito 1595. r. zběhlo. W Praze u Bur. Waldy. 4.

284. Nowiny dwoge, prwnj weliký diw a zázrak božský, kterýž P. Báh w čas dráhoty w Nyderlandu vkázati ráčil, tak že na mnoho mjstech obilj s nebe přšelo, 25. Dubna 1595. Druhý: z země vherské gakau skodu powětrj w Wostřehomu učinilo, a co Turkůw přitom zahynulo (z něm.) W Praze u Bur. Waldy 1595. 4.

285. Nowiny z Kožic o wálečném lidu Sedmihradském a Walatském. W Praze u Bur. Waldy. 1595. 4.

286. Nowiny o dobytj města Bytiče. W Praze u Wald. 4. 1595.

287. Nowiny gisté a prawdiwé, gak Turcy od města Bukarestu odehnáni. W Praze u Šum. 4. 1595. Tež u B. Waldy.

288. O dobytj města Babuče (w dolegšjch Uhišjch). W Praze u J. Šumana. 1595. 4.

289. Kwalt na pohany ke všem křestanským Pánům, králům y knjžatům, a zvláště neynepřemož. král. Polskému. Od Bartol. Paprockého z Glogol a Paprocky Woly 1595 4. listů 20. (přel. do českého, a sněmu podáno. Pobuzenj proti Turku).

290. Nowá Sedmihradská Viktoria nad Turky (z něm.) W Praze v Sedlčanského 4. 1596.

291. Nowiny z Vherské, Dalmatské, Sedmihradskéze mě. W Pr. v Sedlčanského. 4. 1596. Tež u Bur. Waldy.

292. Nowiny gisté a prawdiwé o žádostiwém wyswobozenj z mocy Turecké Křestanů w st. Budině. W Pr. Wald. 4. 1596.

293. O některých weselých a rozdjlých křestanských wjtězstwjch proti Turku (z něm.) W Praze Walda 4. 1596.

294. O šťastném wjtězstwj a rozehnanj mnoho tisíc Turků a Tatarůw. W Praze v Šum. 4. 1596.

295. Partikulář o dobytj Hatwanu. W Pr. Sedlč. 4. 1596.

296. Prawdiwá gistá a gruntownj relacý yakým Rytijřským prostředkem a ponuknutijm vroz. Paua z Pernšteyna na Towadowé a Lithomyšli etc. hraniěná pewnost Dotis, 23. Mage 1597. nenadále wzata, a G. M. C. zas w moc wředena gest. Sepsaná od gednoho, kterýž wřdycky spolu přijtomen byl. W Praze v Wold. Waldy (1597) 4.

297. Prawdiwý partikulář o šťastném wjtězstwj a žádostiwém dobytj mocné a dobře opatřené pewnosti Města Rábu etc. spolu s ginými nowinami z Prešpurku, Ostrěhoma a Konstantinopole. W Praze u Buryana Waldy. 4. (1598) čtyry listy.

298. Štastné a prawdiwé Nowiny z Uher o dobytij w dewj-ti dnech 7 pewnostj Tureckých. etc. W Praze Dačický. 4. 1598.

299. Nowiny z Fileku, z Košic, z Prešpurku. W Praze u Dač. 4. 1598.

300. Nowiny o slawném wjtězstwj křestianůw nad Turky. W Praze u Déd. Šuman. 4. 1599.

301. O vkrutném tyranstwj Begga Tureckého. W Praze v Déd. Šuman. 4. 1599.

302. Prostředkové a weymjny, podle kterýchžto mezy Cýsaři Rudolfem druhým Řjmským, a Hehomatem (Achmetem) prwnjm, Tureckým, přjměřj a pokog 20letý zawijn a wyzdwj-žen gest w Uhřjch, w leženj polnjm, mezy Dunagem a řekau Sytwau 11. Listop. leta pomínulého 1606. W Praze v J. Ott-mara Jakubowa. 4. A-B.

303. Exemplár smjřenj a spokogenj se s stawy králowstwj Uherského a obzvláštne se Panem Šteffanem Bočkagem etc. giž knjžetem Sedmihradským etc. kteréž se stalo w Wjdni 25. dne Měsycze Czerwna l. P. 1606. Přičemž, sau také y Artykulowé a weymjny Přjměřj a pokoge Tureckého, wše z lat. řeči na česko přeložené. W Praze v Jana Ottmara Jakubowa l. P. 1607. 4. A-D.

e. Tatarská.

304. Bartoloměge Macery z Lettošyc Hystorya o Tamrla-nowi Králi Tatarském z lat. přeložená. W Praze u Gijka Ni-grina. 1598. 8.

f. Babylonská.

305. Wypisnj o králowně Semiramidě Babylonské, man-želce syna krále Assyrského, kteráž weliké a nákladné město Babylon wystawěti dala, též y o zahradě wisuté a mistrowsky dě-lané, kterauž za žiwobyť swého s welikým nákladem také wy-stawěti dala. Yaké pak slawné skutky též Semiramis králowna provozowala, gakež list 506-9 w Kozmografii české w sobě šjte obsahujc zawjrá. W Praze u Woldřicha Waldy. 1603.

g. Franská, Anglická, Špan. Portugalská.

306. Přjpis listu poslaného gednomu zvláštjnmu muži, kterak při swadbě Henrycha krále Nawarského stalo se gest poz-dwiženj l. 1572. Wyt. l. 1619. 4.

307. Hrozně nowiny z Pařjže, totižto gacy mordowé li-dem, kteřj tělo a krew pod obogj přigjmajj, se děgj. 4. 1572.

308. Spráwa gistá o tom skrzc maršala z Biron proti králi w Frankreichu předsewzatém spuntowanj, geho do wězenj (dánj) a wykouaném orteli. Rkp. bibl. weř. XVII. F. 38. num. 1.

309. Wěcný a stálý Edykt zawřeně a swolené smlauwy mezy panem Joanem de Austria rytjřem towaryštiwa zlatého rauua na mjstě krále Hyšpanského sgedné a obecnými stawy zemskými w Nydrlantu z strany druhé pro spokogenj neswornosti a wey-

bogůw, kteréž se skrz lid wálečný, genž w též Nydrlandské země z giných zemj uweden gest, zdwijhli. Publikowáno w Bryslu 17. Unora. 1577. Z něm. přel. w 4. listů 7.

310. Portugalská bitwa a prawdiwé nowiny o zahynutj krále Portugalského. W Praze u Buryana Waldy 1578. 4.

311. Portugalská bitwa s gistým wyswětlenjím nowin z Madril a Lisabonu; o žalostiwém zahynutj krále z Portugalie 5 dne Srpna. 1578. w kteréžto bitwě tři králi zahynuli, a přitom wjce než 20000 branných mužůw. W Praze u Gif. Dačického. 1578. 4.

312. Pařžské nowiny I. žalostiwé psanj gednoho katolického Pána o obtížnosti a sauzenj města Pařže a weliké drahotě w něm. II. psanj z leženj králowského před městem. III. Psanj G. M. krále k wrchujmu správcy do města Langres. IV. Psanj Doktora Gwarnera do města Langres radě. 1590. 4.

313. Artykule a Weymjuky pokoge a przymierzj w pewného mezy knjžaty Gindrlichem IV. králem Francauským a Filippem II. králem Špaňhelským etc. W Holomaucy 1598. u Gif. Haudle 4. listů 8.

314. Spráwa gistá o spuntowanj a zradě hraběte Gauře proti Jakubowi VI. králi Šotskému l. P. 1600. Rkp. bib. weř. XVII. F. 38. num. 2.

315. Jana Aventrota Epistola, aneb psanj králi Hyšpanskému o tagemstwj wálky od 17 Prowincyggj, a kragin Nydrlandských wedené. Z lat. přel. W Praze v Pawla Sesfya 1620. 8.

h. Německá.

316. Historie o Wolenj a korunowanj Cjsaře Karla V. (1520) (w. Polit. hist. Weleslaw. str. 79.)

317. Gisté nowiny o wjtězstwj cjs. Welebnosti Karla V. w Tunyzu, 1535. w 4.

318. Nowiny nowe, gak Czišařska Welebuost s Kralem Franským porownati a smluwiti se gest račila. — Wytisřeno w menšim městě Pražském u Bartholoměge Netolického. 1544. 4.

319. Rozepsanj cysařské geho Milosti Karla V. z strany některých w swaté Ržši neposlušných 1546. 4.

320. Skala de expeditione Carol. V. contra electorem Saxoniae 1547. Rkp. weř. Bib. XVII. D. 26. N. 2.

321. Nowiny gisté o wjtězstwj knjžete Hanuše Kurf. Sašského. 4. 1547.

322. Nowiny z Wlach, z nichž každý člověk bude tomu swětě mocy wrozuměti, že P... s swými duchownjky Cysaře k nyněggj wálce pohnul proti Luteranským Kurfirštům 1547. 4.

323. Nowiny, které se mezy Cysařskau Welebuostj a Papežem před Zánkem tak rzecenym Belliano we Wlašjch zběhly (ku konci): Jan Kosořský w Praze 1562. 4.

324. Krátký a gruntownj spis, kterak Najjasnieggj a Welikomocny Maximilian etc. w Frankfurtě při Ržece Maynu 24. dne

měsíce Listop. 1562 na královstwj Rzijské korunován býti ráčil. (Ku konci Nakladem Seb. Oksa z Kolowsy, z něm. Jazyka w česky přeloženo a wytištěno w Starém Městě Pražském (1562 ?) w 4.

325. Nowiny wo gehu rzjmsk. cysařsk. Magestátu etc. wálečným lidu w Špiskem zemi, a což toho času okolo a proti w Magestátu etc. protiwného způsobeno l. 1565. Tlačeno w Městě Holomucey w Šeb. Oliwetského z Heřmanu. 1565. 4.

326. Spráwa, kterak Anna arcykněžna rakauská do Krakowa přiuwezena gest. W Praze v Bur. Waldy. 1592. 4.

327. Wypsánj, kterak G. M. C. 1594 18. Máge do města Rzezna nasněm přigetj ráčil. W Praze v Mik. Pštrosa. 1594. w 4.

328. Nowina o šťastném přjezdu arcykněžete Arnošta Rakauského do města Brusfel. W Praze v J. Šumana 1594. 4.

329. Hystorye Kurfyřta Krystyana Saského, z latiny přeložena. 1595. (w Žitawě w Bibl.)

330. Spis o wěcech Graubundských, kteréž se leta 1618 zběhly. W Praze v D. K. z Karlsperku 22. listů.

331. Zlatá Bulla Karla IV. od r. 1356 z lat. w českém gazyku, w Praze v Jonaty Bohutského 1619. w 4. (w. Schönfeld Journ. 1782. str. 97.) též u P. Brožowsk. z Prawoslaw.

i. Slezská, Polská, Mozkewská.

332. Nowiny hrozné strašiwé y žalostiwé, kterak Neptalijm, Weliké Knijze Mozkewské, Geho milosti Králi Polskému etc., s znamenitým počtem Lidu Wálečného do země Litewské wpadl, Pálenjm, Mordowanjm, Lidij wobogijho pohlawij nekřestianským a nestydatým zagijmánjm, Měst a Zámkúw dobywánjm welikau a znamenitau škodu učinil. Wytisštěno w Starém Městě Pražském v Sebestyána Oksa z Kolowsy. Léta etc. LXIII. (1565). 6 listů w 4.

333. Gisté Nowiny z země Litewské. W Praze v Seb. Oksa 4. 1564.

334. Nowiny strašiwé o žalostiwé a hrozné záhubě a škodě skrze powětřj u města Opawy w Slezské zemi z dopuštěnj božského w Pátek po božjm těle l. 1574. Wyt. od Giř. Černého 1574. 4.

335. Listy králowské knížetstwj Opawského se týkagcjj Rkp. weř. Bibl. D. 35.

336. Nowina prawdiwá a gistotná, eo se při obleženjm města Gdánska dalo, od Štefana nyněgšjho krále Polského. Sepšáno od gednoho městěninu města tobo. Wyt l. 1578. 4.

337. Nowina gista a prawdiwa o dobytj znamenitého zámku a pewnosti welikého města hraničného Polocka, ležcjjho na pomezý Litewském etc. W Praze u Michala Petrle. 1579. 4.

338. List odpowědaj od G. M. krále Polského Mozkowi mrzutému nepřjeteli a tyranu, skrze gednoho přednjho zemana, gménem Lopačinský ten list s obnaženau šawlj odeslan gest. W Praze u Bur. Waldy 1580. 4.

339. Wypsanij Hystorycké a prawdiwé, kterak skrze předivné působení Božij, Welikomocné a wysoce vrozené Weliké knižze w Mozkewských zemjch gmenem Demetrius gakožto prawý dědic po Janowi Basiliowi velikém knjžeti Mozkewském pozůstaly Otcowského králowstwj swého dosáhl Leta 1605. W Pr. v Kašpara Kargezya 1606. w. 4.

340. B. Paprockého a) Sstambuch Slezský, W kterém Hospodař s Hostem o mnohých věcech Spasytelných rozprávějí, Pod Erby a Rody starodawných Panůw a Rytijstwa knjžetstwj hornijch w Slézy. Na čtyři Czástky a dvě knihy sebrané a sepsané. Odemne etc. Wytisťeno w Brně v Bartholom. Albrechta. 1609. fol. str. VIII. Přjpis (P. Janu Krystofu Pruskowskému z Pruskowa etc.). Textu A-Www (3½) po 4 listech. Prwnj část té knihy gest nábožného wěroučného obsahu w dwadceateru rozmlauwánj hospodaře s hostem, připsaných dwadceateru rodů slezských, s předmluwami Paprockého o erbch každého z těch rodů. Na listu Rrr poťná teprw pauze genealogický „Strom z Erbůw Starodawných Rodůw učiněný“ etc. s novými přjpsy a předmluwami. b) Paralipomena Genealogiarum Slavicarum. Co w předešlých historických spisech i w Diadoche wynecháno, zde se doplňuje, wětšj pak částka k wyčienj Moskwan-ských rodů oddána. Posud newyšla tiskem *)

k. Morawská.

341. Knihy pamětnj markrabstwj Morawského od l. 1475 až do 1588. Rkp. fol. (w Bibl. Hořowické).

342. Zrcadlo slawného Markrabstwj Morawského, w kterém každý staw wzácnost y powinnost swau uhlédá w fol. 1593. w Holomaucy u dědiců Milichthalerowych, listů 448. od Bartol. Paprockého z Glogol a Paprocké wúle. Wlastně polským nářečím sepsáno, a skrze Jana Wodičku w češtinu uwedeno. Spis dobrý a od stawů Morawských wděčně přigatý. Paprocký w spisowánj kroniky Morawské prwnj cestu prorazil. (knihá řjdká) Obsah gest: a) historie země. b) genealogie šlechty Morawské. c) popsánj wětšjch Měst.

343. Lamentacy země Morawské 1605. 4. Též Rkp. Bibl. weř. XVII. D. 20. N. 2.

l. Česká.

344. Kronyka o založenj země české a prwnjch obywateljch země, tudž o knjžatech a králjch, y gegich činech a přj-

*) Napřelozené do češtiny zůstaly tyto knihy Paprockého: b) Ograd Krolewsky, w kterém od počátku Cesarzow Rzymских, Arcyknižat Rakuskich krolow českých a Polskich etc. opisané naydziesz. w Pradze 1599. fol. toliko polsky psáno. b) Kronika, abo krótkie zebranie z rozmaitych knonik spraw potocznych ziemje z dawna slawney Pruskiey (ucelá w Bibl. weř.)

běžých, velmi krátce z mnohých kronykářův sebraná 1539 w starém M. Pražském, 4. Spisowatel dle přípisu gest Martin Kuthen z Šprynseberka. Prwnj toto gest kronika česká tištěná, kratická, ale we výborný pořádek uwedena, obsahujc příběhy od počátku národu českého, až do časů Ferd. I. (1527). Má wyobrazenj wéwod a králů českých, Žižky, Husa a Jeronyma Pražského. Na konci nalézá se český traktát Samuele Rabbyho k Izákowi Rabbymu, že giž přišel Mesyáš; přelož. z něm. Wáclawa Lynka od Ondřege Strogka Plzenského. — Podruhé kronyku tu připogiw Weleslawjna ku kronice Eneasz Sylwia od Kouče přeložené a oprawené, tak že obogj podle příběhů w kapitolách sestawil, pod nápisem: Kronyky dvě o založenj země české etc. W Praze 1585. 4. Po třetj w Praze u Kramer, (mladšjho) w. 8. 1817.

345. Wáclawa Hágka z Libočan a) Kronyka česká. (Ku konci): Wytiskěno w meušjm městie Pražském, pracy a mistrowstwijm opatrných Mužuow Seweryna Mladšjho Miestienijna Starého Městia Pražského, A Ondrzege Kubše z Zjepuow, Leta Bozjho: 1541 w fol. 528 listůw. Šla powěst o Kutlřenowi, že chce wydati českau kroniku; sirana katolická obawajc se, žeby Kuthen, kališník, gj w něm zkritiwdil, pobodla Hágka, katoljka, k podobnému djlu, a přjstup ke dskám zemským gemuzgědnala. Nastaupil swau práci r. 1534 a skončil 1540, an na to hned zemské dsky shořaly (1541) při čemž i mnoho exemplárů giž tištěné kroniky ohněm pošlo. Našli se lidé, kterj tu knihu potlačití hledeli, předstjragjce, že w nj negedněch lidj z národu pomluwil, a české gměno u cizozemcůw w haňbu uwedl. Ponaukali přjpowědmí knihlařitele Wácl. Halaše z Radimowic, gehož nakladem tištěna byla, aby ostatek exemplárů zmařil, aneb gich spisowateli wjce newydal. Žalowal Hágek Halaše u Magistrátu, ale rozepě se na léta wlěkla, až posléze přičiněnjm některých z Panského stawu, Hoděgowa, Jana Lobkowice a giných pře na zemské práwě wznešena, a k prospěchu Hágka rozhodnuta gest. Wyprawuga příběhy od počátku národu českého až do r. 1527. Uznávám, prawj sám Hágek, že toto mé psañj ne všem se ljbiti bude; a tak gest; za geho času rozdjlnost náboženstwj trogjo, za našeho wěku zostřená kritika urážky negedny w geho kronice nalezla. Weleslawjna o nj takto saudil: Muozj z Čechůw toho času y potom málo gj sobě wážili pro některé přjčiny, totiž žeby někde strany pod obogj dotýkal, mnohé bezpořebné, časem y básniwé wěcy wměšowal. Ale unj (1585) když se giž exemplárůw nedostává, a žádný po ta všecká léta se newygewil, gestoby něco lepšjho a gruntowněšjho na swěto wynesl, negedniby gi za dosti weliké penjze rádi kaupili etc. P. Dobr. saudj, že wnitřnj cena gegj té cti nezasluhowala, aby potříkrát německy wydána byla, a však co půwodnj práce prwnj welikostí že wždy wzácnau našeho gazyka památkau zůstane, gakoli periody w nj sem tam nucené gsau pro swéwolné slow za-

sazowanj. Tužjm že w částkách samých sloh rozdjlný gest dle toho, gak Hágek buď něco z českých pramenů wypisowal, buď z latiny neb němčiny překládal, buď konečně sám wyprawowal. Přeložena byla německy od Jana Sandelia, městského pjsaře w Kadani. W Praze 1596 fol. Nürnberg. 1697. Leipz. 1718. připsána Rudolfowi králi. Do latiny Gelasius Dobner gi přeložil, a kritickými, chronologickými i antikwarskými poznamenánjmi opatřil r. 1761-1782 6 djlů w 4. W českém gazyku podruhé wtištěna w Praze u P. z Schönfeldu r. 1818. fol. w téměř co půwodnj, formátu i téměř literani.

b) Kniha o nešťastné přjhdie, kteráž se stala skrze oheň w Menšjm Miestie Pražskem, a na Hradě sw. Wacława yna Hradčanech léta 1541. Wytisťeno w domě Bartoloměge Metholického w 4. Po druhé dal gi tisknauti Wawřinec Žčžhule, měšťěnju Pražský 1614. připsaw gi P. Diwišowi Černjuowi z Chudenic. W Praze v Sam. Ad. z Weleslawjja.

346. Nowě zřizenj o wyzdwiženj desk zemských pohorzelych králowstwj českého. Leta Paně 1541. W Praze 1542. 8.

347. Křestanské napomenutj doktora Jana Bugenhagia Pomerana k Czechom, Slezakom, Lužickym (aby proti Sasům nebogowali) w 4. 1546.

348. Spuntowanj gaké gest se od některých osob w král. českém proti Neygasnějšjmu knjžeti a Pánu P. Ferdinandowi Rzimskému, Uherškému a Českému králi stalo. W Praze v Bartol. Netolického 1547. 4. W. následugjcj čjso.

349. Akta tiech wšech wicij, které sau se mezy Najjasnějšjmu knjžetom a Pánem Ferdinandem Ržjmským, Uherským, Českým etc. králem etc. A některými Osobami z Stawuow Panského, Rytjřského a Miestského králowstwj Českého Létha tohoto etc. XLVII. zbiehly tuto Wytisťiené (Erb český) Gest i druhý nápis: Jaké gest se od Niekterých Osob w králowstwj Českém Spuntowanj etc. stalo etc. (Na konci) Wytisťieno a dokonáno w Menšjm Městě Pražském etc. Letha Bozjijho Tisýčého, Pietistého, Cztyřidcátého, Sedmého (1547) w 4. a — pppp po 4-listech, qqqq 1/2. u Bart. Netolického.

350. Tato akta aneb knihy pamatné, čili historie oněch dwau nepokogných let w Čechách 1546 a 1547, auplně sepsaná od Sixta z Ottersdorfu ležj w Rkp. weř. Bibl. a gest důležitý spis pro českau historii. Balbin Sixtu z Ottersdorfu připisuge: Historia suorum temporum sub Ferd. I. et Maximiliano II. usque ad Rudolphi II. initia; kteréhož spisu Pelcel prawj, že nikde nalezti nemohl.

351. Martina Kuthěna Kronyka welmi pěkná o Urozeném a statečném Rytjři Janowi Zižkowi w Praze 1564. 8.

352. (Kniha o nestálém štěstj, ku kteréž připogena gest skrowni): Knjžka druhá obsahugjcj w sobě některé Léta Ržjřského Cysarstwj Sprawowanj slawné paměti Cysaře Karla IV. etc. 1579. 8. w Praze. Poslednějšj spisek toliko 9 str. obnášj, a

gest djo Lupáče Prokopa w latíně, gež do českého přeložil Paw. Lucýn Helikonyades. W. num. násled.

553. Hystorye o Cýsaři Karlowi tohoto gména čtvrtém a králi českém sepsaná a w nowě wúbec wydaná od M. Prokopa z Hlawáčowa. W Praze u Giřjho Nigrýna (Černého) 1584. 8. archu 11. Pawel Lucýn Helikonyades z Helikonie gest vlastně překladaatel. (w Pelc. Catal. 1684. 8. u Giř. Černocho.)

554. Jana Rakownického, měštana Pražského historie česká od r. 1575 až do r. 1587. Měl gi Dobner (1778) w Rkp. Dle Ungara (Balb. boh. doct.) vlastně spisowatel slowe Rakowský (Rakoviensis) na gehož analecta historica se často odwołáwa Bergbauer w Protom. Poemít, a gest, djon, gedna a táž osoba s Bakowským kterýž psal o moru (1582).

555. Hystorycké wypsany o Zygmundowi Rzjmském Czýsarzi vherském a českém Králi, o běhu žiwota geho, od Wáclawa Rameše. W Praze 1689. w 8.

556. Žiwot Cýsaře Maximiliana. W Praze 1589. od Marka Bydžowského z Florentina.

557. Slawné wjtánj a nowina o štátném přjgezdú arcyknjžete Arnošta. W Praze. Sľuman. 4. 1594.

558. Rudolphus rex bohemiae, aneb přjbehové králow. českého od l. 1575. do l. 1596. Rkp. bib. weř. XVII. G. 22.

559. Bart. Paprockého a) Památka Czechům w Kheredeš pobitým, W Pr. v Anný Sľum. 4. 1596. b) Diadochos, id est Successio, Ginak Poslaupnost knjžat a králůw Českých, biskupůw y Arcybiskupůw Pražských, a všech třech stawůw slawného králowstwý českého to gest Panského, Rytjiského a Městského, krátce sebraná a wydaná. W Praze u dědiců Jana Sľumana 1602. fol. 836 listůw. Tu knihu Paprocký giž powědomějšj českého gazyka, český sepsal, ale přece prohleduauti dal Raf. eli Soběhrdowi aneb pozděgi nazwanému Mišowskému z Sebuzyňa. Rozwržena gest na paterý knihy α) po přjpisu Rudolfowi II. tračtáček o začátku erbu lwa, předmluwa ke všem třem stawům králowstwý českého, kdež wyčjtá prameny, odkud wážil: Kron. Enease Sylwia, Kozmasa, Dalimila, Petra Opata Zbraslawského, Dubrawia, Hágka, hnihy kostela Pražského (libri erectionum) a g. Potom poslaupnost a krátkau hystorij knjžat a králůw českých až do Rudolfa II.; poslaupnost biskupů i arcyb. až do Zbin-ka; o klášteřjch w král. Českém. β) Předmluwa k wyššjm soudcům; wogna Turecká (1593-1597); pořádek soudůw. γ) Třetj kniha (giž on druhau nazjwa nepočjtage předešlé ačkoli počtem listůw a wěcj oddělené) o stawu Panském. δ) o stawu Rytjiském ϵ) o stawu městském s předmluwau k Pražanům a s hystorij o Praze. Registřjck na konci ač neuplň. Kniha ta má sice mnoho poklěsků, kterých giž Balbin w své stemmatographii dotekl, a wšak i mnoho dobrého, zwláště z geho časůw.

560. Přibislawa z Radonjna kronika česká, Rkp. stol. XVII. fol. (w Muscúm).

361. Pernsteinská kronika w Rkp. Wapisowně zámku Pernsteina, českým gazykem psaná, z njž 217 listů uwodj Rupprecht (we swě Gesch. über den Ursprung der Klöster Doin — und Kollegiatstifter in Mähren, na str. 103).

362. Rozmlauwánj mládence se starým Čechem o přjhadách a proměnách w král. Českém (1548-1604). Rkp. bibl. weř.

363. Wáclawa Budowce z Budowa Akta a přjbehové, kteřj se dáli od třj stawů král. českého tělo a krew pod obogj přjgmagjých od r. 1608. a do 20. Máge 1609, tež odtud až do 23. Unor. 1610. 4. Rkp-

364. Akta a kopie niekterých psanj, listů posylacých, instrukcý, proposycý, resolucý, poselstwj a t. d. mezy G. M. C. Panem Rudolfem II. Uherským a Českým králem etc. a Matyášem II. králem Uherským, Čekancem králowstwj českého, arcyhnjzetem Rakauským a Markrabi Morawským etc. w přjcinie lidu wogenského Passowského prošlých, Z něm. přeloženo od Fridr. Litwina z Hlinné). W Praze w Jonstj Bohutského 1611. 4.

365. Nařjkánj země české 1611. Rkp. bibl. weř. Nařjkánj žalobné s zgewným osvědčenjm se králowstwj Uherského Rkp. bibl. weř. XVII. D. 20.

366. Gifjho Závěty z Zawětic a) Acta těch wšech wěcý, které se zbchly mezy Rudolfem a Matyášem léta 1611. b) Wypsánj slawného přjgezd u krále Matyáše, krále Uherského etc. 1611. 4. W Impr. Šumanské listy 4. c) Korunowanj Geho milosti Matthyáše krále Uherského etc. toho gměna druhého, na králowstwj České, L. P. 1611. W pondělj Swatodušnj na Hradě Pražském w kostele sw. Wjta štiasně wykonané etc. W Starem M. Pr. w Impr. Šumanské 4. 119 str. Na listu Iiij počná: knjžat, a králůw králowstwj České, za kterého času, kdy který panowal a kralowal, kratičké poznamenánj od téhož Gifjka Závěty sepsán. Spodobiznau krále Matthyáše na dřewě rytaw. d) Odgezd z Hradu Pražského Geho milosti Matthyáše krále Uherského a České etc. toho gměna druhého, a Přjgezd skrz Markrabstwj Lužické do hlawnjho města Wratislawě knjžetstwj Slezských s poznamenánjm wěcý některých na též cestě wykonaných, summowně sepsaný od Gifjka etc. W St. M. Pražském w Impr. Šumanské, str. 43. e) Wypsánj Štiastného Přjgezd u, a Slawného Witánj, tež Swadebnjho králowského Weselj Gegi milosti Neyjasněgý Arcyknežny Rakauské, a giž Welikomocné králowny Anny Uherské a České etc. toho gměna druhé, kteréž se na zámku w Městě Wjdni w Druhan Neděli Adwentnj. glnak 4. dne M. Prasynce L. 1612 štiasně konati začalo, etc. (obrázek) W Praze w Impr. Šumanské w 4. A-J po 4 list. K i 1/2. f) Wolenj a korunowanj Geho milosti Cysaře Matthyáše toho gměna Prwnjho, Pána Našeho Neymilostiwěgšjho. Tež korunowanj G. M. Cysařowé, gakožto Uherské a České králowny Anny, za králownu Řjmskau, kteréž se stalo w Městě Frankfurtě nad Meynem Leta tohoto 1612. sum-

mowně sepsané etc. W Impr. Sfumanské w 4. g) Wgezđ Prwnij Ržjmskéh Cýsaře Matthyase toho gmena též Prwnjho na Prwnj Ržijjský za Spráwy a Cýsarstwj Gehomilosti do Města Ržezna Sněm. Léta tohoto 1613 . . . 4 dne Sípna šťastně wykonány. Spoznamenánjm některých věcý před a potom stalých. w 4. 7 str. h) Korunovánj Gehomilosti Ferdynanda toho gměna Druhého krále Českého etc. na králowstwj české, L. P. 1617. w kostele hlawnjm S. Wjta na Hradě Pražském na den pamatný Swatých Petra a Pawla Apoštolůw Páně etc. 4. 28 str. i) Korunovánj gegj milosti Cysarzowny vherské a české králowny Anny za králownu českau, které se stalo na hradě Pražském l. 1616 w neděli po památce sw. třech králů, ginak desátého dne měsíce Ledna, sepsané od Giřjka Zawěty z Zawětic. w Praze 1616 4.

367. Poznamenánj toho, co se w král. českém stalo od l. 1612, zvlášť když páni na hradě pražském z oken shozeni byli. Rkp. fol. w Museum.

368. O počátku, zrostu, běhu, cýli starožitné Akademie Pražské, od Samuele Martina z Dražowa. w Praze 1612. w 4. (Těž latině we Wittenbergu 1624. 8.

369. Calendarium perpetuum oeconomicum aneb kalendář každoročnj hospodářský, item pamieti hystorické. W Praze 1617 4. od Šim. Partlice z Spicbergu, obsahuge také historické památnosti geho časů.

370. Jana Jakuba Heilmána Gruntownj relacý, kterak se při dobýwánj města Plzně dalo, s kázaujm. W Praze u Dan. Karl. z Karlsperku. 1619 w 4. A-G.

371. Frydrycha z Božj Milosti krále Českého Falckraběte při Reyau a Kurfiršta naše otewřene rozepsanj proč game korunu králowstwj českého a zpráwu přiwřelených zemj na sebe přigali. W Praze v Jonaty Bohutského z Hranic. 1619. 4.

m. Mjst gednotnýh.

372. Pamieti Hustopeczké Rkp. fol. XVI. stoletj. (w Bib. Reyhradské).

373. Chronyka Miesta Trzebiczkého Rkp. z 16 stoletj. (w Bibl. Reyhradské).

374. Poznamenánj rybujků panstwj Pardubského od 1568. Rkp. pap. půl fol.

375. Zialostné wypsánj ohně a od zemětřesenj na Horách Kutných zbořených domůw. W Praze v Dan. Sedlčanského 1591. 4.

376. Weypis obdarowanj obce města mladé Boleslawě od králůw českých wypsánj ze starého exempl. r. 1603 a w nowě 1707.

377. Historie (zrušeného nynj) kláštera Smilheimského řádu Cistercienského (1616-1630), a řeč tam w r. 1616 držená. Rkp. (w Monum. Dohn. T. IV. p. 192, 270, et 274).

378. Weypisowé obdarowanj, kteréž obec Mladoboleslaw. od králůw a mnohých pánůw sobě nadané má. Rkp. weř. B. E. 47.

379. Weypisowé wejsad. král. města Bidžowa. Rkp. bib. weř. E 38.

n. Rodůw.

380. Hynka Krabice z Rodůw Weitmile. O rodu Pánů z Weitmile a Krabic. Rkp. (w. Ungar. Balb. Boh. doct. p. 118.)

381. Lobkowického domu spořádánj od Jana z Lobkowic 1550.

382. Erby některých panských rodin královstwj českého 1603. Rkp. bibl. weř.

383. Listowé stawu panského se týkagjcy. Rkp. weř. Bib. D. 34. N. 1.

384. Poznamenánj některých rodin stawu panského. Rkp. weř. Bibl. F. 55. Též stawowé královstwj českého dle rozdělenj kragů sepsánj. Rkp. weř. bibl. G. 14.

385. Processus aneb wypsánj slawného pohřbu P. Wáclawa Smitického ze Smitic, když žiwot swůg dokonal. W Praze u Dan. K. z Karlsperku 1615. 8.

386. Důstognost a wywýšenost sw. manželstwj mezi P. Přemyslem z Žerotina a Pannau Annau Šlikowau zřízené od K. J. Hertvicia. W Praze u Mat. Pardubského. 4. 1617.

387. Jana Prawdy Litowanského Apologia neb wypsánj welikého a těžkého nešťestj, w které P. z Waldsteyna puwodem zlych lidj uweden byl, wytištěna 1618. Rkp. bibl. weř. XVII. J. 8.

388. Žiwot Bohuslawa Šwamberského. Rkp. weř. Bibl. E. 19.

389. Žiwot Panj Magdaleny rodu Šelmberského. Rkp. weř. Bibl. E. 19. n. 1.

390. Wáclaw Březan na začátku XVII. stoletj sepsal rodopisy mnoha českých rodů, zvláště Rosenberků, Sternberků etc., kteréž w Rkp. nalezagj se w Třeboňské spisowně. Žiwot Wiléma z Rosenberku (od r. 1612) a rodopis P. P. Rosenberků giž za času Balbina w něm. přeloženi. Rkp. gedn. w bibl. weř. gde od r. 1544. až do 1592. (w. Böhm. Lit. auf d. J. 1779, S. 44).

o. Cjrkwe a náboženstwj.

391. Historie Gednoty bratrské od r. 1458 do 1535. Rkp. w 4, u P. Brož. z Prawoslaw.

392. Bohuslawa Bjlegowského Kronyka czeska zpuosob wijry Křestianske pod obogi zpuosobu Tiela a Krwe Pana Gezu Krysta. Y také pod gednu w sobie obsahúg. Opiet Waldenskych náboženstwj. Tež y ginych sektariuow w wijře zpletenych obyčete wkaže wšle porzaduie - dawagicy zuati štaucym y posluchagijcym, přijbiehy w Czeske zemi w wijře hned od počátku až posawad w zpuosobie kronyki prwnij kterak a kdy se počala wijra křestianska w česke zemi: a že y hned bylo přygimanij pod obogij zpuosobu opiet o odporu přigimani tomu z oswobozenij. A epištola k stawum přigimacijcym pod gednu zemie česke a zemie morawskee. Druha knižka o nakaženij kacyrstwem wtičene cyrkwe české, a o pogitij pikhartuow, a co se z toho zleho dalo, a kterak to bylo přetrženo, s předmluwau zpuosobem Epištoly, žadostij dobromyslného čtenij. Třetij knižka, gak se ta rota

pikhartka zase wyzdwihowati počala, a až doswad nepřestáwá á w mnohe roztržky se množij. (Na konci) Excudebat Normherge has historias breuiter accumulatas Regni Bohemie Venceslaus Austinus (z Austj) Impensis honorabilis Virij Domini Magistri Johannis Chocensis Colegij et Studij Pragensis. Annorum 1557. 6. die Maij. 10' archů w 8. Nalézali se toliko dwa Exempláře, z nichž geden mage Prof. Dytrych, vydal opět w Praze 1816. w 8. s mapau Klaudiaua. Pod titulem: Kronyka Cýrkewj w nž se přjbehowé cýrkwe české od gegjho počátku až do L. P. 1532. wyprawugj, sepsaná před 300 lety od Bohusl. Bjlegowského kněze strany pod obogj. Nynj pak wydaua s předmluwau a mnohými zazuamenánjmi . . . od Joz. Skalického kněze strany pod gednau str. 150. Připogenau mapu podlé originálu od r. 1518, w Litoměřické bisk. bibliothece chowaném wykreslil P. F. J. Kraybich, D. Phil. kanownjk a far. Žitenický.

393. Jana Augusty O wyobcowánj dwau osob hřjsných ze zboru Litomyšlského stalem skrze Jana Augustu. W Litomyšli. Alexander. 4. 1544.

394. Bulle . . . Antykrysta proti prawým Kržestianům wydaua, w Řjmě 1546. 4.

395. Deklaracý wíeczného b . . . Magestatu na Acht proti Papeži Pawlowi třetjmu d . . . Namiestku w Řjmě, a geho všem . . . pomocnjům 1546. w Wittenberce u Joz. Kluga w 4.

396. O té . . . Inquisitij . . . Hyspanské, která se wjry dotýcze. Z něm. přel. W Wittenberce 1547. 4.

397. Hystorye gednoty Pikardské l. 1530-1547. fol. Rkp. weř. bibl.

398. Husytského w czechách kacyřstwj počátku, zrostu a pádu weytah w Praze. (bis) 1547, W Praze 1777. 8.

399. Mandát král. Ferdinandá o pikarty, kteřj se bratřj gmenugj. 1547. Rkp. w Bibl. weř.

400. Martina Luthera Weystraha k swým milým Niemezcům. W Wittenberce 1547. w 4.

401. Wodnanského (řádu bosáckého) Snaženj Satanáše, aby sy wystáwíl Babilonskau wěž w Sasých. Scriptum per me Adal. Polonum cantorem Budinensem. 1549. Rkp. weř. bibl. G. 15.

402. Nařzenj od Pražské obce proti Pikardům ustanowené. 1559. Rkp.

403. Mandát cjs. Ferdinanda strany pikardských a sektářů. 1560. Rkp. weř. Bibl.

404. Weřegné prohlášenj cjs. Ferdin. a krále Maxim. z strany přigjmánj pod obogj. Tištěno 1564.

405. Militeckého zpráwa o bratřjch z Pečowa 1564. Rkp. Bibl. weř.

406. Zpráwa Antorfské Bauřky, kteréž se mezy Řjmaný a kalwiány zběhla 1567. 13 a 15 Řjgna.

407. Mandát cjs. Maximiliana strany schůzy pikardských a sektářských. 1568. Rkp. weř. Bibl.

408. Hystoria welmi utiešená a radostná, o rozšjrzenij Wij-ry kržestianské w vychodnijch Kraginach (t. w Japanu.) Nynj z Wlaske Ržecži přeložená a pro potiesšenij wšem wierným Kržestianuom na swietlo wydana. Wytisřtieno w Litomyřli Letha Pán. 1581. 8. djly dwa. Ku kouci připsánj stogj: D. Balthazar Hostaunský. Připsána gest Wilému z Rožmberka, kterýž mu rok před tjm gi z Řjma w wlasckém gazyku odeslal. W Holom. 8. 1585. 3 djly. (Cat. Pelc.)

409. Spráwa tqho všeho, co se gest dalo w Ržijmu w obecne Konsystoři Papeže a Kardynalůw, když gest neyswětěgšj w Bohu Otec a Pán, Pán Ržehoř XIII. Papež slyšenj dáwal Poslům Kralůw Japouských, 25. den Měsycě Března, to gest: w Sobotu před Zwěstowanjm Panny Maryje djwky čisté 1585. (bez mjsta a tiskaře) w 4. Wytisřtieno Nákladem wysocze důstogneho Knjžete a Pána P. Stanislawa Pawlowského Biskupa Holomaučského. 18 listůw.

410. O nowé newjdané a neobyčegné monstrancý, s kterauž geden predykant l. tohoto 1580. w Rakausych a w Štyrsku se procházel, a lidem posluhowal a we Wjdni popađen a do wězenj wzat gest. Z něm. 4. čtyři listy (bez mjsta a r.)

411. G. M. C. Rudolfa II. list otewřený wšem třem stawům a obywatelům měst Pražských o rozšjržené neprawě powěsti, gakoby o wánocjch t. r. všeccky kostely pod obogj přepadnuty, a náboženstwj gegich zkaženo býti mělo. 1590. Rkp. (bib. Lobk.)

412. Nowiny z města Straspurku, strany snešenj a smlauwy biskupské. W Praze u J. Šumana 1593. 4.

413. Pawla Mathyadesa Hradeckého Artykulowé, podlé kterýchž nawštěwowány a skušowány býwagj cýrkwe w Saslych 8. 1593. (Index).

414. Hystorya Cyrkewnj Ewsebia přjgmjm Pamfila, biskupa Cesarienského w Palestyně na kujhy desatery rozdělená, též o žiwotu negswětěgšjho Cysaře Konstantyna Welikého kujhy čtvery. Z latiny přeloženy od Jana Kocyna z Kocynetu. W Praze u M. Dan. Adam. z Weleslawjna 1594. fol. str. 394. mimo 13 listů předmluwy, registřjku a t. d. Připogena gest pod zvláštajn jm titulem: Historia Cyrkewnj Kassiodora Ržjmského Senátora nazwama Tripartita, ze třj Historykůw Ržecých Sozomena, Sokratesa a Theodoryta sebraná, a na dwanačtery knihy rozdělená. Nazad přidáni dwa Traktátowé: Geden o Sněmu Effezském proti kacýřstwju Nestorya Biskupa Konstantynopolitského: Druhý o Sněmu Chalcedonském proti kacýři Eutychesowi a následownjkům geho, obsahujcý w sobě krátkau Historij od začátku té Sekty, až do Cysaře Justyanána Welikého. Z latinské řeči w Českau vše s pilnostj přeloženo od Jana Kocýna z Kocynetu. A wytlaceno pracý a nákladem M. Dan. Adama z Weleslawjna w Starém M. Pr. L. P. 1594. fol. str. XII. a 624. Regstř. XIX.

415. Hieronymj Plati Liber de bono statu religionis e latino in bohem. versus an. 1599. (Schmiedl Hist. Soc. Jes. Prov. Boh. P. II. lib. 2. N. 110. pag. 202.)

416. Hlas Stražného Rkp. w knihowně arcib. Kroměřížské; vydán 1600. Gest to obrana, w nž se wypisuge wšecká zpráva bratřj českých a Morawských. W. Pilarz et Moravec Hist. Morav. P. II. p. 70-193.

417. Pia druhého List poselacj k Tureckému Cysari. Z latiny přeložený od Šimona Lomnického. W Praze u Giřjka Nygryna. 1604.

418. Ponžžená prosba farářů Pražské konsistoře pod obogj 22. Aug. 1608. Rkp. (bib. Lobk.)

419. a) Majestát cjs. Rudolfa Stawům pod obogj na swobodně provozowanj náboženstwj daný 1609. Rkp. bibl. weř. A. 16. b) Rudolfa krále Resolucj stawům strany pod obogj 1609. Rkp. bib. weř. G. 12. N. 6. c) Neygasněgšjho a welikomocného knjzete a P. P. Rudolfa druhého . . . cjs. a krále etc. Na swobodně provozowanj náboženstwj podle Augšpurgské konfessy w knjzestwj Slezském milostiwé potvrzenj etc. Z něm. přeložené 1609. 4. w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic listů 9.

420. Kardynala Glezle přečiněnj, z něm. 1618. 4. s pjsnj. 2 archy.

421. List P. Adama Slawaty z Chlumu 1620. (Index.)

422. Vera narratio de Statu religionis in Bohemica gente, addito aliquot doctorum Eccl. catalogo ex praefatione Matthaei Colini. Rkp. (český) w Bib. weř. XVII. D. 26. Num. 1.

423. Dialog neb historické rozmlauwanj o dlouhých protiwenstwjch, kteréž ewangelikowé w Frankreihu snášelj. Rkp. weř. b.

424. O křesťanských pádech a truchliwostech a potom o Turecké sekty zahyautj w 4. (Necelé w Museum.)

p. Biskupstw, řádů, far, etc.

425. Poslaupnost biskupůw Olomauckých od začátku až do r. 1575. Rkp. pap. fol. w knihow. Reyhradské.

426. Aquavivae (Claud. S. J.) Psánj k Otcům a bratržjm Towaryštwu Gežšowého o obnowenj ducha, w Rzymě 1583. 12.

427. Balt. Hostaunského a) Prawidlo, aneb krátké zawřenj Vstanowenj těch, gimiž se towaryštwu Pana Gežše řjdi a spravuge w Praze 1600. u Strausa. b) Epistolae Indicae Patrum S. J. český přelož. (w. Balb. boh. d.)

428. Pinella Lukaše Spis o powinnosti řeholnj, knihy IV. přel. od Jak. Colensa W Praze 1607. 8.

429. Dezyderya z Frydberku cjl a. praktiky p . . a J . . 1618. w 4. archůw 6.

430. Odbognj stawowé wydali 1618. tištěný dekret z strany wypovězenj Jesuitů ze země, na apologii latinskau Jesuity Adama Tannera w Ingolstadtu bez gměna wydanau; na čež Wilhelm krabě Slawata sepsal apologii w české a něm. řeči, která

se w Rkp. mezigeho spisy nacházj. w Schmidl Hist. S. J. P. III. N. 139. pag. 141.

431. Zrcadlo Jezuitůw. Spis, w němž se ukazuje o Towarystwa Jezuitského původu, počátku zmocnění, vzrostu etc. nad to y o učiných, skutcích w končinách swěta půwodem gegich wykonaných. W Praze 1619. 4.

432. Krátky weytah některých artykulůw učenj Jesuitského. Z něm. 4. 1619.

433. Knihy Zádusj a) kláстера Doxanského 1522-1588. Rkp. weř. Bibl. b) Dolanského. ib.

434. Weypis Praesentacij knězi Wácl. Sabulowi na kaplu Betlemskau daný l. 1531. Rkp. weř. bibl. G. 12. num. 3.

435. Register zádusj a osadnjch sw. Hawla. w starém městě Pražském, do kterýchžto pilněgšj některé wěcy, a témuž zádusj náležegjcy pro budaucy paměti se zapisugj od l. 1559-1642. Rkp. Bibl. weř.

436. Urbař kláстера sw. Anny 1615. Rkp. bibl. weř. C. 34. idem 1652. E. 44.

437. Wýtah duchownjch statků z desk zemských (stol. XVII.) Rkp. weř. bibl. H. 15.

q. Papežská.

438. Roberta Barusa kroniky o žiwotůw sepsánj neywrchněgšjch biskupůw Řjmských, ginak Papežůw od sw. Petra až do Alex. III. Mezy tjm také děge se zmjuka o mnohých koncilijch etc. Plně, gak dj Balbin, gjzliwosti wydány, po smrti geho. Z lat. W Normberce u Woldř. Neybera. 1565. 4. přel. Sim. Ennius Glatov. Opět 1576.

439. Spráwa gistá a dokonalá gestli prawda, žeby . . . . . geden w Řjmě. dítě poroditi měl. Sepsaná od Gř. Šerera S. J. přelož. od B. T. A. P. 1587. 4. w Litomyšli. u A. G(raudence). A-H a 2 listy.

r. Žiwotopisy.

440. Žiwot Jana Augusty, prwňho biskupa českých bratřj, od Jana Błahoslawa. Z toho Pelcel wýtah učinil něm. w knize: Abbildungen böhm. und mähr. Gel. II. B.

441. Poggia list Bernardowi Aretinskému o Jeronymowi Pražském při kronice Aeneasowě a Kuthenowě od Welesl, 1585. 4.

442. Pohřebnj památka Petra Kodycylla z Tulechowa, Akademie Pražské Rektora, od Wácl. Dobřenského w Praze 1590.

443. Šim. Lomnického Knižka o žiwotu a dobrém chowánj filozoffůw Pohanských k nawedenj mrawůw křestanských. W Praze u Gř. Nigr. 8. 1591. Po druhé s nápisem: Filozofský žiwot, aneb hystorický spis o mrawjch a šlechetném žiwotu mudrců a filozoffů starých pohanských etc. w Praze 1595. 8. Zlomek w Tomsowě Chrestom. str. 176.

444. Heřmana Oskořiny žiwot počestný. Z lat. od Trajana z Oskořiny.

445. Počjná se žiwot M. Jana Husy sw. člowěka, genž gest upálen w Konstancý pro prawdu božj. Také geho pjsnička. Od Jana Trojana Bylanského. W Praze 1597. 8.

446. Počjná se žiwot a skonánj slawného M. Jeronyma, genž gest upálen w Konstancý pro prawdu božj. 8. 1598. (Týž) žiwot mistra Jeronyma sepsál Šim. Valecius, W Praze 1611. (dlé Pelc. Catal. 1612.) 8.

447. Žiwot doktora Fausta, w Praze. 1611. w 12. od Mart. Carchesia, ginak Kráusa z Kraussenthalu.

448. Parallelismus. Kratičké srownánj Eliáše a Jana Husa. W Praze 1620. 8. od Kašpara Artopaea Pardubského, děkana w Slaněmi.

449. Kazbeola markraběte historie Rkp. (w Žitawě při Gymnasium.)

s. Nowiny.

450. Nowiny o gednóm zemanu w Pr. u Šebest. Oksa. 4. 1564.

451. Plurs města nenadále a takměř w okamženj wyvrácenj. w 4. 1618. Ostatnj nowiny rozděleny podle předmětu, k. p. w historii Turecké, diwech přírodných etc.

D. Z n á m o s t z e m ě a n á r o d ů.

452. Putowanj sw. Pawla, s chronologickými tabulkami na skutky Apoštolské, od Sixta z Ottersdorfu. 1549. Při Biblj od Giř. Melantrýcha w Praze 1570. wydané.

453. Šebast. Münsterá Kosmograffia česká. t. gest Wysá-nj o položenj kragin, aneb zemj y obyčegich Náródůw všeho Swěta a Hystorygj podle počtu leih na niem zbiehlých, prwé nikda tak pospolu w žádném Jazyku newydaná. Přeložená od Jana (a Zykmuuda) z Puchowa. W Praze 1554. u Jana Kosořského z Kosoře. fol. Ze dwau předmluw Jana a Zykmuuda mladšjho z Puchowa, obráčených ke králi Ferdiandu I. na gehož pobjdnutj to djlo vzniklo, widěti, že Zykmuud vlastně překladatel, Jan pak nakladatel a pomocnj gest. Přeložen gest i djl z latiny smuohými přídawky z Rkp. Pražské kapitola j knihowny a z giných spisů a knih w 4 a něco wjce letech. U popisu země české připogena gest mapa toho králowstwj na dřewě rytá, s erby neb štjty těch Pánůw, kteříž k nákladu na tu knihu přispěli. Mapa Münsterowa prawj se býti prwnj česká mapa, a giž 1518. rytá nepochybně od něgakého Čecha, póněwadž gměna všech mjst český wyryta gsau.

454. Oldřicha Preffáta z Wlkánowa Cesta z Prahy do Benátek, a odtud po moři až do Palestyny etc. na kterauž se wydal r. 1546. před božjm Telem, a kterauž 1547. 4. Dubna dokonál. Tisťena gest w Praze 1563. w fol. 81 archů, s obrázky na dřewě rytými, a připsána Wáclawu Zagjci z Hazenburku. Po druhé wyšla w Praze 1786. w 8. u J. J. Diesbacha. 38½ archů.

455. Putování do Geruzaléma. W Praze 1577. 8.

456. Obyčeje, Práva, Řády anebo Zvyklosti všech Národův. Skrze Jana Aubana, přijmením Čecha, syc Němce, z mnohých neyvwznešenějších Scribentů, neb wypisowatelů takových věcí w hromadu sebrané: každému vpřijmenému Čtenáři w tom oblíbenij magijcýmu, k čítáníj netoliko potřebné, ale také velmi vžitčné a potěšitelné. Z latinské Řeči w Českau přeložené skrze Jana Mirotického w Kroměříži. Wytiskěno w Holomaucy u Jana Oliwetského 1579. na fol. malém A-li po 4 listech, Kk. 5 listů. Překladatel článků o Čechjch proměnil, a o Morawanech nový k tomu přičinil. Čestina dobrá.

457. Turecká obřizka. Prawdiwé a krátké sěpsánj, kterak Amurat . . . cjsař syna swého Machometa . . . obřezati dāl. S poznamenánjmi některých věcí diwných w Konstantinop. 1582. 4. listů 6.

458. Wypsanj kragin země Ruské od Matěje Hossyusa, Wysokomeyského, kteráužto prácy po smrti spisowatele, zmnoženau putovánjmi Zykmunda Herberšteina, a hystoryj o tyrařstwj Jana Basylyda Moskwanského wěwody, vydal Weleslawjna, w Praze 1590. 8. Po druhé s uápisem: Kronyka Mozkewská etc. u Děd. Welesl. 1602. 8. Po třetj: Weytah z Kron. Moskw. w Praze od Faust. Procházky. 1786. 8.

459. Itinerarium Sacrae Scripturae. To gest: Putovánj Swatých na wšecku swatau Biblj obogjho Zákona, rozdělené na dvě knihy etc. To wšeccko wydáno w gazyku německém od M. Heinricha Buntinga, faráře w Grunowě, a nynj w Českem od M. Danyele Adama Weleslawjna L. P. 1592. fol. I. djl str. XXIV. a 530. Regstr. 35 str. II. djl. str. 199. regist. 20 str. S mnohými mappami a obrazy na dřewě rytými. — Obsahuge pak I. djl cesty sw. Otcůw, Patryarchůw, saudcůw, králůw a t. d. spočítané na mjle něm. a české, s wypsánjmi zemj, kragin, měst, řek a wod, hor i údolj, o nichž pjsmo sw. zmiňuje. II. djl cestu Panny Marie, Mudrcůw od východu přišlých, sw. Jana Křtitele, P. Gezu Krista, a každého, kdo kam w nowém zákoně putowal, neb šel. Čtenj hoduj přjpis P. Karlu z Žerotjna, w kterém o užitku takových cest, o slavných Čechjch, kterj do oněch zemjch putowali: o nechuti Čechůw učených k českému gazyku etc. gedná podle swého spůsobu uslechtilé. Kniha tá k čtenj Pjsem sw. přeužitečná.

460. Wypsanj Města Geruzaléma y Předměstj geho. W gackémž spůsobu bylo za času Krysta P. w swé cěpsti a slawě, prwé nežli ge Řřzmané do konce wyhogowali a zkazyli, etc. Nynj w nowé z gaz. latinského w český přeložené od M. Danyele Adama. z Weleslawjna L. P. 1592. W Starém M. Pr. w fol. Listů V. a stránek 64. s wyobrazenjmi města Geruzaléma.

Toto wypsánj od Christ. Adrichomia složeno, a na žádost Gřjho Funky z Oliwetu k. komory sekretáře, gemuž i připsano gest, Welesawjnau přeloženo. Mnohé wěcy, prawj sam Welesl. buďau se snad mnohým zdáti bezpotřebné, neužitečné, powěrne

a nepravě. Aniž ga sám komu radjm, aby vše za pravě přijmal, a všemu věřil, což se tuto mimo sw. písma připomjná. Lidská to věc, aneb raděgi lidaký neduh k skutkům Božjm a slovu geho přidawati a přičiněti toho, cožby se zdálo slaužiti k zwelehenj přepodiwných skutkův Božjch etc.

461. Gruntowné wypsánj o náboženstwju Tureckém. W Pr. u Bur. Waldy. 4. 1594.

462. Rudimenta Cosmographica Joannis Honteri, kterau wydaw Martin Bacháček vlastně latinsky w Praze 1595. nazwánjm gmen vlastnjch krágin w českém gazyku zásobil.

463. Cesta z Wjdně do Konstantinopole wykonaná. Z lat. přeložil Jan Kocýn z Kocynětu.

464. Ondřege Modestyna cesta Moskwanská.

465. Příhody Wáclawa Wratislawa, swobodného Pána z Mitrowic, kteréž w Tureckém hlawnjm městě Konstantinopoli widěl, w začetj swém zkusyl, a po šťastném do vlasti své se nawrácenj sám léta 1599. sepsal. Z Rkp. léta 1727. od Hynka Wratislawa k tisku přichystaného wydal Mart. Pelcel w Praze 1777. w 8. str. 232. Po druhé Krameryus w Praze 1805. 8. str. 256. opraweněgi. Tu cestu, a mnoho o zvyku a obyčejch Tureckých wyprawuge přirozeně, prostě, gadruč, čistě a zmužile.

466. Geographia universalis et titularis liber Bohemico-germanicus continens supremorum provinciae officialium nomina tempore Stanislai Episcopi Olomucensis. 4. Rkp. stol. XVI. (Zlob.)

467. Karel swobodný Pán z Žerotjna sepsal swau cestu do západnjch zemj. (Rkp. kde?)

468. Kryštofa Haranta z Polžic a Bedružic: Putowanj aneb cesta z králowstwju českého do města Benátek, odtud po moři do země swaté, země Judské, a dále do Egypta a velikého města Kairu. potom na horu Oreb, Synai a sw. Kateřiny w pustě Arabii ležjcy. Dwa djly w Praze. 1608. 1668. w 4. Wyprawuge své a swých společnjkůw příhody obšjrně a učeně, s geographicau a historickau zprávau, a s dokládánjm se mnohých spisowatelů, vše s duchem neobyčejné pozorliwosti a wtipu. Přeložil tu knihu do němčiny geho bratr Jan r. 1638. pod titulem: der christl. Ulysses, oder Reisebeschreibung Christ. Harant von Polschitz in die Morgenländer mit K. von Sandrat, a syn geho Krystoff wydal w Normberce 1678. 4.

469. Cesta patryarchy Jakuba od Giřjho Dykastá z Miřkowa. 1610. 1611.

470. Wáclawa Lebedý z Bedřitorffu Knjžka obsahujcy w sobě kratičké poznamenánj Měst, Zámkůw, Hradůw, Twrzý, y giných Sydel, w tomto slawném Králowstwju Českém ležjících. W kteréžto se n'gde w kterým Kráji a kolik Mijl které Sydlo od hlawnjho Města vzdálij gest, po správě poslůw přjsežnjch, a w tomto Králowstwju Českém dobře powědomých. W Praze u Wáclawa Střijbrského 1610. (Weber Lit. d. Deut. St. G. klade 1613.) w 8. Opět w Praze 1622, w 4. Pak I. 1631. 4. w Sta-

rém M. Pražákem v Dan. Michalka pod nápisem: Knížka obsahující etc. Předěle Leta 1622. od Neb. Wáclawa Lebedy z Bederstorffu sepsaná, nyní pak w nowé od společných Komorníkůw při královských Dekách zemských w temž Královstwj Českém . . . w lepší a snadnějšj Spůsob uwědená, a na gich společnj Náklad na Swětlo wydaná: za Vřadu Vrozeného a Statečného Rytjše Pana P. Arnošta Rottenbergra z Ketře a z Dršlawě, G. M. C. Raddy a Starosty Komorníčjho w Královstwj Českém etc. 15 archů. Od Matege Steyra 1682. w Praze. Potom s nápisem: poznámenánj Měst, Městedeck, Zámků, Hradů, y giných Sydel w slawném Královstwj Českém ležjících, s Oznamenj, w kterém Kragi a kolik Mjl každé Sydlo w dalj gest od Hlawnjho Miesta Prahy, giž po druhé s rozmnoženjm mnohých Mjst tlaczeno, které Fidelis Weibl Wládyka a Spolnauřadnj nowého Miesta pražského, tlađiti dal w Praze 1687: 4. Pak 1692. 8. W Praze v Karla Rosenmüllera w Ploťagským domě 1706. 12. Posléz od Tábořského, bosáka, w Praze 1778 rozšjřená, neb raděgi cele předělaná.

E. Libomudrcw j.

a. Naučné spisy.

471. S. Methudia knížka o počátku y o skonánj swěta. W Praze v Giř. Melantr. 8. 1571. (Index).

472. Filomatesa Matauše Dačického a) O wyweyšenj a wysokém důstogeustwj lidského pokoleuj y o diwné Fabryce, o spůsobu spogeuj a vsylowánj audůw w tiele, z Autorůw anatomických wybraue. Řkp. od r. 1574. Připsán Wysoce Vrozen. P. P. Janowi z Waldsteyna, a na Hrádku Slawného královstwj českého G. M. C. . . . Radě a Mistodržjčjmu w královstwj českém 12 listů w 4. Prawj w přjpsu: Množý . . . mne nabjzeli, abych, poněwadž w giných gazycých dobrá a pobožná naučenj pro mládež z uměnj filosofie na swětlo wysylám, za gazyk přirozený se nestyďel, a pro snadnějšj y wyššjho Stawu y nižšjho lidu obecujho wyrozuměnj to, cohy se vznáwalo beyti potiebného k wzďelánj y cýrkwe y wobecného dobrého, na gewo wydal . . . že tedy psal tento spis, aby vřázal, že člověk k stjřdmosti od Boha stwořen gest — též kterakby každý swůg temperament pozuatí, a zdravj zachowati mohl; prawj též, že tuto knihu w mladém a zeleném wěku swém sepsal. Datum 20. Zářj, 12 let po korunowánj Maximiliana I. P. 1574.) Obsah knihy té dlé žesti duň stwořenj spořádané gest: O stwořenj swěta, de Astronomia, oum figuris. (list 22-50). O panowánj žiwlů. O wětřjch, o zemi, o planetách, o dnech a hodinách (50-113). Položenj země pod znamenjmi nebeskými. O stwořenj člověka. O vagi. (113-165) Anatomia. O stránkách a audjch zewnjtjných těla lidského (cituge Vasalia 106.) Tělo zewnitř, kůže. O pauštěnj krwe. O stránkách wnitřnjch těla lidského. O žaludku. O stře-

wách. O gatrách, O komplexj, O slезyně, ledwinách, měchýřj (191). Příčiny neduhu. O početj a narozenj člověka. O stawu manželském, Gaké powinnosti gsau rodičům k swým dětem a opak. O stawu wdowském, panenském. Proč slzawě a těžce chleba dobýwati musý člověk. Co činiti, aby se w bjdách potěšowati (261) II. O srdcy. Pljce. O hradu a domku srdce, O lůžkách srdce (ventriculi). Spičky neb swrčky (lobi pulmonis). O gazyku (302) III. Ohlawě Omozku. O zraku a woějoh. O wšjch a organu slyšeuj. O woněnj. O wnitřnj čitělnosti (347) Gak se má zdrawj zachowati. O zažjwánj. O šestj kusech nepřirozených kterýmiž zdrawj lidské zachowano býwá (powětij, pokrm, práce a vsylowánj, připadnosti mysli (affectua), o plnosti a práznosti, o spanj a bděnj) 411. Dwa listy poslednj (437-8) obsahuj slowo k čtenářj, kdež prawj... že wypsál, pokudž geho wtip, rozum a mladý wěk k tomu postačowal: Wyweyšenj a důstogenstwj lidského pokolenj. Wyprawowal (prawj) gsem o diwně fabryce, o spogeuj práci a vsylowánj wšech audůw w těle, kterak oni žilami krewnjmi, žiwotnjmi, průdušnjmi, klaubijmi a nerwy y rozličnjmi máždřičkami femeslně od Boha wšeho přirozenj nevyššjho mistra složenj a spogeuj gsau... A to z nevykušěnjšjch a neydospělejšjch anatomických autorůw že wyhrál, a z mnohých dlauhých širokých spisůw w geden pro obecneho lidu lepšj wyrozuměnj a snadněšj... wwecl... že w pěti dnech pořád wykonanau tuto práci skončuge, an den se wělicě nščytil... ráno že k wyprawowánj o duši, o gegj powinnostech a nesmrťedlnosti... přistauj; a to gest nepochybě w Indexu zaznameanau: b) Filomatesa Matanše Dačického druhá kněžka o wyweyšenj nesmrťedlně a wěčné duše rozumně, ginak duchu žiwota, kterého bůh při prwj fabryce w twář člověka wděchl. 1374.

475. Sepher Rasiel, to gest sedm traktátůw o sedmern wměnj a 7 mocnostech I. P. 1595. Rkp. weř, Bibl. F. 23. (ef. J. A. Fabricij Codex pseudepigraphus V. Test. Hamib. 1713. 1722. pag. 26 sqq. w. Wachler's Handbuch d. G. d. Lit. I. S. 60.)

b. Mrawné spisy.

474. Mikláše Konáče a) Prawidlo lidského žiwota, ginak podoběnstwj starých Mudrcůw z židowské řeči w latinskau přeloženě od Jana z Kapuy. W Praze. Přeloženě z latiny, a tištěno skrze Mik. Konáče. 1528 fol. pak u Wdowy Wefeslawjnowě 1600. Gsau to knihy tak nazwané Kahlah a Dimnah půwodně indické, odtud do giných gazyků přeloženě, z hebreyského pak w latinský na konci 13 stol. skrze Jana de Capua, pod gmenem Directorium vitae humanae. (tišt. 1472) geder z neylepšjch spisůw Konáčowých. b) Knijha o hořekowanj a nařtjkanij Sprawedlnosti, králowny a Panj wšech ctuostij etc. sebraná a složená. Wytisťeno gest toto dijlo na Nowem Městie Pražskem etc. 1547 fol. u J. Kosořského. Po spisowatelowě smrti († 1546) wydána s Judítan a Bokatiowau hrau. Obsah

gest tento: Spravedlnost procbáz) wlecky stawy duchownej i swétské, wyské i njské, a nikdoš prawých swých otitelůw do- nalézá, nad čjmž hořekuge. Tam zde mravy toho swéta ho- dnau satyrau tresce. Balbin nazjwa ten spis božského i lidského vměnj přepřulý. Řeč smělá a výborná.

475. O rádném manželstwu. W Plzni v Jana Pekka 8. 1528 listů 16.

476. Počjná se Instruccy Pana Hanuše z Šworceperku, s Předmluwami, antikulemi a rytmy, gake tu pořad postaweny gsau. (Na konci): Excusum Pragae in aedibus Pauli Severini, a Monte Cuculi, die prima Febr. Anno 1537. opět 1538, (Gedná o opilstwj) w 4. A-H.

477. Šebest. Fraňka z Werdu. O ukrutném a haněbném hrnachu Opilstwj, z něm. přeloženo od Jana Petřjka z Benešowa. W starém Město Pražském etc. 1537. w 4. A-O. (1556 w Indexu).

478. Anton. de Rampigolis Biblj zlatá, starého y nowého zákona w nowé zlat. Jazyka w cesku rzeč přeložena (od Wácl. Huga z Libočan). Každému čtúcymu w starém neb nowém zá- koně welmi vžitěčna 1543. (Na konci). Wytisženo w Star. M. Pražském 1543. W domě Panie Sspetlowie Ondřeg Kubeš, w 4. listů 174. Gsau mravná poučenj sžežena pod gistými nadpisy, gako: O zdrželiwosti, o leniwosti s t. d. Gmáno biblj zlaté od- tud wzato, že tu nic giného nenj psáno, než to, co se w biblj nalézá.

479. Wáclawa Dobřenského a) Pramen wody žiwé, t. g. naučenj a weystraha před cyzoložstwem. w Praze 1541. Po dru- hé 1581. u Giř. Černého 12. b) Koruna šlechetné a krásné pan- ny otnosti 1581. bez místa a tisk. w 12. c) Šrdečna stjžnost na hřjchy: Summownj oznámenj, proč bůh ráčj rámu morowau do- pauštěti; w Praze 1582. 4. d) Wrtkawé žěstj, to gest: hysto- ryké rozgjmánj, w němž se wkažuge, že co se kowiěk w tomto swětě widj, nic stálého nenj, než wšecku časem mjgj. w Praze 1585, 12. Podruhé obnowené a wydané od Wácl. Radimjra Ště- pána. W Praze v Mart. Neureutra (knihkupce) 1824. 8. str. 112. e) Běh swéta. W Praze v Nigr. 12. 1583. (dlé Čař. Pelc.) zdá se býti to samé. f) Wěnjk fjkowý t. g. zastřenj aneb wýmluwa, wšelikého opilce. W Praze 1587. 12.

480. Spis o zraku, gak člowěk zrakem to gest widěnjm a hleděnjm sobě nebo giným škoditi může. W Impr. Šumanské 8. 1550. 6. arohů.

481. Práva o mravjch a wedenj domácým we škole ob- zwláštň M. Matauše Kollina 8. 1550.

482. Culmana Instrukcy o hřjšjch otcowských, synů y cy- zých. 1558. 8.

483. Rozmlauwánj společné čtyř Bratřj (radostného, smu- tného, středného, a pokogného) o prawém a gistotném požíj- wánj dokonalého Spasenj, w pokogj Šwědomj dobrého, Tlače-

no po neyprwé v Šebastyana Olawstského. A pak v Girjka Dačického: (Na konci); Letha wyswoboditele našeho Gejže Krysta 1565. dně 7. M. Máje 8.

484. Knjzka pekna a potěšitelna, pokud doběj a křestanstj rodičowé swých milých dítek smrti žalostiti a oplakawati magj etc. skrze Izaka Trihawského w gazyku něm. wydana. Nynj přeložena od G. R. Ž. (Girjka Rosy Zamberského) 1565. Pak 1607 w Praze u Sam. Ad. z Welesl. A-Dd po 6 listech.

485. Jana Mathesia Oeconomia de Matrimonio. O stawu manželském přel. z lat. od Tom. Rešátka. 1574. 8.

486. a) Modlitby a řeči pobožné některé z Přijem Swatých giné pak z naučenj Mudrcůw Pohanských wybězně, které gsau naleženy pō ořigiti z tohato Swěra Urozeného Pána P. Jana z Waldštetna 1576. 12. (bez leta a tisk.) (cf. Sententiae etc. 1510 dolegt.) b) Bawora Rodowského z Hustifan řeči starých filosofů Rkp. pap. 4. w Museum. (Obsahu mravného s alchymij).

487. Kniha o nestalém štěstj, připsaná Adamowi Nowodomakému etc. od Pawla Lucýna. 1579. 8.

488. Matause Walkenbergera a) Knjzka o libé etnosti. Naděti, Rōanlawánj mezy Mistrem Rozumem a Filiepem. W Praze u Gir. Jakobeusa Dačického. 1580. 8. Připsaná stawu městskému w Čechách i w Morawě; dle Balbina znamenitý spja. b) Spekuláf etnostuého žiwota.

489. Wawřince Rwačowského Masopust. Kniha o twedenj w prawau a bohumilau pobožnost skrz kratochwiluē o dwanásti synech masopustních rozgjmánj. W Praze v Gir. Melantj. 1580. w 4. Hstě 290 mimo řegstf. a předml. W Prjpisu P. Wáclawu Pūrghrabí z Donjna a na bjlem Augezdcey, prawj spisowatel, že před lěty byw farařem w Buděgowicých Morawských z přjčin některých toho času masopustnjch rozpustilostj, od dohrých přátel swých požádan byl, aby něco o Masopustě sepsal, . . . že z pjsm swatých y rozličných hystorj církwennjch y swětských zbjrage. . . (to) dohotowil a wydal. Gedná o Masopusta začátku, wyznamsúnj, mocy, a 12 synech, genž gsau: soběhrd, lakomec, nádherný. ožralec, wstekljk, pochlebnjk, záwistnjk, klewetnjk, wšetyčka, lenoch, darmotlach, hřář; potom o saudu Masopusta s postem, a wýpowědi mezi nimi, t. aby se Masopust hned od Auterka po neděli Quinquagesima až do radostného hodu wzkršjenj nedal widěti, a gako wýpowěděnc mezi Turky a Pohaný bydlel. Naposledy o pohřbu Masopusta.

490. Alberta Welikého Rág duše etc. (Na konci): Skouawa se Enchiridion Alberta welikého, o etnostech duše, prawejch a dokonalejch, kterážto knjzka též rágem duše sluge etc. z lat. přeložil Adam z Winoře. W Praze u Bur. Waldy 1580. 12. Podruhé w Praze u Jan. Gičinského 1589. 8. A-Q.

491. Křestanských pobožných panen Weneček poctiwosti, w němž se wšyckni(y) gegich etnosti pod obyčejným kwjtekem k wěncům naležitým připodobňuj, a na gewo wykládaj skrze

Mistra Lukáše Martínovského sepsané s předmluvou od Ji. Jana Hubermanna vydané, a s pilností na česko přeložené 1581. 12. y Michala Petrla w Praze A-P.

492. O swornosti manželské knjička všecněm věrným a křesť. manželům obogjho pohlawj velmi vžitečná a potěšná. Z německého přeložená od Mat. Rosacia Soběslawského Rešátka, a wydaná od Jana Rosacia Sušického. Wytisněna w Praze v M. D. A. z Welesl. 1583. 12. Podruhé s nápisem: Biď na zlé ženy, glnak deset důkladných příčin, w kterých se mrawná naučenj obsahuj, gakby oně budoucně k manželům swým se chowati měly. W Praze 1787.

493. Konrada Hosa Rozmlauwaj Petra swatého s Pánem o Obyčejch a powahách nynějšho lidu na swětě. Z Něm. přeloženo. W Praze v Hur. Waldy. 1585. 8.

494. Šimona Lomnického a) O sedmi tetězých ďábelských, s kterýmiž wákol obchází, a swozuge všecken swět, začíná se pro wýstrahu šťastně. W Praze 1586. 8. str. 101. W Praze u Giř. Nigrina 1606. 8. W této P. Wilému z Rožmberka nejwyššjmu purkrabi Pražskému připsané knjeze, gedná o newěře, nesnadnosti, zlém příkladu, swětské radosti, wšetečném dauřanj, dlouhowéčnosti, záfalstwj. I ta podlé geho způsobu wšelikými wěři nejwjece zlatěny přeloženými, a rozličnými ač někdy nepodobnými powjčkami ozdobena gest. b) Kupidowa střela aneb knjička vžitečná, w nž se wšeliká chlipnost a bugnost těla zapowjďá, potupage etc. (na djle w proze, na djle we wěřjch). W Praze 1590. 8. Wýgimek z uj tisněn w Rozmanitostech. O. 55-4. c) Tanec, aneb Fraktat skrowný o tancy, gak škodliwý a pohoršliwý. W Praze 1597. 8. d) Vnhaďů gazyk aneb knjička krátká... o vřhánj. W Praze v Giř. Nygryna 1598. 8. e) Peycha žiwota aneb pobožná knjička proti wšeligaké nádhernosti a peychu wnitřnj y zewnětřnj. W Praze 1615. 8. v Jon. Bohutsk. f) Tobolka zlatá, aneb lakomá žádost peněz nenasycená, a proti hřjchu lakomstwj... wýstraha... W Praze 1615. 8. Podruhé w Praze 1791. 8. nákladem Fr. Tomsy 16 archůw méně dwau listů. Prawj spisowatel, že z knihy: speculum exemplorum, ex diversis na wětšjnj djle tyto hystorie a příklady bral.

495. Wácl. Martinidesa spis krátký o stawu manželském. 1586.

496. Joannis Ludovici Viris Valentini ad veram sapientiam introductio, libellus doctus et elegans etc. Nawedenj k moudrosti od Ad. z Weleslawnj w Praze 1586. 12. s latinským půwodnjm textem) listů 116. pak Satellitum animi od list. 117-156.

497. Jana Stelcara Želetawského a) O Marnosti ženě panen 1586. b) Rytjřský staw manželský. W Praze 1592. c) Zpráva o Lichwě, lakomstwj a bohatstwj. O křestianském a pobožném vřjwánj časných zbožij, z Swatých, Starých wětelůw wybráně etc. Z řeči latinské na Česko přeloženo. 1596. (bez mjsta) 102 str. Připsané P. Wáclawowi Plakwicowi z Plakwic.

498. Petra Glasera neb Glaffora čelednj dáběl. 1586. 12.
499. O neplodnosti manželské od M. Řepanského z Chodně 12. (okolo 1587).
500. Prawidlo křesťanského žiwota podle pořádku desýti božských prikázanj; přeložená, 1587. 8. 1600. 8. (od Welés.)
501. Tabule aneb obraz sedmi zlých a sedmi dobrých wacy. W Praze 1588. 12. (od Weléslawjna).
502. Pawla Wanise Zrcadlo panenské, přidán gest též traktát o čtwerém žiwotu panenském. 1589. 8.
503. O potupenj světských marnostj knihy tři. W Praze. Buryan Walda wytiskl 1589. Didacus Stella lat. sepsal, a do češtiny dvě knihy přeložil Wilém z Waldšteyna Štěpánský, gsa gestě pod pěstaunstwjn Adama z Winoře; třetj knihu nebo částku přeložil Adam z Winoře, a wšecky tři wydal s připisem Maryi z Waldšteyna, mateři Wilémowe, rozené z Martinic. Pak w Praze 1596. 8.
504. Tob. Mauřenjna Zrcadlo dwau bohádůw, Rozmlauwánj smrti s gedným bezbožným a s druhým pobožným boháděm. W Holomaucy 1594. (Index 1694).
505. Vita honesta, Žiwot poctiwý nebo etnostný; přidán gest nawozenj kržest. člowěka Adryana Barlanda přjpowjdy. a skutkowé Alfonsa, přeloženy do něm. od Šebest. Leonharta, a do češtiny od M. Trajana Nigella z Oskořina, latině a česky; w Praze 1597. 8. v Anny Šumanowé. Spisowatel té knihy gest vlastně Hermannus Schotten Hessus; k nj přjpowgená gest Instiitutio christianí hominís od Adryana Barlanda, též průpowědi a skutky některé Alfonsa krále Aragonského a Neapolského z 4 knih Antonina Panormity wybrané. To wšeko nás Nigellus slíděně do češtiny přeložil, a gak osobě česky, tak y latinským, ano téhož roku i s německým textem wydal k prospěchu mládeže školnj. Balbin prawj, že y řecky ty spisky wydal. Dobrowdj, že řeckého textu newiděl.
506. Propowědenj králůw a mudrcůw. 4. w Praze 1597. s nákoliký sty obrazů na dřewě rytých.
507. Bartoloměje Paprockého a) Staw manželský ku přjkladu a naučenj mladým manželům sepsaný 1601. W Praze v dědíce Jana Šfumana. 4. A-C po 4, D 1 list. (přjpis Bořitowí z Martinic). b) Třinacte tabulij wěkulidského krátce sepsaných a wydaných r. 1601. 4. W Praze v dědíce J. Šfumana. A-Mij. c) Kšastý genž byl od gedneho starce wčinen třem synům neporáděně se chowagjým. W Praze u Šfumana 4. 1601. d) Panna, W děd. Šfumana 4. 1602. (česky a latinsky). e) Hádánj chudého s Bohatým (sine titulo Bibl. Weř.) Přjpis P. Debinskému z Debljce od r. 1606. w 4. A-H2.
508. Wyswětlenj o stawu manželském artykulů některých, gak o: půwodu, přjčinách, požehnánj a křžži stawu manželského etc. od Jana Thad. Mezříčského, faqare w Hraděti nad Gizerou. 1605. 8. archiw a-x.

509. **Hawla Žalanského** a) O ctnosti andělské, totiž o čistotě duše y těla... we všech třech stávjch, panenském, manželském y wdovském welice potřebné: W Sfumanské Impr. 1605. 12. a djl str. 149. a djl str. 87. Nawrhuge naprosto pěkné prostředky k zachowánj čistoty, mezi ginými zvláště prácl. Někdy nešťavý přjshau satyrau kára. W druhém djlu chwalj manželstwj a hanj bezženstwj dosti hodnými důwody. Řeč gest dobrá, ač sem tam nedbalá, zvláště w spogowánj slowes. b) Opokogi a wáletném nepokogi, o Půwodu a věincých Wálky y Pokoge, a o giných wecech k ohému tomu příslušegjých. Spis z Šwatých Pjsem a z kněh Teologów y Hystorykúw etc. složený od Hawla Žalanského, Služebnjka Slowa a Swátostj Krystových y Sw. Gilgj w Starém Městě Pražském. 1608. 8. w Impr. Jana Othmara str. 200. Podruhé Wytiskěno w starém M. Pražském v Dauyele Sedlčanského. (1611) w 8. A-L po 8m M 4 listy, auplně. Připsáno Pánům Joach. z Těchenje, Melich, Haldyowj z Neyenperku, Hawl. Štyrskému z Radostjna a Jan. Behemowj z Bawenberku. Gedná o pokogi duchownjm, a w druhém oddělenj o pokogi křest. tělesném. Prwj pokog zakládá na ctnosti a ctinosti, druhý na vpokogej mysli a wěcj lidských a rozržitostj přetřej, wespolek se w lásce snášenj a k čemuž prostředky uwáděge na Pjamo sw. zhuata se odwołáwa. K pránj byloby, aby z té knihy (gako wúbec z kult Žalanského) gádro mravnosti se wyhralo wycjdné od bludů a zcestnosti, gako že dvě swátosti toliko klade (křest a weceř P.), Katolky k Dažonským přirovnáwa, dábla za rušitele pokoge časného wypisuje a t. d. Čestina dobrá, obsah dosti dobrě se předkládá. c) O djtkách křestan. žiwých y mrtwých, o gegich weliké a důstogné wzáctnosti před Bohem, o weliké k nim dáblowé nenáwisti, w Praze w Impressj Sfumán. 1608. 12. d) Spis ku poctiwosti pohlawj ženskému. W Praze v Dan. Sedlčanského 1612. e) Knjžka o Starosti aneb wěku setlém a žodiwém, co a kdlikery gest. Yká geho wzáctnost a důstognost, gaka zase bjda a starost. W Praze, w Impressj Sfumanské 1610. 8. A-H. f) Knjžka o Nemocech duše y těla. W Praze v Dan. Sedlčanského 1612. g) Spis ku poctiwosti a k potěženj počestnému pohlawj ženskému. W Praze v Dan. Sedlčanského 8. 1612. h) O ctných manželkách těhotných a o rodičkách křestanských. W Praze 1615, 8. v Dan. K. z Karlsb. i) O pohřbjch lidj mrtwých (Index).
510. **Giřka Tesáka** knjžka o přátelstwj. 8. Index. (1608?).
511. **Adama Klementa** a) Traktát o powinóstech Pána a služebnjka, 1608. b) Rozkoš a zwúle panenská, k zvlástinju rozgjmánj, naučenj a potěženj... pannám y giným pobožným obogjho pohlawj lidem. W Praze v J. Stříbrského 1613. 8. archú 10.
512. **J. Zahumenského** o stawu manželském naučenj wšechněh tām, kteř w něj wstáupiti mjuj. 1609. 8. w Praze Sfumán.

513. Zrcadlo potěšenj bohem samým a geho řizenjm snau-
beným a spogeným manželům. Wytisněne w Impr. vroz. P. Hynka
z Waldštajna na zámku Dobrowicze 1610. 8.

514. Kratičký spis o manželstvu od Zigm. Krynyta, při
pisničkách Hynka z Waldšteina 1610. 8.

515. Sententiae aneb dicta z psem swatych obogjho zá-
kona. Na zámku Dobrowicy (od Hynka z Waldšteina?) 1610.

416. Kniha o powinnostech křestianských, z Pjsem sw.
shromážděná, každému pobožnému Čłoweku, wšelikého stawu,
řřadu, wěku a powolanj welmi vřitečnā, kteráž wyučuge wšec-
cky, gakby wšle Božj při každém powolanj, y při obchodech
a žiwnostech lidských řetiti, swědomj dobré zachowati, a požeh-
ňanj Božjho y odpłaty žiwota wěčného dogjti mohli. Sepsaná
a podruhé wydanā od Matauře Konečného. L. P. 1612. w Star.
m. Pr. w Impr. Sfumanské. w 8. malém. str. 349.

517. Tři otázky o stawu manželském ku poctiwosti Vroz.
P. Jana Čjžka z Genštajna, etc. w Praze w Impr. kněze Giřjho
Hanuře Landškronského. 1612. w 4.

518. Wácl. Klementa kratičké sepsanj slaužjcy k potěšenj
rodičům, gimž Pán bůh prostředkem smrti časně djky z tohoto
swěta powolati račil. Na zámku Dobrowicy w Impr. P. Hynka
z Waldšteina 8. 1612.

519. De Mutua et Civili Conversatione. O ctném a chwa-
litebném w swětě obcowanj knihy čtyry od Šteffana Gwazy
Wlašským Gazykem neyprw sepsané, Potom do latinské a něme-
cké řeči a nedáwno do české od Vrozeného a Wysoce Učeného
Mistra Pana Bartholomege Hawljka z Warwažowa přeložene. A
nynj k žádosti mnohých poctiwých lidj, Nakladem Danyele Kar-
la z Karlsperka. Wytisněne w St. M. Pr. v Matěge Pardubského
L. P. 1613. 8. str. XVI. a 58.

520. Knjžky dvě, zrcadlo poctiwé ženy, a navěčenj man-
želům od Giřjho Stregce. w Olomaucy 1613.

521. De Dignitate hominis (o důstognosti čłowěka) utěšena
knjžka. W Praze 1613. (w Balb. boh. doct. 296).

522. Kratičké a sprosté sprāwy swětské wyswětlenj, že
wšeligacy sprāwcowé, kunjžata y paui střjdmost zachowāwati, a
opilstw se wystrjhati magj, a Jacobo Acanthido-Mite, Mega-
Polomaco, Scramnicii a sacris. W Pr. v Mat. Pardubského 1614. 4.

525. Traktāt welmi platný a užitečný o Sprāwě Jazyka,
neyprwé w Englickém Jazyku wedle Slowa božjho sebrāný od
Wilhelma Perkynsa Muže oswjcěného. Potom zase do Latinské-
ho přeloženy od Tomāše Draxa swatých Pjsem wčitele. Neypo-
sleze pak w Českém Gazyku prostě pro wzdělanj obecne, gest
wydaný od Symeona Valécia. Wytisněno w star. M. Pražském u
Matěge Pardubského. L. 1616. 8. A 4 listy přjpisu (PP. Joach.
z Těchenic, Sim. Kohautowi z Lichtenfeldu, Sim. Wokáčowi z
Chys a Spicberku a Lorencowi Kautnému z Zerečnē.); text. B-F
po 8mi, G. 5 listy obogstrānné.

524. *Naučenj*, kteréh se může předkládati každému křesť. a pobožnému člověku, genžby dlé nařizenj božjho řáduč a pobožně w staw manželský wstupowal, odkudžby spásitedlného prawidla nabyti, tak aby křesťansky a pobožně w témž stawu žiw býti mohl, od Wácl. Widemana, (b. m.) 8. 1619, 3 archy. Přípis ryjří P. Buryanowi Šlibowskému ze Skřiwan, w staw manžel. wstupugjčjmu, s pannau Maryj, dcerau Jan, Gif. Wachle z Pantenowa.

525. *Jana Spinaea Spis o lakomstwj přel. od Tob. Ádal. Wodňanského* 1619, 8.

526. *Jeronyma Stříbrského zrcadlo stawu ženského. W Hradci* 1619, 8.

527. *Listowé do nebe, w kterých chudý a behatý před Krystem žalohy a stížnosti na sebe wespolek wedau, a rozeznáni býti žádaj*, 1610. 8. (bez mjst. a tisk.)

528. *Matauže Holeckého Spis kratičký a užitoých dobročiněnj, w Králowé Hradci.* 1620.

529. *Okolek neb háh swěta, kterýž w sobě šest wěcy zawjra, totiž pokog, bohatstwj, peychu, wálku, chudobu a swornost etc. W Látomyšli u Adam. Graudence* 1620, w 12.

c. Politické spisy.

530. *Sententiae philosophicae t. g. Naučenj Mudrcůw o zprawowanj, a saudech lidských, Knjžatům a všem Sprawczjmu užitečná od Brykčého z Licska. (ku konci) Wytlačeno w Starem M. Pri skrze nne Seweryna Mladšjho. etc.* 1540. 4. archůw 8. Připsána Pražskému Magistrátu na gedné straně lat, na druhé německy, 1541, impressum per Barthol. Netolicensem Notarium minoris civitatis pragensis. Po druhé w Olomaucy u J. Günthera 1563. 8.

531. *Pořitia historica. O wrchnostech a správčých swětských knihy patery. W nichž se obsahuj mnohá užitečná naučenj, gakby se králowstwj, knjžetstwj, Země, Obce y Města budto w času pokoge aueb Wálky pobožně, šlechetně, chwělitěbně a užitečně řjdiť a spravowati mohla; sebraná z mnohých atarych y nowých, řeckých, latinských, českých y německých hystoryj a spisůw maudrých lidj o správě swětské. Nynij pak w nowie ku poctiwosti všech dobrých, ctných a šlechetných Wrchnostij, Spráwczůw, Saudeczůw, Panůw, a Vrzedajkůw zemských y Miestských, slawného a dalecze rozmnoženéh Národu Slowanského z Yazyka Latinského a Niemeckého w Český gakž neywlastnetgi byti mohlo, přeložená, a wúbec wydaná pilnostj, praczy a nákladem M. Danyele Adama z Weleslawjma. Wytlačeno w Starem Miestě Pražském Leta Pan. 1584. fol. listů VII. nápisu, erbu a předmluwy, textu 732. str. registr. listů XV. Po erbu králowstwj českého postaweni erbowě některých panů a rytjřů českých z Rožmberka, z Lobkowic, z Waldšteina, Bořitý z Martinič, z Kolowrat, Španowských, z*

Lisowa, Trčky z Lippy, Wchyských ze Wchynic, Kapauna ze Swogkowa, z Malowic a z Weleslawjna, následuge přjpis a předmluwa týmže, gakožto nayvyššijn té doby auřednjkúm zemským král. českého, w njž oznamuge, že knihu tu z německého spisu Giřjho Lauterbeka Regentenbuch nazwaného pomocj některých přátel swých přeložil, a na mnohých mjstěch pěknými historými rozhognil a rozšjřil. Opěr w Praze 1592. 1696.

532. Jeronyma Wellerá kniha o powinnostech wšěch wřadů duchownych y swětských. Z lat. přeložil Mikuláš Dworský. r. 1591. Připsáno P. Bohuslawowi Hawlowi z Lobkowic.

533. Ondřege Hyperyá Traktát aneb kněžka o obecném opatrowanij chudých lidj w městech a obcích. Přitom kázanj sw. Jana Chrisostoma ginak Zlatoustého. Z lat. přeložil Trajan z Oskořina. 8. 1592.

534. Kněžka obsahujcý Staw Městský, kterakby w trwanliwé podstatě zachowan býti mohl, co k němu přináležj, y jakým způsobem zase k zkáze a zahynutj přicházj: S přidánjm wšeltyakých k městskému žiwotu potřebných příkladůw, naučenj a řečij, s některými důwodnými Otázkami: Na tři Částky Lidem w témž Stawu a powolanj zůstawajcým, y budoucým mladým Měšťanům w Auřadech postaweným, k užitku krajjce sepsaná, w Český jazyk s pilností přeložená a wydaná cum Gratia et Privilegio Sac. Caes. Maies. Od Martina Carchesia etc. 1602. w 8: mal. Nápis, přjpis (Wýsada Cjsaře Rudolfa) a předmj. a archy. Textu str. 515. Regstr. etc. 10 listů. Gedná o tom wšem, co k zrůstu a prospěchu městům čelj, gako položenj, školy, obchod, powinnosti osob etc.

535. Giřjho Záwěty Schola aulica t. g. Dwořská škola, w njž se obsahuj Naučenj a wystrahy dwořanům a wšěchněm těm slaužcým, gešto králůw, kněžat a Panůw se přidržegj, gich dotykaj, při nich zůstawaj, a s nimi gako obecenstwj swé něgaké magj. Tež čjm gest to, že dwořenjuowé a wěickni ti, kteříž při králjch etc. zůstawaj, zřjčka kdy až do kouce w milostě a lásce při nich setrwaj. W Praze 1607. 8. Přjpisu a předmj. 22 listů, textu str. 164. Učjmaudrěmu chowanj při dwoře welikých panůw. Balbin prawj, že kdyby ta kniha přeložena byla do latinského (tenkrát obecného) gazyka, nebalahy se nižadné kritiky.

536. Krátká spráwa o řadu politickém s rozličných autorů od Hynka z Waldsteyna wybraná, a wylitěná na zámku geho Dobrowicy. 1610. 8.

537. Wiktoryna Wrbenského Wzactného Compelle intrare poručenj. 1616. (cf. 1625.)

538. Giřjho B. saráře na Wysoké o přjčinách wálky. 1619. 8. (Index.)

d. Vychowacj. (Spisy pro djetky.)

539. Poctiwé a nábožné rozmlawanj djetek, z kněžek Erasma Rotterodamského latinských w řeč českau přeložené od Jana Pettjka z Beněšowa. Wylitěno w Starem městě Pražském 8. 1634.

540. Knižka utěšená Erazma Roterodamského o mravích djtek. Wytisřeno w St. M. Praze. l. 1537. 8. (od Jan. Petříjka z Benešowa.)

541. Postylla djtek, naučenj na ewangelia Nedělnj a swateřnj, wydané od Krystoffa Fischera *); přeložena od Tomáše Soběslawského Rešátka. 1577. 1589. 1601. 1617.

542. Šimona Lomulického o djtkách křestanských. W Praze 1609. 8. W Impr. Nygrinské. Obsahuge powinnosti rodičů a děj gedněch k druhým. Na poslednjm listu obiaz spisowatelůw s opisem: Simon de Budecz poeta czechicus aetatis. LIII. anno 1605.

543. Gřijka Nygrina Kwjtkowé z pjsem sw. star. y now. zákona k nawedenj djtkám. W Praze u K. z Karlsperku. 8. 1617.

F. M a t h e m a t i k a.

a. Počítářstw j a měřictw j.

544. Nowé knižky we počtech na cyfry, a na Liay, přitom některé welmi užitečné regule, a exempla Mince rozličné, podlé běhu kupeckého, krátce a užitečně sebraná. W Norbertae. 1530. skrze Fryd. Peypusa. W Praze 1558. a Jana Kantora 8. Z prwnjho wydánj zlomek tištěn w Toms. Chrest. na sti 153.

545. Voigt (Münzbeschreib. B. III. S. 45.) uwádř početnj knihu wysław w Prostěgowě. 1548.

546. Gř. Mik. Brněnského Knižka, w nje obsahugi se začátkowé uměnj arithmetické, to gest počtůw na cyfry neb. ličný poznánj pro pacholátka a lidi kupecké sebraná. W Praze 1567. u Jana Hada Kantora. 8. listůw A-N 3.

547. Gřijka Görla z Görlateyna a) Arithmetica, to gest, Knižka Poczetnj neb vměnj Pocztůw na linách a czyřřách skrze Exempla a Mince rozličné, wšem w Handlech, w Aurzadech a w Hospodářstwij se obijragijcým welmi vžitečná a prospieslá. Gřizij Černý wytisřil w Praze 1577. 8. Po druhé u Jonaty Bohutského 1610. w 8. mal. Titul, přjpis (Pargmistra a Raddě města Lithoměřic) a regist. VII. text 87 listů. W přjpisu prawj, že tu knižku sepsaw německy Cjsři Rudolhowi obětowal, a nynj do české řeči přeložil. Rozdělena gest na pět traktátůw, a gedná, o počtech na linách (gakýchž posud někteřj, swlážně neučenj užwagj) o počtu na czyřřách, o lámánj, o regule zysku a stráty, o wexlu (směnném listu) o srownánj wáby, loktu, tež mřjry na wijna y na obilij etc. Dle Balbina často ta knižka s welikau pochwalau tištěna byla, gsauc gakž on dj, wřstujmi a wýborými slowy neb wřzrazy sepsaná. b) Spis o mřřřách, nádob

*) Fischer tento, z Joachimsthalu w Čechách, luteranský kněz, Mistr w Wittenberce. 1544. pastor a superintendent. † 1597.

plých. c) Vinitorium t. g. Správa neb naučení, kterak se magj wjnolowadově měřiti, wysazowati, wjna zbjrati, sudy rychrowati, w Praze 1591. 8.

548. Simeona Podolského Knížka o Mierách zemských, a wyswěceni, od kterého Času Mjry a Mierženj zemské wkrálowstwj českém swüg začátek magj. Podle Artykule wsnému leta 1615. držaném se nacházegjcoho, sepsaná w r. 1617. Nynj na swětilo wydaná nákladem Samuele Globicze z Buczjna, w Praze u Gřtjho Czernocho 1683. 4. A-D. (tež německy) Samuel Globicz měřic zemský wptal se na tuto od wystěhowance některého do Mjstně zanešenau gešic netiščenu knížku, zadal na Mjstodržicj auřad G. M. C. Leopolda I. představenj, že w obnoweném Zřjz. zem. G. 27. toliko o prowazcy zemskem a morách zmjněno, ale gakby se gich užjwati mělo, doloženo nenj, a žadal o powolenj wydati dotčenau knížku, přidaw k-nj něm. přeloženj, což auřad k G. M. C. dne 7. Zářj 1682. zaslal. Od Cjsaře žel potaz na Stawy České tenkrat suemugjci o tu wěc (7. Řjgna 1682.) kterjž německy odpowěděli, že gj pro auřady netřeba, a tudj že žastawugj G. M. C. chceli gi gako gtnař knížku privatej powolit. Což se stalo, ano druhý na to rok wydaná geš.

549. O mierách zemských, kterýchž se po shoření desk zemských w králow. tento posawad wjwalo. Rkp. w Bibl. wof. XVII. G. 2r.

b. Hwězdářstwj. Kalendáře. Prognostiky.

550. Pranostyka nowá s diwnými proroctwjmi od r. 1541 až do konce roku 1550. W Praze u Ondřege Kabeše 1543. 4. S předmluwau Mikuláše Sfuda z Semanina, kterýž ephemeridy a prognostiky od l. 1520 až do r. 1557. wydáwal.

551. Nowiny odeslané z Konstantinopole do Benátek o dwau kometách s ohniwými welikými ocasy. W Praze v Jana Kaantora 4. 1556.

552. Thudsaše Hagka spis o kometách. W Praze 1556.

553. Planety, pod kteraužby se člověk narodil, a co mu se budacýho buďto dobrého neb zlého skrze planety a 12 znamenj nebeských wyznamenáwá. W Holamaucy v Jana Günthera l. P. 1558. 8.

554. Astronomisch taffeln auf alle tage des Jars in deutscher Lateinischer und Böhmischer sprach etc. gedruckt zu Wien in Oesterreich 1562. 4to. Český tu toliko na 4tém listu gměna měřicůw a asi 20 ginych nepatřajících slow.

555. Cypryana Lwowitského z Lwowie hwězdáře znamenitého Pranostica, a Prorocwtj od lethy P. 1564 až do let dwadcti pořád zbhých w hromadu sebrané a wytažené z welikých epogonj a oppozicj wyššjch planet. Wytřt. w St. M. Praž. u Sebest. Oksa z Kolowsy lethy 1564. 4.

556. Traktát o nové hwězdě w Kassjopegi od Bawora Rodowského mladšjho z Hustřan († okolo 1572). Blě Bálbina wydal wjso spis hwězdářských w deském gazjku. W 1574.

557. Petra Kodycylla z Tulechowa a) O hrozně podivné kometě. W Praze 1572. b) O hrozně a předivné kometě, kteráž spatřená gest na obloze nebeské w auterý po památce sw. Martina. l. 1577. in fol. s obraz. c) Spis o kometě wlasatě. W Praze v Bur. Waldy 1582. d) Kalendáře vydával drahně rokú týž Kodycyll dle Balbina tak hledané, že pod presem takofka ge rozbjrali a kupowali. N. p. Minucy a pronostyka z učenj Pražského wydaná k Létu Páně 1576 přestupnému a Hrudnému. 12. w Praze v Bur. Waldy. Wynechaw náhle Husůw swátek vběhl w pronasledowanj, a utekl se w ochranu katolických Pánůw, z nichž dvěma bratřim Bořitům z Martinic byl onen kalendář připsal. Při té příležitosti udělány naň ony známé verše: Stal se Cechům protiwný kus, Wyletěla gim z Prahy Hus, Prodal gi Mistr Codicillus.

558. Pobožné napomenutj a vvažowanj nówé té a zázračné hwězdy, kteráž pod hwězdnatostj Kassyopie se okazowala. od Wácl. Želotyna z Krásné Hory. W Praze u Mich. Petřle 1572. fol. Křest. Potřebné a pobožné napomenutj.

559. Bawora mladějšho Rodowského z Hustiřan a na Radostowě a) Krátké sepsánj o diwné a božskau mocý na obloze nebeské oswjcené swětlosti gedné hwězdy z hwězd, genž slowau Fixae etc. Wytisťeno w St. M. Praž. od Giř. Černého 1574. 20 Més. Unora w 4. b) Nowé praktyky dvě: 1 od letha 1580 až do l. 1600, druhá od l. 1580 až do l. 1588, w nichž se dokonále a gistotně oznamuge, co se w těch letech státi a wykonati má skrze Giř. Ursyna Plawenského, Mathematyckého vměnj milownjka sepsané, a odemne (spisowatel) w Jazyk český wwezené a předmluwau křesťanskau ozdobené. (W Praze) v Giřjka Černého 1580, 4. A-F. (Oznamuge zatměnj slunce, měsjece, počasj, mor, wbgny a giné astrologické náweštj).

560. Thadeáš Hágka z Hágku Tabule dlauhosti dne y noci, východu, poletně y západu k spravowanj orloge oboghjo celého y polowičného. W Praze v Giř. Černého, fol. 1574.

561. Jana Makowského z Makowé Pranostyka, kteráž se od l. tohoto 1575. začjná, a trwati bude až do l. 1580, w nížte se gruntowně a prawdiwě pod spůsobem weystrahy oznamuge, gaká se weliká zarmaucenj a nešťestj w zemjch našjch státi magj skrze Mik. Weysa Mathematica sepsaná. Wytisťena w St. M. Pražském od Giř. Černého 1575. 4.

562. O kometách, kdy a kterých let gsau se ukazowaly, a gake účinky a proměny w swětě sebau přinašely. Od Matěge Grylla z Gryllowa. W Praze. 1578. 8.

563. Thurneisera Kalendář w Praze 1579.

564. Spráwa opravdowá o starém kalendáři Řjmském etc. Z něm. přel. od Sšťastného Wopatowského. W Praze v Buryana Waldy 4. bez roku. (dle přjpisu 1584). listů 10.

565. O nowém napraweném Kalendáři, správa gista a gruntowná (Petra Konstantina). Z Němčiny přeložena. W Litomyšli 1584. 4. (bez tisk.) listy 4.

566. Wystraha aneb praktyka ze Wlach od wysoce včenyých lidj wydaná, coby se bludnýho léta 1587 zlého státi a wykonati mělo. W Praze v Bur. Waldy. 4. 1586.

567. Adama Hubera Mezeříckého z Ryzenbachu a) Minucy wydaná ku poctiwosti a gměnu P. Woka z Rožemberku k orlogi celému Pražskému fol. 1590. b) Prognostika 1595?

568. Wáclawa Dasypa Calendarium perpetuum ad horizon-tem Pragae directum. 1591. (w. Boh. docta Balbini edit. Ungar.)

569. Kaleudář hospodářský na r. 1595. w Bibl. weř. (D. 801.)

570. Nowé předpowědenj o milostné hwězdě, kteráž w bořejšich Uhřjch měsýce Srpna spatřowána byla. O gednom dětátku, o třech křjžjch. W Praze v Dan. Sedlčanského 1594. 4.

571. Mistra doktora Franty Pranostyka nowá. (bez roku, mjsta a tisk.)

572. Pranostykowanj neb proroctwj o znamenjch den saudný předcházegjých, od Jana Rozácia Sušického 8. (Index). Index také Tomášowi Soběslawskému tu knjžku připisuge.

573. Mistra Petra Konstantina z Břehu Kaleudář s pranostykau na rok 1607. připsaný P. Pertoltowi Bohubudowi z Lip-pého a na Morawském Krumlowě od Dan. Sedlčanského. W St. M. Praž. (wiz dedikacj Tragedie o Samsonowi, 1608.)

574. Spráwakrátká o kometě neb hwězdě s ocasem, kteráž roku tohoto 1607 měsýce Zářj poneyprwé pod prsy wětšj ned-wědice spatřjua byla. Z něm. Theodora Maja na česko přel. W Praze u Dan. Sedlčansk. 4. 1608.

575. Wogt. Mizya z Freybergku s pranostykau hwězdář-skau Kaleudář hospodářský a kancelářský k l. P. 1616 w Impr. Mart. Kleinwechtra 4.

576. Calendarium perpetuum oeconomicum. Kaleudář kaž-doročnj hospodářský obsahujcý w sobě kaleudář starý y nowý podle gistého srownauj s geho přjpadnostmi dwanácte měsýců wysáuo. Item: paměti hystorycké Symeona Partlicya Třestského. W Praze 1617. 4. (Obsahuge také historické a liternej zpráwy toho času).

577. Daw. Orykana krátký weytah o kometě, kteráž se leta téhož vkázala 4. 1618.

578. Tractatus Cometographicus o dwau nových hwězdách aneb kometách, které se spatřowaly na konci r. 1618. od Si-meona Partlicya mladšjho w Král. Hradcy 1619. 8.

579. Judicium astrologicum neb Saud hwězdářský, o no-vých domnělých hwězdách měsýce Března spatřených, od téhož Šim. Partlicya 1620. 4. W Hradcy nad Labem wyt. J. Arnolt 4 listy.

580. Complementum astronomiae to gest: Důwod a wy-swětlenj pátileté pranostyky l. 1619 w Hallu wytistěné všem

wúbec před oči položena skrze M. Paw. Nagolia Lipského, mathematica a hwězdárte, w český gazyk přeložené od kněze Michala Longolia Kralowického. W Praze v Dan. K. z Karlsperku 1620. 4. A-E.

c. Prorocwtj. Hadactwj. Widěnj etc.

581. Spis neb weytah listu přetem Pána Gežjše. 1545.

582. Prorocwtj gednoho mládence, 1550. 8.

583. Thad. Hágka z Hágku a) Weyklad prorocwtj Tureckého. W Praze 1560. 8. b) O některých předešlých znamených nebeských a vzkazých w powěťj, a o kometě roku tohoto 80 wypsáuj. W Praze 1580. 4.

584. Summa prorocwtj diwného, počínagjcjho se od tohoto nyniegýho roku LXVI. až do toho lětha welikého Moru, kterýž bude 1568. A wydáno gest toto prorocwtj skrze Mistra Nostradamus, z franc. řeči w českau přeložené. W Praze v Wácl. Hada 1566. w 4. 1 arch.

585. O nastawagjcým zřetedněm huěwu a sprawedliwé metle Wšemohaucýho P. Boha... Přitom gest traktátek.. předzwěděnj a widěnj těch wěcý, které se státi magj: Gednoho pobožného o welikého muže. Wytisťena na žádost a náklad Pana Wácl. z Wresowic l. P. 1578. 4. listů 14. mimo pješ 3 listů.

586. Sibyll desýti prorocwtj. W Praze 1579. 8.

587. Wýtah z dwanačtera Sibylliného prorocwtj w pješ wwedena o předpowěděně změně česk. králowstwj k ustrnutj a wýstraze všemu lidu — 1 arch b. m. a r. (často až do dneška se tiskne).

588. Sibylly prorocwtj (okrál. českém) dlé mnohých Cumania gináč Amalthea tak nazwané, z gedné welmi staré knihy wyaženo. Rkp. Bibl. weř. XVII. A. 24.

589. Tobiaše Mauřenjna Chiromantia, ruěnj knjžka, wmenj na ruce Komplexy. (1518. 8. Index) Zdá se býti chybný rok mjsto 1598.

d. Ukazy, Powěťřj, etc.

590. Nowiny odeslané z Konstantynopole do Benátek, wrozeným panům Fukaruom, kteréž w sobě zawjragj a wyprawugj weliké zázraky a strašlívá znamenj, kteréž gsau widjna býwala w Konstantynopoli y w giných okolnjch kraginách. Též o dwau kometách s ohniwými welikými ocasy, a znamenitě welikém powěťřj, a gak z nebe padaly weliké ohniwé střely. W Praze u Jan. Kantora 1556. 4.

591. Welmi diwnaa y hrozná Widienij a zázracy, kteříž na obloze mebeské widijni gsau, w zemi Marecké etc. l. 1562. W Praze u Giř. Melantrycha z Awentynu w 4. 1 arch.

592. Jana Garcea o Nakaženj powěťřj neb moru, kniha meteorologická; přeložena od Wácl. Želotyna Pražského 1568. 8. w Praze.

593. Wyklad na ten diw a zázrak nad Horau Kuttнау na obloze nebeské od P. Boha vkázaný w nocy w oktáb. tři králůw l. 1570. od kněze Giřjka Kutena složený. 4. 1570.

594. Diw weliký od P. Boha ukázaný, kterýž se stal w knížetstwj Slezkém při městech těchto gmenowaných, totiž: Lemberku, Hyršperku a při městě Lubinu; kterážto města náležej k koruně české. Při kterýchžto městech přšelo obilj všeligaké, a na pohleděnj welmi diwné, z kteréhož obilj G. M. Cjs. s některými pány a radami swými ráčil gest gjsi chléb, a to se stal l. 1571. Wytistěno s powolenjm G. M. p. Arcib. pražského 4. w Praze (1571).

595. Widěnj... na obloze 1572.

596. Nowiny o záhubě a škodě skrze powětřj w města Oppawy. 4. 1574.

597. Nowiny neslýchané strašliwého powětřj a oblaku promomenj okolo města Kremže a Kamenice w Rakausých 13. Máge 1580. W Holomaucy w Šeb. Oliwetského. 12.

598. Wymalowanj diwu a zázraku: totiž třj sluncy a třj duh na obloze nebeské, což w městě Normberce y ginde widjno a spatřjno bylo. W Praze w Michal. Petřle fol. s fig. 1583.

599. Matěge Gahodky Šepsánj o nowém země třesenj, kteréž se l. 1590 w kral. českém stalo. W Praze u Dan. Sedlčanského. 8. 1590.

600. Nowiny prawdiwé o weliké powodni. W Praze w Wácl. Štřjbrského 4. 1599.

601. Traktát o moru, o země třesenj. od Pawla Slowacyusa. 1600. 4.

602. Wácl. Šteffana Teplického de Meteoris, de terrae motu. Knížka w nž se kratičce o vkazých a rozličných hnutjch w powětřj vkazuje a z pjsma sw. wyswětluge. W Praze w Dan. Sedlčanského. 8. 1604.

603. Prawdiwé a gisté nowiny o diwijch a zázracých božjch, pak o strašliwých, lekawých a hrozných, tak zase o potěšitělných... věcech, kteřj spatřjni gsau... na obloze nebeské etc. Z něm. w Praze u Buryana Waldy 1611. 4. listy 4.

604. Blažege Borowského z Borowa. Knížka o powětřj země české. W Praze 1613.

605. Knížka o powětřj země České na den 18. Pros. 1612. od Wjta Jakše, w Praze 1613. w 8. A-E. Z příležitosti powětřj nebo baurě pže, o ráně na Jobowu rodinu došlé a o pobožném Joba w tom se chowanj; přimjsiw zpráwy o powětřj bauřliwém z kwon. české, gakožto božj metly.

606. Touitrua et tempestates. Spis o strašliwém powětřj, od Giřjho Tesáka Možowského. 1613. 8.

607. Widěnj hrozně a diwné, kteréž na nebi widěny byly w Pamberku a Lichtenfelzu etc. W Praze u Buryana Waldy. 4.

608. Jakuba Petrozelina Kunstatského. far. w Třebíči, Spis o bauřkách tělesných y duchownjch. W Praze 1616. 8, (nazwjce mravného obsahu.)

e. Wogenstwj.

609. Jana Achyllesa Beraunského Knjžka o polnjm heytmanu a giných správčých wogenských w Praze 1595. 8.

610. Diskurs o běhu wálečném a auřadech wogenských od Lazara Šwendy, wůdce Maxim. II. proti Turkům w Uhřjch sepsaný, a z něm. přeložený od M. Bart. Hawljka Srnowce z Warwařowa. W Praze u Karl. z Karlsp. 8. 1618. (Wydal syn Jan Hawljka a připsal Albert. Jan. Smiřickému.)

G. Z n á m o s t p ř j r o d y.

a. P ř j r o d o p i s y. D i w y p ř j r o d n é.

611. Spis o hrozném strašlivém y přediwném zázraku, kterýž se stal w Platně při nĕgaké dĕwečce od ďabla posedlé l. tohoto 1559. z něm. přeložen od uroz. P. Pawla Griaillera ze Střebska na žádost mnohých dobrých lidj. W Praze u Jan. Kantor. 4. z archy.

612. Wypsánj potwory dĕtĕte, které se narodilo l. 1577. 20. Pros. Tištěno 1578.

613. Správa o gednom potworném srncy. kterémuž s malými rŕžky peř narostlo. W Praze u Giř. Dařického fol. s figurami 1581.

614. Prwnj a druhá Stránka Knjžky o ĕarodĕgnicých a hromobitj od Jana Stelcara Žeřetawského w Praze 1588. w 8. u Jana Gicřziuskeho. (Obsahuge wyswĕtlenj, mohauli ĕarodĕgnjci a ĕarodĕgnice sami od sebe powĕřij, krupobitj, bauře a hromobitj wzbuditi etc.)

615. Wymalowanj vlastnj a opravdowĕ spŕsobŕ charakterŕw a liter, kterýž se na gedné rybĕ w gezeře u mĕsta Rostoka w zemi pomořské l. 1588. lapenĕ ukázal a našel. W Praze u Giř. Nygr. fol. s figur. 1588.

616. Kniha duchownj o welikých skutčých P. Bŕha wĕmohaucyho. 1588. 8.

617. Hawla Žalanskeho a) O ĕarách. b) O obludách noďnjch.

618. Knjha o stwofenj swĕta, mezy Michalem a Wĕclawem rozmławanj, od Jana Stelcara etc. 1591. 8. menřj, 21 arch.

619. Weliký zázrak, kterýž P. Bŕh w ĕechách we wsy Chrtenicy při gednom chudĕm ĕlowĕku uĕinil, nebo když manželka geho chleba napekla, třetjho dne, když geg krĕgela, krew se z něho wyrazyla, tĕž l. toho 1592. w 4. W Praze u Dan. Sedĕčan.

620. Hroznĕ a strařlivĕ nowiny, o welikĕm dopuřĕnj bořskĕm, kteréž se w mĕstĕ Frydberku a Špandawĕ přihodilo. W Praze u Dan. Sedĕčanskeho 1595. 4.

621. Nowiny prawdziwe a prwe nikdá nealýchané o sowách. W Praze. Walda, 4. 1598.

622. M. Kyryaka Šlichtenbergera Superintendenta diw veliký, genž se při gedné sprostné děwečce stal. W Praze u Waldy 4. 1612. (z něm.)

623. Theatrum Mundi, aneb kniha o skutku všeho světa stwořenj podle pjsm sw. sepsaná s vyswětlenjm potřebným, co by při kterém stwořenj wěrau spatrowáno, k čemu geho užjwáno, y co k naučenj z neho bráno býti mělo, tak aby P. Bůh stwořitel wšech wěcy skrze wšeccko stwořenj poznáwán a weleben byl, poněwadž wšeccky wěcy pro chwálu a sláwu swau stwořil. W Praze u Sam. Ad. z Weleslawjna. 1615. 4. (dlé Cat. Pelc.) Gest buď prwnj wydánj, buď pokažený titul následugjcj knihy.

624. Theatrum divinum. Diwadlo Božj, angelům y lidem žádostiwé, w spatrowánj diwného skutku Božjho, všeho světa stwořenj, co který den y proč gest učiněno, y gaké naučenj z kterého stwořenj má býti bráno, podle sw. pjsm swětle wypsáno, ke cti a sláwě stwořitele wšech wěcy, také pro poučenj, potěšenj a k chwále Božj wzbuzenj, každého upijmého ctitele Božjho. W nowě sepsáno a wydáno Leta 1616. Wytisťěno w Praze u Samuele Adama z Weleslawjna. 1616. w 4. stran 440, mimo regstřjk. Archůw Kkk. Kniha ta od Matauše Konečného sepsaná, učenosti plná, gedná o stwořenj světa šestidennjm: držel se tuze biblij, sebjrage wšeccky wšudy werše, a pobožným okem wšeccko zhljžęge, fysiky a historie o přirozených wěcech méně šetře. n. p. Welryba wypsál dlé Joba etc.

b. Lučba.

625. Rkp. Alchymie Jana Těšinského kněze (Tetschinensí sacerdote) žiwjho w 15tém stolej, kteráž potom tiskěná byla. Na zadu gmenuge wšeccky milownjky Alchymie za času Rudolfa. Ano téhdaž neywětš část šlechty Alchymij penjze promrhala. (U P. Dobrowského.)

626. Poczinagij se knižky o rozličných wodách kratce wybrané z mnohých knih Mudreůw, kterak a z kterakého kořenj maš ge paliti, wedle swého rozumu a naučenj. 8. od A až do D. (Na konci :) Wytisťěno w Starém městě Pražském u Jana Hada Kantora 1544. Připogeno gest k knize: Lékařské knižky etc. od r. 1544, a má geden tisk i papjr.

627. Liber de Arte Distillandi, Knihy o prawém Vmenij Dystylłowánj aneb wod pálenj. A kterak nowé a obecnej Pěcky, k dystylłowánj a pálenj Wod, se wšlemi přijslužęgijcymi potřebami strogeny, a Wody ze wšech Zelin a Kwětůw páleny a dystylłowány býti mašij. Skrze Mjstra Jeronýma Braunšweyka sebrané. O rozličných pálených a dystylłowaných Wod mocech a užitých. Proti wšeligakým celého Těla nedostatkuom w Olomaucy 1556. (Pelc, Cat.) Nynij w Nowě rozmnožené a oprawené Gednomu každému k užjwánj welmi potřebné a prospěšné.

MDLIX. w 8. malém. A-Z, a-g-31. archf. (Na konci;) Konec o wodách pálených. Wytisťeno w Holomúcy u Jana Günthera. Lét. P. MDLIX. (1559). Mimo předmluwy dvě gedná w prwnjch knihách o distillowanj všelikých geho způsobjch a nástrojch a t. d. W druhých knihách o přirozenj a způsobu zelin, a wodách pálených proti všelikým neduhům. Má spolu herbář, počjnagjcy od Czernobeylů s Truskawcem a posleže cukrem skončugjcy, a to neywětšj část celého spisu. K závěrku o giných z rozličných věcý pálených Wodách. n. p. strať woda, kačerowé krwe woda a t. d. W předmluwě, aneb přjpisu P. Janowi Güntherowi, Impressoru w Holomúcy gmenuge se překladaatel Jan Gewiický Czerný. Měštěnijn w Zábřeze. Kniha wěj i gazykem znamenitá, ač k našim časům málo přiměřená, leč z strany gmén bylin, gichž wšude české, latinské i německé názwy uwádj.

628. Bawora Rodowského z Hustiřan o alchymii nalezá se w knize: Řeči starých filozofů Rkp. w Museum w 4. (okolo 1572.)

629. Alchymie česká z XVIII. stol. w 4. str. 408. (weř. bib.) zdá se býti opis staršj některé.

c. Wody hogitelné.

630. Tomáše Jordana z Klauzenburku doktora a lékarze Zemského w Markhrabstwj Morawském Knijha o Wodách hogiteldných neb Tepliczech Morawských. Slawným čtyřzem Stawuom Margr. Mor. připsaná. 1580. (Na konci): Wytisťená gest knijha tato Nakladem Vrozeného a Wys. Včzeného Muže doktora Tomáše Jordana z Klauzenburku. etc. w Miestie Holomúcy v Frydr. Milichtalera w 4. Předmluwa napřed a připamatowanj Ondřege Zborského gsau čtenj hodné. Latinsky wyšla ta kniha teprwé 1586. Francofurti. 8. Spisowatel dlé města Sedmihradského, z něhož pochazel, gmenowaný (nar. 1559. † 1585. w Brně) sepsal gi latinsky w 10 letech; že českého gazyka mocen nebyl, a dal gi přeložiti Ondřege Zburskému (Zborskému?) Byl za nj od Stawůw Morawských na rytjřstwj pasowan. Gedná také o Markomanjch až do přjštj Slowanů w tu zemi Morawskau, gest tedy i historicky důležitá. Popsánj Brna a kwage Bruňského se tu též nacházj.

d. Remesel uměnj. (Technologie.)

631. Spis gakby se měli ljtj zwoy, děla a kaule; o stawenj wodnjm a kašnách, o pálenj cyhel. Rkp. (stol. XVI.) w Bib. weř. XVII. B. 7.

632. O nemocech, též o barwenj kůžj a pláten w Prostěgowě 1556. Rkp. (u P. Brožowsk. z Pr.)

e. Hospodářstwj.

633. Knjžka tato dwie stranký w sobie držj, o způsobu a žiwotu křestanskem; o pořadku z strany hospodářstwj od Ja-

na Brtwina a Ploskowic. 8. 1535. Po druhé Impr. in min. civ. Pragen. per Barth. Netolic. 1540. 8. Po třetj Jana Brtwjna z Ploskowic a Mikuláše Czernobyla Hospodář před l. 47 wúbec wydany, nynj z nowu wytištěný u D. Ad. z Welesl. 8. 1587. též pod názvem: Hospodář. Knjžka welmi užitečná, zawjragic w sobě, předně nawedenij žiwota křestianského, yakby ti, kteříž w swětě nad ginými panugij, sami sebe y sobě poddané spravowati měli: Potom gruntownj Spráwu a pořádek wšelijakého Hospodářstwj, zwláště při panstwjch a zbožijch, potřebný Pánům, kteříž weliké Statky na zemi magij. Wydaná wuobec před lety XLVII. a nynj opět s přidánijm giné kratěj Spráwy o témž, znouwu wyláčená od M. Danyele Adama z Weleslawjna Leta P. 1587. w 8. str. XVI. a 270. Zawjrá w sobě tato kniha a) Jana Brtwina z Ploskowic pagednánj o hospodářstwj, tištěné 1540. (str. 1-188.) b) Mistra Mikuláše Czernobyla, měštěnjna Žateckého: Spráwa a způsob hospodářstwj (str. 190-259.) geště dřjwé nežli Brtwinowa sepsaná a wšak nikdy netištěná. c) Traktat o odumrtij, pijsmo přiwodij Mistr Jan Hus (str. 260-270.) Připsaná tato kniha P. Labaunskému z Labauně a na Klášteře Hradišti nad Gizerau.

634. Rozmlauwánj člowěka Stawu Rytjřského s Pánem G. M. o hospodářstwj a duchodech piwowařských l. P. 1554. Po druhé wytištěno u Dan. Sedlčanského 1604. w Praze. Po třetj wydáno od Fr. Al. Wacka etc. 1818. w Rozmanitostech. L. str. 3-51.

635. Knjžka o štěpowánj rozkošných zahrad. W Holomaucy v Jana Günthera 1558. 8. Po druhé 1604.

636. Regiment zpráwy owějho dobytka we dwoge knihy rozdělený od Alše Knoblocha z Pirnsdorfu a w Litoměřicých. W Praze Bart. Netolický. 4. 1561.

637. O malých byljiných zahrádkách (necelá u Dobr. Zdá se býti v Jana Hada tištěno.)

638. O štěpowánj mnohých a rozličných štěpow, kterak a kterého času máš z vžitkem ge štěpowati, O tom tuto, neydeš přižhodná wyborná y skušená naučeníj. 8. w Praze skrze Jana Hada Kantora A-C4.

639. Winicze w yakem položeníj má býti, a yakym způsobem člowěk má gy dielati, aby toho hodny vžitek mohl mjti. Přitom také yak se wjno chowati a ópatrowati má. Skrze Jana Hada. 8. A-E2. Též w Holomaucy u Jana Günthera l. P. 1563 8. men.

640. W kuize Görla z Görlšteyna: Vinitorium etc. (1591) gest také zpráwa o chowánj a zachowánj wjna. (w num. 547.)

641. Jošta z Rožumberka knjžka o štěpowánij. W Praze v Buryana Waldy 1598. 8. Sepsána byla sto let dřjwe (za Giřjho krále) ale teprw nyuj tlačena. Wýgimek z nj w Tomsowě Chrest. str. 185.

642. Collis uinaria. O Winohradech a horách winničných, tež y o wujoch, otázky y s odpowědmj přitom y kratičké nawčenj

dle písem sw. k těmto časům potřebné od Gířjka Tesáka Mořow-
ského. W Praze 1611. 8. v Gíř. Hanuše Laudáckrónského.

f. Kuchařstw j.

643. Kuchařstw j o rozličných krmjch, kterak se vžitečně
s chutj strogiti magj. Gakožto zvěřina, ptácy, ryby a giné
mnohé krmě w wšelikém kuchaři aneb hospodáři knížka tato
vžitečná. A očet gak se dělá, také zadu nagdeš. w mal. 8. W
Praze v Jana Kantora. A-Q7. W předmluwě prawj: Někteřj so-
bě krmě poznameuáwali: kterež gá w gednom mjstě našedjy
pořáduě s dostatkem, z giných rozličných wybrané ty sem pro
lidské pohodlj... imprymowal. Nazwaw tuž knížku Kuchařka
proto, že, což wyborná kuchařka vmj, to zde naydeš etc.
Giné něco staršj wydánj tež knihy gest w témž formatu silué
A-Dd po 4 listech a sice rozmnožené wydánj.

H. Lékařstw j.

a. Bylináře.

644. Herbarz gínak Bylinarz welmy užitečný s figuramy
pieknými, zztredluyimi, podle praweho a gak žiwého srostu
Bylinu ozdobený, y také mnohým a skušeným lekařstwým etc.
Od Doktora Petra Ondřege Matthiola Senenského neyprw w la-
tinské Rzeči sepsaný, a giž na českau řeč od Doktora Thadea-
še Hagka z Hagku přeložený w Praze v Melantrycha etc. fol.
1562. Spisowatel tohoto Herbáře P. O. Matthiolus byl rodem
Wlach, žiwotnj lékař arciknjžete Ferdinanda, učený muž, kterýž
swé botanické znimosti do wšech žiwých gazykůw uweští se
snažil, ač sám toliko wlasly a latinsky psal. On se sám staral
o rytiny k wydánj herbáře českého, na něž mu Stawowé na
sněmu (1558) 250 kop grošů českých dáti uzawřeli. Do češtiny
wšak geho spis uwedl Tadeáš Hágek z Hagku. Podruhé wyšel
pod Titulem: Petra Ondřege Mathioly Herbář aneb Bylinář,
sprawený od Joachyma Kamerarya. Z Němčiny přeložený od Ada-
ma Hubera z Riesenpachu a Dan. Adama z Welawljna, též w
něho tištěný 1596 fol. wel. s rytinami na dřewě.

645. Adama Zalužanského a) Methodus herbaria Prague
1592. 4. sice latinsky psaná, ale zawjrá též česká gména bylin.
b) Czena neb wyměřenij wšech lekarzstw j, tak skladaných, gak
chymických, tak galeniczkých a w městských Appatykách Praž-
ských ku prodanj se nacházegjých. W Praze u Jana Šumana 4.
1592. též 1596. Pak u Urb. Goliáše 1659 4. u Arnolta z Dobro-
slawjna 1699 fol. Pak lat. něm. a česky 1737. 8. wždy w Praze.

b. Lečitelské a ranné.

646. Naiyasniejšsimu Knížeti a panu, panu Ferdýnandowi
Římskému Uherskému a Českému etc. králi, geho kralowske
milosti ku poctiwosti. Aginým všem obywateluom kralowstw j

Czeského, teč y przisluslegicým k temuž králowstwj zemijm, k vžitku a k dobreemu. Gruntownij a dokonaly Regiment, neb zprawa, yak gedenkaždy Człowiek we wšech wiecech zdrawij awe z Božij pomocy vmienim wždycky opatrowati, a mnoho tiežskych nemocų y také neczasnu smrt przedcházeti ma a muože. Skrze Vrozeneho a wysoce wčzeneho Jana Koppa z Raumentalu, sedmera swobodných vmienij a w leekarstwj doktora, w Šest dyalogůw aneb Mletero rozmlauwánij porzadnie sepsany. A skrze Vrozeneho Hynka krabice z Waytmille w Cžestjnu přeloženy. Prawj Kopp w zawřenj řeti, „že sám dostatečně... česke řeti nerozumj, že ale má tu naděgi, poněwadž wykladači, gichž dwa měl, (tedy Krabice sám nepřekládal) gsau mu za neylepšj a w té wěcy neyzwykležšj, gichž se na onen čas doptati mohl, schwálení a oznámení, a poněwadž gest gim podlé gich wšj wúle: nemalý a poctiwý vplatek, y přes swau možnost a ne bez obtžženj za to wčinil, žeť gsau se w tom bez pochyby, gakožto na dobré a ctné lidi záležj a slušj, slušné zachowali, a wěrně knihu geho přeložili.“ 1535. (Na konci): Dokonany gsú Knijhy tyto w stržedu po sw. Ržehorzij. Letha panie MDXXXVI. (1536) A gsú wytištieny w starem mieste Pražském skrze Jana Hada: Nákladem Doktora Jana Koppa etc. fol. listů 187, 4 listy Nápis, obsah, předml. neb přjpsy. 15 listů regatr. Jan Kopp byl žiwotnj lékař Cjsaie Ferd. I.

647. O krwe pauštenj žilami a baňkami, spis z mnohých wčitelůw wybraný, w Praze u Jana Hada 8. 1538. po druhé 1597.

648. Knijhy rozličného lékařstwj od r. 1545. Rkp. w 4. pap. w Museum.

649. Molleriana, obogjho Lékařstwj a Filozoffye Doktora zlé wžíwauj hogitedlného Lékařstwj, kteréž se k nenabyte škodě lidského žiwota a statku wztahuge. W Prostěgowě v Jana Günthera 1550. 4. archů 7.

650. Knijhy lékařské, kteréžto s weliků pracj skrze Jana přjgmjm Nawitu, z mnohých knih lékařskych wgedno sau shromážděny. Leta Krystowa 1551. 4.

651. Lekarzske knížky z mnohych knih lijkarských wybrané, Mistra Kryštana, y giných proti neduhům a nemocem rozličným, w gistych kusych zprubowané, každému potřebné y wžitečné, XLIV. w 8. (Na konci): Wytištěno w Starem M. Pražském v zlateho Prstena ten Patek przed nalezemjm Sw. Křjže. 1544. A-K. W Holomaucy v Jana Gunthera 8. 1554.

652. Lékařstwj proti nemocem. 1554. Rkp. bibl. weř.

653. Knijha weykladůw na Traktát dewatý slawného a wysoce wzneženého lekarže Rasysa k Almansorowi o nemocech a neduzych wšeho těla człoweczjho. etc. Od mistra Jana Czerneho w lekaržském vměni muže slownutného etc. sepsana z mnohých a rozličnych přednich dobrže zkúšených lekaržskych doktorůw a mistrůw etc. (Na konci) W antery před oczistowanjm Panny Marye, ginacz Hromicsemi, Leta Paue 1480. W Praze w

kollegi Reyczkowě. (Čtyry listy gsau přidány z Bertruca Bononyenského roku 1496). Kniha wěrně z latinské rčeži do české přeložena gest ode mne Mikulaše Wraury, gináčž Adelffi, Bakaláře, a spolu sauseda prži městě Litomyšli, na žadost slowutneho Jana Zborskeho spolu sauseda tutěž lekarže vměleho. Dokonana žřastně leta Paně 1566. w auterý Pamatny Maudrosti Božj... Rkp. Weř. Bibl. XVII. E. 25. 121.

654. Henrycha Ranczowia Regiment zdrawij. Z latiny přeložený od Adama Hubera z Rieseubachu. Nazad přidání gsau versus scholae Salernitanae. Rytmy českými prostě wyložeuž od M. Dan. Ad. z Weleslawjua 1587. w Praze 12. str. 371. Od Faustyna Procházký weytah z něho w Praze 1786. w 8. wydaný str. 180.

655. Apoteka domácí, w kteréž se zawjragj a wypisugj rozličná lékařstwj, suadná k přistrogenj, proti wšelikým neduhům těla lidského y audě geho od hlavy až do noh wnitřnjm y zewnitřnjm y také některým nedostatům howadským, a glijm wěcem k hospodářstwj náležejjým z německého Herbáře doktora Petra Ondřege Mathyola sebraná, a unj w gazyku českém wůbec wydaná od D. Ad. Hubera z Riesenbachu a M. Dan. Ad. z Weleslawjua. Leta Paně 1595. 8. archůw Ddd. Potom w Praze u děd. Welesj. 1602. 8. 1620. ib. Gest to vlastně Wýtah z welikého Herbáře 1596. od týchž dwau wydaného, od Hubera z R. uťiněný pro chudšj lid, kterýž sobě welikého Herbáře zgeduati nemohl.

656. Kniha lékařska o rozlicznych neduzych a nemocech z mnohých knih wybrana a welice prospěšua Rkp. od r. 1623. W Bibl. weř. XVII. E. 40. na pap. stran 163. Obsah: a) O nemocech od hlavy až do pat. b) lékařstwj proti ženským nemocecm etc. c) O syropich y také trancych proti . . neduhům wnitřnjm. d) O flastřich. e) O mastech. f) W času mornjm zpráva. g) O cukřich, h) O nemocech dětinských. i) Na str. 114. počinnagj se knižky lékařske o mocy rozličných Wod z rozliczneho kořenj vypalenyh. Prwnj gest o wodě peľynkowe, a poslednj z Celidonie. k) Na str. 133. poczinagi se wychwalowanj priprav antydotarže (t. Antidotaria Nicolai praepositi Salernitani, kterýž byl žiw w 1nj půli 12. stol.) Prwnj z těchto lékařstwj gest aurea Alexandrina, gměno magjcj odtud že mezi glijmými wěcmi zlato se k němu béře, a že nalezeno gest od mudrce Alexandra de Tralles. Druhé slowe Adrianum, že od cjs. Hadřiana užjwáno bylo. Posleduj gest zázwor. l) Na str. 161. gest Pronostika Ippokratesa. t. předwěděnj stawu nemoci ze znaku, gako potu, moči etc. m) regstřjk.

c. Mornj.

657. Spis o nemocech mornjch. Mistra Jana Černého. Wyt. w Prostějowě u Kašp. Aorja. 8. 1556.

658. Lékařstwj přednějšj a zkušena proti mornjmu nakaženj. Z něm. w gazyk český od Jana Litturga z Turska přeložená u Giřjka Melantrýcha Rožďalowského. 8. 1557.

659. Sedlák powycwičený mage rozmlauwánj s doktorem lekařským, že od morowých bolestj žádného nakaženj není, do-wozuge. W Praze u Giř. Černého 1582. 8. Spisowatel gest Jan Bakowský (Bakoviensis u Balbina.) Wýgimek w Tomsow. Chrest. str. 170.

660. Krátký weypis o Nemocech Mornijch, kterak se lidé času toho a před tjm, pro nakaženj powětřij chowati magij. Aby gedem každý podle swé možnosti opatřiti se mohl. Wydán někdy od Mistra Jana Černého Lekaře wýborného. A nyní z nowu lépegj a dosatečnějšj zprawená a skorygowaná gest. Wytisťeno w Starém M. Pr. u Giřjka Černého. l. P. 1582. w 8. 71. str. Dobrá kniha i čeština.

661. Rozmlauwánj o moru: Gestli mor neduh nakažugjcy s předmluwau Jana Kocýna z Kocynětu. W Praze u Dan. Ad. z Welesl. 8. 1582.

662. Krátké naučenj, kterak se lidé pobožnj w čas moru chowati magj. W Praze u M. Dan. Ad. z Welesl. 8. 1582.

663. Bartol. Šwalba z Gisie Gorlického Nařzenj a spráwa, gakby se času mornjho lidé chowati měli. W Pr. u Welesl. 4. 1598.

664. Knjžka o moru od M. Repanského z Chočně. 1599. 12.

665. Lékařstwj w čas rány morowé duši y tělu užitečné. W Praze u Welesl. 1599. W nowé wydané skrze M. Prokopa Paeonya Swětnowského Probošta kollege weliké. 1614. 8.

666. Traktát o moru od Pawl. Slowacya. 1609. 4.

667. Jerem. Denhorta Skytorynského, děkana w českém Brodě Angelika mornjmu neduhu odpjragjcy. 1607.

668. Jana Heryuka. O zlém a škodliwém powětřj 1615. 8.

669. Nawrženj krátké k poznánj a zahlazenj nyní obáwaného mornjho Nakaženj z Němčiny přeložené od Karla Františka Rosenmillera. W Praze u K. Fr. Rosen. 1617. 4.

670. O ráně morowé patera spráwa upřjmná k životu wěčnému každému křestanu wěřjcyému prospěšná. Skrze kn. Jana Kampánusa. W Praze u Jana Střjbrského. 4. 1617.

671. Wjta Jakše Spráwa o moru. 8. (Index.)

d. Porodnictwj (babictwj.)

672. Knjžka potěšitelná wšechněm těhotným a rodjčjm manželkám. W český gazyk přeložená a wydaná u Giřjka Melantrýcha z Awentynu 1567. 8. str. 151. Gest to Tomáše Günthera nawedenj ku křestanskému chowánj se těhotných před porodem. při porodu, a po porodu: kterauž Giřj Rybák, měštan Strakonický do češtiny přeložil.

673. Růžowa zahrádka žen plodných o početj, puosobenj, zplozenj, složenj a rozěnj člověka etc. W Praze 1576. dlé Pelc. Cat.

1577. u Giř. Jakoeba Dačického.) 8. Archů A-W. Opět 1581. Spisowatel geg gest Matauš Wolkberger.

674. Knijha Lékařstwij mnohých, w Stawu Manželském potřebných těhotných žen, a porodných bab Ruožeuná Zahradka. Doktor Eucharis Resliu, Lekař někdy Městský w Frankfurtu. §. Lékařstwij ženská. Doktor Jan Kúba. §. O tagnostech ženských, Albertus weliký. §. O nebezpečných příjpadnostech Těhotných žen. Ludwjk Bonatiolus. §. O chowánj Děj, Doktor Bartoloměg Merlinger. (Na konci): Wytisěno w Holomaucy, skrze Dédice Milichtalerowy 1597. w 8. mal. 131 listů, s rytinami na dřewě. Nápis má některá slova černá, některá čerwená. Po druhé 1609 skrze Matauše Březynu Ympressora.

675. O ctných mauželkách těhotných, a o rodičkách křesťanských, o gegich nebezpečném křiji a wážnosti od Hawla Žalanského. W Praze 1615.

I. P r á w n i c t w j.

a. W š e o b e c n á p r á w a.

676. Jana Kocýna z Kocynětu Nova distributio Juris universi ex tabulis Joannis Bodini noviter adumbrata. Piedložena gest napřed historie práv českých w krátkosti, wšeco připsáno Raddám a Přisedjčým u Appellacy, w Praze 1581. 8, českáli? nedokládá Ungar w Boh. doct.

b. R á d s a u d n j.

677. Zřizenj o komornjm hejtmanském a dworském saudu; actum w Praze tu středu před božjm na nebe wstaupenj 4. 1534.

678. Nowé zřizenj o wyzdwjženj desk zemských póhořelých. 8. 1541. Též u Seweryna Mladjho w 4. 1542.

c. Z ř i z e n j z e m s k é,

a) Č e s k é.

679. Zřizenj zemská Ferd. I. (na konci) Wytisěna a dokonána gsau tato Práva a zřizenj zemská w Starém M. Prážsk. 1530. u Pawla Seweryna, 4. P. Kopitar uwádj 1534. 4. Tomsa uwádj wýgimek z wyd. od r. 1538, w Chrest. str. 143.

680. Práva a Zřizenj zemská Králowstwj Českého. (Ku konci): Tato Práva... dokonána a wytisěna gsau nákladem Pana Woldřicha z Prostiboře *) a na Lochowicých... skrze Jana Kosořského z Kosoře L. P. 1550. fol. Předmluwa Woldřicha Humpolce z Prostiboře 1 list. Wýsada na 10 let od Ferd. I. aby nikdo glay krom téhož Wold. z Prostib. těch práv netiskl, pró

*) Rytjř český, mjstopjsař králowstwj českého, wydal tato práwa s powolenjm krále Ferd. gahá dj Balbin.

práci, kteráž při napravování práv těch měl (od r. 1549.) a ostatek listův 229. mimo Registrum 58 listů. Potom 1564. 1565. 1579. 1594. v Brně 1701.

681. Práva a Zřízení zemská král. Českého (výťah z velikých 1550. Ferd. I.) od Kryst. z Koldijna v Praze 12. 1583. archů Ff. u Giřjka Nygryna.

682. Práva a Zřízení zemská královstwj Českého. Letha MDLXiiiij. (1564) (Před registrjkem :) Tato Práva a Zřízení zemská královstwj Českého, dokonána a vytištěna gsau Nákladem Vrozeného a Statečného Rytijře Pana Wolfa z Wřesowic na Daubrawské Hoře, Teplicy a Krupce etc. G. M. C. Raddy Nayvyššjho Pjsaře a královstwj Českém a Presydena v zřízení Komoře v témž královstwj Českém. (Na konci :) Wytisténo w Starém M. Pražském, u Giřjka Melantricha z Awentinu w Středu po Stietij sw. Jana, ginak xxx dne Miesyce Srpna Letha P. 1564. w fol. 6 stránek nápisu, erbu, přjpisu králí Maximilianowí, obrazu saudu zemského; textu 493. str. ; registrjka 57 stránek. Po druhé s týmž nápisem u Dan. Ad. z Weleslawjna 1594. s Registr. aupným. Na gehož počátku stogj, že gest sebráný od S. z O. (t. Sixta z Ottersdorfu) na konci pak pjsmena L. P. 1594. D. A. z W. (t. Danyel Adam z Weleslawjna. W přjpisu prawj pěkně o proměnosti všech we světě wěcý tak také práv, že tato Práva na rozkaz Ferd. I. od geho syna Arcywěwody, Ferdinanda s gistým počtem od Stawůw tohoto královstwj s plnau mocý k tomu woleným, w gistý rád a způsob uweдена byla, a tato Práva Wolff z Wřesowic na swůg náklad wydage cjs. Maximilianu obětowal. Že on sám neywětšj podjl na sebránj gich měl, to zgewno, a Balbin dokláda, že gsau od něho spořádána s zwlaštňj pilností, bystrým saudem, a s velikau w práwch zběhlostj. Do něm. ge přeložil Sturba Kadanský. 1617.

683. Artykulowé práv a zřízení zemského leta P. 1569. přjčnj 8.

684. Kraticzke summownij sebránij zřízení zemského všech Artykulůw od A I. až do Z IIII. královstwj tohoto českého Rkp. perg. 1614. w Museum.

β. Moravské.

685. Zřízení Markrabstwj Moravského. O Sandu zemském, kteréž gest učiněno w Znogně Letha 1535. (Ku konci :) Wytisténo. . in monte Liliorum. Nákladem . . . Othmara z Nepomuku.

686. Zřízení zemská Markrabstwj Moravského. W Praze u Jana Hada. 8. 1544. Z nowu wýt. w Olom. u Giř. Handle 4. 1604.

687. Práva a Zřízení Markrabstwj Moravského 1545. 4. Též w Holomúcy 1562. 4. a tamže v Handle 1604. 4. W Rkp. w Hořowjch w fol. a w 4. Giřj Rkp. Práva Moravská fol. 4 swaz. tamže.

γ). Slezké.

688. Zřízení zemské knížetstwj Oppolského a Ratiborského y giných kragůw k nim příslušejících. Wytisťieno w Holomaucy v Jana Günthera. 1562 4. Podruhé w Nysy v Ign. 1671. 4.

689. Práva a Zřízení zemské Knižetstwj Těšynského. w Šubarta. Holomaucy 1592. 4.

d. Práva Městská.

690. Práva Městská (následuge druhý titul): Knihy městských práv Starého města Pražského a giných měst králowstwj českého wedle gruntownjch Cjsaře Justiniana knih; obecnych starých krátce sebrané, na česko wyložené od Brykcijho z Licska. fol. 1536. (Na konci): Hoc opus Juris impressum in Litomyssli per Alex. Plznensem. Mense Aprili Anno Millesimo quingentesimo XXXVI. Gsau to prwnj práwa městská. Připsal ge wydawatel Bryký z Licka Ferdinandowi I. Pro tu knihu (dj Stranický) že někde od zemského zřízení odstupowati se widěla, mnohé nesnadněj se powstalo na sněmjch zemských, až pak zlepšená a wrčtěgšj neyprwé Maximilianu (1569) potom geho synu Rudolfowi (1579) od měst podána, a nálezem sněmu pak potwřenjm králowským mocý šjršj opatřena byla; a to gsau: Práva Městská králowstwj Českého. (Na nápisu pode lwem českým): Anno Domini MDLXXIX. (1579) (Na konci): Wytisťieno w Starém Městě Pražském v Giříjho Melantrycha z Awentýnu, a M. Danyele Adama z Weleslawjna. Léta Páně MDLXXIX. Přjpis Cjsaři Rudolfowi II. od Purgkmistra a Raddy Starého Města Pražského 3 listy fol. Potom Predmluwa Mistra Pawla Krystyána z Koldjna, Kanclěře Star. Města Pražského, a Pořádek Tytulůw Práva městského spolu také tři listy s Nápisem a rytinau sandu zemsk. všeho před textem 8 listů; text listů 226, Registrum 60 listů vše we fol. We předmluwě prawj Koldju: Jak welikau pracj a snažnostj, tato Práva městská král. Českého, od Lidj rozumných a w Práwjch zběhlých sepsaná, a w gistý pořádek wvedená, potom s gakau těžkostj, a gak w prodluženém času, k wytsknutj podána gsau, o tom není potřebj mnoho psáti. Nebo kdež se má co platného a prospěšného všem wúbec wydati, to bez práce nikdá nepřichází, a přigijti nikoli nemůže. Čehož gsau Předkové našij, y některj z nás, wyše nežli před Lety Padesáti, tak gakž Sněmownij snešenij vkazugij, žádostiwí byli, a na mnohých Sněmjch oš snažně pracowali a připomjnalj, toho gsme Bohdá ke všemu dobrému Stawu našeho Městského dočekali, a Práva Městská král. Česk. wšechněm wúbec wydaná spatřilj. Začjná wšeočecným pagednánjm „O Sprawedlnosti a Práwu, wúbec, od čehož teprw ku práwu konzelskému etc. přistupuge. Čestina wyborná, gadrná i zřetedlná. Nowěgšj wydanj pod nápisem: Práva Městská králowstwj Českého a Margkrabstwj Morawského 1701. w Brně v Fr. Ign. Synapi. fol. stran nápis etc, 26, text 452, registř. 123. Přjpis Cjs. Leop. I. od

Raddy Brněnské, pak gako w předelém wydanj wšeco. Těž w Praze 1755 fol. Práva Městská, král. Českého etc.

691. Zřjzenj krále G. M. o posudném 4. 1546.

692. Práva Městská králowstwj českého w krátkau summt uweđená skrze Mistra Pawla Krystyna z Koldijna a na Martiničých kanclěre Star. M. Pražského. W Praze u Giř. Nigryna 1579. 12. Z nowu wytisknutá a na mnohých místech oprawená. 1582. 12. Přípis Cjsaři Rudolfowi od Purgmistra a Raddy St. M. Praž. 1579.; pak přípis Ruryanu Trěkowí z Lippý etc. Podkomořjmu král. českého od Pawla Krystyana z Koldijna na Martiničých dán 1582. 25. Ledna, pak předmluwa pod datům 1579. 2. Zářj. Pořádek tytulůw práwa městského, a weystraha od Giřjka Nigryna ginak Czerneho, t. že wysadu má l. P. 1581. w pátek po památce stětj sw. Jana sobě udělanau, aby nikdo giný těch práw netiskl, než on, wšeho toho 18 listů, samých práw 195 listů, Registr. 22 listy (Na konci:) Wytisťeno w Starém Městě Pražsk. u Giřjka Czerneho Letha MDLXXXII. (1582). Připogeny gsau: Pokuty práwy městskými obsažené, a w gisty pořádek uweđené skrze Jana Kryst. z Koldijna, listů 5. Poslednj list zvláštjn má z gedné strany Motto (sw. Paw. k Tym.) na druhé straně štjt Koldijna. Potom wydáno 1583. (Cat. Pelc.) 1691. pak od J. F. z Wrby weytah práw městských král. Českého. W Praze. 1700.

693. Pokuty práwy městskými obsažené. W Praze u Nigryna. 8. 1582.

694. Práva městská král. českého a Markrabstwj Morawského w Brně u Fr. Ign. Synapj. fol. 1601.

695. O mezech, hranicých, sandu a rozepři meznj y příslušenstwj gich w králowstwj českém od Jak. Menšjka z Menšteinu na Mokropsech a Wonoklasech etc. W Praze w impressý Šumanské. 1600. 8. Balbin prawj, že za geho času práwnjci tu knihu chwálili. Wýgimek z té knihy gest w Chrest. Tomsově na str. 195-202.

696. Srownánj práw městských. Novell a Zřjzenj zemských dle abecedy. Rkp. bibl. weř. XVII. C. 13.

e. Práva děwjská.

697. Extrakt hlawněgých a předněgých artykulůw z Práv Saských a nebo Magdeburských G. M. C. Maximilianu Němu podaný od Lithoměřických y giných měst týchž práw užjwagjých. 13. Unor. r. 1571. Rkp. fol. listů 29. (Připogeno:) Srownánj práw pražských s práwy Magdeburskými 6 listů, (genž se stálo na poručenj Max. II. a radilo k zrušenj těch cizých práw).

f. Policegské nařzenj.

698. W r. 1547. od deputowaných stawů řád služebnjků nádennjků, a řemeslnjků wyhotowen a wtělen do desk zemských. lit. D. 16.

699. Nařzenj král. Impressorům. 1567. Rkp. bib. weř. XVII. A. 23.

700. Geho Milosti Rzijského Cýsaře, Vherského a Českého etc. Krále etc. Nařizenj a usazenj, yaký Rząd přj tomuto Sgexdu a G. M. Cys. Dworu nynj y napotom w Městech Pražských odevšech držau a zachowan býti má. 1570. 4. II listů. Nařizenj policegské bez udánj tiskárny. Mandat od 8. Unora. 1570.

701. Nařizenj Cjs. Maximiliana o dani z winie. fol. 1573.

702. Czjsaře Rzijského, a Vherského Českého etc. krále etc. G. M. etc. Narzizenj mezy Ržemeslnjky, a nekterými ginými Oběhodnjky, strany drahot w tomto králowstwij Českém, podlé kteréhož se gedenkaždý zachowáwati powinen bude, počnauc od Ponděljho po sw. Mathaušy l. 1578. Wytisť. w St. M. Pražském v Giřjho Melantrycha z Awentyuu fol. 13 listů.

703. Czýsaře Ržijského, Vhersk. a Českého krále etc. G. M. Rząd a Vstanowenj, gakby se napotom w Městech Pražských z strany gistých, a w témž Ržádu zegména obsažených Artykulůw, gedenkaždý chowati měl. L. 1598. Nowé wydánj l. 1601. fol. 7 listů.

704. Neyjasnegšljho a Neynepřemoženěšljho knižzete a P. Pana Rudolffa druhého etc. Pana našeho neymilostiwěgžj (sic) s Stawy králowstwij českého nařizenj Rząd, yak se Ržemeslujy, Handlěři a Obchodujcy y gedenkaždý giný w Prodagich a kupowanj wšelijakých wěcý, nicméuě y w placenj čzeledi nádeunj w témž král. českém chowati má. Wylatěno w St. M. Pražském w Impreafý Šumanské 1605. fol. 21 listů.

g. Mincownj.

705. Zřjzenj gehu milosti Ferdynanda Ržijského Uherského, a Českého etc. Nowé o Mincech w králowstwij Českém, Margkrabstwij Morawském, Knižzetstwij Slezkém, a Margkrabstwij hornjich a dolnjich Lužic wuobec wydané a wyhlášené Létha Božijho 1561. Přitom gsau proti České Mincy Zlaté y Stříbrné cyzý Mince, gakby w swé hodnosti brany býti měly, walwowany. W Praze v Giřjka Melantrycha z Awentyuu. fol.

706. Geho Milosti Cysarze Rzijského, Vherského a Českého Krále Rudolfa II. Mandát a Narzizenj strany Mince, která w králowstwij Českém a zemjch ku nemu przinaležejících, podle Sniemownjho w Pondělj po hromnijczých Létha tohoto 1577 na Hradie Pražském wyhlášeného snesseuuj, gijti, a která podlé wymierzeného času a terminu totiž po Swatým Martinu brána býti nemá, Wytisťieno na Nowém Miestě Pražském, v Michala Petřle, na široké Uliczy, w przibytku Brykczyho Zwonarze. Létha 1577. 4. A-V. Gsau samé rytiny peněz berných a neberných, a tudy k známosti peněz spis důležitý. Giný mandát o mince od r. 1588, gak přjgjmány a wydávány. býti magj w Čechách a přiwětlených zemjch. Obnowen r. 1595. tiskem.

h. Hornj.

707. Smluwa krále G. M. s Stawy tohoto králowatwj ukowj wcziniena na Hradie Pražském w Pondělj po uedielj Kwětně

letě Božjho 1534. (viz Práva a Zřjz. země 1550. X. XIX.) Tato smlauwa mezi Ferd. I. a stawy králowstwj českého rozdjlná gest od smlauwy mezi Maximilianem II. a těmiž stawy r. 1575.

708. Narownánj o Hory, a Kowy, též gich Pawowanj w králowstwj českém, kteréž se od Slawné Pamieti G. M. C. Max. III. spolu s Stawy téhož králowstwj w létu 1575, 18. dne Zářj na Hradě Pražském stalo, a wúbec publikowáno bylo. (Wiz Práv. a Zřjz. 1594. též obnowené Pr. a Zřj. 1627. Téhož r. se smlauwau Swatowáclawskau zvláště w Impressj Šumanské. fol. 32 listů.

709. Cjsaře Rudolfa II. řád hornj w českém i něm. gazyku. Rkp. w knihowně Fürstenberské uwádj Pelcel w I. wyd. swé Geschichte der Böhmen str. 646.

i. Manská.

710. Manské dsy biskupstwj Olomauckého byly až dor. 1789. w Kroměřžji, a nynj chowagj se při dskách zemských w Brně. Počjnagj rokem 1536 takto: Letha Panie 1536, we Čtwtrotek po božjm Wstapenij držán gest Saud leanj w Kromieržiji etc.

711. Práva Manská, Leta Pana našeho Gezu Krysta Syna Božyho 1538. Tlačeny gsau tyto knihy w Slawném Městě Olomuncy skrze Jana Oliwetského z Herzmanij. Nákladem... Stanislawa (Turza) Biskupa Olomutského etc. kapitol 52. (Připogeno): Práva zemská, na kteráž se Práva manská wztahuj. W Litomyšli 1558. u Alexandra. fol. Erb biskupš Turza gest i při druhém spisu, ano i propowědi z pjsma sw. etc. z čehož patrnó, že u téhož tiskaře tlačen gest, ale ne celý, anobřz. w Litomyšli u Alexandra Plzenského, vše nákladem biskupa Turza. W knihowně Reyhradské gest Rkp. z XVI. stoletj fol. táž samá práwa Manská biskupstwj Olomauckého obsahujc. Pan Cerroni má ge w Rkp. gednowěkém s tištěnými. (Zlob.)

712. Práva Manůw a Mlynářůw Kláštera Trzebiczkého, od Opa Mathyáše potvrzená. Rkp. z XVI. stoletj. fol. w knihow. Reyhradské.

k. Wýsady.

713. Zřizenj Prywilegij Koruny, a Králowstwj Českého. Rkp. od Matauše z Chlumczan. r. 1501 zhotowený, w r. 1608 psaný a swázaný w 4. s předmluwau k králi Wladislawu.

714. Registrum na priwilegia králowstwj Českého. Rkp. pap. w 4. též we fol. w Museum.

715. Pamieti o Morawie welmi potřebné niekteré staré Prywilegia. Též Knjha Towaczowska. (w. Odděl. IV. num. 194.) Rkp. w Bibl. Reyhradské.

716. Tito Weypisowé z Prywilegij Krále G. M. a králowstwj českého z Oryginalůw przepřani, skorygowani a wyrzjeni gsau z wlaštujho G. M. Královské a Stawů Panského a Rytjzského sniemownjch Poruczenj skrze nás: Ladislawa Popela z

Lobkowic na Chlumcy, Krále G. M. dworu w Královstwj českém Maršalka; Jana mladšjho z Waldšteyna na Tocznic, Ludwjk Bedružického z Kolowrat na Buštiehradě, Krále G. M. nowého M. Pražského Heytmana; Petra Bechyni z Lažan na Pitzcině; Zykmonda Robmhappa z Suché na Pažowíe, s podepsanjin rukau našich. Leta Bož. 1547. w Auterý po sw. Martině. (w. Pelz. Vorbericht zu Karl IV. I. Th. S. 8.)

717. Inwentář wšech Priwilegii královstwj českého, kteréž na Karlšteynie gsau a léta 1598. inwentowány byly. Geden Rkp. uwádj Pelz. im Vorber. zu Karl IV. str. 9. Giný nacházj se w Žitawě při Gymnaz.

718. Registrum wšeligakých listůw, priwilegii, magestatůw a obdarowánj cýs. a král. českých item smluw rozličných w přjčíně statkůw dědin na 'Pány z Šwamberka se wztahujcých w pořádek uwedeno skrze Wácl. Březana, 1616. přepsáno 1617. Rkp. w Bib. weř. XVII. L. 14.

719. Instrukcy Krále Českého na weliké zlehčenj o wšecky Swobody wydaná. W Praze u Samuele Adama z Weleslawj-
na, 1618. 4.

I. Sněmy a gednánj státnj.

α. České.

á. We zbjrkách.

720. U zemských desk zbjrka gest sněmů wšech odr. 1541. až do 1805.

721. Weytahowe z Sněmůw zemských českých, to gest Královstwj českého bez titulů. Z začátku: Poslaupnost knjžat a králůw českých, kteréž dcky zemské wwedli, pak wšechno ostatnj samy Weytahowé sněmský. fol. Ternionůw 58. Rkp. z bibl. hrab. Gianini. w Bib. Wjd. (Zlob.)

722. W kwateru pamětnjm Weypisůw čerweném. l. 1543. w Čtvrtek po přenešenj sw. Wáclawa sub lit. H. 23. Páni a Wládyky swolili: non obligari Iglavienses stare in iudiciis Bohemiae regni. Nalézá se w swazku, kdež gest Rationarium temporum Balbini, w rukau P. Pubičky. P. Candidus a S. Theresia in Boh. docta toho na 80 archů počjtá, ale gsau mezi tjm také giné wěci. (Zlob.)

723. Extrakt ze wšech sněmů král. českého od l. 1542—1615. Rkp. w 4. w Hořowické knihowně.

724. U P. Brokowského z Prawoslaw a) Sněmy stawů král. česk. od r. 1440 do 1598. Rkp. w 4. b) Wýtah sněmůw od r. 1529. do 1600. Rkp. fol.

b. Po r ů z n u.

725. Gakož spis gest tištěný udělán, kterýž se takto začjná L. P. 1525. we středu před sw. Martinem w Kolině na Sgezdu etc. (okolo 1526.) listů 18.

726. W r. 1526. Sněm na hradě Pražském zawřjn den sw. Františka, w Praze, 4.

727. W r. 1527. sněm obecny o sw. Alžbětě, w 25. artikuljeh. Rkp. (bib. Lobk.)

728. W r. 1528. a) Dne 19. Máge sněm stawů pod obogj we weliké kollegi. (w. Wel. kal.) b) Sněm obecny od swátku sw. Bartoloměje až do sw. Wácl. kdež 29 artikulů zawřeno. Rkp. (bib. Lobk.) c) O sw. Lucii sněm obecny z 22 artik. Rkp. (bib. Lob.) Sem náležej d) Listowé Ferdinanda krále českého k stawům s odpowědj gegich. w 4. Index. e) Berně, která Ferdinadowi za krále zwolenému dána byla. Rkp. weř. Bibl.

729. W r. 1529. a) Sněm w Buděgowicjch we čtwrtek po sw. Oswaldu (5. Srpn.) kdež Administrator pod obogj wypowiedjn. Rkp. (bib. Lob.) b) W neděli na nebewzetj P. Marie (13. Srp.) w Praze sgezd držán o wěcech náboženstwj. Rkp. Přitom c) Snešenj kněžj pod obogj od r. 1529. w Rkp. (Bib. Lob.) d) Sněm na sw. Františka držán na hradě Pražském o pomoc Wjdui obležené, 29 artik. Rkp. e) Sněm o sw. Lucii drženy w Rkp. měl P. rada dworská z Rosenthalu.

730. W r. 1530. a) O sw. Matěgi na hradě Pražsk. sněm obecny, kdež 21 artik. snešeno. Rkp. b) Sněm wšech třj stawů pod obogj na hradě Pražském w neděli po s. Trogici 14 artik. Rkp.

731. W r. 1531. a) To pondělj po prwnj neděli poweliké noci sněm obecny, 40 artik. Rkp. b) W auterý po rozeslanj sw. Apoštolů w Buděgowicjch král se stawy 14 artik. ustanowil. Rkp. c) Prwnj neděli po sw. Trogici (14. Unora) stawowé pod obogj we welké kollegi sgezd drželi, kdež mezi giným ustanoweno, aby nikdo ani panského ani rytjřského stawu poddaného swého z uměnj, na něž se oddal, neztrhowal. Rkp. K tomu náležj: d) Swolenj wšech 3 stawů pod obogj w 10 odstáwkách. Rkp. e) Oznámenj far, z nichž kněžj pod gednau wyhoštění gsau. Rkp. f) Prosba od strany pod gednau podaná králi za přjčinau sgezdu strany pod obogj w prwnj neděli po sw. Trogici. Rkp. g) 11. Čerwna na sněmu uwedeno gest komornj, dwornj lennj práwo. Tištěno.

732. W r. 1532. Na sw. Filippa a Jakoba sněm obec. na hradě Pražském držán u přjtomnosti krále, obsahujej 14 artik. tištěn w Praze u Paw. Oliweckého w 4. (Rkp. téhož sněmu zawjrá 24 artik. w Lob. knih.)

733. W r. 1533. a) Skrže nebezpečnstwj na toto králowstwj odpowědnjky a ginými škůdci uwedené, z předešlých sněmů a ze starých i nowých zřízenj zemských proti takowým osobám wydaných článků 21 wytaženo a tiskem wydáno. b) Artikulowé sněmu králowstwj českého a mezi legacy Basylegského zboru. 1533. c) Artikulowé z starého ynowého zřízenj y z předešlých sněmůw wybranj. Wyt. w Praze Pawel Seweryn w pátek po rozeslanj Apoštolůw božjch. 4. 1535.

734. W r. 1534. a) Druhé pondělj w postě (2. Března) na hradě praž. sněmem obecny m dan z obilj, piwa, dobytka a koaj

powolena, nowokřtěnců netrpeti uzawřeno, a porownánj o hory s Ferd. I. sgednuo (w. Wel. kal. str. 122.) tišt. w Praze 4. 1534. b) W neděli po sw. Giřj, sgezd strany pod obogj w kollegi welké, kdež konsistoř obnowena. Rkp. c) W pondělj po druhé neděli postnj sněm na hradě pražském Rkp. (w. Wel. kal. str. 121.)

735. W r. 1537. a) W pondělj po přenešenj sw. Wáclawa. 5. Březn. sněm obecny, o kaupi Brandeysa od Konráda Kragjře z Kragek, 16 artik. mimo giných 13, o které geště gednáno býti mělo. Rk. b) Artykulowé sněmu obecného w Pondělj po neděli Oculi. W Praze Kosořský. 1537. 4. c) Dwogj odpověď stawům pod obogj ze strany náboženstw, gedna we středu po božjm těle, druhá w Čerwanu. Rkp.

736. W r. 1538. a) Na den sw. Vincence sněm obecny na hradě pražském o pomoc králi na Turka. Rkp. b) Wypsán sněm na středu po druhé neděli postnj, odložen pak na pondělj po prowodnj neděli, kdež 20 artik. uzawřeno. Rkp. c) We středu po sw. Wawřinci u přjtomnosti krále sněmowano na hradě praž. a sepsáno 7 artik. Rkp.

737. W r. 1539. a) W pondělj po sw. Giřj obecny sněm na hradě Praž. 4 artik. Rkp. b) W křjžowých dnech 11. Máge strana pod obogj we wel. kollegi sgezd měla, kdež na některých artik. zůstáno. Rkp. (w bib. weř.) c) Tiskem wyšli: Artykulowé a sneženj kněžstwa pod obogj spůsobau (o zachowanj dobrého pořádku w náboženstw, kteříž ustanoweni gsau w kollegi Karolinské na sgezdu 24. Srpna.) 1539. 4.

738. W r. 1540. we středu po sw. Fabianu a Šebestianu sněm obec. na hradě Praž. 18 artik. tištěn w 4. t. r.

739. W r. 1541. *) a) Po shořelých dskách prwnj sněm držen w pondělj po narozenj P. Marie na hradě Praž. Rkp. b) Pondělj po neděli laetare sněm obec. proti Turku zaražen gest. Rkp. c) W pondělj po sw. Barboře sněm obec. stawů českých, slezských a lužických; tišt. w 4.

740. W r. 1542. a) II. Ledna sněm stawů Nižjeh Rakaus s Českými a stawy zemj k Čechům přiwtělených. b) Sněm obec. we čtwtrek po sw. Sigmundu. Rkp.

741. W r. 1543. a) Pondělj po neděli Laetare nebo we Středopostj sněm stawů českých, morawských, slezských a lužických Rkp. b) W pondělj před sw. Filippem a Jakubem w Praze u Bart. Netolického 4. (O taženj proti Turku a gednánj se stawy pod obogj, gimž troj králowská odpověď dána, gedna we Středu

*) S tjmto rokem počjná se druhá perióda sněmů Českých, od kteréž doby gich zachowanj celegj gest, gak w zemských dskách, w kwaternu Sněmownjm čerweném 1541. a bjlem, tak giude, k. p. na radnici Pražské, we zbjrce knjžete z Lobkowic a t. d. Pročež tuto gen kratiče se podotkna, wygmauce znamenitěgj.

po sw. duše, druhá w pátek po s. Wjtě, třetj w sobotu před s. Mařj Magdalenau). Sem náležj c) Recess pražskému Admini- stratoru pod obogj, w sobotu po swátku sw. Petra w okowjch, wše w Rkp. d) W pondělj po s. Kateřině na hřadě Praž. Rkp.

742. W r. 1544. a) W pondělj po sw. třech králjch. Tišt, u Bart. Netolického w 4. Sem náležj b) Odpowěd měšťanům Star- řého i Nowého Města Pr. z strany náboženstwj, dáno we čtvrtek po sw. Julianě. Rkp.

743. W r. 1545. a) Sněm obecny we středu po sw. třech králjch, tištěn a Bart. Netol. 4. b) Giný w pondělj po na nebe wzejj P. Marie tištěn u Bart. Net. 4.

744. W r. 1546. a) Artikulowé sněmu obecného, kterýž držán byl w auterý po sw. Jakubu apošt. w Praze w 4. b) Giný w auterý po Jubilate (w čerweném kwatern, zemských desk pod lit. C. 12.) c) Odpowěd Pánůw a Rytjřstw z krage Boleslawsk. z Sgezdu, kterýž gest byl z wůle G. M. sněmem obecnjm we wšech kragjch král. českého k Mistrům. ku weřegné hotowosti etc. položen, na mandát do gmenowaného krage a sgezdu od G. Kr. Mil. poslaný 1546. 4.

745. W r. 1547. a) w auterý po sw. Valentinu stawowé češtj z několika kragů w Praze sneženj učinili. Tištěno. b) Sněm w pondělj po neděli bjle. Rkp. c) Tito Artikulowé na Sněmu Obecnjm, kterýž držán byl na hřadě Pražském. Leta 1547. w pátek po na nebe wstapenj Pána Krysta swoleni gsau etc. w 4. tišt. 4 listy. d) W auterý před sw. Bartoloměgem tišt. dwakrát. e) We čtvrtek po sw. Bartoloměgi, který se wšak ke třetjmu po- čjsti může. Gednánj na těchto sněmjch w Rkp. (w Knih. Lob.)

K tomu kragu náležej tato gednánj weřegná: α) Odpowěd obce Pražské purgmistru a radám Star. a Now. Města na Mandát krále stawům českým z strany taženj na pomoc wéwodě Moricowi Saskému, proč to činiti nelze; tišt. β) Psanj knjzete Fridr. Hauše Saského učiněné dne 17. Unora 1547. Stawům a haytmánům král. českého, též y odpowěd Šebestiana z Weitmile. 4. 1547. Nato: Odpowěd knjzat Saského a Hesského na psanj od stawůw král. českého gim učiněné. Z něm. přel. 4. 1547. γ) O nařizenj weřegné hotowosti ode wšech třj stawů při času středopostj w Praze shromážděných, nímno list týchž stawů k P. z Weitmile w Praze 21. Břez. 1547. tišt. po druhé w 4. δ) Třetj rozepsánj do kragůw králowstw českého, gimž se wšickni wůbec napómj- najj k spěšné a rychlé pomocy proti nepřátelům králowst. česk. W Praze we středu po neděli kwětně. w 4. 1547. ε) Přátelské a upřjmné napomenutj listem ke wšem P. stawům we wšech kra- gjch. We středu po Wzkřjšenj P. tišt. ζ) Mandát G. M. K. z Litoměřic do wšech kragů král. česk. z přjčiny gich tegného puntowanj. W pátek po s. Duše tišt. η) Decretum aneb gisté a koučěné Sneženj wšech tržij Miest Pražských o Wijná Hořtinská y také domáčj, gakby se Miešťané a wšickni ginij Obywatele týchž Měst Pražských při takowých Wijnijch chowati měli. b. r. a. n. 4 listy w 4.

746. Sgezd stawůw král. česk. s kněžstwem pod obogj, u přijtomnosti Ferd. na hradě Pražském. 1548. Rkp. (bib. weř.)

747. W r. 1549. a) We čtврtek po sw. Školastice. W Praze u Netolického. 4. b) 3. Pros. sněm za příčinau strauý pod obogj Rkp. c) Patero listin sem náležegjcjch, též Rkp. d) W témž roce o řádu čelednjm rokowanó, a nález w Sobotu po sw. Sofii prohlášen: Nařizenj a sncenj z strany čeledi, w Praze Netolický. 4.

748. W r. 1552. a) W pondělj po nowém létě otewřen sněm obecny, skonany u přijtomnosti krále we středu před šw. Antoninem, tišt. b) Listiny sem náležegjcj: Priwilegium z strany poslednj wíle kněžj, dáno w Praze po sw. Fab. a Šeb. 1552. Powinnosti děkana a starějch a wšeho duchowenstwa. w Rkp.

749. W r. 1555. a) Prwnj neděli postnj, ginak před stolanjnjm š. Petra sněm obec. tišt. b) Listiny sem náležite w Rkp. c) Mandát arciknjžete Ferdinanda, syna krále Ferd. I. a téhož Mjstodržcjhо w král. českém. na hradě Pražském w autery po sw. Hawle 1553. kterým podlé uzawřenj sněmownjho Stawům kragů Kauřjmského... hotowost k weřegnému taženj proti nábehům cizozemského wogska nařizuge. Rkp. (u P. Brož. z Praw.)

750. W r. 1554. a) Sněm w pondělj po sw. Bartoloměji, tištěn: w desk. zemsk. čerw. Kwatern. F. I. b) listiny sem swědějcj w Rkp. gako: list králowský arciwéwodě Ferdinandu; některé artik. od králowé Isabelly, poslané z strany syna gegjho Jana Sigmunda a t. d.

751. W r. 1556. we středu po prowodnj neděli sněm obec. stawů českých, mor. slez. a lužických. (Tištěn.)

752. W r. 1557. w pondělj po neděli Oculi sněm stawů českých, mor. slez. a lužických, tištěn. Listiny sem swědějcj w Rukop.

753. W r. 1558. a) Artikulowé při generálnjm sgezdu, kterýž byl držán 1558. w Pondělj po nowém Lethu. W Praze u Šebestyana Oksa. 1562. 4. b) Některé listiny Rkp. c) we čtврtek před sw. Martinem giný sněm, tištěn.

754. W r. 1559. Pražských měst usnešenj w 16 punktjch. Rkp. w 4. (u P. Brož. z Prawoslaw.)

755. W r. 1561. we čtврtek po zwěstowanj P. Marie Rkp. a giný we čtврtek po sw. Jeronymu, tišt.

756. W r. 1562. a) we středu po narozenj P. Marie z přijtiny korunowanj Maximiliana II. a daně, sněm obecny u Giřjka Melantricha 4. b) Listiny gako α) Obnowenj Pražské konsistoře pod obogj. β) Mandát Ferd. I. o wysazenj a nařizenj arcibiskupa Pražského (Rkp. weř. Bibl.) γ) Poučenj a ohlášenj z strany přijjmánj pod obogj od djtek podlé wyřknuť sněmu Trident. (dáno 26. Čerwn. 1562) δ) Mandát Ferd. z strany mistrá Hawla (Gallusa) a giného kněžstwa pod obogj. ε) Decretum na žádost o powolenj kalichu podlé Trident. sněm. (12. Zář. 1562.) Rkp. weř. Bibl.

757. W r. 1563. Mandát Ferd. I. strany ženěnja a zlého obcowánj ... Rkp. weř. Bibl.

758. W r. 1654. a) we čtврtek po sw. Pawla na wjru obráčenj dwakr. tišt. b) Některé listiny semá swěděčj, w Rkp.

759. W r. 1565. w sobotu po sw. Petru a Pawlu apořtol. tištěn.

760. W r. 1567. pondělj po neděli Oculi sněm obec. tišt.

761. W r. 1569. w pondělj po maudrosti božj sněm stawů českých, mor. slez. a lužických w Praze, tištěn. Giný t. roku w pondělj po božjm těle. Rkp.

762. W r. 1570. Nařizenj a usazenj o řádu přijátnj sgezdů 4. 1570.

763. W r. 1571. w pondělj po Swátosti sněm obecny w Praze, tištěn.

764. W r. 1573. a) w středu po sw. Pawla na wjru obráčenj sněm obec. tištěn, k čemuž b) dwáměčtma listů wšelických náležj, w Rkp.

765. W r. 1574. w pondělj po božjm těle, tištěn. K tomu 28 listů wšelických, mezi nimiž wřak toliko 7 českých, ostatnj něm. w Rkp.

766. W r. 1575. a) w pondělj po neděli Invocavit. b) W pondělj po na nebe. wzejtj P. Marie o wolenj krále Rudolfa. c) w autery po sw. Matauři ewang. wšecky tři tištěny, mimo d) dwa listy w Rkp. e) zdánj stawů o Confessj podané cjsari. f) psanj administratora k cjsari.

767. W r. 1576. we čtврtek po neděli Jubilate, sněm obec. stawů českých, mor. slez. a lužických, tištěn.

768. W r. 1577. a) w pondělj po hromnicjch, tištěn u Melant. 4. b) w čtврtek po neděli Jubilate, Rkp. c) w pondělj po sw. Wawřinci, tištěn.

769. W r. 1578. a) Sněm w sobotu po sw. Petru w okowách, tištěn. b) Listiny k tomu tři, w Rkp.

770. W r. 1579. w pondělj po hromnicjch, sněm obec. stawů českých, mor. slez. a lužických, tištěn.

771. W r. 1580. w pondělj po třech králjch, tišt.

772. W r. 1581. w pondělj po Invocavit, tišt. u Melant. 4.

773. W r. 1582. w pondělj po hromnicjch, tištěn.

774. W r. 1583. a) w pondělj po neděli Exaudi b) w pondělj po sw. Martinu, oba tištěny u Dan. Ad. z Wel.

775. W r. 1585. pondělj den s. Štastného u Dan. Ad. z Weleslawjna.

776. W r. 1586. pondělj po sw. Martinu u Giř. Nigryu. 4.

777. W r. 1588. we středu po obráčenj sw. Pawla tištěn.

778. W r. 1589. pondělj po sw. Metardu tištěn.

779. W r. 1590. pondělj po sw. Matěgi, tištěn.

780. W r. 1593. w sobotu po sw. Lukášj, tišt.

781. W r. 1595. pátek po sw. Dorotě sněm obec. stawů českých, mor. slez. a lužických, tištěn.

782. W r. 1596. a) we středu po dewjtnjku, zawjja. t. l. we středu po neděli Reminiscere. W Praze u Wácl. Maryny z Geneše dwakrát tištěn. b) We středu po narozenj P. Marie.

783. W r. 1597. w pondělj po obráčenj sw. Pawla, tištěn.

784. W r. 1598. a) w pátek den swátosti. b) W pátek maudrosti božj. c) Před sw. Šimonem a Judau, tištěn.

785. W r. 1599. w auterý po neděli Laetare tištěn.

786. W r. 1600. Sněm obecny w pátek sw. Štiastného. W Praze u J. Othmara Jakubowa.

787. W r. 1601. a) Sněm obecny w Pátek po obráčenj sw. Pawla u J. Othm. 4. b) w čtvrtek po proměněnj Kr. P. z strany weřegně hotowosti, u dědiců D. Ad. z Welesl. 4.

788. W r. 1602. a) Sněm obec. w pondělj po sw. Antonjnu. b) W auterý po sw. Mařj Magd. (o weřeguau hotowost) u děd. M. Ad. z Welesl.

789. W r. 1603. We čtvrtek po 3 králjch u dědiců Ad. z Weleslawjna.

790. W r. 1604. a) sněm obec. po swaté Školastice, u Děd. Ad. z Welesl. 4. b) mladý sněm w pátek po sw. Petru a Pawlu (tištěn).

791. W r. 1605. a) sněm w Pátek po Hromnicých, u děd. Adam. z Welesl. 4. b) w Středu po Seslánj Ducha sw. tamž w 4. c) we Čtvrtek po Neděli Jubilate, tamž. d) w Auterý po sw. Bartolom. tamž.

792. W r. 1607 sněm obec. w Pondělj po nalezenj sw. Kříže. u děd. Ad. z Welesl.

793. W r. 1608. a) sněm obec. w Pondělj po Neděli Oculi (tištěn) b) w Pondělj po Ned. Exaudi. W Praze v Ferd. Arnolta.

794. Psanj kurfiršta Saského arciknjžeti Matyašowi 1608 Rkp. (weř. Bibl.)

795. Wypsanj stjžnosti Pánůw Stawůw Rakauské země 1608 Rkp. (weř. Bibl.)

796. W r. 1609 a) sněm obec. w Pondělj po Neděli Rogationum, zawjja r. 1610 w Auterý Masopustnj. W Praze u děd. Ad. z Welesl. 1610. 4. b) K tomuto důležitěmu sněmu o náboženstwj pod obogj gednagjcmu náležj 99 listů wšelických, mezi nimiž českých 81, a z těch tré tištěných, ostatek w Rkp. w Lobk. bibl. (Sem náležj zbjrka giná: Acta sněmu o náboženstwj od r. 1608, 1609, 1610. fol. Rkp. u P. Brož. z Praw). Mezi tištěné listiny počjsti c) Tento artykul o defensy po obhagowanj pod obogj etc. 1609. 4. d) Notule Conjurati neb Sgednocenj, (co se Artykule Náboženstwj dotýče), mezy Slawnými Ewangelitskými Třemi stawy Králowstwj Česského, s godné, a Knjžaty y stawy hořegšjho y dolegšjho Knjžetstwj Slezského, z strany druhé. Kterěžto sgednocenj stalo se na Hradě Pražském, při obecny Sněmowjm shromážděnj 25. Čerwna L. P. 1609. 4. listů 7., osmý erb.

797. W r. 1611. a) sněm obec. 9. Března, zawřjw 8. Čerwence. W Praze u Urbana Goliáše w 4. b) W Pondělj po Ned. Swatodušnj u děd. Ad. z Welesl. w 4. c) w Ponděli po Ned. Prowodnj, zawřjw t. l. po Ned. Swatodušnj tamž. Sem náležj d) List Mathiáše k stawům král. česk. těšitedlný. (tištěn).

798. W r. 1614. a) sněm obec. we Středu po sw. Pawlu, a zawřjw po sw. Matěgi. W Praze w Impr. Šumanské 4. (dwakrát tištěn). b) sněm w Buděgowicých.

799. W r. 1615. a) sněm obec. w Auterý po sw. Trogicy, zawřjw w Sobotu po sw. Jeronymu. w Impr. Šum. (dwakrát tištěn). K tomu náležj b) listin 35, mezi nimiž 29 českých, wše w Rkp. (bibl. Lobk.)

800. W r. 1616 sněm obec. w-Pátek po sw. třech králjch. (tištěn).

801. Artykulowé na Sněmu obec. odewšech Stawů na den sw. Dobrotiwé. W Praze 1617. 4.

802. W r. 1618 a) w Auterý po Invocavit (16. Března) sgezď straný pod obogj. (Řjdký k nalezení). b) w pondělj po Neděli Křjžowé 21. Máge (tištěn). Sem náležj: Pobožný začátek sgezdu Gich Milosti Panůw Třech Sgednocených Stawůw Králowstw Českého: Pod Obogj... kterýž se stal w Pondělj po Neděli Křjžowé 21. Máge 1618. w Kollegi... za přjčinau náúskůw činěných náboženstw křest. pod obogj přjgjmagjcým, w Praze u Matěge Pardubsk. 1618. 4. 18 listů: Gest to Jana Rosacia Horowského zpráwa o dotčeném sgezdu, sestáwagjcz z ohlášienj geho, ž kázauj a pjsnj před njm. c) W pátek po na nebe wstaupenj P. (25. Máge) od stawů pod obogj gisté obranné artik. a prwjapologie na hradě Pražském sepsaná. Wydáno: α) Tento Artykul o deffensý pro obhagowanj Náboženstwý pod Obogj, gest od Pánůw, Rytjřstwa, Pražau ze všech třj Měst, Hornjkůw a giných wyslaných z Měst, všech třj Stawůw Králowstw Českého Tělo a Krew P. G. K. pod Obogj přjgjmagjcých, a k Konffesý České se přjznáwagjcých, při Sgezdu a shromážděnj na Hradě Pražském, L. 1618. w Pátek po Památce na Nebe Wstaupenj K. P. zawřjw etc. A-B. w 4. K tomu náležj: β) Apologia, neboližto Oswědčenj všech třj Stawůw Králowstw Českého Tělo a Krew P. našeho G. K. pod obogj přjgjmagjcých, z kterých přjčin gsau gístau Deffensý a hotowost nařjditj musyli. (Na konci) Stalo se na Hradě Pražském... po slawné památce Wstaupenj na Nebe P. K. l. 1618. C-E. γ) (Přjpojeni gsau): Důwodowé, že lidé poddanj k duchowenstwjm neb. klášterům w králowstw Českém náležgjcý wedlé Magestatu... práwo magj, že sobě... kostely k Božj službě wystawěti a walné Pánu Bohu slaužitj mohau (Na konci): Wytištěno w St. M. Praž. u Sam. Adama z Weleslawjwa 1618. 4. δ) (Konečně přjdanó wypowědenj Jesuitů takto podjmagjcz): Pánj, Rytjřstwo, Pražaué, horujcy, a ginj wyslauj z Měst etc. 1 arch w 4. d) W Pondělj po sw. Janu křtiteli geden artykul snluwen. Tento Artykul o Def-

fensý gest od Panůw, Rýjtjstwa, Prahan ze všech tří Měst, Hornjkůw a giných wyslaných z Měst... pod Gednau y pod Obogj při sgedzu a shromážďenj na Hradě Pražském l. P. 1618 w Pondělj po Památce sw. Jana Křitele zawíja. 4. e) wjce artikulů sgednáno w Auterý po sw. Bartolomězi, a druhá Apologie snežena, a) Tento Artykul o Deffensý gest od Panůw etc. na Hradě P. w Auterý a we Středu po památce sw. Bartholoměze l. P. 1618 wwažen etc. w 4. Sam. Ad. z Welesl. A-C. Připogeno 5 listů Deffensorů ode dne Naroz. P. M. až do 29. Sept. 1618. β) Druhá Apologie stawů králowstwj českého Tělo a krew P. G. Kr. pod obogj přigjmagicjch etc. W Praze u Jonaty Bohutského z Hranic w 4. 1618. A-Pij; potom Allegata A-Kkkkij listy. U Dan. K. z Karlsperku 1619. (Těž do něm. přeložena a rozmnožena). Dále sem náležej: γ) Krátká Správa a odwod stžánosti, kteréž Stawům Ewangelitským w král. Českém, k zokliwenj gich, připisowati se chtěj A podle toho dobré zdánj Stawůw hořegšjoh Rakaus G. M. C. odeslané, a G. M. C. na ně daná Resolucý 1618. w 4. A-J. δ) Kopie některých psanj Gich Milosti Ewangelitských Sgednocených Kurfirštů, knjžat a Stawů sw. Říže, kteréž gsau w přičině nyněšjho spůsobu a nepokoge w kr. Č. 3. (na konci 13.) Řjgna z města Rotenburku wčinití rátili G. M. Cjsarské, G. M. Kurfirštu Saskému, Panům Dyrektorům etc. w kr. českém, dolegjmu Saskému Kragi. 1618. w 4. listů 14. ε) Propozycy G. M. C. Knjžatům a Stawům Hořegšjho y Dolegšjho Slézka k Augšpr. Konf. se přiznawagjým při minulém obec. Sgedzu we Wratislawi předuešena: kteraužto gim w mysl wkládáno bylo, že Stawům Českým pod Obogj... pomocy činiti... nemagj. (Pak) Odpowěd G. M. knjžat etc. w Sam. Ad. z Welesl. w 4. A-G. (1618). ζ) Patent G. M. knjžat a Panůw stawůw Hořegšjho y Dolegšjho Slézka, podle gistého sneženj, gakaby zbjrka peněžita... a gaka... hotowost a weřegnost w zemi našjditi se měla. Z něm. přel. W Praze u Dan. Karla z Karlspergka. w 4. listů 8. η) Napomenutj, které na poručenj všech tří stawů král. českého dne 20. Máge r. 1618 we všech ewangelických chrámjch česky a něm. čteno bylo. w 4. θ) Některá naržzenj Direktorů (bez vlastnjho titule.) a) O rychle poslánj peněz dlé smluwy w Deffensy. Dat. W Sobotu po b. Wstapenj 1618. b) o rozhlášenj Deffensy s Apollogij a hotowost w Pondělj po neděli Exaudi t. r. c) Modlitba k časům přiměřena d) Powolanj k sněmu na Pondělj po neděli po sw. Trogicy z strany hotowosti. Datum Čtvrtek po památce sw. Trogice t. 14. Čerwna t. r. e) o rozhlášenj Powolanj k sněmu a patentu z strany Jesuitů. Čvrtek po sw. Trogici f) o hotowost a penize. W Sobotu po sw. Janu křítiteli t. r. g) zápowěd stříljenj w Praze 11. Čerwna 1618. Wšeho 10 listů w 4. (bez udánj tiskaře) h) dáwagj zpráwu o swém přičiněnj se o zachowanj pokoge, napomjuagj k drženj smluwy a k hotowo-

sti, 4 listy od 26. Jul. 6. Aug. 10. Aug. 16. Srpna 1618. w 4. (bez udánj tiskárny) 18 listů.

803. W r. 1619 a) w pondělj po neděli Judica sgezd stawů pod obogj (tištěn). b) Artikulowé při generalnjm Sgezdu kterýž byl držán 1619 w Auterý po sw. Mařj Magdaleně, zawjmr t. l. w sobotu po stěj sw. Jana. W Praze v Sam. Dan. z Welesl. w 4. c) w pondělj Šimona a Judy (28. Řjgna) stawowé pod obogj sněm drželi za zimnjho krále Fridricha. (tišten dwakrát). Sem náležj α) Swolenj na obec. sgezdu w Praze 27. Aug. čjm každý k obraně swobody, náboženstw a wýsad přispěti powiuen. (tištěn) β) Nařizenj Direktorů král. českého o wybránj w nowě swolených bernj a zbjek k obraně král. českého od l. 1619. 24. Zárj. fol. 5 listů. γ) Snesenj Pana Purgkmistra, Raddy Panůw desýti Saudcůw a Starých Obecnych Starého Města Pražského, gakby gedenkaždý z Městanůw a Obywatelůw téhož Města w čas nynějšjho Nebezpečenstw, w kterémž králowstwj toto české, Wlast naše milá postawena gest, w hotowosti státi, k Mustruňkům a LermPlacům k tomu obraným, kdyžby toho potřeba nastáwala, s zbranj hodnau sám osobuě y s čzeládkau swau k bráuenj spůsobnau se nacházeti dáti, a tak Města tohoto před wšeligakými Nepřátely chrániti a zastáwati měl. Wytížtěno w L. P. 1619, opět 1620 fol. 4 listy.

804. W r. 1620, we čtwrtek po neděli Oculi na hradě Pražském sněm obecny držán od stawů českých, mor. slez. a lužických, a oznámen w pondělj po Jubilate. K tomu roku náležej: α) Sedmdesáte důležitých přjčin, pročby se G. M. král Polský též panstwo a rytjřstwo geho proti Uhrům a Čechům za přjčinau důležitě a newyhnutedlně potřebně od nich wyzdwjženě deffensy, postawowati, a těchto wěcy se wjmati neměli etc. přidaná y radda králi Franckému daná (w témž ohledu). W Praze u Sam. Adam. z Weleslawjna 1620. 4. A-Hij. β) Odpowěd a Resolucý G. M. K. w Čechách a giných Ewangelistských w Normberce na wložený den shromážděných stawůw na cýsařského wyslaného přednešenj wčiněná l. P. 1620 w 4. listů 7. γ) Martina Hořkýho z Lochowic Vwáženj kurfirštských Saských Theologůw w Wittenberce na Otázku, zdaliby Stawowé Řjše Řjmskému Cýsaři w této nynějšj české wálce napomáhati chtjc, . . to činiti měli. Z něm. 1620. 4. listů 8. δ) Copia. Gakým spůsobem neywyšj páni Auřednjcy českého králowstwj kurfiršta Saského wyhledáwali, aby ani mocy swé k službě papeže a Spañhele k neywyšjmu nebezpečenstwj wšech stawů ewangelistských newynakládal. 1620. 4. listů 6. ε) Punkta rozličná z porušenj a wydánj G. M. Panůw Mjstodržjčých král. Miestům wydané, gak se chowati magj. 1620? w 8. (bylo u Herrle na prodeg).

β. Morawské.

a. we Zbjrkách.

805. Sněmy Morawské, gak Olomaucké, tak Brněnské etc. od XV. stol. až do nynějšjho času (?) w 4. Rkp. w Reyhrad. Bibl.
 806. W Hořowické knihowně nalezi a) Gednání na sněmých obecnych 1525-1546 w mark. Moraw. fol. Rkp. b) sněmy založené a držané w Olomauci 1526-1583. fol. 3 swaz. Rkp. c) sněmy držané w markr. Mor. 1535. w 4. Rkp. d) sněmy obecny w mark. Mor. 1571-1593 fol. Rkp. e) sněmy Olomaucké 1584-1611. fol. 2 swaz. f) sněmy Moraw. 1610-11. w 4. g) kniha o sněmownjch věcech za auřadu Karla Žerotjua I. 1608-1613. fol. 2 swaz. h) sněmy držané w Olomauci 1614 fol. (s ginými listy rozličnými).

807. Snesenj Stawů Morawských od r. 1598, 1599, 1600, 1601, 1602, 1603, 1604. (Wjd. Bibl.) Podobně od 1605, 1606, 1607, 1608, 1609. od Wilěna Zaubka z Zdetina. (Wjd. Bibl.)

b. po různu.

808. Sněm Morawský od r. 1546. a druhý od 1556, w 4. tištěné má P. Ceroni.

809. Čtyřj Artykulowé na Sněmu, kterýž byl držán w Olomauci 1584 w Pátek po sw. Kiliánu. W Holomauci v Fr. Milchthalera. 1584. 4. vydal Stibor Syrakowský.

810. W r. 1587 a) w Pondělj po Neděli, genž slowe křjžowa, w městě Brně držán gest Sněm obecny. W Holom. u Frid. Milchthalera 4. 1587. b) We středu den sw. Jana křtitele w městě Olomauci držán gest Sněm obecny. W Olom. 4.

811. 1588 w Pondělj po neděli Judica w městě Brně držán byl Sněm obecny. W Olom. u Fridr. Milchthalera 4. 1588.

812. 1589 w Pondělj po památce sw. Trogice w Brně sněm obecny. W Olom. Frid. Milchthaler. 4. 1589.

813. Artykulowé na Sněmu, kterýž byl držán w Brně 1590. w Pondělj po Neděli Misericordia Domini. W Olomauci u Frid. Milchthalera 1590 4.

814. W r. 1593 w Pátek před památkau Zvěstowanj P. Marye w Brně držán gest sněm obecny w Olom. v Děd. Milchthalerových 4. 1593.

815. W r. 1594 w Pondělj po sw. Štastným w Olomauci sněm obecny. W Holom. v Děd. Milchthalera 1594.

816. W r. 1595 w Pondělj po neděli Miseric. w Brně držán sněm obecny. W Olom. v Děd. Milchthalera 4. 1595.

817. W r. 1596 a) We středu po neděli postuj Invocav. sněm w Brně. W Olom. v Děd. Milchthal. 4. 1596. b) w Auterý po sw. Wáci. w Brně sněm obecny. W Holom. v Děd. Milchthalera. 4.

818. W r. 1597. We středu po Neděli Invocavit w Brně sněm obecny. W Olomauci v Děd. Milchthalera 4.

819. W r. 1598. w Pondělj po Ned. Cantate w Brně sněm obecny. W Olom. u Giř. Handle. 4.

820. W r. 1599, w pondělj Křížowé w městě Olomaucy sněm obecny. W Olom. u Giř. Handle. 4.

821. W r. 1600. w pondělj po neděli Dewjtnjk sněm w Znogmě. Wyt. w klášteře Lauckém pod Znogmem. 4. 1600.

822. W r. 1601. a) w pondělj po swat. Matěgi w Brně tamž u Bart. Formana. 4. b) W auterý po sw. Kuahutě sněm obecny. w Brně u Bart. Formana. 4.

823. W r. 1602. w auterý po sw. Dorotě sněm držán w Brně u Bart. Form. 4.

824. W r. 1603. w středu po neděli prowodnj sněm w Brně. W Olom. u Giř. Handle. 4.

825. W r. 1604. a) w pondělj po neděli prwnj postnj sněm w Brně. W Brně u B. Form. 4. b) w pondělj po s. Anně sgezd obecny w Brně. W Olom. u G. Handle. 4.

826. W r. 1605. w auterý po neděli prwnj postnj sněm držán w městě Wýškowě. W Olom. u G. Handle. 4.

827. W r. 1606. a) w pondělj po Nowém létě, sněm w městě Olomaucy. W Olom. u G. Handle. 4. b) we středu po swat. Kylianu sněm w Brně. W Olom. u G. Handle. 4.

828. W r. 1607. a) po nawět. P. Marye sněm w Olom. W Olom. u G. H. 4. b) w Středu den obětowanj P. Marye sněm w Brně. W Olom. u G. H. 4.

829. W r. 1608. a) při času sw. Bartol. sněm w Brně. W Olom. u G. Handle. 4. b) W Středu po rozeslánj sw. Apoštolů w městě Olomaucy. W Olom. u G. H. 4. c) W Sobotu před nedělj kwětnau sněm w Brně držán. W Olom. u G. H. 4. d) W pondělj po neděli Quasimodo sgezd w Ewančicých. W Olomaucy u G. Handle. 4.

830. W r. 1609. při času sw. Jana Křtitele sněm w Olom. držán. W Olom. u G. Handle. 4.

831. Sněm obecny. při památce na nebe wzetj P. Marye držán w Brně 1612. u přjtomnosti Arcywév. Maximiliana a Matthiáše Cýsaře. Wydaný od Jana Czegky z Olbramowic. w Olom. u G. Handle. w 4.

832. W r. 1614. we čtwtrek po sw. Kylianu sněm w Olomaucy držán. W Olom. u G. Handle. 4. 1614.

833. W r. 1615. w pondělj po sw. Alžbětě sněm držán w Brně. W Olom. u G. Handle. 4.

834. W r. 1617. w pátek po sw. Bartol. sněm w Brně. W Olom. u G. Handle.

835. W r. 1618. při památce na nebe wzetj P. Marye sněm w Brně w přjtomnosti Ferd. II. držán. W Olom. u Matěge Handle w 4. tež w Praze u Dan. Karla z Karlsperku, 1618. Sem náležj: α) Sneženj a sgednocenj P. stawůw a obywatelůw Markrabstwj Morawského s notulj listu přiznawacýho, w r. 1618. β) Ewangetlických Pánů Stawů Margrabstwj Morawského při pomínulém

w Brně držáném sněmu l. 1618. 15. Prosynce shromážděné a odedwzdané pro náboženstwj obtížnosti, kteréž snáseti museli. A přitom: Od Panůw Stawůw pod gednau na to daná Odpowěd. W Star. M. Pr. u Mat. Pardubského. 4. listů 8.

836. Leta Páně 1619. we středu po památce proměněnj P. Krysta držán gest sgezď obecny w Brně ode tří stawůw Marg. M. z něhož některj artikulowé tištěni w Praze u Dan. K. z Karlsperka w 4. listů 5. Sem náležej: α) Přípis psanj P. P. stawůw Markrabstwj Morawského pod obogj . . P. P. stawům král. česk. učiněného. 4. 1619. β) Snešenj a sgednocenj etc. 1619. 4. γ) Psanj P. P. Olomučanům od P. stawůw ewang. téhož Markrabstwj Morawského učiněné. 4. 1619. δ) Patent wypowěděnj Jezuitůw z téhož Markrab. Morawského. 4. 1619. listů 8.

m. Kancelářstwj.

α. Půhony a nálezý.

837. W Hořowické knihowně w Rkp. nalezaj se a) Půhonowé a nálezowé 1464-1560. fol. b) Nálezowé 1475-1516. fol. c) Nál. 1475-1578. w 8. d) Nález. 1494-1540. fol. e) Půhonowé a nál., kteréž gsau se stali při práwě Brněnském. 1503-1547. fol. f) Nález. 1528-1552. fol. g) Nálezý napře postrannj, též weypowědi rozličné paměti i giná wšeligaká zapsanj, též naučenj do knjžetstwj Opawského 1535-1556 skrze Pawla Katharyna z Katharu sepsané. fol. h) Půhonowé a nál. mark. Morawského. 1535-1609. fol. i) Nálezowé l. 1568. fol. k) Saudowé zemětj w Mor. za auřadu Karla z Žerotina l. 1594. w 4. z swaz. l) Nález. a půh. 1595. fol.

838. Nálezowé z desk zemských wytáčené, gichž gest 655. Rkp. w 8. od r. 1536. Na poslednjm listu gest Morawský štjt.

839. Nálezowé saudů zemských. Rkp. 1542-1558. (Druhdy u Kramer.)

840. Registra půhonná hřebičková od r. 1583-1590. Rkp. fol. pap. (w Museum.)

841. Nálezowé z sandu zemského wětšjho y menšjho král. česk. 1595. Rkp. bibl. weř. D. 1. a C. 30.

842. Nálezý Apellacy dlé abecedy. Rkp. Bibl. weř. D. 25.

843. Weypisowé z desk zemských w 4. Rkp. pap. w Museum.

844. Registra domu Rožmberského. Rkp. fol. pap. z XVI. stol. w Museum.

845. Registra podkomorská králowstwj českého, kdy a kterého času neb léta cysařitj G. M. Konšele a t. d. w městách obnoweni býwaj. 1603 fol. Rkp. w Museum.

β. Listý auřednj.

846. Registra Magestatůw a giných listůw z powolenj Nagasněgtjho knjžete a pána Ferdynanda Bjmakého Vherského a cke-

ského etc. krále. Infanta w Hyspanii, Arcyknižete Rakauského, Markrabj Morawského etc. pod welikú geho král. Milosti peczetj wyšlých. 6 swazků na regálnjm archu (Rkp.) a) odr. 1531-1538 b) od 1539-1544 c) 1545-1552 d) 1553-1559 e) 1560-1570 f) 1564-1566. W prwnjeh pěti swazzcjch gsau rozličné listy mocné, wysadné, do stawu powyšowacj, smlauwy mezi stranami, w Čechách, w Morawě a w Slezských wěwódstwjch, Opawě, Opoli, Ratiboru, Těšině, Kladsku. W šestém nalezá se registrum neb Index Misliw za času králowánj Cjsare Maximiliána II. t. dekrety, na auřady zemské w Čechách, Morawě a Slezku neb na osoby gednotliwé. Mezi inagestáty nenj některých, k. p. scházj tam wysada k tištěnj Práv zemských w Litomyšli 1536, na Hágkowu Kronyku a g.

847. Register listůw poselacých pod menšj pedetj wyšlých od Ferd. I. woleného Řjmsk. Cjs. od začátku l. 1554 až do poslednjho měs. Čerwence r. 1556. Rkp, bibl. weř. XVII. A 27.

848. Zbjrka weřegných listů stol. XVI. Rkp. weř. bibl. B. 3.

849. Přjpisowé psanj poselacých a giných k auřadu děkanskému akad. Pražské 1571-85 (některé latině). Rkp. bibl. weřeg. C. 1.

850. Přjpis P. proboštu Wyšehradskému, že gest negaký dům wzal po umrtj bez práwa. 1604. Rkp. Bibl. weř.

851. Přjписы a listy (zwláště auřednj) Karla swobodného Pána z Žerotjna, neytmana Markrabstwj Morawského etc. (nar. 1564. † 1636.) Zachowáno w Rkp. několik swazků fol. takowých listů w hnih. Hořowické a sice a) od l. 1592. b) od l. 1598-1606. c) od l. 1605. d) l. 1609-1620. e) Dopisowé Diwiže z Žerotina 1600 w 4. Geden list auřednj daný Radě města Holomauce (1610) gehož original má P. Cerroni, wytištěn gest w Słowesnosti 1820 str. 241.

852. Zatykač rukogemstwj, smlauwy, auwody, porownánj, zwody, přjpowědi etc. w Hradcy od r. 1617-1624. Rkp. pap. fol. w Museum.

γ. Tituláře a formule listů.

853. Tytulowe Stawu duchownijho a Swietského Totiž Papeže, Czysarže, Kraluow, Knijžat, Hrabat, Kardyáluow, Kurffirštuow, Arcybiskupuow, Biskupuow, Opatů, Proboštů, Administratorů etc. Pánuow, Rytijrzuow, Wladyk, Měst některých kdo gae yak a odkud pijšij w Králowstwj Čzském, w Markrabstwj Morawském, w Knijžetstwj Slezském, a czož gae gich shledati od ginud z giných przisediczcjch zemij na tento czas mohlo. Tuto porzad po Abecedie nagdeš.. Wytištěný gsu Tytulowe w Starem M. Pražském. W středu před Sw. Girzjm Letha P. 1534. Pawel Sewerin 4. Tento prwnj titulář gest od Brykcýho z Liczka.

854. Formy obecne listů wydané od Sixta z Ottersdorfu. W Praze u Ondřege Kubeže 1547. 8. w Bibl. weřegné sub E. 123 gest wýtisk bez titule. cf. Ungar. Boh. doct.

855. **Formy a Notule Listuow wšeligakých, gichž Stawowé w tomto Králowstwí Českém wuobec požíjwagij.** Přitom také gest Wytíštěn: Tytulárz Stawuow, Duchownjho y Swětského. To obé od Mistra Mikuláše Šuda z Semaujua, podle Privilegium od geho milosti králowké gemu daného, wydané, a nynj w nowé pořádně zprawené. (1556) MDLvj. (Na konci): Wytíštěno w Starém Městě Pražském, v Giřjka Melantricha Rožďalowského. w 8. 22½ archů po 8 listech. Připsaná P. Wilému z Rožmberka. W Přjpisu a spolu předmluwě prawj spisowatel mezi ginými: Kteréžto Listy a Formy gsem pracně sebral, vžiw k tomu osob w Práwíjch zběhlých. A tež Tytulár pracně gsem sebral a wydal s pomocy mnohých dobrých lidj a přátel, že se pak wšecy osoby vyhledati nemohly, odkud se kdo pje; gest po každé liteře zanecháno spatium, aby sobě každý mohl sám připsati osobu, kteráby tuto postawena nebyla etc. Podobné Formy a Notule etc. wyšly také l. 1567. 8. w Praze od Jana Gičinského. A-Ž. Tež Formy a Notule Listůw wšeligakých, gichž gedenkaždý w potřebách swých rozličných potřehowati můž. Přitom také gest y Tytulár Stawůw Duchownjho y Swětského, w nowé sebrany a wyt. etc. r. 1572 w St. M. Pražském od Giřjka Czerného w Impr. Dedicůw J. Giczijnského w 8.

856. Přjpis Listů neb Notule Margkrabstwí Morawského 1585. 8. w Litomyšli Andr. Graudencz.

857. Tytulár obsahjcy w sobě formy listůw wšeligakých w potřebách lidských, a tytule stawů duchownjch y swětských, Šebastyana Fauknara z Fonkenšteyna, Wytíštěno w St. M. Pr. u Jana Šumana, 1589, 8. 4a archy, Obsah širšj gest. a) Formy listůw, gichž Stawowé, w potřebách swých wšec požíwati mohau, a sice: Hlawnjho listu na pergameně s rukogněmi y s úrokem, Na papjře; listůw wěunjch a zápisůw y smlůw swadebnjch; smlauwa s weypowědj, list podpůrcj, spráwnj, zástawnj, dobrých wolj, žádagj, přjznawagj, list dluha, formy řezaných cedulj, kwitancj, listowé wěřejj, púhonnj, swědomj, gruntownj rozličnj, zachowacj, weyhestaj. b) Tytulowé Stawu duchownjho, Papeže Kardynalůw, Kurfirštůw, Arcybiskupůw, biskupůw, Opatůw . . . děkanůw, farářůw, kaplanůw, Mnichůw a t. d. c) Tytulowé Stawu Panského w králowstwí Českém, rodu starožitného, y těch, kteříž w nowé do téhož Stawu . . . přigati gsau k. p. Prwnj gest Atefs Berka z Dubě a z Lipého, na Kuřjchwodech a Bělé G. M. C. Trukfas. d) Tytulowé některých Měst etc. e) Spráwa krátká . . . o slawných saudech král. Českého, kteříž se každého roku na hradě Pražském držjwagj. (česk. a něm.) f) Weytah wšeligakých pokut z Zřjz. Zem. léta 1564. wydaného (česk. a něm.) g) Léta 1545. Aurokowé nowj nařjzenj (česky a něm.)

K. B o h o s l o w j.

a. Biblické spisy.

α. Přehledy pjem swatých.

858. Šebestiana Kastalia rozmlauwánj společného z pjem swatých starého y nowého zákona sebranych knihy IV. z latiny přeložené od kněze Mik. Pentamera Ledeckého. — W Mezeříči u Štep. Šafranka. 8. 1558.

859. Biblická losnj knížka: kratičký swatých biblických pjem weytah, složená od Tomáše Staude, přeložená od Jana Adama Sušického. W Praze 1589. 12. (Index.)

860. Jana Zahumenského abecednj weytah z now. Zákona. w 4. 1607,

861. Henryka Agrykoly knížka srownawagjcy starý y nowý zákon, w Brně. 1611.

862. Summa biblj swaté od Jana Marxia Horáždowského. 1616.

863. Chiragogia sacrorum bibliorum. Biblj swaté knihy starého y nowého zákona kanonizowané w sobě obsahujcy a o tagemstwj wúle božj spasenj člověka každého w Krystu wčejcy. Pilně a sprostě k počtě gména božjho s potěšenjm a prospěchem bohabogných gazyku našeho milowných rozebránj, od M. Victorina Wrbenského, služebnjka ewang. sw. l. P. 1618. fol. w Král. Hradcy u Mart. Kleinwächtra str. 438. Prawj w předmluwě, že přewelikau pilnostj tu knížku sepsal. Balbin mu wystawuge, že, co katol. straně k lepšjmu čelj, wynechal.

864. Methodus sacrae scripturae. Pořádek pjem swatých starého y nowého zákona od Wácl. Steffana. W Hradcy. 1620. 8.

β. Biblj celé.

a. W Rukopisu.

865. Jan Wartowský z Warty († 1559.) přeložil z hebreyštiny biblj na česko, kteráž dlé Welesl. (Kalend. 3 Čerwna) za dědici geho zůstala. Má býti w Biblj Wjdenské, čemuž wšak P. Dobr. odpjrá.

b. Tisťené.

866. Biblj Česka W starem miestie Pražském wytisťiena (Při konci Zgewenj stogj:) Letá Božijho Tisycyho Pietistého dwacátého dewátého: W středu před Božijm Wstaupenim. Stary tento y nowy zákon ke cti a k chwále Bohu wštemohúcymu, a wšem wěrným gazyku, a národu českého k spasytedlnému wzdělanj, a welikau pracy a znamenitým nákladem skrze mne Pawla Seweryna z Kapij hory měšteinjna starého města Pražského, gest wytisťen a dokonau etc. 1529. listů 569. fol. Po druhé w Starém miestie Pražském wytisťiena. 1537. listů 607. fol.

867. Biblj Česká. W slawném městě Nornberce wytištěna 1540. u Linharta Milchtalera, nákladem Melichara Kobergera měščenijna staw. města Nornberka. fol. Starý zákon obsahuge listů CCCCI. srownánj Ewangelistů II. předmluwa sw. Jeron. k now. Zák. I. a Now. Z. CV. listů. Regstr. 6 listů.

868. Biblj Česká. 1549. w menšjm městě Pražském u Bartoloměje Netolicického, nákladem téhož Bartoloměje a Giřjka Melantricha Rožďalowského fol. 629 listů. Předmluwa na 3 knihu Machabeyských, z latiny, a putowanj swatého Páwla před skutky Apošt. z něm. od Syxta z Ottersdorfu přeloženo. Přjps wolenému králi Maximilianu geště za žiwota Ferd. I. Naučilt se Ottersdorf fecky a podle půwbdajho textu N. Zákon opravowal. Protož Sturem a ginj potom prawili: že Melantrich bjbjl zmelantrichowal. (D.) Opět 1556. 7. Prosynce podle přjpsu w zadu, aneb l. 1557. podle nápisu na listu prwnjm wytištěná u Giřjka Melantricha Rožďalowského w starém městě Pražském, geho wlastnjm nákladem fol. 605 listů. Před nowým zákonem stoj dokonalejš srownánj čtyř Ewangelistů, kteréž Jan Straněnský z něm. přeložil. Přjpsána Maximilianowi. Po třetj l. 1561. podle listu s nápisem, a wedlé přjpsánj na konci l. 1560. w Praze u Giřjka Melantricha z Awentynu. Gest předešlů (1556.) a geu prwnjch deset listů, poslednj list po Zgewenj a celý regstrjck w nowě přetištěno, snad neywjce proto, aby powýšenj geho do stawu urozeného podpisem z Awentynu w známost wešlo. Přjpsána Maximil.. Po čtwrtě s nápisem: Biblj Česká, to gest wšecká Swatá Pjjsma obogijho, Starého y Nowého Zákona. Wytištěná w Starém M. Pražském, pracý a Nákladem Giřjka Melantricha z Awentynu. 1570. Na listu 13tém začjnu se text, genž w sobě obsahuge 637 listů fol. Gest obnowené wydanj předešlé, s nowými a hognějšjmi figurami. Přjpsána Maximilianowi. Po pátě wyšla. l. 1577. a přjpsána od Melantricha Cjsaři Rudolfowi. fol.

869. Od léta 1579. do 1593. vydala Gednota bratrská biblj českau na šest djlů rozdělenau bez poznamenánj mjsta (Kralic w Morawě) w 4. aneb gak ginj ten formát gmenugj w welik. 8. s wyklady a summarlemi knih i kapitol pod nápisu: a) Biblj České djl prwnj, totiž Patery Knihy Mogžjšowj w nowě wydané. MDLXXIX. listů 342 textu etc, b) B. Č. djl druhý w nowě wydaný L. P. MDLXXX. zdržuge w sobě knihy od Jozue až do knihy Ester. 441 listů. c) B. Č. djl třetj L. P. MDLXXXII. obsahuge knihu Job, Žaltář, Přjpslowj, Kazatele a Pjsně Šalomau-nowy. 233 listů. d) B. Č. djl čtwrtý L. MDLXXXVII. obsahuge Proroky od Izaiše až do Malachyše. 424 listů textu. e) B. Č. djl patý, w němž se knihy ty, které gsau nazwauy Apokryffa, pokládaj. L. MDLXXXIII. 294 listů. f) B. Č. djl šestý totiž nowý Zákon w nowě wydaný. L. P. MDXIII. 481 listů sextu. Tento šestý djl wšel z nowů leta 1601 s nápisem: Biblj České djl šestý, totiž nowý Zákon w nowě přehšdnatý L. P. MDCI. Textu 498 listů mimo regstr. a Errata. Wyklaďači té biblj byli: M.

Albert Mikuláš, Lukáš Helle, z otce žida pokřtěného zplozený, Jan Eneáš, Izaiáš Caepollá, Giřjk Sireyc aneb Vetter, Jan Efraim, Pawel Jessenius, a Jan Kapito. Náklad pak činil na tuto biblj Jan Zerotjn, Baron z Naměst. Dobropjsemnost této biblj a řed pro čistotu swau za pravidlo napotom přigaty od samého Weleslawjny a Jesuity Steyera. Wyšla po druhé s nápisem: Biblj swata, to gest kniha, w nž se všecká Pjsma swatá starého y nowého Zákona zdržugj, w nowě wytištěna a wydána léta P. 1596. 1162 stránek we velikém 8. Gest to vlastně Nowé wydánj předešlé bratrské biblj, tuto na šest djlů w gedné wazbě rozdělené; text však mjsty welmi změněn a mnohým wysvětlowánjm zanežen. Učimili bratřj to wydánj pro pohodlj obecnjho lidu w gednom djlu. Neb sprostý lid rozpůgčil djl po djlu, tak že weškera biblj zřjdka se kde spatřowala. Zápomenauce pak bratřj, že člověk sprostý, když stár gest, neyraděgi biblj čte, a w té samé pro skrownost pjsmen zraku giž mdlého řjsti nemůže, wydali gi tedy po třetj wětšjm pjsmem pod gménem: Biblj swatá. To gest kniha, w nž se všecká Pjsma s. starého y nowého zákona obsahuj, w nowě wydaná MDCXIII. (1613) fol. bez poznamenánj mjsta Kralic, textu 1200 str.

870. Wacław Mathyades, far. Starobydžowský wydal Starý y Nowý Zákon w Brně. 1611.

871. Biblj Česká, to gest všecká swatá pjsma, obogijho starého y nowého zákona, opět w nowě wydaná a wytištěná, w starém m. pražském, pracj a nákladem Samuele Adama z Weleslawjna 1613. fol. Připsaná wrozeným a statečným Pánům z Rytjřstwa y Pánům Defensorům nad Akademij a Konsystořj pod obogj. Těto biblj užjwali také katoljci (pod gednau).

7. Nowý Zákon.

872. Nowý zákon wedle toho porzadku, a przime prawdy jakož gey Sw. Jeroným z prznilosti starych bluduow... ořijstil etc. 1527. w Plzni nákladem Jana Pekka w 4. listů 225.

873. Nowy Testament, wšecek giz neyposlěze a pilnie od Erasma Roterodámského přehlednutý etc. 1533. 8. mal. od kněze Beněše Optata z Telče a Petra Gzele z Prahy, wytištěn w Náměšti u Matěge z Dwořišť. To wydánj nade všecká staršj i některá potomněšj předčj. Připsan Johanne z Boskowic geptišce w královském klášteře w starém Brně.

874. N. Zákon od l. 1534. mal. 8. w Normberce u Fridr. Peypusa, nákladem Hektora Šefflera měštěnina Normberského.

875. Now. Z. 1538. w 8. w starém m. Pražském u Jana Hada. Po druhé 1545.

876. Nowij zakon Pana a Spasytele etc. w Normberce, nákladem Lymbarta Milchthalera. 1538. (Ungar kl. de 1542.) 8.

877. L. 1549. w Prostěgowě u Jana Günthera, mal. 8.

878. Nowý Z. w Menšijm M. Pražském Imprymowaný u Bartolom. Netolického. 1551. 8.

879. N. Z. Léta 1555. 8. w Holomaucy v Jana Günthera.
 880. N. Z. 1558. 8. w starém městě Pražském v Giřjka Melantrycha z Aweentyuu. Též 1564. 8. 1576, pak 1582 po smrti Giřjka Melantrycha staršjho († 1580) wydán od Giřjka Melantrycha mladšjho.
 881. N. Z. 1565. mal. 8. w starém m. Praž. v Jan. Kantora.
 882. Nowý Zákon w nowě do Čěstiny (z řeckého) přel. l. P. 1564. od Jana Blahoslawa w 12. Po druhé 1568. w 4. (na Ostrowě hljž Stražnice w Hradištském kráži w Morawě.)
 885. Nowy Zákon, w nowě do Čěstiny přeložený. Wytisťený L. P. 1596 w 12: (w Kralicjch) s čerweným tytulem. Text gest podlé Jana Blahoslawa. Wyswětlenj a poznamenánj gsau wypuštěna. Na listu 299 gsau litery S. H. (t. Simon Halicaeus, genž byl Morawec a wypowědenec).
 884. N. Z. 1596 w 4. w starém M. Pražském v Giřjka Jakuba Dačického. W Regiřjku po Nawätjwenj P. Marie nalézá se swátek Jana Husa, kterýž se gindy toliko w wydánjch Gednoty bratrské nalezal, též 1597. 4. ib.
 885. N. Z. 1597. 8. w starém m. Pražském v M. Danyele Adama z Weleslawjna. Srownáwá se cele s wydánjm Giř. Melantrycha od r. 1564 a 1576.
 886. Novum Testamentum Dni Nri Jesu Christi Syriace, Italice, Ebraice, Hispanice, Graece, Gallice, Latine, Anglice, Germanice, Danice, Bohemice, Polonice studio et labore Eliae Hutteri, Noribergae 1599. fol. W čětině podložil Hutter Melantrychůw N. Z. od r. 1570 neb 1577, a wšak i ke škodě gazyka měnil k. p. mjsto: tyto věci psal gsem wám (1 Ep. Jan. V. 13) položil: toto psal wám, bez pomocného gsem; mjsto které lidské etc. wždy které, lidské etc.
 887. Biblj České djl Sfěstý totiž Nowý Zákon w nowě přehlednutý L. P. 1601. (w Kralicjch na Morawě). Toto gest vlastně 4té wydánj N. Z. od bratrské Gednoty; totiž od Blahoslawa pro ně přeložený r. 1564, 1568. pak 1596. w 12. a nynj. Zachariáš Aston, wážený theolog, kazatel a Senior w Ewanđicjch přidal k annotacjm geště mnohé giné, z kterých patruo, co Bratřj tehďáž wěřili, a čěmu wěřili.

d. Části Biblj.

a. Knihy Mogžšowj. Tobiaš.

888. Patery knihy Mogžšowj. W Normberce skrze Jana Gunthera 8. 1541.
 889. Tobiašowj knihy, w nichžto se čte o geho příkladném žiwotě, o zkušěnj, gjmž ho bůh zkusyl, o služebnosti andělské a poctiwém manželstw, kteréž gest Auděl Raffael mladěmu Tobiašowi božjm způsobem zřjdl a starému Tobiašowi zase zrak nawrátíl, a gest kap. XIII. 8. 1538.

b. Žalmy.

890. Žaltář Dawida sw. W nowě do češtiny přeložený 1529. 8. bez mjsta. Potom 1562. 12. 1579. 8. a 12. (w Kralici, s krásným pjsmem, s výklady drobnými), též 1581.

891. Jana Melisfea neb Krtského Žalmové sw. Dawida 12. 1596.

892. Auprawa wogenská aneb žalmové Dawida sw. 19tý a 120tý k nynějšj hotowosti a wálce křestanské proti národu Turckemu připadnj, W Praze v děd. Welesl. 8. 1604.

c. Jesus Syrach.

893. Jesus Syrach, w Litomyšli 1537. (Index).

894. Jesus Syrach ginak knihy Ecclesiasticus, o dobrých mrawjch a chwalitebném oboowanj: všem hospodářům, dítkám a čeládce k čtánj welmi wžitečné, w gístá mjsta obecnej a hlawnj artykule křestanského wěenj pořádně sebrané. Wytisťěno w Starém M. Pražském v G. Melantrycha z Awentyna 1563. 8. též 1597. 8. v M. D. A. Weleslawjna listů 179. regst.

895. Maudrost Gezusa syna Syrachowa etc. lat. a česky, v M. Dan. Ad. z Weleslawjna 1586. 12. listů 202. mimo titul a předmluwy latinské.

b. Přjslowj.

896. Salomonis Regis sapientissimi libri duo proverbialia et Ecclesiastes. In gratiam studiosae iuventutis, verae sapientiae appetentis seorsim editi et Bohemica versione, ut et versus versibus, et pene verba verbis respodeant, explicati atque illustrati. Pragae excudebat M. Daniel Adamus à Weleslawina 1586. 12. listů 143.

897. Šalomaunowy prwnj knihy genž latině slowů proverbialia... česky přjslowj, ty gsau o navđenj a kážni těch, kteří pođjnaj bohu slaužiti, o trestánj zlých mrawůw, a o Navđenj ctuostj, a magj kapitol XXXI. W Praze v Jana Hada bez roku. A-H po 4 listech malých gako w 12.

c. Ewangelia. Epištoly. Pašige.

898. Pođjná se pašige, kterauž gest sepsal sw. Matauš. 1551. Rkp. Bibl. weř. F. 27.

899. Čtenj a epištoly nedělnj. W Praze u bjlého Lwa w 4. (bez r.) Konáče? —

900. Epištoly a Ewangelia nedělnj a swátečnej přes celý rok, opět znouw figurami pěknými a summaryemi. Wytisťěno w Holomauci u Günthera 8. 1561. W Praze u Girjho Melant. 1567. 8. W Praze (od J. Straněnského) 1574. 8. Též 1597. 1615. 8. 1616. W Žitawě 1618. str. 754. u Mich. Hartmana 1688. W Trendj-ně 1645. W Žitawě 1698. str. 754. u Mich. Hartmana.

901. Ewangelia a čtenj swatá, kteráž slowau pašige (s notami), W Náměštj 1571. od Jana Blahoslawa.

902. Epištoly a Ewangelia y Pašyge, w Holomaucy 1530. 12. w Brně 1736. 12. w Žitawě 1642. 12. w Praze 1759. 12.

903. Řeči božj, kteréž se we dny nedelnj, střednj, pátečnj, w slawnosti výročnj, y w gině swátky w shromážděnjch společnjch čjtawagj 8. 1592. 1597. W nowě přehlednutě 1604. mal. 8. str. 486. Regstrjk pjsnj duchownjch str. 24. b. m. etc. též 1616.

904. Jana Grylla z Gryllowa staršjho Ewangelia na neděle a swátky s figurami a s rytmy. W Praze u Gif, Nigryua 8. 1595.

905. Walentina Sľubara Landškronského Summy krátké na epištoly a ewangelia, na Neděle a swátky s pjsněmi. (okolo 1615) Index.

906. Ewangelia et Epistolae, quae diebus dominicis... in ecclesiis Unitatis fratrum... explicari solent, graece, bohémice, germanice et latine cum analysi difficiliorum uocum grammatica et populari textuum divisione, in usum scholarum, cum paruo catechismo in iis l. linguis. Bremae typ. Thomae Valeriani 1616. 8.

f. Zgewenj sw. Jana. Propowědi.

907. Zgewenj sw. Jana, od Paw. Bydžowského. W Praze u Seweryna mladšjho 1558. 8.

908. Zákona obogjho Sententiae aneb Dicta z Pjsem swatých, Na zámku Dobrowicj 1610.

b. Dogmatické a polemické.

909. O znamenj a prawdě; proti Habrowanským 1526.

910. P. Jana Dubčanského neb Habrowanského a) Listowě bratrjw Boleslawskjw poslanij, y také gjch odpovědi zase psané, tuto spolu sau wytištienij k žádosti Uroz. P. P. Yanowi z Lypeho a na Krumlowě, Nayw. Maršalku král. českého. P. Dobešowi z Bozkowic a na Rosyczých. P. Krystoffowi z Bozkowic a na Třebowě. W Prostějowic 1527. (W Indexu 1537).

b) Spráwa sprostá a prawá o bratrjch staršjch gednoty (Index).

911. Traktát o mukách pekelných. Rkp. weř. bibl. XVII. H. II.

912. List Rabbi Samuele k Rabbi Izaakowi poslán, že Gežjs Nazaretský prawým Mesyášem a spasytelem gest, protož nemagj židě na žádneho giného očekawati. Ondřej Strogek w Plzni z německé w českau řeč wyložil l. 1528 4. listů 27.

913. Augspurská Konfesjy aneb Wyznánj wjry Neygasněgšjmu Cysaři Karlowi Vtému, od Knjzat a měst Německé Řáže čisté wdenj ewangelického se přidržegjých, na sněmě Augspurském L. P. 1530 podané (bez m. a r.) Giná wydánj gsau L. 1536 (Index), 1576 nákladem P. Aleny Berkowé z Lomice. L. 1608 w Dražďanech u Jeronýma Sľice. 1620 w Holomaucy w Kryst. Kutče, opět přeložená (z lat). a oprawená. Připsaná Těšinským; nákladem Gifjho Tranowského. L. 1630 w tiskárně M. Samuele Martinyusa z Dražowa cýrkwe české Pecháské S. B. kazatele.

L. 1720 w Žitawě od W. Kleycha. L. 1808 we Wacowě znouu přehlednutá a s některými přjdawky v Ant. Gotljbha w 8. archúw 17.

914. Kniha o klekánj před swátostj oltárnj 1530.

915. Katechysmus. w Boleslawi 8. 1530. (w Dobr. Reise. 138).

916. Gindry Šturma Konfesý česká. Na Karmelu 8. 1532.

917. Odpowěd a Špráwa té gednoty, kterauž z omylu Pikhartstwj nazýwagj, na třetj spis proti nim od staršjch Bjleckých neb Habrowanských. W mladém Boleslawi 1533. 8. (Švad ol Gindřicha Šturma.)

918. Knjžka. Gestli to prawda, by to člowiek gistotně wěděti mohl, že spasen bude. 1534, 8. (od Bratřj).

919. Spis o Bohu a Božstwj Krystowém Bratřj staršjch de monte Liliorum 1534, 8.

920. Wyznauj wjry bratrské. Dle předmluwy na Confessj (1607) a neyprw některých artikuluw Rokycanowi podali. b) psanj Giřjmu králi učinili. c) Měštúm wúbec, pluęgi a swětlegi sepsané konfesý swě podali d) Králi Wladislawowi II. dvě Conf. předložili, kratšj 1504. širšj 1507. e) Psali krátké wyznauj wjry králi Ludwjkwowi 1524 (w. Odd. IV.) To wše česky. f) W r. 1532 Giřjmu Brandenburskému něm. Conf. napsali, potom od Lutera 1533 we Witemb. tištěnau, (kdež i 1568 nadherně wyšla) ano pozděgi 1538 lat. pod titulem: Apologja prawého wěrej, kteréž wúbec Waldenskými gměnuj etc. wydána. g) W českém gazyku opět podaná Ferd. I. 1535. 14. Listop. Kteráž po druhé hued rok na to tištěna byla pod nápisem: Confessio aneb Počet z Wijery z wěnuje y Naboženstwj Křesťanskeho, králi geho milostj w Wjdni podany, od Panuow a Rytjřstwa králowstwj Czeskeho, kterziž gsu z gednoty Bratřj Zakona Krystowa.. Po druhé wytisťieny a zpraweny: Leeta P. 1536 (Na konci): Wytisťěno po druhé w Lithomyšli na horze Olivetskes a dokonano w wtery po sw. Stanislawu etc. w 8. A-L po 8 listech. Táž lat. přeložena a w Wittenberce tištěna, od Lut. schwálena. h) L. 1564 tataž Confessj obnowena, doplněna, a wyswětlena neyprw w gaz. českém, a potom hued něm. od bratřj přeložena a Maxim. II. s pjsněmi bratrskými též něm. přeloženými podána, a že i w Král. Polském bratřj zde onde zástitu nalezli, táž konfesj w polský gazyk přeložená a králi Zygmundowi Augustowi na sněmu obecnm we Waršawě podána byla. Obnowená ta konfesj opět latinsky 1573 we Witemb. wydána y w něm. přehlednutá. (Wknjžce: Ohlášenj, stogj: že Confes. Maxim. II. podané mezi spisowateli bratrskými byli D. Paw. Preslius, a Giřj Streyc). Potom pod titulem: Confessio aneb Počet z Wjry etc. z wěrej y Naboženstwj křest. Neygasněgšjmu etc. králi Ferdinandowi: Od Pánů a Rytjřstwa kr. česk. kterjž se čistého wěrej w Gednotě Bratrské přjdržegj, w Wjdni 1535. 14 dne Listopadu podany etc. A potom Nepřemoženému Cýsaři Maxim. II. etc. Tež Neyg. králi Polskému Zygmundowi Augustowi etc.

Znowu přehlednutý 1. 1607. Gest také nazad z některých znamenitých mužů, o této Koufessý saud a svědectwj, z latiny do češtiny přeložené. mal. 8. stran 287 a 63 (předml. regist.) bez udání mjsta. Potom w Amsterodamě v J. Paskowského 1662. 12. w Berlině skrze J. Boh. Elsnera 1748. 8. (W Indexu též 1557. 1561. 8. 1564. 1567.)

921. Jana Čzecha kazatele w Bayrutu knížka křestanských pohádek . . 1536. 12.

922. Wáclawa Turnowského knížka o trogjm přichodu Pána našeho Gežjše Krysta. W Praze 1536. 12.

923. Otázky bratřj o rozhrěšenj spowědi, o přigjmánj těla a krwe. 1536. 8. (Index).

924. Jana Kalwina dvě Epištoly o věcech tohoto času znáti welmi potřebných 4. 1536. Po druhé (w Normberce) 1546 4. listů 75.

925. Apologia. Zgewné dostivčinenj, aneb všem wůbec wydánj počtu z wjry, z věenj y ze všeho pořádku, kteréhož w náboženstwm křestanském vžjwagj bratřj a staršj, kterýmž některj Hubrowanšj, neb Lylečtj jkkagj. 1536. 8. In Monte Liliorum Kašpar Prostegowský. 1537. (Index str. 35.) též 1538 (Index str. 10).

926. Pawla Bydžowského, faráfe u sw. Hawla a) Traktát s krucifixem, pod titulem: Čechowé milj, genž žádáte býti wěrnj, tuto nagdete, kterak M. J. Hus, a M. Jakaubek geho towaryš milý etc. Tištěna v Jana Hada w Praze 1537. 8. (Index 1535). b) Tyto knížky tré w sobě držj, prwnj, že mócy slow Božjch w prwnj způsobě poswátne gest tělo Božj, a w druhé toliko krew Božj etc. w Praze 1538. 8. (Index) dle Stelcara r. 1539. c) Knížky o přigjmánj tiela a krwe Pana našeho Gežjše Krysta pod obogj způsobau, w Praze 1539. (Na prwujm listu stogj kalich) w 8. d) Tato knížka toto tré okazuge, α) že Pán Bůh a člověk Gežjš Krystus gest w swátosti. β) že tu gemu wěrnj Alaněti se magj. γ) že se mu tu modliti magj. 4. e) Děťátka a newinátka y hned po křtu tělo a krew Božj že přigjmati magj. w Praze 1541. 8. skrze Bartol. Netolického. Po druhé 1586. f) Tento spis wkazuge, že Biskupowé Biskupa, a biskup kněžj, a kněžj od řádných biskupůw swěcenj, těla a krwe Božj poswacowati magj. w Praze 1543 (1534?) 4.

927. Bratřj obecne všech křestanuůw Navčenj starodáwné wjry přjkážauj, a modlithy s wyswětlenjm gich. W Litomyšli 1537. 8.

928. Giřjka Mařka otázky theologické Luterowi do Wittemberka poslané. Z něm. přeložil Wáclaw Rakownjcký. 1539 8. (Index)

929. Martina Lutera O Cyrkwi swaté, a znamenj gegj Knížka, kterauž wydal o Koncilijch w Wittemberce 1539. 8.

930. Dyalog. To gest. Dwan Formanuo Rozmlauwanj. Petrky a Walaucha, přepotřebne: o Věenj a Wjře: Kneze Wa-

clawa Děkana na Horách Gutnach, nyní w nowè od gednoho Včitele Gednoty Bratrské k potřebè Werneych wydany (bez mjsta a r.) 4. (okolo r. 1540-5)

931. Spis bratra Bartoše z Bjliny. 4. 1540.

932. Jana Augusty a) proti Habrowanským w Litomyšli 1540. b) O záwazých křestanských zákona Krystowa 1540. Proti této knjze (o záwazých etc.) psal Petr farář Litoměřický w zásadj (předměstj), gegž Balbin gmenuge Catholicus, a připsal gi Karlowi Dubanskému z Duban, Pánu w Liběšicých a Rauduicy 1541. Načež Jan Augusta opět vydal: c) Ohlášenj a Ozwánj proti knjže Petra w Zásadj v Litoměřic. W Litomyšli 1541. Nato opět vyšla: d) Petra far. Welmi powlowná, pokog-ná a wprjmná odpověď na dosti prudké, bauřliwé a welmi zchytralé bratra Augusty, Jana staršjho zpráwce zboru Litomyšlského ozwánj a ohlášenj, a přitom list kuže Jakuba Wolynského děkana Litoměřického všem wúbec bratřjm náboženstwj Boleslawského swědějcy. w Praze 1542. 4. Přjpis Janu z Pernšteynu.

933. O wjře a dobrých skutých z starého y nowého Zákona krátce sebrané řeči. Z něm. Kašpara Huberyna přeložené. W starém Městè Pr. skrže Jana Hada. 1541. 8.

934. Martina Lutera O Mlly Oblaštijnj neb samotné, a o pomazánj Kněžském z něm. a latinského Jazyka do Českého s pilnosj přeložená etc. 1541. (bez mjsta.)

935. Proti Alchoránu totiž zákonu Tureckému a Saracenskému a falešnému gich náboženstwj. Od kuže Barthol. Dworského. W Praze Sewerin Mladšj, 4. 1542.

936. Jakuba Wolinského List všem wúbec bratřjm náboženstwj Boleslawského swědějcy. W Praze 1542. 4.

937. Listowé a Psanij. Kuže Wáclawa Pana Děkana nyní na Horách Kutnách a Kašpara Saukennjka Měštenjna Litomyšlského, kterážto tehdáž (1532) se mezy nimi zběhla, když byl farářem w Litomyšli etc. tlačeno L. 1542. 4. (bez mjsta)

938. List neb Spisek starých bratřj, dawno wdělaný. S předmluwau obšrnuu však potřebnuu. Kterýž se nyní z nowu přjčjn nynějsjch proti bratřjm... wydává 1542. Staršj Bratřie, kteréž omylně Pikharty nazywaj (ku konci): Alexander 4.

939. Jana Straněského Almanach duchownj z Starého y Nowého Zákona. 1542. 8.

940. Erasma Roterodamského Spis o Vstanowenj w cýrkwi, přel. od Giřjka Anděla Kralohradeckého. W Praze 1542. 8.

941. Dwanácte Artykulůw wjry křestanské, kteréž slugij Symbolum dwanácte Apoštolůw, gruntowně wyslowené, a z řeči Německé w Česko wyložené. Přitom troge Symbolum s pěknými figurami, lidu obecnému a hlúpému wydane. 1542. (na konci) Jan Günther 8. Překladatel gest Jan Straněský. Připsána bratřjm Janu a Zachariáši z Hradce (t. Gindřichowě.) Pak w Proštegowě 1553. 8. pak 1593.

942. Jana Augusty a kněžstwa kalikáneho Pře. od niego sameho wiernie a prawie sepsana, všem wuobec k saudu podana. (Ku konci): Datum oude y oude, a wytištěno Leta Panie 1543. 4. Na to Martin Klatowský, kalíšnjk a silný odpůrce Jana Augusty wydal: Rozsuzowánj vpřjmně Artykulů některých z Pře Jana Augusty, kterauž pod gménem kněžstwa proti všemu křesťanstwu, krom sekty waldeuské; wydal. 1544. w Praze 4. u Kubeše.

943. Beneše Baworynského z Wlřjho Pole kniha o prawém náboženstwj křesťanském etc. W Starém Měste Prostějowé skrz Jana Oliwetského z Oliwethu. 1545. 4. wydana skrze Michálce Martina.

944. Jana Augusty a) Spis gménem wšj Gednoty k geho Milosti cýsařské do Augšpurka poslaný b) Regstrjck a Ržeřj etc. Obsahuge učenj Českých bratrj. Ta kniha od něho we wzenj psána, a od Gednoty s proměnuu wydana. c) O pokušenjch etc.

945. O wečeři Páně, kázanj, k žádosti Jana Lékaře w Mladé Boleslawi wydané od Martina Michálce. Proti tomu wydal kněz Bartoš Bjljuský: Psanj proti kázanj Mart. Michálce 1544. Načež opát ouen wyslal: Odpowěd na psanj kněze Bartoše Bjljuského, proti kázanj etc. 1544.

946. Gřjcka Sřtyrsy spis. 1544.

947. Jana Špangeubergera Perla pjsma sw. hlawnj artykule a články křest. učenj 1545. 8.

948. Troge Symbolum aneb wyznánj wjry Krystowy w cýrkwi gednosworně vžjwané. Mart. Luter. Doktor w Wittenberce 1554. Tištěno 1545. 8.

949. Mandát Nowý Gežjše Krysta všem wárným křesťanům poslaný, w němž přikazuje všechněm, aby toho ztraceneho zámku, genž gest wjra, zase dobytj hleděli 4. 1546.

950. Naiwjetřj a nayprzednejšj Rozdijlowe mezy czystejm a nepolkwrnienejm wzenijm Ewangelium Swateho, a mezi tjm Modřařským . . . ským wzenijm. Z něm. přeloženo (ku konci): Wytištěno a dokonáno L. P. 1546. 4. listů 14.

951. Catechysmus aneb Naučenj člowěka křest. k wžitku netoliko Mládeže ale y lidem dospělejšjho waku obšjrněj sepsanj a znouu wytištěny 1546. w Praze v Jana Kantora. 8.

952. Pokorně a ponjženě napomjnuuj k naynepřemoženěgžjmu Cýs. Karlowi V. a stawům nynje w Sřpeyru sněm . . držjčjm Aby se o naprawenje cýerkwe snaznie a opravdowě starali. wydané 1544. (Na konci) Škonáwa se šťastně pře P. N. G. Kr. wedená od učeného muže a Dokt. J. Kalwina přeloženjm z lat. a nákladem Zyg. Zýgy měšťanjna Pražsk. W Mormberce skrze Kryst. Gutknechta 1546 4. Listů 87.

953. Rhegia Urbana Katechysmus etc. Z latiny přeložil Gřj Roždálowský. W Praze 1547; u něho též wydan w 8.

954. Weystraha Dokt. M. Luthera k sweym milým Niemcom, též v předmluwa Filipa Melanchtona na tuto weystrahu, 1547. w 4.

955. Literae magistrorum Pragensium ad Ferdin. de punctis quibusdam religionis 1549. Rkp. w Bibl. weř. (česky).

956. Rozmlauwánj člověka s rozumem. W Praze v Bartol. Netolického. 1551. 8.

957. Katechismus neb Nawedenj křestanské kraticáce sepsané. W Prostějowě v Jana Günthera 1552. 8.

958. Psanj učiněné od bratřj, kteréž někteřj z Omylu a zřiwisti Pikharty nazýwaj, w němžto oznamuj se přijčiny, proč to býti nemůže, aby od náboženstw swého pustiti, a k kněžnřm buď pod gednau, buď pod obogj přistaupiti měli, 1554. 8. bez mjsta.

959. Doktora Gindřicha Probořta kost. Praž. Catechismus aneb Naučenj Czlowieka křestanského k wžitku, metoliko mládeži a'e y lidem dospelějšho wěku obsjrnějšj sepsauy a znouw wytištěny 1556. (Ku konci) Wytštěno w Starém Městie Pražském, v Jana Kantora. 8.

960. J. Arndta Anatomia et Laboratorium veri Christiani, To gest: Čtvery knihy o pravém křestanstwj spasytedlného pokánj. Z Německého gazyka w Český wvedeny skrze Michala Longolia, faráře w Bořeslawi. W Praze 1557. 4. item 1617. 4. v Dan. Karl. z Karlsperka. Po třetj přjipogenjm páté knihy niilosti božj všem křestianům etc. pod titulem: Jana Arnda paterj knihy o pravém křestanstwj spasytedlného pokánj. přel. M. Longolius. 1715. W Prešp. 1783. 4. (obstaránjm Mich. Inštitorysa) (Jan Arndt, General-Superintendent Luneburského a Brunšwiského hnžetstw.)

961. Přijčiny některé nesrownánj mého s Bratřjmi, genž Waldenšj slowau, w smyslu. Z kterýchžto y ogegch obzwláštnosti ponekud porozumjno býti může. W dedikacij podepsán: Wogtách z Pernšteyna L. P. 1557. 4 archy. Malý 8, w Prostějowě, Oswědženj a oczystienj se gednoty bratrské zákona Krystowa (kterauž mnozý z omylu Waldenskau, gimij z neuawisti Pikhartskau a někteřj i Boleslawskau nazýwaj) proti nářkuom nestřjdným a neduowodným kněžky w nowě wydaně od Vroz. Pána, Pana Woytěcha z Perštagna a na Plumlowě: a wytištěné w Prostějowě. L. P. 1558. 24. Čerwna skrze Alexandra etc. impressora.

962. Linhartu Kulmana Instrukcy o hijšjch Otcowských synů y cyzých. 1558. 8. (Index str. 68.)

963. Odpowěd proti spisu kněze Wáčlawu. 4. 1558.

964. Petra Kanisia Katechismus katolický po prwě wydan w Pražské kollegi Jesuitské latinským, českým a německým gazykem 1559. (w. Schmiedl Hist. S. J. P. I. lib. II. num. 86.) Potom častěgi: 1572. w Praze s přjipisem Arcibiskupu. Opět obřázky wypořobněny. W Augšpurce. 8. 1615. Item s wyswětlenjm ceremonyj Mě sw. a slawnostj přes celý rok. 1635. 8. Opět od Wáčl. Čerwenky. (1669?) českým gazykem usw. Klem. 1671.

12. Z latiny do něm. přeložený od Jakuba Destages, pak do češtiny od Šim. Hlavy. W Praze u sw. Klimenta 1715. 8. 1717. 8. W Holom. 1726. 8. W Praze 1733. 8. u Mathause Speyera, arc. Impressora. str. 235. (w otázkách a odpow.)

Téhož malý katechismus, nebo summa prawe křest. kat. wjry, spolu s kalendářem 12. 1584. Opět Malý kat. obecnému lidu y mládeži welmi užitečný a nynj w otázky uwedený a vůbec wydaný w Praze u P. Ant. Benueka. 1708. 12. Též w Znogmě. 1741. 12. tamž u J. Preisa. 1748. 12. 1759. (dwa archy.)

965. Tomáše Baworowského zrcadlo onoho wiečného a blahoslaweného žiwota, w kterémž se wedle gisté zpráwy pijama swačeho spatřiti a widěti muože, gakým žiwotem, a w kterých mijstech Swatij po smrti zůstawagij. Anno Domini 1561. Wytisčeno w Starém M. Pražském u Girjka Melantricha z Awentyuu. 4. Pak w Praze 1822. wel. 8. skrze Joz. Dytricha u Fetterl.

966. Jana Rywia Arthendorfienského Kujžka o tytuľch křjže. 1561. (Index)

967. Naučenj a wyhlášenj o přigjmanj pod obogj apůsobau a podáwanj djkám, wyhlášené na Sessi, t. g. Zasednutj patém sw. obecného Concilium Tridentského za neyw. biskupa otce sw. Pia IV. 26. Čerwen, 1562. W Praze u Gir. Melantricha z Awentyuu, w 4.

968. Catechismus Wjry, wdenij a wyznanij Swatých Starých Wčiteluow a Mučedlnižkuow od času Apoštoľůw, nepochybně až do čtyř set leth časůw nyněgájch... 1562. (ku konci): Wytisčeno w Holomaucy u Jana Günthera. 8. Z cyžých gazykůw wyložil Tom. Rešel. Wydal Jan Stranánský, měštan Počátecký.

969. Rozmlauwanj boha s Ewau, z epistöly Filipa Melančtona wypsáné, od Paw. Lucyna přeložené w Praze 1562. 8. (Index.)

970. Smysl a Vmysl Krystůw geho vlastnj Swatoati Wecerze geho. 8. Rkp. listů 93. We Wjd. Bibl.

971. (Wyznanj pod obogj.) a) Tato Wjra wdenj a náhoženswj starých wěrných Čzechů tělo a krew Páně pod obogj přigjmagjcjch (bez m.) 1562. 4. b) Na sněmě 1575. sepsáno a wydáno: Krystyana Langhauusa Konfessy Česká, totiž, Wyznanj Wjry sw. křestánské wdech třj stawůw kráľowstwj českého, tělo a krew P. N. G. Krysta pod obogj přigjmagjcjch. 1575. 4. Též 1579. 4. od Wácl. z Wřesowic. Pak w Impr. Šumauské 1609. 4. a opět 1610. 4. str. 148. mimo registr. Při nj gest magestat cjs. Rudolfa II. Ta Konfessj hned po sepsánj 1575. do němčiny, pak r. 1619. teprwé do latiny přeložená a Fridrichu od Pražské Consistoře a Uniwersity podána byla. Tisčena potom: Confessio Bohemica vere Augustana, česky a latinsky w Praze 1620. 4. Za našjch časů wyšla w Praze u Jana Tom. Höchenbergera. 12. 1783. (česky.)

972. Katechismus menšj bratřj. 1564. 16.

975. Pawla Lucyna Helikonyada a) Kniha o rozdílu a povinnosti starého y nowého zákona. 8. (Index) b) O z mrtvých wstánuj Krysta, y našem : O životu Swatých a Zatracenj bezbožných, s některými písňemi, w Praze 8.
974. Obau dwau Antykrystůw Konstantynopolitanského a Řjmského gednohlasné a gednostěgné učenj wjra etc. w Normberce skrze Wold. Neybera. 1565. 4.
975. O osprawedlněnj hřjšanjka, kujžka z něm. přelož. W Prostějowě, 1565. 8.
976. Blažege Nožičky z Wotjna a) Kujžka proti bludům, některým před tisíce lety odsauzeným. 4. 1566. b) Rozmlauwánj mezi otcem a synem. W Praze u J. Kantora. 4. 1566. (zdaž gedno?)
977. Spráwa a naučenj křestanům wěsegným, gakby se w těchto časých nebezpečných při spasenj božjm řjdití měli. S přjdwkem pjsm, modliteb y pjsnjček. etc. 1566. 8.
978. Šjtek wjry. 1570. W Praze 1584. 8. u Giř. Nigryna (Z něm. Wácl. Hermancia.)
979. O přjtinách pokušenj a bogů proti Antykrystu. (Index)
980. Rettung proti Antykrystu. (Index)
981. Základ wjry katolické s příčinami... proč člověk ne nĕgaké sekty; ale řjmsk. cyrkwe se přjdržeti má. Datum w Ingolĕtatě, 1568. 4.
982. Jana Aupického Rozmlauwánj Jana s Bartoloměgem, aneb Kujžka, kteráž slowe božj aumluwy slidským pokolenjm. 1571. 8. (bez mjsta a tisk.)
983. O dwogjm přjrozenj Kr. P. wedle těla a ducha. W Prostějowě. 1572. 8.
984. Spis bratřj Taborských w Praze. 1574. (Dobrow. Reise. 139.)
985. Tomáše Soběslawského Řešátka a) O dni soudném. b) Summa učenj křestanského. c) Rzebějk Jakoba.
986. Petra Kodycylla o Artykuljch wjry. 12. (Index.)
987. Malá biblj, to gest wyučowánj mláděže y lidj sprostných, pobožnosti křest. w němžto se obsahuge kratičce summa wšeh o křest. náboženstwj etc. od Paw. Kyrmezerského. 1576. 8. 1579. w Holom. skrze Šeb. Oliwetského, tež 1604. 8. w Praze u Dan. Sedlčanského.
988. Psanj ku P. Wáclawu Čegkowi, od Martina Wolnického, administratora pod obogj. 1576. 4.
989. Pawla Rostochy, Sewerynského Spisowé aneb traktátowé některých artykulůw učenj cyrkwe božj, na česko přelož. od Mik. Čecha Pražského 1579. Rkp. bibl. wěř.
990. Katechismus, to gest, kratičké obsaženj a wýklad přednjch članků wjry a náboženstwj křest. D. M. Lutera w Bardiowě u Daw. Gutgesella. 1581.
991. Katechismus starjch a kněžj gednoty bratrské. 1581 1604. 12, Tež bez r. mjsta. 12.

992. Laeta Jana a) Otázky křestanské pro mláděž a sprostý lid. 1582. 8. b) Naučenj o Pokánj. (Index.)

993. Salviann o prozřetedlnosti božské. W Praze 8. 1582.

994. Srownánj wjry a učenj Bratřj staršjch, kteřj sebe sami Zakona Krystowa, a ginij ge Waldenskými a Boleslawskými, ginij pak Pikharty gmenugj. W němž se o gegich oddelenj, nestálosti a wrtkawosti, o některých bludných Artikulijch wypisuge. K lepšjmu wyrozuměnij w spůsob rozmilauwánj pro sprostný lid sepsané a wúbec wydané skrze D. Wáclawa Šturma z Teyna Horšowského. W Holomaucy. 1582. 428 stran. Čěstina prostá a čistá. K té knize náležj, Index a poznamenánj všech knih a spisůw, kteřj w Srownánj Wjry etc. se přiwozugj stránek 200.

995. Mistra J. Husy učenj o wečeři Páně w Normberce. 1585. 8.

996. Ant. Possewina a) křestanské odpovědi na otázky pobožného muže w půlnočních kraginách obýwagjého. W Praze u Nigryna. 1584. 8. Přeložil Balt. Hostaunský. b) Téhož Possewina zuamenj cirkwe katolické. Z lat. přel. týž Hostaunský.

997. Kratičké ohlášenj gednoty bratrské na důtkliwá psanj, proti nim w těchto časech wydaná. 1584. Na to wyšlo:

998. Krátké ozwánj Doktora Wáclawa Šturma proti kratičkému ohlášenj Gednoty waldenské neb Boleslawská. W Praze. 1584. 4. u Giřjka Dačického w starém M. Pražském.

999. O dobrých a zlých anděljch od J. Stelcara Želetawského. 1584.

1000. Wincence Liryenského o pozuánj Cýrkwe swaté. Knjžka welmi pěkná, z latinského přeložená. W Litomyšli. 1584. 8. Po druhé w Praze u Schönfelda. 1784. 8. od slowa k slowu wytištěná. 10 archů str. 156. Přeložil gi Baltasar Hostaunský. Spitowatel gegj kněz, francauz, na Liryenském ostrowě za Cisarowánj Theodosia a Valentiniana, složil gj k wywracowánj powstalých tenkrát nových kacjřských bludů, nazwaw gi Peregrinůs proti kacěřům. Překladatel týmž amyslem proti kacěřům swého wěku gi na swětlo wydal s přjpisem Stanislawu Pawlowškému biskupu Olomauckému. Čěstina dobrá až na některé zwláštosti n, p. dostanauc se ten spis w ruce některých etc.

1001. Kašpara Kwerthalia Labyrinthus Lutheri. Šest a třidcet mst, w nichž gedině Martin Luther w gednom toliko artykuli o přjgimánj swátosti oltárnj pod gednau a pod obogj způsobau sobě odporný gest wedle nich některj ortelowé a wypowiedi, které Luther sám proti sobě wynesl. S doloženjm božské wypowiedi z pjsma sw. proti nestálosti téhož Lutera z něm. přel. od B. F. P. W Litomyšli u A. G. 1585. 8.

1002. Katolické Glozy a wyswětlenj na list a psanj Predikantůw Lutheranských, sekty Ubiquitařské, a professorůw Thubinských, kteréž k řeckému patryarchowí do Konstantinopole poslali... K tomu spráwa gistá a prawdiwá z Konstantinopole

od Geremiaše nynějšho patryarchy, coby on y všecky cýrkwe východnj smeyšleli o artikuljch Konfessy Augšpurské. Z něm. přeložený. W Litomyšli u A. G. 1585. 4. str. 69. Připsáno magistratu Plzenskému od Bartol. Flaxiusa děkana Litomyšlského.

1003. (Sive titulo) Katechismus latinsko-slowenský od Jana Pruina, přidány modlitby a písně některé.

1004. Wácl. Martynydesa Turnowského, far. w Hradišti nad Gizerau Spis krátký o stawu manželském. 1586.

1005. Claud. Viexmontii o pokánj naučenj krátká přel. od Bartol. Flaxia w Praze. u Giř. Nigryna. 1586. 8.

1006. Rozsazenj a bedlivě uwáženj velikého Kaucyonalu od bratřj Waldenských ginak Boleslawských sepsaného a leta 1576. wytisknutého od Wácl. Šturma. W Praze u Bur. Waldy a P. Gičinského. 1587. w 4. Nato wysla:

1007. Obrana mjrná a slušná kancyonálů bratrského, kterýž Sturem neprávě zhaněl. W Litomyšli. 1588. 4. Načež opět:

1008. Odpověď slušná a důwodná nã velmi hanliwau a rauhawau Obranu kancyonálu bratrského, w Litomyšli. 1590. 4.

1009. Důwodů šest pěkných a krátkých ale však podstatných, kterýmž se dowůdně prokazuje, že gednota bratřj Boleslawských z Boha nej, a že žádný w nj spasen býti nemůže, od dokt. W. Šturma. 4. z listy. bez r. (1587.) w Praze u G. Jakuba Dačického. (weř. bib. F. 28.) W Litomyšli u Audresa Graudence. 1591. 4. (Připogeny gsau prwnjmu wydanj listy dwa od Uberyna a Šturma k Impressoru Dačickému.)

1010. Odpověď na šest důwodů podwodných gakehosy doktorá Wáclawa Šturma, sepsaná od Sylwia Vberýna. 1587. 4. W Praze u Giř. Jakubea Dačického. A-G. (weř. bib. F. 28.)

1011. Apologia t. g. Obrana proti nedůwodné a nestájdme odpovědi Sylwia Vberýna na mjstě bratřj Boleslawských, kterau dáwa na šest podstatných důwodů doktora Wácl. Šturma, w Praze 1587. 4. u Giřjka Nigryna A-Rij. (F. 28.)

1012. Spis proti churawé a hubené Apologii, neb obraně D. Šturma Wácl. giž všecky z gednoty bratrské odsuzowati nepřestává od S. U. 4. (Index.)

1013. Ozwánj starých Čechůw a Morawcůw před lety 80, kteréž učinili proti těm, kteříž o nich mluwili, že gsau odfezancy cýrkwe swaté etc. od Wácl. Benešowského. 1588.

1014. Šebast. Kastaliona rozmlauwánj společného z psem swatých zákona sebranych knihy IV. w 8. 1588.

1015. O dni saudném vyhledánj a sepsánj toto z mnohých psem sw. zákona božjho. I. božjho wydaná 1570. Wytisčeno w Praze u Danyele Sedlčanského. 1588. 8. A-H.

1016. Giřjka Šerera: Chodcowský plášť Pikhartského, Luteryanského, a giných nowotných Sektářůw učenj. Z němči. přeložený. 1588. bez roku a tisk. w 4. listů 8.

1017. Giřjka Šerera Spráwa gistá o Antykrystu, kdy a odkud přigjtí má, přeložená skrze kněze Bart. Flaxia, archydia-

kona Plzenského. W Litomyšli 1589. 8. připsána P. Giřjmu mlad-
šjmu z Lobkowic, presidentu appellacj.

1018. Wácl. Slowacya, far. w Střenicých, o wečném man-
telstwj Krysta a Cýrkwe, w Praze. 1589. 12.

1019. Rozmlauwánj duchownj o stůl wečeře Páně: slujšili
nemluwňátkům a djtkám nerozumným swátostj oltářnj posluho-
wati, od kn. Petra Johanydesa Košetického, far. w Náměti na
Horách Kutnách u Giř. Dačického. 1589.

1020. Kaule Dawidowa, kterauz podává draku Pikhartské-
mu, ginak Waldenskému. W Litomyšli 1589. 4. listů 6. Podepsán
Wytolid. Poskok. (proti bratrj m.) (weř, bib. F. 28.)

1021. Knjžka o prawě Cýrkwi od Jana Stelcara Želetaw-
ského. 1589.

1022. Katechismus welmi pěkně wyswětlené důwody pjsem
sw. a mnohými příklady . . ozdobené od Dan. Stodolia z Požo-
wa 1589. 8. na Horách Kutnách podepsána předmluwa.

1023. Walentina Polona Pelčického Pomni na mne. Knjžka
obsahujcý w sobě kratičké spasytedlné naučenj a sebránj o du-
chownmj podstatném wyswětlenj křestanského učenj a prawě po-
božnosti. 1589. w Star. M. Pražském. u Buryana Waldy w 8, též
1600.

1024. M. Wáclawa Brosiusa Weystraha wšem wěrným Če-
chům y giným prawého náboženstwj milownjkům, aby mohli
znáti, gakey gest rozdjl mezy učenjm Mistra Jana Husy, a uče-
njm bratrj Boleslawských, w artykuli o wečeři Páně wzata z
příčiny páteho bludu, z kteréhož dotčené bratry doktor Wácl.
Sturm w swé knjze proti gegjch kancionálu w 33 kapitole winj.
W Litomyšli. 1584. 1589. 4. 10 listů.

1025. Bratské gednoty Bratrj staršjch Napomenutj stále
ke všem wěrným we všech stawjch, a po všech zbořjch w Ge-
dnotě k Naprawenj w prawdě křestanstwj y powolanj geho 1589
1591. 8.

1026. Mik. Krupěhorského a) O gměnu božjm 1590 8.
b) O pokánj. c) Kterak se člověk má k smrti strogiti. d) O
welebné swátosti wečeře P. coby byla, a co w nj rozdáváno a
přigjmáno býwá. Rozmlauwánj Philologa a Timothea. 1592 8.
(Spisowatel gest Mik. Selnekr; gest tedy přeloženj).

1027. De expresso Dei verbo. O zřetedlném Slowu Bo-
žjm: Knjžka těchto časůw welmi užitečná. Nynij w nowě z la-
tinského zazyka na Český přeložena. Wytistěna L. P. 1590 8.
W Litomyšli Andreas Graudenc. str. 248. Spisowatel gest Stani-
slaw Hosius, kardinal Waršawský: překladatel D. Balthazar
Hostaunský. Připsána Adamowi z Hradce. Čěština dobrá. Spis
polemický proti Protestantům.

1028. O pokloně gměna Gezus máli konána býti? kdež se
klade odpor na spis negaký tu poklonu lehčej mezy lidmi od
Wáclawa Slowacyusa (Turnowského, faráře Rožďalowského) 1590
8. (F. 183) Idem s. a. v Jana Gičinského w Praze listů 75. (F. 53.)

1029. Giř. Šerera Rozmlauwánj křestanské o ceremonyjch a řádjch poswátých křtu sw. mezy farárem a babau lutheryanskau, která djtky ke křtu nosýwáwá, w Litomyšli 1591. 4. str. 93. Napomjná, aby dětj kněžjm nekatolickým křtjti nedáwali.

1030. Štjť wjry prawé katolické a křestanské Otázky na wšecky přednj a hlawnj artykule učenj křest. s dostatečnými odpowědmi od Dan. Adam. z Weleslawjna. w Praze 1591. 4. (z lat. přel.) str. 487. mimo přjpis a předm. A-H. (wýb. čeština.)

1031. Ořizenj a opatrowánj božském. Z lat. přel. W Praze u M. Ad. D. z Weleslawjna. 1592. 8.

1032. Jana Želetawského Stelcara a) Kniha nowá o půwodu kněžstw Krysta Pana, Patryarchů, Prorokůw a Apoštolůw a že djtky gak za Patryarchůw duchowně wjrau, tak nynj w křtu sw. přjgjali tělo a krew Kr. P. W Praze. 8, 1592. (Předmluwa této wzácné knihy důležitá pro literaturu českau. Pelc.) b) Odpowěd na psanj a dwoge kázanj bratřj Pecynowských, darowaná léta nowého 1593, c) Psal dvě Apologie wýborné. d) Knjžka proti ošemetné počtě a pokryté Swatých, od kněze Mart. faráře u sw. Gindřicha w Praze, sepsaná y kázaná okolo léta MDXVII. a nynij obnowená a na swětlo wydaná etc. L. P. 1593. K niž gsau staré Pjjsně přidané. (Bez mjsta) w 8. 95 str.

1033. Gistá a patrná Cýrkwe Sw. Znamenij. Po kterýchžby člověk, w těchto nyněgých u wjře rozržitostech, prawého Náboženstwij, prawé wjry, a tak y prawého základu spasenj swé duše se doptati a dogjti, aneb w giž došlém posylniti a utwrditi se mohl. Skrz K. Petra Litoměřického z P. W Litomyšli 1593. 8. str. 349. Přjpsána Woldřichowi Felix. z Lobkowic. Proti wšem protestantům etc. Čeština dosti dobrá. Opět w Praze 1725. 8. u Wolff. Wickharta. str. 372.

1034. Klaudia Viexmontia Pařžského Kniha z lat. přeložena na radu Arcybiskupa Berky, a gemu přjpsána od Bartoloměge Flaxia, w Praze u Giřjho Nigryna.

1035. Jakuba Soffiana Walkenbergera Kořen Jesse rozkwětlého spasenj lidského w rági duchownjm, z něhož owoce cýrkew sw. při památce Adwentu Páně přjgmá. W Praze u Dan. Sedlčanského. 1594. (Index)

1036. Kašpara Franka Základ wjry katolické, w němž 63 přjčjn se obsahuje. pro než všickni křestané při Rzjmské Cýrkwi setrwati powinni gsau. Z něm. přeložil Bartoloměg Flaxius a přjpsal P. Petrowi Wokowi Šwihowskému raddě a komornjku král. 1594. Knihu tu wydal děkan Přestický Konrád Plzenský w Praze w Kóllegi weliké. 1635.

1037. Papežský wětrnj, od Ewtýchya Miona. 1594. (W Žitawě gest Exempl. při Gym.)

1038. Baltazara Hostaunského a) Wýklad prawého křestanského apoštolského katolického pod obogj spůsobau těla a krwe Krysta P. přjgmánj, W Praze u dědiců Kašpara Kargezya. b) Kniha o wyučowánj křestanském.

1039. Bartol. Flaxia Krátké naučenj o pokánj. W Praze u Girjka Nigrjma. 1596. 8.
1040. Advent a štědrý den všemohaučyho . . o čemž rozmlauwaj dvě osoby, kazatel . . a wěrný křest. od Jakuba Sofiana Walkeubergera. 1596. 8. w Praze u Buryana Waldy. 23 listů.
1041. Knjžka o zřetelném slowu božjm těchto časůw welmi užitečná. 1596. 8. w Litomyšli u And. Graudence.
1042. Zykunda Krynjta kratičký spis o manželstwu, neb cjl, neb kratičká spráwa o manželstwu.
1043. Gndřicha Klebelsatel z Milhausu, a) knjžka obsahujcý w sobě utěšené naučenj o prawé poctě, a o prawém wzywánj pána Boha, s katechysmusem s modlitbami y pjsněmi. 1597, 1598. 1698. 8. b) Otázky o modlitbě a o wjře. (Index.)
1044. Spráwa o wečeři Páně, od Wáclawa Hussonya Pacowského. W Praze. 1598.
1045. Wáclawa Slowacyusa a) o dwogjm přirozenj Osoby Krysta. W Praze. 1598. b) Rozgjmánj auřadu o Osobě a skutčých syna božjho. 1598. 8.
1046. Sixta Palmy o přigjmánj těla a krwe Páně. W Praze u Wácl. Střjbrského. 1598. 8.
1047. Swědectwj starých swat. Otcůw o přigjmánj pod obogjm, od Sixta Palmy Modličanského. W Praze 1598.
1048. Wác. Brosyusa a) o přigjmánj swátosti těla a krwe Páně, rozmlauwánj mezy dwěma osobami, prostě, krátké, důwěrné a pokogné. Osoby rozmlauwagjcý Pawel a Jan. 1598. (bez mjsta a tiskaře.) b) Ohlášenj se proti Pikhartskému Netopyři. 1599. 4. (bez mjsta).
1049. Hádánj prostého muže Mikuláše s kněžmi. 1600. (Index.)
1050. Joan. Pistorii Enchiridion, neboližto wručka o pořjwánj welebné swátosti oltárnj pod gednau neb obogj způsobau, sebraná z prwnj částky Theologij, w Olomaucy u Gir. Handle. 1600. 12.
1051. Summa Katechysmusu. Přidánj gsau mrawové, gak djtky hued z mládj mrawy a obyčege dobré . . . wyučowati se magj. Item modliby a pjsničky. 1600. u dšd. Dan. Ad. z Welslawjna. 12.
1052. Matěge Poličanského Rozmlauwánj hosta s paustewnjkem. 1600.
1053. Dan. Solnického Compendium, to gest Kratičké však těchto časů užitečné obsaženj některých předněgšjch Artykulůw prawě wjry a náboženstwj řjmského kat. a samospasytedlného. W Praze u Pawla Sessya. 1600. 8.
1054. Antykrystůw saud, od Zděnečka Otty z Losu. 1601. fol.
1055. Jeremiáše Parlagia počátek učenj. 1601.
1056. Edmunda Kampiana Spis krátký, wznešeným doktórům Mist. učenj Oxonienského a Kantabrig. podaný, (z lat.) W Praze. 1601, 12. A-G 3.

1057. Cýrkew sw. obecna w swé wzácnosti krátce sepsaná a ukázana gístým swědomjm pjsma sw. skrze Bartol. Paprockého. w 4. 1601. w Praze u dědice J. Šumana. Přípis P. Zbihňowowi Berkowiz Dubé. 4 listy, pak A-Kij. (Gsausebrané myšlénky o cýrkwi sw. ze sw. Otců, s rozmlauwánjm o též cýrkwi mezi kacýřem a katolikem. b) Téhož půst tělesný, gak nám gest potřebný k nabytj . . žiwota wěčného, z now. y starého zákona y pjsm doktorůw sw. poznamenany. 1601. 4. tamže A-G. Přípis důležitý pro wyčtenj P. P. z Sternberku u děd. J. Šumana.

1058. Edmunda Kampiana všech Pikartských, Luteryanských y gináč zrotilych Prewitkantů Hostides. W Olomaucy. 1602. 12. (bez tisk.)

1059. Ondř. Jurgiewického, kanownjka Wilnenského pá-tého Ewangeliu wywoláwači neystaršj a neywznešenějšj Nikdos a Žádný, kteřj se w poběhlé skryté, neznámé a newědomé protest. cýrkwi až do Martinka Cwinglia a Kalwjna pokrýwali. 1602. 8. (bez m.)

1060. Arnošta Ferd. Hessa Speculum Judaeorum. Zrcadlo židovské, w kterém se . . . ti bezbožnj ruhači a potupnjcy slo-wa božjho židé spatřiti, a nagjti mohau, že G. Kr. syn božj a P. Marye gest prawý potlačitel hada starého etc. W Praze 1604. 8. w Impr. Šumanské.

1061. List poselacý k Tureckému Cýsaři, aneb Traktát, w kterém se wjra naše křest. proti Turku obsahuje. Z lat. přel. od Šim. Lomnického. W Praze u Giř. Nigrýna. 1604. 8.

1062. Krausa z Krausenthalu Flagellum Judaeorum Bič ži-dovský t. g. Nowé welmi učitečné dokazanj, že G. Kr. gest božj a blahosl. P. Marye syn. W Praze. 1604. 8. z lat. Arnošt. Ferd. Hessa. W Impr. Šumanské.

1063. Jana Thaddea Mězřického wyswětlenj o stawu man-želském artykulůw některých. W Praze 1605. 8. w Impr. Šu-manské.

1064. Kniha o wečeři Páně od kněz. Dobiáše Šmicheusa, ginak Lyboczkyho cýrk. zprawce we Woticých, připsána Kašpar. Kapljři z Sulewic. W Dražd. 1606.

1065. Sixta Palmy o dobrotě a sladkosti ducha páně. Psan-j učiněné slowůtnému Ambrožowi z Holomauce. 1606. Rkp. w Bibl. weř.

1066. Hawla Žalanského o z poslednjch a neypotěšitel-nějšjch wjry křest. artykuljch, w radostném z mrtwých wzkrj-ženj a žiwotu wěčném spis. 1606. 4. A-F.

1067. Synopsis neb tabule gak summownj tak po částkách čtenj wyročnjch ke dnům nedělnjm ze 4 ewangelistů k rozgjmá-nj a částkám katechysmu . . přiwlastněných etc. od Wyktoryna Wrbenuského. 1606. 4. bez mjsta.

1068. Šebest. Kastaliona Summa Scripturae. Rozmlauwánj společné z pjsm sw. z starého y now. zákona přel. od Mik. Pentamera Ledeckého. 1607?

1069. Jana Cykady o Bohu pravém. (1607?)
1070. Izaiáš Třibawského Kujžka pěkná a potěšitelná, dokud dobřj a křestáněj roditowě swých milých djetek smrti žalostiti a oplakáwáti magj. Z něm. přel. od Girjka Rozy Žamberského. W Praze u dědicůw M. D. A. z Welesl. 1607. 12.
1071. Artykulowé některj přednj z pjsma sw. wybranj... kterak a kdyby člověk we dnech swých právě dobré wěcy wěděti a wěčně spasen býti mohl. W Praze u Dan. Sedlčanského. (Index.)
1072. Spis o wečeři, umučenj a wzkrjšenj Páně od Jana Ledeckého. W Praze. 1607.
1073. Katechismus Summowuj obecné křestanské učenj pod otázkami a odpovědmi starěj kněžj ewangelitských whořegým podkragi Brněnském Markrabstwj Morawského. 1608. 8.
1074. Jana Zahumenského o stawu manželském. 1609. 8.
1075. Sprostý traktát o wečeři Páně. 1609. od Jana Herynka Nymburského, faráře w Žerticých.
1076. O welebné swátosti 9 otázek, od Jana Leba Klatsowského, faráře w Janowicých. 1609. 8. A-D4.
1077. Koufessy katolická, totiž: Wyznanj prawě wjry křestanské wšobecné o Náděgi, lásce, sprawedluosti křestanské, též o swátostech, a o giných cýrkwe sw. řádjch a kostelnjch ceremonjch, od Jakuba Hořického z Tepence, ginak Sinapiusa. W Praze. 1609. po druhé w Praze 1677. pŕ třetj 1782. nákladem dědictwj sw. Wácl. w 8. archů 31½.
1078. Confessio zpráwa potřebná o Bratřjch, Saudcých, Panownjých, při Zbořjch Páně w Gednotě bratrské. 1609. 12. (bez mjsta a tisk.)
1079. Zykmanda Crinita Spis kratičký o Osobě Krysta Pána, o křtu swatém, a o wečeři Páně. W Praze u Šumana. 1609. 4.
1080. Rozmlauwánj dwau Osob o Horách s duchownjm wyznamenánjm aneb Dyalog Wácl. Steffana Teplického. W Praze. 1610.
1081. Wjta Jakeše (faráře u sw. Hawla w Praze, wystěhowance od r. 1621.) a) Důwodá jest o nemluwnátkách. b) Obrana kalichu. c) Spis o swatém manželském stawu 1610. d) Tractatus de apostasia. O hrozném odstaupenj a odwřáčenj se od P. Boha zákona a slowa geho. (Index.)
1082. Odpor proti spisu Adama Klementa, který nazwal Planetus haereticorum. 1610. Rkp. Bibl. weř. XVII. fol. 41.
1083. Martina Swornycyusa Wyswětlenj historie Kornelia Cesarenského s apoštolem sw. Petrem o božskau a spasenj swého wěc gednagjého. W Praze 1610. 8. Dan. Sedlčanský.
1084. Linharta Lessya z towar. Gežžjowa Rada o Wjru a Naboženstwj; potom z lat. w češtinu uwedeuá w Brně u Bartol. Alb. Formana. 1610. 12. w Praze. 1622. u Štep. Biliny, w Praze u Joach. Kampanického. 1716. 12.

1085. Psanij přátelské Denemarských y Norwedakých studentůw, w cizých kraginách za příčinau uměnj swobodného se zdržugjých, kterým obnowenj náboženstwj křestanského skrze ewangeliky učiněné uwřžugj. W Praze u Kašp. Kargezya 1610. 8.

1086. Křestanského náboženstwj wyznauj summowuj. Knež Wácl. Wideman Gičinský, děkan Bydžowský. W Praze u Sessya 1610.

1087. Syxta Palmy Modličanského Rozmlauwánj Iwa českého s králem Mathiásem. Přitom pjsěň o Krystu a na Žalm 85. Též pjsěň Beránkowa. 1611. 8.

1088. Spis o wečeři Páně od Jana Giřjho Mathyadesa (Radžnského, fazaře w Turnowě.)

1089. Wácl. Mathyadesa Brodeckého, pobožný spis o slawné a předůstogné wečeři Páně. 1612. 1616. 8. (Index 1516.)

1090. Deset zasljbenj Božjch o Měssyži (na způsob kázauj) od Giř. Hanuše Landskronského. W Praze. 1612.

1091. Otázky katechysmusu křestanského. W Praze. 1612. (Index.)

1092. Giřjka Šerera Katechysmus křestanského Náboženstwj, z něm, přel. od J. Péyta Hostaunského. W Praze u Kašp. Kargezya, 1612. 4.

1093. Jana Arnołta Lesnjekého, Aurea salutia Catena; Zlatý spasenij lidského řetěz w Hradecy. 1612. 12.

1094. Albrechta Giř. Klusáka, Gistota žiwota wečného. 1612. 12.

1095. Katechysmus D. M. Lutera ode třj Superintendentů (Eliáše Lániho, Izáka, Abrahamidesa a Sam. Melikyusa) wydany, w Lewoči 1612, Po druhé skrze Dan. Prybiše w Lewoči 1634. dwakrát, neyprw s otázkami M. Balt. Fižera, potom s ginými spisy (t. rosarium animae, o způsobu modlenj, pjsně duchownj Eliáše Lániho a Prybišowy půwodnj i z něm.)

1096. Mik. Krupčorského, far. w Chyžech, o dni saudném. W Praze. 1612. 8. 6 djlů u Giř. Hanuše.

1097. Krátká spráwa o přigimánj welebné swátosti pod gednau způsobau, od Petra Linteona, ginak Litoměřického z Pilsenburku, w Praze. 1613. 8.

1098. Wácl. Widemanna a) Naučenj troge k wečeři P. w Praze. 1613. 8, b) Naučenj o nařizeném manželstwj. (Index.)

1099. O očištcy prawém. 1613.

1100. O Krystu Rozmlauwánj dwoge I. O osobném spogennj dwař rozdjlých přirozenj. II. o přigimánj těla a krwe P. N. G. K. 1613. 8.

1101. O osprawedlněnj člověka. 1613.

1102. Pokuty přestupnjkům desatera, od Matege Poličanského. 1613.

1103. Wácl. Slowacya Wyswětlenj každodennjch, celoročnjch řetj, wřednjch z starého i now. zákona. 1613. 4.

1104. Zacharyáše Bruncwjka a) Testamenti nostri J. Ch. pia et fida assertio t. g. Starožitnost Kšaftu wečerže Páně swatá 1613. w Praze, 8. u Matěge Pardubského. str. 231. b) Srownánj dwau tyranu cýrkwe: Goga a Magoga, Antyocho Epiphanesa a Antykrysta P. 8. 1613. (Index.)

1105. Jana Opsymatesa a) pobožná duše knihy z skladu welikého zbožj Maudrosti nebeské, to gest: Zpráwy a wyswětlenj artykulů celého učenj, a náboženstw; křesť. o známosti Boha stwořitele a wykupitele. fol. (bez m. a r.) 4tý djl o ceremonjch w Rkp. w Hradci Král. b) Traktát o modlitbě. 8. (Index) c) Rág rozkošného naučenj o gistých znamenjch synů božjch. Sepsal J. Taffinus. 1613. 8. Bibl. weř. E. 153) d) Wečeře Páně podlů sw. pjsm prwotnj cýrkwe a starých otcůw znamenitě wypsánj a wyswětlenj. 8. 1613,

1106. Adama Klementa krátký spis o manželstw. 4.

1107. De Apoštatis, t. o odpadlcých od wjry křestanské. 1614. 4.

1108. Zachariáše Bruncwjka Zrcadlo kacýřstw. 1614. 8.

1109. Jana Peyty Hostaunského wyklad prawého Krystowého apošt. katol. pod obogj způsobau těla a krwe K. P. přijmánj. W Praze u Kašp. Kargezya. 1614. 8.

1110. Harmonia Evangelistarum o wečeři Páně od Wyktorýna Wrbenkého. 1614. 4. archů 20. wytištěna na zámku Dobrowicy.

1111. a) Konfessy Česká prawá Augšpurská, w Otázky uwezená od Wikt. Wrbenkého 1614. 8. b) Obrána Konfessy české téhož.

1112. (Sine titulo) Wyznánj Pětíměstské (t. g. měst Kolic, Prešowa, Sabinowa, Bardiowa, Lewoče) w latinském, německém, uherském a slowenském gazyku. W Košiočch u Fišera w 4. 1614. Konfessj ta mnohem dřjwe (okolo 1583) sepsána a do slowenského přeložena od Štěpána Třebnického.

1113. Wyswětlenj pěkné o Vmluwě s Abrahamem od K. J. B. P. 1614.

1114. Odpowěd na spis hánilwý proti bratrské Gednotě. přjmá' prawda wjtězýcý. 1614. 4.

1115. Wácl. Budowce z Budowa. a) Antialkoran t. g. mocnj a nepřemoženj důwodowé toho, že Alkoran Turecký z ďábla pošel a to půwodem Aryauů etc. W Praze u Šumana. 4. 1614. Téhož b) Horologium lunare t. g. měsýčnj kompast. Zrcadlo z Mogžjže a prorokůw wzaté. c) Horol. solare, t. g. slunečnj kompast. Zrcadlo z nowého zákona. d) Kontrfekty dwa, prwnj: zasljbeného Mesyáše, druhý Antykrysta. e) Harmonia na dvě částky rozdělená o starém a nowém zákonu. f) O přediwých proměnách w swětě. g) O odpadlcých od wjry Křestanské. h) O rytjři křestanském. Wšecy tyto spisy w gednom swazku tištěny. Balbin prawj, že spisowatel náboženstwj Mohametánské mezi Čechy uwěsti chtiel, ale tomu giž nápis knihy odporuge. (Kniha řjdká.)

1116. Štěpána Olomučanského prawdiwbst neyslawnějšho wzkrjšenj Pána N. G. Kr. W Praze u Jan. Strjbského. 1615. 8.

1117. a) O manželstwju kněžj, od Adama Klementa. 1615. (proti bezženstwju). Na to: b) Bezženstwju kněžské proti nedůwodné ženitbě kohosy Adama Klementa Augezdeckého Hlasatele u swat. Wácl. nad Zdarazem, od Wogtècha Scipiona (Berličky, Jesuity) W Hol. 1617. 4. Na ðež opët: c) Odpowéd na bezženstwju kněžské Scipiona Wogtècha Jesuity. 1618. 4. d) Replika aneb obrana pokogná a prawdiwá o řádném manželstwju od knèze Klementa sepsaná, kteréž Scipio Šebestyan Wogtèch Soc. Jes. nenáležitě zlehčil a zhaněl. 1618. 4. Poslednj dwa spisy zdagj se geđno býti (Index.)

1118. Mumray Zbornicke prawdy wymaškařeuwy t. g. sto nestydatých klamůw, které stáři zbornjcy prawdau zastřeli, odkrytých, a na swětlo wydanych od K. M. Jana Ctibora Kotwy z Freyfeldu. 12. 1615.

1119. Giř. Tesáka spis křestanský o slawném P. a Spasytele K. G. od mrtvých wzkříšenj. W Praze u Jana Střjbrského. 8. 1615.

1120. Sněm Nynywetský od Wiktor. Wrbenského. 1615. (Index.)

1121. Wáclawa Slowacya Traktát, rozgjmánj o předzwěděnj a wywolenj božjm lidj k wědnému spasenj. W Praze 1615. 12.

1122. Giř. Tesáka Spis kratičký o smrti táč, kteréž P. Bůh mimo pomýšlenj pogjma. 1615. 8. w Praze.

1123. Löhryna (Danyele) Nowo-Městského z hořegšjho Slezka, kazatele w Libochowě nad Labem pohádky duchownj aneb řeři w podobenstwju powěděné, z něm. w Dobrowicy od Ond. Mizery. 1616. 12. 1617. 1675. 1695. W Brně 1722. 1726. 1729. 12.

1124. Šim. Lomnického Wjtězswj wjry proti kacýřstwju. Wypsánj kratičké o wjře swaté, křestanské, kat. a o snešenj apoštolském 1616. 8.

1125. Giřjho Tesáka požehnánj kněžské po službách božjch. 1616. 8.

1126. Jana Peřta Hostaunského obrana pútowanj křestanského w krátkých důwodjch pjsma sw. zawřená. w Praze u Tob. Leopelta. 1616. 8.

1127. Hawla Žalanského a) o dobrých y zlych auděljch. 8. 1616. (1618. Index.) b) O beránku božjm. (Index.)

1128. Aurea Catenula verae catholicae ac christianae Religionis etc. Zlatý Řetjzek Prawého katolického a křestanského Náboženstwju z třidceti dwau článkůw spůsobený, y dokonalým Pjsma Swatého swědectwjm stwrzený, a k dobremu Mládeže školnj, Augšpurské Konfesý se přidržegjcy, wydany od Giřjho Tacyturna Hágského. L. 1616. w Star. M. Pr. w Impresy Matěge Pardubského. w 8. latině a český. A listy 4. B-L. po 8mi. M to listů. Gest to ewang. katechysmus augšp. Wyzn. Připsán P. Janowi Bernhartowi Finfkircherowi z Finfkirchu, Kařparowi Kapljři z Suléwic, Krystof. Woračickémz z Paběnic, Adam. Stregčkowi.

1129. Míchala Longolia Kralowického sar. w Bořislawi Čtwery knihy o prawém křestanstwju spasytedluého pokánj sr-

dečné ljtosti a žalosti nad hřjchy, a prawé wjře. Z něm. přel. W Praze v Daň. Karla z Karlsperka. 1617. 4.

1130. Jana Opsymatesa Wečeře Páně podle sw. pjsm a starých otcůw wyspánj... w Praze 1617. 8.

1131. Narozenj Messyše w přirozenj božském a lidském, w gedné osobě z nepoškwrněné, w plnosti času zgeweného, z zaaljbemj, figur a swědectwj swaté prawdy proti židům božstw narozenj z Panny, a gisté zgewenj geho popjragjcým, dokázané etc. od M. Kašp. Rhacopoea Wodňanského. 8. b. r. a m. (z počátku XVII. stol.) str. 40. Spis nepatrný.

1132. Rozmlauwánj přátelské člověka katolického s podobogjm o přigjmánj pod obogj. Rkp. bibl. weř. (z stol. XVII.)

1133. Rozmlauwánj mistra s vědnljkem o poslednjm saudu. Rkp. weř. Bibl.

1134. Spis o prawdě a prawé gistotě božjho spasenj y připrawenj a spůsobenj geho dostatečné a hogné milosti otce nebeského w skutcích G. Kr. též y o docházenj geho gistém a zřizeném skrze dary ducha sw. w gednotě cýrkwe sw. bez r. a mjsta w 4. A-S po 6, T. 5 listů bib. weř. F 40.

1135. Summa Religionis verae ex confessione Bohemica excerpta. Summa Náboženstwj prawého z Konfesý České wybraná: Item, Examen Communicantůw, Totiž: Zkušenj Wečeře Páně požjwagjcých, od D. Martina Luthera sepsané, a pro vzdělánj Mládeže do čestiny přeložené. W Star. M. Praž. v Pawla Sesfya (1618) w 8. latině a česky. Způsob katechysmu. 8. archů a 3 1/4 listy. Připsána djtkám Pana Frydr. Smoljka ze Slawic od S. Abr. Rusfjna Nowohradeckého.

1136. Summowuj přiznánj k věnej křesťanskému, od Jana Iak. Sedlčanského w Praze 1618.

1137. Spis o wečeři Páně, od Matěge Krocýna, faraře Rychnowského. 1618. 8. W Hradecy.

1138. Matěge Krocynowského Promluwenj k P. Mistru a knězy Samuelowi z Dražowa bez m. a r. (Zdá se padati do VI. Odd.)

1139. O důwodjch přjtomnosti P. N. G. Krysta při sw. Wečeři, od Mat. Krocýna.

1140. Mat. Krocýna o opravdowé potřebné Krysta všemu Stwořenj přjtomnosti 8. (Index).

1141. Harmonia Confessionis bohemicae et Augustanae. Konfesý Česko - Augšpurská. 12. od téhož Krocýna.

1142. Katechysmus od Wiktor. Wrbenkého.

1143. Správa a prawdiwé wyprawowánj onehdegjho Colloquium aneb rozmlauwánj, kteréž se mezy Ferdinandem z Kolowrat a gemu přjsejdcým P. Lukašem Fanyem a dokt. Helwikem Garthyem a gemu přidaným Fabianem d. 28. Lědna 1618 zběhlo. A dostatečné wyswětlenj 3. punktůw, o kterých strana odpornj na djle gednati sobě na rozmyšlenj brala, na djle pak řed odpornau proti mši sw. wedla. W Praze u Tob. Leopolda. 1618. 4.

1144. Adama Wolfia Benešowského Exegesis Catechismi D. M. Lutheri t. g. Summownj a sprosté prawdy božj proukázanj menšjho a w cýrkwi božj obvyklého Katechysmu D. M. Luthera. W Praze v Mat. Pardubského 8. 1619.

1145. Marka Ant. de Dominis, Spalatsinského arcib. ohlášenj a zpráwa, w kteréž přjčiny pokládá, proč náboženstwj p. . ského opustil a ze Wlach se odebral. W Praze v Dan. Sedlčauského. 4. 1619.

1146. Giřjka Malýho, ginak Swobody sauseda, Now. M. Pražského, o slawném a radostném wzkříšenj Páně 1619.

1147. Catechesis verae Religionis Christianae: Katechismus Náboženstwj prawého křestanského pro dítjky, od Jakuba Akantydo Mitysa. W Praze 1619. w Krosně 1723. 8.

1148. W. Widemana Naučenj křestanů. 1619.

1149. Krátká spráwa o modlářských obrazých od Abr. Skulteta. W Pr. u Dan. K. z Karlsp. 4. 1619.

1150. Apologia To gest: Dostatečná Obrana Wjry a Náboženstwj cýrkwj Englióckých proti všeligakým nepravým nářkům a haněnjm všechněch nepřátel učenj ewangelického, od Jana Juella, Biskupa Sarysburgenského sepsaná, z latin. přeložena. W Praze u Dan. K. z Karlspergka 1619. 4. A-Ylij.

1151. Traktátec o sedmi obecnych swěta saudech. Wydaný skrze Jana Frygewillea Gantija l. 1588. a na česko téhož léta z lat. gazyku přeložený. W Praze u Dan. K. z Karlsperka 4. 1619.

1152. Apologia neb Obrana odemne Karla Staršjho z Zerotina ku P. Giřjkowi z Hodic. Rkp. Dobner, kterýž ten Rkp. měl, připsal po kráži ta slowa: Est pure amicabilis expostulatio tempore illo utraquistico facta.

1153. J. Adelfa ohlášenj se proti Psanj genž slowe Acta Concordiae etc. kněze Kyrmezera, děkana Uherského. 4. (Index) Byla i česká pješ s počátkem: Jan Adelf Kyrmezere, wzkazugeť da pacem, etc. dle které zpjwala se pješ na Plzeň; Nářjkánj taužebné etc. (w. num. 151.)

1154. Rabbi Samuele list k Rabbi Izaakowi, že Gežj Nazaretský prawým Mesiášem a spasytelem gest (před předmluwau): Tento list nebolizto kniha . . někdy před 500 lety sepsána od . . Alfonsa w lat. gazyku wyložena, z lat. w německú Wácl. Link w Altenberce, a po něm Ondřeg Strogek w Plzni . . w česku řeč wyložili, 1620. 4.

c. Biblická historie.

1155. Čtenj Nikodemowo, w něm se wyplsuge, co se dalo při Vmučenj Krysta Pana. v Jana Hada. 8. (bez mjsta a roku.

1156. Spis o Krystu Nazaretském a gměnu geho. W Prosteřowě 1561?

1157. Jana D. Habermanna život a celá ewangelická hystoria o Panu Gež. Krystu. Wytisktána w Praze v Mich. Petrie. 1579. 12. W Dobrowicy skrze Ondřege Mizeru Jarowského 1614. 8.

1158. Halečya Jakuba z Dobrohostowa Teyna, far. Klecanského, Otázky, kteréž syn božj Krystus Gežjs wydával na doktory a zákonnjky, když byl w letech 12. 1593. 8.

1159. Jana Cadaverosa ginák Kauřjmského Historia, život Tobiaše, a Jana Hasa traktát o manželstwj, Item sw. Augustyna kázanj manželúm učiněné. 1594. 8.

1160. Giřjka Miřkowského Cesta swatého Patryarchy Jakubá z Bersabee do Bethel, kdež we snách bůh se gemu zgewil. W Praze w Impr. kněze Giřjka Hanuše Landškronského. 1603.

8. W Prostěgowě 1610. 12, 1611, 8. ib.

1161. Matěge Politčanského Kujžka o Wygitj Noe z Korábu, o stawenj wěže Bahilonské, o rodu Noe, o rozdělenj kragin, o modlářstwj pošlem z nich. W Praze 1603. 8.

1162. Hawla Žalanského a) o swatých ženách kterým P. Krystus neyprvé swé wzkřjšenj zwěstowati ráčil. 1606. 4. 1612. w Praze. b) O slawném Přenesenj a wzetj neb wtrženj na nebesa ze žiwa w duši y w těle sw. Patryarchy Enocha a welikéko Proroka Eliáše, kdy, kam a do kterého nebe, kterak a proč gsau přenešení. W Praze w Impr. Sfumanské 1610. c) Knihy dwoge o skutčých P. G. Kr. w Praze u D. K. z Karlsp. 1617. 4.

1165. Nowé léto totíž Nowého krále Emmanuele krysta Gež. wištenj, početj a narozenj. Od M. Wiktorina Wrbenského. W Praze u Dan. Sedlčanského. 4. 1609.

1164. Jana Kernera krátké wyswětlenj trpěliwého Joha. W Praze v Giř. Hanuše. 8. 1611.

1165. Cunaetheantropi mundo nati (chronog. 1612). Spis kratičký a sprostý o narozenj Krysta etc. od Jak. Akanthydo-Mitysa. A-E5. w 8. W Praze w Impr. kněze Giř. Hanuše L.

1166. J. Opsymatesa a) Rod wědného nebeského a všemo-haucýho krále nad králi, prostřednjka a smjrce prawého Boha a člověka, ze S. Patryachůw z králů etc. podle těla pošlého a z čistě P. Marye narozeného. 1612. fol. (bez mjsta) b) Bible sw. hystorye pěkný pořádek. 4. (Index).

1167. Jos. Columelli Střjbrského Hystorya o Izákovu ženěnj. W Praze v Mat. Pardub. 8. 1614.

1168. Wácl. Slowácya hystorye o wtrpenj a smrti newinné syna božjho. 1615. 4.

1169. Prawdřwost Neyslawnějšjho wzkřjšenj Pána našeho G. Kr. Od Štěp. Olomučanskýho. W Praze v Jana Střjbrského. 1615. 8.

1170. Sim. Walecya Žiwot autrpný patryarchy Jakoba. W Praze 1616. 8.

1171. Spis w němž se obsahuge, které věci předešly přjchod a narozenj Mesyáše prawého Krysta, od Matauše Pácudy. 1616. W Praze v Mat. Pardubského.

1172. Jakuba Petrozeliny Wyswětlenj o Nemocy smrti a wzkříšenj Lazara. 1617. 8.

1173. Giřjho Dykasta a) Hystorye P. N. G. Krysta w nekterých artykyljch sebraná w Praze 1617. 12. b) historye o proměněj Pána Krysta 1617. 12.

1174. Wiktoryna Wrhenského Přjchod Pána Krysta na swět obrazy mnohými ze starého zákona wyswětlený. W Praze 1619. (prawy titul?)

1175. Tobiáše Alberta Wodianského Wjtězstwj nebeské skrze Anděla genž nad Senacherybem králem Asyřským swjtězyl. W Praze v Pawla Sesfya.

d. Milostiwé léto.

1176. Letho milostiwé, a List Božských odpustkůw po wšeckna Leta, dokudž gsme žiwi trwagijcy, z kancelářij pána Krysta toho swrchowaného Mistra, a vysokého Kněze wydaný. 1541. v Jana Hada w 8.

1177. Jana Peita Hostaunského Správa patrná a vprjmná o Jubilaeum, o milostiwém roku l. 1617. w Pr. u Tob. Leop.

e. Výklady.

1178. Obecne všech křesťanůw naučenj starodawné Wjry, Přikázanj a Modlitby s wyswětlenjm gich etc. W Litoměřicých 1537. 8.

1179. Jana Oekolampadya Kniha Jobowa. W Litomyšli 1540. 8. (Index)

1180. Ant. Korwjna Výklady na čtenj Nedělnj a swatečnj, (ku kouci); Wytisťeno a dokonáno w Lithomyšli L. 1541. Alexander. w 4. Po druhé 1542. 4. w. w Praze skrze Bartol. Netholického. Přeloženo od Zym. Antocha z Helffenburgu uměnj swob. mistra. Dán w kollegi cjs. Karla 1539.

1181. Ant. Korwjna Krátčj Výkladowé na Epištoly nedělnj celého roku z lat. přeložené. W Lithomyšli Alex. 1541. 4.

1182. Ant. Korwjna Výkladowé na čtenj Swátkůw weyročnjch z lat. přeložené etc. (ku konci); Wytisťeno a dokonáno w Meufflijm Mjestie Pražském v Barthol. Netholického. L. P. 1542 4. Překladatel gest Jan Raček Hradecký pjsař radnj menšjho měst. Praž.

1183. Ewangelium G. Krysta syna Božjho podle sepsánj Sw. Mattaúše, kteréž Erazym Roterodamskay w širřich slowich a iako swaykladem pro lepšji a dostatečniegšji wyrozumieni slow a skutkůw Krystowaych y toho všeho což w sobě též Ewang. obsahuge; buďto podle literního rozumu, buďto podle duchowního w latinském iazyku wydal, a Jan Wartowsky z Warty pro Czechy a Morawany na Českej wyložil. 1542. (Konec); Wytisťieno skrze Wondrzege Dufflka Miesttienia w Litoměřitzých etc. Leta XLII. (1542) w 4.

1184. Výklad wyborný na Žalm 127. Nebudeli Pán wzděláwati domu, nadarmo pečugj, kteréž geg wzděláwagj. Nynj z latinského exempláře w češtinu přeložený a spilnosť skorygowa-

waný a na mnohých mjstech plně změněný od M. Jana Forcyusa z Kauřjma. W Star. Městě Pr. skrze Jana Hada 1543.

1185. Doktora Urbana Regia Rozmlauwánj s Annau manželkau geho o krásném Kázánj, kteréž Krystus... od Geruzaléma až do Emaus dwaum Věedlnijkům na Welikau noc činil. Přeložil Giř Roždálowský. Tištěno a dokonáno w Městě Prostějowě... skrze Jana Günthera 1545. 4. W Praze v Giř. Melantrycha z Awentynu 1571 w 8. item 1573. 8. listů CCCXX. item 1583. 8. v Melantrycha.

1186. Jana Špangenbergera Perla Pjsma swatého. 1545. 8. (bez mjsta).

1187. Jana Straněnského a) Žalm 50tý s wýkladem. Těž pjsničky. w Praze 1558. 8. b) Těhož Žalm 80. w Praze 1558. 8.

1188. Weyklad na Žalm 50tý v knihy: Modlitby pobožné a prawě křestanské. 1536. 12. od Giř. Wicelia. (Index.)

1189. Kniha Gezusa Syřacha, ginak Ecclesiasticus, w kteréžto zawřijna gsau wřěšena napomenutj, a předkladagij se wšechněm Lidem prospěšná naučenij yakby se gedem každý w swém powolanj... chowati měl etc. Z něm. (Kašpara Huberyna) přeložená od kněze Tom. Režela, a k prospěchu y k wzdelánj wšechněm wuobec wydaná (zgednánj Jana Straněnského), od Giřjka Melantrycha z Awentynu imprymovaná 1561 fol. stran. XII. a 607... Opět w Holomaucy v Jana Günthera 1563. 4. W Praze u Melan. 1574. 1575. fol. 1580. 8. Řeč dobrá, mjsty wyborná. Režel často twořj sobě nowá slowa, nowé obraty a mluwenj způsoby wětšj m djelem šťastně.

1190. Baltaz. Prohla z Sibenhirtu Weyklad na Žalmy w způsob modliteb. W Praze 1562.

1191. Wýklad krátký dwanaće dláneků Wjry Apoštolské z psem sw. sebraný, gedmoho muže w psmjch sw. zběhlého. W Normberce v J. Montána a Vlrycha Neybera 1563. fol.

1192. Erasma Roterodamského Weyklad na Ewangelia a eplítoly nedělnj. W Praze 1571. 8.

1193. Křestanské a pobožné Rozjmánj na Ewangelium sw. Jana. W Praze u Šeb. Oksa z Kolowsy 1567. 4. listů 11. J. Šturm z Greyffenberku podepsán u předmluwy.

1194. Wýklad na žalm 28. Matauše Walkenberského. (w Kljtu).

1195. Wýklad na žalm 128, kterýž se k podstatě manželstw wztahuje. W Praze 1581. 8. (Index)

1196. Weyklad na Agnus Dei, spolu hádanj člověka hřjžného s pokušenj, a o Moru zpráva, od Pawla Lucýna Helikonyadesa z Helikonie. 1583.

1197. Wýkladové na Eplítoly sw. Pawla, Rkp, stol. XVI. fol. w Museum.

1198. Weyklad Modlitby Páně welmi wřěšený od Wawřince Rwačowského, s předmluwau M. Petra Kodicylla z Tulechowa. W Praze v Giř. Nygryna 1585. 8.

1199. Kocyna z Kocynétu abeceda pobožné manželky etc. t. g. Wýklad 22 weršůw o ctnostech dobré a šlechtné ženy, pořádkem liter abecedy hebrejské w posl. kap. Přislowj Šalamounových. W Praze u Weleslawjny 1585. 8. str. 120. Opět 1823. 8. str. 110. (u Neurentra.)
1200. Giř. Dykasta a) Modlitba P. s wýkladem krátkým, delším, a nejdelším. W Praze 1586. 12. b) Tilemana wýklad sedmi žalmůw, přeložil. W Praze v D. z Welesl. 1598. 12.
1201. Syxta Kandyda a) Wýklad na modlitbu Páně. W Praze 1573. 8. b) Weyklad vlastnj na žiwot Tobiaše, též Dyvrnál, ginak celodennj Včedlnjka s mistrem Rozmlauwánj pobožné. W Praze v Giř. Jacob. Dačického 1588. 4. 1589. 4.
1202. Jana Achyllesa a) Weyklady na nedělnj a swatečnj Ewangelia (Lukaše Osiandra) přel. 1588. 1589. 1595. 1611. 8. w Praze. b) Weyklad na Danyele. w Praze 1590. 4. c) Weykladowe kratičej na epištoly nedělnj a swatečnj. w Praze 1595. 8. d) Jeronyma Wellera krátky wýklad hystorie ewangelické o vmučenj P. přel. 1612. e) Kratičej weyklad na troje zasljbenj P. boha našeho o Krystu. 1613. 8. u Mat. Pardub. f) Krátky a sprostny weyklad některých pjem swatých. 1616. g) Krátky a sprostny weyklad na dvě kapitoly zgewenj sw. Jana. 1617.
1203. Wýklad na wěrjm Pána Boha. Škola neb cwičenj křest. a wěrně duše dle pořádku článků. v Dan. Adam. z Weleslawjna. W Praze 1588. 8. str. 411 a 13 listů.
1204. Wýklad na skutky apoštolské r. 1589. Rkp. weř. bibl. XVII. G. 26.
1205. Weyklad knihy zgewenj sw. Jana 1589. Rkp. bibl. weřeg.
1206. Rozgjmánj aneb weyklad pobožnj a křestanský na žalm 32 swateho Dawida. w Praze 1589. v M. D. A. z Welesl.
1207. Modlitby Páně krátké a welmi pěkně wyswětlenj. 1589.
1208. Weyklad křestanské wěcy k náboženstwj. w Praze 4. 1591. (Pelc. Cat.)
1209. Zykm. Kryfytá. a) Rozgjmánj žalma 31 a 80. 1594-12. b) Spis o artykuljch: Wstaužil do pekel etc.
1210. Tobiaše Mauřenina weykladowe na ewang. sw. Jana. W Praze u Dan. Sedlčanského. 1595. 8. u W. Stříbrského 1598. 8. archů 6 s titulem: S. Jana čtenj s pěkným wýkladem na částky rozdělené, též 1605.
1211. Ewangelia na Neděle a Swátky s krátkým weykladem a srythmy, od Jana Grylla z Gryllowa staršjho. W Praze 1595. 8. v Giř. Nygryna.
1212. Na desatero přikázánj božj kratičej Weyklad neb wyswětlenj. w Žatcy 1597. 4. Rkp. (Index).
1213. Wýklad pobožnj na žalm 91nj sw. Dawida. Nažad přidáno gest kázanj sw. Cypriana o moru a modlitby některé sw.

Otců... za... šťastné wygitj z tohoto světa. od M. D. A. z Welleslawjna. 1599. 12.

1214. Sixta Palmy a) Wýklad na žalm 78. W Praze 1600. b) na ewang. sw. Jana. 1600. c) Skreyše zlata boha neyvyššjho, s rozgmánjím žalmu 90. W Praze 1612. 8.

1215. Wácl. Steffana a) Wýklad na Jonáše u Dan. Sedlčanského 8. 1600. (1606?) b) na Nahuma tamže 1601. A-D4. c) na Joele 1606. d) na Abakuka 1606. e) na Soffonyáše 1612. 8. A-E. f) na Aggea (bez r.) A-C3. g) na Abdyáše 1612. 8. A-H2. h) na Malachyáše A-D4. i) Scala Jacobaea. Wyswětlenj a významenáj febjjka sw. Jakuba 1612. 12. k) na Micheáše u Mat. Pardub. 1614. 8. l) na Zackaryaše, u Dan. z Karlsperku 1615. A-O. w 8. m) na Amosa tamž 1616. A-L3. n) na Ozeáše tamž. 1617 A-V.

1216. Wjta Jakše a) Decalogus Dei, nebo Příkázanj deset slow summownj wyswětlenj. W Praze 1602. b) Wyswětlenj na sedm slow Krystowych. c) Wýklad na žalm 122.

1217. Wogenská auprawa krále Dawida: žalmowé 9 a 120, s wyswětlenjím proti národu Tureckému 1604. 8.

1218. Weyklad kapitoly 53 Izaiáše, od Wjta Phagela Pj-seckého. W Praze 1605. 8.

1219. Weyklad prostý na neyswětěšj modlitbu Pánem Kr. wydanau Otče náš, od Sřim. Lomnického. W Praze 1605. 8. str. 455.

1220. Jeremiaše Denharta Skytořjuského Angelika mornjmu neduhu odpjragjcy, weyklad na žalm 91. W Praze 1607. 8.

1221. Cypryana Peřiny a) Wýklad na Agnus Dei 1607. 8. b) Kratičké wyswětlenj slow sw. Jana křtitele: Ay beránek božj, kterýž snjmá hřjchy světa. W Praze v kuče. G. Hanuše 8. 1612. c) Unquentum fraternae concordiae. Wýklad a wyswětlenj žalmu 133. W Praze u Dan. K. z Karlsperka 1616. 8. d) Privilegia pie defunctorum. Weyklad Maudr. 3. Sprawedliwych duše etc. 1616. 8. e) Wýklad na žalm 2. w 8. (Index) f) Turris fortissima. Kratičký spis wyswětlenj slow Šfalomaunowych. 1616. 8. g) Divinum somnium Jacobi Patriarchae T. g. wýklad snů, kterých měl sw. Jakub Patryarcha, když šel z Bersabe do Hاران. W Praze v Dan. K. z Karlsp. 8. 1618.

1222. Kařpara Artopaei, Synopsis Ps. 22. o Krysta Pána Snjženj a w Auřadu meřiařskem powýřenj při památce vmučenj a z mrtwych wstánj. 1610 4.

1223. Via Patrum. Cesta Otcůw buď pobožných, buď bezbožných, pod wyswětlenjím žalmu 94. w Praze 1611. 8.

1224. Jana Herytesa a) Kratičké wyswětlenj 2 a 3. artykulů wjry 1612. b) Adwentnj na roráte weyklad dwau artykulů o wětlenj. 1612?)

1225. Jakuba Petrozeliny a) Pastor t. g. wýklad žalmu 23, w němž Dawid boha swým y wáčech wěrných pastýřem wj-

znává y z něho se těšj. W Pr. v Giř. Hanuše 8. 1619. b) Lazarus redivivus, to gest Wyswětlenj a' výklad Hystorye o nemoey, smrti a wzkižšej Lazara Betanyenského. W Praze v Dan. Karla z Karlsp. 12. 1617.

1226. Asylum piorum. Traktátek skrowný o prawém Autočisti lidj pobožných, pod korauhwj křižje Krystowa, pod Wyswětlenj žalmu třetjho, od Jak. Akantido-Mitysa 1615. 8. W Praze v Impr. kněze Giřjho Hanuše L.

1227. Pawla Nounya Heřmanoměstského far. w Nachodě, Rozjímánj krátké žalmu Dawidowého osmého etc. W Praze 1615. 8.

1228. Rozjímánj aneb výklad pobožný aneb křesťanský na žalm 112. Praze v Dan. Karla z Karlsperku. 1616. 8.

1229. Šim. Walecy a weyklad žalmu 22. W Pr. 1616. 8.

1230. Wiktorina Wrbenškého Weyklad listu Krystowa od Ewangelisty geho sw. Jana psaného, a do Laodycee poslaného. 1616. 8.

1231. Matěge Jandy Victoria Ecclesiae triumphantis. Cýrkwe WjtčzYTELE přerozkožný spůsob, podiwné sw. Janowi od boha zgewenj. 1617. 12. (Index)

1232. Bartoloměge Jaworského Sceptum. Berla Gežjše Krysta 1617. 8. Při též knize spolu Weyklad na žalm 28. (Index).

1233. Hypomnema epistolarum. Weyklad ředj epištolnjch nedělnjch, od Blažege Borowského far. w Holohlawech. 1617. 4. dwa djly (bez mjsta a tisk.)

1234. Dan. Johanydesa Skočowského ředj Izaiase Proroka nad mrtwým tělem. W Holom. v Kryst. Kutče. 4. 1619.

1235. Wyswětlenj žalmu XX w Waldsaxu toho dne, když Frydrych za krále česk. přigjmán byl. Od Abrah. Skulteta. Z něm. W Praze v D. K. z Karlsp. 4. 1619.

1236. Exegesis Catechismi D. Mart. Lutheri. To gest Summownj o Sprosté Prawdy Božj provkázanj, menšjho a Cýrkwi Božj obwyklého katechysmu D. Martina Luthera etc. věiněné od kněze Adama Wolfia Benešowského ew. kryst. w Městě Polně Služebujka. L. p. (w chronostichu 1619) s powolenj m. P. Administrátora: Wytisťeně w Starém M. Pražském v Matěge Pardubského. L. P. MDCXIX. w 8. A-O po 8 list. P 6 1/2. Přjpis Djkám wúbec.

1237. Weyklad na Modlitbu Páně od Matěge Krocýna, far. Rychnowského. 1620.

1238. Galli (Dawida Žlutického) Rozjímánj potěšitelné z textu sw. Ewangelium k Neděli 4té po třech králjch přepsaného. 1620. 8. (bez mjsta a tisk.)

f. Postilly.

1239. Jana Straněnského a) Postylla Česká k vžitku mládeži křesťanské, w způsob otázek od neděle Adwentnj až do Welikonocy složená, podlé Exempláře Německého Jana Sfpangea-

berského na česko vyložena. W Prostějowě v Jana Günthera 1546. 4. b) (Gako II. djl): Postylla česká na obzvláštnj Swatý celého roku kvěitku křest. mládeži. Skrze Jana Spangenbergého, kazatele Northauzského w způsob otázek složená. 1546. Potom (celá Postylla) 4. 1553. (Pelc. Catal.) Pak pod titulem: Postylla česká, anebo Waykladowé na epištoly a ewangelia nedělnij y také swátečnij přes celý rok, z lat. a něm gazyku w český přeložená, nyníj pak w dobrý pořádek a w řednu Knijhu wvedená, Tak gakž tayž Porádek Cyrkew Křestanská, Od Prwnij Neděle Adwentnij, až do Poslednij Neděle po Swatě Trogicy zachowáwá. K vžitku Mládeži křestanské. W způsob Otázek složená a sepsaná. Od Jana Spangenbergého: Někdy slawného kazatele w Cýs. Městě Northauzu. Knijžto přidáno gest patnáctero kázanj o mrtwjch Tělijch, y také LX. Příjkladůw z Pijsem sw. wybranych: že se těla mrtwá magij pochowáwati. Wše od téhož Jana Spangenbergého sepsáno Figurami pěknými ozdobeno, a wtyštěno w Slawném Miestě Normberce, v Jana Montana a Woldřicha Neyberga. L. P. 1557. fol. Silná (142 + 230 + 161..) 540 listů (Tohoto wydánj gest vlastně titul hořegj); pak 1566 tamže w fol. v Woldřicha Neyberga a Tytrycha Kerlacena 3 djly. Rozwržena gest na tři strany: od neděle Adwentnj až do prwnj Ned. wělikonočnj; odtud až do prwnj Adwentnj; pak weyklady na epištoly a ewang. o swatých přes celý rok. Předmluwa gedna od Lutera, druhá Jana Strauěnského, kterýž gi český přeložil. Gest mjstem gžliwá proti katoljkům, čeština dobrá, dobropjsemnost špatněgj. b) Jana Hoffmeystra Postylla Česká totiž kázanj na ewangelia, kteráž se w Nedělské a giné swátečnj dny přes celý rok čtau, a téměř wšecka na Rzjských sněmjch w Wormsu a Rzezná kázaná. Skrze Jána Hoffmeystra, řadu swatého Augustina. Na česko přeložil Jan Strauěnský w Kr. Hradcy. W Prostějowě skrze Jana Günthera fol. 1551.

1240. Postylla Česká aneb kázanj a weyklady na ewangelia, kteráž se w nedělské dny přes celý rok čtau, wěrně sepsaná y kázaná, od Tomáše Baworowského. Wtyštěno a dokonáno w Slawném Městě Holomaucy v Jana Gunthera 1557. fol. Z též postilly wyšel: a) Wýklad sw. čtenj na weliký Pátek, wyaženný skrze Jos. Kljče (Dytrycha). W Hradcy Král. 1822. 8. str. 94. b) Kázanj o manželstw. W Praze 1822 8. str. 16. od Jana Dytrycha v Ant. Straširypky. 8. c) Kázanj na Ewang. sw. Jana.. na den sw. Trogice, tamže 1822. 8. str. 22.

1241. Wýkladowé ředj božjch. Dwa djly 1575. 4. (Postylla)

1242. Jana Fera Mohutského kazatele Postylla na Čžtenj a Epištoly nedielnj a swatečnj přes czely rok, aneb kázanj Ewangelické Prawdy, a prawého obecného apoštolského Wčenj. 2 djly. W Praze. Nedělnj y swatečnj, letnj y zymnj djly. Z lat. a něm. přeložená nákladem Gř. Melantricha z Awentyuu. 1575. fol.

1243. Jana Kapity Postylla, t. g. kázanj, kteráž na řeči božj ke dnům swátečnjm přináležejcý přes celý rok činěna býwagj, od J. Kapity, dwa djly. 1586. 4. (Index) Opět w Praze u Jonaty Bohutského z Hranic 1615. 4. (dle Indexu obsahuje na neděle a swátky rannj y weliké kázanj s nešporem).

1244. Postylla aneb Wýklad na Ewangelia Nedělnj y Swátečnj od Adwentu až do Welikonocy, šepsanj od Egidia Hunnia, pjsem sw. doktora a Witenberské akad. prof. W českau řeč přel. Wytisěeno w Draždanech 1588. Opět 1628. u Kryst. Me-gandra fol. str. XII. a 578 mimo X regist. (Wýšelli II. djl?)

1245. Tomáše Řešátka Soběslawského Postylla djtek, nawčěnj na Ewangelia nedělnj a swátečnj, wydaná od Kryst. Fišera z něm. přeložena, 8. 1577. Též w Praze v M. Ad. z Weleslawjna 1589. 8. 1601. 1617.

1246. Mart. Philadelfa Zámrského Postylla česká na Ewangelia nedělnj a swátečnj přes celý rok. W Gestkowicých (wesnici na Morawě) r. 1592. w fol. 2 djly. Po druhé w Lipěté w Mich. Kpihorského 1602. Po třetj w Draždanech nákladem Dan. Sedlčanského knihlačitele a měštana star. M. Pražského, s přj-pisem od pastýřůw ewang. w Čechách a Morawě Kristianowi II. wěwodě a Wolenci Saskému. r. (také) 1602.

1247. Jakuba Wolfganga Wugka z Wagrowce, Postylla aneb Kázanj Ewangelitská na Neděle a swátky celého roku z polského do českého přeložena od Ondřege Modestina 4. W Litomyšli w Andr. Graudence 1592. W Praze w Pawla Sesfya 1629. 4.

1248. Postylla ewangelická, weykladowé na ewang. nedělnj, swátečnj epištolj a dni wšednj, střednj a pátečnj, od Bohusl. Bepty Wysokomeytského faráře w Miletině na Bystřicy. 1594. fol.

1249. Jana Achyllesa Beraunského Postylla z latiny přeložena. W Praze w Giřjka Dačického 1595. 8.

1250. Postylla každodennj pobožná etc. od Giřjho Dykasta z Miřkowa, dwa djly. I. djl. 1612. 4. str. 515. druhý 1612. str. 366. Pak w Praze w Matěge Pardubského 1614. 8. str. 205.

1251. Jakuba Petrozeliny Kunstatského Postylla aneb kázanj summownj a krátké na epištolj ke dnům Páně nedělnjm přes celý rok . . . z samého slowa božjho . . . sepsané a wydané. W Praze w Mat. Pardubského 1613. 4.

1252. Wáclawa Slowacia. a) Djl postnj wýkladůw rzeděj celoročnjch, wzatých z pjsem zákona obogjho, starého y nowého, činěných skrže (gmeno spisow.) Na zámku Dobrowicy u Oudřege Mizery Jarowského 1615. 4. A-Mmm, a 2 listy. b) Wyszětlenj prosté biblj malé, ginak řeči z obogjho zákona božjho na každý den nedělnj y wšednj celého roku. Nákladem P. Johanny Krinecké z Budowa. W Praze u Mat. Pardubského fol. I. djl od Adwentu až do sw. Trojice. 1615-6. II. djl nákladem P. Albr. starjho Krineckého z Ronowa. W Praze w Jana Cui-

bora Khelského. 1620. fol. od sw. Trogice až do Adwentu (wydal Jan Rozacius Hořowský.)

1253. Postylla katolická, gak kostelnj tak domácý, to gest: Potom toho co se z ewangelium každou neděli, každý swátek přes celý rok čte, krátké však důwodné a gadrné, w otázkách rozwedenj a wyloženj, k wzdělánj ctných... mráwůw: gako y k wyvrácenj wšj... neľechetnosti sepsaný prácy dwogctih. kněze Mistra Sebest. Wogt. Scypiona Plzenského. W Praze 1618.

4. Po druhé s năpisem: Yak kostelnj tak domácý Postylla, To gest: Potom, toho co se z Ewang. každou Neděli přes celý rok čte etc. W Praze v sw. Kljmenta skrze Giřjho Czernocho L. P. 1667. fol. VIII. a 517 str. (Druhý djl) Swatečnj Postylla, Yak kostelnj tak domácý. To gest: Potom, Toho, co se z Ewangeliem každý swátek etc. tamž 1668. fol. textu 188 str. Po třetj w Pr. w kollegi sw. Kljmenta skrze Wogt. Giřjho Konyaše factora l. P. 1695. w 4. 1 djl (neděle obsahujej) mimo predm. 464 str. 2 djl 187 str. Po čtvrté 1776. 8. w Praze. Dobrá wěc i gazykem. Roku 1779 wyšel zvláštnj spisek, gakby se té postylly užiti mohlo a mělo, od Lenhartá (školastika) etc.

1254. Kazatel domownj, to gest: nawđenj potřebné, gakby hospodářowé w domjch... swých spolu s domácými swými každého dne, zvláště ráno a weđer... sebe k dobrému slowem božjm napomjnati měli od K. M. Konečného. W Kralowě Hradey 1618. 4. v Mart. Kleinwechtra, str. 415. W Brně 1783. 4. Klade na každé ráno: pjsně, řeč, napomjku, modlitbu, weršjčky; na každý weđer tolikěž kromě řeči na dwa týdny. W druhém djlu na zvláštnj časy. k. p. půst, wogny, sucho a t. d.

1255. Wiktorina Wrbenkého Postylla na ewangelia nedělnj 4. (Index)

1256. Neznámé mi gsau: a) Postylla domownj w 8. b) wýkladowé řeči adwentnjch fol. (Index)

g. Kázanj nedělnj a swátečnj.

1257. Káz. nešpornj na epištoly, od Beneše Optata. (1553?)

1258. Rhegia Urbana Kázanj o falešných prorocých 1538. 8. (Index)

1259. Rozjmanj o vmučenj Krysta Pána welmi pěkná, od Antonia Korwina psané. Z latinské řeči přeložil M. Zyg. Autoch z Helfenberka. W Praze Pawel Seweryn 1541. 4. Listů 33. Gest vlastně 6 kázanj o Vtrpenj Páně. Opět 1543.

1260. Dytrycha Wjta kázanj o mytj noh. Normber. 1543. 4.

1261. Michala biskupa Sydonienského a) kázanj na welký Cztwrtěk o přeswaté swátosti těla a krwe Páně. Tež druhé kázanj na den Božijho Tiela... na Řijjském sněmu w Augšpurku učiněné L. P. 1548. Přitom gest téhož kněze Michala napomenutj při Sw. Mlý k přijstogijcým. (Ku konci) Wytisťeno w Menšym Městě Pražském Barthol. Netholického. 1549. 4. b) téhož Mohuiského suffragana kázanj patnáctera o přeswaté Mšy

w Augšpurku na Říšském Sněmu L. P. 1548 Razaná. Wytis-
štěno w Prostějowě v Jana Günthera L. P. 1549. 4. archů 22.
W Holomancy 1567. 4.

1262. Tomáše Baworowského a) Desatero kázanj o sw.
pokánj, z mnohých věteluow sw. wiernie sebraná a se wjy
pilnostj sepsaná. W mensjm m. Pražském v Bartol. Netolického
(wyděl J. Straněnský) 1552. 4. A-Hhij. Též w Praze nákladem
Neureutra 1822. 8. b) O umučenj P. N. G. Kr. křestanské a
pobožné rozgjmánj (w Plzni kázané). W Prostějowě v Jana Gūn-
thera w 8. 1552. c) Dwoje kázanj při slawnosti nové Mše 1557.
Znowu od J. Dytrycha 1822. 8. w Praze v Ant. Straširypky.
str. 43.

1263. Ržeči psané na přikázanj šestere Páně nowyho zá-
kona. 1554. (bez mjsta) w 4.

1264. Matauše Hradeckého a) kázanj o hromobitj na Ho-
rách Kutnách věčiněné. W Prostějowě w 4. 1556. b) kázanj
troje na den sw. Trogicetéhož na Horách Kutnách na ten čas dě-
kaná. W Prostějowě v K. Ar. 8. 1557.

1265. Prwnj djl knih služby slova božjho: Počjná se na
šest nedělj před Adwentem a zdržuge w sobě památky prawd
wjry w boha otce, a skutkůw P. N. G. Kr. prwnjch, dětinstwj
a mladosti geho, též y památku wšeho celého žiwota geho. fol.
(Na konci) Prwnj den po sw. Wjtu dokonáno L. P. 1557. (Gsau
kázanj a čtenj nedělnj). Druhý djl počjná se od neděle, kteráž
slove Dewjtnjk. fol.

1266. Jeronyma Sawanaroly z Ferařj a) kázanj na žalm
50tý. W Prostějowě v K. A. 1558. b) sedmero krásné a po-
těšitelné kázanj o žalostech, bjdách a sauzenjch člověka. W
Holom. v J. Günthera 1559. W Praze u Giř. Melantryoha 1565.
1573. 1576. 12.

1267. Matěge Hrušský kázanj na Ewangelia, kteráž se w
cýrkwi božj přes celý rok w neděli čtau. Rkp. fol. 1561.

1268. Kázanj křestanská s krátkými wyklády Fridr. bi-
skupa Wjdeňského na ewangelia přes celý rok, z lat. přel. od
Tomáše Rešela. 1561. 4. 1574 a 1578. 4. W Praze u Giř. Čer-
nocha a Mich. Petrla.

1269. Petra Perysterya z Tayna Horšowského Kázanj w
neděli dewátau po sw. Trogicy w kostele na hradě Pražském, o
přigjmánj welebné swátosti oltářnj pod obogj spůsobau tak
gakž nynj wúbec žádagjcým od konciliu sw. Trydentského do-
woleno gest... 4. w Praze 1564. listů 34.

1270. Giřjho Netolického šestnacte kázanj o bjdě nyněg-
žjho našeho žiwota. W Praze 1568. Přjpis P. Zděnkowi z
Sternberga. A-R4. Opět w Pr. u. G. Jakobca Dačického 1588. 8.

1271. Jana Straněnského a) Jana Fera kázanj XII. o po-
kánj a o podobenstwj o syu marnotratném, z něm. W Praze
v Jana Gičinského 4. 1569. b) Kázanj etc. 1577. fol.

1272. Erazma Roterodamského Kázanj pobožné a křesťanské o nesmjrném a newyprawitedlném Božském milowánj. W Pr. v Giř. Melantrycha z Awentynu. 1573. 8.

1273. Jana Boleslawského Kázanj o bohatcy pekelnjku a Lazarowi nebeském měšťanu. W Praze v G. N. 4. (bez r.) A-Tz.

1274. Kázanj o hrozně komětě, kteráž se začala wkazowati ten den po sw. Martině s wečera l. P. 1577.... od kněze Walentina Šubara Landškronského... kazatele w Domažlicích. W Praze v G. Melantrycha z Awentynu a M. Dan. Adama Pražského 1578. 4. listů 24. (s modlitbau a 2 pjsněmi).

1275. Kázanj o třesenj země w 1 neděli postnj na Horách Kutnách. 1580. 4.

1276. Giřjka Šerera Sedmero kázanj o Antykrystu, v A. G. 1585. 8. (bez tit.)

1277. Syxta Kandyda kázanj o země třesenj 1588.

1278. Jana Stelcara Zeletawského a) Kázanj o zlořečenstw, lži, krádeži, vraždě a cizoložstw. b) Kázanj dwoge na 4tu kapitolu Ozease, a o hrozném porodu. (Index)

1279. Wácława Brosia a) Jakuba Feyohta pět kázanj na dwadcti neslušných příčin a zgewných klamůw od Pikhartůw... proti katolickým smyšlených. Z něm. přel. W Litomyšli 1589. 8. 1591. 8. W Praze v Paw. Sesfya 1628. 8. b) Giřjka Šerera S. J. křesťanská wogenská kázanj, přel. z něm. W Litomyšli v Aud. Graudence 1596. 4. A-H. Gsau tři kázanj lid wogenský proti Turku wzbuzojej. c) Gisté vměnj a zaklňanj proti stíjlenj, bodenj, sekánj, laupeži, pálenj; proti pádu a zahynutj w bogianeh zagej od nepřítel... w něm. řeči wůbec wydané a na troge kázanj rozdělené od Giř. Šerera S. J. a nynj w český gazyk přeložené od K. W. B. D. H. 1596. 4. Andreas Graudenc (w Litomyšli).

1280. Ludwjka Lawatera kázanj troge o drahotě a hladu, přel. Pawel Slowacius. 1591.

1281. Giřjka Šerera S. J. kázanj o slawném swátku těla božjho a procesfj, (přel.) (W Praze) 1594. 4.

1282. Celoročnj řeči božj z star. y now. Zákona k každemu dnu nedělnjmu y wšednjmu rozdělené a rozšjřené. W Praze v Giř. Jakobeusa Dačického. 1594. 4.

1283. Jana Zahuměnského z Wolině a) Kázanj o swate trpěliwosti. 1596. 8. b) Kázanj potěšitedlné wšechněm pod obogj přigjmagjcm. W Praze 1619. 8.

1284. Jana Staršjho Mathezya Hystorye Pána Spasytelě našeho G. Kr. Přeložena od Benjam. Petřka z Polkowic. 2 djly. W Praze u Dan. Sedlčanského 1596. fol. (Gest 32. kázanj.)

1289. Jakuba Melisfaea Křtského o powodni škodliwé l. 1598. na rozličných mjstech stalé, kázanj troge před pohřbem, při a po pohřbu těl lidj ztopených činěné na Horách Kutnách. W Praze v Dan. Sedlčanského. 8. 1598.

1285. Jana Achyllesa a) kázanj kratičké o moru. 4. 1599. b) Eortologia. To gest kázanj swátečnj aneb wýkladové... o

žiwotu, práce a smrti sw. apoštolůw etc. W Praze u Giř, Hanuše Landškronekého 1611. 8.

1286. Kázanj na tři stránky rozdělené kněžijmi a správčím duchownjm náležejcý l. 1599. Rkp. weř. Bibl.

1287. Kázanj nedělnj ze XVI. stol. Rkp. Bibl. weř.

1288. Jana Herytesa z Král. Hradce, 5 kázanj o haubném a mrzutém opilstwí neb ožralstwí, kázané w Kujně Hor. Zlatých 1600. 12.

1289. Martina Tribalia a) Gedenactero kázanj pohřebnj, všem křesťanům k rozjímánj vžitečné a potěšitelné. l. P. 1600. w 4. A-T5. (Gsau kázanj o smrtedlnosti lidské gednagcý, nepravě pohřebnj nazwaná; k nimž 3 kázanj o moru připogena gsau) b) kázanj o setrwánj wolených božjch v wjře. 1602. 4.

1290. Giřjka Tesáka Mošovského (děkana w Kauřjme) a) heptalogus Christi, Kázanj na sedm slow krystowych 1601. a 1605. (u Balb. 1609. b) Gallicinium etc. O Kohautowém zpjwánj w domu Kaiffašowém 1604. c) De avaritia. O lakomstwí, 8. d) Genethliacon Christi Theanthropi. O Narozenj Krysta, kázanj kterěz měl v P. Marye na Lauži, w Praze 1606. 8. 1611. (Balbin držel toto káz. a ono o sedmi slowech Kr. za neylepšj.) e) Stella nova et Cometa t. g, Křesťanské a pobožné wyswětenj, co hrozného komety . . . předwěstuj a s sebou přinášej. W Hradcý nad Labem kázané 8. 1607. f) Christi ad mulieres concio 1607 8. g) De hierologia. Kázanj prwnj w Kauřjme učiněné. 1608. 8. h) Te Deum laudamus, o weliké přjzni Narodu českého pod obogj přjgjmágcýho. Spis křesťanský. 1609. 4. (kázanj?) i) Nowé lěto (kázanj) 1610. k) Collis uinaria. O Winohradech. W Praze 1611. 8. (kázanj?) l) Martinianus anser. Swatomartinská hus. 1612. 8. m) Potus angelicus, Angelský traňk. n) Christi duo miracula. 8. o) Tenēbrae Christo patiente faciae. O zatměnj slunce (při vmučenj Páně) w Praze 1614. 8. p) Salvus conductus. O šťastném těj stawů getj k sněmu do Buděgowic. Kázanj dle žalmu 121. v sw. Haštala. 1614. 8. q) O neyswětějšj a neytěžjšj křjži a wtrpenj [P. G. Kr. 1615. 8. r) De fatalibus temporibus kázanj na nowé lěto 1616. 8. s) Philadelphia etc. O swornosti bratrské, kázanj na žalm 137 w Pr. 1616. 8. t) Zlý a nemilý host; o Ohni. u) De S. Joanne Praecursore. O slawné památce sw. Jána Předchůdce, kázanj 1617., W tom chwálj Hawla Žalanského, hlawnjho, gak prawj Kljč, kacýře.

1291. Jana Oxiopa Sabbatena Kázanj o duchownjm a poswatněm Těla a krwe páně požjwánj 1602.

1292. Giř. Hanuše Landškronekého a) Soli Deo gloria, amen. (Chron. 1602). Na odchodně kázanj poslednj učiněné w chrámě P. v sw. Gindřicha w Nowém městě Pr. . . . s psnj českau a lat. Valedictio etc. W Praze w Impr. Šumanské 4. 1602. A-G. (Sel. do Postoloport za kazatele.) b) Deset zasljbenj božjch o Messiašowí (na způsob kázanj) 8. 1612.

1293. Nejprvnější kázanj w Zamberku vchálně w neděli 4 po welikonocy 1603. 4. (Index)

1294. Blažege Borowského a) Dewatenácte kázanj o sw. pokánj. W Hradcy u Mart. Kleinawechtera 1603. a 1610. b) Troge kázanj o umučenj a wzkrjšenj. 8. c) Řeč uctěná etc. 8. d) Valete etc. 8. (Index)

1295. Sedmero kázanj o životu wědném, sepsaná od Lukáše Pollia, přeložená z něm. od Mik. Ridla z Nagenperku. W Praze w Impr. Petrowské 1604. 8.

1296. Gif. Zabillanského, Horského a) kázanj swadebnj při oddawcých P. Wácl. Michka z Rado t'hu. W Pr. v Jana Sedláčanského 8. 1604. b) kázanj o stawu sw. manželském 4. 1611.

1297. Polikarpa Layzera wyswěcěnej křest. katechysmu, w 8 kázanjch. W Dražďan. 1606. 4.

1298. Zacharyáš Bruncwjk wydal: a) Limodis epidemica Kázanj o morowé ráně gzlivé. W Praze 1606. w Impr. Sfumanské. b) Ecclesia catholica christiani agminis (chronogr.) Kázanj o cýrkwi sw. katolicke. w Praze 1607. 4. v Woldř. Waldy. c) De incarnata verbi D. massa. (chronogr.) Kázanj o wtělenj. W Praze 1607. 4. Sfumán. d) Kázanj o zemětřesenj, kteréž se stalo leta dobhagjčyho we čtwrtek w oktáb sw. Ondřege. Připsáno radám města Wysokého Meyta. W Litomyšli v Andr. Graudence 8. 1607. (Důležité). e) De s. Cra atqve Veneranda triade. Kázanj o gediném Bohu w podstatě a trojim w osobách. W Praze 1611. 4. f) Idolorum supplantatio (chronogr.) Kázanj, že obrazowé trpěni býti nemagj. (1612) 4. g) Ascensionis Jesu Mediatoris nostrí assertio. (chronogr.) Kázanj o na nebe wstápenj (1612) 8. h) Kázanj o Michalowi Archandělu. 1612. 8. (bez mjsta) w Praze A-C7. i) Mediatoris nostrí Jesu Christi assertio. (chronogr.) O gedném prostřednjku. (1612) k) O wzkrjšenj. Kázanj? l) Kázanj o prawém a gedném očistcy křestanském. W Praze 1613. m) Kázanj o ospráwědněnj člověka před Bohem. 1613. n) O smrti wtrpně prostřednjka našeho Kr. Pána, složené den wělk. Pátku. w Praze v Mat. Pardubsk. 8. 1615. o) Kázanj o postu prawém křestanském w Neděli prwnj postuj. W Praze 1613. 8. p) Zrcadlo kacjstwj. 1614 8. q) Kázanj o hrozném zemětřesenj w kragi Bechynském y ginde stalém, w Praze 1615. v Dan. z Karlsberg. 8.

1299. Kázanj o lásce 1605. od Jana Sixta z Lerchenfelsu.

1300. Jana Wácl. Cykady a) Cesta k životu wědnému, z mnohých autorůw sebraná, a na způsob kázanj na gisté ročnj ewangelia složená. W Praze w Impr. Sfumanské 1607. 4. Gsaw vlastně 4 traktáty w způsobu kázanj. α) O wjře, naděgi a lásce. β) Autočistě křestana wěrného t. g. kázanj wkazujčj cestu, co by w nynějšjch zarmaucených časech měl činiti etc. W Praze (1606) w Impr. Sfumanské. 4. A-Q. γ) Bezpečně a prawě křestanského člověka rozweselenj a gisté očekáwanj neomylného spasenj. Kázanj na ewangelia ročnj. W Impr. Sfumanské 4.

1607. *Ń*) Hody křesťanské, na které bůh otec skrže syna svého zúve, a na nich wěrjčým slawné pokrmy na wěky, trwagjčy připrawugę. W Praze w Impr. Sfumanské 4. 1607. *b*) kázanj o těle a křwj Páně 4.

1301. Zygm. Trybucelinsa Pražského, kázanj o tagemstwj wečeře P. ně 1606. 4.

1302. Wácl. Steffana Těplického Genealogia Christi: Rod Krysta P. w kázanjch obsažený. W Praze 1607. 8.

1303. Wácl. Widemana Gičinského kázanj s napomenutjm, O naščh bjdách a težkostech. W Praze u Dan. Sedl. 1607. 8j

1304. Wácl. Kryst. Aunhošťského *a*) Kázanj o narozen. Páně 1607. *b*) káz. o težkosti dlauhé. W Praze u Jonaty Bohutského. 4. 1612.

1305. Rzeči celoročnj božj z starého a nowého Zákoua, W Praze: Giř. Dačický. 4. 1607.

1306. Řeči božj starého zákoua, a propowěděnj wysoce wčených mužů, a pobožných lidj pohanských a křesťanských. 1608.

1307. Wjt Jakeš wydal: *a*) Dwě kázanj z třetjch Kráľowských. *b*) Kázanj o wogně 1608. (O walečných přičinách, Index). *c*) O zadržowánja wylewánj deště (z 3 k. Mog. kap. 5. etc.) *d*) Kázanj troje w čas nastawgjčyho zlého, v prostřed, a po sproštěnj zlého. W Praze v Paw. Sesřya 1618. 8. *e*) Encoenia perpetua. O ustawčěném poswjcenj, neb o Huse (bez r. a m.) Index (kázanj?) *f*) Zreadlo rodiny bezbožné. W Praze v Matěge Pardubského. 8. 1615. (kázanj?) *g*) Kázanj při prwotínách nowého slůžebnjka cýrkewnjho w chrámě sw. Gindřicha na Now. Měst. wykonané. W Praze u Mat. Pardubského. 8. 1618.

1308. Jak. Petrozeliny *a*) Rozgjmánj napomenutedlné o pokogi lidu božjmu w městě Třebčji předkládané. W Praze v Jaua Otmara 8. 1608. *b*) Vivens disce mori (chronogr.) kázanj o tom, gakby měl čłowěk žiw býti, aby dobře a šťastně mohl umřiti. W Praze v Mat. Pardubského. 4. 1613.

1309. Wácl. Slowacya. *a*) kázanj, neb rozgjmánj o bjdnosti a nestálosti wezdeğšjho žiwota, o radostj a sláwě wěčné nebeské. W Dobrowicy 1610. 8. *b*) Historje o Vtrpenj a smrti newinné G. Kr. syna božjha Pána našeho, ze wšech čtyr ewangelistůw w geden spůsob shromažděná, a z swědectwj obogjho zákoua, tež z pisůw některých starých otcůw a wprjmných učitelůw swatého ewang. ač prostě, wšak wprjmně a pobožně pro lid obscny... wyswětlená a w kázanjch postnjch hlásaná. fol. men. (Index uwodj 4.) 1615.

1310. O neysw. Wečeři P. N. G. Kr. od něho pod obogj spůsobau narjzené. Prawdiwé a wprjmné kázanj 12. 1610.

1311. Hawla Žalanského *a*) Spis neb kázanj prwj o sw. mučedlnjčých českých Janowi z Husynce a Jeronymu z Prahy kázané w Betlemě 1611. 8. *b*) Spis o welikých, težkých a křwawých protiwenstwjch cýrkwę o weliké stálosti mučedlnjků če-

ských, francských, nydrlandských, kázanj 1619, wydaný w Praze 8. (Index) c) Spisowé o mučedlnjých českých, kázanj 1, 3, a 4te, w Betlemě a u sw. Gilg činěné. 1619. 8. d) ku památce mučedlnjků našich českých, spis neb kázanj 5té w Betlemě 1614. kázané, a wydané 1619. e) O sw. Janu křtiteli a o sw. Pawlowi káz.

1312. Kázanj vtěšené o proměněnj P. G. Kr. od Sixta Palmy Modlicanského. 1611.

1313. Wácl. Mathyadesa Kázanj na odchodné (Index).

1314. Kázanj k wýstraze nezřjzeného lakomstwj, od Giřjka Sekwenydesa chotěbořského, faráře w Litomyšli. W Praze 1612. 12. W Impr. kn. Giřjho Hauše.

1315. Cypryana Peřiny a) Lumen ad revelationem gentium 1612. 8. (Index) b) Kázanj o wdowách. 1612. 8. w Impr. kněze Giř. Hauše A-H. (wlastně 6 kázanj neb otázek) c) Kázanj neb Správa o Morowé ráně. 1614. 8. d) O ohni žhdeckém, kázanj. 8. e) Kázanj o pádu dobytka. 1616. 8. f) o posvěcenj chrámu. g) Kázanj dwoge o posylánj k nám Angelůw sw. 1618.

1316. Jana Waleše Hlas Božj wolagjcy k swobodě otrokůw mammonowých, kázanj w neděli 15 po sw. trojicy. W Praze 1612. 8.

1317. Sim. Walecy a Kázanj krátká a sprostá o naprawěnj žiwota křest. o lakomstwj, opilstwj, smilstwj, cyzoložstwj, přísahánj, lánj, hromowánj, špinawém mluwenj, tancých, o pokánj. W Praze 1614. 8.

1318. O hladu pokutě božj hrozně kázanj od J. Rozacya Hořowského 1616. 8. W Praze u Mat. Parduského.

1319. Izaiše Kamilla Wodňanského Kázanj patero o slowu božjm. W Praze 1616. 8.

1320. Oprawdowý Kontrfekt odporného boga a potýkánj bogownjkůw rytjřugjých pod praporcem Krysta Pana od Mat. Ondřege Kracowského z Hradce Giudř. W Praze 8. 1616. gest kázanj 12 w prwnjm, a 3 w druhém djle, u Dan. Karlsb.

1321. Nobilitas et gloria t. g. důstognost a wyweyšenosť sw. manželstwj mezi Přemyslawem z Žerotjua. a Mar. Šlikow-nau z Hologde. Od J. Hertwicia. W Praze 1617. 4. listů 13.

1322. Jana Kampania kázanj strašiwé o zkáze města Geruzaléma. W Praze Jan Stjřbrský. 4. 1617.

1323. Janá Jak. Heilmana, Mansfeldského polnjho kazatele. Djkděně kázanj, kteréž při dobytj města Plzně w kostele sw. Bartoloměge konané bylo. W Praze 1618. 4.

1324. Matěge Krocyna Ars bene beateque moriendi. Kázanj o dobrém skrze časnu smrt vykročenj, w Hradcy nad Labem. 1618. 8.

1325. Jana Flaxia mladšjho z Čenkowa a) troje kázanjku wýstraze wšem wěrným křestanům o třech neyhlawnějšjch hřj-šech, o hodowanj, o smilstwu a swaru. W Praze u Dan. Karla z Karlsp. 4. 1618. b) kázanj o postu 4té kázanj. (Index)

1329. Kázanj o neyswětěgij wečeři P. n. G. K. 8. 1618.
 1327. Jana Locyky a) Káz. o vtrpenj K. P. 1818. b) O posled-
 njm saudu 1618. c) gina káz. od swogjch, gak dj Balbin, welmi
 chwálená.

1328. Augustyna Mitysa kázanj o powětřj, kteréž l. 1619.
 na den sw. Jana křítitele na mnoha mjstech bylo. W Hradcy
 nad Labem v Mart. Kleinwecht. 12. 1619.

1329. Kázanj proti kostnieým a reliquijm papežským, od
 Mathyaše Kultraryusa far. w Rokycanech. W Praze 1619. 8.

1330. a) Adama Klementa kázanj. b) Kázanj několik Ma-
 těge Plženského. (w Rab. boh. dóct.)

1331. Bartolomoa Kutnohorského Kázanj krátké ku po-
 těšej a napomenutj pobožným wogákům. W Král. Hradcy v
 Mart. Kleinwechtra 1619.

1332. Wáclawa Knobelia Časlawského Nativitatis J. Chr.
 salvatoris nostri assertio. Kázanj o přediwém narozenj pána
 G. Kr. W Král. Hradcy 1619. 8.

1333. Jeronyma Střjbrského z Českého Brodu far. w Lew-
 čicých kázanj o metle sucha. (1619?) Index.

1334. Jana Prokopiusa Litoměřického a) Kázanj napome-
 nutedlné o třesenj země w Kragi Hradeckém. W Hradcy Král.
 1620. b) Slow božjch o sw. Anně prorokyui wyswětenj, káza-
 nj na den sw. Anny, w Praze 1620.

1335. Řeč o častém rozgjmánj Lodičky Krysta P. a wlnobitj
 gegjm, od Dawida Hawlowa Žlutického, far. Mukařowského. 1620.

1336. Abrah. Skulteti a) Krátká... zpráva o modláf-
 ských ohrazých (kázánj). W Praze v D. K. z Karlsperka 1620 4.
 listů 14. b) Wyswětenj žalmu XX w Waldsaxu 24. Řjgna 1619
 včíněné. Item: Kázanj druhé w kostele Wšech swatých, na Hra-
 dě Pražském konané, z něm. přel. W Praze v Dan. Karla z
 Karlsperka. 4. A-Fi. (1620).

h. Kázanj pohřebnj.

1337. Jana Augusty, swědectwj pobožné o Vroz. P. Ju-
 styně z Kunstatu, manželce P. Bohuše Kosiky z Postupic, a
 na Litomyšli, při pohřbu gegjm, w Litomyšli 1544. 4:

1338. Jana a Cyryaka Španenberga kázanj pohřebné tříd-
 cetero a čiwero z Ewangelisty sw. Lukáše sepsané, v Jana Gun-
 thera 1559. b. m.

1339. Kázanj nad tělem mrtwým řjmského cjsaře, Vher-
 ského a českého krále, včíněné w gtau Neděli po sw. Trogicy
 skrze Mathyaše Cytharda kazatele dworského. W Praze v Šeb.
 Oksa 4. 1564.

1340. Frant. Firlinga Pohřebnj kázanj o křestanském ži-
 wotu a blahoslaweném skonánj Pollia Lukáše 1585 učiněného.
 W Praze w Impr. Peterlowské. 1604. 8. Poll. Lukáš byl kaza-
 tel we Wratislawi něm.

1341. Jana Stelcara Zeletawského nad tělem wroz. Panj
 Johany z Waldsteyna w Koceradech kázané 1584. 8.

1342. Pohřebnj památka Petra Kodycylla z Tulechowa, akademie pražské rektora, od Wácl. Dobřenského. W Praze 1590.

1343. Giřjka Šerera kázanj při pohřbu vdatného reka, a wysoce vrozeného knjzete Pána P. Karla hraběte z Mansfeldu, Pána w Holderyngu. Z něm. přeložený. W Praze v Giř. Nygryna. 1595 (MD C) 4. A-D.

1344. Druhé kázanj nad Vrozen. P. Wiktorynem Křineckým od Wácl. Slowacyusa. 1602.

1345. Kázanj při pohřbu vroz. Rytjře Gindř. Kunrata Wenceljka z Wrchowišt od Melichara Lužského faráře w Cethorazých. W Praze. 1604. 4.

1346. Jana Zahumenského a) Kázanj pohřebnj na památku rodu P. z Wřesowic. W Pr. u Pawla Sessya. 8. 1606. b) kázanj nad tělem P. Mathyaše Kapljře z Sulewic. W Impr. Šumanské. 4. 1610.

1347. Giřjho Tesáka a) pohřebnj kázanj nad Vroz. P. Wác. Giskrau z Sobenice rodičem, prymatorem města Hradce Králové. 1607. W Praze u Dan. Sedlčanského. 4. listů 10. b) o smrti uroz. P. Trubky Wácl. z Rowin. 8. (Index) c) Funeris exequisae etc. O smrti a slavném pohřbu wys. uroz. P. Zykunda Smiřického. W Praze. 1608. 4. listů 20.

1348. Wácl. Fabrycyusa; far. Hořického. Monumentum Wys. Vroz. P. Zykunda Smiřického. W Praze. 1608. 4. listů 14.

1349. Kázanj nad mrtvým tělem Vroz. P. Popela z Lobkowic, neywyšjho hořmistra a kammistra král. česk. kterýž umřel. 1609. 24. Máge, od Jana Sixta z Lerohenfelsu. (Řeč ta dle Balbjna Cjsafi Rudollowi a všem shromážděným z wyšjho i nižjho stawu welice se ljbila.) W Praze u Mik. Pěškana w 4. A-Dz.

1350. Monumentum Vroz. a statečného rytjře P. Jana z Proseče a na Girnách, raddy saudu neywy. Purkraustwj P. 1612. W Praze u G. Hanuše. 4. (Gsau 3 kázanj) A-F.

1351. Giřik. Dykasta z Miřkowa a) Kázanj pohřebnj při pohřbu Jaroslawa Trčky z Lippy a Panj Nosticowé z Belowiř. Připogeno gest k Postylle geho. 1612. 4. b) Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Wáclawem Smiřickým. 1614. c) Kázanj pohřebnj při pohřbu P. P. Barbory Floktowy 4. 1612.

1352. Wácl. Steffana Teplického a) Kázanj dwoge pohřebnj nad těly . . dwau pacholátek Matege a Samuele . . synůw Cypryana Pešiny Zateckého . . W Praze 1612; u G. Hanuše. 4. b) Kázanj po pohřbu Uroz. P. Adama Slawaty. 8. 1616. c) Homilia pohřebnj nad smrtj P. Alžběty, manželky P. Samuele Fontyna Klatowského radujho Chrudjnského. 8. 1617. d) Čtyry rozgjmánj nad smrtj P. Pawla Styřského z Radotina. 1616. 8. e) Kázanj při pohřbu Jak. Uzenockého Hornjka. W Praze u Sam. Ad. z Welesl. 1617. 8. f) Kázanj pohřebnj při pochowánj Adama Jenikowského mládence. 4. 1617.

1353. Jana Wácl. Kodedy a) Kázanj nad mrtvým tělem Auny dcery B. Wácl. Samce z Štražo. 4. W Praze u Gind. Ha-

nuše. 1619. b) Kázanj nad mrtvým tělem Alžběty z Waldsteyna W Praze u Matěge Pardubského. 1614. 4.

1354. Matěge Cyra Artium universarum.. aneb kázanj o tom, kterakby člověk křest. dobře, šťastně.. umřeti mohl, při pohřbu kněž. Petra Woka Ursina z Rožemberka. W Praze u Giř. Hanuše. 1612. 4. listů 19.

1355. Jana Rosacýa Hořowského a) Powěst dobrého gměna uroz. P. Wratislawa z Mitrowic. Troj kázanj pohřebná, w Praze u G. Hanuše. 4. 1613. b) Kázanj pohřebnj nad tělem mrtvým uroz. a poctiwé Panj Polexeny Šternberkové roz. z Waldsteyna etc. 6 Března 1620. W Praze u Jana Ctibora. 4. (Na konci) Tato knížka wytištěna... MDCXXI. str. 24. (s pjsnj.)

1356. Blažege Borowského z Borowa a) Processus anob wysánj slawného pohřbu... P. Albrechta W. Smiřického z Smiřic... též y kázanj pohřebnj. Wyt. u Matěge Pardubského 1614. b) Manipulus concionum funebralium. Kázanj pohřebnjeh Snopček swázanj a sepsanj z pjsma sw. a učitelůw cýrkewnjch. Dwa djly. W Hradcy Král. u Mart. Kleinwechtra. 8. 1616. c) Kázanj nad Giřjm Zárubau.

1357. Syxta Palmy Modličanského Monumentum. Pjseň a památka pohřebnj o životu, smrti a pohřbu P. Albrechta Smiřického. 1614. 8. Přidána gest správa o rodu, životu a skonánj geho.

1358. Wjta Phagela Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1359. Tobiše Vřtwánya Mezeřického děkana Náchodského Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1360. Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým od Wjta Jakeše. 1614.

1361. Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým od Jana Carchesia (faráře w Kostelci bljže Náchodu) 1614.

1362. Matěge Plzenského Kázanj při pohřbu Uroz. Panj Alžběty Waldsteynowé, mauželky P. Adama mladšjho z Waldsteyna, Pána na Hrádku w Lobosycých etc. neywýšjho Purkrabjho země České od Matěge Plzenského kazatele w Poříči nad Sazawau. 1614.

1363. Wácl. Caryona kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1364. Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým od Jak. Akantydo Mitysa. 1614. 8.

1365. Wjta Falckrab. Klatowského, far. Skalického Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1366. Bohuslaw Klatowského z Zatče, děkana Hořického kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1367. Wiktoryna Ad. Martinského, far. w Slušticych kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1368. Adama Spacyera Kauřjmského, far. w Rjčanech, Kázanj pohřebnj nad Albrechtem Smiřickým, 1614. 8.

1369. G. Steffanydesa Chrudjmského, far. w Městey Král. Kázanj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1370. Šimona Steffanydesa Husynského, far. Libunského Kázanj pohřebnj nad P. Albrechtem Smiřickým. 1614. 8.

1371. Kázanj pohřebnj nad synáčkem rytjře P. Ctibora Witanowského z Wlčkowic od kn. Matěge Etesia, ginak Chládku Sušického. W Praze u Mat. Pardub. 4. 1614.

1372. Kázanj pohřebnj při doprovázenj těla mrtvého k hrobu Panj Woršily Manželky P. Šim. Šudy z Semanina, činěné od kn. Štěp. Olomučanského. W Praze u Matěge Pardubského. 4. 1614.

1373. Památka pohřebnj o životn a smrti urozeného a statečného rytjře P. Tomáše z Proseče na Girnách od Bart. Kožlanského. (bez m. a tisk.) 1615. ?

1374. Lukáše Hanzeliusa dwoge kázanj pohřebnj nad tělem Panj An. Magd. Wenceljkowé z Malowic, w knjžce: Spis o proměnách etc. 1615. (w. Wzdělaw.)

1375. Pawla Nonuia pamět pohřebnj pobožné matrony Panj Doroty Spatowy. 4. 1616.

1376. Cypriana Pešiny Adolescens resuscitatus. Dwoge kázanj pohřebnj o wzkršsenj mládence w Naim při pohřbu Uroz. a stat. Rytjře P. Jana Chotochowského z Nebowid a na Hostatowě. W Hradey Král. u Mart. Kleinwechtra. 1616. 8. A-F4.

1377. Ars bene moriendi. Pohřebnj kázanj nad Uroz. P. Ápolenau Horuateckau. 1616. 8. (Index.)

1378. Jana Thaddea staršjho Měziřického a) Pohřebnj promluwenj při pohřbu P. Adama Slawaty z Chlumu, a z Košumberka 1616. 8. b) Kázanj některé pohřebnj o nešťastné a welmi žalostiwé přjhodě, pádu, zaričenj a zbitj některých panůw, y giných mnohých. (Index)

1379. Reč na pohřbu Hrab. Griřjho Turza († 1617. 19 Un.) držaná od Eliáše Lániho, wytjštěná w St. městě Pražském.

1380. Kázanj nad mrtvým tělem poctiwého mládence Jana mladšjho Činowského z města Zatče, synka slowůtného P. Jana Staršjho Činowského, měšťana a senatora města Zatče nad Ohřj oš. Jak. Hrabá Dobřišnského děkana Hradeckého. W Král. Hrad. u Mart. Kleinwechtra. 1618; w 4. listú 6.

1381. Jana Hertwicia a) Tumulus horrendi homicidii. To gest pohřeb slowůtného a poctěného muže P. Jana Šmegdýře měšťanjua Now. M. Pražského .. od newážných soldatůw, w swě zahrádě na Botjči pod Wyšehradem .. postřeleného. W Praze u Paw. Sessia. 1618. 4. listú 10. b) Funebre officium, to gest: Služba poctěného pohřbu poslednj wážnosti křesťanskau nad tělem .. poctě. a bohab. mládence P. Martina Rudygera z Hohenšteyna. W Praze. 1619. 4. listú 11. c) Nuptiae neb Swadba ženicha meyzžadostiwějšjho P. G. Krysta s poswěcenau w Duchu sw. newěstau, milostným děřátkem a rozkošnau pannau Káteřinau dcerkau .. D. Luk. Karbana z Wolian. 1620. 4. listú 8.

1382. Jana Cyrilla kázanj pohřebnj na Albr. Jana Smifi-ckého. 8. 1619. (Pelc. Cat.)

1383. Káz. pohřeb. nad Uroz. Panj p. Polexenau, Sternberkowan ros. z Waldšteyna, a Pátku etc. od Kryštoffa Megandra kaz. ewangeličkého w městys Postoloprtech 1620. w Praze u Jana Ctibora. 4. listá 16.

i. Služebnosti cirkewnij.

1384. W Bratrské gednotě při službách auřadu kněžského w těchto knihách položeny gsau Spráwy. W Bolesl. 1527. (Index)

1385. K kazatelskému auřadu se oddatj chtějícymu Mladency, krátká spráwa. 1541. (Index)

1386. Jana Chyského Enchiridion. To gest skrowně a krátce složené knížky, a vkázanj mjst Artykulůw obecnych, o swátostech a giných wěech Cýrkwě sw. pořádcých. W Praze v Jana Kosofského 1555. 8.

1387. Letanie, Condukt a některé Antyfony české 1558. 12.

1388. Tomáše Günthera, kazatele w Glauchowě Artykulowě o porodu a křtu dětj. 8. a 12. (okolo 1567.) Index.

1389. Navčenj krátké slowa božjho: kterak zarmaucenj, nomocnj a vmjragjcy wywědowani a potěšowani býti magj 1573. 12.

1390. Agenda Česká, to gest Spis o Ceremonijch a pořádcých cirkewnijch. W Lipště skrze Giřjka Deffnera 1571. 4. 1581. 4. ib.

1391. Služba křtu swatého. 1580. 12.

1392. Agenda, aneb spůsob Oddávanj k stawu manžel-ckému. 1580. 8.

1393. Agenda Hussitica. w 4. (bez r. a mjsta) Index.

1394. Agenda zpráwy a posluhowanj cirkewnijho na horách Kutných. Rkp. (1589) we weř. Bibl.

1395. Šlim. Lomuického Postnj zwyk t. g. krátký spis a křestanské navčenj o zvyklém a starobylém křestanském postu. W Praze v Giř. Nigr. 8. 1589.

1396. Pawla Mathyadesa Hradeckého Artykulowé, podle kterýchž nawštěwowany, a zkušowany býwagj cýrkwě w Sasých. 1593. 8.

1397. Weyklad mše swaté od Bartol. Flaxia.

1398. Prawidlo služebnostij Cýrkwenjich t. g. Shromážděnj wšeho spolu, čehož se při služebnostech Páně w Cýrkwě sw. od starodáwna vžjwalo a vžjwá, od těch, kteříž w Jazyku Českém Služebnosti Božj konagj... shromážděně, sprawené a složené od kněze Tobiáše Záworky Lipenského, (t. z Lipujka), Děkana Daubrawického. L. P. 1607. fol. 150 archů. (bez mjs- ta a tisk.) Přjpis Jan. Zeydicowi z Sfenfeldu. Rozwržena na 3 djly. a) Nedělnj oběti mešné na celý rok. b) spráwa služeb-

nosti Swatých e) o gičných služebnostech: o křtu a t. d. Čeština dobrá.

1399. Správa potřebná o bratřích, saudečných, pomocných při zbořích Páně w gednotě bratrské od Starších též Gednoty wydané 1609. 12. bez mjsta a tisk.

1400. Hawla Žalanského a) Knjžka o Služebnosti a služebných swatého Ewangeliu. W Praze v Jonaty Bohútského z Hranic 1615. 8. str. 186. b) napomenutj pro kněžj zvlášt mladěj, kterakby se při své práci doma, při božjch službách, w chrámě y wúbec mezy lidmi mjtí měli. w 8. archú Ctij.

1401. Jana Peyta Hostaunského a) Knjžka prwnj de Benedictionibus. O poswěcowánj wšeligakého tworu, které w kat. k. ap. Cýrkwi přes celý rok kněžj wykonáwagj. W Praze v Tobiaše Leopolta 1616. 8. (na spůsob rozmlauwánj) b) de Consecrationibus et benedictionibus Episcoporum. O poswěcowánj a požehúanj, které sami biskupowé wlastně w cýrkwi katolické wykonáwagj, na spůsob společného rozmlauwánj. W Praze v Tob. Leopolta 1617. 8.

k. Swatj Otcowé.

1402. Pawla Bydžowského faráře v sw. Hawlu Kniha s tytulem: Tento Spis nynj z knih sw. Jana Zlatovstého w český a něm. gazyk přeložený w kazuge co dobrého dobrý člověk od Pana Boha nabýwá, když hodně tělo akrew Božij přigijma. W Praze 1545. w 4.

1403. Sw. Augustyna Enchiridion (Knjžka ručnj) přitom y neylepěj řeči otcůw swatých, kteréž wždy při sobě nosyl. W nowě wytišt. w Praze v Jana Hada 12. 1546. (přeložená z lat. od Jana Makowského z Makowé. W. Boh. doct. II. 194. a III. 183.) Opět w Praze v Jana Kozla; 1559. 8. Pjpsis W. Albjuu z Helfenburku, též 1563 v Jana Kozla 1591. 8. bez udánj mjsta.

1404. Kniha welmi utěšena a lidem wšeckniem na tom swětě zarmauceným welmi prospěšná y wžitečná, rozmlauwánj rozumu s člověkem, někdy od sw. Isydora, Arcyb. Hispalského sepsaná, nyaj pak w gazyk český přeložena od Sixta z Otersdorfú. W Praze 1549. w 8. pjsmem Bartolomége Netolického. Pak 1551. 8. ib. item w Praze 1607 v Jana Otмара. Reč spanilá: kniha plná mráwného wčenj, a wydanj nowého fiodná.

1405. Sw. Cypryana Kázanj o důstogosti wečeře Panie etc. W Starém M. Pražském v Jana Kantora 1558. 8.

1406. Sw. Augustyna pobožné dwoge kázanj času adventnjho, w český gazyk přel. Přitom... krátké kázanj... Norberta arcybiskupa Magdeburského, též z lat. přel. 1567. (Na konci) Wytištěno... v Jana Kantora měst. St. M. Pr. 1566. 4.

1407. Epištoly Swatého Ignatia, Arcybiskupa Antiochye, a Mučedlnjka Božijho, které psal k Marygi Gménem Rasobolijtě, a k mnohým Obcem, z latinské řečy nynj w nowě na Českau přeloženy. S powolenjm Oswijceného Knjžete Pana P.

Antonijna P. Arcybiskupa Pražského geho Milosti. (bez roku a msta) w 4. 96 str. (Podobno w Praze mezi r. 1562-1580 t. arcibiskupstwj Antonijna etc.) Překladatel Matauš Benešowský připsal ge knězi Wácl. Benešowskému, faráři w Auhoněticých, wgey swému. Po druhé w Praze v Diesbacha 1786. 8. od Faust. Procházky, str. 128.

1408. S. Methudya Knjžka o počátku y o skonánj swěta, w Praze v G. Melantrycha 1571. 8.

1409. Sw. Augustyna traktát, w němžto wypisuge, že wšecky wěcy na swětě gsau marnost, od Baltaz. Hostaunakého. W Praze 1573. 12. v Jana Hada Kantora.

1410. Sw. Augustyna Hystorya žalostiwá o zkáze někdy slawného města Jeruzaléma. Z lat. přel. od Jana Jahodky z Turowa 1576. (bez mst. a tisk.)

1411. Knjžka sw. Augustyna, gjž dal tytuř Soliloquia animae ad Deum t. g. samotné rozmławúnj duše křestánské člověka s Bohem etc. od Dan. Adam. Weleslaw. W Praze 1583. 12. Též 1600. 12. Též w Praze v J. Hruby 8. 1736. pod názvem: Soliloquia t. g. knjžka samomluwúnj duše k P. Bohu. Opět w Praze v Schönfelda 1784. 8. str. 138. a u Diesbacha od F. Procházky 1786. 8. str. 120. (Porowney Rkp. od r. 1398.)

1412. Sw. Augustyna knjžka: kterauž nazwał Manuale t. g. Rukowět, o spatřovánj P. Krysta, aneb o slowu Božjm. Z lat. přeložil M. A. z Weleslawjna. W Praze 1583 w 12. Též 1600, 1786. od Faust. Procházky v Diesbacha, str. 94. w 8. Dle zpráwy Weleslawjnowé byla ta knjžka tištěna gjž 1562 v Bartol. Netolického w Praze, bywši od kohos neznámého přeložena, ale newlastně a necele. Welesl. gi opravil, doplnil a tak žka z nowu přeložil.

1413. Sw. Augustyna Psanj Donatystům, w němž gich napomjnuá, aby od swé obzwláštnoti pustili, a k gednotě cýrkwe sw. katolické se nawrátili, přel. od Adama z Winoře, wydaná od Wácl. Sturma. W Praze 1584. w 8.

1414. Jana Irene Čest a Newina pohlawj ženského. W Praze v M. D. Adama z Weleslawjny. 1585. 8. Připogena gest Abeceda pobožné manželky. (W num. 1199.)

1415. Sw. Augustyna biskupa Hipponenského knjha o Městě Božjm, z lat. přeložena od Adama z Winoře. W Praze u Buryana Waldy 1589. 8. Podruhé w Praze v Widtmána přičiněnjm Faust. Procházky 1786. 8. str. 142.

1416. Sw. Augustyna o dni poslednjm saudněm kázanj čtvero, z lat. přel. od Adama z Winoře. W Praze v Buryana Waldy 1589. 8.

1417. Řehoře Nazyanzema naržkánj a žalostná vpěnj nad swau zdegšjho žiwota bjdu 8. 1590.

1418. Knjžky dvě sw. Augustyna. Prwnj slowe: Zrcadlo hříšného člověka. A druhá: O Mařnosti zdegšjho žiwota. Z lat.

přeložené a vydané v Praze 1590. 8. Podruhé (od Faust. Procházky) v Kašp. Widtmanna (knihkupce) 1786. 8. stran 28, a 16.

1419. Kázanj sw. Bernarda o Vmučenj Páně, přeložil M. Dan. Ad. z Welesl. 1593. 8. Téhož sw. Bernarda řeč, kteráž slowe řebřík kagjých. 1599. Rkp. weř. Bibl.

1420. Kázanj sw. Augustyua manželům učiněné při Jana Cadaverosa historii etc. 1594.

1421. Basilia velikého epistola o životu samotném. Rkp. od r. 1599. (weř. bibl.)

1422. Jana Zlatovstého řeč proti lakomcům Rkp. 1599. (weř. bibl.)

1423. Kázanj sw. Ambrože o vžitku smrti, přeložil Trojan Nigellus z Oskořina. W Praze v Giř. Jakobeusa 1601. mal. 8. listů 40. gest wjce traktát.

1424. Rozmlauwánj sw. Řehoře Welkého, o životech a zázracých swatých etc. od Baltazara Hostaunského. W Holomaucy v Giřjka Handle 1602. Giné přeloženj gest od Berlicky neb Scipiona.

1425. Klafft sw. Jeronyma, sepsaný od Ewsebia, geho žaka. Z lat. přel. Šim. Lomaický. W Praze 1613.

1426. Kázanj Jana Zlatovstého ginak sw. Chrisostoma, w kterémž se nestalost žěstj a marnost swěta wkažuge, na česko přeložené od Pawla Pistoryusa z Lučska. W Praze v P. Pardubského. 8. 1616.

1427. Sw. Augustyna Zialtář, kterýž Matce swé Monyce z celého Zaltáře Dawida sw. ku potěšenj sebral. (Na konci) Wytistěno w St. M. Pražakém v Danyele Sedltánského bez r. w 8.

1428. Origena wčitele slawného, řeč o Maryi Magdalenské u hrobu Krysta P. gtogjč, přel. z lat. od Pawla Ziateckého w 8.

1. Žiwot Krysta i swatých.

1429. Pašige ze wšech čtyr ewangelistůw 4. 1544.

1430. Žiwot P. našeho Gezu Krysta, kterýž Ammonius Alexanderský sepsal. Přeložen od Syxta z Oitersdorfu. W Praze 1547. 8.

1431. Jana Habermana Vita Christi, Žiwot a celá ewangelistská hystorya O Panu G. Kr. božjm a Marye synu. W Praze v Mich. Petře 1579. 8.

1432. Jana Straněnského O wtrpné smrti P. G. Krysta a 7 žalmů kagjých. W Praze 1581. 16.

1433. Žiwot Krysta Pána, sepsaný od Jana Avenaria, (přeložený od Krynity z Hlawáčowa do latiny weršem.) W Pr. 1583.

1434. Giřjho Bartholda z Praitenbergku Žiwot sw. Iwana, gehožto tělo w kostele sw. Jana w Skale pochowané w Pánu odpotjwá. Wyt. w Praze v Giř. Nigryna 1592. w 4.

1435. Hystorye o křestanském odgij s tohoto swěta sw. Jeronyma. Přeložil M. Dan. Ad. z Welesl. W Praze 1593. 8.

1436. S. Antonia Florenského život sw. Kateřiny Senenské, od Kašpara z Palatinu přel. Rkp. 1596. weř. Bibl.

1437. Životy swatých od Petra Skarga sepsané. Přeložené z Polského skrze Šeb. Scypiona.

1438. Jana Sixta z Lerchenfelsu a) Hystorye o životu a smrti sw. Jana Apoštola a Ewangelisty miláčka P. Připis Jan. Lohellowi Arcybiskupu Pražsk. 1613. w Praze v děd. Kašp. Kargesia. 8. b) Život w těle angelský sw. Panny Kateřiny Senenské. W Praze u děd. Kargesia. 8. 1614.

1439. Život autrpný Jakoba, od Simeona Walecya. 1616.

1440. Petra Ryhadenejry swatý swatého diwy a zázraky schwáleného obcowanj život Ignacya Lojoly řádu towarýšstwa gména Gejšowého zakladatele 1616. 12. (1617 Cat. Pelc.)

1441. Život sw. Ignacya z Lojoly a Františka Xawerya, od Giřjho Fera. W Praze 1617 též 1629. 12.

1442. Život sw. Ignacya a Františka Xaweria, od Jakuba Colense, W Praze.

m. W zděláwatedlné a nábožné.

1443. Lékařstwj duše 8. 1539. (Dobr. Reise str. 139.) Lékařstwj duše a připrawenj k smrti w Indexu. zdá se též býti.

1444. Regia Urbana lékařstwj dušem zdravým y nemocným, těchto poslednjch a nebezpečných časůw welmi potřebne. W Praze 1541. v Jana Hada w 8. Přeloženo z něm. Kašpara Huberyna.

1445. Jana Straněnského a) Almanach duchownj z starého y now. zákona k zdravj duše a k nawedenj života křest. sebraný, w kterém wedlé způsobu oněch, genž kalendáře hwězdářské spisugj, z star. y now. zákona co každého dne dělati vřítěčno neb škodno, položeno. (Připsáno P. Diwiši Slawatowi), W Pr. skrze J. Hada 1542. 8. Opět 1560. 3. (Takových almanachů duchownjch wjce wydal.) b) Zahrádka duchownj ku potěšenj všem wěrným w zámutečch, z pjsm sw. sebraná. W Holomaucy v Jana Günthera 1557. 8. W Praze 1576 v Giř. Černoča w 8. A-V. Gest tu čtvero rozdjlných spisůk: α) Zahrádka, o křjži a trápenj. β) Těšitedlné řeči k potěšenj lidem k smrti pracujcým. γ) Studnice života, z kteréž se prejšť ljč a pětěšenj všem hřjšným na mysli ztrápeným. δ) O životu křestanském, obsahuje artikule wěděti potřebné o wjře a mravnosti. c) O připrawenj k smrti, a o rytjři křestanském, gakým způsobem wieliký křestanský šlowěk k smrti se připrawiti má. (přel.) W Praze v Giř. Dačlického 1570. 8. 1577. 8. d) Prognostyka křestanská, (připsána Petru Wokowi z Rozenberka) 1581. e) Jana Spangenbergera Potěšitedlné otázky, a nawdenj o připrawě k smrti. W Praze 1601.

1446. Linharta Kulmana, o připrawenj k křjži a smrti etc. W Prostějowě 1552, 12,

1447. Rozgjmánj o Vmuczenj Pána našeho G. Kr. z Vczitelůw Pjsom sw, wybrané. W Prostěgowě v Jana Günthera 1552. 8.

1448. Studnice žiwota od Giřjho Melantrycha z Awentynu 1554. 8. Přípogeno gest: Lékařstwj duše etc. od téhož. Přípis Zygmondowi Helthowi Mjstopjsari král. Českého. Obsahuj propowědění z Pjsma sw.

1449. Správa a naučenj křestanům wěrným, gakby se w těchto časých nebezpečných při spasenj božjm řjditj, zprawowati, a w něm růsti měli. S přjdwkem modliteb a pjsniček. 1555. 8. bez mjsta a tisk. 1566. 8. (Index)

1450. Erazyma Sarcerya Knjžky Křjžowé: proč pobožnj Včitelowé a wšickni wěrnj bez Křjže, trápenj a protiwenstwj býti nemohau. 1556. 12. (Index)

1451. Tomáše Režela o nekřestanském a hrozném lánj, rauháňj, bohem zlořečenj, hromowánj a klnutj, wěrně a dobrým vmysem sepsané napomenutj, a wýstraha. W Praze v G. Melantrycha z Awentynu 1562. 8. A-J4. Z něm. Andr. Muskula přelož.

1452. Knjha Erasma Roterodamského, w kteréž gednomu každému křestanskému člověku naučenj se dáwa, gakby se k smrti hotowiti měl. 1563. 8. v Giř. Melantrycha. Překladatel gest P. Jan z Lobkowic. Sixt gi předmluwau opatřil a wydal. Po druhé od F. Faust. Procházky w Praze 1786. 8.

1453. Kujžka genž slowe Něměcky Jagteufel, česky lowěj čert. Od Mistra Cyryaka Špangenbergského sepsaná, z něm. řeči w českau přeložená. 1564.

1454. Matěge Klesela spis potěžitelný a sprostá ale wšak gruntownj správa z slowa božjho, o potěženj w přjhodě smrti 1564.

1455. Klenoth o potěženj a pomocy we wšeligáčých zármutých, kázany skrze Ottu z Werdmillera. Z něm. řeči w českau bedliwě přeložený. W Praze v Giř. Melantrycha z Awentynu 1566, a opět 1578. 8. ib.

1456. Jana Aupického a) Knjžka tato slowe Swjtedlnice Dušy, kterážto duše gest w Srdcy a we krwi každého člověka, a gest znamenitě potřebné w nij čistj, neb čtaucýho poslauchati, zvláště těm lidem genž odpor držíš ginými lidmi, a prawij, že giž neníj na světě lidiw Swatých, a též že toho žádný nemuož wěděti, kdo gest swatey akdo bude spasen aneho zatracen; o wobém se w této knjžce dočtēs. Důwodně sebraná z hogných Pjsom Swatých zákona Božjho obogijho, a z kněh Včiteluow Swatých, w zpuosob rozmlauwánj dwau Bratřj. Léta 1571. (bez mjsta) w 8. 63 str. b) Knjžka genž slauti muože Obřiwugjcy kořen wvadlý, zemdlený a napoly vmrtwený, to gest srdce člověka welkými anklady buď od diábla neb zlych lidiw, gako: zármutky, nemocmi, smutky, wězenjm, pokušenjm a ginými těžkostmi těm podobnýmj sewřeného etc. Z mnohých důwodůw Pjsem Swatých s piluostij sebrano od kněze J. Aup. v wěze-

nij sedlějčyho na Rathauze Starého M. Pražského. L. P. MDLXXI. (Na druhé stránce) : Druhá knížka při té gest o Smlauwě Božj s Otcy Swatými etc. 1571. 8. (bez mjsta). 240 str. (Wětšjm dj-lem nábožná rozmlauwánj.)

1457. Knížka kteráž slowe Božj aumluwy s lidským po-kolenjm skrze 10 přikázanj. 1571. 8. (bez mjsta).

1458. Rozgjmánj od Baltazara Hostaunského wydaná, gsau-dlé Ungara od Adama z Winoře. W Praze 1573.

1459. Krátké naučenj pro nemocné a vmjragjcy. 1573.

1460. O žiwotu křestanském krátké sebránj z pjsem swa-tých. W Praze v Giř. Černého 1576.

1461. Knížka zlatá, w nžto předkládá se člověku křestan-skému, gakauby zbranj měl se hotowiti proti nepříteli dáblu. Od Wawřince Rwačowského. W Holomaucy w Frid. Milchthale-ra nákladem města Raudnice. 1577. 8.

1462. Ručnj knížka potřebná, zdržugjc w sobě spasyte-dlná naučenj wyňatá z pjsem sw. zák. B. W Praze 8. Walent. Polona Pelčicena.

1463. Jana Netolického z Turnowa Křestanský regiment, spráwa, kterak wěrny křestan modliti se má. W Praze 1577. 12. 1580. 12.

1464. Kryštoffa, far. Hranického a) Kratičký spis o wý-borném a křestanském se pripravowánj k smrti 1579. 8. b) Ru-dolfa Gwaltera, kazatele w Cyrychu, Zrcadlo žiwota křestan-ského a powinnosti křestanské 12. 1593.

1465. Nowé léto s podělenjm potěšitedlných gmen w nowě narozeného P. Gož. Kr. 1581. Tomáš Soběslawský Řešátko na česko přeložil, syn geho Jan Rozacyus Sušický wydal, též 1582. 12. v Melantrycha.

1466. Ondřege Pjseckého a) Rozmlauwánj těla rozkošem oddaného a duše kagjcy. (Dáno w Dobrowicy a připsáno Pánu z Waldšteinu). W Praze v Giř. Černého. 8. 1583. b) Bog člo-wěka hřjšného s pokušenjm. W Dobrowicy 8. 1584.

1467. Poklad duše gináč žádostiwý, w kterémž každý křest. člověk pod spůsobau přjwětíwého a welmi wtěšeného roz-mlauwánj wynaučen a naweden býwá, kterak má Boha poznati, geho se báti a z celého srdce milowati. Z něm. přel. W Praze v Giř. Melantrycha z Awentynu. 1585. 12. w Impr. Akad. 1697. 12.

1468. Konrada Hosa (Hesa ?) Rozmlauwánj Petra s. se Pánem o obydegch a powahách nyněžjho lidu na swětě. Z něm. přel. W Praze v Buryana Waldy. 1585. 8.

1469. Rozgjmánj spasytedlné o winicy Páně, kdoby byla a gakai žalost Prorocy božj nad nj magj, že gest Pána Boha swého rozhněwala. W Praze v Giř. Nigr. fol. 1585.

1470. Mik. Hemmingia Cesta žiwota wěčného, přeložená od Jana Achyllesa Beraunského 1587. 8.

1471. Zrcadlo wěčného žiwota, který se křestan do něho wzhledne, spatřj w něm čtyry budaucy a poslednj wěcy, totižto

smrt, den soudný, muku pekelnj, a radost nebeskau. W Praze v Buryana Waldy 1587. 8. A-D4. též w Praze v Dan. Sedlčanského 1607. 8. W Praze v Petra Ant. Benka 1700. 8.

1472. Knjžka o potupě swěta, přel. od Mart. Španaského z Chočně 1587. 8.

1473. Štezka k božj milosti sepsaná od K. P. Z. W Praze v Jana Gičinského 8. 1588.

1474. Jana Štelcara kniha duchownj o welikých skutcých P. Boha všemohaucýho. W Praze 8. 1588. b) Zahradka dušj nemocných. W Praze 1597.

1475. Adama z Winoře a) O potupenj swětských marnostj knihy tři, všem bohabogcým lidem... vžitečné. (Z lat.) w Praze Buryan Walda wtiaskl 1589. 8. (tři djly) b) Proti moru etc. W Praze 1599. Gsau to duchownj prostředky w čas morů. Přidáno gest Zbinka, Arcibiskupa Práškého napomenutj k lidu o moru tehdaž Čechy hubjcjm. Příklady historickými z moru předešlých wěků snažuge se spisowatel pobuditi lid k užjwánj duchownjch prostředkůw, a připrawenj se k smrti. (cf. num. 665)

1476. Jana Rywia Arthendoryenského Knjžka o wstawitném potýkánj pobočných s tělem, swětem a diablem. W Praze 1591 8.

1477. Knjžky dvě I. o zarmutcých D. Wolfganga Muskula, (přeložil Jan Henrich) II. o wstawitném potýkánj 1591. 8.

1478. Rhigia Urbana Lékařstwj duše a připrawenj k smrti, přeložená od Jana Piškule Sušického, oprawená od Jana Štelcara 1592. 12. 1608. 8.

1479. Providentia Dei. O řizenj a opatrowánj božském etc. od Jana Kocýma z Kocynetu. W Praze u M. D. A. z Weleslaw. 1592. 8.

1480. Quatuor novissimorum. Knjžka srdečná o čtyrech budaucých wěcech, od Hawla Lstiborského, ginak z Železné. W Praze 1592. 8. A-N. Zrcadelko 7 dnůw připogeno A-H a 1 list.

1481. Škola křestanská aneb cwičenj křest. a wěrné duše, přitom wýklad na Wěrjm w Boha, od M. D. A. z Welesl. 1592. 8.

1482. Martina Mollera, kazatele w Sprotawě († w Hořelici 1606.) Soliloquia de passione Dom. N. J. Christi, t. g. kterak gedenkaždý křestan vmučenj a smrt P. N. G. Kr. rozgjmati má. W Praze v D. A. z Weleslawjna 1593. 8. Též 1600.

1483. Přemýšlowánj o náramné kratičkosti a nestálosti wazdegjho žiwota. 1594. 1599. 1617. 12.

1484. Smrt a žiwot, ginak srownánj žiwota a smrti, w kterémž se skrze pěkná podobenstw smrt žiwota lidskému ukazuje. Z něm. přel. od Tob. M. L. W Praze u Jan. Sedlčansk. 8. 1594. (dle Index. spisowatel gest Fil. Mornay, překl. Štefek Tobiasz z Kologed.)

1485. Wdowa křestanská Erasma Roterodamského, přeložená a rozjřřená od Jana Kheruera Plzenského. W Praze 1595. 4.

1486. Oprawdowé swětlo duchownj od Jana Gryllá z Gryllowa. W Praze 1595. 8.

1487. Zygmunda Krynyta a) Amuletum christianum proti moru 1595? b) Radda spasytedlná s pěknými Modlitbami a Wýklady potěšnými prospěšná, kterakby pobožný křestanský člověk v wyznánj swých hříchůw se chowati, gak se sýliti a těšiti měl, aby se ani hněwu Božjho, ani smrti, ani hrobu a wědného zatracenj nebál, z psjem sw. wydaná a nynj poprawená. Wytlačeno 1597. Opět u Mat. Pard. L. 1616. 8. A-L. po 8mi listech. Připsáno Panjm Uroz. Anně Wostrowcowě, a Žofii Sfarowcowě etc. c) Diarium Christianum, křestanské djlo dennj, to gest: Spasytedlně Naučenj a gako gsná Swjce dwanáci hodín dué, gakby se s Pánem Gežjsem opravdowě začjti; dobře konati, y spasytedlně wyřjdití mohlo. S přidanyými nábožnými modlitbami, na každau hodinu pro probuzenj člověka a wýš položeného naučenj etc. Wytlačěné s powoleujm wrchnosti od Panůw Defensorůw k tomu sřjzené. L. P. 1613. W Starém M. Pražském u Matěge Marynka Pardubského 8. str. 296. Přjpis Panjm Alžbětě z Waldšteyna (manž. Adama mladšjho z Waldšt.) a Weronice z Sternberku, pak dwěma pannám šlechticnám Waldšteynským z Waldšt. Spisowatel slibuge, že má od něho wyřjti Valedictorium christianum a pak Diversorium christianum.

1488. Rozloženj pašige swatě, 1595. (B. N. H. dispositio.)

1489. Adama Klementa a) Rozmlauwánj křest. člověka s P. G. Kryst. na křjži, pracj a nákladem Adama Klementa Plzenského, kazatele w městě Wranjm. Wytlač. w Praze u Giř. Jak. Dačick. 4. 1597. b) Rozkoš a zwůle panenská. 1619. 8. (w. num. 511.)

1490. Šim. Lomnického a) Pád swěta, aneb knjžka skrownická etc. w Praze. 1597. 12. b) Pohřeb Krysta Pána. Rozgjmánj o newinném umučenj K. P. W Praze u Giř. Nygryna 1605. 8. c) Rozmlauwánj Krysta P. s křestanem. 8. d) Růzenec obsahujcý tagemstw Krysta P. a Marye. 8.

1491. Zyk. Trybuceliusa Pražského, far. Petrowického Rozgjmánj o ráně meča pobožné a spasytedlné. W Praze u Wold. Waldy. 8. 1597.

1492. Zyk. Svevia Speculum mundi indurati: Zrcadlo zatvrzeného swěta přel. od Jakuba Mollera, senatora neb rady w městě Austj nad Labem. W Praze 1598. 8. u Wáclawa Maryna z Genczi. (Přjpis Hawlowi z Lobkowic.)

1493. Sixta Palmy Modlitčanského a) Rozgjmánj pobožné, kterak den Páně swěcen býti má, wydal 1598. (dlé přjpisu) 8. W Praze. b) Dar nowého léta u Wold. Waldy. 1609. c) Srdečné potěšenj pobožných pod křjžem postawených. (Index.) d) Dar zlatý potěšiteldný, obsahujcý w sobě Rozgjmánj milosrdenstw božjho. 1612. 8.

1494. Jakuba Jakobydesa Střjbrského Budič otce čelednjho w Praze. 1600. 1620. 8.

1495. Knjžka velmi potěšiteldna w nemocy y při smrti, od Jana Rywula Žlutického faráře Zwolenowského. 1600.

1496. Rozmlauwánj hosta s paustewnjkem, od Matěge Poličanského. 1600.

1497. Martina Chlumeckého pobožné a křest. přemýšlowánj o utrpenj P. N. G. K. W Praze Dan. Sedlánský. 8. 1602.

1498. Gířjho Dykasta z Mirkowa a) Rozmlauwánj pobožné ducha s dušj. 1602. 12. b) Rozgjmánj o milowánj Boha. 1617. c) Duchownj proti moru pawěza w Praze 4.

1499. Knjžka welmi užitečuá, která s právem, zrcadlem nemocnych lidj může se uazwati. W Praze u Gíř. Nygryna. 1602. 12. str. 96.

1500. Dan. Tossana a) přemýšlowánj o smrti 1602. 8. b) Pravé a pobožné Wade mecum křestanského člowěka a pautujka towaryš. 1616.

1501. Knjžka stará wyborná o milowánj božjm. Z něm. přeložená od K. O. M. W Praze u Gířjho Nygryna. 1602. 12. strán. 227.

1502. Růženec neb žaltář blahoslawené rodičky božj. W Olomaucy u Gíř. Handle. 1604. 8. str. 142. (od T. M. B.)

1503. Theatrum mundi minoris. Široký plac nebo zrcadlo swěta, to gest žiwý kontrifekt nezěslených bjd všeho lidského pokolenj etc. z lat. přel. od Nat. Wodnianského. 1605. 8.

1504. Hawla Žalanského a) Troge rozgjmánj o neysladšjm gměnu Gežjš, o důstogných přjgmjch Gežjšowých, o důst. a slawném narozenj P. G. — z pjsem swatých a z pisůw učitelů Cýrkwe pobožných sebrané. 1605. 12. b) O posluchačjch swatého Ewangelium, kterak se chowati magj gedno: k služebnjkům božjho slowa, potom k samým téhož božjho slowa služebnostem. Spis složený a wydáný od etc. 1613. 8. u Jonaty Bohutského, stránek 195. mimo titul, a přjpis (swým posluchačům) i arch. c) O neyswěcějšjm božjm slownu a půwodu wzácnosti, důstognosti a welikých užitečých, kterak a proč ge máme slyšeti, s čjm dobrým se potkawagj ti, kterj ge slyšj, a s gakým zlým, kterj ge tupj. 1613. d) O počtě božj neypředněgšj a oběti bohu neywděčněgšj, totiž o modlitbách swatých, co gsau, gaka gegich moc, hodnost a potřeba; komu, kdy, kde, proč agak semáme modliti. W Praze u Jana Bohutského. 1614. 8. e) O čtyrech wěcech, kteréž se neyposledněgšj gmeuugj, smrti, poslednjm saudu, nukách, žiwotu wěčném. W Praze u Dan. K. z Karlsperku. 1615. 8. str. 216-136-155-176, mimo předml. f) O sedmi ranách božjch těžkých a welikých. W Praze u Dan. K. z Karlsp. 1620. 8. (Gest 7 traktátů; o hřjmánj a hromobitj, o powodnjeh, o země třesenj, o bauřliwém powětřj, o suchu, o drahu a hladu, o wálce metle božj neytežšj, o smutném nepohodlj gegjm.

1505. Autočistě křestana wěrného od Wácl. Cykady. 1606.

1506. F. Kostera S. J. Čtyry poslednj člowěka wěcy, s pobožným a užitečným gich uwáženjm, 1606. W Olomaucy u Gíř. Handle. 3.

1507. O dokonalosti zákonnj, knihy čtvery Lukáše Pinnella; přeložil Petr Litoměřický z Pilsenburku. W Praze 1607. 8. u Kašpara Kargezya.
1508. Jakuba Petrozeliny a) Pax christiana, t. g. Rozgjmánj napomenutedlná o pokogi, W Praze 1608. b) Rozgjmánj a modlitby o umučenj. (Index.)
1509. Martina Mollera Manuale de praeparatione ad mortem. Rozgjmánj spasitedlné a welmi potřebné, kterakby člověk ze slova božjho učiti se měl křestansky žiwu býti, a blahoslaweně umijti. Přel. od Tob. Maufenjua. W Praze u Mik. Pštrosa. 1608. 8. Též 1727. 12.
1510. Dyalog, aneb rozmlauwánj pobožné ducha s dušj, w kterémžto duše narjká nad swými bjdami, těžkostmi a pokuženjmi, kteráž gi zde na světě obkličuj; a k Bohu w swém vpěnj o pomoc se obracý. Duch pak gi potěšuge, a w dauffánj prawém při Bohu ustawuge a t. d. L. P. 1609. str. 248. mal. 12. Wytlač. w St. m. P. u dědice M. Danyeje Adama z Weleslawjna.
1511. Zrcadlo přehrozné děsytedlné, a všemu světu od Boha před oči wystawené skázy města Geruzalema, od Zachar. Bruncwjka w Praze. 1610.
1512. Wilh. Perkynsya Knjžka o opuštěnj božjm, z engl. latinsky od Draxa Tom. z lat. na česko přel. od Giř. Oekonomy 1610. 8.
1513. Zrcadlo potěšenj Pánem Bohem samým a geho řjzenjm snaubeným a spogeným manželúm od Hynka z Waldšteyna. 1610. 8.
1514. Šim. Partlice ze Spicberga a) o přípravě k smrti. b) Nařjkánj Krysta Pána na newděčnost lidskau. Na konce přidán gest kontrifekt záwisti hřjchu ohawného. W Hradcy nad Labem. 1720. 8. c) Flagellum Dei. Bič nebo metla Božj (wálka hlad a mor) kterau Pán Bůh všech časů svět pro wýstupky trestati ráčil. u Dan. K. z Karlsp. 1620.
1515. Simeona Valecia a) Krátká Spráwa, kterakby člověk pobožný k smrti se strogiti měl, aby z tohoto světa šťastně wykročiti mohl. Z latiny Joachimá a Beust přel. W Praze w Imp. Šumanské. 1610. 8. A-Nij. b) Časmana Ottona Spráwa krátká sw. žiwota křestanského, wnitřnjho y zewnjtřnjho wedle prawidla slova božjho přel. w Praze 1613. 8. c) Wilh. Perkynsya traktat trogj ku potěšenj zarmaucených, do lat. od Draxa Tom. do češtiny přeložen. 1613. 8.
1516. Matěge Strjbrského a) Knjžka spasytedlných naučenj, slaužjcy ku potěšenj, napomenutj a wzbuzenj wšelikého člověka . . . k té neypředněgřj ctnosti, genž gest láska, z pjsent Z. Bož. obogjho wybraná. W Pr. u Dan. Sedl. 1610. 8. Dwa archy. (Weř. bib. F. 214.) b) Cesta k žiwotu wěčnému. Utěšené, rozkošné, milé ano y pobožné křestanské Rozgijmánij té pře-welebué Swátosti Těla a Krwe Krysta Pána Spasytele našeho. Wytřštěno w Městě Lithomyšli L. P. 1611. G. N. w 8. A-F. po

3ml, G 10 listů plných. Připsáno Panům města Stříbrs. c) Drahá perla, kdo chce dobře umřít a v život věčný wgjt. W Praze u Dan. Sedlánsk. 8. d) Lamentacy, horlivé vzdychanj na celý žaltář sw. Dawida. W Litomyšli. 1611. 8.

1517. Wjta Jakše cesta otcův buď pobožných buď nezbožných, živými barvami božjho slova vykotrfektowana. W Praze w Imp. kn G. H. L. 8. 1611. b) Zrcadlo rodiny bežbožné w Praze u Mat. Pardubského 1615. 8. (Gsau z psem sw. vybrané příklady zlých synů a dcer, a pokut gegich.) c) Trivium spis o třech cestách, zemské, duchownj, nebeské. W Praze. 1620.

1518. Gif. Tesáka a) Pautnjk duchownj, spis dle psem sw. o věcech všem platných a potřebných. 1612. 8. b) Homo foenum, to gest, křestanské a sprostnické, však s božjm slovem srownalé připomenutj o smrtedlnosti našj lidské. W Praze u J. Stříbrského 1616, 8.

1519. Knjžka o soudném dni, w šestj díljch, sepsaná od kněze Mikuláše Krupěhorského, far. w Chytech, s pěknými hystoryemi z psem sw. W Praze u Gif. Hanuše Laudákraunského 1612. 8. A-M7.

1520. Wáclawa Klementa Žateckého a) sepsánj kratičké ku potěšenj rodičům. 1612. 8. b) Kratičké sepsánj o djtkách zemřelých. (Index.)

1521. Jana Opsymatesa a) ustawičné w 3 věcech cwičenj. 8. (Index.) b) Rág rozkošného Naučenj o gistých znamenjch pravých synův božjch. 8. 1613,

1522. Jana Rozacia Hořowského příprawa k smrti. 1613. 12.

1523. Jana Záviše Rozgjmánj o gednom škodlivém pokušenj w čas moru. 1613, 8.

1524. Potěšenj křestanské w Praze 1613.

1525. Pokušenj dábelská wnitřnj a duchownj, zewnitřnj a tělesná. 1613, 12.

1526. Blažega Borowského Hádánj člověka s pokušenjm. 8. (Index.)

1527. Duchownj Kljnot, to gest, zvláštnj a welice potěšená z swatých Psem wybraná propowědenj, gimížby se každý w pokušenjch, zvláště w nemocy y při smrti w pokušenj Antykrystowě potěšowati mohl. 1613. 12. 1714.

1528. Dan. Johanydesa Skočowského neděle smutná. List Apoštola nádoby wywolené Mesyášem K. Pánem. W Olomaucy u Kryšt. Kutče. 4. 1614.

1529. O rytjji křestanském plawjčjm se přes bauřlivé swěta tohoto moře k břehu vědného žiwota 1614. 4. (při Alkoraanu Budowce.) w. num. 1115.

1530. Padesatero. duchownj přemyslowánj k pravé pobožnosti probuzujcý, od Jana Gerharda w lat. gazyku wydané do českého přeložené od Pawla Lykaona Kosteleckého. W Praze u Jana Bohutského 12. 1615. a tchož 1619. w 8. w Pr. 1714. 8.

1531. Walentina Beglera kazatele Žitawského o životu wčelém a o pékle rozgjmáj, přeložené skrže Jana Mleynka Nowogitčinského. W Olom. 8. 1615. (Index.)

1532. Správa o potěšowanj nemocnych proti hrázám a strachu hřichůw, smrti, ďabla, zlořečenj zákona, hněwu a saudu božjho. z lat. od Sam. Ad. z Welesl. 1615. 8. A-O. (Bib. w. G. 70.)

1533. Spis o proměnách žalostiwých života wezdegšjho, a o radostech wčného, k tomu kázanj pohřebnj dwoge nad tělem mrtwym Vroz. Panj Anny Magd. Wenceljkowé z Małowic na Kamenicy a Chegnowé († 1615.) b. m. Leta BVD BohV našeMV Čžest (1615.) w 8. Předmluwu latinskau podepsal Sigismundus Mathias Wenczelik a Sarabitz in Camenitz et Cheinowic. Obsahuje Rozgjmáj a pjeň o Marnosti, potom kázanj od kn. Luk. Hanzeliusa Lisycského, s pjsničkau na památku té panj od K. G. L. Kosteleckého. Pak giné kázanj od kn. Giř. Laurentiadesa Kosteleckého a Prosopopoeia defunctae česky ku potěšenj Pána z Wrchowišt etc. od Simeona Partlice, mimo 9 listů latinských weršů. Wšeho 7 archů.

1534. Knjžka Welikých Potěšenj plňá, kteráž Czlowěk při hodině smrti proti všem pokušenjm sobě předkládati, a njm se potěšowati má. Wydaná leyprwé w Ržeči latinské, od D. Gerharda Superintendenta Held. Přeložena do Čžeské od kněze Jana Burdy Pelhřimowského etc. Wityšena w New. M. Pražském v Dan. Karla z Karlspergka L. 1616. 8 XIV a 255 str. Připsána čtyřem auřednjm Žateckým od tlačitela.

1535. Ondřege Kracowského Oprawdowý kontrfekt odporného boge a potýkánj bogownjkůw rytěrugjcých pod praporcem slawného a wznešeného Monarchy Krysta Pána. W Praze v Dan. Karla z Karlsperka. 1616. 8.

1536. Giřjho Taciturna Hagského Ostatek Rozgjmáj o přediwném wtělenj Emmanuele. 8. Index.

1537. Štěpána Holomučanského a) Noc weselá s swětlem 1617. b) Potok z sedmi pramenů 1617.

1538. Škola křjže od Cypriana Pešiny. 1616. 8. Obsahuje křjže a sauzenj synůw Božjch.

1539. Casmana Ottona Nepenthes: Bylinky lečjcy a hogjcy srdce a ducha ponženého. W Praze v Jonaty Bohutského z Hranic 1617. 8. s připogenými modlitbami.

1540. Budič křestanské pobožnosti z sedmi knjžek složeny, od Giřjho Bjška. W Praze 1617. 8.

1541. Antidotum desperationis. Správa potěšitelná o lékařstwj duchownjm proti gedu zaufalstwj, od Wawřince Andree 1618. 8. W Praze v Mat. Pardubského.

1542. Zlatý spasenj lidského řetěz, w Praze 1618.

1543. Balzám duše etc. W něm. sepsal Jak. Heilbrunn, přeložil Adam Gindřich z Strachowic. 1619. 4.

1544. Zlatá některá prawidla křestanského člowěka, od Bartoloměge Kožlanského, bez mjsta a roka (1619?)

1545. *Pesyla k stále trpělivosti Pocestným aukau cestaj skrze strasti — za spasítelem násylně se protijragjčým — skrze Jana Kaupilla Tygneckého. W Praze v Mat. Pardusk. 8. 1619.*

1546. *Wilh. Perkynsya Anatomia Conscientiae. Pobožní rozgjmánj a wysvětlenj swědomj lidského, přeložené od Jana Regya Želkowského. 1620. 8.*

1547. *Maudát nowý Gežjše Krysta, všem wěrným křestánům poslaný, w němž příkazuge všechněm, kteříž gsau mu na křtu sljbili, a přjsahau se zawázali, aby toho ztraceneho zámku, geňž gest wjra, zase dobytí hleděli etc. 4.(Index) Rkp. w Biblioth. weř XVII. F. 38. Num. 3.*

n. Duchownj románj.

1548. *Jana Effrema Knižka vtěšená o sw. Jozeffowi Patryarchowi, a geho přjhadách, z lat. přeložená od Jana Straněnského. W Praze v Jana Giczinského. 12. 1569. Gest to historie Asenath při knje: Testamentowé etc. 1570. v Melantrýcha. (w. Odděl. III. num. 79.)*

1549. *Lameuth otcůw swatých, to gest: Žalostiwá kwjlenj gich w temnostech. Přeloženo od Jana Straněnského. W Praze v Giřjka Melantrýcha z Awentyau 1574. Opět 1576. 8. Pak w Praze v Giřjka Jakobeá Dačického 1588 a 1595. W Brně pod nápisem: Lament neb pláč sw. Otců, aneb kniha bohomyšlná a welmi pěkná na pět kněh rozdělená o žalostiwém kwjlenj a hořekowánj otcůw swatých w temnostech před přjštjm Syna Božjho pro tento swět wtěleného. 1721. 8. str. 248. v Swobodských dědicůw. Gest z lat. lamentatio SS. Patrum in Limbo. Rozwřzena gest na pět knih neb stránek (partes), obsahuge wolánj S. Otců, přitom poselstw j rozličných proroků k Hospodini n. p. sw. Dawida, a kterak spravedlnost božská gim odporowala, milosrdenstw ale gim přichýleno bylo, až poslednj apasenj zasljbeno. Celá ta knjžka gest něgaké dramatické popsánj téhož wolánj a radosti při wykaupenj, w kterémž spravedlnost, milosrdenstw, pokog a radu božskau gako zwláštnj osoby málugе. Wolánj Otcůw neb žádost po spasenj wybrána z proroků, a neywjce ze Žalmů.*

1550. *Petra Mekla z Pfedersheimu práwnj pře wedenj trogice swaté na žalobu Satanáše proti všemu lidskému pokolenj. 1609. 8.*

o. Modlicj knihy.

1551. *Žaltář (welký růženec s modlitbami) perg. Rkp. od 1527. w 12. přepsaný od Šimona kaplana Petrlíkowského. w. Dobr. Lit. II. S. 378.*

1552. *Modlitby nábožné sw. Otcůw a Prorokůw z obogjho zákona wybrané w Plzni. 1532.*

1553. *Hortus animae etc. Zahrádka duše, nábožnými modlitbami, pěknými figurami ozdobená. W Plzni v Tomáše Bakařče. 12. 1535. W Praze u Jana Byliny 1636. 12.*

1554. Žaltář w způsob modliteb složený. Z něm. 1535.
1536. 12. od Petřjka Jana z Benešowa.
1555. Modlitby křestanské k následowánj žalmowému složené způsob wnitřnjho náboženstwj wyprawugjój, z řeči něm. na českau wyložené. W Praze Jan Had. 8. 1539. 1609. 8.
1556. Modlitba proti Turku gmena křestanského dědičnému nepřjiteli. 4. bez roku a mjsta (1545?)
1557. Jana Straněnského a) Modlitby nábožné z pjsem swatých. 1548. b) Jana Habermanna Chebského far. we Falke-nowě: Modlitby nábožné a křestanské za všeliké wěcy člowěku každého wěku, stawu y powolanj potřebné. Z něm. přel. 1567.
1573. 12. Potom (u Welesl.) 1586. 8. 1600. 1602. 1608. 1619. W Hagu 1632. (přjpis Kiuské a Slawatowé) maličký formát. 1637.
1660. W Žilině 1678. 12. W Žitawě v Mich. Hartmana 1710. 8.
1715. Též s katechysmem Luterowým a s pjsněmi, w Lewoči 1715 (podlauhlý formát). cf. num. 1441.
1558. Modlitby nábožné proti všelikým obecnjm nedostat-kům od wěnyh lidj složené na dvě strany rozdělené. W Pro-stěgowě v Jana Günthera 1549. 8. a 1599. 12.
1559. Frid. Nausea Křestianská Modlitebnj Knjžka přes celý rok na Naymilostiwěgšj žadost Nayjasněgšj a welikomocné Kněžny a Panj P. Anny Ržijmské... Králowuy, Arcykněžny Rakauské z Něm. Ržeči w Českau přeložená. L. P. 1550 (Ku kouci): Wytisněno a dokonáno w Menjím M. Pražském v Bar-thol. Netholické. w 8. mal. Přjpis podepsal Thomáš Bakler farář Města Buděgowic Českých. (Nausea, arcibiskup Wjdenský sepsal ge pro Annu králownu českau, Ferdinanda I. manželku).
1560. Modlitby na Otčenáš, na žalmy, též pjsničky. Na konci stogj tiskař Jan Kosořský (okolo 1454.) bez roku mjsta.
1561. (Defekt) Modlitby. W Praze v Jana Kantora (okolo 4556.)
1562. Modlitby nábožné od pobožných Mužůw z Pjsma Sw. sebrané s Weykladem na žalm 50tý. 1558. (bez mjsta). Opět v Melantrycha z Awentynu w Praze 1564. 12. 1581.
1563. Modlitby na žalmy, přel. od Bar. Netolického. W Praze 1562. 12. (Index).
1564. Modlitby na Neděle a Swátky Mathyaše Cytharda, přeložené od Krystýna z Wlčetjna. Wydané od Giřjho Melan-trycha w Praze 1565. 8. 1582. 12.
1565. Litania česká fol. 1573.
1566. Modlitby nábožné z sw. Pjsem sebrané od Petra Kodycylla z Tulechowa. W Praze 1574. 8. et 12.
1567. Modlitba pobožná djtkám každého dne řjkatj wáiteč-ná, w Praze v Giř. Černého fol. 1574.
1568. Modlitby pobožné některé z pjsem sw. giné z na-wčenj mudrcůw, které gsau nalezeny po odgitj s tohoto swěta P. Jana z Waldšteyna (bez mjsta) 1576. 12. cf. num. 486.

1569. *Tolmáš Závorka* v dedikacj své knihy *Prawidlo služebnostj cirkewnych prawj* o sobě, že Pjsně a modlitby neystaršj skromáždil, epistoly a ewangelia z biblij české tištěné w Praze 1577 vytáhl.

1570. *Modlitba krále Šalomauna*, kteráž gest napsaná w písłowj w 30 kapitole, od Wácl. Dobřenského. W Praze u Giř. Černého fol. 1579.

1571. *Jana Matheola Sedlčanského Modlitby na ewangelia wšech neděl a swátků*. W Praze 1580. 1582. 12. (Skladatel gest *Walentin Trocedorf*).

1572. *Roffenského biskupa Jana Modlitby nábožné na spůsob žalmů*, to gest na 15 žalmů, přeložené od J. Račka z Choteyřiny s výkladem wjry desatera na otčenáš s ginými modlitbami a pjsněmi 1581. 12.

1573. *Modlitba hospodářská Dawida Kryžyta*, lat. česky a německy. W Praze v Petřle 1581.

1574. *Jana Liturga z Turska Liturgia Sacra Lékařstwj duchownj tohoto času mornjho potřebné s pjsničkami a modlitbami pobožnými y s gistými důwody pjsma Swatého y giných mužůw včených wybrané a složené etc.* W Star. M. Pražském v Giřjka Dačického. 1582. 4. (dle *Kopit*. w 8.)

1575. *Zahrádka wonného kořenj prq duše nedužitwé a nemocné*. W Praze v Dan. Ad. z Weleslawjna 12. 1583.

1576. *Bohuslawa Ogiře z Očeděgie Modlitby wčšené*. W Lewočí 1584. 12. W Trentině 1655. 12.

1577. *Modlitby k dnjm suchým naležegjcy* 1585. 8.

1578. *Giř. Wicelia Modlitby pobožné a prawé křest. s výkladem žalmu 50*. 1586. 12.

1579. *Giřjho Dykasta z Miřkowa a) Modlitby welikých a wiak kagicých hřjžnjkůw*. W Praze 1588. b) *Idiota Modlitby pobožnych a horliwých rozgjmánj o milowanj Boha a prawé trpěliwosti přeložené*. W Praze 12. 1598. c) *Modlitby aneb rozgjmánj pobožná z kněh sw. Bernarda a giných sebraná (přel.) 1609. 12.* d) *Modlitby w čas žalosti*. W Praze 1611. 12. (s pjsněmi) e) *Modlitby ku P. Bohu w tento zarmaucený čas 1611. 12.* (Snad gedno s předešlymi) *Index*. f) *Modlitby křestanské pro pobožné panj a panny*. W Praze 1617. 12. (4' djly)

1580. *Adama Štrasborského Oltářnj knihy*. Rkp. w 4. od 1. 1588. (w *Museum*).

1581. *Mikul. Stipacia Strakowského a) Noachyma Curaca Modlitby na neděle a swátky*, přel. 1589. 12. b) *Modlitby některé pobožné a užitečné za rozličné wěcy*, k nimžto přidány gsau mnohé pjsničky obecné. W Pr. u G. Jak. Dačick. 1598. 12.

1582. *Modlitby pobožné z Epistol a na Ewangelia celého roku*, od Pawla Akwilina Hradeckého. W Praze 1589. (dle *Kljiče* 1564.)

1583. *Tobiáše Mauřenjna Litomyřlského a) Martina Molera Meditationes sanctorum patrum*. Pěkné nábožné modlit-

- by starých swatých oteřw přeložené z lat. W Praze 1593. 1602.
8. b) Sedm částek modliteb těchto etc. W Praze 1599. 12.
1584. Sixta Palmy Modlitanského a) Perlička djtek božjch totiž modlitby nábožné na 12 perel t. g. článků wjry křest. složené 1593. Též 1612. W Žilině 1667. W přjpisu P. Henrichu z Waldsteina na Dobrowicy etc. prawj podepsaný kněhař Danyel Karel z Karlsperka, že tu knjžku giž po druhé w Impr. G. Milosti tlačiti a nowými figurami ozdobiti dal, datum 1612.) W Trenčině 1663. 24. Od Dan. Synapia w Lewoči 1684. Též 1693.
18. (Index) Potom opět znouwu kagjcými žalmy rozmnožené, gako pjsničkami nábožnými z něm. přeložené a wydané l. P. 1697. 12. str. 335. regs. Též 1701. 12. W Puchowě s pjsněmi 1741.
18. W Prešp. v Ěr. Patzko. 1774. 12. W Praze v Ferd. Schönfelda 1782. 12. též w Kutnéhoře 1782. opět 1818. 18. b) Vademecum. Modlitby nábožné. W Praze 1613. 12. c) Giskřícky duchownj. Modlitby nové horliwé na ewangelia medělnj wytažené z Postylly Giřjka Dykasta 1613. 16.
1585. Modlitby křest. a nábožné z pjsem sw. 1600. 1695. 12.
1586. Kněze Jakuba P. K. Modlitby o Vmučenj 1602. 12.
1587. Ručnj knjžka, w njž se zdržugj neuywborněgj modlitby, prosby a žádosti neypronikawěgj lkánj a wzdychánj, a neyrozkožněgj pjsničky. 1604. bez mjsta, přel. od W. G. A. Opět od K. Motěšického 1687. Čbnowené od J. W. a M. G. 1694. 8. bez m. a tisk. Opět 1708. (bez m.) stran (modliteb) 360. (pjsnj pod zwláštnjm titulem: Pjsničky nábožné) 170. Potom 1709. 1716. 1718. 1719. (od W. Gleycha.) 1729. 1742. 1773. 12. W Praze u J. F. z Sfenfeldu. 1782.
1588. Wácl. Slowacia a) Každodennj modlitby pobožným pannám, paumj a wdowám 1605. 12. 1618. b) Modlitby obecne. W Dobrawicy 1610.
1589. Jak. Zachya Čáslawského Modlitby pramen žiwj 1606.
1590. Jana Wácl. Kodača neb Cykady Modlitby. 1607?
1591. Řehoře Rynychtera z Aldenberka modlitby wtážené a nábožné. W Praze 1607.
1592. Modlitby od Jana Stelcara Želetawského. (Index.)
1593. Eliáše Jakobi Chrudjmského, far. w Besně, Modlitby křestanaké s pjsničkami 1610. 1620. 18.
1594. Modlitby in Natalem, a pjsničky na den Narozenj Wys. Vroz. P. Hynka z Waldšteyna 1611. 8.
1595. Modlitby cýrkewnj z Agendy kněžj ewangelických w horujm kraji Brněnském 1612. 8.
1596. Modlitby a pjsně Jak. Akantydo - Mitysa 8. 1614?
1597. Pjsně na každý den w týhodni (témduj) s modlitbami, od Jana Marxia Hořáždowského, W Trenčině u Dor. Wokálowé, 1645. 12.
1598. Jana Rosáce a) Modlitby nábožné za wšeligaké obecne y obzwláštnj wěcy w Praze 1615. b) Každodennj modlitby a přjprawau k smrti 1616.

1599. Woldřicha Waldy Nšpor český na každau neděli, a některé žalmy. W Praze 1615.

1600. Abrahama Bucholcera Knjzka modliteb pobožných a horliwých, k ewangeliim Nedělnjm a slawnostem weyročnjm y památkám některých swatých, přeložena od K. G. R. Ž. 1615. 8.

1601. Každodennj cwičenj se w pobožnosti welmi žžiteč-né: Obsahugjcy w sobě wyznáwanj hrjchů, djků činěnj, mo-dlitby a prosby. Sepsané pracý a snažnostj gednoho slawného Theologa: nynj pak pro obecné dobré do Čěštiny přeložené, y wšebec wydané, nákladem Vroz. P. Joachyma z Těchenic. Wy-tištěné w Nowém Městě Pražském, v Danyelě Karla z Karlsperg-ka L. 1616. 8. str. 278. Připsáno P. Karlowi z Žerotjna, od J. z Těchenic. Opět w Praze 1714. Sepsal lat. J. Gerhard; přeložil Jan Cyrillus Třebjcký.

1602. Modlitby některé nábožné z základů pjsem sw. a žalmů. W Hradcy 1616. 12.

1603. Sto padesáte žalmůw na spůsob modliteb složených od Girjka Chobotydesa Měnského, faráře Charwatského. 1617.

1604. Wácl. Trojana horliwé modlitby w čas wálek, též y pjsničky pobožné w Praze. 1618. 12.

1605. Aletina Adama a Aletina Mikuláše modlitby nábož-né. 8. a 12. (Index.)

1606. Modlitby cýrkewnj neb kazatelské k neděljm a swát-kům případně zformowané. I. djl od Adwentu do sw. Trogice. II. od slawnosti sw. Trogice až do Adwentu. 1618. w 8. druhý djl. str. 352 mimo Modlitby obecné 14 listů. (čěština dobrá) Weř. Bibl. F. 172.

1607. Pragensis Academiae rector et cancellarius D. Joan. Jessenius a Jessen Ludorum pěr Boěmiam et Moraviam nostro-rum moderatoribus. Praegae typis Pauli Sessii 1618. 4. arch. Obsahuge modlitbu českau k okolnostem času přiměřenau s la-tinským rozkazem gi pobožně se žáky se modlití před gich roz-puštěnjm.

1608. Jana Nymburského far. w Bohumilicjch, Modlitby, w čas tento nebezpečný; w Praze 1619. 12.

1609. Modlitby pobožné a křesťanské z giných modliteb, giš prwé od Mnohowážných ... mužů ... wydaných, y také nynj od gednoho wznešeného Autora z něm. gazyka na česko pře-ložených sebrané, prostými rytmy porozljkemé, we 3 djly wwe-dené od Matěge Miljnského. W Praze v Dan. Karla z Karlsper-ka. 1619. 4.

1610. Petra martyra Wermilia modlitby swaté, z žalmů sw. Dawida etc. přel. od Sudlicyusa. W Praze 1620. 12.

1611. Jana Fera Modlitby (Index).

L i t e r a t u r a Č e s k á .

Č á s t II.

Oddělenj šesté.

*Od Wystěhowánj nekatoljkůw až do uведенj školnjho řádu
w německých zemjch Rakauských t. g. od roku 1620
až do roku 1774.*

I.

§. 43. Staw politický.

Ferdinand II. panowánj nastaupiw poslal (1619) Čechům po Adamu z Waldšteina podánj, kteréž Thurn a Raupowa potlačili a w známost neuwedli. Nemoha tedy po dobrém pokog spůsobiti, chopil se zbraně, Čechy, Morawa a Rakausy, kdež se protestanti množili, ejtili hrůzu wogny. Thurn na tom byl, aby Wjden ztekl a Ferdinanda zagal, a však Mansfeldu poraženému do Čech ku pomoci spěchati musil. Ferdinand po odtaženj Thurna do Říše gel a za cjsaře wolen gest. Což tak mrzelo Čechy, že na sněmu uzawřeli nepřigati geho za krále, a sobě zwolili Fridricha Falckrabě, hlavu gednoty protestantské, a zetě krále anglického. Korunowán Fridrich od administratora protestantského Consistorium: ale cjsař posilen gsa Maximilianem, wéwodau Baworským, a Janem Gířim, saským wolencem, z nichžto prwnjmu hořenj Falcy sljbil, tomuto Lužici zastawil, Čechy na Bjlé hoře porazil (1620), načěž Fridrich kwapně do Wratislawi utekl, Maximilian pak do Prahy wtrhl, a kněžete Lichtenšteina mjstodržitelem králowstwj ustanowiw, do Bawor se odebral, kamž 1500 wozů pokladů a skwostnostj českých zawesti kázal. Učitelé Karolinštj, samj nekatoljci, we třech dnech z Prahy wypowězeni, z odbogné strany mnozj u radnice staroměstské stjnáni, ginj na statech trestáni, wyhnáni; list magestánj zrušen, fary kněžjmi katolickými osazeny, uniwersita Jesuitům wrácela, nekatoljci všickni bez rozdjlů ze země wypowězeni. Mnozj z nich na oko přešli k náboženstwju katolickému, ale 36000 rodin, mezi nimi 1088 panských a rytjřských, wystěhowalo se do Prus, Brandenburku a do Sás, až i do

Ameriky (kwakerové). Na prázdná mjsta hrnuli se cizozemci a znamenitau část země osadili, kdež na djle po dnes bydlj. S wěže Teynské ponuknutjm Girjho Fera Jesuity, skrze studenty shozena (1623) socha Girjho a kalich, mjsto nich pak postawena socha Ferdinanda a obraz P. Marie. Kosti Rokycanowy i Augustina Luciana, biskupa pod obogj, z hrobu wyňaty a na hřbitowě Teynském spaleny, arcibiskup za primasa králowstwj, a duchownj staw w zemský staw powýšen s přednostj před panským a rytjřským i městským. Tjnto wykořeněnjm nekatoljků wzbudil sobě nowé nepřátele Ferdinand (1626). Král Dánský sknjžaty dolnjch Sas wpadli do zemj cjsařských, a však Tilym a Albrechtem z Waldsteina přemoženi. W Lubeku o pokog smlauwáno, ku kterémuž smlauwánj Gustaw Adolf, Šwédský král nebyw připuštěn (1628) mstil toho pohaněnj pomocj wolencůw Saského a Brandenburského, landbrahěte Heského a giných knjžat (1630). Cjsařstj poraženi u Lipska. Sasici wpadli do Čech, s nimi mnozj ze strany pod obogj, kterj zmocniwše se Karoljna, nasadili luterských professorů, gakož i farářů a kazatelů, a zahnali Jesuity. České bohatstwo a památky mnohé do Sas po Labi wozjno. Waldstein (1632) pod wýmjkami náčelnictwj přigaw, wogsko sebral, Sasy z Čech wypudil a u Lycowa, bljže Lipska, s Gustawem se potkal. Gustaw padl, ale Šwédowé zwjtěžili. Nepodařenj bitwy, neučinnost wéwody, nepřispěnj obleženěmu Řeznu uwedlo Waldsteina w podezřenj, kteréž nepřátele geho zweličili. Zabit we Chbě (1634). Ferdinand cjsařowic ugaw komando oswobodil Řezno, zwjtěžil u Nördlingu nad Šwědy, tak že uleklý Sasic o pokog prosil. Dána gemu Lužice w léno (1635). K pokogi tomu Brandenburg a giná knjžata přistaupili. Ferdinand II. umřel (1637) a pochowán w Hradci Styřském. Ferdinand III. vládu nastaupil. Šwédowé pod Bannerem Čechy plenili. Leopold, cjsařůw bratr, wyhnal ge sice wogskem rakauským a uherským, ale Torstenson cjsařské opět do Čech zahnal (1642). Neučinnost některých regimentů přjčina toho; pročž Madlonský regiment desátán w Rokycanech; Madlon a plukownjk w Praze štati. Gallaš přewzal komando, ale nešťastně; swržen (1643). Hacfeld u Jankowa (1645) poražený a zabítý Šwědům opět Čechy otewřel. Königsmark zradau Ernesta z Ottwalda Prahy (malé strany) se zmocnil, bibliotheky a wše co drahého nalezl, do Šwed poslal; starého ale města, Jesuitau Plachým a měšťany bráněného,

když dobýval, přišla zpráva o pokoji (2. Listop. 1648). Ferdinand napotom w Praze sjdlil. On uniwersity obě w gednu spogil (1654), a na památku Švédské wogny statui matky božj na náměstj Staré Prahy postavil. Sešel pak s toho swěta r. 1657. *Leopold I.* již r. 1656 korunowaný, též na cjsarstwj dosedl w osmnáctém wěku (1658). Za geho panowanj wogna s Turkem a tři wogny s Francauzi wedeny. Paliči francauzštj zapálili mnoho měst, i Prahu (1689). Sedláci tištění od některých panůw zbauřili se; načež wydán robotnj patent, kterým dni robotnj ustanoweni (1690). Mor přes 100000 lidu pohubil. Petr veliký geda z Dražd'an skrze Prahu do Wjdně (1698) skwostně čeatowan od šlechty české.

Josef I. panowal od r. 1705. On Čechy k německé řjši aužegi připogil, zawázaw se ke všem platům giných wolencůw, a gen některé sobě wymjniw swobody, za čež řjše Čechům ochranu před wšelikými nepřátely sljbila. Wogny, které Josef wedl k dobrému braira swěho za přjčinau koruny španyelské, nedali mu času ke korunowanj. Umřel 1711. *Karel II.* (co cjsar VI.) musil španyel pustiti Filipu Andegawskému (Anjou) 1713. Bogowal skrze Ewrgena, Sawogského prince, šťastně proti Turkům (1717) a proti španyelům (1720-5). Učinil pragmatickau sankcj t. g. smlauwu, dlé které dcera geho po něm wladu nastaupiti měla bez přerážky (1720). Čechové a ostatnj země geho i mocnářowé okolnj gi přigali. Wywoliw sobě za zetě Františka z Lothringu (1736) umřel, a s njm rod Habspurský po meči wyhasl (1740). Za něho také byl mor w české zemi, (od 22. Srpna 1714 až do 30. Března 1715) kterým přes 20,000 lidu, a na dwa miliony howě-zjho dobytka pošlo. Tjm země tak wyhubena byla, gako-by welikau wognu přestála. On se swau manželkau *Christinau* dal se w Čechách korunowati (1723), což se před tjm nestalo již 67 let. Byl cjsar ticheho ducha, přjwštiwý a sprawedliwý mocnář. *Maria Theresia* proti pěti nepřátelům nástupu swěho brániti přinucena. Pruský král (1741) zjškaw bitwu u Molwic we Slezště, do Čech wtrhl; Bawoři, Sasowé a Francauzi dobyli Prahy, kdež woleneec baworský Karel za krále wyhlásiti se dal, a na to za cjsare wolen a korunowan. Prušanu opět zwjžzilému u Časlawi (1742) *Theresia* Slezko (kromě Opawy a Tešjnu) i Kladsko postaupila, a pokog s njm zawřela, ku kterému Saský woleneec přistaupil. Francauzi z Prahy wyhnáni (1743), pak do Bawor stjháni, tak že woleneec Baworský Pruského krále o pomoc prositi musil. Tento opět do Čech (1744) wpadl, ale z Pra-

hy i ze země vypuzen. Karel VII. umřel, a nástupce jeho Maximilian pokog učinil. František za cjsaře wolen. S Prusy geště gednau do Čech wpaďšmi w Drážďanech pokog zgednán. Maria Theresia židy (50,000 hlav) z Čech wyhnati umjnila, ale na přjmluwu Holandů a Engličan toho neučinila. Po gedenácti letech nowá šestiletá wogna powstala mezi Francauzi a Engličany o meze. Prušané Engličanům, Rakausy Francauzům pomáhali (1756), a tak i w Čechách opět bogowáno. Praha (1757) z časti weliké od Prušanů rozstřjlena. W Hubertsburgu pokog uzavřjn. Arciwéwoda Josef (1762) wolen za krále řjmského, a po smrti Františka (1765) cisařowánj a sposuwládu w zemjch Rakauských nastaupil. Zwláštjn pomátnosti toho času gsau: (1766) Uwedenj rakauské mjury a wáhy w Čechách, wedlé njž se w obecném žiwotě posud staročeská zachowala. W r. 1770 popisem (Conscriptio) lid sečten a domy čjslem znamenány. Nalezeno w Praze 77577 lidu obogjho pohlawj; w celých Čechách 2528711 lidu, a sice mužského pohlawj 1194999, mezi nimiž k wogenské službě způsobných bylo 218277. Načetlo se pak 244 měst, 203 městeček, 11284 wesnic, 389135 domů w tomto králowstwju. Neauroda dwauletá (1770-2) způsobila w Čechách hlad a mor, nimž 250000 osob zemřelo. Pozdwjženj sedlské pro robotu (1773) dalo přjčinu nowému patentu robotnjmu (1775).

II.

O s w j c e n j.

§. 44. za Ferdinanda II. 1620—37.

Nekatoljci wypowězenj zůstawili předkům našim wlast sice z strany náboženstwju pokognau, ale ostatek neslawnau, a z dřewnjho bohatstwju a dobrého stawu gako wyzutau. Celý národ w krátkém 15 let času předělán a obráčen. W roce 1620 wygma některé pány a mnichy, geště celé Čechy protestantské byly: při smrti Ferd. II. aspoň podle zdánj opět naskrze katolické. To obráčenj, ku kterémuž mnoho přispěl Arnošt hrabě z Harrachu, arcibiskup od 1623 do 1667, muž učený, a z mládi počta latinský, připisowali sobě gediné Jesuité. Když se tjm gednau honosili u přjtomnosti papeže, řekl slowůtný kapucjn Valerianus Magnus také podjl na obráčenj českém magjci: „Swatý otče, deyte mi wogáků, gaké měli Jesuité, gá Wám celý swět na katolickau wjru obrátjm.“ Země wystěhowánjm nekatoljků, a třidcetiletau wognau zpustila.

Balbin, který se díw, že po tolikých wypowiedánjch, zá-
 bogjch, autokách, pleněnjch geště wždy obywatelů něco
 zůstalo, dokládá, že sedláci často nemagjce potahu, sami
 k pluhu se zapřahali, a že polonazj chodili téměř chléba
 žebrajce. Stawowé češtj až do r. 1620 dělali zákony,
 zawjrali smlauwy se sousednjmi národy, ustanowowali daně,
 udělowali šlechtictwuj, chowali swé vlastnj wogsko, wolili
 krále, neb aspoň, když otec na syna korunu přeněsti chtěl,
 o powolenj tazáni a žádáni býwali. Wšeccky tyto předno-
 sti ztratili w tomto čase. Wogenský duch cele utuchl. Če-
 chowé, bywše až potud smělj, nechroženj, ctižadostiwj,
 podnikawj, nynj mužnosti, národnj hrdosti a odvahy po-
 zbyli. Utjkali před Šwědy do lesůw gako owce, aneb se
 jim pošlapati dávali. Tenkrát také Čechowé krog swůg
 změnili. Dotud nosili dlouhé brady, hjęlé ljmce neb kragky
 okolo krku, krátké wlasý, krátké plášťě, pás okolo těla,
 široké kalihoty, gakož na starých obrazjch widěti; pomálu
 oblekli nyněgšj oděw, a gako Čechy býti přestali. — Osu-
 da času nemálo učených mužůw zahrnula, buď na hrdle
 trestaných, gako Budowa, Harant a Jessenius, buď wy-
 hnanstwjm, gako Stránský, Troilus, Borbonius, Partlic,
 Martinus z Dražowa a ginj uměnjm i wtipem wynikagjej.
 Gak wysoko Čechowé za Maximiliana a Rudolfa we wě-
 dách a umách wystaupili, tak hluboko nynj padli. Pelcel
 nenašel nižadného učeného, kterýby se byl w tomto čase
 wýtečným učinil. Dne 30. Dubna 1622 rozkázal Adam Wald-
 stein, neywyššj purkrabě Karoljn zapečetiti a wšeccky wýsadnj
 listy ke dskám králowským přiněsti. Na poručenj papeže
 zastaweny gsau wšeccky promocij k důstogenstwjm akademi-
 ckým. Karoljn osazen mistry katolickými, a zůstal něgaký
 čas oddělen od školy Ferdinandské, až do spogenj obau
 uniwersit za Ferd. III. W tom čase Jesuité neywyššjho stu-
 pně sláwy w Čechách dokročili. Neywětšj část škol w krá-
 lowstwuj zprawowána gjmi a ginými zakonnjky, kdež kromě
 špatné latiny ničemu neučeno. Gisto, že Jesuité měli mezi
 sebau učené muže, ale oni žákům swým gen gako sko-
 pinu podávali, zrno sobě zůstawugjce, čímž nad-
 munnichy stkwěti se mohli. Chodili od města k městu gako
 missionári, pobjrali lidu knihy, a pobrané pálili. Odtud
 staročeská kniha a řjdká kniha gedno znamená. Oni pa-
 mátku předešlé wzdělanosti skoro cele zahladili, udáwagjce
 že před nimi samá newědomost panowala. Censura, která
 po smrti Ferd. I. něgaký čas ulewila, nynj tjm wjce zo-

sřena. Balbin, (sám Jesuita) swau Epitome sedmkrát k posauzenj předložiti musil, a co o literatuře české sepsal, teprwé po zrušenj gegich řádu tištěno býti smělo. O bohoslowj geště neywjce pečowáno. Seminarium sw. Wáclawa, založené w 16 stoletj skrze Jana Popela z Lobkowic, za sto let wychowalo sedm tisíc žáků z 57 rozličných národů. Neyprwé slaulo dům chudých, potom od Ferd. II., který pro 20 žáků fundacj přidal, seminář sw. Wáclawa od patrona mjstného gmenowaná. R. 1685. wychowanci geho za prowozenau hru pod gménem sw. Wáclaw, od cjsaře Leopolda I. počtění gsau tjn, aby prwnj wždy filosofie mistr, kdyby nebyl od stawu, šlechtictwj a lauro dosáhl. Giný dům wychowacj byl konwikt sw. Bartoloměge. Ten neyprwé skrowný, slowútným učiněn gest skrze papeže Urbana VIII., který dal tam chowati na swé autraty 20 ginochů z rozdljných sausednjch národů, mezi nimi sam domácjch; Ferd. II. přidal giné k nim, po něm nazwané Ferdinandské fundace pro budaucj duchownj. Seminarium arcibiskupské založeno od arcibiskupa. Tomu Adalb. z Harracha r. 1631 kaupil dům (králowý dwůr); dáni gsau tam učitelé hiberiáci, a od papeže potvrzení, i swobody akademie řjmské gim uděleny. Zde učeno wšeccko uměnj k náboženstwj potřebné, i práwo biskupské (iuris pontificiū disciplina), a mělo též swau wlastnj tiskárnu od arcib. Harracha. Zwláštjn seminaria i ginde byla, gako na Strahowě od Kašp. Questenberga opata založené, kdež se mládež k řádu tomu připravowala. Dwa praemonstráci tam z Njzozemě powoláni: Norbert Swertius, Frant. Lammeter, básnictwj professor. Starý špitál od r. 1320 pod gménem Šimona a Jůdy u Wltawy dán gest Milosrdným bratřjm (1620), a dowolena gim zbřka po zemi. Mezi učené toho wěku náležj Jesuita Gregorius a S. Vincentio, njzozemec, od Ferd. II. powolaný, kterýž mathematice mnoho let učil. Zemřelj toho wěku gsau: Adam z Sternberku († 1623) neyw. sudj zemský, potom purkrabj, rytjř zlatého rauna, muž katoljkům a kališnjkům wážený, wýborný český řečnjk. M. Jan Čibor Kotwa († 1637), probošt Litoměřický, gegž řečina we Phosphoro str. 591. nazjwá českým Ciceronem. Jakob Pontanus Jesuita (nar. 1542 † 1626) latinský básnjk, historik a bohomluwec, Campianůw žák, odívě učenosti. Geho učednjk byl Matthaew Radenus w Baworjch, toho opět Jakob Bidermana, kterýž uměnj pěkně wstřpil Janu Lupiowi, professoru řečnictwj po mnohá léta w Praze, mez

gehož školáky Bohuslaw Belbin neyobzvláštnějšj, s kterým († 1688) pěknějšj doba literatury latinské w Čechách w té periodě se skončila. Christophorus Crinesius († 1629) w orientálnjch gazycjch zběhlý, Jan Czernovicius a Lybeo Monte († po 1625) poëta latinský; Zacharias Theobaldus († 1627) bohomluwec, historik a přjrody zpytatel. Danyel Basilius de Deutschenberg (z Ljpy rodilý 1585 † 1628) poeta, astronom a přjrodowědec, Waclaw Pantabo Kirwitzer († 1626) matematik, Theodor Krallius († 1635) bohomluwec.

§. 45. Za Ferdinanda III. 1637—57.

W tomto čase konečně opět o to pečowáno, aby se uměnj do Čech zase uwedlo. Ferdinand III. hned při nastaupenj swém Jesuitům Karolinské školy odňal. Giž w r. 1638 ustanowil Gindřicha Libsteinského z Kolowrat, neywyš. sudjho, s některými radami od appellacij za kómisáře we wěcech uniwersitských, kterýmž Rektor Jesuitský Giřj Meridies Karoljn odewzdal se wšjm přjalušenstwjm, zapechaw sobě dowolenj učiti bohoslowj a filosofii. Cjsař ustanowil Fridricha z Talenberku za ochránce wysoké školy Karoljnské, a dal gemu moc professory w lékařstwj a w práwjch gmenowati, a důstogenstwj akademické udělowati. Dowolenj ale papežské, kteréž arcibiskup pražský nedáwno byl na papeži wymohl, tworiti doktory filosofie a theologie we swém domě duchownj, cjsař zrušil (1640). Poněwadž se pak Jesuité obáwali, žeby po čase některj. nekatolictj professori w Karoljně usaditi se mohli, obdrželi to na cjsaři (1650), aby každý professor před dosednutjm na učitelsku stolicu přjsahu složiti musel, že panna Maria hřjchem prwopočátečnjm poškwrněna nebyla; kterýž zákon Josef II. (1782) wyzdwihl. Byly tedy gakoby dvě uniwersity, Karoljnská a Jesuitská, kteréž pro uwarowanj zlych následků w gednu spogeno (1653, 17 Listop.) pod gménem uniwersity Karloferdinandské, gakož se po dnes nacházj. Té doby následujcej učenj mužowé s swětem se rozlaučili: Ferdinand z Kolowrat S. J. († 1639.) bohomluwec; Kašpar Questenberg, opat Strahowský, bohoin. († 1640); Wogtěch Chanowský S. J. († 1645), učil slowesným uměnjm, hebrejštíně a mathem. psal latině a česky; Giřj Francisci († 1645) Jesuita w slowesném uměnj znamenitý; Jan Lalemandet z Besanconu rodilý paulán, († w Praze 1647), theol. a filos. Ondřeg Stredonius, historik († 1651); Pawel Stran-

ský, syndik w Litoměřicích, roz. w Zápjch 1582 † 1657, historiků českých gádro, psal lat. republica bojema; Giř Schwertfer poeta latiuský. S. J. († 1654); Caramuel z Lobkovic, Vikar arcibiskupa hraběte z Harrachu, benediktinů Monserratských opat, w Madritě rozen, ale půwodem a bytem Čech, gako samolet w Europě swjtil se welikým wtipem a rozumem, a za diw držán. W mathematice giž z mládi neobyčegně zběhlý, básniř, latinských weršůw sto za hodinu dělával, uměl mnoho gazyků, i chyneský. (w. Proch. Lib. Art. 372.) Biskupstwí Litoměřické založeno w r. 1655. Za toho cjsaře prwnj sečtenj dušj w Čechách (1651) učiněno z ohledu na reformacj (w. Mat. z. Stat. B. 1 H.) 1655 založen klášter Ursulinek (Woršilinek) w Praze skrze hraběnkú Lambua, roz. hrab. z Bubna; tu djwky každého stawu wyučugj se ženským pracem a čtenj, psanj, počtám i náboženstwí. Hudba zjskala po 30leté wogně zwelebnjmu obrádu kostelnjho, kdež zpěwu a choru užjwáno. Tu se wycwicili hudebnjci bráni potom do kaplj dworských etc. Na Morawě od r. 1642 počjnagj se nowé dsky zemské, gdancj až do našeho wěku.

§. 46. Za Leopolda I. 1657—1705.

Za panowánj Leopolda I. založeno nowé biskupstwí w Hradci Králowé (1665). Od zprawenj Karloferdinandské university počaly se opět wědy a umy w Čechách rozwjgeti. Neywjce vlastenská historie wzdeláwana, w kteréž wšecky zatemnil Bohuslaw Balbin, (nar. w Hradci Králowé 1621 † 1688) Jesuita, gehož we způsobu psanj, důkladnosti a hognosti děgůw nižádný posud Čech nedostihl. W sedmém roce wěku swého giž po třikráte Hágkowu kroniku byl přečetl. Powěsti o diwech, které nacházegj se w geho spisech, gsau wýrostky onoho wěku, a ne ducha geho, anoby bez nich spisowé geho, ledwa byli směli tištěni býti. Tomáš Pešina z Čechorodu († 1680) přjtel Balbina w. Oba pracowali w historii české bez záwisti a wády. Méně znamenitj gsau Giř Cruger S. J. († 1671). Maximilian z Schleinic, biskup litoměřický († 1675), Matauš Boletucký († 169c), Aloys Hackenschmied, praemonstr. († 1683), Wácl. Čerwenka, a dlahowěký Florian Hammerschmied († 1737) etc. — W Mathematice slýnuli Balthasar Conradus († 1660) S. J. w gazycjch mnohých zběhlý, a w řečtině tak welice, že, co učitel geho latině přednášel, on to řecky w rychlosti napi-

sowal. Georgius Böhm († 1666), Albertus Curtius († 1671) hvězdář, Jan Klein († 1683), Valentinus Stansel († po 1694), Jan Czimerman († 1701), všichni Jesuité. Filosofii nechwalno připomenauti, školnj lapawostj, a přechytralými wýměry a rozdjly naplněnou. Zde známi byli: Hieronym z Hirnheimu, opat Strahowský († 1679), Giřj Weis S. J. († 1687), Ondřeg Fromm z Brandenburku příšlý, filosof a theolog († 1683). W lékařstwj znamenitý byl Marcus Marci a Kronland (n. 1595 † 1665), o němž uředlnjk, nástupce a chwalitel geho Jakub Dobřenský prawj, že byl křesťanský Euclides, český Plato, a pražský Hippokrates, ačkoli též we filosofii podiwnostj nepodobných a prorokování hvězdářského se newystřjhal. W práwjcch zběhlj byli: Christof Kyblin z Wassenburgu (kwetl 1665-9), Jan Proskowský z Krohensteinu († 1668), Jan Schambogen († 1696) a Jan z Weingarten († 1701). Bohomluwci: Aloys Reichard, Morawan S. J. († 1681), Christian Augustin Pfalz z Ostric, Lužičan, kanownjk († 1702). W slowesných uměnjch: Henr. Korn († 1676), Jan Widmann (1671), Melichar Guttwirt, lahodný básnjk lat. († 1705) všickni Jesuité. Maljři w ýbornj toho wěku gsau: Karel Skreta w Čechách († 1674), Antonin Lubinský w Morawě. Wáclaw Hollar, pražan, pěkně ryl na mědi († 1677). — Diwadlo w Čechách i té doby milownjky mělo. W r. 1685 prowodili wychowanci semináře u sw. Wáclawa hru: Sw. Wáclaw před Leop. I. (w. §. 44.) Pozděgi (r. 1690) přigel wlašský fraškář na káře do Prahy, a gsa hospodau na Malé straně u černého Lwa, rok se tu zdržel a mnoho peněz zjiskal. S njm pustil se w záwod geden Němec u zlaté hwězdy na Starém městě, geg z Prahy wytiskl, a za tři léta zbohatl. Potom brzo Němci, brzo Wlachové potulowali se na 30 let s komediami swými, až i Čechové wystaupili. Pro nespádnost zaraziti diwadelnj spolek prowozowali hry lautkami nebo panáky, wúbec tatrmanjky (z něm. Theatermännchen) neb taytrljky (gakoby theatrljky) pomocj drátů a nitek pohybowanými na spůsob žiwých osob. Bez šaška, genž se pimprle nazjwal, ani smutnohra neódbyta. Onde a onde někdy i prawá komédie prowozena, tak se stalo r. 1700 w Kutné hoře před hawěřským domem o božjm těle (w. Jandyt Gram. str. 62), ale pimperle hluboko přes druhau polowici XVIII. stoletj se udržel, a teprwé vzniknutjm nowého diwadla českého cele zmizel. — Čjm stoletj wjce se nakloňowalo, tjm nedbalegi wzděláwá-

no uměnj. Zmizely Músy z měst neywjce giž tehdáž, když ctitelů gegich se wystěhowali; we wětšjeh předce poněkud zachowány, djlem od Jesuitů, djlem od katoljků geště w předěšlých školách wyučených. Jesuité od Campiana zachowali čistotu slohu latinského až po Balbina, potom gak w Čechách, tak w Morawě od prawé cesty se uchýlili, zanedbáwagjce pěkné uměnj a wzory starých řeků a latinjků. Wycházely knihy latinské, které cit krásy wjce urážely nežli kochaly. Hledáno nowoty; řeči a básně ne podle citu a rozumu, ale podle práce a trudu sauzeny. Neobyčegná slova, zatmělé mluwenj spůsoby, ostrého wtipu směšné ukazowánj, ginde opět řeči newázanost a gakoby ku zpěwu a k tanci uprawnost sehwalně hledány. Nebyla po chuti historie sloh plynný a gasný chtěgjcj, nebo báseň na wzor starých složená, anobř chwalořeči, plné chytrých domyslů na spůsob nápisu, w dlouhých a krátkých weršjeh skládané. Přišla ta náказа z Itálie k Jesuitům českým, a skrze ně wůbec rozšřřená trwala až do časů Marie Theresie. Mezi latinské spisowatele toho wěku náležj Knittelius († 1702). R. 1659 založeny stawowské školy, w nichž učeno gezditi, šermowati, tancowati. W r. 1704 Martin Norbert Sřimon, staršj kanownjk w Buděšjně založil w Praze Wendické seminarium pro Lužičany, kteréž posud trwá, toliko, že wyučenci geho w cjs. rak. zemjch za faráře ustanoweni býti nemohau.

§. 47. Za Josefa I. 1705-11, a za Karla II. 1711-1740.

Za těchto panownjků česká země mocněti opět počjnalá. Šlechta česká byla bohata. Při korunowánj Karla (1723) wezlo se panstwo naše na tisjci wozjeh o šesti konjch u welikém blesku a skwostnosti. Obchod kwetl. U Lowosic 20 i 30 lodj Saských stáwalo, kupugjcjch české obilj, owoce, wjno, a t. d. Pole pilně wzdělawána, lesy plny zwěři. Umělec i řemeslnjk měl wýdělek. W r. 1718 dům nemocných u Alžbětinek založen; cjsař Karel (1720) zaplatil autraty stawenj gich domu. — Národnj památnost, která Čechy nad mjru zajmala, gest, že Innocentius XIII. 7. Čerwna 1721 na přičiněnj G. C. M. Karla i Alžběty čest weřegnau Janu z Nepomuku, která se gemu na 4tý wěk wůbec od lidu prókazowala, potwrdil, a Benedikt XIII. geg 10 Března 1729 za sw. wyhlásil. — Na počátku XVIII. stoletj pokaženj chuti wždy geště rostlo. Mjsto Ciceronowých listů we školách gsau čteny epistolae Caroli Kolczawae (1709),

oněm w prawdě wěci i slohem na proti čeljej. Kterěz bezchutenstwj na českau literaturu w plně mĳře působilo. Na příklad toho uwodjme začátek kázanj na nowý rok, od Bjlowského (1724). Průpowěd geho gest: „Nazwáno gměno geho Gežjš.“ Přjstup následuge tento: „Requiem aeternam dona ei domine. Odpočjnuty wěčné dey mu (t. roku předešlému) Pane, a swětlo wěčné swět gemu. Requiescat in pace, ať odpočjwá w pokogi se všemi swými zemřelými rok 1722hý, rok starý, genž dnes asi před desýti hodinami, práwě in puncto opůlnocy poslednj konec wzal: cursum consummavit! Kdožby se nadál, že tak náhle umře etc.“ Potom chwálj dále ten rok, že P. boba nerozbněwal, ale dokládá, že newj, zdaliž mu kdo rozbřešenj dal, a zdali poslednj pomazánj dostal etc. Obsah toho kázanj gest: „W tom gměnu Gežjš dosti lékařstwj.“ Nemyslj on však, gakžby se kdo domnjwati mohl, mravněho lékařstwj duše, ale we vlastnjm smyslu lékařstwj proti ráně šjpowé, proti hljzám moru a t. d. — Filosofie též we smutném stawu se nacházela. Řeholajci, učitelé gegj, gestliže koho we swém řádu mudrce měli, geho následowali, přisahajice w slowa geho. Neptáno, co prawda w té neb oně wěci, anobřz co o nj sw. Tomáš Aquinský, Suarezius, Scotus wynesl. Wycházely weliké knihy k wyswětlenj nebo raděgi k zatemněnj gegich průpowědj. Gen někteřj přjgenněgšjmi někdy wěcmi se zanášeli (k. p. Bernhard Raschdorf S. J. w knize: anima corporis philosophici, naturae artis et morum spiritu animata 1722 w Praze). Ginj způsobem starých sofistů pro wěc a proti wěci té samé mudrowali (k. p. Jo. Car. a Waldstein philosophia scholastica 1726). — W bohoslówj gako ginde w Europě toho wěku, tak u nás dáwano wjce wjry Suazeriu, Tomáši Aquinskému, Skotowi, než Kristowu učenj, než staré cirkwe ustanowenj, sw. otců wýkladům, náležům sněmůw cirkewnjch, pročež rozdjlnj byli wůdcowé, rozdjlné sekty, mnohomluwné a swárliwé hádky w akademijch, we školách, w chrámjch. O maličkosti mnoho křiku. Skaumáno wěci, gichž wěděnj nemožné anebo neužitečné gest, gako: W koliku hodin bude poslednj saud, a gak dlaubo trwati bude? gestli andšle w nebi také slawj swátek božjho těla? a t. d. Učenj we wěcech k bóhomluwectwj náležegjch toho wěku: Jan Girj Sředowský, morawan († 1713), Benignus Sichrowský, augustinian (roz. na Zbirowě 1675 † 1737.), Žid Dawid Ben Abraham Oppenheimer, († 1737) w hebreyštině wýtečný. Zaslaužilým netoliko

wůbec ale zvláště o bohoslowj mravné učinil se toho času Frant. Ant. hrabě z Sporku (nar. w Heřmanoměstci 1662 † (1738), který mnohé německé i české knihy tlačití dal. On r. 1680 putowal po Europě, a kde co dobrého nalezl, to do swé vlasti uwéstí snažen byl. Založil tři knihowny bohatě nadané w Praze, w Lise, w Kukusu. Cokoli nábožného a mravného we francauzských knihách našel, to německý přeložil a vydal, w čemž mu dvě dcery geho pomáhaly. Tiskárnu měl w Lise, a knihy lidu darem dáwal, což mu owšem weliké pronásledowánj wzbudilo (w. Puchm. básně 1798. Abbild. b. u. m. Gelehrten II. 116.) — Gedinj matematikowé a práwnjci zachowali se we swé mjře a chwále staré. Matematikowé znamenitějšj byli: Sigm. Ferd. Hartmann († 1701) Jan Hanke († 1713) oba S. J. Augustinus Thom. a S. Josepho, piarista, morawan naroz. 1646 † po 1716) který we welikém stárij rozřešil úlohu sobě danau od Leibnice ($bx + 1 = yy \cdot$), Ferd. Ernest hrabě Herberstein, předstawený saudu appellacj; Jakub Kresa, morawan († 1715), Chris. Heinrich († 1715) Kašpar Fliieger, Vitus Scheffer († 1717), Georgius Thomas S. J. Bernard Gruber, cisterciák, Jan Ferd. Schor, a g. Bylť toho wěku obyčeg mezi matematiky dáwati a posjlati sobě úlohy wšeliké, gako činil Leibnic Augustinu, též Herberstein, Hartmann a týž Augustin. — W práwnjch slowůtnj byli: Wácl. Neumann z Buchholce, gegž Karel VI. zamysliw (1738) nowé práwo zemské pro Čechy wydati, mezi muže k tomu wywolené pogal. Nechwálně týž práwnjnk počjnal sobě proti hraběti z Sporku. (nar. 1670 † 1743). Jan Ad. Besnecker; Hein. Pet. Broichhausen, Zach. Jos. Am-Ende, Fr. Ferd. Schwartz de Lauro, Mik. Ign. Königsmann. Lékaři sem náležegjci gsau: Jan Fr. Löw z Erlsfeldu († 1725), Alexander Schamsky, morawan († 1715). Florian Hammerschmied, historik až do té peridy zasáhl. († 1737). Maljrstwj w hraběti Sporku neywětšj telhdáž podporu mělo; on pobádal hogným odplacowánjm umělce, gakož byli: Mathias Braun de Braun (z Tyrol) † 1738, Petr Brandel † 1739; Jan Kupecký † 1740. Obraznjk Jan Ferd. Prokof (nar. w Praze 1688, † 1751) zústawil mnohé sochy kamené k. p. na mostě (w. Abbild. böm. u. m. Gel. II.) Spork z Paříže nowě tenkráté nalezené trauby lesnj (Waldhorn) do Čech přinesl, a dwa ze swých lidj na ně wyučiti dal. — Týž hrabě opery a diwadelnj hry weřegné, kterými se potud gen školšj učenj wyraželi, z Italie do Čech při-

stěhowal. R. 1723 přerunowánj Karla VI. w Praze dána Opera pod šjrym náběh, při které 100 zpěwáků a 200 hudebnjků z celé Europy se nacházelo. Diwadlo zprawowal Bibiena, hudbu Fux wrchnj c. k. kapelmistr, rozený Čech. Prowozowány od té doby wšeliké opery w kollegijch, seminářch a klášterjch: oratoria w chrámjch. Jesuite latinské hry skrze studenty předstawowali, magice zvláštnj k tomu theater w kollegi Klementinské tu kde nynj fysika se přednášj. W r. 1768 komedie při latinských školách prowoditi zapowězeno. I české hře něco přjzniwějšj bylo XVIII. stoletj, ačkoli ona neprawau cestau kráčela. Tu bylo widěti hry: Umučenj Páně, Genowefu, Tři krále, Meluzinu, Bruncwjka a p. s mnohým odporem prawdě básnické. Pilát, na přjklad, wystaupil s křížkem na prsau, na důkaz swé důstognosti: tu Gežjš gako Františkán oblečený modlil se w Getsemaně na růženci; tu čerti se židy na pilno měli a t. d. (w. hist. diwadla J. Hýbla 1816). W některých zpěwohrách z tehdejšjho času nalezti gadrnau a ljbeznu hudbu; gediný wážený zůstatek té doby. — W r. 1729 i. Ledna prohlášeno po Čechách pozdrawenj: „Pochwálen buď Gežjš Kristus.“ Morawa přigala ge hned r. 1728, když ge Benedikt XIII. nařjdil. W r. 1732 stalo se korunowánj obrazu Mariaanského na sw. hoře nad Přjbramj. — Dsky zemské staré (w § 29) w Morawě, že pjsmo staré čjsti neuměli, přepsány a schowány gsau (1727).

§. 48. Za Marie Theresie. 1740—74.

Postupem toho stoletj wšecká uměnj w Čechách a Morawě lepšj twárnosti nabýwati počala. Maria Theresia wúbec školy opraviti umjnila. Giž r. 1745 Jan Ant. Scrinici (nar. 1697 † 1773) prof. lékařstwj, který byl Němce i Wlachy prošel, welikau proměnu na uniwersitě způsobil, učiw swé uměnj dle Boerhawowých základů, a počaw učiti fysice zkušebné a chymii. On prowozawal zkaušenj swá weřegně, mage mezi diwáky šlechtu vysokau, ano gednau i cjsaře Františka s Marij Theresij. Za něho založena mathematická komora, z njž powstal fysikalnj kabinet, 1752 od Mar. Theresie zlepšený a nadaný. Druhá hwězda lepšjho učenj byl Josef Steplink S. J. (nar. w Řezně 1716 † 1778), který mathematice a skaumánj přjrody celý se obětowal. Z geho školy vyšli učenj mužj Jan Wendlingen (nar. 1715 † po 1786), napotom učitel mathematiky w Madridě (1755), odkudž se pezděgi do swé vlasti nawrátíl, a

w Ljebšiejch žiwot dokonat; Jakob Heinisch († 1771) téhož uměnj učitel w Praze, pak filosofie a slowesných uměnj ředitel w Olomauci; Kašpar Sagner († 1781), který filosofii pro školy podlé nauky Newtonowy sepsal; Jan Körber († 1762), Štěpán Schmidt († 1783) Josef Bergmann (kw. 1765 † po 1786), onen w Olomauci, tento w Praze matematiky učitel, a oba spisowatelé; Sickerzinský, Bohomelec a Szebrowský, Jesuité Polštj, kteří uměnj mathematické a lepšj filosofii na zkaumánj přjrody založenau, z Prahy do své vlasti přinesli, a g. m. W r. 1753 zřídila Mar. Ther. direktory fakult, mezi nimiž w Praze Steplink neyznamenitějšj, ten auřad až do své smrti 1778 zprawowal. On filosofii Gremnerowu, poslednj dlé Aristotela školnj knihu wyhostil, a Sagnerowu dlé Wolfa a Newtona složenau uwedl, sám mnohé částky w nj wyhotowiw (k. p. de motu.) Znamenjm wzrostagcjo oswjcenj gest i to, že (1755) zapowěženo snáre loternj tisknauti, nebo dowážeti z ciziny, což i později (1801) opětowane. Působenjm Ign. z Borna (1769) zaražen gest učenj spolek, w gehož měsčjnych schůzkách učená pagednánj z matematiky, fysiky a někdy i metafysiky čjtána pod zpráwau Steplinkowan. Tak powstaly mnohé spisy, zvláště od něho a od Jos. Tesánka, o uměnj a matematiku zaalaužilé. To též dalo se na Morawě, kdež čjtajicjmu Ignaci Franciowu S. J. často weliká pochwala dána. W roce 1761 direktorát theologický a filosofický Jesuitům wzat, a toliko mathem. a fysiky Steplinkowi ponechán; od kteréž doby spolek učenj přestal, ale pagednánj po různu wydáwana, gako od Ant. Bolla, Jana Polanského, Cosmy Schmalfusa a Petra Chládku. W r. 1747 založen ústaw anglických panen hraběnkau Karolinau z Asseburgu; názwem od anglicky Marie de Ward sem z Angličan skrze pronásledowanj katoljků uteklé, a prwnj toho ústawu přjčiny. W r. 1783 přeložen do kláštera Karmelitánek. Zde 14 djwek ze šlechty a měšťanstwa se wychowáwa a škola držj nynj pro 291 djwek. Téhož r. 1747 začala se w Praze půgčowna nebo zástawnj auřad, založena předárna, gakožto trestnj weřegnj ústaw. W r. 1751 začato silnice poštowské náležitě dělati, a slaupowé na mjli neb 4000 wjd. sahá od sebe stawěni. W r. 1753 loterie od Neapolitána gménem Cataldi w Čechách založena, kterauž Josef II. (r. 1787) Wlachům přewzaw do wjs. komory wtělil. R. 1754 Mar. Theresie založila ústaw pro šlechticny, w kterém podlé stawu

swého až do zaopatřenj, wychowány a učeny býti mohly. K tomu část bradu Pražského postaupena, kdež přes třidcet dám pohodlně bydlení může. Založeny gsau ústawy k opatřenj wdow a sirotkú: medicinské fakulty w Pražské uniwer. 1761, genž oprawen gest 1811; druhý podobný juridické fakulty 1765. W r. 1772 swátky některé zrušeny. R. 1773 w Praze založenj chudých a na sirobu narozených djtek počátek wzalo w Petrské ulici, odkudž (1780) přenešeno do nowě zřízeného sirotčjho domu u sw. J. Křitele, kdež posud gest. W r. 1752 duchownj otcowé pobožných škol, nebo piaristé osadili se w Praze, kaupiwše w Celetné ulici dům, posud piaristickým nazjwaný, odkudž na nowé město do nynějšjho se přestěhowali. 1766. Rozmáhagjij se na ugmu sedlského a městského stawu klášternjky ohogjho pohlawj na gijst počet uwedeno, totiž aby co gich toho r. 1765 bylo, tak zůstalo, a wjce přigjnanó nebylo, kromě Jesuitů a piaristů wyučowanj mládeže oddaných; až pak konečně i Jesuité (1773) od Klementa XIV. wyzdwjženi byli, magjce tehdaž 1130 osob w Čechách a w Morawě w 20 kollegjch a 9 residencjch, a statkú přes 8 milionů w ceně. Tu gijz proměny we školách walem šly, při čemž wýborný wap Swietan weliké zásluby měl. Gijz 1771 rozkázáno, aby ze solnjch důchodů w 1500 zL. k ustawenj aneb lepšjmu nadánj učitelů školnjch obráceno bylo, a r. 1773 gměnj Jesuitů na wychowanj wúbec určeno, s ohlášenjím neywjššjho aumyslu, aby každý podanný podle stawu a powolanj swého wyučowan byl, schopnj učitelé wšude dosazowaní a připrawowaní byli, aby se školy na geden způsob zřjidily, konečně w pozemských školách, aby mimo náboženstwj také známostí čtenj, psanj a počjtánj až po dělenj sprosté, w městských školách ale uměnj k řemeslům a umám potřebného mládež lépegi než potud nabýwala. Pročež we školách municipálnjch měst, aby učeno bylo křesť. náboženstwj, powinnosti člowěka i křesťana, něco z biblické historie, dále čtenj a psanj a to s ohledem na pěknost, také něco z německé mlwnnice, počjtárstwj, historická známost um a wěd, něco z wlastenských letopisů, a z nowějšjho zeměpisu, w hlawnjch městech nadto geště skládánj wšelikých listů a pjsem užitečných. (dworský dekr. od 9. Řjgna 1773 a 12. Unora 1774). Na to we školnjm řádu od 6. Pros. 1774 ustanoweny gsau trogj školy německé: normálnj neb prawidelné, které za prawidlo gijným slaužití magj, takowá gen w Praze

gedinā gest; hlawnj školy we wětšich městech a klášteřich, kde příležitost k tomu gest, w každém kragi aspoň gedna; posléze obecnj neb triwialnj školy w malých městech, městečkách a wesnicích, kde farnj neb filialnj kostel gest. — W gymnasiich též oprawa stala se, a wydány některé počátečnj knihy pro pauhé Čechy. (w. §. 49.)

Známost a historie přírody a děje vlastenské zaměstnawali nynu mnohé učené, gichžto spisowé i od cizozemců chwalně přigati. Wydávala ge společnost magjcj na čele Ignáce Borna, rytjře učeného, a audy učenostj wúbec známé, gako Jo. Thad. Peithnera a g. — Hospodářská společnost w Praze powstala r. 1769 na poručenj králowé, (odr. 1767) we kteréž také Steplink neywjce slynul. Mezi zpytatele přírody zvláště toho wěku mimo dotčené náležj lékař Jan Bohacz (nar. 1724 w Praze † 1768) aud společností Florenské, Londonské a Baworské, kterýž prošel Němce a Italií, a spisowal swé nálezý latinsky a německy. Prokop Diwiš, řádu praemonstrátského, (nar. w Žamberce 1696 † 1765) nalezl hromowod (r. 1754) týmž časem gako Franklin, geden o druhým newěda. W mathematice slawnj byli Jan Klein S. J. (z Kamenice roz. 1634, † 1762) Jan Tomasini de Concordia, Pražan (1724 † 1765), pozděgi J. Tesánek † 1788 a Stanislaw Wydra. R. 1720 založil hwězdárnu w kollegi rektor Jos. Fr. Retz, ale teprwé 1748 J. Steplink gi zřjdl, daw sám 4000 zl. a od Stawů přigaw 400 zl. na potřebné nástroge. R. 1751 prwnj hwězdárské pozorowánj činěna. Z lékařů gmenugeme výborného J. Thad. Klinkoše, (nar. 1734 w Praze † 1778) spisowatele lat. a něm. Na slowo wzati též byli Jan Hynek z Mayersbachu G. C. M. rada a žiwotnj lékař (1749) Wilhelm MacNeven, Dawid Becher, Jos. Mikan, W. J. Langschwert, Ign. Ruth, J. Zauschner, Giř Procházka, Jos. Plentíč. Práwnj učenj na rozkaz Marie Ther. 1754 zlepšeno, kanownické od přjsadků římských cizeno, J. Lothar Schrodť sepsal institutiones iuris canonici, tenkráté chtiwě čjtané; podobně učinil Stěp. Rautenstrauch, prof. w akademii Pražské a Wjdeňské. Mezi professory práw gměno měli Ferd. Woldřich, Jos. Schuster, Jos. rytjř z Riegeru, kterýž mezi ginými spisy wydal materialie k statistic české německým gazykem. W bohoslowj oprawu činiti zůstaweno Jesuitům, a že ti waháli, připuštěno i giné řeholnjky (1759) k učenj této wědy. Zrušenjm řádu Jesuitského překážky oprawenj toho na gednau přestaly, a tak bohoslowj, w čemž Rau-

tenstrauch welikau zásluhu měl, uwedeno na prawau cestu, na známost písma a sw. otců, děge cirkewnj a pastýřské powinnosti. Poručeno též wydánj nowé písem sw. německým a českým gazykem, kteréž poslednj podnikli Fortunat Durich a Fr. Pocházka s ohledem na půwodnj text; ale wydali teprwé r. 1778-1780. Ostatnj znamenitějš bohmluwci, gichžto smrt w tuto dobu padá, gsau: Thad. Schwaiger († 1743) praemonstrák; Magnoaldus Ziegelbauer, rodem Swáb, benediktin († 1750), Jan Tom. Berghauer z Chehu rod. († 1760), děkan na wyšehradě, psal lat. a něm. Bonawentura Pitter, benediktin (nar. w Třebechowicjch 1708 † 1764), Oliver Legipont, benediktin (rodem ze Soyron w Limburště 1698 † 1758) theolog a filosof; psal lat. a francouzsky. We filologii hebreyské znamenitý byl Adolphus a S. Georgio, piarista, a potom biskup w Rábu, morawan r. w Kroměříži 1681 † 1743; potom Jonathan Eybeschütz, žid (1696 † 1764). Historie česká počala také ljbějš twárnost přigimati. Báchory a básně pomjgény a z cizokrag-ných historiků swětla wypúgčowáno. Neyzaslanějš spi-sowatelé gsau: Gelasius Dobner, nar. 1719 † 1790, Adau-ctus Voigt, Fr. Pubička, Karel J. z Bienenbergu, Raf. Un-gar, gehož Balbini boh. doct. w 3 djlech tištěna r. 1776-1780, Magnoaldus Ziegelbauer (de Scriptoribus rerum bo-hemicarum), J. Semler (1756), J. Gottlob Böhm (1758), Stan. Wydra, a ginj. Z nich někteřj až do XIX. stoletj sahařj. Zwlastě pak Frant. Pelcel, Josef Dobrowský, a na Morawě Jos. Wratislaw z Monse o děge národnj gak pilně tak důkladně se přičinili. Básnictwj latinské, kteréž gako zamilowané djtě naši předkowé celowali a pěstowali, nynj cele téměř zanedbáno. Nepomuceneis a giné menšj plody gako: Sermo de hodierna Frag. Vieniensique literatura etc. gsau owoce staršjho geště kwětu. Latinský a německý básnjk Jos. baron Petraš, ze Slawonie pošlý, (n. 1714 † 1772) celau témeř Europu progel, a gazyky mnohé uměl, též i řecký a hebreyský, byl w spogenj s učeními společ-nostmi Kopenhagské, Altorfské, Augšpurské, této i ředitel po tři léta. On w Olomauci (1746) zarazil spolek (So-cietas Incognitorum), magcej audy wznešené, kardinály a t. d. a wydáwal měsjně spisy latinské. Historia literárnj pěkného uměnj a mravné filosofie dostala výborného učite-le K. Hein. Seibta (1764), kterým čistějš němčina k nám přinešena, tak že pokusy akademiků, njm wůdcem wydané sám, Wieland pochwálil. Wůbec nynj německá literatura a

básnictwj w Čechách zkwétati počaly. Mezi prwnějšimi německými básnjři, co do času, byli Ignác Cornova S. J. a Expedit šlechtic z Schönfeldu S. J. Hudebnjci: Šantel Wjt † 1750, Stamitz † 1768, Werner † 1768, Černohorský † 1740, Zelenka † 1745, Eustach Grund † 1755, Jos. Christ. Neruda † 1765, Brixl † 1771 J. B. Neruda 1772, Zach † 1775, Florian Leop. Grassmann, nar. w Mostě 1729 † 1773 Frant. Tuma, n. w Kostelei 1704 † 1774. Burney zgezdilw celé Čechy (1771) swědčej, že w každém městečku a wešnici, kde se děti psáti a čjsti učej, spolu také cwičenj w hudbě se děje. Maljři: Antonjn Kern nar. 1710 † 1747. Wácl. Reiner (1686 † 1755), Mich. Hein. Rentz maljř a rytce w mědi (1701 † 1758) Pražan, Reiner od hrab. Sporka powolán z Norimberka do Kukusu. Stawitelé: Ignác Dienzenhofer, Pražan (1690 † 1744), Jan Ferd. Schor z Inspruku (1686 † 1767).

III.

§. 49. Gazyka staw.

Zde počjná se smutná doba gazyka a literatury české. Ten gazyk, který nedáwno u všech saudů obyčejným, a chlaubau urozenstwa byl, nynj w potupu wešel. Wyššjho stawu lidé přigali německý gazyk, genuž se i měšťané učili museli, poněwadž mnišj w kosteljch německy kázali. W městech počali se stydčti za češtinu, kteráž udržela se gen w chatrějch, a nazwána sedlským gazykem. W kancelářjch od r. 1627 wedlé českého uведен také německý, do státského gednánj panze německý. Obnowené zřízení pro Čechy a Morawu w německém gazyku wydáno, a však patenty na regalnjm archu w hoře česky, dole německy tištěné vycházely; od Ferd. III. až do Marie Theresie w každém gazyku pro sebe. Wšeka dworská nařízení od r. 1621 až do 1644 překládal do češtiny Rafael Soběhrd, kterýž Ferd. III. českému gazyku učil. Tento cjsař český gazyk milowal. Kdykoli w Čechách a službám božjm přjlo men byl, piseň staročeskau Swatý Wáclawe etc. se zvláštj nábožnostj, a tak hlasitě zpjwal, že ho nad giné všeccky slyšeti býwalo. We školách však w celé té periodě česky se neučilo; ntoliko kazatelé a missionáři, aby cje swého dosáhli, přjuceni byli geho, co prostředku k tomu sobě wšjmati, ačkoli oni z druhé strany genu welice škodili, pozůstalé z předešlého wěku knihy lidem pobjragice a pá-

lice (w. §. 44), poněwadž dlé 21. prawidla Pražského Regi-
stříku we všech knihách od r. 1414 až do 1635 kacjřstwí
čenicháno. Balbin, sám Jesuita, svědek nepodezřelý ža-
luže na nezaslaužený osud českých knih: Přewzácně, prawí
on, gsau české knihy; bylo za mého pacholetstwí, brzo
po wjtězstwí na Bjlé hoře, že všecy napořád české kni-
hy, proto samé, že české, za kacjřské a od kacjřů psané
gmjny gsau, neumělostí lidí některých, a bez rozdjlu, do-
bréli čili zlé, užitečné neb neužitečné, z kautů domownjch
wytahowány, neb z rukau lidem wydjrány (třeba o nábo-
ženstwí ničehož neobsahowaly) trhány, zde onde na hranice
kladeny (gakož w Praze na weřejném náměstí toho pama-
tugeme), a tak ohněm zahubeny byly. Chwálím péči, (tak
prodlužuge Balbin), o náboženstwí, ale ne co přliš a z
injry. Mámt to zagisté od lidí, kteří tenkrát podjli na
tom měli, že bez rozwahy, často bez podjwánj se na kni-
hu, gaká gest, všecy spisy w plameny metány. Tako i
pilně činili wogáci, zwláště Walonští. Než, pozdnj to po
čase žaloba! Coby řekl, (dokládá Dobrowský,) Balbin, ten
ctitel materského gazyka, k neřádu českými knihami brzo
po geho smrti od towaryšůw geho tropenému! Trogj klj-
če (Králowéhradecký 1726, 1749, a Pražský 1767) wědným
zůstanau důwodem hrubé těch lidí neumělosti, kteří spisy,
na poručenj králů sepsané, a knihy od arcibiskupů schwalené
mezi zapowězené wložili. (W. Akta těch všech wěcj mezi
Ferd. a Čechy str. 8. a J. Fera postillu str. 48.) Samého říj-
ského papeže knihu (historii Eneaše Sylvia) Jesuité do regi-
stříku zapowězených knih, pod gménem a ochranau praž-
ského arcibiskupa potáhli, a gemu cosi tosi wytykali.
Kdyby aspoň o naprawenj zgednané té škody byli se dosti
přičinili. Wycházely sice od r. 1620 rozličné spisy, ale
neywjce přeložené z latiny a němčiny, přetisky staršjch
dogmatických a polemických, nebo mrawnoascetických
knížek, gakowěž wydávali Jesuité Jak. Colens, Jak. Be-
skowský, Jak. Drachowský, Giřj Ferus, Štast. Kadlinský,
Christ. Lupius, Fr. Brydel, Jak. Malobický, J. Kořjnek a
g. ano i některj z nich, gako Ferus, Drachowský, zwláště
pak G. Constanc a M. Steyer se zpytowánjm gazyka české-
ho se objrali. Wyhledáno postředky tůdelati z Čechů wjce
než katoljky, o čemž mezi ginými důwody gest Rozdrážo-
wem psaný žiwot sw. Antonjna Paduanského, pak Fera a
giných Jesuitů spisy. W r. 1670 založeno dědictwí swat.
Waclawa, t. gistina, z které auroky ustanoweny byly k

zgednánj a vydávanj duchovních knih w českém gazyku w kollegi Jesuitské na Nowém městě. Prwnj zakladatelkyně byla Marya Steyrowá, měšťanka nowoměstská († 1669) která k tomu odkázala 1300 zl. W r. 1672 umřela Ludmila Benigna, hraběnka z Sternbergu, rozená Kawkowna z Řičan, která kodicillem odkázala 1000 kop grošůw na vydávanj kněh českých nábožného obsahu. Léta 1692 pražský arcib. Frid. hrabě Waldstein 2100 exemplářů Nowého Zákona (1677) sem darował s tjm aumyslem, aby i starý zákon podobnými výklady opatřený od Jesuitů wydán byl. W potvrzenj swém arcibiskup chwálj ten ústaw, poněwadž k odstraněnj a zahubenj všech kacířských kněh určen byl, gakožto pium et prudentissimum S. J. inventum et statutum, quo millenos iam haereticos libros e manibus rudis plebeculae per modum cuiusdam commutationis vidimus excussos. Dále: quod tempore opportuno valde accidit, quando exstirpata super hussiticám haeresin exustosque libros acatholicos, librorum ejusmodi catholicorum, qui in locum haeticorum substituantur, magna in bohemia est penuria. Obsah těchto knih musel býti týkagij se katol. náboženstw, a wzbuzowanj k pobožnosti (sacra scriptura, opera SS. Patrum, scripturistici, catechetici, controversistici, concionatorii ascetici, vitae Sanctorum, piae aut ecclesiasticae historiae, piae cantilenaee, preces; nullo modo vero scholastici aut profani). Na čele takových kněh wždy stogj: „Nákladem dědictwj sw. Wáclawa.“ Pod kterým obmезenjm toto založenj, gehož gistina při zrušenj Jesuitů obnášela 16000 zl., napotom stálo, o tom zpráva úplná w knjze: Material. z. Statistik von Böhmen, 4 swaz. Nynj k normálnjmu fondu gistina ta přiwtělena. Tak českému gazyku poněkud přispěno, a duchownj potřebě čtenj wyhowěno gest neywjce tištěnjm týchž samých knih čas od času. Biblj tiskla se zde r. 1769—1771 fol. a 1733 Now. Z. w 8. Steyrůw kancionál (1764) po šesté, a neyhrozněgšj ze všech knih: Wěčný pekelný žalář (1701) po čtvrté. — Giné spisy od r. 1627 vycházely giž hauštěgi latině a německy, zřjдка česky. Gen někdy paprsek lásky na češtinu uwržen. Tak r. 1654 w Morawě, při ustanowenj advokáta Mat. Isid. Zablatského nariženo, aby w Morawě toliko dwanáct advokátů zemských, šest německého a šest českého gazyka powědomých ustanoweno bylo, což i r. 1763 potvrzeno. — Na počátku 18 stoletj Antonju Phrosinus, měšťan Plzenský nastaupil (1700) tříletau cestu

po Čechách, vyhledáwage, coby českého a co německého obywatelstwa bylo. Nalezenj to wydal w předmluwě na Obrowiště Mariánské (1704) odkudž ge Pelcel do swé historie wzal. (w. Rul. kal. II. 17.) W tomto 18 stol. wždy geště wjce český gazyk mizel a se aužil, zwláště mezi wyššjmi stawy; naproti tomu německý se rozšiřowal. We školách až do Marie Theresie geho téměř slýchati nebylo. Knihau: Krátká prawidla k latinské řeči (1764), kteráž také prawidla českého gazyká obsahuge, týž gazyk od r. 1620 poprwé opět ač gen na krátký čas do škol uведен gest. W r. 1759 Ign. Ruth babcitwj tenkrát založené něm. a česky w Praze učiti počal. Mimo Čechy wystěhowanci nekatoličtj zde onde tiskárny české zarazili, posjlagjce odtud někdy do Čech něgaké spisy, kteréž kapucjni a Jesuité odpory swými poráželi, n. p. z Rozdrážowa, a g. Neywjce knih takowych tisklo se w Lešně polském, w Amsterodámě a zwláště w Žitawě, pozděgi pak w Berljně. Mezi těmi Komenského spisy gsau neyduležitejšj. W r. 1732 král pruský Fridrich Wilhelm I. wystěhowané přigal do Berljna, wystawěl gim (1735-1737) kostel we Fridrichowě (Fridrichsstadt) a platil sám na gednoho, pak na dwa kazatele. W r. 1737, 12. Máge tam po prvé služby božj konány. Odtud powstal český zbor Berljnský, při gehož padesátiletém jubileum 13. Máge 1787 kazatel Jánicke českau řeč držel. W knize Bogislawa Ignatia od r. 1754 (die reformirt gesinnten böhm. Brüder) uwodj se w Pruské zemi wjce zborů české gednoty. Audowé cirkwe české bratrské (prawj Elsner w předmluwě na Praxis piet.) w Brandeburské zemi na rozličných mjstech se nacházegi: w Berljně, w Ryksdorfu u Šynberka, w Nowé wsi u Potsdamu, i u Kepnjka; na Slezku 4 kolonie gegich gsau: w Husinci, we wel. a malém Táboře, a we Fridrichowě Hradci.

§. 50. Gazyka proměny.

Bjdný staw gazyka českého té doby nemalé geho wnitrnj pokaženj za sebau potáhl. Giž Stránský (1633) nad geho zkázau vzdychal: „Předkowé, dj on, naši o gazyka swého ozdobenj, uhlazenj, rozšjřenj a dochowanj potomstwu snažně a šťastně pečowali, ano, by se nezanedbáwal, zákonem wyhowěli. Ale gak oni o geho vzdělánj a w přirozené čistotě zachowanj starostliwi byli; tak tento wěk w geho kalenj, nešwárenj, unalenj a zadánj

wěcně nepaměti gest nestydatý. Neboť gakož za zlé nepokládaj přemnozj, aniž nezdobným mněj býti w mateřském gazyku k smjchu chybně mluwiti (*σολοικίζειν*), tak ozdobno a utěšeno we snách saudj k českému lidu co neyhogněji cize mluwiti (*βαρβαρίζειν*). Sedlská domněnjm gegich gsau ústa i péro wšelike, kteréžby cizých mluwenj způsobů nahrnutých odrámkami až k nechutenstwji se nezaneslo. K uhágenj se před těmito gazykošmělci (*θρασυλωττοίς*) a kazičechy (*φλοσολοικοίς*) ne gednoho bychom opravdu potřebowali Čechowé Vally a Linacra. (Resp. boj. č. IV.)“ Někteřj wšak spisowatelé, zwláště w prwnj polowici 17 stoletj, magjce geště w českých školách nabytau, neb po otei zděděnau známost přirozeného gazyka, lépegi česky psali. Mezi wystěhowanými neywýbornějšj gest J. Amos Komenský. On gak latinského tak českého gazyka stegně mocen gsa, auplný slownj w obogjm gazyku sepsal, kterýž k nenabyté škodě w Lešně plamenem zničen gest, a o kteréhož dokonalosti z Brány gazyků poněkud domysliti se možno; ale i w mnoholičných spisech swých spůsobilost w češtině až po geho časy neobyčegnau wygewil, uměge přjměrná slowa k mysli pokaždě woliti, giná štatně tworiti, wšecká pak ljbezně, plynutě, austrogně wázati. Aníž nescházelo lidj newoli swau nad kaženjm gazyka gewjceh. Proti takowým obražuge se Tob. Malsnicus w swé Winici božj (1682): „Takowj, prawj on, Mudrlantj wždy chtegj, aby se wšicknj Yazyky gegich srownawali, bytby y zagjkawj byli: ano wice sobě wažj gednoho slowa wýrknautj, podle zdauj sweho, nežli snad celeho Članku Wjry, pro zanedbanj pak některého punktu, směgj celau pracy pohrdnautj: Protož y gá tym wyborně gist gsem, že sprostá tato prace ma, krasomluwnau řečj gich, aneb slowmi řemeslně složenymi neopravena, ale slowmi obwiklymi obsažena, posunku a přetřepowanj takowych licomernych lapačku nemine... Pakly Slow mych stjhati libugj, necht powažj, že negsem zawazan z gegich wycpawanau a slibnau, netak sdwořilau gako přetwořilau řečj se sprawowati.“ Gak dalece ten dobrý Slowák přjčinu měl proti střelám saudných gazyka znatelů se zaštiťowati, přjklad uwedený sám ukazuge. Neywice ale spisowatelé 18 stoletj gazyk špatnými slowy, nepravidelnými a cizými mluwenj způsoby nešwářili, což k politowanj nebo k smjchu gest čtaucjmu. Hlawnj chyba gegich byla ta, že nečetijce grammatických prawidel ani přjkladů z

lepšího věku, gediné sprostý gazyk za wůdce měli. W přestupném způsobu slowes zhusta se mýlili. Tak giž Křínecký (1632) píše: „Do králowstwj se dostal, a widauce, že obywatelé etc.“ Ginde však týž dobře: „přebýwage pomoc činil.“ Michna takto: „aby nowé struny natahnauc, zahrál (1661).“ Giný: „On dostawše knjžetstwj, usilowal (1669) etc.“ Dlanhé ý giž hauštěgi rozwáděno w cy, gako: sheybati (1661), weystrahu (1729), weyšegi, sneyšlegjce (1632), nalegwati (1755). Proti skloňowanj hřešeno, gako: od božské twäre (1669), wznešenyma ctnostmi, w určitým čase, po plným měsícy (1705), aby kořenowé rosu a dešť k Pěnu (ke pui) stáhli (1763); knihy se wynacházý (na mjstě wynacházegi) 1729; zagistě (1729). Slowa špatně twořena, gako: z wrchnostliwého, ano i z samo-wrchnostliwého Měšce (1725). Protýkánj latin-skými slowy zvláště některým se ljbilo. Dlaných a krátkých hlasic ne wšude šetřeno, gako: „nesmjrné chutj naby (1632), minj (mjnj), ať panugi (panugi), řizenj, wgitj, s wctiwosti (1661). Po // opět psáno.y, gako: se wšý íb. slušý, našý (1729). Weliká pjsmena kladena gako w německém, k. p. „k Wjře Křestánské, některé Kněžj (1632) s chatrným Dárkem (1661) etc.

IV.

§. 51. Literatura.

Literatura toho věku w celosti počtem i dokonalostí spisů daleko za předešlau zůstala. K mluwozpytu mimo některé syllabikáře z pozdnějšj doby několikero nawedenj k dobropjsmnosti zůstaweno, mezi nimiž Žáček Steyrůw (1668) neyznamenitějšj gest. Z dewatera rozdjlných, wětšjch, menšjch mluwnic neystaršj gest Drachowského (1660), neymladšj a neyšpatnějšj Pohlowa (1756), neylepšj Rosowa (1672). Sem náležegj djlem i grammatiky latinské školnj, pokudž wyswětlenj české obnášely, gako Donatus latino-slavicus P. Doležalii (1748), zvláště pak: pravidla k latinské řeči (1764), gakož i giné pomůcky, t. Komenského brána gazykůw (česka 1633), přjslowj Horného (1705), mluwenj způsoby z Corn. Nepota (1754) a t. d. Mezi gmenowateli (nomenclatory) podlé wěci sestawenými gest Wjdeňský (1629) neystaršj, Rohnůw (1764-8) neyauplnějšj. O slownjk Rosa weliké zásluhy má; wyhotowiw geden latinskočeský třidjlný, če-

skolatinský, 1. díl, a jiný podle kořenů spořádaný český s latinskými a něm. významy v 4 dílech, ujmž sebe sám převyšil. Wussinůw třídlný lat. český a německý (1700) také pogmenowánj zasluhuje. Mezi náwody k slowesným uměnjm počítáme Rosůw spisek o prosodii časoměrné podle staršjch grammatiků sepsánj, a Komenského uměnj kazatelské teprwé 1823 tištěné. Básnictwěj české w předešlé formě i nynj trwalo w kancionáljch katolických i nekato-lických, djlem staré, djlem nowé neb obnowené, půwod-ny a přeložené, a někdy počtem mnohé pjsně obsahujejch. Skladatelé mezi katoljky byli Steyer, Plachý, Koniáš, Mi-cha, a g. Mezi nekatojky Komenský, Tránowský, Kleych, Krman a g. Saud, který P. Tablic (Poez. II. 12) wynesl o básnjoch slowenských z 17 stoletj, platj také o českých. „W poetickém ohledu, dj on, na wětšjm djle tito zpěwo- wé malau cenu magj, wyginauce některé lepšj. Wětšjm djlem pospolitá a obecná, a z husta, gakžto i tehdešj wěk sebau nesl; mystická myšlenj, prostočistá a paubá někdy prostomluwa (prosa), rymem na wětšjm djle pla- ným, nedbale přiodjna, gsau gich znamenj. Onen duch, který člowěka od země gakoby wzchůru pozdwihuge, má- lo w které z nich wěge; odkudž ani w srdci člowěka, když ge zpjwá, nebýwá onen oheň nábožnosti zázžen, který tak welmi wzdělánj duše napomáhá.“ — Wyniká nad jiné ač přeložený Kadlinského zdoroslawjček (1665), neylepšj geho práce. Oblíbené rymowánj dále cwičilo se uwedenjm do weršů křesťanské wjry skrze Brydela (1681) a Sartoria (1742), summownjku z biblj (1745), historie cirkewnj, poslednjch čtyr wěcj, ano i žiwota Luterowa. Podobným weršowánjm některé historické zpráwy sepsá- ny, gako; Zywaldy zběhnutj 67 let (1663), o Uhřjch (od Markowice), zemětřesenj Lisabonské (1755), žiwot Wald- steinůw (1638), Jos. Pilařjka (1666). Rymownjknjžka náučná (1626) zdá se pocházeti z předešlé doby. Z pjsnj swětšjch Wolného, wjce než prostřednjho básnjka prostonárodnjho, a některé z příležitosti dělané nás došly, gakož i kratochwilné o krásné Mageloně (1685), i satyra někdy se ozjwala. Utěšené anekdoty w Chrastinowých kalendárjch (okolo 1758) také sem náležej (w. Tabl. Star. Weršowce slow. 1805-9). O diwa- delnjch hrách třech Jandyt w grammatice zpráwu dáwá, kteréž ale se pohřešuj. Operetky hanácké Schreyer a Mau- ric na konci peridy skládali, kterým časem lepšj doba diwadelstwěj českému nastáwala, a z které doby čtyry hry

tištěné geště sem počjsti dlužno (w Odd. VII.) K wyraženi
 nj čtenářů některé starší romány přetištěny, ačkoli vždy
 w horší změňowané, jako Fortunatus, Popelka a t. d. Z
 římské literatury celý ten wěk ničeho nepodal, kromě Ka-
 tonowa naučenj mravného přeloženého Komenským, a sice
 časoměrně; neboť i w té periodě vždy někteří o zdokona-
 lenj prosodiky ač bez welikého aučinku myslili. Drachow-
 ský († 1644) w swé gram. gednal o prosodii, a w 3. k.
 tento příklad uwodj: „Na tenké štěstj Swěta gest zawě-
 šeno nitce, Prwé než se člověk naděje, často hyne.“

Felin, bratr český, w Lešně knihu psal proti Martiniu-
 sowi z Dražowa (okol. 1634). U něho nalezti werše elegické.
 Gednali o též prosodii G. Konstanc w Brusu (1667), a Ro-
 sa gak w grammatice, tak w dotčeném zvláštnjm spisu.
 On Komenského werše poněkud změněné s ginými příklady
 wystawil, z kterých pastýřská rozmlůwa o narozenj Páně
 častěji tištěna. Z čehož widěti, že časoměrná prosodie
 welmi neprávě Rosowau od některých se nazjwá. — Hi-
 storie neauhořila docela. Weliké události času z některé
 aspoň strany zaznamenali. W. Nosidlo, G. Ond. Hofmann,
 J. N. Zatočil a g. O gednotliwých městech spisky na djle
 také w historii celé země zasahuj; důležitější ale gest Pe-
 šiny Předchůdce Morawopisu (1663) a Beckowského česká krö-
 nika (1700). Wšeobecná historie we Wýtahu swěta (1742)
 nepatrna gest. Cjrkewnj djlem na katolickau wjru zřetel
 měla, jako: Mappa katolická (1630), Lodi cjrkwe (1677),
 Wjra od F. Scharfa (1677), země dobrá (1754), Beckowské-
 ho Dioklecian etc. (1697) a g. djlem na nekatolickau, jako
 Skály Rkp. Křineckého historie (1632) Masniciusa (1682),
 zvláště pak na gednotu bratrskau, jako: Lasitského zče-
 štěná (1649), o protiwenstwjch cjrkwe (1632), kšafft umj-
 ragicj gednoty a t. d. djlem konečně na pagediné kostely a
 kláštery, jako: Wyšehradský, Sedlecký, i na řády někte-
 ré a osoby činy nebo zbožnostj žiwota památné. Nowiny
 až do r. 1715 jako prwé po různu vycházely u Štěp. By-
 liny, Pawla Sessia a g. Naučného a mravného obsahu
 gest spis o zdwořilosti mravů G. Fera, o ctnostech wrch-
 nosti křesťanské (1678) o cwřčenj a chowanj mládeže (1715),
 wšeobecné obsahy pro djtky (1771) a t. d. O počítářstwí
 psali Podolský a Tuma, o měřstwí Swětecký a Weselý
 (1734) wše geště neauplně, nesaustawně. W. Dobřenský
 po 15 let wydáwal discursus sphaericos česky a něm. Ka-
 lendáře z hospodářstwí a historie času, Chrastinůw také

z básnictví ozdoby své přijímali, nemožance se ještě planetarství a prognostik odloučiti. Hogitedlných wod šestero popsáno. Hospodárství polní od Barnera přeložené mnoho power zawjrá. Giné spisky sem patřijci gsau neznamenity. Uměnj lékařské poskytlo několiko spisků o morowé ráně, prostředky domácí w rozličných nemocech člověka i dobytka. Porodnictví Krancowo dwakrát přeloženo, dřjwe, snad již w předešlé periodě, Albert weliký o nemocech ženských (1623). Gména česká nemocj gsau také w knjeze: Alex. Schamsky promtuarium parvum etc. sumtibus Georg. Lehmanni bibliopolae Norimb. Brun. et Vienens. 1714. 4. K práwnictví počjsti Ferdinanda II. obnowené práwo (přel. 1627), nové wydánj Koldjnowých městských práw, Josefa I. práwo autrpné, patenty a sněny z oněch časů. Kancelárství w Žerotjnowých listech auřednjch, z části do této peridy sahagjech, výborné příklady nacházj. Toto gaké také množství knih čjsem bohoslowných přewáženo. Summownjk, a gádro celé biblj usnadňuj přehlednutj písem swatých, wydáných, pozděgi pro katoljky s obširnějšjmi výklady ode třj Jesuitů, pro nekatoljky podlé bratřj, w Hali, obogj dwakráte. Neysilnějšj stránka wždy ještě dogmatická a polemická zůstává, magij za obsah uwcedenj autwrzenj katolictví w Čechách a Morawě, konečnu záhubu kalicha, kostelnj obrazy, cirkew Kristowu, očistec, zpowěd; z druhé strany ginowěrců odpory a neswornost gich mezi sebou, kamž zwláště náležj dáremné usilowánj ewangeljků přiwětliti k sobě bratry, (W. Mart. z Dražowa), poslěze mnohočjslné spjisy wjru wyznáwagjei a nějci, gak od katoljků tak od druhých wydáné. Kljč dwogj, (Index nazwáno třetj wydánj) gest gediná mnohých zahubenyh spisů pozůstala památka. Wýklady w obogj cirkwi, kat. i nekatolické, a historie biblická swé děljkny měly, zwláště pak postilly a kázanj, kterých wětšj zbjrky mnoho se nalézaj, gako K. Račjna Weselého, Bjlowského a g. Kázanj owšem gak ostatnj, ráz wěku swého pronášegj, a často hádkám wjce než naukám mrawnosti a wjry se podobaj, gsauce na mnoze slohem nedůstojným, ač někdy opět dosti gadrným sepsána. Na spjisy sw. Otcůw přeložené ten wěk welni chudý, ale tjm bohatějšj na legendy, popisy sw. ostatků, zázračných obrazů, na ascetické a liturgické knihy k weřejné i domownj pobožnosti obogj wjry, katolické, i nekatolické.

V.

§. 52. *Spisowé w to Oddělenj náležegcj.*

A. M l u w o z p y t.

a. Slabikáře.

1. Slabikář 1724. 8. (Index.)
2. Slabikář slowenský. W Trnawě 8. 1725. Zdá se gendno býti s num. 7.
3. Slabikář český, t. g. krátký způsob slabikowánj a čtenj pro djtky s některými modlitbami. W Žitawě (r.?) W Dražďanech v J. Konr. Štöszla 1731. 8. W Praze podlé Žitawského wyd. v J. T. Höchenbergera 1782. 8. str. 20.
4. Slabikář pod titulem sw. Jana Nep. W Brně 1733. 8.
5. Prwnj začátek Čjtánj etc. Podlé Lewoťského 1752. 8. (Wjd. Bibl.)
6. Žáček škol pobožných neb krátký způsob, kterak djtky známky znáti, y pořádně skládati, a dobře česky čjsti se učiti magj. W Praze w královsčém dvoře v Fr. Hladkého. 8. 1755.
7. Slabikář slowenský ku kterému gsú wěil znouu přidané některé modlitby a navčenj wjry křestanské. W Prešporku v Jana Mich. Landerera. 8. 1762.
8. Sama vějčj abeceda a tak spořádanj Slabikář, že podlé něho y neymenšj žáček k čtenj pjsma snadno přiweden býti může etc. Druhé wydánj 1756 od Pawla Doležala. Tento slabikář obsahuge obrázky těch věčj, kteréž se w něm při každé literě gmeuugj k. p. Adam, Bečka, cep, dům etc. wždy s wěršemi k. p. na R. Ryba wždy gen wodu pige, duše slowem božjm žige.
9. Abeceda česká w Brehu od J. Ern. Trampa 1767. 8. I arch.
10. Nowě zhotowený Syllabikář a ginj křestanského náboženstwj začátkowé. W Uherské Skalicy 8. 1771. (cf. V. 1).
11. Slabikář w Znogmu. Z časů Mar. Ther. we Wjd. Bib.

b. Dobropjsemnost.

12. Wýborné dobrý způsob, gak se má dobře po česku psáti neb tisknauti etc. W Praze u sw. Kljmenta 1668. 12. str.
103. Opět 1730, 1781 w Praze v F. z Šenfeldu 12. Tato dobropjsemnost wylažena gest z biblj bratřj českých od Jesuity Matěge Steyra. Wúbez známa pod gménem žáčka, proto, že w nj učitel se žákem rozmlauwá. Pan Rytřř Jan Neuberg, muž gazyka českého welice milowný, dal gi (1781) tisknauti, niče- hož, ani let nezmenčiw, tak že se strana se stranau srownáwá.

13. Zpráva Pjema Slowenského, gak se má dobře psáti, čjsti a tisknauti, sebraná a na swěto wydaná od Tobiáše Manicyusa. L. 1696. Wyt. w Lewoči w Samuele Bewera 8. obl.

14. Pauli Doleschali Orthographia bohemo - Slavica perspicuis ac maxime necessariis regulis a quodam magni nominis viro olim explicata 16CCXVII. 12. bez mjsta a tisk.

15. Matauše Michalowiče Swětlouoš český cestu do češtiny wkazujcý, t. g. wkázaný summownj, gak se gazyk český má práwě čjstati, wyřjkati a psáti: zprawený pro národ Slowenský w Uherské zemi bydlycý, w Rkp, K němuž Dau. Kerman werše hexamet. předstawil (w Tab. Po. II. 25.)

16. Alphabetum Bohemicum, in quo singularum litterarum proprietates nova et facili methodo proponuntur. Praga typis Caroli Rosenmüller 1718. 8. Spisowatel gest neznámý; prawidla nazwjce neprawá, negrammatická.

17. Orthographia Bohemo - Slavica. 1742. 12. Opět Pestini 1795. 12. 1 arch. Tuto kunjžetku připisuj gedni Pawlu Jakobimu: družj M. Belowi.

c. Mluwnice.

α. České.

18. Grammatica Bohemica in V libros divisa a quodam Patre Soc. Jes. jam pridem in gratiam tyronum Bohemicae linguae composita, Olomuc. apud Vitum Henr. Ettl. 1660. 12. Spisowatel byl Jan Drachowský, Jesuít, († 1644) po gehož smrti wydána gest od Matěge Steyera.

19. Lima linguae Bohemicae, to gest, Brus gazyka Českého, neb Spis o pooprawenj a zostřenj řeči České etc. Wytiskěno w Impresý Akademické. 1667. 12. Giřj Konstanc sepsal tuto na dobrých základech ustanowenau grammatiku, aby Čechy na eizomluwné wyrazy pozoruy utiil, vlastně dlé Drachowského.

20. Czechořečnost seu Gramm. linguae, Boh. quatuor partibus: Orthographia, Etyhologia, Syntuxi et Prosodia constans, authore Wenceslao Rosa Micro - Praga. Typis Joan. Arnolti a Dobroslawina 1672, 8.

21. Prima principia linguae Bohemicae. Praga 12. (b. r. asi 1678. D.) item w Praze 1785. 12. gest welmi krátká.

22. Grammatica linguae Bohemicae methodo facili per regulas certas et universales explicata - specialiter insertae sunt regulae Orthographicae, et accuratissimae R. P. Constantii de S. J. Praga Igu. Nep. Konias impr. 1704. 12. item 1705. ib. 8. Praga apud Casparum Wussin. Typis Joan. Wenc. Helm. 1713. 8. Od Wácl. Jandyta. Kasp. Wussjnem způsobeno nowé wydanj, rozmnožené německým wyloženj přjkladů a rozmluw 1715. 3. Potom apud Casp. Zachar. Wufsin 1732, 1739. ib. 8. 1753. 8. Sumtibus Fr. Wernerin, (w Praze) wždy bez Jandytowa gměna.

23. Při 1 djlu Wussinowa Lexiça od r. 1742 stogj: Nebat dišem Lexikon ist auch zu haben die Grammatica zu erlernen

die böhm. Sprache. Altstadt gedrückt in Königshof bey Johann Norb. Fitzky etc. (Snad Jandytowa).

24. Grammatica Slavico Bohemica, in qua praeter alia, ratio accuratae descriptionis et flexionis, quae in hac lingua magnis difficultatibus laborat, demonstratur. Paulus Doleschalius, Szakolcza - Hungarus. Posonii 1746. 8. (cum Belii Math. praefat.)

25. Elementa linguae Slavo - Bohemicae, Leutschoviae 1752. 8. gest též Doležala.

26. Grammatica linguae Bohemicae, oder die Bömische Sprachkunst bestehend in vier Theilen, von Joh. Wenz. Pohl. Wien 1756. 8. item 1764, 1773, 1783 wždy we Wjdni w 8. Pohl byl učitelem Cjsáře Josefa II. w českém gazyku, a sepsal podle Rosowy grammatiky tuto swau, kterauž we dwau poslednjch vydánjch rozmuožil welikým množstwjm nowě natwořených neb raděgi někdy zpotvořených slow.

27. Rudimenta Grammaticae Slavicae, quibus... literarum affectiones... legendi, scribendi ratio, declinationum et conjug. conspectus... constructionum, rythmorum et carminum methodus traditur (Dan. Kerman) w Rkp. (Tabl. Poe. II. 25).

β. Latinské.

28. Klementa začátkowé latinského českého y německého gazyka, u Math. Rosenmüllera 8. okolo 1660.

29. Grammatica latina (s českým vyswětlenjm). W Lewoči 1717. 8.

30. Pomůcka nowému žaku latině se vějcýmu. W Praze v Karla Frant. Rosenmüllera 8. (bez mjsta).

31. Amadei (a S. Josepho) Institutio Syntactica Emmanuelle Alvari. Pragae typis Wolfg. Wickart. 1725. 8.

32. Emm. Alvari e S. J. Grammaticae Institutionum Libri I. epitome, pro provincia bohemica. Prag. 1727. 8. 1729. 8. Item: Principia a. Rudimenta Gramm. Alvari. Brunae 1774. 8. (interpret. boh. et germ.) Item Tyrnaviae 1762 cum interpret. hung. boh. et germ. Item Pragae 1763 cum interpret. boh. Z té Tomšá w chrest. na str. 212 zlomek malý přigal na ukázkú slohu. Alvari Instit. Grammat. Liber IIus. Pragae 1727. 8.

33. M. J. Rheni Donatus latinobohemicus 1745. 8.

34. Donatus Latino-Slavicus, (Pauli Doležalii) Poson. 1748.

35. Latinitatis ars brevicula, seu Syntaxis ornata, interpret. Bohemica. Prag. 1762. 8.

36. Krátká pravidla k latinské rzeči, gakož přiložená některá Poznamenánj na Czeskau Slowárnu. Djl I. w Praze 1764. 4. u sw. Kljmenta skrze Jana Gijjho Šneidera Faktora. Mimo Vwod k lat. gazyku, gsau tu též pravidla českého. Tau knihau od r. 1620 po prvé opět český gazyk do škol poněkud uweden.

37. Uwedenj krátké k latinské řeči s některými z české řeči přísazenými pozorugičnostmi. W Praze 8. 1766,

38. Elementa declinationum et conjugationum. pro classe ultima. Pragae (Wjd. Bibl.)

7. Řecká.

39. Krátká pravidla k ržecké ržechi k prospěchu wofegnych škol na neywyššj naržizenj wyhotowená. W Praze u sw. Kljmenta 1772. 8. str. 128.

d. Přjslowj.

40. Neo-forum latino-slavonicum. Nowý trh latinsko-český od Danyele Synapiusa, někdy správce cýrkuwe Radwanaké r. 1678. w 12. Zdá se, že ta kněžka nic giného w sobě neobsahuge, než 30 desetiu t. g. 300 přjslowj, ze Srncowé kněžky wybraných. W předmluwě mluwj o řechi a literatuře slowanské.

41. Pawel Doležal z Uherské Skalice k swé grammaticce (1746) přiložil skrowničkau zbjrku slowensko-českých přjslowj, o kterýchž sám swědčj, že gen giným tudj přjležitost dáti chtěl, aby geho přjkladem wzbuzeni wjce gich shledali a wlepšj pořádek wwedli. Po něm ge zase s některými nowými rozmnožená a po slowensku (podlé sprosté řechi Slowáků w Uhřjch) přednešená w swé grammaticce slowenské (1790) kněz Anton Bernolák wytisknauti dal, pod nápisem Porekadla slowenské. Oba ti Slowáci, nezuagjee Srncowých a Horného, sami drahný počet přjslowj z spisů Weleslawjuowych a giných nazbjjali.

e. Mnubhogazyčné spisy. Způsoby mluwenj.

42. Georg Pistorius Mauer, Pfarrer zu Turas: Das Vaterunser in 40 Sprachen. Olmütz 1621. 12. Má také český, lužický, moskowitzký, slowanský, horwátský, kraiský a dalmátský Otče náš.

43. Janua linguarum reserata aurea etc. Zlatá brána gazykůw otewřená, aneb planišťe všech řechj a uměnj t. g. Krátký způsob z latinského etc. gazyka spolu s začátky všech vměnj swobodných pochopenj pod stem týtulůw w tisýcích propowědjch obsažený. Od Jana Amosa Komenského. Předně w latinské řechi složený (1631) a od téhož w českau, od giných na německau etc. řech přeložený. Pauze český text wysel w Lešně r. 1633, Amster. 1661, bez českého, pak latinsky český, německy. W Praze 1667. 1669. 4. Typis Archiepiscopalibus per Paulum Postrzechacz. Po třetj lat. italsky, český, německy w Pr. u G. Koniáše 1694. w 8. Leutschoviae apud haeredes Brewerianos 1715. 8. též w Praze 1716. w 8. a 1718. wše s regstřjký. Lat. něm. uhersky a slowensky 1722. 8. a leta 1805 w Praze. 8. lat. český, německy skrze Karla Thama bez regstřjků. Prwnj obraz pogal Komenský z knihy w Salamance w Španyeljch wyslé pod nápisem: Collegii Hibernici Janua linguarum, latinsky a španylsky, potom též ginými gazyky wydané. Komenského dů-

Mladnějšj a plnějšj hned po wygıtj swém do škol uwedena a výkladem německým, polským, francauzským, anglickým opatřena byla. Na dopisowanj některých přeložil gi z latiny sám a vydal w Leňě Polském. 1633. [Nen]j snad mřmo sw. pjsma, knihy we swě.ě, kteráž by tak rozšřjena a obljbena byla jako Janua tato, kteráž mimo dotčeně gazyky také w arabském, tureckém, perském a mogolském se nacházj. Morhof prwnj byl, který w swé polyhistorii L. II. c. 4. nepořádek, mylnost, nepravau latinu tomu spřsu předhazowal, a geg poněkud snřžil, ale podle wřborněho Herdera nic posud sebe lepřjho newidj, nic takowěho, co by našjm časřm tak slauřžilo, gako slauřžil on tehdeřšjm.

44. Joh. Amos Comenii Orbis sensualium pictus quadrilinguis. Hoc est: omnium fundamentalium in mundo rerum, et in vita actionum Pictura et Nomenclatura latina, germanica, hungarica et bohémica cum Titulorum iuxta atque Vocabulorum indice. Die Sichtbare Welt in vier Sprachen etc. Swiet widitedlnř Namalowanř, to gest: wřech neyhlawnějšjch na swětě wěcy a w řiwotě řinř etc. Leutschowiae. Typis Sam. Brewer. An. 1685. 4. str. 313. Regstrř. str. 133. Regstrřjky gsař w lat. něm. uherském a řeském gazyku gako při Janua lingu. zprawyeny. řeskř text podle Slowackěho, mage djlem ř, djlem gsa bez něho, tobe mřsto tobě, powedem mřsto powedu a t. d. Po druhé tamře r. 1728. 8. str. 261. bez regstrřjkř. Potom pod nřpřsem: Joann. Amos Comenii Orbis pictus. Swiet w Obrřzkřch, w 82 oddělenřch, k vřřwanj neymenř řtudyrugřj Mladeře w c. k. zemřch w hromadu stařenř. W Wřdni wyřřřeno w Jana Tom. Urozeněho z Trattneru, c. k. dworskěho knih-tlařitele a knihkupce. 1779. 8. str. 167.

45. Phrases Cornelii Nepotis e libro de Vita excellentium imperatorum maxime ad ductum editionis Emmanuelis Sinceri addita interpretatione bohémica, Ungaricae excerptae et ad usum popularium suorum tironum linguae latinae propositae a quodam Aptante Odiosa. Posonii literis Joa. M. Landerer. 1754. 22. strřnek 356.

46. Begriff der christlichen Lehre in 12 Zahlen vorgestellt (deutsch, lat. franz. ital. ungr. böhm. illyrisch, griechisch.) Aus der Wiener Oriental Akademie. 1769. 4. Wien mit Schulzischen Schriften.

47. Ephraimi Klein Phrases ex Langianis colloquiis latinis excerptae, atque germ. hung. bohémica versione donatae. Posonii literis Fr. Aug. Patzko. 1774.

48. Formulae puerilium colloquiorum per Sebaldum Heiden quondam conscriptae: nunc vero mutatis passim omissisve quibusdam insuper addito idiomate hung. illyr. et slavico, appendiceque perquam utili itidem quinqueplici Scholis patriae suae accomodatae. Posonii sumptibus Mich. Landerer 1774. w 8.

f. Slovníky.

49. *Dictionarium quatuor linguarum, lat. hung. bohem. germ. Viennae 1629. 12. ib. 1641 apud Greg. Gelbhaar 12. Gest vlastně gmenowatel neb Vocabulář podle věcí spořádaný. Cap. 1. substantiae Spirituales Cap. 96. Regionum etc. nomina. str. 472. 3/2 listu registřk.*

50. *Gazophilacium copiosa Synonymorum phrasiumque tam latinarum, quam etiam graecarum gaza e probatis auctoribus etc. Prag. 1671. 8. Potom pod gménem: Quadrilingue Dictionarium videlicet bohemo - Germanico et latino - graecum una cum phrasibus... ex probatissimis Authoribus collectis: In gratiam.. Studiosae Juventutis iterato typis excusum Pragae Typis Universitatis Caro'o-Ferd. in Collegio S. J... 1683. 8. Česky na před. str. 322. Potom německé napřed toliko s latinau, a s poukázanjm stránky českého djlu, kdež všecy 4 řeči od W2. až do Ff7 obsaženy gsau.*

51. Černoorského *Dictionarium latino-bohemicum, cum indice bohemico-latino. Rkp. veř. bib. XVII. G. 1. čtyry djly.*

52. Wáclaw Rosa, doktor w práwch a rada při appellacj w královstwj českém vyhotovil: *α) Lexicon bohemico latinum. Rkp. w Bibliot. c. k. Pražské w I djlu. 4. podle abecedy spořádaný. β) Lexicon latinobohemicum we 3 djlech. Rkp. 4. Wýborné djlo. Klausar ge chtěl wydati, ale ztratil druhý djl s psmeny M-R.. W c. k. Bibliot. Pražské celé se nacházj. γ) Slovník etymologický we 4 djlech na 4. kdež pořádek abecednj s kořenowým spogen gest, as gako w latinském Weleslawjny dlé Fabrá. Rukopis ten byw neyprwé za 100 dukatůw kaupen, dostal se potom Krameryusowi, od něho za 40 zl. Zlobickému, a po toho smrti P. hraběti Aueršperkowi, od něhož prostřednictwjm P. Dobrowského gá geg kaupil. (Zcházj litera M. a polowice litery N.) P. Rytjř Jan Neuberg celé to djlo vlastnj rukau přepsal, a P. synu swému zůstawił.*

53. *Hadriani Junii Medici Nomenclator omnium rerum propria nomina tribus linguis explicata continens, lat. bohemica, et germ. Prag. 1686. 8. (excerptus ex Hadriano Junio.)*

54. Kašpar Wussin *Dictionarium von dreyen Sprachen, deutsch, lateinisch und böhmisch. Prag bey Kas. Wussin. 4. djl německo - česko - latinský má na konci: Gedruckt in d. Hamplischen Druckerey durch Jos. Mattis 1700; na konci II. djlu lat. něm. českého: Vetero - Pragae Typis Arnolti de Dobroslawjna. 1706. kdež i III. djl česko-lat. německý wyšel, (ač bez r. a m.) Druhé wydánj w 4. I. djl u Jana Kamenického, 1722. II. (a III. zdá se též) apud Mat. Höger, 1729. Třetj wydánj pod titulem: *Lexicon Tripartitum, oder Teutsch, lateinisch und böhmisches Wörterbuch etc. I. djl 1742. b. J. N. Fitzky, erzbischöf. Buchdrucker. II. a III. djl 1746, typo archiepiscopali per Godefrædum Lange.**

55. *Compendium verborum maxime necessariorum.* Pragae typis Adal. Koniaš. 1704. 17.

56. *Slowarz czesky.* To gest Slova nekterá czeská, gak od latinařůw tak od Němcůw vypůgčená, zase naprawená, a w vlastnj českař feř obráčená etc. w Praze u Giř. Labauna 1705. 12. item 1716. u K. Wussina, mal. 8. archy 2. Gest k ejděnj gazyka od německých a g. slow ustanowen, z nichž nekterá podařilá gsan, n. p. obchod (Haudel); ale wjce zle twořených.

57. *Joannis Amos. Comenii Vestibulum cum versione germ. hungar. slavica. Leutschoviae.* 1714. 8. a 1722. (bez obrázků). pak cum versione interlineari germ. hung. et slavonica. Posonii. 1747. 8.

58. *Christ. Cellarij Liber memorialis latinitatis probatae et exercitae, naturali ordine dispositus, plurimis vocibus latinis atque interpretatione hungarica et bohemica locupletatus cura M. Belli. Noribergae* 1719. 8. *Editio Iida cum indicibus germ. hung. et bohemico Leutschoviae apud Joan. Brewerum.* 1735. 8. *Editio tertia Posonii impensis Jo. M. Landerer, typographi et bibliopolae.*

59. *Gradus ad Parnassum sive novus Synonymorum. Epi-thetorum et Phrasium Poëticarum thesaurus.* Pragae apud S. Clementem. 8. 1714. 1721. 1727. 1732. 1746. *Tyrnaviae cum signif. ungaric. germ. et slavonica.* 1771. 8.

60. *Nucleus Grammaticae seu breve latino-bohemico-germ. Dictionarium.* Prag. 1729. 8. Typ. Univers.

61. *P. Wagner Phraseologiae latinae corpus, interpretatione Hungarica et slavica locupletatum, Tyrnaviae* 1750. Item 1755. 1762. 8. cum interpret. Germ. et boh. Tyrnav. 1775. 8. maj.

62. *P. Franc. Kropfii S. J. Index locuples latinarum dictionum pro germanicis et bohemicis vocibus delectarum.* Pra. 1753. 8. Gest to vokabulář podlé materij sestawený.

63. *Nomenclator to gest gmenowatel aneb rozličných gmen gak w české a latiuské, tak i w německé ržeři Oznámitel.* W Pra. I. 1764. djl II. 1765. III. 1766. IV. 1768. 4. Každěmu dju připoga registřjk německých slow. od Jana Karla Rohna. W roce 1780. Schönfeld w Praze nowý titul nadepsal; Johann Karl Rohns classificirtes Wörterbuch der böhm. deutschen und lat. Sprache. a prodáwal staré wydánj za nowé.

64. *Analecta grammatico - historica idiomati triplici, bohemico, latino, germanico adoptata.* fol. 2 djlj. Rkp. od Jana Karla Rohna. Mimo slova obsahuge také registřjk historický. Náramná to práce, ale pro objrnost tisknuta býti nemůže, a co slowář nedostatečná gest.

65. *Wáclawa Widemanna z Plzně Neuverfasstes deutsches, böhmisches Wörterbuch.* Wienerisch Neustadt. 1768. 8. bey Jos. A. Fritsch. (z Welesl. Sylva Quadr. snešeno.)

B. S l o w e s n o s t.

a. N á w o d y .

66. Jana Amosa Komenského Umějí kazatelské (1651) gež po stu sedmdesáti dwau letech z rukopisu wybral y poprwé wydal Joz. Liboslaw Ziegler etc. W Praze 1823. w 8. str. 196.

67. Wácl. Rosy O způsobilostí české řeči k wyraženj latiných elegických weršů. w Boh. doct. Pars II. p. 306.

b. B á s n ě .

α. D u c h o w n j .

a. K a n c i o n á l y . P j s n ě n á b o ž n ě .

68. Pjسنě duchownj w Cýrkwi y doma. W Praze. 1621. 16.

69. Giř. Hlohowského Pjسنě katolické k wyročnjm slawnostem, památkám božjch SS. k rozličným časům pobožnosti křestanské. W Olomaucy u Math. Handle. 1622. 12.

70. Pjسنě křestanské, též pjsně a modlitby pcectných. W Olom. u Math. Handle. 8. 1622.

71. Kancyonál, to gest Sebránj zpěwůw pobožných. W Praze u Pawla Sessya 1651. 4. str. 552. regist. (s notami hudeb.)

72. M. Samuele z Dražowa a) Rorate, Spěwy adwentnj. 4. 8. a 12. b) Spěwowé o slawnosti a památkách weyročnjch křestanských.

73. Pjسنě nové k wezdeysjmu gich užjwánj. 1631. 12.

74. Pjسنě o wtělenj a narozenj P. a Spas. N. G. Krysta. 1634. 18.

75. Giř. Fera (Plachého) žaltář pro wogáky, w Praze, 12.

76. Cithara Sanctorum neb žalmy a pjsně duchownj staré y nové, kterých Cýrkew ewangelická . . , užjwá etc. shromážděné a wydané od kněze Giřjka Tranowského . . W Liptowě 1635. Toto prwnj wydánj obnášelo gen 400 pjsnj, z nichž 25 z Luterowých, 43 z giných něm. a lat. přeloženo, 150 od samého Tranowského půwodnjch a přeložených, ostatnj z českých kancionálů wzaty. Potom (dlé zpráwy Tablicowy) gest táž cithara w Lewoči a Trentjné 6krát, w Prešpurku 6krát, několikrát w Laubně, gednau w Lipsku, we Wjdni, w Pešti pod zpráwau Rybayho, 2krát w Bánské Bystřici skrze Sam. Ambrozya kněze wždycky nowými pjsněmi rozmnožená. Wydawateli této literatury známá gsau, mimo prwnj wydánj: W Lewoči 1642, 1684, 1696. 8. W Lipsku 1737 v Sam. Waltera. 8. spilnostj z několika starých bratřj českých, kněze G. Tranowského, také z Žitawského y giných kancyonálů shledané, djlem z Německého přeložené etc. Předml. str. 48 pjsnj samých stran 1467. Přidan gest celý žaltář Proroka a krále sw. Dawida w rythmy uwedeny. 1736. Opět w Laubně skrze Sam. Hruskowice 1745. We Wjdni u Tom. z Trainerů 998 pjsnj. W Praze u Schöufelda 1784. 8.

Druhá kniha žalmů a zpěwů duchownjch tamže, jakožto druhý a třetj díl citharae SS. W Prešpurku 1787. 8. W tom wydánj Mich. Instytorys krom těch pjsnj, které mjstem napravil, 58 téměř cele předělal, dvě pak z Gellertowých přeložil. Zde gsau též 4 podařile pjsně Matěge Suleka, 2 pjsně Mich. Semiana. Opět w B. Bystřici. 1788. u J. Joz. Tumlera ponaprawené a rozmnožené Ondřegem Plachým. (1006 pjsnj). W Prešpurku z nowu. 1812. 8. nákladem Kašp. Snižka, stránek 1162, a pjsnj 998. Opět tamže 1823.

77. Harfa Dawidowa, od Štěp. Pilarjka w Trencině (před rokem 1648.)

78. Český Dekakord neb Kancyonál na deset djlů rozdělený přes celý rok. W Praze u Giř. Šypaře. 1642. 4. Opět u Urb. Goliáše 1669. 4. Bib. weř. E. 31.

79. Pjsně pohřebnj Rkp. stol. XVII. 4. w Museum.

80. Kancional český. Rkp. stol. XVII. fol. w Musenm.

81. Adama Michny z Otradowic a) Česká Maryanská muzyka radostná y žalostná na 3 djly rozdělená. W Praze Impr. Akadem, 1647. 4. Opět 1747. b) Swatogočnj muzyka, aneb: Swátečnj kancyonál ke cti a chwále Swatých milých Božjch w nowě složený a wydánj. Wytisťený w Staro-Pražské Kollegi, w Imp. Akademické. L. P. 1661. 4. str. 275. kromě přjpisu. S hudbau na každau pjsně.

82. Gradual obnowený ostaránjm Giřjho Horáka a Giř. Posowského. 1650. fol. Rkp. Bibl. weř.

83. Pjsně o sw. Jozefu k Milostiwému G. M. Cýsaře Ferdinandanda III. zalženj.. složená. 1655. (bez m.) 8.

84. Kosmusa Kroměřížského piekné pautnické Pisnie, aneb Poklad skrytý w Poli pobožným pautnjkům odkrytý a odewřený etc. w Olomaucy u Wjta Gindr. Ettl. 1655. 12.

85. W nowě naroženému králi K. Gež. Betlemskému za dar nowého leta přinesené Gesličky, staré nowé pjsničky. W Praze. 1658. 12. w Kollegi. (cf. V. 116.)

86. Kancyonál to gest kniha žalmů a pjsnj duchownjch. W Amsterodamě u Krystofa Kunrada 1659. 12. Komenský geg wydal s Tranowským a některými ginými geg wyhotowiw.

87. Kancyonál aneb zpěwové poct a chwal božských, kteréž se gak o slawnostech weyročnjch tak y we wšeligakých potřebách... zpjwati mohau. 8. W Žitawě u J. Kašpara Dehna. 1668. Tamž u Michala Hartmanna. 1681. 1685. ib. (w. V. 47.)

88. J. Hynka Dlauhowského a) Ager benedictionis. Požehnané pole, na kterémžto swjtný podletnj jarnj ptáček skiiwánek se prolétuge.. a sobě nad kostelem Rodičky božj w Staré Boleslawi wesela a radostně prozpěwuge... 1670. bez m. w 12. str. 84 (gsau pjsně ke cti P. M. Boleslawské w Artibisk. Impr.) Po druhé w knize: Koruna česká. 1673. (w. Modlitby). b) Díl druhý Zdoro-slawjček na poli požehnaném etc. (w. sw. Obrazy). Obsahuge též pjsně k P. Maryi Staroboleslawské. 1670. W Praze

arcib. Impr. 12. Pjsně od str. 114 až do 228. ostatek modlitby gsau. c) Duchownj Recipe proti morové ráně a všelikému nakaženj, neduhům, gak duchownjm tak tělesným praeserva. Dar nového leta obětował spisowatel w Praze u Giř. Černocho. 1676. 8. Opět w Praze u Jana Arnolta. 1680. 12. 1½ archu, pjsně a modlitby.

90. Matěje Steyra Kancyónal český, wjce než 850 pjsnj obsahujcý. W Praze u Giř. Černocho. 4. 1683. Opět wjce než 900 pjsnj w sobě obsahujcý. W Praze u J. K. Gerábka 1687. 4. tamž 1697. 1712. Po pátě do tisjc pjsnj... u Joach. Kamenického. 1727. 4. Po šestě u J. K. Hrabý. 1764. 4.

91. Kašpara Motěšického a) některé pjsně duchownj 1673. 1718. 1719. 1746. b) Pjsničky nábožné w nowě složené y přeložené k zpjwánj. 12. Index. (w. dole Modlitby téhož.)

92. Wáclawa Karla Holana Rowenského kaple králowská zpěwnj a muzykálnj w řeči a w gazyku českém Swato-Wáclawském t. g. Kancyónal a knjha zpěwnj na všechny swátky a slawnosti weyročnj. W Praze u Giř. Labauna fol. 1693. (s předmluwau J. H. Dlahoweského.)

93. Pjsně duchownj každému pobožnému křestanu užitečné etc. w Lewoči 1704. w 18. (Index.)

94. Pjsničnj knjžečka od Eliáše Mlinarowých. W Kežmaruku. 1707. w 12. W Laubně. 1731. 12.

95. Kancyónaljk, neb pjsně Katolické od Adwentu až přes celý rok na weyročnj Swátky při Službě Božj, Pautjch, Processjch Ráno a y Wečer, y giné obyčegné. W Praze u Wogtěcha Giř. Konyáše. 1709. 12. Potom w Praze u Karla Fr. Rosenmüllera. w 8. (bez r.)

96. Wáclawa Gleycha a) Některé pjsničky nábožné. 1729. 1742. (Index) b) W. G. P. Pjsně anebo zpěwowé duchownj etc. 1715, 1723, 16. str. 192. 1724, 1725, 1734, Index. 1745. 12. st. 172. (bez m.) c) Kancyónal Ewangelický obsahujcý w sobě pjsně duchownj staré y nowé; wydaný od Wácl. Gleycha po třetj. W Žitawě 1727. 8. (negmenowan tiskař) W Lipště 1743. a dlě toho w Praze 1820-1. w 4. skrze Giř. Opočenského ewangel. kazatele w Klášteře. d) Při modlitbách njm wydaných také mnohé pjsně duchownj se nacházegj. (wiz dole Modlitby.)

97. Poklad zpěwů duchownjch etc. od Johanessa Millera Cýrkwe české Žitawské Kantora etc. w Žitawě u Hartmanna. 1710. str. 1452, a registjrk. Přidány gsau Modlitby od Jana Habermanna ze Hbu.. nynj z nowu wtyštěné. 8. str. 176. (Dobrá čeština, dobropjsemnost prostřednj.)

98. Etan hlasytě prospěwujcý, aneb pjsničky nábožné k rozličným potřebám, k rozličným časům celého roku, z nichžto gsau některé z německé řeči na slowenskau obráceny, giné w nemalém počtu znówu složeny, a z těch mnohé y nowými melodymi obdařené, nynj pak giř všeccky wydané skrze Jafetowého

Gednoho Potomka (Jana Glozya Pondělského) bez m. a r. (mezi rokem 1711 a 1719.) w 12.

99. Pjsně duchownj w Trnawě. 1716. 16. (Index.)

100. Slawjtek Ragský na stromě žiwota slawu tworcy swému prospěwugjcy. To gest: Kancyonál aneb kujha pjsbnj rozličné náb. pjsně, s mnohým spasytedlným přemýšlowánjm obsahujcý... od J. Joz. Božana far. Chraustowského. W Hradcy Král. u Wácl. Tybely. 1719. fol. str. 843 mimo registř. a přjpis hrab. F. A. z Šporku. 8.

101. Jana Blazyusa a) Každý duch chwal Hospodina. Po-božného zpjwánj libě gádro obsahujcý w sobě 77 wybrauých zpěwů ewangelických, swátečnjch a 16lik též.. powšednjch... ku kterému připogéno gest z Modliteb Gádro. Nakładem Wácl. Kleycha. 1720. bez mjsta. b) Rozkoše domu božjho t. g. Arie na všeca Ewangelia nedělnj y swátečnj, z něm. W Prešp. 12. 1773. c) W knize: Apatečka duchownj y domownj (w. lékařstwj) gsau též pjsně nábožné Jana Blazyusa 1739. d) Jesu benedicente! Mílownjků pjsnj duchownjch rozkoše nowé pod ljbeznyimi tytulmi dwanácte drahých kamenů náprsnjka Aronowa, a tolikěž podobnjch téměř základů duchownjho Geruzalema s milosť a s pomocý božj gak w nowě složené tak pilně přeložené 1743. w po. lauhl. 12. str. 509. Připogeu y některé modlitby a registř. pjsnj. Též w Chrudimi wytištěné u Jozefa Koširze. 1812. 8. e) Jesu benedicente! Rozkoše aneb okrasa domu božjho, to gest, duchownj nábožné a pronikawé arye, aneb pjsničky na všecy ewan. nedělnj y swátečnj. etc. Z wětšj částky složené w něm. gazyku od P. Benyamina Šmolka též giných.. nynj pak k rozšjřenj Božj sláwy a k wzděláuj bližnjho do.. slowěčiny přeložené. 1745. bez m. w podlahl. 12. f) Gazyk slowo božj zpjwagjcy aneb ljbezne a pronikawé pjsničky k času rozličnému a k zwláštnejm potřebám zpořádané a na wětšjm djle w nowě složené (od Jana Blazyusa mladšjho) 1756. str. 272. 12. Obsahuge pjsnj 69. (Připogena ku knižce: Celé srdce milosti božj (w. Modlitby t. r.)

102. Giřjho Labauna Pašige s notami na kwětnau neděli, a weliký pátek. W Praze fol. 1721.

103. a) Modlitby rytmownj kratičké, y pjsničky. Korunka djtek malých. W Pauchowě 1727. 1737. (Index)

b) Pjsničky pobožné k slawnostem ročnjm y obecným časům spořádané 1727. (Index).

104. Cytara nowého zákona prawého boha w předrahých krystowé wjry tagemstwjch, a w Swatých geho libo-spěwutě oslawugjcy... aneb pjsně celoročnj, njmž wěrná duše každý čas Boha chwáliti, při weyročnjch slawnostech milostně Syna božjho wtělenj a přediwně swěta wykaupenj sobě potěšitedlně připomjnati, we všech potřebách zkormaucenau mysl obweseliti může. W Hradcy Král. u W. J. Tybely 1727. 8. str. 579. tamž 1746. str. 658. W Praze u Ign. Prusý 8. 1752, 1762. str. 692. W Král. Hradcy u J. Pospjšila. 1808. 8. str. 608. Opět 1820. 8. tamž.

105. Jana Liberdy a) *Α και Ω*. Kljč Dawidůw k otewřenj pokladů králowstwj božjho w tagemstwj skrytých. Od gednoho, kteréhož pomocnjk gest Immanuel (Jan Liberda) W Laubně 1725, 1727, 1729. w Berlíně 1737. 12. str. 306. b) Pjsně wywoleným sam y tam rozptyleným českeho národu. 1732. 12.

106. Pjsně nowé k wzdělánj cýrkwe božj Henpersdorfské, w Laubně. 1730. 8.

107. Harfa nowá na hoře Syon zněgjcý etc. W Laubně u Mik. Šilla. 1732. 12. str. 166. (Z něm. přeloženo ceny prostřednj.) Po druhé s přjdwkem na swětlo wydauá. 1735. 8. b. m.

108. Danyel Krman, slowák přeložil mnoho pjsnj neb hymnů z německého, a sepsal předmluwu na Kancional Kleicha,

109. Roráte obdlaůzňj, w Mladé Boleslawi 1735. 4. (Index)

110. Žaltář celý proroka a krále Sw. Dawida w rytmy uwedený, w Lipsku. 1736. 8. u Sam. Ber. Waltera. W Praze. 8. u Schönfelda (1784?)

111. W knjze Gřjho Ambroziusa Přjprawa k smrti roku 1742, pjsně duchownj str. 296. zaujmajj, mezi nimiž gedna od něho z něm. přeložena, a gedna ponaprawena; tež we funebraľu Jakobeiho gedna njm přel. z něm.

112. Zwuk ewangeliwm wědného a prawdy nebeské hlasyté zwěstowanj... to gest, pjsničky nábožné gak na ewangelia a epistoly nedělnj, a ewang. swátečnj podle textů obyčejných zpořádané, tak y k giným potřebám obecným y zvláštňm přínáležejcý s připogeným modlitbami... roku P. 1743 w podlauhlém 12. str. 375 a registr. 4 1/2 listu (od Matěje Boda) obsahuje 253 Bodowých pjsnj.

113. Seralfjuský Slawjček aneb nábožné pjsně na slawnosti weyročňj z mnoha set wybrané. W Praze u J. Norberta Fického. 1743. 8.

114. Ku knize: Přemyšlowánj w modlitbách přídány gsau pjsně duchownj r. 1745. str. 172. (špatná čeština.)

115. Kancionaljk we gměnu vkřižowaného P, n. G. Krysta, obsahujcý w sobě Pjsně duchownj 1745. 8. (bez mjsta a tisk.)

116. Wáclawa Trojana Pjsnička swatá, prawdiwá o wečeři Páně. 1745. 12.

117. Gelen dychtjcý po tekaucých wodách aneb sw. otčenáš, s přjdwkem pjsnj od Mat. Markowice. 1746.

118. Žaltář a rozličné pjsně swa, od Wácl. Worlického. 1747. Řkp. wěr. bib. C. 11.

119. Sebránj některých wzdělawatelných Pjsnj 1747. 8. bez mjsta a tiskaře) (w Indexu 1744.)

120. Hospodina srdcem y rty chwálenj neb pjsně duchownj staré y nowé od Gřjho Petrmaua shromážděné, přeložené a wydane. W Drážďanech u Jana Wilh. Harpetera 1748. 8. str. 745 s modlitbami str. 47.

121. We gměnu Pána Gežjše Ručňj kancionaljk domownj a pocestný gádro pjsnj duchowjch... neywjce z Transcya

wybraných w sobě obsahujcý. W Lanhuě 1749. w 12. (bez tiskáře) str. 448. regstř. Křesťanské Modlitby připogené. str. 85. W Prešpurku u Jana Michala Landerera. 1773. 8. Tamže u Frant. Aug. Patzko. 1775. 8. W Gindřich. Hradcy. 1783. 8. W Prešp. 1787. 12.

122. Kancyonál to gest kniha žalmů y Pjsnj duchowajch. W Berlíně u Krystiana Ludw. Kuusta. 1753. 8. od Elsnera.

123. Kancyonál český bratrský, w Berlíně 1754. rozmnožený p. sněmi negedněmi od Jana Bohum. Elsnera.

124. a) Pjsně geduoho prawdiwého Milowňjka Muk Gežizňwých 1758. 8. str. 40. (Weř. bibl. F. 177) (k té náležj:) b) Přjdawek některých Cýrkewňjch a Kůrowých Pjsnj. W Berljně u Krystyana Fryd. Hennynga. 1758: 8. str. 42. regstř.

125. Knižka Litanyi Geduoty bratrské podle nyněgšjho u Bratřj obýčegněho způsobu Zpjwánj do Czeského Gazyka přeložená w Berljně u Kryst. Frydr. Hennynga. 8. 1758. str. 168. Opět pod názwem: Litanye a Pjsně chwály Cýrkwj Bratrstých w nowě naprawené. W Berljně 1774. 8. str. 48. (Připogeny), Litanye swobodnýchj bratřj w cýrkwjch bratrských. str. 14. (Předml. od 1770.) (Weř. bibl. F. 177.)

126. Antonjna Konyšaě a) Pjsničky o tagemstwj wjry, djlem ze starých rukopisů wzaté, djlem od něho složené, (w Křál. Hradcy 1730 německy, potom) w Praze 1760: 8. česky. b) Pjsně na ewangelia nedělnj a k slawnostem, w Praze 1760. 8. (česky a něm.) v Ign. Prusý str. 692.

127. Učenj kat. náboženstwj k užjwánj před cwidenjm křesť. w spēwowaj rytmy uwedeno. W Praze v Jana Karla Hraby 1764. 8.

128. Prospěšná knižka obzwláštňjch pobožnostj k božské prozřetednosti aneb pákně rannj, wečernj pjsně též spůsob Máj s. slyšeti, se spowjdati etc. 1756. w Praze v J. K. Hraby. 8.

129. Pjsně Mše - swatné a modlitby spolu spotrzebnými Wjry Otázkami. - We Wjdni v Jana Tom. Trátnera. 1769. 32no.

130. Nowé sebránj některých Starých a Nowých Pjsnj a Weršjčků 1774. 8. b. m. str. 93. regst.

b. Idyllické.

131. Zdaro - Slawjček w kratochwilném hágečku postawený. Z něm. Fryd. Spee přeložil Šťastný Kadlinský, w Praze 1665. 12. též 1726. 8. (s hudebnjmi notami). Nábožné předněty djlem pauze lyricky, djlem a to častěgi idyllicky předstawuge. Tato gest neylepšj práce geho. Wáclaw Thám w swě Zbjrce: „Básně w řeči wázané“ 1785 přjgal některé z Kadlinského zpěwy daw gim směr swětský s proměněnjm gmen swatých u. p. Gežjše w Meljše a t. d.

132. Pustiny swatojanské, od M. Jana Paukara, dákana Paidubského 1670. (selanky).

133. Pfi Grammatice Rosowě (1672) gest mezi glinými básnickými pokusy též Ecloga o Narození P. tištěna, také w Hlas. II, 649. W Doležal. Gramm. (1746), w Čechoslawu (1821 num. 92.)

c. Kantáty.

134. Čtyry studně hlavných ctností, totiž: Maudrost, střídmost, spravedlnost, statečnost a síla, w kterýchžto se shlížege narcysek Nepomucký do obličge Krysta se zamilowal etc. Pusobau Ignatia Jana Nepomuckého Hubatki Cautora Bidžowského (chron. = 1750). W Hradcy Král. w Wácl. Janu Tyběly w 4. Gest to kantáta duchownj ke cti sw. Janu Nep. w njž maudrost cauto, Střídmost alto, spravedlnost tenore, statečnost basso zpjwaj s instrumenty. Obětowano magistrátu Bydžowskému.

135. Ostrotupi mecz s wytězytedlnau Korunau okrašenj (chron. = 1743). To gest swatý, a až posud neporušený sw. Jana Nepomuckého gazyk s Wáclawem králem w bogi prawdomluwnosti... se potykagcuj, a proto meč ostrý, etc. od J. Gi. Hlavy kněze cýrk. W Král. Hradcy w Wácl. J. Tyběly (1745) 4. listů 8. (Gest to kantáta duchownj ne bez ceny poetické.)

b. Biblické.

136. Adama Trajana z Benešowa a) Paut Bethlemská anž o pastyřích Betlehenských geňz nechawše wěcy zemských y stáda swého na straně s chwátánjm šli k gesljm Páně. Rozgjmánj wlešené w pěkných rytmijsch obsaženě. 1652. 12. 2 ½ archu. b) Senectutis incommoda. Starých kmešůw nepohoda t. g. Wýklad milostný a nowý té řeči Salomauowj: Pomni na boha w mladosti etc. 12. str. 72. bez roku a mjsta. (zdá se též 1631).

137. Adama Simonyčesa: a) Zralé gablečko. Rytmy na wyročuj ewangelia (1719) 12. b) druhé slaďaučké a zruaté gablečko (na epištoly) 1720, w Žitawě w Michala Hartmana 12.

138. Bylly swatá rytymownjmi summownjky předstawěná, gichž slowa wtom pořádku se nalezagj, že litery na mjstě gisěm postawěné, počet kapitoly neomylně, a kde newyhnutedlně potřeba toho wyhledáwa, y kuihu, z njž rytym takowý wzat gest, dosti zřetědně wkazuj: čjm všem milownjčkům pjsma sw. obzwláštne školnj mládeži k pamatowánj na řeči a skutky božj Příležitost Dáwa Sc. (t. g. Paulus Doležal Sakolcensis) 1746 bez mjsta. str. 97 a přjd. listy 2. w 12. Co werše bez ceny, co pomůcka ke čtenj biblj dobré; gest dlé M. Widemanna Biblischer Gedächtnisz - Redner str. 101.

139. J. N. J. Hystorya cýrkewnj Starého y Nowého Zakona, z půwodnjch důwodů sepsaná summowně w rytmijsch obsažená, y k obecnému cýrkwe prospěchu na swětlo wydaná od Matěge Markowice. We Wratislawi 1765. 4 archy w 8. Tu kněžku tlačiti dal Ond. Škulcti kaz. s předmluwau chwálu slow gazyka obsahujcuj.

140. Čas bolestného umučení, a newinné smrti Pána a Spasitele našeho Gežjše Krysta na čtyry a dwadcet hodin... od gistého Milownjka Spasitele (t. g. Michala Semiána) rozdělený. W Jeně wýtiskl Jan Kr. Strausz 1773 w 8. str. 70. (Wýgimek w. Tab. Poe. IV. 50.)

e. Žiwotopisné.

141. Gottfryda Joz. Bilovského, faráře Letovského Ecclesiasticus cherub, Cyrkewnj Cherubju; aneb slawný a stálý w ohni a mukách wjry a sw. spowědi zástupce Jan Sarkander, děkan Hollešowský etc. W Brně w Mar. Alžb. Synápowy 1703. 8. A-C. kromě předmluwy. Gest to žiwot Jana Sarkandra 1620 mučeného w šailawě w Olomauci od kacýřů, we štroffách čtwer weršů, z nichž dwa prwnj stegúe gsau. Takto se počjua: Do Morawy pficházým, k tobě Jene Božj; W Holomaucy nacházým tě w matky Božj, Sankancer twé gměno, dáwno zwelebeuo, Po swětě se množj.

142. Capucin aneb o žiwotě stawu a skutcých prawého Capucina. Z wlského Capaleona na česko od Sam. z Pilsenburgu qbráceno, W Praze 8. 1646. Gest we weršjch, a přitištěno k žiwotu sw. Antonina od téhož auktora.

143. Hystorya o sw. Ewstachyowi (w rytmjch). W Holomaucy 1770.

f. Wěroučné. (dogmatické)

144. Křestanské wčenj weršemi wyložené (při Katechysmu katol.) od Frydr. Brydela. W Praze 1681. w 12. (po smrti spisow.)

145. Weytah wčenj křest. Modlitba P. pozdrawenj ang. srownánj apoštolské, 10 Božj přikázanj s celau ostatnj zpráwau kř, w sobě obsahujcý, podle něm. w rytmy české wvedený. W Praze v K. Jana Hrabý 1721. 8.

146. Giřjho Ant. Hanuchny, děkana Dobruského Dialogus aneb Rozmlauwáj Wjta s Wáclawem na setkánj o wěcech k spasenj potřebnjch, w českých weršjch na swětlo wydané. W Praze v Giř. Labauna 1695. 8.

147. Šim. Meyera Katolické swědomj a odpovědi na gednkaždý Luteryanský smysl. Z něm. na slowanský gazyk přel. W Trnawě 8. obl. 1715, Snad gedno s tauto knjžkau: Katolické naproti werše o sprawedliwém wpokogenj swědomj a wpokogenj swědomj a odpovědi. Z něm. tamž a téhož roku. 12.

148. We gměnu Páně! Florilegium biblicum aneb kwětná zahrádka biblická, w kteréžto hlawnj článkowé wčenj a náboženstwj křest. na swé náležíté summownj částky, co nĕgaké tabule kwětné, rytmowně rozdělenj, důwodnjmi řečmi a.. swědectwjmi pjsma sw. gako ljbezně wounými... kwjtký se ozdobjj etc. od Dan. Sartoryusa. 1742 str. 500 a dwa registr. (Hlawnj článkowé wčenj křest. w 1122 rýmů uwdeni. Wiz průbugich w Tab. Poe. III. 14. Předmluwa též weršemi sepsána.)

149. O čtyrech poslednjch věcech, o smrti, wzkrjšenj, poslednjm saudu, o životu věčném a mukách pekelných (w weršjch) od Pawla Strečka. W Puchowě w 12. (1750?)

150. Pořádek spasenj, do něhož wkročiti musýme, chceme-li život věčný mjti, od Jana Čerianského. 1 arch w 12. (bez roku a mjsta, okolo 1755?) Gsau to hlawnj částky wjry křest. pro dítky w rýmy wvedené s pěti modlitbami w rýmjch a prose.

g. Modlitebně.

151. Modlitby rytrownj krátké. Přjdwkowě některj k této kujžce (Cwičenj se w pobožnosti). Wzdychánj nábožná 1641. 8.

152. Manuale latino - hungarice - Slavonicum ad praxiu pietatis ordinatum ac ex variis devotionum libellis collectum opera et sumtu Generosi ac Nobilissimi D. Petri Hrabowsky de Hrabowa etc. Barthphae (w Bardiowě) v J. Klösa 1657. též Barthphae Excudebat Georg Sambuch 1663. 12. Český djl na 352 stránkách obsahuje modlitby w samých rýmjch,

153. Rozgjmánj duchownj, gakbychom bohu slaužiti... měli, w werše české wvedená. W Hradci Král. v W. J. Tybely. 12. 1722.

154. Křestan wždycky se modljcy aneb modlitby sw. k času celého roku z wěšj částky z nowu složené skrz Jafetowého Gednoho Potomka (t. g. Jana Glozyusa Pondělského) L. P. VstaVICně se ModLte: nebo to gest WVLe BožI. (1727) w 12. Modlitby w této knize se nacházegjg gsau rýmem, ač někdy plá-ným, přiozdobenj.

β. S w ä t s k é.

a. S m j š e n é.

155. Gifjho Wolného Weselé pjsně. W Hradci Král. 1822. w 12. str. 70. Sebrány od Fr. Wawáka, wydány od W. Hanky.

b. Č e s t n é.

a). K s w a t b ě s w ě t s k é i d u c h o w n j.

156. Šim. Lomnického Naučenj manželské aneb rytmy prosté a krátké o sw. manželstwj... ku poctiwosti swad. weselj a sňatku Uroz. P. Zygmu. Kropáče z Krymlowa a na Letkách 1622. 4. v Tebiáše Leopolda. 4.

157. Swadebnj winš Samuelowi Korylimu w lat. něm. a slowenském gazyku pod titulem: von einer verkehrten Jagd etc. psal M. Dan. Jesenský 1703 1 arch (fol. w Tab. Poe. III. 5.)

158. Pronostyka radostná šťastného manželstwa při swadebnjm weselj Karla Fr. Rosenmüllera s Panj Helenau Klarau Klokotskau. fol. 1722 (werše?)

159. Přátelstwj Hygey s Teologii towaryštwjm, Hermann Leidnfrostské swadebné weselj, které roku 1726. 8. Ledna slawně swěceno bylo, ozdobiiti chtěl nowých Manželůw Bedli-

wý Ctitel. (t. Mathias Bellus Compater). W Frešp. v J. P. Royera na 1 archu. (w. Tab. Po. II. 19.)

160. Přátelský winš k druhému wegłowánj D. C. H. panně Joachimě Mikowě, sw. praem. řadu w Doxanech Professae, (leta, kterého welebna panu Mikowá požehnany wegl dostala, chron. = 1731) 32 werše. Antonjn Chyšecký a Magd. Chyšecká podepsáni, 1 list archowý s rytinami po kragjch.

b) K nowému roku.

161. Noworočuj dar poetický (P. Janu Baltazaru, kterýž mu obětował Krystian Pešek) we Wittenberku u Jana Haka 1700. Spisowatel gest vlastně Dan. Kerman. (w. Tab. P. II. 27.)

c) K u pohřbu,

162. Šim. Lomnického: Mrtwé památka aneb Pjseň krátká o poctiwé P. Kateřině Pruškové z Mšen. 1621. 4.

163. In subitum obitum Nobilis ac strenui equitis etc. to gest: Na pohřeb uroz. a statečného rytjře P. Henricha Straky z Nedabalic... † 1634. 22 Prosyn. W Litomyšli u Matauše Březyny. 1635. 4. (Gsau to werše lat. a české od Mikulaše a Wáclawa Geremiáše, Jana Krupia, Wil. Genikowského, Jana Karchezya Martina Přestického, Wáclawa Falco Pjseckého.) listů 8. (elegicky.)

164. Taužebné mařjkánj nad rychlau smrtj uroz. P. Ewy Fabrycusowé etc. 1640. W Litomyšli u M. W. Březyny. 1 arch w 4. (Pjseň elegická: Usnula že gsyna chwjlku etc. s latin. elegidion.)

d) Pochwalné.

165. Pjseň o chwałě stawu sedláckého, z něm. w slowenskau řeč uwedená y také porozšjřená. 1752. ½ archu w 8. (připisuge se Matěgi Markowici.)

c. Historické,

166. Pjseň o poprawě etc. 1621. 21. Čerwna od Wáclawa Gilenského. Rkp.

167. Execucy aneb wykonánj ortele na těch, kteříž neyprwé králi Matthyašowi a pak Ferd. II mu se sprotiwili, w pjsěň uwedeno, 4, 1621.

168. a) Šim. Lomnického Pjseň žalostiwá o zkáze a plundrowánj země české w 4. 1621, b) Pjseň nowá o Táboru 1621. 4. (u P. Brož. z Prawoslaw.) c) Téhož o pokogi Uherském t. kterak gest s Uhry pokog stály učiněť. Pjseň, 1622. u Tobiáše Leopolda, 4.

b. Žiwotopisné,

169. Hystorye o žiwotu, smrti a pohřbu Oswjc. P. P. Albrechta Wáclawa z Waldšteyna w Rkp. od r. 1658. Počjua:

Smutný hlas se zas rozljhá, druhá rána prwnj stjhá etc. Obsahuje 207 strof čtyrweršowých.

e. Rozprawné.

170. Sors Pilarikiana. Los Pilarjka Štěpána etc. W Žiliné u Jana Dádana tištěná 1666, 12. Po druhé s nápisem: Pamětné přjhydy Štěp. Pilarjka Senického někdy kněze, l. 1663 od Tatarůw gateho, ale zvláštjnjm řjzenjm Božjm ze zagatj wyswobozeného — wydal Boh. Tablic etc, 1804. 12. w Uherské Skalicy u Frant. Škarnicla. Wypisuje Pilarjk swé přjhydy weršem osmi-syllabným, ač slohem namnoze prosaicným, přece pro swau prostotu a srdečnost dosti přjgemně. Tablic opatřil to vydánj přjpisem, předmluwau, žiwotem Pilarjkowým, krátkým wyspánjm žiwotů Ewangelických kazatelů w Vhřjch a wyspánjm smutného losu zagatých od Turka křestanů z lat. hrab. Emerka Turza z Orawy, R. 1805. P. Tablic tu samau (nepřetištěnau) knihu k I. djlu Slowenských Weršowců přjhogil, a II. djl wydal 1809. kteráž zbjrka sem z wětšjho djlu náležj.

171. Wáclawa Gind. Zywaldy Zběhnutj šedesáte sedm let od l. P. 1600 až do leta 1667. (krátce) a rytmowně dowedené a skončené. W Praze w Impr. Akad. 1668. 8. (lat. a česky.) Rymowanj lehké ceny.

172. Pjseň neb radostné prospěwowanj w zemi české o oblehnutj a oswobozenj měst Pražských skrze 7 neděl r. 1757. Rkp. fol. 1 arch u Pana Brožowského z Prawoslaw.

173. Pjseň dvě o milostiwém wyswobozenj Národu Českého z wel. potlačenj, které Čechowé w vlasti swé y na cestě do Berljuu snášeti museli. W Berljuě u Doroty Lujse Bosse. 1773. 8.

174. (Sine titulo) Pjseň dvě, 'gedna o probuzenj, přenasledowanj a vycházenj Čechů z vlasti stroff 130 po 4 weršjch. Druhá o cýrkwi české (Berljnské), stroff 140. Wytjšt. w Berljuě 1773. 8. str. 47. (Weř. bib. B. 135.)

175. Leopold Cjsař Pán Rzimskij (chron. 1704) tenkrát milé pošlynil hesky; wšak Jozef prwnj Cjsař náš Pán giž nimi potwrdil wšeho nám, vivat Jozef (chron. 1709) (Na konci:) Wytjštěno, w St. M. Pražském u Anny Kateřiny Arnoltowy. 1710. w 4. A-E3. Gsau to pjsně wyprawugjej powstánj pořádku owčáckého, gegž owčáci Wolnj skrze hrab. W. Chynského u cjs, Leopolda I. wymohli; a od Jos. I. potvrzenj dostali. Dvě gsau od Lukáše Wolného (Skladatel Lukáš Wolneg w ten czas hospodář owczjna Kratonoskjhj leta welice teskliwého, chron. 1709) gedna od Wáclawa Wolného.

176. Kratičká hystorya králowstwj Vherského we weršjch od Matěge Markowice. Rkp. 4. 4 archy: (okolo 1745.)

177. Jana Chrastiny rozprávky. W. Tablice Slowenšj Weršowcy. 1805 a 1809.

178. Pjseň o krásné Mageloně. W Praze 1685. 8.

f. Popisné.

179. Matěge Markowice Wypsanj Stolle králowstwj Vherského a kratičká hystorya králowstwj Uherského we weršich. Rkp. 3 archy 4. (okolo r. 1745.)

180. Žalosiné wypsanj pádu a wywrácenj přednjho a neyhlawnějšjho w zemí portugalské města Lizabony, skrze neslychané zemětřesenj... (1755, 1. Listop.) k probuzenj a výstraze lidj bezpečných... we werše uwedené etc. od Jana Černanského. 1757. 8. (W 7. šjch o zemětřesenj wúbec i obzwláštne o Lizabonském pouťuge, a potom o něm weršuge).

g. Proroctwj.

181. Weytah z dwanáctera Sibylliného proroctwj w pješě uwedený o předpowědené změně českého králowstwj k ustrnutj a wýsiraze wšemu lidu pro polepšenj žiwota na swětlo wydaný. 8. Wytisčeno roku tohoto. 1 arch (bez mjsta a roku) Pješě 117 strof. čtyřřádkowých po 8. syllabách, počjná takto: We gměnu twém neyswětějšj náš Pane Kryste Gežjsi začnu teď toto zpjwánj a čechům ku polepšenj etc. Předpowjďá mimo obyčegné pohromy: krupobitj, hlad, wogny etc. (wše wúbec) také zwlášťe: krále z národu cizýho, strych žita zrn stoklasných za 100 grošů, owsá za 50. Praha že přigde k zmařenj, powodeň až k obrazu pozlacenému na kostele Teynském! bitwu pod Bláňkem etc. Tisčeno často k. p. w Kosmonosjch, w Litomyšli, w Přjbrami, Gindřichowě Hradci a t. d.

h. Mrawné.

182. Knjžka Rýmownj gest tato: geden každý wiesz, měg zato, žet nenj z giných poslednj, mnohá w nj nagdeš Navčzenj, z nichžto Vžitku nabudeš, gestliže gi pilnie čjstj budeš. Ku kterěžto přidáno gest Rozmlauwánj Otcze s Synem o hospodářstwj. W Litomyšli. 1626. 8. Opět 1720. w Praze u Giř. Labauna.

i. Mrawokárné. (satyrické).

183. Postyilion extraordin. pošta w nowě nářzená do Řjše, nynj wyslaná hledati krále nowého wlúni w Čechách ztraceného. 4. 1621.

184. Allegoria. Proteus felicitatis et miseriae Czechicae od Fr. Jana Flor. Hammerschmieda w Praze 1715. Po druhé od Hýbla wydán w Praze. 1817. w 4. str. 15. Gest to obraz satyrický neb wypsanj mrawů českých, w latinskočeských makaronjch tak nazwaných, počjnagjčj: O staročeská země! fueramus Pergama quondam etc. Aleš Pařjzek některé werše přidělal.

185. Panenský počet hlawnuj, na přjgem a wydánj pauen, braků, zubkň, mazlíků, též sklepowý všelikých gak krásy, listj, studů, tak zubůw a kožj panenských w sobě obsahujčjch a 1 Jan. usque ad 31. Dec. 1712. (Index.)

186. Doktora nezdvořilého Grobiana Práva nepravá, w nichžto pod žertem opravdově mnohé nynížší nemrawy směšně představuge. W Praze u K. J. Jauernycha. 1761. 8. W Hoře Kutné u J. Frant. Slerta. 1764. W Olomaucy 1768, od Bartolomeidese 1784. W Praze u Zymy b. r.

f. Dramatické.

187. Zasnaubenj duchownj prawého Šalomauna Gežjše syna božjho s swatau Secundinau (to gest Druhoslawau) pannau a mučedlnicí Rzymkau na gegjm slawném z kostela všech sw. do kostela sw. Ignacya kollege Tow. G. w Gitiině nad Cydlinau sw. těla přenešenj, od... mládeže w Spěwo-Komedyi wůbec wydané l. 1658. 14. Čerwence 4. W Praze w kollegi blíž Mostu. 2 listy. Gest toliko obsah dramy we 3 aktách.

188. Winice Pána Zástupůw od dělnjků židowských spuštěná... při obnowenj auřadu Maryanského wel. bratrstwa.. w bolestném diwadlu na swětlo daná w kapli Betlemské 15 Března 1665. W Praze w kollegi. 4. čtyry listy. (Gest toliko obsah diwadla, mimo gměna auřednjků Maryanských.)

189. Obuowenj Auřadu Maryanského Weleslawného bratrstwa českého pod tytulem na nebe wzetj blahosl. Panny Marie w slaw. městě pražském na ten čas w kaple Bethlemské shromážděného w krátkém diwadle představené l. P. 1670. 27. Čerwence. W Praze u sw. Kljm. 4. 1 list. Gest toliko přehled nebo obsah diwadla, w pěti východech a zawjrcce.

190. W přídawku o českém básnictwju u Wáclawa Jandita Grammatica linguae boh. methodo facili etc. Pragae 1705. 12. na str. 62 stogj: a) Příklady českých Komoedij mnohým se ljběgj ty, které gsau o božjm těle w Kutné hoře, gako léta 1700 před hawýřským domem produkowané; a na str. 63. Následuge dwogj příklad českých komoedij w Czechách nedáwno udělaných. Weypis gich gest tento, gакž následuge slowo od slowa. b) Žalostné Vale, aneb Wlastislaw rodu a vlasti swé w cyzých zemjch tek slawný ku poctiwosti wysoce Urozeného P. P. N. et Titul. z králowstwju Českého na wognu odgžděgjeýho při žalostném s swými rozlaučenj na diwadle představený. Weytah komoedige. Nynj následuge obsah předhry, každého z dewjti aktůw, choru a zawěrku. Pak kdo byli herci, totiž neymladšj syn Wys. Uroz. Pána N. se třemi ginými mladými Pány nižšjho stawu, gich panoše, a služebnjci na hradě, kdež se ten kus provozowal. Náradj diwadeluj měli z Prahy, a mjsto kulis španylské stěny a opony. c) Na str. 68-70 wyčjtá giný kus: Bellum religionis, aneb rozličná hádka a pře mezy dwěma hlawnjma městy, Prahou a Gnězdnem o tělo a swaté ostatky swatého Wogtěcha. B. Pražského. Tento kus provozowan byl u přjtomnosti gednoho polského Magnata o rodinách gistého českého Pána gměnem Wogtěcha, na diwadle w Praze.

191. Královna Esther Mariae na Nebe vzaté znamenitý obraz, při obnově auřadu Maryanského weleb. bratrstwa českého pod tytulem na Nebe wzetj blah. P. Marye při Collegi Tow. Gež. wyzdwiženého, od dočteného wel. bratrstwa k po- božnému diwadlu předstawena w Maryanském Oratorium koste- la Betlemského l. 1722, dne 19. Dubua. Wytiskl w Pr. Joach. Kamenický, 4. 1 arch. (Gest to vlastně gen zpráva o obno- wenj osob auřadnjch bratrstwa Maryanského s wýtahem drama- tické básně Esther, s gmény hragicjých studentůw z Rhetoriky až do Principie.)

192. Charistus rozpustilý mládenec prawicý nevyššjho.. na cestu kázně.. přiweden, od akad. třetj školy T. G. na Now. M. Pražském 1730. (Obsah toliko hry.) fol. 1 list.

193. Wjtězstw bez boge a potykánj od školy druhé T. G. na Now. M. 1733. (též obsah hry) fol. 1 list.

194. Swěta marnost, od třetj školy T. G. w Král. Hradcy 1739. (též gen obsah hry) fol. 1 list.

195. Gméno vlastnj kwětu nazaretského kwjtku newin- nosti Edmundowi... včiměno, na lešenj přednešeno od menšj školy mládeže při akad. koll. T. G. w Praze v sw. Ignacya k di- wadlu předstaweno 1740. 1. Čerwna w 4. 2 listy. (toliko obsah).

196. Liliun virginitate candidum... in S. Pelagio a Ru- dimentorum schola Giczinii 1741 propositum w 4. (obsah toliko).

197. Slunce we dne Marya.. mysl oswěcujcej... w Aret- towi, (w Gičjně w koll.) 1742. 4. list 1 (obsah toliko).

198. Společnost angelská w kantečku s knjžečkau. od S. Opilya šťastně zeyskaná... od mládeže 4té školy w koll. T. G. w Gičjně 1744 předstawená (obsah) w 4. 1 list.

199. Sw. Stanislaw Kostka w wtjkánj wjtěz na lešenj wyo- hrazený, w Praze v sw. Ign. od mládeže inj školy 1745 w 4. 1 list (obsah).

200. Josephus benedictus a Maria Anna neyosw. Arcy- knjžátka Rakauská k nebeskému korunowanj se chystajce skrze pilné - včenj. Na hlawnjm křest. včenj w slaw. chrámě před Tey- nem 1746 4. Zařj od mládeže (obsah).

201. Od swěta wábený od boha gatý Aloyzyus, w Praze v sw. Ign. 1747. w 4. (obsah) 1 list. Zudeřenj bromu spasytedně omráčený Karoffil, od 5té školy akad. koll. T. G. v sw. Ign. 1747. w 4. 1 list (obsah).

202. Školnj učitel Schreyer w Morawě okolo 1760 něko- lik operet w hanáckém nářečj s hudbau wyhotowil, kteréž w Morawských klášteřjch tam zde provozowali. Gedna dána gest we Wjdni w domě knjžete Kaunic - Rittberga od vlastencůw, ale tiskem newyšla. W gedné arii, kterau zpjwá Hanák, gako- sti Hanáka živě se wypisuj. (Zlob.)

203. Podobné dvě operety od Maurycia Premonstrát. řá- du, přigal P. Fryšag do Múzy Morawské na štr. 431-449. kte- réž také z těch časů býti se zdagj.

204. *Knjžę Hozýk*, činohra od gednoho zatahu, z něm. wzata, w Praze 1771. u Hechenbergera w 8. Herzog Michel gest gméno německé od Krugera půwodnj; českau vydal P. Zerberer kanclér Města Pražského. Ta komedie a b) *Ponocný několikráte se provozowaly na Pražském diwadle.*

c. *Zábawné spisy.*

205. *Pohádky* welmi kratochwilné o rozličných věcech W Litomyšli. 1626. 8. w Holomaucy. 1668. 8. též 1785. ítem roku tohoto. (b. roku.)

206. *Knjžka* welmi kratička a kratochwilná o smrti a mládency, kterýž sobě wdyckej gda etc. w nowě wytištěno w Holomaucy u J. Hirnlowé. 1765. 8.

207. *Prawdiwá báseň* o tak nazwané *Krásné a gednom oškliwém zwjřeti*, wyt. roku tohoto. 8. 3 archy. Počjuá: *Téhož času, když bohyně Arle swé panowánj nad ginýma obdržela etc.* (Řeč i wěc pod kritikau.)

208. Dvě kroniky, prwnj o *Aleksandrowi a Ludwjkowi*, towaryšjch sobě wdycky wěrnych, a w obličeji welmi též podobných, druhá: *O Petrowi králi Aragonském, a o nešťastném oženěnj, a diwných přiběžých geho.* W Hoře Kutné u Girjka Kyncla, 8. Na konci: *Brovius Tom. 13. Annal. ad Ann. 1212 et 1215.* Zdá se pocházeti z staršjho wěku.

209. *Kronyka* o gednom *Rytjři gménem Alexandrowi*, gak weliká nebezpečenstwj měl na moři, přjčinau otce swého. (bez r. a mjsta) 1773 (dle Pelc. Catal.)

d. *Řjmská literatura.*

210. *J. A. Komenského Maudrého Katona mrawná powčowánj*, w češtinu wvedená. W Amsterodamě 1662. Po druhé od Rosy s nápisem: *Dionysij Catonis Disticha moralia, latino et bohémico metro edita.* Maudrého Katona mrawná powčowánj, od něho latinskau, pak od *J. A. Comena Českau zpieworžecčnosť sepsaná* a w Amstrdamě 1662 wytištěná, nynj zase s powolenjm duchowuj wrchnosti přjetisknuta w Praze w *Impressj Univ. Carolo-Ferd., w Kollegi S. Kljmenta S. J.* 1670. 8. Po třetj týž *Rosa* při swé *grammatice* (1672) ge wytiskl ale změněné, gakž sám powjádá na str. 487. *Cum autem illa Carmina bohémica a me immutata et potiori ex parte aliter composita sint etc.* Opět s nápisem: *Včzenj dobrých mrawů od mudrcze Katona* wydané, aneb *Moralia Catonis seu doctrinae ethicae omni hominum statui accomodatae etc. Pragae anno 1672 impressae.* (totiž w *grammatice Rosowě*) nec nou anno eodem honori *Celssissimi Principis Archiepiscopi Pragensis Matthaeo dedicata.* et nunc denuo recusa. Přidána gsau obyczegná prawidla, dle kterýchžto se dělagj české komedye a *Karmína*. w 8. (bez roku a mjsta.) Opět: *Přjslowj česká, k njm připogena gsau mrawná navčenj Katona w českých zpěwořádkách.* W Praze 8. 1705. Také

při grammatice Jandytowě toho r. Doležal w swě grammatice 1746 ge z nowu at ne celé wydal, apolu s předmluwau Komenškého, na str. 302. Počátek těch weršů gest: Kdožkoli swůg bezpečně žiwot zde stráwiti žádáš, W zlych a nemjti wáčech wáznaucj škodliwě myslj; To čemu gá tē uđjm, teđ bedliwě wážitj pomni etc.

211. Ovidia Metamorphoseon 15 knih. Rkp. z 17 neb 18 stol. 8. (newázanau fečj.) w Museum.

C. H i s t o r i e.

a. Wšobecná.

212. Wawřince Suria Commentarius rerum in orbe gestarum do češtiny z wětšjho djlu přeložil Jak. Beskowský. Rkp.

213. Příkladové z wšobecné hystorye sebrané 1624. Rkp. Bibl. weř.

214. Wěytah swěta, to gest skrowná powědomost hystorye swětské neb Politiczké z obájrnych hystoryich sebraná, a k snadniejšmu Pochopenj a k Paměti Mládeži školnj w Otázkách a Odpowědjch postawená. Léta Páně 1743. školnjm Žáččkům w Libezniczych w Kragi Kauržjmským k czwjzenj podaná. (Tento wýtah potom tištěn byl w r. 1765.) w Praze u Ficzkowských a Hladkowských dědiců w 8. (Na konci uведенj stogj pjsmena: G. W. P. F. L. a Vic. F. to gest: Giřj Wáclaw Paraubek, farář Libeznický a Vicarius Foraneus.

215. Krátké uведенj k wšobecným přjbehům starých y nových časů djlnj. Přjbehové lidu židowského. W Praze u sw. Kljm. skrze Ad. Hagen faktora. 1770. 8.

b. Řjšká.

216. Co se s Pánem Generálem Dillk (Tilli) a Markrabětem z Durlachu zběhlo 6. dne Měsýce Máge. W Praze u Štěp. Biliby. 4. 1622.

217. Djkůčiněnj, křestanské, kteréž w celém kurfirátstwj Saském, w přjčině slawné wiktorie proti hrab. Tyllymu Janowj nařjzeno gest. 1631. 12. (Index.)

218. Hermana Franka Kontrffekt Pokoge weřegného mezy okršlku křestanského králi a knjžaty a stawy papežůw a stolice Řjmské obstaránjm od léta 500 až do 1635. 4.

219. Weytažnj neb summownj spráwa, gak nedáwno cjsařo - kurfiráto - Baworská řjšká armáda.. 24-5 Listop. 1643. dvě francausko - Weymarské armády.. zbilá etc. W Praze Imp. Akad. 4. listů 6.

220. Pokog Německo - Šfwedský, skrze nařjzené k tomu gak geho Cýs. Welebnosti a král. teěž koruuny Šfwedské etc. w Múnstru we Westphalj dne 24. Řjgna 1648. podepsanj a spečetěny. W Praze v. Giř. Šipaře 4. 1648.

221. Supplicati pokotná sw. Řjmské Řjše poddaných Králdm, Kurfirštúm, knížatúm etc. — w Frankfurtdě při wolenj Řjmského krále podaná. 4. 1658.

222. Gruntownj spráwa o wolenj, a kornowánj Rzjmského krále aneb Cysaře, též o slawnostech a ceremonijch, kteréž se přitom zachowáwagj. W češtinu wvedená od Wácl. Jos. Peřlíána. W Praze v K. F. Rosenmüllera 4. 1711.

c. Polská.

223. Confoederatio aneb Smlauwa Pánřw Stáwřw Polského králowstwja a G. M. krále pelského Wogskem k G. M. K. krále Polského cti a wywýšenosti též y obecného dobrého wyzdwyženj wčinená. W Praze v Lidm. Sedlčanské 1656 w 4. arch.

d. Rakauská.

224. Jana Fryd. Matenesia Berla králowská a cysařská neyoswjceněgřjho a katolického Arcydomu rakauského, z lat. přel. od Joachyma Alex. Nicolaides(a) Lišowského. W Praze 1626. 4. 1636. 4.

225. Sláwa neystarožitněgřjho Arcydomu Rakauského na každý den přes celý rok wyswětlená, z lat. přeložená. W Praze 1635 4. W ydal G. Ferus pod gménem Wácl. Coelestyna.

226. Jana Tannera Legacy Cysařská, kterau na poručenj Cys. Leop. I. k Portě Ottomanské... wykonal Wys. Vroz. P. Walter hrabě z Leslie. W Litomyšli 1669. 12.

227. Diarium hodnowěrné, aneb wypsánj toho, co se w čas Tureckého dobywánj cis. hlawnj residencj Města Wjdně zběhlo, od gednoho cjs. oficjra, který od začátku až do konce téhož dobywánj w témž městě přjtomen byl. W Praze 1683. 4.

e. Uherská.

228. Relacy aneb prawdiwá spráwa o Vherském hlawnjm městě, a králřw vherských rezidyncy Budjni, kterážto w r. 1686. od cys. a giného křest. lidu wálečného obležena... a dobyta gest. w 4. (1686) bez mjsta a tisk. listů 6.

229. Actus inaugurationis vexillorum, to gest: poswěcowánj zástaw, když P. Urbanus Celder P. Rakoczy Ferenca gednoho regimenta Obrřtr wogenskau expedycy konati mage osm nowých zástaw do chrámu Žilinského přinesti dal 1707. w Březnu wčiněné. Wytřstěné w Žilině w Impr. Dadanské. Sepsal Danye Kerman (mladřj).

f. Morawská.

230. Prodromus Moravographiæ, to gest: Předchůdce Morawopisu, obsahujcý summowaj weytah wšeho toho, co w týmž Morawopisu, kterýž na swětlo se hotowj, objřrně položeno bude, zajjm napřed wyslaný od swého Authora M. Tomaše Jana Peřiny z Czechoroda, w Litomyšli v Jana Arnolta 1663. 8. (bez čjsla stránek).

g. Česká.

231. a) Poznamenánj písemně dluhů, které G. M. C. Ferd. IImu w pokutě a právem odaumrtňjm přišly. Rkp. fol. (Cat. Pelc.) b) Extract do Fišku potažených statků w Čechách za Ferd. Rkp. 1686. (Bibl. weř.)

232. Obžjrná gruntowj zpráva onehdegšj problě Fridlandské a geho spolu Puntowjnků ohawně zrady. Wyt. w Praze 4. 1634.

233. Wáclawa Nosydl a Geblic kronyka, genž pamětihodnosti od r. 1626 až do 1658 wycjtá. Rkp.

234. Leto - a deniopsis, to gest celého královskeho starého a nowého měst Pražských léta 1648 patnácte neděl duem nocj trwagjého obleženj šwegdskeho prawdiwé a vbezpečliwé wypsánj, od Jana Norberta Zatočila z Löwenburgku etc. w starém m. Pražském w Kateřiny Czernochowé wdowy L. P. 1685. 4. s figurami. Po druhé w Praze w Janu Arnolta z Dobroslawj na 1703. 4. Tež w Praze 1819. 8.

235. Šetrná obrana a defensy Relacy Kolowrato - Papenhoymské G. M. Cysařské připsané pod ochranau wydané fol.

236. Hrabě Wilém Slawata sepsal historii wěku swého w Čechách djlem českým gazykem. Balbin chwálj geho českau wýmluwnost, a dokládá, že knihy geho posud proto se netiskly, poněwadž prawda nepřijež plodj, a on zhusta zasazuje se proti straně nekatolické. Rkp. fol. 2 swaz. w Hořowické, weř. a giných Bibl.

237. Poselkyně starých přjbehůw českých, aneb Kronyka Cžská, od prwnjho do nyněšj Země Cžské Přjchozu dwupich kujžat charwatských Cžecha y Lecha Wlastnjch Brařj, až do štjastného panowanj Cjsaře Řžjmskeho, krále Cžskeho, etc. Ferdynanda Prwnjho, Wždyckny Wjtěze Slawného. K Rozmuoženj obecného dobrého, k zwelebenj gazyka Cžskeho, a k prospěchu Bližnjho od kněze Jana Beckowskeho, Kijžownjka s czerwenau hwáziau na Swětlo wydaua. Djl prwnj, w němž se někteřj cžy Přjbehowé nacházej, kteřj k Domácým přjručležjce od nich se odczyti nemohli. S Powolenjm Wrchnosti. W královske m. Pražském, u Janu Karla Geřábka. DokonaLo se geDenáCtého LeDna (1700) fol. str. XXIV. přjpsu Swatým Patronům českým etc. textu str. 1040. registřjku str. XLVIII. Po 9 let spisowal kronyku, uži w Hagka a mnohých giných kronyk a spisů, ano osobně nawštjwil wšech mjst w Čechách, Morawě a w Uhřich, kdež se něco důležitěho přjhodilo. Čestina má sice stopy wěku swého, a wšak dosti přjgemně se štjta. Djl druňj posud w Rukopisu ležjci u P. P. Kijžownjku w Praze, gde od Ferd. I. až do smrti Leop. I. 1705. Má muohé přjdawky k prwnjmu.

238. Každodennj poznamenánj toho, co se skrže obleženj města Prahy 1757 stalo. W Praze Ign. Pruša. 1758.

239. Žalostneg hrad, bolestneg sklad wzneleneg swěta poklad (obron. 1720) t. g. slavné paměti neygasněgšj a neymoc. P. P. Eleonora Magdalena Terezya owdowělá korunowaná řjm. cjsařowna, uherská; česká králowna etc. w slavném panowanj, w skrauzeném pokánj, w Krystu milowanj, w swatém skoňanj, na smrtoslawném 16 loket zwýšj, několika sty woskowýma swětly a lampami oswjceném leženj.. w chramě w Rakowujce předstawená w Praze 1720. 4. listů 6. (popsánj toho leženj.)

240. Korunowanj Cýsařowny a Králowny České Alžběty 4. w Praze 1721.

241. Nowá Sláwa králowstwj českého, skrze Neyštastněgšj Příjezd Neygasněgšj slavně panugicý Řjmské Cýsařowny, Španhelské, Uherské a České králowny Alžběty Krystyny. W Praze v K. F. Rosenmüllera. 1721. 4.

242. Trojg popsánj, předně slaw. wgezdú králowského Marie Theresie do kr. měst. Pražských, za druhé slibu dědičné poddanosti, který stawové... složili, za třetj gegj korunowanj w Čechách od J. Gindř. Ramhofskeho. (1743.) fol. s obrázky w Praze v Karla F. Rosenmüllera. (bez r.)

243. Země dobrá, to gest zemie česká, do které Semeno z dobroty božské hognie wsaté wčinilo vžitok stý. Luk. 8 kap. 8 w. Takowého vžitku krátké předstawenj. Přednie odkád, a z gakeho Národu má Poczátek Národ český, a kterak se w této zemi osadili, též o začátku S. katoliczké, a nikdy w české zemi nepržemožené Krystowé Wjry, stále Horliwosti, též y giných chwalitebných Čtinech a Skutczých, též o klenotech, bohatstwj, wognách, a českého Národu Vdatnosti; item o mnohých Pržihodách, a kacžyržstwj w české zemi, wšecho z hodnowiwných Spisowatelůw; a knih sebráno, a ku Potiešenj slawného Národu, a ke Zwelebenj gazyka českého, od vpřimného Wlastencze sebrané a sepsané Anno 1754 w Hradci Králowé. 1754. w 8. str. 467.

244. Diarium, to gest každodennj poznamenánj toho, co se skrze Pruské.. obleženj města Prahy w r. 1757 každodennie stalo. W Praze v Ign. Pružy. 1757. 4. str. 40.

h. Měst gednotných.

245. Pamieti Miesta Mezřájeze pod Rožnowem (Walachisch Meseritz) Rkp. obsahujcý žádawy a nátisky toho města w goleté wálce od r. 1622 až do 1629. (Prwuj tam kat. farář byl r. 1628. Petr Wlak, za něhož nechťegšj přistaupti ku kat. nab. wězenjm třestáni byli.)

246. Priwilegia a swobody města Pardubic, až do Karla VI. Rkp. fol. v P. Brožowsk. z Prawosl.

247. Místra Gířjho Bydžowskeho kronyka Mladoboleslawská od l. 894 až do l. 1654. spořádaná. Rkp. (na Wyšehradě a w Museum.)

248. Deym Kauřjma města eto. od Gindřicha Wäclawa Zywaldy, Kauřjmského, kněze Lomnického w Praze 1659. 12.

249. Pámieti niekteré starožitné vyhledané w Prějczinie Miesta Brodu Vherského, gakby dáwno a od koho založeno bylo. Rkp. (psaný od Tom. Pešiny z Čechorodu) w Duchowě, kuihow. hrab. Waldsteina. Na konci psáno: Actum w Miěstie Brodie Vherském die 15. Julii 1666. Dobner w Monum. inedit. wytiskl ten spisek latinským gazykem.

250. Jana Kořjuka Štaré paměti Kutnohorské, pod figurau dwatcůti drahých rudnjch kamenů wyobrazené pracý Jana Kořjuka w Praze v G. Černocho 1675. 8. str. 376.

251. Nekteré památky wyažené z knih městských hornjho města Přjbrami. 1686. Rkp. Bibl. weř.

252. Jana Flor. Hammerschmieda a) Hystorye Klatowská w sedm djlů rozdělená. W Impressy Arcyb. Semin. l. 1699. w 4. silná 52 archy a 3 listy. Gedná o pohanstwu Klatowském, o původu a zrůstu křestanstwa, o sw. obrazu P. Marie Reyské, o zázračném obrazu P. Mar. Klatowské krwj se potjčj l. 1685, a o diwjch a zázračch tam stalých. Má také důležitě zpráwy o Klatowech a české zemi wůbec. Čěstina prostřednj. b) Praha stará pod figurau krásného mládence předstawená. Rkp. weř. bib. c) W Praze blaze kdo má penjeze. Vroz. a statečným p. wládkám G. M. C. purkmistru a Raddě kr. m. Praž. při obnowenj l. P. 1715. 20 Máge sl. Magistrátu obětowáno. W Praze u Giřjho Labauna 4. listů 14. Řeč historickými zpráwami naplněná.

253. Plzeň Starokatolické, Bohu, cýsarům a králům wždy wěrně město. W Praze u sw. Kljmenta. 1716. 4.

i. Rodů.

254. Splendor et gloria domus Waldsteinianae t. g. Muzy wraucnostj božskau liternjm uměnjm oswjčeny od Kařp. Záruby. Rkp. weř. Bibl. XLVI. A. 127.

255. Gména rodin stawu panského z rozličných knih sebraná. Rkp. weř. Bibl. (bez r.)

256. Vincentii Ord. S. August. Genealogia regum, principum, comitum djlem česky. Rkp. weř. bib. XVII. G. 16. 1659.

257. Památka rodůw rozličných panůw. 1686. Rkp. weř. Bibl. E. 28.

258. Neywyššj a poslednj wšech hodnostj y důstognostj stupeň w řebřjku Jakoba wyobrazen (chron.) ke cti a sláwě G. Exc. W. U. P. Heřmana Jakoba, hrab. z Černjna a z Chudenic neyw. Purgkrabjho .. na hradě Pr. w hlawnjm kostele sw. Wjta 1710. 4 Zářj wyzdwjžen etc. W Praze u sw. Kljmenta fol. listů II. Popsánj žalostného stawenj (neb castrum) s nápisý geho.

k. Dennjk.

259. Dennjk Wjdeňsky od 1. Dubua až do 27. Čěrwua 1761. 4. Přestal pro nedostatek odbjratelů.

I. Nowiny.

260. Nar. 1719. a) Swadebnj hospodářstw, které tyto poslednj dij masopustnj při dworě G. M. C. we Wjdni držané býti má skwostně, w 4. list 1. (Gest popsánj maškarády dworské. r. 1719. b) Hrozný a nikdy slýchauý příběh. W Hallu (1719) t. zabitj čtyr newinných lidj Giřim katem w 4. 1 list. c) Specieš facti aneb zpráwa o gistém podwodnjku, který na wrchu Dirhoffen 9 mil od Prahy blíž Dauby, wyzdwihowánjm pokladu lidi šáčil w 4. 2 listy. d) Přehrozná, prawdiwá a dokonala spráwa o nešťastném marši armády Šwedské. 1 list. e) Weytah slaw. wgezdu Tureckého legáta do Wjdně 1719. 1 list. Téhož legáta cesta do Wjdně 1 list. f) Wypsánj práwodu pohřebnjho P. J. W. hrab. z Gallas 1719. 28. Čerwence w 4. 2 listy. g) Wypsánj cesty od hraničné Turka pewnosti Nyssa až do Konstantynopole cjs. legata P. hraběte z Wirmontu; též audiency tureckého legáta we Wjdni 1719 w 4. 6 listů. h) Průwod pohřebnj P. Ludwika H. Bechině z Lažan 1 list w 4.

261. Pražské poštowské Nowiny auternj a sobotnj. W Praze K. Fr. Rosenmüllera w 4. Od r. 1720 - 1727. šest djlů Weř. Bibl. B. 95.

262. Na r. 1721 a) Nowá sláwa král. českého skrze neyšťastněgij příjezd... cjsařowny Alžběty Krystyny z Wjdně do Karlowých Warů w 4. u K. Fr. Rosenmüllera 1721 str. 37. (popisuge příjezd a každodennj konánj králowny. b) Nowiny prawdiwé strašlIWé spořádanj, tohoto 1721 roku, w Praze u K. Fr. Rosenmüllera. 8. (bez r.)

263. Weytah hystorycký z celoročnjch nowin, co se od měs. Srpna 1741 až do konce měs. Zářj 1742 stalo. 4. (bez mjsta a roku.)

264. Nowiny od r. 1761. 1770. 1771. (Wjd. Bibl.)

m. Cjrkwe a náboženstwj.

265. Jana Rozacya a) Koruna newwadlá mučedlnjkůw božjch českých etc. bez r. a mjsta 8. (Německé wydánj z českého přeložené gest od r. 1621). Opět 1756. b) Přiwjtánj pobožné Bohu wěrným a milým čechům 1628. (Index)

266. Truchliwý t. g. Smutné a teskliwé řlowěka křestanského nad žalostnými wlasti a cýrkwe bjdami nařjkánj, dwa djly. 8. 1622.

267. Compelle intrare t. g. o násylném lidj k wjře mocy tělesnau přidržowánj. 8. 1625. (cf. V. 537.)

268. Obrana křestianůw pokrytých (w Praze) u Pawla Sessya. 1629. 8.

269. Rozgjmánj počítedlné o gistém a brzském Exulantůw w zemi cyzý pohostinu bydljčých, do wlasti se nawracenj. (Index)

270. Matyáše Hoe zdánj, kterak se chowati magj ti, gimě se poraučj, aby wdenj papeženské přigali, přeložené od Wyktoryna Mezřického. W Draždanech. 1629. 8.

271. a) Instrukcy a nařzjenj Jana Gírjho, knížete Saského, kterak w geho zemjch leto milostiwé Ewangelické držáno a slaweno býti mělo. W Impr. Sam. Martiniusa 8. 1630. K tomu náležj b) Modlitba, kteráž se na milostiwé poručenj G. M. Kurfirstské po wyznanj a absolucy w ewang. milostiwém létě na kazatedlničých řjkati má. 12. (Index)

272. Sam. Martina z Dražowa a) Reformatio Hussi et Viudiciae Žižkianae 4. b) O přediwném cýrkwe Krystowé zachowanj. c) Oswědčenj proti odpadcům Čechům 4. d) Promluwenj o swornosti cýrkwe 4. e) Collatio Hussi et Lutheri Srownánj těch sw. otců. 4.

273. Gírjho Fera Mappa Katoliczká, neř Obraczenij Národůw wšeho Swiata, kterého Wicku a Čzasu, a skrze které kazatele k Poznánj Swaté Wjry katoliczké gsau přiwedenj. S dowolenjm Wrchnosti wytištěno w Starém Miestie Prašském w Pawla Sessya Leta Panie 1630 8. archůw 32, připsaná na 5 stranách podle nyněgšjho způsobu Mladšjmu Pánu Janu z Talenbergu na Jankowě Bedřichowicých a Pustopiczych, cys. Raddě. Oddělenj má tato: O obraczenij Ewropy, prwnjho dju Swiata. O Russacých. O Mozkwanech. O Slowacých, geř Latinjczy Gazaros gmenugj. O Daczych. O Slowaczych w Paunonygi. O Kraušských a Korytanských. O Slowaczych Půlnočnjch. O Meklburských. O Bulgaržich. O obraczenj Ostrowa Rugia. O Charwatjch. O Bosniaczych. O Ráczych. O Morawanech. O Czešjch. O Polaczych. O Slezku a Lužiczych. O Prušaczych. O Liwonygi. O Pomeranijch. O Litwie. O Samogitské Zemi. O Niemczych a giných půlnočnjch Kraginách. O Brytanygi, Hybernygi a tak dále o giných ostatnjch Zemjch a Kraginách Ewropy, Azyge, Afryky, a Ameryky. (W Bibl. weř. F. 63.)

274. Cýrkwj ewangelických w Čzechách nyněgšjch způsob Rkp. od r. 1632 (w Žitawě.)

275. Hystorie Králowstwj Krystowa, to gest Gruntownj Wypsánj podiwného Rozšjřenj, wrtkawého nestáleho Stěstj, a gistého wloženého Čzasu Cýrkwi Krystowé w Nowém Zákoně, kterak ona we wšech mjstech po swětě štjpena býwá, a od Židů, pohanů, Turků, Papeženců, kalwinystů a giných nepřátel, hrozně protiwenstwj trpj etc. Skrze Filippa Nicolai latině wydaná, odtud skrze G. Artus z Kdánaka do Německého přeložená, do češtiny uwezená od Bohuslawa Křineckého z Ronowa etc. w wyhnánj pro prawdu Božj zústawagjého. Wytlačená s powolenjm konsystofe Draždanské w Impressy M. Samuele Martiniusa z Dražowa L. P. 1632, w 4. str. 456, mimo předm. a registr. Četřina dobrá.

276. Řád cýrkw. Gednoty bratrké. WLeisně 1632. 12. (Index)

277. Pawel Skála z Hoře, vystěhovanec sepsal všeobecnou církevní historii v české řeči, která se v hraběci Waldsteinské knihovně v Duchcově v Rukopisu zachovávala.

278. J. A. Komenského a Vrozeného Pána P. Jana Laštského hystorye o původu a činech bratří českých kniha osmá od Jana Am. Komenského (z lat.) přeložená 1649. 8. Opět 1660. Pak u G. Urbana 1763. též 1765., v Hali Magdeburské. Jan Laštický sepsal a uplnau historii o českých Bratřích, z kteréž Amos Komenský osmou česky a latinsky vydal. b) Hystorya o těžkých protiwenstwjch Církwě české hned od počátku gegjho na Wjru Křestianskau obráčenj w l. P. 894 až do l. 1632 za panowánj Ferd. II. W Leině 1655. 12. w Amsterdamě u Jana Paskowského 1663. 12. a w Amsterd. (Žitawě) 1756. 12. (bez m. a tisk.) Gest vlastně přeloženj knihy od Komenského a giných některých Čechůw sepsané latinsky, pro Martyrologio Jana Foxa, pod nápisem: *Historia persecutionum Eccl. Bohemae etc.* w Leydeně 1648, učiněné knězem Adamem Hartmanem gакž widěti na str. 8. poslednjho wydánj, kteréž spolu uplněgij gest než latinské. Německy wyšla we Šweycarjch 1650. 12. pak 1669. 12. Zürich; konečně od Elsnera w Berlině 1764, 1766. wždy w 12. c) Kšafft umjragjcy Matky Gednoty bratrské, kterýmž (w Národu swém a Obzwláštosti swé dokonáwagjc) Swětené sobě od Boha poklady mezy syny a dědice swé rozděluge L. P. 1650. J. A. K. Znowu w Berlině 1757. 12. str. 28. d) Smutný hlas zaplašeného hněwem Božjm Pastýře k rozplašenému hynaucýmu Stádu etc. W Amsterdamě. 1660. W Berlině 1757. 12. str. 80. e) Bog Michala a angelů s drakem a angely gehu (ginotagitelné?) W Hoře Kutné u Korce. 8. 1785. f) Srdečné napomenutj k nawrácenj se na prwuj opuštěnau lásku Gednoty bratrské, někdy rozptýleným gegich ostatkům z Člech a z Morawy.. učiněné. A nynj pro Upamatowánj bjdně roztržené Církwě české, Berlinské a giných gegich pozůstalých Potomků při nowém wydanj Confessy bratrské, také znowu s předmluwau wydané. W Berlině u Krystyna Fryd. Henninga 1748. 8. str. 56. g) Poslednj wíle neb Kšafft, w němž upjmně Komenský o sobě y wěcech swých činj wyznánj, gakož též y užitečné kraganům swým dáwá napomenutj. Od něho lat. sepsaná: pak do češtiny přeložená. Při knjeze: Vtočiště etc. w Hal. Magd. 1765. též při uměnj kažatelském (1823).

279. Gednánj náboženstwj se týkagjcj za Ferd. III. česky a něm. Rkp. 1650. w 4. (bibl. Hořowická.)

280. Lodj Církwě Swaté Rytěrugjcy, na Moři Swěta tohoto, Wlnobitjm semotam se zmjtagjcy, wšak nikdy nevtunutá. W třech djlech popsaná: 1. od Stwořenj Swěta, 2. od Narozenj Syna Božjho, 3. od začátku Křestanstwa w zemi České. Wydaná od dwogj ctihodného kněze Magistra Pawla Pučálky etc. Wytłštěná w Menšým M. Pražském u Jana Arnolta z Dobrosla-

wjna L. P. 1677. w 8. menšjm str. 309. mimo regist. Pšjpis arcib. Pražskému hrab. z Waldsteyna.

281. Staročeská wjra po zawrženj pohanského bludu a modlářstwj wždycky swatá Rzjmská katolická. Od Frant. Ant. Scharffa Městys Bohdanče faráře. W Praze 1677. 8. W Králové Hradcy nad Labem u W. Tyběly 1730. Lehčj ceny, než dĵla Pešiny a giných z toho wěku. D.

282. Wywolená Božj Winnice Obnowená, to gest: Prawdiwá Hystoria: kterak Cýrkew Božj, Šlowem Páně, skrz Doct. Lutera obnowená, w mnohém sauženj: Národu se zdwĵhánj a w twrdém přensledowanj, gako Ruže w trnj wzrostlá a rozšĵřená gest etc. Na Swětlo wydaná od K. Tobiáše Masnicyusa, Cýrkwe Illawské w Uhrĵch kaplana, a tehďáž Exulanta. W Dražďanech u Kryšťofa Baumaana L. P. 1682. 12. str. 360. kromě pšjpisu Panj Kateřině Sidonii Reway z Rewu etc.

283. Krwe newinné žĵnĵiwj wlcj Dyoklecyan a Maximian Cýsařowé Rzjměj. Nalezagj se také wšelike památky kostela S. Wĵta na Hra le Pražském se dotýkagjcy etc. od Jana Beckowského u J. K. Geřábka. W Praze 1697 též 1751. 8. w Impr. w Kollegi Tow. G. u Sw. Kljmenta.

284. Spráwa potřebná o bratřjch, saudcých, pomocnjčjch při zbořjch Páně w Gednotě bratrské 1709.

285. M. Krystiana Peška dwaustoročnj Cýrkwe ewangelické památka, kteráž se l. P. 1717 strany obnowenj cýrkwe apoštolské aneb reformacye, a L. P. 1730 strany wyznánj wjry křest. w Augšpurku před G. M. C. Karlem V. učiněné w Cýrkwi české žitawské připomĵuala. W Žitawě u Mich. Hartmana 8. (bez roku) 8 listů.

286. Františka Růhra slawnost Jubilaecum ewangelického. W Žitawě 1717 8. u Mich. Hartmana.

n. Papežská.

287. Pořádnj přĵběhowé Hildebraunstwj aneb pap. mocnářstwj etc. od far. Foyty (z 18 stol.) Rkp. weř. Bibl.

288. Ernesta Šalamaana Cypriani Naudenj o Půwodu a zřístu Papežstwa. Z němčĵinĵ přeložil Theodor de Hybla. W Wytembergu u Jana Kryšťofa Třĵidelcha 1744. 8.

o. Biskupstwj.

289. Krátké wypsánj o processy slawné. . M. Litoměřic k ingressu P. Max. štud. sw. P. z Sselynic Iho biskupa Litom. W Praze 1763 u J. Jos. Klausera fol. 2 listy.

p. Klášťerů, kostelů, špitálů.

290. Potwrzenj, nadánj, obdarowanj a swobod klášťera Zarážanského od Ferd. II. 1629. Rkp. bibl. weř. D. 28.

291. Hystorya Klášťera Sedleckého, Rządu Swatého Cysterceyenského. Šepsaná a wydaná Pracj K. Symeona Ewstachya

Kapihorského, téhož Rządu Cyst, na ten čas děkana Panstw Chlumeckého. Wytisněna w Starém M. Pr. u Pawla Sessya L. P. 1630. fol. str. VII. přjpisu (kuězi Giřjmu Uraitowi, opatu kláštara Zbraslawského), textu str. 114. Historie goho od roku 1143 až do 1628 může se mezi obecne české potjsti. Balbin geg chwalj, že prostě prawdiwě o swém kláštaru pjše, a že Hagkownu krónjku až do r. 1630 (wlastně 1628) dowedl. Ungar prawj, že wšecky poklésky swých bratjřj opatů odkrywá, a protož některjř tu kronjku někakému někatoľjku toho gmena přjpisuj.

292. Ocularia, aueb Oči skleněné starého Čzecha; od kněze Gindř. Ondř. Hofmana w Praze 1637. 8. Ukazuje horliwost starých Čechůw w stawěnj kostelů, kláštěrů podle abecedy wyčtených.

293. Štěpánského kostela w Praze na rybníčkách staré paměti, sepsané od P. Vincencia a S. Quilielmo. Rukopis. w 4. 1687. (widěl Pelc.)

294. Krátký weytah sláwy swato-swatého kráľowského a weyhradnjho kostela Wýšehradského swatých Apoštolůw Petra a Pawla od J. Flor. Hammerschmieda w Praze 1700 w 4, w Arcib. Sem. u Wolfganga Wikharta str. 22.

295. Prospiešný potok wod etc. od Daw. Ant. Nywelta, direktora na panstw Náchodském 1736. Gest historie o kostelu sw. Bartolomeje, kdež zámek a panstw Náchodské spolu se popisuje, čemuž ale P. Bienenberg (Alterthümer des Kön. Boehm. I. str. 166. II. str. 130) w mnohem odporuje.

296. Kniha památnej kláštara S. Wáclawa 1626-1753. Rkp. weřegně Bibl.

297. Wýsady kláštara sw. Giřj Rkp. weř. Bibl. E. 41.

298. Kniha památnej špitálu sw. Pawla. Rkp. weř. Bibl.

q. Řáďů.

a) Swěťských.

299. Zřjzenj Neygasněšjho a Neywýšjho řáďu Řůna, neboližto Beránka zlatého, Z franc. řeči w latinskau, a potomně z lat. w gazyk český před lety přeložené. Wytisněné w Starém M. Pražském v Štěpana Byliny 1622. 4.

300. Rytjřská sláwa Wys. Vroz. P. Adama Bořity hrab. z Martinic... skrze obdarowanj zlatého rauna etc. W Praze Impr. Akad. 1646. 4. štr. 46. (o Zakladateli Rytjřůw zlat. rauna).

301. Okolostogičné wypsánj w který čas, kde a od koho... řáď zlatého rauna začátek wzal etc. (1721) 4. Bez mjsta 5 listů.

β) Duchownjch.

302. Giřjho Fera Slawnost prwnjho stoletj towaryštw Geřjžowa 1640. 4.

303. Jubilna radost stoletě sw. Ignacya Lojoly pod ney-swěťěšjm gměnem Geřjžowým řeholi obzwláštnjř pobožnostjř prokázaná. Wyt. w Praze w Kollegi T. G. 4. 1640.

304. Cwičenj duchowné každodennj w towarystwu oby-
tegué College Gičjnské S. J. leta 1657, vlastnj rukau Jana Košti-
cyusa Rkp. weř. Bibl.

305. Mikulaše Lancycya Špis o powinnosti Bratřj Rze-
holnjch. Přeložený od Giř. Constantia. W Praze w kollegi
1665. 8.

306. Prawidlo aneb krátké zawřenj těch wstanowenj, gi-
miž se towarystwo, od P. G. gméno magjcej, řjđj. Přetistěna w
Impr. Akad. Praze. 1667. 1724. 8.

307. Koruna kněžecý aneb wěneć nebeský z dwadcyti hwězď
spletený t. g. 20 hlasy zwolená Abatyše s. Giřj 1672. Rukopis.
weř. Bibl.

308. Prawidla bratrůw Towarystwa P. G. kteřj obzwlášt-
nj auřady magj. W Praze u sw. Kljmenta 1684. 1724. 8.

309. Rosemüller, krátká zpráwa o dáwnosti a starožitno-
sti kanownjkůw de poenitentia 1697. Rkp. Bibl. weř.

310. Špis o powinnosti bratřj řeholnjch. Přel. Giřj Kon-
stantius, W Praze 8. 1699. Druhé wydánj num. 305.

311. Jaroljma Veita Regule aneb způsob Žiwota bratrůw
a sester Třetjho řádu sw. Otcé Frantiska z něm. přel. W Praze
v Anny Wor. Hamplowé 1708. 12.

312. Zwláštňj tagnosti a skrytj pokladowé Towarystwa P.
Gež, pro obecne dobré zgewenj. W Praze u K. J. Hrabý 4. 1734.

313. Začjňá se regule blahoslaweného Augustyna biskupa
Rkp. weř. bib. XVII. G. 23.

314. Krátká obsaha na tlačenau předce pak nepotlačenau
a od marného swěta opowřzenau reguli a žiwot třetjho řádu ka-
gjcých od s. Serafinského Otcé Frant. ustanowenau, z něm. Ro-
mauldo Oenipontenského kapucyna přel. W Král. Hradcy u W.
Tyběly 1742. 8.

315. Ustanowenj neb constitucý sester řádu kazatelského.
Rkp. na perg. weř. Bibl. XVII. G. 24.

316. Potwřenj wólené Abatyše klásteru s. Anežky. 1743.
Rkp, bibl. weř.

317. Guidona Bleyweysa řád cystericyenský w Sedlicý sla-
wný w Pr. u K. Fr. Rosenm. 1743.

318. Rzehola aneb Zákon swatého otcze Benedykta opata,
těž geho žiwot od Bonawentury Pitra. W Brně 1766. 8.

319. Bulla neb Ustanowenj Klementa papeže toho gména
XIV. mocý které potlačen gest řeholnj řád wůhec nazwaný To-
warystwa Gežišowa w Praze 1770. 8. u Joh. Prušowé wdowy.
1773. 4.

D. Z n á m o s t z e m ě a n á ř o d ů.

a. Cesty.

320. Z Sternberka Wýgezď z Bechyně do cyczých zemj.
1664-5. Rkp. Bibl. weř. A. 26.

321. Cesta Tureckýho velikýho legáta, Ibrahim Bassa z Konstantinopole 12. Března skrze hlavnějšj města až do Wjdně, kdež 14. Šrpná 1719 swůg weřegůj wgezd držel. w 4. (b. m. a. r.)

b. Zeměpis.

322. Registrum k Mappě král. česk. náležejcj, w Normb. 1666. w 12. 3 archy. Náležj sem, gak dalece česká gměna měst, wesnic etc. obsahuge.

323. Správa nynějšjch časů k štenj nowin. Wytisknauti dal Dan. K. Rosenmüller (chron. 1719) 6 listů w 4. Gest statistický přehled Europy.

c. Obyčtege národnj.

324. Kratochwilné a welmi weselé swadebnj smlauwy, aneb spůsob řečj, kterétto při swadbách hostem družba, a ginj mládencowé přednážeti obyčteg mjwagj. Wytisťěno roku toho, když bylo swadeb mnoho. 8. 1 arch. (bez r. a mjsta) Gině wydánj: Smlauwy aneb řeči při swadebnjch slawnostech pro družbu, mládence a panny družičky. W Hradcy Králow. 8. str. 80. (bez roku) cf. Wawák.

325. Krátké zwánj na swadbu, též wydáwanj newěsty, a děkowánj rodičům ode všech pozwaných panů hostů. W Král. Hradcy 8. ½ archu. (bez roku).

326. Desatero připjgenj mládenecké o wěnce pannám družičkám, při weselj swadebujm, aneb cwídenj, kterak mládenci pannám družičkám, gedné každé zvláště připjgeti při swadbě magj. Nynj zase na swětlo wydané. Ku kterému gest přiloženo, gak zase družičky mládencům odpowjdati magj. W Hoře Kutné v G. Wogt. Kyncla 1738. 8. ½ archu. W Holom. 1775. 8.

E. Libomudrotwj.

a. Mrawné spisy.

327. Spisek o syrobě 1624. 12. (Index)

328. Labirynt swěta a rág srdce t. g. swětélé wymalowanj, kterak w tom swětě, a wěcech geho wšechněch nic nenj než matenj a motánj, kolotánj a lopotowanj, mámenj a žalba, bjda a tesknost, a naposledy omrzenj všeho a zaufánj: ale kdož doma w srdcy swém sedě, s gediným Pánem Bohem se wzawjrá, ten sám k prawému a plnému mysli vpokogenj a radostj, že přicházý, od Jana Amosa Komenského. Bez mjsta (w Ležně) 1631. 4. W Amster. 1663. 12. W Berlině 1757. nákladem W. Taužila w 12. W Praze v Jana Sama 1782. 8. nákladem W. Stacha, (obě poslednj s obrázkem spisatelowým) Poslěz w Praze podlé Amstelodamského (druhého wydánj) nákladem Jana Nagedlého 1809. 12. Gedna z neypěknějšjch knih celé literatury české. Přeložena do Němčiny w Berlině 1787. 8. (Philosophisch-satyrische Reisen durch alle Stände der menschlichen Handlungen etc.)

Libomudretwj. Mraw. spisy. Wychow. dětj. 381

329. Brausýrna lidského gazyka celau abecedau na skrze wyswětlena, w Praze 1637. 4. (z lat. Ger. Drexelia.) str. 703. Mrawného a wzdělawatelného obsahu. Přejpis P. Giř. Ad. Bofitowi hrab. z Martinic, kanclěři w král. českém.

330. Potworný Drak Apokaliptický, to gest hanebné a ohavné opilstwj žiwými barwami w sedmi knihách wydané. W Praze w Impr. Akademické. 1642. 8. str. 256.

331. Giřjho Fera Schola civilitatis o zdwořilosti mrawů. Latine; germanice et bohemice. 12. Nákl. děd. sw. Wácl.

332. Communis vitae inter homines scita urbanitas. Šlechtnost, neb mrawnost w společném s lidmi obcowánj. Wolstand täglicher Gemainschaft mit dem Menschen. Nyuj w nowě wytistěná a wúbec wydaná. W Praze Impr. Akad. 1645. 8. str. 211. regist. Wytiskl Zym. Lewa (poněwadž, gak dj w přjpisu, gj se na mále nacházelo).

333. Geremiaše Drexelia Phaeton orbis. Podpal celého swěta gazyk lidský, kterýžto rozpaluge kolo narozenj našeho, gsa roznjcen od ohně pekelného. Z lat. přeloženy (od G. Fera) a wydaný nákladem děd. sw. Wácl. W Praze w Karlodworské impressý v Jana Joz. Klauzera 1762. 4.

334. Matth. Augustyny O trpěliwosti a netrpěliwosti 1738. 8.

b. Řáda a zpráva obecna.

335. Kašpara Ssopia Královská rada hispanskému králi, kterakby wšeligaké wálky wykonati mohl. W 4. 1621. od Pawla Pistoriusa z Lucka přel.

336. Tetradiion historico - politicum 4. od M. Samuele z Dražowa. (Index.)

337. Popis wěznůw w nowém městě Pražském. Wykonán 1677. Rkp. Bibl. weř. XVII. C. 9.

338. Ornamentum magistratus politici. Ozdoba Wrchnosti swětské, aneb kterými ctnostmi křestanská wrchnost má ozdoba a okrášlena býti etc. wydaná od Jana Milochowského etc. w Draždanech 1678. 12. Té kněžetce Dau. Synapius slowenské werše představil.

339. Správa krátká nařjzenj pro zdravé a nemocné chudé. W Praze v G. Labauna. 8. 1692.

c. Wychowánj dětj.

340. Djtek křestanských Biblj malá od Giřjho Dolanského. W Zitawě 1710.

341. De Educatione Juventutis, to gest: Mrawné a spráwné Gednánj, O Mládeře Cwjčenj a wychowánj, w kterémž skrze napowěd a odpowěd se dokazuje, co Mládencům ctnostným přináležj a ge okrášluge. Z francauské Ržeři... w Německau wvedené, a nynj... na Česko přeložené, rozmnožené a předložené. Od Jana Libertina..., Rodičze Rakownickeho... Wyt. w Praze w Plotagským domě, v Karla Jana Hraby. Léta 1745.

(Na konci stogj): „Vetiwě se Láskawého Cztenaře žádá, gestli by se gaké Chyby proti njuégšý Ortographij nalezli (gakož se státi mohlo) aby takowé trpěliwě naprawené byli.“ W 12. XII. listů přjpisu; pak textu A-H po 12ti J pak 5 $\frac{1}{2}$ listů. We přjpisu suřednjm Pánům města Rakownjka gest pochwalná historie téhož města. Čeština chatrná. Opět w Pr. v Jana Prusý 8. 1753.

342. Pokladnice domownj pro dítjky křestanské Rkp. (Sepstal Jan Blasius.) (před r. 1719.)

343. Praktyka cwičenj mládeže. 12. Nákladem Děd. sw. Wácl.

344. a) Knjžka lozunků pro dítjky na r. 1759. w Berlině str. 51. b) Giná pod gmenem: Wyučugjcy texty cýrkwe bratrské, a obzwláštne djtek na r. 1764. w Berlině 8. str. 63. c) giná na r. 1765 d) na r. 1770, tištěna 1769. 8. tamž. K tomu náležj. e) Poznamenanj, kterak wyučugjcy texty cýrkwe bratrské a obzwlášt djtek vžjwané býti mohau. W Berlině v Henninga 8. 1763. str. 52. Gsau texty osobliwé s negakau propowédjk. p. Neděle po Nowém roku: „Staré wěcy pomínuly, ay nowé wšeccko včíněno gest. 2. Kor. 5, 17. Děkugem Gežjši, genž stwořil nás, že nás powolal w nowozákonnj čas etc. Gměno lozunků, gakoby hesel, gest wzato z wogenského obyčěge. dlé něhož na každý den negakau propowéd za znamení a k ohlášenj se swogjm užjwano. Podobné sbjrkj textů také pro dospěle lidi wydány gsau (w. dole wzdělaw. spisy.)

345. Psanj zdržugjcy w sobě slowa ewangelická k mládeži, o welikém blahošlawenstwj takowých djtek a mladých lidj, genž se časne k Bohu obracugj. W Berlině v Kr. Fr. Hennynga 1763. 8.

346. Knjha pro dítjky, nebo Wšeobecné Obsahy a wygdřenj o wěcecb, které dítjky wěděti magj, a pochopiti mohau. Z něm. přel. Ant. Selisko w Praze (1771) w 8. str. 130 u F. A. Höchenbergera. Gest to franc. knjžka: Livre des enfans. Mnoho tu zle kowaných slow nowých z grammatiky Pohlowsky.

F. M a t h e m a t i k a.

a. Počítářstwj a měřictwj.

347. Knjžka aneb Tabula, w kteréž se obsahuge, gakým způsobem auroky wedle nowého nařjzenj spojsti se mohau. Wypsáno z gedné Tabule od Wácl. Petřilky Sušického 1621. Rkp. weř. Bibl.

348. Karla Jak. Ferd. Tummy Kniha počet hlawnj Interesnj. W Praze w Hamplowě Impr. skrze Jan. G. Hošekera 1706. 8.

349. Gruntownj Počátek Mathematického Uměnj, Geometria practica, skrze který wšeczky hlaubky, dýlky, šjrzky, pole, lesy, rybnyjky, lauky, zahrady, města, krage etc. wymierziti se mohau s prjipogeným Nivelirowanjm, neb wodnjm mierzenjm,

ponejprw w Českém Gazyku wydána od Wácl. Jozeffa Weselýho, Přjeseznjho zemského Mljináře, a Geometra; wytištěno w Pr. w Králowým Dwoře, v Matěge Adama Högra, Arcybiskupského Impressora 1734. 8. archůw 41. Obsahuge toliko některá řemeslnická rozhodnutj vloh k délkoměřictwj, plochoměřictwj, tělesoměřictwj a troghanoměřictwj náležejcjh, bez vměleckého spogenj, bez wvowowáj důkazů, a málo k názwoslowj mathematickému přispěti může.

350. Petra Kašpara Swieteczského Prw hrubě wážený, nynj ale zawržený neboližto reformirowaný falešné zemoměřenj, podle něgžto mnozý obzwláště w české zemi měrenj se wjgnagj-cý P. P. auředajcy, mysljwcy... ne bez malých chyb pokračowali a až poswad pokračugau. W Gindř. Hradcy u F. P. Hilgartnera 1758. 8.

351. Krátké wyswětlenj počtářského Uměnj, w kteremžto nepředněgžý základ a regule s připogenými Exemply se wygádruge. Wytištěno L. P, 1761. 4. Archů A-E po 4 listech. F. 3 listy.

b. Hwězdářstwj. Planetáře.

352. Jakub Wáclaw Dobřenský Černomostský wydáwal asy 15 roků djacursus sphaericos w českém a něm. gazyku, kdežto mnohá pěkná prawidla o zachowanj zdráwj, prácech hospodářských, a nebi hwězdnatěm a t. d. nalezti.

353. Planety pod kterau by se czlowěk narodil. W Lito-myšli 1722. 8.

c. Kalendáře. Prognostiky.

354. Kalendáře hospodářské a kancelářské, w nichž gsau na každý den kratcý přjbehowé od r. 1629 až do 1705 (16 kusů) měl Krameryus na prodeg r. 1792. U koho nynj?

355. Hermána de Werwe a) Kalendář Nowý ku potřebě a wjžwanj vředlnjkům etc. 4. 1647. b) Spranostykau hwězdářskau kalendář hospodářský a kancelářský k l. 1654. W Praze v Lidm. Sedlčanské wdowy 4. c) Kalendář hosp. a kancelářský k l. 1660. (Wjd. Bibl.)

356. Kalendáře na r. 1649. 1688. 1706. 1757. 1758. 4. Bibl. Weř. A. 84.

357. Spranostykau hwězdářskau Kalendář hospodářský a kancelářský etc. od Jer. staršjho Geblera k l. P. 1654. 4. W Praze v Urbana Goliaše.

358. Jana Krystoffa Daysygnera s Pranostýkau Hwězdářskau Kalendář Hospodářský a Kancelářský k Létu 1654, w Praze v Urbana Goliaše. 4.

359. Matauše Orlinského Nowý Kalendář Hospodářský a Kancelářský na r. 1654. W Praze v Urbana Goliaše. 4.

360. Pražský Nowý kalendář hospodářský a kancelářský, od Zyk. Czarnowakého. W Praze v Urbana Goliaše. 4. 1660.

361. Martina Holborera Wyrpcurského Nowý kalendář hospodářský a a kancellářský s Pranostykau hwězdářskou. W Pr. v Urbana Goliaše. 4. 1668.

362. Kalendář hodin přes celý rok. W Praze v Giřjho Černocha. 8. 1684.

363. W knize: Materialien zu einer böhm. Statistik Heft VIII. S. 208 prawj se, že prwnj titulárnj kal. wyšel r. 1703; ale dlé Reskriptu od 20. Břez. 1713, při podobném kalendářni na r. 1722 zřegně stogj, že Giřj Labaun nálezce byl takowého kalendáře, w němž gména auřednjků cjsarských etc. se nalezagj, na něž gemu od Leop. I. tedy giž okolo r. 1693 zvláštnj privilegium dáno, a Josefem I. na giných 10 let prodlaučeno bylo, kteréž privilegium dotčeným rescriptem syuu geho Giřjmu od Karla VI. dědičně se udeľuge. Nápisgeho gest: Nowý titulárnj kalendář ke cti sw. Wáclawa k létu 1722. Sepsaný od Krystiana Joachyma z Chotěšowa etc. w 4. Wycházely takowé kalendáře něm. a česky (každé o sobě), až do r. 1769. t. do prowdanj wdowy Kat. Labaumowé za pekaře, čjmž tiskařské práwo pustila. 1770 J. Jos. Klausar pod týmž gménem ge vydal; od r. pak 1771 pod gménem: Nowý titulárnj a hospodářský kalendář, wydáwau v Ant. Elsenwangeru něm. a česky až do oddělenj titulárnj částky od hospodářské a uwedenj Schematismu něm.

364. Kalendář hospodářský a kancellářský ku potřebě Pánům, Auředlnjkům, Pjsarům, Prokuratorům, Měšťianům, kupcům a Obchody všeligaké wedaucým: Na rok P. 1694. S pilností sepsaný a wydaný od M. Krystoffa Křikawského Filozofie Doktora, w slawné Akademij Krakowské nařjzeného hwězdáře. W Holomaucy v Jana Joz. Kyliána 4. Podobné vycházely do r. 1727 a snad dále.

365. J. Fr. Swoboda w Brně měl privilegium na wydáwánj kalendářů titulárnjch od r. 1708, 25. Novemb. Z nichž něm. od 1711-14 v P. Norb. Waňka gsau. Českéli též wydáwal, muě neznámo.

366. Nowý hospodářský kancellářský kalendář pod gménem Abrahama Fišera od gednoho vměnj hwěz. milownjka.. na horyzont česky a giné okolnj kraginy a země sepsaný spolu s praktykau a některými hospodářskými wěcmi. Na r. 1743. w Praze v K. Rosenmüllera 4. 1751 v Zof. Rosenmüllerowé. 1767 a 1768 v J. Joz. Klausera. w 4. Zdá se, že každoročně mezi těmi léty snad i dřjwe a pozděgi vycházely.

367. Kalendář cýrkewnj v Kaudelkowé wdowy skrze fakt. Šmolke 1745.

368. Jan Chrastina mnohé roky w Prešpurce kalendáře wydáwal (od 1758) ozdobené wřetemi, fabulemi, Taubmanowými žerty, Gelowými fraškami, zběhlými celého roku přjhodami, mravnými propowjdkami etc. (w. Tab. Poe. II. 69.)

369. Praktika sedlská neb knjka o powěťřj a správě, nynj znouwu přehljdnutá. W Pr. v K. J. Jauracha 8. 1766.

Známost přírod. Pow. kamenj, Žiwoč. hog. wod. 385

370. Sedlská pranostyka, aneb knjižka o powětrj a správě, kterak spůsobnost času přes celý rok předzvědět a poznati se může, rok od roku trwagjcy. 8. w Gindřich. Hradcy 3 archy. b. r. (a často ginde).

d. Wogenské uměnj.

371. Prawidlo Wogenského Řizenj etc. w hrab. Khewenhillerowu Regimentu. W Brně 1733. 8.

G. Z n á m o s t p ř i r o d y .

a. Powětrné kamenj.

372. Nowiny hrozné a strašiwé, kteréž se w skutku a w prawdě w Durynské zemi letha 1681 staly, nebo kámen weliký a hrozným hřmánjm dolůw na zemi vpadl. fol. s figurami, bez roku a mjsta.

b. Žiwočistwo.

373. Náležitá správa a wypodobněnj... bjlého nedwěda s 2 hlawama. 1 list w 4. v K. Rosenmüllera 1719.

c. Hogitedlné wody.

374. Walentyna Kirchmayera z Raychwic Ph. a M. D. Starodáwnj Kukus studnice, nynj nowě wyzdwyženj, hradištský žiwý pramen, gehožo počátek, přjležitost, starodáwnost, hogitedlné Mineralie, aučinliwost, wžitečnost a náležité wjwjánj w krátkosti sepsána gsau. W Praze w weliké Karlowě kollegi w Giřjho Labauna 1696. 8. str. 91.

375. Jana Frant. Löwa z Erlsfeldu Hydriatria nova, t. g. Krátké Wypsánj o wnowie nalezené Hlubeczké Lázni od Starodáwna Smradlawá Woda nazwané etc. W Starém Miestie Pražském w Ympressy Univ. Carolo-Ferd. w Kollegi S. J. v sw. Kljmenta (bez roku). Zdá se r. 1721, protože toho roku týž spis německy tam wyšel. Opět w Gindř. Hradcy w J. W. Hilgartnera pod nápisem: Opakugjcy wypsánj oné hluboké lázně skrze J. Fr. Lwa sepsané, od Joz. Ant. Lintze 8. 1767.

376. Jana Adama Veitha M. D. Thermae Podolenses aueb zdravá Podolská neb sw. Wáclawa lázeň. W Praze w Labaunských dědicůw 8. 1738.

377. Vzdrawugjcy studničný pramen král. města Hradiště Hory Tabor gehož počátek, wlastnost, aučinliwost a wjwjánj předstawené gest od Jozefa Hynka Mičky Ph. et M. D. W Hradcy Gindřichowém w J. Frid. Jakše 1732. 8. A-C.

378. Dawida Ant. Nywelta Prospěšný potok wod na pahrbcích panstw Náchodského hoguě se preyjtjcy. W Pr. w Jana Norb. Fického. 8. 1736.

379. Ferd. Joz. Czástky z Sternsteina Čest a sláwa Wyso-komeytská z rozhlášené studně wypreyštená, to gest krátká sprá-

wa a weypis rozhlášené lázně. W Hradcy Král. v Wácl. J. Tybally. 8. (1739).

380. Balt. Petrželek fons ruber aneb Czerwená studánka pod titulem Salvatora w městě Chrudjmi. W Hrad. Král. 1744-8. (Wjd. Bibl.)

381. Lijboch Corde pio fontes offero Mariae (chronog.) Ošastněný Lyboch! též prospěch Nemocných! aneb zdáwna skrytá, nynj ale wygewená k vzdrawenj lázeň etc. od Aut. Fil. Jana Krále Ph. et M. D. litoměřického krag. Physika. W Praze v Karla Jozefa Jáurnicha. 8. 4 archy. (1754.)

382. Sedmpramenitá Studnice, w Král. Hradcy v Kljmenta Tibély 1755. 8. str. 168. Gest popsánj hogitedlné wody Swatowické bljže Náchoda w Kralohradeckém kragi spolu se zázraky Marij paunaa tam činěnými.

d. Hospodářstw j.

383. Při kujžce rymownj w Litomyšli. 1626 a pozděgi bez roku a tiskaře tlačené gest na str. 20. Rozmláuwánj Otce s synem, w kterémž otec syna, gakby se syn při swém hospodářstw j y čeládce spravowati měl, wywčuge.

384. Regiment neb zprawowánj owěho dobytka, dedikowané Ryt. Woldřichu Dubanskému z Dubana na Libišicých. Rkp.

385. Petržilky knjžka, kterak se winice, štepuice spravowati magj. 1651. Rkp. Bibl. weř. XVII. G. 20.

386. Oko Páně, aneb Dobře Spořádané Hospodářstw j Polnj. Wydané w Latinském Yazyku od Dwogj Ctihodného kněze Krifftoffa Fiffera Soc. J. Na Česko přeložené od Dw. Ctih. kn. Jana Bernera z téhož Towaryšstwa. Dwa Djlj w Praze, v sw. Kljmenta 1706. 4. str. 446 mimo předml. a registjk. Ma i ginj zvláštnj tytul, tištěný: „Knihy Hospopárské skrze Dwogictihodného kněze Kryštoffa Fišera z Tow. Gež. sepsané Djl Prwnj, o hospodářstw j Polnjm neyprwe L. 1679 s Powoleujm Wrchnjch, a sobzvláštnjm obdarowanjm G. C. M. w lat. gazyku na swětlo wydaný: Nynj pak na Česko přeložený od Ctihodn. kn. Jana Bernera z téhož Tow. Gež. etc. 1706. 4. Djl druhý l. 1683. w lat. gaz. na swětlo wydaný etc. Čěština poněkud latinau páchne; wěc gen prostřednj, sem tam powěřčiwá.

387. G. Exc. P. Wincencyusa hrab. z Waldšteinu etc. Společných šafarůw Naučenj dle čehož pokračowati magj. W Pr. v K. Lábaunowy 1761. 8. str. 29.

388. Wieganda hospodářská ručnj kniha pro rakauskau mládež k naučenj o dobře spořádaném polnjm hospodářstw j z něm. na slowansky gazyk přel. w Prešpurku 1773. 8. v Fr. Aug. Patzko. str. 274 a registř.

e. Kuchařstw j.

389. Kniha kuchařská, w které se pro pamět lidskau o rozdjlných krmjch masytých, tak také... postnjch, gjch, kašj

a poljwek rozdlným způsobem wypisuge. Poneyprw wytisťena w Praze v Kateřiny Konyášowy wdowy. 1712. W nowá rozmnožená (z něm.) W Praze v K. J. Jauernicha. 8. 1763.

H. Lékařstwí j.

a. Mornj.

390. Matěge Jandy Contagium Pestilentiae, Angelus pestilentialis. Posel boží o Moru, 1626. 8. (Index)

391. Zpráva kratička o mornjm nakaženj z přjčín zvlášťnjch w čas přjmořj w Lešně Polském od cýrkwe české v wyhnanstwí věiněná. 12. 1632.

392. Jana Webera Apatykáře Přěšowského Zpráva o Moru. W Lewoči 1645. 8. (dle Tabl. 12.) Wiz předml. k Tysso-towl 1788 w Vhersk. Skalici wydanému. str. 10.

393. Rozličnj dobřj prostředkowé, kteří se w čas morowé rány etc. w Praze u Giř. Černocho užjwati mohau, 1679. 1680.

394. Apatyka duchownj y tělesná, t. g. o zapuzenj rány morowé modlitby též y k zachowánj žiwota prostředky a léky. W Praze z něm. přel. a wytiskl Jan Arnolt 8. 1679.

395. Jak. Jana Wácl. Dobřenského z Černého mostu Weřegná a přirozená před nemocmi obrana. W Praze Jan Arnolt. 1679. 8.

396. Ezechielé Bantschęera Krátká rada, kterakby se zprosty člowěk a chudj lidé w čas morowé rány zachowati měli. W Holom. Jan Kylian 8. 1680.

397. Jana Frant. Polentzi Krátká však gruntowná správa a navčenj o moru. W Praze v děd. Jana Karla Geřábka. 1708. 4.

398. Krátké nawřzenj k poznánj a zahlazenj nynj obáwaného mornjho nakaženj, které na wys. pomčenj od G. C. K. M. w wáčech zdravj zřjzené dworské Comissy wšěm strany odwráčenj moru pěti magjčým w 1758 roce na ruku dáno etc. W gaz. něm. od Jana Petra z Ghelen psáno, do českého 1759 r. od Karla Frant. Rosenmüllera wvedeno. W Pr. (1759) w 8. A-C4.

399. Jesu Benedicente! Apatečka duchownj y domownj zdržugjčj w sobě wýborná lékařstwí pro zachowánj duše y těla, w čas obecné pokuty a rány morowé (t. r. 1715 w Treudjně); povčugjčj, kterak se w takowém zarmauceném stawu... k bohu, k sobě, y k bljznjmu chowati slušj... k tomu gešťě některými modlitbami nábožnými pjsničkami, též gruntownjm potěšenjm D. J. G. (Doktora Jana Gerharda) opatřěná 1739 (w Pauchowě) od Jana Blazyusa, w nichž 9 pjsnj od něho se nacházj. (Z části sem, z části wětšj ke wzdělawat. a pobož. náležj).

b. Lečitel'ské.

400. Správa krátká aneb narřzenj pro zdravé a nemocné chudé lidi. W Praze v Giř. Laubana 1692. 8. 4 listy.

401. Herbář aneb lékařstwj, které z nowu z kněh wytažené a při rozličných nemocech lidj, kraw, owcý a drůbeže... zkušeno býwá etc. 8. W Praze v Wácl. Šerera str. 65. (b. r.)

402. W knize Alex. Schamsky... Promtuarium parvum Medico - Practicum etc. 1714. 4. gsau také česká gména neduhów.

403. (Jana Tonsoris, ginák Barwjrze kazatele Sl. Božjho w Gistebném w Orawské stolici) Sana consilia medica, aneb zdrawá Radda Lékaržská, podáwagjcy z křestanské lásky, wžitečné lékařstwj, na wětšjm djle domácý, z hodnowěrných doktorów lékařských proti rozličným nemocem lidského těla, s připogenau domowuj apatečkau etc. W Skalici Vherské v Jos. Ant. Škarnicla 1771. 8. str. 226, od str. 227-260 přjdawek ze školy Salernitanské we weršjch mimo 5 listů předmluwý a 1 ½ archů regstř. Po druhé též w Skalici 1806. 8.

c. Porodnictwj (babcitwj).

404. O ženách a gich nemocech; o tagnostech zenských Alberta Welkého, od Jana Lipského. W Praze 1623. w 4. (cf. Odděl. IV. num. 190.)

405. Wýborné naučenj pro Bábý a giné při porodjch pomáhagjcy Osoby od Gindrziha Jana Nep. Krancze w gazyku niemeckém sepsané, nynj ale k Prospiechu Wlasti od Františka Hynka Kyrchnera král. dwor. Impressora w Češtinu wvedené a wytištiené w Starém M. Praž. L. P. 1756, 8. a 1770.

406. Wysoce Důstogné Arcy - Biskupské Konsistoře Pražské Naučenj, pro Bábý a gegich Pomocnice, gakož y pro ty, které w Čzas Nauze při rodjčých Matronách se nagjtí dáti směgj, gak totiž oni při nebezpečným a truchlitým Porodu pro Vdělowánj Křtu w Čzas Nauze chowati se magj. W Praze u Fr. Höchenbergra 8. (1770) 1 arch.

407. Gindř. Jana Krancze Wedenj k prawému a dokonalemu Babjmú Vměnj z Niemcziny na Gazyk český od Jozeffa Zlobiczského obraczené. We Wjdni s Šulczowým Pjsem 1772. 8. (Rozdjlné přeloženj od předešlého.)

d. Dobyťj lékařstwj.

408. Kniha koňského lékařstwj na 3 djly rozdělená od vroz. P. Hynka z Wlašjmě na Bemnicy etc. G. M. C. rady a soudce zemského w Margk. Morawském. Na hradě Bittowě 3. Juli 1650. Rkp. (Bibl. Kinsk. F. 2. 309.)

409. Podstatné wyšetřenj příčin, prostředků a lékařstwj při všeobecným Pádu howěžýho dobytku w králowstwí českém, na vysoké poručenj wys. slaw. Gubernium etc. od Jana Hynka z Mayersbachu etc. L. P. 1749. W Praze v Zofie owdow. Rosenmüllerowé, w 4. str. 91. mimo regstř.

I. P r á w n i c t w j .

a. P r á w a a Z ř i z e n j .

410. Cysaře Ržymského, Vherského a Českého etc. Krá-
le etc. G. M. Eerdynanda Druhého etc. Obnowené Práwo a Zřiz-
zenj zemské dedjčného Králowstwj Českého. (Orel Cjs.) 1627.
Cum gratia et Privij. S. C. M. speciali ad decennium, w fol.
Tisťeno gest toliko str. 135, ostátek perem doplňen. W Bibl.
weřeg. Rkp. od 1627. a 1628. 1641.

411. Ferd. II. obnowené práwo Morawy Rkp. 1632. w
Bibl. weřeg.

412. Ferd. III. declaracy a Novelly na- obnowené Zřizenj
zemské. Rkp. 1640 w Bibl. weř. též w Museum Rkp. fol. Též
od r. 1652. 1675. w bib. weř.

413. Extract z obnoweného práwa, a zřizenj zemského
král. českého a na též publikowaných kr. deklaracy a Nowel,
gako y Práv městských, narownánj hor, kowů a smlauwy swa-
towačlawské do alphabety w celém smyslu wveden a w gedno
spogen. Rkp. fol. 1684. (v Pelcla býwal).

b. Hrdelnj.

414. Process Inquisitornj. Který w hlawnjm G. M. C. Re-
sydency Králow. Starém Městě Pražském, w Král. Českém od
Slawného králowského Apellacy Trýbunálu za Přjčinau z Ne-
naw'sti Wjry křes anské od Lazara Abel'sa a Löhla Kurzhandla
Židůw zamordowaneho 12letého syna téhož prwnjho Žida we-
den byl. W Praze w welké Karlowé Kollegi, nákladem Giřjho
Labaua 1696. 4. str. 90 mimo předmluwy 5 listů.

415. Jozefa I. Nowé Práwo wtrpné a hrdelnj. W Praze
w Dědicůw Jana Karla Gefábka 1708. fol. (česky a nemecky.)

416. Marye Therezye Hrdelnj práwnj Rząd, we Wjdni v
Jana Tomaše wřozeného z Trattueraw 1769. fol.

c. Rád saudnj, Instrukcj.

417. Instructio. aneb Artykule, kteréž G. M. Ržmského
Cjsaře Uherského a Českého krále etc. Tegná y giné Raddy
etc. z Milostiwého G. M. C. poručenj, wedle nichž se w tomto
G. M. C. dědičném králowstwj českém, ... též Gegj
M. Cjsařowny, gakožto králowé české Měst wěnných, wšickni a
geden každý obzwláštne G. M. C. rychtářowé, Purgmistři a Kom-
šele w Vřadech a powinnostech swých wřadycky a každého času
chowati magj, w Praze dne 2. Března 1651 wydati račill. W
Hradci nad Labem 1673. 8. Dan. Kamenického.

418. Instructio appellatornj etc. w Hradci nad Labem u Dan.
Kamenického 1673. 8.

419. Jana Jak. z Weingarten (nar. w Komotowě 1629† 1710.)
Manuductio, aneb Cestowůdce, kterak při práwjch stawu měst-
ského w král. českém saud weden býti má, ex Viudemia iudi-

ciaria aneb ze zbrjky práwnj wytažený. Rkp. od r. 1683. 8. potom tištěn v Praze nákladem K. Arn. z Dobroslawjna 1683. 8. item 1689. 8. str. 59.

420. Poznamenánj wšech gak duhownjch tak swětských dikasterij práwnjch Instancjch na r. 1723 až 1726, pak na r. 1736 až 1742 w 4. (Bib. weř.. D. 204).

d. Policegnj nařizenj. Patenty.

421. Gjch milostí Neywyš. P. Auřednjkůw a Saudeczůw zemských G. M. C. Mjstodržjčjch w králowstwí Czeském... narzizenj ržád w miestech Pražských, gak se řemeslnjczy handlérzj, obchodnjcy, y geden každý ginj w prodagjch, a w kupowanj wšeligakých wjeczj, niczměně y w placenj czeledi nádennj chowati má. W Praze v Štěp. Biliny 1626. fol.

422. Patent od Ferd. II. r. 1630. Podepsán gest Slawata. (w Bibl. Wjd.)

423. Taxa trhu Jana z Wartemberga Šenka králowstwí českého. Rkp. 1668, fol. w Museum.

424. Řád hašenj ohně pro Malé Město Pražské, od Weingartena. 1677.

425. Kniha generál - hlawnj, wšeobecně potřebného zrna obilj placenj. Od K. J. Tumy. 8. w Praze 1700. 1706.

426. Od Leopolda I. česky a něm. (w Bibl. Wjd.) Gedno?

427. a) Uniwersalnj aneb wšeobecnj Řád Accisůw, wšech wysoce wzactných P. Stawůw w králowstwí českém. Gak takowé dne 20. Měs. Ledna přjstjho 1709 léta začátek mji magj. W Praze v Karla Ferd. Arnolta. 4. bez roku (1708) b) Řád accisůw, gak takowj dne prwnjho měs. Srpna běžjčjho l. 1710 začjti se magj. W Praze v K. J. Arnolta 4. 1710.

428. Obnowený robotnj patent 1738 20. Ledna fol. listů 19. (Weř. Bibl. A. 75).

429. Patent mysliwcům se protiwcjčjch zwěře zloděgů týkagjcy. 9. Pros. 1745 fol. 2 listy.

430. a) Pat. 8. Unor. 1746 proti hrám fol. 3 listy b) od 6. Máge 1746 základnj neb táznj auřad (Versatzamt) fol. 4 listy.

431. a) Pat. od 3. Čerwence 1747 o hrách fol. 4 listy b) 7. Dubna 1747 z strany daně fol. 8. listů. c) o daň na wálku we Wlašjch a Nyderlantu 1747 fol. 3 listy.

432. a) Pat. od 5. Pros. 1748 daň na karty, kalendáře etc. fol. 4 listy. b) 5. Pros. 1748 štemplowanj papjru, fol. 6 listů. c) 6. Sept. 1748 daň k zaprawenj nowého wogenského systemalnjo wychowanj na 10 let požádaná fol. A-P. (Weř. bibl. A. 75.

433. a) Pat. 23. Ledna 1750 štemplowanj papjru fol. 8 listů. b) 28. Čerwence 1750 o štolách fol. 2 listy. c) 5. Srpna 1750 strany přjze a plátna. W Praze v Zoffie Roseumüllerowé fol. 11 listů. Přjdawek k tomu 1. Břez. 1753. fol. 8 listů.

434. Pat. 13. Listop. 1751, založenj loterie skrze Octavia z Cataldi fol. 4 listy.

435. Pat. 1. Unor. 1752. Daň z gistin, fol. 4 listy. b) 12. Čerwna 1752 proti pranicem a nepokognému chowanj fol. 4 listy. c) 30. Čerwna 1752 o wystěhowanj fol. 2 listy; o tež wěcy 6. Čerwence 1752 fol. 3 listy. d) 17. Srp. 1752, o wystěhowanj dělujků z skelných hutj fol. 2 listy. e) 4. Listop. 1752 zasjwanj na třetjnu fol. 2 listy. f) 23. Pros. 1752, o pýtlářjch (archowá plachta; w takowém formátu geště giných 6 patentů w Bibl. weřeg. pod A. 75)

436. a) C. k. Pragmatica wedenj práwnj Rozepře se týkagjcy, od 13. Ledna 1753 fol. 8 archů. b) Pat. 12. Máce 1753 o handlu (plachta archowá); detto o minci. Též 12. Břez. 1753 fol. 7 listů. c) Ustanowenj wšeobecného lékařstwj, 24. Čerwence 1753 fol. 18 listů. d) Pat. 4. Srpna 1753 o regrutowanj fol. 8 listů. e) Pat. 27. Zářj 1753 šraňkowanj meyto fol. 3 listy. f) Modi procedendi in caussis subditorum contra dominos se týkagjcy, 18. Prosynce 1753 fol. 4 listy. g) Pat. 13. Listop. 1763 Papežská dispensacj na gisté swátky fol. 4 listy.

437. We Wjdeuské bibl. a) 29 patentů českých. b) 1 patent český od r. 1767. c) od r. 1771. d) Giný od Marye Theresye. e) Dwa giné od M. Ther. česky a něm. f) Patent česky, polsky a něm. g) Giný česky a něm. (Kopitar)

e. Sněmy.

438. Od r. 1621 až do 1626 w Čechách pro nepokog tehdešj žádných sněmů držáno nebylo, a daně zvláštnjmi patenty wypisowány. S rokem 1627 opět sněmy drženy býti počaly, gichžto až do r. 1774 počjta se 162, téměř každoročně geden, málo který rok žádný, některý opět rok wjce. Z těch gediný (1632) w Rkp. ostatnj wšecky tištěné, a syce 146 česky a německy, 14 gen německy, 2 gen desky nalezagj se w kuhowně kujž. Lobk. a ginde po různu i w zhjrkách. Na ukážku slohu vydal částku sněmu od r. 1723 Tomsa w Chrsetom. na str. 208-212. Nápis sněmů těch podlé starého způsobu zachowan. k. p. Artykulowé na sněmu obecném, kterýž držau byl na Hradě Pražském 1629, 10. Prosynce, a zawřju téhož léta 20. Pros. W Praze u dědiců Štěpana Bylihy 1629. w 4.

439. Morawěj sněmowé, též djlem w zbjrkách zde onde, i po různu se chowagj. Wydawateli gsau gen tito známi: a) Artykulowé sněmu w Brně držaného 1628. Jan Czegka z Olbramowic vydal. Neyprwé w Holomaucy v Handla nynj w Praze v Dan. Karla z Karlsbergka. b) Krátký Extrakt sneňj obecného sgezdu w Brně 1640. Vydal Bernard Diwiš Petřwadský, w Holom. v Mik. Hradeckého. 6 listů w 4. c) Sneňj stawů Morawských od r. 1738. 1744. 1745. 1756. 1759. 1769. 1771.

f. Listowé auřednj.

440. Sem náležj weliká část listůw Karla swobodného P. z Žerotina (wiz při Odděl. V. num. 851.) z nichž w Hořowické

knihovně nalezaj se w Rkp. a) Dopiay od r. 1616-1636 fol. b) od r. 1628-1629. fol. c) od r. 1630 fol. d) r. 1632-1633. fol. e) od r. 1634-1635. fol.

K. B o h o s l o w j.

a. Přehledy biblij.

441. Parva biblia, aneb kratičké Rozebránj biblij. združejčy w sobě summu všech Pjsem swatých nowého y starého Zákona. W Hradcy Král. 1621. w 8. od Matěge Krocýna faráře Rychnowského.

442. Manualnj. Aneb Gádro celé biblij Swaté. Summu wšeho, co Bůh Lidem I. k Wěrenj wygewil. II. k Ččiněnj poručil. III. k Očekáwanj zasljbil. Plně a gasně obsahujčy. Mjsto nowé swjce sedjcým geště w temnostech zpuštěnj swého Cýrkwe České ostatkům podané l. 1658, w 12. W Amsterodamě u Gabryele a Roi 912 str. titul, přjpsánj s předmluwau 24 str. Gest to wýtah z biblij pracj J. Am. Komenského. Některých knih se tu nenalézá, giných gen summa neb gádro, a co se kde w Pjsemě opakuje, to gen gednau položeno.

443. Joan. Tonsoris Otewřenj pjsma sw. s připogenau geho summau y hystoryi k prawému biblij P. užjwanj. We Wittenberku u J. Kryst. Třidrycha 1746. 8. str. XII. a 96.

b. Biblij celé.

444. Od r. 1677 do 1715 wyšla biblij Swato - Wáclawská wel. fol. we třech djlech: a) Druhý djl biblij: totiž nowý Zákon, podle starého obecného latinského textu od samospasytedlně Řjmské katolické cýrkwe schwáleného, a až posawad w též cýrkwi wjžwaného. Z milostiwého poručěnj duchownj wrchnosti s obzwláštňj pilnosti přehlednutý, a nynj w nowě na swětlo wydaný L. P. 1677 wtyštěný w starém m. pražském w Impr. Univ. Karlo-Ferd. w Kollegi Towaryšstwa Gežjsowa u S. Kljmentá str. 512. b) Prorokowé a knihy Machabejských etc. skrze Faktora Joachyma Jana Kamenického L. 1712. str. 470, pak třetj a čtwtá kuiha Ezdrašowa na 59 str. Dwa registr. c) Biblij Česká, to gest, swaté pjsmo podle starožitného a obecného latinského . . přeloženj, na milostiwé ustanowenj a nařjzenj dwau slavné paměti P. P. Arcybiskupů Matauše Ferdynanda z Bilenberku, též Jana Fryd. z Waldsteyna, nynj pak s milostiwým dowolenjm neydůst. a wysoce oswjčeného knjžete a Pána P. Ferdynanda z Božj milosti Arcyb. pražského, s. Rzym. Ržjše kujžete a hraběte z Khünburku wydaná . . nákladem dědictwj s. Wáclawa . . w Kollegi skrze Joach. Jana Kamenického Faktora L. 1715. str. 1263, dwa registr. Jesuité Konštanc, Štayer a Barner zřjzeni byli k tomu od Arcib. z Bilenberku, aby Pjsmo sw. podle obecného lat. s přirownánjm ge k biblij Benátské (1506) a k exemplárům před časy Luterowými tištěným. Užjwali oni wšak

i bratrské biblj ač o tom zmjny nečinj. Figury w starém Zákoně gsau ty, kterých před sto lety Melantrich užjwal, Wyklady gsau obšjrně z sw. Otců. Po druhé w Praze u Jana Hrabj nákladem dědictwj sw. Wáclawa, na poručenj knjžetě a hraběto Přichowského z Přichowic Arcib. Pražského fol. 3 djly od r. 1769-1771, týmž tytulem,

445. Biblia sacra, to gest Biblj swatá, aneb všeca swatá pjsma starého y nowého zákona, s možnau pilnostj opět přehljdauta, krátkými summowanjky, a mudbými Konkordancými záopatřena a w nowě wydána pracj, wynasazenjm a nákladem Lidj o zrůst cýrkwe Božj upjmně pečugjících L. P. 1722. W Hale Magdeburské w kanšteynské impressy syrotějho domu. Gest to biblj podle bratrské od r. 1613 s proměnau mjsty učiněnou skrze Matěge Bela, kazatele Prešpurského w Uhřjch, kterýž předmluwu obšjrnau k nj sepsal. Danyel Krman, Superintendent Uherský cýrkwj Ewang. kratičkau swau předmluwau w nj ukázal, kterak před tjm již mnohé Biblj české na swětlo vyšly, a kterak to wydánj k wytisčenj přišlo, když se l. 1658 y 1700 darmo snažnost wedla, aby biblj česká wydána byla. Regatřjk gest troj: pjsm swatých; kteráž se we dny nedělnj a w slawnosti výročnj čjtaj; gmén některých, zvlášť hebrejských a Kaldejských wyswětenj; pak poznamenánj obzvlášť něgých článkůw wjry křestauské. Přidány gsau některé modlitby z Jana Arnda. Po druhé s týmž nápisem vyšla ta sama biblj (w Hale) r. 1745 nákladem Samuela Trautmana w Bryku, kterýžto Trautmann, Břežský knihkupec w Slezské, dal jí pro Čechy tisknauti. Do toho wydánj neumělostj wylawatelů mnoho chyb se wlaudilo, gichž po zadu veliký regatřjk stogj. Po třetj s nápisem: Biblia sacra, to gest Biblj swatá, aneb všeca swatá Pjsma Starého y nowého Zákona, se wj pilnostj opět přehljdnuta, a na mnohých mjstech podle starých wydánj bratrských ponaprawena y w nowě wydána. W Hale Magdeburské w kanšteynské Impressy nákladem syrotějho domu L. P. 1766. 8. Gest toto třetj wydánj Halské biblj (podlé 1722) oprawené bez předmluwy Bely a Krmana, za to mage zpráwu o wydánjch biblj českých, podlé Kleychowj k now. Zák. (1720) předmluwy od Jana Theof. Elsnera. Na konci pak gest Concordancj česká z Weleslawjuowa wydánj l. 1613 etc.

c. Nowý zákon.

446. Nowý zákon nákladem děd. sw. Wácl. fol. W Praze 1675. (Pelc. Cat.)

447. Pjsma swatého nowý Zákon Pana a Spasitele podle rozličných wydáných Eexemplářůw w českém gazyku s velikau bedliwostj přehljdnutý a nynj w nowě wydáný. Wytisčený w Halle u Štěpána Orbána L. P. 1709 na dlahém 12. S předmluwau od Matěge Béla, (Dle Indexu od Jana Koglera z Banské Bistřice ponaprawen.)

448. Nowý Zákon, ... 1720 nákladem Wáclawa Kleycha w Žitawě u Michala Hartmanna w 12. W předmluwě wypisuge wšecká gému zuamá wydánj biblj i nowého Zákona. Tento pak tištěn gest dlé biblj Gednoty bratrské od 1613 a připsán Otcům duchownjm a kazatelům při chrámě ewang. před městem Těšinem w hornjm Slezsku, Janowi Adam. Steyrmetzowi .. Gotfr. Schmidowi etc. W exemplári weř. bibl. přjpis gest Otcům duchownjm etc. w Uhřjch a w hornjch Lužjcých, Dan. Krmanowi a g. Snad dwogj přjpis učiněn k těmuž wydánj.

449. Nowý Zákon Pána a Spas. etc. 1722 (w Hale) 8. w. Gest vlastně část Biblj toho r. w Hale wyslé, gea že Nowého Zákona wjce exempl. pro sebe také tištěno.

450. Nowý Zákon Pána etc, 1750 bez poznamenánj mjsta (w Laubně w hornjch Lužicých), wel. 12. (Tento podle bratrského wydánj tištěný Now. Z. dal Jan Liberda český Pastor w Grqshennersdorfu pro nové wypowědence z Čech tisknauti, poněwadž exemplářowé Halštj od Slowáků w Uhřjch a od českých wyhuancůw w Žitawě, Gebhardsdorfu, Hennersdorfu, Gerlachsheimu, Berthelsdorfu, Ulbersdorfu a t. d. skaupeni byli.) str. 308, žalmů str. 72,

451. Nowý Z, podle starého obecného latinského textu, od samospasytedlně Ržjmské Kat. Cýrkwe schwáleného... na milostiwé poručenj Neydústogněšjho.. Pana Dan. Jozefa Arcib. etc. 1735. w Praze w králowu dwore u Matěge Adama Högra, Arcybiskupského Impressora 8, wel. (podle wydánj 1677.)

452. Nowý Z. etc., ku kterémuž žaltář a Gezus Syrach přidáné gsau. Opět s welikau pilnostj přehlídánj a w nové wydánj nákladem Samuele Trautmana w Briku L. P. 1744. w 12. w Hale (welmi chybně wydánj) Tež w Hale 1745 nákladem téhož Samuele Trautmana.

453. Nowý Z, Pána a Sp. našeho G, K. etc. k vzdělánj Cýrkwe.. české bratrské ewangelické etc. Pridáný gest Zaltář sw. Dawida. W Berljuě u Krystyana Ludw. Kunsta L. P. 1752. str. 581. w 8. (podle Halského od l. 1722) od J. Bohu. Eslnera 8. N. Z. s Zaltářem y Syrachem w Hale 1764 12. Gest dlé wydánj r. 1744. s naprawenj m omylů.

d. Částky biblj.

α. J e s u s S y r a c h.

454. W. Fr. Flayšmana z Tumpachu ozdoba maudrosti, wybraná z knihy Ekklezyastyka. W Praze u G. Černocha 1676. 8.

455. Ecclesiasticus, aneb kniha Gezusa, syna Syrachowa, opiet s možnau pilnostj přehlídnuť etc. w Hale Magdeburské 1764 12. nákladem syrotějho domu. W Prešpurku u Augustina Packo 1781. 12.

456. Jezus Syrach malý etc. 1728. 8, w 16. Hrad. Král. u W. Tyběly (Index.)

457. Ecclesiasticus: Kniha Gezusa Syna Syrachowa opět krátkými summownjky a konkordancyemi zaopatřená. 1744. 8.

β. Žaltář.

458. Žalmy cýrkewnj na rok 1760 8. bez mjsta a tiskaře. listů 10 (w Berlině.)

459. Žaltář celý krále a proroka Dawida, opět s welikau pilnostj přehljdnutý a w nowě wydaný w Hale 1722 8. 1730. (s nowým zákonem) 8. 1736 tamž. W Brěhu 1744. W Berlině u Kryst. Kunsta 1752. W Hale 1764. 12. (nákladem syrotějho domu). 1775. 12. W Přěsp. u Packa 1781. 12. W Praze v J. Fr. z Šenfeldu 1782. We Wjdní u Baumeistra 1783.

γ. Ewangelia. Epištoly.

460. Ewangelia s epištolami a ginými swatými pjsmy na neděle a swátky přes celý rok 1622. w Praze 8.

461. Ewangelia nedělnj a swatečnj s epištolami přes celý rok, y postnj na každý den, podle řjmského řádu. W Praze w Impr. Akad. 1651. 8. V Urbana Goliaše 1654. 8. Opět 1675 1699. 1706. 1731. 1749. 8. v J. J. Klausera 1770. 16. W Kollegi 1772. 8.

462. Ewangelia a Epištoly na neděle a swátky přes celý rok. W Praze u Dan. Michálka 1676. 12. W Impr. Akad. 1731. 8. W Brně v Swobody 1736. 16. 1748. W Přjbrami 1745. 12. W Praze u F. H. Kirchnera 1759. 12.

463. Jana Barnera S. J. Summarije na wšěcka čtenja ewangelium gak nedělnj tak y swatečnj přes celý rok, aneb krátký wýtah toho, co se w nich obsahuge. W Praze v sw. Kljm. skrze fakt. Joach. Jana Kamenického 1711. 4.

464. W. G. T. S. (Waclawa Gleycha) Ewangelia tak též y Epištoly w Žitawě 1715. 16. 1742. 12.

465. Ewangelia s epištolami etc. řecky, česky, německy a latinsky 1716. 8. 1718.

466. Summarija aneb Ewangelia celoročnj nedělnj a swatečnj s modlitbami 1744. 8.

δ. Apokryfa.

467. Nikodemowo čtenj obsahujcý w sobě newinný a nesprawedliwý ortel, kterýž gest Pilat Pontský na Krysta G: wydal, aby mezy dwěma lotry byl vkřížowan. W nowě pooprawené a wytištěné) W Praze v Petra Ant. Benka 1700. 8.

e. Dogmatické. Polemické.

468. Rozmlauwánj o kostelujch obrazých aneb spráwa a odpowěd na háuliwé kázanj proti obrazům kostelnjm od něgá-kého Skuljeta kalwjna učiněné. Od Doktora Joseffa Makariusa z Meršelic Scholastica. W Praze v Tob. Leopolda 8. 1621. (cf. V. 1336).

469. Jana Kaupilla o pravém vkřžžowaného Krysta poznánj. W Praze 1621 u D. K. z Karlsp.

470. Rada o wjru a náboženstwj z latiny Linharta Lesfya S. J. w češtinu wpravená. W Praze u Štěp. Hyliny. 8. 1622.

471. Sedmdesáte přjtin, proč žádný wěrny Čech a Cyrkwe Krystowy prawý sud gak nižádným násyljm protiwenstwj, tak troštem blesku sláwy, wřadůw swěta až y falešným domněnjm zachowanj hrdla, statku, práwa městského wgitj Gerdona (?) neb z vlasti wyhnánj od vřjwanj kalicha a krwe Beránkové se odwesti a Krysta w celém křařtu wečeře neyswětějšj zapjratí nemá. 8.

472. Křestanské otázky a odpowědi, co se třj neyhlawnějšjch artykulůw wjry dotyče, t. o sw. oltářnj, očistci, orodowanj swatých, z kněh M. Luther a etc. sebrané a něm. sepsané skrze G. Šerera: potom pak w gazyku českém mnohými důwody starých Čechůw pod obogj rozšřřené a wydané od J. Sixta z Lerchenfelsu, a nynj zase w nowě nákladem M. Jana Wácl. Celestyna z Kronenfeldu 1623 (ua konci): u Pawla Šesia 1624, w 12. 7 ½ archu.

473. Napomenutj lidu božjmu w náboženstwj čistém postawenému 1624. (Index.)

474. Antidotum Apostasiae w pokušenjch wšeligakých skuženě a gisté lékařstwj, kteréž duše lidské, při čistém náboženstwj zdržeti a proti zemdenj wjry posylnutí může. 8. 1624.

475. Christi theantropi mediatoris nostri eiusque nativitas assertio (chron. = 1625), To gest: O neyswětějšjm gediném.. prostřednjku.. Krystu od Stylfryda Brunckweykara Podhorského. 1625, 8. listů 10.

476. Gindřicha Lancelotta Haereticum quare per catholicum quia, t. g. Otázky kacřřské a na ne odpowědi katolické. Z lat. do češtiny přel. od M. Jana Wácl. Celestyna z Kronenfeldu, děkana města Hradce Králowě. Wyt. w Hrad. Král. u Arnolta 4. 1625.

477. Obranně zastánj kalicha, neb Apologia Calicis, že wšechněm posluhowáno býti má. 1625. 8. Index.

478. Matauš Konečného o swátostech. 8. 1625. Index.

479. Traktát o hřjchu neywětějšm proti duchu swatému. 8. 1625. Index.

480. Odpowěd na odpory od strany pod obogj w spůsobu maličké knjžky předložené. Wytřřtěno w Raudnici nad Labem w Impr. P. Sefšya 1626.

481. Rozbrog o kalich, w kterém artykulůw, gimiž se zastawagj třj, kteřj od kalicha wpustiti, a k náboženstwj pravému katolickému přistaupiti nechťg, podwod na swětlo se přednášj. W Raudnici nad Labem 1626. 4. Sepsal geg lat. Frant. z Rózdražowa, kapucjn a missionář. do češtiny přeložil Sam. z Pilsenburgu a wytiskl na autraty J. Petra Swošowského, pro-

bošta Randnického. Wywračuje tu 70 odporů kališnických potřebu swátosti pod obogj zastawajcých. Čestina nepravidelná, plná latinismů.

482. Rozgjmánj o prawém božstwju a prawém člowědenstwju w gednotě osoby syna božjho. Při slawné památce geho narozenj. 1626. 8. Index.

483. Obrana Křestanů Pokrytých, při Včenj Ewangelickém; přjčinau nyněgsjho pokušenj od Krysta Pána k Antykrystu odpadagjcých, podstatně y wžitečně důwody a přjklady wzácnými Pjsem Swatých, obogjho zákona zawřená, a/ na neywyšj od ducha Božjho zhaněná. L. P. 1626. 8. mal. (Bez mjsta a spisowatelowa gměna) str. 55. Tébož obsahu, týmž slohem prudkým a fanatickým psané, týmž pjsmem a w témž formátu tlačené, bez wdanj spisowatele (kněze pod obogj) roku a mjsta, gsau ináslegugjcý dvě knjžky: a) Apostazya (odpadlstwj) k Wystraze Čzlowěku křestanskému wykonterffektowaná, str. 134 w mal. 8. (Wjt Jakeš?) b) Modla Wěku nyněgsjho: kdežto I. Ohawnost gegj poodkryta, II. Spůsob wyštřjhánj se gi, III. Přjčiny k wtikánj gi wzbuzugjcý, Čzlowěku křestanskému se předstawugj, str. 381. w 8. mal.

484. Triumphus Christi regis redivivi (chron. 1627) t. g. Triumph wjtězný a wěčně trwalý Jubilaeus neysw. monarchy krále a hlavy cýrkwe Kr. P. od Seweryna Ziandowského z Budešina 8. listů 10.

485. Matyáše Hoe ewangelická ručnj knjžka s přidánjm M. Luthera o samé Wjře, přel. od Kryštoffa Megandra 1627. 1630. w Draždanech. 8. (cf. Odpowěd num. 532.)

486. Dan. Solnického a) Traktát prwnj o Krystowě cýrkwi na swětě widitedlné a swětlé. W Praze y Pawla Sessya 8. 1628. Druhý traktát t. r. b) Kratičká historje o welebné swátosti oltárnj. W Praze u P. Sessya 8. 1628. c) Compendium t. g. Kratičké obsaženj některých předněgsjch artykulůw Náboženstwju katolického. W Praze y Pawla Sessya 1628. 8. a 1630. 8. 6 1/2 archu (bib. weř. F 196)

487. Štjtek wjry, proti bludům nyněgsjch časůw znouwu wtyštěný. W Praze y Pawla Sessya 1628. 12. str. 285. registr. (weř. bibl. G. 254) Item s powolenjm kajž. P. Kardinala z Harrachu arcib. Praž. W Praze w staré kollegi 1638. 12. A-M. Předmluwu podepsal: K. P. S. S. J. (Bib. weř. G. 195).

488. Navčenj o zpowědi. W Pr. y Pawla Sessya 1629. 12.

489. M. Sam. Martyniusa z Dražowa a) 4 Symbola Oecumenica. Čtvero wyznánj wjry obecne křestanské. W Draždanech 1629. 12. b) O náboženstwju Českých Ewangelikůw w 4. c) Confessio. Wyznánj wjry sw. křestanské, neb hlawnj artykulowé. 1630. 12. d) Třidcet pět důwodůw neb přičjn, pro které wšickni ewangeličtj Čechowé za gedno býti magj. 1635. 4. Gest vlastně proti českým bratřjm, kterj za odpowěd wy-

dali: Na spis proti gednotě bratrské od M. Sam. Mart. z Dražowa sepsané. Staršich kněžj též Gednoty bratrské na ten čas w Lešně Polském w exilium zústawogjcejch Ohlášenj l. 1635. 4. str. 220. Proti tomu ohlášenj čelj geho: e) Obrana proti ohlášenj staršich kněžj bratrských, na ten čas w Lešně Polském se zdržugjcyjch. 1636. 4. (a v dědiců Jana Ctibora, 1638.) f) Promluwenj o swornosti Cýrkwe, w 4. g) Oswědčenj proti odpadlům Čechům 4. g) M. Sam. Martiniusa Induciae Martinianaee. Anebo Spráwa . . proč odpovědi se nedáwa na ty dwa . . haultwé spisy od staršich kněžj bratrských w Lešně Polském pod tytulem Čestý pokoge, a rozebránj obrany r. tohoto 1637 wydaných. U děd. Jana Ctibora (bez mjsta) 1638. 4.

490. Girjka Miliusa gruntownj spráwa, že M. Luther we všech artikuljch. o kteréž s Řjmskými papežujky rozepie gest, tak weřil a wěl, gakž y hned po časych sw. Apořtolů w 600 letech weřeno a wěno bylo. Přeložená od Wyktoryna Facilidessa Mezřického. W Dražďanech 1629. 8.

491. Pokogné rozmlauwanj pro nawrácenj těch, genž od prawé wjry odstaupilli. Od Karla Pawla Šwancara far. Wodolského. W Praze 8. 1629.

492. Wyznanj wjry sw. křesťanské o słowu božjm, w pjsmjch sw. star. y now. Zákona obsaženém. Wytisť. u M. Samuele Martiniusa 12. 1630.

493. Rozmlauwanj dwau osob w náboženstwj sobě odporných o artykuljch wjry křesťanské člověka katolického a ewang. 1630 (bez mjsta) 8.

494. Fulvia Androtia Hody duchownj, to gest kněžka o nábožnem a bohu milém přijmánj Wel. swátosti oltářnj, a zpowědi. W Praze v Jana Mladšjho Byliny 1631. 8. (Připsána slečně Ewě Šwihowské z Ryžmběrka).

495. Napomenutj weřné a wprjmné slaužjcy k tomu, aby chom se náboženstwj papežského wystřjhalj, naproti tomu pak náboženstwj Lutherowo stále podrželi. 1631. 4. w Impr. M. Sam. z Dražowa.

496. Mik. Wedelia, far. w Jénewě Panacea apostolicae: Lékařstwj proti odpadlstwj. W Lešně 1631. 12.

497. Bartol. Bitnera Enchiridion Consolatorium. Kněžka potěšenj pro ty, kteřj časů těchto těžká pokušenj pro prawdu sw. Ewangeliwm podnikagj, přeložena od J. C. 1631. 12. (Ind.)

498. Wáclawa Nucella Strakonického Regule zlaté prawého a skutečného křesťanstwj. 1631. 12.

499. Matěge Krocynowského a) Harmonia Confessionum Bohemicae et Augustanae, to gest: Swětlé a patrné z zákona božjho provedenj, že Konfessý Česká gest prawá Augšpurská, na pewném gruntu pjsma sw. založená, w nowě wůbec oswědčené od kněze Matěge Krocynowského, na onen čas w městě Rzehnowě ewangeliwm sw. kazatele. Wytisť. u M. Sam. Mar-

tinyusa. 12. 1651. str. 296 a 7 listů neznamén. b) Promluwenj ku P. mistru a knězy Samuelowi z Dražowa 4. b. r.

500. Rozmlauwánj dwau kněžj, Symplicyja Pawla, a Prohlicyja Petra držané w Pirně 1632. 4. (Index.)

501. Palinodia Apostasiae. Příklad odwołánj Odpadlstwj a Nawrácenj od Antykrysta 1633. (Index.)

502. Krátké otázky na katechismus Petra Kanyzya S. J. s wyswěllenjm ceremonyj mše sw. W Praze 1633. 8. od Wácl. Aloys. Klaudyja Nepomuckého, cjs. Alumnuša. (cf. V. 964).

503. Girjho Fera a) Křestanské wědenj 1636. 12. Gest katechismus. b) Martina de Roo o stawu dušj w očistcy, přel. 12. c) De judicio particulari. d) Matege Nennichen de traditionibus přel. 12. e) O wěčnosti, z lat. Drexelia. f) De coelestibus gaudiis, z lat. Ger. Drexelia. g) Nuncium mortis, z lat. G. Drexelia. i) Štjt wjry 1638. k) De poenis inferi. l) Pomoc katolická dušičkám w očistcy. W Praze w Zygm. Lewy 12. 1641. m) Jana Eusebia Norimberského O wšudyprjtomnosti božské. 1647. 12.

504. Sprostnost katolická, to gest: Pohádky křestanské rodičůw s dětmi, wšitelůw s mládežj, hospodařůw s čeledj. W Praze w Staré Kollegi 1636. 12. (Otázky a Odpowědi) (cf. V. 921.)

505. Kašpara Franka Základ wjry katolické, w němžto 63 přjtin se obsahuje, pro něž wšickni prawě wěřjčj křestané při obecne křest. a řjmské cýrkwi až do swěho skonánj setrwati powinani gsau. Z něm. přelož. od Bartol. Flaxia. W Praze w Kollegi. 1636. 4.

506. Bartol. Martinowského, kněze Pražského Nowé léto, o Obřjzce a podniknutj gi od Kr. P. y o duchownjm Obřezánj z nouu zrozených. 1636. 12.

507. Otázky kratické a sprostné z pjsem sw. ku potěšenj a we wjře wtwrzenj lidj křestanských, nátky a sauženj w přjčině náboženstwj snašegjčjch sebrané a k těmto časům nynějšjm welmi pohodlné a potiebné 8. bez a r. m.

508. Kde gest to psáno, aneb důkladná a důležitá zpráwa neb odpowěd z biblj na otázku nynějšjch w sw. wjře bludnjkůw. W Praze w Kollegi 1638 w 12. 1673. 1686. u Jana Kamenického 1719 8: 1728. 12. ib.

509. Matege Krocýna Summownj předloženj o Vmučenj P. N. G. K. w 8 Otázkách. 1639. 12.

510. Pjte z toho wšickni, to gest krátká spráwa w způsob rozmlauwánj ewangelika a katolika wwedená zdaliby proti wstanowenj Pána Krysta bylo Welebnau Swátost (pod gednau) podáwati aneb přjgimati. W Praze w Impr. Akad. 1642. 12.

511. Katechismus Slowenský od Joach. Kalinky. (okolo 1645) Rkp.

512. J. Amosa Komenského a) nábožná přemýšlowánj o wečeři P. co totižto prawj ewang. křestán před, při a po wžjwánj swátosti této činiti má; k tomu připogeno 14 artykul z Kou-

fessy starých Čechů. W Praze u J. Tom. Hüchenbergera 12. (1785?) listů 72. Weř. bibl. F. 120. b) O wymjtánj němého a gakehokolidábelstwj. (Index.)

513. Frydrycha Brydela a) Stůl Páně, welebná božj předrahá swátost wečeře P. na paušti tohoto swěta všem potestným pokrm welmi lacyný. W Praze w koll. S. J. 1659. 8. b) Zástupce duwj zdsawagjcech w očistci. Z lat. U sw. Kljm. 1674 12. str. 124. c) Katechysmus katolický s nowými obrazy w nowě na swětlo wydaný, též křestanskě wčenj weršemi wyložene w Praze 1681. 12. (po smrti geho wydaný) v Giř. Černocho. R. 1684. vydala geg kolleg Jesuitská Kutnohorská. d) Duše w Očistcy skrze Jozefa w ža- laři a Danyele w gamě. . . předstawené etc. W Praze 1694 12.

514. Compendium t. g. Obsaženj kratičké, však těchto časů wžitečné některých předněgých artykulůw prawě wjry a nábožen stwj Řjmského katolického samospasytelného. W Praze w Impr. akademické. 1652. 8. cf. nům. 468. c.

515. Dialogi catholici R. P. Christoph. Pflaumer S. J. To gest: Katolická rozmławánj o gedné prawě dobré wjře etc. Z německé řeči přeložená. . . od Jana Benedykta Smolika. W Praze w Impr. cýsařsko - akademické L. P. 1654 8. str. 562, mimo předml. a registř.

516. Zrcadlo žiwota wčného z rozličných sw. pjsma piopowěděnj složené od P. J. Anastasia kapucina. W Praze u Urb. Goliáše 12. 1660.

517. Bohabogný Pastucha: Přediwné rozmławánj owěáckého pacholka s gednjm knězem. W Praze u Urbana Goliáše. 1663. 4. A-Gij. dle Indexu w Praze 1684. 12.

518. Wácl. Šwertfera Pohromy hřjchu smrtedlného. Z lat. přel. Giř. Konstantius. W Praze u Urbana Goliáše 12. 1664.

519. Katechysmus aneb naučenj krátké o prwnjm přigjmánj welebné Božj drahé Swátosti 1666. 8.

520. Duchownj praktyka křest. kat. chowanj, t. g. gadrný z neypotřebněgých kat. artykulůw weyborných pobožnostj wey- tah. Z něm. W Holom. u Wjta G. Ettele 1667. W Praze v Giř. Černocho 1679. 8. též w Praze v Joach. Kamenického 1726 8. v sw. Kljm. 1734. 8.

521. Ondřege Froma Smysl a Zdánj sektářůw a Lutera učenj následownjkůw. W Praze w Impr. Uniwers. 1669. 8.

522. Jakuba Marchantia Podstata wjry křestanské aneb o- tázky, kteréž se mohau mládeži s prospěchem předkládati od Wácl. Čerwěnyky přel. z lat. a rozmnoženo. W Praze 1669. 8. pak 1673. 8.

523. Swětlo katolického wčenj wžitečné těm, kteřj w tem- nostech newěry a stjnu smrti sedj, aby w gegich srdcích wzě- šlo slunce sprawedlnosti P. G. etc. 1670 w Praze. Nynj přetla- čené od Joach. Kamenického 1729. 8.

524. Rozmławánj sprostě katolické na weliké tagemstwj spasytelné oběti nowého zákona P. G. K. podle řádu Melchi-

sedechowa o gegjm ustanowenij a trwánj. W Pr. u J. Arnolta z Dobroslawjna 1672. 8.

525. Otázky o přigjmánj Wel. Swátosti Oltárnj těla a krwe Páně pod gednau způsobau. W Klementju. koll. 1676. 12.

526. Navčenj wjry křesťanské, katolické z starého a nowého zákona sebrané pracj kněze. magistra Jana Ign. Heinšmidberského z Třebechowic etc. W Pr. u Urb. Goliaše 1676. 8.

527. Mart. Luteru katechismus český y německý, wydaný od Pawla Galli w Draždanech kazatele. Nákladem Matěge Kohouta exulanta českého 1685. 12. W Draždanech v Christ. Baumannu.

528. Katechismus od Towarystwa Gež. Kutnohorského. 1687. 12. s obrázky.

529. Jana Pazděrowského Služba božj neb powinnost dwogj farnjho Osadnjho, totiž w nedělnj a swátečnj dni Měi swáté nábožně, a kázanj.. w swým farnjm kostele slychatj. W Praze Impr, Akad. 1691. 8.

530. Mat. Steyra Instructio acatholici t. g. Wynaučenj nekatolika, aneb přátelské rozmlauwánj mezi nekatolikem a katolikem, o gedné prawě wjře k wěčnému spasenij wedaucý, přel. W Praze w Impr. Univ. Carol. Ferd. u sw. Kljmenta 1691. též 1727- 8. ib.

531. Mik. Tomašyho Prawá kat. ručnj knjžka, kterážto ručnj knjžce ale lewey Doktora Matyáše Hoe na odpor wydána gest, že náboženstwj Luter. nenj ewangelické, nenj kát. opravdiwé. W Trnawě u J. Ad. Friedl. 1691. 8.

532. J. Fr. Rywoly Knjžka o zpowědi a o přigjmánj wel. swátosti oltárnj (z něm.). W Praze u J. K. Geřábka 1692. 8.

533. Martina Luteru Katechismus přeložený od Fr. Rühra. W Draždanech 1693. 1709.

534. Pohádky duchownj t. g. vkruté otázky z pjama sw. wytažené. W Holom. 12. 1695. w Brně 1722. 1729.

535. Curiosus tolerabilis t. g. Wšezwěd snesytedlný, gemužto z mnohých latinských wěitelůw na sto otázek odpowěd se dáwa. Od Leop. Bened. Czerwenky. W Praze u Petra Ant. Benka 12. 1697.

536. Knjžka pobožná o swatých angeljch, w njž se wyswětluje, co gsau sw. Angelé, gak gsau na lidi laskawj, gak mnohá dobrodinj lidem činj, a gak magj býti od lidj wáženj a ctěnj. W Holomaucy u Jana Joz. Kyliana 1699. 8.

537. Pomoc sw. Angela Strážce, aneb angelská dobrodinj, kteráž swatj angelowé stražcowé po wšecky časy lidem prokázali w příkladjch a hystoryjch gak ze star. tak y nowého zákona sebraná. (z něm.) W Praze u sw. Kljm. za J. F. Starka faktora 1700. 8. str. 390 a regist. (Gedná o přirozenosti, kráse, moci, powinnostech, a řizenj angelů s příklady a zázraky skrze ně učiněné z rozl. spisowatelů a legend.

538. Dan. Synapiusa Perlička djtek božjch. Pokladnice duchownj z pěti částek katechysmusu složená. W Lewoči. 1701. 12.
539. Správa o swátosti pokání, obzvláštně ženskému pohlawj ku potěšenj složená. W Praze u G. S. Beringera 12. 1701.
540. Radostné přjhody o spowědi, to gest šťastné skončenj dobře se spowjdagjcých a kagjcých od Wolfauga Gelba. W Praze v Wogt. Gir. Konyaše. 1701. 8.
541. Jana Symonydesa a) Wswětlenj křest. wčenj podle pořádku malého katechysmusu Luthera. W Žitawě w Mich. Hartmana 8. 1704. w Tyrnowě 1710. 8. b) M. Grünewalda Prwnj litery křestanského wčenj, bez kterýchžto žiwé známosti žadný spasenj nedogde. W český gaz. přel. w Žitawě u Michala Hartmana 8. (bez rok.) Bibl. weř. F. 199.
542. Gádro nawčenj křestanského, aneb neomylný Weyklad wjry dlé způsobu Bernardina Mercatoris z latiny do češtiny přeložená od Jana Mauricia Martýny. W Praze v Barb. Frant. Beryngowé 1706. 8. Opět 1726 a 1739. v Norb. Fického. 8.
543. Základ žiwobytkatolického, aneb tři slaupy we wjře katolické, genž gsau wjra, nádege a láska od J. Beckowského. W Praze v Dědicůw J. K. Geřábka 1706-8 4.
544. Rozmlauwánj přátelské dwau kraganůw o Náboženstwj ewangelickém a papežském; spolu modlitby a pjsně od N. K. P. S. 1707. 12. bez mjsta a tiskaře.
545. Jana Girjho Dolanského djtek křestanských biblj malá: Otázky podle menšjho katechysmu Mart. Lutera. W Žitawě 1709. 1710. 12.
546. Valentina Gestrábeckého Katechysmus domácí pod tytulem a způsobem rozmlauwánj hospodáře s hostem. W Hol. v Alžb. Rozenburg. 8. 1713.
547. Padesáte Přjčin, ku poznánj proč sama Wjra Rzymská katolická má býti wywolená. Psáno latíně 1702, nyuj 1716 přeloženo etc. w Tyrnowě (slowáckým nářečjm).
548. Mali corvi malum ovum, seu confutatio libelli cujusdam apostatae, nomine Coracis (česky) od Jana Libertyna. W Praze 1717.
549. Anti - Dubnicay. Manhu? Co gest to za mannu skrytau, kterauž P. St. Dubnicay plebán Teplanský na swětlo wydal, 1718. Od Dan. Kermana.
550. Křestanské wčenj starých řjmských katolických křestanů etc. od Karla Mageta. W Praze 1721. W Hradcy Král. 1725. 8.
551. J. St. Petržilký duo minuta t. g. dwa šarty neb dwa penjze malý k wywedenj z bludu newěry etc. (o mši a očistci) Dwa djly. W Praze 1721-3. 8.
552. Doctrina Christi animabus inservitura etc. (česky) od Boh. Bjłowského. W Holomaucy u Ad. Auingerera 1721. 4.
553. Pořádek neb cesta k spasenj, z pjsma sw. Z něnu, 12. 1722.

554. Katechismus arcybiskupstw Pražského na milostiwé poručej Neyd. a Neyosw. P. Ferdynanda... Arcybiskupa Pražského... Knjžete a hraběte z Khyburku... W Praze v Wolf. Wickharta Arcybiskupského a G. M. P. Stawuw... Impressora, 1723. 1725. 1755. 1760. 1784. 8.

555. Heurycha Milde a) swatá a bezpečná cesta wjry ewangel. křestana; z Něm. Frank Aug. přel. 1723. 12. listů 6. b) Pět otázek, w nichž pořádek spasenj začátnjkům se vyzkuge 1722. 1723. 12. bez mjsta a tisk. listů 6.

556. Znamenité řeči pjsma sw. k wyswětlenj katechysmu D. M. Lutera od Pawla Jakobeiho. (bez mjsta) 1723. 12. str. 196.

557. Girjho Frant. Prochásky de Lauro Trogice nerozdjlná. W Praze v Karla Joz. Geřábka 4. bez roku.

558. Konst. Kryst. Bidonesa z Bidenthalu: Weystraha proti Rjzjmsko - katolické náboženstw wbjhánj, všechněm k Augšpurské neb české konfessy se přiznawagjčjm Čechům potřebně zprawená. 1724. 8.

559. Katechismus w lat. českém a něm. gazyku, od Maxim. Wětrowského, w Praze 1724.

560. Pohádky duchownj, aneb řeči w podobenstwj powěděné. Z něm. 1726. 12. (bez mjsta a tisk.)

561. Dokt. M. Lutera W. G. S. T. Katechismus, wydaný od Wáclawa Kleycha. W Zitawě v Mich. Hartmana 1727. 12. (Snad gedno s V. 990.)

562. Ant. Konyáše a) Rozmlauwánj o pochybné artykule zwlastě w Čechách. W Praze 1728. 8. b) Gediná choti Beráukowá... všeobecná rjzjmská Cýrkew... od gednoho kněze z Tow. Gež. (Ant. Konyáše). W Král. Hradcy 1753. 8. W Pr. 1755. v Ign. Prušy 8. str. 552. mimo předmluwu a weytah celé knihy. Na konci: Skrze tWaV přIMLVWV sWatI Antonine! Ať bLVD kaCIřskI zahIne (1756.)

563. Dennice zlatá neomylně řjmská katolické prawdy. W Praze v Joach. Kamenického 1728. 8.

564. Bržjmě wwalené na Hospodiņa, aneb Obrana proti falešnému Obwiněnj Štěpána Dubniczay. Rkp. (Jana Blasia).

565. Mik. Kauzyna Přátelské napomenutj ke všem nekatolického náboženstw. W Praze v Jana Kamenického 12. 1729.

566. Staročeská wjra po zawrženj pohanskeho bludu a modlárstw až nynj wždy katolická, od Fr. Ant. Šarffa. W Král. Hradcy v W. Tybellyho. 1730. 8.

567. Prawidlo neyswětějšj wjry apoštolské y prorocké z pjsm swatých sebrané, w němžto se neypřednějšj artykulowe wyznánj křest. křatiče a srozumitedlně předkládaj. K wzdělánj cýrkwe božj Hennesdorské. W Laubně v Mik. Šilla 1731. 12. W Berlině 1748. 12.

568. Angelské křest. kat. Navčenj mládeže všem wčitelům a djtkám w 52... navčenj rozdělené... přidán weyklad na Wěřjm Boha. W Praze v Joach. Kamenického 1733. 8.

569. B. Jos. Pretlika Weŕefe weliká aneb dokazowé ži-
wého těla a krwe Kr. Gež. v welebné swátosti. W Praze v J.
K. Hraby. 12. 1733.

570. Katechysmus D. M. L. kterýž slowe menšj w nowé
přehlednutý a krátkými gruntownými otázkami a odpovědmi ro-
zebraný a wloženu k cwíčenj sprosté mládeže w spasyedlné
známosti a bázni božj... wdaný etc. od Sam. Hruškowice 1735.
12. W Prešpurku 1778. 12. a w Štáwnici 1791. W Prešpur-
ku 1810. 8.

571. Heinricha Milde a) M. Lutera Katechysmus menšj
bez - a s weykladem y s otázkami a tabulemi domownjmi pro
cýrkew křestanskau. 1735. wdan od Heinar. Milde. Wyt. (bez
mjsta) w 8. b) Nawčenj o počátku křestanského žiwota w čtyrech
částkách obsažené. W Halli v Jana Justyna Gebauera 1736. 12.
(II. wdanj) c) Krátký wýtah wčenj křestanského o Bohu a člo-
wěku. W Halli v Jana Justyna Gebauera 1736. 8.

572. Obhágenj wčenj Ewangelium swatého, od gednoho
swědka prawdy. W Halli v J. Justyna Gebauera 1736. 12.

573. O obludách nočních. Wčenj ewangelium sw. od ge-
dnoho swědka prawdy. W Halli 1736. 12.

574. B. W. Marpergera shromážděnj gehnátek, kterak
mládež poneypw k weleři P. přistupowati má. 1736.

575. Katechysmus wčenj křestanského pro mládež wětšj y
menšj s připogenjm knjižetky modlitebné a pjsnj 1738. w 12. (bez
mjsta). Pak w Uherské Skalici 1782. 12. str. 467. (od Dan.
Kermana ostaránjm Giřjho Ambrozyusa.)

576. Jana Bohum. Hillingera Práwo neb saud Osprawedl-
něnj, gegáto, gedenkaždý pokánj činjcy a wěrný hršanj k pro-
gji musy. Z něm. w Weimaru 1739. 12. (bez tisk.) str. 60.

577. Rabyna Samuele Welmi wřešené Rozmlauwánj otwjra-
gjcý Blud a Slepotu Židowskau stranu Mesyáše, kterého očeká-
wagj. Knjižka zlatá, hodná czenj, sepsaná w gazyku Arabském
okolo L. P. 1050, připsaná ginému Rabynowi gménem Izákowí.
Z řeči Arabské do latinské (1339) přeložená, pak w češtinu
wvedená. W Praze v sw. Kljmenta 1740. 1749. 8. (do mnohých
gazykůw přeložená.)

578. Wyznánj srownánj Apoštolského we 12 člancých wj-
ry w otázky a odpovědi wvedené. Wytiskl Matěg Kaudelka.
W Praze 1740. Sepsal Jan Ant. Chocholka.

579. Giřjho Ambroziusa a) Gruntownj wyswětenj kate-
chysmu s připogenjm řečj psem swatých potěšgjcých (bez mj-
sta a roku) b) Rozebránj částek katechysmu D. Martina Lutera
1742. c) Gádro křestanského katolického wčenj w 4. l. P. 1745-
(bez mjsta) str. 1668. a registr.

580. Pastwa duchownj swým... owětkám, od Wácl. M.
Pelikána děk. Soběslawského. 1743. w Král. Hradcy 12. 1 arch
katech. s modlitbami.

581. Zwuk Ewangeliium wědného a prawdy nebeské hlasy-
té zwěstowanj. 8. 1743.
582. Krátký weytah knjčky pod tytułem Skála Krystowa.
W Holom. 8. 1743.
583. Farář, Politicus. Aneb zběhlý a včený člověk a Idio-
ta, to gest: Sprosták... o gedno spasyt. wjře rozmlauwagi.
W Trnawě 1744. 8.
584. Potřebné otázky o wečeři Páně (bez mjsta a roku)
w 12. str. 24.
585. Otázky katechysmusowé, w nichžto gruntownj pra-
wdy křesťanského náboženstwj propowjčkami pjsma swatého
potwřzené se nalezajg. 1745. 12. bez mjsta a tisk. W Berljně
1748. od J. Elsnera.
586. Obrana křestan. náboženstwj. Sepsal Matěg Bodo.
Rkp. necelý okolo 1745? W. Tab. Po. II. 54.
587. Kniha nawčenj a příkladůw, která předstawuge celý
katechysmus aneb [křesťanské kat. nawčenj a mnohými pěknými
příklady, od Mart. Pruggera něm. sepsaná, od Jana Krystoffa
Třebonského (kapucýna) přel. 1745 4. str. 745, též w Praze
1758. 4. v J. K. Hladkýho.
588. To od samého Gežjše přeswědčené dnešnj falešné
křestanstwo. Z něm. od D. A. F. (w Wittenberku) 1745.
589. Karla Gottloba Hoffmana Wyswětenj křesťanských
spowědněh otázek Lutherowých. Z něm. přel. od Jana Krystoffa
Wodičky 1746 12. (bez mjsta a tisk.)
590. Mart. Luteru Enchiridion, malý katechysmus 1746.
591. Mléko čisté Prawdy Božj, to gest: Katechysmus aneb
neyprwnějšj počátky křest. včenj s kratičkým wyswětlenjm k wzdě-
lánj mládeže cýrkwj Božjch českých bratrských. W Berljně
1748. 12. archů 5. Po druhé w Hali Magdeburské. Wydaný
od Theof. Elsnera 1763. 12. bez udánj tiskaře. Po třetj v Jana
T. Höchenbergera w Praze 1782. 12. str. 150. W Litomyšli
1783. str. 142. W Brně 1806. 12.
592. Mich. Elffena Katolická sprostoprawda anebo včenj
křest. kat. cýrkwe. Nynj na česko přel. W Praze v Jana K.
Hraby a djly 8. 1749.
593. Křtu sw. sprostičké a krátke wyswětlenj swatých
slow wstanowenj y wečeře Páně, podlé prawidla samého slowa
Božjho, bezewsech nálezků lidských. W Berljně 1750.
594. Taužebné jprokázanj newinnoati těch, kteří se
k Angspurskému wyznánj připogugj 8. 1750.
595. Prawda wjry Krystoweg katolickeg aneb všeobecneq
obsahugjcy w sobě summu sprawedliwého a spasytedlného včenj
křest. 1752. 8. w Košicách w Impr. Akademické. Pod přípisem
stogj: Unžžený Služebnjc N. N. S. J.
596. Katechysmus P. P. Antonjna Petra Arcybiskupa, Bi-
skupa Králohradeckého. W Praze. 1755. 8. v Jgu, Prusy.

597. Psnaj zdržugjcy w sobě slowa ewangelická k mládeži o welikém blahoslawenstwj takových djtek a mladých lidj, genž se časně k bohu obracugj. W Berlině 1763.

598. Křestanské naučenj o swatém Pjsmě a geho prawém smyslu. W Trnawě 1764. 8. w Impressy kollegia akademického.

599. Prawidlo neysw. Wjry Apoštolské y Prorocké. W Berlině v Jana Bože 1770. 12.

f. Dogmaticko-historické.

600. Clavis haeresim claudens et aperiens. Kljč kaofýské Bludy k rozeznánj otwjragjcy k wykořeněnj zamjagjcy, aneb registjč některých bludných, pohoršlívých, podezřelých neb zapowěděných kněh, s předcházegjcy mi aučlnlívými prostředky, kterými pohoršlívé.. knihy wyskaumati a wykořeniti se mohau. Na swětlo wydaný w Králowé Hradcy v Jana Tyběly 1729. 12. Titul, přjpis (divo Antonio Pad.) a quaestiones de libris haereticis 9 listů; Přjčiny k wykořeněnj bludných kněh etc. stránek XCIV. Registjč sám stránek 200. Po druhé též w Hradci Králowé 1749 rozmnožený a oprawený w 12. archů 22½ obsahuge zapowězených lat. českých a německých kněh dlé abecedy a formátu zpořádané poznamenánj. Wěčná kněhorušectwj památka. Sepsal geg Ant. Konyáš S. J.

601. Index bohemicorum librorum corrigendorum ordine alphabeti digestus. Praeg sine anno (1770) 8. (Od téhož Anton. Konyáše.) Gest to poznamenánj českých knih gindy zapowězených, kteréž po smrti spisowatele na rozkaz arcibiskupa Pražského tištěno bylo. Podobná sepsánjněm. lat. francauských, wlských, anglických, řeckých etc. knih zůstawil též Konyáš, kteráž w Rkp. ležj. Od r. 1782 ten Index .cjs. nařzenjm zrušen, a instrukcj papežské wytrhány. D.

g. Biblická historie.

602. Theatrum, aneb diwadlo božjho řjzenj, swatý Job. W Praze 1673. str. 267. 8. 1679. 8. též 1701. 8. opět 1761. 4. Z latiny Ger. Drexelia přeložil Kryštoff Lupius.

603. P. z Royaumontu přewora w Sombrevallu Přjběhowé pjsemnj starého y nowého zákona s vžitečnými výklady a naučenjmi swatých otcůw. Z franc. přelož. od Jana Barnera. W Praze 1697. 4. Potom w Praze 1777. 8. str. 612, náklad. c. k. prawidelnj školské tiskárny.

604. Rachel w Rámě oplakáwagjcy syny swé. W Praze v Petra Ant. Beneka 12. 1704.

605. We gměnu Páně! Diarium biblicum aneb Hystorye biblická Starého y Nowého Zákona, wedlé počtu dnů celého roku wybrané, a na pořád trogjm summownjm wčenjm wyswětlené s přjdwkem hystorye o konečné zkáze města Geruzaléma, na swětlo wydané od Dan. Sartoryusa 1744 bez m. s obrázkem str.

996, mimo předmluvu a regist. (Ku každé hystoryi přemýšlovánj we wersjch připogeno, w. průbu w Tab. Poez. III. 16.)

606. Krátký weytáh hystorye pjsma sw. k wčenj a wžitku menšjch wčencůw pobožných škol w rozmlauwánj, dily dwa. W Praze v K. J. Jauricha 8. str. 63. (1760)

h. Výklady.

607. Pres božj, t. g. kratičké rozwáženj slow Jeremiaše Proroka: Tlačil Pán presem panuu dceru Júdskau 8. 1624.

608. Čtwerý wýklad na neyswětěgšy modlitbu Páně welebného otce hratra Geronyma Sawanaroli z lat. Jazyku do českého přel. od Wjta Marchio Kamenického 1627. (w Praze.)

609. M. Sam. z Dražowa sedm listů apokaliptických wyswětlenj. 4.

610. Sprostý wýklad žalmu 83. Tobiáše Cichorea (Čekanky?) faráře Rozhouického. 16.

611. Proroctwj wánočnj Izaiáše wyswětlené r. 1645. (w Trenčjuě) od Jeach. Kalinky (Index klade 1675.)

612. Jaua Prwotinka, to gest: Gen summownj a krátká o kujze zgewenj sw. Jana Spráwa wytisťena 1726. 12. bez mjsta a tiskaře. Též w Berlině 177(?) 12.

613. Karla Jugla Weyklad řečj Židowských Rkp. 1745. w Museum.

614. Čtwtvý článek wjry: Trpěl pod Pontským Pilátem, wylóžen a od Tomaše Laštowka z Hulčina přeložen. W Trnawě 1748. 4. Gedno s num. 658.

615. Wýklad summownj a gruntownj celého pjsma swatého Starého y Nowého Zákona, k tomu y knih, genž slowau Apokrypha s wžitečným nawčenjm, gakby se k spasytedlnému wžitku w wjre, w žiwotu y w křjži potřebowati mohlo. Před některým časem gak obecnému cýrkewnjm wžjwánj w kujžetstwj Württemberském, y w giných také ewangelitských kragiách, tak také k zwlaštuj nábožnosti gednoko každého otce čelednjho pro domácý chrám sepsaný. Z Něm. přeložený na 4 dily rozdčlený. W Tubingu 1730 4.

616. Weytažnj naučenj a weykladowé na wšechny nedělnj a swátečnj epistoly též ewangelia. Nákl. děd. sw. Wáclawa.

i. Postilly.

617. Postilla aneb kázanj na ewangelia dnj swatečnjch, blahoslawené Panny Marye, swatých Apoštolůw, Mučedlnjkůw a wyznawačůw, která obyčegně od sw. Ondřege Apoštola až do sw. Jafa křtitele w Cýrkwi sw. wšeoecné se čtau, aneb kákj: prwnjho djlj čustka druhá 1629.

618. Salomouea postilla Joannis Gerhardi (od Štěp. Pilařka) w. Tabl. Žiwat Pilař. str. 35.

619. Swátečnj postylla od P. K. M. S. W. S. P. II djly. W Praze 1667 1668. fol.

620. Křestanská domownj Postylla od Kašpara Motěšického, z něm. přel. W Dražďanech 1682 v Krystofa Baumana 8.

621. Postylla katolická na dvě částky rozdělená Nedělnj a swátečnj, aneb wykladowé na ewang. přes celý rok. od Matěge Steyra. W Praze. v swatého Kljm. 1691 nákl. děd. sw. Wácl. Tamže 1695. Opět tam r. 1702. Pak u Joach. Jana Kamenického 1719. 4. I. djl str. 592 II. djl str. 402. Též u Mat. Ad. Högera 1737. vždy w 4.

622. Giřjho Šerera Postylla t. g. Weykladowé na nedělnj ewangelia z něm. přel. Jan Barner. W Praze 1705 fol. u s. Kljm.

623. Sancta curiositas t. g. Swatá všetečnost etc. Postylla katolická od Štěp. Fr. Nachodského. W Praze u Beneka 1707. 4. str. 697.

624. Postylla každoděnj pobožná k modlenj rannjmu y wečernjmu na všech sedm dñj přes celý teyden nápomocná 1708 12. bez mjsta a tiskaře (w. V. 1250).

625. Krystyana Langhause kazatele w Königsberku w Prusých, křestanských djtek ručnj a domownj postylla, od Kryst. Peška přel. W Žitawě v Michala Harimana 1712, po druhé w Žitawě v J. Kryst. Stremela I. P. 1734. 8. str. 912 též 1738. 8. ib. Sem náležj: Správa potřebná, kterak tuto ručnj postyllu hospodářowé vřjwati mohau. Nakladem Wácl. Kleycha 8. 1712.

626. Martina Möllera Postylla, přeložil a předmluwami a propozicemi opatřil Jan Blasius († 1719). Gest geště w Rkp.

627. Postylla: gruntownj vědej o člancých wjry křest. na obyčejná nedělnj a swátečnj ewangelia 1729. 8.

628. Mikulaše z Zinzendorfu Krátké Obsaženj některých ewangelických řečj. Z Něm. přel. 1743. 8. bez mjsta a tiskaře.

629. We gměnu Páně Postylla sumownj na všechny dni nedělnj a swátečnj w roce, dwogjm kázanjm ewangelickým y epistolským k rannj y nešpornj nábožnosti domownj zaopatřena. 1746. 8. bez mjsta a tiskaře. Též w Prešprku 1779 u J. M. Landrerera. Též w Preš. 1807. w 8. Spisowatel gest Dan. Sartoryus.

630. Poručnj Postylla t. g. Weyklady na Nedělnj a swátečnj Ewangelia. W Král. Hradcy u Jana Kljm. Tybely(ho) w 8. Sepsal něm. P. Goffine; přeložil Jan Zlatovstý Táborský.

631. Postylla aneb wyloženj nedělnjch y swátečnjch epistol a ewangelij na celý rok etc. w Praze 1750. 8.

632. Postylla aneb celoročnj weykladowé na všechny nedělnj a swátečnj Epistoly, též Ewangelia, na třj djly rozdělenj od K. Ant. Konyáše. W Pr. 8. v Ig. Fr. Prušy 1756 (třetj wyd.)

633. Skrowná postylla na ewangelia celého roku spořádaná w mrawo-katolickém vědej sepsaná, držwe w něm. gazyku od gednoho kněze z T. G. wydaná, nyj w česko přel. Nákl. děd. sw. Wácl. 8. w Praze v J. Hrabj 1767 str. 354.

634. Nedělnj wykladowé Rkp. stol. XVII. 3 djly w 4. w Mus.

k. Kázanj.

α) We zbjrkách.

635. Mikul. Wedelia dwoge potěšné kázanj z 1 Kapit. Zacharyše pro potěšenj wě'jcých. W Genewě 1625 12.

636. Kázanj w Rkp. z XVII. stoletj, we weregne knihow. Pražské H. 24, 27, E, 30, C. 40 46.

637. Jana Am. Komenského a) Kázanj XXI. O Tagemstwjch smrti, wzkfjšenj a na Nebe wstaupenj Krysta spasytele swěta wčinněna w Lešně Polském 1636. Rkp. a wytlačěna w Amsterdamě 1663. 12. Pak wedle tēhož exempláře wytisčěna w Berljně 1757. 12. Wydal posleže Taužil. b) Dwogj kázanj. Prwnj Wánočnj, druhé Postnj. W Berljně w Kryst. Fryd. Henynga 1763. 8.

638. Pelta kázanj nedělnj 1654 Rkp. Bibl. weř. (toliko IVtá část.)

639. Kašpara Motěšického Suscitabulum poenitentiae. Budiš Pokanj t. g. XXVI. Kagjcých kázanj. 1683. 8. str. 750 (bez m.) Čěstina geště dobrá.

640. Pěknická Kázanj z sw. Pjsma. Rkp. stol. XVII. 8. w Museum.

641. Kázanj přes celý rok. Rkp. stol. XVII. 8. w Museum.

642. Semen verbi Dei. Semen slowa božjho, aneb kázanj na swátky skrz celý rok, od Jana Kleklara w Praze v W. G. Koniáše 1702. 4. str. 450. Obsahuge 69 kázanj hraběnce Černjnowě připsaných. (Málo se k našim časům hodj.)

643. Jana Barnera a) Giř. Šerera kázanj na nedělnj ewangelia z něm. w Praze 1704 fol. Zdá se býti gedno s num. 622. b) Summarije na wšěcka čtenj a ewangelia, gak nedělnj tak y swátečnj přes celý rok w Praze 1711. 4. c) Giř. Šerera kázanj na swátečnj Ewangelia, a vmučenj Páně z něm. w Praze u Joach. Kamenického 1724. fol.

644. Karla Račjna a) Čtyry žiwlowé proti hřjšně duši bogugjcý a k sprawedliwému pokanj dohánějcý, to gest Postnj diskursy w pořádnost wwedené a na celý púst rozdělené. W Praze v sw. Kljm. 1698. 4. b) Operae ecclesiasticae. Robot a cýrkewnj w nedělnj den nětoliko dowolená ale také od cýrkwe s. kat. prikázaná; t. g. Nedělnj kázanj dle spisů 'sw. Ewangelistů shotowená, kdezto hognost rozličných pjsma sw. obogjho zákona a sw. Otcůw, též duchownjch y swětých hystoryj smnohými symbolis a nápisy, ku pomocy wšem duchownjm panům Spráwčům y také k wžitku a potěšenj wšem starobylé swatowáčlawské řeči milownjkům se wynacházy, od Karla Račjna Theatynského kněze řádu kazatelského 1706. Po druhé 1720 z nařzenj Ferd. Arcyb. W Praze v Wolfg. Richarta w 4. str. 773. c) Sněm nebeský swatých a swětic božjch, to gest swátečnj kázanj, kdez gegich sw. žiwot, hrdinštj skutkowé, diwowé a zázrakowé se předstawugj. W Pra. v Kat. Alžb. Koniášowé 1712. 4.

645. Berla královská Jezů Krysta, to gest álowo božj, gehožto mocý a práwem Krystus w srdcých našich wládne, w ročnjch nedělnjch kázanjch dwogjm weykładem předstawené, od Dan. Niče. W Praze 1709 fol. v Konyáše str. 256.

646. Bohumjra J. Bjlowského a) Salus Sanctuarii anebo Šestka duchownj swatému Liboryowi w Morawě na Besency of-fěrau položené, to gest Šestero ne tak kázanj etc. W Olomaucy u Ignace Rozenburga 1713. 4. b) Cantator cygnus funeris ipse sui etc. Hlas duchownj labutě etc. W Holomaucy v J. Awingera 1720. 4. (Káz. od sw. Duchá až do Adventu). c) Hlas duchownj labutě t. g. Kázanj nedělnj a swatečnj skrz celý Advent. W Brně v Jak. M. Swobody 1720. 4. též w Olomaucy v J. Ad. Awingera 1720. 4. d) Doctrina christiana animabus inseruitura (chron. 1721) . . Křestanské cwičenj dušem k spasenj, potěšenj a k nawčenj způsobě a pilně složené (chronog. 1721.) W Holomaucy v J. Ad. Awingera w 4. mimo tit. a dedic. str. 101 (na konci) Wytisěno w Brně v Jak. Max. Swobody 1720 (gest tedy toliko dedicacj lat. w Holom. tisěna.) Neděle I. po 3 kraljch . . Neděle II. po dewjtnjku A-Zz. e) Doctrina et Veritas iustis animabus pernecessaria . . pars posterior a pentecoste, str. 521. mimo Index w 4. f) Pia quadragesima . . . Gežjš Nazaretský král židowský swěta spasytel, to gest prwnj postnj rozwažowanj duši křest. utěšené platné a welmi wžitečné (chronog. 1721) str. 99 mimo Index 6 listů. g) Passio D. N. J. C. . . druhé rozwažowanj postnj bolestné matce pro náležitau autrpnost . . str. 195. h) Coelum vivum etc. Nebe swatoswaté etc. Kázanj swatečnj, ke cti a sláwě neysw. rodičky Božj a wšech milých wywol-ených etc. Anno quo electus est Sanctissimus pontifex BENEDICTVS (1724) w Oppawě v Wácl. Šindlera 4. listů 510. Cena těch kázanj gest pod prostřednj.

647. Alexandra Mačialho chleby prwotín neb kázanj na neděle celého roku. W Trnawě 4. 1718.

648. Pawla Joz. Axlara Nábožný horliwý wůdce do města sw. Nebeského Geruzaléma, aneb kázanj weyrođnj. W Praze v S. Kljmenta za Dominika Pfliegera faktora 1720. 4. (Weř. bib. 50) vydal Math. Joz. Hágek, rektor seminar. arcib.

649. Fabiana Weselého a) Quadragesimale primum seu Conciones in singulas ferias sextae quadragesimae et in dominicam Resurrectionis. Kázanj na každý pátek w Postě a na Neděli wzkřjšenj Páně. Pragae in Colle. ad S. Clem. 1723 4. (tom. 3) Opět tam 1728. 4. b) Conciones festiuales et dominicales totius anni. Kázanj swatečnj y nedělnj přes celý rok. 4 djly. W Pra. v Joach. Kamenického I. 1724, II. djl 1725, III. 1730, IV. djl v Jana Norb. Fického 1738 fol. (Inj djl obsahuge kázanj na swátky přes celý rok, gakož i některé obzwláštnj slawnosti sw. Božjch. IIhý djl na neděle přes celý rok, a řeči postnj. III. djl na swátky přes celý rok. IV. djl na neděle od Adventu až do swatodušnjch swáthů).

650. Kázanj bratrské od Jana Moče přel. W Laubně 1727.
651. Marka Damascena troj chléb nebeský pro lačný lid řeský, od písma sw. snešenj nábožného věitelůw církwenjch a s. otcůw vypůgtený a k netělnjmu obderstwenj všem milým vlastencům předstawený t. na každau neděli troje kázanj etc. W Praze u K. Jana Hraby 4. Inj djl 1727, II. djl 1728.
652. Christ. Pflaumera Zlatá neomylné římsko kat. prawdy dennice.. w epištolnjch řečjch.. světlými písma sw. důwody se wygashugjcy. W Praze v Joach. Kamenického 1728. 8.
653. Ant. Kelského a) Conciones festuales in totius anni festa. Praga apud Ad. Matthaeum Haeger 1732 4. (Kázanj swátečnj), též 1734 apud Casp. Wussin. b) Conciones dominicales (Kázanj nedělnj), Praga apud J. Kamenický 1736. 4.
654. Chwalořeči neb kázanj na některé swátky a obzwláštnj ročnj slawnosti swatých božjch. Wydané od Ondřege Dewalda. W Praze v Matěge Högra 1736. 4.
655. Jana Chrysost. Taborského a) Tria tabernacula etc. 6r kázanj o swatých. W Holomaucy v Ant. Hirnle 1738. 4. b) Mons Thabor evangelicae veritatis, kázanj na nedele celeho roku, a obzwláštnj slawnosti SpasYTELE našeho. W Hradcy Kr. v Jana Tybelly 1747.
656. Mich. Pellišoty a) Trinitas dominicalis. t. g. Trogice nedělnj, troje kázanj na každau neděli přes celý rok. W Praze 1741-3 fol. dwa djlj. b) Unum, binum, trinum, t. g. Gedno, dwoge, troje kázanj swátečnj. W Praze u Frant. H. Kirchnera I. djl 1751, II. djl 1755 fol.
657. Mikulaše Ludw. z Cynzendorfu, biskupa ewang. bratrskych církwj krátke obsaženj některých ewangelických řečj; to gest 16 řečj na wyswětlenj druhého artykule wjry křest. z něm. přel. 1738 držené, 1743 wytištěné w 8.
658. Wilhelma Stanihursta S. J. čtwtvý článek wjry kat. Trpěl pod Pontským Pilátem.. obšjrně wyloženy od Tom. Xaw. Laštowka z Hulczina, skrz 12 let na postnjm kázanj každý čtwtrek předložený. W Trnawě Impr. Akad. 1748 4.
659. Leop. Fabrycia a) Smutná paušt opuštěného Pána Gežjše při hořkém vmučenj a autrpném wzdychánj na postnjch kázanjch předstawená. W Praze, djl I. 1760 w 4. b) Mrawná nawčenj na swátky celeho roku. W Praze 1761. c) Mrawná nawčenj na všecky weyročnj neděle a na den poswěcenj chrámu Páně. Knjha I. w Praze 1726. Knjha II. 1763 fol.
660. Fr. Igu. Gregoria Alphabetum Joanneum seu sermones rudes. Kázanj o sw. Janu Nepomuckém. Praga typis Archiep. per J. Schweiger 1762. 4.
661. Padesátj kagjcy žalm w wyborných a pohnutedlných hystorických kázanjch, gako domácí knjžka k wzbuzenj ducha 8. w Praze 1775.

β. Po rúznou.

662. Kašpara Arsenyusa z Radbusy Kázanj in reconcilia-
tione hlavnjho kostela Pražského a swěcenj oltáře sw. Wjta,
držené 28. Unora 1621.

663. Krysta Osoby spasytedlné wyznánj, pješů sw. Am-
brože z strany wtělenj, početj, narozenj y wšech dobrodinj
geho skrže Wolfa Adama Beněšowského, na spůsob kázanj wy-
brané 1625 18.

664. Gratulatio ... Přiwjtánj pobožné bohu wěrným a mi-
lým Čechům z vlasti milé pro prawdu ewangelium G K. do exi-
lium sw. a křestanského přestěhowáným, s napomenutjm a potě-
ženjm ... některým austně, giným w spisu wčiněné od kněze Ja-
na Rosacyusa 1628 8. archy 4. (wlastně kázanj).

665. Jana Ign. Dlahoweského a) Zrost aneb prospěch
12letého w chrámě Jeruzalemském wčitele Krysta Gižše t. g.
řeč o zwětšěnj a rozmáhánj se wždy wjcej a wjcej w ctnostech.
(kázanj) od Jana Ign. Dlahoweského de longa Villa 1672 w Pr.
v Jana Arnolta z Dobroslawjna 8. A-C. (připogen gest wýtah o
řádu sw. Benedikta w Čechách). b) Duchownj pozdwženj po-
božného lidu Pražského na den sw. Wáclawa z přjchodu ney-
slaw. processy Kutnohorské k hrobu geho swatému 1673. W Pr.
v Jana Arnolta z Dobroslawjna 8. 4 listy. c) Podiwin s Přibisla-
wau, kdo se djwá, se podiwj! ... t. g. Wšech kostj těl sw. a
reliquij wyznamenánj, nimiž sláwu swau ... rozhláuge sw. hlav-
nj kostel Pražský ... 1673 w Praze v J. Arnolta z Dobroslaw.
w 8. listů 8.

666. Počet neydokonalegij a neysw. Trogice w gednotě a
gednoty w Trogicy, při šťastném a weselém na wrch dědičný
Rychumburský wstaupej W. Uroz. P. Frant. Ant. Berkowí,
hraběti Howoru z Dube a Lysé ... gakož y spolu P.
Loisae hraběnce Berkowé, rozené Montecuculowé ... od Tom.
Bern. Gelinka počta laureato etc. (1673) W Litomyšli v Jana
Arnolta w 4.

667. Stálost a setrwánliwost král. starokat. kragského mě-
sta Plzně .. Důstognému W. J. Alexiusowi Czapkowi, arcypřistu
dedicirwaná ... w kostele, sw. Bartoloměje ... přednešená od
kn. Jana Hocha, řád. kaz. 1673. W Praze v Urbana Goliaše
w 4. listů 8.

668. Lux mundi et societatis (chron.) Swětlo swěta a to-
waryšstwa P. G. gest sw. otec Ignatius Lojola ... od Jana Hein-
schmidberského z Třebechowic. W Hradcy Král. (1673) w 4.

669. Swědectwj prawdy wydané ku poctiwosti a sláwě W.
Dúst. P. Tomáše Jana Pežiny z Čechoru ... na den nowého
swátku od Jana Warina, bosáka 17. Mage 1676 w Plzni. Wy-
tištěno w Praze v Giř. Černocho 1677. 4. listů 10.

670. Město na hůře wystawené .. Plzeň na den památuj
wjtezstwj etc. od Damasa Strnada, řádu sw. Frant. 1679. W
Praze v G. Černocho. A-C3.

671. Jubilate, aneb weselé prospěwowanj a plesánj ku poctiwosti slaw. kr. města Plzně na den nowého swátku, kterýž padl na neděli Jubilate řečenau r. 1685, 13. Máge od Františ. W. Hynka Kulyka, far. Gezenského. W Pr. v J. K. Geř. 1687 4. A-F1.

672. Humilitas exaltata. . . Poníženosť wyzdwžena a ctnost korunowaná, při slawnosti korunowanj a šťastného wváděnj W. Vr. kněžny . . . P. Františky Heleny Pirony z Galliano z božj M. kněžny a abatyše kláštera sw. Giřj (řeč) od Ad. Ign. Mladoty z Solopisk 1691. 8. w Praze listů 12.

673. Kašpara Motěšického Kázanj swatodušnj w l. 1684 w městě Žitawě kované: W Žitawě v M. Hartmanna 8. 1691 A-C5.

674. Duchownj zasuaubenj dwau wzáctných a starožitných rodůw slečen. t. Anny Mar. Terezye Audrické z Audric; Anny Kat. Barb. Hložkowny z Žampachu. Od Karla Račina, W Praze 1696 v J. K. Geřábka 4.

675. Prwnj a nowý farář sw. Jozef bohačlowěka pěstau, aneb kázanj o sw. Jozefu, W Praze v Giřjho Labauna 1696. 4. listů 12.

676. Vox clamantis in deserto, aneb hlas wolagjcyho na paušti, t. g. na někdy gmenowaný Wysoký před léty pustý w kragi Časl. na panstwj Malešowském ležjcy, nynj pak slawným chrámem a paustewnickým přjbytkem ozdobený k sw. Jana Křtitele řečený Hoře prohlášená chwála téhož sw. Jana Křtitele. Od Petra Štěpána, rozeného z Teyncle. W Praze 1697. v Giř. Labauna 4. listů 10.

677. Kráľowské knězstwo nowého kněze D. C. H. P. Michala Hřůzy, přimonstr. řádu, (kázanj na primicj, w Pelhřimowě). W Praze 1698 v Sam. Berinkra 4. listů 12.

678. Apotheosis S. Benedicti sub auspiciis R. P. D. Bennonis. . . monasterii Rayhradensis praepositi ab Jos. Ign. Janowsky Brunae 1707. 4. listů 8 (kázanj české).

679. Vexillum salutis aneb praporec spasenj, t. g. Křjž sw. w kázanj wykládaný w Prostějowě. Wyt. w Holomaucy v Ign. Rosenburga 1709. 4. listů 8.

680. Slawná powěst král. kr. a starokat. města Plzně od Wácl. J. Ficklschera. W Praze 1710 v J. Wácl. Helma w 4. listů 14. Chwálj kazatel Plzeň, že wždy katolická byla.)

681. Fr. Jana Swobody a) Lněný piowázek plný tagemstwj Ezechyele Widěnj aneb růženec sw. hognostj milosti naplněn od růženecké kráľowny Mar. Panny (káz. w Klatowech) od 1710 w Praze v Barbory F. Beryngerowj 4. listů 10. b) Princeps pacis t. g. knjže pokoge wčenj swym . . . s. Tom. Aqujnský. W Praze v J. W. Helma 4. 1715 listů 8. c) Novus Cruciger t. g. Nowý křjžownjk s čerweným srdcem sw. Jan Nepomucký na weyročnj slawnost geho v P. P. křjžownjků s čerweným srdcem w kázanj předstawaný od Fr. J. Swobody. W Praze w koll. T. G. 1736. 4.

682. J. Wácl. Mezleckého a) Wynšovaný auplněk měsíce w temuostech noci nebezpečny hříšníkům wyšel t. g. přemila P. Bohu pauna a mučedlnice sw. Barbora šťastné smrti mocná orodownice hor Kuten stříbrných autočiště, od F. W. Mezleckého z Palmo-Lewu, far. Šellakowského. W Praze v G. Labauna 1710 4. listů 6. b) Thymiana pietatis Pii V. t. g. Pravá podstata vůně mágowý pocty božj, ze 4 hláwnjch ctuostj složená k wětšj cti a sláwě sw. Pia V. na den slawnosti swatoprohlášenj etc. od Wácl. Mezleckého z Palmolewu. W Praze v J. W. Helma 4. 1713. 2 archy. c) Lucerna ardeus et lucens, t. g. Swjce hořjcy a swjtjcy sw. Jan de Regis. od Wácl. Mezleckého z Palmolewu. W Praze v J. Jul. Geřábka 1758 fol. 5 listů.

683. Palma honoris et Sacerdotalis Venerationis (chronog.) t. g. Palma počestnosti a posilněnj kněžské důstognosti, neb ctichwalné kázanj při P. J. Mokřýho prwnj mši etc. od Jana Procházky ř. s. Pawla. W Praze v W. G. Koniaše. 1710. 4. A-D.

684. F. Matauše Kruma a) A. M. D. G. Sacro Sanctae ac individuae Trinitatis honorem et venerationem. K wětši Cti a Chwále Neysw. a nerozdjlné Trojce božj při weyročnj gegi swatoslawnosti na Křeměšjku etc. W Praze v Wolfg. Wyckharta 1712. 4. dva archy. b) Pastorella Betlemská etc. per Franc. Matthaeum Krum 1722, typis C. F. Rosenmülleri (české káz.) c) Candidus et rubicundus (chron. 1722) dilectus dei filius (kázanj české) od Fr. Matauše Kruma. W Praze v K. F. Rosenmüllera 1723. 4. listů 15.

685. Giřjho Procházky de Lauro a) Nowý welikomocný nebeský Kralomoc t. g. sw. Pius V. toho gména papež. W Praze v K. J. Geřábka 1713 w 4. listů 8. b) Trojice nerozdjlná w hlubokosti nepochopitedlného tagemstw od wěčnosti skrytá 1715 4. w Praze 9 listů. c) Sw. Jana Nepomuckého mučedlnjka božjho a patrona českého weliká wznešenost 1735 w Praze v J. J. Geřábka 4. listů 8. d) Apoštolský wědlnjk a slawný Krystůw mučedlnjk sw. Apollinaryš biskup Rawennátský od G. Fr. Procházky. W Praze v J. J. Geřábka 1736 4. listů 8.

686. Giř. J. Libertyna a) Sladký Troglístý getel w gasněm audolj zrostlý t. g. Bernard medotěkaucý cýrkwe wčitel Clarae Vallis opat. W Praze w kollegi T. G. 1713. 4. listů 10 b) Počestná hádka pobožná wádka o sw. otce Bernarda (chronog. 1720) kterémuby řádu patřil. Od G. J. Libertyná děk. Rakownického. (W Praze v Joach. Fr. Kamenického.) c) Swatý geden mnohonásobný, t. g. blahosl. Bernard sw. řádu cystercyenského rozmnožitel etc. W Praze v Joach. F. Kamenického 1721 w 4. d) Plášť w plášti od Wladislawa II. krále českého l. 1142. nazwaný, l. 1144. wyzdwjžený... na den weyročnj slawnosti sw. Bernarda při rozdávánj rozličných plášťůw... 1724 w chrámě rodičky božj kláštera Plaského schwalený. W Praze v Joach. Fr. Kamenického 4. 1724. 3 archy. e) Weloslawná cesta w l. 1678 zařatá a 50 let bez wstánj konaná, w l. 1728. skrze Wel. paunu Petro-

nilla Wratislawownu z Mitrowic řádů přamonnst. při professy druhé (káz.) na hradě Pražsk. kanownjka. W Praze v J. W. Helma 1728 dwa archy f) Jan celého swěta negen samého Nepomuku ochranau swau a milostma(i) ke všem patijcý. Od G. J. Libertina 1729. W Praze v J. Hraby fol. listů 6.

687. Aug. J. Wácl. Saukupa a) Virtus magnetica aneb moc a ctnost magnetowá mocného země české diwotworce sw. Prokopa někdy mezy horami Sazawskýmí.. vkrýtá etc. W Praze w Kollegi T. G. 1713. 4. 12 listů. b) Lilium convallium anebo Wonná Konwallinka někdy l. P. 1000 mezy polma Chotaunskýmá wžešlá, t. mocný v boha orodownjk.. sw. Prokop, od Aug. W. Soukupa. W Praze 1719 v Wolfg. Wickharta.

688. (Deest tit.) Kázanj na portiunkuli s textem: Dnes se stalo spasenj domu tomuto w 4. listů 8 (zdá se 1713? w koll. T. G. w Praze).

689. Archa vmluwy Now. Zákona sw. Panna a mučednice Barbora na horách Kutnách. Od Wácl. Joz. Brotce, děkana w Počátkách 4. W Praze 1715 w kollegi T. G. listů 6.

690. Nowý starý Simeon ne podle zákona Aaronského ale podle řádu Melchisedech kněz na wěky při sl. památce druhé prwnj mše swaté, kterau D. C. H. P. Tomáš J. Hawliček obětuje, skrz Kajetaua Burgera w chrámu P. Lednickém 1715. 10. Zářj. W Praze v J. W. Helma 4. listů 9.

691. Starokatolické bohu, cýsařům a králům wždy wěrné město Plzeň od Izaiše proroka dáwno předpowěděnému a... město slunce nazwanému připodobněné. Od gednoho kněze w T. G. W Praze u sw. Kljm. 1716. 4. listů 10.

692. Svati dcki Kaurzimski počtění (chronog.) podle liter abecedi vistaveni a spořadani (chron. 1715) t. g. Krátké kázanj o velikých sw. patronjch, gegichžto sw. ostatkové... w Kauřjmě se wynacházegj.. od Proc. Dietricha řád. sw. Bened. W Praze u K. J. Hraby 1716. 4. listů 10.

693. Vox clamantis sine voce: Aneb Jan mlějčý, plod nebeský etc. OdFr. Jozefa Hedla, děkana Čelakowského. W Praze v Barbory Fr. Berynkerowé 4. 1717. listů 11.

694. J. Ign. Libertyna a) Diva Ludmilla vera vidua t. g. Sw. Ludmilla wdowa opravdowá při slawnosti weyročnj.. 1718 w Hoře Kutné v Giř. W. Kynclá 2 archy, w 4. b) Divus Ignatius Verus in Eccl. Rom. operarius, t. g. Hynek sw. a Cýrkwj P. s towaryštwem swým dělnjk opravdowý. Od J. Ign. Libertyna. W Kutné hoře v Giř. W. Kynclá 1720. 4. c) Sw. Antonju Paduanský muž mnohých titulůw wznešených hodný, (káz. w Plzni) od J. Ign. Libertyna. W Praze v K. J. Hraby 1722. 4. listů 8. d) Mikuláš sw. hospodář dobrý a prozřetedlný 1727 4. listů 6. e) Swatý Jan Nepomucký muž swatý a nepřemožený... při slawnosti třjdemuj w Rakownjce wctěný Iuj neděli po sw. 3 králjch od J. Libertina far. Meytského 1730 8. Ledna. W Praze u v K. J. Hraby 4. listy 4.

695. Nowý koráb Nošmowý, který v prostřed bauřky ka-
cýrské se wznášel; město Plzenské. Od Ad. Kratochwile řádu
kazat. W Praze 1718 v J. W. Helma 4. listů 11.

696. J. Wácl. Zyk. Fryd. Steydla z Greiffenwehru a)
Slunce ustawitné na poledne swjtjcy sw. otec a patryarcha Do-
minik řád. kaz. a rúžence sw. zakladatel 1718 w Praze v J. W.
Helma 4. listů 9. b) Lauretanský domeček w sw. lese, dvě mjle
od Prahy za bjlaui horau ležjcy, neyprwaešj w tomto králow.
českém a okolnjch kragjch r. 1623 wyzdwyžený . . skrze J. Nep.
Wácl. Steydla z Greyffenwehru. W Praze v J. K. J. Hraby 1723.

697. Adama Symonidesa Kázanj přistupujcy, kteréžto
w nowě k anřadu powolaný, wykonáwal. W Žitawě v Mich.
Hartmana 8. 1718.

698. Dwa haljři mēdennj do pokladnice wvrženj t. g. dvě
zhotowené kázanj ke cti sw. Aurelia Augustjna Hypponenského
w Afryce biskupa. Od Wácl. Ant. Grubera. W Praze v Wolff.
Wykharta 1719.

699. Seraffinský Šalomaun František přemáhage maudrost
krále Šalomauna (káz. na den portinnkule). W Praze v Giř. La-
bauna 1719. Skladatel gest Jan Ad. Pauljn.

700. Michala Pelišoty a) Dwa spolu gak w proroctwj a
narozenj tak swátosti a smrti sobě rownj t. sw. otec Dominyk . .
a sw. otec František. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera 1720 4.
b) Lidumila aby byla Bohumila t. Wys. vroz. slečna Mar. Lud.
Antonia z Ržjčan . . w den obláčenj gegjho v sw. Panny matky
Klary (chron. 1720) W Praze v K. F. Rosenmüllera 4. listů 8.
c) Sw. Jan Nepomucký kanownjk Pražský mučedlnjk božj etc.
1725 w Praze v Karla Joz. Geřabka 4. d) Láska boha k Pere-
grinowi, láska Peregrina k Bohu. W Praze u K. J. Hraby 1727
4. listů 10. e) Gazyk božj mučedlujka Páně Jana Nepom.
kanownjka Pražského 1728 w Praze v K. Joz. Geřabka. f) Hwězda
rannj, dennj, wečernj diwotworce . . Jana Nepomuckého, po
slawnosti 8dennj sw. Wylhášenj. Od Mich. Pelišota 1730 w Pr.
y J. Emlera fol. 10 listů.

701. (Deest titulus) Kwjtkowě na paušti Emmautynské se-
branj etc. kázanj 1720 ?

702: Wogt. Dobrohlawa a) Quaestio de voce t. g. Otázka
o hlasu před časy sw. Janu kříteli od kněžj a jahnůw Jeruza-
lemských podaná. Nynj o sw. Janu Nep. w Hradcy Král. před-
ložená (chron. 1721). b) Cti ochránce podiwný gazykůw skřo-
titel sw. Jan Nepomucký w chrámě swém, w Král. Hradcy . . o-
slawený dne VII. měsjece Čterwna roku tohoto (chron. 1723) W
Hradcy Král. v W. J. Tyběly. w 4.

703. Blahoslawenstwj oťj lidských od králůw a prorokůw
zdáwna widěti žádané, od křestanůw skrze prawau a sw. mau-
drost na křjži K. G. šťastně spatřené, které před slawnostj Po-
wyšenj Křjže sw. . . w Litomyšli předložil P. Hyacinthus a 8.

Philippo Nerjo Schol. Piar. W Litomyšli v J. Kamenického 1722. fol. listů 7.

704. Ferd. K. Reissmana a) Newhasytedlný oheň lásky při chrámu Páně sw. kříže (chron. 1722) t. g. sw. Jan Nepomucký vstawičně hogné dary a milosti všem swým wěrným ctitelům od boha wygednawagjcy. b) Dwě sprostné kázanj o čisté a sprostné lásce gak k bohu tak y bljžnjmu w prawém a lewém oku sw. Martyra biskupa a wyznawače. . . od Ferd. K. Reissmana. W Pr. v Joach. Kamenického. (Kdiž se slawilo milostiwé léto (chronog. 1724) w 4. c) Dwě kázanj o sw. Martinu. W Praze v Jonat. Kamenického 4. 1725.

705. Ign. Sigm. Kardjana Oheň nebeský od neymocnějšjho boha na zem z nebe wyslaný, t. sw. Ignatius z Lojoly (1722) w Praze v Barb. F. Beringerowé 4. listů 16.

706. Jak. Felixa J. Pachra, far. Měřinského Wys. důst. a wys. wčenému P. Frant. Julianowi, hraběti a Breyda, biskupu Hypponenskému, kardinála z Schrattebachu biskupa Holomaučkého Generali Vicario Joannes a Nepomuk. na zelenau horu bljž Žďárského kláštera uwedený 1723 bez m. w 4. A-K. b) Risus Sarae sive gaudia dedicationis ecclesiarum, quae monasterio et populo Sarensi fecit. .R. et Illns. D. Fr. Julianus D. G. episcopus Hipponensis etc. Brunae typis J. Max. Swoboda 1725. 4. A-K. Gest mimo látiňský wvůd a zawěrek káz. české od Jak. F. J. Pachra při poswěcenj chrámu Žďárského sw. Janu Nepom.

707. Vigiliae Joanneae festum eiusdem maximum sive quatuor divi Joannis Nepomuceni floridissimae virtutum aetates (české káz.) a Wenc. Ign. Blowsky. Pragae typis haeredum Labaunianorum fol. 1724. listů 11.

708. Kříž sw. gak někdy potupně zatagen, tak zase slawně wygweu. . . w chrámu P. sw. Wáclawa w G. M. C. oboře Kladrubské od Joz. J. Střelského far. Wosického 1726 w Litomyšli v J. Kamenického 4. listů 8.

709. Dokonalá angelská swátost na zemi sw. Jana od Kříže prwotnjho Serafjnskė Panny a panenskė matky Terezye duchownjho syna prwujho. . řádu Karmelit. otce. W Praze x K. J. Hrabý fol. 1727. listů 6.

710. Krasospanilá hwezda hognými paprškami rozličných ctnostj. . . se stkwaucý, totiž sw. Norbert, sw. kanownického a wyhradnjho řádu prem. Otec a zakladatel. Od Bernarda Grubera řádu cisterc. 1727. W Praze v Joz. Šylharta, w 4.

711. Newinnost kagjcy welikost swátosti swatých Aloysia Kouzági a Stanislawa Kostky z T. G. od Bened. XIII. za swaté wyhlášených. Od Jak. Wácl. Hettyga 1727. W Hradcy Gindřichowém v Jana Ferd. Jakše 4.

712. Norbertynské sedmistwo w letu 1085 začaté w postupnosti swé, sedmi paprškami wyswětlené w l. 1127 k arcyk. důstogenstwj wyvýšené, po wykonaném sedmerym sedmistwu w l. 1134 dokonale a na to w l. 1627 wyzdwjžené, nyuj

ale 1727 gakožto stým obnovené a na kazatedlnicy chrámu P. Hory Syon. od Joz. Myky prälata Doxanského předstawené. Wytišt. w Litoměřicých v Fr. Giř. Škrochowského 1727, w 4.

713. Bartysa kázanj o sw. Janu Nepomuckém na zelené hoře Ždárské. W Praze v Mat. Ad. Högra fol. 1728.

714. Nowá všeho světa wogna proti tělu, světu, ďablu pod praporcem sw. kříže . . slaw. bratrstwu sw. Kříže, w Lito-myšli (káz.) od Victoryna od sw. Kříže téhož bratrstwa praesida W Praze v Joach. Kamenického 1728. 4. listů 14.

715. Oko swjce těla t. g. sw. Martin stáda Krystového bedliwý pastýř, při installacy D. W. P. Jana Budin(a) při sl. kostele sw. Martina w starém městě Pražsk. w nowě dosazeného far. Od Fab. Wesely(ho) T. G. 1728. W Praze v Joach. Kamenického fol. listů 12.

716. Ctnosti a swatosti prwomučedlnjka sw. Štěpána dokonaly následownjk . . sw. Jan Nepomucký. Od Zdenka Girjho Chřepickýho z Modliškowic 1729. 4. bez mjsta listů 8. Opět w Praze v Rosenmüllera 1730.

717. Duchownj hádka mezy weymlnwnosti a mlčendliwosti od diwotworného a neporušeného gazyka pocházegjcy, při wyročnj slawnosti sw. Jana Nepomuckého na Zelené hoře blíž klášt. Ždárského řádu cistercienského ležjcy. W Praze v K. Rosenmüllera 1729 fol. listů 8.

718. Znamenj na prawé ruce znamenj k dobrému sw. Jan Nepomucký. Od J. Matěge Hollana 1729 b. m. 4. listů 6.

719. Archa paně na trůn králowstwj nebeského donešena, tež y korunau radosti neskonale obdareuá, nebo sw. Jan Nepomucký etc. od Ja. Melich. Čzecha, far. v swat. Ducha 1730. 4. b. m. připsáno magistrátu Rakownickému.

720. Iwana Knoblocha a) Dům zlatý na horách zlatých t. g. Marya Panna na Horách Gilowských. (káz.) W Praze v Jana Emlera 1730. 4. b) Požehnaná mezi ženami pauna, totiž matka neysw. Marya Panna všech panen čistota, která podle swého newinného početj wyobrazuge, se skrze swěta nebeská . . skrze čtyry žiwly od Iw. Knoblocha 1731. 4. str. 149. (Gest pochwala P. Marye na kapitoly rozdělená o nepoškwrněném početj s kázanjm o nawšjwjenj P. Marye.) c) Pomocnice křestánůw neysw. rodička božj Marya P. w obraze Staroboleslawském zazračnjm rozhlášená. W Praze v W. Urbana Suchýho 1733. 4. listů 8. d) Stoletá památka pomocj vžitečné pomocnjkůw wěrných kapucynůw, kterak někdy okolo l. 1633 ku pomocj kaukole kacýřského po tomto sl. králowstwj českém rozsytěho, k wykořeněnj powoláni byli, kterážto památka na oktáv 8. Listop. leta 1733. gest rozhlášená. W Praze v Labaunských děd. 4. listů 8. e) Angel w těle hřjnjky přigjmagjcy k bohu na milost přiwáděgcy Antonjn Paduanský. 1735. W Praze v J. J. Geřábka 4. listů 11. (Weř. bib. XXXIV. C. 329) f) Dwa spolu stogjcy towaryšj

vpřijmňj celého swěta ochranitelowé Domnik swatý a František Serafinský. W Praze v J. Norb. Fického 1735. 4.

721. Gruntownj kámen král. Karlovského Now. m. Pražského za času Karla IV. založený sw. Jan Nepomucký. Od Joz. Ben. Schönppfluega z Gamsenbergu 1730. W Praze v Matěge Ad. Högra fol. listů 7.

722. Hortus conclusus. Zahrada skrze mlčenliwost zawřená sw. Jan Nepomucký. Od Patrýcyja Auspitzer(a). W Praze v K. J. Geřábka 1730 fol. 7 listů.

723. Kazatel prorocký w skutku y w řeči sw. Jan Nepomucký. (od Jana Krasla.) W Praze v Labaunských dědiců 1730. fol. listů 10.

724. Plast strdi a rog wczel w zákoně starém sw. Jan. Nepomucký. Od Wogt. Burgera. W Praze v K. J. Hraby (1730) 4. listů 7.

725. Podiwné pozdwžzenj po stupnejch mnohých ctnostj a diwných zázraků k swatořečenj a mezy swatě vyhlašenj sw. Jana Nepomuckého. Od J. Alex. Malce 1750. W Praze v sw. Kljm. fol. 5 listů.

726. Růže zlatá od G. S. papežské Bened. XIII. 1. P. 1729. 19. Břez. posvěcená... s. Jan Nepomucký. Od J. Rittera. W Praze v M. Ad. Högra (1730) fol. 10 listů.

727. Swatý Jan Nepom. příkladná sůl pro zatagenj tagenstwj neporušená. Od J. G. Wil. Khoppa w 4. W Praze v K. F. Rosenmüllera 1730. listů 11.

728. Sw. Jan Nepomucký zlatý Agnusko k horliwému srdcy přiwešené, od Roberta a S. Ludmilla řád. Karm. W Praze v Labaunských dědiců 1730. 4. listů 9.

729. Albert. Rebmana a) Wšecko troge dokonale aneb swatá dokonalost a dokonalá swatost Jana Nepomuckého.. ve třech barwách, t. g. w tolik ctnostech. W Praze v Joz. Geřábka 1730. 4. str. 29. b) Sara pět set let stará děkoliw staroletá wšak předce celá spanilá a krásná... aneb welebný a starožitný klášter studnice Matky božj blíž města Žďaru od založenj swého (1234).. kwětaucý, od Alberika Rebmana, kláštera Zbraslawského professa. (1734), bez mjsta a tisk.

730. Matěge Lyuka a) W tisýcích letech dwogj česká sláwa gedna swětská na Wyšehradě, druhá duchownj na Pražském Hradě, swětská patřjící Piemyslowi knjžeti, duchownj.. Janowi Nep. 1730. W Praze v Labaunských dědiců fol. listů 7. b) Sedlo tagné a právě swatě spjcyho Miroslawa, od kteréhož.. w Sedlicy pocházý všechna sláwa... skrze zachowanj wel. swátosti oltářnj, která přes 400 let od horliwých katolikůw... poctěna byla. W Praze v K. J. Hraby 1734. fol. listů 8.

731. Matěge Krátkého a) Památka w chrámu P. etc. W Pr. fol. 1730. (káz.?) b) Mjsto ohně skrze kněze ctitele božj z oltáře oběti wzatého a skrytě schráněného, totiž hrob swatý... sw. Jana Nepomuckého, (1755) W Praze v M. Högra, 4.

list. 14. c) *Memoriale in templo domini*. Pamětné znamení v chrámě P. sw. Jana Nepomuckého. Od Matěje Krátkého, far. v sw. Štěpána. W Praze v Žof. Kyrchnerové (1761) fol. 17 list.

732. Hubatky (Jana Ign.) Kázanj o sw. Janu Nepomuckém W Hradcy Král. v W. Tybely 4. 1730.

733. *Arcana Almae Societatis J. juris publ. facta*. Aneb zvláštní tagnosti a skrytí pokladové wel. tow. P. G. pro obecny dobrě zgewenj, od J. Ad. Swobody. W Praze v K. J. Hrabý. 1731. 4. listů 13.

734. Frant. J. Bartona a) *Catulus Leonis rugiens*. Lew řwaucý, z gehožto wst wyšel rog wčel a plast strdj Norberta sw. Lewa djlem proti neřestem řwaucýho, pohádka Samsona w chrámě klášt. Doxanského dokázany od etc. W Praze v J. Kamenického 1731. 4. listů 17. b) *Coelum novum... Nebe nowe*, kterehožto pozdwyžena gest sláwa nad všechna nebesa, totižto: Norbert swatý. 1732 w Pr. v Joach. Kamenického 4. listů 14. c) *Wjnice wkrwi wštipená proto že zwolená... na den instel-lacj D. C. H. P. Pawla Fabiana Czechury, far. městys Wranýho.* (káz.) 1734. W Litoměřicých v F. G. Škrochowského. 4. A-E3. d) *Fidelis et prudens dispensator... Wěrný a opatrný wládař, kterého wstanowil Pán nad čeledj swau sw. Jozeff Krysta otec neywěrnějšj neyrozenějšj panny a ženy mezy všemi ženami neywznešenějšj ženich.* W Praze v J. J. Geřábka 1736 fol. 9 listů.

735. Ant. J. Wokauna a) *Pulchri gressus in calceamentis filiae principis; pulchri gressus in laceramentis filii comitis*. Aneb: Rozřrhany šat sw. Bernarda slawně se stkwějcy. W Praze v J. K. Hrabý 1731. 4. listů 14. Opět v Fr. Hladkého 1754. 4. b) Kázanj o sw. Bernárdu, přetišćeno w Praze v Fr. Hladkého. 4. 1754.

736. Leop. Swoiského a) *Regina saeculorum* Králowna wěků stoletnjm bleskem milosti a zázraků oslawená... Marya Pánna.. na sw. Hoře. W Praze v J. K. Hrabý (1732) fol. listů 9. b) *Sedlecensis Cistercii Religio*. Sedleckého cistercu řehole neyřwětějšj před wěkem 600 zrozená. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera 1743. fol. 19 listů.

737. Ferd. Ant. Grima a) Sw. Jan Nepomucký Pražský kanownjk Patron český l. 1722 nu Horu zelenau starožitného klášttera Ždiarského za zlatého hospodáře wvedený l. 1732 na weyročnj slawnost geho dne 16. Máge za wěrného pijtele a obrauu synlau postawený. W Litomyšli v J. Kaminického 1732. fol. 9 listů. b) *Divus Joannes Nepomucenus quasi florens oliwa* (chronog. 1734) t. g. sw. Jan Nepomucký kwětná a plodná oliwa (chronog.) na žďarskau zelenau horu při weyročnj slawnosti postawený od Ferd. Ant. Gryma. W Král. Hradcy v W. J. Tybely fol. (1734) listů 7.

738. *Phoenix redivivus...* od Pat. Adalberta a S. Tobia Carmelit. W Praze 1732. 4. (Gest kázanj při slawném přene-

ženj statue Marye P. do obnoveného kostela sw. Petra a Pawla na Zderaze.)

739. Eugen. Radla a) Česko - sláva dokonalosti královské wznešené ctnosti.. aneb sw. Wacslaw, mučedlník P. W Praze v Matěge Ad. Hegra, 1733. 4. b) Neyswětějšj krwe mzda aneb wznešený poklad přehrozného zadosti učiněnj Kr. swatému otcy Františkowi za sładkau portiunculy neb částku daný. W Pr. v Mat. Adama Högra 1733. 4. c) Přátelské Echo neb gekot od zelené hory slawné mlčenlivosti a slawné wýmluwnosti na nebi y na zemi t. g. sw. Jau Nepomucký. W Praze v Matěge Högra, 4. (1735) A-D. d) Vale w zapomenutj marného swěta a swoboda synůw božjch w klášterském rági zamknutá t. g. vroz. stat. rytjř P. Joannes Ernestus, nynj w řeholi R. Frater Edmundus Goltě skrz swau professi.. wyobrazen. W Praze v M. A. Högra (1735) fol. listů 9. e) Kázanj na den slawné mše po dokonalých 50 letech P. Fryd. Winše. W Praze v Matěge Högra, 4. 1737.

740. Matěge Bartysa a) Růže nad potoky wod wsazená bjlá y čerwená aneb sw. Jan Nepomucký.. na Skalce káz. W Praze v Mat. Adama Högra (1733) fol. 12 listů. b) Pugna felicitatis Moravicae cum infelicitate.. t. g. wogna štěstj Morawského s neštěstj. W Praze Matěge Högra 1734. 4. listů 12 c) Nobilis matris eccl. Welehradensis nobilis filia eccl. Polessoviensis.. t. g. Znamenité matky chrámu Welehradskeho znamenitá dcera chrám Polešowský.. na den w nowě poswěcowánj, od Matěge Bartysa, přewora klášt. cisterc. Welehr. W Praze v Matěge Adama Högra 4. (1740) 11 listů.

741. Sw. Jana Nepomuckého weliká wznešenost a wážnost při weyrođnj slawnosti sprostau řečj předstawená. W Praze v J. J. Gerábka 1733. 4.

742. Hic datus est vobis superabundans thesaurus sine defectione, t. g. Důležitý cti a powěsti y wšy potřebnosti poklad bez nedostatku, totiž: tři sta a padésáte roků stkwěgjcy se gazyk sw. Jana Nep. od Wácl. Ign. Henneta. Pragae typ. haeredum Labaunianorum (1734) fol. listů 6.

743. Z sprutka (zprudka) tahnaucý do žiwota wěčného magnet (chron. 1734) t. g. sw. Křjž... od M. Wácl. J. Kupschyny, far. Krušského. W Praze v K. F. Rosenmüllera 4. listů 11.

744. Dobrý pastýř dlouhého wěku.. kterého w pamět wvedl l. 1735. 1. Máge na den slawné Mše sw. po 50 letech kněžstw D. C. H. P. Frydr. Wynše, kněz Ewgen Radl. W Pr. v M. Högra 4. A-Cz.

745. J. Joz. Khela a) Nepomucena mater aneb Nepomucká Matka, když dcera gegj Ždiarská.. ad ter secundas nuptias.. pospjchá, 1735. W Praze v J. Kamenického; fol. list. 4. b) Novus virgineus pontifex Virgo Maria aneb Nowý panenský biskup Pana Maria newěště Ziarské aneb weleslawnému s. weyhradnjho

cisterc. řádu klášteru fons Mariae studnice Marye nazwanému když ona po 5 věku od svého prvňho založenj k štému šťastně ad ter secundas nuptias k šťastně swadbě pospichá, a dne 28. Aug. 1735. s. řádu v osobě s. Bernarda se zasnuhuje (gak malovaná vjtezni brána vkazuge) přistogjcy; od etc. představený. W Litomyšli v J. Kamenického 1735 fol. 8 listů.

746. Neyvyšj cedr na hoře Libanské štjpený t. Jan Nepomucký diwotworce.. pobožným pautnjům na zelené hoře Žďarské.. od Mart. Joz. Zaurka, děkana Teleckého představený. W Litomyšli v J. Kamenického 1735. fol. listů 9.

747. Žena krásná náramně Sara v zrcadla t. g. Starožitný a slavný tehož gmena klášter Zdiarsky sw. wehradnjho řádu Cistercienského Studnice Marye nazwaný, od Kar. Borromea od sw. Remigia řádu bosáckého sw. otce Augustina kláš. Německobrodského. W Litomyšli v J. Kamenického 1735. fol. 12 listů.

748. Eligia od sw. Giřjho a) Nebeský wůdce hwězda za onoho času tři krále wedaucý k Krystu, nynj množstw swatojanských ctitelůw wedaucý k sw. Janu Nepomuckému. W Litomyšli 1736. fol. 10 listů. b) Krystus Gejš od trnj swých smrtedlných auzkostj gemu od hřjšných člowěka žádostj nasýtych w zahradě Getsemanské krvawým potem zbarwený, a co růže mezy trnjm se čerwenagjcy, r. 1741. W Praze v G. Labauna fol. 10 listů s obrazem.

749. Joz. Hana S. J. kázanj w Plzni držené, w r. 1736. 4. (dowozuge, že po zkáze Jeruzalema bůh sobě Plzeň za nowý Jeruzalem wywowil.) (s. tit.)

750. Mater aeterni luminis.. Matka swěta wěčného Marya na wýsosti wjtezugjcy cýrkwe.. w starožitném Rušanském obrazu oslawená. W Hrad Král. v W. J. Tybely 1737 fol. listů 6.

751. Fr. Igu. Gregora a) Nova et gloriosa.. Nowá a slavná w rytěrugjcy cýrkwi Judith heroina nad modloslužebnostj pohauskau swjčizytelkyně sw. Panna Barbora kr. swob. hornjho města na horách Kutnách patronka 1737. W Hoře Kutné v J. W. Kyncla 4. listů 9. b) Kázanj na den bratrstwa pod tytułem Gejšje etc. v Giř. Kyncla. W Hoře Kutné 4. 1737. c) Pretiosa in conspectu Dom. mors S. S. ejus. Předrahá před obličejem P. smrt swatých geho.. w Sedlicy welesl. bratrstwu pod tytułem Gejšje, Marye a Jozefa, též 14 sw. Pomocnjků (1737). W Kutné Hoře v G. W. Kyncla 1738. listů 9 w 4. d) Prowázek tří pramenkůw k nesnadnému roztrženj, nýbrž k záwazku dosahnutj swobody sláwy synůw božjch t. swato swatý Růženec trognásobného tagenstw, radostného žiwota, bolestného wtrpenj a smrti P. G. K. a neysw. matky Mar. P. 1738. 4. w Kutné hoře v G. W. Kyncla.

752. Od wěčnosti za manželku boha neskonalého wywolená Marya panna, kteráž w zázračném obrazu, w dědičném hrab. Millesimowským patřicý, etc. Od Wáčl. Fr. Hanzeli 1737 w Kutné Hoře v G. W. Kyncla 4. listů 17.

753. Golgothegský ze všech země křovin neypodiwnějšj, nade wáčchno-cedrowj neywznešenějšj božského tagemstwj plawj wiuný kmen neysw. kříže, na kterém K. G. wisel, od Nywarda Cervely řádu cisterc. W Litomyšli v J. Kamenického 1758. fol. listů 8.

754. Moře pro plnost wod, t. g. Milosti Marya od Angela proto nazwaná milosti plná od J. Norb. Platzera. W Praze w arcib. Imp. 1758 w 4. listů 13.

755. Nomen et omen Patris in filio t. g. Gměno s skutkem otce w synu, totiž blahoslawený Serafinus z Hory Granario tak praweně řádu menšjch Serafinského ponžený bratr od Fr. Xaw. Czapka, kaplana Hradištského. W Praze v dědiců Hrabowských. (1738) fol.

756. Pokorná služebnice podle swé weliké Panj matky Páně we všem se spravujcý sw. Juliana Falconina služebnic třetjho řádu rodičky božj zakladatelkyně, od Wogtěcha v swat. Tobiase řádu Karmel. W Praze v dědiců Hrabowských 1738 w 4.

757. Weliko swatý Jan Nepómucký diwtoworec wyznáwač a mučedlnj Páně na zelené Hoře w Morawě nad sl. klásterem Ždarským sw. řádu, cisterc. poctěný. Od Zdenkona Walcera. Wytiskl nehodný ctitel téhož s. Jana Impressor Kutnohorský (chronog. 1738) fol. 9 listů.

758. Radostné narozenj neyblahoslawenějšj králowny nebes Marye P. Od Tom. Girtha kanow. reg. lateranenského 1739, w Praze v J. J. Geřábka. 4.

759. Ben. Joz. Pretljka a) Lingua, trium saeculorum, t. g. Weyřečný trogjo wěku gazyk, njmžto netoliko obnowen gest okrělek swěta, něbrž y vměnj oswjeceno, kunst nad giné kunsty knihotiskárna při wěsegné třjstaleté slawnosti od wynalezenj swobod. kunstu typographického, které se stalo l. P. 1440 snažnostj a schopnostj Jana Gutténbergia rodiče a wlastence Kutnohorského od B. Pretl. křížownjka s čerweným srdcem. W Praze v J. K. Hraby 1740 fol. 8 listů. b) Liber scriptus, intus et foris. Kniha popsaná wnitř y zewnitř, t. g. Swatý kříž etc. bez m. 4. listů 9 (1744).

760. Mágowý kwjtek před oblčjegem králů zwelebený, t. g. sw. Jan Nepomucký. Od Prok. J. Schucknechta, kaplana w Kostelcy nad Labem. W Praze v K. J. Rosenmüllera 1740. 4.

761. Modicum: nou modicum sed gloriosum. Maličko: ne naličko nýbrž slawné.. w Plzni kázanj od Wacł. Pražáka řádu kazat. 1740 w Praze v J. K. Hraby fol. 10 list.

762. Nowý Simeon podlé řádu Melchisedech při slaw. panátce prwnj mše sw., kterau W. P. Marian z hrab. rodu hrabat z Wěžnjk řádu křížownjkůw reg. přám. bohu obětuge, od Dominika Nowáka řádu kaz. (1740) fol. w Praze v J. K. Hraby 8 list.

763. Slawný a radostný wúz 10,000 mnohonásobný t. g. Marya nepoškwrněně počatá ctitelů též bratrů a sester sw. růžence rychlá a hogná spomocnice (chronog. 1738) Od Max. Ru-

dolla Stoss(a) far. Naděgowského. W Praze v Norb. Fického. (1740) w 4. A-D3.

764. Quidoua Bleyweyze Cistercium, t. g. s. řád Cisterstercyenský po šestem věku w sw. audolj Sedlickém slavný. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera 1741 fol. 14 listů.

765. Kryst. J. Foršta a) Čistá holubička čistého ženicha K. Gež. sw. panna Školastika. 1742 w Praze v J. Norb. Fického fol. 7 listů. b) Kněz weliký w zásluhách sw. biskup Mikuláš; pěti hřivnami biskupských ctnostj dobře hospodařicj w chrámu w Benešowě 12 Pros. 1751 představowal kněz malý Kryst. J. Foršt. W Praze v W. Urb. Suchého 1752. fol. 7 listů.

766. Chwaloslawa čjm starožitnějšj tjm nowějšj weleslawného a starožitného kláštera Sedleckého. Od J. Swobody T. G. 1743. W Praze v sw. Kljm. fol. 12 listů.

767. Ant. Jarom. Dwořáka z Boru a) Diwotworné wjtězstw melotekaucýho wčitele a Claravallenskýho Opatu sw. Bernarda. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera 1743 fol. 13 listů. b) Kázanj šestisteleté památky Sedlecké fol. 1743.

768. Eucharistia Sedlecensis Cistercii. Djkočinná pobožnost kláštera Sedleckého swat. řádu Cisterc. 1743. 18 Srpna powyplněnj 600 let. W Hoře Kutné v G. W. Kyucla 1743. fol. 8 listů.

769. Eucharisticon saeculare Deo... Stolětnj djky bohu wěkůw Páně složené w Litoměřicých od Wácl. Stařjmského S. J. 1743. W Praze v sw. Kljm. fol. 6 listů.

770. Funiculus triplex, t. g. Prowázek trojnásobnj wěčni čistoty, dobrowolné chudoby a dokonalého poslušenstw při professy Terezye z Wlkanowa w řádu sw. Woršily w Kutné Hoře 1743, w Praze v J. J. Gšřábka fol. 8 listů.

771. Sw. ohora čistě radosti a gisté bezpečnosti zwjřátkům P. připrawená (chronog.) káz. z příležitosti wtkročenj do řádu s. Woršily w Kutnách Horách vroz. slečny Terezye z Wlkanowa. W Praze v Johany Kaudelkové 1743, fol. 7 listů.

772. Applausus Urbis Brunensis... Aneb Plesánj města Brnenského skrz obdržené od hlav. Šwedského nepřjtele wjtězstw. Od Patera Hugona Otmanského. (1745) fol. b. m. listů.

773. Recessus Martis Suecici. To gest Památka stoletj, co Šwedá od panowánj, kteréžto nad Brnem skrz těžké obleženj pohledáwal, r. 1645 odstaupiti a.. odtahnauti přinucea byl. Od Frant. Schupplera. (1745) bez mjsta a tisk.

774. Korauhew křestanstwa tryumf G. Kr... křjž swatj. Od Bern. hrab. z Wěžnjku. 1746. W Praze u Johany Kaudelkové w 4.

775. Maria virgo regiae urbis Brunensis a Sueco obsessas patrona. Ab Antonio Fexd. Dubravius (sic) 1747 fol. 5 listů.

776. Sanctitas coronata. Swatost korunowaná sw. Fidele z Sigmaryngu a sw. Jozefa z Leonissy ze sw. Seraf. kapuc. na slawnost gegich, 1747. W Praze v K. Hrabý fol.

777. Gasné světlo slunečnj sw. panna a mučednice Apolena, na den slawnosti gegj od P. A. G. neymenšjho z Conventu sw. Spasýtele, ten čas Philos. lect. W Praze v Igu. Prušy 1748. 4.

778. Trogj čest od trognásobnj zásluhy splozená 1748. W Praze v Igu. Prušy, 5. (Kázanj při 50 leté primicj P. Frant. Brodského z Zilowa, křjžownjka s čerw. srdcem, od Frant. Raffaele Koliandra.)

779. Welká panna sluncem odená s 12 hwězdami korunowaná nad měsýcem stogjcy, w rági spatřená, aneb klášter Pannenský sw. Gířj rág zemský, kterého druhá žena apokalyptská sw. panna Školastyka, gegjžto zgewenj vzřel etc. Frant. W. Kyba, kaplan v sw. Wácl. W Praze v Žof. Rosenmüllerowé 1748. 4. (gest kázanj na weyročnj slawnost sw. Panny Scholastiky w chramě sw. Gířj.)

780. Tom. Xav. Laštoweka z Hulčina čtwtřý článek wjry katolické na postujm kázanj předložený. W Impr. Akad. 4. 1748.

781. Čest a chwála kterau blahosl. Jozefowi Kalazanskému pobožnjch škol fundatorowi od neysw. otce pap. Bened. XIV. odewzdal. . . Joan. Ivanovicz Vice - Archidiacon Liptowsky a far. swatomikulášsky z přjležitosti prwnj mše sw. W Trnawě Impr. Akad. 1749. 4. listů 8. (zatrhuge slowačinau).

782. Horliwě zúwjcy pokánj sw. kazatel k welikému milostiwému létu sw. Jan Nepomucký při slawnosti bratrstwa pod gmenem téhož sw. wyzdwjženého w kostele sw. Wjta. W Praze 1751. v Fr. K. Kladkyho fol. 4 listy.

783. Prawý den a zázrak božské milosti sw. J. Nepomucký. W Praze v Fr. K. Hladkyho. 1752. fol. 6 listů.

784. Křjž w rozkošech wštjpený nad zlato a topas dražšj sláwau obwiunutý, aneb rozkoš, poklad a sláwa od Boha wtěleného prw na křjži hledaná a nalezená. Kázanj na den slawnosti nalezenj sw. křjže, od Ludw. Norb. Koldřnského. W Pr. v W. Urb. Suchýho. 1753. fol. 8 listů.

785. Sýlná krása totižto Marya Panna přemožitelkyně kacýřstwa nepřemožená a proto de Victoria. . . při weyročnj památce z wjtězstw nad kacýři l. 1620. W Praze v J. J. Geřábka 1753. fol. 6 listů.

786. W obrazu Krystowém Jan Nepomucký wyobrazený. 1753. W Praze v F. K. Hladkého. fol. 4 list.

787. Josefa Kaukola a) Rubus incombustus sw. Jan z Nepomuku, 1754. W Praze v F. K. Hladkého fol. 9 listů b) Fortior armatus quam Sema. Sýlnějš oděnc nezli Sema bogujcy na poli Izraelském t. g. sw. Jan Nepomucký. W Praze v Fr. Kyrchnera 1757. fol. 9 list.

788. Věitel nebeské maudrosti naproti maudrosti tohoto swěta sw. Jan Nepomucký 1754. W Praze v F. Hladkého fol. 4 listy.

789. Zagatý rozum w rozgimánj neysw. trogice božské, od Wacl. Fr. Wallprechta. W Praze 1754 v Ign. Prušy fol. 6 listů.

790. Vaš in honorem sauctificatum. Nádobá cti posvěcená t. g. od boha poctěný sw. Jan Nepomucký, 1755. W Praze v F. K. Hladkého fol. list. 4.

791. Weleslawné arcybratrstwo... sw. Jana Nepomuckého všem spolaudům s přiloženým duchownjm napomenutjm spasenj a požehnánj winšuge 16. Máge 1758. W Praze v F. K. Hladkého fol. 3 listy. (Gest napomenutj duchownj bratrstwu swatojanskému na způsob řeči, aby se modlili za duše spolaudů w očistci, gakowaž wydáwana býwala k poznamenánj zesnulých audů téhož bratrstwa).

792. Wúle lidská w nešenj swého kříže s wúl j a prozřetelnostj božskau sgednocenu býti magjcy.. totiž sw. kříž na ramenách swých nesauc.. od Pawla Wikt. Keperta. W Praze v F. H. Kyrchnera 1758. fol. 6 listů.

793. Prawy čas k mluwenj dle příkladu mlčendliwého řečnjka sw. Jana Nepomuckého k následowánj wel. bratrstwu s. J. Nep. předstawený 1759. W Praze v Jak. Šweygera fol. 4 list.

794. Prawy čas k mlčenj dle příkladu mlčendliwého dobrořečnjka sw. Jana Nepomuckého k následowánj bratrstwu... 1760. W Praze v Jak. Šweygera fol. 4 list.

795. Regnum purpuratum Králowstw j neydražšjm šarlatem ozdohené, 1760. W Praze v Žof. Kirchnerové fol. 17 listů. (historicky - chwalné kázanj ke cti dwau nových kanownjků staroboleslawských.)

796. Pilný dělnjck pro čest a sláwu božj sw. Fr. Xaw. Indianský apoštol z T. G. Od Hiacynta Fabritius(a). W Praze v sw. Kljmenta, 1761. 4. listů 6.

797. Prawy čas kmluwenj a prawý čas k mlčenj dle mlčendliwé dobromluwnosti mlčendliwého Dobrořečnjka a diwotworného mučedlnjka s. Jana Nep. 1761. W Praze v J. Šweygera fol. 5 list.

798. Prawy čas mlčenj a prawý čas mluwenj w přeswatým saudu pokánj dle pod taguau spowědj newygewitedlnostj hagené mlčendliwosti.. s. Jana Nepomuckého, 1762. W Praze v Jak. Šweygera fol. 6 listů.

799. Wjtěžná Debhora nad Zyzarau t. Marya Panna... wjtěžytelkné kacyřstwa.. de Victoria.. nazwaná při weyročnj památce na wjtěžstw j 1620 na Bjlé hoře, od Aut. Solnaře. W Praze 1762. v Fických a Hladkowských dědicůw 4. listů 10.

800. Prawy čas k mlčenj a prawý čas. k mluwenj neporušeného gazyka diwotworného mučedlnjka sw. Jana Nep. 1763. W Praze v Jak. Šweygera fol. 4 list.

801. Neyhodněšj milownjk Gežšje vkřížowaného sw. Jan Nepomucký s Krystem na kříž zawěšený.. 1764. W Praze v Jak. Šweygera fol. 7 listů.

802. Neyhodnějšj miláček Gežjše vkřížowaného ku přjkladu následowanj sw. Jan Nepomucký. 1765, w Praze v Jak. Šweygera fol. 8 listů.

803. Centifolia rosa mystica. Růže stolistná tagemstwj plná z Monserratu ze Španhel do Čech přesazena na wrchu Bezděz, ke cti a chwále P. Marye monserratské 1766. W Praze v Jak. Šweygera 4. A-H. (kázanj s popsánjm wrchu Bězdězského.)

804. Neyhodnějšj miláček Gežjše vkřížowaného w sláwe stkwaučj diwotworec a mučedlnjk sw. Jan z Nepomuku, spolu s Krystem vkřížowaný w swatopočestnosti etc. 1766. w Praze v Jak. Šweygera fol. 9 listů.

805. S. Jan z Nepomuku wěrný bohu a wěrný lidem 1767. w Praze v Jak. Šweygera fol. 5 listů.

806. S. Jan Nepomucký sůl země a swětlo swěta. 1768. W Praze v Jak. Šweygera fol. 5 listů. (Přjklad zlého způsobu psanj a plno germanismů.)

807. Ant. Fordiše Chwalofěč na den posvěcenj chrámu P. když swatá těla mučedlnjkůw božjch sw. Floryda a sw. Aurelia do slaw. chrámu P. neysw. rodičky božj Marye Panny na Nebe wzetj sw. a weyhradnjho řádu cisterc. panenského brány nebeské bljž Tišnowa k wefegné wctiwosti wnešena byla. W Brně v Eman. Swobody 1769 fol.

808. Neporušený dosawade gazyk sw. Jana z Nepomuku, gakožto swědectwj lásky geho žiwobyťj k bohu 1769. w Praze v Jak. Šweygera fol. 5 listů.

809. Swatý Jan Nepomucký w auřadu pobožného kněze, horliwého kazatele a wěrného spowědlnjka. 1770 w Praze v Kateřiny Šweygerowě fol. 6 listů.

810. Wěk osmj od založenj osadnjho kostela na Proseku, ku poctiwosti sw. Wáclawa. W Praze v J. K. Hraby. 8. 1770. (kázanj?)

811. Swatý Jan Nepomucký ohněm lásky božj a bližnjho swyho hořjčj. 1771 w Praze v Fr. Aloy. Geljnek (ita) fol. 7 list.

812. Neporušený gazyk sw. Jana Nepom. gakožto nástrog geho nebeské odplaty 1772 w Praze v Fr. Aloy. Geljnka fol. 9 list.

813. Sláwa kostela sw. Matěge apoštola P. po 800 letech od založenj na Sfarce za Pruskau branau. Od N. Wácl. Conrád(a) 1772. w Praze v Johany Prušowý widowy fol. 15 listů.

814. Slawné wjtězstwj s. Jana Nepomuckého nad swětem. 1773. W Praze v Fr. Aloy. Geljnek fol. 8 listů.

815. Chwalofěč o sw. a wjtěznjm mučedlnjku P. Gifj(m) na geho slawnost, w kostele na Hradě Pražském 1774. W Praze v Fr. Geřábka 4. od Frant. Heilmana str. 31,

816. S. Jan Nepomucký gakožto wěrný swědek P. G. Kr. 1774 w Praze v Fitzkjch a Hladkowskjch dědicůw fol. 12 listů.

817. (Deest titul.) Kázanj. Pomoc lidská wrtkawá, swat. 14 pomocnjků pomoc stalá na text: Tito sami gsau pomocnjcy mogi w králowstwj 6 listů.

818. (Deest titul.) Kázanj ke cti sw. Františka Seraffinsk. (poraučj gemu kazatel P. hraběte Frant. Arnošta Hermi; z Waldšteinu a mladého panáčka hraběte Wincenciusa z Waldšteinu.) fol. listů 7.

819. Networkskeho Legatio mortuorum ad vivos t. g. poselstwj mrtvých k živým, w kterém syce w Pánu vsiutlé duše, však geště w očistcy náramně se trápjcy etc. Rkp. weřeg. Bibl. XVII. B. 5.

7. Pohřebnj.

820. Jana Zahumenskeho z Wolině kázanj pohřebně na památku rodu Pánů z Wřesowic a z Daubrawské Hory. 1636.

821. Jana Hodykya Superiutendenta Trenčjnskeho kázanj pohřebnj 1657. 8.

822. Soporya kněze Theodora Spolupomocnjka w cýrkwi Trenčjnské, kázanj pohřebnj 1637. 8.

823. Jakuba Steffanydesa Přibislawskeho, Paraclesis Christiana. Kázanj pohřebnj 1637. 8.

824. Adama Wolfiusa Benešowskeho, faráře Njzno-Motěšickeho. Kázanj pohřebnj 1637 8.

825. M. Sam. z Dražowa a) Kázanj při pohřbu gednoho českého studenta 4. b) 10 pohřebnjch kázanj w shromážděnjch cýrkewnjch věčiných 4.

826. Pawla Krupia Pacowskeho Poslednj túžebné křestanské a pamětnj kázanj nad smrtj nenadálau P. M. Samuela Martiniusa z Dražowa. W Praze v dědiců J. Ctibora 1639. 4.

827. Kázanj při pohřbu Johany Cabelické rozené Woračické z Pabevic 1641. Rkp. weř. Bibl.

828. Poslednj odchod k věčnému bytu G. M. Wys. vroz, Panj Anny Magdaleny Oppřstorflowé, rozené Robmhapowé z Suché, panj na Častalowicých etc. † 1644. 23 Března. W Litomyšli v Mat. Březny, 4. listů 10.

829. Pohřebnj kázanj vroz. Pani Barboře Markowé z Pauchowa, Mikulaše Hrebusa mšštěnjna Ilawskeho manželce držané od Joach. Kalynky. W Trenčjnc, 1648 8.

830. In subitum obitum, na pohřeb P. Henrycha Straky z Nedabylic († 1634). W Litomyšli v Mat. Březiny 1655. 4.

831. Mathusalem, to gest o daru dlouhověkosti 8. 1656. (kázanj pohřebnj.)

832. Kázanj při pohřbu newinného mládence Jarolima — Pana Giřjho Poka synáčka, držané od Laur. Molitoris, děk. Žateck. Wyt. w Praze 4. 1660.

833. Gasná zlatá hvězda Sternbersko-Lažanská, aneb pohřebnj kázanj nad nebožkau Wys. vroz. P. Marygi Max. Aureligj hrabjnkau Lažanskau, rozenau hrabjnkau z Sternbergka † 1665, 14 Unor. Od Wácl. Plewnowskeho z Tow. G. W Praze w Impř. akadem. 1665 4. listů 11, s wyobrazeným castrum doloris.

834. Wýchod a západ slunce na hoře Syonské, nebo kázanj pohřebnj nad smrtj Vincent. Macaria oppata 1670, od Jana Dlahoweského. 4. listů 10.

835. Vale aneb poslednj žehnánj a laudej Wys. vroz. Panj Kateřiny Anny, roz. šlechtičny z Ržiczán † 25 Zářj 1674. Od Ad. Hynka Mladoty z Solopisk, w Bystřicy administratora. W Praze v sw. Kljmenta. 4 listy w 4.

836. Kwjtek mágowý vwadlý, t. kázanj pohřebnj nad Wys. důst. P. Kandydem Šwendau, řádu premonstr. Od Frant. Frid. Žalkowského z Žalkowic 1698, w Praze v J. K. Gerábka.

837. (Sine titulo) Pohřebnj kázanj ke cti vroz. Panj Marye Magd. Heluersenowé, roz. hrabjny z Dobrše (manžel gegj heytman krage Rakown.) 4. A-F2. (XVII. stol.)

838. Kniha žiwota t. g. řeč Zgew. sw. Jana kap. III. 5. w pohřebnjm kázanj nad P. Janem Dadanem měštěnjnem Žilinským, knihlačitelem držaná. W Žilině 1704 (Dan. Krman spisow.)

839. Libitina Vindicata, zastánj smrti aneb řeč pohřebnj, kteráž smrt osprawedlnuge, když Leopolda I. Cjs. nám wzala, od Frant. Dubského T. G. 1705 kázanj držané na Horách Kutnách. W Praze v sw. Kljmenta 1705 fol. listů 7.

840. Truchliwý západ neygasnějšjho, celé Ewropy slunce w žalostné smrti .. Leopolda I. od Frant. Daudlebskýho T. G. na Horách Kutnách v sw. P. Barbory držené 1705. 19 Srpna fol. 4 listy bez mjsta a tisk.

841. Strom spanilj pod Zelenau Horau w Městě Nepomuku zrostlj, teď w Radnicých vwadlj dwogictihodný kněz Danyel Franc. Claudius farář Města Radnic etc. Wyswělil kněz Adam Hynek Hlawa, far. Drahoagezdský etc. 1718. W Praze wyliskl J. Wácl. Helm 4. listů 6.

842. Časné a nenádalé swěta opauštěnj wys. vroz. P. Ondřege Stupawského z Holjče, a Kr. Města Pezyna obyweatele † 1726 rozgjmá Paulus Jacobaeus w Prešp. v J. P. Royera.

843. Služebnjc boha žiwého vroz. a mnohowážený Pan Dan. Knogler měštěnjn, kterak z gámy lwowé t. g. z mnohonásobného .. křjže skrze smrt 12 Okt. 1736 wyweden etc. od Mat. Augustiniho s elegij slowenskau od J. Turza etc.

844. Bolesná žalost a žalostná bolest nad smrtj dobrotiwého otce, G. Knjž. Emin. P. Wolfganga Hannibala, kardinala z Schrattenbachu, biskupa Holomauckého 27 Srpna 1738 (káz. pohřebnj) od Joz. Dresera. W Holomaucy v Fr. Ant. Hirnle. fol. listů 10.

845. (Sine titulo) Pohřebnj kázanj na pohřeb P. Jozefa Pestvármegyey z Neműgye, G.G. K. General-Feldmaršal-laydinanta † 16 Juni 1745. w 4. listů 13. W Trnawě (poloslowacké).

846. Obraz člověka sprawedliwého, t. g. Wys. vroz. P. Hunyady Ištwan slaw. stolic Telekowskeg a Samogiskeg etc. skrze pohřebnj kázanj we farském kostele s. Ladislawa w městěku Urmine 4. 1743, 17 Listop. přednešeny od Igu. Fr. Holzpek, bi-

skupského sekretaria a Ceremoniarisus. W Trnavě w Imr. Akademické 1744. 4. listů 20 (poloslowácké.)

l. Swatj otcowé.

847. Soliloquia, Manuale, Meditationes et Regnum S. Augustini, w Praze 1736. 8. Wydal ge česky Benignus Sychrowský.

848. Swatého Jeronyma žaltář krátce složený, w němžto všecky modlitby a žalmowé wypsáni gsau. 8.

m. Milostiwé léto.

849. Zyk. Gdowského Poklad cýrkwé sw. otewřený, t. g. krátce wyswětlenj milostiwého léta. W Praze v dědiců Štěp. Biliny 1626. 8.

850. Studnice milostiwého léta mocý kljčů stolice Apoštolské otewřena w kostele Blahoslawené Marye Panny před Teynem w kazatelském diskursu předstawená, w Praze 1677. 4. Wydal Giřj Rektoris str. 28.

851. Wypsanej krátke však prawdiwé všech swatořjmské kat. Cýrkwé Ceremonij a obyčegůw, které při otwřranj, gakož y w trwagjčjn časé, a při skončenj milostiwého léta zachowané býwagj, a celý tento 1700. rok trwati budau. Z něm. přel. W Praze v Wogt. G. Koniaše 1700. 4. str. 50.

852. Spráwa o Jubilaem aneb Milostiwém létě 1721. W Praze v K. Fr. Rosemüllera. 12.

853. Jubilaem neb všeobecnj Milostiwé léto genž od Bened. XIV. propůgčeno gest. W Praze v Frant. K. Hladkýho 1751. 8. (s modlitbami) 1½ archu.

n. Služebnosti cjrkwenj.

854. Pastwa duchownj Powinnosti gak pastýřů, tak owců. 1626. 8.

855. Slaupek mešuj, to gest wyswětlenj tagemstwj swatě Mše e všech Ceremonij. které se při takowé službě božj vřwagj, s přidánjm vřitečnjch Modliteb. W Praze v děd. Štěp. Byliny 1630. 12.

856. Farář, to gest Spráwa a Spůsob, který netoliko od spráwcůw duchownjch ale y také od domácých při nemocnjch a vmjragjčjch k spasytedlnému gegich z smrtedlného těla wykročenj vřjwan býti může etc. Sepsal P. Jan Polánek; přeložil Řehoř Čížchowsky. W Litomyšli 1639. 8. v Matauše Wáclawa Březyny.

857. Zrcadlo náboženstwj, t. g. půwod, způsob, smysl. wyklad a vřitek všech ceremonij w cýrkwí katolické, od Ginďřicha Ondřege Hofmana, děkana w Německém Brodě. 1642. 8.

858. Duchownj těšenj všem lidem stonagjčjn tež Welgbným P. P. Farářům, y giným Spráwcům duchownjm welmi potřebné a vřitečné. W Praze v Urb. Balt. Goliaše 1674. 12.

859. Albrechta Chanowského z Tow. Jež. Spráwa křestanská s krátkým weykładem podstatněgřjch wěcý, které každě-

mu křestanu wěděti příslušj. Pjřpis zpráwce dědictwj s. Wácl. Proboštúm, děkanúm, farářum etc. prawj, že giž dáwno sepsána gest od Alb. Chanows. kterýž podle pjřkladu Martina Strakonického, faráře w Strašici, wesnice a městečka obcházel, a to, co wčil, sepsal. W Praze 1676: 8. Těž r. 1678. 8. 1697, 1699. 8. v Rosenmüllera 1710. 8. v Kamenického 1733. 8. Gedná o wěcech cýrkewajch, gako o masopustu, popelci etc. Čestina dobrá.

860. Jana Pazděrowského Služba božj aneb powinnost dwogj, farnjho osadnjho. W Praze w Impr. Arcib. 1691. 8.

861. Wácl. Pankracya Wychäusa O neyswětěgšj Nowého Zákona oběti Mše swaté Knihy na 11 djlůw rozdälené. djl 1, 2, 3, 4. W Praze v sw. Kljmenta za Jana Fr. Starka faktora 1699 4. Djl 5, 6, 7, 8. tamže r. 1701. 4.

862. Kratičky weytah pobožného cwičenj potřebný vměti před woddawkami sprostým ženjchúm a newěstam, w Praze v Barbory Fr. Seryngerowj 1707. 12. str. 21.

863. Agenda ecclesiastica Slavonica t. g. Práce cýrkewnj, kteran ewangeličtj kněžj a wčitelowé w králowstwj Vherském při službách božjch wykonáwaj. (bez mjsta) 1734 od Dan. Kermaua (pod zpráwau Giř. Ambroziusa.)

864. Ewangelický pořádek k milosti Božj, w Břehu 1746. 8.

865. O potřebě nawštěwowánj domů, od Matěge Markowice 1747. (Spis ten w pietistských rozepřjch wydaný; gakž Horánj připomjná; w Tabl. Poe. III. 23.)

866. Poznamenánj wšech swátků, processý, zpjwaných mšj sw. a giných pobožnostj, které se za žiwý(é) a mrtwý bratry a sestry skrz celý 1758 rok konati budau, pod rektorátem G. hrab. Excell. Frant. Wratislawa z Mitrowic. W Praze v Ig. Prušy 4. arch.

867. Wýkladowé swatých ceremonyj od Ferd. Sedliska w Hradcy 1772.

o. Bratrstwa a gich pobožnosti.

868. Sigismunda Gdowskýho Knjžka aneb poklad Karmelitůw duchownjch milostj wýklad a Odpustkůw, tež patrná spráwa, co geden každý přigatý bratr a sestra w tom sw. bratrstwu činiti powinen gest. Z něm. W Praze v Pawla Sessya 1626. 12.

869. Regule neb Vstanowenj bratrstwa sw. Izydora orače a woláka, při kollegi Tow. G. w Holomaucy založeného. 1655. 12. Opět bez m. a tisk. W Olomauci v Anny Alžb. Ettelowé. 1670. W Opawě 1743. 12.

870. Ctiwěnj ke cti a sláwě rodičky božj do nebeské sláwy wzaté; k wžitku staroměstského bratrstwa pod týmž tytulem založeného. W Praze v J. Pawla Dworského 8. 1637.

871. Spráwa ctné a chwalitebné Congregacy wěřjých Krystowých za swaté a blahoslawené smrti wprošenj, pod tytulem Narozenj rodičky božj P. Marye w kostele s. Benedykta kanownjka premonst. při kollegi sw. Norberta w Starém M. Pražském založené a wyzdwjžené 1641. w Praze (s modlitbami.)

872. Hora zlatá Serafinská aneb Navđenj Spolubratrůw a sester Arcybratrstwa sw. Frant. W Praze w Impr. Akadem. 8. 1646; item 1660. v Urb. Goliáše, 8.

873. Vstánowenj nowého bratrstwa pod tytulem Marye všech wěrných vmřlých a vmjrajčejch milosrdné patrony, které při nowém obrazu Marye bolestné matky w Prešpurce, s obljbenjm a schwálenjm Ferd. II. (III?) neydúst. P. Giř. Lippay arcybiskup Ostřehomský založitl ráčil 1646. W Praze w Impres. Akad. 1647. 12. str. 45.

874. Generálnej a všeobecnj regule a pravidla bratrstwa neysw. rodičky božj Marye Panny z Hory Carmelu, k wžitku bratrstwa sw. škapuljje. (Leonard Kominek). W Praze v Urbana Goliáše 1654. 8.

875. Owotce z růžj neyswětěgšjho Arcybratrstwa sw. růžence blahoslawené panenky a orodownice hřjšnjkůw Marye, wydané od Tom. Nygryna, řádu sw. Dominika, kazatele v swat. Gilg. W Praze v Urb. Goliáše 8. 1672. str. 636, též v Wácl. Helma 8. 1710. str. 632. regst.

876. Pole aurodné Serafinského wzdělánj etc. aneb navđenj spolubratrůw a sester arcybratrstwa Serafinského otce sw. Františka, w němž o bulljch papežských, o založenj a starožitnosti poswátneho pásku wyznamenánj téhož reguljch a odpustčejch, též hodinky o Serafinském otcy, modlitby litanye y pjsně etc. (u sw. Jakuba w Praze) Wyt. w Praze v G. Černocho 1674. 12. stránek 174.

877. Záře nowá gména Maryanského na wrchu Chlumku wzešla, aneb weleslawné bratrstwo neysw. rodičky božj pod tytulem gegjho přesw. Narozenj, při gegjm zázračném obrazu wyzdwjžené (s modlitbami). W Praze v Dan. Michulka 12. 1676. 5 archů.

878. Obyčegowé české kongregacy w starém m. Pražském pod tytulem Panuy Marye 4. b. r. a m.

879. Správa krátká o slaw. bratrstwu s. Worsily 12. 1679.

880. Bratrská růžička obsahujcej w sobě počátek zwelebenj odpustků, modlitby a pjsničky arcybratrstwa sw. ružence. (Po druhé) W Praze v Giř Labauna 1691. 8.

881. Kniha řádu bratrstwa a řeholy kůru Literackého města Žebráka 1695. Rkp. weř. Bibl.

882. Jakuba Jana Lenka Propugnaculum aneb bratrstwa Maryanského a swatowáclawského w staré Plzai bašty zbrogné. W Praze v H. Fr. Rosenmüllera 8. 1706.

883. Škapuljřského bratrstwa Poznamenánj všech swátkůw, v J. K. Hraby 4. bez roku.

884. Rytjřstwo křjžowé aneb weleslawné bratrstwo pod tytnlem sw. křjže I. P. 1722. W Litomyšli w nowém kost. škol pobožnjch. . . motý papežskau y arcybiskupskau wyzdwjžené a potwřzené. W Litomyšli v Jana Kamenického 8. str. 218. (pravidla toho bratrstwa, modlitby etc.)

885. Giř. Jana Libertina Trogj pramen t. g. arcybratrstwo neysw. trogice od wyswobozowanj zagatých křestanů 12. W Praze 1723. v K. J. Hraby, též 1758. 12.

886. Krátký weytah arcybratrstwa Černokoženého pásku sw. matky Monyky, kteréžto.. w řádu W. P. Augustynyanů.. paustewnjků w Brně v sw. Tomáše.. gest slawně wvedené. W Brně v Jak. Swobody 1724. 8. item w Praze v J. Wácl. Helma bez r. 8. (na mnohých mjstech wvedeno bylo).

887. Weytah velikých milostj.. bratrstwo sw. Monyky. W Brně v Jak. Swobody 1724. 8. (Suad gedno s předešlým.)

888. Kujžka bratrstwa, obsahujcý w sobě regule bratrstwa na Hradčanech w Loretě. W Praze v Leop. Kamenického 12. 1734. (II. wyd.)

889. Pokogné žiwobyty a šťastná smrt, nebo nábožný záwazek časného a wědného dobrého gměna t. g. nábožné bratrstwo.. sw. Jana Nep. které.. w Litni, starožitném chrámu P. sw. apoštolů Petra a Pawla 24. Čerwence 1735 wvedeno gest. W Praze v W. Suchého 8.

890. Krátká spráwa o bratrstwu obogjho pohlawj za obdrženj dobré smrti pod tyt. P. N. G. Kr. a blahosl. P. Marye w chrámě Giřjnském. 1737. W Pr. Impr. Akad. 12. A-C3. (s modlitbami).

891. Stý a sw. rok weleslaw. bratrstwa českého pod tytulem na Nebewzetj neyswětějšj rodičky Božj Marye P. W Pr. v Norberta Fického 1737. 12. str. 124. (Weř. bibl. F. 238.)

892. Welesl. bratrstwo české neysw. rodičky božj Marye P. pod titul. Archangelského zwěstowanj w koll. Tow. G. w Král. Hradcy.. P. Sodálům Maryanským.. požehnánj.. přege. Gest pozwanj k slawnostj na 25. Břez. 1738. 1 list archowý.

893. Pod rektorem G. H. Exc. Wys. vroz. P. Fr. Karl. Liebšteinsky, hrab. z Kolowrat.. poznamenánj w P. usnulých P. sodálům welesl. bratrstwa českého r. 1737 až do 22. Unora 1738. 1 list fol. Giné pod rektorem hrab. Fr. Norb. z Trautmansdorfu na r. 1739. - 40. fol. 1 list. Též 1762-8. fol. 1 list.

894. Wel. bratrstwo.. Marye P. pod tyt. Nanebewzetj při koll. T. G. w Giřjně (zwe k slawnosti) 1740. fol. 1 list.

895. Kékařstwj duchownj aneb krátká spráwa regule bratrstwa Apolonského. W Praze v Jo. Kaudelkové wdowy 12. 1746.

896. Weleslawné arcybratrstwo Welikého diwotworce a mučedlnjka božjho S. Jana Nep. w hlavnjm kostele s. Wjta založené 16. Máge 1758. W Praze v Frant. K. Hladkýho 1758. fol.

897. Krátká spráwa starobylého, milosti plného arcybratrstwa neysw. růžence Gežjše a Marye, kdežto geho půwod milosti a odpustky od cýrkwe sw. propůgčené též některé.. pjsně.. se obsahuj. W Praze v J. K. Hraby bez r. 8. str. 68. (1760?) (Weř. bibl. F. 187.)

898. Wel. Arcybratrstwo blah. P. Marye od Potěšenj w chrámu P. řádu paustewnjků sw. otce Augustyna a sw. Kateřiny w Now. M. Prašském. (Zwe k slawnosti na 4. Zářj 1768.)

p. Swaté obrazy. Ostatky. Zázraky.

899. Pobožná knížka o blahoslawené Panně Maryi a o di-
vých, kteréž se děj před gegjm obrazem w staré Boleslawi.
W Praze 1629. 8. v Pawla Sessya. A-O. Spisowatel gest Kašpar
Arsenyus z Radbusy. Z této třem z okna shozeným Pánům při-
psané knížky wzał Balbjn předmět swé historye Bolesawské lat.
sepsané (1673).

900. Hodiuky a některé pobožné modlitby k rodičce božj,
w gegjm neystaršjm obrazu Staroboleslawském. Rkp. weř. bibl.
(bez roku).

901. Giřjho Fera a) Horacia Turselina Sláwa neyswětěšj-
ho domu Lau etánského, z lat. W Praze 1630. 8. str. 184. (Weř.
bibl. F 196.) b) Trůn milosti Maryánské. W Praze 1640. c) O
španylském křži. 1641. 12. d) Zázraky P. Marye swatohorské.
W Praze 12. e) Paut neysw. Pauny Marye k božj krwi w Neu-
kirchu w Bawořjch. W Praze 12. 1641. f) De veritate et prae-
stantia reliquiarum Eccl. Metropolitanae, cum anno 1645 Pra-
gam fuissent delatae. (český?)

902. Správa hystorycká o wšeligákých poswátých reli-
quiis Karlo - českých, někdy na Karlšteyně zachowaných. 4. 1645.

903. Giř. Stengelia S. J. Weytah reliquij Panny Marye.
W Praze Impr. Akad. 1645. 4.

904. Sucurre miseris t. g. hystorye o swaté hoře w Če-
chách, spolu se způsobem putowanj na sw. horu, od Giřjho Kou-
stance. W Praze 1652. 12.

905. Swatohorská Panna Marya w Čechách nad Přjbramj
autočistě. W Praze w Semin. sw. Norberta 12. 1655.

906. Frant. Dan. Doležala Vera effigies, Totiž: Prawý kon-
trffekt králowny nebeské. . . Item zázrakowé při nešpornjm obra-
zu gegjm w kostele sw. Jakuba na Star. M. Pražském. W Pra-
ze v Urbana Goliáše. 1656. 8.

907. Správa o welikém Tryumfu ku poctiwosti S. Fran-
tiška Xawerya w Městě Neapolis držáném. W Pr. 1658. 8.

908. Rok Maryanský všem P. sodálím přednešený, sebra-
ný z Kalendářůw Balinghen, Majer, Colveneria etc. W Praze
w kollegi. 1661. 12. str. 70. (Na každý den nĕgaká zpráva o P.
Maryi, neb zázrak).

909. Přepodiwná matka swatohorská Marya w zázracých
a milostech swých na Hoře swaté nad Přjbramj . . se stkwĕgjcj.
W Litomyšli 1666. 8. v J. Arnolta. Z Balbjnowi lat. přelože-
no od Jesuity Matĕge Steyera.

910. Hystorye o hoře Oliwetské na Morawě bljže Stern-
bergu. W Praze 1666. 12. od Matĕge Tannera.

911. Gind. Wácl. Zywáldy Czelenská w Sstyrsku Zahrada,
to gest: Nayswětĕšj Panna Marya Czellenská, Nemocným a w
auzkostech postaweným gisté autocziště. W Praze w Impr. Ak.
12. 1667. str. 279.

912. Čerwená sedmera Třebanská Maryanská růže Bratrstwa Panny Marye Bolestné. W Praze 1667. 8.

913. Jana Ignac. Dlauhoweského a) Ager benedictionis a zvláště Zdoroslawjček (w. num. 88.) mimo pjsně a modlitby též obsahuge: Dokonalegij spráwu o zázračném obraze Mar. Panny Staroboleslawské (1670) str. 240. b) Podiwin s Přibislawau to gest Wypsanj všech reliquij hlawnjho kostela Pražského. W Pr. J. Arn. z Dobroslawjna. 1673. 1 arch. Gest gen předmluwa k následugjej: c) Swatých těl ostatkúw reliquij swátosti, které w kostele hlawnjm sw. Wjta.. se chowagj registjrk.. od Tom. Pešiný z Čechorodu spořádané, na česko přel. skrze Jana Ign. Dlauhoweského. W Praze v J. Arn. z Dobroslawjna 1673. 8. A-D. Gest historické popsánj ostatkúw. d) O Panně Maryi Teynické. 1678. e) Historye blahoslawené Panny Marye Klatowské, s pjsněmi. W Praze 1690. f) Strom žiwota v prostřed ráge českého králowstwj, vkřížowaný P. a S. w.. zázračném obraze w Staré Boleslawi.. W Praze v Giř. Labauna 1690. 12. A-C.

914. Krátké sepsánj milostj a dobrodinj dosáhnutých skrze pobožnau a swatau modlitbu stielnj. Z wlského přel. W Praze 1672. 12.

915. Michala Kruzyusa Pobožné wjtánj, rozmlauwánj, processy k hrobu swatého Wáclawa. W Praze v Giř. Černo-cha 1678.

916. Hwězda rannj aneb zázračný obraz blahoslawené P. Marye na hoře Kulmu w Loketském kragi, z něm. přeložená. W Praze v Dan. Michalka 1678. 12.

917. De miraeulis ad fontem S. Wenceslai in Bavaria, od Fryd. Brydela z něm. W Praze 12.

918. Swatá Cesta z Prahy do Staré Boleslawy k Panně Maryi (latinská, česká a německá) 8. Nákladem děd. sw. Wácl. Česká 1679. 1692.

919. Krátký weytah aneb poznamenánj všech powinných skutkúw, rozličných odpustkúw a milostj, které pod gměnem.. neysw. Trogice.. w kostelečku.. bljž českého Dubu založenému bratrstwu.. vdělené byly: 1680. W Praze v K. F. Rosenmüllera 12. listú 20 (s modlitbami).

920. Mous pietatis to gest důwodné popsánj swaté a milostmi mnohými se stkwaucy Marye Hory. W Holomaucy 1680. 8. od Norb. Zeleckého z Počenic opata Hradištského.

921. Mous praemonstratus neb předvkázaná hora t. g. prawdiwe a dokonalé sepsánj sw. hory, kterau P. Marya.. w Markrabstwj Morawském, panstwj kláštera prem. mjli od Holomauce sobě wywolila. W Holom. 1680. 8. W Hradcy Král. v W, J. Tybélx 1732. 8.

922. Arca foederis, Archa Vmluwy aneb Spráwa o obraze Matky Božj v sw. Tomáše w Brně. W Litomyšli 1686. 8. (obsahuge zpráwu a modlitby). Z německého Alphonsi Arborel Glatz 1684 přeloženo.

923. Obráčenj zazračné gednoho Turka na křesťanskán wjru, kteréž se s pomocy diwotworce sw. Františka Xaweria stalo w Rjmě w nowém žalaří 19. dne Listop. 1687. bez mjsta a tisk. w 4. listy 2.

924. Gind. Labe a) Hágek swatý Milosti Božj a welikými dobrodinjmi P. Marye krásně se zelenagjcy, aneb hystorye Lauretanská P. Marye w swatem lese dvě mjle od Prahy za Bjlaui horauléžjčým, sebraná a w dwogj djl. wvedená. W Praze v Giř. Labauna w Wel. Kollegi 1690. 12. b) Hystorye o třech swatých obrazých, totiž: Ukřižowaného P. Gež. Krysta, a dwog-násobného Panny Marye.. kteréj w chrámu Bechyňském v Frautižkanů gsau wystaweny (roku?) Po druhé nowými diwnými přjběhy rozmnožená a wydaná, w Praze v J. Karla Hrabý 1746. 8. str. 406 a 2 listy. Špatná čeština.

925. Růžička bratrská.. odpustky bratrstwa sw. ružence, W Praze v Giř. Labauna 1691. 12.

926. Smutné přjhody, aneb welmi vžitečné gednanj o sw. zpovědi. W Praze 1692. 12. Gsau to Christophori de Vega casus tragici, přeloženi skrze J. Kleklara. (cf. num. 540).

927. Mart. Kochema Knjžka odpustkůw, w kteréto zřetelně se wyswětluge, co gsau odpustky, gak vžitečné etc. s wyspánjm Milostiwého léta, z něm. přel. w Praze v Joz. Ant. Sfyhartu. 1693. 1698. 12.

928. Křjžek požehnaný sw. otce a patryarchy Benedikta, aneb wyspánj o původu, wykladu mocy a ctnosti a vžwanj geho, s modlitbami za šťastnau smrt. W Praze v Sam. Beringera 1694. 12.

929. Přjklad čerstwý a gistý o gistém zatwrdilém w hřjžjch člověku, a nesmjrném nad njm milosrdenstwj božjm. W Pr. w Impr. Arcyb. skrze Giř. Sam. Beringera 1698. 4. 1 arch.

930. Giskra sláwy Swatopropokopské w weliké pustině řicenin kláštera Sázawského přes dvě sté let skrytá, neyprw w l. 1662, pak 1689 w české řeči na gewo se wyskytla. Nynj pak w Praze v W. G. Konyaše 8. 1699.

931. Rachel w Rame oplakawagjcy syny swé a nebo: Zá-zračný obraz bolešné P. Marye w chrámu neysw. křiže wětšjho w St. M. Pr. ku počtě předstaweny. W Praze v Petra Ant. Benneka 1704. 8.

932. Wiljma Kumpenberka S. J. Obrowižtě Maryanského Atlanta, swět celý Maryanský w gedné knjžce nesaucýho, t. g. knjžka o obzwláštjnich Maryanských obrazých od Ant. Frozyna Plzenského přeložených. Besytka prwnj. W Praze v G. Labauna 1704. 8.

933. Kalendář pobožný na celý rok k weleb. oltárnj swátosti, lat. od Gab. Hevenosi S. J. a skrze Jana Spěwáčka T. G. w čest. wvedeny 1712. (bez mjsta). Na každý den gedn zazrak z legend e weleb. swátosti, s krátkým poučenjm, na gad modlitby.

934. Obzvláštnj odpustky, kterj z příčiny l. 1712. 22. Máge w Řjmě stalého slow. Swato - prohlášenj blahoslaweného Piusa patého .. rozdávany byti mužau. I list na archu s obrázkem Pia V. (1713) (Weř. Bibl. A. 73.)

935. Ostrow poswatné mjsto w Čechách na panstwj... Zbirowském .. zázračným obrazem tež tělem sw. panny a mučedluice Dobrotiwy .. weleslawné. W Příbrami v Joach. Frant. Prachynusa 12. 1712. W Praze 1750. 8. v F. A. Höchenbergra str. 48.

936. Jana Krause S. J. Nigra sed formosa! (Černá ale slídná) libellus de thaumaturgia Giczinensi B. V. Prag. 1713. 12. (též lat. a něm.)

937. Sýlná obrana města Pelhřimowa Marya Panna bolestná, od Giř. Ferd. Smutného, děk. Pelhř. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera 4. 1714.

938. Stráž a poklad král. města Pražského ano celého králowstwj českého t. g. krátká správa o tělech, hnátech a giných poswatných ostatých těch sw. dědicůw a patrónůw, genž w Praze w hlawnjm S. Wjta kostele na hradě s. Wáclawa odpočjwajj. W Praze v Wolfg. Wyckharta 1714. 8.

939. Adalb. Eremiaše a) Blahoslawená P. Marya Cellenská w těch milostech, které .. od 1370 až do 1645 .. prokázati ráčila. Wyt. v Barbory Fr. Beryngrowy 8. (bez r.) b) Diwotwornice nebeská, blahoslawená panna Marya Cellenská, w milostech od l. 1645 až do l. 1666 prokázanych. W Praze 1715. 8. w Trnavě 1726. 4. tři djly.

940. Karla Řehoře Rosignioli a) Zázrakowé božj w swatých geho, z gegich životůw wytažení, z wlsak. na něm. z něm. na česko, 300 we třech djlech w 4. I. 1718. prwuj sto, II. 1720. druhé sto, III. 1725. třetj sto. Nákladem děd. sw. Wácl. b) Zázrakowé Božj o Neysvětěgj swátosti oltárnj. Nákladem děd. sw. Wácl.

941. Do Hágku swatého wůdce cesty. W Praze 1718. 8.

942. Dokonalost sláwy, kterau bůh všemohaucý S. Jana Nepomuckého .. gak na nebi tak na zemi oslawiti ráčil, při veliké oné slawnosti, kdežto gemu po weřegném s. Řjmské cýrkwe potvrzenj přináležejcý s. s. Nebešťanům čest po neyprw prokazowána byla (4. Čerwence). W Praze 1721. v Wolfganga Wickharta fol. listů 14. (Popisuge tu slawnost, a ozdobenj chrámu s. Wjta na ten čas).

943. Wypšauj té w hlawnjm kostele na Hradu Pražském strany slawného 19. Března 1729. w Řjmě wykonaného Swatořečenj sw. Jana Nepomuckého, dne 9. Řjgna a přes celý Octav .. v s. Wjta držané slawnosti, a nákladného .. wjtězoslawného leženj. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera listů 27 w 4. (1729).

944. Agnus Dei gako wosk bjlý beránek božj skrze panské .. orodowánj w neplodném rodičůw wěku nebeským bleškem oswjceny a na Zelené hoře na swětlo daný .. sw. Jan Ne-

pomucký etc. W Praze v sw. Kljmenta (1729) fol. listů 13 s 4 obrazy. (Gest to popis wjtěžného oblauku a lešenj před kost. sw. Wjia w Praze, při wyhlášenj sw. Jana Nep. za swatého.

945. Trogi - strany lešenj sláwy trognásobnjho wěnce bobkowého . . kterým sl. mučedlnjck Jan z Nepomuku . . korunowaný etc. 1750. W Litoměřicjch, v Fr. Škrochowskyho 2 listy w 4. (Gest wyswětlenj wystaweného lešen statuj sw. Jana, Norberta a Jucunda w Doxanech 16. Juli 1750.)

946. Wzácnost a wážnost audolj Ročowského chrámem podiwné založenjm obrazem blah. P. Marye milostiwým kamenem Hrobownjm rodu Kolowratským u weystražným oslaweného. 1751. w Praze 8.

947. Odražená záře z neyswětějšj rodičky božj Marye Panny . . a gegj mnohegma zázraky oswjceneg obraz . . na sw. Hoře . . skrze wjtěžné stawenj w společnosti kunstowných ohňůw . . w srdcy města a ryuku 22. Čerwna 1732. Wytišt. w Příbrami v Anyšky Pilecyusowy, skrze faktora Petra Hilgartnera 1732. fol. (Popsanj slawnosti).

948. Krátké wypsánj o nalezenj a stoletnj slawnosti a slawném korunowanj zázračného obrazu Marye P. na sw. premonstratenské hoře bljž Holomauc. W Hradcy Král, v W. J. Tybely. 1733. 8.

949. Starobylost obnowená t. g. starodáwnj pobožnost k sw. Arcyotcy Benedyktu. W Praze v W. Suchyho. 12. 1735.

950. Krátká spráwa o sw. černém škapuljji a ruzěndy sedmi bolesti Marye P. z wlské řeči 1736 přeloženo. W Praze v Hrabowých dědiců 8.

951. Gerarda Petschara Blahoslawená Panna Cellenská nešťastlými zázraky a newywažitedlnými Milostmi bez přestánj se stkwaucý, z lat. přel. od Norb. Matheidesa z Zawětíc. W Praze v Jana Julia Geřábka 1738. 4.

952. B. P. Marya Křitinská. mezy horami w blesku nebeském wygwená. Jacob. Tiehan ord. Praemon. Zabrtovicensis. W Litomyšli 8. 1738.

953. Prwnj wěk rodičky Božj Rušánské, neb kronyka spráwa o počátku ctěnj etc. Rušánského obrazu Marye Matky Božj. W Praze 1743. 4. od Jozefa Lauryče. W Hradcy Král. 1743. 4. Tu historii tžž Lauryč dřjwe (r. 1741) lat. wydal.

954. Lékařstwj duchownj proti bolesti zubůw w nowě wynalezene, neb krátká spráwa, regule a odpustky weleslawného bratrstwa swatoapollonského ke cti sw. Apollonye. W Praze v Johany Kaudelkové 1746. 8.

955. Emerica a S. Stephano Carmelit. Pražské weliké a malé, t. g. weytah přjběhůw . . w milostech welikého, z wosku obrazu malého Gezulátka v Karmelitanů. W Praze v K. Hladkyho. 1749. 8.

956. Hodinky ke cti a chwále sw. Norberta. W Praze v Fr. K. Hladkého 8. 1749.

957. Hwězda milosti, zřítelnice k břehu neyšťastnějšj wěčnosti w nowě wzešla pod gušenem a ochranau sw. Benedikta. W Praze 1754. 12. str. 143.

958. Radostná cesta w tomto plačiwém audolj, to gest: každodennj pobožnost putugjého k záračným obrazům, totižto do Marye Cell. k nerozdluě trogicy božj na Sontagberk, a k bolestně Maryi Panně Taferlské, kterážto pobožnost w městě Ewandickém w Markrabstwj Morawském wyzdwjžena r. 1753, nyuj pak zase všem horliwým pautnjům českým a Morawským na světlo wydaná. S dowolenjm c. k. Censury 8. bez roku. (Na druhé straně gest Censura: Decretum in Curia Episcopali Olomucii die 2. Apr. 1756. W Litom. 1781. 8. str. 264. W Brně 1803. 1804.

959. Weřegná památka zazračného wzdrawenj s pomocy diwotworného Indiauského apoštola sw. Fraut. Xaweryusa wči-měného w Sycylii, r. 1762. 7. Ledna (bez mjsta a roku) w 4. listy 4 (z lat.)

960. Růže stolistná, tagemstwj plná z Montserratu z Špa-nyel do Čech přesazena na wrehu rozkožném Bezděz řečeném štěpowaná etc. od Jaroljma Čechnera kněze řádu sw. Benedikta w Emauzých w Praze českého kazatele 1766. w 4. listy 4.

961. Marya matka vmjragjých. Příklady těch, kteřj P. Maryi pobožně ctjce, šťastně z swěta wyšli. W Praze w Impr. Akad. 12, bez roku.

q. Ž i w o t y,

α. Krista.

962. Krysta Pána, a Panny Marye žiwotowé, též neyob-zwlaštěnějšj Swatých. W Praze fol. 1625.

963. Žiwot Pána našeho Gezu Krysta, když pro lidské pokolenj na swětě pracowal, welikými božskými skutky osla-weny, 1630. 12.

964. J. A. Komenského Hystorye o Vmučenj a smrti, po-hřbu y wzkršsenj P. G. Kr. ze 4 Ewangelistů sebraná a w gisty pořádek wvedená. W Lešně 1631. 12. W Amsterdamě 1663. 12. W Berlině 1757. 12.

965. Zrost a prospěch 12letého w chrámě Geruzalémském wčitele G. Kr. W Praze v Jana Arnolta z Dobroslawjua 1672. 8. od Jana Hynka Dlahoweského.

966. Žiwot Pána a Spasytele našeho G. Kr. též přeblaho-slawené Panny a matky geho Marye, podle sepsánj sw. Bona-wentury. W Praze v sw. Kljmenta skrze J. Kašp. Muxle 1689, 1693. 1748. 8.

967. Martina z Kochem: Weliký žiwot P. a spasytele na-šeho Kr. G. a geho neysw. a neymilejšj matky Marye P. z něm. přel. od Edelberta Kapucýna. W Praze v sw. Kljmenta, 1698, 1729. 1759. wždy 4.

968. Wilhelma Stanihursta S. J. Boha nesmrtdelného w těle smrtedlném trpčijého histoye mravným naučenjm wyswětlená. W Praze w kollegi. 1708. 8.

β. Swatých, a nábožných lidj.

969. Krátký wýklad weyprawy a slawné processý z kostela sw. Jakuba St. M. Praž. a sw. Tomáše Menšjho města do kostela Salvatora S. J. na památku weselé Canonisacy sw. Frant. Xaweria 19. Čerwna držená, 1622 v Štěp. Biliny w 4.

970. Jakub Beskowský počal překládati z lat. Wawřince Suria žiwoty swatých, ale vmřel (1624) nad tau pracj. (Pelzel Jesuiten.)

971. Wawřince Surya Vitae Sanctorum t. g. Žiwotowé, skutkowé a mučednictwj též y zázraky swatých a swětic Božjch, na každý den celého roku rozwržené. Přel. od Albrechia Chanowského. W Praze 1625 fol. též w Praze 1696. 4. dwa djly.

972. Humilis Segali Nowé poselstwj, kteréžto zwěstuge celému světu hodnosti, wznešené ctnosti a vysoké privilegia, njižto Wšemohaucý bůh swau neymilegšj rodičku Pannu Maryi obohatiti ráčil. Z wlastiny přel. od Sam. Greifenfelsa z Pilsenburgu. W Praze w Pawla Sessya 1625. 8. str. 848.

973. K. Štěp. Olomučanského Tabita Joppenská, wčedlnice Páně 1627. (Index.)

974. Jana Sixta z Lerchenfelsu a) Žiwot s. Norberta arcýotce Premonstratenského. W Litoměřicých 1627. 4. A-Lij. Od M. J. S. A. L. (Sixta z Lerchenfelsu. b) Přenešenj sw. Norberta w Litoměřici. W domácý Impr. 4. 1628.

975. Kanonyzacý S. otce Ignacya Lojoly Jes. řádu zakladatele, Sw. Františka Xaw., oba z Tow. Gežžowa. 1629. 12.

976. Gíriho Fera a) Mik. Lancycya Chwála sw. Ignacya 1630. 8. b) žiwot sw. Izydora.. sedláka. W Praze 1630. 8. též 1641. c) žiwot sw. řemeslnjkůw. W Praze 1630. 8. d) žiwoty sw. dwanácti Apoštolůw, dwanácti mučedlnjkůw a dwanácti panen etc. W Praze 1630. w 4. (Snád gedno s řjslem

979. e) žiwot sw. Panny Barbory, Anešky, Mařj Magdaleny W Praze 12. f) žiwoty sw. Patronů Českých (sw. Wáclawa, Wogtěcha, Lidmily, Jana Nepomuckého, Anešky české králowny, Amabilie etc. W Praze w 4. g) Fama posthuma S. Joannis Nepom. česky, latinsky a německy, s obrázky od wýborného Skrety rytými, 1641. typis academicis. Připsowáno tu knihu Kašparu Petru Drauskowi, ale ten dle Berghauera toliko některé wěci poskytl, a spisowatel gest Gířj Ferus. h) žiwot sw. Ludmily. Připsán Ludmile z Talemberka, Panj manželce Přibjka Genjžka, nevyššjho pjsaře Pražského. i) žiwot sw. Jana Nep. Wysokého wčenj Pražského magistra etc. Item swatj wlastency a Patronowé české země. Item počet biskupůw y arcybiskupůw Pražského arcibiskupstwj w českém králowatwj. W Praze w Impr. Akad. 1641. 4.

977. (Deest tit.) Dan. Hussonia Pacowského dwanácte hystoryj o sw. pannách P. bohu posvěcených a oddaných (1nj: Adelgunda, 12tá sw. Školastyka) A-E. Druhých dwanácte hystoryj o sw. pannách swětských ex Zachar. Lippel. (1nj; sw. Anežka, 12tá sw. Lucye) F-K2. Třetjch dwanácte hystoryj o sw. mladencých (1nj. sw. Wawřinec...) defect. w 8. dedicacj od r. 1630. Od Dan. Solnickeho. W Praze v Pawla Sessya.

978. Bohabognj a swatj cechové, t. g. ze wšech cechůw a řemesel a obchodůw lidských wybranj bohobognj mužj. Z něm. přel. W Praze 1630. 8. v Zygm. Lewy 3 archy. (Weř.b. F. 196.)

979. Dwanáctero Řádů Rytjřůw Božjch obogjho pohlawj w rozličných stawjch gmenowitě: Apoštolským, Mučedlujckým; Biskupským, Kazatelským, Kralowským, Knjžetcým, Řeholujm, Paustewnjkým, Kagjcým, Swětským, Mauželským, Wdowským etc. rozdjluě swattostj žiwota a wšelikau ctnostj w sw. Cýrkwi se stkwjcých etc. W St. M. Pražském v Pawla Sessya 1630. 4. Pod přjpisem podepsán: Jeronym Zygmund Fiala Budinský. Geho ř. Papežské Alumnus. A-Ll2.

980. Tom. Igu. Placalia a) Martyrologium neb Passyonal sw. Řjmské Cýrkwe, t. g. weyrodnj památky Swatých, kdy, kde, a gak se z toho swěta k blahoslawenému žiwotu dostali. W Praze 1634. 4. Podepsán Tom. Placalius alumnus. W Lito-myšli v Jana Arnolta z Dobroslawjna 1676. 4. W Praze 1766. 4. weliký. Nákladem děd. sw. Wáclawa, v sw. Kljmenta, za Jan Gif. Šneidra faktora, (z lat.) b) Obora panenská, t. g. žiwotové slawněgých panen z rozličného stawu přes celý rok ze Surya Metafrasta a g. wybranj. W Praze 1634. 4. (bez tisk.) c) Žiwotové swatých panen. 4. 1634. d) Životy swětic. W Praze 4. 1634. (Dwě posleduj knihy (z Pelc. Kat.) rozdjlněli od Obory panenské?)

981. Sláwa sw. Ignacya Tow. P. G. zakladatele, ku památce založenj kostela při městě Březnici téhož sw. W Praze 1639. 8. str. 227. (přjipogen wýtah žiwota sw Isidora, s regulami geho řádu a modlitbami k němu.)

982. Koruna panská, knjžecý, swatá, křesťanská, mučedlujka sw. Wáclawa rytjře božského, k weyrodnj slawnosti kostela w Bubowicých, bljž města Březnice od resydeney S. J. w témž mjestě zřjžená a na swělo wydaná. W Praze w Akad. impr. 1642. 4. (t. žiwot sw. Wáclawa s hodinkami; pjsněmi, modlitbami k němu) A-N.

983. Zrcadlo prawě wdatnosti pannám, ženám, wdowám Kateřinám ano wšem křesť. rytjřům z žiwota swaté Kateřiny mučedlnice Alexandrynské k následowanj představené. 1642. W Praze Impr. Akad. w 4. A-H. (Gest wýtah z žiwota gegiho s hodinkami. též něco o giných Kateřinách Senenské a Šwedské.)

984. Žiwot sw. Lidmily, kněžny české od Resydeney sw. Ignacya w městě Březnici 8. J. 4. 1642.

985. Weleslawná památka sw. Wogtěcha (ginač Adalberta) hraběte a dědice českého, biskupa Pražského etc. W Praze w Impr. Akad. 1634. 4. A-J. Pijpis P. Frant. Matyášowi Karlowi z Sternbergka podepsal Kašp. Petr. Drauschovius, Decanus Nepomucensis. (Gest to život sw. Wogtěcha s hodinkami a modlitbami kněmu.) Též w Praze v Joach. Kamenického. 1724. 8.

986. D. Wenceslao hohemo duci ac Martyri inclyto serutum etc. Wěneč blahoslaweněmu a wěněč oslaweněmu knjžeti českému.. sw. Wáclawowi ze 32 růžj, geho narozenj žiwota a smrti wtwity etc. Ehren-Kränzlein etc. Po neyprw toliko česky r. 1643, 8. 7 1/2 archů. (w Praze) Weř. b. F. 96. Retextum denuo in typographia Urbani Goliae 1661. (od bratřj Bosáků) 8, s obrázky (Weř. bib. F. 190).

987. Gifjka Stengelia Reliquij Panny Marye neysw. Rodičky božj, gakož gegjho žiwota weytah. Z něm. přel. W Pr. w Impr. Akad. 1645. 4.

988. Žiwot sw. a bohu milého wyznawače Mikulaše z Tolentinu. W Praze 1646. 8. (z wlask.)

989. Žiwot a zázraky sw. Antonjna Paduanského s wypsánjm prawého kapucyna, od Frant. z Rozdražowa, česky přeloženo. W Praze 1646. v Giř. Šipaře 8. (cf. num. 142.)

990. Žiwot swatě panny Rozalie, z rozličných autorůw wytažený w čas morowě rány ku potěšenj Obywatelůw měst Pražských na swětlo wydany. W Pr. w Impr. Akad. 1649. 4. listů 6.

991. Fryd. Brydela a) Žiwot sw. Jana, prwnjho paustewnjka w Čechách. W Praze 1657. b) František sw. Xaweryus z Tow. Gežjšoweho obywatelůw Potamských zázraďný patron t. g. zázrakowě, které sw. František Xaw. w Putamu, městěčku w Kalabryi působil. Na česko přel. W Praze 1659. 8. w Staré Kollegi. c) De Sancto Liborio patrono contra calculum, z něm. 12. d) Sláwa Swato - Prokopská, z rozličných autorůw sebraná od Fr. Bridelia S. J. W Praze w kollegi 1662, 12. W Lito-myšli 1689, 8. (Brydel lat. gi složil i česky přeložil.)

992. Wědná čest, sláwa a chwála Jozefa sw. otce a pěstau-na spasitele N. G. Kr. W Praze v Urbana Goliaše 1658. 8.

993. Spráwa o welikém Triumfu ku poctiwosti sw. Františka Xaweria držaném w městě Neapolis, z wlask. a něm. na česko přel. W Praze 8. 1658.

994. Žiwot sw. Wáclawa Rkp. od 1659, bibl. weř. F. 37.

995. (De Govea biskupa Cyrenenského) Zrcadlo milosrdenstw a swatosti, aneb krátký weytah žiwota blahoslaweného Jana Božjho, otce lidj chudých, zakladatele bratřj Milosrdných, přel. z lat. W Praze w Kollegi 1663. 12.

996. Žiwot Alfonsa Rodriguez rozeného Španyela, řehol-njka z Tow. G. W Praze v Urbana Goliaše. 1665. 4.

997. Žiwot blahoslaweně Anežky Panny, řádu sw. Kláry. W Praze v Urbana Goliaše. 1666. 4. A-Gij. Wydal Plachý podle starého Rkp. (w. IV. 641).

998. Felixa Kadlinského a) Zrcadlo bolestné Matky božj Panny Marye z Utrpnostj Krystowych zformowané. W Holom. v Wjta Etille. 1666. 8. b) Jana Taunera: Žiwot a sláwa sw. Wáclawa, z lat. W Praze 1669. 8. též w Praze 1702. str. 147. W Pr. 1710. 8. str. 147. (Weř. b. P. 190.) c) Žiwot sw. Lidmily rodičky, mučednice a patronky české dwogj sláwau, totiž zemskau a nebeskau ozdobený. W Praze 1702. 8.

999. Jana Dlahoweského a) O sw. Janu Nepomuckém, prwnj (? cf. supra num. 976) mezi všemi spis o témž swatém, r. 1668. Nalezá se v kapitoly Pražské (česky?) W nám. gazyku wyšel r. 1680. b) Lékař počestný, a počestný swatý František Xaweryanský. W Praze blíž mostu 1672. 8. c) Jana Ewzebia de Niremberg Žiwot a zázrakowé swatého Isydora. W Pr. w Impr. Universitatis 1673. 8. str. 112.

1000. Poklad předrahý, Pokladnice Českého králowstwj, to gest Přemilá Pánu Bohu Panna a Mučednice swatá Barbora. W Praze v sw. Kljmenta, 1670. 4. též tam bez roku str. 92. a Regist. Opět od Fr. Wawáka 1801.

1001. Kratičky weytah činůw a žiwota sw. Ludwjka Bertranda řádu kazatelského, kterého Kljment X. J. P. 1671. 12. Dubna w počet sw. wvedl. W Praze w koll. S. J. 12. str. 89. (s modlitbami) bez roku. (Weř. bibl. G. 201.)

1002. Weytah žiwota sw. Frant. Borgia. W Praze v sw. Kljmenta 12. 1671.

1003. Koruna dwanácti hvězd aneb dwanácti chwal sw. Wáclawa. W Praze w Impr. Universit. 1672. 8.

1004. Sw. Ignacyus z Lojoly zakladatel Towarystwa Panna Gežjše před y po smrti zázraky slawný. W Praze v swatého Kljmenta 1673. 12.

1005. Sw. Ignacyus z Lojoly wěrný Následownjk a prawý towaryš P. Gežjše 8. bez mjsta a tisk.

1006. Sw. Bernard oslawený, aneb: žiwot sw. Bernarda Opata Clarae - Vallis. Item Pjsné a modlitby z spjsůw téhož Sw. sebrané. W Holomaucy v J. Joz. Kiliana. 1673. 8.

1007. Pobožný a swatý žiwot Marye Bonawentury Panny řádu sw. Benedykta, z lat. přeložil Krystoff Lupius. W Praze v sw. Kljmenta 1673. 12. Sepsal Mik. Lancycyus.

1008. Zaljbená Swato - Gindřichská dcerka, panna a mučednice sw. Barbora, w žiwotě a diwjch předstawená. Po třetj wydaná a w nowě wytištěná w Praze v Giř. Černocho 1675. 8.

1009. Ingenuus adolescens Zwedený mládenec swatý Wjt dwanáctiletý mučednjk, patron český, gehožto wctjji chtěl... Zach. Aug. Kletzar z Růžokwětu v sw. Wjta (w Praze) Sacristan. W Praze v Giř. Černocho 1677. mal. 8. str. 68.

1010. Zrcadlo swaté. Aneb žiwotowé Swětic milých božjch, po třech na každý měsýc přes celý rok rozdělenj. W Pr. v sw. Kljmenta 1678. 8. od Matěge Steyra.

1011. Muž apoštolský, aneb život a ctnosti ctihodného Patera Albrechta Chanowského, od J. Tannera. W Pr. 1608. 8.

1012. Claudii de Vivier Charitas. Předivný život, obcovánj a přešťastné skonánj neysw. otce Františka Paulanského na česko přel. W Praze v Dau. Michalka 1684. 4₁

1013. Maximiliana Wratislawa a) Kwjtek w cýrkwi swaté wykwetlý, totižto Wéytah diwotworného žiwota blah. Ondiege Avellinu, řádu Theatynského. W Praze 1684. 8. v J. Arnolt. Dobroslawjua. b) Diwotworný řeholnjho kněžstwa Patryarcha S. Cajetanus králowstwj Sicilianských a Baworské kraginy plnomocně wywoleňý Patronus, gehožto swatý žiwot z wlské, lat. a něm. řeči gest na swětlo wydaný pracj Max. Wratislawa etc. W Leopoli 1693. apud Adalbert. Milcewsky 4.

1014. Drahá perla w temnosti pohanské zrozená aneb weytah nábožného žiwota sw. Ludmily mučednice a patronky české. W Praze v Joach. Kamenického bez r. w 8.

1015. Sláwa zgewněgšj neb obšjrná wypsánj kragin, rodu žiwota sw. Jana wyznawače. Rkp. weř. bibl. XVII. E. 40. (bez roku).

1016. Žiwot obcovánj a skonánj Františka Paulanského. W Praze v Dan. Michalka 1684.

1017. Žiwot sw. Jana Nepomuckého hlawnjho kostěla sw. Wjta kanownjka w řeči českau uwedený. W Praze u Giř. Černocho, 12. 1684.

1018. Roberta Nuti žiwot služebnjka božjho Jozeffa z Co-pertina. z wlastiny přeloženo. W Praze v Jana Karla Geřábka 1687. 4.

1019. Thomae Billinger Idea Sanctitatis. Zrcadlo Swátosti, to gest diwotworný žiwot welikého patryarchy sw. Otce Domynyka, zakladatele dalece rozhlášeného řádu kazatelského, gakož y Arcybratrstwa neyswětěgšjho růžence, w pěti knihách rozdělený. W Praze w Welké Karlowé Kollegi v Giř. Labauna 1689. 8.

1020. Jana Beckowského a) Matěge Vieria christoslaus aneb žiwot Krystoslawa knjžete, z něhož každý křest. člověk welmi pěkný příklad, wýstrahu a naučenj sobě wzýti může, z lat. přel. W Praze v sw. Kljmenta skrze Jana Kašp. Muxle 1689. 12. W Praze v Joach. Fr. Kamenického 1725. 12. b) Palma milosti, palma šťastnosti sw. Jan Matenský, sw. Felix Walezký, arcyotcové řádu křjžownjkůw sw. Trogice w 4. W Praze v dědiců J. Ad. Cecinkara Faktora. c) Apoštol Páně swatý Judas Thadeas W Praze v J. K. Geřábka 1693. 12. s hodinkami k němu str. 90. d) Dyoklecyan a Maximian Cysařowé, newinné krwě žižniwj wlcj. W Praze K. Geřábek 1697. 1751. 8. e) Milá chot Nebeského miláčka blahoslawená Anežka Panua (t. g. Žiwot sw. Anešky, dcery Ottokara I. krále českého.) W Praze lat. a česky 1701. 12. Pak gen česky, w Praze v Kat. Labaun. 1758. 8. v J. K. Geřábka 1761. 12.

1021. Summownj žiwot sw. Jana a Sancto facundo od wlasti swé přjgmjm Sahagutského. W Praze v J. K. Gerábka 8. 1691.

1022. Weytah žiwota a zázrakůw dwau sw. Františkanů, totižto sw. Jana Kapistrana a sw. Paškala Baglona. W Praze v J. K. Gerábka 8. 1691.

1023. Wúdcce k blahoslawené wěčnosti swatá Barbora. Od Ond. Košiny. W weliké Karlowé kollegi v Giř. Labauna 8. 1691.

1024. Danielis a S. Barbara. Krátká Spráwa o žiwotě a činech Jozefa a Matre Dei prw Calasantia. W Litomyšli u J. Dan. Kamenického 1692. 8. (z lat.)

1025. Gottfrieda Hynka Nowý Cherubjn leta 1491 od Boha všemohaučyho stwořený a leta 1539 před rágem katolické cýrkwe postawený, to gest: Swatý Ignacyus z Lojoly, 1695. 4. (bez mjsta a tisk.)

1026. Žiwot neyblahoslawenějšj Panny Marye matky božj. W Praze 1695. 12.

1027. Růže duchownj ljbeznoti t. g. obzwláštnej wýkladowé na gedem každý tytul, kterýžto Cýrkew sw. kat. blahoslawenu rodičku božj Maryi Panu ctjwá. W Praze v sw. Kljmenta 1696. 1706. 4.

1028. Gotfr. Bilowského z Hulčina žiwot Jana Sarkandra. W Brně. Synapowa. 8. 1703.

1029. R. D. Brendla, žiwot sw. Petra mučedlnjka, řádu kazat. W Praze u Giř. Labauna 8. 1703.

1030. Nábožné putowanj k swatým Cyrillowi a Strachotowi neb krátký weytah gegich žiwota. W Holomaucy v Ign. Rozenburka 8. 1709. (s modlitbami) 3 archy. Weř. Bibl. F. 230.

1031. Boh. Balbina žiwot Jana Nepomuckého pro wygewenj swatě zpowědi wvrženého do řeky Wltawy, přetiščený. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera. 1710. 8.

1032. Wácl. Mezleckého Wynšowaný Auplněk měsýce w temnostech nocy nebezpečný hrjšanjkům wyšel, to gest: Přemilá Pánu Bohu panna a mučedlnice sw. Barbora. W Praze v Giř. Labauna 1710.

1033. Krátký weytah žiwota sw. Felixa z Cantalítio, řeholnjho bratra P. P. kapucynůw sw. Frant. (1713) w 8. bez mjsta a tisk. 4 listy s modlitbami.

1034. (Giřjka Dawida S. J.) Medicus hercinus, to gest: Welko-lesnj hogitel a vzdrawitel.. aneb žiwot sw. Wintýře gináč Gunthera, S. Štěpána a S. Gindřicha. W Praze w kollegi S. J. 1713. 8.

1035. Nábožná swátost neb swatě náboženstwj w krátkém weytahu welealawného žiwota Piusa V. W Praze v J. W. Helma 1713. 12.

1036. Paprslek swátosti, to gest Weytah z podiwného žiwota Jana Frant. Regis, od Jana Libertýna. W Praze v Joach. Frant. Kamenického. 1716.

1037. Weytah žiwota blahoslaweného Bernarda z Corleonu, řádu kapucynského (bez mjsta a roku) 8.

1038. Královská paušt krále Charwatského sw. Iwana, o klásteru sw. Iwana. Rkp. 1717. v Bibl. weř. XVII. F. 24.

1039. Památka slavná neb Menologium gak přednějšich mužůw tak zmužilých krwe swědkůw Krystových z Tow. Gežšowa, wnowě sepsané k pohodlnějšimu vžjwanj čtenářům kollege Giřjnské téhož Tow. 1719. 30. Ledna 4. (Necelé, přerem dopsané w bibl. weř.)

1040. Památka Paterůw a bratrůw, kterj od založenj Tow. Gežš žiwot swatě dokonali. Na dni každého měsýce. Rkp. weř. bibl. F 16.

1041. Tobiaše Čakerta a) Weytah žiwota a ctnostj sw. Jozeffa wěrného pěstaua Gežše Krysta etc. smalým přjdwkem některých pobožnostj. W Znoymě v J. W. Swobody 1719. b) Weytah žiwota a ctnostj S. Anny, přediwně Matky Marye rodičky Božj a slavné báby G. Kr. W Kutné Hoře 1720. 8. V Giřjho Wogt. Kypla.

1042. Žiwot sw. Jana Nepomuckého, od Karla Mageta. W Oppawě 1722.

1043. Kwjtek majalnj Zpomeň na mne!.. sw Jan Nepomucký.. (žiwot a za sw. wyhlášenj) od P. Victorina a S. Cruce, piaristy. W Litomyšli v Jana Kamenického 1722. 8. též w Brně v J. W. Swobody 1722. 8. str. 66.

1044. Potěšenj Čechůw t. žiwot swatý.. sw. Jana Nepomucké ho w češtině wydaný od gednoho kněze řádú Karmelitánského 1723. W Praze v Barb. Fr. Bryngerowy. 8.

1045. Karla Stradiotti S. J. Žiwot welebuého patera Františka de Hieronymo, z T. G. nynj do češtiny přeložený od Wáclawa Alexia Schmidt. W Král. Hradcy v W. J. Tyběly 1723. 8.

1046. S. Benedycta žiwot, wiz Řehola aneb zákon téhož Sw. num. 318.

1047. Welké wážnosti perla w malé škořepině t. g. Sw. Wolfganga biskupa žiwot etc. W Praze v K. Fr. Roseumüllera. 1724. 8.

1048. Phoenix Morawský aneb žiwot Jana Sarkandra děkana Holešowského w Morawě od Jak. J. Dukáta 8. W Litoměřicjch. 1725. (cf. num. 141.)

1049. Pobožnost každodennj k neyswětějšimu lidského pokolenj wykupiteli Gežši vkřižowanému. Na každý den gest krátký obsah žiwota swatého aneb swěťice Božj přes celý rok. W Král. Hradcy 8. 1727.

1050. Weytah žiwota swatého Stanislawa Kostky. W Praze v sw. Kljmenta 1727. 8.

1051. Wýborná winnj ratolest., Sw. Anyška Policianská, w tomto krátkém sepsánj gegjho sw. žiwota, k počestnosti wydaná. W Praze wyt. J. W. Helm. 1727. 8.

1052. Krátký weytah žiwota sw. otce Peregrina Latiosa, řádu služebnjkůw rodičky božj. W Praze v K. J. Hraby 1727. 8.

1053. Krátký žiwot swat. otce Jana od kříže Serafinské panny sw. Terezye prwnjho w duchu syna wěrného gegjho napomocajka k uwedenj řádu Karmelitanského nowé reformacý. (s žalmy a modlitb.) W Praze v K. F. Rosenmüllera. 1727. 12.

1054. Krátký weytah žiwota sw. Aloyzya Gonzági z T. G. gakožto y také hodinky, litanie a giné modlitby. W Praze v sw. Kljm. 1727. 8.

1055. S. Vincentius Fererius weliký diwotworec a orodownjk T. g. sedmpátečná pobožnost k tomu sw. W Litoměřicých v Fr. G. Škrochowského 1728: 8.

1056. Krátký weytah žiwota, ctnosti a zázrakůw Serafina a monte Granario řádu sw. otce Františka, o němž Bened. XIII. r. 1729, dne 18. Čerwence Mši sw. slaužití a se modlití dowolil. W Praze v J. Jul. Geřábka bez r. 8.

1057. Wypsánj w hlawnjm kostele na hradě Pražském strany Swatořečenj swatého Jana Nepomuckého držené slawnosti a wjtězoslawného lešenj etc. W Praze v K. Fr. Rosenmüllera 4. bez r. (1729) A-G5. (Připogeno) Wypsánj ceremonij, které w Římě na sw. Jozefa při swatořečenj sw. Jana wykonané byly, z listy w 4.

1058. Krátký weytah žiwota a smrti, gakož y zázrakůw sw. Jana Nepomuckého s obšjrným popsánjm skwosiné ozdoby, štjůw, slawné processý a swatořečenj geho. W Praze v Labaunských dědiců 1729. 4. listů 8.

1059. Fidelis usque ad mortem. Wěrný až do smrti. Blahoslavený Fidelis z Sigmaryngu řádu sw. Serafinského etc. Žiwot, ctnosti, mučedlnictwj y zázrakowé etc. W Praze 1729. 8. str. 74. v K. J. Hraby.

1060. Neyswětěgšjho w Krystu otce a Pána našeho papeže Benedykta XIII. Vstanowenj, w kterém blahosl. Jan Nepomucký w počet swatých se wnašj. W Praze v Matěge Adama Högra. 1729 fol. listů 5.

1061. Starého Tow. Gež. Žiwotowé swatých na každý den. Rkp. Bib. weř. D. 9.

1062. Správa historická o žiwotě mučedlnictwj a zázračných sw. Jana Nepomuckého, kanownjka Pražského pro swatostnj tagnost wtopeného. W Praze v Karla Jana Hraby Pánůw Stawůw kr. česk. Impressora 4. str. 253. (bez r.) zdá se r. 1730. Na konci wřádj list Papeže Benedykta od r. 1729. 19. Března, a welebaj arcibisk. Pražsk. Ferd. hrab. z Künburgu, že o swatowylhlášenj skrz mnoha léta pracowali.

1063. Krátký weytah podíwného žiwota blahoslavené Panny Kateřiny z Ricci třetjho řádu sw. otce Dominyka w Pr. 1733.

1064. Obnowená starobylost t. g. starodáwnj pobožnost k sw. Arcyotcy Benedyktu skrze pozdwyženě geho slawné bratr-

stvo obnovená w chrámě Emauzském. W Praze v W. Suchýho 1735. 12. 108. str. (žiwot, zpráva o bratrstwu, a modlitby).

1065. Jana Adama Swobody, faráře w Zlonicích: Nowý křížowník s červeným srdcem, a nowý mučedlník od prolité w srdcy krwe swatý Jan Nepomucký. W Pr. v s. Kljm. 1736. 4.

1066. Krátké popsánj narozenj žiwota a smrti sw. mučedlnjka weywody a patrona král. českého, kterak se takowě w rozličných hystoryjch popsane a w Staroboleslawském kostele sw. Wacława malowane spatruje. Z něm. W Praze 1738. 8.

1067. Weytah žiwota a zázrakůw sw. Petra Regalata. W Praze v J. K. Hraby 8. 1747.

1068. Sepsánj ctnostného žiwota sw. Paustewnjka Wendeljna etc. z něm. přisazené(!) a pjsnj rozšřfené od Em. Frant. Duchoslawa Wendeljna řádu premonst. L. P. 1753. 12. str. 75. (bez mjsta) Cenzurowaná w Litoměřicích (a tam nepochybně tištěná. Špatná čeština němčinau páchnaucj.)

1069. S. Jozefa z Kupertynu krátký weytah žiwota. W Praze 1753 v J. Jul. Geřábka 1754.

1070. Wiktorya Setabenského kanownjka (Wiucenc.) žiwot a zázraky sw. Wincencyusa Ferrerya z řádu kazatelského, od Alberta Hubáčka. W Praze 1758. v Ign. Prušy. 8.

1071. Milá choť nebeského miláčka, blahosl. Anežka Panna Přemysla II. krále dcera. W Praze. Kateřina Labaunová. 8. 1758. též 1761.

1072. Sepsánj (krátké) žiwota matky Marye Electae a Jesu bosy Karmelitánky . . s přisazenjm paměti hodných wěcýpř smrti gegj. W Praze v Fický - a Hladkowských dědiců 1760. 8.

1073. Kněze Hugona Fabriciusa, Požehnaná Památka welikého swěta diwotworce sw. Prokopa Oppata kláštera Sazawského. W Praze v Joh. Prušowé wdowy 1764. 8.

1074. Jozefa Kalazanského žiwot škol pobožných zakladatele. W Litomyšli 8. 1768.

1075. Hystorye . . o žiwotu sw. Marye Egyptské. W Holomaucy v Joz. Hirnlowé 8. 1768.

1076. Michal Institoris Mossotzy, wydal Passional český k wžitku a potřebě swé cýrkwě zprawený. W Prešpurce v Landerera 1773.

1077. Šestý den Listopadu. Žiwot sw. Linharta wyznawče (s modlitb.) w 12. 7 listů, bez mjsta a roku.

1078. Žiwot sw. Dominika (bez tit.) w 8. A-X4. weř. bib.

r. Wzdělawatelné a nábožné.

1079. Lomnického (Šimona) Cesta do Nebe, aneb knjžka katolcká o čtweré trpěliwosti křiwdě, škodě, nemocy a dčbrowolném mučedlnjctwj. W St. Městě Pražském v Tob. Leopolda 1621. 4.

1080. Zlatá některá prawidla, podlé kterýchžto žiwot každého křesť. člověka weden býti má. Od Bartol. Kozlanského 1622.

1081. J. Am. Komenského a) Nedobytedlný hrad gméno hospodinowo, k němuž kdo se koli vjka, zachowan býwa. Datum při odcházení mém 10. dne Rjgna 1622, 8. (Hrad nedobyty gména Božjho druhá stránka. Index). . Opět, b) pod titulem: Dwogj spis: 1) Nedobyt. hrad. 2) Přemýšlowánj o dokonalosti křestanské. W Hali Magd. 12. 1765. od Jana Elsnera wydaný. c) Praxis pietatis, to gest: O cwičenj se w pobožnosti prawé knjžka milostná, kterakby křest. člověk w prawé a spasytedlné známosti gak boha tak y sebe samého platně prospjwati, a žiwot swúg w bázni božj dobře spořadage, potěšeně w swědomj pokogném stráwiti, y naposledy geg po dokonánj blahoslaweně zawřjti mohl. W Lešně 1630. 8 — Po čtwrté w Amsterodamě v Paskowákého a J. Theof. Kopidlanského 1661. 12. dlě Indexu 1674. 12. Opět w Berljně v Kryst. Lud. Kunsta 1754. 12. str. XXII. a 540. od J. T. Elsnera, kterýž gi nowau předmluwau a některými přjdwky rozmuožil (t. z kazatele domownjho a z napomenutj l. 1584 od staršjch bratřj daného, gak sám Amos Komenský k Amstel. wydanj druhý djl t. Vměnj swatého přemýšlowánj y některé přjdwky přjpopil. Potom wysla w Berljně 1782. 12. W Praze v Schoenfelda 1786. 8. Gest vlastně anglicky psána, a we francký, něm. a česky gazyk přeložena, w českm raděgi předělána, s mnohau wěcj i gazyku proměnou od Komenského. d) Centrum securitatis. Hlubina bezpečnosti, t. g. swětlé rozmlauwauj, gak w samém gediném bohu wšeska bezpečnost, pokog, a blahoslawenstwj záležj. W Lešně 12. 1633. W Amsterd. 1663. 12. W Kutné Hoře 1785. 8. Přjpopen e) Bog Michala a Angelů s drakem. f) Vtociště w sauzenj y nebezpečensuj, aneb bog s bohem modlitbami, 1655, 1763. w Hali Magd. 1765. 8. g) Nábožné přemýšlowánj o wedeři Paně, 12. W Praze 1784. h) Weyhost swětu. W Amsterodamě 1663. Opět w Hlasat. IV. str. 520. (r. 1818.)

1082. Ignis fatuus, kratičký spis o Ohni blázniwém, od Tobiáše Cichorea (Čekanky) faráře Rozhonického. 1624. (Index.)

1083. Marka Marula Kniha o ustauowenj a zřjzenj pobožného žiwota wedlé přjkladu z staršjch spisowatelů, a z některých giných, kteřj žiwoty sw. psali. Rkp. weř. bibl. XVII. D. 14.

1084. Obrana aneb praeservativum proti moru. Ani býlina, ani flastr nezhogj gich, ale twé Pane slowo, v Pawla Sessya (w Praze) bez roku 12. 2 archy. (věj, že mor gest metla božj, a toliko modlenj odwráčen býti může.)

1085. Mikuláše Gelenya pražsk. Přemýšlowánj dwoge o na Nebe Wstápenj Krysta, a o Sslánj ducha sw. 1626. 8. (Index.)

1086. Humilisa Segala kapucina Prakyka obzwláštnej proty, kteřj chtěj z dušj swých zlé obyčege a zwyklosti wypuditi a wykořeniti, mjsto pak těch dobré a swaté čtnosti wsaditi a wšjptiti a to wšesko suadně a w kratkém čase. Z wlask. přel. od P. Samuele z Pilzenburku. Wytjštěná w Městě Rauduicy 1626. 8. v Pawla Sessya, item 1629. 8. také.

1087. Polehčejšeko smutným srdcým, dlanuho w protiwenstwj postaweným ze žalnu 55 summowně wyňatě proti pokušenj wnitřnjmu y zewnitřnjmu l. 1626. položené od gednoho Exulanta 8. bez mjsta a tisk. 2 archy.

1088. Matěge Jandy Czechtického Posel Božj, o moru. 8. 1626. Index.

1089. Pastwa duchownj powinnosti gak pastýřů tak owcý. 8. 1626. Index.

1090. Křestanské myslj, gakby každá hodina měla stráwena býti. W Žitawě v Joach. Klementa 8. 1629. (Wácl. Kleich.)

1091. Fr. de la Croix Zahradka Marye Matky božj t. g. rozličnj způsobowě, gakby křestané náležitě ctiji mohli Pannu Marygi. Z lat. přel. W Praze 1630. 8.

1092. Čtyry poslednj wěcy člověka. od Frant. Kostera. W Holomaucy bez r. (1630?)

1093. Jakuba Colense a) Lukáše Pinella rozgjmánj o sedmi ctnostech Krysta, na 7 dnj téhodně rozdělené. W Praze. b) Vměnj křestanské aneb příjrawa k dobré smrti, z lat. Roberta Bellarmina z T. G. Na česko přeložené w Pr. u Jana Byliny 1630. (Přjpis rytjři P. Petrowi Giř. Přichowskému z Přichowic. c. Radě, Komorn. a saudcy zemsk.) 12. str. 421. c) Lud. Blozya Instructio ad perfectionis studiosos. W Praze. d) Roberta Bellarmina Nebeský řebřjk t. g. Wstupowanj myslj lidské od země do nebe etc. (Přjpis podepsal Jan mladšj Bylina, u něhož tištěna) w Praze 1630. 8. str. 475.

1094. Wždycky a nikdá, to gest wěčnost wždycky trwagjčj a nikdy se neskonawagjčj. W Praze v dědiců Štěp. Byliny, 1630.

1095. Giřjho Fera a) Rozmysłowánj o čtyrech wěcech poslednjch člověka. Z lat. Lukáše Pinella na česko přel. od Giř. Fera. W Praze v Zym. Lewy 8; 1630. listů 20. b) Katoľické prostředky pomocné dušjm 1641. 12. c) Duchownj almanach. W Praze 1641. 12. d) Paut k swatě krwi 1641. 12. e) Leonarda Lessia křaft člověka křestanského 12. f) Proroctwj o Vtrpenj P. Krysta 1641. 12. g) Jana Nadasi Marya matka ymjragjčjch, přel. 12. h) Mik. Sfondrata praxis spiritualis, přel. 12. i) Špiže postnj, anebo duše kagjčj. 12. k) O pripravowanj se k smrti. l) O sedmi smrtedlných hřjšjch; 1642. 8. m) Alex. Kawetana tužebná a srdečná supplikacy lidj po všem swětě vmjragjčjch ke všem.. spolubratřum, sausedům.. na česko přel. W Praze w Impr. Akad. 1643. 12. n) Vřednj křestanského člověka starost t. g. časná a bljzká příjrawa k dobré smrti, z lat. přel. W Pr. w Impr. Akad. 8. 1644. o) Spůsob a kontrfekt prawě křestanské láskey, we všelikých bjđách strastného toho žiwota se w křestanu wkazujčj. W Praze w Impr. Akad. 1644. 12. z lat. přeložený. p) O lásce k bljzujmu, zwlášť o těch, kterj w čas moru nemocným přispjwagj, od Giřjho Fera. W Praze 1644.

1096. Anton. Suquet Křaft křestanského člověka, z lat. od Jana Pihawského děk. Roždalow, W Pr. v Pawla Sessya 1631. 12.

1097. O žuffnjčku massepustnjm, po něm o kyselú postnjm. W Litomyšli 1631. 8.

1098. Tom. Ign. Placalia a) Postnj potrawa, kterau se duše žiwiti může. W Praze 1633. 12. b) Pobožný Soldát t. g. Naučenj, Modlitby, příkladové soldátskému žiwotu příslušné. Z Polského Petra Skargi (S. J.) w český gazyk přel. (Přípis Zdenkowi Lwowi Libšteinskému hrab. z Kolowrat.) W Pr. 1634. c) Weliký slunečný kwět gináč Nebeský kolowrátek t. g. lidská wúle we všem a wždycky božskau wúlj se řjďjey, zepsaná od Drexelia lat. (heliotropium) a přeložena 1635. 8. 1762. 8. d) Ger. Drexelia Orlog neb Budič Auděla Strážcy k modlenj zbugjcy. 1636 přel. W Praze w Kollegi.

1099. Wšeho swěta wogua t. g. bedlivé a rozkošné rozmlauwánj o bogi rozumné duše. W Praze 12. 1634. 1660. 1675. Barner Jesuita sepsal.

1100. Ger. Drexelia Křjžowá škola, neb křestánské trpěliwosti posylněnj, pomoc a potěšenj, z lat. wydána skrze Joachyma Alex. Nikolaidesa Lišowského 1635. Nynj z nowu wytištěna nákladem děd. sw. Wáclawa, wytikl Jan Karel Hraba 1762. 4. Gest to Drexelia gymnasium patientiae, (dle Pelcla od Giř. Fera).

1101. Ger. Drexelia a) Herolt smrti neb předposel wěčnosti pro zpráwnauk smrti příjprau wyslaný 1635. 8. w Praze w Kollegi. Přel. od J. Alex Nikolaidesa Lišowského alumna b) Rozgjmánj o wěčnosti, z lat. od téhož, a tamž 1635. 8. c) Wědná neuhasytedlná zatračencůw mučjrna; druhá částka wěčnosti. Přípis podepsal Samuel Petr Fortunatus Kauřjmský S. Th. alumnus. W Praze 1636. 8. d) Saud poslednj člowěka. Třetj částka wěčnosti. Přel. od K. Marka Salera, děkana Blateuského. W Praze 1637. 8.

1102. Ant. Konyše Prawá katolických rodičů, wrchnostj, hospodářů, djtek, čeládky maudrost t. g. spasytedlná spráwa, gakby rodičowé wrchnosti a hospodářowé nábožně měli celý dům z sebe zprawowati. W Praze 1636 s dowolenjm Arcyb. wydané. Opět w Praze 1737. Nynj po dewáté doložená s modlitbami raunjmj y wečernjmj, k spowědi etc. str. 132. Opět 1756. 12. česky a něm.

1103. Bartol. Martinowského kněze Pražského Nowé léto, o obřjzce a podniknutj gi od Krysta P. y o duchownjm obřezánj znouw zrozených 12. 1636.

1104. Prawidlo swědomj, gak každý kagjey člowěk . . pokánj činiti má, všem farářům welmi potřebné. W Holomaucy w Mikul. Hradeckého. 1637. 8.

1105. Čtyřjdcatero srdečných wzdechánj w Přemyšlowánj přehořkého vmučenj Pána našeho Gežjše Krysta. W Praze w Impr. Akad. 1641. 12. A-H. Rozgjmánj a Modlitby. Přípjs Salomeně hrab. z Dobřše, podepsána kolleg Klatowska G. Tow.

1106. Zdrawé, gisté, spasytedlné Rozwrženj a vwaženj poslednjho všech lidj wynše.. spolu s weřegnanu pašigj všech lidj a spas. apatekau z knjžky o Násled. Kr. P. sebranau. W Pr. Impr, Akad. 1641. 12.

1107. Prowázek trognásobný ze čtyrmecytma obzvláštnjch dobrodinj rod. b. Panny Marye, z lat. W Praze v G. Šjpaře. 1644. 12. str. 91.

1108. Litosti laskawé aneb z milowanj půwod magjcy skraußenosti newyprawitedlný poklad. W Praze v Joh. Kaudelkowsy wdowy. 8. 1744. (Gest num. 1201.)

1109. Prawé krest. lásky w všelikých bjdách strastného žiwota se v křestanůw vřkazugjcy (z lat.) W Praze 1644. 12. str. 212. regstř. (láska k wěznům, žebrákům, nemocným, vmjragjčým, dušičkám w očistci).

1110. F. z Rozdražowa Duchownj cwičenj a naučenj o sw. modlitbě, o přjné stezce k dokonalosti o dobrém aumyslu praktyka gedné pobožné osoby. W Praze v Giř. Šjpaře. 1646. 8.

1111. Jo. Eus. Nierenbergii Praesentia Dei t. g. Přjtomnost božj gak gi kdo má před očima mji. . . též vtěšené rozličné modlitby. W Praze w Akad. Impr. 1647. 8.

1112. Mikulaše Drabjka, kněze Strážnického, Nahlednutj do hrozné propasti saudů božjch, wěčného předzvědňu a předzřizenj angelů i lidj, gedněch k spasenj wěčnému, druhých k zatracenj wěčnému. Z gedné strany k hrůze, bázni a třesenj se před neproměnnau sprawedlnostj božj, z druhé zase ku potěšenj, naděgi, radosti, a plesánj w přesladkém milosrdenstwj božjm. 1650. Opět w Amsterdamě v Jana Paskowského 1662. 12.

1113. Tagemstwj sw. Bičowanj P. a spasytele N. G. K. w sedmi rozgjmánjch na 7 dnj tyhodně složených. W Praze v Urb. Goliáše 12. 1653 str. 80.

1114. Enoch, to gest o stálém lidj bohu oddaných s bohem chozenj (bez m.) 8. 1656.

1115. Nawřzenj o prawdiwém všech wěcý s Krystem sgednocenj (bez mjsta) 1656. Institor.

1116. Giřjho Konstance a) Knjžka zlatá, gednomu každému stawu vžitečně prospěšná, w nž Bohmila a nebo Boha milugjcy duše na cestě k žiwotu wěčnému postawená etc. W Litomyšli 1657. 12. (cf. přeloženj Sumy num. 1157) Gest to sw. Frant. Salezského Philothea z lat. přeložená. b) Bartholom. Silencia Zrcadlo duše, w češtinu wwedené. W Litomyšli v J. Arnolta. 1662. 8. W Praze 1700 8. c) Cwičenj w dokonalosti a ctuostech křestanských přel. W Praze I. djl 1663, II. djl 1664, III. djl 1665. 4. Gest to Alphonsi Rodriques exercitium christianae perfectionis. d) Wincencia Karaffy Serafin, neb škola swatého milowanj přel. W Praze v Urb. Goliáše 1666 12. e) Zrcadlo pašiwé, w němžto láska předstawuge bolest na dwanácti obrazých deset neypředněgijch tagemstwj vmaučeuého P. Gež. aby se w něm wzhljdlá Krystimila, to gest, každá křestanská duše. Z lat. Ludwjka Crasia. W Praze 1672. 4.

1117. Wáclaw. Celestyna z Blumenberku a) Canon vitae Spiritualis neb Prawidlo žiwota duchownjho t. g. odpočinutj bezpečné žiwota a duše křesťanského člověka. Sepsaná w l. P. 1648, wydané w Praze v Urbana Goliaše 12. 1657. str. 192. b) Ger. Drexelia křesťanský Zodyak, aneb dwanáctero znamenj, zdaliby křesťan k věčnému žiwotu byl předzřizen, čili ne. Na česko přeložil Wácl. Celestyn. Wydal Hynek Dlahoweský Probošt Pr. po smrti překl. w Praze v Urbana Goliaše 1674. 8. Opět pod gménem Cesta nebeská běhu slunečného aneb dwanáctero znam. etc. W Pr. v Jak. Šweigera 4. 1761.

1118. Den křesťanský, neb způsob pobožného žiwobyťj. Z lat. Mik. Causina na česko přelož. W Litomyšli v J. Arnolta 12. 1657.

1119. Tob. Arnolta S. J. duchownj schránka t. g. rozličná a pěkná duchownj cwičenj. W Praze v sw. Kljmenta 12. 1657. druhé wyd. (Přjpis Adamu Leop. Wratislawowi z Mitrowic). Po čtvrté tamže 1677.

1120. Co bůh, člověk, kdokoliwěk, Co gá, co ty bože swatý 12. 1659. Pak s titulem druhým: Bůh sám, aneb zřjzenj všech činů k většj cti samého Boha. Z francauského Mar. Gindf. Boudona přeložil Karel Rosenmüller. W Praze v Dan. Michalka 1678. 12.

1121. Jana Nadasy annus christi crucifixi. Rok vkřižowaného boha Gežjše na každý pátečnj den přes celý rok, na česko přeložený od Jana Alexia Čzapka Wysokomeytského Alumna. W Pražské kollegi 8. 1660. (dle Pelc, od Fr. Brydela; snad pod dohledem geho přeloženo.)

1122. Frydrycha Brydela a) Joannis Nadasi annus Marianus Rok Maryanský, přel. z lat. W Praze 1661. 12, b) Téhož Nadasi Divinum divini amoris, z lat. 1661. c) Nic. Causini Dies christianus. W Praze 1662. 12.

1123. Štastného Kadlinského a) Zlatá ctnostj kniha, t. g. skutkové a cwičenj třech (třj) božských ctnostj wjry, naděje a lásky, z něm. Fryd. Spee přel. W Praze 1662. 8. str. 912. registř. b) Zrcadlo Matky bolestné. W Holom. v Wjta G. Ettele 1666. 8. c) Pobožná rozgjmánj na každý den přes celý rok, y na některé swátky weyročnj a slawnosti, sepsaná od Mik. Lancicia, přel. etc. W Praze 1667. 8. d) Pauš swatomilá, aneb prawidlo gakby bohobogný akřesť. dokonalosti žádostiwý člověk za osm dnj pořád w duchownjm cwičenj se zaměstknáwati mohl, do češtiny přewrácená. W Praze 1674. 12. Gest Barryho solitudo Hagiophili. e) Pokladnice duchownj t. g. prawých a spasytedlných pokladůw schránka. W Praze 1698. 8.

1124. Filipa Kegelia Dwanáctero přemýšlowánj duchownjch, w nichžto se obsahuj welmi pěkné modlitby. Z něm. přel. Adam Plinowic z Skocowa. Opět wydal J. Krompholt w Lewoči 1666. Pak od W. G. B. T. Š. 1715. 1745. bez mjsta a tisk. Opět w Praze v Jana Höchenbergera 1783. 12. str. 374. (od M. W. Krameryusa.)

1125. Pogednánj o smrti. Wydal Michal Lání. W Žilíně 1664. 4.

1126. Matěge Wácl. Steyera S. J. a) Ludwjka de Ponte z T. G. Rozgjmánj neb myslí Modliteb o neypřednějšich tagemstwjch wjry našj, žiwota a umučenj P. N. G. Kr. a neys. P. Marye y některých s nimi spoluwěkých swatých a ewangelium přes celý rok w cýrkwi se čtjagjých. Auwod. W Praze v sw. Kljm. 1669. 4. str. 60. Částka Iuj, (o hřjšjch, o 4 poslednjch wěcech etc.) W Praze v sw. Kljm. 1668. 4. str. 326. Částka IIhá (o wtělenj a dětinstwj Gež.) w Litomyšli u J. Arnolta z Dobrosławjna 1669. 4. str. 274. III. část. (žiwot a wdenj Kr. od kítu až do začátku Umučenj. W Praze v sw. Kljm. 1671. 4. str. 524. IV. část. (umučenj P.) w Praze u sw. Kljmenta 1668. 4. str. 489. V. část. (tagemstwj P. Kr.) w Praze v Glřjho Černocho 1675. 4. str. 210. (překladatel I. a IV. částky gest G. Konstanc. Ostatnjch, t. II. III. a V. Steyer. b) Wěčny pekelný žalář aneb hrozně pekelné muky, obrazy a příklady w gaz. wlašském po 40 krát na swětlo wyslymi wypodobněné, a nynj přel. a k spasytedlné bázni y weystraze wšech bezbožnych lidj na swětlo wysdané. W Praze 1676. 1679. 1701. vždy 12. Špisowatel gest Joan. Manni. c) Jana Malobitského dům wěčnosti, z lat. přel. W Praze u sw. Kljm. 1681. 1682. 12.

1127. Zrcadlo křestanských skutkůw aneb sw. Františka Borgiaše list.. poslaný Kláštera w Gardyi Abatyši, a swé podle těla tetě (přel.) W Praze u sw. Kljm. 1671. 8.

1128. Jana Dlauhowského. Hora pomocy aneb obnowenj pobožnosti k čtrnácti sw. pomocnjkům. W Praze v J. Arnolta 12. 1671.

1129. Mich. Wogt. Kruzyus z Krauzenberku Wšechněm wěrným, pobožným a boha milugjým wprjmným Čechům w střewách milosrdenstwj P. N. G. Kr. to obzwláštňj lásky na djle do češtiny přeložené.. horliwé předloženj, a gisté wžitečné cwidenj.. představuge. W Praze v Glř. Černocho 1672. 8. str. 256 a registř. Prwnj djl knihy zawjrá čtweró o wěčnosti přemyslenj, druhý o rozkoši ragské, kdež 26 kwjtků, k. p. anemone mystický powážuge, někdy též rýmy přiměžuge.

1130. Bič Kristů na bezbožné w chrámu Páně a rozpuštělé při službách božjch, z lat. přel. od Matěge Tannera. W Praze 1672. 8. v sw. Kljmenta. Item ib. 1673. 8.

1131. Ambrože od sw. Ondřege Krátké popsánj milosti a dobrodinj dosahnutých skrze pobožnau modlitbu střelnj: Gežjši s Maryj matkau twau etc. W Praze 1672. 8. (Weř. bib. G. 45.)

1132. Vzda duchownj aneb spasytedlná přemyslowánj o poslednjch wěcech člověka, od Wogt. Martinidesa. W Praze v sw. Kljm. 1672. 12. str. 216, pak 1675. 4. (též i německy). Po třetj w Praze v sw. Kljmenta skrze Starka factora 1702. 8. Opět s nápisem: Vzda duchownj wšem pobožným dušjw spasenj wěčného žadostiwým welmi prospěšná: z pjsna sw. a rozličných

věitelův duchovních zpravená a zformovaná. W Praze w Hö-chenbergrowské tiskárně 1791.

1133. Solamen aegrotorum. Aneb duchovníj těšenj všem lidem stonagjým, též Wel. P. farářům y jiným správcům duchovním potřebné a vžitečné. W Praze v Urb. Balt. Goliáše. 1674. 12.

1134. Duše kagjcy pobožné pres celý 40 dennj půst každého dne cwičenj. W Praze v Gif. Černocho 1674. 12.

1135. Všeho swěta wogna t. g. bedlivé a rozkožné rozmlauwánj o wstawitném bogi rozumné duše proti třem auhlavnjm nepřátelům; tělu, swětu a ďáblu. W Pr. 1675. 8. (w. num. 1099.)

1136. Jana Bachtisty S. J. Wěnece wěčnosti, z něm. přeložený s pjsnj o poznánj boha a sebe samého, od Jakuba F. A. Wrby. W Praze v sw. Kljmenta za Danysle Michalka. 1676. 12. 3 1/2 archu.

1137. Hortulus animae piae. Zahrádka dušičky pobožné, w které se člověk křestanský s wžitkem procházeti může, wzdělání a wydaná od Danysle Synapia etc. W Dražďanech v Krystofa Baumana 1676. 16. str. 408. Obsahuge 12 procházek, a nalezagj se w nj rozličné werše wzdělawatelné, i modlitby a wzdechnutj we wersjch. Do němčiny přel. auktor sám wydal w Lešně Polském 1680.

1138. Prawá maudrost aneb welmi potřebné rozgjmánj k nabytj bázně božj rozdčené na každý den w tyhodnj, z wlaske, a nyuj z něm. řeči na česko přoložené. W Praze ad S. Clem. 1677. 12. str. 140.

1139. P. Anastasia: Maiestas B. V. Mariae, To gest: O welebnoti a sláwě neyblah. P. Marye wywolených 52 rozgjmánj, nimiž neydiwněgšj matka božj na každau sobotu pozdrawe-na a zwelebowána býti může. W Praze v Urb. Goliáše 1677. 8. dwa djly.

1140. Poslednj wůle aneb duchownj kšafft pro osoby mužské, k němužto gsau přidane některé welmi nábožné modlitby. W Praze v Urbana Goliáše 1678. w 24.

1141. Rozmlauwánj mezy Krystem a člověkem o způsobu šťastné a blahoslawené smrti. W Praze v Gif. Černocho 1679. 8.

1142. Choť Krystowa, aneb duše nábožná hledagjcy swěho milého P. G. Kr. od Matěge Vieria. W Praze 1680. 12. v Dan. Michalka. W Litomyšli v Jana Kamenického 1734. 8.

1143. Pobožný měsýdek nebo pobožná na každý den celého měsýce rozgjmánj. W Praze vsw. Kljm. 1684. 12. str. 79 a přjpis bratrstwu Panny Marye. W Hradecy Gindř. od G. D. S. J.

1144. Giskry milosti Božj křestanskau duši rozgjmánjm rozněcugjcy, od Augustyna Hubky z Lilienthalu. W Praze 1684. 8.

1145. Wůdce duchownj a spasytedlný, kterého duše křest. každodenně následowati a k welikému duchownjmu prospěchu welmi snadně dogjti může. T. g. zlatá a hrubě lehká cesta, po

keré člověk do kůřw Angelůw nebeských přigjtí může etc. W Praze 1685. v Kateř. Černochové 8.

1146. Snopček mirrhy z paterého Tagemstwj bolestného neybl. a neybolestněgšj rodičky božj Marye swázaný... k hrobům božjm na welký Pátek putugjcým křestanům. W Pr. 1690. v Giř. Labauna. A-C5. (rozgjmánj pobožná),

1147. Duchownj cwičenj sw. otce Ignacya z Lojoly zakladatele Tow. Gežšowa etc. z lat. w češtinu přeložená, a k spasytelnému dušj vžitku a vžjwánj na swětlo wydaná (od Karla Mageta). Wytisťena w starém Městě Pražském v Joachyma Kamnického 1721. 8. str. 269. Neyprw 1692. 8. w kollegiismnohými rytinami. Obsahuge rozgjmánj a cwičenj w křestanském wčenj.

1148. J. Beckowského a) Studnice wod žiwých neb rozgjmánj a wctěnj pěti ran Krysta. W Praze v K. J. Geřábka 12. 1694. (Přjpis Giřjmu Hynkowi Pospjchalowi Neyw. Mistru Křjžow.) b) Trogice neyswětěgšj etc. W Praze 1706. 4. c) Cesta w milosti, cesta žtiastnosti k žtastné wčtnosti, od Beckowského. W Praze 8. 1724.

1149. Růže duchownj ljbeznosti, neb weykladowé na genenkáždy tytul Marye Panny, od Frant. Fryd. Žalkowského. W Praze 1696. 4. Impr. Univ. za Wogt. G. Koniaše faktora. Weř. Bibl. F. 6.

1150. Způsob nábožný, kterého pobožnj křestané při pohřbu vžjwati mohau. W Praze v J. K. Geřábka 8. 1696.

1151. Štěpána Petra z Tryncle Hlas wolagjcýho na paušti. W Praze v Giř. Labauna 1697.

1152. Přjklad o zatwrdilém w hršjch člověku. W Pr. w Impr. Arcyb. 4. 1698.

1153. Milona Hubacya a) Hwězdíčka růžencowá srdce bratrské oswęcugjcý. W Praze w Impr. Arcyb. 1699. 8. skrze Giř. Sam. Beryngera. b) Jaroljma Hyrnhaima, opata Strahowského Kwjtj kory Syonské, aneb rozgjmánj duchownj na každý den přes celý rok rozdělená, z lat. přel. W Pr. v K. J. Geřábka 1721. 8. c) Vmjráček pobožný aneb žadost bohabogného křestana chtjti pobožně a žtastně vmřjti. W Praze v K. J. Geřábka 4. 1725.

1154. Alexia de Segala kapucyna, Bezpečná cesta do nebeského ráge, kterau mu spasytel náš G. Kr. vkázal skrz ona slowa w sw. Matauše 16, 24. Kdo mne chce nasledowati, ten ať se sám zapře. Z wlské řeči na něm. přežehená od Jana Ludwika Vranského kapucyna, nynj pak od gistého duchownjhó téhož řádu na řeč českau přeložena. W Praze v J. W. Helma w 4. str. 300. b. r. též 1718. 4. dwa djly.

1155. Mik. Causina Dwěr swatý aneb křest. naučenj we wšeligakých duchownjch cwičenjch a ctnostech proti ošemetným základům a prawidlam marných swětákůw.. z franc. přel. od J. Bárnera. W Praze w Kollegi I. djl 1700. w 4. II. djl 1705. 4.

1156. *Stellarium novum* t. g. knjižka pobožná o blahosl. P. Maryi. W Holomaucy 1701. 8.

1157. Františka Salezya Knjižka zlatá, gednomu každému stawu věitečná a prospěšná. Z franciny přel. od Jana Ign. Šumy. W Praze v sw. Kljm. 1701. 8. str. 467. Též v J. K. Hrabý 1780. 8. cf. num. 1116 a)

1158. Zrcadlo umjragjeich (bez tit.) w 12. str. 360. Chronogr. na konci ukazuge 1704. (čestina špatná).

1159. Křestanská správa o wecech.. které k dosahnutj věčného spasenj potřebné gsau. W Praze v J. Arnolta z Dobroslawjna. 1704. 12. str. 24.

1160. Jana Dyrckynka a) *Regulae aneb pravidla dokonalosti*, podlé kterých bohu oddané Panny genž sobě wnjnili čistotu panenskau.. zachowati gako y duchownj etc. řjdi se mohau. W něm. 1700 wytištěné, nynj přel. W Praze v Wogt. G. Konyše. 1706. 8. b) *Duchownj hodinky*, aneb rozwrženj celého dne etc: z něm. přel. W Praze v Wogt. G. Konyše. 1706. 8.

1161. Řebíjk 34 stupňů t. g. kapitolo po kterém gedna každá křest. duše.. P. Gežje.. na Horu Kalwarye.. wstupowati může. W Praze v K. F. Rosenmüllera 1706. 4.

1162. Mik. Kynela, far. Symbachského Zrcadlo pobožnosti 1707.

1163. Péče potřebná o duši od kazatele gednoho w listu ku poslauchačům swým psaném předstawená. Z engl. a něm. 12. 1707.

1164. Paw. Praxla S. J. Snadný a bezpečný způsob, nimžto se čistotné duše hohu zeyskati mohau, všem genž panenskau.. čistotu zamilowali k wžitku, z něm. přel. Ant. Martinec S. J. W Praze v K. F. Rosenmüllera 1708. 8. Přípis Slečně Fr. Eufrazyi hrab. z Trautmansdorfu.

1165. Jana Libertyna a) *Memento mei*. O srownánj wúle našj s wúli Božj. W Praze 1710. b) *Desýtka apoštolská sw. Xawerya*. W Praze 1723. 12. c) *Dies amoris*, z lat. Jakuba Boymana Jesuity. W Praze.

1166. *Colloquium parhenium super Canticum b. M. Magnificat etc.* to gest rozmlauwánj duchownj sw. Jozeffa s blahosl. Pannau Marygi, cui accedit colloquium S. S. Senum super Canticum Siméonis. W Brně 1710 a 1711. 8.

1167. Frant. Swobody Růženec swaté milosti. W Praze v Barbory Beryngerowé. 4. 1712.

1168. S. Petra z Alkantary duchem sw. oswjčeného Františkána knjižka zlatá o přemýšlowánj a ducha modlenj w gazyku španyelském sepsaná, w český wvedená. W Praze v K. J. Hrabý 12. 1714. (druhé wydánj).

1169. Jana Gerharda a) *Lékařstwj duše*, anebo krátké Sebránj muohého potěšenj z pjsma sw. Něm. sepsané, a nynj z polského na Slowenský gazyk přeložené. 1714. (cf. V. 1431.) b) *Potěšenj plně Rozmlauwánj saníchu Boha s dušj wěrnau a nábožnau*, w něm. gazyku sepsané, a nynj z Polského na slowenský gazyk přeložené 1714.

1170. Poslednj duchownj kšaft anebe prawé a spasytedlné přihotowenj k šťastné smrti. W Praze v sw. Kljmenta 1714. 8.
1171. Křesťanské rozgjmánj na každý den gednoho měsýce. W Praze 1716. 8.
1172. Jana Blasía a) Apateka duchownj w čas morowého Nakazenj potřebná. b) Confessionale euangelicum, aneb Knjžetky spowědnj na celý týden (w Rkp.) c) Euangelicum consciensiosum, t. g. Správa, kterak se Ewangelický křestan chowati má, aby swědomj dobré zachował. (w Rkp.)
1173. Wenc. Wratislawa řádu Theatynského Krwawj potůčkové preyštěgýj se ze školy vkřižowaného P. G. totiž řeči o přehořském ymučenj geho, bolestně P. Marye, s přiloženým na 15 tagemstwj 15 horliwých rozgjmánj. W Hradcy Král. v W. J. Tyběly 1719. 8.
1174. Rozličná litostiwá rozgjmánj lkagýj duše nad smrtedlnostj čłowěka, které na wrchu Bon repos.. napsané se nacházegj. W Praze v K. J. Hrabý 1720. 8.
1175. Bohum. Hynka Bilowského křesťanské cwičenj dušem k spasenj, potěšenj a navčenj. W Holom. v J. Auingerá 1721.
1176. Myšljkny kagýj hřjchůw swých litugýj duše. W Praze v K. Hrabý 8. 1721.
1177. Cesta k spasenj, aneb pořádek z pjsma swatého 1722. 12.
1178. Jana Arndta Informatorium biblicum. Naučenj z Pjema o křest. žiwotu, a blahoslawené smrti 1723. 12.
1179. Wácl. Gleycha a) Obnowenj smlauwy křtu 1723. 12. bez mjsta a tisk. b) Sto regul žiwota bez r. (Index).
1180. Pět Dawidowých kamenů Goliaše porážegýj, nebo-ližto pět.. Pána a Spas. N. G. Kr. tagemstwj t. krve pocenj, bičowanj, korunowanj, křjže wlečenj a vkřižowanj, od P. Maxim. Antonina a Jesu, řádu sw. Augustyna bosákůw, W Praze v J. W. Helma 1723. 4. str. 344. regist.
1181. Milowanj dwoge: gedno druhému odporné 1724. 8. (t. swěta a boha).
1182. Pawla Jakobeiho a) Welmi důležité přjěšny proti hodowanj a opilstwj, smilstwj a nestydatosti, swáru, záwisti a lakomstwj od Pawla Jakobeiho (w Puchowě) 1724. b) Zahradka dušj nemocných, w nž se nacházegj mnohé zdravé, wonné a spasytedlné byliny, gimiž se zarmaucená srdce lidská, a duše w bjdě, nauzy, protiwenstwj a nemocy postawené, obderstwití a hogiti mohau. Přidáno gest ku koncý krátké navčenj, kterak se čłowěk w každém nešťěstj, y při hodině smrti chowati, a čjm se w čas protiwenstwj a křjže těšiti má. 1733. (w Puchowě) 12. str. 112 cf. Straněnského. V. 1445 b)
1183. Halleluja, zlatý dar nowého roku. 1724.
1184. Martina Mollera de praeparatione ad mortem. Spasytedlné přemýšlowánj, kterakby čłowěk žiwot křest. westi, a

blahoslaveně vmřiti mohl, z něm. přel. od M. A. nákladem P. Reway 1727. 12. (bez mjsta).

1185. Victorina od swatého Kříže Nowá všeho swěta wog-na proti tšm auhlawnjm nepřátelům, tělu, swětu, ďáblu. W Praze v Joach. Kamenického 1728. 12. (cf. uum. 1099)

1186. Tobiaše Čakerta a) Přemoz sebe samého, z latin. Giřho Iwanka přeložil Tobiaš Čakert. Rkp. od r. 1728. w bib. weř. 4 djly str. 140. 192. 159. 141. Tišt. w Mladé Boleslawě 1748. 12. v Frant. Slanského. b) Pawla Barryho Třj dnové Swatomila, aneb přes tři dni duchownj saukromnost k obnowenj ducha. W Hradcy v W. J. Tybély 12. 1728. přel.

1187. Kunst neb vměnj wečné spasenj sobě zeyskati. W Praze v Joach. Kamenického 8. 1731.

1188. Matěge Augustiniho a) Přemýšlowánj swaté o trpěliwosti křestanské, a o tom, což gj na odpor stogj, totiž o ne-trpěliwosti; aby srdce křestanské onauno na každý den se omdobowalo, ale této pilně wystřjhalo, z pjsem swatých wywedk, přjklady wyswětlil a předložil Mathias Augustini etc. 1734. str. 311 bez mjsta (w Pauchowě). b) Přemýšlowánj o smrti.

1189. B. W. Marpergera shromážděnj gehňátek, kterak mládež poneypřw k wečeři Páně přistupowati má. 1736. 12.

1190. Heinricha Milde Navčenj o začátku křestanského žiwota. Halle 1736. 12. 4 djly. (Z něm.)

1191. Ignac. Frant. Gregora Předrahá před obličegem Páně smrt swatých geho. W Hoře Kutné v Giřho Wegtšcha. Kýncla 1738. 4.

1192. Přemýšlowánj o sedm poslednjch slowjch vkřížowaného Gežjše. 1738. 8.

1193. Přemýšlowánj o osmeru blahoslavenstwj s wykladem a nawčenjm 1738. 8.

1194. Sladký nápoj, gak při trpké nemocy, tak při hořké smrti duše posylhngjcy, t. g. některá vžitečná a potěšitedlná w čas nemocy čtenj a modlitby od Jana Siesa. W Hradcy Král. 1738. 8. též w Praze 1755. 8. v J. K. Hraby.

1195. Blažege Palmy (paulana) Newywažitedlný poklad, aneb wnitřnj we všelikých se ctnostech cwiđenj, z lat. W Praze v K. F. Roseumüllera 12. 1739. Nákl. děd. sw. Wác.

1196. Salubres morientis seque pro felici aternitate disponentis affectus. Olomucii 1741. 8. lat. něm, a česky. Sepsal Bernard. Minetti.

1197. P. Wiljma Stanihursta Starého ělowěka skrze wwažowanj čtyr poslednjch wěcy proměna, a nowého zrozenj. (přel. do češtiny). W Praze 1741. 8. v sw. Kljmenta. Nákl. děd. s. W.

1198. Wyborné duše lékařstwj 12. nákladem děd. swat. Wácława.

1199. Příprawa k smrti s připogenjm giných vžitečných knižeček, od Giřho Ambroziusa, w 8. 1742. (bez mjsta) potom

v Prešporku 1778 v Pačka 8. str. 443, pod zprávou Michala Instytorysa Mošovského, kterýž i předmluvu přidal. Knížecky přidané gsau: a) Nepřeplacené lékařstwj duše v pokušenj etc. b) Přemýšlowánj o morowém nakaženjs modlitbami, c) Summowaj zpráva kterak se křestan před, při, y po zpovědi a wečeře P. vžjwánj chowati má. Na konci gsau pjsné.

1200. Sw. Ignacyus z Lojoly Každému k wetčenj .. předstawaen. Pobožnost snadnická .. na osmero .. čtenj přes celý ochtab rozdělena. Náklad. dčd. sw. Wácl. W Praze v sw. Klj. menta 1743. 8.

1201. Laskawé ljtosti aneb z milowánj půwod magjčj skraušnosti newyprawitedlný poklad k vžjwánj každodennjmuš (přel.). W Praze v Johanny Kaudelkové 8. (1744) str. 179. (nábožné cwičenj).

1202. Těsná brána, auzká cesta k žiwotu, vkázaná w opravdowé reformacy srdce. Přidáno také D. A. F. falešné křestanstwo od samého Gežjše přeswědčené 1774. 12. (cf. 578.) (bez mjsta a tisk.)

1203. Krysta P. ewangelium Izaiáše o Narozenj Kr. P. c. 9. 6. a geho potěšenj plněm gměnu Imanuel, w zvláštnjch přemýšlowánjch předložené 1744. 8. (Index).

1204. Přemýšlowánj w modlitbách str. 356, přidaný gsau pjsné duchownj. l. P. 1745. str. 172. (špatná čeština).

1205. Ewangelický pořádek k milosti božj gak duše od vlastnj sprawedlnosti a nábožnosti odwedena, a k poznánj své hřjšné bjdy přiwedená potom ale k odpočšnutj w ranách Gežjše doprovozena býti, a tak skrze wjru k odpuščenj hřjchů a k pobožnému žiwotu přigjtí má. (w rozmlauwánjch). W Břehu v Sam. Trautmana 1746. wel. 12. A-K6 (Weř. bib. F. 182.)

1206. Hlas na wýsosti, narjkánj a pláče Rachel, od Bonawent. Pittra. W Hradcy Král. 1748. 8.

1207. Pautnj, na způsob labyrintu J. Am. Komenského složená kniha od Matěge Boda. W Rkp. v dčd. Bodowých, (w. Lad. Bartolomeidesa memorabilia prov. Csetnek 1799. a Tabl. Poe. II. 55.)

1208. Zlatá pokladnicka djtek božjch, kterých poklad w nebi gest w sobě magjčj wybrané wýpowědi pjsma sw. s přidaným wyswětlenjm a s rytmany wzdělawatedlnými z něm. Karla Hein. Božatzkyho přel. od And. Machera. W Berlině 1749. mal. 8. podlauhly, str. 366 v Kr. Fryd. Hennynga.

1209. Newyprawitedlný poklad z milowánj půwod magjčj skraušnosti. W Praze v Johanny Kaudelkové 8. bez roku. (gest num. 1201.)

1210. Ant. Konyáše a) Reflexiones sanctae siugulis per mensem diebus salubriter ponderandae. Latine, bohémice et germanice. Pragmae 1753. 12. b) Rozgjmánj na každý den w téhodni (témdni) s weykładem otče naše pozdrawenj Angelského, od Ant. Konyáše. W Praze 1754. 12. česky a něm.

1211. Swatě vpamatovánj na každý den w měsícy k po-božnému powážení sobě a blížnjmu ku potěšení a výstraze se-psaná od gednoho kněze z Tow. G. W Praze v Ign. Průšy 12. bez roku str. 240 (1753?)

1212. Spasytedlný týhoden, aneb krátké věčného spasení vpamatovánj. Na každý den w týhodni rozvržené, gakož y welmi prospěšné rozgjmánj k počátku neb ku koncy každého roku aneb raděgi k začátku a ku koncy každého měsíce s horliwým wzdechnutjm a cwičenjm neypředněgšjch ctnotj ozdobené od ge-dnoho kněze T. G. W Praze v J. K. Hrabu 1754. 8.

1213. Cwičenja rozgjmánj wšeliké duchownj. Rkp. Stof. XVII. weř. bibl.

1214. a) Knjžka lozunků cýrkwj bratrských na r. 1759. W Berlině v K. F. Henninga 8. t. r. str. 56. b) Lozunky cýrkwj bratrských na rok 1763. a 1766. tamže v Jana Giřjho Lose. c) Wytugjcyj texty cýrkwj bratrských a obzwláštne djtek na rok 1765. W Berlině v K. F. Hennunga 1764. 8. Též na r. 1770. Tamž v J. G. Bose 1769. Opět na r. 1771. obsahujcyj pauhá slowa, která od našeho milého P. a spasyte-le-wyrknuta byla. W Berlině v J. G. Bosse 1770. 8. str. 62. (Porowney num. 344.)

1215. Joba Zmeškala z Domanowce Škola Jobowa, w nž-to w křjži a zármutku postawený křestan trpěliwosti a vpokog-enj wčiti se může, sepsaná r. 1764. W Prešp. v J. Mich. Lan-derera 1770. 8.

1216. Naděge božská spasytedlně daufagjcy w naděgi vpew-něnj přjlišně se spolehagjcy a zaufanliwý k naprawenij. W Praze v sw. Kljm. 8. 1765.

1217. Spasytedlná Spráwa a Navčeni, kterak krzestian ka-tolický v prostried wezdegšjch starostj Bohu slaužiti, rozličné rannj, wečernj, při mši sw. též k zpovědi a přigjm. wžitečné modlitby konati může. Od Karla Joz. Khuna. W Praze 1769. 8. w kollegi T. G. skrze J. G. Šneidra faktora.

1218. Zrcadlo časného y věčného žiwota neb knjžka zla-tá, sepsaná od kněze Wácl. Witalisse, přel. od Wácl. Paraubka 1770. 8. W Praze Impr. Arcib.

1219. Budjček nebeský duše křestanské w mrákotách hřj-chů hluboce spěgjcý hřjšanjky budjcy. W Hoře Kutné 1770. 12. (bez tisk.)

1220. Sw. Ignácya z Lojoly Osm swatých dnj ku pomocy a správě na cestě božj začjnjagjcých k pořádnému wžjwánj zlaté knihy, z lat. přel. od Frant. Muska S. J. nákladem děd. swat. Wácl. W Praze v Fr. Al. Geljnek w kollegi 1772. 8.

1221. Duchownj kuchařska, kteráž gistému paustewnjku skrze Angela předstawena byla. W Holomaucy 8. 1772.

1222. Čas bolestného Vmučenj y newinné smrti P. Spasy-tele našeho G. Kr. na čtyry a dwadcet hodin. W Jeně v Kryst. Sirausa 1775. 8.

1223. *Praktyka křestanského katolického chování 12. Nákladem děd. sw. Wácl.*

1224. *S. Ignatii de Lojola verus Imitator et Socius Jesu, latine et bohémice. Nákladem děd. sw. Wácl.*

1225. *Pobožný způsob při vyprowázenj k hrobu wěrných Mrtvých. Nákladem děd. sw. Wáclawa.*

1226. *Sancta perseverantia t. g. S. setrwání každému pobožnému člověku k snažnému se w něm ostříhání kratičce wypané 8. bez roku a mjsta, listů 12.*

1227. (Deest tit.) *O řízenj a opatrowánj božském w 8. str. 636. regist. (Weř. bibl. F. 117).*

s. Modlicj knihy.

1228. *M. Samuele z Dražowa a) Desatero přemyslowánj s modlitbami kagjými 4. b) Modlitby, též přemyslowánj swaté, pannám a panjm, wdowám a syrotkům y giným k potěšenj 4. w Zilině 1629. 1669. 12. c) Modlitby k časům těmto poslednjm zarmauceným a welice strastným případné, k nimž připogené gsau krátké modlitby na ewangelia nedělnj w nowě složené 12. bez m. a r. (1630? od M. Sam. z Dražowa) str. 213 a registjčk 12. Uwodj lat. werše M. Troila w předu i w zadu. Opět s titulem: Modlitby těchto zarmaucených časůw, z autorůw ewangelitských. W Žitawě 1685. w Laubně 1745. Index. d) Enchiridion precum sacrarum: Ručnj kujžka modlitebnj s powolenjm konsystoře Draždanské. 12. e) Modlitby k slawnostem a památkám weyročnjm 1630. 12. f) Sacra anchora boemorum exultantium: skraušené k páuu bohu Obráčenj lidu ewangelitského českého, mezy cizými národy zůstawagjčjho. W Pirně 1638. 12. g) Skraušené modlitby, též přemyslowánj a rozgjmánj duši truchliwau obđerstwugjčj z zákona božjho. 3 djlj.*

1229. *Simeona Weperea Poklad duše, t. g. modlitby pěkné. W Praze v Pawla Sessya. 12. 1630.*

1230. *Phiala odoramentorum, vel liber precum christianorum bohemicorum (od G. Tranowského) w Lewoči 1635. 8.*

1231. *Rukowět z rozličných kat. wčitelůw na žádost mnohých wzáctných lidj nemocným a vmjragjčjm wžitečná při poslednjm pomazánj, před i při smrti slaužjčj. W Praze wstaré kollegi. 1636. 8.*

1232. *Rozkoš ragská aneb každodennj wěčné maudrosti poklona od gitřnj začnauce až do kompletu, na celý týden rozdělená. W Praze w staré Kollegi. 1636. 8.*

1233. *Giřjho Fera a) Zlatý nebeský Kljč (Cyriaci Ricci), aneb wraucné katolické modlitby na 16 djlů rozwržené etc. 1637. 8. přel. W Giadřichowem Hradcy. 1822. 8. b) Pomoc katolická dušičkám w Očistcy. W Praze v Zygm. Lewy. 1641. 12. c) Modlitby k swatým patronům českým, w Praze 1642. 12. d) Tužebná a srdečná súplicacy lidj vmjragjčjch. W Praze 1643. 12. Sepsal Alex. Cajetanus, přel. Giřj Ferus. e) Hora Syon, mo-*

dlitby od Giř. Fera. f) Žaltář pro wogáky. W Praze 12. g) Horologium angeli custodis latinsky sepsáno od Gerem. Drexelia.

1234. Žiwý pramen rozličných hodiněk swatých smnohými modlitbami. W Praze Arcib. Impr. 1638. 8. cf. r. 1604.

1235. Hodinky k sedmernjmu za dušicky řjkánj, to gest, Nešpor za duše wěrných. Wyt. leta 1641. 12.

1236. Duchownj zbrognice k nyněgým bjduým, wálečným a nepokogným letům etc. W Praze. Imp. Akad. 1642. 12. str. 228. (Zygm. Lewa na přjpisu podepsán.)

1237. Přednj křest. člowěka starost t. g. časná a bljzká přjprawa k dobré smrti (z lat.) 1644. W Praze w Impr. akad. 12. str. 455.

1238. Christus nobiscum. Favus distillans. To gest: Stred tekaucy wtežených srdečných a nábožných modliteb. Zepsaná skrz kněze Šteffana Pilárjka.. kazatele Cýrkwe Teplické. W Lewoči 1648. v Waw. Brewera 12. str. 236. (Tento titul gest na částce, na 1nj zcházel, w Tab. Pamět. Přjh. Št. Pilárjka 34.)

1239. Litanye za dušicky w očistcy, s přjipogenjm někteřých spěwůw. W Praze w Impr. akad. 12. 1648. str. 56.

1240. Sedmero starodawnj Officium, aneb Hodinky a chwály o žalostech neysw. rodičky P. Marye bolestné. W Praze w Impr. Akad. 1649. 1749. 8.

1241. Modlitba pobožná k pěti ranám P. N. G. Kr. poznowu wydal a obnowil P. F. Didacus Novatius ř. sw. Frant. Fr. Menš. W Praze v Lidmily Šypaňowé 1652. 12. 1 arch.

1242. Jana Tannera a) Fons Marianus centum devotionis rivulis irriguus, lat. a česky. W Praze 1655. w 18. s obrázky. b) Sw. Paut z Prahy do Boleslawi wedaucy skrze 44 stacj. W Pr. 1680. (tež lat. a něm. wyšla.)

1243. Modlitby křestanské, od Giř. Johanydesa, far. Kopickeho a Koštěnského. W Trenčjně 1654. 8.

1244. Navis Institoris. T. g. Lodj kupecká, w njžo se nacházegj rozličné modlitby k Panně Maryi. Od kn. Linharta Komjnka řád. Karmelit. W Praze 16. 1655.

1245. Hodinky zlaté, modlitby swatých milých božjch ze zlata, z pauhé totižto lásky božj. W Praze w kollegi 1661. 8.

1246. Fr. Brydela: Jodoci Kedd hortus Getsemanni. W Praze 1662. 12. (z lat.)

1247. Troglitek garnj ke cti a chwále sw. Trogice t. g. trognásobné pobožnosti wyznánj na den sw. Trogice. W Praze w staré kollegi 12. 1662.

1248. Jana Kopydlnského z Rozenfeldu Rudič duchownj t. g. Probuzenj duše křestanské k powinným a wděčným chwálám za mnohá dobrodinj božj. Modlitba y pjsěň na každý den w týhodni. W Šenowě 1662. 1725.

1249. Wácl. Šarauna Hořického, Modlitby nábožné 1666. (Index).

1250. Jeronýma Barbensi duchownj dewjtnjk. To gest dewjtidennj pobožnost, kteráž ku počtě slaw. pátrýarchy Cajetana zakladatele. Theatýnského řádu na 9 dnůw rozdělena, může wykonána býti, s připogenjm žiwotá geho, z wlaske řeči do české přel. W Praze v Urbana Goliáše 1667. 8.

1251. Kytka Maryanská z rozličných chwály Maryanské liliových kwjtků swita, t. g. Welmi pobožné k rodičce božj modlitby, z něm. W Praze v sw. Kljmenta 1669. 12.

1252. Modlitby každodennj horáwé z pjsem swat. wybra-né. W Žilíně 1670. 8.

1253. Přepěkné a převážitečné modlitby za šťastnau smrt. W Praze Impr. Arcib. v Pawla Postřiháčé 1670. 12. 1 arch.

1254. Martina Wolffia Modlitby každodennj. W Senicy. 16. 1670. W Žilíně 1673. w Pauchowě 1729. 12. (Index.)

1255. Swatá gednomyslnošt neb dokonale srownánj wále lidské s božskau. 1671. w Praze v sw. Kljm. 12. (pjsně a modlitby), 1 arch.

1256. Ign. Dlahoweského a) Mons adiutorii Hora pomocy To gest, Obnowenj pobožnosti starodáwnj k 14. sw. pomocnj-kům. v sw. Apollinaryše w Now. M. Pr. mezy kterými Staroboleslawská R. M. neyswětějšj. W Praze v J. Arnolta (1670.) 12. A-K6. b) Koruna Česká, To gest pěkné a pobožné modlitby k přednějšjm dědicům, w nichžto co neykratějg gegich žiwotowé se obsahuj, spolu y skřiwánek Boleslawský. Přitom weytah. wšech swátostj a Reliquij w Kosteie sw. Wjta na Hradě Pražsk. W Praze 1673. v Gř. Černocho. 8.4 archy. c) Wěneč newwadlý z listj bobkowého t. g. wctěmj prawě blahoslawené Panny Marye. W Praze v Arnolta z Dobroslaw. 1675. 4.

1257. Pobožnost pátečnj ke cti sw. Frant. Xawerya w geho obrámečku kollege Tow. G. na Now. M. Pražsk. wyzdwjžená. W Praze v sw. Kljm. 1672. 8.

1258. Modleuj weřegué we středu a w pátek w městech Pražských za Ferdinanda Arcybiskupa Pražského. W Praze w Karlovém dvoře w Joz. Ant. Šylharta. 8. bez roku. (1673)

1259. Vstawičný křjž Gežjše Krysta etc. (Modlitby) W Praze v sw. Kljm. 1674. 12. str. 84.

1260. Jana Nadasia Rok nebeský aneb památka obcowánj gakož y wzywánj swatých a swětíc božjch. 1667. w lat. a 1671. w něm. řeči wydaný. Nynj w českau wvedený. W Praze w kollegi. 12. str. 264. bez r. též 1766.

1261. W. G. G. Wstupovánj wraucý duše aneb wzdychá-nj swatá k Gežjši trůnu mjlosti složená skrze Ahaswera Frytša, z lat. w český wvedená. W Rudolštátě stanua Freyschmiediana a Fleischeryana 1676. W Münsterherce k nalezenj při české cýrkwi. format 8. malý gako 16. str. 352.

1262. Modlitby a pjsničky z Autorů ewangelických. W Žitawě 1678. 1680. 12.

1263. Modlitba velmi pěkná a horlivá k blahosl. P. Maryi. 1678. 12. bez místa, 6 listů.

1264. Každodennj pozdravenj neysw. rodičky P. Marye s připogenau pjsničkau na zázračný obraz Tuřanský w Morawě, blže Brna bydlycj. W Hradcy Kral. 1679. v Dan. Kamenického. 12. 6 listů (modlit. a pjsně.)

1265. Plast strdj z bylin a kwjtků sebrany rozkošné zahrady Nebeské a ráge duchownjho etc. (Modlitby) od Šim. Křenka Olešnického 1679. sepsané, a nynj w nowě na swětlo přiw. od J. S. w exilium zůstawagjcyho. Wytisěno w Krosně v J. Fr. Liskowyusa 1723. 8. str. 240.

1266. Hymnus de beata Virg. Maria. Nábožná modlitba k Maryi P. proti morowé ráně, lat. česky a něm. 1679. 8. 2 listy.

1267. Kašpara Motěšického a) Suffitus spiritualis. Kaděnj duchownj w čas moru. Modlitby a pjsničky. W Žitawě 1681. b) Modlitby nábožné a horlivé s otázkami náboženstwj křest. a pjsněmi. W Žitawě v Mich. Hartmana 12. 1706. str. 427. Opět 1715. 1719. 1746. W Praze v J. Höchenbergera 1783. (cf. V. 1587.)

1268. Jana Eichorna Duchownj zbraně y pokladůw wěčných pokogjk, plný překrásných modliteb, přel. Michal Lani, dwa djly. W Žitawě v Michala Hartmana 1682-3. 12. též 1718. 4. 4 djly. W Prešp. 1780. 8. W této knjze se mnohé modlitby we weršjch nacházegj.

1269. Pět čerwených korálůw wypodobňugjcych pět ran Kr. Spasytelě vkrížowaného, prawého muže bolesti. Item Perlowa koruna z třech zlatých a 15 stříbrných perel etc. W Praze v Dan. Michalka 1686. 8. 1710. 8. w Hradcy Kral. 1724. 8. v K. J. Jauernicha 1719. W Kutné Hoře bez roku.

1270. Zpěwy a modlitby Girjho Zabognjka wydal Štěpan Francisci Harhowský w Lewoči 1686 u Brewera.

1271. Pobožnost na deset pátků ke cti sw. Františka Xaw. W Praze v sw. Kljm. 1688. 8.

1272. Wácl. Pražského Modlitby prawě pobožné, obsažené w dwogj stránce 1688. 12.

1273. Hodinky k sw. Kříži s některými.. modlitbami ku potěšenj.. putugjcych k Obrazu vkrížowaného Pána w Starobleslawském.. kostele. W Pr. v Gif. Labauna 1689. 12. 2 archy.

1274. Patnácte Modliteb velmi pěkuých s. Brigidy o... Vmučenj P. 1. arch. bez místa a roku. (Bibl. weř. G. 220.) též 1675. 8. W Praze v Gif. Černocho.

1275. Zdravý pramen preytjcy se k životu wěčnému, aneb pobožný způsob přjprawy k šťastné smrti nemocným a vmjragjcm k vžjwánj velmi prospěšný. Z rozličných pobožných kněh wybraný. W Praze v sw. Kljm. 1655. 12. Opět v Dan. Michalka 1678. 8. W kollegi Jes. 1693. 1735. 1738. 8. 1763. 12. Přjps wácl. Bjlkowj, Scholastikowi podepsau M. S. J. S.

1276. Swatá pobožnost patnácte-auternjho přijmání wel. sw. Oltářnj ke eti sw. Dominika, s modlitbami, officium. Rozgjmání z něm. W Praze Imp. Arcib. skrze Jana Matyssa 1693. 8.
1277. Officium blahoslavené Marye Panny za blahoslavenau smrt a nad nepřátely swjtězenj z S. Bonawentury složené. W Brně u Fr. Igu. Synapjho. 1696. w 32.
1278. Růže bjle čerwená, pobožnost k neysw. mateři Marye Panny sw. Anně w 12. str. 214. (bez titule.) Gest to od P. Maximiliana knížka modlicj k s. Anně pro bratrstwo sw. Anny v Bosakůw w Praze od Papeže Innocent. XII. w r. 1699. potvrzené. Přípis gest Mar. Alžbětě hraběnce z Šaffgotěu roz. hraběnce z Waldšteynu.
1279. Duchownj poklad aneb kat. Modlitby a pjsničky z rozl. pobožných knížek sebrané. W Pr. v sw. Kljm. 1700. 12.
1280. Krátká spráwa o swátosti pokání etc. Po druhé v G. Sam. Beryngera (přjprawa k zpovědi a modlitby.)
1281. Duchownj života studnice, plná božského obterstwenj, wyprýštěná w rági pjsma sw. otewřená od ducha sw. a všem spasenj žádostiwým, a milosti božj žjžnjcým srdcým gak každodenně ráno y wečer, tak we všeligakých potřebách, křjžtjch. . ano tež při zpovědi, wečeři Páně, nedělnjch a swátečnjch službách božjch k potěšiteldnému wžwání cýrkwě Augšpur. wyznanj dokonalegi wydaná skrze Eliáše Mlýnařowých etc. w Lewoči 1702. w 12. (w té knize pořádek duchownj života studnice M. Salliskowiusa držán, mnohé modlitby w prose, a djlem w rýmjch přeloženy). Wyšla opět 1736 (bez mjsta) w Prešpur. v Fr. A. Packa 1775. 12. str. 567. (s přjipogeným kancionáljkem obsahujcjm pjsně Tranowského Glozyusa, Eliáše Mlýnařowých a g.) Tež l. P. 1788. 12. str. 280 nůmo registr. W Prešp. 1510. 12. (cf. V. 1448.)
1282. Kašpara Naymana Gádro všech modliteb. (od Dan. Synapia.) W Lewoči 1705. 12. v Žofie Brewerowé. Wydal ge tež Michal Instytoris přjipogené ku knize zpěwů Tranowského. (w. Tabl. Poe. III. 56.) W Žitawě v Mich. Hartmana (od Dan, Straměnského) 1706. 8. W Laubně 1745.
1283. Exercitia octiduana anni 1704-1705. Rkp. weř. bib.
1284. Exercitium katolických žen nemocných. Rkp. weř. Bibl. (bez r.)
1285. Mikulaše Kymla, far. Šymbachského zrcadlo pobožnosti, modlitby ke všem časům a přjhodám ženského pohlawj spořádané, 1708. 1745. 8.
1286. Čerwená růžička krwj P. G. skropená, aneb Modlitby rannj, wečernj, při Mši s. hodinky o nepožkwrněném B. P. bolestné početj, a za mrtwé s některými pjaněmi o vmučenj P. W Brně v J. Fr. Swobody. 1707. 12.
1287. Wáclawa Gleycha a) Hůl pocestného, modlitby 1708. b) Starých lidj koruna pobožnosti: Modlitby a pjsně duchownj. 1715. 1724. 1725. 1734. c) Obnowenj smlauwy křtu s modlitba-

mi y psuj. 1723. 16. d) Wraucné a nábožné Modlitby každému wěrnému křesťanu přes celý týhoden, ráno y v večer, tež y w chrámě při vžjwánj večere páně, y k slawnostem weyročnjm, tež y psuický y otázky pro mládež 1734. 18. (Index)

1288. Rozkošné duchownj a welmi nábožné modlitby swatých dwaú sester, Gertrudy a Mechtyldy, w Praze 1713. 12. 1715. 8. W Gind. Hrad. 1753. 8.

1289. Růže ragská modlitbami wykweilá 1713. 8. Pod ginými nadpisy: Ragská růže spasytedlnými a po sláwe nebeské wonnými modlitbami napluená, obrázkami okrášlená etc. W Brně 1767. 12. též 1803. Ginak: Ljbezne kwětaucy ragská růže w zahradě milosti božj wsazená, s wonnými modlitbami pro rozdjlnost času ku potěšenj křest. duše okrášlená. Pro osoby ženského pohlawj. 12. b. roku etc.

1290. Sigm. Lewa Paut k božj krwi. 12. 1716.

1291. Prostěradlo hrobowý P. N. G. Kr. t. pěkně, skraúšené a slzawé modlitby etc. W Hradcy Král. 12. (bez r.) listů 6; obsahue Modlitby za dušičky.

1292. Modlitby welmi nábožné před a po spowědi s duchownjm rozgjmánjm a náležitau příprawau k swátosti Oltárnj. W Praze v Jana Hrabj 1719. 8.

1293. Wácl. Alex. Schmidta duchownj důl, dewět rozličených bohatých žil etc. k rozmňoženj cti a chwały božj všemohaucýho, dušj spasenj etc. W Hradcy Král. 1719 12.

1294. Dies sacer, festus et profestus od Tobiáše Čakerta. W Znogně 1719.

1295. Jana Arnda Ragská Zahradka plná křesťanských ctností, genž skrze wraucné, nábožné a potěšitedlné modlitby do duše wštjpené býti magj od Matěge Béla pře! 1720. 12. str. 624. a 4 regst. (bez mjsta); w Prešpurku v Fr. A. Pácka 1777. 8. W Praze v Šönfelda, 1782. 12. též 1785. ib. též w Praze 1811. 8.

1296. Snopů gedenáctero Jozefowise klanějzjcých Gen. 37. t. w lat. českém a něm. gazyku wydaných modliteb gako z klasů sebránj etc. od Kar'a Mageta. W Praze v Joáchim. Kamenickýho 1720. 8. W Hradcy Král. 1722.

1297. Lékař duchownj sw. Jan Nepomucký, který hogj dušy etc. (Modlitby s hodinkami) W Praze v K. J. Hrabj 1722. 12. str. 168.

1298. Kšafft aneb poslednj wúle neyblahoslaweněgj na nebe wzaté Panny Marye (z franc.) 1723. W Praze v Joach. Kamenického. 12. str. 36.

1299. Chleb každodennj aneb způsob pobožnosti. W Praze. 1723.

1300. Modlitba srdečná k Bohu všemohaucýmu psaná od čecha 1723, 1725. 12. bez mjsta a tisk.

1301. Pobožnost každodennj k vkřižowanému Pánu Gežji 8. Náklad. děd. sw. Wáclawa.

1302. Dobrý den s modlitbou začatý. Nákladem děd. sw. Wáclawa.
1303. Pobožnost Xaweryanská. 12. Nákl. děd. sw. Wácl.
1304. Štít maryanské pobožnosti proti nebezpečným střelám swěta, těla a ďábla dobře a spasytedlně od bohobogjcy se duše někdy vžjwaný pro šťastné skonánj. 1726. w Praze v Joach. Kamenického 8.
1305. Pawla Jakobeiho a) Duchownj domácí hodiny z německého gazyku přeložené 1727. (w Puchowě) b) Modlitebný poklad obsahujcý w sobě modlitby křestan. horliwé a nábožné gak swátečnj a nedělnj tak též wšednj, k welikému času a k rozličným potřebám obecným y obzwláštnj slaužjcy. Nákladem W. Kleycha (bez m.) W Žitawě. 1732. str. 1122 kromě Registř.
1306. Pobožnost každodenuj k neyswětěgšjmu wykupiteli Gežšji vkřikowanému k wyžádánj milosti dobrého žiwobytyj a sw. skonánj, z lat. W Hradcy Král. v Jana Tyběly 1727. 8.
1307. Spůsob a manjra s Bohem gednati. Z něm. přelož. W Hradcy Gindř. v J. Petra Kyncla. 8. 1730.
1308. Požehnaná mezy ženami P. Marya od Iwana Knoblocha. W Praze 1731.
1309. Modlitby nábožné. W Gdansku 1733. 12.
1310. Wýborné duchownj cwičenj w prawém křest. obcowánj dle nawrženj Missionis.. W Praze v K. F. Rosenmüllera. 1734. 12. (Obsahuge modlitby, rozgjmánj neypotřebněgšjch článků wjry a pjsně nábožné.) str. 178. též w Brně b. r. 8.
1311. Modlitby ženské, wraucné a nábožné s otázkami pro mládež. 1734. 24.
1312. Desátek od dáwna schwálené pobožnosti ke cti sw. Františka Xaweria. W Praze v sw. Kljmenta 8. a 12. 1734.
1313. Nebeský Towaryš w cestě, t. g. Modliteb a pjsniček. etc. 12. 1737.
1314. Vtěšená ručnj knjžka pro dítjky křestanské 1738. 12.
1315. Modlitby nábožné každému w hroznych přjhodách etc. w Elbingu 1739. 1741. w Břehu 1743.
1316. Krátký spůsob čtenj sw. Aloyzya Gonzági z T. G. skrze šest neděl postaupných pro kterážto každau neděli Kljment XII. plnomocné odpustky wdělil. 1740. 7. Ledna. w Praze v J. K. Hrabý b. r. 12.
1317. Pobožnost wraucná k welikému swěta diwotworcy sw. Prokopu. W Hoře Kutné v Giř. Kyncla. 8. 1740.
1318. Budič srdce ewangelický, záležejcý w 6. částkách. 1744. 8.
1319. Modlitby školnj pro mládež ke každodennjmu vžjwánj. 1744. 12.
1320. Zrcadlo pobožnosti ženskému pohlawj předstawené od Mik. Kyncla, kněze Šimbachského. 8. 1745.
1321. Škola křestanská modlenj w sobě magjcy neypotřebuěgšj modlitby na rozličné přjpadky. W Břehu v Samuele Trautmana (podlah.) 1745.

1322. Modlitby a pjsné o pokánj a o večerí Páně z rozličných ewangelických auktorů sebraně. 1746. 8. (bez m.)

1323. Phiala Sanctorum Apoc. 5. Modlitby nábožné z pjsma sw. wybrané, a we všech potřebách duchownjch y tělesnjch . . etc. někdy ód J. M. L. na swětlo wydané, nyuj pak na žádost některých pobožných křestanů rozmnožené. Přidáno P. Kašpara Neumana Gádro všech modliteb etc. W Laubně 1745. W Praep. 1812. 8. str. 235.

1324. Dewjtidennj cwičenj ctosti ke cti a chwále swat. Fidela z Sigmaryngu řádu sw. Serafiňského otce Františka, genž kapucjni slugj. . (z něm.) W Praze v Jana J. Gerábka 1747. 8.

1325. Pobožné vzdychánj k swat. Fidelu z Sigmaryngu zručedlnjku a sw. Jozefu z Leonissy, W Praze v Fr. Hladkého. bez r. 8. (1747?)

1326. Modlitby aneb kratičký spůsob srdce své wyléwati před obličegem božjm. W Dražďanech. 1748. 8. (b. tisk.) st. 48.

1327. Modliteb kazatelských od Slawnosti swatě, až do Adwentu djl druhý. 8. (bez mjsta, roku a tisk.)

1328. Modlitby wraucné a nábožné pro osoby mužského a ženského pohlawj 1745. 8. 1750. (bez mjsta a tisk.) W Prešpurku v Fr. Aug. Patzko. 1774. 8. a 1781. 12.

1329. Pobožnost welebného bratrstwa obogjho pohlawj, pod tytulem neb wzywánjm P. N. G. Kr. a blahoslawené Panny Marye za obdržej dobré smrti w chrámu P. T. Gež. w Gičjuň. W Král. Hradcy v J. Kli. Týběly. 1752. 12.

1330. Celé srdce milosti božj, aneb wraucy a nábožné modlitby k času rannjmu (od J. Blazyusa mladšjho) 1756. 12. str. 161. Přípogea gest; Gazyk slowo božj zpjwagcej (w. pjsně duchownj t. r.)

1331. Slaup ohniwý křestanské Izraelity na cestách zprowázegcej; neb modlitby a pjsničky duchownj a wraucy pocestným, zwlášť pak kupcům, handljiřům a řemeslnjkům k dobrému z rozličných autorů sebrané, skrze Matěge Markowice 1756. 12. str. 121. mimo předmluwu přes 2 archy dluhan.

1332. Dewjtnjk Swato-Prokopský, to gest, dewjtidennj neb nedělnj pobožnost k wctěnj sw. Prokopa. W Praze v Fických a Hladkowských děd. 8. 1766.

1333. Prospěšná knjžka obzwláštnjch pobožnostj k božské Prozřetedlnosti. W Pr. v J. K. Hrabý. 8. 1766.

1334. Františka I. nábožná modlitba vmjragcjýho. 1767. 8.

1335. Manuale Laurentanum aneb Maryanské, Lauretanské modlitby etc. W Praze 1767. v J. S. Hrabý w 12. str. 272.

1336. Hodinky (kratičké) o sw. Apollinaryši. W Praze v Fitzkých dědiců. 1768. 8.

1337. Pjsně Měe - swatnj a modlitby spolu s potřebnými Wjry otázkami. We Wjdni v Jana Tom. Trattnera. 1769. 32.

1338. Hodinky malé o sw. Brunou w 8. b. m. a r.

1339. Hodinky (pobožné) o blahoslaveném Seraffinowi a monte Granario řádu kapucynského. W Praze v Jana Jul. Geřabka. 8. bez roku.

1340. Maryanská pobožnost od gedné každé a od Boha plodem požehuané manželky, by šťastného plodu dogjti mohla, před sw. obrazem těhotné rodičky božj Marye Panny, kterýžto obraz w Now. M. Praž. na Karlowě ctěny pobožně gest. Přetlačená w Praze (bez r.) w 8.

1341. (Deest Titul.) Modlitby k sw. Auně. 12. 3 archy. (weř. Bibl.)

1342. Obět božské chwály, w rozličných žalnjch, modlitbách a litaujch Panu Bohu etc. 8. w Praze 1770.

1343. Osm swatých dnj k pořádnému vřjwánj zlaté knihy sw. Ign. z Lojoly. W čeřtinu wwedl Fr. Muřka S. J. W Praze. v Fr. Al. Gelinka. 8. 1772.

1344. Pobožnost k bohu za odvráćenj moru, hladu a wogny. We Wjdni. Kaliwoda. 12. 1774.

t. Zgewenj, proroctwj etc.

1345. Kryřtofa Kottera Gircháře Spratawského Widěnj a Zgewenj, kteréž měl od léta 1616. až do léta 1624. III. djly. Z něm. přel. 1625. 4. bez mjsta a tisk. Tež Rkp. Bibl. weřeg. XVII. E. 18.

1346. Snář, skrze kterýž bude mořti gedn každý buřto sám sobě, nebo giněmu, co se mu we snách zdálo, sny wyložiti. 8. bez roku, mjsta a tisk.

1347. Zakljnač aneb bič ďábla s obzwláštjněm spráwami na zlé duchy, kteréž se při pokladech nacházegj, gak se magj skrze tyto sw. modlitby odhánět přeč, při nichž se nacházj wirgulář wkazugj, kde se magj wirgule řezati. Nákladem Jozefa Zelenky obywatele města Towačowa. 1753.

1348. Krátké weyklady o důmělém zdánj snůw, skrze které gedn každý buř sám sobě, aneb giněmu wyložiti může, gakož y numera, které dlé wyznamenánj snů do loterye se sázeti můžau. Wiem milownjkům hry loterye wydané. 8. (bez r. a mjsta.) 3 archy.

Oddělení sedmé.

Od uvedení školního řádu v německých zemích rakauských, aneb od zrušení řádu Jesuitského až do našich časův, od r. 1774 až do r. 1825.

I.

§. 53. Stav politický.

Za ostatních let panování slavného Marie Theresie paměti hodno milostivé léto (1776) a 10 měsíců trvající wogna s Prusy, která skončila se skrze pokog w Těšině (1779) dobytím na vždy části Bawor mezi řekami Innem a Salzau. W té wogně uznána potřebnost některých pevnostj proti Prušanům, a založen Teresinow 10 Řigna 1780, a Plesy neb Josefow, dokonány 1787. Umřela weliká Theresia 29. Listop. 1780. Po nj nastoupil Josef II. (30. Listop.). On dotčenými twrzemi českau zemi upewnil, a uwedením gedneho gazyka, práv a gako gedné národnosti k Rakausům pevněgi připogiti se snažil; tělesnau poddanost zrušil (1781, 15. Čerwence) robotu w peněžný plat obrátiti, a dědičný nágem zobecniti, lid a sju vládařstwj rozmnožiti usilowal, daň gruntownj nebo urbárnj (1789) ustanowil, a mnoho giného w zprávě uwedl, co k prospěchu národu býti se widělo. Za něho smlauwa přátelská s Rusy učiněna, a obchod po Dunagi otewřen; Njzozemě odpadly (1789); francauzské pozdwjžení se počalo (1788); s Turkem wogna wedena, gegihož konce nedočkaw se skonak 20. Unora 1790. Památný též za něho byl přjezd papeže Pia VII. do Wjdně, (1782), a weliká woda w Čechách 28. Unora 1784. Leopold II. nastoupil cisařowánj w Březnu r. 1790. Zawřel s Turky pokog (27. Srpna 1790). Korunowan w Praze 6. Zářj 1791, při čemž koruna česká, která od korunowánj Marie Theresie. (1743) we Wjdni se nacházela, opět do Prahy přiwzena, a tak Čechům wrácena gest. Na žádost stawůw bernj system

Josefůw zrušen, a starý uведен, i předešla stawowska zpráva ustanowena. Při vypuknutí wogny s Francauzi umřel 1. Března 1792. František II. (co Rakauský cjsař I.) korunován byl w Praze 9. Srpna 1792. Hned od nastaupenj na trůn wěsti musil wognu francauskau, která přes 20 let trwala, bywši gen krátkým několikrátě pokogem přetržena, gako w Campo formido 1797, w Lünewilli 1801, Prešpurku 1805, we Wjdni 1809, a w Paříži 1814, dwakrátě. Tjm časem i Německá říše nowau zpráwu obdržela, k nž naše Čechy, Morawa a Slezko přiwtěleny. On Rakausko na cjsarstwj powýšil (1804), zemskau obranu (družinu) zřjdl 1804, a u prostřed wálek o wzdělanj národu a ušlechtěnj mrawů pečowal, a posud gako otec pečowati nepřestává.

II.

O s w j c e n j.

§. 54. Za ostatnjch let Marie Theresie 1774-1780.

Patentem od 6. Pros. 1774. uведенy gsau německé školy tři stupňů: normálnj nebo pravidelné, hlavnj, a obecné nebo triwiálnj w malých městech a wesnicjch, kteréž pod zpráwau školnj komisse u zemského řizenj, běh swůg počaly r. 1775. W latinských školách uведен nowý plán (1776). Pět let (na mjstě šesti) ustanoweno pro učenj gymnasiálnj, do něhož bez wyswědčenj z normálnj neb hlavnj školy nikdo přigat býti nemohl. Latinské klášternj školy w německé proměněny (1778), a kde zůstaly pro zpěwáky, dohledu direktora neyblížšjho gymnasium poddány (1779), až konečně cele zrušeny (1782). Založena (1778) některými dobrodinci škola pro chudé Israelity, w nž gich 40 od 7 až do 13 roku náboženstwj, čtenj a psánj učeno. Po zdwžženj Jesuitů arcibiskupské seminarium z Králowa dwora k sw. Kljmentu přenešeno, alumnů pak do weřegných škol posíláno. Censura duchowenstwu odňata, a zwláštnj komisse zřizena. Bibliotheka Jesuitská w Pražské kollegi, která při zrušenj gich obsahowala 16000 knih, rozmnožena gest (1777) knihami ostatnjch bibliothek Jesuitských a uniwersitě nechána. Hwězdárna stala se (1775) weřegným austawem pod zpráwau Stěplinkowau († 1778) po němž Zeno S. J. zpráwu gegj wedl. W r. 1775 zalo-

Žen gest mineralnj kabinet w Klementjnu, sneženjm zbjrek P. knjzete Egona z Fürstenberku, P. hraběte Kinského, Barona Borna a staré zbjrky Klementinské. Prwnj direktor toho kabinetu byl sam hrabě Kinský, potom professori zwláštnj historie přirodnj ten auřad přegali, gegž nynj náš J. Sw. Presl zastává. Téhož roku botanická zahrada založena. Až dotud botanika i chymie učena býwala profesorem medicinských institucj: tohor. (1775) zwláštnj stolice pro tyto dwa předměty zřízena a Josefu Gotf. Mikánowi († 1811) swěčena. K poznánj mrawů onoho věku slaužj neyvyššj nariženj (1780), kterým nočnj modlenj k sw. Kristofu, k sw. Koruně a t. d. gakož i zaklínánj duchů pro poklady pod trestem zapowězeno; potom rozkaz lid poučiti, že dotýkánj mrtwých, kterj sobě násylně žiwot odňali, anebo hanebnau smrtj sešli, cti a dobrého gměna nepočkawr-ňuge.

§. 55. Za Josefa II. 1780-1790.

Powoleno (1781) přjbužným Augšpurského a Helwetského wyznánj, aby w Čechách a Morawě swé náboženstwj swobodně provozowati mohli bez ugmy katolického, panugicýho náboženstwj (pročež taxa štoly farárům katolickým odwaděna býti musj). Tudy powstalo w Čechách 36 helwetských, 12 augšpurských cirkwj, na Morawě 15 helwet. 14 augšp. a počtalo se r. 1788 w Čechách 44,700 přjbužných obogjho wyznánj. Tjm způsobem předešlému pokrytstwj w náboženstwj a z toho wynikacij škodě přjtrž učiněna. Potomci kališnjků hlásili se k ewangelickému, a wnukowé českých bratrj k helwetskému wyznánj; kazatelé gim z Uher powoláni. Mnozj z wystěhowanců opět se do Čech nawrátili, směgjece tu kupowati domy a statky, dosahowati mistrowského práwa a t. d. Klášterů do r. 1782 bylo w Čechách 154; zrušeno gich, mimo Jesuity, 71; w Morawě ze 75 zrušeno 41. Na proti tomu duchowenstwo cirkewnj rozmnoženo tak, aby lid všude služby božj slyšeti mohl a přjliš daleko do kostela choditi nemusel. W r. 1785 počalo všeobecné seminarium w Praze a zřízeno biskupstwj Buděgowické, kdež prwnj biskup ustanowen Prokop hrabě z Šafgoče (1785). Dům kněžský u sw. Gijř na hradě Pražském počátek wzal r. 1787, a dwadcet seminaristů do něho uwdeno biskupem Kriegrem. O prawau pobožnost pečowáno, proti powěrám wálčeno; Poručeno služby božj nepředržowati přes poledne (1780);

nowý gich pořádek uweden (1783); postrannj kaple a modlitebnice zrušeny (1782), fary w Praze nowě zřízeny (1787); zakázáno obrazy a sochy w domjch a na ulici oswěcowati (1782), w kosteljch malé swičky páliť (1782), těla mrtwých w kostelě pochowáwati (1782), mezi službami božjmi nápoje prodáwati (1785), na ofěru w kosteljch, a se zwonečkem při kázanj choditi (1785) neb na koledu o wánocjch; na mračna zwoniti (1783 a 1803), na swatě hrobě, a na oswobozenj zagatých křestanůw z otroctwj (1781) a vůbec mnichům, kromě milosrdných bratrj, žebrati zaporučeno. Bratrstwa všecká zrušena, toliko wyňato bratrstwo aučlniwé lásky bližnjho a chuděho institutu. Poswěcenj chrámů rozličná w geden den swětiti rozkázáno t. 13. Řjgna (1786). Zapowězeno klekati před G. C. M. s tjm doloženjm, že ta pocta bohu náležj (1787). Pražská města pod gednjm magistrátem spogena; radnj zde i w králow. městech woleni od wolenců k tomu zřízených. W r. 1782 začal se nowý pořádek hrdelnjch práw; všecky šibenice, lešenj, trdlíce, šatlawy, hausličky, bitj na kanceláři, mjsta poprawná všude zrušena, gakož i košowé nad wodau wišicj, k potápěnj trestuhodných pekařů (1590) zřízenj etc. Ustanoweni gsau Justiciarowé w kragjch a městech, práw a politických běhů powědomj, by se poddaným nátisk činiti nemohl. Uweden nowý řád saudnj, (i. Máge 1782), zemská práwa gakožto saud šlechtictwa, nowé městské práwo (i djl r. 1786), čjnž Koldjnowá práwa z částky zdwžjena; konečně všeobecný zákon o přečiněnj a trestu (1787). Morawské desky zemské (1783) proměněny gsau w Morawsko - slezky zápisnj auřad (Vormerkamt), ano Slezko, což ho zůstalo, k Morawě přiwtěleno. Lennj saud Kroměřjzský (1788) k Morawskoslezskému práwu připogen, kamž i spisowna přenešena; w r. 1790 opět do Kroměřje stěhowány dsky geho, když léna arcibiskupu nawracěna byla. Lidu znamenitě přibýwalo, cizozemci odewšad přigjmáni. R. 1785 bylo w Čechách dušj 2,528,111, w r. 1788 giž 2,757,910, a w roce 1789 zase 2,852,463. Staral se Josef o zwelebenj řemesel a uměnj, vůbec o dobrý staw národů. Fabriky wznikaly. Od r. 1785 do r. 1788 počet tkacjch stawů w čechách od 37,458 do 51,935, dělnjků pak we fabrikách od 86,829 do 121,799, přádelnjků od 279,869 do 313,852 zrostlo. Nikdo připuštěn nesmj býti (od 1. Čerwna 1787) k mistrowskému práwu, lečby dřjwe mistrowský kus udělal, ne nákladnj

ale prodagný. Wysazena odplata (1787) na rozmnoženj wčel etc. Hrabětem Janem z Buquoi založen na statcích geho (1783) austaw pro chudé pod gménem: „Sgednocenj z lásky k bližnjmu“ kterýž Josef II. we všech awých zemjch uwésti poručil. W Praze přičiněnjm Gub. Rady swobodného P. Kotze z Dobrže, k wyžiwenj chudiny a k odstraněnj pouličné žebroty dobré prostředky ustanoweny. Hrabě Jos. Malabaila z Canal založil ústaw k opatřenj oehudlých služebnjků, wdow a sirotků gegich (1787), a zrušených špitalů městských gistiny obraceny gsau na ústaw obročný neboli farnj (Pfründleranstalt) 1788. Dům dělný kaupen od obce Pražské (1780). Dům porodnj počátek wzal (1789) gakož i dům chorých t. pro chromé, slepé, mrzáky. W r. 1790 zřízen gest dům blázniwých, a otewřena obecná nemocnice pro 300 nedužiwých. Pokautnj školy zapowězeny (1782), weřegně zmnoženy; zpráwa normálnj školy školastikowi při kapitole swěřena (1784), a školnj komissari při auřadjch kragaských sřizenj, i založen fond normálnj z rozličných pramenů. Chudé mládeži knihy z darma dáwány (1784) což i posud se děje ~~z darma~~ dáwku, na zaplacené (1795, 1801). W r. 1775 bylo školnjch dětj 14000, w r. 1785 giž 117,733, a r. 1787 konečně 239,442 w 2219 školách. W r. 1789 nowých škol zřízeno 79, učitelůw ustanoweno 198, žáků přibylo 16000. Školnj komissari dohled měli nad školami (1786). Industrialnj čili průmyslné školy w Čechách přičiněnjm direktora školnjho a potom biskupa Kindermanna ze Schulsteinu a aučinnosti českého Gubern. wystaupily w sedmém roce gich wzniknutj (1787) na 100, a roku 1791 na 200, w nichžto mládež mimo obyčegné učenj také předenjm, robenjm punčoch, dělánjm kragek, zabradnictwjm se zanášela. Děwčj školy dwoge uwedeny (1783), obecné w kragi, a pro vzdělanějšj stawy w Praze. Na gymnasijsch opět mnohá oprawa učiněna, a latinská řeč we filosofii ustaupila německé (1784), též školnj plat na stipendia chudšjm uweden. Ačkoli rozličných fundacij pro studugicj mládež w Čechách gest hognost, a Josef II. zrušené konwikty w peněžné fundacij proměnil: předce od té doby a snad neywjce pro odstraněnj pauhých čechů od studij počet studugicjch uměšen, tak že r. 1790 gich o 691 méně bylo nežli r. 1784. Na uniwersitě založena nowá učitelská stolice diplomatiky, heraldiky, známosti starobylostj a mincj (1784). Anatomický theater založen za professora anatomie a fysiologie Procházkj (nar. w Mo-

rawě 1749); chemické pak laboratorium (1785) za prof. J. Mikána. — Ostatnj w tu dobu náležejjioj zavedené ústawy školnj gsau: učiliště neb škola wogenských dětj (1782) pro každý regiment na 48 ginochů, ústaw sirotčj zřízen (1783-9), a založený (1773) od priwátnjch osob, od Mar. Theresie (1775) pak rozmnožený ústaw sirotčj w Praze také zachován. Austaw hluchoněmých powstal (1786) dobročinnostj některých laskawců, od r. 1793 spogen s obecným ústawem pro wdowy a sirotky; byl něgaký čas (od 1795) w Chomotowě, nynj opět w Praze. Bibliotheka weřegná rozmnožena gest knihami zdwžjených (1782) klášterů tak, že 100000 knih a 1000 Rkp. počítala. Rafael Ungar welikau o ni zásluhu měl. Od r. 1781. 21. Pros. do nj každého tištěného spisu geden wýtisk odváděti se musj. Strahowskau bibliotheku praelat W. Mayer zwelebil a rozmnožil, tak že 50000 knih a 1000 Rkp. počjtá, mezi nimiž mnohó českých spisů. Nápis gegi gest: Religioni, Patriae, Sineorũ prospectui. an. 1783. Zdwžjeny gsau (1781) wšecky Marij Theresij ustanowené censurnj komisse, a učiněna gest gediná we Wjdni; w Čechách auřad rewisj, co důležitěgšjho, do Wjdně posjlati musil. W r. 1783 dána zpráwa censury dworské komissj nad studiemi, u kteréž do r. 1792 ostala. Ostatně wětšj wolnost zgednána spisowatelům a tisku wúbec než prwe byla, a zahágeno toliko to, co proti dobrým mrawům, proti náboženstwj, proti wnitřajnu pokogi a řádu, proti dobrému gměnu osoby některé čelj, aneb čjm oswjcenj a wzdělánj národu ničeho nezjská; násilné ale wyhledáwanj knih kacjřských, gegichž za takowé uznánj zemskému řizenj zústaweno, cele zapowězeno gest (1781) a poručeno Index, kterýž swau moc ztratil, do bibliotheky odewzdati. Tjm wzbuzeno mnoho, neywjce německých spisowatelů k wydáwanj rozličných knih. Společnost polnjho hospodářstwj w Čechách, založená w r. 1769 zřjidila (1776) učitelskau stolicu hospodářstwj polnjho, a opravila se (1788) pod gměnem vlastenské společnosti hospodářské, magcej za fond immatrikulacj auřednjků hospodářských a (od 1796) wydáwanj kalendárů wětšjch pro auřednjky a měšřany, menšjch pro sedlský lid. Professura Hospodářská spogena s uniwersitou. Král. česká učená společnost powstala z priwatnjho spolku w r. 1769 (w. §. 48) ustawiła se pewněgi (1784) a potwřzena gest (1787). Ona wydává až posud w německém gazyku učené pogednánj až do r. 1804 w swazcjh, nynj po různu. Učenj mužowé toho wěku w

theologii: Cornelius Kaiser (kw. 1781) František Pittrof křijzownjk, Placidus Presl (kw. 1781) a Cornel Stephan (1788) cisterciáci, Evermod Růžička, Morawan, praemonst. (1711 † 1780), Jan Qualbertus Reidinger, dominikán (nar. we Wltawolejně 1725 † 1778). W mathematice wýtečný byl J. Tesánek, professor matematiky a theoretické astronomie (1728 † 1788). Antonjn Strnad hwězdárem od Josefa II. učiněn. Rafael Ungar, praemonst. wydal Balb. Bohemiam doctam 1776-80 a g. Kašp. Royko, profes. historie cirkewnj, pak (1791) gubern. rada, w historii cirk. slynul. Z hudebnjků toho času dožili Jos. Mysliweček (w Praze 1757 † 1781) Segert † 1782, Mara † 1783. Z maljřů: Ant. Raf. Mengs (nar. w Austj 1728 † 1778) psal o maljřstwj, wlsaky.

§. 56. Za Leopolda II. 1790-2.

Tento učený cjsař snášeliwost w náboženstwj zašjtíl, seminarium wšeobecné zrušil, a wychowanj mladého duchowenstwa biskupům nawrátíl, pročež w Klementjnu alumnát arcibiskupský počal (1791) a dům kněžský přestal. Konkurs duchownjm kandidátům na fary ne co prwe tři léta, ale šest let platil. Studentům k duchownjmu stawu gdaucjm z důchodu duchownjho titulus mensae dáwan, aby stanauce se neschopnými k auřadu, opatřenj swé měli. Chudým žákům do latinských škol wstupugejm aby školnj plat odpuštěn byl (1791). Biskupům powoleno z důležitých přjcin weřegné processj a pobožnosti nařizowati. Obyčegná ludba při službách božjch opět powolena (1791). Trest zločincům ulewen (1791) tak že taženj lodj neb odsauzenj na šalege, krátké ukowanj, pálenj ceychů a t. d. zapowědjno. Nestudowanj poctiwj měšťané, k nimž lidé důwěrnost magj, za radnj w politickýchwěcech woleni opět býti mohli (1790). Zapowědeny opět gsau knihy, kteréby na potupu kat. náboženstwj, cirkewnjm obyčegům a duchownjmu stawu směřowaly, gakož wšecky, kteréby pořádek a pokog obecnj rušily, blud, omyl, neswornost a roztržku, neposlušenstwj k země pánu, chladnost w powinnostech, občana neb křesťana působily (1790). Wydán gest nowý řád studij (1791). Zrušena komissj dworská w studijch, zřjzeny zhory učitelůw při wšech fakultách, gymnasiich i hlawnjch školách, magjcj pečowati o zlepšenj mrawů a uměnaj, pod zpráwau konsessu studigného, ze šesti přjsedjcejch složeného, t. od theologie, práw, lékařstwj filosofie, gymnasij a normálky, zem-

akému řízení a tak postředečně nevyšší politické vláde podřízeného. Spolu staráno se o vyhotowenij a uwenenij nevyšší kněh školnjch. Cisar sám (1791) vykázal 1000 dukátu do Sas, aby na vysokých školách Wittenberských a Lipských fundacij založena byla pro mládež ewang. náboženstwij; přednost dána synům ewang. kazatelů Augšpurského a Helwetského wyznánj z národu českého. Dar, který genu stawowé češtj (17. Zářj) dle obyčege při korunowánj podali w 145000 zlatých, dobrý král na fundacij pro chudá děwčata stawu panského a městského obrátil. K ponuknutj učitelů k pilnosti sljbeno gim remunera-ce, rozmnoženj platu, kterýž na statky nemowité založen, aby s drahotau spolu růsti mohl, powyšowánj k auřadům weynosnějšjm; professoři čtyr fakult magj stupeň důstojenstwj hned po c. k. radách, a w Praze nestaršj prof. lékařstwj a prawjch (od 1811 též bohoslowj a libomudrctwji) gest c. k. rada. Wlatinském weršowánj wynikl Wácl. Oestreicher, který českau historii lat. hexametry až do Leopolda sepsal (Rkp.). Některé geho werše wiz w Kal. Ruljk. I. 121. Hudebnjk Košek † 1791.

§. 57. Za Františka I. 1792—1825.

K wyobrazenj mrawů toho wěku náležj negeden důkaz oddanosti a wěrnosti králi, a udatenstwij w době wogen. francauzských n. p. r. 1796. Z druhé strany láska k cizotě u drahné částky se wygewila. Tak rozmáhal se (1799) zwlášť w Praze podiwný krog w oděwu, w obuwi a ka-deřjch o kterémuž podobném Beneš z Weitmile (1560) zmiňuge (w. Rul. Kal. hist.) Zprávcowé měst (purgmistři) a městeček (rychtáři) do žiwota při auřadu zůstaweni (1802). Wydána wšecobecná městská zákonnj kniha (1811), čímž stará Koldjnowá práwa městská cele přestala. Péče neyw. vlády obrácena na wše, což pokog a dobrý staw národu utwrditi může. Silnice oprawiti poručeno (1802) R. 1818. bylo w Čechách (na 956 □ mil) 924000 sáhů, neb 241 mil silnic. Obchod po Labi nowě otewřen (1822). O hospodářstwij polnjm wydány spisy poručenj wlády, gako: o chowánj dobytku, nemocech geho, (1809) o pjci, o cukru hotowenij z domácjch rostlin a t. d. Pomologický spolek nawržený hospodářskau společnostj a (1819) od dwora potwřenj stára se o zwelebenj štěpařstwij. O zdrawj lidu pečowáno nawedenjm (1809), očkowánjm neštowic uwenenjm (1801). Přičiněnjm M. D. W. Czardy powstal (1792)

spolek k zachráněnj na pohled mrtvých a w nebezpečenswj upadlých lidj, kterýž (1798) prawidla tabelárnj něm. a česky z poručenj vlády wydal. Austaw lečitelský nemocni wenerické založen (1802) a přenesen r. 1809 tam kde nynj gest. Dům porodnj rozšíren 1824. K opatřenj chudých sgednotila se společnost pražského obchodnictwa k podporowánj wdow a sirotek (1796). Wlaský špitál, giž w 16. stoletj zřízenj pro 1200 učenců k městským řemeslům, potom (1789) zrušenj, obnowen gest (1802) pro 16 ginochů. Téhož rok. 1802 rumfordská poljwka uwedena. Založeno priwátnj ústaw pražských hudebnjků k opatřenj wdow a sirotek (1803), též ginj řemeslnjků městských (1803); a společnost všeobecného ústawu k opatřenj bez winy vlastnj ochudlých mužů, wdow a sirotek (1804); dům chudých u sw. Bártoloměge přičiněnjm Fr. Ant. hraběte Kolowrata, tehdaž heytmana městského, zřízen (1807) na přjtrž že-brotě po ulicjch, kterýž aumysl má i priwátnj gednota k opatřenj chudých w Praze (1810). Austaw pro slepé založen (1808) od rytjře z Placeru († 1825) ze zbjek pro 10 hochů a 4 djwky. Gednota panj k podporowánj ženské umělosti (1813) chudým ženským ze všech stawů dáwá přjležitost pracowati a práce prodáwati w skladu zvláštjn (w Sirkowé ulicj). Spolu o wychowánj 8 osiřelých děwčat sestará. W r. 1821 ústawy pro sirotky a nalezence rozdělené gsau. Austaw k pomoci pohorelým gest we wzniku a počjtá (1824) přes dwadcet milionů zlatých na stříbře. Heytman městský Josef šlechtic z Hoch založil ze zbjek pokladnici w nanzi pro Čechy a Prahu (1824). K domu pracovnjmu cjsař František (1792) darowal 10,000 dukátu, a wystawěl (1822) dům provinciálnj trestný u sw. Wáclawa na dobytčjm trhu w Praze pro 800 zločinců, kdež pracemi se zanásegj. Censura r. 1792 přešla na referát w studijch při politické dworské kancelári, a r. 1801 na dworský auřad policie. Školnj knihy a spisy direktorům studij censurowati zústaweno, dokud k tisku určeny negsau (1803). Kunctwj a tiskařstwj knih, aby prawému oswjencj přispjwalo, lépegi zřízeno (1806): tiskárny knih w kragi z nowu zarážeti zapowězeno (giž 1793) a w Praze na gisty počet uwěsti kázáno. Wšeobecné nařjzenj z strany censury (1795) wydáno; zapowězeno knihy w eizých zemjch bez zděgšj censury tisknauti (1798), a čtenárny domácj i púgčowny knih (1799) gakowýchž w Praze w židech i křesťanech se nalezalo, držeti. Zakázány též (1800) knihy, w kterých

nachází se zpráva o tagných bratrstwách, rytířských románích, historie o strašidlech a šeydřích, gakož i (1804) pjsně národní a modlitby bez ceny nebo slušnosti. Zohledu, že lidé diwadelnými hrami od swyeh auřednjch, nebo řemeslnjch, obchodnjch nebo domácjch pracj se zdržugj, a románskau mysl přigjmagj, nehodj se k gich powolanj, poručeno všemožně překážeti prowozowanj her w kragi. Bez dowolenj kragakého auřadu nikdo hráti nesmj, a dowolenj má seřditi cele tjm, co se we Wjdni nebo w Praze hrage (1801). Rytířské hry, w kterých přepiaté charaktery přicházegj, pro zlý aučinek na rozum a srdce na diwadlo připuštěny nebudte (1801). Podobně zakázáno (1802) hry s marionety, prowazolezců, keykljřů, figlárů, skakačů a tēm podobných, wygma mechanicke umělece, a wěci w prawdě řjdké, ku poučenj a wyraženj slaužjci (1802). Aby ale přjsnost z druhé strany zdokonalenj w uměnj nepřekážela, we vlastně wědných knihách wolnějšj censura uwedena (1810). Náboženstwj a wzdělanj mrawné wšeho lidu bez rozdjlu wždy neywjce země pánu na srdci leželo. Powoleno Pražanům (1794) na den sw. Jana Nep. statui geho na mostě oswětliti, ač bez zpěwu a wěřegných modliteb. W r. 1795 od papeže Pia VI. na žádost cjsare pro wšecky země doinu Rakauského milostiwé léto na 6 neděl propůgčeno. Staráno se o stegnost w cjrkewnjch služebnostech neb obřadech, n. p. z strany hrobu božjho (1801). Duchowenstwa řeholnjho nedostatku pomoženo rozmnoženjm audů a opravau řádů (1802); dowoleno gim domácj studium theologie, k čemuž prawidla dána (1805). Duchowenstwa pak cjrkewnjho nedostatek a zapadnutj napraweno a) ustanowenjm filosofických škol w Buděgowiech, Mostě, Litomyšli; theologických w Buděgowiech, Litoměřicých, a w Králowěhradci; dána gim instrukcj (1811). b) zrušenjm školnjho platu na gymnasijsch mimo Prahu; dowolenjm, aby zpěwáci w klášterjch neb od farářů domácně w latině až do syntaxi cwičeni býti mohli. c) přjsnau censurau spisů wážnost duchownjho stawu podrywagjcsch, a otrženjm duchownjho stawu od magistrátů a podrženjm gich zemskému práwu t. práwu šlechty etc. (1802. 2. Apr.) což poslednj též nekatolickým pastorům uděleno (1808). Fundace z konwiktů zrušených (1785) pošle opět k prwotnjmu cji ustanoweny gsau (1801); w Čechách, jakowý konwikt posud k mjstu nepřišel. Konečně biskupům swěren dohled na učenj w náboženstwj we wšech školách (1808). Piarist-

skému řádu dán větší okršlek wychowánj weřegného (1808). Uměnj všeho druhu wzrostalo. W r. 1792. 12. Máge Dobrowský 'a Joachym hrabě Sternberg nastaupili cestu do Stokholmu, aby tam knihy a Rkp. r. 1648 od Šwedů za-
 wezené prohljdi, a wykaupili. Nawratiw se Dobrowský (22. Unora 1795.) wydal tu cestu w něm. gazyku. We školách staly se prospěšné ziněny. Zrušen gest konses nad studiemi (1802) gakož i zbory učitelské, a uwědeni opět direktori fakult a gymnasij, zemskému řizenj, a tak postředečně dworskému politickému auřadu podrizenj. Zpráwa nižšich národnjch škol (1804) swěřena gest dohledu duchownjch pastýřů mjstnjch, pod dozorei školnjch okrsků, kterj kragským auřadům a konsistořem, gako tito zemské wládě odpowjdati dlužni gsau. W r. 1808 zwlášt-
 nj komisse dworská w studiich zřizena. Wšechen staw učitelský zweleben. Školnj učitelé wübec mezi wzácnějšj lidu stawy počteni (1811), a professorům trjdy důstogenstwj wyměřeny. Neystaršj professori gak prwe w práwjch a lékarstwj, tak nynj též w bohoslowj a libomudrcstwj magj hodnost e. k. rady. Professorům gymnasiálnjm po každém desjtiletj, když toho hodni uznáni budau, třetina platu za přjdawek slj-
 bena (1819). K auplné známosti plánu nowě uwedeného wydány gsau knihy zákonné, gako: Politische Verfassung deutscher Schulen (1806), česky přeloženo (1822), a instrukcj učitelům všelikým. W triwialnjch školách we wsech a městečkách učj se mládež náboženstwj, čjsti, psáti a počjtati. W hlawnjch školách (w každém kragi neyméně gedna) mimo předešlé přednášj se německá grammatika, kreslenj, čili reysowánj, prostonárodnj měřictwj, a zeměpis vlasti. Pro mládež škole odrostlau zřizeny opakowacj hodiny (1808). Realnjanebo městské školy (w Praze a kdekoli toho žádá obchod) učj mimo náboženstwj, čtenj, psanj, počjtánj, skládánj pjsemnostj, zeměpis a děge, také uměnj obchodnické a měnné práwo pro obchodnjky; popsánj a zpytowánj wěcj přjrodnjch, wedenj knih hospodárských pro hospodáře polnj; matematiku, chemii, děge pro wyššj umělcě, a pro všecky gazyk francauzský, ital-
 ský, englický. Politechnický ústaw w Praze od stawů spolu s učilištēm stawitelstwj založen (1802) k zwelebenj fabrik, řemesel a uměnj. Zde od r. (1806) přednášj se matematika, mechanika, hydraulika, stawitelstwj, chemie, hospodárstwj polnj, kreslenj pro měřiče a stawitele, auřednjky hospodárské, lesnjky, umělcě a řemeslnjky ode

3 prof. po 3 léta. Počet gymnasií rozmnožil se tu dobu až na 23, neywjce gich w německých mjstech stáwá. Nynj, že počet studujcých nad mjru se rozmnožil, některé z nich zrušiti kázáno (1824). W r. 1783 bylo gich 15 po celých čechách. Dle zlepšěného plánu (1805) grammatika latinská učiti se má s ohledem na všeobecnau mluwnici, humanitnj studium klasiky latinské a německé spogugj od klasownjch tak nazwaných professorů: geografie a historie státtů nowých i starých, řecká grammatika, náboženstwj a známost přjrody, počítárstwj a měřstwj od zwláštnjch, a siec wábec šesti professorů po 6 let. Od r. 1820 professori 4 grammatikálnj a dwa humanitnj všecky do gedné třídy školnj náležegj předměty učj, kromě náboženstwj, pro které zwláštnj katecheta giž od 1804 ustanowen. Předměty filosofského oprawěného (1805) uměnj gsau dle katalogu od r. 1807 následujcj: theoretická a praktická filosofie a uotřebená mathematika, fysika se zkauškami, všeobecná historie, wyššj studium lat. klasiků, řecký gazyk a náboženstwj (1804); potom pro budaucj posluchače práw hi-historie rakauské monarchie, pro budaucj lékaře všeobecná historie přjrodná; pro theology a lékaře řecká filologie. Dobrowolně slyšeti se může aesthetika, historie libomudrctwj, um a wěd, diplomatika, heraldika, známost starobylostj a mincj, w ychowatelstwj, wyššj mathematika, hwězdárstwj, technologie, hospodárstwj polnj, český (a wlaský) gazyk a literatura skrze 14 professorů we 3 letech. Nynj též francauzský a englický mimořádně z mjrného platu se učj. Školnj učené hádánj nebo disputacj opět uwedeno a poručeno (1807). K opatřenj nástrogů hwězdárských G. C. M. r. 1804 na stříbře 10,145 zl. wykázal. Aloys Dawid z řádu přamonstratského Teplanského nynj hwězdárem. Zwláštnj fysikálnj kabinet (1815) prof. Halaškau zřizen. Předměty bohoslowj na uniwersitě gsau: cirkewnj historie s ohledem na patrologii a theologickau literárnj historii, hebreyský a řecký gazyk, hebreyské starobylosti, uwedenj w starý a nowý zákon, wykládánj geho, cirkewnj práwo, dogmatika, mrawnoučné a pastýrské bohoslowj; od 7 prof. w 4 rocjch. Pro nekatoljky we Wjdni založenj gsau theol. školy (1820). W práwjch od 7 prof. we 4 letech přednášegj se w Praze: práwo přjrozené, hrdelnj, římské a kanonické; (práwo a historie něm. řjše přestalo 1808) lennj a obchodnj, rakauské priwátnj práwo a řád saudnj, sloh kancelárský, statistika, policie, státské hospodárstwj, a

známost rakauských politických zákonů, pak (lihowolně) státské práwo české (až do 1824). Učenj lékařské dle plánu (1804) obsahuge 4 oddělenj a) pro lékaře a vyššj ranhogiče w nynj roce: anatomie, chemie, botanika, specialnj historie přjrodná, powšsechná i zwláštjn chirurgie; w druhém: fysiologie s vyššj pýtawu (anatomij), nauka chirurgických operacj, nástrogů a auwazů, pak porodnictwj neboli babcictwj; w 3tjm: pathologie a materia medica; w 4tém a 5tém: zwláštjn terapie acutnjch a chronických nemocj, pak lékařsko - chirurgicképraktické nawedenj při loži nemocných, konečně (od r. 1805) i lékařská policie a práwnj lékařstwj. b) pro ranhogiče w městech a wsech: anatomie, powšsechná i specialnj chirurgie, lékařská theoretická naučenj, známost chirurgických operacj, nástrogů a wazadel, porodnictwj, chirurgické a lékařské praktické naučenj u lože nemocných, praktické naučenj porodnictwj, a specialnj terapie, w 2 letech pro wyučené lazebnjky, we 3 letech pro ostatnj. c) pro báby: porodnictwj půl leta, a 2 měsijce neyméně praktický w porodnici. d) pro lékařnjky (farmaceuty) specialnj historie přjrodná, chemie a botonika 1 kurs. Lékařstwj dobytěj má zwláštjnjo professora, (nynj Tögla), 16ž oční klinika, gegjz prwnj w Praze prof. Fišer gest. Anatomický theater lépegi zprawen professorem Rottenbergrem a pro školáky otewřen (1796); anatomicko - pathologický kabinet zřízen (1811); téhož roku Jos. z Freyssmuthu učiněn professorem chemie od toho času odlaučené od botaniky; laboratorium chemické (1816) lépegi zřízeno. Botanika zwláštjnjo professora dostala. Lesnj uměnj (dlé dekrétu kom. stud. od 23. Unora 1810) zawjrá čístau matematiku, praktickau geometrii, fysiku, chemii, technologii a historii přjrodnau. Semenistěm budaucjch profesorů gsau (1811) ustanowenj adjunktj dwa na gymnasijsch Pražských, tolikěž we filosofii a w bohoslowj, geden wpráwjch, w lékařstwj 8 assistantů, adjunktů, prosektorů, praktikantů, secundárnjch lékařů a hogičů, assistantů a praktikantů w nemonici a porodnici (1811 30. Zářj). Učené král. společnosti dáno (1799) práwo Schematismy wydáwati. Společnost vlastenského Museum w Čechách powstala obhlášenjm neyw. P. purkrabjho hraběte Fr. Kolowrata Libšteinského (od 15. Dub. 1818.) přičiněnjm brabat Kašpara a Frant. z Sternberků, a potwrzenjm G. M. C. (11. Čerwna 1820) a prawidel geho (14. Čerwna 1822). Sbjrá plodiny přjrodné a wšeho druhu pamětnosti. Bibliotheka uniwersitnj zmnožena gest knihownau hraběte Kinského a Waldsteina. Obsahuge nynj

110,000 knih tištěných, 3633 Rkp. Gména některých w té době zemřelých učených tuto stúgte : Karel z Bienenbergu, rytíř swatowáclawský, kragický heytman w Kaurjímě nar. 1731 † 1798, pozůstawił historického a antikwárského obsahu německy psané knihy. Ignác Cornova (1740 † 1822) a Fr. Pubiczka, historikové z řádu Jesuit. Josef Wander rytíř z Grünwaldu (nar. w Turnowě 1759 † 1823) historik a statistik etc. Hudba znamenitě prospěla akrze spolek k podporowánj gegjmu, kterýž založil (1810) hudebnj Conservatorium. Sem každé tři léta 39 školáků se přigjmá, a po šest let w hudbě a uměnj giném se cwicj. Mnozj z wyučenců giž nynj slawného gména w Europě sobě dobyli. Zemřeli tyto časy znamenitějšj hudebnjci tito : Dušek † 1799, Girj Benda † 1795, Koželuh † 1814, Kusý † 2809, Mataušek † 1809, Jakš † 1814. Kwetau dosawád : Nad wšecky wynikagj Tomášek, Černý, Geljnek, Witásek, Mar. Weber, Worjšek, Rumler, J. Werner a g. Priwátnej spolek vlastenských přátel uměnj srazil se (1796) ponuknut gsa příkladem akademie Wjdeňské, a hned z počátku wystawił zbirku obrazů, založil také (1800) školu uměleckou, k níž cjsar mjsto wykázal. Direktor Bergler gest učitel. Gména znamenitějšjch maljřů : (Jan Quirin) Jahn † 1802, Ambrosi † 1806, Klem. Kohl † 1807, Fr. Procházka † 1815, Ludwjk Kohl (1803), Hofman (1808, Wolf (1809). Ziswj : Tkadljik, Horčička, Machek, Bergler (ze Salcburku). Rytcowé : Balcrowé bratřj a syni, Berka, Drda, Salzer, Koch, Wolf, Döbler. Obraznjci : Brož, Hammer, Lederer, genialnj Malinský, Pachner a g. Stawitelé : Grois, Heger, Hummel, Palliardi, Prachner, Zyka, Zobel etc.

III.

§. 58. Gazyka staw.

S tauto dobau počjná se wzkrjšenj gazyka českého, kterému protiwnjci geho giž takorjka unjráčkem zwonili, a o kteréhož konečné záhubě otewřeně gednali. Příčina té prospěšné změny nebyla w zewnirňnjch okolnostech, gemu w gistém ohledu geště nebezpečnějšjch, ale we vznikagj-cjm tehdaž wúbec ausilj o wědy a umy po celé Europě, a zwláště w rakauské monarchii ; ne we vlastnjm podporowánj a gemu pomáhánj, ale w odstraněnj jhoty na literatuře české wšeho druhu ležjcej, potom w samém aupadku z gedné, a w potřebnosti geho z druhé strany, ano gsa nárečjm téměř šesti milionů lidu w Čechách, Morawě,

Slezku a Uhřech, vždy potřebu sebe ohlašoval, a některé příčinlivé milovníky nalezal, kteří, čím bližší kázku geho býti se domnívali, tím horlivěji o zachování geho usilovali. Obgevili dokonalost geho wytasením některých starých památek literatury, ačkoli latině a německy pšjce Adaukt Voigt, Fort. Durich, F. Procházka, F. Pelcel, J. Dobrowský; potřebu pak geho zřegmě wynesli neyprwé G. Osw. kniže Fr. Kinsky general a polnj maršalůw zástupnj a) slyšen i pohrobnj hlas Balbinůw b) a pozděgi J. Aloysa Hanke z Hankensteinu c) kterýž i způsob učenj tomuto gazyku zamýšlel d). Giž při založenj wogenské akademie we Wjdenském nowém městě (1752) a wogenské inžinirské školy we Wjdni (1754) ponuknutjm mladého arcivévody Jozefa, který toho potřebu při cwičenj nowáčků českých shledal, českému gazyku učiti poručeno. *) Auřad ten zastával některý čas Jos. Weršauzer, fil. doktor učitel G. K. W. arciknjžat, a (1805) děkan fakulty filosofské. Také na universitě Wjdenské od r. 1775 muž gazyku nčeno Josefem Zlobickým z Zlobic († 1810), kterýž nastaupil Norbert Hromadko spolu w inžinirské akademij professor. Skrže školnj knihu grammatickau od 1764 český gazyk od půl druhého sta let poneyprw zase do lat. školy uweden, a tak daleko okřjwati počal, že r. 1775 mezi německými pracemi žáků také české tištěny byly. Sama normalnj škola (1774) ačkoli vlastně k uwedenj německého gazyka w pauze česká mjsta ustanowená, nemohši mládeže české beze wšj pomoci zůstawiti, mnohé knižky pro učenj potřebné na swětlo wywedla, ačkoli německý gazyk i tam, kde se ostatně pauze česky mluwj, od učitelůw žákům wštěpowati poručeno (18. Řjgna 1776). Půwodem dworské rady a pralata Rautenstraucha založena gest kathedra pastoralnj theologie w českém gazyku w Praze (1778) a w Brně (1779); tamto Gilj Chládek, zde Alb. Slawjček, regulowany kanownjk z Lateránu professori byli. Mezi všemi

-
- a) Erinnerungen eines Böhmen über einen wichtigen Gegenstand. Prag 1774. b) Dissertatio apologetica pro lingua bohémica 1775. Pelclem wydaná. c) Empfehlung der böhmischen Sprache und Literatur. Wien 1783. d) Versuch eines Plans über die leichteste und nützlichste Lehrart der böhmischen Sprache und Literatur für einen Kurs von 10 Monaten.
- *) Toho monarchu česky učil J. W. Pohl; ó by se to komus giněmu lepš) chuti neb' wksu mužowi bylo dostalo!

gazyky (pravj Procházka) neywjce německému snahy a času se obětuge, a německým naši spisowatelé zpráwněgi a bedliwěgi pjsj nežli swým nebo latinským. Latina sice, ano vzdělanj wúbec wznikalo, také se lepšila; F. Procházka byl mezi prwnjmi, kterj se k sprosté čistotě starého lat. slohu nawrátili; w celosti ale panowanj swého, gakowým se za Jesuitů honosila, pozbyla. I na gymnasijch, poněwadž wjce německy se přednášelo, menšj prospěch w latině činěn, tak že giž od r. 1776 vycházeti počjala častopotom opětowaná nařízení, aby mládež w latinském gazyku snažněgi cwičena byla. K rozmnoženj lidnosti a žiwosti národnj otewřen cizozemcům přjstup do Čech a Morawy, čjmž opět mnoho němcůw přibjlo: neywětšj ale ugma stala se českému gazyku nařízenjm (1780 31. Pros.) dle něhož nižádný bez dostatečné známosti německého gazyka do latinských škol připuštěn býti nemůže, což i roku 1786 a 1805 potvrzeno. Pauze českým rodičům weleno, děti, chut a schopnost do lat. škol přigiti magjej, do něm. mjst posjlati, aby se něm. gazyku naučili (21. Pros. 1780.), a staráno se, aby také w českých mjstech, kdež to možno, učitelé něm. gazyka powědomi ustanoweni byli (22. Zářj. 1788). Ugmy té nenahradila giná neywyššj nařízenj, gako: uwedenj swobodněgšjho tisku (1781) od kterého času některé nekatolické knihy, k. p. Labyrint swěta, zde tištěny byly, tak že gich nekatoljci z Žitawy a od ginud kupowati nemuseli; dále aby kragštj komissarowé školnj w českých kragjch gazyka českého powědomj byli (1783), aby w Teifenbachském morawském austawu pro šlechtice, a w Teresianském českému gazyku učeno bylo (1784); poněwadž dle plánu školnjho učenj w Čechách nazwjce německy djeti se muselo. Pastýřské bohoslowj, magjej od mimořádného profesora učeno býti (1782), hned od r. 1785 německým se stalo: w ostatnjch naukách zůstáno zatjm při latině. W práwjch cjrkewnj práwo za přjčinau theologických posluchačů latinsky přednášeno, (což i r. 1804 potvrzeno) ale pro doktorát a hádky weřegně německy odbýwati se mohlo. We filosofii od roku 1784 wšecko německy učeno. Řjmské práwo w Praze až do 19. stoletj latině se přednášelo, nynj německy. Po wyšetřowanj čtyr saudů zemských w knížetstwj Slezkém w Johanisbergu, Těšjně, Bělici a Opawě skrze c. k. radu při appellacj Michala Schnitzera, wyšel rozkaz, aby užjwanj polské a české řeči zastaweno, a budaucně wšecko německy gednáno bylo (9. Ledna 1786).

Na proti tomu dworským dekretem rozkázáno, že vyšlé nařízení swúg průchod mjeti má, kterýž předpisuge, aby se při posluhowaní swátostní národního gazyku užjwalo (11. Dub. 1786). Téhož roku ~~roku~~ blůčný w Praze držán, na kterém postulata purkrabě tehdejší hrabě Nostic česky četl, cjsaršij komissari dostali dekrety české. Cjsar Josef t. r. prohljžege bibliotheku Pražskou četl sám gedno mjesto w řádu wogenském Žižky, a swé myšlénky o gazyku českém prospěšně wynesl. G. M. C. P. Lachenbauera biskupem Brněnským ustanowuge žádal, aby kandidát také českého gazyka powědom byl. Poručeno (1787) také, aby všeska nařízenj od appellacij prohlášená tiskla se na gedné straně německy, na druhé česky, gakož se od r. 1782 zachowávalo tam, kde pro uwarowaní opisů nařízenj tiskem wycházela, zvláště na Morawě. Dále kázáno všem soudům w appellacij, aby při udělowánj dekretu k wywolenj uschopňugicjho též na potřebnou známost gazyka ohled brán byl (1787). Též práwnjci při auřadech wrchnostenských neb tak nazwanj justiciarowé měli w gazyku českém zbhlj býti (1788). Dle rozkazu od 22. Čerwna 1789 obwyklé gazyky, w kterých listowé půwodnj nebo pjsemnosti do desk zemských w Čechách a Morawě wtělenj býti magj, gsau německý a český. U kancellarů dworských wětšjm djlem registratoři, gako Řeháček, neb kancellisté, gako Borowý, Welc, Patek, byli češtj překladatelé; w Brně u Tribunálu registrator Ant. Walenta, pozděgi gubern. tagemnj Šostal; w Praze u Gubernium K. Tham, Čapek ten auřad zastávali. Nynj w Brně prof. Dom. Kinský, w Praze Norbert Waněk (od 1819) gsau weřejnj překladatelé. Na sněmě při nastaupenj G. M. C. Leopolda II. držáném češtj páni stawowé mezi ginými žádostmi také českého mateřského a zemského gazyka se ugali, a G. M. C. žádali, aby, gakžto býwalo za předešlých panowanj, on we weřejných gednánjch w celém králowstwj uведен byl (w. Nowiny Kramer. 1790 N. 48, od 27. Nov. str. 384, a N. 50, od 13. Dec. str. 400). Když týž Cjsar do Prahy ke korunowanj (1791) přigjžděl, u Poříčké brány od zpráwce města Ond. Šteincera německy, na staroměstském náměstj od rektora uniwersity latinsky, na hradě Pražském od purkrabjho, hraběte z Rottenhahnu česky wjtán byl, a každému týmž, kterým wjtán gest, gazykem odpowěděl. Též 4. Zárj 1791, když přjsaha wěrnosti od stawůw českých skládána, neyw. hofinistr zemský hrabě Spork gménein G. M. C. k deputowaným stawům

česky mluvil, a od neyw. pana purkrabjho opět českau od powěd dostal. Téhož Cjsáře milosti zřizenj stolice učitel-
ské českého gazyka powoleno (28. Řjgna 1791), a sice aby na uniwersitě pražské professor gazyka a literatury české ustanowen byl (8. Čerw. 1792), načež Fr. Pelcel prwnj na tu učitelkau stolicu uведен (15. Brezna 1793). Pořebnost té stolice Dobrowský u přítomnosti G. M. C. a potom Pelcel při nastaupenj swého auřadu též i nástupce geho Jan Negedlý (Akademische Antrittsrede 1801. 4.) dokázali. Za téhož cjsáře, slawné paměti, w Uhřjch Flachý, Rybay, Bartolomeides, J. Glosius, M. Dendely a G. Černok spolkem skrze slowenského tiskáře, wazače a kupce lepší tisk a odbyt wymáhati chtěli, ale wogna vypuklá gegich aumyslu překazila. Učitel školnj Waw. Amort při škole swatoštěpánské w Praze ohlásil (1792) zadarna učenj českému gazyku we dny prázdne; gak to wypadlo, o tom w Now. Kramer. 1792 str. 163. Karel Ign. Thám čtenj česká počal na gymnasium staroměstském třikrát w týden podlé platu s powolenjm wys. řizenj (1802), při čemž wydal řeč: über den Charakter der Slawen. Prag 1803. Podobným způsobem w Litoměřjcech na gymnasium, a pozděgi w seminárii priwatně českému gazyku učeno od r. 1800 až do 1815 wydawatelem této literatury, potom professorem Kaublem († 1824) a Klučákem. Důležitěgšj zdálo se býti založenj slowanskočeské řeči a literatury w Prešpurku (1803) přičiněnjm G. Palkowice, prwnjho též tam profesora. W r. 1802 Rautenkranc w seminárii Kralowehradecké češtině wyučowati počal, což nynj po mnohá léta s welikým prospěchem Prof. J. L. Ziegler koná. W Buděgowickém ústawu to učenj některý čas professorem Juhnem wedené neudrželo se. W Plzni horliwostj prof. Sedláčka od r. 1815 posud trwá. W Báňském okolj w Uhřjch vznikla snaženjm B. Tablice společnost k podporowánj českoslowanské literatury, a zgednala to, že w Štáwnici prof. Royko českému gazyku učiti počal. Wšeka tato učiliště buď nedosti nadaná, buď od dobré wíle gediného člověka wisjci negista gsau, a protož newšudy stegně a trwale, se dařj. — Že i wznešené osoby českého gazyka zde onde sobě wšjmati počali, důkazem buď Stwořenj swěta (27. Řjgna 1805) w Raudnici českým gazykem prowozené, při čemž G. O. knjže z Lobkowic sám osobu Rafaele přegal. Překladatel byl Jan Kruchyna ze Šwanberka. Na uniwersitě poručeno pastýřské bohoslowj latinsky přednáseti s owičenjm něme-

ckým a českým (1806), výkladné a mravoučné čtenj německy se děje. W lékařstwj (od 1804) fysiologie, pathologie, materia medica, specialnj terapie a clinica učencům lékařstwj a vyššjho ranhogictwj latině, ostatnj nauky německy se přednášej, kromě porodnického uměnj, kteréž také česky. We filosofii (od téhož r. 1804) matematika, fysika a theoretická a praktická filolosofie latinsky uwedena, od r. 1825 opět vše německy, kromě staré historie a filologie římské, která lat. Práva, wygmauc kanopické, všeska německy se přednášej. We wogenské Nowoměstské akademii po smrti výborného Kinského dlé nařizenj (1806) mjsto českého gazyka polský nastaupil; ale w kadetnjch školách k učenj českému gazyku oficjr od Compagnie, a kde nenj, giny z městského stawu učitel potřebowan býti, má (1808). Děkan fakulty medicinské w Praze musj českého gazyka dokonale powědom býti, pro zkaušenj hab (1810). C. k. wogenská rada žádá k auditoriátům zvlášťe ginochy w uherském nebo některém slowanském gazykú znalé, což se na uniwersitách ohlašowati má (1. Břez. 1811). Protokoly w gazykú wyslýchaného (Práva Trest.) a wúbec tam, kde český gazyk samotný w obyčegi, na lewé straně česky, a na prawé německy psáti poručeno (1809), kteréž německé přeloženj wždy připogenu býti musj (1. Apr. 1812). Poslednj wúle může česká býti, a toliko swědkowé rozuměgij gazyku odkazowatele mohau swědectwj wydati. (M. Pr. X. §. 591.) Stawitelem zednickým a tesařským nikdo ustanowen býti nemá, kdo při politechnickém institutu zkaušen nebyl (1812); čímž pauzj čechowé od takowého mistrowstwj wylaučeni. Tak mezi příjzniwými a nepřijzniwými okolnostmi zachowala se w gisté mjře čeština. S rokem 1816 zdála se počjnati, ba w prawdě i počalá pěkněgšj gegj epocha, ano (od 23. Srpna 1816) rozkázáno, aby pro gymnasia w mjstech pauze českých aneb kde spolu rodilj čechowé se nacházegj, přafekti a professori w gazyku českém zběhlj se předstawowali; w týchž gymnasijsch žáci, kteréj známost gazyka českého z triwialnjch škol aneb domownjnjm wychowanjnjm s sebau přinašegj, také w českém překládánj a w českých spisech se cwičili; při počátku každého školnjho roku posluchačům praw aby se ohlašowalo, že w přijmánj k politickým auřadům zemj českých těm, kteréj česky uměgj, při stegné giné schopnosti předek udjlen bude; kteréžto poslednj stužilo se (13. Unora 1818) tak aby při dosazowanj na kragské auřady šetřeno bylo, by au-

řednící gazyk kraginy, w kteréž se ustanowuji, dokonale uměli. Známost a uměnj gazyka českého (dokládá neyw. zákonadárce) gest politickému auřednjku, kterýž nepostředně s poddaným mluwiti a na něho s aučinkem působiti má, na neywyš potřebná. Pročež mládež studujcij nynj i budaucně k důkladnému naučenj gazyka českého se w zabuzug, a s tjm doloženjm gj to se wšj mocj w nysl wštjpeno buď, že odewšech, kdož k praxi konceptnj hlásiti se budau, důkaz gako newyhnutedlná wýminka se pohledáwati bude, že dokonalau známost a zběhlost gazyka českého magj. Giným nařizenjm (20. Pros. 1816) bohomluwectwj učencům má se i vlastnjmi učiteli, kdež ti se wyskytnau, k dosaženj známosti gazyka českého napomáhati; lékařstwj pak a ranhogictwj posluchačům oznámeno, že ti, kteřj krag-skými lékaři, ranhogiči, městskými fysiky a wrchnosten-skými lékaři w těch kraginách, kde gediné neb z částky českým gazykem se mluwj, pak ti, kteřj lékaři a ranhogiči w špitáljch aneb nemocnicjch, konečně ti, kteřj professory lékařské a ranhogické kliniky, aneb porodnictwj ustanoweni býti žádagj, nemagjli českého za swůg mateřský gazyk, gediné pod tau wýminkau takowého auřadu dosáhnauti mohau, když w stawu budau s wyswěděnjm wreğného učitele se wykázati, že gazyku českému se naučili. S ohledem na toto neyw. nařizenj, a pobjdnutjm gymnasiálnjho direktorátu sepsána: G. C. M. předložena chrestomathie česká, magjci býti pomůckau humanitnj mládeži, o kteréž dekretem c. k. dworské komissj w studijch (dne 30. Břez. 1818) rozkázáno, že budauc wytištěna zuowu se předložiti, a dle uznánj c. k. komissj studujcjm poručena býti může. Nedorozuměnjm některjch professorů přčina dána k následujcjm dekretnu c. k. dwornj komissj nad studijmi od 16. Unōra 1821: „Znamenáno, že na některjch gymnasijsjch učenj českému gazyku gako řádný předmět wkládánjm české grammatiky a chrestomathie profesora Jungmanna (Slowesnost 1820) se děge, což proti neyw. ustanowenj od 30. Břez. 1818 čelj, kterým se dowolilo chrestomathii tu dlé uznánj neyw. komissj studujcjm poručiti, ne wšak gako řádnau školnj knihu w gymnasijsjch uwěsti, proto žeby žáci, kteřj tobo gazyku neaměgj, trpěli ugmu času wreğnému učenj zakonně wyměřeného“. Tjm vlastně w neywyššjch nařizenjch předešlých, zwláště od 23. Srp. 1816 ničeho nezměněno, ale chladnost a nechut k národnjmu gazyku, bohužel široko daleko rozlezlá, to

k swému pohodl obrátila, tak že w prawdě pro český gazyk na gymnasiich českých wjce se neděge, než před r. 1816 se dá o, t. g. že málo který ušlechtilejšj vlastenec několik wedlejšjch hodin do roka z vlastnj wůle tak důležitěmu učenj národního gazyka, často ostatnjm kollegiim a jiným lidem newděk, obětuge. Ostatně tolik giž snaženjm lepsjch synů vlasti wymoženo, že to dnes žádná wjce chlauba w Čechách nenj, česky neuměti a snad i někdy hamba bude, špatně mluwiti a psáti. Mezi neynowějšj snaženj o wzdělanj gazyka a literatury české náležj uwedenj některých společností čtenářských, z nichž Radnická, přičiněnjm Puchmayerowým uwedená od slaw. Gubern. (26. Čerw. 1818), Spálenopořícká od P. přásidenta c. k. auřadu dworské policie (15. Unor. 1819) potvrzeny gsau. Giné saukromné téměř wšecky brzo po swém početj zašly. W r. 1819 potvrzena w Plzni česká triwialnj škola. Magistrát toho města wygewil swůg staročeský smysl důkazem wáznosti pronešené k panu Sedláčkowi a W. Negedlému, obětowaw prwnjmu znamenitý dar, oběma práwo měšťanstwj (1820). W Pešti založena též snaženjm Kollára slowenskočeská škola (1822) a w Praze giž powolená česká normálnj škola, pro čekance na triwiálnjch školách, wywedenj očekáwá. Ušlechtilý farář W. Pešina nawrhl snůšku peněžnau k odplacowánj pilnosti spisowatelů českých, kteráž také posud k mjstu nepřišla. (w. Čechoslaw 1821. N. 84, 97, 98, a 1822 N. 6, 13).

§. 59. Gazyka proměny.

Co wytečný Procházka na začátku té periody o spisowateljch českých powěděj: „Nynj prý, gsau i ti, kteří starau gazyka našeho čistotu zpět uwáděgj, i ti kteří geg němčinau docela zkaliti a we psj dáti (t. zahubiti) chwátaj:“ to podnes opětowati o nich se může. Náležj to mezi wady literatury našj, že příliš mnoho, a to téměř ze samé němčiny překládáme, w které mimo to wychowáni gsauce i mysliti gsme nawykli; odtud pochází, že magjce třeba známost newšednj českého mluwenj způsobu, a pozornost na čistotu gazyka, wždy někdy w nečeské formy nechťjce uhodjme. Nemjnjme zde omylů, gako když se německé *Hausthiere* česky *domácj wrata*, ryba *Stockfisch* *hňup* přeložj, kteréžto omyly z nepozoru vyplýwaj; ale takowé, gako: Kterak se *neradowal*, když to slyšel! *Co gsau to za roztomilé děti?* Nepřigdelj, *taž* se budu hňewati, a t. d.

gežto gsau některým oblíbené germanismy. Nešetříme do-
sti prwnjho a půwodnjho rozumu slowej, a na některých
chybách gako na schwále lpjme n. p. *an* za *qui*, *pozůstá-
wá* za *constat*. I hrubé omyly grammatické gako *wesi* (wé-
sti) a g. neostýchagi se některj psáti. Kritiky nenáwidjme,
wjce nám stydno učiti se, nežli neuměti. — Co wěk náš
od předešlých znamenitě rozděluge, gest od několikas let
powstalá nowá mluwa básnická a wédecká. Prwnj k we-
likému štěstj našla wýborný pramen w starobyých od-
krytých památkách: druhá sobě cele zůstawena. Obeaná
prostomluwa, gežto vlastně sama literaturu naši posawád
činila, k saustavným wědám nedostačuje. Bylo tedy aneb
wěčně o nich nepsati (gakože w prawdě některj mezi ná-
mi twrdj,) aneb nowau w nich niluwu uwěsti. Osmělili
se některj ten led prosjci, a tu giž praudem tekla nowá
wygádřenj a slowce, tu neslýchané předměty, podměty,
dogemy, násudky, widy a wědy; tu lučba, pýtwa, čnělky
a blizny, tisícowé gmen rostlinných a žiwodišných, tu li-
choběžnjky a obdýlnjky, stegnice a stegniny, a nesčjslné
giné hlaholy nezwyklé ucho urážeti počaly. Prawda, že
mnoho mezi nimi zlé tworených, ale zagisté mnohem wjce
powedených se nalézá. Budaucnost, ač půgdeli wše přiro-
zenau cestau, co zlého, wjmjsj, a lepšjm dosadj. Ze ale
některj do slohu historického a wúbec do prostomluwy,
kteréz dokonale příklady nám předešlj wěkowé ukazuj,
wédecká a pauze básnická slowa bez rozpaku a rozdjlu
mjchagi, a tak kulaté s rohatým spogugj, gest prawá slo-
lu zkáza, kteréž se naši Weleslawjny a Komenského zá-
štitnjci práwem na odpor stawj. Kde gazyk zlatého tak
nazwaného wěku (wygmauc geho poklesky) dostačuje, tu
každé od něho odstaupenj nebespečně a na wětšjm dílu zá-
hubné gest. Dobropjsemnost w zelosti zachowáwa se po-
sawad ta, kterau bratřj w biblij grafické uwedli. Ze slo-
žených čten gediné *f* pozůstalo, tu giž w latinském pí-
smě w *s* proměněno. Nerownost nágaka panuge w kladenj
měkkého *i* tam kde ho analogie žádá, a w otewřeném *u*,
gemuž zawřené, z latiny a němčiny dáwno wyhoštěné u
mjesto nawrátiti se zpěčuje. Konečně w cizjch gmenech,
w kterýchžto wjceli wyslowenj čili cizjho *g* předewu šer-
třiti slušj, nesnadno gest určiti. Nécháwám každému rád
wúle geho, sám za to mage, že neygistégi bude ge psáti,
gak se w každém gazyku doma pšj n. p. Schiller, Göthe,
Cook, Mexiko, Porthsmouth a t. d. Někde nás zagisté ně-

mecké wyslowenj mýlj; tak píšeme *filozofi*, *Jozeff*, ano giž i *zystem* a *můza*, ačkoli řekowé a latinjci, magjce čteby *z* i *f* wšudy w těchto slowech poslednějšj kładli.

Důležitějšj proměna neb raděgi rozdwojenj gazyka spisownjho stalo se w Uhrjch. Zde učenj některj, držj se gazyka českého pro weliké přičiny: že česká literatura giž na skonánj 16 a počátku 17 stoletj byla wzkwetla, a mnoho klasických kněh pronesla, za našeho pak wěku nemálo prospjwá, potom že nelze z mnoha nynějšjch slowáckých nářečj gedno bez nesnáze vybrati za spisownj, a že bez toho dosti gest nářečj slowanských, gež wjce gešě rozdrobowati neslušj etc. Giná strana snažj se vlastnj literaturu slowáckau zaraziti. Přednějšj gsau: Ant. Bernolák, Josef Baiza, Giř. Fandly, P. Gazda a g. Ti magj tiskaře W. Gelljka w Trnawě, který sobě litery giným Slowanům neo-byčegně lji dal, poněwadž následownjci té literatury sobě rozdjlnau dobropisemnost wymyslili. Wšickni skoro tito páni studowali w Prešpurce tjm časem, když Dobrowský rektorem byl Hradištského seminarium. Mezi učiteli a žáky obogj semináře vzniklo gakési horlenj o předpost. Bernolák na tom stál, že nalezl w Prešpurce slowenskau biblj (Rkp.), kterau w předmluwě k swé grammatice slowácké nazjwá Codicem slavobohemicum. Dobrowský wydáwage téhdaž swúg Magazin, (něm.) prawil w 3 částce geho (1787 str. 67) že má býti codicem bohemicum a přidal ta slowa: Některj magj ten zlý obyčeg, že nerozeznáwagj slowanských dialektů giž nynj určitých a swá gměna magjcej, a těm gest slowansky a česky gedno. To čelilo vlastně proti Zlobickému, který mu latinskau zpráwu o té biblj zaslal, a gi slavonicum Ms. codicem gmenowal; ale to pobodlo seminaristy prešpurské k oddělenj se od české literatury, a k wydánj knih w sprostém slowáckém nářečj od roku 1790 až do dneška k nenabyté obogjch škodě. Farář J. Holý z té strany posud neywytečnějšj.

IV.

§. 60. Literatura.

Wúbec gak množstwjm a rozmanitostj spisů tak i důkladnostj gegich tento wěk nad předešlý wyniká, dokonalostj pak gazyka k lepšjm wěkům aspoň na welikém djle se bljžj. Bezpředsudná, mnohostranná wzddělanost něntecké i giné europeyské literatury i w naši zotawugj se li-

teraturu šťastně působila, kteréby neywjce to wystawiti se mohlo, že posud nemnoho půwodního důležitého wynesla, ale powážjneli staw gazyka, w kterém ode dwau stoletj se nacházel, odlaučenost literatury české od wyššjch austawů učitelských, a to, že wznik gegj cele téměř připisowati dlužno gednotným, samopowstalým milownjkům, a saukromným wzdělátelům gegjm; bez zisku, a často se swau nemalau škodě oběti na oltář vlasti kladaucjm: tu giž ne co a gak z náravné uměnj europegského zásoby swým kraganům podali, sauditi, ale že wúbec co podali, wděčně připomenauti musjme. Příklad welikého němčiny zpytatele Adelunga, známst ginoslowanských nářečj, bez njž českého gazyka wědomost wždy nedostatečná a kusá zůstawa, powýšili wyborného Dobrowského náde wšecky předešlé skaumatele našj řeči. On gest důkladný opráwitel nebo rádegi twůrce grammatiky české, která mnohým giným gazykům za wzor postawena býti může. Analogická njm podaná, ač malá dobropjsemnosti oprawa s nehodným zwyku odporem se potkala. Geho základů wjce méně užili w mluwnicích swých Pelcel, Tomsa, Thám, J. Negedlý. O slowárstwj české pilný Tomsa, neunawený ačkoli ne wždy kritický zbiratel Thám, neynowěgi Palkowič s Dobrowským a pomocnjky geho zásluby dělj. Málo kolikas theorij wyššjch týká se hudby, řečnictwj, slohu wúbec a neywjce prosodie. Způsob weršowanj téměř do polowice té periody zůstal předešlý, t. paubé počjtánj syllab čili sněmek; některj, gako Dlabač, Krnan, P. Tešlák, Semian, S. Hruškowic a g. w maličkostech pokaušeli se o časoměrné werše. Od r. 1795 neywětšj částka básnjřů držela se nawrženého Dobrowským (Lit. Magaz. 1786. 2 Stůck) přjzwuku pro geho snadnost oblíbeného, ne wšak bez odporu časoměry o swé wěčné práwo zwláště poslednj léta důkladně se zaszugicj, o gegjž konečném wjtězstwj alespoň we weršjch k zpjwanj ustanowených, ač wzneseli se kdy k možné wýsosti naše básnictwj, pochybowati nelze. Němčina má mnohem silněgšj přjzwuk nežli čeština, a protož gegj prosodie nám se nehodj. Básnictwj české w té době znamenitě postaupilo, obsáhši wšecky téměř druhy a formy europauům obwyklé. Dokonalostj k prwnj a neypěkněgšj periody swé w celosti se bljžj, rozmanitě, jak gi, a hognostj plodůw wšecky předešlé periody. Mluwa básnická, které náš gazyk téměř gako schopen gest, rozwjgela se sice po celý ten wěk, wšak přičiučnjm

Ruchmayera; nejwíce ale nalezenjm starých českého básnictwj památek, a známostí ginoslowanských poetických děl wykwetla. W pjsnjch duchownjch čistějšj nábožnost, a cnota wane, gichž weliký djl owšem buď ze staršjch kancionálů wypůgčen, buď z německého přeložen, gako Gellertowy pjsně. Mezi půwodnjmi w tom druhu Stach a Hruškowic předčj. Swětské lyriky pole skoro celé něgakými kwjtky posazeno, hned w zbjrkách, hned po různu se nalezagajcimi. Popisné, rozprawné, idyllické, naučné, mrawokárné (satyrické), ginotagitelné i konečně diwadelné formy básnictwj wíce méně wzděláwány gsau. Mnogo tu owšem přeloženého, ale i nemálo půwodnjho; mnoho nezralého, ale mnoho též dospělého chutného owoco. W r. 1823 prwnj almanach český poetický (Noworočenka) wydán. Ausudek o každém básnjku zwlášť zůstawen budiž potomstwu. Zde raděgi krátkau historii diwadla českého položjme. Z počátku druhé polowice 18. stoletj zaraženo po prwé stálé diwadlo německé w Praze, nazwaných Kotejch bljže sw. Hawla. Tu (1771) ředitel diwadla Brunián prwnj pokusil se (mezi něm. a wlastními operami) češtinu na diwadlo uwěsti, počna wěstijmi Knjze Honzjk (z něm. Herzog Michel); ale špatné přeloženj té hry, a nedobré wyslowenj cizozemských herců byly přjčinau, že to pro zatjm při tom gednom českém kusu necháno, a zase gako prwé něm. a wlastké hry provozowány. O několiko let pozděgi týž Brunián učinil nowý pokus českau zpěwohrau: Ponocný, aneb česká Ančička, která giž byla šťastnějšj, a několikrát po sobě provozena. W r. 1781. 7. Čerwna kámen základnj položen k nynějšjmu stawowskému neb národnjmu diwadelnjmu domu, kterýž hrabě Fr. Ant. Nostic, tehdáž purkrabě pražský, wystawil r. 1784. Na malostranském diwadle zatjm sgednotila se herecká společnost (1785), gegjž audowé byli pán a panj Bulla, pán a panj Zappe, panj Sewe a panna Milden, pani Höpflerowé, Procký, Jeannes, Kleefas, Turinský, Wappler, Emerich, Frühbach, Antonğ, Scheibel, Albrecht a Claudius, všichni od Bondinské německé společnosti. Provozowali 20. Ledna, pak 25. Ledna a 6. Unora 1785 hru od mladšjho Steffaniho složenau, z něm. pak od Bully, bratra ředitelowa, zčešťenau: Odběhleec z lásky synowské, kteráž, poněwadž české herce měl, lépegi než někdy Bruniánowi se podařila. Při druhém provozowanj swětili některj češj wlastenci swátek českého gazyka w ódě rozdá-

wané. Bulla hrál sám osobu odběhlce, a získáno všeobecnou pochvalu, později ještě více českých her na divadlo uvedl, mezi kterými Zebrauvý student (17. Apr.) a Štěpán Fedinger (16. Máje t. r.) nejvíce se líbily. Po odstoupení ředitele Bully snažili se mnozí, aby žádných více českých her provozováno nebylo; ale Höpfner, jeho nástupce pořád české hry dával. Divadlo bylo vždy plno, ano i z okolních vesnic a měst lidé na české hry chodili. To polhulo některé, aby zarazili novou společnost divadelní, w níž Antonž, Kerner, Sewe a Zappe se nacházel. Tito's povoláním Císaře Josefa vystavěli dřevěné divadlo na Koňském trhu vůbec bauda, nebo vlastenské divadlo nazvané, trvající od 6. Čerwence 1782 až do 29. Srp. 1796, a hráli zde německy a česky několikrát w tém dni, což byli (12. Čerwna 1786) ohlásili jako zlatou epochu českého gazyka a herectwí. Nynj horlili spisowatelé a překladatelé o wypracování českých divadelních her a zpěwoher, jako: Thámowé (zvláště Wáclaw), a Majober — též výborní herci — Tandler a g. Od r. 1785 až do 1790 přes 500 (díle Dobrowského) dobře i špatně přeložených a několik w nové zhotowených kusů učiněno. Dle Tháma (Vorrede zum Nation. Lex. S. 58) přes 1000 her zhotowěno, ale k tisku nepodáno, poněwadž to společnosti jako gistina byla. G. M. C. Josef II. s generálem Laudonem a Lascim (1786 19. Zář) přijtomen byl provozované hře: Lautnjci nebo weselá bída (z něm. die Lyranten von Schikaneder), a darowal hercům 30 dukátů odplaty. Táž zpěwohra do 20. Pros. 1787 r. 45krát provozena byla. Téhož nynj dotčeného dne zpěwohra: Zámek podwodj místra, prowodila se před arciwěwodau Františkem; a 12 dukáty njm odměněna. W 1788, 27. Dubna měšťan Girjk počal nové divadlo za Pořickau branau Albertem a Lotau, ale brzo přestal, ano dwoge české divadlo owšem mnoho bylo! W r. 1790 bauda na koňském trhu stržena, a divadlo do někdejšího (1786 zrušeného) kláštera Hibernu přenešeno, kdež první kus daný byla Brucwjkowa cesta do Prahy 29. Srp. 1790. Nejprwé zde častěji, potom genom w neděli a w swatek od 4 hodiny od poledne před německým divadlem po několik let hry české provozowány, mezi kterým časem tak toto, tak hlavní divadlo rozličným podnikatelům často po sobě w nágem se dostávalo, z čehož takový záwád mezi oběma divadly powstal, že Pražané té doby nejkrásnější hry provozowati wj dali. R. 1791. 16. Zář G. M. C. Leopold II.

nawštíwil vlastenské diwadlo, kdež prowozen byl českým gazykem Žebrawý student. Potřebný však náklad působil to, že podnikatelé příliš se utahowali, a zvláště w létě málo hostů magice, přinuceni býwali do Karlowých warů a do Teplice se stěhowati, tak že w Praze mnohé léto diwadlo ani se neotewřelo. Někdy obě diwadla gednomu nágemnjku do rukau se dostala, gako : rytjři Steinsbergu (1798). Té doby hrabě Nostic diwadlo weliké českým P. stawům prodal za 60000 zl. Šest Pánů složilo hned tu summu, a káždý z nich, tak gako hrabě Nostic, zůstawil sobě gednu lóži zdarma, kteréž se zakaupenými nebo ro-dinnými lóžemi posud nazjwagj. Steinsbergowi nágem do-žel. On podržel gen vlastenské diwadlo, a weliké bylo od P. Stawů Dominikowi Quardazonimu pronagato; brzo i vlastenské Wárowi, a od toho Zappowi přepušćeno, pod gehož ředitelstwjm prowozowaly se české hry u Hi-bernů s německými až do r. 1802, w který čas to stawen-j po smrti hraběte Swertsas, genuž náleželo, prodáno gest. Wlastenské diwadlo stěhowalo se tedy na Malau stranu do Raymanského domu přičiněnjm ředitele Fr. Cerera. W r. 1804 Páni stawowé od Zappe práwo to koupili, a wla-stenské diwadlo se staroměstským pod ředitelstwjm Quarda-zoniho uwedli. Za něho w neděli a swátek odpoledne w 4 hodiny české hry, a o 7 hodinu německé se prowozo-waly; we wlaských, na kteréž wázán byl, málo diwáků mjwal. Dne 30. Zárj 1804 prwnj český kus (Jan Dollinger) prowozen byl. On některé zpěwohry do češtiny přeložiti, a od swých wlaských herců na diwadle prowozowati dal. W 1804. 7. Řjgna u přjtomnosti G. M. Cjsařské prowo-zeno tu bylo: Kašpárkowq žiwobytyj a smutné skončěnj. W tom čase mnohé opět hry český přeloženy a některé půwodně složeny byly, skrze Rausa, Štěpánka, Šediwého a g. Spisowatelé pro časté prowozowánj nowých českých her w spisowánj a překládánj gich sotwa staćiti, neřkuli gim dokonalosti něgaké dáti mohli, a herci ani wybrani, ani všičkni čechowé nebyli. Raus, Swoboda, Šykora zasluhuj z tehdejšjch časů chwalitebného připomenutj. Po smrti Quardazoniho (1806) stawowé češty, za neyw. purkrabj hraběte Wallissa, ředitelstwjm obau diwadel na ře-ditele německé diwadelnj společnosti K. Libicha wznesli s tau wýslownau wýmjnkau, aby české hry na welikém diwadle wjce prowozowány nebyly, proto že theater mezi odpolednj českau a wečernj německau hrau dosti prowětrati nemohl.

Aby tedy weynosnějšich her českých docela nepustil, dával Libich na Malostranském diwadle w neděli a swátky ode 4 do 6 hodin české hry. Ale milownjků velmi ubýwalo po ta nepokogná léta, tak že Libich diwadlo malostranské zrušil, aby stawowské zwelebil (1809). Po tři celé léta spala česká Thalia. Hakljk († 1816. 8. Ledna) Kaupowský, Wild, Nygrýn a někteřij gisj ugali se znova diwadla českého, a wymohli u městského heytmana rytjře z Mertensu a geho nawrženjm u G. E. hrab. Kolowrata Libšteinského, nevyššjho Purkrabjho, aby se we dny tak nazwané normálnj pro chudé ústawy český hrálo od milownjků dobrowolných; což po neyprwé stalo se 26. Ledna 1812 prowozenjm Frydoljna. Aučáštnej té dobrowolné společnosti byli: Hynek Brynke, Ant. Kaupowsky, Fr. Klicpera, Fr. Kopřjwa, Čeněk Miller, Jan Nygrýn, Wácl. Sykora, Ant. Šwanda z Zemšic, J. Nep. Štěpánek, Ant. Wild, panj Anna Karlowá a panna Lenka Lencowá. K pátému prowozenj (Obležej Prahy od Šwédů) od G. M. C. powolenj a přjspěwek 1000 zl. pro chudý dům obrželi. Na to rozmnožili společnost nowj audowé: Jos. Hawelka, Wácl. Klicpera, W. Machek, J. Mareš, F. Nebeský, F. Pleskot, W. Růžek mladšj, W. Swoboda a J. Hakljk; panj Antonğowá a Šopowá, panna F. Gybowá, Anna Šwamberkowa, K. Ledererowá, Barb. Sukowá, i Anna Musilowá. Po šestém předstawenj nabyla společnost zwláštnj pochwaly od zemského řjzenj, a pomocj ředitelje Libicha a g. prowozowala až do r. 1815 osmmečtma předstawenj, a odwedla k ústawům dobročinným 17,614 zl. 37 kr. Hry byly na wětšjm díle od J. Nepom. Štěpánka sepsané, kterýž od G. M. C. dekretem pochwaly a (1820) čestným penjzem poctěn gest. Brzo na to wydáno poručenj, aby se w normálnj dny žádné diwadelnj hry neprowodilo, čjmž opěť diwadlo české znázelo. Geště w 1820, (21. Máge) G. M. C. s cjsařowicem Ferdinandem arcikn. Rainerem a s dworem byl w diwadle, kdež na geho wýslownau žádost hráli weselohru w české řeči, a prwj gednánj z něm. hry. W r. 1821 toliko gednau hráno (25. Březn.) w 1822 dwakráte, 2. Ledna a w Zárj; při poslednjm prowozeno Beraunské koláče u přjtomnosti G. K. W. arcikn. Frant. Karla, kteréž mu i w Brně (28. Řjgna 1822) předstaweny. Mimo hlawnj diwadlo zde onde někdy hráno, gako r. 1818 w Wimrowých sadech od společnosti měštan, některé staršj hry z doby Steinsberkowy etc. prowozugjech; dobře zprawené ač w malém okrsku bylo

domácj diwadlo Teusingerowo w Hibernské ulici, kdež posléze opera Pražštj, sládci s nowau od Bartáka hudbau prowozena (1823). W giných městách, i kde stálý theater magj, buď nikdy, gako w Litoměřicjch, buď málo kdy, gako w Plzni, česky se hrage, tak že každé české předstawenj mezi památuosti wěku náležj. W Praze přičiněnjm Jana Uhljře a některých giných, neywjce akademiků (1823) wymoženo opět dowolenj k dobrému ústawů dáti několiko her českých, gako : diwotworný klobauk od prof. Klicpery (30. Srpna 1823) a g. Opery české na weřegném diwadle giž na 20 let neslycháno. Pötěšenj to obnowil Sim. Macháček přeloženau Rodinau Šweycarskau (28. Pros. 1823) a Wodařem, w kterých zpěwem wýtečnými se učinili Krow, Hofmann, panna Komet, Králowá a g. Obě opery důkazem býti mohau, že werše časowau měrau zprawené k zpěwu neywlastněgi se hodj, a gazyku k libozwučnosti pomáhagj, gakauž se toliko wlasný honositi může. Strělec kauzedlný (čarostřelec) J. Štěpánkem přeložený dwakrát t. r. daný (po třetj, 23. Kwětna 1824, gen dwa akty u přítomnosti G. C. M. dwora a giných vysokých hostj), wděčně přigat gest od milownjků českého diwadla. Nynj přičiněnjm téhož p. Štěpánka (spoluředitel diwadla) powoleno dáwati každau neděli od poldne před německým diwadlem hru českau; počato 28. Zárj Laupežnjky na Chlumu, a hráno až do sw. Jana Nepomuckého kromě postu a masopustu. W letnj době toliko německy se hrage. — K řečnictwj českému málo přjležitosti; pročež málo několiká plodin sem náležejcejch počjtáme. (O duchownjm dolegi). Množstwj dennjků německých, djlem k nám docházegjcejch, djlem zde wyhótowených, pobudilo čechy k následowánj. Od roku 1786 Učitel lidu (z něm. Junga) wydáwán po tři léta. Negmenowaný kdos ohlásil Přjtele českého a moráwského národu z okresu hospodářstw a mrawů, též cwičenj mládeže, ale pro nedostatek čtenářů newydal. Podobně F. Procházka podniknutjm K. Widtmána ohlášenau (1786) zbjrku kronik českých a historie domácjch skutků od Dalimila až do Beckowského, historie národů cizých, a kněh uněnj božjho newydal, ale toliko částky : Dalimila, Rytjře křesťanského a některé giné knjžky na swětlo wynesl. Téhož r. 1786 pokusili se Ondřeg Plachý, Aug. Doležal, J. Hrdlička, Giřj Rybay a g. w Uhřich o wydánj spisu téhodnjho, obsahujcjh mnohé pěkné věci ze wšelikého uměnj, pod nápisem : Staré nowiny etc. ale nebylo dosti čtená-

řů, a tudy oni přestawše wydali swau zásobu po hromadě w knize: Spolusebránj rozličných spisů (1790-1). Tomstůw měsječnjk po roce, pautnjk po půl létě, český pak lidomil s 14 swazkem přestali. Důležitějšj slohem gsau Hlasatel J. Negedlého, kterehož 4 roky, a Prwotiny uměnj od J. Hromadky, gehož 5 roků wydáno. Powjdatel a potom pod giným gmenem Kratochwilnjk gedného spisowatele (Sychry) djlo gest. Rozmanitosti J. Hýbla uwázly swažečkem R. Hyllos geho po třech pololetjch. Při nowinách českých, gakž to giž W. Kramerius činjwal, wydáwáno též zbjrky zábawných a naučných spisků pod rozličnými gmény: Dobrozvěst, Čechoslaw, Zwěstowatel. Dobroslaw prof. Zieglera, cestau půwodnj Zdirada Poláka do Italie, a ginými spisy znamenitý po 12 swazku gméno změnil w Milozora. Wyššjmu uměnj a vzdělanějšj čtenářům odhodlán gest Krok prof. J. S. Presla. Z mnohých něm. románů a zábawných spisů, gichž po ta léta ginj giné z příjzné čtenářů neustále wyháněli, wždy také některý český promluwil, mezi nimiž ti, které Krameriusowau pracj wydání, čistotau gazyka nad giné gsau lešj. Ze staré římské a řecké literatury wždy geště málo se přeložilo, ač toho možnost některé zdařilé pokusy dowozugi. Historie vlastenské znamenité sice částky máme, gako gest Pelclowa kronika, širšj, důkladnějšj, pořádnějšj, a ke čtenj utěšenějšj než geho německá, ale gen až po Karla IV. gdaucj, pak Příběhowé za Ferdinanda I. a Maximiliana Janem Zimmermannem z dobrých pramenů wydanj; a však celé historie české gednjm duchem a perem kritickým psané posud se nedostáwá. Neycelegšj geště gest Pabstowa Hýblem zčeštěná. Tjm méně se nám posud wšeobecné obšjrnějšj, třeba gen přeložené historie dostalo. K. známosti giných stran swěta některé spisy z německého slaužj, půwodnj gediné gest cesta výborného Poláka (w. Dobroslaw.) Užitečné w historickém a zeměpisném ohledu gsau wydané popsánj některých měst, gako Králowéhradce, Mladé Boleslawi, Plzně, Krupiny, též osob a děgů některých znamenitých. Některé, gako kronika Beraunská od děkana J. Seidla, Poděbradská od učitele školnjho Minettjho gsau posud w Rkp. Nowiny, o něž Kramerius neywětšj posud zásluhu měl, od r. 1782 až do našich časůw také českým gazykem nepřetrženě, brzo gedny, brzo dwoge (oboge r. 1809 počjaly 500 odbjračůw), až i některý čas (1812-6) čtewery nagednau, owšem gedny druhým na ngmu wycházely. Od r. 1783 až do 1786 wyda-

waly se nowiny slowenské w Prešpurku, skrze Lešku. W r. 1824 F. z Šenfeldu oboge pražské skrze dwa redaktory, J. Lindu a F. Tomsu wedl. S rokem 1825 toliko gedny s Čechoslawem skrze F. Tomsu wydává, druhé pod zpráwau J. Lindy a gmenem Zwěstowatel stawowský tiskař Háze tlačj, mage to za powinnost přiwtělenau ku práwu wydáwanj německých nowin, kteréž po Šenfeldowi nagal. Historie cirkewnj a literárnj také některých přispěwků w té periodě nabyła. Zeměpis všeobecný poprwé saustawně pogat Karl. Šádkem; částečnj země české a uherské giž dřjwe dobré vzdělawatele nalezl. Stránka libomudretwj, gakož okolnosti od dáwna nesly, wždy toliko prstonárodná zůstawala. I w této periodě přes 40 let newyšlo nic saustawného, anobrž spisy pauze k lidu obecnému inlujc: nawedenj k anadrošti a ctnosti; zbuzowanj k lásce vlastenské a powinné země pánu wěrnosti, gakž toho potřeba času žádala; naučenj některým částkám řádu politického, k. p. o hašenj ohně, obstaránj chudiny, zwláště ale wychowanj djtek, ta obljbená nowěgšjch časů nauka; wydáno prospěšné nāwody k wychowanj učitele, a množstwj, owšem nazwjce přeložených, spisků pro mládež, mezi nimiž i lepšj, gako Kampowy některé a Salcmanowy se nacházegj. Laskawým wzhlednutjm našeho milowaného krále Františka na gazyk a národ český dekretem od 23. Srpna 1816 posjllili se některj vlastenci k dalšjmu pokročenj w literatuře z ohledu na wědy a umy. Wydána gest logika (1820), co potřebná proprawa ostatnjm wědám; rostlináre část, gehož šťastnému dohotowenj nadjti se od pilnosti šlechetného wydawatele můžeme. Měřictwj (1822), prwnj w tom druhu klasická kniha, gest gen předchůdce wětšjho djla, fysiky saustawné, kteréž Inj djl (1825) nenalezl tolik milownjků, aby rychle druhý následowati mohl. W počítárstwj zatjm Wydrowo (1806) professorem Janderau wydáné djlo, dobrau službu koná. Krasowěda, lučba (chemie), a giné wědy celé neb z části wyhotowené k doplněnj celku wědného potřebné teprwé swětlo spatřiti magj. Fysika Paw. Michalka (1819) ač gen prstonárodnj, hodna pogmenowanj. Wýšegi se nese stručná K. Šádka (1825). O hospodárstwj polnjm i domácjm gednáno wúbec i zwláště, gako o wčelách, dobytku, štěpárstwj, lnu, hedbāwj, lesnictwj; o kuchařstwj a domácjch prostředkách. Technologie (uměnj řemesel) pro nesnadné sebránj nāzwů nā mnoze poněmčilých, pustá posud leží, wygma téměř gediné piwowárstwj. Mnohé dobré naučenj při kalendářjch

od společnosti učené německy a česky vydávaných se nalezají. První kalendář tolerancí v českém gazyku 1789 na světlo vyšel, r. 1799 pro uložení štampel na všechny kalendáře, v kterých historické zprávy, pohádky a podobné věci se nacházely, vydáván býti přestal. Lékařské a právní umění gen z prstonárodnj strany česky vzděláváno, kromě porodnictví, kteréž se saustavně v gazyku také českém přednáší. Ostatně lékařské spisy té periody vztahují se vůbec na zachování zdravj a některé genu škodlivé předměty, zvláště pak na ochranné neštovic, konečně na nemoci dobytčj. Práva a zákony větší, jako řád saudný, všeobecné právo městské a t. d. v obzvláštjnich knihách a zbjrkách pro sebe tištěné, menší a běžná nařízenj německým a českým textem vedle sebe vycházely. Palkovič a Tablic Slovákům některé zákony a sněmy uherské přeložili. K potřebě obecné v sepsánj všelikých listů a spisů kancellářských čechům negedněmi příklady sebranými poslauzeno. Bohoslovj s duchem snáselivosti větší než byla za předešlých věků, spogené, více pravé pobožnosti a mravopočestnosti než hádek pílilo. Biblj katolická měla učeného opravitele F. Procházku; nekatolická v Prešpurku a Berlíně vydawatele nalezla, ano i českou konkordancj opatřena gest. Toliko odstupování k nekatoljkům po uvedené tolerancj k některým spisům polemickým příčinu dalo. Biblická historie, wynčování ve vjře dospělých i nedospělých, výklady, postilly negedny sepsány; zvláště ale kazatelství nad předešlé věky wyniklo. Okolo r. 1775 powstala v Praze společnost kritiků, který kázanj v chrámjch držena posuzovali (prof. Chládek na čele gich); ale nalezli hnedého gich zástupce v negménowaném Fr. Procházkovi. Kázanj, zvláště poslednjch let, negen přeložena, ale i původnj v zbjrkách i po různu k rozličným příležitostem sepsaná, na mnoze vycházela, z nichž některá gak věci tak slohem řečnickým chwálná. Gsau i Stapfowé rozvírhj kazatelské v češtinu uvedeny. Pastýřské bohoslovj saustavně i v částkách některých k prospěchu duchownjho pastýře pogednáno; mnohem pak hogněgi spisy vzdělawatedlné, nábožné a liturgické pro lid sepsány a vydány.

V.

§. 25. *Spisowé tokoto Oddělenj gsau následugjcy:*

A. M l u w o z p y t.

a. Obrana českého gazyka.

1. Karla Tháma Obrana gazyka českého proti zlobiwým geho ntrhačům, též mnohým vlastencům, w cwičenj se w něm liknawým a nedbalým sepsaná. W Praze v Jana F. z Šenfeldu. 1785, 8, str. 48, Zlomek w Toms. Chrestom. str. 216.

2. Sláwa a wybornost gazyka českého od J. Ruljka. W Praze. 1792. 8.

3. Wolánj k Slowanům, aby gazyka swého pilni byli, od Giř. Pařkowiče. 1802. (Kram. Now.)

4. Von den Vorzügen der czechischen Sprache, von Franz Tomsa. Prag 1812. 8. Psáno sice německy, ale s českými příklady.

5. W Časopisech a) W Hlasateli. α) J. Negedlého O lásce k vlasti. I. 5. k vlastencům. IV. 3. β) Rautenkrance List. III. 7. Řeč při uwenedj přednášenj čestiny, I. 485. Pročby se mělo w hlawnjch školách také česky učiti. IV. 72. γ) J. Jungmana Rozmlauwánj dwoge o českém gazyku. I. 45. 321. b) We Wjd. Listech: Antiohemia od J. J. r. 1813. list 46. c) W Čechoslawu: O mateřské řeči wúbec, a gak národnost zachowati. Z archiwu Hormayerowa přel. od Slámy 1824. d) W Kroku. Kdo činj, kdo trpj křiwdu? od A. J.

b. Prawočtenj.

6. Normalnj školnj knižky: a) Abecednj tabulka. b) Dokonalá slabikowacj tabulka. c) Slabikář obsahujcý w sobě způsob gak se djtky magj číti pjsmeny znáti, slabikowati a čjsti. W Praze nákl. c. k. praw. školské kněhotisk. 1775. 1778. 1780. 8. d) Slabikář pro sedlské školy w c. k. zemjch. e) Slabikář pro městské školy w c. k. zemjch. f) Slabikář pro žáky helwetské a augšpurgské konfessy w c. k. zemjch. 1782. 8. 1801. 8. Wšecy tyto knižky posud se často znouw tisknau.

7. Slabikář český w Litomyšli. 8.

8. Slabikář přirozenau a welmi snadnau nawku k čtenj obsahujcý, dlé které djtky w krátkém čase dobře čjsti nawčeny býti mohau. We Wacawě r. 1801. 2hé, 3tj 1804. w Prešp. v Š. P. Webra, tamž 4té r. 1806. str. 48, nawdenj k latinsk. y k vhersk. čtenj krom slowenského obsahujcý. Tento slabikář Dan. Bocko spisowatel geho Institutu Prešpurskému, gehož peřj se wydává, dorowal.

9. Fr. Tomsa Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben, Sylben und Wörter nebst Leseübungen. Prag 1801. 8. stran 80.

10. Slabikář, z něhož se dítky litery znáti, slabikowati a čjsti navdit mohou. W Prespurku 1804. 8. str. 32. (od Zykmu Pauliniho.)

11. Abecedář neynowěgij, aneb navka k čtenj. W Praze 1816. 8. (Gest přetištěné num. 8.)

12. Elementárníj knížka k německému čtenj a pogmenowanj neyobecněgých wěcý a gegich vlastnostj pro mládež w českých mjstech, od Jana Schmitta w Plzni 1818. 8. str. 47.

13. Slabikář pro školy Welebného Baňského okolj. Wydaný od liternej Společnosti téhož baňského okolj. Prwnj wydanj nákladem liternej společnosti b. o. We Wacowě 1820: pjsmem Ant. Gotlba 8. tři archy. Podepsán B. T. t. (Bohuslaw Tablic, tagemnjk.)

14. Jana Jowornického Kratochwilné povdenj; gakby se dítky česky y německy slabikowati a čjsti w krátkém čase navditi mohli. W Praze 1820. 8.

15. W Rozmanitostech: Prostředek, když děti mjsto g a k wyslowugj t neb d, od F. Špinky. J. 79.

c. Prawopis.

16. Jos. Rosenthalera a) Opella in 7 capita distincta, quibus errorum, qui in Bohemica scriptione tum in typo fiunt, causae expenduntur. Pragae 1779. 8. str. 110. b) Hwězdička pjsaře k dobrému psanj českému wedaucý, ku prospěchu škol českých wydana etc. w Praze 1781. 8. Přidána gest Obrana knížky Opella etc. proti Dobrowskému. Recenzj této Hwězdičky w Liter. Magaziu vno J. Dob. I Stück S. 93.

17. Čtjri Gruntownj Tabule ku prospěchu mládežj slowenskych škol. W Trnawě 1780. (Gest část Josefinské grammatiky německé na dobropjsemnost slowenskau obrácené. str. 3.)

18. Orthographie česká, aneb naučenj, gak se má dobře česky psáti. W Praze 1780. 1793. 1810.

19. Příwod ku dobropjsemnosti slowenské. W Trnawě. 1780. 8. str. 47.

20. Fr. Tomsy a) Wwedenj k české dobropjsemnosti w c. král. zemjch w Praze 1782. 8. 1784. b) Ueber die czechische Rechtschreibung. Prag 1802. 8. str. 32. (připogeno 13 českých básnj). c) Grössere czechische Orthographie. Prag 1812. 8.

21. Čechořednost tauž řečj mlawicým složená a wedwanch djljch obsažená, totiž w dobropjsemnosti a zpawomluwnosti, skrze Giřjka Petrmanna, českého kaz. w Draždanech. W Prespurku 1783. 8. str. 48. v Š. P. Webera. (Pod zprávou Štěpána Lešky toho času kantora a warhanjka). W dobropjsemnosti přijliš mělký.

22. Prawopisnost řeči české, (též něm. Wahre gegründete Rechtschreibart etc.) od Wael. Pohla. We Wjdmj 1786. 8. u Tom. z Trattnerů. (Chybá).

23. Ant. Bernolák a) *Dissertatio philologica critica de literis Sclavorum, Posonii 1787. 8.* (prostoslowácky) b) *Linguae Slavicae per Regnum Hungariae usitatae orthographia. ib.* (připomená k první.)

24. K. Thams *Methode in kurzer Zeit ächt böhmisch auszusprechen, zu lesen und zu schreiben. Prag 1800.*

25. Neyhlavnějšj pravidla slowenské dobropjsemnosti, kterážto spolu sebral Sam. Černanský. W Štáwnicy v J. F. Sulcera 1802. w 12. str. 24.

26. Českoslowenská grammatika (liternice) od Pawla Šrámka. W Pražpuuku 1805. 8. (Gést toliko dobropjsemnost, dobře psaná). str. 34.

27. Prawopis ruskočeský od Ant. Puchmayera. W Praze 1805. 8. str. 68. (Učj český psáti ruskau literau, a srownáwá mluwnjky obau těch gazyků, stručně.)

28. Pravidla české dobropjsemnosti od Aleše Pařjska. W Praze 1813. 1815. 1819. 8. str. 94.

29. Německá dobropjsemnost od Jana Jawornického. W Praze 1817. 8. welk. str. 94. u Boh. Háze.

30. Prawopis český podle základu Grammatiky J. Dobrowského od Wácl. Hanky. W Praze 1817. 1821. 12.

31. Auplná dobropjsemnost německá po německu ypo česku sepsaná od J. Šmitta. W Pjsku 1819. 8.

32. Orthografia aueb pravidla prawopjsemnost Morawsko-slowanské řeči od Fryšage. W Brně 1820. 8. (chybná)

33. Pravidla české dobropjsemnosti etc. od Jana Joz. Filziga. W Hradcy Král. 1822. 8. Na způsob Mösrowé německé psaná s příklady mnohými, ostatně dle pravidel Pařjzkových.

d. Mluwnice a slowozpyty.

α. České řeči.

34. Fr. Tomsy a) *Böhmische Sprachlehre Prag 1782. 8.* (chtěl z Infin. wyhostiti literu 1), b) *Ueber die Bedeutung, Abwandlung und Gebrauch der czechischen Zeitwörter. Prag 1804. 8. str. 224.* (s 11 českými básněmi). c) *Ueber die Veränderung der czechischen Sprache nebst einer czech. Chrestomathie seit XIII. Jahrh. bis itzt. 1805. 8. str. 263.*

35. Karla Ign. Tháma a) *Kurzgefasste böhm. Sprachlehre nebst böhm. deutsch. und französischen Gesprächen. Prag und Wien 1785. 8.* Opět s nápisem: *Böhmische Grammatik zum Gebrauche der Deutschen, wodurch sie diese Sprache auf eine leichte Art in kurzer Zeit gründlich erlernen könnten, nebst verschiedenen böhmisch deutschen Gesprächen, Erzählungen, Fabeln. Prag 1798. 8. 1800. 1801.* Potom s nápisem: *Erster gründlicher Unterricht in der böhm. Sprache, mit Leseübungen 8. Prag 1804. str. 333.* Posléz od Wáclawa Hanky na žádost Nakladatele (Funders) 1821. w Praze 8. b) *Kunst in drei Monaten böhmisch le-*

sen, verstehen, schreiben und sprachen zu lernen, nach den Kästnerischen Sprachgrundsätzen Prag. 1815. 8.

36. Fr. M. Pelcl a) Typus declinationum linguae bohemicae nova methodo dispositarum. Pragae. 1795. (dle nawrženj Dohrowského) Po druhé: Typus declinationum ex Grammatica Pelcliana 1795. b) Grundsätze der böhmischen Grammatik. Prag: 8. wel. 1795. 1798.

37. Naučenj kratidké, kterakby se mělo dobře po česku mluwiti a psáti, od Gilgjh Chládká. W Praze 1795. 8. (Z dobrých pramenůw).

38. Josefa Dobrowského a) Slowo slawenicum, in specie Czechicum. Pragae 1799. 4. 1½ archu. b) Bildsainkeit der slawischen Sprache an der Bildung der Subst. und Adjektive in der böhm. Sprache dargestellt. Prag 1799. 4. (Připogeno k geho: Wörterbuch etc.) c) Lehrgebäude der böhm. Sprache. Prag 1809, 1819, 8. wel. str. XX, a 326.

39. Böhmishe Grammatik von Joh. Negerdly I. B. Prag 1804, II. praktischer Bau 1805. 8. Po druhé w geduom dlu oba spogil, pod nápisem: Praktische böhmische Grammatik für Deutsche. Prag 1809. 8, str. 367. Po třetj. Prag 1821, 8. str. 384. (7000 wýtisků.)

40. Grammatyka česká, aneb učenj, gak se česká slowa uchylowati, spogowati a psáti magj, od J. Šmitta, W Pra. 1816. 8. str. 208.

41. Prawidla řeči české od Fz. Nowotného z Luže. W Praze 1818. 8. str. 190. a regist.

42. Böhmishe Biegungen v. J. L. Ziegler. Königgrätz 1818. Na 1 archu, (dle Negerdlyho grammatiky.)

43. Elementar Unterricht in der böhm. Sprache zunächst für die teutsche studirende Jugend nach den besten Sprachlehrern entworfen von Ant. Lischka etc. Neuhaus 1821. J. Albert Landfrass. 8. str. 238. a regist.

44. Mluwnice, čili saustawa českého gazyka podle Dobrowského, od Wácl. Hanky. W Praze 1822, 8. str. XXXII, a 312. Gest vlastně přel. Dobrow. (II. wyd.) s dosadky rozličnými.

45. Tabule poučujcý a wedaucý k náležitému poznánj dewatera částek české řeči; složená od Jana Černého duchownjho pastýře w Chadowicých. Tisťeno w Gičjně u Frant. Kastránka na celém fol, 3 listy. Prwnj tabule obsahuje přehled 9 částek řeči, Druhá uchylky gměn a mjstogmen. Třetj skloňowánj slowes. Předmluwa na zvláštnjm listu fol. tisťená. 1825.

β. Slowenské (slowácké).

46. Přjwod k dobromluwnosti Slowanské, ku prospěchu mládeži normalských škol. W Trnawě 1780. 8.

47. Anton. Bernoláka a) Grammatica slavica ad Systema scholarum nationalium in Ditionibus C. R. introductum accommodata. Editio prima in Pannonia. Posonii impensis Joau. Mich.

Länderer. 1790. 8. str. XVI. a 312, mimo Index 4 listy. Utj vlastně učitelj slowáckému. Má na zadu knihy mnoha porekadla (t. přislovj) slowácká z Doležila a vlastnj zbjrky, neznaw Srnce a Horného. b) Etymologia vocum slavicarum, sistens modum multiplicandi vocabula per derivationem et compositionem. Tyrnaviae (u Geljuka) 1791. 8. str. 180.

48. Slowanská grammatika od Gilli. 1791.

γ. Latinské.

49. Uvedenj k latinské řeči k užjwánj studyrugjcy Mládeže w c. k. zemjch. We Wjdní djl I. r. 1779. 8. str. 262. u J. T. z Tratnerů. DjlII. we Wjdní 1780. 8. DjlIII. tamže 1779?

50. Latinská grammatyka od Šuleka. W Bánské Bystřicy. 1801. 8.

δ. Německé.

51. Ručnj knjžka pro ony Čechy, Morawce, a Slowáky, gešto niemeckzku rzeczi neysnadnějšjm praktyczkym způsobem wynawcziti se chtiegi. Od Jos. Nowáka učitele hlawnj školy w Oppawě. Tam 1788. 8. str. 112.

52. Hynka Wjtka Vvedenj k německé řeči. Čechům k snadnějšmu pochopenj w témž gazyku aplně wyswětileně. Na Horách Kutnách v Fr. Korce 1789. 1800. Nowé a weskrz opraweně wydanj. W Hradcy Král. v Fr. Pospjšila. 1822. 8.

53. Prakticka českoněmecká grammatyka pro Čechy etc. dle způsobu Meidjngra od Ig. Siesslera. W Praze 1812. 8. 1820.

54. Malá grammatyka německá, od J. Šmitta. Na Horách Kutnách 1813. 8.

55. Prakticka Slowensko-Německá Grammatyka od Mart. Diurgála. W Prešpurku 1817. 8.

56. Jana Jawornického Německý mluwnjk aneb malá grammatyka předneseua w gazyku českém, a k potřebě wčitelůw, gak k weřegněmu tak y domácýmu wyučowánj prawidelněmu něm. mluwenj. W Praze u Boh. Háze. 1817. 8. též s německým titulem str. 152, Po druhé tamže 1821. str. 145.

ε. Zlodějská.

57. Hantyrka oder czechische Diebsprache. Gest vlastně částka knihy: Románi Čib. d. i. Grammatik und Wörterbuch der Zigeuner Sprache von Ant. Puchmayer. Prag 1821. 8.

ζ. Samskritská.

58. O samskritu, a wýtah grammatiky z Nála od Anton. Jungmanna. W Kroku I. djl. I a 4 část.

e. Pomocné spisy.

59. Handbuch zum Gebrauch der Jugend bei Erlernung der deutschen, böhmischen und französischen Sprache (von Mart. Pelzel) Prag 1775. 8. detto bei Widmann 1792. 8. maj.

str. 141. Gest malý Vokabulár, XII rozmlauwánj a 36 powjdek. Těch 12 rozmluw oprawených (s 13tau) wydal potom při své grammatice 1795. Tomsa w Chrest. na str. 213 zlomeček z ujjigal (Djtě bez hřjek).

60. P. Athan. Spurného: České cwicenj pro schówance c. k. kadetnjho domu pozústawagjcy (záležegjcy) w Exercittum službě etc. sprostného muže. We Wjdeňském nowém městě 1783 a 1786. 8. Obsahuge exercjrkú wogenskau, weytah slow wogenskýoh a hrdianskýoh činůw z Letopisů podle Abecedy, a začátky česk. gazyka. t. grammatiku.

61. Elementarwerk der böhmisch deutschen und lateinischen Sprache von Fr. Tomsa. Prag 1784. 8.

62. Příručka pro učitele české literatury od Maximiliana Šimka. We wjdní 1785. 8. Zawjrá také od str. 41-64. tabellárnj grammatiku českau.

63. Cwicenj w mluwenj gazykem německým, od Rautenkrance. W Praze 1808. 1809. str. 174. 1819. 8. od Jawornického rozmnoženě čtwrtě wydanj.

64. Karla Ign. Tháma a) Böhmische und deutsche Gespräche oder gründliche Anleitung in der möglichsten Geschwindigkeit böhmisch sprechen zu lernen, über alle nur mögliche Gegenstände des gesellschaftlichen Lebens nach dem Muster der zu Strassburg und Paris herausgekommenen französischen deutschen Gespräche eingerichtet. Prag 1811. 8. 8. 260. Po druhé 1814? b) Lehrbuch für Anfänger in der böhmischen Sprache; in grammatischen und syntaktischen Uebungen; nebst den beliebten Langsichen Gesprächen in böhmischer Sprache. Nach einem gleichartigen polnischen Lehrbuche bearbeitet. Prag 1817. 8.

65. J. Šmitta a) Sokratická elementárnj kniha k německému čtenj, rozuměnj a mluwenj pro mládež w českých mjstech. W Praze 1818. 8. str. 239. b) Elementárnj knjižka k německému čtenj. W Plzni 1818. gest částka předešlé. c) Česko-německý přjtel dětj, aneb wvedenj, gakby be česká mládež, geně se němčině naučiti chce, w nejkratšjm č. se přjgenným způsobem k čistému a plynatému německému mluwu přiwesti mohl. 8. 1823.

f. Slownjky.

66. Jana Zeberera německočeský slownjk, posud w Rkp.

67. Karla Ignáce Tháma a) Neues ausführliches und vollständiges deutsch böhmisches Nationallexikon oder Wörterbuch, mit einer Vorrede begleitet von J. Chr. Adelung. Prag 1788. 8. 2te vermehrte Auflage Prag 1799. 8. A-K str. 576; L-Z str. 729. Dritte Auflage, bei Neurenter. Prag 1814. 8. 2 Bände. b) Kleines deutschböhmisches Wörterbuch oder Sammlung von Wörtern, Redensarten und Sprichwörtern. Prag 1799. 1802. c) Zeitungsaufhang zu seinem Lexikon 1800. d) Neynowěgij auplyň česko-německý slownjk, aneb přjhodný weyběrek slow k mluwenj po cesku též po německu neypotřebněgijch a neyobwyklegijch etc.

die Weleslawjnowa Nomenclatora quadrilinguis zřízený etc. W Praze I. djl 1807. 8. str. 107. II. djl 1808. (tež s německým titulem) str. 108. e) Versuch eines böhmisch-deutschen juristischen und geschäftsmännischen Lexikons. Prag 1808. 8. f) Neuester deutschböhmischer Nomenclator etc. Prag 1815. 8. g) Neuestes möglichst vollständiges . . böhmischdeutsches und deutsch-böhmisches Taschenwörterbuch nach Aquensis, Cellarius, Komenius, Kropf, Loderecker, Reschel, Rosa, Tomsa, Weleslawin Wussin, u. m. and. frey bearbeitet. Prag. I. Theil deutsch-böhm. 1718. str. 744. II. Theil böhmischdeutsch. str. 946. Knihuže Kupec Enders wydal geg po smrti spisowatele w 6 formátu.

68. Versuch eines kleinen Türkischen Wörterbuches mit deutsch - ungrisch - und böhmischen Bedeutungen. Von Joh. Matthias Korabinsky. Pressburg (1788). 8.

69. Fr. Tomsy a) Malý německý a český slownjk. W Pr. 1789. 8. h) Vollständiges Wörterbuch der böhm. deutsch. und lateinischen Sprache. Prag 1791. Předmluwa (od Dobrowského) str. 32, text překladytých str. 1240. Po druhé bez latiny I. djl od Tháma rozmnožený A-O wyšel w Praze 1805 w 8. str. 340 s nápisem: Nequestes ausführliches und vollständiges böhmisch-deutsches, synonymisch phraseologisches Nationallexikon etc. Druhý djl. st. od 341 až do 781. P-Ž wydal Tomsa 1807. 8. tamže.

70. Deutschböhmisches Wörterbuch, herausgegeben von J. Dobrowsky. Prag in der Herrlichen Buchhandlung I. Theil 1802. 4. Vorbericht 5 listů. Von der Bildung der Nennwörter LXVIII. A-K. 344 str. II. Theil L-Z. ibid. 1821. Vorbericht 1 list pak 482 str. Druhý djl s užitím zasob Dobrowského wypracowán gest od Ant. Puchmayera, a po gcho smrti dodělán od Wácl. Hauky. Na prwnjm pracowal neywjce Štěp. Leška, potom J. Necedlý a g.

71. Rzecko - Slowenský Slowar na Nowý Žakon. Od Pawla Šramša. Rkp. 3 hrubj djlówé w fol. (w. Tab. Poe. IV. 27).

72. Primitiwa latina cum interpretatione Slavonica, hung. atque germanica secundum partes orationis in usus patriae juvenutis concinnata. Tyrnaviae Vinc. Jelinek 1807. (od Oudřege Plachého).

73. Böhmisch - deutsch - lateinisches mit Beifügung der dem Slowaken und Mährer eigenem Ausdrücke und Redensarten zunächst für Schulen bearbeitetes . . mit deutschem Wortregister versehenes Wörterbuch, von Georg Palkowitsch. 8. I. Theil A-N. Prag 1820 bei Josepha Vetterle von Wildenbrunn. Titul a Předml. 1 arch. textu archů Oo. 2ter Theil Pressburg 1821 bei den Belnayschen Erben Aaaa a 2 listy. (Mezi wsemi posud neyauplněgěj.) Užil Rybayowé a Leškowé zbjjky.

74. Versuch einer böhmischen Phraseologie durch kurze, alphabetisch geordnete, den ächten Geist der böhmischen Sprache aussprechende, und der grösseren Gemeinnützigkeit wegen verdeutschte Sätze, vorgetragen von Mathias Jos. Sychra, Pfarrer.

Erste Abth. A-L Brün 1821. b. Jos. G. Trassler 12. str. XXXIX a 254. Zweyte Abth. M-Z. ib. 1822. str. 419; mimo Verbesserungen 2 listy.

75. Slovník Slovanský Česko - Latinský - Německý - Uher-
ski: seu Lexicon Slavicum Bohemico - Latino - Germanico - Un-
garicum auctore Ant. Bernolák nobili Pannonio Szlancensi Tom.
I. A-J. Budae. Typis et Sumptibus Typ. r. Univers. Hungaricae
1825. 8. str. XVI a 848. Gest vlastně Slovácký, české slove
sice také přigal, ale křížkem znamená. Pro skauimatele slo-
venského gazyka dobrá pomůcka, bodež gen nářečj to od če-
ského cele neodlaučil!

B. S l o w e s n o s t.

a. Náwody (theorie).

α. Sloh.

76. Sbjrka listů Thurzonických, kterau vydal M. Lauček
s doktorem Prokopusem. W Skalicy, roku?

77. Něco o Epigrammatech a nebožto Málorádkoch, od
Ant. Bernoláka. W Žilině 1794. (slovácky.)

78. Krátké wvedenj k wyhotowenj psanj a giných pjem-
nostj, kteréž w obecnstwj wněti zhotowiti welmi wžitečné gest,
pro žáky českých vlastenských škol, od Ondřege Kličky. W
Pzaze u Bohum. Háze 1815. 8. str. 160.

79. Slowesnost, aneb zbjrka příkladů (wersů i prosy) s po-
gedánjím o slohu, od Jos. Jungmanha. W Praze 1820. 8. str.
CII. a 231 mimo registr.

80. Figurae artis oratoriae in exemplum adornatae. Neb :
Wýbornj způsobowé duchownj weymluwnosti k wžitečnému před-
nášenj slowa božjho, od J. Wernharda 8. 1822.

81. Nawedenj k wyhotowenj pjemnostj we wšelikých po-
třebách obecného žiwota pro školy městské. Půwodně se-
psané od Jana Kryst. Dolce etc. zčeštěné od Jaroljma Jezdin-
ského, školajho wčitele w Kalné. W Hradcy Král. 1823. 8.
str. 240.

82. W Přjt. Mládeže. O hotowenj psanj nebo pjemnostech,
J. Jawornický. III. 9. V. 44.

β. Prosodika.

83. Harmonie a dobrozvučnosť gazyka českého Rkp. 1806.
od Wácl. Stacha. (Neywjce o prosodii gedná, porážege přízwwk
Dobrowským zamýšlený.)

84. Podátkowé českého básnictwj, zwlastě prosodie. W
Prešpurku 1818. 8. str. 128. Proti tomu spisu čelj :

85. Zlomky o českém básnictwj, zwlastě o prozodyi, od
Šeb. Hněwkowského. W Praze 1820. 8. (Wiz posauzenj této
knihy w Kroku I. djl část II. str. 141, Kdež i krátky přehled

prosodie Indické a wýměsky z prosodiky teské od J. J. pak o hexametri od P. Šaffářka.)

86. Puehmagerůw Rýmownjk aneb rýmownj slownjk, gegž wydal a žiwotopis připogil Jozef Wogtėch Sedláček etc. W Pizni 1824. 8. pjsmem a nákladem Leop. Raynera. Přjpis P. hrab. K. z Sternberku 1 arch. XXXXVI. a 151 str. (djlo pohrobňj.)

γ. Hudba.

87. Melodiatura aneb Partytura, to gest: Kniha Hlaso- Zpěwů obsahujcý w sobě Nůty wšech pjsnj duchownjch, které se we velikém Kancyonáli a Ewangelitském Funebráli nalezagj. gakowěžto z mnohých choralnjch kněh bedliwě přepsal a w gedao uwedl Adam Skultetý fol. přjěnj 1798. WBrně v J. Sylw. Siedlera. Listů 10 titul a zpráva, potom str. 237. a registr.

88. J. Ryby a) Počátečnj a wšeobecnj základowě k nměnj hudebnjmu. W Praze 1817. 4. Po smrti spisatelowě wydáno. b) Weliký slownjk hudebnj, téměř auplný w Rkp.

b. Básně.

α. Duchownj.

89. Nábožné pjsně, které cýrkew Prešporská ewang. při poswěcowánj swého nowého vherského chrámu w neděli prwnj adwentnj r. 1777. zpjwala, od Michala Instytorysa Moš. W Preš. v Patka str. 8. w 4.

90. Giskřička, knjžka nowé pjsně w sobě obsahujcý. W Prešpurku 1780. 8.

91. Giřjho Petrmanna a) Celý žaltář krále a proroka Dawida w pjsně, známými notami k zpjwanj spořadaný s předmluwau gádro žalmů zwelebugjcy etc. W Dražďanech 1781. 8. str. 212. wýtiskl H. W. Harpeter. (Nedošahuj Sireycowých) b) Pjsně duchownj staré y nowé. W Dražďanech 8. 1784.

92. Pjsně, které se w prwnj wanočnj swátek při cýrkwi české náboženstwj ewangelického zpjwati mágj. W Praze v Jana Tom. Höchenbergera. 1782. 8.

93. Ewangelický Funebrál obsahujcý w sobě pjsně pohřebnj y giné přjhodné staré y nowé, které se zpjwati mohau netoliko při pohřbu kterýchkoli lidj wůbėc, ale také rozličného wěku, stawu. . . s připogenjm některých lat. pjsnj W Prešp. 1783. Paté wydánj od Ondř. Plachého mnohými nowé složenými pjsničkami rozmuožené. W Štřáwnicy v J. F. Sulcera 1798. 8. Zde gest 15 pjsnj od Plachého samého, to od Matěge Šfuleka. Opět w Prešp. 1820. 12.

94. Josefa Prokopa Pjseň ke mši swaté. We Wjdní. 1783. 8. listů 8. (z něm.)

95. Ručnj kancyonal domownj y pocestnj s připogenau knjžeckau modliteb. W Gindř. Hrad. 1783. 8. v J. W. Hilgartnera, pjsnj str. 704 krom předm. a registr. modliteb str. 101. od Dan. Bocka (neywjce z Tranowského.)

96. Pjsně duchownj k společným službám božjím cýrkw. ewangel. W Praze 1783. 8. v J. F. z Schönfeldu.
97. Spomocnj k Zármutčých z listy. w 8. w Praze v děd. Rosenmüllerowých 1783. (pjsně)
98. W. G. P. Pjsně aueb Zpěwowé duchownj. gichžto wěrný a pobožný křestan každého času gak při wýročných slavnostech a památkách, tak y we wšelikých křest. potřebách, každoděnně, ráno y wečer, před gidlem a po gidle, w křížji y w zármutku wjwatí může. W Praze v J. Tom. Höchenbergera. 1783. 12. str. 173.
99. Jana Hrdličky a) Weselá nábožnost, kterau při poswěcowaní chrámu v prostředí sebe božjho 1783 w Neděli XV. po sw. Trogici plápolali Křestané ewang. Wsetjntj. W Brně v J. F. Neumanua. 1783. $\frac{1}{2}$ archu w 8. b) Radost Syona Maglodskeho ew. z nawráceného z božj a krále Leop. II. sněmem kraginským stwrzené předrahé milosti sobě a bratřím šwym času rozwláženj wyswědčowaná dne 1. Máge 1791. w 8. $1\frac{1}{4}$ archu. c) Knižečka pro čeled křestanskau. W Prešp. w 12. $1\frac{1}{2}$ archu. (w. Tab. Poe. IV. 35.)
100. Nábožný zwučný hlas při poswěcenj Pezynského chrámu etc. 1783 od Michala Semiana w Prešp. v Š. Webera. (cf. kázanj: Prwotiny 1783.)
101. Duchownj zrcadlo ženského pohlawj z pjsen swat. předstawané, do něhož se manželky y panny.. nahlědati magj. W Prešpurku v Šimona Pet. Webera 8. bez r. (1783?) str. 24. Gsai příkladové z pjsna s. wybranych příkladných žen. Prwnj Ewa, poslednj Loida a Cunika weršem 12složným.
102. Pjsně při mši swaté podle nowého pořádku. W Praze. 1784. 8.
103. Normálnj zpěwy, litanye a modlitby, kterak ony w Praze při tomto nowem nařzenj ku konánj služeb božjch k wšeobecné potřebě předepsané byly. W Praze v Jana Ferdin. z Schöufeldu 1784. (Gest wlastně část knihy: Rozdělenj hodin pro služby Božj.)
104. Pjsně k neyswětěgji oběti nowozákonně, gakž při nowém spořádánj služeb božjch k wšeobecnému wjwánj přede-psána gest. W Brně Swobodským pjsnem skrze J. Siedlera faktora 1784. 8. str. 16.
105. Pjsně nowá k neysw. Maryi P. Swatohorské w 8. b. r. a m. Začjná: Pozdrawena buď Marya.
106. Pořádek, podle kteréhož se prwnj služby božj cýrkwe české ewangel. w Praze 1. P. 1784. dne 9. Máge w gegjm modlitebnjm domě wykonáwaly. W Praze v J. T. Höchenbergera. 8. (1784) listů 8. (wlastně pjsně duchownj.)
107. Recept božj proti krátkosti žiwotě W. Uroz. P. Juliany Plathowé etc. kterýžto.. weršowně wygádl Matěg Šulek etc. ew. Paluzské cýrk. kaz. W B. Bystřicy v J. J. Tumlera w 4. 3 archy a 3 listy. Na konci gest pjsně duchownj.

108. Pjsně k weřegně a k saukromně pobožnosti. Prwnj shromážděnj. Raunj, weřernj, ke mši a ke kázanj (baz m. a r.) str. 32. w 8. Zdá se 1784, w kterémž roce tež německé půwodnj wyšly w Praze.

109. Kancyonal aneb žalmy a pjsně duchownj, podle Lipského wytištěny. W Praze 1784.

110. Wacława Stacha a) Pjsně křestanské pro Slabeckau osadu, k weřegným a domácým sl. božjm. W Praze v Rosenmüllerowských dědiců. 1785. 8. b) Nábožně pjsně pro katolického měštana a sedláka k weřegným a domácým službám božjm. 1791. W Olom. 8. c) Pjseň na slawnost těla Krystowego etc. W Olomaucy. 1799. 8. str. 135.

111. Pobožně pjsně do domu Modlitby a čisteg oběti, k službě božskog přispůsobené. W Prešpurku u Fr. An. Patzko. 1785. 8. str. 14.

112. Pawla Tešlaka pjsně nábožně. Wiz w knize: Křestanské modlitby. (1786)

113. Nábožně pjsně, které w německém gazyku složil C. F. Gellert, někdy w Akademii Lipské wczitel, pro gegich pak wžitečnost w slowenczinu wwedl a k nim niekteré nowe připogil Samuel Czernianský etc. W Prešpurku 1787. 8. u F. A. Patzko str. 160.

114. Pjsně duchownj, obsahugjeć pjsničky raunj etc. podle německého kancyonálu od T. F. kněze stawu Petrynského. W Olom. 8. 1788.

115. Plesánj duše křestanské, aneb malý ručnj Kancyonal. W Bystřicy. 1790. 8.

116. Kniha žalmů a zpěwů od Walenty 1790.

117. Malý kancyonaljk. W Stáwnicy. 1790, potom w Rystřicy 1806. w 8. W něm gest 26 pjsnj Jana Stráky (w. Tablic. Poe. III. 76.)

118. Sedmero pjsnj duchownjch od J. Dytrycha. W Praze. 1794.

119. Nowá knjha zpěwů křestanských, s připogeným řádem ewangel. Cýrkwj A. W. w králowstwj českém sepsaná a wydaná od Štěp. Lešky. W Praze 1796. 8. str. 348. mimo regšt. a řád ewang. 70 str. W tom kanc. neywjce z Berljuského kanc. přeložených, drahný počet pak y starých, oprawených pjsnj se nalézá. (w. Tab. Poe. IV, 59). Druhé pjsněmi a modlitbami rozmnožené wydánj w Praze v Boh. Haze. 1815. 8.

120. Radostně prozpěwowanj na skále spasenj od cýrk. ewangel. w Skalicy w den poswěcenj chrámu od Mart. Laučeka. W Skalicy 1797.

121. Auplná kniha duchownjch pjsnj katolických k wzdělánj a roznjčenj weřegně a domácí pobožnosti obsahugjeć rozličné pjsně raunj a weřernj na každý den — při wšech skutčých dennjch . . k weřegným službám božjm etc. a modlitby katolické z pjsma sw. wytažené, od Tomáše Fryčage. W Brně

1801. 8. 1803. po třetí pod gménem Katolický kancional etc. 1805, 1808. Po páte 1815. 1822. Též pod gménem krátký Kancyonálek etc. W Brně 1824 w 12.

122. J. J. Ryby a) Saudný den. Oratorium, od něho též w hudbu uwedeno. Rkp. 1801. b) Oktáv neb osmidennj pobožnost k sw. Janu Nepomuckému etc. složil a w melodye uwedl etc. 1803. W Praze 8. str. 85. (Hudba w Rkp.) c) Swatohorský kúr t. osm chwalozpěwů k neyd. královně nebeské Marygi Panně. W Praze 1804. S. v Boh. Haase, str. 55. (Hudba w Rkp.) d) Pohřebnj pjsně. W Pr. 1805. 8. Po druhé u Jos. Fetterlowé z W. 1822. 8. str. 76 a registř. e) Adwentnj pjsně od W. K. W. P. pro Rožmitalský chrámj kúr wydaná. W Praze 1811 v B. Háze. 1 arch w 4. (Hudba w Rkp.)

123. Dan. Baránjho († 1802) zpěwy půwodnj i přeložené. w Rkp.

124. Dan. Bocko obmyšleže nový kancional wydati, mnohé duchownj pjsně w Rkp. zanechal. (w. Tab. Poe. III. 80.)

125. Weselá nábožnost z rozšířeného při králi našem tytulu cýsařského spogená s weselau nábožnostj při obnowenj památky posvěcenj chrámu božjho dosvědčowaná od Syona Maglodskeho ew. w Neděli 23 po sw. Trog. 1804. w 8. str. 8. (pjsně?) w. Tab. Poe. IV. 34.

126. Te Deum Laudamus to gest: Chwály Božj za přičinau G. Gasnosti c. k. Františka II. dědičným Rakauským cýsařstwjm zwelebenj. W Cýrkwi Ew. A. W. Skalické 1804. 7. Rjgna zpjwané. W Vherské Skalicy v Fr. Škarnyca. 8. ½ archu.

127. Kancyonál, aneb pjsně nové historické na dni swatečnj přes celý rok. W Praze 1805. 4.

128. M. Hamaljara a) Pašigowé weršjky. W Prešpurku 1805. b) dvě nábožné pjsně k vzdělawatelnému weřegnému čtenj hystorye Vtrpenj Páně neb Pašie etc. W Prešpurku 1806 8. (arch). c) Obmyšlel wydati kancional, kterýž se nynj w Rkp. chowá. W něm od Sam. Černanského 15 wětšjm djlem z něm. přeložených pjsnj. (w. Tab. Poe. IV. 20).

129. Při počátku nowého roku, dle Denisa; od B. Dlabče, w Hlasateli III. 3. (1806.)

130. Pjsně k sw. Josefú, od Jana Saukupa. Tisťena w Mladé Boleslawi (1810?) Ostatnj pjsně nábožné toho spisowatele gsau posud w Rkp. u něho.

131. Pjsně Při mši swaté, od Gallše. W Brně.

132. J. B. Zieglera a) Pjsně při mši swaté, w Hradci Hrál. b) Pjsně postnj ku křížowé cestě 1817. c) Pjsně cýrkewnj pange lingua. Přeložena gest také od Dom. Kinského, Fr. Nowotného z Luže a Negmenowaného.

133. Zpěwové pohřebnj, které z něm. na česko wyložil Fr. Dostal. W Brně 1817. 8. listů 10.

134. Joz. Mir. Krále: Modlitba Páně w pjsně wvedená. W Praze 1817. 8.

135. Katechismus w pjsěň wvedený mládeži k naučenj a dospělým k rozgimánj, podlé djlu prwnjho knihy ke čtenj w školách tryw. w c. k. zemjch. W Brně 8.

136. Pjsně některé k sw. Janu Nepomuckému (po různu wydané) od F. Starka.

137. W časopisech a) W Rozmanitostech α) Ant. Mar-ka: Prošba k Bohu; Pjsěň za aurodu. F. 67-72. b) Fr. Tomsy: Rannj wzdechnutj k Bohu. F. 72. c) Jana Jandy k tworcy. H. 87.

138. Fr. Raymana a) Pjsěň ke cti a chwále sw. Mařj Mag-daleny 1819. 8. W Hradci Král. 4 listy. b) Pjsěň ke cti a chwále sw. Jana Nepomuckého složeno, w Praze 1819. 8. 4 listy.

139. Krystus skrze swé vmučenj oslawen. Zpěw o wtrpe-nj Páně we 4 hlasých se zbory (chory) s auplnau hudbau, kterau složil August Bergt, zčeštil dle hudby Wogt. Sedláček. W Plzni 1820. 8. str. 35. (něm. a česky).

140. J. Jawornického Pobožnost kostelnj pro mládež škol-nj, pozústawagjcy w zpěwch, w čas adwentnj, wánočnj, postnj welikonočnj, swatodušnj, při mši za mrtwé, na slawnost Panny Marye a sw. J. Nep. W Praze v Bohum. Hase 1821. 8.

141. Rorate, neboli Weselé a radostné zpěwy adwentnj o wtělenj Pána a Spasytele našeho Gež. Krysta w předistý ži-wot Marye Panny. Po kolika steh letech po prwé tiskem wy-dal Jan Pospjšil etc. L. P. 1825 w Hradcy Králowé. fol. str.

164. O pořádně not rozdělenj postaral se P. Folkrt. Gest část Kaucionálu rukopisného Králowehradeckého. (cf. V. 51.)

142. Pohřebnj pjsně, které sepsal J. Ulrych kněz cjrk. w Chrasti 1824.

β. Swětské.

a. We zbjrkách.

143. Básně w řeči wázané, od Wácl. Tháma. Sebránj prwnj w Praze v Rosenmüllerowých dědiců, za J. Beránka factora 1785. 8. Druhě sebránj v Jana Ferd. z Sfenfeldu 1785. 8. Po druhé spolu 1812. str. 182. v J. Ferd. z Sfenfeldu. Každě sebránj na tři částky rozděleno, z nichž prwnj obsahuge werše z knih staršjch wybrané (z Kadljského, Komenského a g.) druhý od wydawatele složeno a přeložené (z Gleima, Weis-se a g.) třetj od giných 11 pomocnjků.

144. Nowj češtj zpěwowe pro krásné pohlawj ženské od Wácl. Krameryusa 1788. I arch w 8. (Z Hallera a g.)

145. Sebránj básnj a zpěwů od J. Puchmayera 8. w Praze I. djl. 1795. str. 150. II. 1797. str. 176. III. Nowé básně etc. 1798. str. 168. IV. 1802. str. 128. V. 1814. str. 156. Těmito básněmi nowá epocha w básnictwj počala. Mimo wydawatele wjce méně zde zásluhu mělo přes třidceti básnjřůw. Gsau pak neywjce lyrické, ody, pjsně, elegie, listy básnické, sonety,

epigrammy rozpravné, jako balady, části z větších epických děl, básky a t. d.

146. Wlastenštj zpěwové Jana Negedlcho 1800. (z něm. Meinerta).

147. Múza se Slownských hor, od Giřjho Palkowice. We Wacowě 1801. 8. str. 104.

148. Wácl. Stacha a) Starý weršowec pro rozumnu kra-tochwjli, wydany od Karl. Thäma nákladem J. Diesbacha. W Praze 1805. b) Diwný aučinek potěcha. Má wzbuzená chuť k zpěwu a obrana staročeského weršowstwj proti nowým nezákładným nápadům. Přjdašek k nowé Kožjškowé grammatyce. Rkp. str. 473 w Museum.

149. Bohuslawa Tablice a) Slownštj Weršowcy w 12. I. swazek 1805, w Uherské Skalicy w Fr. Škarnyca str. 48, a 128, totiž Sors Pilařikiana giž 1805 tištěna, a tuto přiwtělená. II. swazek we Wacowě 1809, w Ant. Gotljbá str. 144. Obsahuge werše českoslowensky psané staršjch slownských (w Pannonii) básnjků ze 17 a 18 stoletj, a sice Štěp. Pilářjka, Jana Ondřege Demiana, Jana Chrastiny, Jana Sabowa (sedláka) Aug. Doležala, a Neznámého (přjhydy Janošjka Surowce) a tak většj částka do předešlého Oddělenj náležj. b) Poezye. We Wacowě w Ant. Gotljbá w 8. I. djl 1806 str. LXXX a 128. II. 1807 str. LXXX a 112. III. 1809 str. 212 mimo předml. a regstř. IV. 1812 str. LXXX. a 128. Při každém djlu předcházegj žiwoty staršjch Slownských weršowců, a sem tam i částky z gich spisů, s welikau pilnostj wybrané a pořádně sepsané. Poesie gsau djlem půwodné, djlem přeložené. W prwnjm djlu hu ba od Zdražjka na některé pjsně přidána.

150. F. z Collin Walečné zpěwy pro české země obrance (přel.) od Jana Nep. Štěpánka. W Praze w Frant. Geřábka 1809. 8.

151. Muza Morawská w patěro Oddělenjch obsahujcý duchownj, mrawnj, polnj, weskoobčanské a starowlastenské hanacké pjsně etc. Složené od Joz. Herm. Gallaše, wydauá od Tomáše Fryčage. W Brně 1813. 8. str. 456, mimo regstřjck etc.

152. Tatranská Múza s lyrau Slowanskau (od Joz. Pawla Šaffarjka). W Lewoči 1814 w Joz. Mayera knihlačitele, w 8. str. 80.

153. Pjsně českých bogownjků, od M. Silorada Patrěky. W Praze 1815. 8. (1 arch).

154. Wácl. Hanky a) Dwanactero pjsnj. W Praze, ma-ly přjčnj 4. s obrázkem I. djl 1815. 6 listů, (gedna z těch 12 gest od M. Patrěky) II. djl 1816, též 12 pjsnj. Po druhé s nápisem: Hankowy pjsně, druhé rozmnožené wydánj. swazeček I. w Praze 1819. 12. str. 60. b) Prostonárodnj Srbská Múza do Čech přewedená od W. Hanky. Částka I. W Praze 1817 w Joz. Fetterlowé etc. 12. str. 34.

155. Pjnsně (české a německé) pro mládež školnj, od J. Jaworpičského 1817. W Praze 8. str. 44.

156. Hlas lyry české, od Fr. Bohum. Štěpničky 12. W Praze I. djl v Bohum. Hlaze 1817. str. 300. II. djl w arcybiskupské knihtisk. 1823. str. 353.

157. Básně drobné Šeb. Huňwowského. W Praze 1820. 12. v J. Fetterlowé, str. 216.

158. Básně J. Kollára, w Praze 8. 1821. str. 88. Druhé wydánj pod gménem: Sláwy Dcera we 3. zpěwch od Kollára. W Budjně 1824. 12. 7 archiw. Wlastně gen Znělky rozmnožené na 150.

159. Wešna, či básně prwotinné Fr. Trnky. W Hradcy Král. 1821. 8. str. 55.

160. Básně Jana Herzoga, W Praze 1822. 12. str.

161. Fr. Lad. Čelakowského a) Šmjšené básně. W Praze v J. Fetterlowé z Wildenbrunu. 1822. 12. str. 108. b) Slowanské národnj pjsně, sebrané. W Praze v J. Fetterlowé z Wild. 1822. 8. str. 232. II. djl tamže 1825.

162. Šmjšené básně Jos. Wlast. Kamaryta. W Praze 1822 v J. Fetterl. z Wild. 12. str. 120.

163. Slowenské werše, Wydal Jan Csaplowics. W Pešti 1822. Wytisťené v Jana Tom. Trattnera z Petróza w 8. str. 104 (w slowáckém nářečj),

164. Krasřečnj, aneb zbjrka k deklamacij od Sim. K. Macháčka. W Praze 8. v Joz Fetterl, z W. 1823. str. 392. Obsahuge mnohé před tjm netisťené básně, gak od sameho wydawatele, tak od giných, a některé pěkné přewody z Góthe, Colina etc. II. djl tmž. (w tisku).

165. Maličkosti w řeči wázané. Sbjrka nápisůw, drobnůstek, wtipných nápadů a t. d. o které se pokusyl Sychra. W Hradcy Král. 1825, 12. str. 81.

166. a) Almanah aneb Noworočenka, nákladem J. F. Pospjšila. W Král. Hradcy 12. 1823. str. 200. (Prwnj to český Almanach). Pěčj Professorů Fr. Klicpery a Jos. Chmely. b) Opět na r. 1824 tamže str. 203, pěčj Prof. Chmely. Básně lyrické, dramatické a powjdky gsau předmět toho Almanachu, na gehož Injm djlu dewět, na druhém osmnácte básnjků podjl wzalo. c) Deunice aneb Noworočenka na r. 1825. Sebranjm Jos. Chmely a F. L. Čelakowského, tamže 12. str. 186. (pracj 11 básnjřůw).

167. Pjnsně swětské lidu slowanského w Uhijch. Sebrané a wydáné od Pawla Jana Saffarjka, Jana Blahoslawa a giných (Kollára). Swazek Inj. W Pešti Pjsmem anákl. J. Tom. Trattnera z Petróze 1823. w 12. str. 150. Předmluwa čtenj hodná. II. djl 1825.

168. Básně od Jos. Chmeleuského. W Hradci Král. Pjsmem a nákladem J. F. Pospjšila 1823. 12. str. 216.

169. Básně Jana Gindř. Marka. W Praze 1823. 12. str. 123.

170. Okus w básněnj českém, od Karla Sudimjra Šnaidra. Zbjrka prwnj. W Hradci Král. v Pospjšila 1823. 8. str. 149.

171. Kwětenky kwětnému a čjnému stáří obětované od Tomáše Kubelky, knížecí arcybiskupské impressy Faktora. Nápěvy notami wysazené a přiložené. W Praze v Joz. Fetterlowě z Wildenbrunu 1823. 12. str. 192.

172. Básně Jana Kocýána. W Praze v arcybisk. knihiti-skárně 1824. 12.

175. Růžinky aneb spisky drobné pro dítky od Swob. D. Trnky. W Hradcy Králové 1824. 12. str. 35. (neywjce lyric-kého obsahu).

b. Po různu.

α. Lyrické.

174. Žiwota i smrti požehnaná památka, kterau wroz. někdy a pobožné manželce matroně Kateřině Potocké († 1778) manžel gegj. Pawel Sfranko. wzbuzge. (W Prešowě) w 8. str. 174 w alexandriuských weršjch. (w. Tab. Poe. IV. 26.)

175. Štěpána Lesky a) k swadbě Ondřege Škuletiho, když sy pannu Mar. Kuzmowu zasubowal r. 1781. Též k swadbě Jana Wiskydenského s Mar. Magd. Bayerowau r. 1785. Obogj w Prešpurku tlačené. w. Tab. Poe. IV. 61. b) Giskra lásky, kterauž w srdcy swém měl poctiwý wdowec Karel Wogtěchowský, saused Nowostrážnický, když sobě poct. pannu Dorotu Giskrowu. zwolil 17. Ledna 1797. w Prešp.

176. Weselost rolj božj Hybské pod rakauským skřiwaukem. Zpěw při příležitosti wydané od cjs. Jos. II. tolerancý 1. P. 1781. složeny od Aug. Doležala. Tisťen w Slow. Werš. 1809 w II. dju str. 92-100.

177. Swadebnj smlauwy t. g. wěnowánj statku gak od Panny newěsty tak od Pana ženicha, pro špás na swětlo wydané. W Giudr. Hradcy v Hilgartnera 8. 1782. (báseň).

178. Wácl. Stacha a) Něco pro českau literaturu milownjkům básnj obětowáno, od Podbělowského 1782. b) Swátek českého gazyka na den provozowánj Stefanowého Odběhlce w Pražském vlastenském diwadle, dne 20. Ledna 1785. (Na konci): Obětowali W. S-h (Stach) K(arel) a W(áclaw) T(hám) 8. dwa listy. Počjná; Plesey Praho etc. c) Pjseň pro český národ k wjtánj a korunowánj Leop. II. (1791) d) Na opěwatelkyni Klopstocka od překladatele Messiáše (česky a něm.) 1801.

179. Bohum. J. Dlabáče a) Philoboga zpěw ke cti Ney-swětějšho otce Pia VI. na slawný geho přjchod do Wjdně k Cjs. Joz. II. W Praze v Joz. Em. Diesbacha 1782. 4. str. 9. b) Zpěw Wlastimila na obywatel Milewské 1782. (w. Charwáta řeč o starosti) c) Na dúkaz Wděčnosti a lásky Welebnému a Včenému muži P. Gerlakowi Pausowí 1782. 8. Gest to přánj k Now. Roku str. 4. d) Obětowánj témuž r. 1783. od děd. Rosemüllerowých. e) P. Heřmanowí Kotterowskému, str. 4. 1783. 8. f) Zpěw ke cti swých přátel Karla a Wáclawa Tháma, 1784. 8. str. 8. v J. Ferd. z Šenfeldu. -g) Taužjcy mysliwěček po hrdliče. (W.

Wácl. Tháma básně 1785). h) Damon o své Klqy. W Praze a w Kutné Hoře 1789. 8. (w. Nowj češtj zpěw. Kramer.) i) Zpew při korunowánj Leop. II. 1791. W Pr. v J. F. Šenfelda 8. str. 8. k) Zpěw na W. Raitolara za celých 50 lot rychtáře Nebušického, w Praze 1795. 4. str. 8. l) Wjtánj vlastenské P. Dobrowského z cesty Šwedské etc. 1793. 8. str. 10. (Wiz Now. Kramer.) m) Pjseň při slavném dosazenj na faru Plaskau P. Frant. Stöhra 1801. W Praze 4. str. 4. n) Památka šťastného narozenj P. Xaw. Twrdého Gubern. Rady. 1810.

180. Když přátelé naši Petrus, Ribbay, Munchart, Ssmidag, Hossu, Gazy z Jeny do Uher se nawracowali, toto gim požeňnáj dávali kragané. W Jeně v Jana Kryst. Strausza 1782. 8. ¼ archu. (sapphickým weršem).

181. Libé nabjzenj k radostnému plesánj pražských obywatelů dua 9. Srpna 1784 při začátku sgednocenj prw rozdjlých čtyř měst. W Praze 8. dwa ljtky. (Začjná: Poskoč Praho! Pražské hory poskakugtel etc.)

182. Pewná naděje blahoslawené nesmrtnosti, w kterožto se Wys. wčený a D. Cti Hod. P. Pawel Fabri cýkwe ew. Artykulářské Necpalské sl. b. kaz. se slavným patronstwjm, gak této cýrkwe tak y z celého Widěku (okolj) Turčanského, awo se všemi milými přátely etc. při swém z tohoto žiwota odcházenj skrze Ondřege Plachyho rozlučuje 1785. 4. Zařj. W B. Bystřicy v J. Tumlera 1 arch w 4. (pohřebnj werše).

183. Fr. Jana Wawáka a) Vpřimný weřegný wděk wěrnému a upřimnému czechowi Fr. Faustiniwi Procházkwi w wydáwanj českých kněh laskawě pracugjčymu. 4. 1786. b) Wlastenské wzbuzowánj k wděčnému očkáwanj Leop. II. krále pána našeho. W Praze 8. 1791. c) Děwče s růžovým wěncem ze wsy Owende na ožjny k G. M. Františkowi a Maryi Tereziyi králi a králowně české. 12. Srpna 1792. W Praze v J. Gottfr. Kálwe (při korunowacj Cjs. Frant. I.) w 4. arch r. d) Sedlské wjtánj G. C. K. M. Františka toho gména druhého C. Řjm. a gména prwnjho krále českého. W Pr. v J. T. Höhenberg. 8. 1792. e) Krátké pozorowaní zlostné a neprawé wałki narodw FranCaVzského na rítmí složené (1794) (w. für Böhmen von Böhmern 3 Abth. S. 91.)

184. Ant. Jos. Zýmý a) Znamenj vlastenské wděčnosti na den Prowozowánj české hry na Pražském nowoměstském diwadle 8. Čerwen. 1786 fol. 1. list. Obětowal Wlastenec Ant. Joz. Zýma. Počjná: Slyš Chazone, slawný wděce etc. b) Wděčnost a radost Wlastenců z přítomnosti G. C. M. we vlastnjm neywyššj milostj obdařených Českých Hercul nowoměstském diwadle r. 1786. 19. Zařj fol. 1 list. Začátek: Giž slunce plné gasnosti etc. c) Na den prowozowánj české půwodnj hry Břetislawa a Gitky etc. Počjná: „Ay dennice dnes vychází etc. fol. 1 list.

185. Wácl. Melezýnka a) Dar nowého léta 1787 všem Pánům gazyka českého horlitelům P. P. Thámům.. vlastenské-

ho diwadla . . hercům etc. Obětował Wácl. Melezýnek fernesla perníkárského staršj tovaryš. Počjná: Weselme se vlastěncowé etc. fol. 1 list. b) Dar z lásky všem P. gazyka českého Přiznivcům . . hercům na diwadle w Praze na koňském trhu fol. 1 list. 1787.

186. Wogt. Kotary a) Djk laskawému otcy vlastí Jozefowi II. též Geho maudrosti chwála, od powinné wděčnosti gednoho práwě sprostého nehodného poddaného W. K. w pješň wvedená r. 1787. W Hoře Kutné v Fr. Winc. Korce. b) Téhož na Kantány (kaplana) pješň pohřebnj.

187. Weršowuj odpověď na otázku proč za času Jozefa II. muozý katoljcy ewang. náboženstwj přigjmalí. Od Jana Božádi. Rkp. (w Tabl. Poez. IV, 3).

188. Pješň o robotě sedlské, wytištěná toho roku (1789). Prawj o sobě sám: Skladatel této pjsničky byl gen. cžlowjczek maličký, uedaleko Sázawy, kudy dijtj plawagj.

189. Hlas Čecha zpjwagjcyho v hrobu Joz. II. W Praze v J. J. Diesbacha 1790.

190. K. Tháma a) Pješň na smrt Cýs. Jozefa II. 1790. W Praze. b) Poděkowánj za laučenj Jozefa od gednoho starého wogáka obětowané. Přel. W Praze v Diesb. 1790.

191. Hlas truchliwého čecha nad smrtj Cýsaře slawného Jozefa II. spolu s kšaftem gehu. Složil a w zpěw wwedl Františ, Golsert, far. Chomutický. 1790.

192. Ant. Bernoláka: toto malučké písmo naša panowi Ant. Fandly med do gehu vlastnich ruk odewzdal. W Hale 1790. (słowácká báseň?)

193. Chwalozpěw k přichodu cýs. Leppalda II. ke korunowanj na král. české, kteréž se dne 6. Zářj, 1791. roku welmí slawně držeti bude. W Praze 8. (Jan Kalina měšťau Strakonický)

194. Wjtánj české koruny, kteráž dne 6. Srpna r. 1791 do Čech z cžzyny zase přiwzena byla. Přednečené od weškeřého národu českého. 8.

195. Uprjmné mjučenj žákú Hradištských při nawštjwenj školy etc. od Jana Hága 1792. 8. ½ archu.

196. Truchlenj Čecha nad smrtj Leop. II. 1792. W Pr. 8. 4 list.

197. Truchliwý zpěw nad smrti Lud. XVI. W Pr. 1793. 8.

198. Jana Ruljka a) Plesánj nad wvedenjm professora gazyka českého. 1793. 8. b) Wě nec pocty Joz. Fr. Kosteleckého, když 50 letau památku swého kněžstwj swětil. 4, listú 6. c) Na den wweđenj král. Prof. české literatury P. Jana Negedlého na učitelškau stolicy w slawné učené Pražské uniwersy (universitě) L. P. 1801 v Fr. Geřábka w 4. 2 listy.

199. Pješň ke dni narozenj Cýs. Frant. II. 1794. zpjwana w arcib. alumnátu. od W. Negedlého. W Praze v Diesbacha.

200. J. Hoška a) Chwalozpěw k 50. letě památce poswěcenj na kněžstwj. Wácl. Giskry 1795. b) Chwalozpěw ku pocti wosti P. Em. Dawida. Sfepmistra na horách Kutensk. 1801.

201. Jos. Rautenkranse a) Zpěv ke cti Frant. II. počjnající: Zachovejž nám bože krále etc. přel. z něm. Meinerta. 1796. b) Radostné cytedlnosti poddaných Pečických. 1800. c) Zpěv plesagjých Čechů o slavnosti pokoge 1814. 8. W Praze str. 8.

202. Frant. Tomsy a) Pjeň lidu podle řeči rektora vysokých škol složená od Fr. Němečka etc. přeložená, w 4. (1796) 2 listy. b) Karolině Klamové Galašové hraběnce. 1798. 4. 2 listy. c) Terezi, Alžbětě a Apollonyi hrab. Wratislawownám z Mitrowic 1798. 4. d) Leopoldině kněžně z Fürstenbergu 10. Dubna 1798. 4. 2 listy, e) Aloyzi dceři hrab. Kr. Klama Galaše etc. 1798. 4. f) Na památku Karla Joz. knížete z Fürstenbergu rozeného Čecha a generála českého etc., který byl 25. Března 1799. w bitvě u Štokachu w Šwabjch zabit. g) Jozefowi Wratislawowi z Mitrowic. 1799. 4. 2 listy. h) K prospěchu řeči kr. Wyvýž. Arcyk. Karla 1800. 4. i) K zasnaubenj Ludwjka Szechenyi a Aloysie Klam. Galašové 1801. 4. k) Plěsanj města Turnowa, když geho bisk. M. neydúatognějšj P. P. Wácl. Leop. Chlumčanský z Přestawlk a Chlumčan etc. račil duchownj wěcy w městě Turnowě přehlížet a swátosti biřmowanj udjlet. 7. Čerwence 1803. w 4. 2 listy. l) Knížecy oswjčenosti Alžbětě owdowěle kněžně w Fürstenberku rozené kněžně z Turn a Taxis 15. Unora 1804. 4. dwa listy. m) Na den narozenj neymocnějšiho a nejjasnějšiho cýs. řjm... Frant. II. w Praze 12. Unora 1805. w 4. ½ archu.

203. Pawel Tešlák něktaré přjležitně zpěwy k. p. k sňatku D. P. Samuele Černanského a Pawla Jarošiho etc. časoměrně složil, w. Tab. Poe. II. 79.

204. Frant. Swobody a) Pjeň djtek na den narozenj G. C. K. M. Frant. II. zpjwaná při škole sw. Štěpána. W Praze 1797. 8. 2 listy. b) Pjeň žákůw na den 25 letě památky wdětelského auřadu P. Wácl. Lumendy při hlawnj faruj škole sw. Gindřicha od geho býwalého žáka 1801. w 4. 2 listy. c) Pjeň Pánu P. Jozefowi Wimmrowi vlastency milěmu na důkaz wážnosti a šetrnosti ohětowaná 19. Března 1802. w 4. dwa listy.

205. Giskra lásky k swadbě Kar. Wogtěchowského sauseda Nowostránsnického a Panny Doroty Giskrowé, od L. w 4. bez mjsta 1797. dwa listy.

206. Chwalozpěw o wysoce důstogném Pánu P. Janu Rychlowském kanownjku a kazateli na Hradě Pražském. W Praze 1798. 8. dwa listy. (gakž poznamenal Pelc.) s 32 chybami.

207. Hlas vpřimného Čecha ke všem milým vlastencům, (pjeň bogowná) od W. Neumanna (1799) w Praze 8. ½ archu.

208. Chwalozpěw na slawného reka Suwarowa, c. ruského polajho maršálka a wdátné Wogsko we Wlašjch od M. Majbra. W Praze 1799. 8.

209. Pjeň ke cti W. D. P. Jozefa Rytjře z Florentynu, od Amorta 1799.

210. Jana Negedlého a) Elegie na Karla z Fürstenberku, který w bitwě v Stockachu zabít byl. 1799. b) Wálečný zpěw pro český pluk 1800. přel. z něm. Meinerta. W Praze v Fr. Gerábka,

211. Na Wácl. Koce a Johanu Klam - Galašowu 1800. 4.

212. Pjseň pro český wogenský wýhor (1800) 8. 2 listy. (Wzhůru, wzhůru česká země etc.

213. Dub Černohorský (ke cti kujžete Šwarcenberka ōda) od Ant. Puchmagara. 1800. 4. Gest také w Zbjrce geho Bášnj djlu 4tém.

214. Klyž D. C. H. a wýborně učený muž mládenec Pan Jonatan Lauček, dne 6. Máge 1800 s uroz. Pannau Zuz. Jozefi do stawu manželského vstupował etc. od Mich. Semiana. W Uherské Skalicy w 4. Podobně swadebuj worše složil tyž Mich. Semian k sňatkům P. Štěp. Lešky. (w. Tab. IV. 55.)

215. Wálečný pjsěň českých vlastencůw. W Hradcy Králowé 1800. v Alžběty Tyběly 8. ½ archu. (něm. a česky) Počj-ná: Wzhůru k zbrogi! vlastenost (?!) wolá k nim etc.

216. Radostna obět na den gměna urozené a wys. wáže-né P. Johany Gerábkové, na důkaz powinnowané wážnosti ode všech w gegj djlně se wyuacháegjých audů daná. 24. Máge 1802. 4. 2 listy.

217. Bohusl. Tablice a) Zpěw pierydských Můz Skalickým Zuzanám. W Skalicy 1802, b) Dwa zpěwy Panu Dan. Krušymu 1802. c) Lidomil weršemi wyobrazený. K oslawěnj Inštalacy Neyosw. a neyweleb. Alexandra kujžete z Rudna a diwácké No-wé way Božj M. Ostřihomského Arcybiskupa, Primáše etc. G. K. Oswjcenosti I. P. 1820. 16. Máge gměnem Slowáků českého okolj s hlubokau ponjženostj obětowaný etc. W Sftiawnicy v F. Sulcera. 1820. fol. 2 archy. d) Radostné Jubileum aneb padesá-tiletj kazatelského auřadu Wzuešeně D. C. Hod. a Wys. Včen. P. Pawla Šramka cýrkwj ewang. A. W. Liptowských Staršjho etc. od Slowanů baňského okolj dne 4. Máge slaweně roku kte-rého: Tiské zpraWce nowi zase řIDI CirkWe Jozefi rozkošné sWětLo krásně MV swět zIWota. (1823) W Baňské Sftiawnicy. 4. v Fr. J. Sulcera 3 listy.

218. W den dosazenj J. Dytrycha na učitelkau stolicy, od Horáčka. 1803.

219. Jak. Jan. Rýby a) Truchlozpěw wěrných Rožmítal-ských osadnjků při pohřbu Dw. Ct. H. W. P. Kašpara Zachara 1805. 8. ½ archu (Hudba w Rkp.) b) Vivat František II. etc. na slawnost wyhlášenj dědičného Cýsarstwj 9. Pros. 1804. Složil a w hudbu wwedl etc. W Praze v Boh. Haase w 8. ½ archu (Hu-dba w Rkp.) c) Winš k slaw. swátku G. K. O. knjžete z Salm-Salmu arcybiskupa Pr. Složen a w Muzyku uweden. W Praze v Boh. Haase 1805. 8. ½ archu (Hudba w Rkp.) d) Plesanj Knjžecý Arcybiskupsko - Pražského Paastwj Rožmítála na přewtěšenau slawnost všeobecného pokoge. Složil a w Hudbu wwedl. W Praze

1814. 8. str. 30. (Obsah: Wlastenský cyt w próse, nápisy a Cantata, k nž hudba w Rkp.)

220. Trpěliwost gako neygistějšj prostředek proti Odpor-
nostem a bjďám zdejšjho života; v hrobu Wzručeného P. Pawla
Gežowice etc. skrze J. Kocjana při Sobotištské cýrkwi školnj-
ho wětele představená dne 27. List. 1804. 4. Při spisu: Posled-
nj čest dwójtjeh etc. W Prešp. 1805. 4.

221. Na příjezd G. M. C. Rakauského a krále českého
Františka I. a G. M. C. králowny České Marye Ludwiky do
Prahy měsíce Máje 1810. W Praze v Boh. Háse 4. dwa listy.

222. Wjtánj Neygasnějšjho Cýsaře Rakauského a krále
Českého Frant. I. a Neyg. Cysarowny... Marye Ludwiky do
Prahy měsíce Máje 1810. W Praze v Bohum. Háse. 4. 2 listy.

223. Djků wzďánj wys. Wěcnému a Wzručenému P. Prof.
Frant. Swobodowi od geho žáků etc. 1811. W Praze 4. 2 listy.

224. K swátku P. Jana Negedého etc. 1811.

225. Edm. Chwalowského Cantate aneb chwalozpěw při
slawném swěcenj kaple Maryanské nad Městečkem Mjškem (dne
5. Máje 1811). W Praze v Ant. Straširypky 1811. 4. půl archu.
(Gest pjsěň s notami)

226. Ant. Marka a) Radowanj Libunské cýrkwe, když
Geho bisk. Excellency neymilostiwějšj P. P. Wácl. Leop. Chlum-
čanský etc. gi nawštjwiti a w nj biřmowati račil, 4. Čerwna
1812. W Praze v Fr. Geřábka 4. čtyry listy. b) K gmeninám
G. bisk. M. Wys. d. P. Joz. Frant. Hurdálka, biskupa Lito-
měřického, dne 19. Března 1816. (w. Slowesnost str. 17.) c) Uwj-
tánj G. M. Wys. důst. P. Jozefa Frant. Hurdálka Biskupa Lito-
měřického etc. do Libuně 19. Čerwna 1819. W Gičjuě tiskem
Frant. Kastránka 4. 2 listy.

227. Joz. Kramáře Obět wděčnosti na Slawný sňatek Wys.
Vroz. Pána P. Frant. W. Věita s Wys. Wrozenau Swobodaau
Slechnau Amalij z Tritee a Deymu na Geseným od wěrných pod-
daných panstwj Semilského 25. Čerwence 1812. Hudba od Giř.
Karáska, w 4. čtyry listy. (Kantáta).

228. Wraucná pjsěň k srdečnému poděkowánj za slawné
wjťezstwj 31njho m. Března 1814 obdržené a za hrdinské wzetj
města Pařje od pro swatý pokog společně armády, od Aloy.
Alex. Uhla c. kr. prof. 4. 2 listy.

229. Fr. B. Wewerky a) Cytowě studujcých Čechů k sta-
roměštského akad. Gymnasium při wstanowenj... P. Fr. Petriče...
na důstognost Prefekta. 1815. 4. 2 listy b) Na smrt Wys. Důst.
Šlechtného, sw. b. Pána, P. Jakuba z Wimmru, 13. Led. 1822
nákladem šlechtnomyslých Wlastencůw. W Praze 1822. v
Ant. Straširypky 4. 1/2 archu.

230. Na přjštj Wys. Důst. P. Jana Tachecyho kanownjka
Litoměřického etc. do Mcel. (od Fr. Wetešnjka) bez mjsta a roku.

231. Wácl. Swobody a) Wjtánj nowě zasnaubených mau-
želů: Gegich milostj Pána P. Eugenia hraběte z Čerwjnu z Chu-

denic a Thérèze, rozené hraběnký z Růža od gegich českých poddaných obětované 29. Května 1817. 4. 2 listy. b) Zpěv k welebnému obrazu našeho weleslawného Cjsaře a krále Františka swých vlastj otce vystawenému w pokornau vctu mládežegymnasia c. k. Malostranského při weřegném čtenj klassú na konci r. 1825. W Praze v Jos. Fetterlowy z Wildenbrunu 4. 2 listy. (těž lat. a něm.) Gest vlastná Oda sapphická 16 strof.

232. Wjtánj Geho hnžecý Milosti. . P. Wácl. Leop. knjžete Chlůmčanského Arcib. Pražského etc, k Infulacy Wcl. P. Beneše J. Pfeiffera prem. řádu. . Opata LX. na Strahowě 16. Unora 1817. (od Ant. Lišky) w 4. listy 4.

233. Pjseň zpjwaná o Staroboleslawské školnj mládeže dne 22. Máge 1817 v přítomnosti G. Knjž. Oswjcen. W. Leop. Arcyb. Pražského. W Praze 1817 v J. Eetterl. z Wild, 4, 2 listy. (od Joz. Juugmanna).

234. Zpěw ke cti Wys, věcného a důstogného Pána Joz. Liboslawá Zieglera řádného weřegného Prof. etc. od Fr. Dobromysla Trnky 1817. W Hradcy Král. 4. čtyry listy.

235. Wácl. Hanky a) Wděčnost obywatelů Král. Hradce, 1817. 4 1/4. b) K slawnosti G. O. P. Wácl. Leop. Arcibiskupa Pražského, obětovánó od Joz. wdowy Fetterlowé 1819. 4. listy 2. Těž r. 1820, 1821, 1822, 1823, 1824. c) Neygasněgým Františkowi a Karolině při wstaupenj we vlastenské Museum 1824. W Praze 4 1/2 archu. d) K weleslawnému sniatku Gasně Osw. Rudolfa knjžete Kinského ze Wehynic a Tetowa s wys. vroz. Wilhelminau hraběnkau z Kollorodo - Mansfeld. W Praze 12. Máge 1825. 4. Pjsemem Sommerowským 2 listy.

236. Nesmrtedlná wdědná vlastenská Památka zvěčněného . . P. Wácl. M. Krameryusa etc. od Rudolfa Kwěcha etc. W Presp. pjsmem Belnayho dědiců. 1817, 8. str. 24. (s žiwotopisem a knihami njm wydanými).

237. W paměti pozůstawená ctnost, aneh Smutnozpěw nad smrtj ctih. P. J. Pawla Skály, školnjho direktora Strakonického, kněze řádu Maltezského od Jana Plánka mistra truhlářského, w Praze 1818. v Fetterl. z Wild. 8. str. 29. Gsau dvě Elegie, gedna od wydawatele, druhá od Giř. Štěpaná wčitele w Strakon.

238. Pjseň zpjwaná od zápské školnj mládeže r. 1818. když . . wys. věcný a důst. P. Fr. Obstzierer. . děkanstwj Brandeyské nastaupil, od Fil. Procházký, wčitele Zápského. W Pr. v Fetterla z Wild. 4. listy 3.

239. Jana Štěpánka a) Řeč při přjležitosti prowozené činoohry Jaroslaw a Blažena w prospěch wstawu Pražskému k zachowanj náhle w nebezpečenstwj vpadlých lidj 1818. W Praze v Fetterla z Wild. 4. dwa listy. b) Cytowé při weleslawném zasnáubenj Gegj Gásnosti Ludmily kněžny z Lobkowic wéwodkyně Handnické a Geho Oswjcenostj Prospera Ludwjka Wéwody z Ahremberku, z Meppen a Reklinghausen. 26. Ledna 1819. 4. 4 listy. Těž w Hlas. IV. 525. a w Slowesnosti tistiěno.

240. Jos. Mir. Krále a) Pjeň ke cti Wys. vroz. P. Bernarda Ledwinky šlechtice z Adlerfelsu c. k. gubern. Rady a krágského heytmana w Král. Hradcy, zpjwaná od posluchačů boho-mluwečtwj, 50. Dubna 1818. W Hradcy Král. 4. listy 4. b) Cytowé radosti při druhé zwiáštnj slawnosti wlijdnosti a lásky w Třebechowicých dne 10-12 měs. Čerwente 1821. W Praze 1821 v Boh. Háze 4. 1 ¼.

241. Wogt. Sedláčka a) Na Plzeň etc. We Wjdni 1818. 8. str. 39. (s wyswětlenjm a t. d.) b) Hymnus na G. C. K. Wýsost neygasn. Arciknjžete a P. Ferdynanda etc. w Geho slawné přjtomnosti w Plzni 18. Čerwna 1824. ½ arch fol.

242. Wjtánj od Hrubo - Bezenských osadnjků swého now. duch. pastýře. . wel. P. J. Joz. Pawljka faráře etc. 1818. 4. dwa listy.

243. Zasnaubenj Lindenkrona 1818.

244. K gméninám G. K. Osw. Arcybiskupa Wácl. Leop. Chlumczanského, od Joz. Lindy 1818.

245. Zpěw ke cti Wys. Uroz. a wys. wčen. P. Joz. Krtičky, rytjře z Jádnu etc. Řiditele jurydického obětowaný od posluchačůw práw etc. 12. Šrpna 1819. W Praze v Boh. Háze. 4. listy 4, (gest kantáta od J. Hukala).

246. M. Šimáka a) Pjeň k slawnosti 50 letých prwtim kněžských Wel. p. Petra Prok. Frože etc. W Praze 4. 1819. 1 arch. b) Wwtánj G. Excel. Wys. uroz. P. Marye Anny hraběny z Klam - Martinic etc. na Smečno (1820). 4. W Slaném v Joz. Geřábka 1 arch. c) Uwtánj G. K. M. P. Wácl. Leopolda knjžete Chlumčanského arcib. Pražského etc. do Tuchlowic k udělowánj sw. bířmowánj (1820). 4. W Slaném 1 arch. d) Zpěw k slawnosti sňatku G. W. U. P. Karla hrab. z Klam - Martinic etc. s W. U. Panuj Karoljuau hrab. z Quilfort etc. (1821). W Slaném 4. 3 listy.

247. Pjeň při dowezenj z Wjduš na panstwj chlumecké mrtwého těla G. Oswjce. W. Vroz. P. Krystyuy rozené kněžny z Lichtenštejnu, hraběny Kyuské, zpjwaná w chrámu P. Rasoiškém, 6. kwětna 1819. 4. W Hradcy Král. v J. Pospjšila, arch.

248. Kantáta zpjwaná od školnj mládeže dne 9. Řjgna 1820 při slawném poswěcenj školy nákladem občanů kr. města Nymburka stanowené: od Joz. Dlabače etc. W Boleslawi pjsmem Fr. Geřábka 4. arch.

249. Spew ke čti Nagdustognešeho a Wisoceoswiteného Knížata Aleksandra z Rudného a Diwäckég Nowég - Wšp. . hlawneg Cirkwi Ostrihomskég Arcibiskupa etc. k geho w Ostrihomě 1820, 16. Máge preslawnému. . Uwadánň. W Trnawe fol. 1 arch. (w. Krok. . IV. 10) od kněze J. Holého.

250. P. A. Šimka a) Rozmlúwánň Fastirow keď Nagdustogneši a Wisoce osw. kniža Alexander z Rudného etc. k swému Dústogenstwú pristupowal 16. M. 1820. W Trnawe v Gelnnek Gána Krst. fol. 5 listů, Spiwal P. A. S. b) Werše Nagdu-

stognegšému a Wisóceosw. Knižati Aleksandrowi z Rudného etc. 16. Máge 1820. W Trnawě fol. 7 listů. Spiwal P. A. S. (Šimko). c) Smutni Spewohlas k Chwale Towarišstwa Gežišowego od Michala Denis(a) gazykem latinským zloženě r. 1800; wěil ho ale na slowenski Gazyk preložil etc. W Trnawě 1824. 8. dwa listy.

251. Dom. Kinského a) Wjtánj geho král. wywýšenosti Pána P. Alberta Wěwody Sasso - Těšjuského etc. při slawném Geho nastaupenj panstwj Židlichowského od Geho poddaných Blučinských. W Brně 1820 v Jana Trasslera 4. 1/2 archu. b) Wjtánj cjs. Wywýšenosti Arciknjžete Karla a G. Gas. Henriety manželky geho, rozené kněžny z Nassowa, zřjzené od Wácl. Pešiny duch. past. w Blučině 1823. w 4. 1 arch. c) Wýgew úcty a radosti když G. Excel. Wys. Uroz. P. P. Ant. Fridr. hrabě Mitrowský z Nemyšle... panstwj Židlichowské nawátjwil w Šrpnu 1824. 4. 1 arch v J. G. Trasslera.

252. Zpěw srdce wděčného, který Vrozenému a wys. wáženému Wlastency P. P. Emanuelowi Dawidowi, Měštanostowi... w král. kragškém... městě Plzhi obětuge Jan Hostiwit Pospjšil. W Král. Hradcy 1. Vnora 1820 4. 3 listy.

253. Cytowé českých posluchačů při gmeninách wysoce důstogn. P. J. W. Sedláčka etc. 23. Dubna 1820. fol. 1/2 archu. (w Plzni).

254. Zpěw lidu Unhoštského zpjwaný 1820, 29. Čerwna, když Dwogj ctihodný etc. P. Joz. Pauli neystaršj duchownj ryt. řádu křjžownického etc. 50 letau památku kněžstwj swěho obnowowal. W Praze v Joz. Fetterlowě z Wild. 4. 1/2 archu 1820.

255. Ohlas lásky Osadnjků Unhoštských ke D. C. H. P. J. Hynkowi Paulimu etc. při 50 letě památce prwotin kněžstwj geho 1820, od Jana Jungmanna etc. 4. W Slaném v Joz. Geřábka 1/2 archu.

256. A. Wácl. Žitka a) Citowé osadnjků Smečenských při Installacj Wel. a Důst. P. Matěge Sřimáka etc. děkana. W Praze v Joz Fetterlowě z Wild. 1821 4. 1 arch. Do hudby uwedl Joz. Lemoch. Gest kantáta malá. b) Citowé Osadnjků Slanských a Smečenských při obdrženj welikého zlatého čestného penjze, kterýmž G. C. M... Pana Mat. Sřimáka etc. děkana poctil dne 28. Řjgna 1821. W Slaném 4. 3 listy. Do hudby uwedl Frant. Meusi, far.

257. Elegie na Chlumu Mlikosrbském, kde w Pánu odpočjwá Wys. Vrozená Panj Krystyna roz. z Lichtenštainů owdowěla hráběnka Kinská ze Wchynic a Tetowa etc. W Praze v J. Fetterl. z W. 1821. 4. 1 1/2, od Joz. Libom. Knera.

258. Hlas wděčnosti Wys. Wel. P. Jozefowi Ant. Köhlerowi bogowného řádu křjž. Generálowi etc. od posluchaču Ihé humanitetnj třjdy Nowoměstské wěnowán, složen od J. Winc. Höllriegla, do zpěwu uweden od Fr. Wodrhancka. W Praze 1822 v Ant. Straširypky, w 4. arch.

259. Nathanaele Paulinyho Weršowé k poslednj pohřebnj poctivosti swému P. otcy, bez mjsta. 1822.

260. Katince Kometowé při provozowánj zpěwohry: „Rodina Šweycarská“ gazykem českým etc. 1825. (sonet) 8. listy 2.

261. Hlas k slavné přítomnosti G. C. M. Františka I. G. M. C. Karoliny Augusty, též G. C. K. W. Ferdinanda w hlawnjm městě Pražském 1824. W Praze u Boh. Háse. 4. od Joz. J. Patočky ½ arhhu.

262. Památka slavného dne Narozenj G. O. Alex. Rudnayho z Rudna a Diwacké Nowéwsi knjž. a primasa král. Uher-ského Arcibiskupa Ostrihomskeho 4. Řjgna 1824. slawená od Geho ctitelů Slowaků. W Budjně w král. uniwers. tiskárně 1824. fol. 2 listy, (od J. Kollára).

263. W. Waňka a) Wěneć od společnosti wěrných podda-ných podán knjžecjm manželům G. O. W. U. P. Rudolfu knjže-ti Kinskýmu z Chinic a Tettawy etc. s G. O. . . hraběnkau z Kollredo Mansfeldu při Gegich přjchodu na panstwj Zlonické. 1825. W Slaném 4. 2 listy. b) Zpěw ke cti a slawnému wjw-tánj Neyw. . . P. Frant. z Pauly Pištěka . . biskupa Azotského . . Arc. Praž. Suffragana . . w přjležitosti wizitacy . . we Welwařjch 1825. 4. w Praze v F. Geřábka 1 arch, (kantáta).

264. Wýlew citů při přjwjtánj k apoštolskému konánj Geho předúst. Milosti P. Fr. Pištěka biskupa etc. do Tachlowic dne 10. Čerwence 1825. W Praze v Jos. Vetterl. 4. 1 arch. (Kantáta složená od F. A. Rokosa. Hudba od Fr. Kauble).

265. W časopisech a) W Hlasateli Drahnu část obnášejj básně rozličné, překládané i půwodnj, pjsně, elegie, ballady, kantaty a t. d. . . Podobně b) W Rozmanitostech a geště wjce c) Wjd. Listech, kdež mezi lepšjmi nalezi přeložené některé ballady Šillerowé, a půwodnj Šafájkowé. České básnictwj w nowém rauše od W. Hřiba (1814) a J. Šimka (1817) nowé básně tu neyhogněšj. d) W Dobroslawu, mnohé ody, elegie a giné lyrické básně. Z drobných tu Polákowých některé giž we Wjd. Listech tištěny. e) W Přjteli mládeže tři pjsně pro školnj mládež. f) W Čechoslawu, ody, elegie, listy básnické; též ged-na dithyramba a kantáta, znělky, pjsně swětské, básně pochwálné, neywjce ke gměnu, ze Šillera a Göthe některé lyrické, a konečně některé žertowné básně. g) W Kroku gak přeložené tak půwodnj, metrické dokonalosti bljzko dostupgjej.

b). Pjsně s hudbau.

266. Il re Theodoro, přeloženo od W. Tháma a giné, hudebné básně w Rkp.

267. Marš každého Čecha ctného, od Fr. Wawáka s hudbau

268. J. Ryby a) Dwanácte pjsnj českých s muzykau 1800. b) Radowánky newinných djtek 1804. c) Kancyonálek pro če-skau školnj mládež obsahgjej nábožná, mravná, rozličná do-

brá a vžitéčná navčenj mládeži podáwagjý zpěwy 1808. 8. Hudba w Rkp. d) Dobrá Bětoliuka z Hölty, od Wogtěcha Negedlého s muzykau.

269. Stwořenj swěta w hudbu postawené od P. Jozeffa Haydu w. Vměnj hudebnjm doktora, z něm. přeloženj k potěšenj Neyosw. P. Frant. Joz. Weywodowi Raudnickemu etc. od Jana Kruchiny 1805. 8. str. 29. (we Wjdnj) v Hraschankyho.

270. E. Jahna nowá pobožnost školaj s melodiemi. W Brně 1815. 8. (od Fryčage).

271. České pjsně w hudbu uwedené od Doležalka, we Wjdnj. 2 swazky.

272. Šestero pjsnj pro geden hlas při fortepianu I swazek, a II tolíkěz obsahujcj, od W. J. Tomáška (druhý sw. z něm. také textem).

273. Laučenj Stuartky; s českým a něm. textem, od W. J. Tomáška, (text od W. Hanky přeložen).

274. Deset českých pjsnj pro zpěw a kytaru od Fr. Weverky. (1818) Swazek druhý (též) desýti pjsnj djlem pro kytaru, djlem pro Fortepiano (1820?)

275. Pjsně pro geden hlas při kytaře neb fortepianu I a II. swazek od Fr. Knjže 1819.

276. Dewatero pjsnj od Anton. Žitka. 1821. (při kytaře, časoměrně.)

277. Osmero Zpěwů Joz. K. Chmelenského pro geden hlas při kytaře nebo fortepianu w hudbu ywedených Jan. W. Chmelenským. W Praze 1824.

278. Zpěw lowců a zpěw družidek ze Štěpánkowého Střelce kauzedlnjka při fortepianu. 1824. u Boh. Háze.

279. S. Macháčka zbrjka pjsnj k fortepianu, posud w Rkp.

280. W Časopisech gako w Hlasateli, Hyllosu, Dobrozvěstu, Dobroslawu, Přjtelj Mládeže, Čechoslawu a t. d. po různu některé pjsně s hudbau naleztj, wjce méně hudebně dokonale.

281. České národnj pjsně: W Praze 1825 k dostánj v K. Bartha. W půlarchowém formátu, listů 75. Obsahuj 500 pjsnj českých t. melodij s podloženým textem, 50 německých, a 50 národnjch tanců. Poněwadž některé pjsně wjce slok nebo strof magj, pročěz wydán text gak českých tak něm. pjsnj zvlášť o sobě pod titulem: České národnj pjsně w Pr. 1825. 8. str. VI. a 144. P. rytjř z Rittersbergu přewzál na se wydánj těchto po celých Čechách shledaných nár. pjsnj.

c) Popisné.

282. Wyobrázenj potopy swěta z něm. Sam. Gesnera, přeloženo od Gottf. J. Dlabače etc. W Praze 1801. v Fr. Geřábka. 4. str. 10 (welmi swobodně přel.)

283. Poslednj saud složený od Wogt. Negedlého. W Praze. 1804. 12. str. 83.

284. Chrám Gujdský, básěň od Ant. Puchmayera z franc. přeložená. W Praze v Fr. Geřábka 1804. str. 95.

285. Poslednj den a saud, básěň wetřech pjsnjch, složená od Frant. Raymana děkana Častalowického. W Praze 1817. v J. Fetterle z W. 12. str. 45.

286. Wznešenost Přírody. Lyrická básěň w šestí zpěwjuh od M. Z. Poláka. W Pr. 1819. v Joz. Fetterl. z W. 8. wel. str. 90.

287. W časopisech a) w Hlasateli: Hra w šachy (z Ludowicij) J. J. I. 568. Hanacký rág od Šim. Wrány. III. 554. b) W Čechoslawu: M. Krále: Podzim, 1820 čislo 37, a 1821. 18.

d). Rozpravné.

288. Památná celému světu tragedie anebožto weršowné wypsánj pádu prwnjch rodičů, kdežto se téměř wšecky materye, nadházky a pochybnosti gak wřeným tak newřeným se naskyřawagjěj přednášej, wyswětlugj a gruntowně odprawugj, s připogeným hlasem krwe Abelowy, truchliwým Seta nad Abelem kwjlenjm, hrobu Abelowého epitaphium, a pronikagjějým hlasem krwe Krystowy, sepsaná od gedroho Skalického ADA-MO-WEHo SyNa (t. g. Augustinus Doleschal Minister verbi Ecclae Hybensis, Szutsanensis nunc. W Uherské Skalicy 1791. 8. str. 392, krom předmluwy na 3 list. a registř. lat. slów. Na konci gsau 3 duchownj pjsně a modlitbička we weršjch; (Recensj té knihy wiz Annal. Ambroziani II. pag. 115-124.)

289. Jana Negedlého a) Smrt Abelowa, od Gesnera sepsaná, a do českého přeložená. W Praze 12. 1800, po druhé 1804 oprawená, s čistým obrázkem v Fr. Geřábka, str. 191. b) Dafnys a Prwnj Plawec. Spisů Gesnerowých djl druhý. W Pr. 1805. 12. str. 202 mimo přjpis.

290. Děwju. Básěň směšnohrdinská w 12 zpěwjuh od Šebest. Hněwkowského. W Praze v Fr. Geřábka. 12. 1805. Djl I. str. 219. II. djl str. 184.

291. Jana Miltona ztracený rág. Přeložený z Anglického gazyka do Českého od Joz. Jungmanna etc. W Praze 1811 v Boh. Háze. 12. I. djl str. XII. a 321. II. djl str. 307.

292. Mesyáš Klopstokůw přel. od Stacha hexametrem. W Rkp. Částky dvě w prose přeloženjm Fr. Mysliwečka wytištěny w Hlasat. I. 281. a II. 277.

293. Fr. Raymana a) Mařj Magdalena, w 5 zpěwjuh. W Praze 1816. 8. str. 94. Hexametry w té básni k časoměrným se poněkud bljžj. b) Jozeff Egipský. Básěň we dwanácti zpěwjuh. Složená etc. W Praze 1820 v Jozeffy Fetterlowé z W. 8. wel. str. VI a 157.

294. Papaušek, básěň směšnohrdinská P. Gresseta w čtyřech zpěwjuh. Z franc. wyložil (Dom.) Kinský, (česky a franc.) W Brně 1817 v J. G. Trasslera, w 8. str. 72 předml. X.

295. Igor Swatoslawič. Hrdinský zpěw o taženj proti Polowcům. Wěrně w půwodnjm gazyku, s připogenjm českého a něm. přeloženj od Wácl. Hanky. W Praze u Háze 1821. 8. str. XII. a 80.

296. Iwan. Báseň epická w pěti zpěwých, od Fr. Alex. Rokosa. W Praze 1823, v Fetterlowé z Wildenb. 8. str. 90 mimo wyswětlenj slow.

297. W časopisech a) W Hlasateli. Wratislaw, epická báseň od W. Negedlého. Inj zpěw tištěn (IV. str. 175). b) W Wjden. listech α) Ossiana tři menšj zpěwy (Pjsně Selmské, Wálka Inisth. Kroma) od F. Palackého (1817). β) Myšiada (z polsk. Krasického) přel. od Rožnaiho, 8 zpěwů; dwa poslednj zpěwy cele chyb. (1815). c) W Čechoslawnu některé rozprawné básně: Gind. Marka; Chmelenského (tři ballady Šillerowy) Štěpničky, Rokosa, Rettiga, Klicpery, J. z Hvězdy (zpěwec z Göthe), a g. Přeložen tu též Oheunjk z W. Skotta, a částky z Ossiana Macháckem etc.

298. Ossianůw Fingal a některé menšj zpěwy (Kuthulino-wa smrt etc.) přel. Jos. Holmann. W Rkp. (1825).

e). Idyllické.

299. Gallaše některé selanky: Tagemný dub: bukolické procházky s Morawskau Musau; Morawské prosaické Idylly w Rkp. (w. Morawská Musa, předml.)

300. Gesnerowy Idylly, od Wáclawa Hanky. W Praze u Boh. Háze. 1819. 12. str. 245 mimo Obsah a Wyswětlenj slow 4 listy.

301. W časopisech a) W Hlasateli: Šest idyll půwodnjch od W. Negedlého (Staraušek, Gítro, Odplacená dobrodinj, Starostliwá matka, Milošlaw, Hnjzdo): tolikéž od J. Negedlého (Podzím, Zima, Léto, Garo, z Pope; Menalk a Eschines, z Gesnera, Ladislaw): B. Dlabáče (Garmil a Bela) a J. Kramáře (Zablaudily). b) W Čechoslawnu některé idylly Rokosa, G. Marka a Kamaryta.

f). Naučné.

302. Pšanj poetické P. Knoblochowi od Boh. Dlabáče 1782.

303. Trpěliwost, gako neygistěgšj prostředek proti odpor-nostem a bjdám zdegšjho žiwota. V hrobě P. Pawla Ježowice. etc. w Prešpurku. 4. I ¼ arch, (připogena tato řeč weršowaná gěst ku kázanj J. Podhradského, wiz káz. pohřebnj.) Skladatel gěst Jan Kocyan.

304. Edwarda Younga kwjlenj aneb rozgjmánj nočnj, z anglického gazyka do českého přeloženo od Jana Negedlého etc. W Pr. 1820. 8. str. 152 (dle staršjho wydánj, toliko čtyry noci.)

305. Ošmímecýtna prawidel hry mráwopodestné, která se wúbec nazýwá: Šfest a dwadcet, aneb Trapulky do hůlky s proslowem a doslowem, od Frant. Klicpery. W Hradey Král. 1822. 12. (žertowného druhu).

306. Karel čtvrtý. Naučná báseň w 8 zpěwých, od W. Negedlého, w Rkp. Zlomek z nj w Hlasateli IV. 52.

307. W Čechoslawnu: O cti od Štěpničky (1820). Gine od Kociána (1822), Chmelenského (1823), Krále (1824), Fejér-patáky (1825).

g) Ginotagitelné.

308. Gind. Brauna některé básky a powjdačky přel. Fr. Tomsa. W Praze 1777. 8. Některé z nich stogj w Chrestom. gehu na str. 214.

309. Weytah dwogsmyslných libozpěwů z latinského a ginšjch gazyků do češtiny přeložený od gednoho staročeské nezljčenosú mlownjka (Weleby). W Praze 1797. 8. str. 88. Gsau to čtyři z tak nazwaných lusus allegorici Patr. Sautel S. J.

310. Obnowený Ezop, nebo nowé Ezopowy básky podle rozličných básnjřú sebrané a wypracowané. Spolu s příložejm wysánjm Ezopowa žiwota. S osmi obrázky a wyobrazenjm Ezopa, od Wácl. Rodom. Krameryusa. W Praze 1815. 8. str. 164. z něm. Meissnera a giných).

311. A. G. Meissnera Ezopowy básně pro mládež; přel. od Ign. Šieslera. W Praze 1816. 8. Nowé s 150 rytinkami zaopatřeně wydánj.

312. G. Ephr. Lessinga básky knihy tří, přelož. Dom. Kinského. W Brně 1816. 8. str. 123. (něm. a česky).

313. Básky pro djtky. přeložil i sepsal Josef Chmela I. djl, w Praze u Boh. Háze 1818. 12. str. 159. II. djl w Hradci Králově 1821. str. 124.

314. Podobenstwj, od Fryd. Adolf. Krummachra přeloženjm Frant. Bohum. Tomsy. 12. W Praze v Joz. Fetterlowé z Wildenbrunn. Djlek I. 1821. str. VIII. a 192 djl II. 1821 str. 192 III. 1822 str. 208.

315. Listowé z dáwnowěkosti. Znēm. J. B. Herdera přel. Fr. L. Čelakowský. W Pr. 1823 u J. Fetterl, z Wildenbrunn. 8. str. 96.

316. W časopis. a) W Hlasateli od J. Negedlěho 24. bágek z Floriana a g. Ign. Šieslera 3. Rautenkřance gedna. b) W Rozmanitostech od J. Chmely potom w zbjece opět wydané. J. Lindy a L. Zieglera každého gedna. c) We Wjd. Listech, některé od M. Sýchry a A. Pařjzka. d) W Příteli mládeže, od M. Patrěky 3. J. Jawornického 1. e) W Dobroslawu Čermáka, Štěpničky, zvláště ale Patrěky (42) básky. f) W čechoslawu básky (přeložené) od Šieslera, Patrěky, Kočjho, Ebertowy (1824) od Hnogka, a t. d. Ginotagitelka od Kociána (1821).

h). M r a w o k á r n é (satyrické).

317. Utopia, od Bartolomeidesa, w Rkp.

318. Šwaděbnj smláuwy. To gest, Wěnowánj statku, gak od panny newěsty, tak od pána ženicha. Pro špas na swětlo wydané. W Gindřicho - Hradcy 1782. w 8. str. 13 (způsobem Lomnického).

319. Potěšitelné psanj pro takowé dospělé panny, které giž dáwno sobě winšowaly, aby wdané byly. W Gindřicho - Hradcy v Ign. W. Hilgartnera 1782. 8. str. 8.

320. Dúkaz Pjsmem a zdrowým rozumem wyswětlený, že žádná ženská člowěkem nenj. W Praze 1782. (bez tisk.)

321. Dobroty Smjchorada (F. Heka): Řjdli se swět nowým rokem? Noworočnj satyra w Rozmlauwánj těj blázuů. K šfastnému vzdrawenj wšech, genž na mozku trpj, na oči mdlegj a na srdecy pohromu berau. W šestiměřjch (přjzw.) W Praze 1816. 8.

322. W časopisech a) W Rozmanitostech: Satyra od J. Kamaryta (N. 79-85). b) We Wjd. Listech: některé půwodnj satyry méně znambuité. c) w Hlasateli: Příběhsatyrický, z Rusk. Lazebnice z Popé, přel. od J. J. Rozgjmánj při těle mrtwého psjčka od Tom. Helcla. d) W Čechoslawu: satyra od Krále (1820); Krkonošská literatura od Čelakowského (1824).

i). Epigrammatické (nápisné).

323. Maličkosti w řeči wázané. Sbjrka nápisů, drobnůstek, wtipůch nápadů a t. d. o které se pokusyl M. Sychra. W Hraděy Král. 1823. 12. str. 81.

324. W časopisech a) w Hlasat. 5 epigr. (od Sfieslerá, Rautenkrance, W. Negedl.) b) w Rozmanitostech 16, (od Turiuského, J. Chmely, Wlasty Hekowé, Kamaryta a g.) c) w Wjd. Listech hognost, zwláště od Heka, Rautenkr. Zieglera, Patrčky a g. názwjce ceny prostřednj. d) w Dobroslawu od Patrčky, Krále, Wambery a g. e) w Čechoslawu od W. Stacha a g.

k). Pohádky.

325. a) W Rozmanitostech. A 78. B. 96. C 91. F. 90. H. 93. M 95. N 96. O 78. od Fr. Špinky, Sfolle, F. Pleškota, Hýbla, Kamaryta. b) W Čechoslawu, od Rokosa, Tomsy a g. c) W Dobrozvěstu od Dlabáče.

l). Dramatické.

326. Prónasledowané diwadlo. Předehra w 1 gednánj, od Kawky. Rkp.

327. Prawowec Patelin, neb saukenj z Přelauče. Weselohra w 2 gedn. přeložil Plut.

328. Pražské zymnj leženj. Weselohra w 1 gednánj. Přeložil Chyljk.

329. Tobý byl měl Frydl wědět. Weselohra w 2 gedn. přeložil Hubka.

330. Dwor** radda. Weselohra w 1 gedn. přel. Kasparides.

331. a) Odběhlec z lásky synowské, weselohra we třech gednán. w Praze 1785. 8. přel. z něm. Bulla. b) Služebnjk lhář Weseloh. w 2 gedn. od téhož.

332. Wácl. Tháma I. w Rukopisu: a) Břetislaw a Gjtka, aneb Vnoš z Kláštera, hra w 5 gedn. (půwodnj) b) Martinský rohljk a martinská husa, weselohra w 1 gedn. (půw.) c) Mikulašowo nadělenj, nebo punčocha za oknem, weselohra w 1 ged. (půw.) d) Wlasta a Šárka neb djwěj bog w Prahy, wlastenská hra w 5 gedn. se zpěwy a balletmi. (půw.) e) Wlastenská láska a wděčnost. Předehra w 2 djlěch. (dle Ifflanda pracow.) f) Na-

denník neb nálezeček, weselohra w 1 gedn. (dle něm.) g) Hospodář. (dle něm.) weseloh. 1 gedn. h) Strašidlo we wsy neb wogácý na dowolenj, zpěwohra w 1 gedn. (dle něm.) i) Don Žuan aneb Kamienná hostina, hra w 1 gedn. s Balletmi (dle Molliera) k) Zámek pódwádj mistra, nebo ptáček nenj w klecy, zpěwoh. w 1 gedn. dle něm. l) Zamyšlenj mudrcy, zpěwoh. w 2 gedn. z něm. přelož. m) Seneká, hra w 1 gedn. z Kleista přelož. n) Prawowec a sedlák, Weselohra w 2 gednánj. z Rautenstraucha přel. o) Mljkářka a oba mysliwcy, zpěwohra w 1 gedn. z Něm. přel. p) Streyček w Lizabonu, čelednj wyobrazenj w 3 gedn. z Schrödra přel. q) Nadenník od stawů, hra w 3 gednán. z něm. přel. r) Petrowštj, hra w 1 gedn. z Erdmanna přel. s) Swarliwý, neb sprawedliwá dědička, Weselohr. w 3 gedn. z Ekerta přel. t) Nowý Řjm, Weselohra w 1 gedn. z Traucžena přel. u) Julinka, neb otcowé hledte swých dětj, hra w 1 gedn. z Mayera přel. w) Wenkowská škola, Weselohra w 2 gedn. z Brauna přel. x) Wděčný syn, weselohra w 1 gedn. z Engla přelož. y) Lautnjcy neb weselá bjda, Zpěwoh. w 3 gedn. z Schikanedra. přel. z) Syluý Samson, saudce Izraelský, Smutnohra w 5 gedn. přelož. z němčiny. aa) Hrabě Wipprecht z Groyč Wlastenská hra w 3 gedn. bb) Šwedská wogna w Čechách, aneb udatnost Pražských měšťanů a studentů, Wlastenská děgohra w 5 gedn. cc) Krawawý duch pod Wyšehradem, wlastenská hra w 5 gedn. přepracow. dd) Dítě lásky, hra w 5 ged. přelož. ee) Zámečnj, komická operéta w 1 ged. ff) Lesnj. aneb obět lidj w Indii, welká hra w 3 gedn. předělaná. gg) Čaroděgnice Popelka, weselohra w 3 gedn. předěl. hh) Jeroljm Držgrešle, komická zpěwohra w 2 gedn. z něm. předěl. ii) Masopustnj bláznj, fraška w 3 gedn. předěl. kk) Čech a Lech, aneb wywolenj Kroka za wywodu českého, weliká národnj hra w 5 gedn. předěl. ll) Poctiwý rolnjck, hra w 5 gedn. přelož. mm) Kalaunkář z Domažlic, nebo čaroděgná růže, powjodka wolšebnická (Feenmärchen) w 4 gedn. přepracow. nu) Ponocný Brandeyský, opera w 1 gednán. přelož. oo) Oba Kašpárowé, opera w 2 gedn. přel. pp) Brunčwjkowa cesta do Prahy, wlastenská weselohra w 2 gedn. (29. Srp. 1791. poneyprw prowozena u Hybernů.) qq) Albrecht Wáclaw z Waldsteina, wéwoda Frydlandský, wlastenská smutnoh. w 4 gedn. rr) Zkažený masopust, weselohra w 1 gedn. ss) Štátné branj na wognu, weselohra w 1 gednánj. tt) Šewcowský swatwešer opera w 3 gedn. přelož. uu) Bublák, weselohra w 3 gedn. ww) Oklamawý mudrc, opera w 2 gedn. xx) Aneška Bernaurowá, smutnohra, w 5 gedn. yy) Brunčwjkowo neštěstj a smrt, Wlastenská weselohra w 3 gedn. zz) Wáclaw nábožný, wéwoda český wlastenská weselohra w 4 gedn. aaa) Paruka w Konstantinopoli, weselohra w 3 gednán. přelož. bbb) Ludwjck skočec, hra w 5 gedn. přel. ccc) Chudoba a láska, hra w 3 ged. II. Tištěné: a) Neslýchaná wáhoda strašliwego hromobitj, aneb žebrawý student, weselohra w 2 gednán. W Něm. sepsaná od

Waldmanna, přeložená od Wácl. Tháma w Prázkém vlastenském diwadle představená dne 17. Dubna od Bondynské společnosti německých herců w Praze 1785. 8. b) Štěpán Fedynger neb sedlská wogna, hra w 5 gedn. w Něm. sepsaná od Waldmanna w češtinu uwedeuá od Wácl. Tháma na Prázkém diwadle představená dne 16. Máge od Bondynské společnosti německých herců, w Praze 1785. 8. c) Fridrich Rakauský, aneb Wěrnost českého národu, vlastenská činohra w 5 ged. dlé něm. P. Ifflanda wzdělaná od Wácl. Tháma, prowozená na král. Prázkém staroměstském diwadle dne 19. Srpna 1792, od vlastenských herců pod zpráwu Pana W. Mihule, w Praze 1792, 8. d) Zpěwy z neyvýbornějšich 12 zpěwoher 1799. 8. Mezi operami těmito gmenuge se: α) Kauzedlná pštala. β) Kauzedlný buben, γ) Slunečnj slawnost Bramjuů. δ) Wšudybyl, nikam nedošel. ε) Hezká Markytánka. ζ) Kámen maudrosti. η) Rytjř Willibald. θ) Zrcadlo z Arkadié. ι) Pan stregček z Podskalj.

333. Prokopa Šediwého I. Rukopisné: a) Přjchoz Němců z Ameryky, weselohra w 1 gedn. přelož. b) Lourowská peleš, weselohra w 1 gedn. přelož. c) Přigdeš mi tak, přigdu ti tak, Weselohra w 3 gedn. d) Poklad, Weselohra w 1 gedn. přelož. e) Zuzanna aneb wyswohozenj krále Wáclawa z wězenj, hra w 5 gedn. f) Oliwie Amenuti a hrabě Manert, smutnohra w 5 ged. g) Kujže Bruncwjk aneb všem hlawa dolů, vlastenská hra w 2 gedn. h) Low aneb štěstj poddaných, hra w 3 gedn. i) Dědek, aneb padesátiletá swadba, Weselohra w 3 gedn. s chorem. k) Ignéz de Castro, smutnohra w 5 ged. l) Tridcetilety abecedár. Weselohra. m) Král Lear, smutnohra w 5 gedn. n) Milownjk a sok w gedné osobě, Weselohra w 4 gedn. přelož. o) Krystofek a Markytka, Weselohra w 3 gedn. s chorem. p) Klarigo, smutnohra w 5 gedn. přelož. q) Kabala neb štěstj w loterii, Wesel. w 1 gedn. přel. II. Tištěné: a) Nočnj múra, aneb zamilowaná strašidla, Weselohra w 3 gedn. podle německé sepsaná, w Praze 1796. b) Žiwé hodiny, weselá hra w 2 gedn. sepsaná w Praze 1796. 8. c) Masné krámy, aneb Sázenj do loterye. Weselá hra s zpěwy w 2 gedn. sepsaná w Praze 1796. 8. d) Lesnj duch, aneb Uhljři w dubowém audolj, Weseloh. w 3 gedn. podle staré rozprávky wypracowaná w Praze 1799. 8. e) Hrabě a rytjř Milislaw, aneb Tepličj kowári, vlastenská rytjřská hra w 4 gedn. sepsaná w Praze 1800. 8. f) Tankred Wýwoda Apulský, aneb láska a přátelstwo, weliká činohra w 5 gedn. od Wulpiusa, nynj z Něm. přeložená w Praze 1800, 8. g) Pražtj sládcy, aneb Kubjček dostane za wyučenau. Weselohra w 2 gednán. w Praze 1819. 8.

334. Wáclaw Krameryus přeložil z něm. Albert a Lotte, aneb cnost w neywětšj nauzy, Weselohra we 2 gedn. w Praze 1785. 8.

335. Karla Ign. Tháma a) Laupežnjcy, smutnohra w 5 gedn. od Fryd. Schillera w češtinu uwedeuá w Praze v J. F. z

Šenf. 1786. 8. b) Makbet, Truchlohra w 5 gedn. od Shakespeara dle Schillera w češtinu uwedená w Praze u Šenf. 1786. 8. c) Medea, hra hudebnj, od P. Gottera, přelož. w Praze 1787. 8.

336. Stuny: a) Sedlské buřictwj w Čechách, Zpěwohra w 2 gedn. půw. b) Šediwá manželstw, neb kobyłkáři, Weselohra w 3 gedn. půwod. c) Chytrost žádné čáry, Zpěwohra w 1 gedn. půw. d) Přánj k nowému roku, Weselohra w 1 gednánj. půwodaj. e) Doktor Faust, Weselohra w 3 gedn. půw. f) Stará panna nebo koládnjk, Weselohra w 5 gedn. přelož. g) Drawj ptácy, Weselá hra w 3 gedn. přelož. h) Příhody hraběte Gindřicha, hra w 5 Gedn. i) Gindřichowa cesta okolo swěta, vlastenská hra w 5 gedn. k) Gindřichůw přjchod do vlasti, vlastens. hra. l) Ztečenj Rozenberského hradu, vlast. hra w 5 gedn. m) Škatule keybyste se, Weselá hra w 3 gedn. n) Holofernus a Judith, hra w 4 gedn. o) Radost poddaných o slawnosti rodin swého země Pána, přelož. p) Karel z Sternberka a Jan z Chaustnic, hra w 4 gedn. q) Hlaupý Adam, Weselohra w 3 gedn. r) Řezajková Ewička, smutnohra w 5 gedn. přel. s) Mravy starých Čechů, vlastenská hra w 4 gedn. t) Petr Halaš, prwnj laupežnj w Čechách, vlast. hra w 5 gedn. u) Dáme krew a život pro našeho krále, vlastenská příležitostná hra w 4 gednánjch. w) Swětylka, neb zaklený prync Alwin, komická opereta w 3 ged. x) Meluzynv historie II. djl. Hra w 5 gedn.

337. Štwána: a) Drahomjra, owdowělá kněžna česká, neb krwawé Boleslawské hody, Wlastenská smutnohra w 5 gedn. b) Štastný kašpárek, Wes. hra w 3 gedn. c) Giřj z Roděb. národnj hra w 5 gedn. d) Poňocný neb česká Ančička, Zpěwohra w 1 gedn. od Tucžka, předělaná. e) Oldřich a Božena, vlastenská zpěwohra w 3 gedn.

338. Ant. Joz. Zýmy a) Oldřich a Božena, vlast. činohra w 5 gedn. w Praze 1789. w 8. b) Tharsya z Tyru půwodaj činohra w 4 gedn. předstáwená dne 27. Listop. 1791. w českém vlast. diwadle u Hybernů pod zpráwau P. Mihule, wydaná w Praze 1792. 8. (Obsahuge historii o králi Apollonowi ze starého romáuku.)

339. Wesnj pokuty, trdlíce, koza a osel, zpěwohra w 2 gedn. od Scholce.

340. Hakmatilka, zpěwohra w 3 gedn. od Baumgartena.

341. J. Tandlera a) Wůdce Taborytůw, vlastenská smutnohra w 5 gedn. b) Čaroděgstwj aneb láska činj djwky odważné, Weselohra w 3 gednán. c) Ostrow lidožrautůw, komická zpěwohra w 3 gedn. d) Libuše kněžna česká, vlastenská hra 3 gedn. dle Steinsberga wzdělaná. e) Rybářské děwce, zpěwohra w 2 gedn. f) Hamlet, smutnohra w 5 gedn. přel. g) Cizba na djwky, opera w 5 gedn.

342. Hafnera Rkp. a) Štastně aučty zpěwohra w 3 gedn. půwod. b) Dcera bratra Filipa, Weselá hra w 1 gedn. přelož. c) Kregčj a geho syn, Wes. hra w 2 gedn. přelož. d) Stará la-

ska nezrzawj, Wes. hra w 2 gedn. přelož. e) Jak. Splyn, neh gá se nezastřeljm, Weselohra w 1 gedn. II. Tištěná: Wděčná dcera, dramatická hra w 1 gedn. W češtinu uwedená od Wine. Hafnera w Praze 1787. 8.

343. Wriowcy, vlastenská smutnohra w 5 gedn. Pro padenj poslednjho Wriowce w saubogi od hraběte N* zapowězena. Složil gi Pan Francois.

344. Dřewěny, Wesel. w 1 gedn. od Goldschmieda slož.

345. Klacny a) Slowo nenawratitedlné, Weselohra w 2 gedn. slož. b) Pantalon a Pamfilya, Wes. h. w 2 gedn. složená.

346. Fil. Heimbáchera Rkp. a) Kamma, rekyně Bojarská, weliká vlast. hra w 5 gedn. vzdělaná. b) Čaroděgné zrcadlo, aneb ohniwý nedwěd Rybecala w Krkonošských horách, hra w 3 ged. c) Čaroděgnice Olibarn, aneb rytjie Slawikwasa nešťastná wdowa, národnj hra w 5 gednán. d) Weselý šwec, aneb čert w každém kautě, fraška masopustnj w 3 gedn. se zpěwy. e) Kašpar Thorriuger, rytjiská hra w 5 gedn. předělaná. f) Thakmenes a Kyhimirka, aneb obleženj a wybogowánj města Tanguta w r. 1254. Národnj diwadelná hra w 3 gedn. g) Přestrogenj w Serailu, Opera w 3 gednán. přelož. s hudbau od Wolánka. h) Rytjie Wogtěcha wjtězstwj a smrt, vlastenská smutnohra w 5 ged. i) Krwawý wěnc swadebnj, aneb mladá rekyně, vlast. diwadelná hra w 5 gedn. k) Sarnatůw ohniwý nedwěd, hra w 4 ged. přel. II. Tištěno: Jan Dolinský, nebo krewnj práwo, wel. činohra o 3 gedn. od Šikanedra, w češtinu uwedená etc. Poneyprw prowozená we wel. Staroměstském diwadle 2. Zářj 1792. 8. str. 99.

347. Majobera a) Čaroděgná cytara, opera w 5 ged. přel. b) Picichy aneb Ilhý djl čaroděgné cytary, opera w 3 gedn. c) Tlachad, opěra w 5 gedn.

348. Bohumjra Dlabáče a) Ynkle a Yaryko w 1 gedn. b) Edwyn a Emma, hra w 1 gedn. obě přel.

349. Klara z Wysokého Dubu, hra diwadelnj w 4 gedn. přelož. od Merunky herce.

350. Günthera a) Lakomec, Weselohra w 3 gedn. přel. b) Modlářka. Wes. hra w 3 gedn. přel.

351. Doktor Zlatorez, Weselohra w 3 gedn. přelože. od Spezingera.

352. Emilie Galotty, smutnohra Lessingowa, w 5 gednán. přelož. od Giřjka měšťana Pražského.

353. Zpěwy z čaroděgné fletny wybrané, w češtinu uwedené od B. R. A. W Praze u Ant. Zýmy 8. 1794. str. 42. (Boh. Dlabáč we swém wýtisku poznamenal, že překladatelé gsau vlastně; Puchmayer, W. Nagedlý a Hněwkowský. a která část od kterého z nich přeložena.)

354. Panj podlé mody. Činohra 1795.

355. Dwa buchy a tři šuchy. Slowenská komedye, k zasmánj se propána y sedláka. W Prešp. 1800. Druhé naprawené wydánj 1810. 8. str. 16. od Giřjho Palkowiče.

356. Ign. Siesslera a) Bohuslaw, aneb jak kdo činj, takowau odplatu wezme. Wlastenská smutnohra w 5 gednán. W Praze 1805. 8.-str. 110. b) Romeo a Julie. Podlé něm. P. Waisa, c) Podwom z lehkomyšlnosti, Weselohra w 1 gednánj. d) Martinek, bradýř we wsy, Zpáwohra w 2 gedn. 1805. z němč. e) Low na diwokau zwěr (?) 1807. Gest to vlastně třěstjk (der Wildfang) z Kocebue.

357. J. Ruljka Wlastenský mladý rekruta, činohra w 1 gedn. W Praze u Bohum. Háze 1808. 8.

358. J. Nep. Štěpanka I. W zbjrce: Diwadlo w Praze v Boh. Háze w 8. I. djl str. 262. 1820. Obsahuge a) Obleženj Prahy od Šwédů, činohra w 5 gedn. půwodnj; před tjm giž tištěna r. 1812 b) Frydoljn, aneb chod do železných hutj, přel. z Holbeina; před tjm r. 1812. 8. rytjřská činohra 3 gedn. c) Kýž bych se byl neoženil z něm. fraška 1 gedn. II. djl 1820 str. 260. d) Břetislaw I. činohra půwodnj před tjm tištěná 1813 5 gedn. e) Weselý pohřeb, dle Henslera, fraška w 3 gednán. f) Čtyry straže nagednom stanovišti z něm. Wes, h. w 1 ged. před tjm 1813. III. djl 1821. str. 251. g) Wlastency, aneb slawnost lipského wjtězstwj. Půwodnj hra w 3 gedn. (před tjm 1813) h) Žlutá zymnice, fraška w 1 gedn. dle Rkp. P. hrab. z Königl. i) Aubryho pes, činoh. we 3 gedn. dle Guilberta z Pixerecourt zčeštěna. IV. djl 1821 str. 256. k) Bratrowrah, půwodnj truchlohra w 1 gedn. l) Nebezpečné sausedstwj, Weselohra w 1 gednánj, zčeštěná dle Kocebue, před tjm giž 1812. v Fr. Geřabka. m) Ywan čtwtřj, činohra we 2 gedn. dle Bonafonta zčeštěná. n) Klobauk, Weselohra w 1 gedn. dle W. Vogla zčeštěná. o) Masopustnj žert, aneb pan šidlo, tanečnj mistr, fraška w 3 gedn. dle Klingsterna wzdělaná, před tjm r. 1813. p) Brambory, činohra we 2 gedn. dle prawdiwého přjběhu. V. djl 1821. str. 245. q) Čech a Němec, Weselá hra w 3 gednán, před tjm 1816. r) Kauzedlnice Sydonya, Truchliwá hra w 4 gedn. dle Čšoke zčeštěná. s) Kuliferda, fraška w 1 gedn. VI. djl 1822. str. 262. t) Korytané w Čechách, Wlastenská půw. činohra w 5 gedn. před tjm 1814. u) Všichni na poště. w) Hradnj duch. VII. djl 1823. str. 272. x) Piwowář w Sogkowě, půwodnj weselá hra w 5 gednánj. y) Čech a Lech, Wlasenská činohra w 4 gedn. dle Stegmayra zčeštěná. VIII. djl 1824 str. 259. z) Jaroslav a Blažena, aneb hrad Kunětica půwodnj rytjřská činohra w 5 gedn. též 1816. za) Třj otcowě, weselá hra w 1 gedn. z Kocebue. bb) Šalomau-nůw rozsudek, drama w 3 gedn. zčeštěná dle Caigniez a Stegm. IX. djl 1824 str. 232. cc) Beraunské koláče, půwod. weselá hra w 1 gedn. též 1818. dd) 777, Weselá hra w 1 gedn. - dle němč. ee) Audolj Almeyanské, činohra w 1 gedn. dle A. z Kocebue. ff) Přjtel w nauzy, fraška w 1 gedn. dle Ad. Bäuerle zčeštěná. gg) Zahradnj zed, Weselá hra w 1 gedn. dle Sonleitnera. X. djl 1825. str. 223. hh) Zasněžená chatř, půwodnj činohra w 1 ged. ii) Jolanta, králowna Geruzalemská, truchlohra w 4 gedn. zče-

štěná dle Zieglera. kk) Kmotr Matěg, weselohra w 5 gedn. dle něm. Stegmayora, též r. 1815. W Praze v Boh. Háze. II. Po různu: a) Jan z Nepomuku, Truchlohra w 5 gedn. 1814. b) Dvě slova aneb přenocowánj w lese, zpěwohra w 1 gedn. W Praze 1815, 8. z něm. c) Pan Štěkawec, Weselohra w 3 gedn. wzdělaná. W Praze 1815, d) Tlachač, fraška w 2 gedn. 1816, wzdělaná. e) Kregěj Diwišek, f) Nebožka Panj, aneb tří ženi-chowé a gedna newěsta, Weselohra w 3 gedn. 8. w Praze 1816. g) Syta Mány, aneb Karel XII. v Bendru, činohra w 5 gedn. 8. w Pr. 1816. h) Laupežnjcy na Chlumu, Wlastenská činohra w 5 gedn. swobodně zčeštěná, 8. w Praze 1816. W Hradcy Králowé 1820. i) Faust druhý, Weselá hra w 5 gedn. 1817. k) Gak to as wypadne? Weselá hra w 3 gedn. wzdělaná 8. W Praze 1818. l) Půgčka za odplátku, Weselohra w 3 gedn. 1818. 8. m) Štělec kanzedlnjk, romantická zpěwohra we 3 gedn. dle Bedřicha Kynda zčeštěná od Jau. N. Štěpanka. Hudba od Karla Marie z Webrů. W Praze 1824. v B. Háze str. 58. w 8. n) Aljna aneb Praha w giném djlu swěta; Směšná zpěwohra w 3 gedn. podle Adolfa Bauerle wzdělaná. W Praze 1825. u Bohum. Háze w 8. str. 76. o) Don Juan, zpěwohra w 2 gedn. W Praze 1825. v synů Bohum. Háze. 8. stran 103, (s historij této wyb. zpěwohry)

359. Jana Hýbla Abeljio, weliký zбогnjk 8. w Praze v Fr. Fetterle z Wildenbrunn 1816. str. XXXII (historie českého diwáda) a 184, Smutnohra w 5 gedn. z něm.

360. Nowé diwadlo české, nákladem M. Neureutra w Pr. 8. I. djl 1819. a) Hrabě Beňowský, činohra w 5 gednán. z něm. od Wácl. Rod. Krameryusa (giné přeloženj od Chmely 1822.) b) Oba ljtky, Weselá hra z něm. w 1 gedn. zčeštěná. c) Dům na aynicy, fraška w 1 gedn. z něm. II. djl 1819. 8. Chytraušek, Wes. hra w 5 gedn. z něm. od J. Hýbla. b) Husyté v Naumburgu, činohra w 5 gedn. z něm. od J. Hýbla. c) Wozka Petra třetjho, z něm. od Wáclawa Špinky. III. djl 1819. a) Tintili wautili, aneb at se to gen žádný nedowj, půwoduj weselá hra od J. Štěpanka w 3 gedn. b) Rudolf z Felseku anebo Černodolský mleyu, rytjiská činohra w 5 gedn. od J. Štěpanka. c) Strašj. Weselohra w 3 gedn. od J. Štěpanka str. 68.

361. Král Wáclaw a krásná Zuzana, wlastenská čaroděgná hra w 5 gedn. od W. Rod. Krameryusa 8. w Praze 1817.

362. Měšislav a Blauka, činohra rytjiská od Gedličky 1818.

363. Přjbuzenstwj. Weselá hra w 5 gedn. zčeštěná od Aloy. Joz. Landfrasa. W Gindřichowě Hradcy 1819. 8. str. 131.

364. Frau. Wewerky a) Incognito nebo: Na zapřenau. Fraška we 2 gedn. z Kocebue. W Král. Hradcy 1819. 8. b) Kwakerowé, činohra w 1 gedn. z Kocebue. W Hradcy Král. 1819. 8. c) Netopýr. Weselohra w 1 gedn. W Hradcy Král. 1819. 8.

365. Zazděné okýnko. Weselohra w 1 gedn. od Francla 8. 1819.

366. Fr. Raymana. a) Sedlské Námluwy, Půwodnj weselohra w 1 gedn. W Král. Hradcy 1819. b) Wyhrané panstwj, 1820, w Král. Hradcy. Půwodnj weselohra we 3 gedn.

367. Wácl. Klicpery α) Diwadlo. Swazek 1. W Hradcy Králowé 1820 str. 295. a) Y dobré gitro. Weselohra w 1 gednánj. b) Diwotworný klobauk. Fraška w 5. gednánj. c) Blanjk. Dramatická bágka w 5 gedn. Swazek II. d) Uhljčka, w 5 gedn. 1821. 8. w Hradci Králowé. str. 120. e) Bělaušj, weselohra w 4 gednánj 1821. 8. str. 103. f) Hadrián z Řjmsu, rytjiská hra w 4 gedn. 1822. 8. str. 151. Swazek III. g) Božena, činohra w 5 gedn. dle Šaffajkové ballady. W Král. Hradcy 1820, str. 96. h) Lhář a geho rod, Weselohra w 5 gedn. 1820, str. 128. i) Žižkůw meč, fraška we 3 gedn. 1821, str. 92. Swazek IV. k) Rod Swoganowský. Truchlohra w 4. gedn. W Hradcy Král. 1821, 8. str. 115 β) Almanach dramatických her. (Waldek, Loketský zwon, Rohowjn čtwerrohý). Wydán nákladem J. H. Pospjšila etc. W Hradcy Králowé 1825. 12. str. 215. γ) Dwogčata, dramatická básen w 6 gednánj. W Hradcy Králowé, 1825. nákl. J. H. Pospjšila, 8. str. 128. δ) Libušin saud. Smutnohra w 1 gedn. (w Dobrosławu swaz. 5). ε) Kyjka, Weselohra w 1. gedn. w Noworočence 1823. Zlato neblážj! tamž. ζ) Swatislaw, truch. 7) Bratřj, čin, 1 ged. (w Slowes.)

368. Joz. Chmely a) Zmatek nad zmatek. Fraška w 5 gedn. z Kocebue. přel. W Praze 1820. 8. b) Johanna z Montfokonů. Romantický obraz ze 14 stoletj w 5 gedn. od A. z Kocebue. W Praze 1820 u Boh. Háse, 8. str. 164. c) Následkové newěrnosti. Činohra w 5 gedn. od A. Kocebue, W Pr. 1820. 8. d) Knjžata mezi Pastýři, Hra pastýřská w 3 děgstwjch z Gesnera. W Hradci Král. 1821. 8. str. 46. e) Zawržený syn. Činohra w 1 děgstwj z Gesnera, W Hradcy Král. 1821. 8. str. 31. f) Hrabě Beňowský, od Kocebue, W Hradci Králowé. 1822. 8. (Giné přelož. od Wácl. R. Krameryusa.) g) Diwochowe. Činohra w 1 gednánj. W Hradcy Králowé nákladem J. Pospjšila 1825.

369. Fr. Turinského a) Angelina. Truchlohra w 4 děgstwj. W Hradci Král. 1821. 8. str. 80. b) Pražanér. 1648. Rkp.

370. Jan hrabě Belohradský, aneb: Rozkotánj hradu Aunoštského. Rytjiská činohra w 4 gedn. od W. Sykory. 8. 1821.

371. J. Rettiga a) Kauzelná Pjštala, neb na odsławženau w klewetnjku. Půwodnj směšnohra w 2 gednánjch r. 1810. 8. W Hradcy Král. 1821. b) Neškodj přátel zkauseti. Půwodnj činohra we 2 gedn. W Hradci Král. 1822. 8. str. 72.

372. Simona Karla Macháčka a) Goethowa Iphigenia w Taurii. Tragédia w pateru děgstwj, přeložena z německého Praze 1822. 8. str. 100. b) Rodina Šweycarská. Zpěwohra w třech gednánjch dle J. F. Castelli. W Praze u Josefy Fetterlowé z Wildenbrunu 8. str. 78. c) Wodař. Zpěwohra we třech gednánjch z Bouillyho Les deux journées a G. F. Treitsch-

ke. W Praze 1824. u Jos. Fetterl. 8. str. 58. d) Don Juan aneb: Prostopášník potrestaný. Zpěvohra ve dvou gednánjch přel. Hudba od W. B. Mozarta. W Praze 1825. 8. w arcibisk. knih-tiskárně str. 122. e) Lazebník Sewillský. Zpěvohra ve dvou gedn. W arcib. tiskárně 1825. 8. f) Ženichové, weselohra ve 3 gedn. (původ.) Rkp. g) Zkauška wěrnosti podle La Fontaina. Weselá hra w 5 gedn. Rkp.

373. Omylowé dle Shakespeara, vzdělaná weselohra. Bolemjrem Izborským (Ant. Markém). W Praze u Joz. Fetterlowé z Wildenbruu 1825. 8. str. 82.

374. Joz. Lindy a) Jaroslav Sternberg w bogi proti Tata-rům. Diwadelnj hra. W Praze 1825. 8. w c. k. dwornj im-pressý str. 151. b) Fiesko c) Auklady a láska ze Schillera w Rkp.

375. Podiwná nemoc, dle Kotzebue vzdělaná weselohra J. H(ercogem.) Gilemnickým. W Praze 1823. 16. str. 112.

376. Fr. Tomsy a) Tony. Truchlohra přel. W Hradcy Král. 1823. b) Hodina večeraj. Hra z Kocebue. W Hradcy Král. 1823. c) Ponocný. Fraška w gednom gednánj, dle Körnera, (w Praze) 1824. 8. d) Hedwjka. Drama we 3 gedn. dle T. Körnera. W Praze 1825. 8.

377. Maria Stuartka Schillerowa přelož. od Pawl. Jos. Šaf-fajka Rkp.

378. Wina. Smutnohra od Müllnera, přel. časoměrně Fr. Šjr. Rkp. b) Cosi fan tutte opera, z wlasck. Rkp.

379. W časopisech a) W Rozmanitostech: α) Roztržitj, fraška w 1 gedn. zčeštěná od Joz. Hawelky. D. 13-46. 1817. β) Liška nad Lišku. Weselohra w 1 gedn, od W. Špinky zče-štěná 1818. K. 51-71. γ) Deera Faraonowa, zčeštěná od Wewer-ky. Weselohra w 1 gedn. (1819). O. 3-31. b) We Wjd. Listech: Seneka. Smutnohra we 5 gedn. podle Kleista od Šfinka (1817). c) W Dobroslawu α) Kaša a Biwog. Činohra w 1 gedn. od Pa-trčky we swaz. 9. β) Přestrogowanj. Frška w 2 gednau. podle Kocebue od Sychry (w swaz. 10.) d) W Čechoslawu 1822 čjso 6. Noc wlese, z Fougué, od Hercoga přel. e) W Raditeli Ziegl, Wánočnj dar od F. Dlabáče, Malá zbjračka klasů (z něm.) od Lény Dobr. Retikové. f) W Milině Zieglerowé (1825). Náhra-da dobrého srdce. Činohra w 1 gedn. od M. Sychry.

380. Pramáti (Grillparcerowa). Smutnohra w 5 gedn. pře-loženjm Jozefa W. Špota. Nákladem Ant. Nekwasyla. W Pr. tiskem w Šoll - a Laudauské Impressý 1824. 8. str. 137.

381. Harfa. Truchlohra we čtweru gednánj, od Jana Er. Wocela 1825. W Hradcy Král. str. 104.

382. J. K. Chmelenského a) Juzef a bratj geho. Zpěwo-hra we 3 dějstwjch. Přel. hudba od Mehule. W Praze 1824. u Boh. Háse, 8. str. 55. b) Kauzelná fletna. Zpěvohra we dvou dějstwjch přel. W Hradci Král. 1825 pjsmem a nákladem Pospjšila 8. str. 68. c) Snjh, zpěwo-hra z franc. přel. w 4 ged. d) Drátenjk, zpěvohra. we 2 gedn. Rkp.

383. Bezděčný lékař. Fraška we třech gednánjch dle půwodnjho francouského spisu Molierowa s hognými proměnami swobodně zčeštěna od Matěge Joz. Sýchry nákl. J. H. Popjšila. W Hradcy Králowé 1825. 12. str. 188.

384. Mariinka z Göthe (Die Geschwister) od Fr. Čelakowského. Rkp. 1825.

385. Hluchoněmý. aneb Abbé de l' Epée. Hystorycká hra w 5 gednánjch od Bouillyho, kterau zčeštil Norb. Waněk. W Praze 1825 v Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu. 8. str. 84.

386. Unbš ze Serailu, zpěwohra we 3 gedn. Rkp.

c. Řeči.

387. Chwalofeč, kterauž na den 9. Srpna 1784 při ustanowenja utwrzenj slawné městské rady gménem celého pražského měšťanstwa přednesl Jan Tad. Habřina měšťan pražský, 70 let stárj. 8. w Praze v Jana Höchenbergera. 16 str.

388. Předmluwa před skaumánjm po skončeném běhu zymnjm dne 13. Dubna, w Král. městě Nymburce konánjm od duchownjho kněze Dominika Koštala etc. přednesená. W Praze v Johany Prušowé 1784. 4.

389. Řeč pražských městských wolenců, na den installacj k. purgmistra Gindřicha Neubera. z něm. 1800.

390. Řeč při padesátiletj slawnosti Pana Joz. Mich. Žáka farnjho učitele w městys Mirovicých, držená w tamnjm kostele farnjm od Frant. Štarka c. k. školnjho komissaře etc. dne 31. Srpna 1800. W Praze v Johany Geřabkové 8. str. 32.

391. Chwalofeč při příležitosti, když G. O. P. J. Jozef Knjže a Wládař domu Lichtenštaynského etc. za dědice.. sweho P. bratra Aloyzia Jozefa se prohlásil. Přednesená od Dominika Šauera, paňstwj Kostélce.. auřednjka. 1805. w Praze 4. 1 arch. (přel. J. Negedlý.)

392. W spisku: Descriptio Solennis Introductioſis Caſonicorum Praemonstratensium de fontibus Siloe in collegium et Gymnasium Regiae Civitatis Teutobrodae. 3. Nov. 1807. Pragae. 4. str. 46. nalezaj se také české prohowory držané od W. D. P. Opata a P. Kragského. Čeština J. Rautenkrancom zprawaená.

393. Řeč držaná při swěcenj praporce zeměobranců etc. od Fr. A. Wacka r. 1809. Wytisťená w Rozmanitostech P. str. 3-18.

394. Školnj řeči w Přjteli Mládeže: řeč před zkaušenjm a po něm. I. 72. od J. T-la.

d. Zábavné i naučné spisy.

α. W Zbjrkách.

395. Věitel lidu (mrawy a hospodárstwj za předmět magjčj). W Praze w Impr. c. k. normalj školy 1786. 1787. 1788. 8. každý běh roňj po 12 swazěčkách. Gest to měsječnj spis z něm. der Volksfreund, kterýž Karel Egon knjže z Fürstcubergu w českém přeloženj tisknauti, a za autraty tisku t. čtyry archy

po 3 kreyc. prodávati dal. Prwnj běh přeložil Fr. Tomsa, drit-
hý a třetj far. Ant. Voita. Obsahuge naučenj k domácjmu ho-
spodářstwj, k nawedenj počestného a chwalitebného žiwota, a
příběhy pěkné.

396. Staré Nowiny, aneb Spolnasebránj rozličných spisů
z wšelikého vměnj hystoryckého, geografického, filozofického,
fyzického, hwězdářského, oekonomického k užitečnému času
tráwenj w vměnj zběhlých slow, gazyka milownjků, a k po-
třebnému naučenj mladého wěku lidj z částky z glných knih
wytahnutých a w slowenské čisté raucho oblečených, z částky
pak w nowě wzdělaných, gimž mjsto předmluwy předložen gest
charakter, anebože wyobrazenj našeho milost. Cjs. a kr. Jozefa
II. W B. Bystřicy v J. Joz. Tumlera 1786. w 8. str. 741. mimo
regst. Wydáno od Ondřege Plachého pomocj giných učených
Slowáků. Jan Hrdlička tam má 6 pogednánj.

397. Měsíčný spis k povčenj a obweselej obecného lidu
od Fran. Tomsy na r. 1787. w 8. dwanaćte swazků. Obsahuge
wěcy z fysiky, historie o přirozených wěcech, některé powj-
dky pro lid a pro mládež, básky z Lessinga a g.

398. W. Krameryusa a) Wečernj shromážděnj Dobrowické
obce, aneb prospěšná naučenj, wedlé kterýchž gedn každý
wšemu dobrému se poučiti, před mnoháu škodau se wystřjhati,
y také o rozličných na swětě paměti hodných wěcech známosti
nabyti může. Částka prwnj (wjce newyšlo) w Praze 1801. 8. s
obrázkem kauli swěta představugjčým. str. 160. b) Přjtel lidu.
Knjžka k poučenj a wyraženj wydaná. W Praze 8. djl. A. 1806.
str. 208. djl B. 1807. str. 208. Tito spisowé vycházeli w ur-
čitých dobách po půl aršjch s nowinami.

399. Český pautnjk, (wydáwaný z něm. od Meinerta če-
sky překládaný, nejprwé J. Negedlým, potom ginými.) W Pr.
1801. 8. num. 1-26. 1802. Čjslem 4. přestal český, neměw než
50 odbjračůw.

400. Hlasatel český, spis čtwtletnj k poučenj a obwese-
lenj. Wydáwan od Jana Negedleho. W Praze I. djl 1806. 8.
str. 644. II. 1807. str. 660. III. 1808. str. 652. IV. 1818. str.
636. Naučného a zábawného obsahu, zawjrage básně, powjdky,
historické zlomky, známost přjrody, wýgimky zestaré literatury
a přeložené části z řecké a řjmské. Aučastnjci toho spisu gsau
čtyřjmecjtma.

401. Český Lidomil. Wydáwan od Fran. A. Pabsta c. k.
auřednjka (překládan od J. Hýbla) 1810. 14 swazků. Obsahuge
neynowějšj swěta příběhy, neynowějšj seznanj kragin a národů,
historické části, pohádky, anekdoty a g.

402. Prwotiny pěkných uměnj, (neb Wjdenské listy) od
Jana Hromádky. We Wjdni. 4. Na rok 1813-17. Na těchto Li-
stech Wjdenských podjl mělo přes 70 pomocnjků. Obsahugj
pak naučné, mráwné, zábawné spisky menšj z historie politi-
cké, přjrodné, z rodo- a zeměpisu, hwězdářstwj a g. zwláště

ale básně všeho druhu lyrického, rozpravného a t. d. Mnohé pokusy zde gak půwodnj tak přeložené náležej mezi lepší plody literatury naší.

403. Matěge Sychry a) Powjdatel, aneb sbjрка rozmanitých paměti hodných příběhů, powjdatek, důwtipných nápadů a průpowědj, k poučenj a obweselenj, swazek I. w 8. welken 1815. W Brně a Olomaucy. str. 188. swazek II. tamže 1815. str. 237. swaz. III. 1817. str. 210. b) Kratochwilnj, spis pro obweselenj a spolu k ponaučenj, gegž sbjrá a, na swětlo vydává etc. Swa. I. w 8. mal. W Brně 1819. str. 152. swazek IIhý 1820. str. 142.

404. Rozmanitosti. Zbjrka všeho užitečného a obweselujícího k zšlechtěnj srdce, wybrausenj rozumu a obweselenj mysli. Wydáwaná od J. Hýbla 8. W Praze I. djl u Joz. Fetterlowé z Wildenbrunu A 1816 str. 92. B str. 96. C 96. C 1817 ss. 96. E str. 84 s obsahem. II. djl tamže F 1817 str. 96. G str. 96. H 1818 str. 96. I str. 96. K str. 80 s obsahem. III. djl u Boh. Háze L 1818 str. 96. M str. 96. N str. 96. O 1819 str. 96. P str. 90 s obsahem. IV. djl u Straširypky R 1822 str. 96. Podjl na tomto časopisu wzalo přes 50 spisowatelů. Obsah geho gsau: básně lyrické (mezi těmi některé duchownj), bágky, nápisy, pohádky a g. drobnůstky, ale i dramatické, wětšj menšj prosaicke powjdky neb rozprávky a t. d.

405. Hyllos, národnj časopis poučujícího a obweselujícího obsahu. Ku prospěchu některých dobročinných založenj. wydáwaný od K. E. Rainolda, wedený (ne překlád.) od Jana Hýbla 4. w Praze v Joz. Fetterlowé z Wild. I. 1820. Prwnj půlletj Leden — Čerwen str. 208. Druhě půlletj Čerwěnc — Prosynec str. 206. II. 1821. Prwnj půlletj tamže, str. 208. Wše to dohromady 78 archů s 60 obrázky. Tento od téměř 50 spisowatelů snešený spis zawjrá muobé části z historie vlastenské i cizj, žiwoty, popsánj mjst památných gako Prahy, Plzně etc. obyčejge národnj, rozprávky mravné i zábavné, básně lyrické (některé s hudbou), bágky, propowjdky, pohádky, wygimky zestarj literatury, i přewod z latiny (Poklad Plautů) a g.

406. W. R. Krameryusa a) Zlatá kniha, aneb nowý Zwěstowatel všeho dobrého a vžitečného pro národ Slowenský, obsahující ney důležitějšj a neyprospěšnějšj k čtenj předměty gak ž popsánj zemj a kragin, tak z kronyky swěta, z hystorye wěcy přirozených, nowé i neznámé staršj přjhody, práce básujřské a giného všeho obsahu zástoge (předměty). Djl I. a II. W Pr. 1817. 8. b) Dobrozwěst, spis k čtenj vžitečnému a kratochwilnému. W Praze 1819. 4. Předmět gest wypsánj kragin, známost přjrodných wěcy, básně a giné drobnosti. Přispělo 18 spisowatelů swými pracemi.

407. Čechoslaw, národnj časopis pro Čechy a Morawany, wydáwan w Praze I. 1820 a 1821 wedenjm W. R. Krameryusa, I. 1822 a 1823 spoluwedenjm, a 1824-5 wedenjm F. B. Tomsy,

w 4. Obsah činj básně vážné i žertowné, půwodnj i překládané všeho téměř druhu hymny, ódy, elegie, rozprawné, naučné, listy, idylly, satyry, popisné, bášky, poládky, znělky aneb sonety, nápisy etc. Překlady gsau neywjce z němčiny (Schillera, Göthe a g.) ale také z engličiny (Ossian), polštiny a ruštiny, lat. a řečtiny. Prosaická wětšj část zawjrá mnohé powěsti, románky, anekdoty puwodnj: přeložené výgimky a památnosti z vlastenské a cizj historie, popsánj vlastenských slawnostj, zvláštnjch mjst, žiwotopisy, částky zeměpisné, powjdky pro děti, zpráwy o hudebnjm uměnj, diwadle českém, akademijch, knihách neynowějšjch, kritiky etc. Wše to welmi nestegné ceny, a často prwj toliko pokusy spisowatelů, gichž tu sto a třidceti osm se počjtu.

408. J. L. Zieglera, a) Dobrosław aneb rozličné spisy poučugjého a mysl obweselugjého obsahu w řeči wazané a newázané. Sebral y wydal etc. Tři djlj po 4 swazčých. W Praze v Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu 1820 3. Podjil na tomto spisu má osmmecjtma spisatelů. Zawjrá pak básně rozličné vážného i žertowného obsahu, bášky, nápisy a hříčky, powjdky a giné drobnůstky i některé diwadelnj hry; dále starobylosti, výgimky z hist. cesty, žiwotopisy učených neb ginak znamenitých Čechů. b) Milozor, aneb rozličné spisy poučugjého a obweselugjého obsahu w řeči newázané y wázané. Sebrané a wydané od téhož Spis po různu vycházegjý, toho obsahu, co Dobrosław; wydáwán w Hradci Králow. 1824. 8. Inj djl. str. 186. Tento spis gest gako nástupce Dobrosławá, a gemu cele podoben obsahem. Mimo wydatelé 14 giných spisowatelů zde wětšj menšj podjil má. c) Milina aneb noworočnj čtenj od téhož, nákladem J. H. Pospjšila. W Hradci Králowé 1825. 12. str. 175. Podobného gest i tento spis obsahu, zawjrage práce dewjti spisowatelů, a síce geduo drama, rozprawy z historie a z obraznosti, básně etc.

409. Krok, všenučnj spis. wydáwánj od J. Swatopluka Presla etc. djl I. 8. část 1. 1821. str. 160. část 2. str. 164. část 3. 1822. str. 160. část 4. 1823, str. 160. Djl II. část 1. 1824. str. 160, se 7 obrazci (kamenotiskem). v Joz. Fetterlowé z Wildenbrunu. Prwj spis, který o wědách wědeckým slohem gednatí se pokusil. Zawjrá posud tyto třídy: Gazykozpyt, krasowědu, (kamž básně počteny, neywjce časoměrné) žiwnosti, mudřetwj, děginstwo, měrstwj, přírodnictwj, lékařstwj, posudky, zpráwy, nawěšj, powzbuzenj, žádosti, otázky etc. Posud mimo wydáwatele 16 spisowatelů na tomto spisu podjil wzalo.

410. Zvěstowatel, pracj J. Lindy, nákladem J. Frant. z Schönfeldu od Čerwence 1820 až do konce r. 1824. Mimo politické nowiny také liternj neywjce zábawná djlj y některé básnj obsahuje.

411. Gednánj společnosti Wlastenského Museum w Čechách Částka I. W Praze 1823. 8. str. 64. Přeložil z něm. Wácl. Hanka. Část II. 1824 str. 151. Část III. přel. Hýblem w tisku.

β. Porůznu.

412. Hystorye o hraběti Gindřichowi a šťastném synu geho, kterýžto dwakrát od smrti přeopodivně wyswobozen byl. W Holom. v J. H. 8. 1775. Na Horách Kutnách 1801 a 1805. 8.

413. Makbet, wůdce Šotského wogska. Z německé komedye w češtinu přeložený w pěti djlech a 18 smutných představenjch wyobrazeny. W Gindřicho - Hradcy v Ign. A. Hilgartnera 1782. 8. str. 56.

414. Kupec z Venedyku (Benátek) nebo láska a přátelstwo, z něm. komedye na česko přeložený. W Gindřicho - Hradcy v J. A. Hilgartnera 1782. 8. str. 48. Tento i předešlý spis gsau vlastně z her Schakespearowych dlé něm. přeložený vzdělané romány. (Wiz Recensj gich w Lit. Magazin z Stück. S. 159.)

415. Joz. Ign. Bajzy a) René mladenca prjhodi a skušenosti, které widal etc. Prešp. 1783 (?) 8. dwa djly. (slowácky) b) Weselé učinky a řečenj 1795. 8. (slowácky.)

416. Příběh Šfvedské hraběny. Rkp. od Sam. Čerňanského, okol. 1787, (Zlob.)

417. Vkrutný Jan Pieriere, aneb gak nešťastné muž býti diewcze skrze lásku, od Ant. Zýmy. W Praze 1787. 8. str. 16.

418. Karla z Ekartshausen Porušená práwa člowěčensiwj, aneb saudnj příběhowé z našeho stoletj, přeložil Joz. Kawka. W Praze v Schönfelda 1787. 8. str. 88.

419. Při dobytj Budjnského zámku do zagetj křesťanského padlé, Kartigam řečené, potom Krystýna nazwané turecké slečny, řjdké a památné případnosti, které w vherském gazyku P. Ign. Mésároš, w slowenském pak Michal Semian, při cýrkwi ew. Pezýnské, slowa Božjho kazatel wydal w Prešpurce 1790. 8. 26 archů str. 384 mimo dedik. we weršjch a předml.

420. Prok. Šediwého a) Maran a Onyra, amerykánský příběh, kterýž se stal, když čtwtvý djl swěta Ameryka nalezena byla etc. 1791. 8. w Praze, též 1808. 8. b) České Amazonky, aneb dewť bog w Čechách pod zprávou rekyně Wlasy, podle Hägkowsy kronyky sepsáno. W Praze 1792. 8. str. 110. c) Mnišlaw a Šwětiwina, aneb příběhowé prwnjch obywatelů Okořského zámku, staročeská rytjřská hystorye z XI stoletj. W Pr. 1794. 8. str. 159. 1812. d) Zazděná Slečna, aneb: Podiwné přjhody Marye z Hohenturu. Rytjřská hystorye z XIII. stoletj. W něm. od Kryst. Spisa wydaná. W Praze 1794. Druhé z cela opravené wydanj 1798. 8. str. 88. e) Krásná Oliwie, aneb: Štrašidlo v bjlé wěže, prawdiwá hystorye, na česko wyložena. W Praze 1798. 8. str. 55.

421. Ant. Borowého a) Zrcadlo pošetilostj, aneb: Nowé y staré, pěkné y daremné, prawdiwé y neprawdiwé powidačky a hystorye, gichž gest asy 400. W Praze 1792. 8. 1795. nákl. Kram. b) Zrcadlo příkladůw k navčenj a obweselenj, aneb roz-

ličné pěkné hystorye o maudrých a pošetilých, o dobrých a zlých lidech. W Praze 1794. 8.

422. Básně o čaroděgnicých. Krameryusovým nákladem. W Praze 1794. 8.

423. Wácl. Krameryusa a) Rybrcol na Krkonoských horách, aneb zaklený a wyswobozený prync. Staročeská smyšlenka, od W. Krameryusa. W Praze 1794. 1804. str. 124. (Kylar dle Ruljka skladatel). b) Arabské pohádky, neb hystorye. Prwnj: Nuredýn Perský Prync; druhá: Abulfara kupce podiwnej přjbehové na cestách geho. W Praze 1795. 8. c) Čaroděgnice Mežera, aneb Okauzlený zámek P. z Genorožce 1795. 8. str. 144. d) Rozličné powjdačky k poučenj a k obweselenj: Pustý ostrow; Rytjř w wězenj etc. Krameryusowau pracj a nákladem. W Praze 1808. 8. str. 80.

424. Rybrcal, aneb hornj duch na krkonoských horách. Powjdačky ze starých časů w 8. archiw 5 (bez mjsta a roku). (špatná orthogr. a podlý gažyk).

425. Anežka, Sycylská králowna, pěkná hystorye z někdejších časů, když rytjři pro dosaženj slawného gměna putowali, a přediwuě přjhody mjwali. W Praze 1795. 1798. str. 181.

426. Žert a prawda, to gest: welmi pěkně smyšlené včlené hystorye a rozprávky w několik stech, kteréž se pro wyraženj myslj a pro zasmánj, časem y také pro wybraušenj rozumu dobře wjzwati mohou. W Praze 1796. 8. gakožto druhý djl k Zrcadlu Pošetilostj str. 246.

427. Přjbehové Telemacha, syna Ulyssowa. (Od Joz. Gawúrka) 1796 str. 425, II. djl 1797. 8. str. 447. Lepšj přeloženj gest L. Zieglera dwa djlj. I. r. 1814. II. 1815. W Praze prwnj djl str. 348, druhý 280.

428. Skalnj duchové, aneb: Prawdiwé přjhody Gifjho, chudého nádeunnjka, pak nenadále obohaceného Barona z Bjlenbachu. W Praze 1798. 8. str. 102.

429. Ferdinand a Kalista, Španyelská hystorye, kteréž truchliwé a podiwné přjhody po zemi y po moři wyprawuge. W Praze 1799. 8.

430. Zdeněk ze Zasmuku s swými towaryši, aneb: Rytjři w Blanickém wrchu zawřenj. Staročeská rozprávka, w Praze 1799. 8. str. 117. Po druhé 1818 w Praze.

431. J. Ruljka a) Weselý Kubjček, aneb w horách Kaparských zaklený dudák. Hystorycký přjběh pro wyraženj myslj, sepsaný etc. W Praze 1799. 8. b) Boženka, weselého Kubjčka manželka. Wydal ku poctiwosti všlechtilych děwat českých etc. W Praze 1799. 8. 1802. 8. v Hrab. děd. str. 71.

432. Zaklináč duchů, aneb podiwné přjhody z austnjch a pjsbnjch oznámenj, pilně shromažděné skrze Wawřince Flamenberga. W Hoře Kutné 1799. 8.

433. J. Negedlého a) Plizenšj rytjři, aneb: odpłata wdátosti. Staročeské podiwné přjhody. W Praze 1799. 8. Změněné

poněkud od W. R. Krameryusa 1814. 8. str. 112. b) Numa Pompilius, z franc. Floriania přel. W Praze 1808. 12.

454. Hrabě Rožmberk, vlastenský rytířský příběh, kterýž se stal w Cechách ku koncy Šwedské wálky. W Pr. 1800. 8. 1810. 8. str. 184.

455. Alonzo a Kora, amerykánský příběh z někdejších časů, když tento čtvrtý díl světa vynalezen byl. W Pr. 1800. 8.

456. Harfenjk, powjdanj z předešlých časůw, z něm. na česka řeč přeloženo od F. Krieglera. Na Horách Kutnách 1800. 8.

457. Wež Maryánky, příběh rytířů. W Praze 1803. 8.

458. Neznámá Panj, příběh Turecký, aneb mnohé neštěstj táhne za sebou dobrý konec. Z něm. přeloženo. 1803. 8. na Horách Kutnách v Fr. Korce 4 archy, (páchne němčinou).

459. Atala, neb láska dwau diwochů na paušti, z franc. Chateaubrianda, (přel. od J. J.) 1805. 12. str. 144.

440. Tonutj na moři a osudowé pana setnjka gmenem Viaud. W Hradcy Králowé v Fr. Baučka 1808. 8. str. 126. Ty přjhydy Francauz Viaud, gehož potkaly, r. 1769 do tisku dal; z franc. do němčiny, a z něm. do češtiny přeloženy otrocky, newymlaunenjm ani artikulůw.

441. Nowé krátké a dlouhé zboj, neb kratochwjlné powjdačky, pro obweselenj mysli a vkrácenj času wydané (bez r. i mjsta) w 8. str. 64. Gsau to některé anekdoty z Vade mecum, w špatné češtině.

442. Starožitné a paměti hodné weselé popsánj, aneb: Ženský kalendář, w kterém gest k nalezenj všecko, co gen z cela k zdánj hwězdářskému patřiti může. Sepsánj od doktora a věitele vměnj hwězdářského Bazališka Panteonolewského. (bez mjsta) 1809. 8. str. 23. pauze žertowný spisek (ze staršjho přetištěný).

443. Kramář w pastech a wochličkách obchod wedaucý (od Šipsa) z něm. přeloženo. Na Horách Kutnách 1811. 8.

444. W. R. Krameryusa a) Ildegert, po neywětšjm neštěstj šťastný Angličan, robinsonada. W Praze 1813. (předělána). b) Přjhydy Pryncezky z Pontje, wytažená hystorye z knihy od Panj z Gomec sepsané. W Praze 1813. 8. str. 64. c) Nowé léto anebo odplata dobročinnosti. Obraz wenkowský. W Hradci Král. v J. Pospjšila 12. 1825. str. 21. d) Wolenj manželá aneb zewnitřnj krásá klame. Prjkladný příběh pro krásenky české. Tamže 1825. 12. str. 21. e) Polybius, aneb dobrá mysl se neztratj. Žertowný příběh pro spanilé Česky. Tamže.

445. Španyelská rekyne Lenora z Waleska. 1814.

446. Wilibald z Aichstatu a Amalia z Werboku. Výbor-nj prjkladowé wěrnosti, stálosti a wdutnosti. od J. Šmitta. W Hradcy Král. 1814. 8. str. 71.

447. Ladislaw a Eleonora nebo Přjbehowé welmi šťastných a blažených, pak po 3 leta welmi nešťastných, manželů, od J. Šmitta. Na Horách Kutnách 8. 1814.

448. Příhody Bianky Kapelly etc. přel. z wlašského od Fr. Beera. 12. W Praze 1817. str. 108.

449. Genowefa, krásný a pohnutělný příběh starožitnosti, w nowě wyprawován pro wšecky dobré lidi zvlášt pro matky a dítky, od Joz. Hradeckého. W Praze 1818. 8. str. 128. Giné přeloženj též knihy wyšlo s nápisem: Genowefa, podiwnj příběhowé rozené wéwodkyně z Brabantu a prodwané hraběnky z Wjtězomjrowa, od Leop. Wiršinka v Joz. Fetterl. z Willdenbrunu 1818. 12. a 1824. 12. str. 156.

450. Záře nad pohanstwem, nebo Wáclaw a Boleslaw. Wyobrazenj z dáwnowěkosti wlastenské od Joz. Lindy. W Praze 1818. 8. str. 196. (půwodnj.)

451. Tom. Kubelky a) Gitka, hraběnka z Toggenburgu. Prawdiwý příběh z 12 stoletj w Praze 1819. 8. b) Prawjsko (prawidélko), kterak Gindřich z Dubjnowa k poznánj Boha přišel. W Praze 1819. 8. (Z němčiny Heinrich von Eichenfels od Schmidta.) c) Hyrlanda, wéwodkyně z Bretaně, aneb: Tak wjtězy ctuost a newinnost. Příběh příkladnj a pohnutliwý ze starožitnosti pro mladé y staré. Nákladem J. Pospjřila. W Hradci Král. 1824. 12. str. 172. d) Newjn (?) aneb následky z newědomosti. Příběh těšitelaj. W Praze 1825. w arcib. tiskárně 8. str. 96.

452. Jana Hýbla a) Mladšj Speelhofen, robinsonada přel. W Gindřichowě Hradcy 1819. 8. b) Nešťastná Zuzanka, aneb strašliwé následky, malé nepatrné poklisky. Wšem newinným děwčatům k powáženj a výstraze wydané 1819. 8. c) Rozličnj příběhowé k užitečnému a obweselugjčému čtenj sebránj. 1819. 8. d) Poučné a kratochwilné hystorye o strašidlech; ze spisu pod názwem Rozmanitosti wytažené, a znowa do tisku dané 1820. e) Obweselenjčko, sneženo od J. Hýbla a Tom. Kubelky. 1820. 8. (z kalendářů tollerancý Hýblowých.)

453. Obleženj Roželské z franc. (Panj Genlis) přeloženo od Jana Štěpána. W Pjsku. 8. 1820. 2 dily. w 4 oddělenjch 1. str. 264. II. str. 294.

454. W časopisech a) W Rozmanitostech nalézá se na 66 powjdek newyjce z něm. přeložených, pak menšj rozprávky neb anekdoty (13), hry w zástawy, wtipné rozprávky a průpowědi, mrawná naučenj, kunštowné (umělé) kausky etc. b) w Hlasateli 51 powjdek newyjce přeložených, mezi nimiž (z fran. Floriana a Marmontela a g.), rozličné anekdoty, rozmlauwanj mezi mrtwými (W. Neged.), hra w šachy a g. Wúbec wšecky podobné zbjrky na welikém djle powjdky menšj newyjce owšem z něm. přeložené obsahuj.

455. Zbjrka paměti hodnjch příhod. Swazek I. W Pjsku 1821. 8. str. 156.

456. Láska a wděčnost swědomj, dwa příběhowé od Lafontaine. W Praze 1821. od J. W. Hübnera a J. Lehkého.

457. Izydor, sedlák Lhotský. Všechtily příběh pro lid wenkowský y městský. Sepsaný od Joz. Hubra, faráře w Ehers-

bergu a Jozefem Megstříjkem, děkanem Světelským v češtinu uvedeny. W Praze v Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu. 8. I. djl 1821. str. 255. II. djl 1822. str. 302.

458. J. W. Hübnera a) Nalezenj ostrowa Madéry, aneb zkušenost starých gest předce maudřegj, nežli láska mladých srdců. 8. 1821. etc. od A. Lafontaine, v češtinu uvedeno. W Praze 1822. str. 67. w 8. b) Lehkomyšlnost klestj cestu k nešťěstj, prawdiwý přjbeh, zčeštný. W Praze 1822. 8. str. 47.

459. Jana Josefa Charwata a) Kleona newěsta gednoho, choti druhého. W Praze w Sommrowské impressj 1823. 12. str. 66. b) Příhody Pana Žamputáře, od neho samého wyprawowané a sebrané. W Praze 1824, v Mart. Neureutra 8. str. 50. z něm. Münchhausen. c) Blahoslaw, aneb: kdo swět akusyl, něco wj, 8. w Praze 1824.

460. Fr. Boh. Tomsy a) Garé fialky aneb Přjbehové a powjdky z dáwných y nyněgšjch wěků. W Hradcy Král. 1823. 8. str. 102. b) Alfonzo a Almènon a Karangho a Lelanga dwa přjbehové z dáwnowěkosti (přel.) w Hradcy Král. 1825. 12. str. 36. v J. Pospjšila. c) Romantické Powjdky z minulých y nyněgšjch časů, tamže 1825. 12. str. 212.

461. Ctnost wede k prawému štěstj, aneb: Krásu přewyžuge ctnost. Oprawdiwý přjbeh k všlechtěnja obweselenj srdca. Wydaný od Matěge Dominyka Matěky etc. W Praze v Joz. Fetterl. z Wild. 1824. str. 91 w 8.

462. Konwalinky aneb Šbjrka půwodnjch romantických powjdek z starobylých i nowěgšjch časů, od Jana Gindř. Marka. Swaz. I. W Praze 1824 u J. Fetterlowé z Wild. 8. str. 151.

463. Obět, powjдка z dáwnowěkosti české, od Weng. Sw. Nowotnýho. W Praze 1824 u Jos. Fetterlowé z Wildenbrunu, w mal. 16. str. 108.

464. J. P. Sušického a) Šlepěge lwowá anebo následky žarliwosti. Wýchodnj wyprawowanj. W Hradcy Král. 1825. 12. v J. Pospjšila, str. 22. b) Wychowanec lásky. Hyšpanská nowotinka (novella) tamže.

465. J. M. Ludwjka a) Wěrná Ryzka, aneb Stálost lásky. Dárek krásenkám Českým od J. M. L. W Hradcy Král. b) Lafontainůw Romulus, prwnj král Řjmský tamž. (w tisku).

466. Jan Bohomysl, půwodnj mravná powjдка od Ant. Alex. Šwihlka. W Praze u A. Straširypky 1825. 8.

467. Růženka z Gedlowa, dle Šfmaida od Joz. Wotýpky. W Praze 1825 u Joz. Fetterlowé z Wildenbrunu. 8.

468. Serafka, Dárek dcerkám městským od Dobrowlastky (M. A.) w tisku.

469. Panna gezernj básen w 6 zpěwch z angl. Waltera Skotta od Čelakowského. Rkp.

e. Řjmská a řecká literatura.

470. Einige Uebersetzungen von Schülern der Dichtkunst an der hohen Schule zu Prag herausgegeben, als sie zum ersten-

mal öffentlich geprüft wurden, im J. 1775. Prag bei J. F. v. Schönfeld 8. Item, als sie zum zweitemmal öffentlich geprüft wurden, ib. 1775. 8. W prwnj knjžečce gest: I. Ecloga Virg. lat. něm. a česky. W druhé pak: 4, 5 a 6 Ecloga Virg. a I. Elegię Tibullowa.

471. Quint. Curtius, do češtiny přeložený od Cippeliusa 1782 w Rkp. u Prof. J. Negedlého.

472. W časopisech a) W Hlasateli: α) Cicerona Anekdoty o Scipionu Nasicově a basnji Euniovi I. 91. Podivný sen ib. 92. (Weles.) Podwod Pythia od J. Negedlého ib. 93. Y nepřijeli wjru sljbenau naplniti, od téhož ib. 95. β) z Tit. Livia Bog mezi Horaciemi a Curiaciemi I. 97. od téhož γ) Corn. Nep. od J. Rautenkranca Milciades I. 421. Themistokles II. 384. Aristides III. 435. Pausanias ib. 439. Cimon IV. 409. δ) Luciana Rozml. mezi Terpsionem a Plutonem I. 105. mezi Diogenem a Alex. od J. Zieglera 105. Timon od J. Jungm. ib. 249. Tychyades a Filokles, od J. Neged. 593. Lodj aneb žádosti J. N. II. 252. Alex. Hannibal, Scipio a Mimos II. 431. Přjwoz J. N. III. 130. O marnosti krásy (J. J.) ib. 476. Diogenes a Pollux (J. J.) III. 643. ε) Theokritowa Idyll. 21nj, rytáři J. N. I. 625. 11tá ib. 628. ζ) Sappho horljij od J. Rautenkranca. II. 359. g) od Rožnaye některé pjsně z Anakreona II. 632 a 380. Mimnermowa na lásku 578. Bionowo nařjkánj II. 571. b) We Wjd. Listech a Nowinách as. 10 od Horáciowých přeloženo Kinským a Rautenkrancom; dvě heroidy Owidiowy Ant. Markem; satyr Horáciowých prwnj kniha celá a dvě z druhé knihy, od Zieglera přjzvučným hexam.; Lukiana rozml. dwoge, a dvě selanky z Theokrita, od Kinského. c) W Čechoslawu: z Curtia od Kožjho (1821. čisl. 58) z Horáce 1 óda od J. J. (1822. 9) z Catulla na smrt wrabce od Štěpničky (14) od giného časoměrně (16). Z Tibulla tauha po mju od Kožjho (33). Z Livia wýgimek: Bog Horaciůw a Curaciůw od G. Zeithammera. Catonis disticha wydané od W. Pohana. Oda Anakreonta, (1822. 2) a z anthologie řecké (14) od Šjra. d) W Hyllosu: Ak. Plauta weselohra o pokladu w V gedn. přel. od J. Teichla etc. 1821. num. 24-6. e) W Kroku. Heroida Owid. (Leander k Heře) od A. Marka. Wypsánj bauře z Aen. Virg. od W. Swobody. Selanka Virg. (Menalcas a Mopsus) od Šjra, ostatnjch dewět w Rkp: Některé nápisy z Martiala od Čelakowského. Dvě selanky Theokritowy (2 a 3) od Šaffarjka, (wše to časoměrně).

473. Homerowa Iliada. Zpěw prwnj, od J. Negedlého; w Praze 1801. 4. str. X. a 37. Týž zpěw přeložil G. Palkowič w Múze swé, a Puchmayer z časti w Básnj V. sw. Prof. Liška geště w Rkp. konečně slowácky Holý (1824).

474. Pjsně Anakreonowy z řec. přel. s přjdwkem některých giných básnj od Sam. Rožnaye. W Praze 1812. 12. str. 94.

475. Tabule Kebesa Tebánského t. g. wtipné a wžitečné wyobrazenj prawé maudrosti a šťastného žiwota. Z řeckého

přeložené od Wácl. Karafáta, kazatele w Morawě. W Praze 1824 v Mart. Neureutra. 12, str. 46.

476. Jana Holého a) Rozličné básně hrđinské, elegiacké a lirické z Wirgilia, Teokrita, Homéra, Owidia, Tirtea a Horáce. Přeložené s představenou Prosodiú. W Trnawě v Gana Krst. Gelinka 1824. 8, str. L. a 85. b) Těhož Aeneida Virgiliowa w slowenském nářečj tiskne se w Trnawě.

477. Výbor ze spisowatelů řeckých. Přel. od Fr. Šjra. Gest vlastně I. djl chrest. fecké na gymn. čítaně. Tiskne se w Giđjně.

478. Lucianowa Rozml. Inj djl Rkp. str. 118 od Ign. Hágka.

479. O básnictwí, z Horáce, přel. časoměrně od S. Macháčka, s poznamenánjmi latinskými Rkp.

C. Historie.

a. Politická.

α. Tištěná.

480. Uwedenj krátké k všeobecným přjběhům starých y nowých časů. Djl Inj. Přjběhowé lidu Židowského. W Praze v sw. Kljmenta skrze Jana Ad. Hagen faktora 1776. 8.

481. Max. Šimka krátký weytah všeobecné historie swěta. 1778. we Wjdni.

482. Přjběhy Baworské wogny o poslaupnost po smrti poslednjho wolence Max. Josefa od 30. Pros. 1777 až do 13. Máje 1779. (z něm.) Prwnj toliko arch wyšet, ostatek smrtj wydawatele přerušen. (Kopitar).

483. Traktát neb snešuj o pokogj mezi G. C. M. Cjsarownau. Maryj Therezij a G. K. M. králem Prusianů etc. stwrzeno w Tešně 13. Máje 1779. W Praze v J. Joz. Grebla str. 40.

484. Ottona Steinbaoha z Krauchsteina malá kronyka o Markrabstwí Morawském pro mládež škol Normalnjch. W Praze v Jana Fr. z Schönfeldu 1783. 8.

485. a) Krátký weypis pětileté wogny židowské a celé zkázy města Geruzalému dle židowských běhů spisowatele Joz. Flawiusa w českém gazyku na swětlo wydaný od Joz. Prokopa. We Wjdni v Joz. z Baumeisteru 1786. 8. b) Giné wypsánj zkázy Geruzalémské od Pawla Šramka w Rkp. u Pr. Pałkowiče. (w Tab. Poe. IV. 27.)

486. Kratičké hystorycké wypsánj, knjžat a králů Vheršských, od neydáwnějšjch až do přjtomých časů, z hodnowěrných hyst. pjsem věnině a w slowenském gazyku pracy Michala Semiaua etc. wydané. W Prešp. v Fr. A. Paczka 1786. str. 226 a regátrjčk.

487. Weytah listownjho dopisowanj mezy Řjnským Cjsařským a francouským dworem 8. (1789. ?)

488. Rozmlauwanj Jozefa II. s Matěgem Kerwjaem 1790. 8.

489. Oprawdowý přiběh o král. české koruně, a obšrná zpráva o Ceremonijch při korunowánj G. K. M. w Čechách s illuminyrowaným wyobrazenjm této koruny. W Praze v J. F. z Schönfeldu 1790. 8. listy 4.

490. Popsnj obyčegú při korunowánj králů českých podle nařizenj C. a K. Karla Čtvrtého, které nynj dle dworského poručenj při korunowánj Leopolda II. dne 1. Zářj 1791. na wětšjma djle pozorowáni budau. Sepsáni od J. J. Tandlera w 8. s Obrazem Leop.

491. Nowá kronyka tžeská, w kteréž přiběhy obywatelůw země české od počátku až do nyněšjch časů wyprawuge Fr. Mart. Pelcel etc. W Praze 8. J. djl 1791. str. 452. II. 1792. str. 477. III. 1796. str. 496. IV. djl (o Husitské woguč) w Rkp. Třetj djl gde až do r. 1378. Tato česká kronyka gest mnohem obšrněšj, důkladněšj, pořádněšj, a k čtenj utěšeněšj než německá téhož Pelcla.

492. Alše Parjzka a) O swobodě a rovnosti městské, gacká gest, a co z nj pocházj mezy Francauzy. W Praze 1795. 8. b) Biblické wypsánj nyněšjch přiběhů. W Praze 1814. 8.

493. M. W. Krameryusa a) Přezalostné nowiny o nešťastném Ludwjkowi XVI. králi Franském, a o geho katowýma rukama odprawenj. W Praze 1793. 4. b) Náležitě wypsánj vkrutné smrti, kterauž Marye Antonia králowna Franc. podstaupiti musyla. W Praze 1793. 4.

494. Z Gijho Papánka historie gentis slavicae wýtah wydal G. Fandli (słowáckým dialektem) 1793. 8.

495. Jana Ruljka a) Welmi vžitečná historie o slowútném národu českém. W Praze 1793. 8. str. 80. b) Kalendár historický obsahujcý krátké poznamenánj wšech proměn, přiběhů wšlek neyw. nařizenj etc. gak w král. českém tak y na djle w gijých národech a zemjch zběhlých. Pět djlů s přjdwkem k pátému djlů. W Praze I. 1797. str. 276. II. 1798. str. 211. III. 1800. str. 259. IV. 1803. str. 208. V. 1806. str. 116. a regstř. 20 listů. Přjdwek 1810. Múže považowan býti gakožto pokračowánj Kal. hist. Welleslawjuowa, ačkoli w ceně menšj.

496. Hystorye o Americě, vkazujcý kterak byla skrze Kryst. Kolumbusa wynalezena. Sepsal Lad. Bartolomeides. W Prešpurce v Webra 1794. 8. str. 169.

497. J. Rautenkrance a) Slowo prawě všem národům Ewropským. W Praze 1795. b) List obrancům českým s dwěma poznamenánjmi. W Kutné Hoře 1808. c) Prowolánj k národu českému, w Praze 1809. 8. d) Modlitby za požehnánj c. k. wogsku, s pjsnj wogenskau. W Kutné Hoře 1809. 8.

498. Tma we dne gako w noci na rozumu lidákém w národu francauzském wđiněna po všem swětě rozhlášená. Od Fr. Wayáka. W Praze 1796. 8. str. 99.

499. Wěrně předstawenj zběhu, který Francauzské wylanatwj s wywěženým trogbarewným praporcem dne 15. Dubna 1798 we Wjdni způsobil. Od očitého swědka. 8. 1798.

500. Prohlášenj o sgednocenj Šweycariw. Od B. Dlabá-
če. 1779.

501. Cytedlnost wěrného Čecha při šťastně opěť počaté
wálce 1799. 8. 1 arch.

502. Wzbuzowánj k českému pluku. 1800.

503. Gest pokog! W Praze 1801.

504. Hystorické wypsánj, kterak čtwtvý djl swěta, Ame-
rika, od Kolumbusa wynalezen byl. W rozmlauwánjch před-
nešeno od W. Krameryusa. W Praze 1803. 8.

505. Notule, které od dworů Rakauského, Ruského a
Francauzského předloženy byly 1805. v Fr. z Schönfeldu.

506. Kdo se prwě do koho dal, důmli Rakauský, či Fran-
cauzský? Z něm. od Fr. Tomsy 1805.

507. Sebránj wšech akt o změně trůnu Španyelského.
Oddělenj I. (W Praze) 1808. 8. str. 92. Odděl. II. w Germa-
nii 1808. 8. str. 60.

508. Weytah listowňjho dopisowánj mezy Řjmským a Cýs.
Francauzským dworem. 8. (w Praze 1808.) str. 76.

509. Gundelfingera Rozmlauwánj rakausk. bogownjků 1809.

510. Kronyka neynowějšj, a wěrná poselkyně starého a
nowého národu českého od F. Pabsta (přeloženjm J. Hýblá)
wydaná, 3 djlj. W Praze 1809-1812.

511. W časopisech a) W Hlasateli α) Dobytj Mexika a
Peru 3. djl. β) Wogna sw. na východu od W. Negedleho, tamž.
b) W Dobroslawu: Mauřané (Maurowé) we Španyeljch od Leh-
kého přel. (swaz. 4.)

512. Udatnost slawného českého národu, podlé wlastenské
historie horliwým obrancům českým a wšem ostatnjm kraganům
předstawená. W Praze 1809. 8.

513. Důležitosti Španyelské přel. Tom. Kubelka. W Praze
I. djl 1811. 8.

514. Manifest G. M. C. Rakauského, krále Uhersk. a Če-
ského 1815. w 4. v J. Ferd. z Šenfeldu 1 arch.

515. Wogenské nařizenj od 17ho Zářj 1813. w 4. 1 list.
(Podepsán Karel knjže z Šwarcenberku.)

516. Smlauwa pokoge a přátelstwj mezi G. C. rakauským
a králem Francauzským. W Pařži. Přeloženjm Palkowiče 1814.

517. Listy českému kraganu o nynějšjch přjhodách psanj
od E. a od B. J. D(labače) přeloženj. W Praze 1814. 8. L. oddě-
lenj, stran 76.

518. W. Hanky a) Rhüsa krátká historie slowenských ná-
rodů, přelož. W Praze 1818. 12. b) Wypsánj Rusie a gegjho
wogka w Praze 1815. 8. 1½ archu.

519. Wšebecná kronyka swěta pro školy zřjzená od W.
R. Krameryusa. W Praze 1810. 8.

520. J. Zimmermanna a) Přjbehové králowstwj českého,
wběhlj za panowánj Ferdinanda I. W Praze 8. I. djl. 1820. str.

435. II. díl 1821. str. 544. naimo obsah. b) Příběhové království českého za panování Maximiliana II. V Praze 1822. 8. str. 396.

521. Sláwové praotecové Čechů a bytledná sýdla gegich, od J. M. Krále. V Hradci Král. 1825. 8. str. 60.

522. Porůznu a) We Wjd. Listech: Příběhové w Europě, w Asii, Africe, Americie a Australii událj. 1815-6. Uhry pod Rjmským panovánjm (přel. Hanka 1814). O powaze národu českého některá připomenutj z historie české (Al. Pařízek) 1813. Čechové w 19tém wěku. b) W Čechoslawu: Skrownj příběhové a pamětnosti z wástenské a cizj historie. Zrcadlo udatnosti od Patřky. Pomadařowanj Slowanů w Uhřjch od K * * * přel. od Hanky 1822. 8-9. c) W Rozmanitostech (z) F. Klicpery Olga. G 13. Wywračenj Sağuntu D3. β) J. M. Ludwjka Isabella. R. 8. γ) Galas: Pohřeb Karla V. R'34. Historické drobnůstky R 76. δ) Antěk Francauzů z Rus A 3, d) W Přjtelj Mládeže: Dögopis český IV 92.

β) W Rukopisu.

523. Josefa Gallas a) Gádro Morawských příběhůw. b) Miscellanea ad historiam patriae (Moraviae) (česky).

524. Tom. Kubelky a) Pamětnosti w čas panování slaw. Cysarowny Marye Therezye a tehdegij sedmiletá wálka. b) Panování Josefa II. wšecky proměny a wálka Turecká; tět panování Leop. H. s počátkem franc. wogny. c) Pamětnj dögowé 30 leté wálky, a djly. d) Francauzská wálka se wzhledem na naši wlast. 4 djly.

b. Cesty a wypsánj zemj.

525. Cesta z Mozkwy do Czjny, kterauž s Ruským wyslancem Isbrandem skrze kraginy Vasyku, Taursko a Mogolskau Tataryi šťastně wykonal Gij z Drahowa, čech a rytjř wznešený L. P. 1693. Po česku z lat. wložena a wydaná od J. Ruljka. W Praze 1800. 8. str. 79.

526. Wácl. Krameryusa a) Jana Smita, kapitána Anglického, prawdiwé přjhody po cestách, kteréž wykonal w čtyřech djlech swěta, při čemž se také gako summowj wypsánj rozličných kragin, národů, náboženstw, obyčegů a t. d. nalézá, po česku wložené. W Praze 1798. 8. str. 88. b) (Prwnj díl Indje). Hystorycké wypsánj welikého Mogolského Cysarstwj w druhém djlu swěta Azyi, při čemž se rozličnj národowé, mrawowé, obyčegowé, zwyklosti, práwa a náboženstw gegich, gakož y giné mnohé paměti hodné wěcy připomjnagj. W Praze 1803. 8. str. 192. c) Druhý díl Indye, to gest, Hystorycké wypsánj mnohých královstw a kragin, genž na druhém Indickém polauostrowě w Azyi ležj, při čemž se také rozličnj národowé, powahy, mrawowé, obyčegowé, zwyklosti, práwa, wáletnj řádowé a náboženstw gegich etc. připomjnagj pracj a nákladem Krameryus. W Praze 1804. 8. straz 192. d) Cesta da Arabie, a do země

swatč, ginč Paslestyny, w kteréž se wlečka mjsta swatá, oby-watele, gegich powahy, mrawowé, obyčegowé, řadowé a náboženstw; gakož y giné mnohé paměti hodné wěcy wedle ułożeného pořádku wypisugj. Nynj poprwé wydané pracý a nákladem Kram. W Praze 1804. 8. str. 200.

527. Zpráwa o pátém djlu swěta, Australie nazwaném, na polednjm moři mezi Azyj a Amerikan ležjčým, nalěžá se w Krameryusowé knjeze: Přjtel lidu etc. (num. 398.)

528. Způsobý, mrawy a mjuňej Činů a Kóčindinů, s po-dotknutjm zemského řizenj a náboženstw gegich, nákladem Krameryusowých dědiců. W Praze 1810. 8. str. 230.

529. Bertholda, Angličana znamenitého přjhody přepo-diwné w 8.

530. W. R. Krameryusa a) Zbjrka cest po moři, pro obecny lid, dwa djly. W Praze 1812. 8. b) Oběžrné wypsánj ostrowa sw. Hteleny. W Praze 1815. 8.

531. Kolumbus, aneb wynalezenj západnj Indye. . . od J. H. Kampe etc. přel. od Jana Geğuse Inj djl. W B. Bystřjcy. 1825. str. 229.

532. W časopisech a) W Hlasateli α) Podiwné přjhody čtyř Ruských plawců na pustém ostrowě Špicberku od Jana Negedlého I. 183. β) Cesta do Špicberku od Nowé země. II. 3. γ) O Kamčadaljch IV. 613. δ) Hlawnj powaha a wypsánj prwnjch Amerykánů. III. 280. b) W Rozmanitostech α) Něco o wlské zemi, J. 58. od J. Hýbla. Kostel swat. Petra w Řjmě C 54. β) Hruža pustiny, M 71. od Ludwjka. γ) Wynalezenj ostrowa etc. od Galáše J 23. δ) Sedm diwů swěta B 69. c) W Přjt. Mlad. Krát-ký zeměpis J. Jawornický II. 93. V. 48.

c. Mjstopisné.

533. Stoletnj památka welikého moru 1680, kterauž slawny Magistrat 1780 na swatém poli slawně obnowil. str. 22. (w Praze.)

534. Prwnj zlatý a stříbrný obraz města Králowé Hradce nad Labem t. g. třpytjcy se památky starobylnými přjhodami: od založenj města, wátjpenj zde wjry Krystowé, kostelů, oltářů klášterů a t. d. až do bludu Husytského etc. od Franc. de Paula Šwendy. W Hradcy Králowé 1799. Pjsmem Alžběty Tyběly, str. 162. mimo regst. Druhý železný obraz etc. od bludu Husytského až do wěku sedmnáctého w pěti Rozdjlech. I. rozdjl. (od 1419. do 1500) ib. 1800. 8. str. 254. II. od r. 1500 - 1540. ib. 1802. str. 265. III. od r. 1541-1576. ib. 1803. str. 258. IV. od r. 1577 - 1595. ib. 1804. str. 253. V. od r. 1596 - 1618. ib. 1804. str. 232. mimo registry. Třetj mědenný obraz. Rozdjl I. od roku 1619-1636. [ib. 1807. stran 280. Rozdjl II. od r. 1637-1664. ib. 1808. stran 272. Rozdjl III. od 1665-1680. ib. pjsmem Frant. Pospjšila 1811. 8. str. 160. Rozd. IV. od 1681-1705. ib. 1812. str. 162. mimo regstř. etc. a čtwrtý hliněný obraz t. g. od proměny králowstwj česk. a ztencenj města pewnostj ohraženého

w běhu věku 18 stoletj. Rozd. I. od 1706-1734. ib. 1813. str. 183. Rozd. II. od 1734-1762. ib. 1814. str. 210. Rozd. III. od 1762-1780. ib. 1814. 8. str. 208. Rozd. IV. od 1781-1790. ib. 1817. 8. str. 104. regst. Wšecko djlo skonal r. 1818. s patnáctým djlcem. Gsau to výborné zbjrky pro budaucýho historio-grafa. Roku však 1814. 24. Srpna shořeli predešlé exempláře, a tudy již nynj celé djlo welmi řjdko k dostánj.

535. Ruljka (Jana) Památky kláštera Sedleckého. Na Horách Kutnách 1807. 8.

536. Letopisowé Krupinštj, to gest: Wypsánj přjběhů w zwob. a král. městě Krupině od starobylich časů až XIX stoletj zběhlých etc. pracj a nákladem Ondřege Braxatorysa. W Prešpurkú pjsmem Šim. P. Webra 1810. 8. str. 99.

537. Paměti Plzenské od Wogt. Sedláčka. W Plzni 1821. 8. (Zawjrá některé pjsně přjležitostné.)

538. Kronyka Mlado-Boleslawská od přjstj Čechů do země české až do nynějšich časů pomocj rukopisů y giných spisů a pamětj podle let provedená s některými na mjstech swých poznamenanjmi pracj Frant. Nowotnýho z Luže etc. W Praze 8. wět. u Jozefy Fetterlowé z Wild. 1822. str. 308. Kniha wěc j slohem znamenitá.

539. Krátké wypsánj ohně w k. hornjm městě Kutné Hoře dne 9. Máge 1823. etc. W Hradcy Král. 8. str. 23.

540. W časopisech a) w Rozmanitostech zwláštj slawnost w Třebechowicých od Wendeljna Duška J 3. b) W Čechoslawu: chrám Betlemský, Gezerka, Tetjn od Zimmermanna.

541. Kronyka o Berauně od J. Seidla Rkp.

542. Jos. Gallaše a) Památky města Hranic. b) Památky o pustých rytjiských hradech. Rkp.

d. Rodopisy.

545. We Wjd. List. 1816. Genealogické poznamenánj do-
mu Rakauského, Ruského, Tureckého a Baworského. (Porownej
žiwotopiy zde dolegi.)

e. Žiwoto- a osobopisy.

544. Martina Lautčká Wypsánj žiwota výborně učeného a
slawného muže Gottharda Dobšiuského a Lewočského někdy rek-
tora (w. Tab. Poez. II. 76. okolo 1774?)

545. W. M. Krameryůsa a) Kniha Jozefowa, sepsaná od
glstého spatřujcýho 18tė stoletj, djlem stalé wěcy, djlem pro-
roctwj. Na způsob biblj. W Praze u Rosenmüllerských dědiců.
1784. 8. str. 68. Gest z něm. b) Laudonůw žiwot, a geho hr-
dinštj činowé s čistým geho wyobrazenjm píel. w Praze 1789. 8.
c) Kšafft aneb poslednj wůle G. C. M. Jozefa II. w domácym
gazyku wyložěný. 8. 1790. d) Wypsánj smrti M. A. králowny
Francauzské. W Praze 1793. 8.

546. Pamětný slaup, který nevg. a neymocnějšmu knjžeti
a P. Jozefowi Ilmu. S. Něm. Řjše Cjsaři, uherské, české etc.

kragin králi, při dni Joz. wyzdwihligeho w časné smrti památku smutně sobě připomjnjagoy wěrnj poddanj 1790: od Paw. Šramka w Rkp. 8. str. 34. (Zdá se, že we wers. ; w. Tab. Poe. IV. 28.)

547. Modlitba Jozefa II. za swůg lid. W Praze 1790. 8. Poslednj slowa Joz. II. 1790. 8.

548. Karla Tháma a) Popsánj žiwota Jozefa II. slawné paměti. Přel. W Praze 8. 1790. b) Truchljej Přírozenost, když Rakaus ozdoba a nádege, Alžběta dobrotiwá zesnula. Přeložené z něm. prof. Wencela.

549. Wěnc pocty na wědnau památku zemřelému Gedeonowi Panu z Laudonu, kr. polnjmu Maršalkowi sebránj od geho tititele A-l-ra od W. Kram. W Praze 1790.

550. Žiwot Martina Lutera od Ondřege Plachého. W Bystricy. 1791. 8. str. 40.

551. J. Ruljka a) Žiwot Ludwjka XVI. krále francauzského s obrázkem geho, a co se za panowanj geho w zemi francauzské zběhlo, podlé německého wydánj sepsánj. W Praze 1793. 8. b) Wěnc pocty ku poctiwosti W. P. Joz. Kosteleckého, faráře w Auněticých od J. Ruljka. 1799. c) Náležitá zpráwa o slawném pohřebnjm průvodu, při kterémž tělo G. Sw. oslaweného Papeže Pia VI. při swém z Walencye přivezenj u brány del Popolo přigato, a do Watykánu etc. přeneseno bylo. Pak o slawnosti, kterauž držel Pius VII. etc. 1802. w Praze u Fr. Geřábka. d) Pia VI. Řjmského Papeže cesta z Řjma do Wjdně, města hlawnjho w Rakausých, a odtud potom skrze Bawory a Tyroly do Benátek etc. w kteréž se také krátké wypsánj geho žiwota s některými případnostmi času toho nalézá přel. W Praze 1803. 8. str. 79. e) Náležitě wypsánj hrobů králowských a kněžecých w kostele Pražském sw. Wjta s přiloženým pohřebnjm průvodem Marye Amalie owdowělé Wywodowé Parmazanské a Arcykn. Rak. 1804. 8. str. 25. f) Histor. Wypsánj rodu Panůw Krušinůw z Šwamb. 1806. 8. w Pr. g) Gallerye aneb wyobrazenost neyslowátnějšjch a neyznamenitějšjch Osob země české spolu s wypsánjm důležitých, zvláštjnch pamětujch věcý, genž se za časů starobylých, tak y pozdnějšjch zběhly. Sebraná z kronykářů českých, a wyhotowená w něm. gazyku od Joz. Šiffnera; w český přeložil J. Ruljk. W Praze 8. I. a II. djl 1804. III. djl 1806. IV. 1809. V. 1810. ? Obsah djlu I. Pogitj Slowanů. Libuše. Wlasta. Bohowé Slowanštj. Hostiwjt. Drahomjra. Břetislaw. Přimda zámek. Kosmas. II. Klášter Sedlecký. Přemysl Ottokar. Záwiš z Rozenberga. Král Wáclaw. Jarosl. Sternberg. Alžběta králowna. Genstein Arcib. Twrz Karlstein. III. Hus. Jeronym. Zizka. Prokop. Giřj. Rokycana. IV. Giřj Popel z Lobkowic. Daliborka wěž. Anna králowna. Sixt z Ottersdorfu. Prychta, (bjlá Pauj. z Giřd. Hradce). Wiljm z Rozenb. Hagek z Libočan. W. Wrat. z Mitrowic. Boh. z Lobkowic. V. Slawata. Harant. Wogt. z Waldšteyna. Giřj Plachý. Turnýr w Čechách. Galaš. Ant. Fr. z Sporku. Zidé w Čechách.

552. Padesátiletá památka za přičinou věrně od Wáclawa Raytolara we wsy Nebušicých konaného rychtářského auřadu od Boh. Dlabáče. 1793. 4. str. 16. Porowney zpěw na W. Roytalara. 1793. num. 179.
553. Obraz Františka II. w lapidárnym pjsmě z něm. Charakterzüge etc. od J. Rautenkranze. 1798. 4. 1 arch.
554. Hankensteina lapidárnj epigrafy na Arciwěvodu Karla, česky a latinsky. Wjden 1802. 4.
555. Žiwot Mahometůw od J. Hýbla. W Praze 1804.
556. Maur. Augusta hrab. Beňowského památné přjchody na wětájím djle od něho samého sepsané, we wýtah pak uwedené a přeložené od Sam. Czernánského. W Prešp. 1808. 8. str. 184.
557. Kratičký žiwot knjzete z Salm-Salm Arcybisk. Pražského. W Praze 1810. 8.
558. W. R. Krameryusa a) Moró, žiwot . . toho generála. W Praze 8. 1813 (z něm.) str. 36. b) Nap. Bon. co byl, a co gest nynj, (z něm.) w Praze 1814. 8.
559. L. D. Kartuš, Laupežnický wůdce a wrah. 8. 1819.
560. Děgopis ze žiwobytyj Papeže Pia Sedmého sepsaný od Tom. Kubelky. W Praze 1823. 8. str. 23.
561. Žiwot a smrt geho důstognosti pana Aleše Pařízka c. k. ředitele hlawnj wzornj školy w Praze od J. Štěpánka 8. 1825.
562. Krátké biografie moraw. biskupůw, od Galláše Rkp.
563. Po různu a) W Hlasat. žiwot Dau. z Weleslawjua. b) W Rozmanitostech: α) Od Wogtěcha Krameryusa: Kosmas L. 54. František kronykař M. 3. Beněš z Weitmile N- 3. Armošt Arcib. O 32. β) Od Fr. Wewerky: Jan Flor. Hammer-schmid P. 19. Od Galláše: Keykljř Zyto R 37. c) We Wjd. Listech α) wogenských: Alexandr Mencikow. Miranda, Gifj Černý. Karel arciw. rak. od Zieglera. Maršal Blycher. (1813 a 14). Napoleona paut z Fontenéb. (1815). β) učených. Žiwot Fr. Pelcia. Hynek Krasický. (1815). γ) powěstných: Žiwot wraha Jana Massona. d) W Dobroslawu. α) Žiwoty učených Čechů. Wáclaw Placel z Elbingu. (sw. 1.) — Vikt. Korněl ze Wšehrd. (sw. 2.) — Hrabě Wilém Slawata. (sw. 3.) — Rafael Mišowský (Soběhrd) z Sebužyny. (sw. 4.) — Tom. J. Pešina z Čechorodu (sw. 5.) — Mikuláš Černobyl (sw. 6.) Wácl. Budowec z Budowa (sw. 8.) — Fortunat Durich (sw. 8.) Fr. M. Pelcel. (sw. 9.) Wše od J. L. Zieglera. β) Pamětnj listowé učených Čechů, Morawau a Slezáků z obogj Indye etc. od B. J. Dlabáče. (w sw. 7-12.) γ) Osob udátenstwjm neb ginak znamenitých: Princ Iwan, od M. Krále. (sw. 1.) — Jarosl. Šternberg od Zieglera (sw. 1.) Matwejew. J. Tuma. (sw. 2.) — Zpráwa o Wilémowí Slawatowí a Jar. Bořitowí z Martinič (Dwoje pogeďn. sw. 3.) — Obraz Rakauských reků. (sw. 12.) e) W Čechoslawu: Žiwot J. Dytrycha, Puchmayera, Pařízka (1824. 18. 21. 25) od Zimmermana; Cjsaře Jozefa, dlé Fedra od Krále 1821; Pamětnj listowé z India, od B. J. Dlabáče. f) W Miłozoru. Albrecht hrabě Waldstein. Sixt z Ottersd. Fr.

Šwenda. g) W Milině Ziegl. Přemysl Ottokar II. h) W Příteli Mládeže: G. Pestalocy (od Patrčky), o J. Berkowi (od Windyše.)

f. Národnj obyčej.

564. Řád weselj swadebnjho, aneb chwalitebně navčenj, kterakby družba a mládenec... se chowati měl. W Holom. 8. 1779. (Nepochybně ze starjšho přetištěno).

565. Smlauwy aneb chwalitebně řeči swadebně pro družbu, neb řiditele swadby, gakož y mnohonásobná připjgenj o wěnc. pannám družičkám, a gegich odpowjdanj Mládencům. S připogenými... pjsněmi. Na Horách Kumách 1802 v Fr. Korce. 8. str. 103. Spisowatel gest Franěk Jan Wawak. Prawj w předml. (13) že swadebnjch řečj r. 1612 tištěných, strhaně kusy w rukau měl, též od r. 1696 a 1768. Těch tedy vžil.

566. Truchliwý a žalostný průwod po wšech Tureckých zemjch přijímau weliké ztráty wykonaný. W Praze s wyobrazenjm. 1789.

567. W Rozmanitostech a) od W. Špinky: Obyčej pomdrawenj když se keychá Nr. 63. Sultánůw dwůr. ib. 45. Martinské husy ib. 67. b) Fr. Pokorného stálost diwočanů w bolesti O. 70. c) Hýbla Připjgenj na zdawj P. 83. d) Gallas. Keyklji w Čjně.R. 41. e) Pohřebnj, obrády Samogedů od Šjra M. 79. f) Vctiwost k ženám od F. Wewerky F. 40. g) Hýbla Pohřebnj obrády starých C. 57. Wychowanj Spartanské mládeže C. 60. Obětowanj lidj w Mexikanů D. 90.

g. Starobylosti.

568. a) W Dobrosławu: Starobylosti Hradce Kralowě, (Popelnjky, konjk od Zieglera. sw. 7. — Pražský Templářský konjk. sw. 10. — Wlasten. wzácnosti. Rolandowa socha na Praž. mostě. sw. 11. Rolandowa socha na radnjm domě w Litoměř. sw. 12. Prsten pap. Pia 2, sw. 22. od M. Millaura. b) W Kroku. Starožitnosti w půlnočnj Americe (III.) Herkulánum a Pompeji.

h. Nowiny.

569. Nowiny Pražské nar. 1782-1788. Wjd. bibl. w 4. (Rok 1782. w Praž. Bibl. pod B. 96.)

570. Nowiny Krameryusowě. Psal ge neyprwě Františkowi Vroz. z Schönfeldu po tři léta od 1785-1788. Pak sám pod swým gménem odděleně od Schönfeldských po 20 let, od 1789-1808. Po smrti geho djlem Fr. Tomsa, djlem J. Buljk gménem Krameryusowých dědiců též Nowiny wydávali od r. 1809-1822, kteréhož roku konečně syn geho Wácl. Rod. sám ge wydawati počal, a wydawal až do roka 1823. Toho wšak roku své práwo Panu z Schönfeldu předal, u něhož posud (1825) s Čecholawem pod zpráwau Tomsowau vycházegj.

571. Nowiny Česko-Słowanské spisowal St. Leška w Řepurku po tři léta 1783-1785. Po geho odchodu Jan Wiskydenský, pak Jan Šinkowic (w. Tab. Poe. IV. 18.)

572. Nowiny Poštowské Fr. z Schönfeldu. w 4. Kteréž mu od 1785 do 1788 Krameryus potom ginj, jako Korbely, Hýbel, Tomaš Kubelka (od 1804—1812) spisowali, posléze J. Liuda pod gménem Zvěstowatel, a sice wždy půl archu politických nawěstj, půl archu zábavných a poučných spisů z přírodo-země-národoznánstwj, i básnj, za týden po 1 archu, w. 4. na r. 1820, 1821, 1822, 1823, 1824. Roku 1825 Häsowi dědicowé práwo nowinářstwj nagali, a wedlé německých také české wedenjm Lindowým wydáwaj. w 4. (w. num. 410).

575. Cjs. král. powolené Wjdenské Nowiny od J. Hromadky 5 roků. 1812—1816. w 4. Byly ze wšech neyobšjrnějšj, a prwnj čas také naučné a zábavné články přijjmalj, kteréž potom zvláště vycházely (w. num. 402.)

574. Týdennjk od Giřjho Palkowice po 7 let 1812 - 1818. w 8. W dobrě češtině s užitjm nářečj Slowanského. Zawjrajj také hospodářské, zeměpisné, literárnj a g. články i některé básně.

575. Spis o počátku uведенj a změnách českých wlasten. nowin. (Wjd. List. 1814.) Gest od B. Dlabate neyprwé něm. wydáno, potom do českého přeloženo.

i. Historie cjrkwnej a náboženstwj.

576. Ant. Fischera Husytského w Čechách kacjrzstwj počátku, zruštj a pádu wýtah. W Praze 1778. (w. Nowiny Pražské 1786. N. 5. str. 40.)

577. Založenj cjrkwne křest. ewang. Wsetinské 1782.

578. Wácl. Krameryusa a) Cirkulárnj spis Pána z Háže, biskupa Kralohradeckého na duchowenstwo osady se strany tolerancj, přel. W Praze 1782. 8. str. 22. b) K důstogně Weleb. Biskupu Kralohradeckému podlé wydánj geho cjrkulárnjho spisu na duchowenstwo osady geho. Od gistého ueřjmského katolického Čecha, Bohuslawa Přika. W Praze u Ant. Hladkýho w Karolímě 1782. 8. str. 14. přel. z něm.

579. Psanj gednoho Pražana k swýmu dobrýmu Přjtelj do N. v. G. strany dobré powahy P. Biskupa Kralohradeckého 1782. ½ archu u Gröbla w Karolímě. (chybná čeština).

580. Wděčný protestant swému snášeliwému Cýsaři z něm. přeložil J. Straka, a wydal Št. Leška (bez mjsta) 1782. 8. str. 16. w Prešpurce.

581. Weselá nábožnost, kterau při poswěcowánj chrámu Wsetinšj plápolali. W Berně 1783. 8.

582. Hystorycký kalendář pro lid cjrkwj českých obnowených. W Praze 1785.

583. Hystorye welikého sněmu Kostnického od kněze Kašpara Royko etc. z něm. přel. od Wáclawa Petryna (Stacha). W Praze u J. J. Diesbacha 8. I. djl 1785. II. djl 1786. Na tu potahuge se: Sprosté katelické rozwrženj nad opowážliwostj Wácl. Petryna překladatele hystorye Roykowské O sněmu kostnickém (bez Aut. i mjsta) 1791.

584. Psaný k obraně ewang. učitelů (od W. Stacha) 1786.
 585. Leopolda II. Mandat we wšech ewan. náboženstwj se týkajících. W Pešti u Matěje Trautnera. 8. 1790.
 586. J. Gallase a) Příběhowé náboženstwj Pikartského. Rkp. b) Historické svědectwj o vraždě židovské. Rkp. c) Historie cirkewnj mého vlastnjho města. Rkp.
 587. Leopold II. král u prostřed lidu swého rozdwogeného postawený a geg w mjr uwozujcí, na slawnost djkůčiněnj za obnoweně a potvrzeně swobody náboženstwj ewang. etc. W Prešowě u Aug. Pape 1791. 4. str. 28. (řeč od Paw. Wallaského.)
 588. Summa zákona božjho láska a snašeliwost, znamenaj prawého křestana (na způsob obrazu) od Štěp. Lešky. 1798.
 589. Jak. Ben. Bossueta.. Příběhowé o změnách cirkwj protestantských, z latinského a německého (ne z originálu) na česko přeloženj od Mar. Wolfa. Nákladem Frant. Braučka Inj djl. w Král. Hradcy 1804. 8. archůw 39. II. djl w Praze (kamž se faktor Bauček přestěhowal) u Boh. Háse. 1806. archů 36. (Z části k dogmatikopolemickým tento spis náležj.)
 590. Zpráwy o swěcenj třetj jubilejnj slawnosti Reformaty (1817) z něm. Jak. Glatze přeložil Joz. Kreyčj. W Praze. 1820. 8. str. XXVI. a 444.
 591. W Rozmanitostech a) od L. Zieglera: Sedm zborů w Asit. F 3. Ožilost wjry w Asii H 3. b) Fr. Pleskota: Obsylky do kostela. M 75.
 592. Kratičký obsah založenj dáwnowěkých kaplj wšech Swatých a wěrných zemřelých též prostranného hřbitowa w ohradě weleslawného audolj Sedleckého s připogenjm znamenité sochy sw. Jana Nep. Od J. F. Dewoty. 1822.

k. Historie literatury a umění.

593. W Knize: Böhmische Grammatik v J. Necedlý (w. num. 39) gest krátký přehled literatury české, též i w Pelelowě grammatice II. vydánj (1798. w. num. 36.)
 594. J. Ruljka a) W knize: Wesnického faráře rozmlauwanj s swými Osadnjky (w Praze 1804), wyčtaji se wyšle české spisy od r. 1796 až do 1804. b) Wěnc pocty ku poctiwosti Učených. W Praze 1795. 8. Kdež se spisy české od r. 1782 až do 1796 wwodj. c) Učená Čechyc, w Praze 4. 3 swazečky. I. 1807. str. 26. II. 1808. III. též 1808.
 595. Biblioteka českých biblj etc. od třináctého wěku až do léta 1810. sebraná a wydaná od Frant. Nowotného z Luže. W Praze a w Mladé Boleslawi v Fr. Geřábka 1810. str. 141.
 596. Hystorye českého diwadla od J. Hýbla. W Praze 1816. 8. (co předmluwa k Abeljnu. w. num. 359.)
 597. Nesmrtedlně wděčná.. památka zwědčeného.. Mat. Krameryusa od Kwěcha. W Praze 1817. 8. (Wyčtá knihy Krameryusem wydané.)

598. J. Gallas' chová w Rkp. a) Poznamenánj učených Morawanů wšelického stawu. b) Traktátek umělců, maljřů, řezbářů etc. Morawských. c) Zbor učenosti ženské t. biografie slawných ženských.

599. W časopisech a) We Wjd. Listech: O slowanských nářečjch, něm. sepsáno od Kopitara, česky přel. od J. J. (1813). Wýtah řeči Kasakowského biskupa etc. o literatuře české (1814). - b) W Čechoslawu: Posauzenj balady Tomsowy (1820) od Gabulky; Hlasatele (od Konráda), Zpráwy a wědomosti vlastenské o diwadle českém etc. Hudebnj uměnj w Čechách (1824). Žádost k českým spisowatelům od K. z Fejérpataky (1825). c) W Přjtelj Mládeže Oznamenj a posauzenj knih některých. d) W Kroku Posauzenj Slownjku Palk. Zlomků, Lidomila etc. e) W Rozmanitostech: Půwodowé a wynalezenj řemešelj R. 83.

D. Z e m ě p i s.

600. Krátké wypsánj země České, od Joz. Taborského. W Praze 1778. 8. str. 280. (cf. W. Lebedy z Bedrstorfu: Knjžka obsahujcej etc. 1610. Odděl. V. 470.)

601. W Knjze: Erdbeschreibung von Mähren. Prag bei Gröbel. 1780. gsau gměra česká mjst přiložená.

602. Ladislawa Bartolomeidesa Geografia, aneb wypsánj okršku zemského s 6 mappami wlastnj rukau geho wrytými. W Banské Bystřicy v Jana Štefanjho 1798. 8. str. 112.

603. Kratičký wýtah z Geografie Uherské od Jana Krmana. 1802.

604. Známost wlasti. „Neywcj pro školy slowenské w Uhřjch sepsal. . .“ Giřj Palkowit. Oddělenj I. známost geografická. W Prešp. v S. P. Webra. 1804. 8. str. 159. (Wjce Oddělenj této dobré knihy newyšlo).

605. Weliká loterye pro panstwj Hluhoš a Pišja y se železnými hutěmi w Čechách. 1815. (w c. k. dwornj Impr. ryt. z Schönfeldu) 8. str. 20. Obsahuge popsánj mjst dotčených.

606. Krátké wypsánj českého králowstwj od B. J. Dlabče s mappau. W Praze 1818. 8. str. 516.

607. Wšeobecný zeměpis neb Geografia we třech djelech s welikau rytinau a dwěma mappama zwlastě pro wčitele y čenkance školnj a mládež wlastenskau. Pracy a nákladem Karla Šádka etc. W Hradcy Králowé I. djl 1822. 8. str. 132. II. djl 1823. str. 219. III. djl 1824. str. 219 (s mappami).

608. Alex. Dundra a) Zeměpis králowstwj českého, w němž se nacházý, gak toto králowstwj zrostlo, geho znak, wláda, polšha, hranice, welikost, hory, požitkowé, promysl etc. W Praze 1823. 8. str. 165. b) Průwodce po Čechách: neb poznamenánj měst, městětek, městisů etc. W Praze 1823. 12.

609. Krátký zeměpis w rozmlauwánj s djtkami od Mich. Kadaně. W Praze v Strašjrypky 1823. 8. str. 149. a regist.

610. Ponawrženj o stawu a řádech duchowenstwa w Čechách z ohledu stawopisu wúbec od J. A. Dundra. Část I. W Praze, u knihk. A. K. Kronbergra 12. str. 146.

611. Průwodce po biskupstwí Králowéhradeckém, aneb topografické popsánj wšech měst, městeček, panstwí, hradů, klášterů, statků, sydel rytířských, wesnic a zbořených hradů y s památnými wdálostmi gegich w témž biskupstwí se nacházejících, od J. M. Krále. W Hrad. Král. 1825.

612. W časopisech a) W Rozmanitostech: Přibýwánj lidnatosti w Čechách B. 65. Řjdké stáří w Čechách C. 75. b) We Wjd. Listech: Ostrow sw. Heleny (1816). O přirozené powaze země české (Pařzka). O Čechách (Rautenkrauce). O Slowanech dlé Herdra (J. J.) Změny země (Zieglera). c) W Dobroslawu: Miloty Zdirada Poláka Cesta do Italie (konána 1815-18.) Zawjra mnoho nowého znamenitého, a gsauc na 4 djly rozdělěna, táhne se skrze wšecy swazky mimo poslednj. d) W Čechoslawu: Wypsánj kragů w Čechách, Litoměřického, Králohradeckého a Bydžowského od Wáclawa R. Krameryusa (1820). Wypsánj kragin země Ruské od M. Krále (1820-1). Putowánj po horách Krkonošských od Ludwjka (1824). e) W Kroku: O Hindjch od A. J. (II.) Půwod Swewů a Bojů (IV.) Wšeobecné porozorovánj početných známek uarodů (III.)

E. Libomudrctwj.

a. Logika.

613. Logika neb umnice od Ant. Maska. W Praze 1820. 8. stran 208.

b. Čłowěkoslowj.

614. O těle lidském neb somatologie od Ant. Jungm. Rkp.

615. Učenj Krátke o duši, z Kampe přel. Norbert Waněk. W Praze u Gerábka 1825. 8. (Gest to dušeslowj Kámpowo.)

616. Po různu a) W Hlasateli α) Přednosti čłowěka nad zwjřáty III. 163. β) O powaze lidského těla (dlé Funke) od Fr. Tomšy. III. 580. b) W Kroku. Powšechné skaumánj ducha čłowěhjo w geho činnostech od Fr. Palackého (II. 127.) c) W Přjtelj Mládeže: O přirozených schopnostech lidských (w II-V. swazku.)

c. Libomudrctwj praktické.

617. Rozgjmánj o některých stránkách praktické filosofie od Winc. Zhradnjka. (Hlas. IV. 421.)

d. Historie Mudrctwj.

618. Přehled wšeobecný pokroků we filosofii. (W Kroku).

e. Krasowěda.

619. a) Aesthetiky drahú část, půwodně sepsaná od Frant. Palackého. Rkp. b) Přehled děgin krasowědy. (w Krok IV

21. od téhož. c) Wýtah z řeči při začatí štěnj metrických l. 1819. od P. Šafaříka. Krok I. 19.

f. Mrawné a naučnĕ spisy.

620. Jak. Federsenna Kniha mrawů křestanských pro měštana a sedláka, od Wácl. Chardy (Stacha) w Pr. v J. K. Hraby 8. 1786. str. 351.

621. Beckera kniha bjdy a pomocy pro sedlský lid. W Brně 1789. 8. Gest: Beckers Noth- und Hülfsbüchlein, lépe pod titulem: Pomoc w potřebĕ, neb vžitečný weselý a smutný přibĕhowĕ wsy Mildheimu, od Fr. Tomsy 1791. w Praze 8.

622. Nowá Loterye pro hospodáře a hospodynĕ, též pro děti a čeládku; aneb welmĕ prospĕšná naučenj, kterak člowĕk gednkaždý čas swĕho žiwota šťastnĕ žiw býti, a w bezpečnosti cýle swĕho dogjti mĕže. 8. w Praze 1792. str. 23 od Štěp. Lešky.

623. Odkryté tagnosti čarodĕgnických kunštů k weystraze a wyučowánj obecnjho lidu o powĕrách a škodliwých bludch. Něm. sepsal Ekartshausen, do Morawského gazyka přeložil Wrat. Monse. W Holom. v Joz. Hirnlowĕ. 8. 1792.

624. Pĕknĕ wypsánj žiwota dobrĕho a rozšaffného sedláka Wendeljna s obrázkem. W Praze w Elsenwangerské Impr. 1792. 8. Z něm. (Gest wzor neb ideál sedláka dokonalého; obsahuge pak mnohĕ dobrĕ naučenj.) Od Matĕgky.

625. Dobrá rada w obzwaštjných přibĕžých založená wčĕnému k potwrzenj, neučenému ale lidu k prospĕchu sepsaná od Ondřege Hartla, adwokáta. W Praze 8. 1794.

626. Hrabĕte Joz. z Thunu řeč k poddaným swým. 1795.

627. Poklad Národu, aneb prospĕšné Naučenj w pĕkných přibĕžých o mnohých vžitečných wĕcech, tak aby lid byl rozumnĕjšj, lepšj, možnĕjšj etc. vřjmnĕ předložené a wyprawĕné od gistého lidského přjtele, z něm. (od Štěp. Lešky). W Praze 1796. nákladem J. Beránka Impr. v sw. Anny. 8. str. 383.

628. Jana Ruljka a) Krátký spisek o stawu sedlskĕm, aneb Woráčskĕm. Ku poctiwosti Panu Fraňkowi Wawákowi Čechu wýbornému a poctiwému. 1798. 8. b) Wesnického faráře rozmlauwánj s swými osadnjky o Oswjcenosti, zčeštil J. Ruljk. 1804. 8. str. 48. W Praze. (O oswjcenosti, stegnosti a swobodnosti; o knihách česk. wyšlých od r. 1796 do 1804. Porow. num. 594.)

629. Kniha o stawu wogenskĕm od J. Hoška. W Praze 1799. 8.

630. Chudý Jakub bez nedostatku z gedný(ĕ) wýberný(ĕ) něm. knihy wytažený etc. od K. W. W. s pjsnj mrawnau w 8. 3 listy, bez roku. Porow. num. 639.

631. Rozmlauwánj wčitele s několika sedláky o škodliwosti powĕry od Pawla Michálka při cyrkwi ewang. Pilizské djtek wčitele. S předmluwau a některými přjdwky Michala Institoris Mossoczy. 1802. 8. w Prešpurku v Šim. Webra str. 306. (w. Oestr. Annal. 1803. Nov.)

632. Určenj ňlowěka. Z Špaldynka přeložil B. Tablic. 8. 1802. str. 112. kromě předml.
633. Dobrá rada w potřebě aneb wypsánj Dawida opa-
trného od W. Krameryusa 1803. 8. z něm. (Salzmanns Kluge)
str. 176.
634. Zahrada mrawomaudrosti od J. Gallaše Rkp.
635. Zrcadlo wýborného sedlského obcowánj předstawa-
gjcý: Ziwoť a přjběhy. . Fr. Wawáka, rychtáře dědiny Milčič
etc. z něm. (prof. Němečka) přeložil a rozhoguil. . Tomáš Fry-
čag. W Brně I. djl 1807. str. 210. II. a III. djl 1809. (Mnoho
dobrého obsahuge o hospodářstw j polnjm; gazyk Morawských
prowincialismů plný.
636. Jana Feješe a) Hlas wologjcý k sedlákům o předno-
stech a nedostatcích stawu tohoto k prospěchu, k naučenj a
zwláště k wýstraze sedláků od gegich přjtele. 1808. W Prešp.
8. str. 83. b) Nezemanům zemanstw žádostiwým 1812. Wc
Wacowě v Ant. Gótljba 8. str. 16.
637. Wacław a Dorota, aneb obraz pro obecny lid, wy-
staweny od F. Neděle. W Brně 1812. 8. (z něm. swobodně, a
rozšjřeno.)
638. J. Jawornického a) Zrcadlo zlaté pro mládež škole
odrostlaw, rodiče a wčitele. W Praze 1815. 8. b) Duchowé a
strašidla, aneb knjzka welni wčeserá, w kteréž Fortunát syna
swého Lucyána netoliko wyučuge, že strašidel neuj, a že dá-
blowé tělesným způsobem lidem škoditi nemohau; nýbrž y také
do swěta geg weđe etc. w Praze 8. 1824. c) Podobenstw aneb
rostlinky země swaté. Wšem autlým a wlechltilým matkám a
deerkám wlasti našj. Djl I. w Praze 1824. 8.
639. Dwa zkušenj wýbornj prostředkowé, kterak ňlowěk
w stálém zdrawj žiwot swůg prodlawžiti, a neygistiěgi zbohat-
nauti může. Prwnj z Huflandowých, druhý z Franklinowých
malých spisů, přel. od J. Hýbla. W Praze 1817. w 8. Druhý
spisek dřjwe (num. 630.) a w Hlasateli IV. 494. w ydán.
640. Obšjrně wyprawowanj podle Salzmanna, kterak Ar-
nošt Zabranský (Haberfeld) ze sedláka swobodným pánem wěi-
něn, od A. G. Suchánka. W Praze 1815. 8. str. 352. 1818. 8.
641. Uměnj, kterak ženy s muži šťastny býti mohau. Od
R. J. Landfrasa. W Gindřichowě Hradcy 1818. 12.
642. Po různu a) We Wjd. Listech: Dům blázniwých
(Windyše). O smrti (Ant. Marka), obogj dlé Engla. Mrawné
přjpowědi od A. Pařjzka a g. (1813-4).
- g. Přirozené práwo.
643. Wýkladowé přirozeného práwa. Djlw theoretického
oddělenj Iuj a IIhé, od Ant. J. Pawlowského. W Praze 1801.
8. str. 206.
- h. Zpráwa a řád obecuj.
644. Zpráwa gisťa o založenj pro chudé na Bukweiských
panatwch. W Praze v J. F. z Schönfeldu 1779.

645. Gistá a důkladná zpráva o Institutu aneb založení pro chudé, gená na hraběcích Buquoiských panstwjch w Čechách r. 1779 zřízeno bylo, wydaná od samého Institutu, přel. Tomsa w Impr. Norm. 181. Po druhé naložená (!) w Praze v J. Ferd. z Schönfeldu 1785. 8. přadml. a str. 108. Opět 1789. 8.

646. Ludwjka Muratoria myšlenj o vypuzenj weřegného žebránj, a opatřenj chudých. Přeložil z wlaskeho do něm. Petr Obladen, český J. A. Trutnowský). W Praze 1781, nakladem Mich. Samma, 8, str. 104.

647. Druhá zpráva o dařenj Institutu neb založenj pro chudé, kteréž na hraběcích Buquoiských panstwjch w Čechách r. 1779 zřízeno bylo, wydaná od samého Institutu, W Praze v J. F. z Schönfeldu (1782) 8.

648. Žádost neb prosba spogenj z lásky k bližujmu na hraběcích Buquoiských panstwjch obzvláštne na spoluanjdy a všechny ostatnj štedré dobrodince, která také w městě Teyně nad Wltawau swúg začátek wzytí může, Z něm. přepravená od gedného wlastence Wltawo-Teynského, 1783. 8. (bez m.) list. 8.

649. Obšjrná známost o uwedenj založeného bratrského sgednocenj z lásky bližnjho pochazegjcy we wěnném městě Melnjku dne 4. Dubna 1785. 8.

650. Důkaz od gedné dohazowačky, kterak některé panj swé děwečky samy kazegj. W Praze u J. J. Diesbacha 1785, 8.

651. Krátké pagednánj o užitku, který ustawičné stogjcy z dobře spořádané diwadlo působiti může etc, od Prok. Šediweho, W Praze 1793. 8.

652. Pamětnj obět djkúčiněnj od měšťanského shromážděnj z lásky bližnjho od J. Ruljka 1798.

653. Fr. Bakona Wypsánj nowého swěta, přel. Boh. Dlabá z lat. W Praze 1798. (gest to obraz státu) str. 113.

654. Spis o zaopatřenj chudého lidu fary Milewské od Manzara 1799.

655. Wšobecné nájkánj na služebné děwečky zwlastne, a na čeledjaj wsměs mimo powáženj etc. kterakby se tomu zlépmu zabránit mohlo, od F. S. zpeštěné od K. H. Thama. W Pr. 1804. 8. u Diesbacha.

656. Rozmlauwánj o ohni etc. s přjdánjm o dělánj Habanských slamených střech od J. Suleka, W Bystřicy, 1804. 8. str. VIII a 86. (Gest z něm. Feuerkatechysmus, a Adams Landgraf Beschreibung des Habauer Strohdachs.)

657. Weytah ohně se tykagjcyh řádů pro obyweatele města Králowé Hradce. 8.

658. Obzvláštnej pořádek při hašenj ohně pro Radnické panstwj. W Plzni u Leop. Raynera. 1821. 8.

659. Prawidla opatrnosti kterak se s máslem zachazeti má. W Hrad. Král. 1825. 12. 1 arch (těž něm.)

i. Wychowánj dětj.

a. Methodika (náwodstwj).

660. Kniha methodnj pro učitele českých škol w c. král. zemjch, w nž se důkladně a gádrně okazuge, gakby se w školnjm řádu určitý způsob zřjdití měl. W Praze w pravidelné kněhotiskárně 1777. 8. Tři djly.

661. Kniha o maudrém křestanském wychowánj djtek, k užitku vlasti své milé Uherské sepsaná od Dan. Lehockého. W Prešpurku 1786. 8. str. 214. mimo registřjk 3, a předml. 11 list. a tabulku ke zkušowánj djtek. Saustawně psaná, dobrá kniha, řeč prozrazuge na mnoze Slowáka.

662. Školnj pravidla pro obecne školy české w c. k. dědičných zemjch. W Norm. škol. tiskárně. 8.

663. Instrucej pro wšecky školnj dohledáče a učitele w c. k. dědičných zemjch. W Praze 1807. 8. přel. od Fr. Tomsy.

664. Alše Pařjzka a) Willauma praktická kniha ručnj pro učitele škol městských y wenkowských z něm. přelož. etc. (wlastně od Josefa Strekera.) W Praze 1790. 8. b) O prawém způsobu cwičeni mládeže we školách českých, učitelům školnjm k užitku. W Praze 1797. 8. rozmnožená. W Praze 1811. 8. c) O prawém wychowánj djtek w Hlas. III. 501.

665. Knižečka o wyučowánj školnjm aneb Methodologie k dobrému učitelů od M. Štaygla. W Prešp. 1811. 8.

666. Engelb. Jahna rádce pro školnj čekance, pomocnjky a učitele w c. k. zemjch. W Brně 1814. 8. též druhé ponapravené wydánj. 1822. 8.

667. Aleše Pařjzka Obraz dokonalého učitele z něm. přeložil Fr. Wacek. W Hradcy Král. 1822. 8. str. 124.

668. Příjprawa k předpisům. Příjemná a užitečná kniha ručnj pro učitele od J. Urbana. W Praze 1820. 8.

669. Přjtel mládeže aneb zásoba spisů ku prospěchu a potěšení učitelů a wychowatelů duchownjch y swětských, kterau s obzvláštňjm powolenjím Wjys. slawné c. k. Wlády zemské pod dohlženi c. k. wrchnjho škol dozorce w Králowé hradeckém biskupstwj čtwtletně wydává J. L. Ziegler etc. W Praze pjamem norm. impr. 8. Djl I. 1823. swazek V. str. 104. ostatuj 3 po 112 str. Djl II. 1824. čtyry swazky po 112 str. Djl III. 1825. Předměty toho spisu gsau wšechno, co se škol národnjch týká, gako neywyšj nářzenj, vzdělánj učitelů, učenj žáků, částky z methodiky, dušeslowj, logiky populárnj, děgo- i zeměpisy, řeči školnj a pjsně pro mládež, přetisky některých staršjch spisků, zpráwy o knihách wyšlých etc. Mimo wydawatele posud 23 spisowatelů zde pracowalo.

670. Wěrný raditel rodičů, djtek, pěstounů a učitelů, gegž wydal Joz. L. Ziegler etc. Nákladem J. Pospjšila. W Králowé Hradcy 1824. 8. str. 152. II. djl 1824. str. 158. Spis ten, k němuž 15 spisowatelů přispjwá, obsahem předešlému podobný, za-

wjrá pagednáj z náwodstwj školnjho (wedenj djtek k náboženstwj, k syllabowanj a čtenj etc.) děgo - a zeměpisné části, mravné powjdky, školnj rozmluwy, rozprávky menšj neb anekdoty, i malé hry diwadelnj, písně, básky a t. d.

671. Kniha methodnj nebo nawedenj k dokonalému wedenj učitelského úradu pro učitele na triwialnjch a hlawajch školách 8. 1824. str. 272. (od J. A. Dundra přel.)

672. Račinka aneb poukázanj k nerozumnému wychowanj dětj od Kryst. Bph. Salcmána, kterauž w češtinu uwedl Norbert Waněk etc. nákl. J. F. Pospjšila w Hradcy Králowě nad Labem 1824. 8. str. 16p mimo život Salcm. a předm.

673. Nawedenj knáležitemu školnjmu wyučowanj pro učitele, pěstauNy djtek, a školnj pomocnjky, od Bern. Owrberka. Přeložil a potřebnyjmi ponawrženjmi a přjdwky rozmnožil Wendelj Dušek. Djl I. W Hradcy Král. u Pospjšila 1825. 8. st. 155.

β. Spisy pro mládež.

674. Mravné naučenj pro mládež sedlskau, kterak se w etnostech a mravech wyučowati má etc. od Joz. Prokopa, w Šulčowské tiskárně w Wjtni 1778. 8. Potom s lepšenáú češtináú w Praze u Schönfelda 1779. 12. W Brně u Bern. Mainolta 1780. 8. pak 1791. 8.

675. Kniha k čtenj pro žáky českých škol w městech a městěčkách c. k. zemj 1780. Djl druhý o šlechtnosti.

676. Malá kniha k čtenj pro učence obecnych aneb triwialnjch škol w c. k. zemjch. W Praze w pravidelně kněhotiskárně 1780. 8. Dwa djly.

677. Djl druhý knihy k čtenj pro sedl. školy w c. k. zemjch bez otázek k užjwanj žáků. W Praze 1780. 1797. 1805. a častěgi. Obsahge a) Mravné naučenj w příkladech. b) Pravidla školnj. c) O stawu žiwnosti wábec a obecněm hospodárstwj zvlášt. d) O šlechtnosti w stawu sedlském. e) Počátky sedlského hospodárstwj. f) Přjdwek o powinnostech k mocnást.

678. Náboženstwj malých djtek, t. g. naučenj, gak djtky hned z mládl k dobrému wedeny býti mágj. W Přesowě 8. 1782.

679. Kniha k čtenj a překládanj pro schowance c. k. Teres. Akademie pozústawagjcy w Exercitium, službě a Adgustyrowanj sprostného muže c. k. pěchoty. W Nowém městě Wjdensk. wytištěna od J. Fritsche 1783. str. 151 (od str. 153 až do konce str. 294 teprwě tištěna r. 1785) od Aleše Zpurného.

680. Kniha mravů křestanských, pro měštana a sedláka, od Jak. F. Feddersena seps. od W. Stacha přeložená z něm. W Praze 1786. 8. Gedno s num. 620.

681. Psanj zdržugjcy w sobě slowa ewangelická k mládeži, o welikém blahoslawenstwj djtek a mladých lidj. Item J. A. Komenského kázanj 1. Wánočnj, 2. postnj. 8. W Kut. H. 1790.

682. Nawka (nauka) k čtění a blahoslawenstwj djtek podle Krystowa učenj, zvlášt pro školnj mládež, od Dan. Boozko kaz. ew. W Přesp. 8. 1790.

683. Jana Ruljka a) Cwičenj djtek gednoho každého stáwn w dterem wečerajm rozmláuwánj. Na konec přidáno: Příkladowé a básně djtkám k dobrému naučenj. Sepsaná w němč. od Kampe, přel. W Praze 1792. 8. str. 128. b) Kastonowa užitečná naučenj o dobrém zwedenj mládeže. W Praze 8. I. djl 1794. u Rokosa. str. 82. II. djl 1795. str. 59. z něm. c) Výstrahy pro nezkušenou mládež, aneb shromážděnj 212 nešťastných příběhů z knihy zkušenosti, od Petra Fr. Müllera, učitele městské školy w Šlukowě, do češtiny přelož. W Praze 1802. 8. Nowé wydánj 257 příběhu obsahujc j přeložil Frant. Tomsa a J. Ruljk 1810. 8. u Buchlera str. 92. 1820. w 8. s 18 obrázy u M. Neureutra. d) Pohutka k následowánj dobrých djtek, aneb 100 výborných příkladů dětinských ctností. Přidawek k výstrahám pro nezkušenou mládež. Z něm. Pet. Müllera přel. W Praze 1803. 8. pak 1810. 8. e) Krátké a poučujc j powjdačky w 74 předstáwenjch pro mládež k wzdláánj ctnoti a dobrého srdce z něm. přel. w Praze 1804. 8.

684. Spolusebránj některých mravných wěc j, obzwláště k dobrému wychowánj djtek skrze S. D. (Štěpána De Lucka.) W Prešp. u F. A. Patzko 1793. 8. str. 48.

685. Wácl. Krameryusa a) Zrcadlo příkladů k naučenj a obweselenj, aneb rozličné pěkné hystorye o maudrých a pošetilých, dobrých y zlych lidech, z kterýchž se učiti můžeme, co činiti y čeho nechati máme, abychom šťastnj byli etc. W Praze 1794. 8. (Wlastně Borow j gest spisowatel, Krameryus wydawatel) b) Zrcadlo šlechetnosti pro mládež českou, w kterémž se wedle Abecedy wyhrané řeči z mudrců, průpovědi příkladowé a rozprávky mnohé k poučenj, wyraženj, a výstraze obsahuj. W Praze 1805. 8. str. 126. Druhé rozmnožené wydánj 1817. od Kram. dádiců. c) Wesel j a smutnj příběhowé nezkušených djtek, počestné mládeži české k naučenj a výstraze. W Praze 1806. 8. d) Mráwowé šlechetných djtek, k bedliwému gich následowánj naš j mládeži české předloženj. Podlé Kampow j knížky z nowa wydánj s čistým obrázkem. W Praze 1806. 8. e) Mladš j Robinzon, knížka výborná šlechetné mládeži české ku poučenj a wyraženj, předtjm sepsaná w něm. od J. G. Kampe, nynj přeložená etc. W Praze 1808. Měl před sebou Krameryus čtvero giné přeloženj, z kterých neylepš j Ruljkowo bylo, on páté ze wšech způsobil. (Giné přeloženj w Kutné Hoře od roku 1797. w špatněg j češtině.)

686. Fr. Tomsy a) Nešťastné příhody k výstraze nezkušené mládeži w pronikawých příkladech, a 16 obrázc jch, kter j ge wyswětluj, z něm. 8. w Praze 1794. tež 1820. 8. s 18 obrázky u Neureutra. b) Knížka mravná s 60 hystoriemi pro djtky, od J. Adlofa, přel. F. T. W Praze 1810. 8. c) J. Webra dwatcateró powjdaček s 18 bibliokými naučenjmi z přjselow j Šalom. přelož. z něm. W Praze 1810. 8. str. 50.

687. Pravidla zdvořilosti, opatrnosti a zachování zdraví, mládeži obětovaná prací a nákladem Waw. Eman. Amorta, učitele u sw. Štěpána w Praze 1794. 8.

688. Pravidla Moresnosti, aneb zdvořilosti jako y opatrnosti a zachování zdraví mládeži a tĕm. kterj toho geštĕ potřebuj, obětovaná, w Pešti u Mat. Trattnera. 1795. 8. (od Gjf. Ribbaye.)

689. Mladj Robinzon k přjgemnému a užitečnému obveselenj welikých y malých djtek. z něm. přel. z djly, w Horách Kutných 1797. 8. (čf. Kramer. num. 687.) Gazyk podlý, chybný.

690. Reči pjsma sw. znĕjcy o člancých náboženstwj křestansk. a powinnostech křestan. pro mládež sebraná od Ondřeje Plachého. W B. Bystřicy u J. Šteffaniho 1799. w 12. str. 125. s předmluwau a registř.

691. Počátkowé mrawů od Krystiana Salemana, dlĕ nowého pro katolickau mládež předĕlaného wydánj w ěštinu obráceni od Wacł. Pawlowského. W Gindřichohrádcy u Joz. Landfrasa 1803. 8. str. 304. (němĕinau zapáchá.)

692. Radowanky newinných djtek u Wánocých, swým milým žáčkům obĕtuge J. J. Ryba. W Praze 1804. 4. u Boh. Háze. 8 listů. Obsahuge a) rozmlauwánj mezi 6 žácky. b) Pástorellu. c) Winaš rodičům. d) Djkozpĕw. Na b a d hudba w Rkp.

693. Mrawné propowjdy s prawdiwými přjklady utvrzené. Od Jana z Kohutowic (Hanke z Hankeušteynu.) W Nikošpurku 1804. 8. str. 54.

694. Ladislaw a djtky gelio. Přjběh pro mládež od W. Necedlého. W Praze 1807. 8. str. 118.

695. Engelmanowa kujžka obsahujcy krátké učenj mrawů w otázkách a odpowĕdjch. Dárek ěské mládeži škole odrostlé, od Joz. Rautenkranca. W Horách Kutných 1808. 8. str. 48. Podruhé w Praze 1811.

696. Nowiny pro děti s obrázky a wyklady w ěsti ředjch. We Wjdni 1808. 4.

697. Katechysmus neb pravidla zdvořilosti w otázkách a odpowĕdjch k wzitku mládeže, w něm. gazyku wydaná od Gilberta Baura, knĕze řádu Prem. w ěštinu wweďená a ponĕkud rozmnožená od Joz. Urbana etc. Přidána gsau tĕž pravidla zdravj, maudrosti a bohabognosti od Alše P. (Alše Pářjzka). W Praze 1809. 8.

698. Norb. Waňka a) Otázky na děti, aneb předcházegjcy potřebná přjprawa k snadnějšjmu pochopenj náboženstwj, ku pomocy rodičům swĕtským y duchownjm učitelům, které zĕštil etc. W Praze 1814. 8. str. 248. b.) Sbjrka wynuĕgjcyých rozmlauwánj pro djtky, kteráž sebral, zĕštil a wydal N. Wanĕk. W Praze 1817. 12. u Boh. Háze. str. 226. c.) Blahowidj, aneb prawj owiĕenj w mravnosti pro djtky w stářj od osmého až do desátého roku, kteréž dle C. G. Salemana sepsal a wydal etc. W Praze 1824. 8. str. 178. a 4 listy mimo předml. 3 listy. d.)

Bohuslaw, aneb dalĵ wyuodowánĵ w mrawnosti pro dĵtky od 10 do 12 let, ze Salcmana přel. 8. u Joz. Fetterl. 1825.

699. Knjžečka k vzděláwatedinému dĵtánĵ, obzwláštĵ pro školnj mládež od Giř. Palkowice. W Pressp. 1812.

700. J. Schmitta: Poučugjcy powjdačky. Aufgaben zum Uebersetzen ins Deutsche, Kutenberg. 1812. 8.

701. Jana Jawornického a) Krásné powjdky k vzdělánĵ rozumu a ušlechtĵnj srdce soztomilých dĵtek, Přeložil podle Jaisa etc. W Praze 8. I dĵl 1812. str. 72. II dĵl 1813. str. 84. u Boh. Háze. b.) Panĵ Miloslawowá, aneb powjdky pro autlau mládež obého pohlawĵ, kteréž podle Jak. Glace w gazyk vlastenský přeložil etc. W Praze 1813. 8. str. 103. c.) Wyswĵtlená přĵslowĵ česká, aueb wyobrazenĵ krásných cĵnostĵ. Swazek prwnĵ w Praze u Boh. Háze 1815. 8. str. 189. d.) Zlaté zrcadlo, neb knjha o powolanĵ a maudrém wolenĵ stawu, zwláštĵ pro mládež škole odrostlau, W Praze 1815. 8. e.) Zdworilý žák, knjžka, w kteréž y dospělá mládež s užitkem čĵsti může. Přeložená, oprawená a rozmnožená, w Praze (1818) 8. str. 76, u Boh. Háze.

702. Aug. Giř. Suchánka a) Jozef Černoweský. Knjžka pro obweseleuj mládeže. W něm. sepsaná od K. G. Salcmana, a nynĵ po neyprw češtĵnau wyložená. W Praze 1815. 8. str. 228. (Gest to Joseph Schwarzmantel přeloženĵ.) b.) Malý dárek obĵtowaný české mládeži. W Hradcy Král. 1817. 8. str. 42. c) Přĵkladuj a mysl obweselugjcy přĵběhowé, které otec swým sýnům wyprawng. zčeštĵnj k prospĵchu vlastenské mládeže. W Hrad. Král. 1818. 8. str. 179. (z něm. Kotzebue.) Opĵt 1825. ponaprawené.

703. Powjdačky malé pro městské školy w c. k. zemĵch W Praze 1816. 8. str. 228.

704. Kraslice, aneb malowaná wagečka. Powjďka pro mládež. Přeložil Tomáš Kubelka. W Praze 1817. 12. Táž knjžka: Welikonočnj wegce, přel. od F. Nedĵle 8. W Brně 1818. str. 52.

705. F. G. Kampe, knjžka mrawů pro děti. přel. Fr. Nedĵle. W Brně 8. 1820 ?

706. Kytka wonného kyjtĵ mrawného učenĵ pro dĵtky. od M. Kadanĵ. W Praze 1821. 8.

707. Rozmanitá naučenĵ pro mládež, od Wendelĵna Duška. W Praze 1821. 8. str. 60.

708. Magd. Dobrom. Retikowé a) Mařenĵin Košjček. Dárek malý pro dcerky české. Wydaný nákladem J. F. Pospĵšĵla. W Hradci Král. 1821. 8. str. 112. II. dĵlek 1822. str. 118. b.) Wĵneček pro dcerky vlastenské. Dárek etc. W Hradci Král. 1825. 12. str. 133.

709. M. J. Sychry a) Páwodnj rozmlauwánĵ a powjdky k wyswĵtlenĵ mrawných českých přĵslowĵ, ku prospĵchu mládeži. W Praze 1822. 12. u Fett. z W. str. 143. b.) Wázaného pilně a mrawně mládeži školnj etc. Nákladem Pospĵšĵla. W Hradci Král. 1824. 12. str. 112. c.) Mrawné a krátké propowjdky a podoobenstwĵ na obdarowánĵ školnj mládeže sepsal etc. Tamže 1824. 12.

d.) Přípedobněnj, ujniž mnohau spasytedlnau prawdu dospělegšj mládeži w rozmlauwanjch přednášj etc. W Hradci Král. 1825.

710. Příjemné wečery, neboli pěkné, prawdiwé přjběhy, sebral a w rozmlauwanj uwedl J. Rafael Macan etc. W Praze u J. Fetterl. z W. 1823. 12. str. 233.

711. Obraznj přjrodoznámská kujha pro djtky se 25 kamenotiskými přimalowanými wyobrazenými žiwočichů etc. w něm. a českém gazyku. 4. u z Schönfeld. 1825. Seznamuge dětt's pjsmem frakturnjm, běžným, lat. psacjm etc. (český text od Lindy přeložen.)

712. Prawidla žiwota a propowjdy: gakož i Umnj a mravnj katechysmus (pro mládež) od Wogt. Šohage. W Praze 1823. 12. str. 76.

713. Dárek dobrým djtkám, neb: Krásné powjdačky a poučujcý rozprávky. od Joz. Dundra. W Praze w Sommröwské tiskárně 1823. Djlek prwnj. 8. str. 64.

714. Mravné wyprawowanj a powjdačky pro malé y dospělé od M. A. Kéladruha (Hurdalka); Nákladem Joz. Pospjšila. W Hradcy Král. 1824. 12. str. 72.

715. Nowý rok dle F. A. Krümmachra, od Fr. Boh. Tomsy. Nakl. J. Pospjšila. W Hradci Král. 1824. 8. str. 208.

716. Jan Křtitel, spiseček pro djtky welmi prospěšný, od Joz. Chmely. W Hradci Hrál. 1824.

717. Chymanýho utěšenky pro djtky k ušlechtěnj srdce s přjdwkem drobnůstek ke gmeninám od Joz. Myšlimjra Ludwjka. W Hradci Král. 1824. 8. str. 80.

718. Wěneč pocty, dárek pilné mládeži. W Brně u J. G. Traszlera 8. 1824. str. 80. (prosa i werše)

719. Odměna mravným a pilným djtkám k wzdělánj, prospěchu y wyraženj od Al. Wencesl. Žitka kaplana w Kornhauzu. 1825. w Slaném.

720. Kwětuý košjček, powjodka pro kwětaucj wěk. Přel. Ant. W. Hnogek. Nákladem J. Pospjšila. W Hradci Král. 1825. 8. str. 124.

721. Bazaličky, obraz šlechetných, autlá srdce gjmagjcych gednánj k utěše wšeobecné, zvláště pro mládež oběho pohlawj. Přel. Wác. Wáša. W Hradci Král. 1825. 12. str. 140.

722. Tom. Kubelky a.) Košjček třjprautkowý, přjběhem newinně nařknuté Wendeljuky upletený, 1825. u J. Fetterlowé z W. b.) Kujžka krásných mráwů pro ušlechtilau mládež obogjho pohlawj. Ze spisů J. Gláce, w češtině wyložená etc. W Plzui 1825. 12. pjsmem a nákladem Leop. Raynera. str. 138.

723. Čjtanka (Lesebuch) pro žkoly slowanské, kteráž se z poručenj a nákladem Superintendencye wydała w Pěšči 1825.

724. W časopjsech a.) W Čechoslawu: Mravné powjdy a wyprawowanj pro děti ze spisů djlem Herderowých od Štěpničky, Jirsyka a g. b.) W přjteli mládeže některé drobnosti wlastně pro děti psané sem-náležj.

F. M a t h e m a t i k a.

a. Počítářstwj.

725. Uwedenj k uměnj početnjmu. W Praze w pravidelně kněhotiskárně. Djl I. 1776. 8. 1778. 8.

726. Naučenj k uměnj početnému pro české školy w c. k. zemjch. 2 djly.

727. W. G. Bjlého půwodnj základowé k uměnj početnjmu pro pohodlj wenkowských učitelů sepsanj a 700 praktickými příklady wysvětlenj. W Praze 1797. 8.

728. Počátkowé Arytmetyky od Stanislawa Wydry etc. wydanj od Lad. Jandery, kněze řádu prem. W Praze 1806. 8. str. 254. (obsahuj také algebru a logarithmy)

729. Neylepšj způsob djtkám počty přjgemně w paměť wprawiti, též pro dospělé k cwičenj užjwagjcy, kterj w počtách zcela žádného neb žádného základnjho učenj neobdrželi. Od Jarosl. Jezdinského prowisora w Kalný do češt. přel. W Gičjně u Fr. Kastránka 1819. 8. str. 240.

730. J. B. Beichla pravidla k počtánj z hlawy s hognau zásobau příkladů. Sepsanj od J. B. Beichla, z češtěná od J. Makše. W Hradci Král. 1821. 8.

731. Důkladné uwedenj k početnjmu uměnj k prospěchu českých škol a učitelů. Od A. Bišického. W Praze 1823. 8.

732. Proč a proto při uměnj početnjm; aneb kratičky swých z wyučowanj počtů, od J. N. Joz. Filziga. W Hradcy Král. 1824. 8. str. 181.

733. Porůznu a) w Rozmanitostech: Pro lámánj hlawy některé algebraické dáwky. w swaz. A. B. C. O. od W. Sedláčka. b) W Příteli mlád. Aučoly pro počtáře; o desetinných lomkách etc.

b. Měřictwj a stawitelstwj.

734. Lukášě Vocha Spráwa k wyreysowanj pěti řadů slaupů podle 12 djlného modelu etc. česky a něm. W Praze 1873. 8. s 22. tabulkami rytými od Šimona Trusky. (Český text Fr. Tomsa pomocj Dobrowského přeložil.) str. 185. mimo předm. a registř.

735. Základowé měřictwj čili grometrye od Wogt. Sedláčka. W Praze 1822. 8. str. 420. s VII. tabellami.

c. H w ě z d á ř s t w j.

α. W ú b e e.

736. Porůznu a) We Wjd. List. Nebe s swými diwy (1813) od J. L. Zieglera. Kalendář se swým wýznamem (1814) od téhož. Přirozenost slunce. od D. J. Firsaba (1815). b) W Kalendářjch G. Falkowice prostonárodnj wysvětlenj kalendáře.

β. K a l e n d á ř e.

a. R o č n j.

737. Kalendář nowý na rok 1783. W Praze u Rosenmüllerowých dědiců skrz Matěje Glatze Faktora. 12.

738. Jana Tomáše Hüchenbergera Nowý kalendář neb Měsíčník k potřebě a užívání lidu ewan. náboženstw na r. 1783. W Praze. 8. u Rosenmüll.

739. Kalendář hospodářský a kancelářský u Rosen. děd. 4. 1783.

740. Kalendář nowý hospodářský na r. P. 1783. u Fr. Geřábka 4.

741. Minucy hospodářská ke cti sw. Wogtěcha. W Praze u Fr. Geřábka 1783. 12.

742. Michala Grügnera minucy hospodářská to gest: Kalendář sedlský ke cti a chwále sw. Wogtěcha na r. 1783. W Praze u Rosenmüllerowských dědiců skrze Matěge Glatz Faktora 12.

743. Hystorický Kalendář na rok 1784. pro lid cyrkwj českých obnovených. W Praze u J. Tom. Hüchenbergra. 8.

744. Nowý kalendář Tolerancý pro weškeren národ Český katolického y ewangelického náboženstw na r. 1787. W Praze od W. Krameryusa, vycházel až do r. 1798. po 11 let.

745. Kalendář hospodářský, od společnosti učené Pražké vydáwaný w 4. a 12. od r. 1795 až do té doby (1825).

746. a) Nowá minucy hospodářská. W Praze 1804. b) Židowský kalendář na r. 1804.

747. Kalendář powětrný na r. 1805. s některými přjdawky sepsaný a wydaný od kr. pražského hwězdáře Aloy. Dawida w 4. 12. a 32.

748. Wětšj a zvláštňějšj nowý y starý kalendář, od G. Palkowiče w 8. W Prespurku od r. 1802. až posud (1825.) Má přjdawky historické i lehké zábawné weršowanj.

749. Kalendář tolerancj na r. 1816. a 1817. wydal W. Rod. Kramerius.

750. Nowý tolerancj posel pro katoljky y ewangeljky, aneb Národnj kalendář od J. Hybla 1817. a 1818.

751. Nowý kalendář do kapsy na r. 1820.

b. Stoleté,

752. Stoletý kalendář, na způsob Krystofa z Helwjkju, od Ant. Strnada. W Praze 1793. 8.

753. Stoletý Kalendář od r. 1797. až do 1900. w němž gména planet, gich velikost, vzdálenost a domnělá wléwanj w počasj pro každý den obsažena gsau spolu s všeobecnými a zvláštňnjmi pravidly sedlskými, pak s předpowěděnjm powětřj a znamenjm počasj y rozličných postav gak měsíce tak y lidj y zwjřat, zrostlin, bylin, wody a. t. d. od K. Tháma. W Praze 1797.

754. Stoletý kalendář, to gest: Dámněnj hwězdářské na L. P. geňž gsau po milostiwém narozenj Pána a Spasitele našeho G. K. od r. 1800. až do 1900. w němžto se wynacházý sedm nebeských planetů a poznamenánj o ročnjch řjditeljch a čtyrech czástkách ročnjch, o auřadě každého roku, y také o zdrawj a nemocch, item: také gednoho každého měsíce powětrnost, wše-

čko dle hvězdářského a neomylného počtu spořádané gest. Se všemi sem patřícími tabulkami a figurami vyplněný. 8. bez r. a mjsta. dle Zlobického u Fabiana Beinhauera. 1800. 1804. 1805.
755. Týž (?) v Brně od r. 1807. až do 1911.

γ. Prognostika.

756. Pranostika sedlácká t. g. knížka o powětří a správě kterak spůsobnost času přes celý rok poznati se může. Nynaj znova přehlídnutá a rozšířená. W Holom. u. Joz. Hirnowé. 8. 1786. (ze staráho exempl.)

d. Wogenstwj.

757. Článekové wogenstj pro c. k. armádu. We Wjdni 1798. 4. přel. od J. Zlobického. též 1808. 4.

758. Exercier - Reglement pro c. k. Infanterii český přeloženo (od J. Negedlého) W Praze 1808. 8.

G. Známost přírody.

a. Přírodopisy.

759. Krátký weytah všeobecné hystorye přirozených věcí mimo přjlepek některých paměti hodných přjbehů a poznámenánj některých českých slow, kteráž se w této knížce nacházej k wseužitečné potřebě českýho gazyka w c. k. Terezyan. wogenské akademji w Nowém městě nawržený od Maksymiliána Šimka řádu škol pobožných. We Wjdni k dostánj u Hermana Jos. Krächtena 1778. 8. pjsmy Šulcowými tištěno.

760. Historie přirozených věcí pro mládež od Al. Pařjzka w Praze 1784. 8.

761. Kratička hystorye přirozenj k pomocy a k dobrému gak učitelů tak y mládeže školské sepsaná, ano y k rozšířenj lepšj a k Bohu wedaucy známosti tohoto swěta, wábec na swětlo wydaná skrze Ladislawa Bartolomeidesa etc. s desýti geho vlastnj rukau na mědi wyrytými tabulkami, roku 1798. 8. str. 65. W Budjně v Kat. Landererowé 1798. 8. wel.

762. Krátké zlomky z přírodopisu nalezagj se w knize: Ueber die Aussprache der czechischen Buchstaben; etc. von Fr. Tomsa. Prag 1801.

763. Funkowá kniha: Naturgeschichte für Kinder, gest přeložená od Fr. Tomsy 1809. Rkp. (u Prof. J. Negedlého.)

764. Popsánj a wyobrazenj neyznamenitějšjch zwjřat z hyst. přirozených věcí od J. Hýbla. W Praze 1811. 8. str. 152.

765. Průběčka užitečné kratochwjle ze známosti přirozených věcí, w rozmlauwánj učitele s djtkami, od Mich. Kadané etc. W Praze 1819. u Boh. Haze. str. 275. a předm. VIII.

766. Pogednánj o bylinárstwj w Čechách od P. Kašp. hrab. ze Sternberku etc. Ant. Puchmayer přel. W Praze 1819. 8. u Fr. Fetterle z W. str. 152.

767. Flora Čechica etc. Kwětena česká s poznámenánjmi lékařských, hospodářských a řemeslnických rostlin od DD. M. J. Šwat. a K. B. Preslá. W Pr. 1820. 8. (lat. s česk. gmeny bylin.)

768. J. S. Preslá a) O přirozenosti rostlin, aneb Rostlinář obsahujej: gednánj o žiwobytj rostlinném pro sebe a z ohledu giných žiwoků podle stawu nynějšjho znánj; k rozšířenj přjrodniectwj, w potaženj na užitečnost w rolnictwj, hospodářstwj řemeslech, uměnj i obchodu a wztahowánj obzwláštnjm na lékařstwj, wydan trudem Bedřicha Wšemjra hrab. z Berchtoldu a. J. S. Pr.-doktorů lékařstwj. W Praze 1820. 4. Oddělenj I. str 322. Odd. II. posud w Rkp. Odd. III. obsahujej popsánj a wyobrazenj rostlin podle řádů přirozených spořádané s wyznačenánjm vlastnostj, užitečnosti, obzwláště wywodin a zplodin, způsobu wydobywánj, poslednjch dobroty a porušenosti neygistějšjho poznánj a zkausenj etc. Djl prwnj se 124 póloarchy a 80 obrazy (černými a malowanými) W Praze 1825. w 4. djl II. w tisku. b) Mineralogie, Geognosie a Zoologie. w Rkp.

769. Wyobrazenj a popsánj w poljniku třešnowěho kmenu r. 1745 w Hoře Kutny 19. Unora ze zahrady Wšech Šw. od gakehosy Konrada, rozěného Moškwanu utatého, a při rozpoltenj nad stěblo hlaub gako do dřewa samorostle spatřeného kříže (od 1822 w Muzeum českém) wydává Joz. Fr. Dewoty etc. W Praze 1825. 8. I arch s obrázkem u Fetterl. z Wildénbruuu.

770. Drahná část Zoologie podle Okeja, od J. Kauble w Rukopisu.

771. Po různu a) W Učiteli lidu 1786-8 mnohé části sem náležej, k. p. w I. běhu str. 699 a 776. etc. b) W Hlasateli: O opicých, králi hadu, slonu, orlu, lwu, welrybu, bobru. Aučinkowé zemětřesenj, sopky etc. c) W Rozmanitost. : Mrawenčj lew, paměti hodnj psi etc. d) We Wjden. Listech: Neobyčegně twelicj stromowé, o šafránu, reyži etc. e) W Kroku: Nawrženj sawstawy žiwočichů dlé třjžd, řádů a rodů a g. menšj. f) W Přjtelj mládeže: Diw přirozený w Sedmihrad. zemi, o Krkonosjch etc.

b. Člowěk opis.

772. W Rozmanitostech: O žiwobytj a obydlj prwnjch lidj w gskynjch G 3. od L. Ziegléra. Sylnj lidé P. 76. od Fr. Špinky. Změny pokolenj lidského, od Zieglera E 47. Měsýčnice w Čechách C. 68. Čistotné a zdrželiwé ženy, od Gallase R. 74. O narozenj a smrti člowěka A 65.

c. Přjrodozpjt.

773. O žiwlech pro mládež, na způsob Eberta, Byšinga a giných. Od Ant. Hynka Gostky z Saxenthalu. W Praze u J. K. Hraby. 1776. 8. str. 46. Po druhé 1791?

774. **Frant. Tomsy** a) W měsčném spisu od r. 1787. některé částky. b) Spis o zymě čten w generálném shromážděnj hospodářské vlastenské společnosti Slezské od J. K. G. Bernera 23. Unor. 1789. Na česko přeloženo etc. W Praze 1801. 8. st. 32.

775. Odkryté tagnosti čaroléhnických kuuštů k weystraze a wyušowanj obecnjho lidu o powěrah a škodliwých bludjch, sepsané od P. z Eckartshausen, do morawského gazyku přeložil vprímny milowanjk své vlasti (Prof. Monse) W Olomauci 1792. 8.

776. Nowě wynaulezený prostředek oheň dokonale a gistotně vhasyti. Ze Šwedského do českého gazyku přeložený od Matěge Hollaura. We Wjdni a w Praze 1794. 8.

777. W Hlasateli: Uměnj přirozených wěcý (Helmutowa Physika) opatřenjm J. Negedleho přel. (posud ne celá) I. 212, 394, 572. II. 99, 404. III. 314, 459. IV. 235.

778. Fyzyka aneb Včenj o přirozenj (Nature) k prospěchu gak celého Národu, tak zvláště lidu obecného a pěkného Vměnj žádostiwého sepsané od Pawla Michalko etc. W Budjně v Ant. Landererky 1819. 8. str. XVI. a 512. Prwnj to fysika saustawná bez mathematických důwodů w českém gazyku podle Mundta, Vietha, Helmuta a Höplnera a g. W Předmluwě zmiňuje spisowatel o giném spisu swém b) O škodliwosti powěry.

779. Základowě přirodnictwj aneb Fyziky a Matematiky potaženě, neboli smjšeně. Z mnohých ginogazyčných na slowo wzatých spisowatelů wybral a sepsal Wogt. Sedláček. W Praze 1825. v Jozefy Fetterlowé z Wildenb. 8. str. X. a 250.

780. Přírodoskum neb Fyzyka čili učenj o přirozených wěcech (s rytinau). Pro učitele wzdělal a na swůg náklad wydal Karel Šádek etc. W Hradci Král. 1825. pjsmem J. Pospjšila etc. 8. str. 174. regst.

781. Chymie neb lučba we II. djlech, sepsaná od J. S. Přesla w Rkp. Tyž w Kroku mimo přehled pracj neyzuamenitějsjch r. 1817-8. we hwězdářstwj, meteoroznanstwj, fysice a lučbě wdělaných, mnohé pěkně pogeďwanj přírodopytne umjstil, gak o sesjlenj zwuku w noci, o přibýwanj tepla w hlauhi, wyswětlenj sopek a g.

782. Důkladné a mnohau zkušenosť ztwrzeně ponaučenj o hromo - a kruposwodu, aneb kterak se dle Tholardowa způsobu obrany proti hromo - a krupobitj stawěti magj; s ponawrženjm, gakým způsobem celé obce s obydljm y polnostmi od škodliwego hromo - a krupobitj skrownau wýlohau zachowány býti mohau. (S wyobrazenjm w kamenotisku) Dle A. Tedeschi, spoluauđa c. k. hospodářské společnosti w Štyrsku. W Praze 1825. v z Šönfeldu.

d. Hospodářstwj w úbec.

783. Naučenj o poznánj počátků sedlského hospodářstwj. (w. Částku V. Djl II. knihy k čtenj pro sedlské školy w c. kr. zemjch.)

784. Hospodářská ruční knížka od Joz. Taborského. W Praze 1788. 8.

785. První nová hospodářská škola w království českém na statku P. z Schönfeldu gménem Trnowan' etc. W Praze 1791. (přeložena od Math. Holauera, faktora.)

786. Gtra Fandliho a) Pilní domagši a polní Hospodár, winaučnicii newědomého pochybného hospodára, též napominagici leňiwu Gazdinu k potřebným pracám celého roku o1 Muňowelebr. etc. W Trnawě 1792. 8. str. 234. b) Druhá strauka, w kterež po smrti prvního Druhi Pilní Hospodár wikládá newedomému Hospodárowi a leňiwéž gazdne gake má práce pres cell rok w každém mesici a gakim Spůsobom wikonawat. Pridáwa též ke každému Mesicu Prognostiku wikládagici z nebeských znakow a s powetrá, buduce úrodí, a časi. W Trnawě 1792. 8. str. 464.

787. Krátce obsahnutá prawidla k zprávě hospodářů od W. Redelhammera; přel. J. Ruljk w Praze 1802.

788. Krátke poučeni o hospodářstw polnjm pro obecny lid. Z něm. přel. Ant. Puchmayer. W Praze 1817. 8.

789. Hospodár rozumný, aneb učeni o rolnictwí a chowaní dobytku s třemi přídawky o wyměřowaní poljí a wedení hospodářském, kteréž dle B. G. Schuee sepsal Nörb. Waněk. W Pr. 1822. 8. u Straširypky.

790. Hospodářstw Rkp. fol. (w XIX. stol.) w Museum.

791. O hospodářstwí saustawně též psal J. Kauble. Rkp.

792. Po různu a) w Učitelí lidu, kterýž hospodářstwí nejwyše za předmět měl. b) W Hlasatelí: Práce w Lednu etc. od swob. P. z Putiany, přel. J. Negedl. c) W Rozmanitostech: O wwynosu obiljí w Čechách. O brambořích. Protí snětwé přenicy etc. d) W kalendářích hospodářských, zwiáště od učene společnosti wydáwaných od r. 1795 až do letoška mnoho pogednaní o wěcech hospodářských do českého přeložených se nalezá.

α) Wčelařstwí.

793. Wýtah z nowozkušeneho wčelaře, aneb Antonjua Janši kniha o wčelách, w Uherské Skalicy 1775. 8.

794. Antonjua Janša podstatná učeni a zpráwa o chowaní wčel, z něm. w češtinu uwedená od K. J. A. Trutnowského. W Praze 1777. 8.

795. Gednaní o dobytku owčejm. 1781.

796. Jozefa Janyše Aučinliwé zprawowaní wčel pro lid obecny, s potřebnými tabulkami a wčeljm kalendářem. W Praze 1789. 8.

797. Na rozkaz slawné Králowsko-uherské mjsto držjej rady wydal Joz. Toljy důležitý spis o wčelách w uherském gazyku, kterýž y na slowenský gazyk přeložen a wydán byl 1789.

798. Nowá wčelnj kniha pro lid wenkowský w c. k. zemjch od Joz. Ant. Janíše, faráře Hostiwarského, bljž Prahy. W Praze u J. F. z Schönf. 1790. 8.

799. Obsah potřebných naučenj a pravidel wedle kterých se wčely rozšalnie a s užitkem opatrowati dagj, w B. Bystřicy u J. Joz. Tumlera 1792. 8. od Jana Glosyusa, kazat. w Rožtáři.

800. Maudřj wčelař, nebo pouučenj, na gaky způsob se wčely skrz celý rok k hognějším užitku zprawowati etc. mohau od Waw. Pomocujka. W Praze 1811. (u J. Buchlera w komisj.)

801. Rozmlauwánj o wčelařstwj Wčeláka, mlynáře a wináře, dobrých sausedů od Slowáka (S. K.) W Prešpur. u dediců Belnayho 1816. 8. str. 85.

802. Zpráwa wčelařská o Opatrowánj wčel w dwogitých Ulěch, se zvláštnjm obhledem na Magazýni, kláty a koše. Sepsaná od P. Jana Csaplowics z Hontu. Nynj podle druhého wydánj z německého gazyku přeložena skrz J. B. S gednau wryrtau tabulj. 1817. we Wjdnj w kniharni Ant. Doll. 8. str. 92. (Wčec dobrá, řeč uprostřed mezi českau a Slowenskau.)

β) O wčactwj.

803. Krátké a užitečné gednánj o dobytku owčjm, geho pastwách, zymnjm chowánj, nemocch, lěčenj, od Fr. Swobody faráře we Winářch. W Praze u Johanny Prusowé 1781. 8. str. 62. též 1789. (Z vlastnj zkušenosti psáno.)

804. Wieganda Naučenj pro owčáky a jiné držitele owčjnů. Z něm. přeložil Joz. Rautenkranz. W Praze 1798. 8. str. 100. (u Kašp. Widtmána.)

805. Prawidla k zprávě hospodářů a polnjch mistrů o owčjm dobytku od J. Ruljka 1802.

806. R. André Krátce obsažené naučenj o chowánj owčjho dobytka pro owčácké mistry etc. wydane od sgednocepi přátel a zuatelů owčactwj etc. přel. Dom. Kinský. 8. W Brně 1818. str. 58. u J. G. Gastla.

γ) Krmenj dobytka.

807. Teyné Rady Šubarta dobře mjaěné wołánj na wšecky sedláky, kteřj nedostatek pjce trpj, y taky na české. S důkladným naučenjm gak lehce a hogně gi dostat, následowně gak k mohowitostj přigjt mohau. W Praze w c. k. norm. Imp. 1785. 8. str. 39. Nějw. P. Purkrabj toho času knjže Karel Egon z Fürstenbergu tudě od Saského tegného Rádce Šubarta sepsanau knjžku přeložiti F. Tomsowi, a zdarma mezi lid rozdáwati kázal.

808. Jana Wáclawa Rotha lacyný prostředek, gak y ze špatných a suchopárných polj žiwná a dobytku přigemná pjce w hognosti dostat se může, skrzě co na polnjch požitých ani ta nejmenšj ugma se nestane, nýbrž garé obilj znamenitě se zlepšj. W Praze w c. k. norm. Impr. 1787. 8. Přel. Fr. Tomsa.

809. Rybay přeložil z němčiny: Ueber Futterkräuter 1795.

810. Gednánj o rozplameněnj a potřebě kopřiw, přel. J. Dlabáč w Praze 1799. 8.

811. Zprawa podle nje skrze zahlazenj Uhotok (uhorů) a obecného pasztwiszka pole ponaprawené, a k lepšmu časznů obracené, Staw Gazdowszky ale w požehnaneyšy promeňen býti může. Z časzky z německzé knižecsky w slowencinů wyfahnutá, z časzky pak některými potřebnými přjdawkami zaopatrena a do gineho poradku uwedena od Sam. Fabry. W Prešowě v J. Mich. Rädlicz 1803. 8. str. 39. (z něm. Cronies Futterkrauteranbau, w nářečj Sarosském plna idiotismů.)

812. Praktycké poučenj o dětelině a wyvázenj dětelinowého semene etc. w něm. (1797) wydáno, kteréž do Slowenč. přeložil Jan Mogžišowič. W Prešp. 1804. 8. str. 56. (českým nářečjm psáno.)

813. Unterricht über den Anbau u. Behandlung des Mohar (panicum germanicum) als Futterpflanze, danu des Johanniskorn von Jos. Graf Malabailla von Canal 8. 1805. něm. a česky.

Đ. Štěpařstwj.

814. Naučenj o štěpařstwj, kdežto krátká a podstatná prawidla se obsahuj k wywedenj hned od gader, neb pecěk rozličného owocného stromowj, gak planého tak y štěpneho, od Wácl. Skřivánka. W Praze 1798. 8. (půwodnj.)

815. Jana Giřjho Brunbauzěra (n. česko přesazené od Jana Šuberttha) Wynaučenj strany welikeho užitku stromů ořechowých a kterék se štěpy ořechowé snadně y bezpečně sazeti a vzděláwati magj, s přjdawkem o táženj olege z ořechowých gader k potřebě hospodářů a lidj wenkowských; We Wjini 1802. 8.

816. Fr. Xaw. Geiger Zprawa užitečná zahradne stromy na neylehčj způsob wywoditi a obchoditi. Na slowenský gazyk přeložena s dvěma přjdawkami od Sam. Fabry. W Prešowě u J. Mich. Rädlicz 8. (1803) str. 132.

817. Naučenj osazenj a štěpowánj karlátkowého a šwestkowého stromowj etc. složené od uroz. P. Frant. z Dietrichů, zemana morawského etc. z něm. gazyka swobodně w obecný morawský přesazené od kněze Tom. Fryčage. W Brně u Joz. G. Trasslera. 1804. 8.

818. Zprawa osazenj a obdělávánj stromowj. Sepsaná od Slowáka a wydaná přđj a nákladem Giř. Palkowice etc. W Preš. přjsemem Beluayho dědiců 1817. 8. str. 96.

819. Naučenj o chowánj, zšlechťenj, hlđdanj a ošetřenj owocných stromů. Ku potřebě pro lid a školy wenkowské, od Jana Teplého 1822. 8.

Ž. Zemské mandle.

820. Šest krátkých otázek o sazenj a užitku zemských mandlj od Karla Fuka, kanowujka na hradě Pražském. W Praze 1802. 8. (též něm.)

Ž. O lnu.

821. Naučenj o lnu setj, pro Čechy, Morawu a Slezko wydane od c. k. společnosti hospodářské w králowstwj českém. W Brně 1804. 8. (též něm.)

822. Poučenj o setj, hleděnj a zklizenj hnů y o připrawowanj ho k přediwu. Sepsané od Joz. Janiše etc. W Praze 1818. u B. Haze 8. str. 66.

7. O hedbáwj.

823. Uwedenj, gak snadným a sprostným způsobem se hedbáwj dlo koná, od Waw. Amorta. W Praze 1785. 8. str. 26.

824. Raughery poučenj o dobywanj hedbáwj w Čechách; wěrné. prosté, na wlastnj zkušenosti založené uwedenj, kterak se hedbáwými hausenkami zacházeti má. W Praze 1813. 8.

9. Lesnictwj.

825. Zkušené naučenj k welmi potřebnému osetj lesůw, ku kterýmž gina užitečna naučenj o powinnostech mysliwce přidána gsau od Wacł. Lenharta Forštmistra (knjžecjho správce na lesy) na Lichtensteinském panstwj. W Praze 1795. 8. Wyšla tež německy. Wýgimek z nj w Tomsowé Chrestom. str. 221.

826. Prwnj zákłady uměnj polesného pro začátnjky w hospodařstwj lesnjm, wydané nákladem c. k. společnosti hospodařské w králow. českém. (od Fr. Duška) 8. W Praze 1800. u Fr. Geřábka. str. 270.

827. Uměnj lesnj podle G. L. Hartyga etc. a giných neywybornějšjch spisowatelů složené, s lesnictwjw wlastenským dlo wlastnj zkušenosti srownané a wlastnjm nákladem wydané, od Wiljma Wen. Hawelky etc. W Praze 1823. u Fr. Geřábka. 8. Swazek I. str. 191 mimo přjpis a regst. a tabělu A. Swazek II. str. 256. regstř. a 2 tabulky. Swaz. III. str. 192. Prwnj swazek obsahuge připrawowacj a pomocné wědomosti, druhj o drownictwj a lesnj ostraze gedná, třetj lesnj odhad a lesnj počitky za obsah má. Gazyk pravidelnj, z čehož P. L. Ziegleru děkowati máme.

828. We Wjd. Listech (1816) Počátkové uměnj lesnjho.

e. Kuchařstwj.

829. Wjdeňská kuchařská kniha, aneb ponawřzenj gak we masytá y postnj gjdla bez welikého nákladu, wšak předce dobré chuti připrawiti mohau. W Brně 1782. 1792. 8. Seps. od Neuhauera.

830. Wyborná pražská kuchařská kniha pro panj, děwčata a služebně djwky w měsě y wenku, geňž denně naskytajcj se gjdla na dobrj, chutnj, tež lacynj způsob strogiti. chtěj se zježená od gisteho knjžecjho ustnjho lékaře. W Pr. 1803. tež 1805.

831. Može skize čtyřicetileté wykonáwanj známá kuchařská kniha pro wětšj y menšj tabule. Obsahujcě w sobě způsob, gak se neychutnějšj a neywzácnějšj gjdla dle wlastnosti strogiti magj, spolu s důkladnau zpráwau, gakby se ovoce zadělávalo, aby tak gak ono na stromjch zralé roste, wyhljželo, a přjpoženau pokrmnj cedulj od Sybilly Doryzyo. W Brně a Holomawcy. 8. (bez roku) str. 302.

832. Knížka kuchařská, aneb zřetelné poučení, která se rozličné pokrmy jak masité, tak postuj dobře připravovati magj etc. od Wácl. Pacowskýho G. Exc. hraběnký Quasko kuchaře zřetelně sepsaná, zlepšená, a po druhé do tisku uvedená. Na Hor. Kut. u Joz. Ant. Wondráčka 1811. 8. str. 265. a regist.

833. Neynowějšj kuchařka pražská, nebo kniha uměnj w přípravowanj rozličných krmj a pamlsků, gak pro panskau, tak pro domácí kuchyni, zřízená dle wydanj zvláštnj kuchařky Panj Neudekrowy. W Praze 1816.

834. Baworská kuchařka w Čechách, pro panskau y domácí kuchyni. Wydaná něm. od Marye Anny Neudekerowé. W Pardubicých 1810. 8.

835. Hospodářská pražská kuchařka osm swazků, W Praze 1819. 8.

836. Pražská kuchařka, aneb co strogiti dnes? Kniha příručníj pro šetrné hospodyně gednagjcy o přípravowanj 200 chutných poljwek, 450 masytých pokrmů a pařtik, 500 rybných, mařtaých etc. krmj. Přeložil Kadeřawský (Fr. B. Tomsa.) W Praze 1823. 8. str. 450.

f. Domácj hospodářstwj.

α. Prostředky proti hmyzu.

837. Náhodau wynalezený chemický prostředek w gedné hodině z celého domu stinky pro wždycky wypleniti, z engl. do českého gazyku přeloženo s přjdwkem lehkých prostředkůw, gak se mauchy, moly ze šatstwa a kožichů, německé myši a malé myši, též blechy wykořeni a ty poslednj wšechny na gedn. mřsto swěsti mohau. Od Rotha přeloženc. W Praze 1787. Opět w Brně 1795. 8.

838. Skušenostj stwrzené a wyskaumané prostředky k zaháněnj much, stěnic, molů ze šatnic, německých y ginych myšj, pak blech na wždycky. W Praze 1806. 4.

839. Způsob, gakby se wyplenil wšecken hmyz bez gedu. myši, mrawenci, stěnice, blechy, mauchy etc. Sepsaný od J. Wernera, doktora lek. um. Na česko přel. od Frant. Tomsy. W Praze 1810. 8.

β. Hospodářská kamna.

840. Popsánj a wyobrazenj peci k pečenj chléba a pranj při skrowném paliwu způsobené od Fr. Dörre něm. a česky; u Diesbacha 1805.

841. Popsánj kamen k topenj a wařenj spolu způsobených při skrowném paliwu, od Fr. Dörre, něm. a česky. 1805.

g. Řemeslnictwj (technologie.)

842. Počátkowé základného naučenj o wařenj piva pro Učedlnjky, Towaryše, Sládky a pro každého hospodáře. mimo wyswětlenj, proč staročeské piwo, kteréž (prý) dobré býwalo, nynj w skazu přišlo, fyzycky, chemický, ekonomický, a podle

zkúšeností wyhotowené od Fr. Ond. Poupě. W češtinu uwedené. W Olománcy u Anton. Al. Škarnyca 1801. 8. str. XVI. a 278. mimo obsahu.

II. L é k a ř s t w j.

a. W ú b e c.

843. Antonjua z Haenu gednánj o spůsobu smrti utope-
ných, oběšených a udušených, gakož y o prostředkách; skrze kte-
ré se oněm žiwobyťj nawrátiti může. Z něm. přewráceno (sic)
skrze Hyuka Rutha lékařstwj učitele w Praze 1778. 8.

844. Ponawrženj prostředkůw k umenšenj nezdrawj tako-
wých přjbytkůw, které rozwodněj podrobené byly od M. Cadet
de Vaux, wrchnjho přjhladače w lékařstwj w Paříži; z němčin.
(dokt. Ferro) přeložil Joz. Wratislaw Uroz. z Monse w prawjch
doktor a učitel. W Olom. wylit. u Jozefy Hyrnl. 1785. 8. 1 arch.

845. Wšebecné domácí prostředky naproti rozličným
wnitřním y zewnitřním nemocem pro lid sedlský, který buď pro
nemožnost a chutlobu swau, nebo pro vzdálenost cesty wšj po-
mocy lidské zbawen gest. 8. (W Gjhlawě okolo 1786.)

846. S. A. D. Tyssota Špráwa pro lid obecný we Wsech
bydljcy, kterakby zdrawj swého chrániti, a w nemocech sobě
pomáhati měl, z franc. ječi (avis au peuple) přeloženo skrze J.
Prokopiusa M. D. W Skalicy Uhers. u Joz. A. Škarnyca 1788. 8.

847. Katechysmus o zdrawj pro chrámy a školy hrabstwj
Šaunburgského lipského. K užtku vlasti našj na česko přelo-
žený od Fr. J. Tomsy. W Praze 1794. 8. (z něm. Fausta kat.)

848. Katechysmus zdrawj pro obecný lid a školskau mlá-
dež z uherského gazyka a Slowenský přeložený (od Giř. Ry-
bayho) W Pešti u Mat. Trattnera 1795. 8.

849. D. Fausta katechysmus zdrawj k užjwánj w školách
a při domácím cwičenj přel. od A. M. Ligoury. W Brně 8. též
od P. Karla Suchého w Brně. 8.

850. Tabelárnj weytah alphabetnj knížky kapsecy neyhlaw-
nějšjch ochramných prostředkůw pro na pohled mrtwě lidi. (od D.
W. Zardy) na archu. 1798.

851. D. Kryštofa Wil. Hufelanda Kunšt prodlauženj ži-
wota lidského podle druhého zmnoženého Wylitěnj přeložil a
na swěg náklad wydal G. Palkowič Djl I. str. 178. Djl II. str.
141. We Wacowě v Ant. Gotljba. 1800. 8.

852. Domluwa gednoho Čecha přiwčeleného k vlastencům
swým w důležitosti zachowanj geřich zdrawj. w Praze 1800. 8.

853. Čtenj o užjwánj kuřlawého, a šaunawého tabáku od A.
Holého etc. po čes. wylož. od B. J. Dlabáče. W Pr. 1802. 8. str. 32.

854. Lidomil poučgjcý, kterakby lidé mnohvia žiwota
nebezpečněstwjm opatrně wyhnauti, a w ně upadlj šťastně reto-
wání býti mohli. Kniha pro každého, sepsaná od Bohusl. Tablice.
We Wacowě 1813. u Ant. Gotljba. 8. str. 220 a registr,

855. Kratička Dyetetyka, to gest zpráva k zajištění dobrého řádu života, a k zachování tudy stálého zdraví až do neypoznegší starosti. Kniha pro každého. Z neylepších spisů wyažena a wydaná od Boh. Tablice. We Wacowě 1819. u A. Goul. 8. st. 84.

856. Výstraha před gedem w přirozenosti zvláště w bytinách se nacházejícím. K potřebné známosti pro školnj mládež sebral, w otázky a odpovědi uwedl Wácl. Leo. Kostrošic, učitel školnj w hramowě. W Brně 1821. 8. u J. G. Gastla. str. 48.

857. Po různu a) W Hlasateli IV. 565: Pravidla k zachování zdraví dle Funke od F. Tomsy. b) W Rozmanitostech: O domácích prostředcích co držeti. R. 16. c) W Křoku o lázni Libničenské, ohledání žluči chorobné a g.

b. Ochrauné neštowice (chraničky.)

858. O krawských neštowicých od J. Negedleho. (přelož.) W Praze 1801. G. O. Kujže Izidor Lobkowic tisknauti a darmo rozdávati kázal.

859. F. A. hraběte z Magnys Sprawa o krawských oseypkách, aneb důkladné naučenj pro rodiče, kterakby své milé dítky od oseypého nakaženj ochrániti mohli. 8. W Brně.

860. Naučenj o krawských neštowicých, gak by se očkowati mohli, od B. J. Dlabče. W Praze 1802. 8.

861. Poučenj o očkowání etc. od G. Palkowice. W Prešp. 1802. 1/2 archa. w 8.

862. Wolání jednoho českého duchownjho pastýře k swým farajm osadnjkům. W Praze w Imp. P. z Schönf. 1804. 8. st. 51.

863. J. K. Jaroše: Rada bratrská na mé vlastence, aby své milé dítky krawsk osypkami štěpowati dali. W Brně 1812. 8.

864. Prosba w nowě narozeného nemluwáčka milým geho rodičům skrze křestnjho otce, křestuj matku a ostatnj kmotry předložena. 2 listy w 4. 1814. (od Boh. Tablice).

865. Fr. Aloyse Wacka Vžitek wštěpenj neb očkowání neštowic krawských wyložon w rozmlauwání mezy farářem a sedlákem. W Praze 1815. 8.

866. Důležité slowo rodičům, duchownjm a wrchnostem o blahotinnosti očkowání chraničkami, a odpověd na námjtky proti němu dělané. W Praze (1821) 8. str. 54. od J. S. Přesla.

867. Augustyna Langhoffera kázanj, w němž očkowání krawinek porauď w Skalici r. 1823?

868. Po různu w Rozmanitostech: Rozmlauwání o očkowání neštowic R. 61.

c. Pórodnictwj (babictwj).

869. Jana Raf. Steidele Zpráva o kunštu babském s připogenými figurami z němčiny od Jana Chernescho Słowanským žázykem přetlumpečnā. W Prešp. u F. A. Patzko 1778. 8. 2 dily.

870. J. R. Steidele k Naučenj kniha o habském umění s tabulkama wysvětlena. We Wjani u J. Tom. z Traueru. 1778. 8. (Wlastně tištěnā gest w Praze u Johany Pruiowě, a přeložena

gest od Prof. Rutha z němčiny w. Dob. Literat. na r. 1779. str. 162 a 188, též 1792.)

871. Kniha babského umění k pilnému čtení těm, kteří se w babském umění cvičiti, a takové prospěšně provozovati chtějí, užitečná, kterážto z něm. řeči w český jazyk uwecl, a pro snadnější pochopení w otázkách a odpovědích vydal Jan Aug. de Wangy 8. W král. Horujm městě Hor Kutten u Fr. W. Korce 1779. str. 94. Díl druhý (o těhotenství) od str. 95 do 398.

872. Lucina ruri consultrix t. rada lékařská pro těhotné. Gallas. Rkp.

873. Ant. Jungmanna a) Uwod k babení. W Praze 1804. 8. str. 223. b) Umění babické k užítku ženám při porodu obsluhujícím vydané etc. 8. W Praze 1814. str. XII. a 290. mámo obsažen. též 1821. str. 318.

e. Nemoci dobytka.

874. Připamatování strany neduhů dobytka w Rakausých, jakož y nějaké gednaní proti zabíjení dobytka w času neduhů, od J. Boh. Wolšteina z něm. jazyku do českého přeložená skrze Hynka Rutha etc. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1783. 8. str. 151. s 2 tabulkami. Chybně přeložen. k. p. díř Haushiere sind der wichtigste Arm der Landwirthschaft, přeložil: Domačý wrata gsau neyhlavnější rameno hospodářství etc. ačkoli komísaj zvláštní potvrdila, že kniha wěrně přeložená gest.

875. O páni dobytka kniha pro sedláky od J. B. Wolšteina. Lékařství a ranlogictví doktora etc. Z něm. jazyku do českého přeložená od Frant. Kašpara Třebického etc. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1784. 8. str. 40.

876. Knižka, o nakažení dobytka, od J. Teof. Wolšteina. W Prešp. 1785. 8.

877. Josephi Aloysii Popp AA. LL. et Phil. nec non Med. doctoris c. r. physici ducatus saxo-teschuiensis, et membri facultatis medicæ Viudobonensis Opera Veterinaria ex prælectionibus atque opere celeberrimi viri doctoris, atque professoris publici Wolstein se hule congesta in boh. versa, totiž: Kniha o nakažení dobytčím w čas rány morové, pro lid polní sedlácký, w kteréžto lidu obecnímu oué znamení, když se při howadách nemocných spatřují, a na proti ku zachování oného se důkladně vykládají, dalegi pak k uwarování snějí škodlivého w pšenicy y w jinšim obilí, a wyhubení mušek obilných gináče račkůw nazvaných prostředky skušene. W Br. u J. Siedlera 8. 1786. str. 177.

878. Jova Gubernante Poznamenání užitečného lékařství wubec pro domácí dobytek, statek ano též lid; k tomu tohože dobitku, statku a hídú potřebné wipsání, totiž: geho vlastnosti, potraw y opatrování, w inžr y zewytrnjch Nemoci. W B. Bistrici u J. Joz. Tumlera 1787. 8. str. 310 a regist.

879. Erdmana Hilfreiche Naučení pro lid sedlácký o nemocech dobytka koňského, howězího, owčjho a swinského. Druhé

w nowě předělaně a rozmnoženě založenj. (Auflage?!) Čtenářům teg w potřebách spomahající knížky přivlastněná. 8. W Brně na autiaty J. G. Gastla (1793) str. 209.

880. Kniha o pádech a nakažlivých Nemocech howězýho, owějho a swinského dobytka pro hospodáře. Na rozkaz c. k. zemského řizenj složená od J. B. Wolsteina z německ. w český gazyk přeložená. 8. W Brně u J. G. Gastla (1797) str. 112.

881. Prostředky, gichž hospodářowé proti pádu howězýho a owějho dobytka užjwati magj. Přel. Boh. Dlabal w Pr. 1797.

882. Naučenj pro owěčáky a giné držitele owějnů pro obecně dobré z něm. gazyka w náš český přelož. W Praze 8. u Kašp. Widtmána 1798. str. 100.

883. Práwuj nařizenj w důležitosti dobytčejch pádů obzvláštně ale praweho pádu howězýho, pro králowstwj české. W Pr. w Impr. z Schönfeldu 1804. 8. str. 72.

884. Zpráwa o neštowicých owějch od Jana Joz. Pešiny M. D. W Praze skrze Karla Krecera 1804.

885. J. Joz. Pešiny Pouaučenj k hogenj morowého pádu howězýho dobytka železowatou solnj kyselinau. Wjden 1805.

886. Uměnj hogenj Lichwy kniha ručnj o poznánj a hogenj obecně nakazyteelných, a zvláštnjch osobytjných nemocech Lichwy s přijawkem formul a tabule wydaná od Alex. Tolmá w kr. Peštanské Akad. Vměnj hogenj Lichwy prof. Nynj do slowenštiny z. nařizenj sl. Stolicy Turčanké přeložená skrz Martina Pan(a) etc. W Baňské Bystřicy u J. Štefani 1808. 8. str. X a 256. mimo registjrk.

887. Troj lékařské poučenj, gako se může 1. strašliwa nemoc běsnosti 2. nakaženj rozného dobytka w důli. 3. swinská nemoc trosky řečená poznati a zhogiti. Wydal Jan Cherney M. D. w Baň. Bystřicy u J. Štefany(ho) 1813. 8. str. 37.

888. Ant. Jungmanna a) Nawedenj o koučch. W Praze 1818. 8. u Fr. Fetterle z W. str. 220. a regist. b) O sedmeru dobytka domácího, geho chowánj a nemocech etc. W Praze 1826. u Jozefy Fetterlowé z Wild. 8. str. 155. regist.

889. Wýstraha proti krwotoku howězýho a owějho dobytka, od Hyuka Pražského. W Praze 1819. 8.

890. Rada a prostředky proti neduhům a pádu, genž w letošuj zimě a w budoucjm gaře (od 1821 na 1822) domácímu dobytku hrozj. Sepsal Mart. Alb. Tögl, lékař dobytka etc. Wydala c. k. vlastensko-hospodářská Společnost w králowstwj českém. W Praze 1821. u Boh. Haze. 8. str. 15.

891. Hejbař aneb lékařstwj, které znouu z kněh wytaženě a při rozličných nemocech lidj, kraw, owcý a drůberě s prospěchem denně zkučeno býwa, nynj znouu na swětlo wydané 8. W Praze wytišćeno u Wácl. Šlereka (bez r.) str. 63. (Gest plno powěr, ač mnohé dobré prostředky obsahuje.)

a. O Běsnosti (wzteklosti psj.)

892. Poznamenání obzvláštnjho lékařství naproti ukusání běsného psa. W Prašpurku 1780. 8.

893. Obecná zpráva s gakyými prostředky psy wzteklost předgiti, a odtud pocházegjey rozličuj neduhové logiti se magj. W český gazyk uwedl, a poneyprw na swětlo wydal Jan Aug. de Wāngg. M. D. etc. W Praze 1787. 8. (též německy.) též u Krameryusa 1822. w 4.

894. Wšeobecná Zpráva Běsnosti a kterak člověk s přigatan od běsného wzřefe ranau pokračowati má. Z něm. přelož. od Jana Mojžišowits(e) školy Iwančanské učitele, s nowým pak přjdwkem ozdobená skrze uroz. P. Teofila Keliny etc. W Baňské-Bystřicy u J. Štefany 1803. 8. str. 61.

895. Po různu a) We Wjđ. List. Prostředek proti pokausání wzteklého psa neb wlka. b) W Kroku Nowý lék proti běsnosti (Hl. 107.)

I. P r á w n í c t w ě .

a. Patenty.

896. Robotuj patent pro králowstwj české fol. 1775.

897. Wšeobecnj řád školnj pro české normálnj něbolžižo pravidelnj, hlawnj a triwialnj školy w společných c. k. dědičn. zemjch. We Wjđni 6. Pros. 1774. W Praze 1776. (tištěno.)

898. Wšeobecnj řád sautnj (přel. Zlobický) We Wjđni 1781. 8. str. 176. u Jana Tomáše z Trattnerůw. též w Praze u J. Ferd. z Schönfeldu 1781. (w Recens. Dob. Lit. Mag I. 111.)

899. Řád wšeobecný při zběžých wšitělů (přel. Zlobický) we Wjđni 1781. 8. str. 32.

900. Nařízenj pro wšecky křesťanské poddané we věcech manželstwa, eo. se smlauwy swětské a autčinků z nj pocházegjých teyže od Joz. Zlobického přeložen we Wjđni u J. Tom. z Trattner. 1785. 8. Gest. to vlastně Jozefa II. patent o manželstw. j.

901. Zřízenj pro zemskau čeládku w Čechách, Morawě a Slezku od 30. dne měsýce Zářj roku 1782. w Litomyšli přetiškauté u Wogt. W. Turetschka 1785. fol. 5 archů,

902. Patentuj ručnj kuzjka pro měštana a sedláka, t. gest Náležitj wýah wšech c. k. patentů a nařízenj, která od roku 1780-1783. prošla, přel. od Krameriusa. 2 djly. W Pr. 1783. 8.

903. Budaucý pořádek při služb. bož. W Praze 1784. 8.

904. C. k. patent strany wyměřowanj gruntů, spolu s náučenjm k též práci. fol. w Praze 1785.

905. Wšeobecná práwa městská djl I. (přel. Zlobický) We Wjđni 1787. 8. str. 158. též w Praze u Schönf. t. r.

906. Jozefa II. Práva wšeobecná nad provinčnjmi a gich trestmi (od Joz. Zlobického z němčiny w češtinu uwedená.) We Wjđni u J. T. z Trattnerů. 1787. 8.

907. Jozefa II. Řád sautnj hřdelnj (od Joz. Zlobického w češtinu přeložený.) We Wjđni u J. z Kurcbekůw 1788. 8.

908. Leopolda II. Mandat we věcech ewangelického náboženstw, w Pešti 1790.

909. Zákon kraginský z ohledu náboženstw wydany roku 1791. (od Ondř. Placheho.)

910. Dokonalé shromážděnj všech od r. 1729. až do nyníčka prošlých všeobecnostj a nařízenj pro všecka sgednocenj a Cechy. W systematickém a chronologickém pořádku. 8. W Gjhlawy 1799.

911. Kratičká summa práw Uherských, kteráž půwodně w Uherském gazyku P. Alex. Köwy sepsal, nyní pak do Slowenčiny přeložil Boh. Tablic we Wacowé 1801. u A. Golljba st. 47.

912. Františka II. Kniha práw nad přešíněnjm hrdeľjm a těžkými řádr městského přestupky (od Joz. Zlobického w češtinu uwedená.) We Wjdní 1804. 8. u J. T. z Trafn. (Práwa trestnj.)

913. Tabella, to gest, krátké obsaženj všech w nových trestnjch práwch se nalezagjých zločinůw a gich trestůw dle mjsty, přisnosti a trwanliwosti (w češtinu uwedená od J. Zlobického.) We Wjdní 1804. 8.

914. Kniha všeobecných zákonů městských. W Pr. 1812. 8. (přeložil Weselý, a opravil J. Negedlý.)

915. Politické zřízenj obecných škol w c. kr. zemjch (z něm. přel. od Norb. Wanka). W Praze w Normal. títpr. 8. 1812. str. 288 a 7 tabulek.

916. Zemský zákon za panowanj Cjsáře Frant. II. Sebráno a přeloženo od Tom. Kubečky w Rkp.

917. W Pjrteli Mládeže: Nařízenj škol, přel. Joz. Windyš I. 1. II. 3. III. 3. IV. 5. VI. 5.

b. Sněmy.

918. W Čechách od r. 1774 až do r. 1811. tištěno sněmů 35. a sice 31 česky a něm. 4 pauze německy (r. 1786—1790) Sebrání gsau sněmowé ti w zemských deskách, w bibl. kněž. Lobk. etc.

919. Artykulowé na sněně Prešpurském I. P. 1802. wydany z lat. přel. Boh. Tablic. W Uher. Skalicy (1803) 8. st. 66.

920. Wýtah z artykulow sněmownjch, to gest z práw a zřízenj zemských králowstw Uherského na obecnjch geho sněnjch neř dyetich od počátku stoletj XIXho wydanych od G. Palkowice. 8. W Prešp. 1808. u Šim. Webra str. 84.

921. Wýtah z artykulů sněmownjch r. 1808 gakožto pokračowanj we Wýtahu z art. etc. od G. Palkowice. W Prešpur. 1809. 8. str. 54.

c. Kancellářstwj.

922. Sekretář český od Amadea Procházky, piaristy, obsahuje mnoha psanj neb listy. Ležj w Rkp. okolo roku 1780. u Piar. Prowinciala českého. Zloh.

923. Zemský dukladný adwokát, w němž všecky w lidském žiwobyťj potřebné obchodopisy t. prosby, připomjny, a t. d. podle c. k. nařízenj k nalezenj gsau. W Brně b. r. (1802?) 8.

924. Skladatel psanj neynowějšj, k platnosti wšech lidj w c. k. obcých, w němž netoliko zpráva o skládání, wšenásobných psanj, nýbrž y mustry w společném žiwobyjtj potřebných nawrženj etc. obsaženy gsau. Mimo titulár. 8. W Brně 1802?

925. Dokonalý Geduatel aneb zemský Adwokat, kterýžto uěj wšecy w lidském žiwobyjtj potřebné spisy, totiž: Prošby, pro upamatowání, umluwy, zápisy, rukogemstwj, odstaupení, kwitance, wyswědčení etc. podle pozústawagjých c. k. Najženj bez pomocy něgakeho práwnjho pjtiele skládati. W češtinu u-weden od Joz. Tandlera. W Praze 8. I. djl. 1794. str. 166. a registr. II. djl 1795. str. VIII. a 156. Po druhé od Prok. Šediwého rozmnožený a oprawený we třech djlech w Praze 1804. 8. Pod titulem: Dokonalý geduatel aneb zemský adwokat, všem spisům w lidské společnosti potřebným, gako gsau: pjsběné žádosti etc. uějy, 3 djly. Po třetj opět rozmnožený a oprawený od Jana Jawornického. W Praze 1820. 8. I. djl. str. 194. II. 164. III. 336. mimo obsah. u Bohum. Haze.

926. Užitečná sebrání některých spisů, gako gsau: Wýtahy neb konty, kwitancý, upsání dluhu, swědectwj etc. Wydaná od Joz. Wagnera při hlawnj škole w Březně (Bries). W Bánské Bystřicy u Štefaniho 1797. 8. str. 183.

927. Krátky ale pochopitedlný katechismus, hlawnjch powinnostj pro wesnické rychtáře w otázkách a odpovědjej, podle c. k. patentů wyhotowený od Fr. Winklera, kaplana w Chomotowě; přeložil J. Ruljk. W Praze 1802. 8.

K. B o h o s l o w j.

a. Biblj celá.

928. Biblj česká, to gest celé swatě pjsmo, starého y nowého zákona, podle starého obecného latinského od sw. římské katolické cýrkwe potwizeného a užíwaného přeložení, opět s obzwláštj pilnostj přehlednuté, ponaprawené, a znouwy wydané I. P. 1780. W Praze nákladem prawidelné školj tiskárny 8. wel. str. 50, textu 1444. Nowý zákon etc. 1778. (dijwe, tištěn) str. 22 a text 551. To wydání ostal Bláh. Durych a Fr. F. Procházka.

929. Biblia sacra, to gest biblj swatá etc. (podle Halské 1766.) W Prešp. 1787 8. welk. u F. A. Patzko (Packa), Nowý Zákon 1786. Text star. zákona obsahuge w sobě str. 1136, Nowého z. 316 str. Pěť Mich. Semiana (w. Tab. Poe. IV. 52.)

930. Biblj česká, to gest, celé pjsmo starého y now. zákona, podle starého obecného lat. od sw. římské kat. cýrkwe schwáleného wýkladu, opět s obzwláštj pilnostj přehlednuté, ponaprawené, wyswětlené a znouwy wydané I. P. 1804. w 8. wel. I. djl. W Praze nákladem c. k. normálnj školy str. XXV. textu 1335. II. djl Protokolé a knihy Machabeyské etc. str. 1386 a registjk. (Od Faust. Procházky.)

931. Biblia sacra, to gest Biblij swatá, aneb všecká swatá Pjsma starého y now. Zakona podle textu půwodnjho y starých wydáníj bratrských ponaprawena y w nowě wydána l. P. 1807. na 8. wel. (w Berljně) St. Z. str. 1156. N. Z. 316. Tež wr. 1813. 1b.

932. Biblia sacra, to gest Biblij swatá aneb všecká swatá Pjsma starého y nowého Z. opět přehlednatá a w nowě wydána l. P. 1803. Pějí G. Palkowice w 8. wel. Star. Z. str. XVIII. a 1167. Now. Z. S. 400. K té přidal St. Leska wysvětl. sl. slov.

935. Wyklad český ne obšjrný, však bezpečný všech písem swatých staré y nowé umluwy z půwodnjch gázyká osprawedlnugjcy a wyswětlujcy obecny; od cýrkwě swaté schwaleny a zwolený text latinské bible, ano y wszelké učenj sw. Katolické a apoštolské římské cýrkwě, kterýž oddává Wl. stěnskému národu swému Tom. Draský, měštan Pražský, služebník cýrkwě I. dj. W Praze w Šollowské Impr. 1822. 8.

b. Nowý zákon.

934. Nowý Z. Pána a Spasitele našeho Gežjše Krysta, ku kterému žaltář a Gezus Syrach přidané gsau etc. (podle Halského 1744) W Prešp. u Landerer. 1775. 12. 1781. (dle Dohr. Lit. M. g. r. 1783. ano na tytuli žaltáře a Syracha stogj MDCCLXXXII) u Fr. A. Patzka 12. tež 1787. 12. w Praze u Joz. J. Fr. z Šenfeldn. 1786. 12. w Praze.

935. Pjsmo swaté nowého Z. podle českého přeloženj od G. K. M. Arcybiskupa Pražského l. 1778. na swěto daného w nowě wydání, a však s řeckým textem, se starým latinsk. wykladem, tež podobně s východnjmi přeloženjmi etc. na skrze srownané, a mnoha mjstech opravené, y obšjrným literunjho smyslu wykladem wyswětlené od Fr. Faust. Procházky. W Praze 1786. 8. wel. str. 754.

936. Pjsmo swaté Now. Z. pro lid obecny wyswětlený od kněze Fr. Polláška etc. W Brně u J. G. Trastera 8. wel. Rozdělenj I. 1791. str. 396. mimo přepis a předm. Rozd. II. str. 376.

937. Nowý Z., wyswětlený od G. Milece (2 djty. 8. W Prešp. 1805-6. (Gest to vlastně Haasowa paraphrasis z Něm.)

938. Pjsma swatého nowé Vmluwy Ewangelium, aneb blaženě Zwěstowanj od sw. Matauše. Přeložil a řeckého textu rozličné čtenj způsoby weskrz přiložil Fr. Nowotný z Luže. Dj. I. w Praze a Mladé Bolesl. 1810. 8. str. 338. (toliko ewangel.)

c. Části biblij.

939. Čtenj a Epistoly gakož y Ewangelia na všechny neděle a swátky přes celý rok, mimo pašige neb. přjbeh umučenj P. W Praze tiskem pravidelnj školy 8. 1776. tež r. 1780. str. 280. Opět 1784. 8. a často až posud.

940. Pořádek s. pašie, gako w neděli kwětnau a na Weliký Pátek w cýrkwí ewang. w Prešp. čtená býwá, od Michala Instytorysa Mošowského. W Prešp. 1787. 12. str. 84.

941. Kniha žalmů a zpěwů sw. Krále a Proroka Dawida, kterýchž církev sw. po všecny časy užjwala. W Praze 1790.

942. Zaltář Dawida Krále, kterýž se w kněžských hodinách „gakožto církewnj modlitby, a slowem mjsto modlitebnjch knížek we všech případnostech y při mši swatě užjwati může. 8. wětsj. W Brně 1790.

943. Zalt. Dawida Kr. s přjlawkem rozličn. pjsnj, modliteb.. W Brně (po druhé) 1796. Na Moraw. řeč přel. skrze Opise.

944. Tom. Draského a) Modlitby, chwalozpěwy a pjsně duchownj Dawida krále a proroka y giuých otců swatých, aneb žaltář zřízenj k potřebám, k wzělanj, a k potěšenj wěřjých. W Praze 1816. 8. str. 185. b) Poslednj wěcy na nebi y na zemi aneb Obraz králowstwj Božjho wrytý skrze Izaiase Proroka. W Praze 1816. 8. str. 154.

d. Konkordancj.

945. K. J. Khuna biblická konkordancj (přel.) 1784.

946. Slowárně aneb Konkordancj biblická, to g. Registr na celau Biblj swatou pro snadněsj gakýchkoli gměn, osob, měst a mjst, gakož též řečj a powěděnj psem sw. wyuwelenj s muo-hau pracj a pilnostj od Mart. Lautsek gináče Gallik etc. s shj-rawj a sepsanj pod zpráwau pak a spředmluwau Mich. Institoris (Mossotzy) etc. wydany. W Prešp. 1791. u Šim. P. Webra w. 4. str. XIX. a 935. Maior test Lautsekůw a Giřj Terray magj podjl na té práci (w. Tab. Poe. II. 77.)

947. Sebranj biblických textů, k wšelgakým kázanjm etc. k prospěchu kazatelů a školnjch učitelů, od P. S. Urbance 1806.

e. Dogmatické a polemické.

948. Kniha k čtenj pro učence českých obecnych aneb trywialnjch škol I. djl, náboženstwj. 1776. 8. (II. djl 1784.) častěgi potom tišěno n. p. 1785. etc.

949. Weytali Katechysmuš Arcybiskupského: Z poručenj Arc. Ant. Petra z Přichowský. W Praze 1778. 8. str. 155.

950. O prawě křestanské pobožnosti kniha Laminda Pry-tania, aneb slowátneho muže Lud. Ant. Muratorya we Wlaském gazyku seps. nynj do češt. přenes. W Praze 1778. 8. str. 352.

951. Weliký Katechysmus s otázkami, a odpověďmi spolu s Wwedenjm do poznánj základů náboženstwj a s dokazujejmi z pjama sw. mjstami k užjwanj w c. kr. zemjch. W Praze ni kl. c. k. pravidelaj školské knihotiskárny 1778. 8. str. 221. (Potom častio.)

952. Jak. B. Bossueta Učenj katolického o těch wěcech, o kterých rozepře gsau, wyloženj z latin. přeloženj od skladatele schwáloného, od církewnjho kněze Mart. Wolfa w češt. uwede-no. W Praze 1778. 8. str. 100.

953. Weliký katechysmus s otázkami a odpověďmi, k we-řegněmu y zwláštnjmu wučowanj mládeže w c. kr. zemjch. W Praze 1778. 8. str. 128. (Potom častio.)

954. Katechismus s otázkami a odpověďmi k cwičenj mládeže městské y sedlské w c. kr. zemjch. W Praze 1778. 8. strau 79. (Potom často.)

955. Katechetická Rozgjmánj, w nichžto obsaženj římské katolické wjry, tak se přednásj, že osoby, geuž w mladosti špatně wučowané byly, neb kterým obdržené wučowanj z paměti wyslo, prawdy wjry a žiwota powinnosti toho sw. náboženstwj snadno a pohnutečně w známost sobě uwěsti mohau. W Praze nákladem c. k. pravidelné kněhotiskárny 1778. 8. 1779. st. 174.

956. Malý katechismus s otázkami a odpověďmi, pro neyменьšj díky w c. k. zem. W Pr. 1779. 8. str. 20. (Potom často.)

957. Počátkowé prwaj, Auxilió Altissimi, Wýmluwnostj božjch, obsahujcý w sobě 1) sumnu wjry křestj. Pro malé dítky. 2) Powinnosti křestan. žiwota podle 10 božjch přikázanj. 3) Řeči z pjsma sw. 4) Osmero blahoslawenstwj. 5) Sedm žalů kagjcých. 6) Modlitby etc. 12. w Prešpurce 1780.

958. D. Giř. Fryd. Seilera Rozmlauwánj mezi otcem a djetem o wěcech náboženstwj se týkajcých od Aleše Pařjzka. W Praze 1780. 8. Po druhé 1790. 8. Gest tó pro ka. oljky předělané wydanj knihy: D. G. F. Seilera Náboženstwj ned spělých. Z neynowěgsjho něm. půwodnjho wydanj přeložené. Wydané od Wácl. Thama. W Praze 1785. 8. str. 205. a registř. Giné přeloženj této knihy gest od W. Stacha w Praze 1785. 8. A giné pro Nekatoljky od Pazara. W Epperis 1785.

959. Napomenutj k tak nazwaným Beránkům od Jana Leop. Zyppeyusa. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1781. 8. str. 34.

960. Gruntownj učenj o člancých wjry křestan. W Prešp. 1781. 8. (Wydal Štěp. de Luck pro cýrkwe ewang.)

961. Krátká přjprawa a rozmyšlowánj takowých djetek, které poneypřw chtěj přjstaupiti k sw. wečeři Páně. Podle řádu Helwet. wyznánj 1782. b. m. 12. str. 14. (učenj w otázkách a odpověďch, na konci modlitby.)

962. Náboženstwj malých djetek 1782.

963. Wyznánj wjry Ewangelikůw Augspurské Konfessý we Wjdni: na swědectwj a křestanský rozsudek strany nich. Wydané od Fryd. z Ankersteina. W Praze u J. F. z Schönfeldu 1782. str. 6 w 8. (z něm. přel.)

964. List a wečeři Páně bratřjm ewang. náb. odeslaný do Čech od upřjmného přjtele G. P. (Giř. Petrmanua) b. m. a roku. (w Praze 1782) str. 16. w 8. K tomu listu gest i giný s přjdwkem přjipogen.

965. Prawé náboženstwj w patrných důwodech od počátku swěta až do našjch časůw krátce složeno, Nákladem děd. s. Wácl. W Praze u Fr. Höcheubergra w arcib. Impr. str. 64. 1782. w 12.

966. List o Užjwánj a čtenj swatých Obrazů pro bratry ewang. náboženstwj sepsaný a na swětlo wydaný. W Praze u Johany Prušowé 1783. malý 8. 4 listy.

967. Spráwce duchowaj pro ty, kteří o své spasení pilně se starají. Z něm. gaz. w morawský uwezený. W Brně u F. J. Neumanna. 1783. 8. 1785. 8. (Od alumna Daubrowského w sem.)

968. Patero knih o wjře a náboženstwí křest. W Brně Swobodským písmem. djl I. 1783. djl II. 1784. (Od Frant. Pernsteinerá z Olomauckého Seminarium.)

969. Wjra samospasytelná katolická, dar Boží a světlo. Negen písmem swatým a mnohowážnostj sw. Otců, též světlem přirozeného rozumu utvrzená, nýbrž y všeobecné římské wjry odporňkú gegich hodnowěrným swědectwím potvrzená. Od gednoho cýrk. kněze w 52 kapitolách sepsaná. (od Karla Worla). W Praze 1783. 8. u J. F. z Schönfeldu, str. 182. Pro urážliwá některá mjsta od c. kr. censury potlačená.

970. Listownj odpověď z Augšpurského Wyznání Čechům a Morawanům na gegich otázku, gestli lámání chleba při wečeři Páně potřebné. S přídawkem české Confessie Maximilianowi II. Cýsaři roku 1575 podané. W Praze u J. T. Höchenbergera 1783. 12. str. 77 a regist. od Mich. Instytorysa Mošocyho.

971. a) Newinný odpadlec, t. g. taužebně proukázanj newinnosti těch, kteří se k náboženstwí Wyznání Augšp. připogují. Hlawnj článkové ewangelického učenj, že každý ewang. křestan w náboženstwí swém pokognau myslj žiw býti y umříti může, od M. Markowice (mladšího) etc. I. wyd. W Praze 1780. II. též w Praze u J. Höchenbergera 1783. 12. str. 73. K tomu náležj: b) Notae ad innocentem apostatam t. g. proukázanj mjst, na kteráž se odwoláwa newinný odpadlec od téhož Markowice. 1783. 12. 1/2 arch. c) Dekret sněmu kostnického o přijímání pod gedným způsobem, a poznamenání wys. učeného P. Kašp. Royko, na wysokém učenj Pražském učitele weřegného. Z něm. gazyku na český přeložený. W Praze u Wolfg. Gerle 1783. 8. 1 arch. od téhož Markow. Na ty tři spisy odpověď wyšla. d) Katolická odpověď na bezprawné nařjkání gakehos tak nazwaného newinného odpadce k osvědčení katolické newinnosti, a prawdy na světlo wydaná. S přídawkem upřímného zdání o zprávě, která a gak má prohlášugjcy se Ewangeljk k swému geg examiuugjcy-mu knězy katolickému odpowjdati. Nákladem děd. sw. Wáclawa. (od Jana Chmely etc.) W Praze 1783. 12. str. 111. Přidawek byl na několiko dnj pozděgi ohlášen, ale snad newyšel. e) Dekret sněmu Kostnického o přijímání pod gedným způsobem s nowým poznamenáním proti onomu, které nedáwno od M. K. S. B. A. W. wydáno bylo, od J. Chmely w Pr. 1784. 8. 2 arch.

972. Reformjrtského smyslu bratří češi, aneb ukázanj, že sklad učenj bratří českých s ewangelicko-reformjrtským se srownáwa, od Ign. Bogislawa 1754. Nynj z něm. přel. W Praze u J. Tom. Höchenbergera 1783. 12. str. 59. (špatná čeština.)

973. Rozmlauwání gednoho Helwetského wyslance s ewangelickým Aug. Wyz. čechem, od Štěp. Lešky. W Gindř. Hradcy. 1784. w 8. u Wogt. Hilgartnera str. 30.

974. Wyznánj a vyswětlenj wjry čistě křestanské kwzě-
lánj cýrk. české reformované. W Praze u Rosenm. dād. 8. 1784.
975. Summa náboženstwj křest. (ewang.) od Ladisl. Bar-
tolomeidesa w Baňské Bystřicy 1784. potom w Pešti 1796.
976. Zpřáwa o s. wečeři P. od W. Rokosa. W Pr. 1784. 8.
977. Základné prawdy náboženstwj katol. s důwody swý-
mi z wšelikých nábožných knih wytažené etc. od Jana Hubálka.
W Praze 1784. 8. 8 archů.
978. Krátké a sprosté wyznánj a wyswětlenj wjry křest.
od Joz. Salaiho. W Pr. 1784. 8. (gest konfessj českých bratřj.)
979. Konfessy Helwetská, wyznánj šweycarské Čechům k
známosti, následownjkům k powolnému rozpáčenj poneypřw w
čestnů předstawaná od K. Worla. W Praze 1784. 8. u J. F. z
Schönfeldu. str. 133.
980. Konfessy Helwetská, aneb Wyznánj a sprostné wy-
swětlenj prawowerné wjry a artykulů wšobecných náboženstwj
křestanského, ku kterémuž se Šweycari hlasaj.. 8. w Berl. 1784.
981. Křestanské wjry hlavnjch článků gruntowné (wyswět-
lenj) z Heidelberskeho katech. 1784. w Kutné hoře u Korce.
982. Rozmyšlenj se vlastence na Otázku, gake wjry se
přidržeti slušj. od K. Worla. W Praze 1784. 8. str. 198.
983. Sedmdesatero přemýšlowánj.. proč řjmské katolické
náboženstwj Augspurskému a. t. d. předčeno býti má, od Karla
Wernera. W Praze 1785. 8. str. 151.
984. Weytah některých hlavnjch otázek a odpowědj z
učenj křestansk. pro obecný lid w Čechách, sepsáný od J. Laho,
kaz. sl. bož. při cýrkwi augš. wyz. Kreuzbergské. W Praze u
Wolff. Gerle, knihkupce 8. 1784.
985. Obzwláštňj prawdy náboženstwj katolického s důw-
dy swými z wšeligakých knih wytažené, a w pořádku swém dle
možnosti gak gedna z druhé wplýwá, a gak se nebo s těmi
srownáwáme, kteřj se od nás oddělugj, aneb w kterých giného
nežli oni zdánj gsme etc. od Jana Hubálka. 8. W Praze 1785.
986. Krátký katechismus křestanský pro mládež Bratřj
českých. W Praze 1785. 8.
987. Důkaz, že katoljcy y pod gedným způsobem žiwého
těla a krwe Páně požjwagj; nekatoljcy pak proto, že prawých
kněžůw nemagj, ani těla ani krwe Páně pod obogjm že nepožj-
wagj. W Praze 1785. 8. od Jana Hubálka.
988. Důkaz, že kazatele Aug. a Helw. wyznánj negsau
kněžj, od W. Rokosa 8. W 1785. str. 86. Porow. num. 992.
989. Malý katechismus ewangelický pro cýrkwe obnowe-
né bratřj českých. W Praze u Schönf. 8. 1785.
990. Potřebné ponaprawenj omylného spisa: reformjrtaké-
ho smyslu bratřj češj od Iga. Bogislawa I. P. 1754. w něm. ga-
zyku, léta pak 1783. w českém přeloženj wydaného a přitom
gruntowuj dokázanj, že učenj starých bratřj českých s učenjm
A. W. Ewangeljků neylépe se srownáwá, ba že s njm w gruntu

gedno gest, z vlastnjch starobratských neproměněných pjses s všemožnou pilností wtaž né l. P. 1783. (w Prešpurce) stran 124. w 8. od Michala Instytorysa Mošowského.

991. Aloysya Merce hlawnjho kóstela w Augšpurku kaz. Systematický Spůsob Protestanty opravdě katolického náboženstwj přeswědčujcý. Z něm. přel. J. Chyljk. W Praze u Jana Mangoldta 8. 1786. str. 240.

992. Psanj k obraně ewang. učitelů a swobodného učenj ewangelického proti nedůwodnému důkazu že učitelové ewangel. negsau kněžj Wáclawa Rokosa etc. Prwnj zbjjka, od Petra Záchodského z Slewizu (Wácl. Stacha) W Praze 1786. 8. str. 84.

993. Idea fidei fratrum, aneb kwátké obsaženj učenj křest. w ewangel. cýrkwjch Bratských předložen od Aug. Špangenbergka w češtinu uwedeno od J. Jenika služebnjka sw. Ew. W Berlíně u Jana K. Eisfelda 1788. 8. wel. str. 626.

994. Krátké a pochopitedlně w náboženstwj křestanském wučowánj. Z něm. w slowenčinu uwedené od Jana Straky w B. Bystřicy u Joz. Tumlera 1788. str. 296.

995. W r. 1790. wysla historie bezženstwj kat. kněžstwa slowáckým dialektem w 8. str. 97. bez mjsta (w Bystřicy).

996. Učenj o hlawnjch člancých wjry čisté pro mládež českau dospělegšjho wěku od Jana Wegha. W Praze tiskem norm. školy 1790. 8. též 1807.

997. Neyhlawněšj prawdy náboženstwj křestansk. od Dan. Botzka. We Wacowě (wysli gen 4 archy) 1790?

998. Katechysmus pro mládež kat. wydal Walenta.

999. Katechysmus pro djtky katolického náboženstwj s obrázky, w české a něm. gazyku. 8. W Praze 1790.

1000. Nawka k štěstj a blahoslawenstwj podlé Krystowého učenj zwláště pro školskau mládež od Dan. Bocka. Djl Inj W Prešp. 1790. str. 85. předml. VIII. w 8.

1001. O swátosti břimowánj, a gak se má hodně přigjt. Sepsáno a wydáno pro duchownj y swětské učitele w Litoměřické dyecezy. W Praze 1792. (od Tomsy z něm.) 8. str. 39.

1002. Katechysmus Ondřege Šmála rozebráný, wydal M. Lauček (w. Tab. Poe. II. 77.)

1003. Summa křest. učenj podlé smyslu a pořádku katechysmusu Luterowa od Joz. Forneta (ewang.)

1004. Katechysmus, s Otazkami a Odpowědami k Winaučowánu kraginské mládeži. W Trnawe 1796. (od Ant. Bernolaka.)

1005. Počátečné cwíčenj w náboženstwj pro školy protestantské w c. k. zemjch, podle vyššjho rozkazu w něm. gazyku we Wjdni sepsané, nynj pak dle téhož vyššjho poručénj, pro národ slowenský zwláště w Čechách, w Morawě a w Slezku přeložená od Št. Lešky 1797. w Pr. u Hřabowých děd. w 12. st. 120.

1006. Hwězdíčky katolické, aneb Duši we wjře katolické wučujcý pobožné cwíčenj z swělla člankůw wjry Krystowj, gako od nebeských hwězdítek sporádané 8. W Kosičách 1797.

1007. Uwedenj k gruntownjmu poznánj křest. náboženstwj etc. přel. od Št. Lešky 1798. w Praze u Hrab. děd. Něm. sepsal J. Gir. Fokke Superintendent we Wjdni 12. str. 287.

1008. Malý katechismus pro neymenšj djtky. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1009. Ladislawa Bartolomeidesa Gádro křest. ewangelického náboženstwj. W Pešti 1798. 8. 1 arch.

1010. Řeči pjsma swat. zněgjcý o člancých náboženstwj křest. pro mládež. W Bystřicy 1799. 12.

1011. Krátká zpráva o tom, co každý křestan katolický věřiti a zachowati má. Pro lid obecný na swětlo wydaná od Gilgjo Sexstettera. W Praze 1800. 8.

1012. Prawý základ a podstatný pořádek křest. katolick. náboženstwj wyswětlen od Karla Khunafar. na Wodolce 1802. 8. W Praze u Joh. Geřábkowé str. 112.

1013. Cesta k nebi od Karla Melcera. W Praze 1803. 8. (zwlášt pro částku pátau sem náležj.)

1014. Katechismus Helwetské Konfessý pro djtky Helwet. konfessý w Čechách 1806. 8.

1015. Bohusl. Tablice Naučenj o sw. wečeři Páně. bez m. a roku.

1016. Auplný katechismus potěšitedlného G. Kr. učenj. Od B. Gallury. W Brně 1809. 8. W Praze 1818.

1017. Důležitost stálého wyznánj zgeweného náboženstwj Krystowa a šestinedělnj cwičenj pro ty, kteřj mnj od katolické cýrkwě odstauřit, dle neywyššj wůle Pána země leta 1782., dne 15. Prosynce k zastawenj odpadu wysazeně. Sepsáno od Wácl. Laukoty, probořta w městě Raudnicy. W Praze 1812. w norm. tiskárně. 8. str. 228.

1018. Wyučowánj w náboženstwj pro dospělegj mládež křest. kat. etc. W Brně 1813. 8. u Gir. Gastla od F. Neděle, z něm. swobodně přeložené a rozjřené.

1019. Mar. z Bomonta wyučowánj w křest. wjře a dobro-mrawnosti od K. Tháma přel. 2 djly w Praze 8. 1813 a 1818. (kniha pro chudě řemeslnjky, čeled a lid wenkowski z franc. vlastně z něm. přel.)

1020. Poslednj wěcy na nebi y na zemi, aneb obraz krá-lowstwj božjho wyrytý skrze Izaiáše proroka. W Praze w české expedicy. 1816. 8.

1021. D. M. Lutera Menšj katechismus s připegenjm hy-storye náboženstwj, od M. Hamaliara. 1814. 12. 6 archů, tež roku 1819.

1022. Žiwé swětlo prawdy oswěcugjcý každého člověka, (od Matěgky) 1817. 8.

1023. Katolické učenj o swátosti biřmowanj, od Kašpara Weiningra (přeloženo od Jana Hybla). W Praze 1818. 8.

1024. Cesta žiwota aneb podstata wjry všeobecné křest. krze otázky: Kde gest to psáno? neomylnými a newywrátitedl-

mými důvody proti některým důmyslům nařinců w těch věcech, které s nekatoljky w nedorozuměnj gsau, důwodně předstawená od J. Bohdaneckého. W Praze 1818. 8. str. 192. u Fr. Fetterle z Wildenbrunu.

1025. List pastýře k stádu od prawého owědince Krystowa na čas pod gménem helwetského a Augsp. náboženstwj oddělenému, w němž některé pochybnosti a težkosti we všemožné krátkosti se wyswětlugj, od J. Bohdaneckého, druhé wydánj. W Praze 1818. str. 47. druhý djl 1820.

1026. Gilgjo Chládká otázka: Co máme o zpovědi katoljků držeti? přel. Jan Hybl. W Praze 1819. 8.

1027. Gallury Čest stolu Páně, nebo neyprawěgěj smysl e neyswětěgěj swátosti oltárnj. 1820. 8. přel. W. Kareš.

1028. Wyswětlenj a přjdáwek ke katechysmusu k potřebě učitelů, obzwláštně při takowých školách, do kterých týhodně několikráte přigjiti nemůže; od Čenka z Wartenburgu. W Hrad. Králowě 1821. 8.

1029. Ponaučenj a utwrzenj we wjře a w náboženstwj kat. křest. pro katolické křestany mezy protestanty obcugjcy. Od J. Wawřjka faráře Ratimowského s přidánjm některých důwodů a s obšjrněgějým wygádřenjm po druhé wydané. W Opawě u J. G. Trasslera 1821. str. 145.

1030. Sprostopochopitedlné důkazy křest. kat. wjry. W Brně 8.

1031. Křestánské kat. učenj o cyrkewnjch odpustowch, od Joz. Kernerera. W Hradcy Král. 1822. 8.

1032. Psanj Pána K.L. z Hallerů, w kterém zpráwu dáwa o swém nawrácenj do řjms. cyrk. W Hrad. Král. 1822. 8. st. 35.

1033. O srownalosti kat. náboženstwj s rozumem dle něm. F. Darupa, zčeštil J. W. Sedláček. W Plzni 1822. 8. str. 168.

1034. Bezpečný wůdce katechetů, aneb poznánj Boha ze stwořených věcy, rozumu, swědomj a některých vlastnostj geho etc. Spolu Sokratické opakowánj nadgmenowaného všeho přednešeného wyučowánj od J. Jawornickéhe. 2 djly. 1823. 8. Djl třetj 1824. w Praze.

1035. Filipa Neděle Náboženstwj we wykladech a rozmlauwánjch podlé uwenj w c. k. zemjch předepsaného katechysmusu w čtyrydecti cwíčenjch a čtyrech opakowánjch rozdělené, cwíčně wypracowané, a s troj biblicko-mrawnau ředj konečně zaopatřené. K obzwláštjnmu užjwanj P. Katechetů školnjch, kostelnjch a domácých. 4 djly. 8. W Brně 1825. 8. (wlastně 1824. počalo tištěno býti.)

1036. Užitečná spráwa k swátosti bířmowánj w otázkách předstawená. Oným k potěšenj, kteřj tu Swátost přigmauti žádaj. S přidánjm modlitbami k spovědi a přigjmáj, zreadlem spowědnjm, a předepsánjm modlitbami před a po swat. bířmowánj. W Brně 18.

1037. Fr. Stapfa Ručnj kniha ku katechysmusu. Zvláště pro katechety, pak též ku powzbuzenj každého. Zčestěná od J. rýbly. W Praze 1824. u Mart. Neureutra (knihk.) 8. str. 351.

f. Historie biblická.

1038. Jana Hübnera biblická hystorye. W Prešp. 1778. 8.

1039. Příkladně k vzdělánj duchowajmu slaužjcy wyprawowanj neypřednějšjch biblických skutkůw a přjbehů starého y nowého zákona. Z němčiny přeložil Jan Trutnowský 1779. 8. stran 219.

1040. Biblický přjbehopis aneb hystorye o Náboženstwj, gakožte třetj částka prwnjho djlu knihy ke čtenj pro učeuce obecných škol. W Praze 1780. 8. str. 81.

1041. Zákon Pána našeho Gež. Kr. s kratičkým popsánjm přjbehů zgeweného náboženstwj a geho wyznáwačů od časů Adamových až do časů našjch, od Joz. Dytrycha. W Praze 1803. 8.

1042. Krátká summa historie pjsem swatých od J. Weřha w Praze 1807. 12. str. 46. z franc. Fryd. Osterwalda do uhersk. gaz. z uhersk. do českého přel. W otáz. a odpow.

1043. Biblická hystorye náboženstwj, křest. mrawné učenj a poznánj důwodů nábožens. W Pr. w c. k. skladu knih školnjch 1818. stran 168.

1044. Biblické přjbehy starého zákona pro mládež ku školnjmu wyučowanj. Djl I. dle mnichowského wydánj vzdělal Joz. Chmela. W Hradci Král. 1821. str. 144. Djl druhý str. 207. Též gednotliwé částky o sobě prodawány gako; čtenj utěšené a rozmilé o Danielowí, Esther a Mardocheowí. Dárek dobře zwedeným djtkám. 1821. 8. etc.

1045. Hystorye biblická pro odrostlejšj mládež, gakož y pro dospělě, kterj biblických přjbehů k poučenj a vzdělánj swému užjwati chtj. Pracj a nákladem Šimona Bernarda Wrány etc. Djl I. hyst. star. zákona. W českých Buděgowicých u J. Zdarssy 1821. 8. str. 366. Djl II. hyst. now. z. st. 377. mimo regist. 12 list.

1046. Cjrkew Kristowa, aneb krátká zpráwa o gegjnu založenj, rozšjřenj a řjzenj (pro školaj mládež) od A. G. Suchánka. W Hradci Král. 1822. 8. str. 84.

1047. Augustýna Langhoffera biblická historie. W Skalici 1824. 8. archů 7.

1048. Swědecwtj staré křestanské cjrkwe o austné zpowědi a oústei. Sepsal Gallaš. Rkp.

g. Wýklady. Postilly.

1049. Wýklad na některé články wjry, od M. Laněka. W Prešpurku u Landnerera 1776?

1050. Wácl. Lenharda: Uwedenj, gak školnj katechetowé Postilly Scipionowy při wykládánj ewangelium užjwati mohau. W Praze 1779. 8.

1051. Krátké rčeczi, aneb Weyklad na páté přjkázanj dle Rzjmského katechysmusu sepsané y kázané w Ginczych od Jana Jandy, kněze cjrkew. W Praze u Fr. Gerábka 1780. 8. str. 487.

1052. Krátke rzeči aneb Weyklad na czláanky Wjry apoštolakého Wyznánj. W Praze 1780. 8. od J. Jandy.

1053. Křesťanské wjry základ od otce založený na poznánj syna geho G. Kr. ukázaný z obyčegných nedělnjch a swátečnjch řečjch božjch, genž ewangelia slowau, přes celý rok sprostně a zřeteldně oswedčen. . . skrze Georgiusa Petrmanz etc. W Draždanech djl I. str. 292. Djl II. str. 387. wytiskl H. W. Harpeter 1783. w 4.

1054. Křesťanská katolická užitečná domownj Postylla na celoročnj nedělnj y swátečnj epištol y ewangelia, proti všemu nedělnjmu y swátečnjmu zlému užjwánj sporádaná etc. přeložená a wydaná od M. W. Kram. Djl I. W Pr. 1785. 8. (Wjce newyšlo.)

1055. Postylla aneb weyročnj wýtahowé na nedělnj a swátečnj ewangelia. W Uherské Skalicy 1785. 8.

1056. Postila křest. katolického wučowánj, aneb krátký weyklad všech nedělnjch a swátečnjch epištol a ewang. na česko přeložená od Jana Chmely. W Praze 1786. 8. (Sepsána gest od P. Goffine premonst. řádu.)

1057. Wýklad na nedělnj a swátečnj ewangelia dle způsobu we školách nařjzeného, gehož katechystám školnjm k užitku w něm. gazyku sepsal, nynj pak w češtinu uwedl Al. Pařjzek. 8. W Pr. I. djl 1788. II. djl 1789. III. 1789. Opět w Praze 1819.

1058. Potřebné rozebranj a poznánj prawdy Weykladu na VI. prosbu modlitby P. od česk. pražských PP. pastoralistů ušíněného, a w r. 1788. wydaného w Pr. bez authora. 1791.

1059. Tři katechyzací kostelnj na modlitbu P. kterakby se mělo w neděli a we swátek katechyzjrowati w kostelch u přjtomnosti lidj dospělých. Wydané na přubu od Pražsk. Pastor. českých. (od G. Chládká). W Praze 1788. 8. (Zlomek w Chrestomat. Tomsowé na str. 218-221.)

1060. Katechet. wučowánj z něm. WB. Bystřicy. 1788. 8.

1061. M. Netopila Podobenská wyprawowánj G. Kr. wyswětlená k užjwánj kazatelů, katechetů etc. W Brně 8.

1062. Fr. Pollaška raunj wýklad epištol nedělnjch celého roku. 8. W Brně 1792. 1802.

1063. Řeči Pána naseho G. Kr. ze sw. ewangelistů. wýtáženě dlé půlčtwrta roku, w kterémž Pán náš auřad učitele konal, pořádně rozwiženě, wyswětleně, s přidáným w sedmi oddělenjch krátkým popsánjm žiwota Páně, gakož y mnohými obšjrnými naučenjmi wjry a mrawů rozšjřeně od kněze Joz. Dytrycha etc. W Praze 8. I. djl 1795. u Diěsbacha str. 286. II. djl 1794. str. 244. III. djl 1794. str. 362. Druhé wydanj w Praze 1809.

1064. Postylla, aneb weyklady na wšěcky nedělnj a swátečnj epištol y ewangelia přes celý rok, s přidánjm mrawnjch naučenj, pjsnj a modliteb, od Jana Medljua. W Praze 4. I. djl 1796. str. 612. II. djl 1796. str. 359 a registjrk.

1065. Postylla domownj, aneb křesťanská přemýšlowánj na nedělnj a swátečnj ewangelia k sláwě božj a k všeobecnému

wzdělánj zpořádaná, od Ondřege Plachého. W Baňské Bystricy 1805. Dwa djly, Iuj str. 624, lihý str. 527. s vyswětlenjm Modlitby Páně.

1066. Náboženstwj we wykladech a rozmlauwánjch podlé uwelenj w c. k. zemjch předepsaného katechys. w 40 cwićenjch a 4 opakowánjch rozdělené knihy pro celý rok od Deresera; přeložena od F. Neděle. W Brně 1808. 8. čtyry djly.

1067. Postylla aneb rozličná poučowánj křest. na neděle přes celý rok, od Joz. Gawúrka 2 djly w Praze 1819. 8. u Fr. Fetterle z Wildenbrunu.

h. Kázanj.

α. W Zbjrkách.

1068. Frant. Heilmanna a) Hlas pastýře, to gest sprostno-
upřímná kázanj faráře k swým Osadnjm owědkám na wšecj
celého roku neděle z franc. (Reguisa) přel. W Praze 1775-1778.
8. 4 djly (zimnj, garnj, letnj a podzimnj.) b) J. Giř. Hollands
krátká kázanj na wšecjny celého roku neděle pro lid sedlský,
přel. W Praze 8. u J. M. Samma I. djl 1786. II. djl 1787. c)
J. G. Holl. krátká kázanj na wšecjny celého roku swátky z roz-
ličných franc. kazatelů wybraná a k wžitku wenkowského lidu
zřízená, 2 djly. W Praze 1790-1. 8. (přel.) d) Téhož krátká ká-
zanj na postnj neděle, z rozličných slowůtných kazatelů wyta-
žená a k užitku wenkows. lidu zřízená. W Pr. 1794. (přel.)

1069. Jana Trutnowského a) Leopolda Fraydta čtyřidceti
Chwalo- a slaworzczej. anebo: z pjsma sw. wzaté chwály Ma-
ryanské, kázanj přel. Djl I. 1776. II. djl 1779. 8. str. 267. W
Praze. b) Téhož Včenj křestnská, neb kázanj nedělnj a swátj
přes celý rok přel. 4 djly. W Praze I. 1779. 8. str. 359. II. 1780.
str. 399. III. 1780. str. 344. IV. 1781. c) Krátká kázanj po mň
sw. k potřebě a ku pohodlj wenkowsk. duchownjch správčůw
etc. na dvě léta, aneb 2 běhy ročnj. W Pr. u Samma 1784. 8.

1070. Karla J. Khuna a) Mrawná a spasytedlná kázanj na
ewangelia celého roku 5 djlu. W Praze 8. I. djl u J. K. Hrabj
1776. II. djl 1778. III. djl 1780. IV. 1781. V. 1782. (u Fr. Ge-
řábka.) b) Ign. Wagnera krátká mrawná kázanj pro lid obecni
pólnj přel. W Praze 1785. 8.

1071. Kratičká kázanj na wšecjy zaswěcený(é) swátky od
Wáclawa Spreng(a). W Praze 1777. 8. k dostánj u J. J. Gröbla
kuňokupce. str. 192.

1072. Jana Jandy krátké řeči, aneb weyklad na páte při-
kázanj božj a ostatnj přjkázanj, kázané w Gincých. W Praze
u Fr. Geřábka 1780. 8.

1075. Raunj kázanj na wšecjy Neděle a swátky od Ant.
Pessmayera. W Brně 1782. 8. Rozdělenj prwnj tamže 1792. 8.

1074. Příjhdné a swatečné kázanj, od Gura Fandliho. 2
djly. W Trnawě 1795. 8. (slowacky.)

1075. A. Gazdy Hortus florum t. zahrada kwětná, w ktereg na obecné i osobitné slawnosti Krista P. a geho Swatých swátečné kážane. 2 djly. W Trnawě 1798. 8. (slowácky) b) Bolestné stažowaní pre nas trpicího Krásta P. w postních kážanách. W Trnawě 1799. 8.

1076. Swazek kážanj swátečnjch na rozličnjch mjstech, obzwláště w slawných městech Pražských držel Stanisl. Wydra. W Praze 1799. 8.

1077. Jana Ruljka a) Krátká katechetycká kážanj na neděle přes celý rok, k užitku wenkowského lidu od Joz. Polikarpa Šilhera, faraře w Basyngu, w dolegjch Rakausých sepsaná, přeložená. 2 djly. W Praze I. djl 1799. 8. II. djl 1800. b) Joz. Polikarpa Šilhera krátká katechetycká kážanj na swátky přes celý rok, z něm. přel. W Praze 1802. 8. c) Joz. Habersfelda kněze cýrkewnjho postnj kážanj, z něm. přelož. W Praze 1803. 8. d) Swátečnj kazatel aueb kážanj na swátky B. Marye Panny, matky Gežjsowj, a geho swatých: gako y také na giné w roce slawnosti djl I. 1805. djl II. 1806. 8. u Hrabowých dědiců. e) Krátká kážanj k rannjm službám božjm na wšecky neděle přes celý rok 2 djly. W Praze 1810. 8.

1078. Katechetycká kážanj dle pořádku křesťans. naučenj na kažďau neděli w roce k užitku gak mládeže tak wenkowského lidu, před tjm we Wratislawě w němeokém gazyku wydaná, pak w češt. uwedena. W Praze 1801. 4.

1079. A. Štekla krátká kážanj na wšecky neděle a swátky, přeložil Prokop Šediwý, 2 djly. W Praze 1804. 8.

1080. Wogtěcha Negedlého a) Nedělnj kážanj, 2 djly. W Praze 1806. 8. b) Swátečnj k. 2 djly. W Praze 1807. 8.

1081. Dan. Bocko obmýšlel wydati gedem ročnj běh swých kážanj, ale smrt (1806) mu w tom překazila. (Tab. Poe. III. 82.)

1082. Řeči pastýřské k lidu křesť., které k rozšjřenj prawě maudrosti a wzďělánj mrawů křesť. swým posluchačům přednesl. a wydal Kašp. Melichar Hrdlička, kněz cýrk. w Dašicých Tři djly. Djl III. W Praze u Boh. Háze 1812. 8. str. 514. Djl IV. (těž pod titulem: Kážanj a Homilie na nedělnj a swátečnj swang. celého r. etc. Djl I.) W Praze w Kommisy u J. Krausa 1818. 8. str. 583. mimo regst. Djl V. (těž pod titulem: Kážanj a Homilie etc. djl II.) W Praze w Komisy u J. Krausa 1821. 8. str. 757. regstř.

1083. Matěge Sychry a) Kážanj na wšecky neděle, 2 djly. W Brně 1814. b) Kážanj na wšecky slawnosti a swátky celého roku. W Chrudimi 1817. 8. u Jozefa Jana Košiny str. 584. mimo regstř. a slownjček,

1084. Kážanj na wšecky neděle a obyčegné swátky celého roku, která z rozličnjch dobrých gak cyzogazyčnjch tak vlast. kazatelů wyťahl, zde onde proměnil a zkrátil, a k wšeobecněmu užjwánj k tisku podal J. A. Kaiserlich. W Brně 1818. 8. a djly.

1085. Kázanj nedělnj, sw. a příležitostná J. Rychlowského W Pr. 12 djlů 1818-23. Pjsemem a nakl. Joz. Fetterlowé z Wild.

1086. Fr. Al. Wacka a) Kázanj postnj k vzdělánj křest. lidu všech stawů. W Práwe 8. I. ročnj běh 1819. str. 128. II. ročnj běh 1820. str. 100. III. ročnj běh 1821. str. 112. IV. ročnj běh 1822. str. 110. V. ročnj běh 1824. str. 126. b) Příležitostné duchownj řeči. W Práze 1824. u Mart. Neureutra knihk. Wytisčeno u Fr. Gerábka 8. str. 223.

1087. Hlasatel slowa božjho we swátek, aneb celoročnj káz. swátečnj od F. Fryče w Pr. 4 djlj 1821-3. u J. Fetterlowé z W.

1088. Sbjrka swatých Řečí, které při některých pamatných příležitostech držel Bohusl. Tablic. We Wacowě 1821. 8. str. 140.

1089. Řeči duchownj při rozličných příležitostech od Ondřege Maršofera. W Brně 1822. 8.

1090. Frant. Xaw. Jediny a) Kázanj postnj o wlažnosti u wjře, kteráž roku 1821 osadě swé přednesl. W Práze 1822. u F. Gerábka 8. str. 77. b) Škola Krystowa, kázanj o pokánj swatém kteráž w r. 1822. osadě swé přednesl. W Práze 1824. u Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu 8. str. 106 (gest 7 kázanj).

1091. Sebránj některých jubilegnjch kázanj držených na dem třetj jubilegnj slawnosti reformacy w c. k. rakauských zemjch z něm. Jak. Glatze do češt. přel. J. Kreyčj. W Práze 1825. 8. st. 185.

1092. Biblická kázanj na wšecky neděle, slawnosti i swátky celého roku s několika řečmi příležitostnými od W. Wiléma Wacławjčka etc. W Práze 8. u Jozefy Fetterlowé z Wild. 1823. I. djl str. 248. II. djl str. 271. III. djl 1824. tamže str. 292.

1093. Jana Hýbla. a) Frant. Stapfa etc. obšjrnj rozwrhowé kazatelštj ku potřebě všem učitelům náboženstwj. Dle třetjho něm. wydánj etc. přel. W Práze u Mart. Neureutra knihk. djl I. 1824. str. 506. Djl II. w tisku b) F. Stapfa Příprawy ku káz. pro obecny lid na nedělnj ewangelia kat. cjrkw. roku s ustawičným wzhledem na gehó obšjrné rozwrhy kazatelské, přelož. Djl I. w Práze u M. Neureutra 1825. 8. str. 440. Djl II. tamže.

1094. Kázanj postnj Joz. Rautenkrance etc. na tři ročnj běhy rozdělěná etc. od M. Rautenkr. far. Lanžowsk. W Hr. K. 1825.

1095. Nedělnj kázanj od Ant. Puchmayera etc. W Práze 1825. u Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu 8. str. 372. regist.

1096. Fr. Šwendy mnoho set kázanj w Rkp. w knihowně austawu bohomluweckého w Král. Hradci se chowá. (W. Milezor I. stran 112.)

1097. L. Fr. Wiršinka Kázanj swátečnj, postnj a některá nedělnj neywjče podlé. . Burdalu a Masilionu etc. w tisku.

β. P o r ů z n u.

1098. Kázaničko na Widěnj Ezechyelowo w suchých kostech od J. Elsnera. W Berlině u Dor. L. Lessowy. 8. 1775. 12.

1099. Liborya chwaločč o swatém Prěkopowi. W Práze u Johannj Prusowé 1777. 8.

1100. Augustyny Nábožné kázanj wogenské w Prešp. 1779.

1101. - Obzvláštnj kázanj o ochraně Maryanské w čas wog-
ny na den neysw. gměna Marye P. W Pr. nakl. Gerábka 1779. 8.

1102. Chwalo - a mrawořeč na slawný hod neysw. Trogice
Božj, když Ant. Petr Arcybiskup Pražský, gakožto w roku pa-
desátém swěho welebného kněžstwa padesátiletnj obět wefernj w
hlawnjm chrámu P. S. Wjta na Hradě Pražském slawně obětował.
od Jana Kwisa 1781 u Frant. A. Höchenbergera fol. str. 19.

1103. Řeč o starosti a péči rodiču, kterau o swé djtky
wždy mji magj a wděčnosti, s kterau gsau rodiče skrz normal-
njho cwičenj uведенj w městě Milewsku. . k dobrodincům za-
wázání. Držana od P. Theod. Charwata etc. W Praze 1782. 8.
str. 18. Přípogen zpěw od B. Dlabče.

1104. Thomáše Rotha Lkauj dušj wěřjčych po žiwotu
wěčném. W Prešpurku 1782. 8.

1105. Prwnj kázanj, které s božj pomocj, a milostiwým
cýs. a kr. dowolenjm swé milé Welko-Lhotecké Cýrkwi w Gi-
hlawském kragi w Morawě Aug. Wyz. se pđdržegjčj, wneděli
17. po swatě Trogici předložil a na památku wyláčiti dal Dan.
Botzko, té cýrkwe prwnj slova b. kaz. W Gindřicho - Hradey u
Igu. W. Hilgartnera 1782. w 8. 1½ archu.

1106. Jana Hrdličky a) Pj-eň nowá, ku které Syon Wse-
tjnský ew. při geho ze zwlaštnj božj a cýs. kr. Jozefa II. Milo-
sti wyše stoletjm, obnowenjm roku P. 1781 dne 25. Prosynce
probuzował geho pořádně powolaný slova božjho kazatel. W
Brně Swobodským pjsmem 1783. 8. str. 21. (kázanj) b) Založenj
cýrkwe křest. předstawané při zakládánj domu modlitebnjho ze
zwlaštnj a předrahé c. k. Jozefa II. Milosti mezy ginými y Wse-
tjnským křestanům ewangel. dowolencho, na den sw. Apošt. Petra
a Pawla. 1782. W Brně 1783. 8. str. 51. c) Nawedenj rodičuw
ku křestanskému djtek swých milowanj. W Brně Swobodským
pjsmem. 1783. str. 48.

1107. Prwotiny služeb božských w nowém chrámě ewangel.
dne 30. Listop. L. P. 1785. poswěcenem držaných od Mich. Se-
miana etc. W Prešp. u Šim. Pet. Welera (1785) w 8. str. 52.
Na konci 2 pjsně od téhož, kteréž i obzvláštně ulačeny: Nábož-
ný zwučný hlas etc.

1108. Slzy w oěžch uřednjků od Gežjše utřeně. Kázanj na
přjchodnan od Mart. Laučka. W Skalicy u Škarnycla 1783. 8.
str. 50. Přidány gsau 2 pjsně nábožné.

1109. Chwalořeč na den 9. Srp. 1784. od J. T. Habřiny.

1110. Kázanj na epištolu w neděli II. po třech kraljch
držané (od Rokosa?) w Praze u Schönfel. 1785. 8.

1111. Wácl. Rokosa a) Kázanj na nedeli XVII. po swat.
duchu dne 11. Zářj 1785. při uведенj bratrstwa užinljwé lásky
k bljžnjmu přednesené. W Praze 1785. 8. u J. J. Diesbacha. b)
Káz. na neděli III. w postě dne 24. Un. 1788. po prohlášeně proti
Turkům wogně. W Praze u Fr. z Schönf. 1788. 8. c) Kázauj na

den Narozenj Páně o rozdju přirozenosti lidské před a po přj-
šij Krista. W Praze 1790. 8. str. 24. u Diesbacha. d) Kázanj
na neděli III. po třech král. o třetjm prikázanj cýrkwe. W
Praze u Diesbacha 1790.

1112. Wzbuzowánj lidu wenkowského k pokánj a společ-
né modlitbě za pijčinau wálky Turecké w Činowsy řečené od A.
Hynka Gostko ze Saxenthalu. W Praze u J. Ferd. z Schönfeldu.
1788. 8. str. 30.

1113. Jakuba Bosueta, biskupa řeč o gednotě cýrkwe roku
1681 po otewřenj sněmu všeho duchowenstwa franc. držená...
na česko přel. W Praze u F. A. Höchenbergra 1788. 8.

1114. Kázanj na podekowánj Cjsaři Leop. II. za potwrze-
nau swobodu w náboženstwj od Jana Forneta 1791. w Lewoči
u Podhořanského.

1115. Mrawná chwalořeč o swatém Janu Nepomuckém od
Fr. Černého. W Praze 1791. 8. 1½ archu.

1116. Stanislawa Wydry a) Kázanj w chrámu P. sw. Panny
Markety w Břewňowě, když klášter osmý wěk swého založenj
slawil. W Pr. 1795. 8. u Geř. str. 30. b) Káz. w chrámu P. s. mu-
čedlnjka Haštala. W Praze 1798. 8. str. 27. c) Kázanj na den s.
prwomučedlnjka Štěpána w chrámu P. téhož swat. w slawném N.
M. Pražs. držané l. 1795. dne 26. Pros. W Praze 1796. 8.

1117. Strom bez kořene a čepice bez hlavy, to gest ne-
šťastný staw kraginy bez krále a města bez wrchnosti, při přjle-
žitbsti nešťastné Francauzské rewoluce na den sl. gměna G. C. a
K. Gasnosti Frant. II. w cýrkwi Prešp. ew. skrze Mich. Instytory-
sa předložený, s pijdawkem smrti Ludw. XVI. na swětlo wyda-
ný. W Prešp. u Webra 1795. str. 54. S weršjky Mich. Semiana.
(w. Tab. Poe. IV. 55).

1118. Fr. Tomsa přeložil a) Dwoge kázanj o užitku křes-
tanského náboženstwj 1793. 8. b) Šnaidra kázauj na weliký Pátek
z něm. W Pr. 1806. 8. c) Křestan při smrti. Kázanj na weliký
pátek přednešené od J. Al. Šnaidra zpowědnjka kr. Wyw. w Sasych.
Z geho posinjch kázauj zwlášť wytažené a na česko přeložené. W
Praze 1809. 8. str. 24. d) Řeč w pamětnj den smrti Gežjsowj o
geho poslednjm přjběhu: Nakloniw hlavy, wypustil duši. Před-
nešená w Šlukenawském děkans. chrámu P. od G. Getlicha. Z
něm. na česko přel. W Praze 8. 1810. str. 20.

1119. Jana Ruljka a) Strom francauzské swobody w řeči
kazatelské na ewangelium o zrnu horčičném. Podle něm. Aleše
Pařjzka sepsaný. W Praze u J. Beránka 1795. 8. b) Ben. Strassera
kázanj o newážnosti a potupě stawu kněžského přel. W Pr. 1805.
8. str. 40. c) Kázanj na den sw. Jakuba přel. 1806.

1120. Jana Barolta dwogj káz. o stálosti w náboženstwj, a
o powaze ewang. kazatele. W Žitawě 1795. 8.

1121. O wážnosti a uctiwosti stawu kněžského prihodná
Kázeň. W Trnawe u Wáclawa Jelinka 1795. od Antonjua Ber-
noláka (slowácky.)

1122. Kázanj na weliký pátek o obráčenj lotra od Rychlowského, w Praze 1796. 8.
1123. Wděčné djkůw wzdánj P. neyvyššimu etc. kázanj. W Praze 1796. 8. (Oestereichera?).
1124. Reči příležitostné, když Hamaljar za Superintendenta wyzdwižen byl, wyšly w Štawnicy 1797.
1125. Kázanj při poswěcenj chrámu, kterýž Aug. Wyzn. Ewangeljcy w Uherké Skalicy wystawěli l. P. 1797. skrze Mich. Szepeši(ho). W Uher. Skal. u J. A. Skarnyela str. 44 w 8.
1126. Wěčné djkůw wzdánj P. neyvyššimu od neymenšjho sluhy geho etc. za šťastně obdrženy pokog l. 1797. od N. S. H. W Praze 1798. 8. str. 59.
1127. Kázanj o ceně křest. sprawedlnosti, když oblahoslaweněnj blahoslaweného Leonarda weleb. řád sw. Františka w chrámu P. Marye Sněžné 26. Srpna swětil, od Fr. Crabatha etc. W Praze 1798. 8. str. 38. pjsmem Hrabowských dědiců.
1128. Troj djkůw wzdánj, gakožto trognásobnj obět chvály P. neyvyššimu za obzwláštnej w minulých letech 1795-7 obdržené milosti, wjtězoslawnau pomoc a požehnánj země české etc. Přednesené w českém gazyku na Swaté hoře od Frant. J. Oesterreichera. W Praze 1798. 8. (Troje kázanj.)
1129. Powinnosti křestánských wlastenců w čas nastáwagjeyho nebezpedenstwj, od Horáčka 1800. 8.
1130. Jana Wežha etc. kázanj o pokogj a wšeligakých způsobech geho, držané w domě Božjm Libišském. 12. Dubna 1801. 8. str. 56.
1131. Neymaudřegšj a nás k štěstj wedaucy cesty Božj od B. Tablice 1802.
1132. J. Pawljka a) Kázanj při prwotínách P. J. Sachra. 1803. 4. str. 15. pjsmem norm. školy. b) Kázanj, w kterémž se smysl a příčiny apoštolského nawštjweuj ponawrhugj, když biskup litom. Wacław Leopold apoštolské nawštjweuj 1811. konal. W Praze 1812. 8. pjsmem c. k. norm. školy str. 32. c) Kázanj k djtkám, které poneypřw k swat. přigjmánj přistupugj, (Rkp.) d) Kázanj dwoge o swatém stáwu manželském Rkp.
1133. Naymana Kázanj na den sw. Jana Nep. držené w kostele biskupské Seminaře w Králowé Hradcy wytlačené w témž městě. 1803.
1134. Te Deum laudamus, pro přítomnost Františka IIho W Uherké Skalicy 1804. 8.
1135. Popsánj konané slawnosti w městě Pílaněch od W. Skřiwancka. W Pr. 1805. u F. Geřábka str. 32. (při wyhlášenj Frant. I. za Cjs. Rakauského r. 1804. dne 9. Pros.)
1136. Kázanj na neděli 22. po sw. dnchtů od J. Al. Sayerferta 1805.
1137. Jana Zaubka a) Nábožné kázanj o powinnostech podaných k wrchnostem. W Přěšpurku 1805. str. 35. b) Te Deum

laudamus, to gest djekciujej kázanj o wděčnosti ku P. Bohu za nawrácenj pškoge w Prešp. 1805. dne 26. Pros tamž 1807. 8. st. 27.

1138. Přijemnosti a břemena stawu kněžského kázanj k slawnosti prwotin Wys. učen. P. Fr. Eberle, přednesl Dominyk Kynský. W Brně u J. G. Traszlera 1815. 8. str. 28.

1139. Swátečnj kázanj držané w chrámu farnjm arcydě-
kauském kr. města Plzně o slawnosti sw. Bartoloměje od J. Wog-
Sedláčka. W Praze 1816. 8. str. 32.

1140. Kázanj příležitostně při wizitacý G. K. O. P. Arcy-
biskupa w Čelikowě od J. Jakše 1817. 8. W Praze u J. F. Fetter-
terle z Wildenbrunu str. 14.

1141. Kázanj při wyzdwjženj a poswěcenj sw. kříže w
obcy Hradecké. W Litomyšli 1818. 8.

1142. Kašpara Hrdličky a) Řeč držená při jubiläum kněž-
ském P. J. Kauckého, děkana Pardubického. W Praze 8. b) Dů-
wěrné slowo w čas potřebný, ginak Mrawořeč. na den počety P.
Marye o čistotě a gak wesměs tak y zvlášť o čistotě panenské
a panické. W Brně 1818. 8.

1143. Řeč při poswěcenj památky na bogowišti bljže Chlunu
od Eylerta, přel. W. Zahradnj. W Litoměřicých. 1818. 8. st. 16.

1144. Řeč na neděli 22. po sw. duchu při 50leté slawnosti
na kněžstwj poswěcenj P. Fr. Hausy od swob. P. z Rotenburgu.
W Praze 1819. 8.

1145. Jana Kollára a) Slawenj prwnjho ročnjho examenu
se školskau mládežj audů slowenských ew. cýrkwě Peštausko-
Budinské r. 1822. dne 1. Zářj. W Pešti pjsmem J. T. Trattnera
z Petroce 8. str. 15. (řeč w chrámu P.) b) Dobré vlastnosti ná-
rodu slowanského. W Pešti 1822. u J. Trattn. z Pet. 8. str. 25.

1146. Kázanj postnj o wlažnosti we wjře, kteréž r. 1821.
osadě swé přednesl F. X. Jedina 1822. 8.

1147. Řeč při slawnosti wyswecowanj školnjho stawenj we
Wepíku panstwj Weltruského od Petra Gefábka etc. W Praze
1823. u J. z. Fetterlowe z Wild. 8. str. 32.

1148. Řeč při oběti zákona, kterauž w 50. roku opěto-
wal D. H. P. Nycesfor Enzmann, kněz řádu náb. škol a ředitel
kollege Benešowské 1. Srpna 1824. od Jezefa Hugona Zuebra z
Nordheyma etc. w Praze 1824. u Fr. Gefábka 4. listů 6.

1149. Řeč duchownj a školnj držená na slawnost sw. Wácl.
od Fr. Al. Wacka. W Hradcy Kr. 1825.

1150. Nábožné kázanj w neděli Swatodušnj, a druhé w
slawný den Staupenj P. držané a sepsané od Mat. Blaha 1825.
(w Pešti?)

γ. Pohřebnj.

1151. Jana Leop. Cippeliusa řeč pohřebnj, s kterau opla-
kánj hodně ze swěta odgij Marye Therezye P. P. neymilosti-
wějšj Wlastencům swým oznamowal. W Praze u J. F. z Schön-
feldu. 1781. 8.

1152. Běh žiwota slawné paměti neyg. a neym. někdy P. Marye Terezy uherské, české, Weliké králowny při pohřebnj gegj kr. Gasnosti památce w cýrkwi ew. Welko-Paluzské na den 1781. nowého leta držané od Paw. Šrámka w 4. str. 26.

1153. Chwaloieč při pohřbu gistého sedláka od K. W Praze 1785. 8. listy 4.

1154. Reč pohřebnj po truchliwém ze swěta odgitj Leopolda Ilho 1792.

1155. Platnost uměnj y po smrti při pohřbu mládence Št. Pána († 1791) od Ondř. Plachýho 1794. w Prešp. u Šimona P. Webra. Kázanj str. 9. weršů od str. 10. do 24. w 6.

1156. Památka dobře zaslawilých lidj y po smrti gich žiwá při pohřbu Adama Škultetiho od B. Tablice 1803.

1157. Dobrota a maudrost božj při rychlém ctitelů swých z tohoto swěta wychawowanj. Reč, kterau při pohřbu Welikomožného a wys. uroz. P. Ludwjka Radwanský(ho) dědičného P. w Radwanu etc. mel Samuel Ambrozyus. W Bánské Bysticy u Jana Šteffani(ho) 1803. 4. str. 15.

1158. Na Smrt Mnohowělebného P. Sztocsko Gurka Šuranského Farára pohřebňa Kázeň od Ant. Bernolaka. W Trnawe u Jelinek (sic) Waclawa. 1803.

1159. W knize: Justa viro dum vixit ad modum reuerendo D. Michaeli Iustitoris Mossotzy persoluta 1803. nacházj se řeč slowenská k geho cti od důst. P. Krudiho, pak werše slowenské Štěp. Hollaiho.

1160. W knize: Žiwota y smrti požehnaná památka, od Pawla Šrámka (w. básně) gest kázanj pohřebnj na Kat. Potockau od Mat. Šuleka str. 141-65. (w. Tab. Poe. IV. 47.)

1161. M. Szepešihó a) Křesťanskému bogownjku připrawena odpłata při pohřbu M. Laučka 1804. w Skalicy. b) Maudrost od Boha poučeného starce při pochowanj Pawla Gežowice. 1805. w Prešp. 8.

1162. Posleduj čest dwogctihodnému a výborně učenému někdy muži Janu Paw. Ježowidowi Cýrkwj Dobrocké, Přítržské a Sobotišké wěrnému kazateli a seniorowi. W Prešp. 1805. 4. Přípogena: Trpěliwost J. P. Ježowice we werš. od J. Kocjana. 1 ar.

1163. Pohřebnj kázanj o naděgi sprawedliwých, kterauž se ypři smrti swé těšiti mohau, ku památce Wys. Vr. někdy P. Jana Bogadi de Boranya et Hanolik falwa Sl. Stolice Trenčanské y giných přednjho Assessora etc. držané w chrámě ewang. Trenčanském 1806. skrze J. Zaubka etc. W Prešpurku u Šim. Webra 1807. w 8. 27 str.

1164. Jana Pawljka Kázanj při pohřbu wys. důst. P. Wác. Joz. Beránka býwalého děkana kr. krag. města Mladé Boleslawi 15. Řjgna 1813. řečené. (Rkp.)

1165. Reč držená při pohřbu Wys. Urozené hraběnky ze Šliku od Fr. A. Wacka 1821. W Gičjně 8. I arch. pjsmem Jana Kasíránka.

1166. Řeč pohřebnj na Geho Oswjcenost Karla knže ze Swarcenberga etc. od Karla Wrány. W Praze u Jozefy Fatterlowé z Wildenb. 1821. 8. str. 14.

i. Pastýřské bohoslowj. Služebnosti cjrkewnj.

1167. Počátkové opatrnosti pastýřské. Naučenj, gak se pastýřové duchownj chowati magj, od Gilg. Chládk. 3 djly. W Praze 1780-1781. 8.

1168. Jana Chmely a) Ohlášenj swátkůw a slawnostj na celý rok, též obyčegných při nich ceremonij, tak gak ge cýrkew sw. wygádnéne mjti žádá, od J. Chmely. W Praze 1780. pak rozsjiřené od Joz. Čenka z Wartenberka. W Hradecy Králowé 1823. b) P. Gilberta Baura pamětihodná prawidla, čeho při težce nemocných a umjragjčých šetiiti slušj, též co, a gak se jim spasytedlně wnuhati má. W Praze 1787. 8. přel.

1169. Duchownj zaopatřenj na cestu do wěčnosti. W Brně 1782. 8. u Swobody. Přeložil tu kněžku Tabák Alumnus Semin. Brněnského.

1170. Krátká přjprawa a rozmyslowánj takowých djtek, které ponejprw chtěj přistaučiti k sw. wečeři Páně. Podlé řádu helwetského wznáuj 1782. (bez m.) str. 24. w 12.

1171. Agenda, to gest pořádek křtěnj, pžisluhowánj wečeři P. etc. k užjwánj cýrkwj českých reformowaných, od Jana Wegha. W Praze u Rosenmüllerských dědiců 1783. 8. str. 56. z uherského rytualu reformatůw s některými proměnami.

1172. Krátká přjprawa k swaté wečeři P. w otázkách a odpowědjch, mládeži cýrkwj českých obnowených předložena. Gakož také pořádek křtu, od Samuele Salaye supērintendenta w Uhřjch Cjsaři Jozefowi II. podaný, od Jana Wegha. W Praze 1783. 8. str. 44.

1173. K. Khuna Katechismus ženichůw, gednäge o wšech potřebných zpráwách, které pastýřové duchownj ženichům a newěstám etc. nawrhnauti magj. W Praze 8.

1174. Budaucý pořádek služeb Božjch a pobožnosti pro Prahu, se začátkem prwnjho dne měsýce Máge 1784. W Praze u J. F. z Schöufeldu. 8.

1175. Pořádek, podle kteréhož se prawnj služby božj cýrkwe české ewang. w Praze l. 1784. konaly a kterak se budaucně konati magj. W Praze 1784. u J. Tom. Höchenbergera.

1176. W. Stacha a) Přjručka učitele lidu, dwa djly. W Praze a Olomaucy 1787. 8. b) Fr. Gistšice počátkové k weřegněmu w c. k. zemjch předepsaněmu wykládanj pastýřské theologie. Z něm. přeložil dwa djly. W Pr. u J. J. Diesb. 1789. 8.

1177. Agenda Ecclesiastica Slavica Aug. Confess. addictorum etc. accedit brevis extractus ritualis Hungarici et German. 1789. Neosolii typis J. Tumleri. 4. Slowenská agenda stran 54. Uherská 21. Německá 23 stran, (od Ondřege Plachého.)

1178. A. Müllera velmi vžitedná k utěše nemocných v-
umragjých knížka k všeobecné potřebě všech na winicy P. pra-
tugjých vydaná. W Praze 8. 1796. 1817.

1179. Naučenj pro ženicha a newěstu, od J. K. Chyljka,
W Praze 1798.

1180. Agenda, to gest pořádek cýrkewnjch kazatelů slo-
wa božjho w cýrkwjch ew. A. Wyzn. se přidržegjých s přip-
ogenými potřebnými formuláři, z částky z liturgie Wjdenšké na
rozkaz o. král. 1788. od taměgaj ewangel. konsystofe vydané, z
částky z giných wúbec oblíbených knih liturgických spolusebra-
nými, z částky w nowě složenými. W Ban. Štawnicy wtytištěný
u J. F. Sulcera r. 1798. str. 278. mimo předm. a registr. Wydaná
skrze Mart. Hamaljaša Sup. k njj pak od Janá Straky a Samuele
Čerňanského některé modlitby přiloženy gsau.

1181. Vplná knížka pro nemocné, gžto netoliko spráw-
cowé duchownj, ale y každý přítel nemocných k gegjmu spasy-
tedlnému wzdělánj a potěšenj vžjwati mohau. W Brně 1800. 8.
u Leopolda Fr. Hallera str. 146.

1182. Na lůzku ležjcy křestan nemocný aneb křest. při-
prawen k blahoslawené smrti etc. od D. Neukoma w Brně 1800. 8.

1183. Zpráwa, kterau sobě při wvázenj nowého kněze gak
cýrkew tak y nowý kněz zachowati má, od Ond. Beude 1807.

1184. Spasytedlná naučenj podaná ženichowi a newěstě od
F. Neděle, w Brně 1812 a 1816.

1185. L. Zieglera a) Cýrkewnj modlitby při průwodech k
hrobu 1815. b) Cýrk. modl. při zaopatřowanj nemocných. 1817. 8.

1186. Wácl. Urbana rytjše z Stufleru biskupa Brněnského
list pastýřský, přel. od Dom. Kinského. W Brně 1817. 8.

1187. Průwodce k pastýřské opatrnosti w zachowanj c. k.
nařizenj pro zpráwce duchownj bez rozdjlu náboženstwj, sepsal
Wácl. Webersyk 1820. 8. str. 165 a registr.

1188. Gallury pjsmo swaté w ruce nemocného a duchow-
njho pastýře při loži umragjého křestana apolu také modlitby
pro zarmaucené. 8. W Brně.

1189. Laukoty a) Rukowět prawého náboženstwj křestans.
neb cwiđenj šestinedělnj pro ty, kterjž od cýrkwe kat. odstau-
piti mnj. b) Důležitost zgeweného náboženstwj Krystowa a do-
plněnj počatého šestinedělnjho cwiđenj pro ty, kteřj mnj od
katolické cýrkwe odstaupiti. 8.

1190. Agenda, panis quotidianus, ku potřebě duchownjch
pastýřů 8. W Praze 1820. (čtwtře wydánj od Adal. Lewinského.)

1191. Uwedenj k prawému Bohu y lidem milému způsobu,
kterak se má slaužiti u oltáře při mši sw. Pro nábožné a bo-
habogné pacholjky. W Hrad. Kr. 1824. (Gest ministrancj.)

1192. Cwiđenj pro ženichy a newěsty s přjdwkem utěchy
pro rodiče, gimž djtky brzo umragj, od Joz. Kernera w Hrad.
Králowě 1825. u Pošpjála 8, str. 130.

k. Swaté obrázky.

1193. Láska a milost Marye P. Klatovské krvj se potjcy k pánu obyvatelům Klatovským, a srdečná důvěrnost pánu obyvatelů Klatovských k Maryi paně při stoletnj slavnosti wygewenj krvávého potu Maryanského na swatém obrazu w Klatowech, přednešená w sprostné chwaloreči w témě kr. kragškém městě Klatowech dne 12. Čerwence 1785. od kněze cyrk. Jozefa Bartol. Lokately, wlastence Klatovského, a na žádost mnohých na swětlo wydaná. W Praze u Fr. Geřábka 1786. 8. wel. str. 44.

1194. Autořiště k wšelikým obrazům Marye Panny w kr. českém. W Příbrami 1789. 12.

1195. Wypodobněnj s weykladem Obrazu sw. Panny Barbory na stříbrn. horách Kutens. (po wydánj 1670) od Wawáka 1801.

1196. Cešta do Marye Celly w Litomyšli (bez roku) 8. item w Brně 1803. 8. item 1804. 1805.

1197. Swatá Hora, aneb hystorycké wypsánj swaté hory nad Příbramj od J. Ruljka w Praze 1804.

1198. Joz. Šiffuera historické wypsánj obzwláštnejch mjst milostných w kr. českém, kteráž pro mnohé putowanj slawná gsau, z něm. přel. J. Ruljk. W Praze u J. Diesbacha 1807. 8.

1199. Prawé wyobrazenj neysw. Marye Panny w Rjmě w kostele della Rotonda. W Praze 8. 1818.

1200. Půwod a začátek Maryanské kaple nad Mujskem, od některých také Maryanský kopeček, pak též malá sw. hora nazwané. W Praze 1819. 8.

1201. Morawské Powjdy, aneb sedm přepodiwaných obrazů sw. Cyryla zčeštěných od Fr. Budislawa (Wewerky) W Praze u Joz. Fetterlowé z Wildenbruu 12. 1825.

l. Žiwot Krista P.

1202. Weliký žiwot Pána a Spasytele našeho K. Gežjše a geho neyswětěgj matky Marye Panny, gakož y wšech giných krewnjch přátel syna božjho, totiž sw. Jozefa, sw. Joachyma, sw. Anny, sw. Jana Křtitele etc. z pjsma sw. a hodnowěrných spisowatelů pilně sebraný. W Praze nákladem Žofie Joh. Klau-serowé, kr. dw. Impressorky, skrze Matěge Glacz faktora 1779. w 4. stran 1056. (Wydán od Jana Grocha.)

1203. Žiwot a wčenj P. G. Kr. z wlastnjch slow wšech 4 sw. Ewangelistů složený. Neyprwé w německ. gazyku na swětlo wydaný, nynj pak od Leopolda Jakobi, kněze řádu sw. Augustyna, faráře w Nowé wsy na česko přel. W Pr. 1789. 8. wel. str. 492.

1204. Žiwot P. Gežjše pro djtky wydaný od J. Lettingera katechety školy norm. W Holomaucy 1790 (1791 Cat. Pelc.)

1205. Žiwot Pána našeho G. Kr. a swatých wřednjků geho od J. Medljna 1804. w Praze 4.

1206. Žiwot a řeči N. G. K. a syna božjho gednorozeneho. Obě z psem sw. nowozákonnjch wytažené od kn. Joz. P. Wáclawa Dytrycha, wel. 8. w Praze 1809.

1207. Federsena žiwot Pána Gežjše pro djtky, přeložil Jan Hýbl 1820. 8.

m. Žiwoty Swatých.

1208. Krátký weytah žiwota a smrti blahoslaweného služebnjka božjho Bonawentury de Potentia etc. W Praze u Žof. J. Klauserowé 1776. 8. A-C2.

1209. Žiwot sw. Jana Nepomuckého, když r. 1779. památka 50ročnj geho za swatého wyhlášenj se slawila. W Praze u J. K. Hraby 8. 1779. str. 64. Sem náležj: Jana J. Ruljka krátký weypis prwnj 50leté památky, která se po wyhlášenj swat. Jana z Nep. za swatého w chrámě hlawnjm sw. Wjta na bradě Praž. na spůsob milostiwého léta slawila dne 16. Máge 1779. W Praze u J. Norb. Fickýho 8. 1779.

1210. Weypis žiwota blahoslaweného Wyznawate Wawřince z Brundusu ř. Kapucynského. W Praze. u J. Tom. Höchenbergera 8. bez roku, listů 8. (1784?)

1211. Žiwot Swatých na každý den celého roku s přidánnými cwičenjmi a modlitbami 8. W Brně 1785. též w Brně 1824. dwa dily.

1212. Pěkné wypsánj žiwota dobrého a rozsáffného sedláka Wendeljna. Kniha k čtenj pro sedlský lid. W Praze w Elsenwangerské Impr. 1792. 8.

1213. Krátký žiwota popis Bl. Leonarda a Portu Mauricio od Ondř. Morávka 1796.

1214. Krátký weytah k popsánj žiwota Blahosl. Bernarda z Offidy. 1796.

1215. Wypsánj žiwotů sw. Patronů českých od Šiffnera, přeložil J. Ruljk. 4 dily. W Praze 8. 1801-2.

1216. Žiwot Marye Panny matky Pána našeho G. Kr. s wyswětlogjým popisowanjm mnohých lidu neznámých ale potřebných věcí, a s mrawnjm nawčenjm od Wáclawa Stacha etc. 1801. Rukopis w 4.

1217. Jahna Engelb. žiwot swatých Gmen - a vlasti Patronů. W obložce a s ryt. u Gastla (W Brně) Některé bez rytiny.

1218. A. M. Ligoury Nawstjwenj Panny Marye 1812.

1219. Žiwot sw. Alžběty dcery krále Uherského Ondřege II. kněžny Durynské a Hesské, přelóženj od gedné sestry z řádu gegjho. 8. W Praze 1817. (od klášternj panny Marye Antonie.)

1220. Žiwot sw. Ottylie 8. w Praze 1818, od Šiffnera, faráře u swatého ducha.

1221. Františka Wewerky Wyobrazenj a důkladné žiwota popsánj sw. Wáclawa 1818. 8. str. 16.

1222. Žiwota popsánj swatého Jana Nepomuckého. 8. w Praze 1819.

1223. Wyobrazenj a krátké žiwota wypsánj oslawených služebnjků a přátel božjch, 1-7. ročnj běh s 72 wyobrazenjmi od Tom. Kubelky přel. 8. W Praze 1819.

n. Wzděláwatedlné a nábožné.

1224. Ludwjka Muratoria o prawé křestanské pobožnosti. Z Wlaštiny. W Praze w pravidelnj kněhotiskárně 1778. 8.

1225. Wzýwánj spasytedlné umjragjcyho a se k šťastné wěčnosti přihotowugjcyho, od gednoho z T. G. kněze k prospěchu umjragjcych sepsané. W Praze u Fr. A. Höchenbergera 1779.

1226. Škola Krystowa aneb nábožné přemýšlowánj a následowánj G. Kr. etc. 1780. 12. bez mjsta str. 444; mimo 1 $\frac{1}{2}$ ar-
chu, s obrázkem od Jana Ambrozyho.

1227. Jana Knoblocha Požehnaná mezy ženami panna, totiž Matka neyswětějšj Marya Panna wšech panen čistotá. W Praze u Jana Emlera 1781. 4.

1228. Škola Jobowa, sepsal a wydal Job Zmeškal etc. W Prešpurku 1781. 8. u Packa.

1229. Vpříjmné rozsuzowánj sebe samého z něm. Lavattera přeložil J. B. Elsner. W Berljně 1783.

1230. Spráwce duchownj pro ty, kteřj oswě spasenj pilně se starogj, z gaz. něm. na morawský uwedený w Brně u Joz. F. Neumana 1783. Od Daubrawského alumna w semin. Brněnském.

1231. Timotheus, z němčiny Niemayera 1783.

1232. Amádea Kreuzberga pobožné přemýšlowánj na každý den celého roku etc. z něm. přel. od Baltazara Pongrace. W Prešp. 1783. 8. u Fr. Packa str. 1100; mimo 3 registř.

1233. Taužebná wolánj k hospodinu w sprostém rozjmnánj 7 žalmů kagjcych od P. Frant. Haanuss (Hanuše) Wysokomeytského 12. w Praze 1783. str. 70. u Ant. Hladkého.

1234. Rozmlauwánj duše s bohem 1784.

1235. Urownánj nesrownalého žiwota s žiwotem sprawedliwým podle obrazu samého Krysta G. od Šeb. Wottawy řádu sw. Františka. W Praze u Fr. Geřábka 8. 1784.

1236. Zlatý dar Nowého roku t. g. wyborné částky z některých wětelů cyrkwj božjch shromážděné. W Praze u Rosenmüllerowých dědiců 12. 1785.

1237. Zollikofer a řeči, modlitby a ewiđenj se w nábožnosti, přel. od Bartolomeidesa w Rkp. Též od J. Straky, dwa djly 1785. Přeložená přemýšlowánj Zollikoferowa wydati chtěl Sam. Ambrozius, ale newydal (w. Tab. Poe. III. 74.)

1238. Uzka cesta do nebe, popsánj taužejj duši představená od Fr. Kubjka, kaplana Křineckého 8. W Praze 1785. u Rosenmüllerských dědiců, předm. str. 47.

1239. Kpochánj se s Bohem w rannjch hodinách na každý den w roku od K. Sturma. Přel. Ondř. Plachý a djly 1790. w Baňské Bystřicy u J. Tumlera Inj djl str. 624. Ilhý djl str. 530. 8. Též Klanitžai 1790. Giné přeloženj Matěg Markowic (mladěj) wydati obmyslel, ale pro nedostatek předplatitelů nemohl. (w. Tab. Poe. III. 25.)

1240. Návka (nauka) křtěstj a blahoslawenstwj podle Krystowa učenj od Botzko(a). W Prešp. 1790.

1241. Mrawokniha pro křest. vlastence s opravdiwými přjbehami a příklady k naučenj a vzdělánj popsaná od M. C. Pothmana 8. w Brně 1791.

1242. Pobožné stráwenj celýho dne w obecnych prácech, též o stawu a swátosti manželstwa, kterak nábožný křestan do stawu toho podle Boha wstoupiti a w něm se chowati má. u Fr. Aug. Hüchenbergera 1793. 8. 111. (špatná dobropjsemnost.)

1243. Mravná krátká pravidla na každý den rozdělená t. g. spasytelne navčenj daná všem po spas. swých dušj pečugickým, kterak gedem každý podle swého stawu žiw býti má, aby božské powolanj vyplnil, a věčného spasenj sobě zeyskal. 8. w Brně 1795.

1244. Naučenj a cwičenj w pobožnosti pro nábožné zvláště mladé křestany obogjho pohlawj. 1796.

1245. Fructus maturj, t. zralé ovoce slowa božjho od Gazdy, dwa djlj. W Trnawě 1796. 8.

1246. Odewzdánj se docela do wůle božj (B. Dlabáč.) 1797.

1247. Forneta a) Rozdjl filozofické a božské maudrosti při wykládánj ctnosti. c) Křestan w swobodě. c) O tancy.

1248. Boh. Tablice a) J. Aug. Hermesa kniha zpowědnj, 1800. b) Cesty božj. 1802. 8.

1249. Cesta k nebi, pět djlů w sobě obsahujcý a) rozdjlné modlitby. b) Přípravu k blahoslawené smrti. c) Nábožná pravidla pro hospodáře, rodiče, manžele, manželky a mládež. d) Učenj mravná ze 4 sw. Ewangelistů. e) Weytah celého kat. křest. cwičenj. Wydaná od Karla Melcera, faráře Rabšanského. W Praze? 1803. 8.

1250. Pobožné přemýšlowanj na krjžowé cestě od J. Rautenkrance 1803.

1251. Příkladowé neb křestanské mrawuj včenj w příkladech na každý den w roce od Polláška 8. 1807.

1252. Jaua Pawljka a) Čtenj z listu Apoštola Pawla a ze Skutků Apoštolských 1807. b) Duše hledagcý Hospodina a weseljcý se z poznánj ho, aneb nábožné přemýšlowanj a modlitby ranuj při službách božjch, a wečernj, w nichž se y cwičj wěrná qwčička, kterak se má pokánj prawě činiti a k stolu Páně wěrně přistoupiti. Rkp. c) Wečeře P. zvláště o welkonocy. Rkp.

1355. Rozgjmánj o mučenj P. z Seilera přel. Galáš. Rkp.

1254. Weliký pátek anebo nábožné rozgjmánj o přehořkém umučenj Pána našeho G. Krysta. od F. W. H.

1255. Hřbitow, tiché rozgjmánj w duchu přátelům náboženstwí a cytlivosti obětowané, přel. J. Šiessler 1808. 8.

1256. Swatý pašigowý týden, aueb pobožná rozgjmánj dušj křestanské téhož sw. času 8. w Praze 1809. 1810. Od J. Ruljka.

1257. Kochánj s bohem we wečernjch hodinách na každý den w roce od mistra J. Krystyana Förstera přel. Ondř. Plachý dwa djlj w Skalicy 1810. (Ohlášena byla 1. Dubna 1810. ale Plachý drjwe wydanj umřel.)

1258. Knjžčka k vzděláwatedlnému čtánj, obzwláště pro školnj mládež pětj a nákladem G. Palkowiče. W Prešp. pjsmem Karla Snjžka 1812. 8. str. 104. Spisowatel gest Gir. Palacký.

1259. Kujha pro chudé řemeslnjky, čeled a lid wenkowský dle franc. panj Marye le Prince z Bomontu z něm. přel. od K. Tháma. W Praze u Boh. Haze 1813. I. djl str. 261. II. djl str. 225. Učj mráwúm a náboženstwj w rozmluwách.

1260. Jana Bunyana Cesta křestana z města zkázy do blahoslawené wěčnosti. Přel. Joz. Nedoma 2 dily. W Pr. 1815. 8.

1261. Příkladowé aneb křestanské mráwúé wčenj w příkladech od Polláška, 3 dily 1817.

1262. Swatá křjžowá cesta aneb krátká zpráwa o welmí wšitetném duchownjm cwičenj sw. křjžowé cesty. W Brně 12.

1263. Deu sw. neboliž knjžka nebeská z rozličných pjsmem swatých mjst snažně sebraná a složená k utěše wšech milých wlastenců od kněze Františkána, české provincie sw. Wáclawa wúdce a mučednjka-8. w Slaném sryt. 1820.

1264. Pád prwnjho člowěka w rági. Rozgjmánj křestana nábožného, mimo začátky k 4 ewangelijm na čas adventnj a k pátému na dea Božjho narozenj od Joz. J. Kernerera. W Hradcy Kr. 1822. 8. str. 63. nákladem J. F. Pospjšila.

1265. Knjžčka o lásce sepsaná od Fr. Leop. hraběte ze Štölberku, přeložená od Wogt. Kareše. W Praze 1823. pjsmem a nákladem Jozefy Fetterlowé z Wildenb. 8.

1266. Wýlewy citů křestauských aneb pětřmectjma nábožných rozgjmánj, zčostěné od Fr. Al. Rokosa. W Praze 1824. 8. u Jozefy Fetterlowé z Wildeubrunu str. 145.

o. Modlicj knihy.

1267. Zlatá bauš t. g. nábožné modlitby a pjsně, které gak Gwercy a Šteláři, tak y Hawjji anobřz y gjnj hohabognj křestané . . . s prospěchem wjzwati mohou, gednak w nowé složené, gednak z něm. přetlumčene a na swělo wydané od Mart. Laučka 12. W Prešpurku 1776. u F. A. Pačka.

1268. Zbraň duchownj a poklad wěčný 1777. Rkp. wereg. biblj XVII. H. 9.

1269. Krátký spůsob pobožnosti při prwnj 50 letě památce za sw. wyhlášenj Jana z Nepom. 1779. u Fr. Höchenbergra 8.

1270. Jana Kroha wšebocná knjžka na tři dily rozdělená, katolicke modlitby, učenj, pjsně w sobě obsahujcý. W Praze u Roseumüllerowých dědiců. 1780. 12.

1271. K. G. Šeibta kniha katoliccká obsahujcý w sobě wraudenj a modlitby, přel. Fr. Tomsa w Praze 1780. 8.

1272. Gádro duchownj křestansko-katolicke wšech modliteb pro wšecjky lidi. W Praze u Frant. Geřábka 1782. 8.

1273. Swatý denj pořádek křestana kat. na poručenj kardinala Noailla kužitku geho owěček do tisku wydaný, nynj pak od alumnů domu kněžského w Brně (Hancze, Pernsteinera, Dau-

brawskýho a Kwapila) z gaz. něm. přel. Wydánj II. we Wjdni u J. Tom. uroz. z Tratnerů 1782. 8. w Brně 1790. Též knihy troge wydánj a sice 3500 wýtisků gest mezi lidem. (w. Dobrow. Lit. Magaz. II. 145.)

1274. Kráiké cwiđenj se w pobožnosti k sw. Janu Nepom. 12. W Brně. Po druhé 1782. tamž.

1275. Wýborné modlitby, které od geho Swattosti Papežské Pia VI. wyložené a na geho poručenj we všech geho zemjch rozdané byly; z wlašské řeči na německo, a nynj z lásky k wlastencům na česko přeložené, u Jana Samma 8. w Ptaze 1783. str. 86. též 1785.

1276. Jana Glosýusa Křestan wždycky se modljjcý 12. w Prešpurku 1783.

1277. Wyučggjcy a modljjcý kniha pro mládež od Karla Gind. Seibta 8. w Ptaze 1784. u Fr. Neureutra. Přel. Fr. Tomsa.

1278. Křestansko-katolické učenj a modliteb knížka k všeobecnému wžitku obzwláštne potřebných w Pr. u F. Geř. 1785. 8.

1279. Křestanské modlitby a pjsně pro počestné (od Paw. Tešláka.) Nákladem Štěp. Boboka etc. W Prešpurku 1786. 12. Při nich gest 14 půwodnjch, 5 přel. pjsnj mezi lepšj náležggjcych. Též od Sam. Čerňanského 6 pjsnj.

1280. Modlitebnj kniha Cjs. Jozefa II. přel. od Maximil. Štwána w Ptaze 1787. 8.

1281. Gádro všech modliteb etc. od Danyele Stránského. W Pr. Schönf. 8. 1787. Zdá se býti též co nunn. 1272.

1282. Modlitby pro djtky, skrze něž s Bohem w každodennjch přjhodách ljbě a wžitečně rozmlauwati mohau, od Alše Pařjzka. W Klatowech u Joz. Hirspergra 8. 1789.

1283. Horliwý křestan w duchu a prawdě, aneb knížka, která wšecy potřebné modlitby w sobě obsahuge. W Pr. 1791. (u Neureutra knihkupce) též 1799. 8.

1284. Duchu plná knížka modlitebnj obsahggjcy w sobě českau mši, gakož y modlitby rannj etc. 1792. w Brně 12.

1285. Bůh gest neyčistšj láska z něm. P. z Eckartshausen přeložil Tomsa (gíné přel. od K. Tháma, opět gíné? w Kutné Hoře 1793. 16.) W Ptaze 12. a 8. 1793, 1813, 1816, 1818. W Hradcy 1821. 8. u Neureutra 1826. (wlastně 1825.)

1286. Modlitby welmi wýborné a nábožné w Přjbramí 1796. 8.

1287. Zápal lásky dušj wywolených neb modlitby kratické k prawému wjzwanj gak ráno tak y wečer. W Ptaze a Přjbramí 1798. 8. W Hradcy Kr. 12. W Ptaze u Fetterle z Wildenb. 1817. 12. (rozmnóžené.)

1288. Wraucná pobožnost k neyswět. swátosti oltáňj. W Ptaze a Přjbramí 8. 1798.

1289. Deunnj modlitby pro Schowance c. kr. Akademie. 8.

1290. Modlitby pro wogáka od Mich. Instytorysa str. 16. w 12. (bez mjsta a roku.)

1291. Horlivé a nábožné modlitby křest. od Wegha 1799.
1292. Nábožné rozvažowánj neyobzvláštňejch tagemstwj wšeleného slowa N. Sp. G. Kr. kteréž w gistých kapljch neh zastawenjch se konáji, genž při zázračném obrazu rodičky B. we Wambericých (Albendorf) w hrabstwj Klackém podlé swých oryginálů k tomu zřízených se nalezaj. W Glaczkz wytištěno u Fr. Pompejusa 1799. 8. str. 119. (Přidáno): Pjsně pautnické nawšitewowánj kaplj u Milostného obrazu Mar. P. we Wambericých etc. 18 listů. (kaple ty založeny od Dan. Pascasia z Osterberku.)
1293. Chléb duše křest. t. g. Modlitby wšechněm k žiwotu wěčnému prospěšné, ku kterým přidane gsau rozličné welmi spas. naučenj 18. w Prešpurku 1799.
1294. Vplná knížka k ošćenj, k modlenj, a k zpřiwánj pro kat. křestany na 2 díly rozdělena. Od gednoho kněze řadu Petrynského na swětlo wydana. 8. W Brně 1802.
1295. Modlitby pro křestany kat. od Fr. Tomsy. 8. 1803.
1296. Pokrm duše, aneb cwičenj se w pobožnosti pro kat. křest. přel. J. Rautenkrauc. W Pr. 1803. 1807. 1812. 1816. 1818.
1297. Nebeská smlauwa s Bohem a křestanskau dušj potwrzená skrze rozličné pěkné modlitby a litanye wšeingak swobodným pannám, tak gedné každé ženské osobě k obzvláštjmu duchowánjmu wšitku, a k wěčné ozdobe spasenj dušj našjch slaužjcy, w Brně 1803. 8.
1298. Pro dobré katolické křestany modlitwj kniha, od J. Ruljka. W Praze 1804. 8.
1299. Ljby pokrm duše w prawém slowu božjím Na Horách Kutných 1804. 12.
1300. Kniha k ošćenj a modli. pro wogáky. We Wjd. 1806 12.
1301. Jana Wegha horliwé a nábožné modlitby křestansk. podle pravidla neyprjímějšjho slowa božjho a wšenj úzkwj kř. sawang. rozdělené na 4 díly. W Praze u Boh. Haze 1807. 8.
1302. Cwičenj pobožnosti k wykonánj křjžowé cesty. K wšitku swých Farnjků složené od faráře wesnick. W Brně 1808. 8.
1303. Wzywánj Boha a swatých geho od Hermana sepsáno w něm. Přeložl Aleš Pařížek. W Praze 1810. 12.
1304. Hora Kalwárská křwj Krysta skropená, aneb modlitby při mši swaté. S rozgjmánjím umučenj P. a Spasytele našeho G. K. pěknými figurami ozdobená. Přidane gsau modlitby před a po spowědi, před a po přjímánj etc. W Brně 1818.
1305. Jáisa kniha k ošćenj a k modlenj pro malé dítky. W Brně 1811. 12. Táž od Rautenkrauce 12. W Praze 1812 a 1816.
1306. Modlitby pro mladá lidi podle Mich. Kaj. Hermana od Rautenkrauce 12. W Praze 1812, 1816. 1819.
1307. Nebeský prstev zlatý, zasnaubený křestanské duši, wysazeuými drahými kamjky, totž: rozličnými wybornými modlitbami a litanyemi, též 15. modlitbami sw. Brigidy o vnučenj Pana našeho Gež. Kr. (pro ženské) z nowa wytačený. 4. W Budně 1814.

1308. Gádro křestanské pobožnosti od Alše Patjaka. W Praze 1812, 1818.

1309. L. Zieglera a) Cýrkewnj pobožnost na křjžowé day 1812, 1815, 1816. b) Cýrkewnj pobožnost na slawnost božjho těla 1817, 12. str. 66. W Pr. u Fetterle z Wild. c) Křjžowá cesta, aneb pobožné rozgjmánj etc. po třetj w Praze 1818, 12.

1310. Katolická modlitebnj knjžka w něm. gaz. ze 4 djlů wyhotowená wzděláwagjey knihy pro celý rok, od Deresera, Přeložil F. Neděle. W Brně 1814, 12. (gedna z neylepšjch.)

1311. Dobré sýmě w dobráu zemi, dle Jaisa pšel. J. Rautekrauc. W Praze 8. 1813, 1815, 1818.

1312. Pobožnost na dan weyročnj slawnosti božjho těla, která se wykonáwá u čtyr oltářů při wystawéné neys. swátosti oltářnj od Jana Krauského 1814, 8. w Mladé Boleslawi listů 6.

1313. Nowá ručnj knjžka, obsahujcý w sobě modlitby pro ewang. křestany od J. Kreyóhjo. W Praze 1816, 8.

1314. Zlatý uobe kljč duše křest. hoha wěrně a dokonale milujcý. W Král. Hradcy 1817, 8. (cf. VI. 1233 a.)

1315. Modlitby nábožné we wšelikých potřebách duchownjch y tělesných. Při druhém wydánj Leškowých zpěwů od J. Kreytjho. W Praze 1818, 8.

1316. Nowá každedennj obět Bohu. W Král. Hradcy 8, 1818, 1819. W Hoře Kutné bez roku.

1317. Jáhna Engelb. Nowá pobožnost školnj obsahujcý modlitby a pjsně etc. Přel. Tom. Fryčag 1818. W Brně 3.

1318. Gádro wšech křestanských modliteb 8. W Hradcy Králowé 1818. (cf. num. 1281.)

1319. Štěpná zahrádka etc. W Pjsku 8. 1818.

1320. J. Jawornického a) Hora Kalwarya 1818. b) Hora Syon, aneb kat. Modlitby w čas weyročnj pro lid městský 1823, 12. (cf. VI. 1233. b.) c) Mataušei Reitra kat. modlitby k rozšjtenj prawého křestanstwj etc. s 5 obrázky, přel. 1823, 12.

1321. Wyzdwwženj ducha k Bohu. W Pr. a Pjsku 12. 1819.

1322. Chlebowé poswätnj. Knjžka modličov od gedné klášternj panny řádu sw. Alžběty (Mar. Anti.) W Praze 1820, 12. stram 136. u Fetterle z Wildenbrunu.

1323. Jana Saltsmaje modlitby křestanské z částky překládané, z částky pak skládané. W Gindřichowé Hradcy u Joz. Landfram 1820, 12. dwa djly.

1324. Wýhor modliteb od Fr. Wewerky, W Praze 1820.

1325. Zahráda Pauč aneb přežalbstná cesta spasytele nášeho G. K. na horu Kalwarya. W Pjsku 1820, 18.

1326. Katolické modlitby pro oswjcené křestany od Tom. Kubelky. W Praze 8. 1821.

1327. Žádek má zaljbenj w Bohu a w modlenj, aneb modlitby pro djtky, kteréž suadničce porozuměti mohau. 1821, 18.

1328. Ant. Stranského a) Křestau w duchu cýrkweswáté se modličov od Alex. knjžete z Hohenlohe. Přel. W Hradcy Králi

1822. 18. b) Modlicí knížka pro řemeslnické tovaryše, zvláště když do světa gdu. 1824. 8. c) Modlicí knížky pro wogáky. Přeložené a rozmnožené. W Hradcy Králové 1824.

1329. Obět božské chwały w rozličných modlitbách, žal-mjch, Itanijch etc. W Praze 1823. u Sommara.

1330. Zlatý nebeský kljč polowičnj, obsahujej pobožné modlitby křestauského kat. náboženstw. W Gindři Hrad. 1822. 8. Zdá se býti wýtah z Kljče Ferowa (w. VI. 1233. a.)

1331. Katolická rozgjmánj a modlitby pro ženské. Zcela dle potřeby pohlawj gegich zřjzené od Al. Pařížka 8. w Pr. 1822.

1332. Bůh autočistě mě a pomoc má. Katolická modlitebnj kniha pro všeccky stawy od Jana Hýbla přel. 12. 1822.

1333. Modlitby přeložené od Fr. Polláška,

1334. Marye, rozkoše zahrádka etc. 12. W Brně.

1335. a) Welký kljč nebe otwírajej. W Brně 8. b) Ma-lý nebe kljč pro ženskau, tamž 8. c) Nowý nebe kljč w Hradcy Králové. 8. (cf. VI. 1233 a.)

1336. Krátká modlitebná knížka pro kat. křestana 8. w Brně.

1337. Horliwé modlitby wprjmného wzdychanij k přepo-diwné prozřetedlnosti božské. 8. W Hradcy Král.

1338. Horliwý katolický křestan w obětowanij swých mo-dlitb k Bohu 12. W Praze a Pjsku.

1339. Křestaus. katolická knížka, w kteréž se nacházegj modlitby ranaj etc. též obecné pjsně při mši etc. 12. w Brně.

1340. a) Zahrada štěpná, aneb wraucnə katol. modlitby na šestuácte djlu rozwržené. W kterýchžto se předně wynacházegj mimo obyčegné mešnj modlitby, také modlitby, které duchownj při oběti mš. sw. u oltáře lat. čte, w češtinu uwedene; též mo-dlitby k sw. spowědi, k přigjmánj a před kázanjm. W Prešpurku 12. 1820. W Gindřichowě Hradcy 1822. 8. Pro ženskau, w Brně.

b) Weliká štěpná zahrada křestana katolického tamž.

1341. Ručnj knížka ke mši swat. s připogenými rannjmi modlitbami, k spowědi, před i po přigjmánj, jakož y také s wečernjmi modlitbami 8. w Brně.

1342. Knížka cestnj, kterou každý pobožný křestan, kte-rý k milostiwému obrazu do Cell Marye putowati mnj, potře-bowati může. Přitom modlitby etc. W Brně 12.

1343. Pobožnost k uctěnj wšj lasky neyhodněgšjho srdce B. G. 12. W Hradcy Král.

1344. Kniha modlitebnj od Matěge Šuleka Akp. (w. Tab. Poe. IV. 47.)

1345. Libé wůně kaděnj (duchownj) aneb ručnj knížka modliteb swatých obsahujej w sobě každodennj, y k giným ča-sům etc. Přidané gsau některé náhožné pjsně k potřebě křestanů Helwetského wyznanij. W Brně 18.

1346. Spasytelný aumysl s krátkým rozgjmánjm umučenj B. a spawtele našeho. G. K. při slyšenj mš. sw. 12. w Litomyšli.

1347. Welmi pěkný způsob, kterak duchowajmu při oběti mše sw. posluhowati má, pro zvyk a snadné naučbnj neštudyrugjcy mládeže předstawený 12. W Brně. (cf. num. 1191.)

1348. Swatě smrtedlně neděle týhoden, to gest důmyslně pozdvwjženj mysle a nábožně modlitby na každý den pašigowěho týhodně skrz celý půst etc. 8. w Brně.

1349. Duchownj zápalnj obět před oltářem Pána nebe y země, to gest: Obzvláštnj pobožnost na swatě 8 dnj božjho těla k neyswět. swátosti oltářnj. Spolu s čtwerma ewangeliemi, modlitbami a požehnánj od slova k slowu, gake oně při processwj od kněžů se řjkagj a modlegj etc. w Brně.

1350. Prawě poznánj boha, neb troge hodinky o dokonalostech božských k wzdělánj domácí pobožnosti wydané od kn. F. P. (Polláška?) W Holomaucy. (cf. num. 1233.)

1351. Oče náš w desateru modliteb pro djtky od W. A. Hnogka. W Praze w Šollo- a Landauské knihtiskárně 8. 1824.

1352. Modlitby při processý na slawnosť Božjho Těla. W Praze 1824.

1353. Obět lásky, to gest Modlitby pro neyautlegj katol. mládež. W Praze 1825. w Sommirowské tiskárně.

A.

P r j d a w e k p r w n j,

obsahujcý knihy buď wěkem, buď obsahem wydawatelů tětě literatury neznámé, nebu pochybně. *Litera (I) znamená Index libr. prok.*

1. Artykululů 14. Spráwa k obecněmu spasenj wydánych. (I)
2. O Boha stwořitele známostí fol. (I)
3. Campana Mathyše Kutnohorského. Duchownj spawtělđny poklad všem křestanům wěrně pod křížem P. N. Gežjše Kr. ryteřugjcem, a zármutek y protiwenstwj snášegjcem 12. (I)
4. Cembra Girjho Oltářjk modlitebnj (I)
5. Černowitský Jan de Libá hora: Funerea cypressus 4. (I)
6. Cesta naprawená k hoře Syon, s přjđawkem ukazujcým způsob učenj sw. Pawla w epištole k Řjmanům, wětšj 12. (I)
7. Čžiška Nikodema Kaucyonal ewangelický. (I)
8. Cochle Jana, ginak Wendelšteyna Šepsánj proti těm, kterj proti Luterowi pjsma natahuj. 4. (I)

9. *Controversiae et querae exulum bohemosum.* (Ind.) 4.
10. *Cýrk. gádro, hystorye star. zák. 1. 2, a 3. běh* (I)
11. *O cýrkwe zawedenj* 4. (I)
12. *Cýrkwe obogj prawě y falešné základ a starožitná trwanliwost.* 8. (I)
13. *O půwodu cýrkwe sw. w prawdě a swátosti gejj, a též o půwodu cýrkwe zlostnjka* 4. (Index.)
14. *O cýrkwi stránka první, o rotách druhá stránka.* 4. (I)
15. *O cestě duchownj w cýrkwi.* 8. (I)
16. *Dobřeuského (Wácl.) pro památku Danjelowi Přelauskému. W Praze Černý. fol. 1579. (werje?)*
17. *Márka Ant. de Dominis Ohlášenj a spráwa* (Index).
18. *Donát duchownj* 8. (I)
19. *Dwanáctero pátků, kterých se sám P. Gež. postil.* (I)
20. *Dwůr nebeský.* (I)
21. *Dwoje Te Deum laudamus to gest pamětně poznamenanj chwal božských, že nás novým králem Fr. obdaril. Sepsané od Gřijka Oekonomu. W Praze 4. 1619.*
22. a) *Dýlka P. N. G. K. b) Panuj Marye.* (I)
23. *Etesya Matěge Sušického epišola, neb psanj Awentroota Jana k velikomocnému králi Hyšpanskému.* (I)
24. *Evangelica veritas. Prawdiwé a podstatné prokázanj prawdy, včeanj, a náboženstwj ewangel. že ono gest neygistj etc. Přiložena gest homilia kratičká o starožitném Wečeře Páně požjwánj.* 8. (I)
25. *Ewangelia a epištoly, česky a německy.* 8.
26. *Ewangelitaké prawdy nepřemoženj základ.* 12. (I)
27. *Ewangelický pořádek Millostj božjch. Rozmlauwánj w 4; w Břehu.* 8. (I). Tamž 12. 1746.
28. *Gednanj o způsobách wel. swátosti a o cýrkwi Krystowé na zemi. (bez tit. w Bibl. weř.)*
29. *Georgilla Samuele Klatowského žiwot dětinský.* 8. (I)
30. *Günthera Jana 12 artykulůw wjry křestanské.* (I)
31. *Gruntownj spráwa o počátku rozepie mezy ewangel. cýrkwemi.* (I)
32. *Harfa každého pobožného člověka křest. ljbzný zwuk, pjsniček, chwal a djkůčiněnj, žádostj ku P. Bohu, neh ljbý zwuk harfy: Pjsně a modlitby pobožně k noci y ke dni w týhodni rozdělené.* (Index.)
33. *Hegia Mik. Boja Odpowěd na kázanj Gř. Šerera Jezuity, a Užjwánj welebné swátosti.* 4 (I)
34. *Hertwicya Jana, far. u sw. Štěpána velikého, Wdowstwj křestanské. W Praze 12. (I)*
35. *Himmelia Jana Speculum Calvinianum.* 4. (I)
36. *Hoffmana (Karla Gottl.) Wyswětlenj křestans. otázek spowědnjch Luterowých.* (I)
37. *Hrobskýho (Ad. Felixa) far. Otygickýho káz. 4. (I)*
38. *Hřjchowé proti 10 božjm prikázánjm.*

39. Hunewalda (Ign. Pauljna) Minucy nowá s pronosty-
kau hwězdářskau 16. (I)
40. Hunnya Egidyja Calvinus iudaizans. 4. (I)
41. Hus (Jan) falešný mučedlník, an že takový gest,
z vlastnjho swěho nezfalšowaného učenj se přesvědčuje; Rukop.
listů 29. bez roku. (Zlob.)
42. Hussitarum confessio. Saud a swědectwj o té Konf. (I)
43. Chrám duchownj 1751. (I)
44. Chwály Božj za přjčinau Frant. II. dědičného rakau-
ského Cysáře zvelebenj w Uherské Skalicy 1804. 8. (kázanj?)
45. Jakobea (Giř.) Dačického Dyurnal: Celodennj uředl-
njka s místrem rozmlauwánj w Praze 1658. (1658?) 4. Index.
(cf. V. 488.)
46. Jakobeusa Giř. Kameytského kazatele w Draždanech,
Parwa biblia, Biblj malá, Wyswětlenj menšj katechysmu Luthe-
ra Mart. 8. (cf. V. 987.)
47. Jaworowského Tomáše kázanj 4. (Index.)
48. Instrukcy supplikantůw a modlitebnjkůw. (I)
49. Joannydessa Giřjka Frydeckého dwogj spis; Clangor
tubae divinae 8. (I)
50. Jordanského Simeona Modlitby, pěkné, utěšené po-
božným manželkám. (I)
51. Kaucyonal zanykagjcy w sobě pjsně křestanské o Pá-
nu w Trogicy. (I)
52. Katechysmus Kalwjský. 4. (I)
53. a) Kázanj prwnj o žalosti a bjdě člověka. b) Kázanj
sumtowaj paterých knih Mogžšowých. (Index.)
54. Kherner (M. Joh. Plzen.) potěšenj w těžkém zarmut-
ku postawené Anjžky dcery swé a giných přátel. W Praze u J.
Šumana, 4. 1599. (werše?)
55. Klementa (Wacl.) Žateckého Threnus Boemie Taur-
žebné a žalostno-bolestné nařjkánj. 4. (I)
56. O kljčůw prawých prawém užjwánj Krystem Pánem
nařjzených. 8. (I)
57. Wacława Kohauta Rakownického Weyklad na řed P.
po posleduj wečeři. 4. (I)
58. Pawla Korky z Korkyně knihy a sepsánj 1662. fol. (I)
59. Kronyka pěkná, o Giřjkowi, genato, w odistcy byl, a
giné wěcy widěl w pekle. Rkp. weř. bibl.
60. O Krystu P. weyklad proroctwj sw. Patrycha Jakoba
w 4 homilijch wyswětlenj 8. (I)
61. O Krystu swědectwj a ewangelium, sliby a rozmlau-
wánj geho. (I)
62. Kryštoffa Jana kazatele w Hranicých, Zrcadlo žiwota
křestanského přeložené; wydané od Gwaltera Rudolfa. (I)
63. Křenowského (Jak.) Katechysmus o prawém nábo-
ženstwj křestanském. 8. (I)
64. O křjži syuů a dcer božjch. (I)

65. Křáfft, genž byl od gednoho starce učiněn. W Praze u dědiců Sumans. 4. 1600.
66. Wacława Lahody Napomenutj lidu swé duchownj stráži swěřenému. W Praze 1808. 4.
67. Lamentatio: Smutné a tesklivé hořekowanj křestans. člověka nad žalostnými vlasti a cýrkwe bjdami, neyprwé truchliwý rozum, potom wjra gemu se ozýwagj, potom Krystus etc. (I)
68. Listowé a Kundšofity o hrozným a strašlívým pádu Spjry Františka neb odpadlstwj, kterak po zapřenj poznaké prawdy sw. ewangellium w hrozné zaufalstwj upadl. (Index.)
69. Martina Luthera a) o kljčeh Krystowych a o cýrkwi swatě. b) Kaneyonal. (Index.)
70. Matěge děkana Nymbursk. Kázanj na celý rok. 8. (I)
71. Wácl. Mathiae Solnického Postilla česká, kazatel domownj na swátky, a rozwrženj, a weyklad epistol nedělnjch. 4. (I)
72. Eliáše Milesya Regšického Modlitby pěkné a nábožné na ewangelia a swátky. 8. (Index.)
73. Misyngera Joachyma Modlitby. (I)
74. K modlenj ustawičenému, rannjmu y wečernjmu na wšech 7 dnj přes celý teyden každodennj postylla 18. (Index.)
75. a) Modlitba neb požehnanj es. třj králů. b) Modlitba za nawrácenj slova božjho. c) O modlitbách sw. d) 8 modlitbami litanya, a wzywánj gměna P. Boha žiwého s antyssonami od kněžstwa pod obogj, 8. e) Modlitby w adwentnj neděle, a na wánocnj swátky, když se Rorate spjwá. f) Modlitby na desatero přjkázanj, weyklad na wěřjm w Boha, na modlitbu P. pak giuě modlitby. g) Modlitby s dwogásobujmi linyami, a wětšjm pjsmem: Napomenutj před wečeřj P. h) Modlitby s ewangellium na Neděle a swátky. i) Modlitby kagjcy horliwé z pjsm swat. za potreby obecny cýrkewnj y politické. k) Modlitby nábožné za wšeliké tělu y duši potřebné wěcy, též otázky pro djtky. l) Modlitby welmi nábožné a horliwé a ze žalů. Wýklad na otče náš, zdrawas, desatero, na žaln 50. m) Modlitby nedělnj. n) Modlitby Páně s weykladem, traktát pěkuý o modlitbě. e) Modlitby pobožné křest. pro mladé y staré lidi w krátkosti sebrané w Trendjue. p) Modlitby za potreby [cýrkwe sw. za pokog w čas tuhých pokušenj. q) Modlitby zakljnagjcy neb zažehnagjcy powětřj, zymnicy, zloděge, škůdce, nepřjtele etc. r) Modliteb pěkných z těch wěcy, kteréž modlitba P. w sobě zawjrá složenných 12. s) Modlitebnj kajžka 5 djlů, djl Inj za swaté ctnosti podle deset přjkázanj. 12. t) Modlitebnj narjzenj wšem lidem 8. (Wše to w Indexu.)
76. O Moškwanském náboženswj. 8. (I)
77. Muškula (Ondřege) modlitby. (I)
78. Muškula (Woldřicha) radda, neb naučenj: máli kdo wtjkati před morem. (I)
79. Napomenutj wšechněm wěrným we wšech stawjch a po wšech zbořjch w Gednotě 12. (Index.)

80. Napomenutj Wittenberských theologůw k Čechům u-
činěné. (Index.)
81. Naprawená cesta k hoře Syon. W Břehu. 12. 1746.
82. Naučenj a zpráva utěšená k času nočnímu u J. Hada,
8. 1546. (Pelc. Katal.)
83. Naučenj o začátku křest. života w 4 část. obsažené. (I)
84. O nepřátelch duchownjch, kniha zlatá. (Index.)
85. O otistcy prawém a gistém y plném, a o druhém ne-
gistém kn. . . po smrti w pekle, genž gest kuchyně kn. (I)
86. Šebest. Oks z Kolowsy. Knihy Wenušowé. (Index.)
87. Na způsob otázek weytah psanj latinského a milostí-
wých odpověď, učiněného od dobrého přítele pro potěšenj a
utvrzenj wěrné duše w prawém katolickém a apoštols. učenj k
Bohu wěrným Čechům w přjčině prawého náboženstwj křestans.
z Ržjše. (Index.)
88. a) Otázky dětjnské, 4. b) Otázky kratičké a sprostné
z pjsem sw. ku potěšenj a u wjře utvrzenj lidj křest. náitisky w
přjčině náboženstwj snášejících 8. c) Otázky náboženstwj křest.
d) Otázky o wjře 4. (Wše w Indexu.)
89. Jana Pachea Bndinského w Nowém Koljuč Ewangelia
s rytmaňi, neb pjsně na ewangelia nedělnj. (I)
90. Jeronyma Palingerya Horského, faráře w Hradišti nad
Gjzerau, Modlitby na neděle a swátky celého roku. (I)
91. O čtwerém životu pamenském, gméanem, tělem a ne-
dušj, nedokonálem, a dokonálem z pjsem sw. doktorůw wybranj
wšem pannám čjsti užitečný. (Ind. kdežto se chwálj.)
92. Bart Paprockého Rozmlauwánj Kollatora s farářem.
W Brně u Albr. Formana, 4. 1607.
93. Petowského (Bartol.) Rozmlauwánj dwoge o wtělenj
a narozenj Krysta. 8. (I)
94. Wjta Pešynya Prawidlo wyučowánj w nemocy. (I)
95. Pierfeindta Matěge Rozgjmánj modlitby Páně. (I)
96. a) Pjsně duchownj w cýrkwi nowé pod ewangelium
spěwů Nowo-zákonnjch 12. tři djlj. b) Pjsně o kometě. c) Pjs-
ně adwentnj o narozenj a umučenj, o wzkrščenj a wstaupenj P.
K. o duchu sw. o Trojici sw. o tele a krwi P. o modlitbě Páně
(Starý katal. Bibl. weř.) d) Pjsně duchownj pobožným křestan.
k spasenj pomahající 18. e) Pjsně ewang. spēwů modlitebných
I. djl w 4. II. djl zdržuge w sobě zpěwy o cýrkwi. w 18. f) Pjsně
na každý den w týhodni. g) Pjsně o Janowi z Husyuce. h) Pjsně o
Janowi Hussowi, a Jaroljmowi Pražském. i) Pjsně na neděle, a
gině spolu. k) Pjsně nedělnj s summau na ewangelia. l) Pjsně s
nešporem českým. m) Pjsně pohřebnj .při prowázonj mrtwých k
hrobu. Gednoty bratr. 12. n) Pjsně staré proti wolánj k swatým
8. o) Pjsně ze starého zákona. p) Pjsně weyročnj 12. q) Pjsně
wyhnanych Čechůw 18. r) Pjsně o wzkrščenj. s) Pjsně na žalmy
na weyročnj slawnosti, faráře Gičjnského fol. (cl. V. 83 ?) Wše
w Indexu.

97. a) Pjsničky nábožné k slavnostem a. všelikému času příhodné. 12. b) Pjsničky některé nábožné, v nové z němčiný přeložené (podlahlý format). c) Pjsničky obsahující v sobě nejhlav. naučenj a částky prawého křestaustwj (podl. format. d) Pjsničky rannj před kázanjm, po kázanj, před přijmánjm, po přijmánj, před a po gđle, a giné 18. e) Pjsničky, k vzdělauj velmi užitečné. Podl. form. (Wše w Indexu.) f) Pjsnička velmi utěšená starých Čechůw 4. (Kat. Bib. weř.)

98. Pjsma swat. neydražj wýpowědi. (I)

99. Pláč země české. 12.

100. Planety, pod kteraužby se člověk narodil, a co mu se budoucího buďto dobrého, neb zlého skrze planety a 12 znamenj nebeských významěwá. 8. (Index.)

101. a) Poklad duše, podle přeloženj Tomáše, faráře w Blanském 12. b) Poklad ewangelického křest. w Lipsku 1719. (I)

102. O pokloně Kr. Pánu při wel. swátosti oltářnj proti Pikhartům psaná knjzka. (Index.)

103. Polana Amanda summa učenj, o wěcném božjm předfizenj všech věcý, zwlastě wywolených, a bezbožných. 12. (I)

104. Polehčeničko smutným srdcým od gedubho w průbě božj postaweného exulanta: Nebeský těš Pán etc. w 12. (Index.)

105. Pontana z Breitenberku duchownj obweselenj země české. W Praze u Nigryna. 12. 1599. Téhož duchownj obweselenj koruny české. ih. 1599. 12. (werše?)

106. Pořádek ewangelitský, k milosti božj w čtwerém Rozmlauwanj předstawený w Břehu 12. (I)

107. Poselstwj nové Marye Panny králowny nebe i země (bez titule.) 8.

108. Potěšenj deset vyhnaných Čechůw 12. (Index.)

109. a) Požehnánj, duchownj štjt, neb stina, neb dobře opptobrowané Požehnánj nábožné na wodě a zemi proti všem swým nepřátelům. b) Požehnánj giné vžitečné, Kříž P. N. etc. c) Požehnánj pěkné vychazege. (Wše w Indexu.)

110. Pres božj, kratičké rozwažowanj slow Jeremiaše: Tlačil jsem presem Paunu Judskau. 8. (Index.)

111. Processý české tři. (Index.)

112. Prohledautj Páně.. w Praze 1692. 8.

113. Proroky falešné kterak každý poznati může. (Ind.)

114. Proti mordeřské a laupežné roty (?) Sedlákůw. Martin Luter. 4. 1546.

115. Prozba proti všemu zlému. (I)

116. O předfizenj a zawrženj wetšj částky lidského pokolenj 4. (Index.)

117. Přerozošná zahrádka w Praze. Jan Kozel 8. 1563.

118. Přidavek totižto spráwa a poučenj přewelmi potřebné k prawému pokauj. Osprawedněněj člověka kagjčyho 12. (I)

119. O přijmánj těla a krwe Pána Našeho Gež. Kr. pod obogj spůsobau knjzky, též o postu. 8. (Index.)

120. Putowanj. W Praze u Waldy 8. 1600.
121. Ludwjka Rabus Modlitby. (Index.)
122. Rausyuowského Knjžka. W Praze u Gitjnského 1590.
123. Rhacotomy Wiktoryna Wodnianského hystoria o v
nučenj. 4. (Index.)
124. Ondř. Regenwolscia Slawonye reformowaná. (I)
125. O rotách, a o kažlě zwiště, strauka druhá 4. (Ind.)
126. Rozacya Hořowského Wěnc panenský. 12. (Index.)
127. a) Rozmlauwanj křestana a dábla neb pokušitele.
Rytěrowanj wěrného křestana proti autokům dábelským 8. b)
W rozmlauwanj Odsauzenj Jana Husy wvedeně, neb Tragoedia. (I)
c) Rozml. Pořityka, hystoryka a Phylaleta. d) Rozml. sedláka s
wčeným o gístotě spasenj. e) Sedláka newinného s knězem. f)
W 4 rozmlauwanj wčitele a poslauchače předstawený ewangelický
pořádek k milosti božj. W Brehu we wětšjm 12. Wše Index. g)
Rozmlauw. dwáu žen, Háty a Barbory. W Holom. (1765)
128. Růdolda kazat. w Cyrychu; Zreadlo žiwota křest. (I)
129. Norberta Rupia Skalujka: Čłowěk poslaný od Boha,
kterémuž gměno bylo Jan. (1691? kázanj?)
130. Růženec nepožkwrněné Panny Marye. (Index.)
131. Rywia Jana Arthendoryenského Weyklad na 4 kapit.
Ozeasě. (Index.)
132. Řeči božj k swátkům weyročnjm, neb nedělnjm wy-
brané ze St. y Now. Zák. aneb řeči na každau neděli ráno, na
welikém kázanj, na nešpoře s předcházegjým obsaženjm neb.
weytahem. (Index.)
133. Scholtz přjslušné powinnosti vlastencům 1775. 8.
134. Semelia Matauš Prywjžského, Plast strdj 8. Index.
(cf. VI. num. 1265.)
135. Sen Panny Marye. (Index)
136. Szegedyna Štěp. článkové wjry tabule 1. o Wečeři
fol. (Index.)
137. Jana Špangenbergera Loci communes Melanchtona Fil.
Otázky z katechysmusu, přeložené od Kašp. Krjžownjka. (I)
138. Spráwa a naučenj, kterakby se lidé pobožnj, a w kř.
P. wěřicí gdauce k wečeři P. etc. (Ind.)
139. Giřjka Staroměstskýho z Třebechowio, správce škol-
njho v sw. Gindřicha, o trogjm spůsobu čłowěka (I)
140. Jana Steffanydesa Wěselského, heptas staliitiae hu-
manae: Sedmero čłowěka bláznowstwj. (I)
141. Jakuba Straby žiwot dětinský. (Ind.)
142. Giřjka Střely Domažlického wýklad na žalm 6. 8. (I)
143. Se summau čtenj na zbory 4. (Ind.)
144. Swětlo trogj, tōtjž plesanj a radosti a wděčnosti win-
šuw mnohých ze srdečnosti, genž hořelo w starožitném kř. mě-
stě Kauřjmě. W Kutenberce v Giř. Arnolta. 4.
145. Šábés (kapitola prwnj o židowském) co při něm za-
chowáwati, a čeho se warowati magj, aby podle přjpowědi Ra-

bitíw života věčného dogiti mohli. Rkp. bez roku. (Byl u Herrle na prodej za 1 zl. 54 kr.)

146. a) Šlapěge P. Krysta. b) Panny Marye. (Index.)

147. Františka Tilemana krátký weykład, aneb wyswětlenaj sedm žalů kagjých. 12. (I)

148. Walent. Trocedorfa Rosarium. (I)

149. O trpěliwosti přjkladech, o přjtomnosti božj lidem w auzkosti postaweným. (Ind.)

150. Tručhliwý, to gest, Smutné nad žalownými wlasti a cýrkwe bjdami najkánj. 8. (Index.)

151. Turka kázanj o dwogch hřšujících. W Praze. (I)

152. Včenj křestauské krátké opětowanj, a přiwlastněnj neypotřebnějšjch kusů. 8. (I)

153. Učenj sw. Pawla způsob, za prawidlo a ke zkušenj nyuějšjho času z listu k Řjmanům předstawený, wětšj 12. (I)

154. Ulrycha Kryštoffa z Eksteyna, bakalářa Hortowského Kaucyonal český pohřebuj. 4. (I)

155. a) O vmučenj P. modlitby na každý den. b) O vmučenj, smrti, pohřbu, a z mrtwých wstánj Krysta kap. 53. Izaiáš Wýklad pobožný. 8. (I)

156. O wirpenj syna božjho hystorye. 4. (I)

157. Jana Wáclawa tři Jaroljmi. (Ind.)

158. O swátosti wečeře P. otázky bratra Jana Bohuslawy a bratra Wáclawa Solina. Rkp. (Index.)

159. O wečeři P. spis proti w nowě powstalým odporům; žeby swátost těla a krwe P. znamenjm toliko a ne prawdiwau byla. 8. (Index.)

160. a) Weykladů spasytedlných kniha, na čtenj nedělnj. fol: b) Wýklad na modlitbu Páně Index na str. 296. c) Krátký wýklad modlitby Dawida kr. w žalmu 94. od Tob. Wokana Nowopražského. d) Giřjka Střely Domažlického na žalm 6. (Wše I.)

161. Wyznánj a oswědčenj o Krystu; o wěčném wywolenj božjm, o zawřženj bezbožných, o předzwědēnj božjm. (I)

162. Wyznánj wjry zgewně sw. řjše řjmské všech wůbec poddaných, z páuhého a patrného slowa božjho předložené. (I)

163. a) O wjře a dobrých skucých; o welikých odpustých; o odpuštenj hřchůw skrze Krysta. b) O wjře otázky (wětšjm pjsem). c) O wjře prawě a žiwě. d) O wjře sw., kteránž Čechowé a Morawané držj ti, kiejž se zákonem Páně zprawugj. (Wše Index.)

164. O wyhnánj pobožných lidj, a potěšenj w něm k těmto časům přináležejcy z pjsem swat. a z wčitelůw cýrkewnjch sebrány. 8. (Index.)

165. Wyloženj krátké některých slow, a mjst, kterých se w pjsmach swat. wjřwá. (Index.)

166. Wýlah krátký knjžky pod tytalem: Škola Krystowa. W Holomanicy. 8. (bez m. a roku.)

167. Wyučowanj podle pjsmo sw. gak probuzené duše w malém počtu se magj shromažďowati. 8. (Ind.)

168. a) Základ nepřemožený ewangelické prawdy. 12. b) Zákona Nowého zrcadlo. 4. (Ind.)
 169. Zákona star. a now. wčej Knihá o powinnostech, a rozdjlú. 8. (Index)
 170. Zpráva wšitečná lidem pobožným, kteříž nynj welice saužení gau. (Ind.)
 171. Zrcadlo křestanského žiwota, obsahujcýho w sobě powinnost lidj křest. Kázanj dvě. (I) (porow. IV. num. 476 a 612.)
 172. Žalm 116. Nawrátjž se duše má. W Praze w Šuman-ské Impressý. fol. 1589. (pjsen ?)
 173. Žalmičky s pjsničkami, modlitbami a s katechysmusem 8. (Index.)
 174. Žalostiwé wypsanej o těžkém trestánj božském. W Praze u Sedlčansk. 4. 1591. (Pelc. Kat.)
 175. Žiwota křestanského Správa neb spůsob 8. (Ind.)
 176. Žiwot Pana Gejšje pro děti a dospělé lidi, druhé wydanj. 8. w Nikolspurku.

B.

Přidavek druhý.

obsahujcý dodatky a oprawy ke všem Oddělenjm.

1. Str. 24. ř. 15. Nalezlo se, že giž r. 1136. celá biblj psaná byla, a protož newědomo, kdy vlastně přeložena gest. Wiz Odděl. IV. num. 317.
2. Str. 35. řád. 4. od spoda, Dietricha, Kunce Zbiška Trotinského.
3. Str. 41. num. 1. Porówney Odděl. II. 1. poznam.
4. Str. 45. num. 22. Při Dalimilu, kterýž mjwal P. Zeberer, gest také opis Tandariaše, a sice mnohem dokonalejšj. Tjm se opravj Dobr. Gešch. d. Lit. 1818. na Str. 303. num. 10, a odtud wzaté zde IV. 47.
5. Str. 46. num. 30. Při Dalimilu Zebererowě gest Nowá rada s tjm počátkem: Král lew ten času gednoho etc.
6. Str. 48. num. 40. Martiniani per manus Pauli de Radnic. 1400. 4.
7. Str. 52. num. 49. Rkp. od r. 1484. w Museum.
8. Str. 53. num. 50. U P. Hanky gest exemplár z wydanj 1498, kdež ze 52 listů toliko 2 zcházejí. Wydanj 1783. gest w Holomaucy u Jozefy Hyrulowě 8.

9. Str. 54. num. 53. Práva zemská, Ustawenie Karla IV. a Nálezowé. Rkpisi. dwa z XV. stoletj 4. a fol. w Museum.
10. Str. 55. num. 57. též w Museum we fol.
11. Str. 57. num. 73. Wiz Odděl. V. num. 1411. a 1418.
12. Str. 58. num. 79. Adam a Ewa při Martiniani od roku 1400. w 4.
13. Str. 59. num. 84. Gedén Rkp. od 1395. též u P. z Schöuberra Rady zemské. Tištěného pak od r. 1495. gest w Museum exemplář, kdež registrum 17 listů wyfežáno.
14. Str. 61. po num. 109. přidej: Sibillino Proroctwie při Dalimilu Zeberera 1459. w 4.
15. Str. 73. k. 31 náležj tento wýtah z Akt Plzenských (pozděgi w národnjm Museum uložených): „Letha 1500 Pani Konšele y hned po obnowenij Rady gsauče se všemi ginými Prziščnými Osobami shromaždienij slawnie mézu sebau zawrzeli a spolecnie na tom zuostali, aby czo se Pauhych Niemcuow dotycze, kterziž nicz Czesky neumiegi j ziaduy z nich zde za Sauseda przigiman nebyl aniz za czlowieka w kterozkoli wsy, miestske, ani aby domu nagijmal w Miestie, dokudby se czesky mluwití neauuczil, leczby se takowy czlowiek dobry nahodil, kterzyžby se Panuom napřed a Obczy libil a hoditi mohl, a však aby takowy bez wiedzomij Panuow Staršijch obecničk przigat nebyl. Ano take y hned przitom naržizeno bylo skrze Administratora Arczibiskupstwij Pražského: Poniewadž Niemecky Narod Starym Kwasem bluduow nakažien gest, aby toliko Slowo božij k lidu obecnijmu w kostele y w klašterzjich Czieskym gazykem kazano bylo, a Niemczy aby se radiegy cziesky ucžili, nežliby tak znamenite czieske Miesto zniemcziti semieło.“ (Pag. 190.) Za Ferd. I. mnichowé dosáhli opét dowolenj kazati w něm. gazyku.
16. Str. 85. num. 21. při Passionalu Schöubherowském od 1395. a tištěna při kancionalu prwnjho wydánj.
17. Str. 85. po num. 21. Hádanj we weršjich mežj Wáčl. Hawlem a Tábořem l. P. 1424. stale o prawé wjře a cirkwi křestanské. Rkp. 4. sawěký, w Duchcowé.
18. Str. 86. num. 25. při bratrském Kancionalku w 8. s notami hudebnjmi.
19. Str. 87. num. 29. O starém tisku Mágowého snu zmjňka w V. 187.
20. Str. 87. num. 32. W Přjeteli mlád. (VII. 669.) djla z. swaz. 2. str. 28. a d. tento nynj w Museum chowany Rukp. tištěn se změněným poněkud pro snadnějšj srozuměnj slohem, (bodejž proměny aspoň pod textem se udaly!) a s krátkým úwodem od prof. M. Milauera.
21. Str. 87. num. 35. n. P. Frant. Xaw. Sternberga celý exemplář bez 8 listů.
22. Str. 89. k num. 45. wiz Hyllos na r. 1820. číslo 23. W Miletjně na Zwóku nápis: Leta Narozeni Syna Božiho 1435

dílan gest tento. Zwou skrze ruce Filipowi w Hradey nad Labem w. Biencuberg Altenth. B. III. S. 164.

25. Str. 89. num. 47. celé smazati (w. tuto B. 4.)

24. Str. 90. num. 50. Rkp. we weř. biblioth. a nowý pfepis u Hanky. Též w Praze u Jauernicha 1762, a 1752. 8. W Příbrami u J. T. Hochenberg. 8. bez roku.

25. Tamž k num. 53. u K. J. Jauernicha w Praze 1761. 8.

26. Tamž k num. 54. Kronyky dvě o Jowinianowi Cýsaři Rzymškém. O Alexandrowi a Ludwjkowi towaryšjch geho. W Holomaucy 8. 1773. (porow. VI. 208.)

27. Tamž k num. 56. W Holom. u Joz. Hiralowé 1780.

28. Str. 91. num. 57. Giná wydanj: Welmi pěkná a pohaudedluá a čtenj hodná hystorya, o newinně sauženě sw. Pfalzhraběnce Genowesle. W Příbrami u Frant. Hochenberg. 8. 1757. Holom. u Joz. Hiralowé 8. 1784.

29. Str. 91. num. 60. Též u Zýmy 1792.

30. Tamž num. 63. Žiwot Esopa s některými geho rozprawkami z řeckého gazyka a wostatek z něm. do našeho česk. přeložený. W Prostějowě u Kašp. Aorga, nákladem J. Günthera Impressora Holom. 1557. 4. Tamž u Fr. Milchthalera 1579. 8. s năpisem: Žiwot a skutkové Ezopa mudrce znameuitého, co on, žiw gsa, kratochwilného působil, y také gaký konec žiwota wzal. Též w Praze u Petra A. Benka 8. 1696.

31. Str. 92. num. 69. Pěkné a welmi užitečné řeči wybrané z kněh některých mudrcůw pohanských a wřitelůw starých w této kuize přeložené a wytištěné nagdeš. W Holom. u Frid. Milchthalera 1572.

32. Str. 94. num. 86. Rkp. též na Strahawě.

35. Str. 97. num. 111. Též w Praze 1708. 8.

34. Tamže před 117. Trinácte šprochůw wagowských. Z Rkp. pražského pod năpisem: 1467 post Johannis (t. g. toho r. a potom dále) Jošt biskup Wřatislawský poslal králi Girjmu tyto kusy etc. (Wjd. hist. r. 1814. str. 63.) Gměno wagowské šprochy gest z něm. Weidespruch, to gest mysliwecke propowjdy.

35. Str. 103. num. 158. vydáno w Neuere Abhandlung der k. böhm. Gesell. I. Bd. Prag 1791. Str. 371.

36. Str. 112. num. 192. Též w Holom. 1772. 8. Geden Rukopis ze 16 stoletj klade: od Mřtra Albrechta lékaře Cjsaře Oldřicha a Mřtra Hawla kowáře, u cjs. Zykmanda.

37. Str. 115. num. 196. Rkp. půwod. u P. Fr. hr. Sternub.

38. Str. 115. po 212. Sněm w Praze 1417. Num. 215. Zlomek sněmu od r. 1421. tištěn w Čechoslawu (1825.)

39. Str. 116. num. 220. Compactata neystaršj od r. 1500.

40. Str. 117. num. 241. Rkp. w bibl. Lobk. a Sternberg.

41. Str. 118. num. 248. gest tištěn.

42. Str. 119. num. 257. po 1546. přidey též 1550. 1564. 1594.

43. Star. 125. num. 341. přidey w Museum.

44. Str. 127. num. 384. Nápis posledního Wydání: Čtenj Nykodemowo obsahuge w sobě newinny ortel, kterýž gest Pilát Pontský na Kr. Gežjše wydal, aby mezy dvěma lotry byl ukřižován. W Praze u K. Jauernycha. 8. 1761.

45. Str. 127. num. 388. Na konci přidati: W knize: Allgemeine Encyclopadie der Wissenschaften und Künste von J. S. Ersch und J. G. Gruber w djle VIIIem w Lipsku 1822. tištěncm w popsánj města Búdišjna (Bautzen) prawj Engelhard, že tam w bibliotece Gersdorf-Weichaské chowá se spis od samého Husa psaný. Neznámo posud, co obsahuge.

46. Str. 131. k num. 457. Z wydání 1498. P. Hanka má celý ten traktát obsahugj 7 listů.

47. Str. 136. k num. 522. Přidey: b) Téhož Martina Knjžka proti počtě swatých. 8. (Index.)

48. Str. 143. num. 607. Rkp. w Museum gest bez let.

49. Str. 144. num. 608. Wydání od roku 1502. u Hanky celý exemplár.

50. Tamž num. 610. Wydání od r. 1498. u Hanky exemplár. Ostatně přidey gesté wydání w Impr. Akad. 1689 a 1735.

51. Str. 145. Celé num. 619. vymazati, gsaucj od r. 1616.

52. Str. 147. num. 643. Rkp. na perg. w 4. s přewýbornými obrazy pro Sternberga shotowen, nynj u hr. Cerujna.

53. Str. 147. po num. 648. Žiwot a sláwa sw. Wáclawa. W Praze 8. 1510.

54. Str. 163. W třetj od dolu řadce po slověch a t. d. wložiti toto o nowinách: Gešté i w této době toliko zvláštnj příběhy, a ty gen wogenské do swých nowináfských listů kněhtiskaři kladli, a nikoliw se ani na měsje, ani na léta newázali nýbrž gak se co paměti hoďného přihodilo, hned swým kraganům do rukau podávali. Zvláštnj a negaký příběh buď w mědi a nebo w dřewě wryti dali a na welikém archownjím listu wylačený a barwami okrášlený na swělo wydávali, gak n. p. Petra Kodicilla wyšetřená a ohledaná kómeta r. 1577. Spráwa o kometě, o moru w r. 1581. Ouzonútj w řece Moldawě nešťastných lidj etc. W r. 1597. Cjs. Rudolf II. pořádně měsjetné nowiny, kteréžby příběhy celého měsje w sobě zawjraly, wydawati poručil, a gistým tiskařům swob. listu na to propúgčil. Dle toho Dan. Sedlčanský po prwé řádně nowiny celého měsje Zářj roku 1597. wydal. „Tak (dj on na lny straně) jakž gest podle gisté wúle G. M. C. a Oswjc. knjžete a P. Zbynka, Arcib. Pražského nařjzeno, aby gistij Impressoři pořádně spolu každý měsyc, a ne po různu imprimowali.“ Po něm tež Giř Jak. Dačický r. 1598. učinil, sebraw nowiny o zběhlých tehdy wálečných příbědách. A wšak řd giňyoh po různu nowiny wydawati nepřestáno. Zvláště o giň wydawání starali se Sam. Ad. z Weleslawjna (1618-20) Dan. K. z Karlsberku (téhož roku.)

55. Str. 165. num. 1. na njsťě slowce (spolu) postawiti: giňj křestanského. Wydání pak od roku 1728. gest w Litomyšli,

motto geħa gest: Milý začku, vř se řad, Ćudeř mjt, peněž kád.

56. Str. 167. num. 17. Přidey w Praze 1740. a tamže u Jauernicha 1764.

57. Str. 174. po num. 86. Pjseň o swatem stawu manžel-ském. fol. 1589.

58. Str. 181. k num. 175. přidati: Flos Medicinae sive Scholae Salernitanae de conservanda bona valetudinae praecepta metrica auctore Joanne de Mediolano, in usum adolescentiae e-didit et perantiqua versione bohémica (instruxit) Mathias Belius. Po. onři typis Joannis Pauli Royer. 1721. 8.

59. Str. 182. k num. 177. W Žilině u Alžběty Dadanky 1679. 12. (Index.)

60. Str. 185. num. 200. Oba ty kusy t. a) Pachořek a žid a b) Weys: upay syn, w I. geduanj, w rymjch, gsau od Tobiase Mauřenjua (okolo 1604) a ěasto tiřtění k. p. 1773. 8. w Praze; opět 1775. bez mjt-a.

61. Tamže před num. 201. List Maxim. II. Šwendowi od r. 1574. (We Wjd. List. na rok 1815. str. 1.)

62. Tamže před num. 202. Sprawa o Ptolomeowi Arffara-towi králi Egypřtřem spravedliwém. W Praze Buryau Walda. fol. cum. fig. bez roku. (mezi 1570-90.)

63. Str. 188. num. 224. Carionowa hist. gest od r. 1532.

64. Str. 193. po num. 279. Napomenutj potěřiteldnř wřech-něch křřtřanských potentatůw proti pohauům. Z polské řeĉi přel. 1594. bez mjt-a a tiskaře.

65. Str. 194. po num. 281. wložiti následujej; a) Sprawa co se s Kněžetem Zygmundem Bathory w Šedmihradřké zemi zběħlo. W Praze u Woldř. Waldy 1595. 4. z lat. přel. b) O do-bytj Gokerau. W Praze u Bur. Waldy 1595. 4. c) Nowiny z Kořic, kterak gsau Walaři Muldawaně, a lid Sedmihradřský dwa Hlauffy Tatarůw porazylj. W Pr. u Bur. Waldy. 1595. 4. d) O dobytj dwau pewnostj, Plindenburgku a Petrynu w zemi Char-watské; w Praze u J. Šumana 1595. 4. e) O dobytj pewnosti Fagyátu, w Praze u Šumana 1595. 4. f) Nowiny o wjtězřtwj ů města Kaparye, w Praze u Bur. W. 1595. 4. g) O dobytj města Jeny y země Sedmihradřké. W Praze u J. Šumana 1595. 4. h) Nowiny ze Zyseku, Kařy, Tokaye a z leženj od Ořtřehoma. W Pr. u J. Šumana 1595. 4. i) Partykulář o dobytj pewnosti Tor-gewistu, a pewnosti Gorgice w Zemi Walařské. W Praze u J. Šum. 1595. 4. k) Nowiny z Země Sedmihradřké z leženj polnj-ħo. W Pr. u Bur. Waldy 1595. 4. l) O dobytj Ořtřehoma. W Praze u J. Šumana 1595. 4. m) Nowiny ze Sedmihradřského Bě-lehradu. W Praze u Wold. Waldy 1595. 4.

66. Str. 194. Po num. 295. wložiti: a) Pořadně wypsanej o dobytj města y zámku Harwanu; w Praze u Dan. Sedlčanského 1596. 4. b) O dobytj těj pewnostj Wacen, Klawitu a Keary No-wico. W Pr. u Anny Šuman. 1596. 4. c) O dobytj města Chya-

nádu a Kástele, Noghlak u země Sedmihradské. W Praze u A. Šumanowé 1596. 4. d) O wztětj města Waoye, o hlawnjm Šturmu k Temeswáru učiněném. W Pr. u A. Šuman. 1596. 4. e) Kراتičké Wypsanj pewnosti Erly. W Praze u Dan. Sedlčansk. 1596. 4. f) Nowiny o dobytj pewnosti Pápy. W Pr. u B. Waldy. 1597. 4. g) O dobytj pewnosti Turecké Slatina, w Pr. u A. Šumanowé 1597. 4. h) Nowiny o wjtěžném Rábu dobytj, a slawném nad Turky Wjtězstwj, kteréhož bůh křestanskému lidu 1598. w noci na Prowodnij neděly propůgčiti račil. W Pr. u A. Šuman. 1598. 4.

67. Str. 195. num. 301. wložiti: a) Gisté nowiny o Spůsobu Osoby Bašete Budinského, kterak w ruce křestanům přišel, a gat gest. W Praze 1599. 4. b) Nowiny z Vher a Sedmihradské země, kterak gsau křestané v Setštjau Tatarsy z leženj gegich wyhuali, ge porazyli, a Praporce Tatarského Čára dostali. Těž gak gest Mich. Walašský Weywoda, téměř všecku Sedmihradskou zemi k ruce G. M. C. podmanil. W Pr. u Dan. Sedlč. 1599. 4. (w Raudn. bibl.) c) Nowiny znamenité o obrdrženém w Města Tolny slawném wjtězstwj nad Turky od křestanů, w Pr. u děd. Šumanských 1599. n) Nowiny o pamětaj od Zykmuuda Bathoryho a Michala Weydy r. 1601. swedené bitwě, w Praze u dědiců Šumanských.

68. Str. 196. po num. 312. wložiti: Prawdiwá gruntownj Špráwa, a wypsánj, z gake přjčiny Jan Šatele městský syn w Pařtzi Krále zamordowati vmjnil. Z něm. přel. W Praze u Wold. Waldy. 1595. 4.

69. Str. 200. po num. 351. Dačického z Heslowa Kronyka česká Rkp. fol. ze 16 stoletj u P. Zieglera.

70. Str. 203. po num. 366. wložiti: Špráwa o smrti neyosw. P. Rudolfa II. Cjs. 1612. w Praze u děd. Šum.

71. Str. 203. po num. 371. a) Špráwa, gak nowě wywolený Král Frid. na hranicých král. českého od Stawů přiwjtan byl. 1619. 4. b) Wypsánj toho všeho, co se od g. Bréz. r. 1618. až do korunowanj Frydrycha w Čechách přihodilo. W Praze 1620. 4.

72. Str. 204. po num. 384. Mat. Wakenberského z Waltenberka Weyklad Erbownj piktury podle allegoritského smyslu na P. Hertwika Zeidlic z Schönsfeldu fol. (Cat. Pelc.)

73. Str. 204. Po num. 391. Jana Dübčanského Špráwasprostá a prawá o bratřjch staršjch Gednoty. w. num. 910b.

74. Str. 209. Po num. 450. Nowiny pořádné seelého Měsyces Zářij l. 1597. w Praze 4. u Dan. Sedlčanského.

75. Str. 214. Num. 482. smazati, gakožto stežné s 962.

76. Str. 220. Po num. 529. wložiti: a) Historie některých králůw a cjsařůw přjkladně předstawená. Rkp. weř. Bibl. XVII. F. 28. b) Nawčenj mnohé chwalitebné z mnohých filosofů a doktorů pjem wybraná. Rkp. weř. Bibl. F. 12. c) Nawčenj, muželi býti kaupenie plátu bez hřjchu a bez lichwy. Rkp. weřeg. Bibl. XVII. E. 19. u. 2.

75. Str. 224. Po num. 561. M. Perva Kodiceba, vybetřena a ohlednã kometa r. 1577. (s rytinou na dřevě na velikem archu a barvami ozdobenã.)

73. Str. 224. Po num. 563. Sprãwa o kometã, o moru w Čechãch r. 1581. O utonutj w Moldawã nešťastných lidj, toho roku (s rytinou)

79. Str. 225. po num. 572. W Museum nachãzej se: a) Hromã (Anton.) Kalendãr hosp. a Kancell. k lethu P. 1598. ku poctiwosti Gmãna: Giřiho staršjho Bořity z Martimic etc. wyt. w Star. M. Praž. w Impressý Jana Othmara 4. c) Tãhož 1599. ku poctiwosti Gmãna Ladislawa ze Šternberka etc. ib. c) Stehljka z Čenkowa (M. Kašp. Ladisl.) Kalendãr k lethu P. 1603. ku poctiwosti knãze Šeb. Chotãbořského etc. W Star. M. Pražskã. w Impressý Šumanskã. d) Mollera z Štraupic hosp. a kancell. k l. P. 1616. v Mik. Pãtrosa 4. e) Minucý 1617. f) Horkýho z Lochowic (Mart.) K l. P. 1615. ku poctiwosti Purgmã a Panãm Mãsta Domažlic. Wyt. w St. M. Pr. v Matãge Pardubackãho 4. g) Kalendãr hosp. a kancell. k l. P. 1612. ku poctiwosti Gmãna Pana Burgana Kapljře etc. Wyt. v Danye. Sedlãanskãho. 4. h) Tãž 1613i ku poct. Gmãna Joach. Ondř. Šlika etc. ibid.

80. Str. 227. Po num. 600. po slowã powodni: pãridati: w mãstã Ržjmã 23. Prosynce 1598.

81. Str. 228. po num. 620. a) Prawdiwã a krãticekã wypsãnj o zãzraãnãm podiwnãm skutkn Panã, kterýž se stal bljã Wysokãho Meyta l. 1595. dne 23. Prosynce. W Pr. u. Dan. Sedlãanskãho 1596. 4. (w Raud. Bibl.) b) Hystorye dwie. Prwnj o diwnãm a temnãm audolij, w kterãmžto welmi hroznã a strašiwã hlawa gest, na kteraužto Mandywilla Rytjř se swými Towaryšy patřil; druhã o gednom Gýsãfi Perskãm (řãbnãm Sarman, na nãhož P. Bãh, když lid křestãnský hořil, tmu dopustil. W Praze v B. Waldy. 1596. 4. (w Raud. bibl.) c) Nowiny prawdiwã o welikých hrozných zãzracých a diwíjoh, kterãž se staly w Polskã zemi, w Rusých y ginde, se spatřenjm osob, a roãličných znamenij na dweřjoh 5. Čerwna 1598. Tãž o zãzraãnãm porodu, kterýž gedna žena tãhož lãta a dne w Waradýnu porodila. Pãitãm, kterãk na giných mjstech zemã třesenij bylo, oheř a syra s Nebe pãřela. W Praze u. Waldy 1598. 4.

82. Str. 228. Po num. 615. wložit: a) Sprãwa o welikých kamenjoh w zemi Durynskã z oblak na zem spadlýoh. 1581. b) Sprãwa o třech r. 1583. spatřených slunecých, s rytinã na dřevã. (w Strah. Bibl.)

83. Str. 229. num. 621. Pãidey k slowci sowãch: které do Sedlec nedãleko Prahy kwapnã a w množstw j přilãtãly.

84. Str. 232. num. 645. b) Gedno wydãuj. Ceny neb wymãřenj etc. gest tãž w Frankfurtu na Meinã od r. 1604. 4.

85. Str. 239. num. 692. Ku konci pãidey: Pãidãna gest krãtkã obsãžitednost Processu prawnjho. Opãt w Praze u. Jozafa Ant. Šilharta 1725. 8.

86. Str. 255. Po num. 849. List auřadaj (Právní zvanj) od r. 1583. w Čechoslavu l. 1820. čisl. 7.
87. Str. 257. num. 861. W Indexu udává se rok 1661. a tedyby kniha ta do Odděl. VI. náležela.
88. Str. 261. Po num. 892. Matěge Strjbrského žalmy. (1) Snad gedno s V. 2516d.
89. Str. 264. řád. 4. Po slowci Amsterdamě přidati od Komenského.
90. Str. 268. 4tý řádek z dolu, přidej: w Normb. 1621. 4.
91. Str. 269. num. 980. Po slowě Rettung wlož: duchow-
nj wěrným pokuřenjm zemdleým křestanům.
92. Str. 270. Po num. 999. Ondřege Pjzdeckého Otázky. (okolo 1584.)
93. Str. 275. num. 1068. smazati, (viz 858.)
94. Str. 276. Po num. 1084. Matěge Strjbrského de 4 novissimis. (Index.)
95. Str. 278. řádek 5. čti: Index klade 1631. Má též lat. titul. kniha b): Pathmo Sareptanského Gog Ezechielani et Magug Apocalyptici collatio.
96. Str. 279. k num. 1118. Balbin prawj, že ta kniha psána gest nowým psanj způsobem, gakýmž Kotwa vkázal, žeby se deska řeč. zbohatiti mohla.
97. Str. 279. Po num. 1125. Jana Thaddea O manželstwu nařjzenem (Index.)
98. Str. 284. k num. 1192. přidej: b) téhož Wyklad na ewangelium sw. Matuše 4. (Index.)
99. Str. 285. k num. 1209. přidej c) wyklad na žalm 91. (Index.)
100. Str. 289. num. 1245. smaz a w. 541.
101. Str. 292. k num. 1272. b) téhož Erazma Kazanj o milosrdenstwj božjm 12. (Index.)
102. Str. 304. num. 1431. druhé wydanj: Jana Habermana Vita Christi; Žiwot G. Kr. w modlitby na ewangelia nedělnj y swátelnj wvedena, někdy pracj Michala Petrie, a nynj Ondř. Mixery Jarowského. wytlacena w Dolarowicy 1614. 12. (Weřeg. Bibl. F. 267.) Jan Haberman, ginak Avenarius. nar. w Chbě 1520 † 1590. far. we Falkenowě a ginde, prof. w Jeně a zua-
menity modlitbami na slowo wzatými (N. 1557b.) hebrejským slowářstwj a t. d. Pročes čjsla V. 1451. a 1433. gedno gsau a obě w num. 134. padaj.
103. Str. 317. k num. 1587. přidej: W Kut. Hoře 1784.
104. Str. 325. řádek 8. z dolu. K slowci může poznamená-
nj toto: Když Csař Ferd. II. r. 1628. se swau manželkau kolleg. Jezuitskau nawšjwil, přiwjtan byl w 50. gazycjch, přičemž To-
biáš Arnolda (Morawan † 1645) slezským gazykem řečnugjcjho madawěcky pochwalil.
105. Str. 356. num. 95. Na konci čti: w 42. (b. r.) str. 315.

106. Str. 359. k num. 126. Písně na Ewangellia národní celého roku spolu na Ewangellia w pondělí a w auterý welikonočnj, a swatodušnj, gakož y na Ew. w dea Slawný na nebe Wstaupenj. W Praze v Ign. Prusý, 1760. 8. str. 182. registřík. (Suad wýtah z předešlé.)

107. Str. 366. num. 186. Doktor Grobian přeložen z lat. Friderici Dedekandy Grobianus, de morum simplicitate libri II. in gratiam omnium Rusticitatem amantium. Franc. 1549. náležj vlastně do předešlé periody.

108. Str. 368. Po num. 205. a) Kronyka velmi kratochwilná o rozmlauwánj krále Šalomauna s Markoltem, obličege velmi škaredého. W Praze y K. J. Jauernicha. 8. bez r. (okolo 1760.) b) Kronyky dvě prwnj o Panj Kryzeldě, kteráž mnoho protiwenstwj od manžela swého trpěla. Druhá o Panj Lukrecyi, kteráž pro swau poctiwost sama se zamořdowala. v K. J. Jauernicha 8. bez r. (okolo 1760.) cf. IV. 48.

109. Str. 368. k num. 210. přidati: b) Komenského Vtřilowj některé básně, přeložené (Votgt. acta liter. 1774. st. 167.)

110. Str. 370. num. 225. Na mjsto pod gménem čti: přeložiw z latiny.

111. Str. 372. Po num. 245. Kronika města Laua od leta 1490. až do 1631. sepsaná od Pawla Mikšowice, Rukp. půwodnj w 4. W Duchowě.

112. Str. 376. Mjsto num. 277. takto šjřegi: Pawla Skaly ze Zhoře a) (Wšeob. čná) Historie cirkownj, ze spisůw a z pamětj hodnowěrných historikůw w krátkau summu uwedena a sepsaná. Deset djlu welikých we fol. Rkp. půwodnj. Wyprawuge historii cirkownj od časů apoštolských až do l. 1624. giž w djlu třetjmo počjná historii nowěšj od l. 1516. velmi obsjrná. Gest to nej-obsjrněšj djlo české literatury. b) Chronologie cirkownj, w njž rozmanitj a paměti hodnj přjběhowé w cirkwi bđž od stwořenj swěta až do těchto poslednjch časůw zběhlj s gistau poslaupnostj let se wypisugj. (w Duchowě) Rkp. we fol. půwodnj.

113. Str. 383. k num. 354. W Museum nalezagj se tyto kalendáře: a) Nowý a Starý Kalendář hosp. kancell. k l. P. 1623. ku poctiwosti Adama z Waldšteyna etc. Wyt. w Praze u Jana Štjbrského. b) Partlicia ze Špicherku (D. Sym.) Kalendář hosp. a kancell. k l. P. 1625. k poct. Wilema ze Wchynica z Tetowa etc. Wyt. v Dan. Karla z Karlsperka. 4. c) Kuřelowského (M. Wawř. Jakobeusa) Kalendář hosp. a kancell. k l. P. 1652. k. p. Rychtaře Putgm. a Rady Města N. Koljna. Wyt. w Litomyšli v Mat. Březyny. 4. d) Žaluta Giř. Jana Kalendář hosp. a kancell. k l. P. 1653. Wyt. v Giřjka Sedláuského. 4. e) Dachnowského z Dachnowa M. Giřjho Kalendář hosp. a kancell. k l. P. 1624. Wyt. v Giř. Sedlč. 4. f) Huboryna Mauryce Kalendář hosp. a kancell. k l. P. 1635. Wyt. w St. M. Pražském u Jana Byliny. 4. g) Partlicya ze Špicherku. Sym. Kalendář hospod. a kancell. k l. P. 1637. Wyt. w St. M. Praž. v Jana Byliny 4. item

1638. h) Espeche Wolfg. Zykm. Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1643. Wyt. w St. M. Pr. v Gířka Šypaře 4. i) Hermann de Werwe s Hystoryemi Kal. hosp. a kanc. k l. P. 1646. Wyt. w St. M. Pr. v Jana staršho Byliny. 4. item 1647. v Šypaře. k) Gablera Jeron, staršho Kalend. hosp. a kancell. k. l. P. 1646. Wyt. w St. M. Pr. v Gířka Šypaře 4. l) Daysygnera M. Jana Kryštoffa a Pranostykau hwězdařskau Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1650. Wyt. w St. M. Pr. v Gířka Šypaře 4. item 1657. v Urbana Golliaše, 1659. ibid. m) Hermana de Wepwe s Pranostykau hwěz. Kalendář hosp. a kanc. k. l. P. 1655. Wyt. v Lidmilly Sedlánské wdowy 4. n) Krásného Mich. Ign. Kalendář hosp. a kancell. k let. P. 1660. ku p. Jana Frid. hrab. Trautmanstorfa. Wyt. w Litomyšli v Jana Arnolta 4. o) Holborera Mart. Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1665. u Urbana Golliaše. 4. item 1677. p) Krygnera Mich. Rožný Kalendář hosp. a kanc. k l. P. 1677. Wyt. v Praze u Jana Arnolta též w Litomyšli na prodež 4. item 1681. ib. item 1729-41 v Fer. Arnolta. (chybj 1735) q) Z Chotešowa Kr. Joach. Nowý rytulárnj kalendář kecti sw. Wácl. k l. P. 1712. wyt. v Gířho Labauna. item 1713. item 1729-1741 v Labaunských dád. chybj 1735. r) Oswalda Filipa Jak. Nowý kalendář na rok 1729-1741. Wyt. v Praze v Karla Arnolta. 4. chybj 1735. s) Fišera Abrah. Nowý hosp. a kanc. Kalendář na rok 1729-45. 1747-50. 53-60. 64-60. 75. Wyt. w St. M. Pr. v Karla Brautiška Rosenmüllera w 4. Rosenm. dostal Privilegium na uče. Dec. 1720. 1714. Str. 386. Po num. 386. Fr. Balt. Roža: O hospodářstwj Rkp. od r. 1758. dwa dily u Prof. Šjra. 115. Str. 392. Po num. 440. Geden list zafedaj od roku 1674. (wytlačeno w Čechoslawu roku 1821. čís. 54.) 116. Str. 399. po num. 609. Pawla Krupia Rozšířenj katechymasu Luthera 4. Index. (okolo 1639.) 117. Str. 424. po num. 77. Fr. Menšho Wetký Swary Jan Nepom. W Hoře Kutné 1744. 118. Str. 430. po num. 846. Jozefa Nejedlého žena syná. Pohřebnj Chwaloreč Therezji Madočámy w Trnawě 1766. fol. 119. Str. 439. num. 960. smázati, a w. 803. 120. Str. 458. num. 1184. smázati. (w. V. 1509.) 121. Str. 461. k num. 1219. přidati: w Hradcy Králově 18. w Brně 18. (modlitby?) 122. Str. 462. num. 1233. a) též w Brně 1818. 123. Str. 464. num. 1264. Přidati: M. W. Modlitby každodennj horlivě z písem sw. vybrané wšem stawám k wjwjnej potřebě, k nimžto přidane gsau některé modlitby w nové přitopené. W Brně 12. bez roku. 124. Str. 468. num. 1320. vymazati docela, gade přicházejci. 125. Str. 469. k num. 1333. W Litomyšli 1808. W Pr. b. r. 126. Str. 484. řád. 28 řáti: Prachnerowé na místě Pachner, a w Pádku 29. místo Prachner postav: Pawjček, Peška.

127. Str. 491. ku konci §. 58. přidati: *Podle katalogu duchovenstva od roku 1823. nalezlo se v okrsku arcibiskupstwí Pražského osad českých 340, něm. 190, obojetných 44; v okrsku biskupstwí Litoměřického českých 88., něm. 309, obojetných 26; v biskupstwí Hradeckém českých 295, něm. 84, obog. 54; v Buděgowském českých 269, něm. 107, obog. 48. A tudy všech českých 990, něm. 690, obojetných 172, mimo 7 neurčených v Buděgowsku; a tak se měly osady české té doby k německým, jako 53: 23, aneb skoro 3: 2.*

128. Str. 507. k num. 47. a) přidej: *Schlowakiache Grammatik. Verfasst von Anton Beraolak, Pfarrer zu Neuhausel. Aus dem Lateinischen ins Deutsche übersetzt und nach der in k. k. Oesterreichischen Erbländern für die Nationalschulen vorgeschriebenen Ordnung eingerichtet. Ofen 1817. 318 a IX. str. w 8.*

129. Str. 518. po num. 173. *Hyacynthky od J. Bap. Wladisky. Nákladem J. Pospysila w Hradci Kr. 1825. 12. str. 76. (čeština zptwořená.)*

130. Str. 518. po num. 173. *Oněreg Morawek množstwí básnj wyhotowil, kteréž posud w Rkp. w něho. Gedna wětšimrawného obsahu má tento nápis: Básnj sprostý, bagjcy do swěta, k zarmutku wěše, k wzděláníj pospolným gewenjnj, gaky gest, a gaky má býti swět etc.*

131. Str. 520. k num. 198. přidej: *d) vlastenské plesání a djků činění etc. 1793.*

132. Str. 520. k num. 186. c) *Bolestná cýtedlnost a laudenj poddaných od Wrchnosti. Na borách Kut. 1808. d) Radostná cýtedlnost neb přiwjtání od Poddaných awě Wrchnosti, tamž 1808. e) Zrcadlo wtrhačů dleml y rauhádů, tamže 1812. f) O žaláři, genž se nazýwá Očištěm. Tamže: 1815.*

133. Str. 523. k num. 226. d) *Piseň k dosednutí na biskupskou stoliči G. M. B. J. Fr. Hurdálka dne 25. Vnořa 1816. W Praze w Impr. norm. 4.*

134. Str. 523. Po num. 228. *Jana Šembery a) Slze wděčnosti Wáclawowi Peřinowí 1814. b) Plesání sodec wraucýchod k Instalaci W. Peřiny na faru Krugburskau.*

135. Str. 524. k num. 235. e) *k slawnosti gmanin Fr. Köllnera z Dubna 1824.*

136. Str. 525. k num. 240. c) *Zádot. k nowému r. 1818. učeným Čechů města Krá Hradce. d) Piseň ke eti Jana Hraběte z Harrachu a Rohrau. W Praze 1820. e) Chwalozpěw při udělení zlatého menšjho penjze Petrowi Frankowi. W Braze 1821.*

137. Str. 525. k num. 241. c) *Přiwjtání G. E. Purkhabjho P. hr. Fr. z Kolowrat a t. d. a G. W. P. hr. Kašp. Šternberka u přježitosti nawšijwenj škol česk. na panstwí Plzeňském 20. Kwětna 1819. d) Hymnus na G. Maj. Cjs. Alexandra I. etc. u přježitosti slaw. přijtomnosti w Plzni dne 3. Ledna 1825.*

138. Str. 528. k num. 279. *Zbjrka. tá giž vychází s nadpisem: Zpěwy české pro geden hláři při Píanu - forte wydané a*

Wys. mroz. slečnám Ludmilá a Florestii; hraběnkám Wratislaw-
nám z Mitrowic obětované od Š. K. Macháčka. W Praze 1825.
v Jozefy Fetterlowé z Wild. II. Šwazek tamže 1825.

139. Str. 537. po num. 357. Antonjua Lišky: Sw. Wáclaw
truchlohra w Rukp.

140. Str. 544. num. 411. Částka I. a II. přel. W. Hanka.

141. Str. 553. k num. 517. vlastně 5 djlků od r. 1814.
do 1818, z nichž 4tý má stran 59, a 5tý 80.

142. Str. 553. k num. 518. c) Dějiny české w Kamenopisných obrazjeh s obzrasněnjm českým a německým w Pr. 1824.
w 4. Odd. I. 1825. Odd. II. w tisku.

143. Str. 556. k num. 535. Žiwot sw. Gotharda, Památ-
ky k. města Brodu českého. W Praze 1808.

144. Str. 564. k num. 629. b) O zástj, peyšě a neswor-
mosti. W Praze 1799.

145. Str. 519. k num. 183. f) Gaude et laetare Gebhardowi
g) Zpěw kwerků Kutnohorských 1803.

146. Str. 575. po num. 735. F. A. Dundra a) Nawedenj
k Mechanice čili hyboměrswj k potřebě řemeslnjčkům, zvláště
žákům na hlawnjeh školach 1825. a) Nawedenj k stawitelswj čili
uměnj o stawenj we wездеjšjw žiwotě k potřebě řemeslnjčkům
zednickým, tesařským etc. zvláště žákům na hlawnjeh školach.
1825. Obě to gest přeloženj kněh pro hlawnj školy něm. posud
w Rukopisu.

147. Str. 575. po num. 758. Cwičenj o užjwanj zbraně,
gegj částky, gich čistotně chowanj, a některých giných wogáku
potřebných wěcech, přel. W. Hanka. Rkp.

148. Str. 597. po num. 1034. Rozgjmánj té otázkj: Co gá
mám činiti, abych spasen byl? a Odpowědi etc. W Berljaě
1823. 8. W knihárně Fr. Spátheu etc. str. 52.

149. Str. 602. k num. 1096. Podobně Ond. Moráwek na
9 běhů ročnjoh kázanj w Rkp. má.

150. Str. 605. po num. 1129. Fr. Aloy. Luchy Kázanj o
posylánj dětj do školy w Praze 1800.

151. Str. 605. po num. 1151. Fr. Prok. Ondráčka Kázanj
na den sw. Petra a Pawla. W Praze 1802.

152. Str. 606. po num. 1144. Fr. Lid. Wambery Řeč při
Infuľacj P. Ferdinanda Hausy. W Praze 1820.

153. Str. 606. po num. 1150. Kázanj w chrámu P. Ljbez-
nickém dne 14. Čerwna 1825. držané, když W. D. biskup P. F.
Pištěk sw. birmowanj udělowal, od Wogtěcha Procházky w Pra-
ze 1825. u Jozefy Fetterlowé z Wildenbrunu 8.

154. Str. 188. k num. 224. Nowé přeloženj té knižy od
Ond. Moráwka posud w Rkp.

155. Str. 567. po num. 662. Krátká hyst. zpráwa o zalo-
ženj prospěchu a nynějšjw spořádanj českého lustrytu pro němé
od Joz. Redempta Zape, býwalého prof. w Chomotowských
školach. W Pr. u F. z Schöaf. 1802.

I.

G m é n a s p i s o w a t e l ů č e s k ý c h,

Římský počet potahuge se na Oddělení, arabský na -čjsto neb numero téhož Oddělení, litery a, b, etc. ukazují počet spisů pod týmže čjstem. Litery Sl. znamenají Slovaka, Mor. Morawana, stud. studující, kw. kwetl, nar. narozen, † umřel.

- Abdon Martin, český bratr. Gedna píseň w kanc. V. 48.
- Abrahamides Izák, sl. superintendent kw. 1612. V. 1095.
- Adalbertus a S. Tobia Carmelit. 1752. VI. 758, 756.
- Adamek J. stud. podjl na VII. 407.
- Achyllus Jan, Beraunský kazat. w Pacowě, far. w Příbyslawě kw. 1587 - 1617. V. 609, 1202a-g, 1249, 1285a-b, 1470.
- Akanthyo-Mitis Jak. Welko-Polomský, farář w Dřinowě a Skramnici kw. 1612-9. V. 163, 169, 522, 1147, 1165, 1226, 1364, 1596.
- Albert Mikuláš, spolupřeklad. biblj bratrské V. 869.
- Amadeus a S. Jos. 1725. VI. 51.
- Ambrozi Jan, slow. Orawské Stolice w Uhřjch slaužný (iudex nobilium) kw. 1780. Wydal VII. 1226. (w. Tab. Poe. III. 46.)
- Ambrozi Ondřej sl. kazatel ew. 1745. Od něho gedná píseň w VII. 93. (w. Tab. Poe. III. 29.)
- Ambrosius Gij sl. naroz. w Dolnjm Kubjně. Wracuge se z Wittenberské školy přes Slezsko a Polsko, měl býti w Krakowě, gakožto ew. kuěz utracen 1718, a toliko listem Vicedšpána Orawské Stolice wyswozen. Superintendent † 1746, w Štjtnjku. (w. Tab. Poe. II. 32.) VI. 111, 579 a-c, 863, 1199.
- Ambrosius Samuel, sl. cjrkwew. Radwanské kaz. hornj superintendentej A. W. notarius, aud kněžecjho latinského a Bánského towarýšstwj w Jeně 1805. VII. 1157.
- Ambrož od sw. Ondřege 1672. VI. 1151, 1237.
- Amort Wawřinec, učitel školy Swatoštěpánské na Now. M. Pražském kw. 1785-1799. Učil mládež zacházeťi s hedbáwjm, zaslaužily o wzdělánj gegj wúbec, poctěnpenzjem od Joz. II. 1784. VII. 209, 687, 823.
- Anastasius J. kapucjn w Praze kw. 1660-1677. VI. 516, 1139.
- Andree Wawřinec, Polišký, far. Kralowický. 1618. V. 1541.
- Androtius Fulv. 1651, VI. 494.
- Anděl Gij Kralohradec. 1642. V. 940.
- Z Ankersteinu F. 1782. VII. 963.
- Antoch Zykmond z Helfenburku kw. 1541-5. V. 1180, 1259.
- Aquejsis, w. Wodňanský.
- Aquilinas w. Worličny.

Arsenius z Radbuzy Kašp. děkan hlawnjho kostela Pražsk. † 1629. 13. Zářj. VI. 652. 899.

Artopaeus Kašpar Pardubský, děkan w Slaném kw. 1610-20. V. 448. 1222.

Aston Zachar. mor? kazatel w Ewanđicjch w Morawě. 1601. V. 887.

Augezdecký Alex. 1561. V. 48.

Augusta Jan nar. w Praze † w Mladé Bolesl. 13. Led. 1572. stár 80 let. Staršj a biskup Gednoty bratrské, včedlujk a přijtel Mar. Luthera a Filipa Melanchtona. K auřadu gahenskému zřizen 1529, kněz odr. 1531. wzat do aukzě rady bratršj 1532. Když strana nekatolická proti Saskému Frydr. bogowati se zpědowala 1547. od Ferd. I. gat, a wězen na Křiwoklátě, od krále Maximiliana propuštěn. Spisy geho pro gadrný a čistý psanj způsob přigemuě se čtau. V. 53. 393. 932a-b. 942. 944a-c. 1337. W kauc. V. 48. gest od něho 108 pjsuj.

Augustini Matěg sl. nar. w Lipowě, rektor školy Necpalské pak Trendčanské až do r. 1753. Mimo gědnu pješ w VI. 76, psal VI. 843. 1188a-b. (w. Tab. Poe. II. 70.)

Augustini Mat. sl. syn předešl. od něho snad gest VII. 1100.

Aunhořský Wácl. Kryst. farář w Bosni kw. 1607-12. V. 1304a-b.

Aupický Jan, far. v sw. Štěp. w Pr. 1571. V. 982. 1456 a-b.

Auspitzer Patricius, kanownjck řeholnĳ Lateraneys. 1730. VI. 722.

Axlar Pawel Josef, Pjsma sw. doktor, kostela na Hradě Pražs. prelát a kapitolnĳ děkan † 1714. 8. Čerwna VI. 648.

Babánek Fr. studug. podĳl na VII. 407.

Bacháček Mart. nar. w Nauměřicjch 3 mjle od Prahy r. 1559. †

1612. Předstawený kollegi Wáclawské po 2krát, čtyřikrát děkan, desetkrát rektor uniwers. V. 462.

Baiza Josef Ign. sl. far. Dolno-Dubowský w Uhřjch kwetl 1795. VII. 415a-b.

Bakler Tom. far. města Buděgovic českých 1550. V. 1559.

Bakowský Jan, far. w Bakowě, kwetl 1582. V. 659.

Balbin Bohusl. (w. str. 327 a 328.) VI. 1031.

Bánowský Girj sl. rektor školy Žiliuské w Uhřjch okolo r. 1550. † 1561, skladatel některých pjsnj w VI. 76. (Tab. poe. I. 24.)

Bautschauer Ezech. VI. 596.

Baráni Dan. sl. kněz Assodský nar. we Weliké Paľuzi w Uhřjch, † 1802. VII. 123. Mnohé geho pjsně w Rkp. (w. Tab. Poe. III. 65.)

Barner Jan, Jesuita nar. w Giđjuě 1643. † 1708. w Kutné Hoře. VI. 386. 444. 463. 603. 622. 643. a-c. 1155.

Barolt Jan VII. 1120.

Barthold Girj z Praitenbergu, kw. 1592. V. 1434.

Bartolomeides Ladisl. sl. nar. w Klenowci w Uhřjch r. 1754. † 21. Břez. 1825. w Ochřině, kdež dľauho knězem ew. byl; muž včednĳ, spisowatel lat. a slowenský VII. 317. 496. 602. 761. 975. 1009. 1237. Podĳl na 402.

Bartoloměz z Drahonic, wábec Bartošek, Šičinské panské rodiny, katolĳk dľe Balbjua kw. okolo r. 1464. IV. 73.

Barton Fr. J. rodič Plzens. far. Charwats. kw. 1731-3. VI. 734a-d.

Bartoš z Bĳliny český bratr farář w Prostěgowě u sw. Petra 1540. V. 931. 945.

Bartoš, pjsal spisowat. kroniky ze začátku 16 stoletĳ. IV. 86.

Bartys Matěg. 1728. VI. 713. 740a-c.

Batysta Jan kw. 1676. Zmjuka o geho spisu w V. 182.

Bawor Rodowský z Hustiřan mladšj, wtipný, hwězdárstwj powědomý, alchymie se chytiw swůg statek utratil, † okolo l. 1574. w Budjni, gsa w lásce P. Ja. Zbynka Zagje z Hazenburka (dle Balbina Wiljma z Rozenber.) V. 220, 486. 556, 559a-b. 628.

Batka F. stud. Podjl na VII. 407.

Baworowský Tomáš arcigahen Plzeňský, potom kanownjk u hlawnjho kostela Pražského, a poslé tam děkan, kw. 1552-61. V. 965, 1240, 1262a-c.

Baworynský Beneš z Wlějho pole, starsj bratr, pastýř a zpráwce Zboru Boleslawského † 1535. w Šrpnu. V. 943.

Beckowský Jan, křjžownjk s čerwenau hwězdau, nar. 1658, † 1725. 26. Pros. W 16tém roce studie, w 26tém řád nastaupiw, 11 let hospodářstwj, potom špitál křjžownický nowě založený na Nowém Městě u 9. Auežky zprawowal až do smrti. Psal ke 40 knibám, mezi nimi tyto české VI. 257, 283, 543, 1020a-e, 1148a-c.

Bedeš Šim. Thad. z Falkenberka, podpisowal se: caesareus rerum naturalium inquisitor. Sanc. Evangelii minister 1608. V. 165.

Beer Frant. far. w Počápljch, nar. w Rožmitále 4. Pros. 1790. geště čo seminaris. wyd. VII. 448.

Běl Matěg, slow. nar. w Očowě 1684. † 1749. kazat. při Prešporšské něm. cirkwi, muž učený, psal knihy we všech gazycjch w uherské zemi obwyklých. Gedna geho slowenská pjsaň w VI. 112. zachowána. (Tab. Poe. II. 12.) VI. 17, 58, 159, 445, 447, 1295. B. 58.

Bende Ondř. sl. cirkwe ewang. Welko-Slažauské kazatel 1807. VII. 1183.

Benedikti Jan Blahosl. sl. prof. w Kežmarku 1825. VII. 167.

Benedikti Wawřince obyčegně Nudožerinus, sl. nar. w Nedožerrech Nitránské Stolice okolo rok. 1555. † 1615. 4. Čerwna; učitel matematiky, řečnictwj, a řeckého gazyku; děkan řádu filosořského a zpráwce Karoljna w Praze. V. 8, 102.

Beneš z Hořowic, nazwaný Zámorský, protože za moře t. g. do Geruzaléma putowal, kdež gako mnozj ginj Páni češtj n. p. Harant na rytjřstwo pasowan. Po nawrácenj swém zastáwal auřad pokračbjho w Rabensteině 1596. III. 40.

Benešowský Jan, arciděkan w Král. Hradci kw. 1591. V. 91.

Benešowský Matauš ginak Philomomus, nar. w Benešowě, kazat. u sw. Jak. w St. Městě, pjsař kons. Pražské, potom spráwce školy sw. Wjta na Hradě Pražském, kwetl 1577-85. V. 7, 16, 1407.

Benešowský Wáclaw kw. 1588. ugec Mataušůw administr. konsistoře, farář w Auněticjch. (Auněticjch?) V. 1013.

Bepta Bohus. Wysokomeytský, farář w Miletjuě nad Bystřicj, kw. 1594. V. 1248.

Beránek Wáclaw nar. w Austj nad Orlicj 6. I edna 1786. farář Wosenický. Podjl na VII. 407.

Bergner Wácl. nar. w Praze 1763. neyprwé fabrikant w Rumburce, potom tageinnjk při wyslanstwj Brasilském. nynj auřednjk při bankálu we Wjdui, w mathem. a ředech zběhlý. Příspěl k VII. 409. Objřně abjrkj geho k slownjku českému postud wlkp.

Berchtold hrabě Bedřich, Wšemjr, dokt. Lěk. Podjl na VII. 409 a 768a.

Berlička, ginak Scipio Šehest. nar. w Plzni 1565. Jesuita, učil

fil. mathem. a theologii, w kou-
wiktě Pražském legens 1611. O-
pusstil řád, a newj se kde vmřel.
V. 115, 1117, 1253, 1437.

Bernbalk Klara, Rodoslaw, ak-
tuar při kriminalu w Gičjně. Pří-
spěl k VII. 402. a 406a.

Bernolák Ana. sl. děkan Nowo-
zámský, direktor školy národnj,
† 1813. w Lednu. VI. 41. VII. 23
a-b, 47a-b, 75, 77, 192, 1004,
1121, 1158. B. 128.

Beskowský Jakob, nar. w Či-
towicjch 1579. † 1624. Jesuít, a
kazatel, potom rektor kollege
Krumlowské 1623. VI. 212, 970.

Bessus, w. Morawus.

Bezdeka Frant. nar. w Březni-
ci 29. Pros. 1788. prof. nábož.
na gym. Pjseck. Příspěl k VII. 402.

Bilegowský Bohusl. jinak Ma-
linický nazwaný, že w Maljně
narozen, kněz husitský, kazatel
w Kut. Hoře u sw. P. Barbory,
potom w Praze snad vsw. Hawla
† 1555. Byl žiw přes 90 let, pou-
wadž dle Balbina znal dobře Au-
gustina Sauctuarienského, který
vmřel 1473. V. 592.

Bjlek Gij, farář Chotěšowský
1617. V. 1540.

Biljuský Wincenc. Podjl na
VII. 405.

Bjlowský Bohumir J. moraw. z
Hlubčina, cirkewuj kněz, a prota-
notarius apoštolský, far. Letow-
ský kweil 1703-24. VI. 141, 552,
840a-h, 1028, 1175.

Bjly Wael. český bratr, gehož
pjsen w kanc. V. 48.

Bjly W. G. učitel školnj 1797.
VII. 727.

Bišický A. učitel školnj w Kar-
lowě Teyně (Karlstein). VII. 731.

Blaho Matěj sl. VII. 1150.

Blahoslav Jan, druhý biskup
Celnoty bratrské a nástupce J.
Augusty, nar. 1523. 27. Unora, †

1571. 24. Listop. w Krumlawě.
Staršj Gednoty brat. poslali ho do
Wittenberka, Králowee a Basile-
je, aby tam bohoslowj a řeténase
navčil. V. 6, 37, 56, 440, 882, 901.
W kanc. V. 48. od něho 55 pjsuj.

Blazius Jan staršj, sl. kněz w
Diwácjch 1704. w Lipci 1705. w
Trentjně 1712. pro nedužiwost
od r. 1719 až 1749. uswých přá-
tel žiw, † w Paluze u syna. W VI.
76. od něho 16. pjsuj, w VII. 93.
pak 20 se nacházj. Mimo to VI. 101
a-e, 342, 399, 564, 626, 1172a-c.

Blazius Jan mladšj, aya přede-
lého nar. w Lipci 1708. † 1773.
kněz cirkwe Welko-Paluzské.
Mimo pjsně w VI. 76. a VII. 93.
máme od něho: VI. 101f. 1330.

Blažek, farář VII. 402.

Bleyweys Guido. VI. 317-764.

Blowský W. Ig. 1724. VI. 707.

Bocko Danyel sl. rodu zemau-
ského nar. 1751 w Demendicjch
wsi, Liptowské Stod. kněz Sarwaj-
ský, kazat. augsp. wyzu. Welko-
lhotecké cirkwe na Mor. † 1806.

(Tab. Poe. III. 77.) VII. 8, 95, 124,
682, 997, 1000, 1081, 1106, 1240.

Bodo Matěj, sl. Gemerské Sto-
lice. saundnj; Tabulě Avvessor, k w.
1743-57. (w. Tab. Poe. II. 53.)
VI. 112, 586, 1207.

Bogadi Jan z Baraně a na Han-
zljkwě, Stoliče Trencanské i gi-
nych přednj Assessor, cirkwi ew.
Trencanských Vicariuspektor, nar.
1726. † 1806. (Tab. Poe. IV. 1.)
VI. 187.

Bohdanecký Jan, nar. w Pitt-
kách ? 24. Mäge 1756. titulární
kanowujk. Wyšehradský děkan
Počátecký, 1818. far. Kardošofa-
čický. VII. 1024. 1025.

Bohunko, kněz, sebral (na
konci 15 nebo začátku 16 stule-
tj) IV, 167.

Bohuslaw Jan A. 158.

- Bolehický M. Bened. H. I. Poz.** pilný obracowatel na kat. wju
Boleslawský Jan, kw. okolo r. co missionár hornjch kragin w
1570. V. 1273. Hradecku, Boleslawsku, Chru-
Borowský Blažeg z Borowa, djms. a Čáslaw. VI. 144, 513a-d,
farář z Hotehlawech, kw. 1603- 917, 991a-d, 1222, 1222a-c,
1617. V. 604, 1233, 1294a-d, 1246.
1356a-c, 1526.
Borowý Ant. školnj učitel w Brycej z Licka, pjsář na ko-
Zlaté Kor. kw. 1792. VII. 421a-b. mornjm saudu, nar. w Kaučjině,
Boršičký K. Podjl na VII. 405. † 1543. Neyprw professor na U-
Bořetinský D. Pod. na VII. 407. niwersitě, 1520 wzat do obnowe-
Bosák Jan, český bratr kwetl né Rady, 1524. purgmaistr, kdež
1495. IV. 455, 632. s Primasem Mistrem Jan. Paškem
Bosák Kljm. kw. 1607. V. 103. z Wrátu kanclěřem, Doktorem
Z Boskovic Marta kw. 1507. Buryanem z Kornic a s ginými
IV. 297, 487. radnjmi do wězenj wsazen; w r.
Božan K. J. farář Chraustow- 1534. úřadu heymmanskeho sekre-
ský 1719. VI. 100. tarš. III. 46. V. 530, 690, 853.
Braxatorýs Ondřeg, učitel hlav- Břežan Wacl. poslednj biblio-
njch mješenských škol národnjch tekář Rosenberský, archiwář w
w Krupině kw. 1810. VII. 536. Třeboni 1609-19. V. 390.
Brayer studug. Podjl na VII. Z Březowě Wawřinec, narozen
406 a 407. 1373. w now. městě Pražsk. mistr
Brendel R. D. 1703. VI. 1029. na wys. školách 1395. pjsář radnj
Brněnský Giř. Mik. kw. 1567. a syndikus, posléz auředlajk u
V. 546. krále Wáclawa, † 1455. (dle Hag-
Brossine Wáclaw, děkan w ka) III. 41, 49, 109.
Latomyšl a w Hradci Gindř. kwetl Budowec z Budowa Wáclaw,
1589-99. V. 1024, 1048a-b, nar. w Praze 1547. stat 1621. 21.
1279a-c. Čerwna, Progel celau téměř po-
Brotec Wáclaw Josef, děkan w lédnj Europu, byl t wyslanstwj w
Počátkách 1715. VI. 689. Konstantinopoli s hrabětem Sin-
Brtwjn z Ploškowic Jan, kwetl sendorfem, dworská Rada u Ru-
1540. V. 633. dolda IIho, rada při appellacj, a
Bruneweykár Stylř. Podhor- nejwysšj bernjk králowstwj.
ský 1625. VI. 475. Horliwý český bratr, sám na
Brunewjž Zachariáš, naroz. w swých statcjch kázawal; on 1608
Praze, kaplan vsw. Gindř. 1604. nejwjce lid k Matěgi bratru Ru-
pak farář w Žatci, děkan w dolfowě potáhl, u Rudolda 1609
Pračatitjch kw. do 1615. V. 1104 swobodu náboženstwj wymohl,
a-b, 1108, 1298a-g, 1511. geden z 24 obhagců učenj Praž-
Bruno, kartuzian z Gaminku, ského, ale že proti Ber. II. stál,
w Rakausjeh, kwetl 1526. Geho byw geden z direktorů tehdeg-
listy, IV. 298, 642. šjch králowstwj, na smrt odsau-
Brůžek L. Podjl na VII. 407. žen. Uměl mimo Europegské
Brydel Frydrych we Wysokém tehdy známě řeči též arabskau a
Meytě nar. 1619. † 1680. Jesuita, tureckau. V. 228, 363, 1115a-h,
1529. Podjl na apolegji 802.

Bulla Fr. Gind. Pražan, zprá-
ce divadla kv. 1785. VII. 531a-b.

Burda J. Pelhřimovský, far. ve
velikých Kněžicích 1616. V. 1534.

Burger Kajetan, VI. 690.

Burger Wogtėch, administrator
w Gírnách 1730. VI. 724.

Burius Jan, sl. Krupinský kněz
† 1689. Gediná pjsaň z něm. Böh-
mowoy nalezá se w VI. 76, o
kterėz pochybno, od něholi, či
od geho syna, též Jana kněze
Bystřick. přel. (Tab. Poe. I. 55.)

Bydžovský Gířj, mistr uměnj
okolo 1654. VI. 247.

Bydžovský Marek z Florentina
nar. 1540. † 1612. professor na
uniwersitě, pětkrát děkan, osmkrát
rektor; odr. 1604. když se oženil,
a proto swržen z řádu, stal se
radnjm w Now. m. Pražs. V. 356.

Bytžovský Pawel farář w sw.
Hawla w Praze kv. 1534-43. III.
46, V. 907, 966a-f. 1402.

Bydžovský Wáclaw Posthu-
mus kwel 1570. V. 2.

Caepola Izaiáš, spolupřekla-
datel biblj bratrské V. 869.

Cach, w. Conradus.

Carchesius Jan nar. w Třeboni,
farář w Kostelci bljže Náchodu,
1614. V. 1361.

Carchesius, aneb Kraus z Krau-
senthalu Martin, pjsaň radnj Star.
Města. Prawj o sobě, že 1602 giž
wšelém wěku gest, 38 let auřady
wšelike zastáwaw V. 447, 554,
1062.

Caryon. Wáclaw, farář w Ko-
nogedech 1614, V. 1363.

Casman Otto, (Čech?) 1617.
V. 1539.

Cechner Jeroným, kněz řádu
sw. Benedikta w Emauzjch, w
Pr. český kazatel 1766. VI. 960.

Cember Gířj(?) Přídawek A. 4.
Cenzlerus Ondřej, kněz cjr-
kwe Ružemberské w Liptowě,

okolo roku 1538. W citate Tra-
nowského gedna pjsaň njm z
maďarského přeložená (w. Tab.
Poe. I. 26.)

Cerveli Nivard, řádu cisterc.
1738. VI. 755.

Cikada neb Kodeda Jan Wácl.
farář u sw. Gindřichá w Pr. kv.
1606-14. V. 1069, 1300a-b.
1353a-b. 1505. 1790.

Cichoreus w. Čekanka.

Z Cimburka a Towačowa (Cti-
bor neb Stibor t. Tiburtius, mor.
(gehož gměno z Cimburka gest
rodně gměno, nynj w Kienburg
proměněné; Towačow, něni. To-
bitschau gest městečko posud Pá-
nům z Kienburgu náležejicj.)
Ney wyššj zpráwce země Morawy.
† 1494. Geho gest IV. 155. djlem
také 194.

Cippelius Jan Leop. naroz. 17.
Čerwna 1753. w Slaném, děkan w
Mnjsku, kanownjk u wšech sw.
etc. VII. 471. 959, 1151.

Cofens Jakub, Jesuita nar. w
Plzni 1566. † 1625 w Praze, byl
kazatelem 20 let, a sice dralný
čas u sw. Jakuba, a mnoho rodin
k kat. wjje zpět obrátil, potom
rektor kollege Krumlovs. odku ž
1618. na rozkaz stawů kališujch
ustaupiti musil. V. 1442. VI.
1095a-d.

Columella Josef Strjbrský,
1614. V. 1167.

Conrad Wáclaw 1772. VI. 815.

Conradus Magister, přjgmjn
Cach, byl mistrem roku 1589, a
snad některé škole předst. II. 5.

Crabath F. Phil. a Theol. dokt.
kanownjk na Wyšehradě, notarius
a při hlawnj Teynské faře negst.
wikar n. 14. Zářj 1757. VII. 1127.

Csaplowics J. sl. 1822. VII. 163.

Cwrkynský F. Přispěl kv. VII. 405.
Cyklowský Gířjk český bratr,
1 pjsaň w V. 48.

- Cyklowsky Ondřeg český bratr, 1 pjeň w V. 48.
- Cyner J. Podjl na VII. 407.
- Cyrillus J. kněz 1619. V. 1584.
- Cyrus Matěg Senior konsistoře pod obój Pražské, kazat. w kaple Betlemské. 1612. V. 1354.
- Cywilius (Dwořák?) Jan Lomnický, kantor Melnický kw. 1582. V. 71.
- Čakert Tobiáš, Jesuita w Dabici na Morawě roz. 1669. † 1728. w Giejuč, prof. hunt křest. náboženstw, kazatel 14 let. VI. 1041 a-b, 1186a-b, 1294.
- Čapek Frant. kaplan w Hradišči 1738. VI. 423.
- Čapek Jan Alexius, Wysokomexický, alumnus 1660. VI. 1121.
- Čaplowič w. Csaplowics.
- Čarnowský Zykmund VI. 360.
- Častka Ferd. Jos. ze Sternsteina 1739. VI. 579.
- Čech Jan kazatel w Bayrutu, (Čech?) 1536. V. 921.
- Čech Jan Melichar, farář u sw. ducha w Praze 1730. VI. 719.
- Čech Mik. Pražs. 1579. V. 989.
- Z Čechtic Bohusl. geho zbjrka z počátku 16 stoletj IV. 467.
- Čekanka ginak Cichoreus Tobias, farář Rozhonický, kwetl 1624. VI. 610, 1082.
- Čalakovský Frant. Ladislav, nar. w Strakonicech 1799. 7ho Března, privatnj wychowatel. VII. 161a-b, 315, 384. Podjl na 166b-c, 407, 408b, 409.
- Čeněk z Wartenbergu Josef, doktor w mudrotwj, kanownjk, dekan Kralohradecký, a insulovaný neyw. dozorce školnj w biskupstw Kralohradeckém nar. w Nowém Bydžowě, wyswěcen r. 1788. VII. 1028.
- Z Čenkowa w Hladké.
- Čermák Antonja nar. w Litomyšli 31. Mace 1776. farář w českých Hermančejch, nyuj w Auguzdě dolenjm. Podjl na VII. 145, 402, 408a, 669.
- Černobyl Mikul. nar. 1496. † 1556. 24. Unora, latinsky se gmenowal Artemisius, mistr na wys. školách. W r. 1526 byl mezi těmi, kteří wolili krále Ferd. I. Rozumný, wýmluwný, zrostu spanilého, lat. básnjk. V. 635.
- Černohorský Jesuita w XVII. stoletj, VI. 51.
- Černohorský Wawřinec, prelat Třeboňský, V. 88.
- Černovicenus Pawel kw. 1614. V. 58.
- Černowitský Jan de Libá hora Přjdawek A. 5.
- Černý Františ, farář Probluský 1792. VII. 1115.
- Černý Gijjk 1572. VI. 855.
- Černý Jan, duchownj pastýř w Chodowicech nar. w Hořici 13. Dub. 1788. VII. 46, Podjl na 160b.
- Černý Jan Gewický, doktor lékařstw w Litomyšli, měštěnin w Zábjeze, český br. bratr Lukáše Pražského kw. 1494-1517. Spisy geho IV. 19, 165, 177, 184, 449, 553. V. 627, 657, 660. Ged. na pjeň w kanc. V. 48.
- Černanský Jan, kněz Dolno-Strihovský, nar. w Ragicměstěčku Trentánské Stol. r. 1709. † 1766. VI. 150, 180. Pjeň Rlp. (w Boh. Tabl.)
- Černanský Samuel, syn Jana Černanskeho, kněz Bátowský, nar. w Hnaušti wsi Malo-Honšské 1759. † 1809. muž oswjětený, zvláste we fysice a neměpuvědy přirozenj mehanjk (Tab. Poc. IV. 2.) VII. 25, 115, 416, 556, 1180, 1279.
- Čerwenka Matěg, český bratr od něhož w kanc. V. 48. gšan 3 pjeň.

- Čerwenka Leopold Benedikt v sw. Appollináře Vicarius 1697. VI. 535.
- Čerwenka Wáclaw Turnowský nar. 1636. † 1694; děkan w Gičjně, prelat w Plzni, kanownjk w Litoměřicjch, VI. 522.
- Čerwjček Stanisl. w VII. 405.
- Česka Jan, kazatel w Betlemě, prwe pěstauu u P. z Pernsteina w 16 stoletj. IV. 69.
- Čichowský Řehoř Frant. řádu s. Benedikta 1639. VI. 856.
- Čížek Nikodem. Přjdawek A 7.
- Dačický w. d) Filomates b) Jakobeus.
- Dačický z Heslowa B. 69.
- Dachnowský z Dachnowa Giřj, Přjdawek B. 113.
- Dalimil Mezeřícký, kanownjk kostela Boleslawského, gemu mylně připisuje se kronika do roku 1314. sahagj. III. 17.
- Dasypus Wáclaw ginak Dasypodius, nar. w Nymburce, kwetl 1580-91. K rozeznánj od Petra Konrada Dasypodiá, lékaře Straspurského, gehož Lexicon graeco-latino-germanicum Rešel pro Čechy předělal. V. 51, 145, 568.
- Daubrawský, alumnus w sem. Brněnském 1783. VII. 967, 1230, 1273.
- Daudlebský Frant. T. G. 1705. VI. 840.
- Daucha J. studgjcj. Přeložil Operu Tancred, posud w Rkp. Podjl na VII. 407.
- Dawid Aloys řádu premonst. hwězdář, býwalj rektor uniwersity VII. 747.
- Dawid Giřj S. J. 1713. VI. 1034.
- Demján Ondřej, nar. w Treutjně † 1799. Prokurator, hudby a weršowstw j milowný; geho werše wiz w IIIém swazku Slovenských Weršowců 1809; kdež Jan slowe, snad omylem (w Tab. Poe. III. 63.)
- Denhort Skytořjnský Jerem., děkan w českém Brodě, kwetl 1607. V. 667, 1220.
- Dewald Ondř. Frant. farář w Dobři, 1736. VI. 634.
- Dewoty Josef František nar. w Hradci Král. 19. února 1780. farář Sedlečský, bisk. Notář a shromáždgjcj aud Nár. Museum VII. 592, 769.
- Didacus P. Novatius řádu sw. Františka 1652. VI. 1242.
- Dietrich Prokop řádu sw. Benedikta 1716. V. 692.
- Dillinger Tom. 1689. VI. 1019.
- Dlabal Bohumj Jan P. prem. vdených společnostj Pražské a Hořelické (w Lužici), aud knihárny Strahowské druhý strážce nar. 1758. † 1820. VII. 129, 179 a-n, 282, 302, 348a-b, 500, 517, 552, 606, 653, 810, 833, 860, 887, 1246. Podjl na VII. 145, 400, 402, 408a-b, 670.
- Dlabal Josef nar. w Nymburce, professor gymná. w Plsku, VII. 248. Básně některé w 406b.
- Dluhoňowský Jan Ignac z rytjské rodiny páni Kstaufů † 1701. próbošt kostela Pražského Vikář a Sufrağan Arcib. Jana z Waldsteina. Odkázal 10000 zl. na dům kněžjm w správě duchownj ustálým. VI. 88a-c, 92, 665a-c, 834, 915a-f, 963, 999a-c, 1128, 1256a-c.
- Dobrohlaw Wogtch, farář Libstadtský a Lužanský, kw. 1721-23. VI. 702a-b.
- Dobrowský Josef nar. w Jermetě u Rábu w Uhřjch 1753. 17. Srpna, wstaužil k Jesuitům 1772. učitel filosof. a matematiky hr. Nostice, rektor semináře Holom.

bývalý IV, 36, V, 23, VII, 38a-c, 70. Podjl na 734.

Dobřenský Jakub Wácl. Cernomoušský, † 1697. uředlník Marka Marci, gehož společníkem w professuře lékařské, neywěřnějším přítelem, dědicem, wydawatelem spisů, a chwalofedníkem byl. VI, 552, 393.

Dobřenský Wáclaw, děd předešlého, kwetl 1579-90. V, 442, 479a-f, 1343, 1570. A, 16.

Dolanský Gířj kw. 1710. VI, 340, 545.

Doležal Augustyn, sl. kněz Sučanský, nar. w Skalici 1737, † 1802. 23. Března (w. Tab. Poe. III, 56.) VII, 176, 288.

Doležal Fr. Dan., františkán 1636. VI, 906.

Doležal Pawel sl. nar. w Uberské Skalici, kw. 1738-60. kazat. w Neopolském etc. (w. Tab. Poe. II, 6a.) Sepsal VI, 8, 14, 24, 25, 34, 41, 138. Některé pjsně w VII, 93.

Dolinský A. Podjl na VII, 407.

Z Domašína J. kw. 1429. IV, 11.

Domek Wáclaw, z Kubjua kw. 1521. IV, 94.

Donát, český bratr, gehož dve pjsně w kauč. V, 48.

Dorczyo Sybilla Mor. podepsala se; manželka zemského ředj-mistra w vlastě a engl. řeči, 1805. VII, 831. (Němč, pachue.)

Dostal Frant. Mor. kněz cjr-kewnj, VII, 135. Podjl na 402, 408b, 669 a 670.

Drabjk Mik. kněz Stražnický, 1650, VI, 1112.

Z Drahonice w. Bartoloměj.

Dražowský J. Ješ. w Třeboni nar. 1594. † w Brně 1644. prof. lat. a řeck. gazyka, prefekt škol, kazatel a missionář na Morawě, kdež mnoho českých bratřj na kat. wjru obrátil, superior mis-

sionářů w Čechách, a předstawený kollegi Znomyjské 1624, kteréž město ke katol. náboženstwj přjwedeł VI, 18.

Draský Tomáš nar. w Praze 4. Listop. 1791. Lokalista w Hluboši VII, 935, 944a-b.

Drauschovius Kašp. Petr děkan Nepomucký 1643. VI, 985.

Z Dražowa Samuel Martin nar. w Hořowicích 1593. † 1639. rektor školy Wodňanské, farař w Litni 1618, w Praze u w. Haštala, přjседjci konsystoře kališnické, 1620. wypowědjn, co wstánu 4 mladých P. Kaplřjů ze Šulewic na cestách, w akademijch Franc. a Holandské wšelikých hodnostj, w Angličanech 1626 powýšenj do stawu dosáhl. R, 1631. s Sasy do Prahy přjšel a farař w Teyně wčasně, ale o rok opět wynnánu w Pírně proti českým bratřjm psal, kališnjků hlawnj zástupce. V, 132, 368; VI, 72a-b, 272a-e, 336, 489 a-g, 609, 825a-b, 1228a-g.

Dreser Jos. 1738. VI, 844.

Dřewěnný Fr. nar. w Běle 6. Pros. 1787. farař w Laukowci. Podjl na VII, 407.

Dřewinek Hawel český bratr, gehož 11 pjsnj w kauč. V, 48 se nalézá.

Dubčanský Jan B. 73.

Z Dubě Ondřej z rodu Pánů Berkůw z Dubě, neywyšj sudj zamský za Karla IV. kterýž auřad při nastaupenj Wáclawa 1379 složil. Sebral III, 53, 54, 61.

Dubravius Antonju Ferdinand 1747. VI, 775.

Dubský Reneš, Wyšehradský probošt 1306. Přepsal; III, 96.

Dubský František T. G. 1705. VI, 839.

Dukát Jak. J. 1725. VI, 1048.

Dundr Josef Alex. nar. w Strašecj roku 1802, dne 1. Dubna.

Přihlavní školo pomocnj. VII. 683a-b, 610, 671, 713. B. 146. Podjl na 405, 407.

Durych Blahoslav aneb Fortunat, paulán † 1802. w Turnově, své vlasti. VII. 928.

Dušek František nar. na Chotěborkách, lesnj. Radowesnický na paustwj komornjm Poděbradském 1800. pak wrchnj lesnj (Oberforst) w Uhřeh. VII. 826.

Dušek Wendeljn, kooperator Nowopacký nar. w Dobručci 18. Ledna 1784. VII. 673, 707. Podjl na 404, 405, 406b.

Dworský Bartoloměj far. města Kautjma, 1542. V. 935.

Dworský Mikuláš, kaplan w Zbjroze, potom děkan w Příbrami kw. 1591. V. 532.

Dwořák Ant. Jar. z Boru 1743. VI. 767a-b.

Dykastus Gij z Mirkowa far. u sw. Štěpána w Praze, pak děkan w Giějně, a r. 1619 zpráwce konsistoře bratrské, gekowýž koruowal Fridricha zimnjho kráče kw. 1538-1620. V. 114a-b, 469, 1175a-b, 1200a-b, 1250, 1351a-c, 1498a-c, 1579a-f.

Dytrych Josef Paw. Wáclaw, nar. w české Skalici 1763 7ho Dubna, † 1823. 26. Zářj; farář Kostenblatský, pak Hrubobezenský, Vicar, kanowanj na Wyšetradě, doktor w bohoslowj, prof. historie cirk. 1803. censor roku 1806. a 1822 děkan fakulty thicologické. V. 592, VII. 118. 1041, 1063, 1206. Podjl na 404.

Dytrych Wjt 1543. V. 1260. Durgal Martin, Slovák kwetl 1817. VII. 55.

Edelbert Nymburšský, kapucjn 1693. VI. 957.

Efrajm Jan, spolupřekladatel biblj bratrské V. 899.

Z Eksteina Ulrich kr. bakalář Hortowšský, A. 1546

Eligiš od sw. Gijho, řadu bo-sackého paustewnjkůw 1736. VI. 748a-h.

Elsner Jan Bohumil pol. nar. we Wengrowě w Podlachyi, 10 mil za Warsawau, f. 1717. † 1782. Senior Gednoty bratrské skrze Weliké Polsko, a neyprwnějšj učitel z této Gednoty při cirkwi české bratrské Berlinské od roku 1747. a kazatel po 40 lét. Wychl od r. 1748. do 1783. 37 rozličných spisů swogjeh a giných (Komenského.) V. 920. VI. 122-3, 445. 453, 591. VII. 1098, 1229, Některé pjsně geho (gedna půwod. ostatnj z něm. přeložené) připomjuá Gij. Urban w Registřjku starých pjsnj od roku 1765.

Emericus a S. Stephano, karmelita 1749. VI. 955.

Eneáš Jan, spolupřekladatel biblj bratrské, V. 869.

Engelthaler Karel, nar. w Rakownjku 17. Řjgna 1784. kněz cirkewnj. Podjl na VII. 407.

Ennius Šimon přijmj mago de Phoenixio campo, bakalář, měštan a senator Klatovský, lat. básnjč † 1561. 20. Unora V. 438. Eremitáš Adalbert, 1645. VI. 939a-b.

Ertel Jan Bohumjr sl. rōdem z Kremnice kw. 1724-58. kněz cirkwe Šopronske; od něho 11 pjsnj w Tran. citáve z něm. přeložených. (w. Tab. Poc. II. 52.)

Etésius Matěj Sušický, A. 23. Fabry Samuel, sl. učitel školy ew. w Sabinowě Šaryské Stolicy 1803. VII. 811, 816.

Fabricius Hugo kněz 1764. VI. 1073.

Fabritius Hiac. 1761. VI. 795.

Fabrycius Leopold, Jesuita, narozen we Wysockém Meytē, 1715. † 1772. prof. a kazatel u sw. Salvatora VI. 659a-c.

- Fabrycius Wáclaw farář Hoič-
cký kw. 1603. V. 1348.
- F. cylides Mezřický Wiktorýn,
kw. 1629. VI. 490.
- Fährrieh (Praporecký) Anton,
absol. theol. Podjl na VII. 407.
- Falckrabě Wjt Klatowský, far,
Skalický 1614. V. 1565.
- Falco Wáclaw Pjsecký VI. 163.
- Fandli Gíř sl. farář w Nahaczi
1793. VII. 494, 786a-b, 1073.
- Farský Jqs. nar. w Boskowě 28.
Srpu 1776. kněz cjr. Podjl na
VII. 402.
- Fauknar z Fonkenšteina Šebe-
stýan 1589. V. 837.
- Z Fejerpataky K. sl. zeman.
Podjl na VII. 407.
- Feješ Jan sl. cjrkwj ew. Ma-
lohóntských inspektor kw. 1808-
12. VII. 636a-b.
- Feltel Fr. X. nar. w Litomyšli
19. Listop. 1785. kněz w Zámu-
kách. Podjl na VII. 407.
- Ferus w. Plachý.
- Fiala Jan, kněz cjr. Podjl
na VII. 408c.
- Fiala Jeron. Zygmund Budjir-
ský, kněz 1650. VI. 979.
- Fickscher Wáclaw J. kněz
1710. VI. 680.
- Filek Gilgj Augustin nar. w
Třeboni 24. Srpu 1777, biskup-
ský náměstek a děkan Cheyudw-
ský. Podjl na VII. 669.
- Filjpek Jan absol. fil. Podjl
na VII. 407.
- Filomate Mátaus Wolkenberger
z Wolkenbergu, ginak Wolken-
berský, také Dačický, že z Da-
čic rozen byl, mistr a prof. w
učenj Pražském Nejvyššjho P.
komornjka král. českého G. M.
djtek praeceptor, od Radolfa co
lat. počta wencovaný a na vý-
tjstwj pasovaný, od kteréž doby
psal se Wolkenberský neb z
Wolkenberka (zámku) kweil
1572-80. Sepsal V. 250, 472,
483a-b; 673, 1194. B. 53. 72.
- Filzig Jan Josef, učitel faraj
školy w Chrásti VII. 53, 732.
- Firbas Josef apatek. w Strako-
nicjch. Podjl na VII. 402.
- Fischer Antonjn VII. 576.
- Fišer František učitel na hlav-
nj škole w Král. Hradci. Podjl
na VII. 670.
- Flaška Smjl z Riesenberku,
geden z předujch pánůw českých,
heytmán kragický w Časlawsku,
zabit od horujkůw mezi Kutnau
Hovan a Časlawau 15. Srpu 1403.
Složil III. 50.
- Flayšman W. Frant. z Tam-
pachu, VI. 454.
- Flaxius Bartoloměj arcěgalien
Plzenský, poluj kazatel, potom
kapownjk kapit. Pražské a spolu
kazatel u sw. Jakuba w Starém
Městě 1585. V. 1002, 1005, 1017,
1034, 1036, 1039, 1597. VI. 505.
- Flaxius Jan mladšj z Čenkowa
farář w Záhořj, senior děkanstw
Pjseckého 1618, V. 1325a-b.
- Foebellus, mistr, český bratr,
gohož i pjsaň w kanc. V. 48.
- Fodíš Antonjnu Jesuita, kazař.
u sw. Petra w Brně 1769. VI. 807.
- Forcyus Jan z Kauřjma 1543.
V. 1184.
- Fornet Jan VII. 1114. (w. násl.)
- Fornet Josef potomek z Hugo-
nótské rodiny od Ludw. XIVtého
zabnané) nar. w Trenčanské Sto-
lici 1752. † 1809. kazatel w Le-
wočt'a w Strbě, (w. Oest. An.
1811. Jul. Seit. 112.) VII. 1005.
1247a-c?
- Foršt Kryst. J. farář w městys
Kacowě 1742-52. VI. 765a-b.
- Fortunatus Sam. Petr Kauřjm-
ský theol. alumnus 1636. VI. 1101.
- Foyta farář VI. 287.
- Francel Wogtecl stud. VII. 566.
Podjl na VII. 404, 406b.

- Frank Augustin VI. 555.
 Franta, mistr na wys. školách okolo 1590. V. 571.
 Frewdl de ternais (w Železnici) kw. 1520. IV. 580.
 From Ondřej VI. 521.
 Frozyn Ant. Plzenský 1704. VI. 932.
 Frycek Kristian, nar. we Lhotě Morawské 22. Čerwna 1788. kněz ejrk. Podjl na VII. 405.
 Fryč František, kaplan w Zábotti VII. 1087.
 Fryč Jos. Podjl na VII. 405.
 Fryčag Tomáš Mor. nar. 1759. kněz ejrk. VII. 32, 121, 151, 270, 635, 817, 1317.
 Fux A. stud. Podjl na VII. 402.
 Gabulka Frant. nar. 50. Března 1793. w Přibrami, kdež nyuj kaplan gest. Podjl na VII. 407.
 Gahodka Matěj Chruhmský, děkan w nowém Kolině 1590. V. 599.
 Gedlička Ant. nar. w Kasogowiczech 23. Čerwna 1795. kněz ejrk. VII. 362.
 Gelecký Jan, český bratr, gehož 2 pjsně w kanc. V. 48.
 Gelen, c.k. autřednjk warchiw. Gub. Podjl na VII. 407.
 Gelénus Mik. 1626. VI. 1085.
 Z Gelenj, wiz Hrubý.
 Geljnek F. Pod. na VII. 402, 407.
 Gelinek Tom. Bern. kw. 1673. VI. 666.
 Genikowský Wil. VI. 163.
 Geremiáš Mik. a Wác. VI. 163.
 Geřábek Petr Wotrusický, nar. 21. Čerwna 1783. duch. zpráwce we Wepřku VII. 1147.
 Geřábbecký Walentin 1713. VI. 546.
 Geřábbský w. Paustewnjk.
 Geřin Pawel, pjsař neb syndikus Now. města Pr. 1620. III. 17.
 Gitiuský ginak Domina Blažeg. Prawj o sobě w gedně pjsni, že od mnoha let w městech Pražsk. pohodlj a wychowanjá. kwel 1589. V. 83a-i, 146a-c, 156, 160.
 Gilemnický w. Herzog.
 Gilenský Wácław VI. 166.
 Gilý J. kněz řádu Augustin. Podjl na VII. 407.
 Gindrich probošt kostela Pražského 1556. V. 959.
 Gindřiský Jan kw. 1506. gedez z. korrektorů biblj Benátské rodilý ze Zátče.
 Gira, paustewnjk w podowicz XVI. stol. IV. 573, 574.
 Giř B. farář na Wysoké 1619. V. 538.
 Giřk W. měřtan pražský 1793. VII. 352.
 Gabler Jeron. starš B. 113.
 Gali Matěj sl. kněz Přibřický † 1758. Od něho gediná pjsaň pozůstala w Cit. Fran. z učna. (w. Tab. Poe. III. 34.)
 Gallaš Josef Herman, Mor. e. kr. pension. wrchuj wogenský lékař, nar. w Hranicích Přerowského kraje na Mbravě 1756. 7. Dubna VII. 152, 151, 299, 523a-b, 542a-b, 562, 586a-c, 598a-c, 634, 872, 1048, 1253. Podjl na 402, 404, 405, 408a.
 Galli Pawel, kazatel w Draždanech 1685. V. 527.
 Gallus Dawid Žlutický 1620. V. 1238.
 Gazda Ant. sl. kněz ejrkewnj w Uhřich 1798. VII. 1075, 1245.
 Gdowský Sigmund, karmelita 1626. VI. 849, 868.
 Geguš Jan, sl. ew. kazatel w Odowě, (bljže Bystřice) VII. 551.
 Gelh Wolfg. VI. 540.
 Georgillus Samuel, Klatowský Přidawek A. 29.
 Gilli sl. kw. 1792. VII. 48.
 Girth Tom. kanow. lateranský 1739. VI. 758.

- Gleysh neb Kleysh Wáclaw, zemanského powýšen. Muž prákazat. ew. kw. 1708-34. VI. 96a-d, 448, 464, 561, 1179a-b, 1287a-d, wólby, nábožný. V. 65a-c, 136 a-d, 226, 904, 1211, 1486.
- Glosius Jan sl. kazatel ewan. 1783-92. VII. 799, 1276.
- Glozyus Jan, sl. Pondělský, od vlasti Pondělku; wsi Malohontské nazwaný; † 1724. kněz cirkwe posléze Assodské. W Cit. Tran. gest 10 psnjů z něm. přeložených, w funebr. Jakobeiho 18 půwodně od něho mimo gednu složených. VI. 98. 154.
- Golsert Fran. 1790. VII. 191.
- Görl z Görlsteinu Giřj, notar. od cjsaře Rudolfa učiněn. Rozený němece; naučil se česky w Litoměřicich r. 1566-7. V. 547a-c. 640.
- Gostko ze Saxenthalu Hymek. far. w Slatinách, kaňownjk kap. Pražské 1780. doktor w swob. uměnj a filos. u hlawnjho kostela swat. Wjia praelatus archidiaconus; přisedjoj při wýboru zemském, rektor magnificus 1802. děkan kapitoly Pražské 1805. † 1820. VII. 773. 1112.
- Gregorius Fr. Ign. far. Nebo-widský 1757. rodilý z Horazdowic. VI. 660, 751a-d, 1191.
- Greifenfels Sam. z Pilsenburku 1625. VI. 972.
- Grim Fawd. A. far. w Přelauči. 1732. VI. 937a-b.
- Grimmiller Pawel ze Střebska 1559. V. 611.
- Groch Jan, Jesuita kw. 1779. VII. 1202.
- Gruber Bernard řádu cisterc. 1727. VI. 710.
- Gruber Wáclaw Anton. kněz 1719. VI. 698.
- Gryll z Gryllowa Jan nar. w Rakownjce 1551. † 1600. Radnj městský wyslán k Rudolfu II. o potwrzenj práv a wýsad města Rakownjka, od Cjs. do stawu zemanského powýšen. Muž prákazat. ew. kw. 1708-34. VI. 96a-d, 448, 464, 561, 1179a-b, 1287a-d, wólby, nábožný. V. 65a-c, 136 a-d, 226, 904, 1211, 1486.
- Gryll z Gryllowa Matěg, nar. 1551. † 1611. doktor swob. uměnj městský syndik w Žatci. V. 562.
- Günter Tom. kazatel w Glau-chowě 1567. Čech? V. 1588.
- Z Günterodu Abraham z uroz. rodu, studowal we Wittenberce 1590. byl na paustwj Oldřicha z Lobbkowic, snad w Stražkowě farářem. † 1609. w Kopidlně jakožto Staršj brátrst. českého. V. 221.
- Günther ok. 1793. VII. 350a-b.
- Guth Ant. nar. w Litomyšl, kdež i uměl, skončiw filosof. studia okolo 1799: Z básnj geho teliko gedna w Puchm. Zbjrce (II. 58.) se zachowala.
- Gutsteyn Albrecht, poručnjk Pánů z Rosenberku 1554. pro owi-đenj do Pasowa gim poslal kni-hy, které sám sepsal a wydal.
- Gzel Petr (w. Optát Beneš) 1533. V. 3. 4, 873.
- Habrowanský nebo Dubčanský Jan kw. 1527. V. 910. B. 54.
- Habrína Jan Tad. měšťan pražský 1784. VII. 387. 1109.
- Haffner Ondřeg kněz cirkewnj w Praze 1786. Podjl na VII. 143.
- Hafner Winocenc geděn ze spo-lečnosti diwadelnj, roku 1785. VII. 342a-f.
- Hagek Jan; farář na Bezdězu. nar. w Hradišti 1764. † 1802. VII. 195. Něktěre werše w 402.
- Hagek Ignác, nar. w Hradišti 1770. 4. Zátj, prof. na gymnass. Litoměřickém. VII. 478. Podjl na. 407.
- Hagek z Hágku Tadeáš nar. w Praze 1525. † 1600. znamenitý matematik, hwězdář a lékař, od Stawůw českých na rytřstwj pasowan (w. Pogeda. o Byt. P.

hrab. Kašp. ze Sternberka, 1818. V. 552, 560, 583a-b, 644.

Háček z Libočan Wáclaw duchovní pastýř na Tetíně blíž Pěrauna, potom kazatel u swat. Tomáše v Praze, posléz (1547.) kanovník, děkan, ano probošt kapitoly Staroboleslawské umřel 1555. 19. Březen. Wydal znova III. 109, V. 345a-b, 478.

Háček Wáclaw z Hodětína, podkomořj. královstwý českého 1415. Sepsal IV. 157.

Háček Šimon kw. 1547. V. 5.

Halecius Jakub z Dobřohostowa Teyna, far. Klecauský 1595. V. 1158.

Hamaljar Martin sl. superintendent 1805. VII. 128a-c, 1021, 1180.

Hamburský Matěj. Přispěl k VII. 405.

Hammeršmid Jan Florian, nar. 1652. † 1757. kaplan w Buděgowsicích, potom farář w Augездě Kamenném 15 let. představený duchowenstwú arcibiskupskému w Klatowech, rektor alumnatu Pražského, doktor swat. písma, stolice apošt. protonotarius, zlatého kříže se zlatou ostruhou rytý, na Wyšehradě a w Staré Boléslawi kanovník, w Teyně farář 1710. muž bystřého, ohniwého smyslu, wyborce paměti, powahy přjgmné VI. 184, 252 a-b, 294.

Hán Josef, Jesuita kw. 1756. VI. 749.

Hance, alumnus seminár. Berněnského 1782. VII. 1273.

Hanka Wáclaw nar. w Hořehowci 1791. 10. Čerwna, bibliotekář w Muscum, aut učených společnostj Warsawské, Wileňské a Krakowské. II. 3. (Pozn.) 4, 21, 58. III. 58. VII. 50, 44, 70, 154a-b, 253a-d, 275, 295,

300, 411, 518a-b, B. 105. Podjl na 145, 166b, 402, 404, 406b, 407, 409.

Hanke z Haukenšteinu Jan, ginak z Kohautowých Kameců w Morawě, bibliotekář w Hlojom. 1804. VII. 554, 693.

Hantých Wáclaw (hluchoněmý) Podjl na VII. 404, 405.

Hanůchna Giřj Antonjn, děkan Dobruský 1695. VI. 146.

Hanuš František Wysokomeytský, kw. 1785. VII. 1233.

Hanuš Giřj Laudskronský, kw. 1612. V. 517, 1090, 1292a-b,

Hanuš ze Šworperku, 1537. V. 476.

Hanzeli W. Fr. 1737. VI. 752.

Hanzelius Lukáš, kněz 1615. V. 1374.

Harant z Polžic a Bedružic Krystof, naroz. 1560, zběhlý w lat. řeckém, wlašském gazyku, w básnictwýj i mathematice, páže u Ferd. wévody, komendant gedné částky wogska proti Turku 1591. S Hermauem Čerwnuem z Chudenic progel Wlasy, Kandidi, Cypr, Malau, Asij etc. Nawratil se sepsal cestu šwan, gsakomorník a tegná rada Rudolfa II. dvorská rada u Mathyáše. W odbogitnekatoľjkú weda Slězské pluky, stělbau až do paláce Ferd. we Wjlni dorážel, od Fridricha komorníkem, radau přikomornímu saudu a presidentem české komory učiněn, dne 21ho Čerwna 1621. stat. V. 468.

Hartel Ondřej J. V. D. 1794. VII. 625.

Hawelka Wiljm Wen. forštmistr u knž. z Colloredo-Mu-feldu etc. VII. 327.

Hawljik Srwowec z Warwažowa Bartoleněz, předlaj písai radnj Nowého M. Pražského mistr swobod. uměnj, narozen w Ro

- kycanech 1552. † 1610. w Praze. V. 519, 610.
- Hawlow Dawid Zlutický, far. Mukarowski blíž Kostelce nad černými lesy kw. 1620. V. 1555.
- Hedl Fr. Josef, děkan Čelakowský 1717. VI. 695.
- Heilman František w Duchcově nar. kw. 1733-44. Jesuita prof. gramm. katecheta, kazatel. VI. 815. 1068a-d.
- Heilman Jan Jakub kw. 1619. Mausfeldský polujkazatel. V. 370, 1325.
- Heimbacher Filip, komissář c. k. Policie 1793. VII. 346a-1.
- Heinschmidberský Jan z Třebechowic, far. Smidářský Starobydžanský a Petrowický 1676. VI. 526. 668.
- Hek Frant. Wladisl. kupec w Dobrušce VII. 321. Podjl na 145. 402, 404, 407.
- Hekowa Lidmila dcera předešlého. Podjl na VII. 404.
- Hekowa Wlasta též dcera předešlého. Podjl na VII. 402, 404.
- Helcel Tom. železník w Praze. Od něho Rozgjmáj nad tělem peyska w VII. 400.
- Z Hellenburku Zykmond Antonja prof. swobodných uměnj. kw. 1541-65. V. 202.
- Helic Lukáš spolupřekladatel biblj bratrské. V. 869.
- Helikoniades w. Lucjn.
- Helminger K. J. U. D. Pjsoň z lat. w VII. 400.
- Z Hénigsberku Soliman, stud. Podjl na VII. 407.
- Hennet Wáclaw J. farář Krchlebský 1734. VI. 742.
- Henrich Jan 1597. V. 1477.
- Herzog Jan nar. w Gilemnici, w ř. Redemptor. VII. 160, 375. Podjl na 405, 407. (někdy pod gménem Wladyka neb Gilemnický.)
- Hertwicius J. far. nawel. Lhadowě 1617. V. 386, 1321, 1581a-c.
- Hertwicius Jan, farář u sw. Štěpána welikého. A. 34. (snad gedna osoba s předešlým.)
- Herynk Jan Nymburský farář w Žerčicích. kw. 1609. V. 668, 1075.
- Herytes Jan Kralohradecký, farář w Tauškowě nade Mžj. kw. 1612. V. 1224a-b, 1288.
- Heřtainský Jan z Radowě le 1580. V. 68.
- Hettyg Jak. W. 1727. VI. 711.
- Hilarius, Litoměřický děkan kostela Pražského kwel 1466. IV. 75, 391.
- Hlawa Adam Hynek far. Drahoagezdský 1718. VI. 841.
- Hlawa J. Gif. kněz cjrkewnj 1745. VI. 135.
- Z Hlawatowa w. Krynyč.
- Hljua Šimon V. 964.
- Hlohowský Gifj kwel 1622. VI. 69.
- Hnogeck Wáclaw prof. pastýřského Bohosl. w Litom. nar. w Melnjce. VII. 720, 1350. Podjl na 407.
- Hněwkowský Šebestian naroz. 19. Března w Zebráce. 1770. kdež městským radnjm. VII. 85, 157, 290, 353. Podjl na 145, 166a, 402.
- Hodáček Jan kw. okolp 1587. V. 82.
- Hodykyus Jan Superintendent Trendauský w Uhrjch 1637. VI. 821.
- Hofman Gindf. Ondřeg děkan w Německém Brodě 1642. VI. 292, 857.
- Hoch Jan kněz řádu kazatel. 1673. VI. 667.
- Holan Wáclaw Karel Rowenský, Wyšehradský warhanjka kapelnístr 1693. VI. 92.

- Holauer Matěj, faktor w iiskárně P. z Schönfeldu kw. 1794. VII. 776, 785.
- Holec Frant. w Gičjně nar. 4. Března 1792. kap. w Jaroměři. Podjl na VII. 405.
- Holecký z Kostelce Matauš, kaplan w Časlavě kw. 1620. V. 528.
- Z Holešowa Jan, benediktin w Břewnowě w XIV. stol. III. 1.
- Hollau J. Mat. 1729. VII. 718.
- Hollay Štěpán VII. 1159.
- Höllriegel J. Winc. stud. VII. 258.
- Holman Josef, absol. jurista w Gičjně rozen 1. Dubna 1800. VII. 298. Podjl na 407.
- Holub J. Podjl na VII. 405.
- Holubář W. studugcjj. Podjl na VII. 407.
- Holý Jan, sl. kněz katolický. VII. 249, 476a-b.
- Holzpek Ign. Fran. biskupský ceremoniar 1744. VI. 846.
- Horádek Frant. farář Welko-Popowský 1800 pak w Oweněi u Prahy 1863. VII. 218, 129.
- Horčička neb. Synapius Dan. z Turca rodem, kweil od roku 1660-1705. rektor, pak kněz, od r. 1675-1685 w vyhnanstwj w Slezsku a Polště, posléz w Lewoči inspektor gymnasium a kazatel. Mimo 15 pjsuj w Citare Tranowského (4 půwoduj) VI. 40, 338, 538, 1137, 1282.
- Horčický z Tepence Jakub, ginak Sinapius, Jesuita † 1622. pró swé chymické uměj Rudolfa II. milý, od něhož do stáwu urozeného powýšen a obohacen. V. 1077.
- Horký J. Podjl na VII. 407.
- Horký Martin z Lochowic. 1615. B. 79.
- Horný Frant. Ondřeg, učitel hraběte Jana Er. Josefa Kajetana. Thuma 1705. V. 23.
- Horský K. Podjl na VII. 407.
- Horský Nicefor Gičj 1579. V. 67a-b, 154.
- Z Hořowic w. Beneš.
- Hossyus Matěj Wysokomeytský, kw. 1592. V. 458.
- Hostaunský Baltazar, Jesuita nar. 1554 † 1600. Leta 1564. gel s wyslancem Papežským Janem Fr. Commendonem do Polský ku králi Zykmondowi, genuž platnau službu konal w zakládanj kollegj Brunsberské, Piłtawské a Wilenské. Nawrátiw se do Prahy učil náboženstwj ja feck. gazyku. V. 408, 427a-b, 996a-b, 1000, 1027, 1038a-b, 1409, 1424, 1458.
- Hostaunský w. Peit.
- Hošek Jan, měšťan Pražský, † 1818. VII. 200a-b. 629.
- Hrab Jak. Dobříšský, děkan Hradecký 1618. V. 1580.
- Hrabowský Petr z Hrabowa, hradu a panstwj Budetina w Trenčanské St. zpráwce okolo 1655. w. Tab. Poe. II. 3. VI. 152.
- Hradecký Josef nar. w Laukowě 10ho Řigná 1787. farář w Semilech. VII. 449. Podjl na 402.
- Hradecký Matauš, děkan na Horách Kut. 1556. V. 1264a-b.
- Hrdlička Jan sl. z Modry r. 1741. Neyprwé kazatel při cirkwi Młodranské, potom po uwe-denj snášeliwosti (1781) cirkwe Wsetjnské na Morawě, kdež chrám poswětíl nowewystawený 1782. posléz při c. Maglodske až do r. 1810. (w. Tab. IV. 32) VII. 99a-c. 125, 396, 577? 581? 1106a-c.

Hrdlička Kašpar Melichar, c. k. dwornj kaplan, děkan w Dašicích † 1822. 12. Dubna VII. 1082, 1442a-b.

Hrobský Ad. Felix, far. Otygický. A. 37.

Hrom Ant. B. 79.

Hromadka Jan. Nep. naroz. w Hrachowě Teynici, prof. řeči a literatury české na wys. školách Wjdeckých a při c. k. realnj akademii. VII. 402, 573.

Hrubý z Gelenj neb Gelenský Rehoř, Měšťan Pražský, auřednj krale Wladislawa II. † 1514. 7. Března. O literaturu českau překládánjm z latiny welmi zaslaužily. Twé pak usyłowánj, (prawj Pjsecký w listu k němu) od dawnych časůw gest při zwelebenj a množenj českého gazyka. Časowě Lupáčůw naň gest: LVX Vbl CURREBAT Martls septena, CrVento VICtVs LVgetVr fVnsre GeLauIVs. Přeložil: IV. 40, 67, 68, 91, 109, 117, 123, 124, 125, 126, 140, 142, 143, 144, 145, 501, 591, 618, 644, 649.

Hrubý z Gelenj Zykmond syn Rehořůw, naroz. 1497. † 1554. Muž narowů ušlechtilých, zgezdlý, Erazmowi Roterdamskému přjgemný. W Basilegi 50 let oddán literatuře řecké a latinšké. Překládaje Justyna Martyra z řeckého do latin. w prostřed slowa geduho umřel. V. 24.

Hruška Matěg, farář u swat. Gilg w Praze 1561. V. 1267.

Hruškwic Samuel, sl. superintendent nar. w Krupině, † 1748. (w. Tabl. Poe. II. 49.) W Cit. Tranowského njm. wydané w Laubně 1745, gest 88 pjsnjgeho, z nichž 8 půwodnjch, mezi neylepšj tam náležegjcjh, byl Slowákům co Němcům Gellert. Wydal VI. 76, 570.

Hřib Wáclaw Frant, auřednjk při c. k. Morawoslezské aučárně. Podjl na VII. 402, 407.

Hubacius aneb Hubáč Milton, kanownjk Strahowský. 1699. VI. 1155a-c.

Hubáček Albert, kwetl 1758. VI. 1070.

Hubálek Jan nar. w Pr. 1741. Jesuita, učil human; potom administrator w sirotčjm domě Pražském. VII. 977, 985, 987.

Hubatka Igu. Jan, kantor Bydžowský 1750. VI. 134, 752.

Huber z Riesenbachu Adam, rodič z Mezic Morawských nar. 1546 † 1613. lékař telesný Rudolfa II. učitel, děkan, rektor vysoké školy Pražské. V 567, 654, 655.

Huberyn Kašp. 1541. V. 1444.

Huberyn Mauryš. B. 113.

Hubka kw. 1785. VII. 329.

Hubka z Lijenthalu August. kwetl 1634. VI. 1144.

Hübner Jan Wáclaw VII. 456, 458a-b, 1038.

Hukal J. absol. Jurista. VII. 245. Podjl na 492.

Hurdálek M. A. kněz cirkewnj VII. 714.

Hus Jan, nar. w Husinci 1369. 6. Čerwence, upálen w Konstanci 1415. Byl mistr a učitel fil. a hohoml. uměnj 1398. děkan fakulty filosofické 1401, kazatel w Betlemě. Sem toliko, co literator náležj, a činj epochu we wzdelánj gazyka. Geho gest III. 90. IV. 1, 15, 88, 89, 99, 388 a-k, 548, 563, 568-570, 602, 603. V. 653, 995. B. 29. Geho 3 pjsně w kanc. V. 48.

Hussonyus Wáclaw Pacowský kwetl 1598. V. 1044.

Hyacinthus a S. Philippo Nerio Schol. piar. 1722. VI. 703.

- Hybl Jan nar. w české Tiebowé 5. Zářj 1786. IV. 589. VI. 184. VII. 359, 360, 401, 404, 405, 411, 452a-c, 510, 555, 572, 596, 609, 750, 764, 1023, 1026, 1037, 1093a-b. 1207, 1331. Příspěl k 406b.
- Hynek Gotfr. 1695. VI. 1025.
- De Hybla Theodor. VI. 283.
- Chalaupecký Wacław, nar. w Podě radech Justiciář w Hradci Král. Podjl na VIII. 145.
- Chauowský Albert, šlechtic, w Swiraticjch nar. 1581 † 1645. Jesuita, missionář po 22 let, představený konwiktu w Praze a w Krumlowě. Zwonečkem děti swoláwal, a katechysmu učjwal. VI. 859, 971.
- Charwát Jan Josef hospodářský auřednjk. VII. 459a-c.
- Charwát Theodoryk, kanownjck hory Syon, řádu premonstratského, swobodného uměnj mistr, sw. pjsma bakalář, w Milowsku katecheta 1782. VII. 1103.
- Chelčický Petr, Staršj českých bratřj, řemesla swého swec, a protož od nepřitel swých Kopyta nazwaný. kw. 1460. IV. 519, 520, 561a-b. 565, 577.
- Cherney Jan, slow. 1778. VII. 869, 887.
- Chládek Gilg řádu premonstratského na Strahowě, doktor sw. pjsma, prof. pastorálnjho bohoslowj, rektor magnif. Naroz. 1743 † 1806. 29. Ledna. VII. 57, 1059, 1167.
- Chládek ginak Etesius Matěg Sušický, duchownj zpráwec w křesťicjch 1614. V. 137*.
- Chlumecký Mart. 1602 V. 1497.
- Z Chlumčan Matauš kw. 1501. IV. 296.
- Chmel Jan nar. w Netolicjch. 1740. Jesuita, prof. gram. pak human. posléz 1797. farář w Sazawě. VII. 971d-e, 1036, 1168a-b.
- Chmela Josef nar. * Třebiči na Morawě 1793. 18. Unora, prof. gymnasiálnj w Gičjně, potom w Králowě Hradci. VII. 166a-c, 313, 368a-g, 716, 1044. Podjl na 404, 407, 670.
- Chmelenský Josef Krasoslaw, nar. w Bawerowě r. 1801. 7ho Srp. abs. jur. VII. 168, 277, 382 a-d. Podjl na 166b, 407.
- Chmelowec Jan, farář w městě Hošce 1588. V. 86.
- Chobotydes Giřjk Mšenský, far. Charwátský kw. 1617. V. 1603.
- Chochołka Jan Ant. Kunžatský far. Mladěgowský 1740. VI. 578.
- Z Chotěšowa Kryst. Joachim, VI. 365. B. 115.
- Chrastina Jan sl. w Pauchowě nar. 1729. lat. a slowenský weršowec, učitel gymnasiálnj w Prešpurku a korrektor w knihárně Landereta od leta 1758. VI. 177, 368.
- Chřenowský Giřjk český bratr, gedna pjsěň w kanc. V. 48.
- Chrepičský Zdeněk Giřj z Modliškowic, pjsma swat. bakalář 1729. VI. 716.
- Chwalowský Edm. drewnj obchodnjk † 1825. VII. 225.
- Chyljk K. C. Jos. kw. 1786. VII. 328, 991, 1179.
- Chyský Jan kwetl 1555. bratr zákona sw. Františka, kazatel w Plzni. V. 1386.
- Chyšecký Ant. 1732. VI. 160.
- Instytoris Giudřich proti českým bratřjm wálčil 1501. IV. 465.
- Instytorys Mošowský Michal, kněz Prešporský, nar. w Bystřičce, wsi Turčanské Stolice ze zemauských rodčů 1733 † 1805. odkázal 3000 zl. na knihownu

- při gymnasiu Prešpurském, a 100 zlat. na professuru češkau; v sw. Kljmenta nad Tůněmi w Now. Městě Pražském, kwetl 1617-26. V. 1251. VI. 390, 1088.
- Jandera Ladislaw řádu přám. fil. doktor a professor mathem. na Uniwर्सitě Pražské. VII. 728.
- Jandová Sofie. Podjl na VII. 407, 408a.
- Jandyt Wáclaw Jesuita kwetl 1704. VI. 22, 190.
- Janošek Slawomil. Přjpsl k VII. 402.
- Janowský Jos. I. kněz. VI. 678.
- Janyš Josef Anton, děkan w Hněwdowski, c. kr. vlastensko-hospodářské společnosti w králowstwju českém dopisugicj aud. † 1821. 15. Listop. VII. 796, 798, 822.
- Jaroš J. K. 1812. VII. 863.
- Jawornický Jan, katecheta, pak ředitel hlawnj školy w Nowých dworjch, farář Cirkwický. VII. 14, 29, 56, 63, 140, 155, 638a-c, 701a-e, 925, 1234, 1320 a-c. Podjl na 402, 669.
- Jaworowský Tomáš. A. 47.
- Jaworský Bart. 1617. V. 1232.
- Z Jawořice Tomáš kw. 1558. W roku 1548. když Ferdinand I. Appellacj založil, učiněn gest radau při nj od stawu městského. Byl Mistr na Uniwर्सitě, 1518. a děkan. V. 45.
- Jawůrek Josef kněz cjrkewnj, kw. 1796-1819. VII. 427, 1067.
- Jedina Frant. Xaw. narez. w Mimonicjch z Pros. 1779. doktorstwju pjsma swat. kandidát, arcib. tagemnj w okršku Přjbramském, děkan w Swatém poli bljš Dobřjše. VII. 1090a-b. 1146.
- Jenik J. kazatel český w Berljně 1788. VII. 993.
- Jeronym far. u sw. Hawla w Praze okolo 1526. IV. 300.
- při gymnasiu Prešpurském, a 100 zlat. na professuru češkau; v sw. Kljmenta nad Tůněmi w Now. Městě Pražském, kwetl 1617-26. V. 1251. VI. 390, 1088.
- Jandera Ladislaw řádu přám. fil. doktor a professor mathem. na Uniwर्सitě Pražské. VII. 728.
- Jandová Sofie. Podjl na VII. 407, 408a.
- Jandyt Wáclaw Jesuita kwetl 1704. VI. 22, 190.
- Janošek Slawomil. Přjpsl k VII. 402.
- Janowský Jos. I. kněz. VI. 678.
- Janyš Josef Anton, děkan w Hněwdowski, c. kr. vlastensko-hospodářské společnosti w králowstwju českém dopisugicj aud. † 1821. 15. Listop. VII. 796, 798, 822.
- Jaroš J. K. 1812. VII. 863.
- Jawornický Jan, katecheta, pak ředitel hlawnj školy w Nowých dworjch, farář Cirkwický. VII. 14, 29, 56, 63, 140, 155, 638a-c, 701a-e, 925, 1234, 1320 a-c. Podjl na 402, 669.
- Jaworowský Tomáš. A. 47.
- Jaworský Bart. 1617. V. 1232.
- Z Jawořice Tomáš kw. 1558. W roku 1548. když Ferdinand I. Appellacj založil, učiněn gest radau při nj od stawu městského. Byl Mistr na Uniwर्सitě, 1518. a děkan. V. 45.
- Jawůrek Josef kněz cjrkewnj, kw. 1796-1819. VII. 427, 1067.
- Jedina Frant. Xaw. narez. w Mimonicjch z Pros. 1779. doktorstwju pjsma swat. kandidát, arcib. tagemnj w okršku Přjbramském, děkan w Swatém poli bljš Dobřjše. VII. 1090a-b. 1146.
- Jenik J. kazatel český w Berljně 1788. VII. 993.
- Jeronym far. u sw. Hawla w Praze okolo 1526. IV. 300.
- Jahodka Jan, z Turowa kwetl 1576. V. 231, 1410.
- Jaňaupek w. Strjbrský.
- Jakeš Wjt, kněz kw. 1602-20. W Prerowě nar. farář w Kralowicjch, Tukadlech, u sw. Hawla w Praze, r. 1621. s ewang. kazateli z Čech se wystěhowal. V. 605, 671, 1081a-d, 1216a-c, 1307 a-g, 1360, 1517a-c.
- Jakobei Pawel sl. nar. w Přjtrži 1695 † 1752. kazatel cjrke w Modranské. (w. Tabl. Poe. II. 43.) We Funebralu (1783) Prešpurském gest 11 pjsnj wětšjm djlem půwodnjch od něho. VI. 17, 55b, 842, 1182a-b, 1305a-b.
- Jakobeus Girj Dačický. A. 45.
- Jakobeus Girj Kameytský, kazatel w Draždanech A. 46.
- Jakobi Eliáš Chrudjmský 1610. V. 1593.
- Jakobi Leopold kněz řádu sw. Augustina 1789. VII. 1203.
- Jaňobides Jakob Strjbrský, far. u sw. Martina 1620. V. 1494.
- Jakš Josef, farář w Girnách, 1817. VII. 1140.
- Jakub, lékař w polowici XV. stoletj. IV. 436.
- Jan Těšinský, kněz, žil w XV. stoletj. V. 625.
- Janda Jan, kněz cjrkewnj, kaplan w Gincjch 1780. VII. 1051, 1052, 1072.
- Janda Jan učitel w Libochowicjch. Podjl na VII. 404, 407.

- Jeronym Pražský, přijmjm Fulš, mistr w swoboduém uměnj, zvláštnj, a dle Aenease Sylwia samého Husa wěšj řečnj. On Wiklefové spisy do Čech přinesl; některé již 1385. známý a čteny byly, roku 1402, již rozšířeny a přeloženy njm a Husem. Upálen gest w Kostnicjch 1416. Ilk. 14, 88.
- Jesenský M. Danyel sl. z malého Jesséna w Turčanské Stolicí nar. 1675. žil i umřel w cizině, zvláště we Wittenberku a Drážďanech. Psal werše lat. něm. a slowenské, od Cjsaře gměnem owěncowaného básnjka poctěn. Mimo pjsně gednu přeloženau we funěbralu Jakobeiho, a mimo náhrobek sestře Anně (†, 1702) psal VI. 157. (w. Tab. Poe. III. 1.)
- Jessenius Joannes a Jessen. utracen 1621. 21. Čerwna. V. 1607.
- Jessenius Pawel, spolupřekladatel biblj bratrské. V. 869.
- Jezdinský Jaroljm školuj učitel w Kalné. VII. 81, 729.
- Jirsjk J. Waler. nar. w kačowě 19. Čerwna 1798. kněz cirkew. Podjl na 404, 405, 406b, 407.
- Joannydes Giř Frydecký A. 49.
- Johanydes Danyel Skočowský 1619. V. 1234, 1528.
- Johanydes Giř, far. Řepický a Koštěnský, kw. 1654. VI. 1243.
- Johanydes Petr Košetický, far. w Náměti na Horách Kutných. 1589. V. 1019.
- Jordanský Šim. Přjdawek A. 50.
- Josquin Jan kw. 1561. V. 36.
- Jošt, markrabě Morawský, a wolený král Řjmský l. 1410. † 1411. Listy geho w III. 67.
- Jošt z Rosenberka, biskup Wratislawský † 1467. 12. Pros. IV. 76, 595. V. 641. B. 24, 34.
- Jungmann Anton. narozen w Hudlicjch 1775. 19. Máže, doktor w lékárstwj, professor porodnictwj na wys. školách Pražsk. VII. 614, 875a-b, 883a-b. Podjl na 409.
- Jungmann Jan, narozen tamž 23. Máže 1778. křjžowujk s čerw. hwězdau far. w Tursku. VII. 255.
- Jungmann Josef, narozen tamž 1773. 16. Čerwen. VII. 79, 235, 291, 439. Přjspěl k 145, 164, 400, 402, 407, 408a, 409.
- Kabátnjk Martin, měštan w Litomyšli, český bratr, pušwal do země sw. a do Egypta 1491-2. Spis geho IV. 111.
- Kadaně Michal, nar. 18. Srp. 1766. w Praze, far. Chřjmský, notár arcib. VII. 609, 706, 765.
- Kadlinský Štastný, w Teyně, nar. 1613. † 1675. Jesuita, prof. humaniorum 5 let, prokurator provincie 11, přásekt duchownj neb. Spiritualis 10 let. VI. 151, 998a-c, 1123a-e.
- Kaiserlich J. A. kněz cirkew. VII. 1084.
- Kalenec z Kalowice Oldřich, pán český, kwel 1478. IV. 430, 532, 540.
- Kalina Jan, měštan Strakonický 1791. VII. 193.
- Kalinka Joach, sl. superintendant, nar. w Roženberku w Liptowě (odkud i Rožemberský slaul) r. 1602. † 1678. muž učený, řečnjk znamenitý a wmluwný, w desjtiletém pronásledowanjnekatoljku Uherských 1673. do Žitawy se dostal, kdež i umřel (w. Tab. Poe. I. 45.) Některé pjsně geho w Tramowského Kancionalu VI. 76. Pak spisy: 511, 611, 829.
- Kamaryt Josef Wlast. nar. we Welešjně dne 21. Ledna 1797. kaplan w Táboře. VII. 162. Podjl na 166b, 404, 405, 407, 408a.

- Kamenický Wjt Marchio, mě-
štěnu a služebník pořádku ná-
kladnického w Starém Městě
Pražském 1627. VI. 608.
- Kamillus Izaiáš Wodňanský
1616. V. 1319.
- Kampánus Jan Kutnohorský,
w též cirkwi zpráwce 1617. far.
Wlastibořický 1616. V. 670,
1322.
- Kampánus Matthyas Kutno-
horský. A. 3.
- Kandyd Sixt, děkan Kutno-
horský 1573. V. 1201a-b. 1277.
- Kapihorský Šimon Eustach,
nar. w Kutné hoře, kteráž i Ka-
pjhora (Kuttenberg) slaula, Ci-
sterciák 1616, missionář 1624,
děkan w Kaučímě, kteráž město
do kljau kat. cirkwe 1627. při-
wedl, pak děkan w Chlumci,
posléz zpráwu kláštera swého
(1653) na se přigal. VI. 291.
- Kapito Jan, spolupřekladatel
biblj bratrské † 1589. w Třebj-
či. V. 869, 1243.
- Karafiát Wáclaw, slow. kněz
ewang. VII. 475.
- Karas F. Podjl na VII. 407.
- Kardyan Igu. Sigmund. 1722.
VI. 705.
- Karel Boromeus od sw. Remi-
gia f. bosáckého sw. Augustina
kláštera Německobrodsk. 1735.
VI. 747.
- Karés Wogtėch, farář we Wla-
chobřezj, nar. w Neweklowě
1777. 12. Dubna. † 25. Srpna
1824. Srdečný podpůrce litera-
tury české. VII. 1027, 1266.
- Karchesius Jan. VI. 163.
- Z. Karlsperka Danyel Karel,
měšťan a knihtlačitel w Praze,
a gakž dokládá Balbin w ýborný
basujk český. 1618. V. 119a-b.
- Karolides z Karlsperga Girj,
nar. 1579. † 1612. mistr na Uni-
wersitě, sudj zemský, počta ka-
tinský od Rudolfa II. koruno-
waný. Mezi 12 spisy gedn če-
ský psal. V. 181.
- Kasparides kw. 1785. VII. 330.
- Kašpárek Frant. učitel školnj.
Podjl na VII. 404, 405, 406b, 407.
- Kaubek J. posl. filoz. Podjl
na VII. 407.
- Kauble Josef, nar. w Boskowě
1785. † 1824. prof. mathemati-
ky, potom grammatiky na gym-
nasium w Litoměřicjeh. VII. 770,
791. Podjl na 402.
- Kaukol Josef 1754. VI. 787a-b.
- Kaula Wáclaw Jan. Přjspěl k
VII. 405.
- Kaun J. kněz cirkewnj. Po-
djl na VII. 407.
- Kaupilius Jan Teynecký, far.
Staňkowský kw. 1619. W městě
Luně byl 2 leta, a potom w
Brodě českém po 3½ leta
spráwce školy. W Rakownjku
swá začátečnj studia 5 let konal.
V. 1545. VI. 469.
- Kawka Josef Hyn. roz. z Wra-
že bljže Pjsku, kněz cirkewnj,
kw. 1786. VII. 326, 418. Podjl
na 143.
- Kawka Martin Prystach z Drá-
kowic 1580. V. 65a-b.
- Kéladruh, vlastně Dundr.
- Kelský Antonjn kw. 1734. VI.
653a-b.
- KePERT Pawel Wiktorya. 1758.
VI. 792.
- Kerman Danyel sl. kněz Tu-
rolaucký, naroz. w Přiwizi w
Uhřjch † 1687. neobyčegnau si-
lau tělesnau powěstný. W Tran-
Cit. gedna geho pjsěň. (w. Tab.
Poe. II. 11.)
- Kerman Danyel superintendent
syn předešlého, nar. we Mšenc
(Uhersk.) 1663. † 1740. muž u-
čený a šťastný weršowec časo-
měrný. (w. Tab. Poe. II. 20.)
Umřel w žaláři Přesyparském,

- kdež 9 let seděl. VI. 27, 108, 109, 229, 445, 549, 575, 838, 863.
- Kerner Josef Ign. Libomir, nar. w Bydžowě 24. Dubna 1777. farář Kratoňovský. VII. 257, 1031, 1192, 1264. Podjíl na 166a. 408a.
- Khel J. Jos. far. Laucký 1735. VI. 745a-b.
- Kherner Jan Plzenský, kwetl 1595-1611. V. 1164, 1485. A. 54.
- Khopp J. G. W. 1730. VI. 727.
- Khun Karel Jos. Jesuita, nar. 1736. w Praze pjsma sw. bakalář, notarius, kazatel pō 17 let, od r. 1784. far. na Wodolce. VI. 1217. VII. 945, 1012, 1070a-b, 1173.
- Kinský Dominik, nar. w Slaném, kněz z řádu piaristů, profesor gymn. potom we filosof. na ústawu Brněnském, překladatel weřegný. VII. 251a-c, 294, 312, 806. 1138, 1186. Podjíl na 402, 408b.
- Kirchmayer Walentin z Raychwie, fil. a med. doktor. 1696. VI. 374.
- Klacna (ok. 1790.) VII. 345a-b.
- Klanitzai Jan, sl. rektor školy w B. Bystřici, vicešpan w stělici Teměš. kw. 1785. VII. 1239.
- Klatowský Bohuslaw ze Žatče, děkan Hořický 1614. V. 1366.
- Klatowský Martin kálišnj, a odpůrce Jana Augusty kw. 1544. V. 942.
- Klatowský Ondřej, naroz. w Rakownjce, děkan filos. fakulty kw. 1578. V. 18, 942.
- Klaudian Mikuláš z Gednoty bratrské, lékař (dře Boh. docta), knihtlačitel w Mladé Boleslawi, a vlastně Kulha nazwaný, kw. 1507-19. Ostaral mapu IV. 108. Psal 189, 511.
- Klaudys Wácl. Aloys VI. 502.
- Kleich w. Gleych.
- Klebsattel Gindrich z Malbou. su 1597. V. 1043a-b.
- Kléklar Jan, T. G. nar. w Gind. Hradci 1639. † 1703. prof. kazatel po 22 let, missionar. VI. 642.
- Klement Adam, nar. w Augездě nedaleko Plzně, odkudž Augездský a Plzenský sluge. Kazatel u sw. Wacławanad Zdarazem w Praze po naroz. se wstěhowal (ze země) Lomnicina facilis rythmis et multis habetur: Sed Clemens palmarum Jaudis Adamus habet. V. 138, 312a-b, 1082, 1106, 1117a-b, 1350, 1489a-b.
- Klement Wacław Žatecký kw. 1612. V. 518, 1520. A. 55.
- Klenowský Jan, český bratr, † 1498. w Litomyšli pochowan. Ač nebyl kněz, wisk. w radě huzké sedel drahně let. Příp. wjdky některé, přísłowj a epistoly, kteréž gsau geště mezi rukama, důwodem ostrého wplip. geho býti inchoa. (w. Rkp. P. Brož. hist. Br.) IV. 62.
- Kletzar Zach. Aug. z Růžekwětu u swat. Wjta w kostele Praž. sakristan. 1677. VI. 1009.
- Klicpera Frant. doktor. lékařstwj, prof. porodnictwj w Lanci. † 1820. Podjíl na VII. 404. Ně- které pjsně w Rkp.
- Klicpera Wácl. nar. w Chlumci nad Cidlinau 23. Listop. 1792. prof. hum. w Kralowě Hradci. VII. 166, 305, 367a(a-k)-7. Podjíl na 164, 166a, 407, 408a.
- Klička Ondřej, kněz z pobožných škol, učitel a ředitel blawnj školy Mladé Boleslawi † 1816. VII. 78.
- Kliment, od něhož i pjsen w kanc. V. 48.
- Klusák Albrecht Gij, Neystaršj z Kostelce na Konárowicjch. 1612. V. 1094.

- Knobelius Waclaw, Časlawský 1619. V. 1332.
- Knobloch Aleš z Pirnsdorfu, a w Litoměřicích 1561. V. 636.
- Knobloch Jan. VII. 1227.
- Knobloch Iwan, Minorita, kazatel u swat. Jakuba w Praze 1730-35. VI. 720a-f, 1308.
- Kocaurek Simeon český bratr; gedna pjsně w V. 48.
- Kocyan Jan, ze Studence, studicij. VII. 172. Podjl na 166 a-b, 407.
- Kočyan Jan, školnj učitel při cirkwi ewan. Sobotiátské 1805. VII. 220, 303, 1162.
- Kocyn z Kocynětu Jan přednj pjsář radnj w Menšjm Měste Pražském nar. w Pjsku 1545. † 1610. 26. Března byl r. 1568. w Straspurce za přičinau hogněgšho učenj. V. 279, 414, 463, 661, 676, 1199, 1479.
- Kodj F. stud. Podjl na VII. 407.
- Koděd w Cikaža.
- Kodycyl z Tulechowa Petr, mistr we filosofii, prof. řeckého gazyka a hwězdář, děkau fil. 1564. třikrát rektor uniwersity, posleze správce kollege národnj české a anglické, gňak w všech swatých. † 1589. 29. Řjg. V. 23, 29, 73a-b, 155, 557a-c, 986, 1198, 1566. B. 58, 77.
- Z Koldjau Pawěl Krytjan, a na Martinicích, kanclér a potom senator starého města Praž. nar. 1530. † 1589. (1598. dle desk zemských,) básujk latinský, w práwjeh wytečný. V. 681, 692.
- Koldinský Ludwjk Norbert, 1753. VI. 784.
- Kogler Jan sl. z Baňské Bystřice. VI. 447.
- Kohaut Waclaw Rakownický. A. 57.
- Koliander František Rafael, 1748. VI. 778.
- Kolinus Matauš t. g. Koljuský z Choterina, mistr a profes. na uniwersitě Pražské w druhé polowici XVI. stoletj. V. 10, 481?
- Kolarský Ant. kaplan w Pardubicích, kdež nar. 19. Čerweń. 1794. Přispěl k VII. 405.
- Kollar Jan, sl. kazatel ewan. ojrkwě slowenské w Pešti, kterýž auřad (geho přijněnjm zřízený), nedlauho zastáwaw složil. VII. 158, 167, 262, 1145a-b. Podjl na 166b, 402. (Přemysl 5. num. I. a II. stran. 42.) 407, 408a, 409.
- Kollarowic Waclaw kw. 1586. V. 81.
- Komárovský Gabr. český bratr, kwetl 1467. Složil pjsně nabožné. (w kan. bratr.)
- Komenský, Jan Amos, naroz. w Komně na Morawě 1592. † w Amsterdamě 1672. poslednj biskup bratřj českých, studowal w Herborně, byl rektor školy w Pterowě, a we Fulneku, pak u wyhnanstwj w Lešně Polském správce školy a superintendent, w Londýně 1761, w Stokholmu a w Elbingu pobýw, též u Zyk-munda Ragocjho w Šarospátaku w Uhrjch, opět do Lešna a odtud do Hamburka a konečně do Amsterdamu se odstěhowal. Učený, nabožný; (w. str. 342.) V. 920. VI. 43, 44, 57, 66, 86, 210, 278a-g, 328, 442, 512a-b, 637a-b, 964, 1081a-h, VII. 681. B. 68, 86, 89, 109.
- Kominek Leonard, řádu Karmelitánsk. 1654. VI. 874, 1244.
- Konáč z Hodištkowa Mikuláš, wúbec Finitor; Mjstosudj dworský kralowstwj českého † 1546. mnohotwárnau učenostj oswjtečný; tiskař byw po 20 let pro zásluby o český gazyk do zemanského stawu powýšen. Po-

- slednj geho práce, (an se 30-40 let cwičil, nastaupiw liternj cestu giš r. 1507.) opraweněgij gsau. IV. 64a-b, 81, 83, 122, 127, 128, 134, 155, 504, 505, 522, 622. V. 184a-b, 474a-b.
- Konečný Matauš, Staršj hratr od r. 1609. Znal řecky, latin. a hebrejsky. † 1622. 8. Unora w Brandeyse 52 let star. V. 416, 624, 1254.
- Koniáš Antonjn Jesuita, nar. w Praze 1691. † 1760. mišionář po 37 let, ač nedužiwý kázawal i pěkrat za den brzo česky brzo německy, tak že ho někdy z kazatedlny odnesli. Lid tak rozplákal, že dále kázati nemohl. Kázage o poslednjm saudu, řetěz okolo krku mjwal, Wyobrazenjm pekla, negedny z posluchačůw o rozum přiwedl. Na 6000 knih husitských spálil, a způsobil, že hraběti Sporku tiskárna wzata. Od něho VI. 126a-b, 562a-b, 600, 601, 632, 1102, 1210a-b.
- Konstanc Girj, Jesuita naroz. w Řepně 1607. † 1673. profes. humaniorum, mathem. mišionář po 12 let, a prefekt duchownj, tež 12 let; chodjwal před město, a lid, zvláště děti na poli a cestách w křest. náb. wyučowal. Na žádost Arcibiskupa gal se překládati biblj do českého, ale dřjwe wykonánj toho dila umřel. VI. 19, 303, 510, 444, 518, 904, 1116a-e.
- Konstantin Petr z Břehu, hwězdár 1607. V. 565, 575.
- Konwaldský Matěg, bratr český, prwnj biskup. † 1500. w 68 letech wěku. Psalj některá neb ráděgi zběrkowé pobožnost a opatrnost geho proukazugj. (w. hist. česk. Br. Rkp. Brož.)
- Kopecký. Podjl na VII. 406a, 407.
- Kopidlenský Jan z Rozenfeldu 1662. VI. 1248.
- Koráb W. lékař w Žamberce Přispěl k VII. 402.
- Korábowá, manželka předešl. některé básně w VII. 402.
- Korabinský Jan Martin 1788. VII. 68.
- Koranda Wacław kněz husitský a smělý zastáwatel kompaktát před Papežem Piusem IIým 1462, zpráwce konsistoře kališnické 1471. † 1519. Spisy geho IV. 447.
- Korbely, kněz ew. Psal některý čas nowiny VII. 572.
- Korka Pawel z Korkyně 1562. A. 58.
- Z Kornic Burian Sobek, kancleř města Pražského, pikard, w bauři swatowawřinské, do wězenj dán, a po třech čtvrtjeb lea wypowědjn (1525. 3. Máge.) V. 424.
- Kortsek sl. Přispěl k VII. 402.
- Korjuek Jan, Jesuita, nar. w Čáslawě 1626. † 1680. prof. na gymn. 5 let, w filosofii tež 6 let, kázal 7 let, rektor kollege Litoměřické 3. leta. VI. 250.
- Kosmus Kromějšký, 1655. VI. 84.
- Kosořský Jan, kwel 1553. IV. 627.
- Koster Frant. VI. 1092.
- Kostka z Postupic kw. 1478. IV. 424, 479.
- Kostrošic Wacław Leo. učitel školnj w Inbránowě na Morawě 1821. VII. 856.
- Košina Ondřej 1691. VI. 1023.
- Košťal Dominik, kněz 1784. VII. 388.
- Košticius Jan S. J. 1657. VI. 304.
- Kotwa Jan Ctibor z Freyfeldu kaownjnk kapitoly Pražské, děkan Smečanský 1615. probošt w

Litopářicích, dle svědectví Balbjuowa gedem z přednějšich kazatelů českých, gazyk náš we swých spisech cizými (prý) slovy obohátil. † 1657. V. 1118.

Kotara Wogtěch, sedlák z panstw; Habru, muž zlatým penjem od cjsaře ebdarowaný, mnoho pjsnj složil. † okolo 1815. we velikémstáři. Básně w Kramer. Nowin r. 1811. VII. 186a-b.

Kožlanský Bartoloměj, kwetl 1615. V. 121, 1544. VI. 1080.

Krabec: Weytmille Hynek, ze starožitného rodu českého, žil za Ferd. I. kterýž mu 1537. stawu panského potwrdil. V. 380, 646.

Kracowský Ondřej z Hradce Gindřichowa, far. w Domažlicích 1616. IV. 571, 572, 1320, 1535.

Král Ant. Fil. J. fil. a medic. doktor 1754. VI. 381.

Král Josef Mirowjt, nar. w Opočně 16. Unora 1789. kaplan w Brane na Now. Hrádku 1817. VII. 154, 200a-b, 521, 611. Podjl na 402, 104, 405 407. 408a.

Kralowický w. Longolius.

Kramář Josef, nar. we Wysokém 25. Srpna 1783. kdež nynj farář gest. VI. 227. Některé básně w 145, 100, 402.

Kramář Seweryn, wydawatel biblij 1488. IV. 336.

Krameryus Wacław Matěj, nar. w Klatowech 175. † 1808. 22. Března: měšťan Pažský, spisowal Nowiny a české knihy, gichž co wydal (swých cizých) gest na 84 swazky. O český gazyk a literaturu we'mi zaláuzily. III. 42, 49. IV. 63. V. 172a, 232. VII. 144, 354, 398a-b, 423-d, 493a-b, 504, 526a-d, 528, 545ad, 549, 570, 578a-b, 633, 685a-e, 744, 902, 1054. Podjl na 145, 100.

Krameryus Wacław Rodomil, syn předešlého, V. 221. VII. 310, 360, 361a-b, 406, 407, 444a-e, 519, 530a-b, 558a-b, 570, 749.

Krameryus Wogt. též syn Wac. Mat. kněz cjr. Podjl na VII. 407.

Krasl Jan, 1730. VI. 723.

Krásný Mich. Ign. B. 113.

Krasonický Wawřinec, bratr český † 1532. Mnoho psal, ale málo toho zběrků zůstawa. IV. 445, 476. Pjseň gedna w kanc. V. 48. (dle Registřiku starých pjsnj bratrských od G. Urbana. 1765, kterýž geg Wacł. gmenuge.)

Krátký Matěj VII. 731a-c.

Kratochvíle Ad. řádu kazat. 1710. VI. 695.

Kratina J. studujc. Podjl na VII. 407.

Kraus Jan, Jesuita nar. w Dubu (Eicha) 1649. † w Gičjně 1732. Mezi 70 spisow gediný český snad od giného přeložený: VI. 936.

Kraus z Krauzenthalu w. Carchesius.

Krauský Jan, sedlák Kokořský. 1814. VII. 2312.

Kregěj Josef, nar. w Hornjch Dubenkách na Morawě 1773. 23. Unora, cjr. kw. ewangel. české A. W. w Praze duchownj pastýř VII. 590, 1092, 1313, 1315.

Kregěj Josef nar. w Nowých hradech 17. Unora 1791. w Nowých Bwořjch Direktor školnj. VII. 1032.

Kriegler František. VII. 436. Podjl na 405.

Krman Danyel, Slowák superintendent. 1795. VI. 15, 17.

Krman Jan, učitel we vsi Kle-noči na Malohontském distřiku 1802. VII. 605.

Krocjn Matěj, farář Rychnowský kw. 1618-20. V. 1137, 1139, 1140, 1141, 1237, 1324. VI. 441, 509.

- Krocinowský Matěj, zdá se býti též eo Krocju. V. 1138. VI. 499a-b.
- Kroh Jan, 1708, VII. 1270.
- Krompholtz Jan, Kokawský kn. nar. w Středě nad Nitrau † 1683. málo přes 50 let stár. W Citaře Tran. gedna pjsen, nad mnohé jiné lepší.
- Z Kronenfeldu Jan Wáclaw Celestýa, děkan, arcigahen Kralohradecký, mocný zastávateľ kat. wjry, kw. 1625. VI. 472, 476.
- Kropf Fr. kw. 1753. VI. 62.
- Krtek Fr. učitel hlavnj školy Tábořské. Podjl na VII. 402.
- Krtský w. Melissaesus.
- Krudi Dmyel sl. cjrkwj Předdnagských superintendent 1803 † 1817. VII. 1159.
- Kruchyna Jan † 1824. VII. 269.
- Krum F. Matauš. VI. 684a-c.
- Krupěhorský Mik. ginak Troplperger z Buděgovic českých. 1592. V. 1026a-d, 1096, 1519.
- Krupius Jan. VI. 163.
- Krupius Pawel Pacowský 1639 VI. 826. B. 90.
- Z Kruppé Wjt., far. Hradecký nad Labem. 1476. IV. 434.
- Krupský Jakub, rektor školy Slanské kw. 1609. V. 222.
- Kruzius Martin, Čech z Bukowa, wystěhowanec w Lešně polském, pak w Kakašowejch kněz odr. 1638. Známe geg toliko z werějků w knjze Webra o moru, 1645, předstáwených. (w. Tab. Poe. II. 1.)
- Kruzius Míchal Wogt. z Krausberku 1678. VI. 915, 1129.
- Krygner Mieh. B. 115.
- Krynýt z Hlawáčowa Dawid, vlastně Wlášak nazwany, nar. w Nepémuku 1513 † 1586. lat. básnj, přičitěnjm Jana z Hoděgowa pjsaem městským w Rakownjce. učiněn, pozděgi od Max. II. co básnj korandwju, a do stawu pozdwyžen. V. 97, 135.
- Krynýt Zykmuud Stjibraký, kněz, administrator wšech tjj Stawůw kralowstwjdeskeho kw. 1613-6. V. 112, 514, 1042, 1079, 1209a-b, 1487a-c.
- Krystof Jan, Tisbonský, kapucju 1745. VI. 517. A. 62?
- Krystof Wácl. ? far. Hranický. 1579-95. V. 1464.
- Křenek Šimon Oešnický, kw. 1723. VI. 1265.
- Křenowský Jak. A. 63.
- Křinecký z Roncwa Bohuslaw wyhnanec český kv. 1632. VI. 275.
- Křišťan Prachatický, naroz. w Prachaticech 1381, † 1439. 5ho Zajj, mistr uměnj, lékař, prof. matematiky, hwědar, astrolog, powěstny, rektor unjwersity, far. u sw. Michala, kanownjck u wšech swatých, prwuj administrator strany pod obogj. IV. 152, 172.
- Křížownjck Kašp. A. 137.
- Kubelka Tomášnar. w Zbraslawi 1768. 14. Pos. faktor w tiskárně J. Fetterowě z Wild. VII. 171, 451a-d, 452a, 513, 524 a-d, 560, 572, 70, 722a-b, 916, 1225, 1325. Přijel k 406b.
- Kubjck Frant. kaplan Křinecký. 1785. VII. 1238.
- Kubišta Ant. Prokop, nar. w Ronowě 10. Mge. 1799. kaplan w Časlawi. Podjl na VII. 408b.
- Kuča Augutin Mor. c. k. rada při appel. Podjl na 145.
- Kučera Pokop Martin. Podjl na VII. 145.
- Kuhn Kazl. Jesuita 1769. theol. Bacc. form. kanownjck při kolegialnjm kotele s. Petra a Pawla na Wyšehradě, farář na Wodolce. 1802.
- Kügler Jan. Podjl na VII. 405.

- Kulman Lini 1558. V. 962, 1446.
 Kultraryus Mat. Zatecký far. w Rokycanech 1619. V. 127, 1329.
 Kulyk W. Hyn. far. Gezenský 1687. VI. 671.
 Kunwaldský Jakub, zpráwce a učitel cirkewnj w Starém Gitičjně (Altsitschein) na Morawě. 1572. V. 57.
 Kunwaldský Matěj, gehož 8 pjsaj w kanc. bratrském V. 48. se nachazj. Tyž co Konwaldský?
 Kupšina Wacł. 1734. VI. 743.
 Kuřelowský M. Wawřinec Jakobeus. B. 113.
 Kuten Giřj, děkan Jaromiřský 1570. V. 595.
 Kuthen Martin ze Šprynseberka, dle Balbjna naroz. w Kutné hoře, pjsař neb syndik w Star. Městě, básnjk latinský, a historik český. † 1564. dle časoweršů Bernarda Sturma: CŮtenVsCeLsI feLIX heLlConIs aLVmNvs In bVstIs frVItVr Praga qVlIete tVIs Sepsal V. 217, 344, 351.
 Kutnohorský Bartoloměj kněz 1619. V. 1351.
 Kwapil, alumnus semin. Brněnského 1782. VII. 1273.
 Kwěch Rudolf kněz řádu sw. Augustina, nar. w Táboře, žil u sw. Dobrotiwě neb na Ostrůwku. † 1809. VII. 236, 597.
 Kwintjk Giřj od Hory 1507. IV. 485.
 Kwis Josef Jan sw. pjsma Bakalář, hlawnjho kostela sw. Wjta na hradě Pražském swatojanský kanownjk a kazatel pak probošt nar. 1755. † 1790. VII. 1102.
 Kyba Frant. W. kaplan u sw. Wáclawa 1748. VI. 779.
 Kymł Mik. (Čech?), kněz Šimbachský. VI. 1285.
 Kyrchner Fr. Hyn. VI. 405.
 Kyrmezerský Pawel far. Brodu Uheršk. 1576. V. 189, 987, 1153?
 Kyselo Karel, narozen w Budislawě 28. Čerwence 1794. kaplan u swat. Wogtěcha w Praze. Podjl na VII. 405.
 Labe Gindřich Turnowský, řádu sw. Frant. provincie české swat. Wáclawa diffinitor, okolo 1690. VI. 924.
 Laetus (Weselý?) Jan far. Pacowský 1582. pak Časlavský: V. 992a-b,
 Laho J. kazatel při cirkwi augšpur. wyznánj Kreuzbergské 1784. VII. 984.
 Lahoda Wáclaw A. 66.
 Landfras Aloys. VII. 363, 641. Podjl na 404, 405.
 Langhoffer Augustin, slowa bož. kazatel w Holiči w Uhřjch 1824. VII. 867, 1047.
 Láni Eliáš, sl. rodem Turčan ze Slowenského Prawna pošlý nar. 1570. † 1617. Superintendent cirkwj Turčanské, Orawské a Liptowské Stolice. Qsm wzde-lawatedlných zpěwů geho we 3 wydánj Prešporské Citary Tránowského 1768. od Dan. Drybiše. V. 1095, 1379.
 Láni Michal, sl. Jana Bolešowského faráře prot. syn, rekt. školy Skalické 1668. pak kněz Wrhowský † 1708. U wyhnenswj 1672-86. mnoho, až i wězenj we Wircpurku trpěl (Tab. Poe. II. 7.) VI. 1125, 1268.
 Laštor Jan, kw. w 15 stoletj. IV. 160.
 Laštowek Tom. Xaw. z Hulčina far. a děkan města Hradlišk 1748. VI. 658, 780.
 Lauček Mart. sl. nar. we Sw. Martině městečku Stolice Turčanské r. 1732. † 1802. kazatel na rozličných mjstech, posleze w Skalici. (Tabl. Poe. II. 72.) VII. 76, 120, 544, 946, 1002, 1049, 1108, 1267.

- Laučková Rebeka Martina Laučková dcera, manželka Štěpána Lešky. Některé básně v VII. 145.
- Lauda Matěj z Chlumčan, mistr Akademie Pražské, kragický hejtmán v Pjsku, mezi vyslannými o kompaktáty na sněm Basilegský 1434. † 1451. Odkázal dům a grůňj Akademií. Gemu Balbja připsuge IV. 79.
- Laukota Wáclaw, prebošt w městě Raudnici nad Labem 1812. VII. 1017, 1189a-b.
- Laurentiades Giřj Kostelecký 1615. V. 1553.
- Laurýč Josef, Jesuáta, nar. w Praze 1686. † 1754. jako rektor w Hradšiti. VI. 953.
- Layzer Polykarp, (Čech?) 1606. V. 1297.
- Leba Jan Klatowský, farář w Janowicjch kw. 1609. V. 1076.
- Lebeda z Bebersdorfu Wáclaw Pražan, zastával u Jesuitů wleliké auřady časné, gakychž také potřebowali, weda die Balbna žiwot sprostý a mage pěknau ruku, obrátil zbywagjč čas w opisowanj knih (1610.) V. 479.
- Led Jan kw. 1580. V. 144.
- Ledecký w. Wodička.
- Leduický Jeremiáš Radnj města Lewode † 1685. Od něho máme 23 pjsaj, z nichž 14 gest půwodnjch. (Tab. Poe. II. 6.)
- Lehocký Danyel sl. w Zwolenské Stolicí při Gjrkwí ewan. Horno-Miřlnské kazatel. 1786. VII. 661.
- Lehky J. K. při kragském auř. praktikant konceptnj w Plzni † 1825. VII. 456. Podjl na 404, 405, 407, 408a.
- Lenhard Wáclaw nar. w Autorych (Neumarkt) w Plzenšě 1746. Jesuáta prof. hum. katecheta při norm. škole od r. 1782. direktor, dwornj kaplan, katecheta při škole Normalnj, kanownjk u wšech sw. prelat a školastjk, 1790. rektor Maguffikus 1807. V. 1050, 1253.
- Lenhart Wáclaw zpráwce nad lesy u knžete Lichtenšteina VII. 825.
- Lenk Jakub Jan, far. w stare Plzni nebo Plzenci 1706. V. 882.
- Z Lerchenfelsu Jan Sixt probošt w Litoměřicjch, protonotár apoštolský, kanownjk na Wyšehradě, kostela Pražského, w St. Boleslawi a w Budišíně † 1629, básnjstwj a hudby milowný. V. 1299, 1349; 1438a-b. VI. 472, 974a-b.
- Lesujcký Jan Arnelt kw. 1612. V. 1093.
- Leška Štěpán sl. rodem z Wrbowec w Uhrjch r. 1757. † 1818. 21. Ledna. Patnáct let w Čechách co kněz, a od r. 1786. Superintendent žiw, potom 1798. do Edhazu a r. 1810. do Malého Kereše se dostal. (w. Tab. Poe. IV. 55.) VII. 70, 129, 175a-b, 571, 588, 622, 627, 973, 1005, 1007. Werše geho w 145; 570.
- Lettinger J. katecheta školy norm. 1790. VII. 1204.
- Leuconeus Filipp, farář w Soběchlebjch l. 1668. V. 90.
- Lewa Zykmund, tiskář 1642. VI. 1236, 1290.
- Lewjnský Wogtěch VII. 1190.
- Liberda Jan, kazatel w Berljině † 1742. VI. 105a-b, 450. Skoro wšecj pjsně, gak prawj G. Urban, které w Harsě Dawidowé se nacházegj, z Halského kanc. něm. přeložil.
- Libertin Giřj Jan, děkan w Rakownjce 1713. kanownjk na hradě Pražském 1724. VI. 686 a-f, 885.
- Libertyn Jan, nar. w Rakownjce, Mag. Phil. 1654. † 1724.

- Jesuita, prof. gram. a kazat. VI. 341, 548, 1036, 1165a-c.
- Libertin Jan Ign. Mag. Theol. baccal. W městys Meytč farář, kw. 1722-30. VI. 694a-e.
- Liborius VII. 1099.
- Libický? W. Podjl na VII. 407.
- Z Licka, w. Brykcj.
- Lidický? J. Podjl na VII. 407.
- Ligoury A. M. VII. 849, 1218.
- Linda Josef nar. w Mitrowiejch, absol. jurista. VII. 244, 374a-c, 410, 450, 572, 711. Podjl na 400, 404, 405.
- Lineuský, kněz 1507. IV. 486.
- Link Matěj, far. u s. Wogtěcha w Praze 1730-4. VI. 730a-b.
- Linka J. stud. Příspěl k VII. 402.
- Linteon Petr, ginak Litoměřický z Pilsenburku 1613. V. 1097. 4507.
- Lipský Jan 1623. VI. 404.
- Liška Ant. nar. w Hrádku 1791 řadu přám., doktor filosofie, prof. humanitnj w Gindřich. Hradel. VII. 43, 232, 473. B. 139. Po-djl na 407.
- Litoměřický Hilarius. profes. filosofie, doktor decretorum, t. theologie, děkan hlawnjho koste-la Pražsk. a zpráwce neb admi-nistrátor arcibiskupstw. Hádal se s Rokycanau u přítomnosti kr. Giřjho o swátosti přijmání pod obogj. 1468. IV. 75, 391.
- Litoměřický Petr, far. w Zásad-j, předměstj Litoměřickém, Bal-bju ho gmeuge Catholicus, kw. 1541. V. 932a-b, 1033.
- Litoměřický Petr, nar. w Plzni kdež zdá se že otec geho radaj byl, pouěwadž geg Patřicius Pla-nensis nazjwagj; farář w Plzni, děk. na Wyšehradě † 1615. V. 932.
- Litoměřický, w. Linteon.
- Litoměřický w. Prokopius.
- Liturg Jan z Turška, 1557. V. 658, 1574.
- Litwin Frid. z Hlinné, kancel-láre dworské české concipista a translator. 1611. V. 364.
- Z Lobkowic Jan, neyvyššj hof-mistr králowstwj česk. sudj zem-ský, pán na Zbiroze a Točnjku, troj poselstwj k papeži chwal-ně wykonal za Wladislawa krále, Hágkownu kroniku s Janem Ho-děgowským a Hermanem Sedle-ckým z Dubé ochránil, že potla-čena nebyla od strany Husitské 1557. Týž Max. II. swobodu w náboženstwj Aug. Wyz. Stawům dáti chtějícího od předsewzetj odwrátil. Psal VI. 115, 146, 1452.
- Locyka Jan Domažlčický, far. u sw. Mikuláše w Praze na St. Městě 1618. V. 1327a-c.
- Lodereker Leop. kw. 1605. V. 35.
- Lokatelly Josef Bartoloměj, narozen w Klatowech, farář w Sukdole, pak 1791. kanownjk na hradě Pražs. † 1800. VII. 193.
- Lom Tomáš Woljuský, kněz ejrk. nar. 1781. 11. Listop. Pří-spěl k VII. 402.
- Lomnický z Budče Šim. nar. w Lomnici 1560. Studowal w Gindřichohradecké škole Wilj-mem z Rozenberka založené a padané, 7 let w Kardašowé Ře-čici nad školau zpráw mēw, do Prahy přešel, a od Rudolfa II. za básnjše korunowan, do stawu po-wyšēn a s přijmny hodnými dwor-ským básnjkem učinēn. Po bitwě 1620. pro swě bauřliwě pjsně še-desátjnk sto ranami byt, a na po-lu mrtwý odnešen, napotom še-bral, ptochos se nazjwage. zkrat za žiwota w rytině wyobrazen a což o wěčnosti swěděj, w které stál. Hbitý, lehký, prwnj a po-slednj wěncowaný český básnjk. Býmny geho, ať někdy twrdě,

- mnohem plynulejší psau, nežli prostomluwa geho. Neyvětší sšla geho w komickém a satyře. Složil po 40 let veliký počet pjsnj a spisůw rozličných. V. 66a-b, 157, 148a-f, 158a-b, 174a-c, 190, 417, 443, 494a-f, 542, 1061, 1124, 1219, 1595, 1425, 1490a-d. VI. 156, 162, 168a-c, 1079.
- Longolius Michal Kralowický far. Bořislavský kw. 1557-1617, V. 580, 960, 1129.
- Löw Jan Fr. z Erlsfeldu 1721. VI. 575.
- Lowčáni Jan, sl. kněz Tomášovský nar. 1678. † 1756. Z geho pjsnj dvě w Cit. Tran. (w. Tab. Poe. II. 37.)
- Lstiborský ginak zé Železné Hawel, kv. 1592. V. 1480.
- De Luck Štěpán, sl. kazatel w Iwanětině (1780.) w Uhřich. VII. 684, 960.
- Lučyn Pawel Helikonjades z Helikonie, muž učený. V. 352, 353, 989, 975a-b, 1196.
- Lucha F. B. 150.
- Lutwjk Jos. Myslimjr, kaplan w Náchodě, naroz. w Dolánech, (blíž Jaroměři) 22. Dubna 1796. VII. 465, 717. Podjl na 166a-b, 405, 406b, 407, 408a, 409, 669.
- Lukáš Pražský bakalář, Starší gednoty bratrské, umiel 1527. stáří okolo 70 let. W roku 1504. z Wawřincem Krasouickým postawen od páni swých do Prahy k rozmlátwání o wjře smistry pražskými. Wypowědja z Prahy prošel zemi Reckau, Wlaskau a Francauzskau. Gého spisy: IV. 19, 447, 450, 461, 464, 470, 471, 473, 478, 482, 494, 495, 497, 502, 506-9, 554, 556a-b, 620. W kanc. V. 48. gest geho 98 pjsnj.
- Lupač Martin Augezský, far. w Chrudjmi, sufragán Rokycánůw 1435. pro swau nábožnost u kalfšnjků wé weliké wážnosti. † 1468. IV. 432.
- Lupius Krystof, nar. w Praze 1655. † 1680. Jesuita, procurator provinciae, missionář a zpowědnjka na sw. Hoře. VI. 602, 1007.
- Lužský Melichar, far. w Cethorazjch. 1604. V. 1345.
- Lwowitský Cyprian z Lwowic, hwězďář, 1564, V. 555.
- Lykaon Pawel Kostelecký, 1615. V. 1536.
- Lyknowský Girj, český bratr, gedna pjsen w kanc. V. 48.
- Macan Frant. nar. w Radnicjch 2. Dubna 1792. kaplan w Mněšku. Podjl na VII. 497.
- Macan Jakub Raf. nar. tamže 25. Řjgna 1794. kaplan Mirošowský. VII. 710. Podjl na 407, 669, 670.
- Macera Bartoloměj z Lettořke kwel 1598. V. 304.
- Mačiai Alex, sl. VI. 647.
- Mače n. (nowokřtěnec?) Pod tjm gménem uwodj Jan Urban skladatele gedně pjsně w kanc. V. 48.
- Maget Karel Mor. nar. w Titnowicjch 1683. † w Komotowě 1746. Jesuita. rektor a mistr nowjcůw, VI. 550, 1042, 1147, 1296.
- Macháček Sim. nar. w Praze w Pros. 1799. VII. 164, 279, 372a-g, 479.
- Machecius Matěj, český bratr, okolo 1520. IV. 19.
- Machek Frant, ftrýr. Básně některé w VII. 402 a Now. Kram. na r, 1866. num. 6.
- Macher And. 1749. VI. 1208.
- Majohet M. profesor gymn. w Praze † 1812. VII. 208, 347a-c.
- Maior, sl. test. Mart. Laučka, podjl na VII. 946.
- Makaryus Josef z Meršelic schblast. dokt. fh. † 1621. VI. 468.
- Makeš J. kaplan w Kópide nad Leštinau. VII. 750.

- Makowský Jan z Makowé, kw. 1559. V. 561, 1403.
- Malc, J. Alex. 1730. VI. 725.
- Malý Gířj, ginak Swoboda, měšť. Nowého města Pražského 1619. V. 1146.
- Manetinský Wikt. Adam. kw. 1617. V. 170.
- Marašek Kar. J. Příspěl k VII. 405.
- Marek Ant. nar. w Turnowě 1785. 16. Zářj. far. w Libuni. VII. 226a-c, 373, 613, Podjl na 145, 400, 402, 404, 407, 409.
- Marek Jan Gindřich, posluchač bohosl. VII. 169, 462. Podjl na 166b, 407, 408a.
- Marcš z Olbramowic, kw. 1497. IV. 609.
- Marchal Jan, kaplan we Welsku. Podjl na VII. 166b, 405, 407, 408b.
- Marchio Wjt Kamenický, 1627. VI. 608.
- Maria Antonia klášternj panna, řádu sw. Alžběty w Praze, rozená Josefa Pedal, na Vyšehradě 18. Unora 1781. VII. 468, 1219, 1322. Některé básně w 497.
- Markowic Matěg, kněz Sarwaský ew. Nar. 1707. † 1762. Pilný spisowatel, ac Misy nehrube mu příjznivé byly, (w. Tab. Poe. III. 18.) VI. 117, 139, 165, 176, 179, 865, 1531.
- Markowic Matěg, mladj syn předešlého. Pražské ewang. A. W. cirkwe slowenské kazat. † 1793. VII. 971a-c. 1239.
- Marssofer Ondřej, kněz cirk. VII. 1089.
- Martin, mistr na wys. škole far. u sw. Gindřicha w Praze k 1514-22. IV. 502, 522.
- Martinec Ant. G. T. 1708. VI. 1164.
- Martini Jan Mauric, farář Bělský. 1706. VI. 542.
- Martinides Turnowský Wael. far. w Hradišti nad Gizerau, 1586. V. 495, 1004.
- Martinides Wogtėch, Slezák, Raudenský nar. 1606. † 1681, Jes. prof. hum. 6 let, missionár 14 let, přelstawený některým kollegem, asice Opawské dwakrat, VI. 1152.
- Martinowský Bartolom. far. w Praze 1636, VI. 506, 1103.
- Martinowský Lukáš, farář w Ceycu u s. Mikul. 1581. V. 491.
- Martinský Wiktorjrn Adam. far. w Slušticech 1614. V. 1367.
- Marxius Jan Horaždowský, far. w Kosowé hoře, kw. 1614-16. V. 121, 140, 1862, 1597.
- Masnjk Dan. ginak Masnicus, kw. 1659, syn Mikuláše z Bodic Liptáka a bratr Matěge († 1651.) Po něm toliko 2 pjsně zůstaly w Cit. Traunowskeho a W Kleycha kanc. žitawsk. 1727. (w. Tab. Po. I. 55.)
- Masnjk Tobiasz, syn Dan. od r. 1669. rektor Senický, po 9 mėsjc. tež rekt. w llawě až do 1671, potom u wyhnanstwj w Dražďanech VI. 13, 282.
- Matěka, (wlastně Matěgka) Mat. Dominik, wyslaужilý radnj města Bydžowa † 1824. VII. 461.
- Matheides Norh. ze Zawětj. 1738. VI. 951.
- Mathyades Jan Gířj Račinský, farář Turnowský. V. 1088.
- Mathyades Pawel Hradecký, 1599. V. 415, 1396.
- Mathyades Wacław Brodecký, farář Starobydžowský. kw. 1611. V. 879, 1089, 1513.
- Matěg, girchar. Geho list od n. 1526. IV. 500.
- Matěg, děk. Nymburský A. 70.
- Matěgka Frant. kněz cirkewnj a učitel mrawneho i pastyrského theol. umění, potom 1817. pastyr duchownj w Holicjch, VII. 1022.
- Matěgka Fr. far 1792. VII. 624.
- Matěgka J. Podjl na VII. 407.

- Matěgowský. Přísp. k VII. 402.
 Matriklas, řád.praemonst. w Mo. rawě. VI. 203.
 Matřenju Tobiasz Litomyšlský, kw. 1593. V. 194, 504, 589, 1210, 1509, 1583a-b, B. 60.
 Maximilian II. cjsař. List B. 61.
 Maximilianus Antonius a Jesu řádu sw. August. bosákuw 1725. VI. 1180, 1278.
 Meyer Fr. pfi Impressj. Přísp. k VII. 405, 406b.
 Z Mayersbachu Jan Hyu. VI. 409.
 Medlja Jan, nar. w Radomyšli 1759. 14. Máge, peyprw katecheta w eirotějn dumě w Praze; kaplan w Soběnowě; farář w doluju Sliwně; od r. 1807. kanownjk kapitoly Pražské, kustos bibl. kons. rada. VII. 1064, 1205.
 Megander Kristoff, kněz 1620. V. 1383. VI. 485.
 Megstřjk Jan, děkan weSwětlé, nar. w Kopydně 22 Čerwen. 1763. VII. 457.
 Melantrych Gifj z Awentynn, měščenju, radnj a knihlačitel w Pr. Nar. w Rožďalowicjch 1511. † 1580. 19. Listop. V. 953, 1185.
 Melcer Karel; farář Rabšanský, 1803. VII. 1013, 1249.
 Melezýnek Wáclaw, perníkář, † 1787. VII. 185a-b.
 Melikyas Samuel, superintendent 1612. V. 1095.
 Melissaens Jakub, gfnak Krtský, † 1599. děkan a pastor na Horách Kutnách. Weleslawjnowl poskytl mnohá gména hornická, (w Sylva Quadr.) V. 891, 1284.
 Mellen Wác. Přísp. k VII. 406b.
 Menšj Fr. B. 117.
 Menšjk z Meušteina Jakub, rytjřeský, mjstosudj w králowstwj českém, kw. 1660. V. 695.
 Merunka, hercediwadeluj ok. 1793. VII. 349.
 Meysner Mathyáš, kw. 1586. V. 191.
 Mezlecký J. Wác. kw. 1710-38. VI. 682a-c, 1032.
 Mezřický Thadeáš Jan, far. w Hradšti nad Gizerau. V. 508, 1063.
 Mezřický Victorin. VI. 270.
 Mička Jos. Hyu; fil. a med. dok. 1732. VI. 577.
 Michal, český bratr, 1499. IV. 463.
 Michálec, (n Gif. Urbana slowe Michálek) Martin, starěj českých bratrů. † 1547. V. 945. W kanc. V. 48. od něho 24pisnj se nacházj.
 Michálok Pawel. sl. pfi cirkwi ewang. Pilišské w Uhrjch, učitel učtek. (w Oest. An. 1803. Nov.) VII. 631, 778a-b.
 Michalowic Matuš. VI. 15.
 Michna Adam z Ottrádownic, Gindřichohradčan kw. 1661. VI. 31a-b.
 Mika Jos. zlatnj. † 1820. Počtj na VII. 404.
 Mikšowic Pawel, saused Launský † 1632. 10. Úlora. B. 111.
 Mikuláš. mistr, biskup Táborských, český bratr, gehož i pjsen w kanc. V. 48.
 Mikuláš, far. u sw. Petra w Pr. 1522. IV. 523.
 Mikuláš, pjař Turnowský, český bratr, gehož gedna pjsen w kanc. V. 48.
 Milauer Max. prof. bohosl. Muzeum aud. a gednatel. Příspěl k VII. 404, 405, 408a-c, 669, B. 20.
 Milec Gifj, sl. ewang. kazatel w Bečkowě w Trendanské Stolic. † 1805. VII. 937.
 Milesius Eliáš Regšický, A. 72.
 Milič Jan, Mor. nar. w Kroměřžji, mistr w bohoslowj, kanow. kap. Pražské. Pro swau wýmluwnost od Arcieb. Arnešta z Pardubic arcigáhnem; od Karla IV. kanclér. učiněn gest. Sloziw obo-

gi auřad (1362.) kázal, dotýkav se mravů vyššího duchovenstva a Pánův, obžalován u Papeže 1374. zastával se u výtomnosti všech kardinálů w Římě, a téměř gednohlasně propuštěn. † 1374. 29. Čerwna. Sepsal III. 46, 76. Gedna pjeaš w kanc. V. 48.

Milinský Matěj, auřednjk panstwj Teplického 1619. V. 1609. Militecký. 1564. V. 405.

Miller Jan, cirkwě české Žitawské kantor, 1710. VI. 97.

Milochowský Jan. 1678. VI. 338.

Miltner Fr. Kar. z Slaného. Přispěl k VII. 405.

Minyde Mat. podjl na VII. 669.

Miroš Jan. far. v sw. křjže, w Starém městě Pražském 1513. IV. 500, 513.

Mirošický Jan, rodem Čech, w Kroměříži přes 30 let osedlý kw. 1579. V. 466.

Mirjnský Wacław, kněz, kw. 1522. VI. 20.

Miřkowský Giř. 1611. V. 1160.

Mišowský z Sebuzyňa Rafael, nar. 1580, w Dobrohostowém Teyně, studowaw w Římě a w Paříži, že gměno otcowské Soběhrd těžko bylo Wlachům a Francauzům, nazwal se Mišowským snad po mateři; byl rada při appellacij a na rytjřstwo pasowan 1621. odtud z Sebuzyňa se psal. Giř za Rudol. II. byl pjašem tagem, u Arcib. a Kardinála Melchiora Klesla pro swau zkušenosť w gazycjch; byl též Translator po 33 let, co podkomořj w králowstwj českém umřel r. 1644.

Mitys Augustýn, kn. Třebický, služebnjk slowa Božjho w Mlawowicjch 1619. V. 1528.

Mizera Ondřej, český bratr, tiskař w Dobrowici 1616. V. 1125.

Mladota Adam Ignac, ze Solopisk 1691. hlawnjho kost. Praž. sw. Wjta, kaple králowské W. S. weyhradnjho kost. Wyšehradského. a hrobu božjho w Jeruzalémě kanownjk u sw. Apollyuaryše w Now. městě děkan a swatosti Papežské Protonotarius. VI. 672, 835.

Z Mladěnowic Petr, po Křížtanu Prachatickém, far. u sw. Michala w Praze. IV. 99.

Mleynek Jan Nowogtjnský. 1615. V. 1531.

Mlynárových Elias. sl. měšťan Keřmaraký, při konci 17. a začátku 18. stoletj. Pjsně nábožné gého gsau w Cit. Tren. (mezi nimiž 5 půwodnjch,) a funebr. Jakobeiho z půw. a z přel. VI. 94, 1281.

Mnich Tomáš, Mor. básně w VII. 145, 400.

Moc Jan, kw. 1727. VI. 650.

Modestinus Ondřej, nar. w Králowé Hradci 1558. † w Praze 1604. Jesuita. Prowodiv Ant. Possewina S. J. do Moskwy, několikrát před wěwodau Basiligem český kázal. Potom byl kazatel w Holomauci, pak w Praze u s. Salwatora. V. 464, 1247.

Modličuský, w Palma.

Mogšjšowič Jan, sl. školy ew. Iwaudické učitel, kazatel w Pjřboři (Pribois) 1804. VII. 812, 894.

Molitoris Wawřinec, děkan Zatecký, nar. w Litomyšli 1622. † 1670, 13. Řigna. VI. 832.

Mollerius Jakub, senator neb radnj w Austjnad Labem 1598. V. 1492.

Z Monse Wrat. Mor. w práwjch doktor a prof. 1785-92. VII. 625, 775, 844.

Moráwek Wiktor. Klatowský, správce školy Nymburské, kwel 1620. V. 178.

- Morávek Ondřej (Petr klášter. gménem) Guardian Františkánů VI. 28, VII. 39, 146, 210a-b, 289a-b, 304, 391, 399, 400, 453a-b, 473, 758, 858, 914. Podíl na 70, 145. Negedly Wogtich, nar. w Zebráce 17. Dubna 1772. farář na Welize, w Mirošowech. děk. w Zebráce, VII. 199, 283, 306, 353, 694, 1080a-b. Podíl na 145, 166a, 490, 407, 408a, 669, 670. Nejedlý Josef. B. 118. Netolický Bartoloměj, tiskař 1542. V. 238, 1563. Netolický Giřj, nar. w Netolicech, far. w Gindř. Hradci, arcigahen w Plzni 1564. kanownjk hlav. kostela Pr. 1568. V. 1270. Netolický Jan z Turnowa 1577. V. 1463. Netopil M., stud. VII. 1061. Netowický Augustyn, kněz, bakalář w Inj polowici 16. stoletj. IV. 542. Neukom Dan. 1800. VII. 1182. Neuman Adam, čekanec doktorátu w práwjch. Podíl na VII. 404. Neuman Wacław, kanownjk kap. Pražské, konsist. rada. VII. 207. Ostatnj geho básně w Rkp. Nicolaides Joach. Alex. Lišowský Alumnus u Jěsuitů 1635. VI. 224, 1100-I. Nič Danyel, Jesuita nar. 1651. † 1709. prof. hum. kazatel po 19 let, a předstawený po 12 l. VI. 645. Nierenbergius J. Eus. (Čech?) 1647. VI. 1111. Nigellus Trajan z Oskořina, mistr w swobod. uměnj, profes. na učenj Pražském, narozen w Heřmanoměstci r. 1527. Žiwot geho wypsál Campanus in epitaphio. V. 444, 505, 553, 1423. Nigrin Giřj Litomyšlský, měšćenjn Now. města Pražského. 1617. V. 543. Nigrin Tom. 1672. VI. 873.
- Morávek Ondřej (Petr klášter. gménem) Guardian Františkánů Custos provinciae w Slauěm. Nar. 1745. 25. List. w Gindř. Hradci. VII. 1213, 1203. B. 130, 149, 154. Příspěl k VII. 66.
- Moravus Jan, gínak Bessus, far. Postupický 1567. V. 249.
- Morgensteru Giřj, kweil 1520. IV. 621.
- Motěšický Kašp. kw. 1681-718. VI. 91a-b, 620, 639, 673, 1267a-b. Munzar, far. 1799. VII. 654. Musek Fr. S. J. 1772. VI. 1220. Musophilus w. Rosác Jan.
- Myka Josef, prelat Doxanský 1727. VI. 712.
- Myke J. direktor ústawu hluchoněmých, kněz cjrkewnj. Ně které anekdoty w VII. 400.
- Myllek. Příspěl k VII. 402.
- Mysliweček Frant. abs. jurista měšťan a mlynář Pražs. VII. 292. Načeraďský Jan, český bratr, geho 2 pjsně w kanc. V. 48.
- Nagman Frant. farář. Básně w VII. 145.
- Náhlowský Fr. studug. Podíl na VII. 407.
- Náchodský Štěpán Frant. kw. 1707. VI. 623.
- Napodolcius w. Soběslawský T. Napp, školnj učitel. Příspěl k VII. 402.
- Nawrátil Ad. Příspěl k VII. 145.
- Náyman VII. 1133.
- Nedoma Josef školnj učitel w Wysokém 1815. VII. 1260.
- Neděle Filipp nar. w Poličce, kněz řádu sw. Augustina w Brně, doktor w bohoslowj, prof. bibličekého uměnj. 1807. VII. 637, 704, 705, 1018, 1055, 1066, 1184, 1310. Podíl na 402.
- Negander lépe Megander. Negedly Jan, nar. w Zebráce 1776. 25. Dubna c. k. Rada, doktor w práwjch, prof. řeči a litera-

- Nigrini Jan, sl. Necnalské školy učitel kw. 1726. Několik p snj nábožných složil. (w. Tab. Poe. III. 43.)
- Nonnius Paw. Heřmanoměstecký duch. zpráwce w Náchodě. 1616. V. 1227. 1375.
- Nosek Jan, kněz cjr. Příklad k VII. 402.
- Nosydo Wáclaw z Geblic ok. 1658. VI. 233.
- Nowák A. Podjl na VII. 407.
- Nowák Dominik, řádu kazat. 1740. VI. 762.
- Nowák Josef učitel hlawnj školy w Oppawě 1788. VII. 51.
- Nowák Wáclaw, posluchač bohomluw. w Král. Hradci 1823. VII. 670.
- Novennarius Lukáš, far. Swato-Martinský 1618. IV. 15.
- Nowotný Frant. z Luže, kdež nar. 28ho Řjgna 1768. farář w Luštěnicjch, bljže Boleslawi, shrňmažďugjci aud českého Muzeum. VII. 41, 538, 595, 938.
- Podjl na 402.
- Nowotný F. W. kněz cjr. VII. 463. Podjl na 405, 407.
- Nowý F. L. Podjl na VII. 407.
- Nožička Blažeg z Wotjua kwetl 1566. V. 976.
- Nudožerinus w. Benediktj.
- Nymburský Jan, far. w Bohumilicjch 1619. V. 1608.
- Nywelt Daw. Ant. Náchodský 1736. VII. 295, 378.
- Oecolampadius Jan 1540. V. 1179.
- Oeconomus Giřj Raudnický, téhož města děkan (1619.) V. 1512. A. 21.
- Oestreicher Frant. J. arciděk. krage Beraunského, děkan w Žebráce, narozen w Praze 1748. † 1825. VII. 1123? 1128.
- Ogřj Albert z Očedělic kwetl 1438. IV. 204.
- Ogřj z Očedělic Bohuslaw, kw. 1655. V. 1576.
- Oks Šebest. z Kolowai, im-pressor. A. 86.
- Olomučanský Štěpán zpráwce cjr. ke osady sw. Klementa w Nowém M. Pražském, naroz. w Kauřjme, kwetl 1614. V. 1116, 1169, 1572, 1537a-b. VI. 973.
- Ondráček Fr. Prokop B. 151. Opis VII. 943.
- Opočenský Giřj nar. 1781. 21. Ledna w Peřinowě krage Bydžowského, duchownj pastýř Helw. wyz. cjr. ke Klášterské. Podjl na VII. 402.
- Opsymates Jan kw. 1615. V. 1105a-d, 1130, 1166a-b. 1521a-b.
- Optát Beneš, Mor. rozený z Telče, a Petr Gzel, z Prahy, češtj bratřj spogeným usiljm pracowali u wydáwanj knih českých, prwnj pravidelnau orthografii uwedše. kw. 1533-5. V. 3, 4, 873, 1257.
- Orlinský Matauš VI. 359.
- Z Oskořina w. Nigellus.
- Otmanský Hugon VI. 772.
- Z Ottersdorfu (Ambrož) na Lipůwce, král. prokurator w Markrabstwj Morawském, bratr Sixtůw (w. Boh. doct. P. Candidi.) kw. 1555. Wydal III. 47. V. 236.
- Z Ottersdorfu Sixt, naroz. w Rakownjce, bakalár 1554. měš. an a kanclěr Stareho Města 1546. swržen z auřadu 1547. literaturě cele oddal se, tak wážený, že penjz památný gemu ke cti razen s nápisem: Sixtus ab Ottersdorf anno MDLXXIII. po druhé straně; unum necessarium, † 1583. 25. Šrpna (w. Welerl. Kalend. a Milozor str. 105.) IV. 627. V. 236, 359, 452, 682, 854, 868, 1404, 1430.
- Otto z Losu Zdenědek kwetl 1601. V. 1054.

- Oxiopus Jan Sabaeus 1602. V. 1292.
- Pacowský Wacław, VII. 832.
- Pacuda Matuš, farář u swat. Hawla w Pr. kw. 1616. V. 1172.
- Padaur Jan Domaslaw nar. w Tisowě 29. Máge 1785. kaplan Nowoměstský nad Metují. Podjl na VII. 407, 408b, 669, 670.
- Pacheus Jan Budjuský w Nowém Koljaš A. 89.
- Pachr Jakub Fel. farář Měřín, ský 1723. VI. 706a-b.
- Päonius Prokop ginak Swätnowský, probošt kollege weliké kw. 1613. V. 665.
- Palacký Fr. mpr. nar. w Hodslawicjch 1798. 14. Čerwup. archiwár P. hrab. F. Sternberka. VII. 84, 619. Podjl na 402, 409.
- Palacký Gijj mor. nar. 1768. 28. Pros. w Hodslawicjch, Rektor školy tamže. Otec předsěleho, VII. 1258.
- Palatěk Jan, bratr t. g. dwornj hlázen, kw. w 15. stol. Gěho artikule IV. 61.
- Z Palatina Kašp. 1596. V. 1456.
- Palingerius Jeron. Horaký, far. w Hradišti nad Gizerau. A. 90.
- Palkowid Gijj sl. nar. w Rimma-Band (Gemerské Stalice) n. 1769. 27. Unora. Učil se w Oždanech, Dopainé, Šoproně a w Jeně. Profes. literatny slów. w Prešpurku. VII. 3, 73, 147, 355, 516, 574, 604, 699, 748, 851, 861. 920, 921, 932. Podjl na 145, 407.
- Palma Sixt. Modliánský (čili Močidlanský?) měšičajn Now. M. Pražského, kweč na konci 16. a počátku 17. stoletj. IV. 61, 111. V. 1046-7, 1065, 1087, 1214 a-c, 1312, 1357, 1495a-d, 1584a-c.
- Palumbini Samuel, sl. knež w Nitrenské Středě † 1735. We funebrálu Jakoběho gědna gěho pjsen, ceny neweliké, (w. Tab. Pos. III. 29.)
- Panniondes Pawel kw. 1596. V. 95.
- Pan Martin, sl. cirkwe ewang. Slowensko-Prawnanské kazatel, senjorátwj Turčanského Conse-nior 1808. VII. 886.
- Pannonius Gabriel Pestinus, 1561. IV. 6. V. 28.
- Paprocký Bart. z Glogol a z Paprocké Wále, polák nar. 154. f. 1617. Buď laskau k historii slowanského narodu, buď Wysokým o stawu urozenem dompě-njím pužen gsa, o panstwu gak swé wlasti (w knize: Nidi virtutum, od Okolěkeho welmi chwálené), tak o České Moraw. Slezské a z části o Moskewské psal, kteréž země nawštíwil. W Čechách neydele bydlel u Pánů z Hazenburku, gichž poslaupnost neb genealogii wypracowal. Když zahubná baufe w Čechách wzni-kla, pryč (do Polsky?) se wy-stěbowal. V. 147, 176a-b, 207, 289, 340a-b, 342, 359a-b, 507a-e, 1057a-b. A. 92.
- Parabek Gijj Wacł. arcibi-skupský prwnj misionář naroz. 1691. w Žatci, farář Ljbezničj a Vicarius foranejn. W Ljbezniči založil špitál, na 250000 zlt. odkázal. † 1778. w 87. roce wě-ku. VI. 214, 1218.
- Paralle Simon, ze Spicberka, nar. w Třesti na Morawě 1583. bakalář, rektor školy Klatowské, mistr na uniwers. 1614, hwězďář, lékař, do šlechtickeho stawu powyžen přičiněnjm hraběte Šlika a Leonarda Kolona z Fejsu, gěhož čtyrem synům pěstauem byl. Gěst r. 1623, žil co wyppověze-nec pod ochranau wewody ze Slezwiku Jana Gindřicha, poslé z Angličaněch. Mimo latiaské episy tyto české wyhotowil. V. 129, 229, 369, 576. 576-9, 1514a-c, B. 113.

- Parížek Alš naroz. 1748. † 1822. z řádu kazatelského, při norm. škole katech. pak direktor, dokt. w bohoslowj, kanovník titulární w Litoměřicích. Byl w reysowauj zkušený a hudebnj skladatel. Na 30 knih psal katechetických a paedagogických; mezi těmi české: VII. 28, 492a-b, 664a-c, 697, 703, 760, 958, 1057, 1282, 1303, 1306, 1330. Podjl na 400, 402, 405.
- Patocka Jdš. Jan aufednjik při Magistrátu Pražském (1824) VII. 261.
- Pátrka Michal Silorad pens. učitel w ústavu wog. na Pletjch nar. w Solnici. VII. 153. Aučinný podjl na 402, 405, 407, 408, 669, 670.
- Pauljā Jan Adal. kněz 1719. VI. 699.
- Paulini Nathanael slow. 1822. VII. 259.
- Paulint Zykmund, slow. kněz Podhradský, rodem z Byně w Pešťanské Stolicy r. 1750. Weršů geho průbu w. Tab. Poč. IV. 77. Wydal VII. 10.
- Paukar Jan, děkan Pardubský 1670. VI. 152.
- Paupě Frant. Ondřeg, mistr sladovnícký w Slaném, pak w Brně † 1806: VII. 842.
- Paustewnik Jan nebo Gestřeb-ský, český bratr, gehož 7 pjsnj w kanc. V. 48.
- Paustewnik Mat. bratr český. 1519. IV. 512, 544.
- Pawelka Tomáš. Podjl na VII. 143.
- Pawljik Jan nar. w Praze gho Dubna 1771. far. w Bezně, wikar bisk. VII. 1132a-d, 1164, 1252-c.
- Pawlowský Ant. nar. w Neweklově † 1818. doktor w práwch. VII. 645. Některé básně w 145.
- Pawlowský Wacł. učitel hlaw-
nj školy w Gindřichobradci,
1803. VII. 691.
- Payer Karel, Budjnský, stud.
Některé malé básně w VII. 143.
- Pazdřowski Jan, farář w Ne-
chanicích 1691. VI. 529, 860.
- Petrowský Bartol. A. 93.
- Peit Jan Hostátnský, děkan w
Bjlině, mistr w uměnj a katli-
ckého náboženstwj horlivý za-
stáwatel, kw. 1612-7. V. 1092,
1109, 1126, 1177, 1401a-b.
- Pelcel František, vlastně po-
předcjh Kožjaek, nar. w Rych-
nowě 7. Listop. 1734. † 1802.
g. Unora; učitel mladých brat
ze Sternbergu a z Nostie, potom
professor české literatury 1793.
Aud někt. Společnostj učených.
Mistr. na wys. školách Pražk.,
o literaturu a historii českau
wysoce zaslauljly (w. Wjd. List.
r. 1814. str. 98.) VII. 36a-b, 59,
491. Některé werše w 145.
- Pelikan Wacław Josef, 1711.
VI. 222.
- Pelikan Wacław M. děkan So-
běslawský 1743. VI. 580.
- Pelizota Mich. františkan řádu
menšjch bratřj, kazatel u swat.
Jakuba 1720. VI. 656a-b, 700a-f.
- Penthamer Mik. Ledecký, kn.
1558. V. 858, 1068.
- Z Pernsteina Wilém kw. 1520
Geho listowé IV. 299, 463.
- Z Pernsteina a na Plumlowě
Wogech 1557. V. 961.
- Pernsteiner Edmunds seminar.
Brněnského 1780. VII. 1273.
- Perysterius Petr z Teyna Hor-
šowského, schoľastikus a kazatel
na hradě Pražk. 1564. V. 1269.
- Pessmayer Ant. (Čech?) VII.
1073.
- Pešek Krystian kazatel ew. w
Žitawě 1712. VI. 283, 605.

- Pešjn Cyprian, nar. w Žatci, farář na Horách Kutnach, kwetl 1807-18. V. 1221a-g, 1315a-g, 1376, 1538.
- Pešina J. Josef, kwetl 1804-5. VII. 884, 885.
- Pešina Tomáš z Čechorodu, nar. w Počátkách w Bechyňsku 1629. 19. Pros, † 1680. 2. Srp. kaplan w Kostelci nad Orlicí, děkan w Litomyšli, kanownjk w Litoměřicích, na Vyšehradě, u hlaw. kostela Pražského, děkan kapit. Pražské, nazwan biskupem w Samandrii od Cjs. Leopolda I. 1675, a radau i hrabětem palatinským od něho učiněn, mage statěk Obořítě. VI. 230, 249.
- Pešina W. nar. w Král. Hradci farář w Bludíně na Morawě. Pojdil na VII. 407.
- Pešinius Wjt A. 94.
- Petr w. Litoměřický.
- Petrman Giřj sl. nar. w Pukawci w Hontské Stolicí roku 1710. † 1794. byl kazatel české cirkwe a učitel český a německý u swat. Jana w Dražďanech (w. Tab. Poe. III. 55.) VI. 120. VII. 21, 91a-b, 964, 1053. Gednabáseň w 143.
- Petrozelius Jakub nar. w Kunstatu kw. 1608-17. farář w Třebíči od r. 1604. V. 608, 1172, 1225a-b, 1251, 1308a-b, 1508a-b, 1586.
- Petršek Benjamin z Polkowic. Pjsar komornj při auřadě podkomornjm w král. českém, bratr Giřjho Karolida z Karlsberga, gakož widěti z básně spisu geho předstawené 1596. V. 227, 1284.
- Petrželek Balt. 1744. VI. 380.
- Petržilka Wáclaw Sušický, 1621. VI. 347, 385.
- Petržjk Jan z Bencšova 1537. V. 477, 539, 549, 1654.
- Phagel Wjt Pjsecký, farář w Tuklalcích, potom děkan w Kostelci nad černými lesy (okolo 1600) V. 124, 1218, 1358.
- Philadelphus w. Zámřský.
- Philomusus Mart. 1583. V. 159.
- Piečka Michal Smřický z Radostic kw. 1609. V. 208.
- Pihawský Jan, děkan Rožďalowský 1631. VI. 1096.
- Pilaržk Štěpán, sl. naroz. w Očowě, kněz od r. 1639. † po r. 1678. Muž pčeny a osudem žiwota znamenitý, sedmi cirkwj w rozličných časích zpráwce, Bráneckého bratřtwa Staršj, třikrát pro nabož. wyhnaný, gednau Turecký wězen 1663. poslez w Naysalcu Mišnanském uherských a českých wyhnanců zpráwce. (Tab. Poe. I. 56i.) VI. 77, 179, 618, 1238.
- Z Pilzenburku w. Linteon.
- Z Pilzenburku Samuel, kapuc. a missionář. VI. 142, 481, 1086.
- Pjsecký Ondřeg farář w Dobrowicích 1583. V. 1466a-b. B. 92.
- Pjsecký Wáclaw nar. w Pjsku 1482. † 1511. Prowodil co pěstauu Rehoře z Gelenj Zykmunda do Wlach, kdež otráwen byl. IV. 66.
- Pistorius Jan, kwetl 1600. V. 1050.
- Pistorius Pawel z Lučska, kanownjk Wyšehradský 1616. V. 1426. VI. 335.
- Pišeli Anton. polnj kaplan u regim. kněž. Kynského, nar. 1756. † 1806. w Praze. V. 23. Zbjrky k slownjku w Rkp. (u Dobrow.)
- Piškule Jan Sušický 1592. V. 1478.
- Pitter Bonawentura benediktin nar. w Třebechowicích 1708. † 1764. VI. 1206.
- Placalius Tom. Ign. alumnus 1634. far. Březnický. 1636. VI. 980a-d, 1098a-d.

Plácel z Elbingu Wacław nar. 1556. † 1604. přednj pjsař radnj w Kr. Hradci, swé vlasti. V. 233.

Plachý neb Ferus Giřj, Jesuita, uar. w Teyně Hostaunowém 1585 † 1659, kazatel u sw. Salwatora, tiskárnu a bibliotheku na pěci měl, kdež dle Balbjua 600 Rkp. přečetl a poznamenánjm opatřil. † w Březnici na odpočinutj gsa. Geho spisů wšech wyčjsti nelze, protože (dle Balbjua) mnoho pod cizým gménem wydával. IV. 641. V. 1441. VI. 75, 225, 273, 302, 331, 333, 503a-m, 901a-f, 976a-i, 997, 1095a-p, 1117a-b, 1233a-g.

Plachý Ondřeg, sl. kněz Nowoměstský, pocházj z Wrbowka, wsi Hontské Stolice, nar. 1755. † 1810. 7. Řjgna (w. Tab. Poe. V. 63.) VII. 72, 93, 182, 396, 550, 690, 909, 1065, 1155, 1177, 1239, 1257.

Plánek W. truhlář w Strakonici, básnjk přirozený. VII. 257. Podjl na 407.

Plátzer J. Norb. 1738. VI. 754.

Pleskot Frant. mlynář Auwalcký. Podjl na VII. 404.

Plewnowský Wacław, T. G. 1665. VI. 833.

Plinowic Adam sl. ze Skocowa VI. 1124.

Plintowic Adam, sl. warhanjk Žilinský okolo 1650. Od něho 5 půwodnjch a 5 přeložených pjsnj w Cit. Tran. mezi nimiž gedna z Polského. (w. Tab. Poe. II. 6.)

Plut kw. 1785. VII. 327.

Plzenský Matěj kazatel w Pořiči nad Sázawau kw. 1614. V. 1330, 1362.

Z Poděbrad Hynek, syn krále Giřjho, wévoda Münsterberský, † 1491. Geho gest IV. 29. (kteřáž básně již dávno tištěna byla. w. Odděl. V. 137.) 77.

Podmanický Jan z Assòdu, uherický rytjř, cirk. ewangelických bratřtwa Peřtanského Inspektor kw. 1726. štedře pomohl k wydánj kancionalu Glozysowa, w němž 3 pjsně od něho složeny gsař (w. Tab. Poe. III. 45.)

Podolský z Podolj Šim. měřič zemský 1617. V. 548.

Poduška Jan, kazatel w Teyně w Praze. W Indexu uwodj se bez poznamenánj spisůw.

Pohan Alex. biskupský notář a kaplan w Planě nad Lužnicj. Podjl na VII. 407, 669.

Pohl Jan Wacław. kw. 1756-83. (Porowney str. 485.) VI. 26. VII. 22.

Pokorný Frant. posluchač mudřetwj w Plzni 1819. Přispěl k VII. 405.

Pokorný Prokop nar. w Chru-djmi, Piarista. Podjl na VII. 402.

Pol. Přispěl k VII. 402.

Polák Milota Zdržad, nar. w Zásmukách, poslednjho Unora 1788. Adjutant G. Ex. P. Barona z Kolleru. VII. 286. Podjl na 402, 408a-c.

Polan Amand. A. 103.

Polda Mikuláš, kwetl okojo 1473. IV. 16.

Polentzi Jan Fr. 1708. VI. 397.

Poličanský Matěj. kw. 1600. V. 1052, 1102, 1161, 1496.

Z Polkowic w. Petřek.

Pollásek Frant. mor. ? doktor w mudřetwj, profi bohoslowj w Olomauci, potom farář w Doleyně, bljže Olomauce, kw. 1791-1807. VII. 936, 1062, 1251, 1261, 1332, 1349 ?

Polonus Pellicenus nebo Pelčický Walentjn. farář Dřewický kw. 1584-1600. byl l. 1564. kaplan w Gind. Hr. V. 74, 1023, 1462.

Pomocnjk Wawřin. wčelař w Kočkowicjch 1811. VII. 800.

- Pongráč Baltazar de Sz. Mik-
los et Ovar et. stávní obogho
práva w Uhrjch prokurator, Sl.
Stolio Liptowské, Zvolenské a
Pešťanské tabule soudnj assessor
cest a hatj Dunagských direktor
1783. (w. Tab. Pos. III. 47.)
VII. 1232.
- Pontan z Breitenberku. A. 105
Pepp Jos. Aloy. fili. a lékař.
doktor 1786. VII. 877.
- Poskok Witold kw. 1589. V.
1020.
- Pospěl Jan Frant. biskupský
a kragský impressor w Králově
Hradci. VII. 252.
- Pothman M. C. farář 1791.
VII. 1241.
- Posselt J. Podjl na VII. 407.
- Prásek J. měšťan Turnowský.
Podjl na VII. 407.
- Prawda Jan Litowanský 1628.
V. 387.
- Pražák Wáclaw 1740. VI. 761.
- Pražský Igiňo, purkrabj w
Březně 1819. VII. 839.
- Pražský Wáclaw VI. 1279.
- Préřát z Wikauowa Oldřich,
rytjř, nar. 1520. † 1565. 26tého
Cerwence, měšťan Pražský,
důmyslný a řemeslný mathemati-
ckých nástrojů dělajk, a pu-
towanjm do Gertuzlema Koupo-
stelly a gřnyimi cestami sláwaj,
V. 454.
- Presl Jan Swatopluk, nar. w
Praze 1791. 4. Zářj doktor w
lékařstw, prof. přirodomnastwj
meyprw w Olomauci, potom w
Praze. a řiditel c. k. přjrodow-
ny. VII. 469, 768a-b, 781, 866.
Podjl na 767.
- Presl Karel Hořiwog naroz. w
Praze 1793. D. M. Custos při
Museum. VII. 767. Podjl na 469.
- Pressius Pawel spoluspisowat.
bratské Confesj. V. 920.
- Prohlk Ben. Jan. 2. řjzowajk.
čerweným srdcem. 1740-4. VI.
569, 759a-b. 2. řjzowajk.
Prohl Baltaz. z Sebenhartu.
1562. V. 1190.
- Procházka Amadeus řádě po-
božných škol 1780. VII. 992.
- Procházka Filip, učitel Záp-
ský 1818. VII. 238.
- Procházka Frant. Faustyn, nar.
na Pace w Čechách 1749. 13ho
Ledna, † 1809. 2. Pros. kanz řádu
Paulánů, kazatel, epšketwal lu-
maniova s mladšími duchownjati,
učil historii cirkewuj, chěbrejsk.
gazyku, hermeneutic obogho
Zákona, pak 1789. cestow, direc-
ktor gymnasij, c. k. bibliotekář.
III. 17, 45. IV. 69, 230, 601. V.
454, 458, 654, 1407, 1411, 1412,
1415, 1418. VII. 922, 932, 985.
- Procházka Gijř Frant. delatě
103, farář Swat. Holek, nar. 1715.
děkan Bezaušský, potom Niče
Superior w domě duchowtnjch u
sw. Karla Bovermeh. 1756. VI.
557, 686a-d. 1759. 1761. 1762.
- Procházka Jan řádu sw. Pawl
1750. VII. 683. 1761. 1762.
- Procházka Wogt (Báispěl) k
VII. 460. 2. řjzowajk. 1761. 1762.
- Procházka Wogt far. w Ko-
getojch nar. 1762. 18. Dubna w
Praze. Podjl na VII. 407. B. 153.
- Prokop, český bratr, umětel w
Brandeise nad Orlicej 1507. Byl
bakalář, člověk učený y redem
z Gindřehowa Hradca, sudj w
Gednotě mjsto Matěje prwnjho
biskupa. Geho psanj, která se w
Gednotě schowawla, swě. 211a
o gehu wtipu. IV. 443a-d, 445.
- Prokop Josef, kw. 1778-85.
VII. 94, 485, 674.
- Prokop, kronikář, snad pisař
starého města Pražského z Gijřho
krále. IV. 29.
- Prokop w Litoměřický.

- Prokop z Sinsřichowa Hradecký, lw. 1808. IV. 141.
- Prokopius Jan Litoměřický, kwetl 1680. V. 1334a-b.
- Prokopius Jan, slow. lékař w. Uberské Skal. 1788. VII. 76, 84b.
- Prosečgowský Gijik kw. okolo 1814. IV. 106.
- Přox, c. auředník w. Wjdu. Bane. w. VII. 407.
- Primo Pražacký Jan, sl. řektelor gymnasia w. Pražaku, potom w. Třaně. † 1886. (as. w. 300 roku tw. Tab. Poe. 1. 28.) V. 1603.
- Prybiš Dan. sl. Harhowský, knez a staršij hrabství 1818 do Řibildy w. Liptowě, 1624, do Harhowa w. Spisi se dostal. (w. Tab. Poe. L. 46.) V. 1095.
- Přemyslašský Jan, kw. 1544. Gel. list IV. 95.
- Přespoli Petr nar. w. Praze. Městem Kutnohorský kw. okolo 1450. IV. 199.
- Přibický Martin VI. 163.
- Přibram Pawel, mistr 1520. IV. 539.
- Přik Boh. kw. 1782. VII. 578b.
- Přickal Pawel, nar. w. Praze, mistr un. far. Řetice Kardašowě 1677. V. 182.
- Puchtaýer Ant. nar. w. Teyně nad Wleawau 1769. 11. Ledl kaplán w. Psachutěch, administrátor w. Augedě, w. Gimonicjch; potom w. Cisotibi farář, pďaléze w. Radnicjch. † w. Praze 1820. 29. Zář. Bismjk, zpytatel ganyka VII. 27, 57, 70, 86, 145, 213, 284, 353, 766, 783, 1095. Podjl na 402, 409.
- Z Puchowa Jan arcibiskupstw j kostela Pražského administrator i archydiakon, náklad w. edl na Kosmografii českou, a pomocujkem byl bratru awěmu mladšim Zykmondowi, w. spisowanj a překladanj, (dřjw. r. 1554.) V. 453.
- Pulkawa Přibjk. t. g. Adauctus, syn Rudoge z Radenjna (u. g. akž na Palcłowem Rkp. stalo, z Hradecku, dle Prochowa Dobrow. z. Tradenina), mšistr, pněb rektor školy u sw. Gilg j w. Praze, kdež nynj Romuikani, bydlejí, okolo 1574. Gentu připsuge se III. 43.
- Purkyně Jan, nar. w. Libochowczech 1787. 18. Prus. profess. fisiologie w. Wratislawě w. Slezska. Podjl na VII. 402, 407, 409.
- Pyaljk Jan, wydawatel biblij, 1488. IV. 336.
- Rátek Jan Hradecký, pšar radnj menšjho města Pražského 1542. V. 1182.
- Rátek Jan z Cheteyřiny 1581. V. 1572.
- Rátek Karel Theatinský, knez řadu kazatelského, kwetl 1706. VI. 644a-c; 674.
- Radit Ondřej, sl. Munkačské twrze komendant, hrđinský. Germu připsuge se: gedna pšejn, w. Cit. Trans. (w. Tab. Poe. II. 4.)
- Radl Eugen. 1755-7. VI. 789. a-e. 744.
- Z Radonjna Přibislaw z XVII. stol. V. 390.
- Rachtaba, nožij Pražský, řecký bratr, od něho i pšejn w. kanc. V. 48.
- w. Rakownický Jan, městan Pražský, kw. 1587. V. 354.
- Rakownický Wácl. kw. 1539. V. 328.
- Rameš Wáclaw, kw. 1589. Pšar radnj Klatowský. V. 355, 328.
- Ramhofsý J. Gind. VI. 142.
- Rausinowský kw. 1590, A. 122.
- Rautenkranc Josef, někdy pšedpsaný Rautowský, nar. w. Kralowě Hradci 1776. 22. Břez. † 1818. co farář w. Sedlcj. VII. 63 201a-c. 392, 497a-d, 552, 695

804, 1094, 1250, 1296, 1305, 1311.
Ostatnj djla w 145, 400, 402.

Raymann František, děkan Častolowický. VII. 138a-b, 285, 293 a-b, 366a-b. Popjl na 669.

Rebmann Alberik, kláštera Zbraslawského profes. 1734. VI. 729a-b.

Regius Jan Želkowský, far. Zatecký 1620. V. 1546.

Reil Albert, ř. prámonst. Příspěl k VII. 404, 405, 508a.

Reisnann Ferd. K. 1722-5. VI. 701a-c.

Rektoris Gij, w Rošdálowicjch, (dle Balbina w Nymburce) roz. 1632. † 1690. Jesuita, učitel gram. 3 léta; kázal w Teyně 20 let. Rektor w Kutné hoře 3 léta, umřel w Gindřichohradci. Výmluwný. VI. 850.

Ressel Tomáš, nar. w Hradci Králowé, farář w Jarošowě, kw, 1560-75. V. 127, 968, 1189, 1268, 1451.

Retik (Rettig) Jan Sudipraw, radnj w Austj nad Orlicj. VII. 371a-b. Podjl na 166b, 408a-b.

Ratikowá Magdaléna Dobromila, mantelka předešlého. VII. 708a-b. Podjl na 407, 408a-b, 666.

Rhacopoulos M. Kašp. Wodňanský na poč. XVII stol. V. 1131.

Rhacotoma Wiktorín Wodňanský. A. 123.

Ridel Mik. z Nagenperku. 1604. V. 1295.

Ritter J. 1730. VI. 726.

Z Rittersbergu J. rytjř, pensio-novaný c. k. heytman. VII. 281.

Robertus a. S. Ludmilla řádu Karm. 1730. VI. 728.

Roh Jan, český bratr 1541. Wydal bratrský kanc. V. 47. kdež od něho z pjsně složene.

Rohič Jan, sl. Turčan z Jesenowa. Gemu a Janu Urbanowiči (kw. 1621-30.) připsuge se gdnua pj-

seň w Cit. Tran. z Bartoloměja Bina-walda přeložena.

Rohn Jan Karel, w Liberci nar. 1711. † 1779. dne 28. Listopadu w Praze, mistr w swob. uměnj; mudrcwtj, bakalář w bohoslowj, choralnj z řád. bjlých křižownj-ků s čerweným srdcem. Naučil se na gymnasium Gičjuském český. VI. 63, 64.

Rokos Frant. Alexander kap. w Tachlowicjch, VII. 264, 296, 1265. Podjl na 407.

Rokos Wáclaw, kaplan u sw. Wogtěcha, potom farář u Matky božj w Teyně 1792. Doktor fil. a theol. kw. 1784-91. VI. 976, 988, 1110? 1111a-d.

Rokycana Jan, doktor w bohoslowj, far. u sw. Štěpána, w Teyně, na sněmu 1455, za arcibiskupa pod obogj wolen. † 1471. w p. 70 let stár, Výmluwný. Sepal IV. 7390, 397, 398, 566, 604. Čadna pjsen w kanc. V. 48.

Rosa Gij, nar. w Zamberoc, kw. 1607. V. 484, 1070, 1600?

Rosa Wáclaw, nar. w Želčicjch, doktor w práwjch a rada krá-lowská, rada při appallacj w králowstwj českém, kw 1670-2. VI. 20, 52a-7, 67, 133.

Rosac Jan Hořowský, od Sušického rozdílný, duch, zpráweš w Litni 1615, far. u sw. Mikuláše na Malé straně 1615, gaden z wy-hnanců, kteřj wczizně knihy wy-dawali. Wydal V. 1518, 1355a-b, 1522, 1598a-b. VI. 265a-b, 664. A. 126.

Rosac Jan Sušický, syn Mat. Soběslawského, 4 léta w Launech učil. potom prof. poetiky w Praze. † 1584 w Kóljně nad Labem, lat. básnj, o němž Campanus zpjwi: Cui vatem tellus vix tulit ista pa-rem. V. 572.

- Rosenmüller Kar. Fran. 1617. V. 669.
- Rosenmüller K. Fr. 1739, VI. 398.
- Rosenmüller Karel 1678, VI. 1120.
- Rost Fr. Balt, primas Gičjnský, 1758. B. 114.
- Roth VII. 837.
- Roth Tomáš. VII. 1104.
- Z Rothenburgu, swob. pán, Wacław. VII. 1144.
- Z Rozdražowa František kapucjn apoštolský missionář w Čechách a w Morawě 1626. VI. 1110. Pochybno, českýli sám psal.
- Rozenplut J. kw. 1601. V. 101.
- Rozenthaler Josef, kněz cjrkwj, kaplan w Klatowech. VII. 16a-b.
- Rozkochaný Klen, sl. podepsán: Clenius Rozkochany Slowyenyn. Na počátku 14. stoletj žil. Kdo byl, negisto. III. 5.
- Roztočil J. Básně w VII. 400.
- Rožďalowský w. Melantrich.
- Rožnay Samuel, sl. Zwoleněan kazat. ew. w Bystřici. † 1815. 14. Listop. w kwětu mladosti, k znamenité ztrátě básnictwj česk. VII. 674. Podjl na 400, 402.
- Rudinský Matauš, sl. z Bzyneč w Nitranské Stol. rozený, kněz cjrkwě Sadecké. kw. 1656-1682. Dvě pjsně geho zachowány, jedna w Citař. Tran. druhá w Kleychowě kanc.
- Rühr Frant. VI. 286, 533.
- Ruljk Jan, měšťan Pražský a choralista kost. sw. Wjta, kw. 1792-1810. VII. 2, 198a-c, 357, 431a-b, 495a-b, 525, 535, 551a-g, 570, 594a-c, 628a-b, 652, 683a-e, 787, 805, 927, 1077a-e, 1119a-c, 1197, 1198, 1209, 1215, 1256, 1298.
- Rupius. w. Skalnjc.
- Russjn S. Abr. Nowohradecký. 1618. V. 1135.
- RuthHynek, swobodných uměnj, mudciwja lékařstwjdoktor, professor babictwj na vysokých školách Pražských 1783. VII. 843 870, 874.
- Rwačowský Wawřinec, Eeander z Raudnice, farář Bohdanecký a w Gewjčku a Buděgewtjch na Morawě, pak děkan w Kostelci a we Šlaněm w Čechách. 1580. V. 489, 1198, 1461.
- Ryba Jakub Jan, učitel školnj w Rožmitálu, nar. w Prešticjoh (Klat.) 26. Řjgna 1764. † 1516. VII. 83a-b, 122a-b, 219a-d, 268a-d. 692. Podjl na 402.
- Rybák Gif. měšťan Strakonický. 1567. V. 672.
- Rybay Gijj, sl. kazatel ew. w Cinkotě, potom kněz Torženský w Bětské Stolicí. † 1813. 4 Led. VII. 688, 809, 848.
- Rypka. Příspěl k VII. 402.
- Rychlowský Jan, biskup Thermienský, arcibiskupa Pražského sufragana. VII. 1083, 1122.
- Rywůlus Jan Žlutický, farář Zwolenoweský, kw. 1600. V. 1495.
- Rehoř, rytjě, syn sestry Rokycanowj, půwodce českých bratřj. † 1473. pochowan w Brandeyse nad Orlicj w skále (we wdelnici). O přílišné geho přjmsnosti zapsáno gest něco w dekrětu Gednoty. w. Rkp. P. Brožowak. IV. 416, 450.
- Rehoř Jos. Stanisl. posl. práv. Podjl na VII. 404.
- Řepansky z Chočně Martin, kw. 1599. V. 499, 664, 1472.
- Rešátko w. Soběslawský.
- Sabow Jan, sl. sedlák Dolnopetianský w Uhřjch (w XVIII. stoletj?) Geho skládánj w VII. 149a.
- Salai Josef, sl. kazatel helw. wyzn. w Lysé 1784. VII. 978.
- Šaler K. Marek, děk. Blatenský 1637. VI. 1101.

- Salius Mikuláš, Jesuita 1567. V. 185.
- Sartorius Danyel, kněz Bystřický, roz. w Stijnku 1704. † 1765. Dobrý weršowec. (w Tab. Pos. III. 21.) VI. 148, 605, 629.
- Saukup Aug. J. Wác. far. Koparadský 1713. VI. 687a-b.
- Saukup Jan, domkář w Lustěnicích, básník přirozený, 1810. VII. 130.
- Sayfert Jan Aloys, lokalista Řitonský 1805. VII. 1136.
- Schéfl W. Podjl na VII. 143.
- Sekmidt Wác. Alexius. 1723. VI. 1045, 1198.
- Schönplieg z Gamtsenbergu Jos. Ben. 1730. VI. 721.
- Schreyer, učitel školnj na Morawě 1760. VI. 202.
- Schucknecht Prok. J. kaplan w kostelci nad Labem 1740. VI. 760.
- Schuppler Frant. 1743. VI. 773.
- Scipio, w Herlička.
- Sedláček Wogtěch, nar. w Čelákwlejš 24. Účora 1785, kněz řádu Premonstr. Teplanského; doktor w libomudrcstwj, prof. mathem. gyzku řeckého a českého na fil. ústawu Plzeňském: VII. 139, 241a-b, 253, 537, 735, 779, 1033, 1139; Podjl na 404, 406b. 407. 669.
- Sedláčanský Matheolus, 1580. V. 1571.
- Seelisko Ferd. 1772. VI. 367.
- Seidel Josef, děkan w Berauně; kdež i rozen 1775. 9. Břez. VII. 541. Podjl na 146; 408a.
- Sekwenydes Gířk Chotěbořský, farář w Litomyšli, kw. 1612. V. 1314.
- Selisko Ant. 1771. VI. 346.
- Semelius Matus Prywjšský. A. 134.
- Semin Jan, děkan na Horách Kutných 1579. V. 132.
- Semlan Michal, kněz Pezanský, w Wradihi blize Skalice nar. 1741. sil. gešt 1812. (w. Tab. Pos. IV. 48.) VI. 76, 140. VII. 100, 214, 429, 486, 929, 1107, 1117.
- Setelain Tadiáš, nar. w Raudnici, 10. Zářj 1775. kněz cjr. Přispěl k VII. 145, 400.
- Seweryn Pawel, tiskář, wydátel biblj. V. 866.
- Sexti Jan, sl. nar. w Welké Rewncy 1688, kazatel w Kremnici. Spisowé geho mluwěj k cjr. historil mlošegtoj w Rkp w Kremnici zakynul; 66Hko deset planj geho Jan Blisajus w swých Nowých Rozkojch wydáři dal. (Tab. Pos. III. 8.)
- Siss Jan Jesuita, nar. w Gindřichowě Hradci 1700. † 1761. prof. hum. kazatel postnj 8 lét. Ředitel semináře w Gdžně 1741. VI. 1194.
- Skála Pawel ze Zhoře, wysta-howanec 1629. V. 320(?) VI. 277. H. 112.
- Skálnjk gimak Ruptius Norbert, kanow. Strahowský 1691. A. 129.
- Skřtwaněk Wácław, děkan w Plananech, wikar. konsistoriálnj rada, dozorce školnj; † 1808. w 66; roce wákus VII. 314, 1135.
- Skultet Abraham 1619. V. 1149. 1236, 1336a-b.
- Skultet Adam, sl. nar. 1748. 20. Pros. w Zawadě; Trenčanské Stolic. † 1803. 14. Čerwence rek. školy w Uherakě Skalier. VII. 87.
- Sláma F. nar. w Bogehiefch 16. Měs 1792, kaplan w Praehaticích. Podjl na VII. 407.
- Slawata Adam, z Chlumu 1620. V. 421.
- Slawata Wilém, nar. 1573. † 1652. Přesed 60 českých bratrj k straně katol. (naděj jma otec geho w tizřeném listu hofekwal) zasnaužil sobě Lucii, dědičku Adama z Gindřichohradce, a do-

- sál. zamestnáních. Súdů. Stege proti odhognym stavům 1618. svržen z okna a Jar. Martinicem a Fabricijusem pisatem, za to 1620. hrabětem učiněn a zlatým raumem poctěn. Gemu děkujeme z toho, že Ferd. II. jakož uznal, všeck naprosto vyhad a práv zemí neodnal. V. 430. VI. 236.
- Słowaczyna Pawel kw. 1591-1600. V. 601, 666, 1018, 1280.
- Słowaczyna Wacław kw. 1590-1620. Turanowský, farář Rozdáv. lowský. V. 1028, 1046a-b, 1103, 1121, 1168, 1252a-b, 1309a-b, 1344, 1586a-b.
- Smicheus Dobříd jinak Libocký, cjk. správce ve Wenech 1506, V. 1064.
- Smjl, w. Flaška.
- Smoljk Jan Benedikt kw. 1654. VI. 515.
- Smřický w. Pleška.
- Smutný Gir. Ferd. děkan Pell. hřimovský 1724. VI. 937.
- Sobek Bur Jan, w. z Koratic.
- Soběslavský Jan Musophilus, kněz 1568. V. 54, 78.
- Soběslavský Tomáš Rosátke, též Napodokius, kw. 1574. Tř. syawé geho Rosáci (Jan, Adam Sofoniaš) též spisowatele byli. Pochybno, mř, které kterému z nich spisy zvláště přičjsti nálež. V. 106a-b, 485, 492, 541, 572, 985a-c, 1245, 1465.
- Solán Wacław. A. 158.
- Solinka Wacław český bratr; 3 pjsně w kanc. V. 48.
- Solnař Ant. 1762. VI. 799.
- Solnický Danyel kwel 1628. V. 1058. VI. 486a-c, 977.
- Solnický Mat. Wäck. A. 71.
- Soporius Theodor, sl. kněz ewangelický w Trenčjně 1673. VI. 822.
- Spacyer Adam Kazňmský, far. w Rjeanech 1614. V. 1368.
- Speiager ob. 1733. VII. 351.
- Spěwáček Jan T. G. 1712. VI. 933.
- Spurný Athanas. 1785. VII. 60.
- Srpec Jakub z Warwátowa, rektor wysokých škol Pratských 1558. gemu panstwo české gako w sawod dáwalo syny své na učenj. V. 23.
- Stach Wacław prof. pastorálnj theologie w Olom. pensiónowaný VII. 83, 210a-b, 148a-b, 178a-d, 292, 583, 584, 620, 650, 958, 992, 1176a-b, 1216. Podř. aa 145, 407.
- Staroměstský Giják z Trebechowic. A. 139.
- Stajmský Wacław T. G. 1743. VI. 769.
- Stehljk z Čenkowa M. Kašp. Ladislav. B. 79.
- Stehljk z Čenkowa a Trenčteš. E. Podjlana VII. 461, 467.
- Steffanydes Jan Wesselský. A. 140.
- Steffanydes Jak. Pšibislavský 1637. VI. 823.
- Steffanydes Šimon Hůstský, far. Libunský 1614. V. 237b.
- Steydel J. Wäck. Zygma. Fryd. z Greifenwehru, skaplan Staroboleslawský 1718. VI. 606a-b.
- Steyer Matěg Wacł. narož. w Praze 1630. † 1692. Jesuita, prof. 25 let. spolu kazatel, 5 let misijnář, mnoho kác. knih za giné zmečil. VI. 12, 18, 90, 444, 530, 621, 909, 1010, 1126a-c.
- Stodolius Danyel z Połowa, 1589. V. 1022.
- Stoss Max. Rudišar. Naděgow. ský 1770. VI. 763.
- Straba Jakub. A. 141.
- Z. Strachowic Adm. Gndřich kwel 1619. V. 1545.
- Straka Jan ojkw. Hontáňsk. spaur, nar. w Zlatowech.

Trentánské Stólíce 1746. † 1804. dne 28. Ledna. Přeložil rozličné knihy wětším dílem theologické do češtiny, které newyšly, (w. Tab. Poe. III. 70.) VII. 117, 580, 994, 1180, 1237. Gedna pjesň duchownj w Křest. Modlit. pro počestné 1785.

Straněnský Jan, měščenj Po-
látecký kw. 1542-81. V. 215,
900, 939, 941, 1187a-b, 1239a-b,
1271a-b, 1432, 1445a-c, 1548
1549, 1557a-b.

Stránský Ant. prof.-nábožen-
stwj na Gymn. Kralohradeckém.
VII. 1327. Podjl na 669.

Stránský Danyel kněz Sudický
1724. pak w Pelicimě od 1748
až do 1757. kazatel. W. Citaře
Tran. 8 pjesň z něm. přeložil.
W Jakobeho funeb. gedna pů-
wodnj geho. (w. Tab. Poe II,
72.) VII. 1281.

Strečko Pawel sl. nar. w Slo-
wenském Prawě při končastol.
17. † 1738. Učitel školuj w Mo-
dře. (Tabl. Poe. III. 25.) We
funebr. Jakobeho 4 geho pjesň;
VI. 149.

Stroyc Giř Mor. bratr Mo-
rawský kw. 1690-1613. V. 87,
520, 920. spolupřekladatel biblj
brat. 269.

Sturaad Antonju nar. w Nácho-
dě 1747. 10 Šepna † 1799. ažho
Zářj w Sazeně, doktor. we filos.
rektor uniwersity, hwězdár, aul
meteorologické společnosti Man-
heimské a sekretář Pražské u-
čené společnosti. VII. 752.

Strnad Damas. řádu swatého
Františka 1679. VI. 670.

Strof Fr. a Wáclaw. Podjl na
VII. 402.

Strogek Ondřej, kwetl 1528.
Přeložil III. 91, 344. V. 912, 1154.

Střela Giř Domažlický. A.
144. 160d.

Střelský Jos. J. far. Wosický
1726. VI. 708.

Stříbrský Jakub, neb wábec
Jakaubek, neb Jacobellus naz-
waný. Narozen. w městě Stříj-
bře (Misa) w roku 1373. † 1429.
Mistr w uměnj, farář u swatého
Michala, potom w Betlémě. Zdal
se pykati různic, kteréž přij-
mánjm pod obójj ztrepil, nebot
se se smyslem pomínal. Geho
spisy: IV. 14, 564, 575, 576.

Stříbrský Jakub Jakobydes,
farář u s. Martina 1600. V. 1494.

Stříbrský Jeroným z českého
Brodu, far. w Lewčicjch, kwetl
1619. V. 526, 1333.

Stříbrský Matěj, děkan města
Poličky 1610. V. 1516a-d. B. 83,
94.

Stulfa A. kněz cirkownj. Po-
djl na VII. 404.

Stuna, auřednj kancelista we
Wodňanech ok. 1786. VII. 356a-x

Stypacyus Strakowský Mikul.
měščenja w Hradci Kralowě. V.
232, 1581a-b.

Sudlicus J. kw. 1620. V. 1610.

Suchánek August. Giř Paoow-
ský magistratsalnj rada w Lito-
měřicjch. VII. 640, 702a-c, 1046.
Podjl na 402.

Suchý P. Karel. VII. 849.

Suma Jan Ign. z Wlatislawě.
theol. Baccal. poeta laureatus.
w městě Sobotce, děkan 1701.
VI. 1157.

Sušický Jan Adam 1589. V.
359.

Sušický J. P. c. k. nápojnda-
ně dohlizitel. VII. 464a-b. Po-
djl na 407.

Swětecký Petr Kařp. z Čera-
dic archiwár a inžinýr kněžte
Šwarcenberka w Třeboni 1738
VI. 350.

Swetnowský w. Pönius.

- Swobeda Frant. farář ve Winařích 1781. VII. 803.
- Swobeda Frant. Jan. naroz. w Praze 1778. 22. Břez. prof. gymn. w Litoměřích pak w Kral. Hradci a w Praze, dohlžitel školy u sw. Štěpána. VII. 204a-9.
- Swobeda J. Tow. Geř. 1743. VI. 766.
- Swobeda Jan Adam, far. Zlonecký 1751. VI. 733, 1065.
- Swobeda Frant. Jan Nep. far. Reyštejnský 1710. Caehrowský 1715. VI. 681a-c, 1167.
- Swobeda Martin, aufednjk u křimlnůlů. Podjl na VII. 407, 408b.
- Swobeda Waclaw Aloys. nar. 1791. 8. Pros. w Nawarowě, prof. human. w Gündrichohrad. potom w Praze. VII. 231a-b. Básně w 143, 164, 400, 402.
- Swoický Leopold Jesuita 1752. VI. 739a-b.
- Swoynycyus Martin Rychnowský, kwetl. 1610. V. 1085.
- Swošowstý, uweđený Dobrowským mezi spisowateři VI. Odd. Mně od něho nic do rukau nepřišlo.
- Sydonius Danyel Trstenský, kněz w Liptowě rodem z Mor. z Přerowa † 1645. Od něho weršjky na kauciom. Tran. (w. Tab. Poe. II. 9.)
- Sychra Matěj naroz. w Austj nad Orlicj, farác w Imremowě, nynj w Žďaru na Morawě. VII. 74, 165, 323, 383, 405a-b, 709a-d, 1083a-b. Podjl na 402, 407, 408 a-b, 669, 670.
- Sychrowský, Benignus z řádu paustewnjků sw. Augustina nar. w Zbirowě 1675. † 1737. provincial. Wymohl wyhlášení Jana z Nepom. za swatého. VI. 847.
- Sykora W. faktor w tiskárně Schönfeldské. VII. 370.
- Sylberius Jan, kw. 1591. V. 157.
- Sylwán Jan. Na kancionálu napsán z Teyna Horšowského, dle P. B. Tablice ale byl Slowák a w Čechách šil co pjsař pana Popela z Lobkowic; † w Domažlicích 1572. 14ho Unora, básnjř duchownj (w. Tab. Poe. I. 172) V. 55a-b. Gedna gého pjsaň w kancion. V. 48.
- Sylwius Uberyn odpůrce Starina Jesuity wp wěcech nábožen, 1587. V. 1007, 1010, 1022.
- Symonides Adam sl. správce cirkwe české zw. w Žitawě od 1758. VI. 137a-b, 607.
- Symonides Jan, sl. kněz w Baňské Bystřici † 1708. Nagalege Neapolské s 35ti gnyml 1678. dáp, ušed wřen, wykáupen, měštan akademie Wittensberské uctiněn. W Cit. Tran. gedna pjsaň VI. 541a-b.
- Synapius w, Horžicka.
- Syuger. Příspěk VII. 402.
- Szegedyn Štěp. (Čech?) A. 156.
- Šzepaši Michal sl. farác cirkwe sw. Sobotětské. 1805. A senior cirkwj w Nitranské Stalici ležjících † 1810. w 59. roku wěku. VII. 1125, 1161a-b.
- Šádek Karel nar. w Nowé Pace 29. Čerwna 1783. učitel w hlawnj škole Kralohrad. VII. 667, 780. Mechanika a Stawitelstwj w líkp.
- Šaffarowský Ondřeg sl. města B. Bystřice měšteařn sawěký a Eliáš. Mlynarowychem 1700. Gedna od něho pjsaň gest w Cit. Tran. druhá we šumeb. Ják. (w. Tab. Poe. III. 42.)
- Saffajk Pawel Josef. sl. nar. w Kobelárowě w Uhřeb 1795. 13. Máge, doktor. w filosofii. prof. poetiky na Gymnasium w Nowém Sadě; and spolecnsti latinské Jenaské. VII. 84, 156, 167, 577. Podjl na 402, 409.
- Sainost Adam, Podjl na VII. 440.

Santel Jan, absol. jur. Podjl na VII. 404.

Saraan Wac. Hofický. VI. 1249.

Sarf Frant. Antonín, farář městys Bohdaneč, kw. 1730 VI. 281, 569.

Sašek z Mezihore, rytíř, kw. 1465. IV. 110.

Sediwý Prahop. kw. 1791-1804. VII. 535. (Rkp. a-g, Tisr. a-g) 420 a-e, 651, 925, 1079. Podjl na 145.

Sembéra Jan. B. 134.

Seps Jan, kaplan w Bydžově, kdež nar. 23. Zář. 1789. Podjl na VII. 408b.

Siffuer Em. farář u sw. Ducha w Praze, kdež nar. 20. Zář. 1765. VII. 1220.

Šimák Matěj, děkan w Slaném, na Smečce, nyní na Zbraslavi, nar. 2. Ledn. 1777. u bílého Beránka pod Bělou Horau, blíž Prahy. VII. 246a-d.

Šimek Maximilian, řádu piaristů, nar. w Styrsku w Hradeckém kraji, Neydově 1748, stal se piaristou 1766. učitel českého gazyka w Leroziánské akad. wogenské w Now. M. Wjdeňském; r. 1781 zřádu wystaupil. VII. 62, 481, 759.

Šimko J. W. ew. kaz. w Trenáču. Podjl na VII. 402, 407.

Šimko Paw. Adalb. z řádu sw. Frant. 1820-4. VII. 250a-c.

Šimon, bratr český 1507. IV. 486, 490.

Šinkowic Jan. VII. 571.

Šr Frant. nar. w Budjni 1796. 16. Rjgna, prof. human. w Giđjad. VII. 378a-b, 477. Podjl na 164, 166a-b, 164, 403, 407, 409.

Šisler Iguac, auřaduňk při magistrátu Pražském, nar. 1782. 21. Ledn. VII. 53, 311, 350a-e. 1255. Podjl na 400, 407, 408a.

Škorně Jan, z Frymburku 1575. V. 61.

Šmitt Jan ewang. učitel německé řeči a české dobropjsemnosti w hlawnj škole Koljuské. VII. 12, 31, 40, 54. 65a-c, 446, 447. 700.

Šnaider Karel Sudimír, nar. 14. Pras. 1766. w Král. Hradci; justiciar. VII. 170. Podjl na 166 a-b, 407, 408a-c.

Šohag Wogtěch. VII. 712. Podjl na 404, 405, 407.

Šolc kw. 1775-90. VII. 539. A. 135.

Šolle Frant. Podjl na VII. 404, 405.

Špinka Wacław, w Habru nar. 13. Zář. 1796. VII. 566. Podjl na 401, 403, 408a.

Špot Job. W. praktikant u horn. auř. w Příbjami. VII. 580.

Špreng Wacław, na Horách Kutnách roz. 1738. † 1784. Jesuita, prof. gram. potom kazatel, posléz kaplan dworský u Bar. Mladoty w Skalce. VII. 1071.

Šrámko Pawel. sl. kněz Kleťský, nar. we Weiké Rewuci 1743, mrtwice raněn 1808. (w. Tab. Poe. IV. 22.) VII. 26, 71, 174, 485b, 546, 1152.

Štaigel M. kw. 1811. VII. 665.

Štark Frant. kráský Kbluň komissař. † 1820. VII. 156, 590.

Štastný Opatowský. 1584. V. 56.

Šteffan Wac. Teplický; (Thermenus) arciděkan w Horách Kutnách. kw. 1607-1620. V. 662, 864, 1080. 1215a-n, 1302, 1352a-f.

Štelcar Zeletawský z Zeletawy Jan, nar. w Kutné hoře 1530. † po 1596. Neyprwé pjsář městský w Kaufjmě, potom kněz kaliňný a farář w Mnjchowě, w Bystřici wéliké, w Kopidlně nad Leštinau. 1596. V. 497a-c. 614, 618, 999, 1021, 1032a-d, 1378a-b, 1541, 1371a b, 1478, 1592.

Štěpán Gíř, učitel w Strakon-
nicích 1818. VII. 237.

Štěpán Jan Wlastimil, far. Dra-
henický w Prachynstě. VII. 453.

Štěpán Petr, rozený z Teynsle.
VI. 676.

Štěpán Wac, Rodimjr. Podjl na
VII. 404, 405, 406b, 407.

Štěpánek Jan Nep. nar. w Chru-
dmi 1783. 19. Máge, Stawow-
ského diwádlá spoluriditel. VII.
150, 239a-b, 358a-kk, teža-o,
360a-c, 561. Podjl na 402, 405,
407.

Štěpnička Frant. Božumjr, nar.
w Opatowě na Morawě 1785. 13.
Řjgna, auřednjk při bankalu. VII.
156. Podjl na 404, 407. 408a, 669.
670.

Z Sternberka 1664. VI. 320.

Z Sternberka Petr, se Zděnkem,
kw. 1590, složili zřjz. zem. IV.
201.

Z Sternberka Zděnek a Wilem.
Gegich list od r. 1586. w III. 67.

Štjtný Tom, z Štjtného ginak ze
Zasmuku a Chotěucjak nazwa-
ný od statkůw genu naležejících,
rytýř český, a gak dokládá Balbjn
katolický (psal 1574) III. 94.

Sturm Adam, bakalář 1509, pi-
sař w Litomyši, český bratr, gehož
22 pisanj w kanc. V. 48.

Sturm Gindřich kw. 1532. V.
916, 917.

Sturm Jan z Greifenberku,
městěnin Nov. M. Pražského 1567,
V. 1195.

Sturm Waclaw, Jesuita, nar. w
Horšowskem Teyně 1533. † 1601.
w Holomauci. Geden z 12 gin-
chů, které Ferd. I. poslal do Řjma,
aby napotom co Jesuité kacířstw
odporowali. Nawrát w se 1565.
theol. učil, a po několiko lét ta-
ké řeckému a lat. gazyku. Dowe-
dl toho, že P. z Rozenberka w
Krumlowě a w Gindřichowra-
ci.

kollege Jesuitské, zaslouhl, rektor
kollegj Praž. Olomoucké a Krum-
lowské, dwakrát do Řjma poslan
k wolenj Generála, kdež w 4 a 5
tém sezenj zakládky k oně, napo-
tom kolosalnj welikosti řádu klá-
sti pomáhal. V. 994, 998, 1006,
1008, 1009, 1011.

Štwan M. VII. 337a-c, 1280.
Podjl na 143.

Štýrsa Gíř, český bratr 1544,
V. 946. Dvě pisaně w 48.

Šubar Waleutin Laudskronský.
1613. V. 118, 905, 1274.

Šuberth Jan. 1802. VII. 815.

Šud z Semantina Mikuláš, rodem
z Litomyše, mistr, uměnj, hwěz-
dař, prof. a děkan we filosofii.
Přednowědek smrti krále Ladislá-
wa † 1557. 25 Dubna. V. 550, 855.

Šulek Jan, sl. zpráwce školy
gw. Hibbeské, pak Možowské,
kazatel w Prsně Morawské od
1800. VII. 656.

Šulek Matyáš, sl. kněz Tisowe-
cký, nar. we Weliké Wal. Oraw-
ské Stolicy 1748. žil geště 1805.
(w Tab. Poe. IV. 35.) Pisaně geho
w VI. 76. VII. 30, 93, 107, 1160,
1313.

Šwancar Kar. Paw. far. Wodol-
ský 1629. VI. 491.

Šwenda Frant. nar. w Kralowě
Hradci 1741. 8. Dubna. † 1822.
15. Unor. Jesuita. Lokalista, ka-
zatel w Kutné Hoře. Swě celé dě-
dictw naložil na wydánj knihy :
VII. 534, 1096.

Šwihlj A. nar. w Kralowicjch,
kněz ejrk. VII. 466. Podjl na 407.

Tabák, Měr. kněz ejrk. a alum-
nus seminarium Brněnského 1782.
Wydal VII. 1169.

Tablic Rohulaw, sl. nar. w
Českem Brezowě wsi Nongradské
Stolice r. 1769. dne 5. Zářj. Umřel
se w Dopšíně, Frajšperku a w Je-
ně, nynj farář w Kostelnjch M.

- ravecch w Hontské Stolici. V. 913. VI. 170. VII. 15, 149a-b, 217a-d, 632, 834, 855, 864, 911, 919, 1015, 1088, 1131, 1156, 1248 a-b, Podjl na 145, 402, 409.
- Taborský Adam 1588. V. 1580.
- Taborský Jan, český bratr, † w Litomyšli r. 1495. Na Taboře byl prvě kněžem, slaul kněz Jan Wiljmek, potom mezi bratry přišel. IV. 446.
- Taborský Jan, ginač Taborita sl. kněz Warjaský w Uhřích, † 1596. Čtyry pjesně půwoduj od něho w Kleychowě Kaucionálu. (w. Tab. Poe. I. 25.) W bratrském. V. 48 šest pjesnj dle G. Urbana. V. 49.
- Taborský Josef řádu panstew-njčkůw Bosaků sw. Otce Augustina, kw. 1778. VII. 600, 784.
- Taborský J. Zlatoustý Mor. w Sokelnicjch na Morawě roz. 1696 † 1748. řádu premonstratsk. far. w Khýnicjch. VI. 630, 655a-b.
- Táborský z Ahornberka Jan, kw. okolo 1570. V. 143.
- Taciturnus, Giřj Hágský 1616. V. 1128, 1536.
- Tachecj Jan, kanownjk kapit. Litoměřické, wrchnj dozorce škol; VII. 402. (1814. list. 17.)
- Tandler Josef aufednjk při administracj bankálnjch důchodů, 1794. VII. 341a-g, 490, 925.
- Tanner Jan w Plzni nar. 1623. † 1694. w Praze Jesuita, prof. a kazatel, zpowědnjk arcibiskupa Pražského po 19 let, mnoho nekatoljkků obrátil, a kacířských knih wyhubil. VI. 226, 1011, 1242a-b.
- Tanner M. 1666. VI. 910, 1130.
- Tatiček Matauš, český bratr, gehož 2 pjesnj w kanc. V. 48.
- Tetchel Jan, kanownjk, direktor bohoslowlj a rektor semia, w Králowé Hradet. VII. 472d. Podjl na 408a.
- Teplý Jan. 1822. VII. 819.
- Terray Giřj, sl. podjl na VII. 946.
- Tesák Giřj Mošowský, farář nekat. u Matky Božj na Lauži w Praze, pak ginde, až posleze děkan w Kaurjme (kw. 1604-15) V. 100a-b, 510, 606, 642, 1119, 1122, 1125, 1290a-t, 1347a-c. 1518a-b.
- Tesař A. J. stud. Přispěl k VII. 405.
- Tessacyus Ad. Brodský, zpráwceškólnj u sw. Hawla w Praze. V. 193.
- Tešlák Pawel, sl. nar. w Zwoleně r. 1759. † 1801, kněz. (w Tab. Poe. II. 78.) VII. 112, 203, 1279.
- Textorius Wacław Dworský, kw. 1611. V. 116.
- Thadeus Jan staraj Mezřický, kněz 1616. V. 1578a-b. B. 97.
- Thám Karěl Iga, swob. uměnj a mudretwj mistr, swob. žiwot českému gazyku, tako řka, obětował, wyučowanjma geho djlem weřegně s dowolenjma slaw. řizenj 1804. djlem saukromě až do smrti swě se zanašegě, umřel 1816. VII. I, 24, 35a-b, 64a-b, 67 a-g, 190a-b, 335a-c, 548a-b, 655, 753, 958, 1019, 1259, 1285.
- Thám Wacław na wys. školích pražských swob. uměnj a mudretwj mistr, o český theater welice zaslaužilý, oddal se pozděgi diwadlu w cizjme, kwel 1785-99. VII. 143, 266, 332. (Rk. a-ccc. Tišt. a-d.)
- Tiehan Jak. z řádu premon. 1738. VI. 952.
- Z Tišnowa Šimon, mistr swob. uměnj kw. okolo 1428. IV. 392.
- Tkadleček Ludwj. III. 38.
- Tomáš z Netolic kw. 1511. IV. 651.

- Tomáš, far. w Blanském, A. 101.
 Tomáš Mikul. sl. VI. 531.
 Tomáš Frant. Jan, nar. 3 Řijna 1753; we Wesnici Mokry nazwane (blíž Turnowa), byl auřednjem při skládú normálnjch knih w Praze. † 1814. Hl. 47. V. 494f. VII. 4, 9, 20a-b, 34a-c, 61, 69a-b, 202a-m, 308, 395, 397, 506, 570, 645, 663, 686a-c, 734, 762, 774a-b, 807, 808, 839, 847, 1001, 1118a-d, 1270, 1277, 1285. 1295. Podjl na 400.
 Tomáš Frant. Bohumil, nar. w Kadeřawci r. 1794. 2. Čerwence. abs. jur. VII. 314, 376a-d, 407, 460a-c. 570. 621, 716, 836. Podjl na 402, 404.
 Tonzorius neb Tonsoris ginák Barwjt Jan, sl. kněz Istebnenský, nar. we Wrbowém, městečku Nitranské Stolice 1747, na kněžstwí posvěcen. Mimo gednupjseň w Cit. Traa, (wyd. Instytorisa) VI. 403. 443. (w. Tab. Poe. IV. 5.)
 Tossan Dan. kw. 1616. V. 1500.
 Trajan Ad. z Benešowa VI. 136a-d.
 Tranowský Gaj, Slezák. Nar. w Těšně 1591. † 1637. kazatel a direktor školy Mezeříkové, potom u wyhnanstwí w Slezjeh a posléz w Uhřjch w městěčku zw. Mikulášě Liptowské Stolice, kdež umřel. Byl gedem z nejlepšjch swého wěku weršowců od P. Walaského pro swé pjsně Slowenským Euterem nazwany. (Tab. Poe. I, 49.) VI. 76, 86, 1250.
 Trnka Frant. Dobromysl. Humpolecký. VII. 159, 173, 234, Podjl na 166b, 404, 405, 407, 408a.
 Trutnowský Jan, nar. w Litomyšli 1745. Jesuita, prof. gram. rhetoriky, opakugejch hmaniora, historik domownj, doktor we fil. a theol. pak 1771. praefekt na Gym. Malostranském, VII. 646, 794, 1039, 1069a-c.
 Tribalius Martin Holický, far. Smolúický. 1600. V. 1289a-b.
 Trojan Jan Bylanský, kw. 1597. V. 445.
 Trojan Wácl. 1745. VI. 116.
 Trybucelius Zygm. Pražský, 1606. V. 1301, 1491.
 Z Tryncle Štěp. Petr. VI. 1151.
 Třebický Frant. Kašp. kw. 1784. VII. 875.
 Třebický Jan Cyrillus, kazatel w kaple Betlemské 1616. IV. 619. V. 1601.
 Třebnioký Štěpán, Slezák, kněz we wśaw. Tomáše w Spiži od r. 1583. a hořegšjho Hornádského bratrstwa Staršj. V. 1112.
 Tůma Přelaučský, český bratr. † 1507. w starém Prostějowě. IV. 472, 484, 486. Gedna pjsěň w kanc. V. 48.
 Tuma Fr. auskultant při Magistrátu, Přispěl k VII. 408a.
 Tuma K. J. F. 1706. VI. 348, 425.
 Turek Jan, kněz cjr. Podjl na VII. 404. A. 151.
 Turinský Frant. nar. 16. Ledn. 1796. w Poděbradch, Aktuar w Libochowicjch. VII. 369a-b. Podjl na 166a-b, 404.
 Turnowský Jan, pjsaň na Rohozci; a pjsně w kanc. V. 48.
 Turnowský Wácl. far. w Hradšti nad Gizerau. 1536. V. 922.
 Turzo J. VI. 843.
 Tyčka Mik. kw. 1522. IV. 518.
 Uheryn w. Sylwius.
 Uhl Aloy. prof. gymn. nynj direktor něm. škol we lwowě. V II. 228.
 Ulrych Ji. kněz cjr. w Chrašt 1824. VII. 145.
 Urban Jan, učitel školnj w Chřjně 1809-20. VII. 668, 697.
 Urbasec Samuel. sl. rektor lat. školy w Ratkowě od 1805. VII. 947.

Urbanowia w. Roháč:

Ustwanus Tobiasz Mezeftický, děkan w Náchodě 1614. V. 1359.

Veith J. Ad. M. dokt. 1728. VI. 576.

Victorinus od sw. Kříže, piarista 1728. VI. 714. 1043.

Vierius Matěj Slezák, w Dolnici nar. 1634. † 1680. Jesuita, missionář w Cechách a w Slezské Vl. 1142.

Vincentius rád. sw. Augustin. 1659. VI. 256.

Vincentius a. S. Guilielmo. 1687. VI. 293.

Voita Ant. far. 1786. VII. 395.

Wacek Frant. Aloy. naroz. w Gabloni. Chrud. krag. 1780. 12. Měge, doktorstw sw. pjsma kandidát, bisk. Kralohradecký notarius, tagemnjik we wikarstwji Gičinském, aud Morawoslezské společnosti a Muzeum, děkan w Kopidlně nad Leštinou VII. 395, 667, 805, 1086a-b, 1149, 1165. Podjl na 402, 669.

Wacek E. Jarosl, nar. w Kamenici 1806, studj. Příspěk k VII. 407.

Wacław, děkan na Horách Kutnách okolo 1540. V. 930, 947. A. 157?

Wacławjček Wacł. Wilém, nar. w Chausnici 9. Pros. 1780. w Bohomluwectwji doktor, wikarského auřadu tagemnjik a děkan w Načeradci. VII. 1092.

Wagner Josef slow. učitel we škole národní w Březně (Bries) 1797. VII. 926.

Walcer Zdenko 1738. VI. 757.

Z Waldsteina Hynek na Daubrawici, kdež swau vlastnj tiskárnu měl, gakož i w Mladé Boleslawi, dopisowal sobě pilně z Karlem z Žerotjua, a k šestidjlné biblj nejwětšj byl pohnůtko (český bratr) kw. okolo 1610. V. 112, 486, 515, 536, 1513.

Z Waldsteina Wilém Štěpán-
ský 1589. V. 593.

Walecyus Simon, narozen. w Launech, farář w Praze u swau Petra, pak u sw. Wogt. 1616. V. 446, 523, 1170, 1179, 1317, 1439, 1515a-c.

Walecowský Wacław z Kněžmosta, rytjř podnikomornj krále Girjho, † 1472. 23. Unora. Od něho gest. IV. 1562.

Walenta 1790. VII. 116, 998.

Waleš Jan Caslawský, far. N. města Pražského u sw. Bartolwe špitále. 1612. V. 1316.

Walkenberger w. Filomat.

Walkenberger Jakub Seffian z Walkenbergu, Wodňanský, farář u sw. Gilj 1594. V. 1033, 1041.

Wallaský Pawel cjrkw we swau. města Baňského, Gelšawy kazat. a bratřstwji Gemerke Stolicie předaj. Consensior 1791. VII. 387.

Wallprecht Wacł. Fran. 1754. VI. 789.

Wam bera, Frant. Lidurád fas. Konárowský. Podjl na VII. 402, 403a-b. B. 152.

Waněk Norbert, naroz. w Hrochowe Teynici 1784. 27. Dubna tagemnjik G. E. hrab. Hartmana, potom auřednjik přisěsk. bibliotěce a český překladatel u řjzenj zemského. VII. 385, 615, 672, 692a-d, 789, 915. Podjl na 404, 407. Justinus w Rkp.

Waněk Wacław, kaplan we Wjelwarjch, naroz. w Ostrowicjch 30. Srpna 1786. VII. 263a-b.

Waněk, učitel školnj, gehoř gednu půwodnj pjsaň nábožna připomjna G. Urban a w regist. starých pjanj roku 1765.

De Wang Jan Augustin 1779. VII. 871, 893.

Wängler Jan Wilém kuěz cjrkwewj † 1819. Podjl na VII. 404.

Wanis Pawel ze Zdanic 1589. V. 502.

- Warin Jan bosák 1676. VI. 669.
- Wartowský z Warty Jan, gazykův lat. řeckého a hebreysk. dobře povědomý, Starší bratr Gednoty. † 1559. V. 865, 1183.
- Waša Wácl. audetaj w Impres-sj. VII. 721.
- Wawak Franěk Jan, sedlák, rychtář w Milčicích nar. 1741. čestným od Marie Theresie a Josefa II. penjzrem obdařen (1786) Město Plzeň právem měšťanstwí geg postilo. (w. žiwot geho-ném. od profes. Němečka 1796. sepsaný, český přel. od Fryčage) VI. 1000. VII. 183a-e, 267, 498, 565, 1195. Podjl na 145.
- Wawra J. auřed. a buchhal-terie w Praze. Podjl na VII. 407.
- Wawřík Josef, farář Ratimow-sky. VII. 1029.
- Wawřinec w. z Březové.
- Weber Jan, apatykař Prešow-sky, kweil 1645. VI. 392.
- Webersyk Wácl. c. k. dwornj kaplan, farář w Černilowě, po-tom w Dašicích, nar. w Litomy-šli 12. Srpna 1763. VII. 1187.
- Wedelius Mik. 1631. VI. 496, 635.
- Wegh Jan, sl. nar. w Sziláži Weiprymské Stolicy 1754. ka-zatel w Liblizi w Čechách, senior w Pražském distriktu (w. Oest. An. 1808. Nov.) VII. 996, 1041, 1130, 1171, 1172, 1291, 1301.
- Welsba, hosp. auřed. VII. 369.
- Welenský Ondřej z Muřcho-wa, měl swau wlasnj tiskárnu w Biele 1519. Přeložil IV. 65, 130. 132, 526, 516, 560.
- Z Weleslawjna Adam Danyel, nar. w Praze 1546. † 1599. 18. Řjgna, mistr a prof. we filosofii. Složil auřed po 7 letech, wzał sobě dcera tiskaře Gijho Me-lantyrcha z Awentyanu, po němž tiskářstwí ugal, pro swau doko-nalost a učenost nazwan arci-knihladitel. Sloh a gazyk geho posud za wzor slaužj. Cokoli za Rudolfa w Čechách liternjho wyslo, to wše geg za půwoda, nebo překladače, nebo pomoc-njka, nebo posléze za tiskare mělo. Smrt geho opěwalo 35 tehdejších básnjkůw. Wydal IV. 81, 622. V. 21, 30, 32, 33, 34, 175, 284, 225, 279, 441, 459, 460, 496, 500, 501. 531, 654, 655, 871, 894-6, 1030, 1213, 1411, 1412, 1419, 1455, 1481.
- Z Weleslawjna Samuel Ad. syn Danyelůw, a po něm tiskář, po-tom u vyhnanstwí. V. 1532.
- Z Weleslína Jan, kněz 1558. V. 26.
- Wendelj Em. Fr. Duchoslaw řádu prámonst. 1753. VI. 2066.
- Werner Karel, kněz, kweil 1785. VII. 983.
- Wernhard Josef, děkan w čer-weně Řečici 1822. VII. 30.
- Weselý Fabian, Jesuita, posléz w kollegi na sw. Hore u Pjbrami, nar. w Hradišti na Morawě 1684. † 1729. Kázal w Teyně s welikau pochwalau 1724. VI. 649a-b, 715.
- Weselý Jos. Wáclaw přjsežnj mlynář Pražský 1734. VI. 349.
- Weselý, VII. 914.
- Wetešnjk Frant. nar. w Gi-zerném Wteluě 1784. 1. Listop. farář w Markwaticích. VII. 250. Podjl na 166b, 402, 407.
- Wewerka Frant. Budislaw, nar. w Praze 1793. accessista při Ma-gistrátu Pražském. VII. 229a-b, 274, 364a-c, 1201, 1221, 1324. Podjl na 404, 406b, 407.
- Wétrowský Maximilian, Pra-žan nar. 1660. † 1737. Jesuita, učil hum. fil. a bohoslowj, ka-zatel, superior a rektor, zpo-wědnj Arcibiskupa Pražského

- předseděj konstatofe po 20 let. Psal 22 knih latině; česky gednu. VI. 559.
- Z Weňjku hrabě Bern. 1746. VI. 774.
- Widemann Wáclaw. Gičjnský, far. w Bydžowě, Chlumci 1619. na Petřowicich. kw. 1607-19. V. 524, 1086, 1098a-b, 1148, 1303.
- Widemann Wáclaw z Plzně, učitel českého gazyka. w akademii Wjdecké Nowoměstské 1768. VI. 65.
- Wiljm Truhlář Pražský, český bratr, od něhož z pjsně w konc. V. 48.
- Winařický Karel, nar. w Slaném 1805. dne 24. Ledna. Podjl na VII. 407.
- Windyš Josef Hagislaw, nar. w Rychnowě 15. Řijna 1782. far. w Nechanicich nad Bystřicí. Pod. na VII. 400, 402, 408c, 669, 670.
- Z Winoře Adam, kněz, arcigahen w Bechyni, farář w Krumlowě, kanowjnk kostela Pražsk. ušedlnjnk Edmunda Camplana, kwel 1573-89. V. 490, 1413, 1416, 1458, 2475a-b.
- Wirsing Leop. Frant. nar. w Chlumu 8. List. 1787. doktorátu bohomi. kandid. arcibiskupského wykar. Wotického tagemjnk, děk. Sedčanský. VII. 449, 1097. Podjl na 407.
- Wiskydenský Jan. VII. 571.
- Wjtek Hynek, učitel školnj. potom rada magistr. na Horách Kutnách VII. 52.
- Wjková, manželka předešlého Příspěla k VII. 402.
- Wladika Jan Bapť. rednj. w Třebechowicich B. 129.
- Wladyka w. Hercog.
- Wlach. Příspěla k VII. 402.
- Wlasenloky Mik. český bratr, kw. 1471. IV. 399, 451, 452, 657.
- Z Wladjme Hynek na Bernafel ojs. rada a saudec zemský. w Morawě 1650. VI. 408.
- Wišek F. Podjl na VII. 407.
- Witek Wácl. rytjř český, hejtmán wogska pod knjzetem Viktorjnem l. 1468. a gedem z hejtmánů nad hotowostj kraje Litoměřického, zřizena. l. 1470. Pozůstawil IV. 159.
- Z Wlčetjna Krystjñ, kw. 1365. V. 1564.
- Z Wikanowá w. Pražat.
- Wocel Jan Ern. z Klane hony mar. 25. Šrpna 1802. pěstawa w Uhřjch hr. Ballawicani w Alžve. VII. 381. Básně w Bkpe.
- Wodička Jan Krystof, kazatel přjčjrkwi české. w Žitawě 1746. VI. 589.
- Wodička Jan Ledecký, farář w Lowosicich. kwel 1607-9. V. 1087, 1072.
- Wodňanský Jan gimak Aquensis, manjch z řadu Bosakůw kw. 1508-11. IV. 10, 495. V. 401.
- Wodňanský Nathanael z Uradowa, měšťan Pražský zřizene komory w král. českém Buchljeterie registrator, utracen 1621. 21. Čerwna. V. 1503.
- Wodňanský Tobjáš Adalbert, kwel 1619. V. 525, 1175.
- Wogtech sw. domnělý spisowatel. pjsně II. 1.
- Wokaun Antonja Jan 1731-54. VI. 735a-b.
- Wokaun Tobjáš Nowopražský. A. 160.
- Wolf Filip, nar. w Benešowě 30. Dubna 1790. kaplan Škrámnický bljž Českého Brodu. Podjl na 669.
- Wolf Jan, bratr český, gehož 10 pjsnj w konc. V. 48.
- Wolf Martin, děkau Katowický kw. 1778. VII. 589, 952.

- Wolfius Adám Benetowský, jeho do vězení dání. Nazván pro své přibody vůbec Turecká, 1619-23. V. 1244, 1236. VI. 663. V. 465.
- Wolinsky Jakub, kw. 1542. V. 936.
- Wolůnský Martin, administrator pod obogj 1576. V. 988.
- Wolný Giřj, ovták vkrátonoháč. † 1745. básník přirozený, a to gedan z lepšjch. VI. 155.
- Wolný Lukáš. VI. 175.
- Wolný Wácl. VI. 175.
- Wondra J. studující. Podjl na VII. 407.
- Worel Káreš, far. na Daubrawci; pbotom w domě duchowájch wyslaužilých u sw. Bártołoměge 1783. VII. 969, 979, 982.
- Worcký Wácl. kw. 1747. VI. 118.
- Worličný Jan, ginak Aquilinas, Bakalář 1545. husitské sekts od-daný, kw. 1530-72. V. 58. 172, 1582.
- Worličný Pawel, ginak Aquilinas Kralohradecký, bakalář, far. w Kygowě na Morawě na panstwj Wogt. z Pernšteina, poeta latin. kw. 1553-61. V. 20, 214, 210/218.
- Wotawa Šebestián, frančičkán 1784. VII. 1235.
- Wotýpka Josef, kněz cjr. VII. 467.
- Wrána Mikuláš z Litomyše, 1605. V. 195, 653.
- Wrána Štěpán Bernard, nar. w Hrachowistjch, kráge Buděgow-ského 1786. 27. Řjgus, studował cele w Buděgowicjch, kaplan Ša-mecký na Worlčce. VII. 1045. 1166. Podjl na 400.
- Wratislaw Maximilian, řehol-njho ř. spořtolského missionar 1693. VI. 103a-b. VII. 1213.
- Wratislaw Wáclaw, swob. Pán z Mitrowic, nar. 1576. † 1635. Byl s wyslancem Baronem z Krek-wic 1591. u Tureckéhodwora, kdež wyslanec usmrčen, a průwoděj
- Wratislaw Wácl. řad. Theatiu-akého 1719. VI. 1173.
- Wrba Jakub Ferd. Nymburský, městan Nowého M. Pražského 1691. VI. 1136.
- Wrba Jak. Ferd. Nymburský, městan Now. M. Pražského 1691. VI. 1136.
- Wrbenický Wiktorjrn, far. Bro-du Německého w Náchodě 1609. neyprwaějšj z Prahy wypowiedju. kw. 1606-18. V. 537, 863, 1067, 1110, 1111a-b, 1120, 1142, 1163, 1174, 1230, 1255.
- Wresowský w. Wolf.
- Wřegaňský Filip, w Wjdui 211 1786. Podjl na VII. 143, 145.
- Z Wřehrd Wiktorjrn, šlechtic, nar. w Chruďjma 1483. † 1520. Mistr w aměnj, gakž tohdejšj dě-kan filosofský se wygádlil in-genti cum gloria et magnifice, prof. wřeguj na akad. Pražské, sekretář krále Wladislawa, děk. filosofské fakulty, mjstopjář králowstwj českého. IV. 200. 555, 599.
- Wussin Kašpar, tiskář 1700. VI. 54.
- Wydra Stanislaw, nar. w Krá-j. Hradci 1741. 16. Listop. † 1804.
3. Pros. Jesuita, doktor we fil-řektor uniwersity, prof. mathem. na wys. školách Pražských. VII. 728, 1076, 1116a-c.
- Wycháus Wácl. Pankracius. 1699. VI. 861.
- Zabilanský Giřj Horský 1604. V. 129a-b.
- Zabognjck Giřj pl. superinten-dent, rodem z Wesplého w Nitra-nské Stoř, † 1672. W Citare Tra-nowského 6 pjsnj Zabognjck-ých. VI. 1270

- Zabranský Jan. Mor. farář w Sedlci na Morawě. Některé plynuté básně w VII. 145.
- Zagje Jan z Hasenberku, kw. 1489. IV. 442.
- Zahradník Wincenc, nar. w Mladé Boleslawi 29 Pros. 1790. sscelán blsk. a konsistorialnj tagemujk, farář. VII. 1143. Podjl na 400.
- Zahumenský Jan z Wollně, far. w Slawětíně Chodžowě a Hostauně. 1596-1619. V. 512, 860, 1074, 1283a-b. 1546a-b. VI. 820.
- Zachitůš Jak. Čáslawský 1606. V. 1589.
- Zalužanský Adam 1592. V. 645a-b.
- Zámrský Martin Filadelfus. Geden z neylepsjch zpěwců duchowjch. † 1592. 9. Břez. Gmeno wán od Zámrsku wúbec Czimnerz nazwaného městě. w Bechyně, kdež se narodil. Duchow. správce w Opawě. Pro swě kázanj od Rudolfa II. wězenj m sážen, ale po wydánj listu o swobodě w náboženstwj propuštěn. Umřel dřjwe než wysel druhý djl geho postilly, pro kterauž dwa tiskaři do wězenj dáni byli. Dačický a Sedláčanský, že gi w Praze w nowě tlačili. V. 105, 1246.
- Zan, Mor. c. k. auřednj. Pfišpěl k VII. 402.
- Záruba Kašp. VI. 254.
- Zatočil z Lewenburgu Norbert, kw. 1685. VI. 234.
- Zaubek Jan, sl. cjrkw e wan. Trendanské kazat. senior. † 1823. 18. Unor, w 80. roce wěku. VII. 1137a-b. 1163.
- Zaurék Mart. Jos. 1735. VI. 746.
- Zawěta Giřj, z Zawětíc. nar. 1575. w Praze. konicpista w kancelliři dworské, pak dwofan krále Ma thjáše. W odbogi přidržew se strany ewang. u wěčný žalář od sauzen 1620. Balbir učenost geho chwálj. V. 117a-b, 366a-1, 535.
- Zawit z Rosenberga, w. str. 17. poznamenanj *
- Zawit Jan, kw. 1613. V. 1523.
- Záworka Tobias Lipenský, protože narodil se w Lipujku, far. w Olši blíž zámku Perštejna 1592. děkan Daubrawický, kw. 1577-1607. W roce 1597. ma shofel kancionál (Pjše chwál b.), znowa tedy geg wyhotowiw do Prahy gel a Dačickému geg prodal. V. 607 93a-f, 1398, 1569.
- Zburský Ondřej, kw. 1581. V. 630.
- Zeberer Jan, kancelř Nowého Města Pražsk. nar. 1712. † 1789. VI. 204. VII. 66.
- Zelthammer G. nar. w Štětín, adjunkt při fil. Podjl na VII. 407.
- Zelecký z Počenic Norb. opat Hradištský 1680. VI. 920.
- Zéman Jos. kněz cjr. Pod. na VII. 404.
- Ziegler Josef Liboslaw. nar. w Králowě Hradci 1782. 10. Čerwence. Doktor w bohoslawj, prof. theol. w Králowě Hradci. VII. 42, 132a-c. 408a-c, 427, 669, 670. 827, 1185a-h, 1309a-e. Podjl na 408, 402, 404, 407.
- Zimmermann Jan Wácl. nar. w Podhradském Mlýně u Bystřice r. 1788. 4 Měge, kněz řádu křižowjnků s čerwenau hwězdau, c. k. Rulhowny auřednj, censor hnih. IV. 67, 79, 123, 140. VII. 520a-b. Podjl na 407.
- Zlobický ze Zlobic Josef Walentin, nar. we Welehradě na Morawě, 14. Unor. 1743. † 1810. 24. Března prof. literatury a gazyka českého we Wjdně w Tereziánské akademii, adjunkt, registratornj při neyw. saudnj kanceleři dworské. od 1776. VI. 407, 757, 898, 899, 900, 905, 906, 907, 912, 913.

Zmeškal, Job, z Domanowce a na Leštinách, byvalý Orawské Stolice Misto-Vicispán, kw. 1781. (W. Tab. Pos. III. 47.) VI. 1215. VII. 1228.

Zpurný, Aleš, kněz řádu škol. a zbožných, Moravec Uhersko-Brodský, učitel českéhoazyka w akademii Nov. Města Wjdeckého 1785. VII. 679.

Zubáček, Wít, u Balbina Dentulus, kw. 1592. V. 161.

Zueber, Jos. Hugo z Nordheimu, kněz řádu řížownjku s čerw. hwězdau, arcibiskp. notár. 1824. VII. 1148.

Zýga, Sigmund, měštěnu Pražský 1546. V. 952.

Zýma Antonju, Josef, kw. 1792. IV. 69. VII. 134a-c, 338a-b, 417.

Zywald, Gindrich Wael, Kaufmanský far. Lomnický nad Lužnicj 1668. VI. 271, 248, 911.

Zalamský, Hawel, nar. w Zalanech krage Litoměřické, 187 Phästou se podpsugicj; farár na Horách Kutnách, potom u sw. Gilg w Praze, učený husita, kw. 1605-20. V. 254, 599a-i, 617 a-b, 675, 1066, 1127a-b, 1162a-c, 1311a-c, 1400a-b, 1504a-f.

Zalkowský z Zalkowic, Frant. Frid. 1698. VI. 836. 1149.

Zalud, Gij, Jan. B. 113.

Zandowský, Seweryn z Budešín, na 1627. VI. 484.

Zatecký, Pawel, administrator pod obogj, kw. 1513. IV. 220, 499. 1428.

Zatecký, Podjl, na VII. 407.

Zeletawský w Štelear.

Zelotin, Wael, kw. 1563-72. V. 558, 592.

Zerotjna Kar. swobodny Pan. nar. 1564. † 1656. Wlast geho gest Brandeys w krage Hradeckem. W Genewě tichým a mawným Theodorem Bezauke kalvjnskému náboženstwj přeweden, potom český bratr, slaužil 90. wogak, weda Morawské pluky 1599. na to hejtmán Markrabstw Morawského, ač nekatoljk wěren zůstal Ferdinandull. předce r. 1628. do Wratislawi, prodaw statky swé, stchowal se, odkudž mu dp. Přerowa w Morawě giti powoleno, kdež i umřel. Muž oswjčený, mecén swého času veliký. V. 133, 201, 467, 251, 1152. VI. 440.

Zjdek, Paw. kw. 1442-71. katol. mistr swob. učení, kanowanj u hlaw. kostela, některý čas w Krakowě pobyl, od r. 1466. u dwora Gijho se nacházel. IV. 78; 157a-c, 175.

Zitek, Waelaw, kaplan na Smečac, pak w Koruhauze, nar. 1796. 5. Zářj. VII. 259a-b, 276, 719. Podjl na 404, 407.

Zizka, z Trocnowa Jan, nar. w lese pod dubem, gegž Beckowský gestě na počátku 12. stol. widěl. † 1424. Sem náležj tolko pro malé zůstatky literuj IV. 158.

D o d a t k y.

Giskra Jan z Brandeysa (hrabě.) Geho psauj w Dob. Gesch. d. Lit. str. 407. (k IV. 301.)

Z Hwězdy J. w. Marek Gind.

Papašek Jan, prof. ná uniwersitě, far. w Teyně, probošt Litoměřický. † 1455. Gemu se připišge: Pogednanj o korunowanj

Ladislawa syna Albertowa. Rkp. od r. 1435. (k IV. po 80.)

Pazar On. sl. kw. 1785. VII. 950.

Petržilka Jan Stanisl. děkan Mikulowský 1725. VI. 551.

Politský Wael. Ond. far. Kralowický, kw. 1618. V. 1541.

Z Prostiboře Old. V. 680.

II.

Imena spisovatelů cizích,

z kterých do češtiny překládáno. Římský počet znamení oddělen, arabský číslo, A. přídavek příbňj, B. přídavek druhý.

- Adlof J. VII. 686.
 Adrichomius V. 460.
 Aeneas, Sylvius IV. 81, 128, 285.
 Aesopus IV. 63.
 Agapet IV. 144.
 Agricola V. 801.
 Akwin IV. 1810, 5.
 Albertus Magnus IV. 190. V. 490, 674. VI. 404.
 Albjk mistr IV. 1817.
 Albrecht, mistr III. 94.
 Albrecht, kovář cjs. Bedřicha IV. 192.
 Alfonsus V. 1154.
 Z Alkantary Petr VI. 1168.
 Alvarus Em. V. 12. VI. 39.
 Ambrož sw. V. 1423.
 Ammonius V. 1430.
 Amyan (Avianus) IV. 63.
 Anakreon VII. 474.
 André R. VII. 806.
 Anglis IV. 369.
 Antonius sw. Flor. V. 1436.
 Antoius z Wlach IV. 462.
 Anton z Napule IV. 185.
 Auyan w. Amyan.
 Appianus Alex. V. 217.
 Aquaviva V. 426.
 Aristoteles IV. 69, 179, 191. V. 213, 220.
 Arndt Jan V. 960. ML. 1178, 1295.
 Arnolf, mistr IV. 1817.
 Agnoš z Olom. IV. 186.
 Aubanus V. 456.
 Augustin swat. III. 73-4. V. 1403, 1406, 1409-15, 1418, 1420, 1427. VI. 847.
 Augustin, biskup IV. 491.
 Avenarius V. 1435.
 Aventrot V. 315.
 Avianus IV. 63.
 Bacon Fr. VII. 653.
 Barbensi Jer. VI. 1250.
 Barland V. 505.
 Barry Pawel VI. 1123, 1186.
 Bartoloměj aueb Bactos lékař IV. 1810, d. 185.
 Barus Rob. V. 439.
 Basilius wel. V. 1421.
 Bauer Gilb. VII. 697, 1168.
 Bäuerle Adolf VII. 358.
 Becker VII. 621.
 Begler V. 1531.
 Beichel J. VII. 730.
 Bellarmín Rob. VI. 1093.
 Beňowský VII. 536.

- Bergt A. VII. 139.
 Bernard D. Senenský IV. 165. 1155.
 Bernard sw. V. 1419.
 Berner J. K. VII. 774.
 Beroald Phil. IV. 51.
 Beust Joach. V. 1515.
 Bion VII. 472.
 Bitner Bar. VI. 497.
 Z Blowic J. IV. 184.
 Blozcius Lud. VI. 1093.
 Bocqacio V. 184, 474.
 Bodinus J. V. 676.
 Bogacki K. VI. 1208.
 Bogislaw I. VII. 972, 990.
 Z Bontants M. VII. 1019, 1259.
 Bonafonte VII. 358.
 Bonatiolus V. 674.
 Bonawentura IV. 643.
 Borgias VI. 1127.
 Bossuet Jakub. VII. 589, 952, 1113.
 Boudon Mar. VI. 1120.
 Bouilly VII. 372, 385.
 Z Brattenbachu Pet. IV. 114.
 Braun Gindr. VII. 502, 532.
 Braunsweyk N. 627.
 Brigitta sw. IV. 630.
 Brunhauser G. VII. 815.
 Buchholzer Abr. V. 227, 2600.
 Buntian VII. 1260.
 Bunting N. 459.
 Burgenský w. Roger.
 Büaching VII. 773.
 Cadet w. de Vaux.
 Caigales VII. 358.
 Cajetanus Alex. VI. 1233.
 Campanus J. Ant. IV. 142.
 Campianus Edm. V. 1056, 1058.
 Canisius V. 964.
 Capoleon VI. 142.
 Carion V. 224.
 Casman Otto V. 1515, 1559.
 Cassina, mistr od Hory IV. 1810.
 Castelli VII. 372.
 Cato III. 39. V. 218, 223. VI. 210.
 Catullus VII. 472.
 Causinus Mik. VI. 565, 1118, 1155.
 Cellarius VI. 58.
 Chateaubriand VII. 439.
 Cicero IV. 67, 69, V. 22. VII. 472.
 Cochle Jan A. 8.
 Z Collin VII. 150, 164.
 Comestor Petr III. 44.
 Constantin, lékař IV. 1810.
 Cord Euricius IV. 182.
 Cornel. Nepos. VII. 472.
 Crasius Lud. VI. 1116.
 De la Croix Fr. VI. 1091.
 Cromes VII. 811.
 Csaplowics VII. 802.
 Culmann Leon. V. 11, 962, 1446.
 Curtius VII. 471.
 Cyprianus Ern. VI. 288.
 Cyprianus sw. V. 1405.
 Cyrill de Quidénon IV. 35.
 Cythardus Mat. V. 1564.
 Cerný Jan V. 653.
 Damascenus Joh. IV. 626.
 Darup VII. 1035.
 Dasypodius Petr V. 27.
 Dawid, mistr IV. 185.
 Daysyguer VI. 358. B. 113.
 Dedekind B. 107.
 Dereser VII. 1310.
 Desiderius z Frydberku V. 429.
 Didacus Stella V. 503.
 Z Dietrichu Fr. VII. 817.
 Dolos J. VII. 81.
 Dominik sw. IV. 107.
 De Dominis Marc. V. 1145.
 A. 17.
 Donatus V. 11. VI. 33-4.
 Dörte Fr. VII. 840-1.
 Z Drahowa Gifj VII. 525.
 Drax Tom. V. 1512.
 Drexelius Ger. VI. 329, 333, 503, 602, 1098, 1100-1. 1117, 1133.
 Dyrckynk Jan VI. 1160.
 Ebert VII. 316.
 Effrem Jan V. 1548.
 Eishorn Jan VI. 1268.

- Z Ekartshausen VII. 418, 623.
 775, 1265.
 Ekert VII. 332.
 Elken Mich. VI. 592.
 Emmelius M. Helfricus V. 35.
 Engel VII. 332, 642.
 Engelmann VII. 695.
 Epiphanius sw. III. 85.
 Erasmus Roter. IV. 40, 65, 130,
 142; V. 216, 218, 559, 540, 940,
 1192, 1272, 1452, 1485,
 Erasmus Sarcorius V. 1450.
 Z Erceudonne Thom. III. 21.
 ErdmannHilffreich VII. 332, 379.
 Espich Wolfg. B. 113.
 Eucharijs Ressleria V. 674.
 Eusebius Jan VI. 505.
 Eusebius Pamphilus V. 414.
 Eylert VII. 1143.
 Faber Bas. V. 30.
 Fabricius G. V. 21-2.
 Faust VII. 847-9.
 Federsenn Jak. VII. 620, 680,
 1207.
 Fenelon VII. 427.
 Ferrarský A. Tokkwat V. 147.
 Ferro VII. 814.
 Ferus Jan V. 1611.
 Feycht Jak. V. 1279.
 Ficinus Marsil IV. 151-2.
 Filon IV. 149, 1810-7.
 Fischer Abrah. VI. 366, B. 113.
 Fischer Krist. V. 540.
 Fleischmann z Tumpachu VI.
 454.
 Flavius Jos. HL. 44. V. 214,
 235. VII. 485.
 Z Florence Ant. VI. 160.
 Florian VII. 316, 454.
 Fokke J. VII. 1007.
 La Fontain A. VII. 372, 458.
 Förster J. K. VII. 1257.
 Z Fouqué VII. 379.
 Frank Aug. VII. 555.
 Frank Harm. VII. 218.
 Frank Kasp. V. 1036. VI. 505.
 Frank Seb, z Werdu V. 477.
 Franklin VII. 639.
 Fraydt L. VII. 1069.
 Frigonius IV. 627.
 Frygewilleus J. V. 1151.
 Fucherius Carnoteusis IV. 77.
 Fuke K. VII. 820.
 Funke VII. 763.
 Gabler Jer. B. 113.
 Galien IV. 1810, 5. 185.
 Gallura VII. 1016, 1027, 1188.
 Gallus Mag. IV. 2317, 185.
 Ganțius Jan V. 1151.
 Garceus J. V. 592.
 Gebler Jer. VI. 357.
 Geiger F. VII. 826.
 Gellert VII. 113, 446.
 Genlis VII. 453.
 Georgewicz V. 249.
 Gerhard Jan V. 1530, 1534,
 1601. VI. 399, 618, 1169.
 Gesner Sal. VII. 282, 289,
 300, 368.
 Getlich G. VII. 1118.
 Z Ghelen Pet. VI. 398.
 Giftschütz F. VII. 1176.
 Gilbert IV. 1819.
 Gislenius Augerius V. 279.
 Glaser Pet. V. 498.
 Glatz Alph. VI. 922.
 Glatz Jak. VII. 599, 701, 722,
 1091.
 Gleim VII. 143.
 Goffme VI. 630, VII. 1056.
 Goldschmied VII. 344.
 Z Göthe VII. 164, 265, 372,
 384, 407.
 Gotter VII. 535.
 De Govea, biskup VI. 995.
 Gresset VII. 294.
 Grillparzer VII. 580.
 Günther Jan V. 941.
 Günther Thom. V. 672.
 Gwalter Rud. V. 1464.
 Gwaza Stef. V. 519.
 Habart IV. 185.
 Habermann J. V. 1157, 1431,
 1557. B. 102.
 Habersfeld J. VII. 1077.
 Z Haenu Ant. VII. 843.
 Haller VII. 144, 1032.
 Hartyg G. VII. 827.

- Hegius M. A. 53.
 Heiden Sebald VI. 48.
 Heilbrunn Jak. V. 1543.
 Helmut VII. 777-8.
 Z Helwju Krist. VII. 752.
 Hemming Mik. V. 1470.
 Hensler VII. 358.
 Herder VII. 515, 724.
 Hermes J. VII. 1248.
 Hess Arn. V. 1066, 1062.
 Hevenosi Gab. VI. 933.
 Hildegard sw. IV. 635.
 Hillinger J. VI. 576.
 Himmeltus A. 55.
 Hippokrates IV. 1817.
 Hoe Mat. VI. 270, 485.
 Hofmann K. VI. 589.
 Z Hohenlohe Al. kn. VII. 1328.
 Hofbein VII. 358.
 Holborer Mart. VI. 361.
 Holland J. VII. 1068.
 Hölty VII. 268, 289.
 Holy Ant. VII. 853.
 Homerus VII. 473, 476.
 Honterus J. V. 462.
 Höpfner VII. 778.
 Horatius VII. 472, 476, 479.
 Hos Konrad V. 493, 1468.
 Hosius Mat. V. 279.
 Hosius Staafel. V. 1027.
 Huber J. VII. 457.
 Huberyn Kasp. 933, 1189.
 Huberyn Mauric B. 113.
 Hufeland VII. 851.
 Hunewald F. A. 39.
 Hunnyus Eg. A. 46.
 Hyperius Ondr. V. 535.
 Hyrnheim Jer. VI. 1153.
 Chládek Gilg. VII. 1026.
 Chymani VII. 717.
 Illand VII. 232.
 Ignatius sw. V. 1467.
 Ignatius z Lojoly VI. 1220.
 Ireneus J. V. 1414.
 Isaak ben Soleiman IV. 1810.
 Isokrates IV. 66.
 Isydorus sw. V. 1404.
 Iwanek G. VI. 1186.
 Jahn Engelbert VII. 270, 666,
 1217, 1317.
 Jais VII. 701, 1311.
 Jan bapt. VI. 1136.
 Jan patriarcha III. 107.
 Janš VII. 793-4.
 Janstorff J. III. 43.
 Jeronym sw. III. 75. IV. 644.
 V. 1425, 1435. VI. 848.
 Jordan z Klausenburku V. 630.
 Jovian IV. 54.
 Jovius Paw. V. 236.
 Juell J. V. 1150.
 Jugl K. VI. 613.
 Junius Hadrianus V. 32, 53.
 Jurgiewický Ondr. V. 1059.
 Justinus w. Wanek Regstr. I.
 Kalwin J. V. 924, 952.
 Kampe VII. 531, 615, 685,
 689, 705.
 Z Kapuy Jan V. 474.
 Karaffy Winc. VI. 1126.
 Kastalion Seb. V. 858, 1014.
 Kaston VII. 685.
 Kawetan Alex. V. 1095.
 Kebes VII. 475.
 Kegelius Fil. VI. 1124.
 Keliny Theof. VII. 894.
 Kind Fr. VII. 358.
 Klára sw. IV. 641.
 Klein Ephr. VI. 47.
 Kleist VII. 332, 379.
 Klement VI. 28.
 Klingstern VII. 358.
 Klopstock VII. 292.
 Kochem M. VI. 927, 967.
 Königl hr. VII. 358.
 z Königshofen Twinger III. 40.
 Kopp J. V. 646.
 Kopitar Bart. VII. 599.
 Körner VII. 376.
 Korwijn Ant. V. 1180-2, 1259.
 Kottler Krist. VI. 1345.
 Z Kotzebue VII. 356, 558, 360,
 368, 375-6, 379, 702.
 Köwy Al. VII. 911.
 Krancz G. J. VI. 407.

- Krasický Ign. VII. 297.
 Z Krescenciis Petr IV. 168.
 Kreuzberg Am. VII. 1232.
 Krummacher Adolf VII. 314.
 715.
 Kuba J. V. 674.
 Kunpenberk VI. 932.
 Kwerthal K. V. 1001.
 Kyryak Slichtenberger V. 622.
 Lactantius Firm. IV. 70.
 Laelius IV. 67.
 Lancelott Gind, VI. 476.
 Lancicius Mikuláš VI. 305,
 976, 1007, 1123.
 Langhaus Krist. VI. 623.
 Lavatter VII. 1229,
 Lauterbek Gif. V. 531.
 Lessing VII. 312, 352, 397.
 Lesaius Linh. V. 1084, VI.
 470, 1095.
 Lewenkla Jan V. 279.
 Link Wáclaw V. 1154.
 Lirimenský Vinc. V. 1000.
 Livius VII. 472.
 Lobkowic Bohusl. z Hasenb.
 VI. 140.
 Lucian IV. 64-5. V. 215. VII.
 472, 478.
 Ludovicus J. Vives. V. 496.
 Luther Martin IV. 89, 92-3,
 97, 268, 517, 525, 528-9, 560,
 479, 581. V. 929, 934, 948, 990,
 VI. 527, 533, 561, 570-1, 590.
 VII. 1021.
 Lyra Mik. IV. 551.
 Z Maguis hrabě VII. 859.
 Maj Theod. V. 574.
 Malabaille z Canal, hrabě.
 VII. 813.
 Malobický J. VI. 1126.
 Manducator III. 44.
 Manui Jan VI. 1126.
 Marchantius Jak. VI. 522.
 Marco Polo IV. 109.
 Marcus w. de Dominis.
 Marmontel VII. 454.
 Marperger B. VI. 574.
 Martinus Polonus III. 40.
 Martialis VII. 472.
 Marul Marek VI. 1083.
 Matenesius VI. 224.
 Mathesius J. V. 485, 1284.
 Matthiolus Petr. V. 644, 654.
 Mauér G. Pistorius VI. 42.
 Mayer VII. 532.
 Meinert J. VII. 146, 210, 399.
 Meissner A. VII. 311.
 Mekel Petr. V. 1550.
 Melancthon Phil. V. 14, 249,
 969. A. 137.
 Merc Aloy. VII. 991.
 Mercurius Trismegistus IV. 69.
 Merlinger Bart. V. 670.
 Mésaroš Ign. VII. 419.
 Methudius sw. V. 1408.
 Meyer Sim. VI. 147.
 Michal, bisk. Sidon. V. 1261.
 Milde Henr. VI. 555, 1190.
 Milius G. VII. 490.
 Milton VII. 291.
 Minetti Bernd. VI. 1196.
 Mion Eutychnus. V. 1037.
 Miszyger A. 73.
 Mizyus Wogt. V. 575.
 Moliers VII. 332, 383.
 Mollerus Mart. V. 1482, 1509,
 VI. 626.
 Moller ze Straupic B. 79.
 Mollerianus V. 649.
 Montesquieu VII. 284.
 Mornay Fil. V. 1484.
 Müller A. VII. 1178.
 Müller. Pet. VII. 683.
 Müllner VII. 578.
 Münchhausen VII. 459.
 Mundt VII. 778.
 Münster Seb. V. 453.
 Moratorius Lud. VII. 646, 1224.
 Musculus Wolf. V. 1577. A.
 77-8.
 Nadasi J. VI. 1095, 1121-2, 1160.
 Nagelius Paw. V. 580.
 Naogeorg Thom. V. 183.
 Nausea Fr. V. 1559.
 Nawita Jan V. 650.
 Naymann Kasp. VI. 1282.

- Nazyanzenus, Rehof V. 1417.
 Nemetek Fr. VII. 635.
 Nennichen Mat. VI. 503.
 Neubauer VII. 829.
 Neudecker VII. 834.
 Nicolai Phil. VI. 275.
 Niemayer VII. 1251.
 Nierepberger w. Normberský.
 Nikodem IV. 384, 639.
 Noallis VII. 1273.
 Normberský J. Eus. VI. 595,
 999, 1111.
 Nostradamus V. 584.
 Nuti Rob. VI. 2018.
 Oken VII. 770.
 Ordaus IV. 193.
 Origenes sw. V. 1428.
 Ortofi IV. 1819.
 Orykanus Daw. V. 577.
 Ossian VII. 297-8, 407.
 Z Ostrowice Mich. V. 243.
 Oswald Fil. B. 113.
 Otto z Daymarku III. 49.
 Ovidius VI. 211, 472, 476.
 Owrberg VII. 673.
 Pabst Ant. VII. 401, 510.
 Pamphil, mládenec IV. 101.
 Panormita Ant. V. 504.
 Parjzek Aleš VII. 1119.
 Parlagius Jer. V. 1055.
 Pawlowsky Stanisl. IV. 110.
 Pelagius jahan IV. 615.
 Perkinsins Wil. V. 523, 1512,
 1515, 1546.
 Perotti Nic. V. 9.
 Petr, mistr hispanský IV. 181.
 Petrarcha IV. 69, 117, 125.
 Petrolius Aleš IV. 1817.
 Petschar Gerard VI. 951.
 Pflaumer Christ. VI. 515, 652.
 Picus Mirandola Jan IV. 132.
 Pierfeindt M. A. 95.
 Pinellus Luc. V. 428, 1507. VI.
 1093, 1095.
 Z Pixerecourt Guilb. VII. 358.
 Platius IV. 100.
 Platus Hier. V. 415.
 Plautus V. 21, VII. 405, 472.
 Plawenský Ursin Gir. V. 559.
 Plutarchus V. 219, 222.
 Poggius kard. V. 441.
 Pollius Luk. V. 1295.
 Pontanus Jan Jovian IV. 40,
 123-5, 143, 145,
 De Ponte Lud. VI. 1126.
 Pope VII. 301.
 Possevinus Ant. V. 996.
 Praxl Paw. VI. 1164.
 Prohl B. V. 1190.
 Prugger Mart. VI. 587.
 Z Putianý VII. 792.
 Quido de Columna III. 42.
 Rabbi S. V. 912, 1154. VI. 577.
 Rabus Lud. A. 221.
 Raiter M. VII. 1520.
 De Rampigolis Ant. V. 478.
 Raughery VII. 824.
 Ranzovius Henr. V. 654.
 Rasis IV. 184-7.
 Rautenstrauch VII. 352.
 Redelhammer VII. 287.
 Regenwolscius Ond. A. 124.
 Reguis VII. 2068.
 Remicius IV. 63.
 Rhegius Urb. V. 953, 1258,
 1444, 1478.
 Rheus M. J. VI. 33.
 Rhüs VII. 518.
 Ribadeneira Pet. V. 1440.
 Ricci Cyriac. VI. 1233.
 Rivius Jan. Archend. V. 1476.
 A. 151.
 Ródriguez Alph. VI. 1116.
 Roffenský J. V. 1572.
 Roger Wil. IV. 187.
 Roo (Mart. de) VI. 503.
 Rosignoli K. VI. 940.
 Rossius IV. 38.
 Rostocha Paw. V. 989.
 Roth J. VII. 808.
 Z Royanmontu P. VI. 603.
 Royko VII. 583, 971.
 Z Rozdražowa Fr. VI. 481, 980.
 Rudolf, kaz. w Cyrichu A. 128.
 Rynychter Reh. V. 1391.

- Rywola J. VI. 532.
 Rehot welky V. 1424.
 Rehot w. Nazyanzenus.
 Salataay J. VII. 1325.
 Salay Sam. VII. 1172.
 Salezius Fr. VI. 1116, 1157.
 Salicetti IV. 185-8.
 Salucius Bart. VI. 1116.
 Salzmann VII. 633, 640, 672,
 691, 698, 702.
 Sappho VII. 472.
 Sauer VII. 591.
 Sazanarola Jer. V. 1266. VI.
 608.
 Scherer Gif. V. 439, 1016-7
 1029, 1092, 1276, 1279, 1281.
 VI. 622, 643.
 Schiffner J. VII. 1178, 1215.
 Schikaneder VII. 332, 346.
 Schilher Polykarp VII. 1077.
 Schiller Fr. VII. 265, 297,
 335, 374, 377, 407.
 Schmal And. VII. 1002.
 Schmidt VII. 451.
 Schnee B. VII. 789.
 Schneider J. Al. VII. 1218.
 Schotten Herm. V. 595.
 Schröder VII. 332.
 Schubart VII. 807.
 Schwalb Bart. V. 663.
 Schwertfer W. VI. 518.
 De Segala Humilis Alexius VI.
 972, 1086, 1154.
 Seibt K. VII. 1271, 1277.
 Seiler G. VII. 958, 1353.
 Selneker Mik. V. 1026.
 Seneca IV. 69. V. 212.
 Severus Sulp. IV. 644.
 Sexstetter V. VII. 1011.
 Sfondrat Mik. VI. 1095.
 Shakespear VII. 356, 373, 12-3.
 Škarga Pet. V. 1437. VI. 1098.
 Skott Walter VII. 297, 469.
 Slaida III. 109.
 Smit J. VII. 526.
 Sokrates historik V. 414.
 Sonnleitner VII. 358.
 Sozomenes V. 414.
 Spalding VII. 832.
 Spangenberg Aug. VII. 993.
 Spangenberg Jan. V. 947,
 1186, 1239. A. 137.
 Spee Fried. VI. 251, 1125.
 Spies H. VII. 448.
 Spinaeus J. V. 525.
 Spreng W. VII. 1072.
 Ssopius Kasp. VI. 365.
 Stanihurst Wil. VI. 648, 988,
 1197.
 Stapf F. VII. 7037, 1093.
 Staude Thom. V. 1869.
 Stegmayer VII. 358.
 Steidele VII. 369, 370.
 Steinsberg VII. 34.
 Stengelius G. VII. 987.
 Sternberg hr. Kasp. VII. 766.
 Stolberg hr. Fr. VII. 614.
 Stradiotti K. VI. 1045.
 Strasser B. VII. 1119.
 Sturm K. VII. 1239.
 Suquet Ant. VI. 1096.
 Surlus Laur. VI. 971.
 Svevius Sigm. V. 1492.
 Šindel. mistr IV. 1174, 185.
 Špangenbergky Cyriac. V. 1453.
 Štekl Ant. VII. 1079.
 Šwenda Laz. V. 610.
 Taffinus J. V. 1105.
 Tanner Adam V. 450.
 Tanner J. VI. 998.
 Tedeschi VII. 782.
 Terentius V. 20-1, 172.
 Theokrit VII. 472, 476.
 Theodoritus V. 414.
 Z Theramo Jak. IV. 628.
 Thurneiser V. 563.
 Thurn, (hrabě z) V. 255.
 Tibullus VII. 472.
 Tilemann Fr. V. 1200. A. 147.
 Tissot VII. 846.
 Tögel M. VII. 890.
 Toldy J. VII. 797.
 Tolnay A. VII. 886.
 Trauczen VII. 352.
 Treitschke G. F. VII. 572.
 Tribawský Izak V. 484.

- Trocedorf Walent. A. 148.
 Tschöcke VII. 338.
 Turselinus Horat. VI. 901.
 Tyrtæus VII. 476.
 Valla Laur. IV. 40, 91, 100.
 De Vaux Cadet M. VII. 844.
 De Vega Christoph VI. 926.
 Veit Jar. VI. 511.
 Viaud Fr. VII. 440.
 Vicellius Gif. V. 1188, 1578.
 Victorin Setabensky VI. 1076.
 Vietrus M. VI. 1020.
 Vieth VII. 778.
 Viexmont Claud. V. 1005, 1034.
 Vincentius III. 40.
 Virgilius VII. 472, 476.
 De Vivier Claud. VI. 1012.
 Voch Luk. VII. 754.
 Vogel W. VII. 358.
 Wagner Igl. VII. 1070.
 Wagner R. VII. 62.
 Waidmann VII. 332.
 Weber VII. 686.
 Weingarten Jan. VI. 419.
 Weininger Kasp. VII. 1025.
 Weisse VII. 143.
 Weller Jer. V. 552.
 Weperens Sim. VI. 1229.
 Weidmüller (Otto z) V. 1455.
 Wermilius Pet. V. 1610.
 Werner J. VII. 839.
 De Werwe Herm. VI. 355.
 B. 113.
 Widemann M. VI. 138.
 Wiegand VI. 388. VII. 804.
 Willaume VI. 664.
 Winkler Fr. VII. 927.
 Vitalis Wác. VI. 1218.
 Wolfius M. VI. 1254.
 Wolphius Hieron. IV. 66.
 Wolstein J. VII. 874-6, 880.
 Wujek z Wagrowce Jak. V. 1247.
 Wulpus VII. 335.
 Xenophon V. 221.
 Young Edu. VII. 504.
 Zape Jos. B. 155.
 Zarda VII. 850.
 Ziegler VII. 358.
 Zinzendorf (Mik. z) VI. 628, 657.
 Zlatoustý Jan. V. 533, 1422, 1426.
 Zollikofer VII. 1237.

O m y l o w é t i s k u.

První počet znamená stranu, druhý řádek.

17. 19. čti: po sledti.
 18. 14. - čtyrmečtma.
 19. 12. - Ždiaru mjsto Sāru.
 29. 23. - 10 čast.
 30. 6. - z dolu: pođjnagcjcj
 31.   mā býti §. 18. násle-
        dugcjcj pak §. 19.
 31. 13. čti Wilem Zagjcā.
 37. 3. z dolu čti: založen
 40. 9.   mā stāti: 1374.
 48. 15. - njž.
 — 19. - Cerroniho.
 64. 30. z dolu: pānūm.
 68. §. 50. - za Wladislawa a Lud-
        wjka.
 89. w num. 45. mjsto Ecc. čti Ccc.
 109. 22. pod Num. L. XIX.
 120. 5. čti MCCCCXXV.
 130. 12. - okolo r. 1478.
 — i. posl. Prwnjch 6 archūw
        zachowāno.
 172. w num. 61. čti: Frymburku.
 174. 5. zdolu: Zāmraškého.
 202. num. 362. naprav mjsto
        962.
 249. 6. zdola čti: wolně.
 257. w num. 858. čti: Kastaliona.
 —   — 865. - w Bibliot.
        Wjd.
 276. num. 1077. čti Horčického.
 292. po cifrách čjsla 1284. polož
        a), a mjsto 1289. postav b)
 294. 19. od dola čti: gedinēm.
 297. num. 1327. mjsto 1818. čti:
        1618.
 316. num. 1580. čti: Ad. Tābor-
        ského.
 324. 13. pamātnosti.
 334. 25. w r. 1771.
 338. 3 z dolu: w slowci přinu-
        ceni litera a w horěj řádek
        k slowci toliko wyklauzla
        (na některých exemplāřch)
 386. num. 386. ř. 11. čti: Barnera.
 400. na konci num. 514. čti num.
        486c.
 408. w num. 626. čti + 1749.
 487. 2. čti: kteréž.
 490. 9. wýmjuka.
 494. 7. mjsto (s) polož (,))
 501 5. slova: a gmenem zwē-
        stowatel, smaž.
 501 5. zdolu: štēpařstw.
        504. num. 14. Jawornického.
 518. 11. mjsto α postav a).
 547. num. 443. čti: od Špisa
 578. naprav mjsto 785.
 580. 5. czastky.
 583. num. 848. čti na Slowenský.
 585. 15. polož d mjsto r před
        slowci: Nemoci dobytkā.
 592. num. 966. ctěnj sw. obrazů.
 593. 8. a 12. zdolu čti: Chmela.
 597. num. 1028. čti Wartenbergu.
 605. num. 1129. přidey : u Ge-
        řábka, str. 27.
 606. num. 1150. čti: Blaby.
 608. num. 1168. čti: Chmela.
 667. druhý slaupec ř. 8 z dolu
        bit mjsto byt.
 671. u Mirjnského piš IV. na
        mjestě VI.
 W regs. I. gmena: Casman, Flayš-
        man, Huberyn Kašp. a Mau-
        ryc, Hurdálek, Jak ub lékař,
        Kuhn, Kůlmán, Nierenber-
        gius, docela smazati, u Dun-
        dra pak připsati čjslo 714. u
        Horkýho Mart. V. 803y.
        Mjsto Schmidt postav
        Schmidt. Mjsto Šantel čti
        Šantl.

Č 16636 / I-II
b

